

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

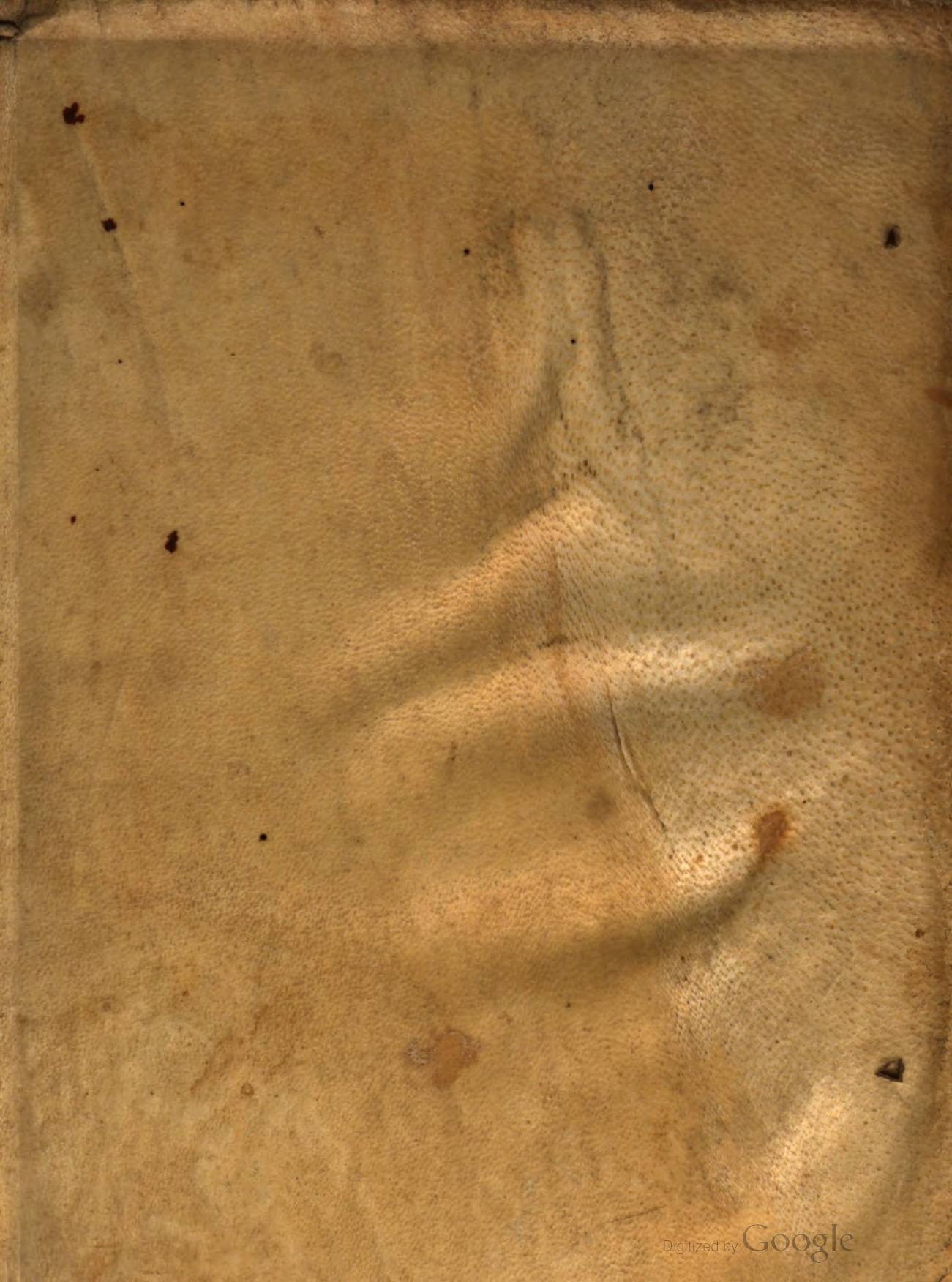
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIB. DOM.
LAVAL.S.J.

20 453-11
19

Dono Clarissimi Viri;
D. IACOBI EVEILLON.
S. Mauricij Andegauensis Canonici, qui
Bibliothecam omnem suam regio Fle-
miensi Collegio Legavit, amoris sui in
Societatem hanc perenne monumentum.

IOANNIS MEVRSI
GLOSSARIUM
GRAECO-BARBARVM.

In quo

*Præter VOCABVLA quinque millia quadringen-
ta, OFFICIA atque DIGNITATES Imperij
Constantinop. tam in PALATIO, quàm
ECCLESIA aut MILITIA, ex-
plicantur, & illustrantur.*

EDITIO ALTERA

Emendata, & circiter c. l. cccc.

Vocabulis aucta,

Collegii flexiensis Soc. Jesu

LVGDVNI BATAVORVM,
Apud LVDOVICVM ELZEVIRIVM.
ANNO c. l. c. xiv.

Nobilissimis Amplissimisque

D. HADRIANO à MATHENES,

Equestris dignitatis Viro, Domino in Mathenes, &c.

D. CORNELIO vander MYLE,

Equiti, Domino vander MYLE, &c.

Academia

CVRATORIBVS.

&

Amplissimis ac Prudentissimis Viris,

DD. CONSVLIBVS LEIDENSIBVS,

Eorum Collegis.

Item

Consultissimo Prudentissimoque Viro,

D. NICOLAO SEYSTIO IC^{to}.

Vrbis Syndico, & Curatoribus à Secretis,

IOANNES MEVRSIVS

Dedico, Consacroque.

Admirabilis illa, Viri Nob. & Amplissimi, rerum humanarum vicissitudo, qua arbitrer ille uniuersi Deus eximiam suam potentiam ostendens, domino harum omnium homini clarissimis signis suam imbecillitatem ante oculos ponere voluit. Quippe ita aeterna ista summi Numinis providentia cuncta constituit, ut nasci, crescere, florere, stare, cadere, & demum intercidere quoque debeant. Ad quamcunque mundi partem respexerimus, per intervalla haec propelli apparebit. Vt minuta transeamus; quid in hac immensâ mole maius exstat, quàm Imperia? Et an ea legi isti non obnoxia? Ecce, quod maximum ex his, Romanum! Illud quidem, ut lentè creuerat, ita firmitus fundatum stetit, diuque cum fatali lege quasi luctatum, multò agrius conuelli posse visum fuit. Tandem tamen tractu temporis variè impulsus cecidit quoque: & quàm longè à culmine suo prisco absit, nòrunt illi, qui Historiam veterem docti. Quin immò, si comparemus, adeò certè diminutum est, ut antiqui tristes reliquias, quàm Imperium potius aliquod iudicare debeamus. Quippe in Orientem olim Occidentemque distributum; quod in Oriente fuit, nunc omninò nullum existit: quod in Occidente restat, valde etiam detruncatum, tantum sustinet se, ac tuetur. Et Orientis quidè Imperium ita intercidit, ut memoria vix supersit, Quam asserere, quantum è monumentis veterum fieri potuit, mihi proposui. Et hoc libro statum Imperij representare conatus fui; quo pacto administratum Palatium, aut Ecclesia; denique

que quid Militia gestum. Quæ ubique dignitates, atque officia: tum æraria quæ habuerit, quæ tributa, ac vectigalia. Deinde ut pariter cum Imperio lingua quoque mutata fuerit. Quæ adeo quidem ab antiqua illâ diuersa, ut Italica à Latina non possit magis. En vocabula hæc exhibeo lxx. cccc. è quibus clxx. lxx. ccc. nunc adiecta: cetera passim emendata, atque aucta. Cum autem primam Operis huius editionem Illustrissimis Patria Patribus pridem inscripserim, cur SECUNDAS hæc CVRAS vobis consecrare voluerim, quibus illi secundas partes in hac Academiâ sua demandauerint, causam non dicendam existimo. Debeo certe non uno nomine. Nam ex quo ante quadriennium inter Professores vestros me etiam esse voluistis, profiteor publicè, et gratissimo quoque animo, vix quisquam est ex nostro ordine, qui tam exigui temporis spatium plus à vobis beneficiorum acceperit. Atque hunc talem in me affectum ut conseruetis, ac porro bene facere pergatis, etiam vos atque etiam rogo. Id si obtinuero, affirmo vobis, ipsa licet Inuidia audiat, et Obrectatio, quod hætenus pro virili me fecisse constat, Academia vestra celeberrimæ famam tueri, aliquis forsitan meliore successu, nemo deuotiore animo unquam conabitur. Valete Viri Nobilissimi, et Amplissimi; meque amare, mereri cupientem, non desinite. Lugduni Batavorum, pridie Kal. Aprileis, clxx. lxx. c. xiv.

Benigne Lector,

ECCE tibi GLOSSARII nostri iteratam editionem, quam eò magis maturavi, & lubentiore animo, quod placere tibi Opus illud intellexi. Addidi vocabula circiter c l o. l o. c c c, cætera quoque emendavi alibi, & auxi. Quid meruerim prædicare, non est huius modestiæ meæ. Certè pretium non injustum Candor atque Æquitas ponent. Ego quidem nihil aliud mihi postulo, quam fauorem dignum conatu, & pronâ in Remp literariam voluntate. Et, ne diffitear, satis hæctenus faventem mihi sum expertus. Ita perge. Quod si feceris, habebis aliquando cum bono Deo plures Auctores, nunquam ad hoc tempus editos, cum tunc iam blattis que luctantes; quos Oblivioni eripere, & Posteritati vindicare decrevi, si Deus vitam mihi dederit, tu favorem. Illum rogo, uti porrò mihi benedicat, te servet. Vale, & quisquis es,

Æ T E R N I T A T E M C O G I T A.

In CL. V.

IOANNIS MEVRSI IC.

Glossarium.

Η θεα καὶ λέξεις αἷς χρήσιτο πρίν ποτε παῖσι
Συζῶσ' αὐτονόμῳ ἑλλας ἐλευθερίῃ,
ἮσυχιⓈ τὰδε παῖτα καὶ ἄλλοι λεξικοράπται
Γράψαν ἐν γλαφυραῖς Μνημοσύνης σελίσιν.
Ἀυτὰρ ὕπ' ἀλλογενῶν ὅπότε ζυγὸν ἤλυθεν ἑλλας
Ἐγχεσι βαρβαρκοῖς κάρτε δισμαζομένη,
Ἦθεσιν ὀθνεῖοις, καὶ λέξεσι βαρβαροφώνοις,
Χώρετε καὶ γλώσση φύρεο πασσυδίῃ.
ΔρεψάμηνⓈ δὲ ἐκ συγγραφέων πινυὶς τὰδε πολλῶν
Μευρσιάδης βιβλίῳ ἐγκατέερξεν ἐνὶ.
Οὐδ' ἄτερ ἰσχυρῶν νεαρῶν νότⓈ εἰ κατὰ ληπτός,
Οὐδ' ἄτερ Ἦσυχίς τῶν παλαιῶν πέλειαι.

BON. V VULCANIVS Brugensis,

Aliud.

H Orrida barbaries linguam vitiatat utramque,
Quâ noua, quâque vetus Roma locuta fuit,
Multaque natiuis peregrina vocabula miscens
Obruerat densis Historias tenebris.
Plurima MEVRSIADAE debetur gloria, Roma
Qui veteri lucem reddidit, atque noua.

BON. VVLCANIVS Brugenſis.

I N

I O A N N I S M E V R S I

*Glossarium Græco-
barbarum.*

A Ccipe quem tibi dat, Lector studiose, laborem.
MEVRSIVS: hâc chartâ Græcia tota patet:
Non quæ Socratico quondam sermone loquuta est,
Quæ Macetûm linguæ fulmine fregit opes;
Sed qualis moriens in regni sede superbi
Singultus olim mœstaque verba dedit,
Cùm Byzantinos habuit nova Roma Quirites,
Heu malè vicini præda futura Getis.
Doctrinæ cultusque parens, (quis credere possit?)
Græcia, quâ demptâ Barbarus orbis erat,
Huc cecidit, Græcos velit ut qui voluere libros,
Debeat hinc Græcam discere Barbariem.

H. GROTIVS,

* *

I N

IN GLOSSARIUM

Græcobarbarum

V. C. IOANNIS MEYRSI.

Ελλαδικῆς περίπυτον ἐπεὶ κλέει ὥλεσεν αἴης
 Ἄρης πανδαμάτωρ, τῷ δὲ ἅμα Βαρβαρίη,
 οὐκ ἔτι δὲ μένεν ἔλλας ἐν ἑλλάδι. τίς καὶ πίθοιτο;
 Ἑλλαδικῇ γλώσῃ μίγνυτο Βαρβαρικῇ.
 Φωναὶ δὲ ἀλλήλῃσι πάσαι μίγαν. εἰ δὲ ἰα γῆρυς.
 Ὀψιγόνοι σιν ἔλω τοῖς ποτὲ γινομένοισι.
 Καὶ μόγις ἦν ξυμετὴ τοῖς ἀνδράσιν, εἰς ποτὲ γαῖα.
 Ἑλλάδι δὲ ἀρχαίης τίκτε παλαιγενέας.
 Μένει Μευρσιάδῃ καὶ τῶν ἀνέθικται ἀεθλον.
 Ἀενάει Μῆσαι μητέρες εὐκλείης.
 Νυνὶ γὰρ Βαρβαρίη τόσσον χρόνον ἀντιπαλάττει.
 Τὸ κλέει ἐξ αὐτῆς ἐνερθε Βαρβαρίης.

ΔΑΝΙΗΛ ὁ ΕἰνςΙΑΔΗΣ.

Idem

Idem Latinè.

Postquam Graiorum deleuit nobile nomen
Mars domitor rerum, mixtaque Barbaries,
Gracia vix iam Graca fuit; quis credere possit?
Linguam etiam traxit improba Barbaries.
Misceri & voces quondam cœpere, nec illa,
Quæ fuerat priscis, tunc quoque lingua fuit.
Vix illam capiant, quos olim tempore primo
Edidit antiquos Gracia docta viros.
Soli Meursiade seruârunt premia tanta
Æterni matres nominis Aonides.
Nam qui Barbariem tam multos dispulit annos,
Huic venit ex ipsa gloria Barbarie.

DANIEL HEINSIVS.

✱✱ ij

Ad

Ad

Clarissimum & Praestantissimum Virum,

D. D. IOANNEM MEURSIUM,

Cum

Glossarium Græcobarbarum
iteratò ederet.

Acutus ille Martialis Interpres,
*Quem Geldra tellus extulit, fouet Gallus,
Memphiticorum civium negat linguam,
Omnesque porro Barbaros ait mutos.*

*Credamne? credam, si taceret hic ipse
Lutetiani padagogij doctor.*

*Quin immò falsi hunc arguit labor Meursi,
Tot barbararum testimonijs vocum.*

*Amice Meursi, grande lumen antiquæ
Nonaque Romæ, dextra litteratorum
Ad Sacra, seu res Bospori Palatinas,
Exoticorum proxenetæ verborum,
Byzantiq̃ue promiconde thesauri,
Poten' iubere ut caprimulgus Interpres
Cum tot canoris vapulet solæcismus?*

PETRVS SCRIVERIVS.

Ad

Ad Clarissimum Virum

D. IOANNEM MEVRSIVM, I. V. D.

Amicum summum.

Thesauros multi fusos & Lexica condunt,
Quæ purioris continentur seculi
Voces atque phrasæ, quibus aut orator Athenis
Aut entheus poetarum usus est chorus:
At tu Thesaurum nobis, tu Lexicon edis,
Amice MEVRSI, rem simul cum nomine
Quod præfert spondetque orbi. Namque haud tibi vocum
Spectata tantum barbararum copia,
In quam paulatim malè Græcia degeneravit
Oblita multum puritatis pristinae,
Quæ viguit dum mansit honos virtutibus illic,
Cultusque fervens obtinebat artium,
Quas certum est mores hominum emollire, ferosque
Mox dedocere mentium impetus quoque.
At quæ multa latent gestorum arcana legentes,
Statumque GRAECI ruminantes Imperi,
Tu clarè pandis; dum Munera publica narras,
Et Dignitatum lubricas edis vices,
Quæ cum sorte novi paulatim Principis auctæ
Demtæque, ne nomen quidem priscum sibi
Servârunt. Quisnam te clarius explicat illa
Quæ Sacra spectant, ritibusque vel novis
Vel quos laudârat vetus olim Ecclesia passim,
Velata, nunc patent tuo nobis bono.

* * iij

Maacte

Maſte igitur virtute tua, doctiſſime MEVRSI,
Nec Lexicon nobis librum puta tuum,
Sed quia Theſauri nomen cum laude meretur,
Theſaurus illi nomen eſto rectius,
Qui dum barbaricas voces explanat, & ampli
Arcana pandit longè plurima imperi,
Barbarica ut fugiat procul ignorantia præſtat,
In poſterumque ut barbarus nemo cluat.

I. LVNTIVS.

A4

Ad CL. V.

IOANNEM MEVRSIVM.

R Egnorum crevit variorum Roma ruinis:
In veterem inque Novam discidio interijt.
Quo vetus arctois infelix præda colonis,
Exposita Eois altera præda fuit.

E linguis miscella fuit variantibus vna,
Facta è disparibus moribus vna fuit.

Barbariesque secuta involuit densa tenebris
Imperij Veteris notitiam atque Novi.

Sed Veteri propè sunt decora inclyta reddita Romæ,
Certatim è priscis eruta ruderibus.

Complorata jacet nova, & exspes sola salutis,
Vine mali, incertum, an temporis invidiâ.

Rem princeps animo tentavit Meursius alto,
Vique mali euietâ, & temporis invidiâ.

Atque suos sacris ritus, sua iura profanis,
Notitiamque Noui reddidit Imperij.

Macte ausu. vulgus operetur vilibus orsis,
Tu regna & gentes demeruisse velis.

IACOBVS GRVTERVS.

Ocellus

Ocellus Lucanus de Nat. Vni-
versi, cap. 111.

Πολλὰ κίς γάρ κἀ γέγονε κἀ ἔσαι βάρβαροι ἢ ἑλλὰς, ἔχ' ὑπ' αἰθρώπων μέ-
νον γενομένη μέγιστος, ἀλλὰ κἀ ὑπ' αὐτῆς φύσει, ἔμείζοντος ἔστι μέ-
γιστος αὐτῆς γενομένης, ἀλλὰ κἀ νεότερας αἰεὶ, κἀ πρὸς ἡμᾶς ἀρχὴν λαμβανέσης.

Horatius in Arte Poëtica.

— *mortalia facta peribunt,*
Nedum sermonum stet honos & gratia viuax.
Multa renascentur quæ iam cecidere, cadentque
Quæ nunc sunt in honore vocabula, si volet usus:
Quem penes arbitrium est, & ius, & norma loquendi.

IOAN-

IOANNIS MEVRSI GLOSSARIUM Græcobarbarum.

A B A P T.

Aβαρὺ. Non abludit a nostri idiomatis herbâ, quâ *Avary* appellamus, estq; 'abrotum masculinum antiquorum. Sed Hesychius origanum facit. ἀβαρὺ. ὀρίανον. Idem est in Glossario Græcobarbaro.

A B B A Σ.

*ΑΒΒās. *Abbas*. Iustinianus Novell. C. XXIII. κελεύομεν τοίνυν τὸν ἀββάν, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τὴς ἐν ἐκάστῳ μονασῆ-
ρει πρεβάλλεσθαι μὴ πάντως κατὰ τὴς βαρμῆς τῶν μοναχῶν.

A B Δ O M I O N.

*ΑΒδομον. *Abdomen*. Iulius Aphricanus De apparatu bellico. ὃ δὲ μεστέριον ὀνομαζόμενον, ὃ μάλλον ἀπαντῶν γάρων ἐπανέρεται, τῶν καλεσμένων ἀβδομίων.

A B E I N.

*Αβειν. *Habere*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβεις. ἔχεις. Totidem verbis Hesychius. Phavorinus adscribit Pamphilijs. ἄβεις. ἔχεις. παμφίλιοι. Corrigendæ Glossæ Basilicorum. βίτιον ἄβει. μέμψιν ἔχεις. Hodie editur. βίοναδε, μέμψιν.

A B E P T A. A B E P T H Σ.

*Αβέρτα, sive ἄβερτης. *Averta*. Equi ornamenti laterale, pectori substrictum.

Glossæ Servij. *Averta*. ἄβερτης. Suidas.

ἀορτῶν λέγειν οἱ πολλοὶ νῦν ἄβερτῶν. μακεδονικὸν ἢ τὸ σκεῦος ἢ τὸ ὄνομα. Sed ἄβερτα non est Macedonica dictio, ne quid erres in intellectu verborum Suidæ, at ἀορτῆς. Hesychiustibi explicabit, cujus ista verba. ἀορτῆς, ξιφιστῆς. ὑπὸ μακεδόνων. Imò ad Latinā linguam refertur,

cujus manifesta indicia præ se fert. Basilic. Eclog. LVIII. ἐπὶ δὴ καὶ τῶν ἰαπων

καρὴ φρονιζόν, ἐξήκοντα λίτρας ἔχεται ἡ σέλλα, καὶ ὁ χαλινός. ἡ δὲ ἄβέρτα, τὰ ἐστὶ τὸ ὑπομάσχαλον, ὅπερ ἐπιφέρειται καὶ τῶν νώτων (καλεῖται δὲ ἄβέρτα ἐκ τῆς ἀπεσφάφται) ἔσω δὲ καὶ αὐτὸ ἐξήκοντα λίτρων. εἰ δὲ τις ὑπὲρ τῆτο ποιήσῃ τὸ ὠρτομὸν μέτρον, ἡ σέλλα αὐτῆς καὶ ἀκλασθήσεται, καὶ ἡ ἄβέρτα δημυνθήσεται. Et in l. quoniam. XII. C. de Curs.

Publ. Sexaginta libras sella cūfrenis, sexaginta itidem averta non transeat, eā conditione,

ut si quis præscripta Imperatorij moderaminis libramēta transcendit, eius

sella in frustra cadatur, averta verò fusceturibus deperietur. Videatur quoq; Lrhe-

de. XLVII. Cod. Theodos. eodem Titulo. & l. si aurum, XLVIII. ibidem.

Hinc *Avertarius* In l. cunctis. LII. Cod. Theod. titulo citato. Præter illud adiungimus,

ut parhippum vel avertā nullus accipiat, nullus impunè presumat. Invenio etiam in Glossis veteribus. Liba.

ἄβερτης. Hodie καβέρτα dicunt.

A

ABE-

ΑΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ἀβεστιάριος. *A vestiario*. Vestiarij præfectus. Constantinus De administr. Imp. παρὼν ἐν τῇ πόλει καὶ ὁ διομέσικος τῶν σχολῶν, καὶ ὁ ὀρθοκρομῶν, καὶ ὁ ἀβεστιάριος. Vide βεστιάριον.

ΑΒΗΝΑΙ. ΑΒΙΝΑΙ.

Ἀβήναι, sive ἀβίνας. *Habena*. Cedrenus. τὴν μητέρα αὐτῆς αἰασατίαν τὴν αὐγῆσαι δὲ ἀβινῶν ἡμασίγωσιν. Oppiani Schoniastes Halicut. I. σκυτάλαι, ἀβίνας λεγόμεναι. *Habena* autem pro flagellis uturpari solitæ. Ecce in l. cum aliter I. § impuberi. D. de SC. Silan. Solet hoc in usu observari, ut impuberes non torqueantur: terreri tantum solent, & habenâ vel ferulâ cedi. Horatius lib. II. epist. II.

In scâlis latuit metuës pendentis habena.

Hoc quoque per occasionem dicendum, flagelli manubrium fuisse deauratum, puta, si Constantinopoli, & de viris illustribus, & Imperatoris nomine, supplicium sumeretur. Clarè ingessit Luitprædus in Legat. *Pauperes sunt, sic eos occidimus, manus nostras sanguine vilis polluimus; pannoſi sunt, servi sunt, rusticæ sunt; si eos flagellamus, non ipsos sed nos dedecoramus, qui nec Romanâ scuticâ deauratâ, nec huiusmodi sunt crucibus digni. O utinam aliter Episcopus, alter Marchio esset.*

ΑΒΙΣ.

Ἀβίς. *Abies*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβιν, ἐλάτλη, πεύκον. Hesychius. ἄβις, ἐλάτη. οἱ δὲ πεύκη.

ΑΒΙΤΕΤΕΙΝ.

Ἀβιτεύειν. *Habere*. Glossæ Basilic. ῥάτομε ἀβιτεύτας. δικτὸν ἡγιστάμην. Itaque

corrigendæ eadem. ῥατζίωνα ἀβίτευσε. δικαίως κατίσχει. Editur, ῥατζίωνα βητῦσαι.

ΑΒΛΑΡΟΣ.

Ἀβλαρ. *Applare*. Cochlear. Hesychius lignum interpretatur. ἄβλαροι. ξύλα. Sic Glossæ quoque Græcobarbaræ. Isidorus in Glossis. *Applare cochlear*. Ausonius epist. xx.

Iam patinas implebo meas, ut parciore ille Maiorum mensis applaria succus inundet. Anastasius in vitâ Sergij. *Posuit in absidâ basilica superscripta super sedem applaream argenteam.*

ΑΒΟΛΛΑ.

Ἀβόλλα. *Abolla*. Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ ἡματίων ἀβόλλαι, καὶ γαυνάκαι ἀπλοῖ. Perperam alibi apud eundem ibidem. περχωρῶ ἢ εἰς τὰς τόπας τὰς ἡματίαι βαρβαρικὰ ἄγνωφα τὰ ἐν αἰγύπτῳ γινόμενα, ἀρσνηοποιητὰ ἐσθλα, καὶ ἄβολοι κόθοι χρωμάτων. Scrib. ἀβόλλαι.

ΑΒΟΥΚΑΤΟΣ.

Ἀβουκάτος. *Advocatus*. Causarum patronus. Alexius Rharturus Doctr. IX. ἔτοι καυχῶνται καὶ λέγουσιν, ὅτι ἔχωσι τὸν χρυσὸν ἀβουκάτον εἰς τὸν πατέρα. Zygomala in epistolâ quâdam. ἔπαρ τὴν τοιμαῖα σε, καὶ ἄμει σε ἀβουκάτον σε.

ΑΒΟΥΛΑΩΤΟΝ.

Ἀβέλλωτον. Vide βέλλα.

ΑΒΟΥΝΚΟΥΛΟΣ.

Ἀβένκυλος. *Avunculus*. Glossæ Basilicorum. ἀβένκυλος, ὁ πατρὸς μητρὸς θεός, ἡ γυνή μητρὸς. Ita corrigo. perperam editur. ἀβουκόνδης.

ΑΒΡΙΟΝ.

ΑΒΡΙΟΝ.

Ἄβριον. pro αὐριον. Corona pretiosa. ἄβριον. Cras. αὐριον.

ΑΒΣΤΙΝΑΤΕΤΕΙΝ.

Ἀβσιναιεύειν. *Abstinerere*. Iustinianus Novell. LXXXIX. διὰ τὸ τοῦ εἰς γνησίους αἰαβαίτας ἐκ ἐφίμδου ἀβσιναιεύειν ἐαυτὸς τῆς τῶ πατρῶν κληρονομίας. Corrigendæ sunt Glossæ Basilic. ἀβσιναιεύειν, ἀποκατάστατος γένεσθαι, ἢ γεν. ἀπὸ κληρονομίας. Malè editur hodiè; ἀυδισιναιεύειν. Item. ἀβσιναιεύειν, τὸ ἀφίστασθαι. Editur, ἀσιναιεύειν, τὸ ἀφίστασθαι.

ΑΓΑΕΙΔΑΡΟΣ.

Ἀγαείδαρος. Animalis genus. Bartholemaus Monachus in Elencho Agareni. λοιπὸν καὶ ὁ πρῶτος ἀγαείδαρος, καὶ ὁ κύων, καὶ ὁ ὄφις ἀνὺ ποταμοῦ εἰσιν, καὶ εὐοκασιν κατὰ τῶν σῶν λόγων καὶ τῶ ἀδάμ καὶ τῶ χειρῶ. Sed legendum existimo, ὁ πρῶτος γάδαρος, vt infra moneo, in illâ voce.

ΑΓΑΛΙΑ.

Ἀγάλια. Planè. Corona Pretiosa. ἀγάλια. Planè. ἡρέμα. Ex Italico, *Egnati*.

ΑΓΑΠΗ.

Ἀγάπη. Cōvivium clericis vel pauperibus exhibitū charitatis ergò. Origenes contra Celsum lib. I. καὶ βέλεται διαβαλεῖν τὸν καλὸν ἀγάπῃ χειριστῶν. Synodus Gangrensis. Can. XI. εἰ τις κατὰ φρονεῖ τῶν ἐκ πίστεως ἀγάπας ποιούντων, καὶ διὰ τιμὴν τῆ κυρίας συγκλημένων τῶν ἀδελφῶν, καὶ μὴ ἐθέλοι κοινωνεῖν ταῖς κλήσεσι, διὰ τὸ ἐξευελιζέσθαι τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα εἶτω. V Varnefrid de gestis Longobardorum, lib. I. cap. xxvi.

Signat adesse dapes agapes, sed lividus obstat.

Tertullianus Apolog. cap. xxxix. *Caena nostra de nomine rationem suam ostendit: vocatur ἀγάπη, id quod dilectio penes Græcos est.* Præterea in literis quoque aliquem compellantes dicebant. ἡ ἀγάπη ὑμῶν. Theodoretus Eccles. Hist. v. cap. ix. τῇ ἀποστολικῇ καθεδρᾷ τὴν ὁφλομένην αἰδῶ ἡ ἀγάπη ὑμῶν δαυνίμ. Innocentius in Epist. ad Cler. Constantinop. ἀλλὰ γὰρ αὐτῶν τὴν αἰσχυρίαν ἀγάπην ἐν ἀρχῇ τῆ ἐπιστολῆς τῆς ὑμετέρας ἀγάπης κηρύξας ἐγκωμιάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγάπην ἐκ γινώσκοντες. Basilus in epistolâ ad Gregorium Theologum. ὥστε μὴ δυνηθῶναι διαβῆναι πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην.

Agnellus in epistolâ ad Arminium. *Frater Martinus exegit literas ad tuam charitatem mittendas, adferens sollicitudinem tuam querere solatium de fensionis fidei Catholica.* Aunarius in epistolâ ad Stephanum presbyterum provincie Africæ. *Individuam mihi charitatem tuam divina custodiat pietas, venerabilis frater.*

ΑΓΑΠΗΤΟΙ.

Ἀγαπήτοί. Qui cūm diaconissis habitabant, sed remoti postea à Iustiniano, Novell. vi. βεβλήμεθα ἡ καὶ αὐτὰς τὰς ἐπὶ τὴν χερσὶν ἀγορεύσας διακόνους, εἴτε ἐκ χηρείας, εἴτε ἐκ παρθενίας, μὴ τινας σωόντας ἔχον ἐν τάξει διῆθεν ἀδελφῶν, ἢ συγγενῶν, ἢ τῶν καλῶν ἀγαπήτων. Iulianus Antecessor Constituit. III. *Nulla autem facultas diaconissis tributa est, habere secum quosdam veluti fratres, sive cognatos, vel quos dicere solent ἀγαπήτους.*

ΑΓΓΑΘΑ.

Ἀγγαθα. Stuppa. Glossæ Latinogracæ. *Stuppa. κάναβις. σύβης. ἄγγαθα.*

Α ι j

Α Γ Γ Α

ΑΓΓΑΡΕΥΤΑΔΕΣ.

*Αγγαρευιάδες. Προ, αγγαρευιά. Glossæ Græcobarbaræ. αγγαρεύεται. ἐγγυᾶται. Ἐπὶ τῶν αγγαρευιῶν καλεῖται. ἀπὸ τῆς αγγαρευιάδες κρεῖται.

ΑΓΓΙΣΤΡΙ.

*Αγγίςτρι. Προ, αγκιστρον. Corona pretiosa. αγγίςτρι Hamus. αγκιστρον.

ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ. ΑΓΓΟΥΡΟΣ.

ΑΓΓΟΥΡΩΤΟΝ.

*Αγγύριον, & αγγυρῶ. Placentæ genus. Hesychius. αγγυρῶ, εἶδῶ πλάκων. Etiam cucumerem significat. Constantinus De Administ. Imp. τῆς τράγγυρι δὲ καλεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δίκλιν αγγυρί. Simeon Sethi, De facultat. cib. αγγύρια, τὰ λεγόμενα σίκυα. Achmes Onirocrit. cap. CCXLIII. εἰδὲ αγγύρια, εὐρήσει πλεῖστον ἄπιστον. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. τῶν γὰρ ἐκ τῶν παλαιῶν αγγύριων πρὸς τῆς ὑέστμεταύρεσαν αἰμαδιαν καὶ ὁ κομηνιώδης ἄτος ἀλέγιος, ὡς εἰσικει, παθεῖν καλακέκρητο. Et etiam nū αγκύρη est in idiotismo Græcobarbaro. Corona pretiosa. αγκύρη. Cucumer. σίκυον. Hinc αγγυρῶν, gestamen capitis, cucumeris formam præ se ferens, quod Bardariorum gestabant. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. ἐπὶ δὲ κεφαλῆς περιζυκὸν φόρημα, αγγυρωτὸν ὀνομαζόμενον. Nec assentior viro magno, qui ab angaris deducit.

ΑΓΓΥΛΑΣ.

*Αγγύλας. Aquila. Demetrius Constantinop. Hieracosophij. lib. I. cap. III. κεφαλῶν μικρὰν ὀμαλῶν ἑπαινωῶ, ὡς ὁ αγγύλας καλεῖται αἰετὸς, γλῶσσαν μέλαιναν.

ΑΓΓΩΝΕΣ. ΑΓΓΩΝΑΡΗ.

*Αγγωνες. Angones. Hasta Francorum. Agathias lib. I. ἤδη δὲ καὶ τοῖς ἀγγωσιν ἡμύνοισι βάλλοντες. ἔτω γὰρ αὐτοῖς ἐπιχώρια δόξα ἐπαινόμεσται. Suidas. αγγωνες. ἐπιχώρια δόξα ὡς φράγγοις. Erant verò neque parva nimis, neque magnæ; sed quibus & comminus ad ictum, & eminus ad jactum uti poterant. Maximam partem muniebant laminæ ferreæ, in extremo aduncis utrinque mucronibus prominentibus. Vide eundem Agathiam haud ita longè ab initio lib. II. Etymologici Auctor. αγγωνες, δόρατια & λίαν σμικρὰ, ἀλλ' ἔδὲ μεγάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἰς αὐτὸς δεῖσσι. Quæ scire debes ex illo Historico esse desumpta. Postea αγγωνάρη dixerunt. Anonymus De nupijs Thesei.

τὸ εἶνα χεῖρη βάσταζε σαῖτα μὴ ἀγγωνάρη.

ΑΓΔΑΡΤΟΝ.

*Αγδαρτον. Προ, ἄδαρτον. Glossæ Græcobarbaræ. & δεδαρμήρον, ἄδαρτον. αγδαρτον.

ΑΓΕΛΑΔΑ.

*Αγελάδα. Iuvenca. Corona pretiosa. ἀγελάδα. Iuvenca. δίαμαλις.

ΑΓΕΛΛΑΡΙΟΣ.

*Αγελλάριος, sive ἀγελάριος, dux grexig. Geminatur λ. more recentioribus Græcis usitato. Cyrillus in Lexico. ἀγελλάριοι διὰ τὸ ἀγεσθαι ὡς τινὲς τὰ ζῶα, ἢ τὰ κτῆνη. In legibus Georgicis titulus v. est inscriptus, περὶ ἀγελλαρίων. Et occurrunt illic pluries.

ΑΓΕΣΤΑ.

*Αγεστα. Vide ἀνεστα.

ΑΤΖΕ.

ΑΓΖΕΣΤΟΣ.

Ἀγζέτος. Incoctus. Glossæ Græcobarb. ἀγζέσα. ἢ μὴ ἐξεσμῆα. ἀγζέσα. ἢ ἄβρασα.

ΑΓΙΑΔΕΣ.

Ἀγιάδες. Milites Asiatici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. ἄλλοι δ' αὖ οἱ ἀγιάδες καλεῖσθαι, περὶ τοὺς ὅμιλος, ἐπὶ τε τοῖς χρεῖαις τῶν στρατῶν χωρὶς διατελεῖ.

ΑΓΙΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἀγιοπολικόν. Troparium quoddā. In Breviario Græcorum. καὶ τὸ ἀγιοπολικόν οἷς, ὁκλῶ γὰρ εἰχῆς κρατῆρ. Iterum alibi. ψάλλοντες εἰχηρὸν, τὸ ἀγιοπολικόν παλαγίᾳ β' δις, καὶ μαθηρικόν.

ΑΓΙΟΣ.

Ἀγι. Acclamatio in coronatione Imperatoris. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. ὁ δὲ πατριάρχης χρεῖται σάυροφθως τὴν κεφαλὴν τῷ βασιλέως τῷ δεξιῷ μῦρῳ, ἐπιλέγων μεγάλη τῇ φωνῇ τὸ, ἄγι. οἱ δὲ ὄντες ἐν τῷ ἁμβωνί πάντες περὶ τὸν πατριάρχην διαδεχόμενοι τὴν φωνὴν λέγουσι καὶ αὐτοὶ ἐκ τρίτης τὸ, ἄγι. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. Patriarcha in formam crucis verticem Imperatoris sacro unguento perlinis, & clara voce addit, ἄγι. quam excipientes, qui in ambone stant, ter pronuntiant.

ΑΓΙΤΑ.

Ἀγίτα. Auxilium. Italicum, Aita. Glossæ Græcobarbaræ. ἐχθροβήθη, καὶ ἀγίταν. Iterum alibi. ἀρωγὴ βοήθεια. ἀγίτα.

ΑΓΙΤΙΑΖΕΙΝ.

Ἀγιτιάειν. Adiuuare. Opitulari. Ex Italico, Aitare. Glossæ Græcobarbaræ. κρατίζει μοναῦτα τὸν θεὸν νὰ σε βοηθήσῃ, καὶ νὰ σε ἀγιάσῃ.

ΑΓΙΩΣΤΗΝ.

Ἀγιωστήν. Hæc voce utebantur in sermone aut epistolis ad Episcopos & Patriarchas. Alypius Presbyt. in Epist. ad Cyrillum Archiepiscopum. ἡ γὰρ ἡμῶν τῆς ἐμῆς βραχυτέλης ἐπιδίδωσι τῇ σῇ ἀγιωστήν. Ioannes Tzerzes in epistola ad Metropolitanum quendam. εἰ δέ τι καὶ δεομαι ἐτέρη, ἐκ αὐτῇ τῇ ἀγιωσῶν ἰδὲ λωζα. Balsamon in Responsis ad Marcum Patriarcham. τὸ γὰρ ἐν τῇ τῆς ἀγιωστής αὐτῶν σωλιδὸν γράμμα διαλαμβάνει ταῦτα ῥητῶς. Basilus Cappadox in Quæstis. ἐτι δεομαι μαθεῖν τῇ τῆς ἀγιωσῶν σε τί ὀφείλω ποιῆσαι εἰς τὰς πρὸς ἑνα ἔχοντας οἰκέτω. Hoc præterea admonendum per occasionem. Patriarcha Metropolitanos & archiepiscopos in literis ἱερῶτατες simpliciter appellabat, ipsi autem sese mutuo πατριῶτατες. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. ὁ μὲν ἐν πατριάρχῃ γράφει τὰς μητροπολίτας καὶ ἀρχιεπισκόπους ἱερῶτατες. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς πρὸς ἀλλήλους πατριῶτατες. Et vis videre exemplum ejus rei? Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. πατριῶτατε ἀρτης ἐν κυρίῳ σὺν ἀδελφῇ, πολλάκις ἐγένετό μοι δι' ὅχλην ἡ ἀγιωσῶν σε περὶ τῆς ἐν ἀρτῇ μόνης.

ΑΓΚΑΡΕΥΤΑΣ.

Ἀγκαρεῦτας. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς αὐλῆς περισκοπῶντες πολλὰ τὰς φορολόγους, ἤγαν ἀγκαρεῦταδες.

ΑΓΚΟΝΑ. ΑΓΚΟΝΑΣ.

Ἀγκόνα. Palma manus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγόςος, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν ἡ ἀγκύνα. ἡ παλάμη. At ἀγκόνας est pro ἄγκων. Cubitus. Eadem Glossæ. ἄγος. ὁ ἀγκών. ὁ ἀγκόνας.

Α iiij ΑΓΚΟΤ.

ΑΓΚΟΤΡΗ.

Ἀγκύρη. Vide ἄγγυρον.

ΑΓΚΟΤΡΙΔΑ.

Ἀγκυρίδα. Corona pretiosa. ἀγκυρίδα. *Vna acerba. ὀμφαξ.*

ΑΓΚΡΙΖΕΙΝ.

Ἀγκρίζειν. Offendere. Lædere. Glossæ Græcobarbaræ. ἐν ἀγκρισμῶσι, καὶ μνησικακῶσιν. ἐν ἐχθρεμῶσι, καὶ φυλάγῃσιν τὴν κακίαν.

ΑΓΚΡΙΦΙΑ.

Ἀγκρίφια. Cyrillus in Lexico. σφομαΐσιν, κοιλίαρῖα μετὰ ἀγκρίφια, ἥως περὶ ζυνῆ.

ΑΓΝΑΤΟΙ. ΑΓΝΑΤΙΩΝ.

Ἀγνάτοι. *Agnati.* Basilii Achridenus in Responsis. καὶ διαφορὰ τις ἐκ ἑσῶ ἀγνάτων καὶ κογνάτων. Glossæ Basilicorum. ἀδγνάτῳ λέγεται ὁ δὸς ἀρσενικῆ γένος κατὰ γόμῳ, ἥ γυνὸς ἐκ τῆ ἀρσενικῆ τεχθεῖς. Frequenter occurrit in libris Iureconsultorum Græcorum. Inde ἀγνατίων. Agnatio. Eadem Glossæ. ἀδγνατίωνα. ἀρρενογονία.

ΑΓΝΩΓΙΝ.

Ἀγνώγιν. five, ἀγνώγιον. Pro, ἀνώγιων. Cœnaculum. Glossæ Græcobarbaræ. ἐν τῷ ὑπερώῳ. εἰς τὸ ἀνώγειον. εἰς τὸ ἀγνώγιν. Iterum alibi. ἀνώγιων. ἀγνώγιον. ἀγνώγιν.

ΑΓΟΡ.

Ἀγορ. Aquila. Vide infra, ἀτὸς.

ΑΓΟΡΑΔΑ.

Ἀγοράδα. Emptio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀραβόνα ἐν ἡ πρώτῃ κατὰ θεοῖς, ἥ γυνὸς τὸ πρῶτον χεῖρ, ὅπως δίδεται εἰς ταῖς αγοράδαις καὶ πᾶλησες, διὰ τὰ πᾶλημῶνα καὶ ἀγορασμῶνα.

ΑΓΟΥΡΟΙ.

Ἀγουροι. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. τὴν γὰρ ἐκ τῶν παλαιῶν ἀγούρων πρὸς τὰς ἡμῖς μετὰ ῥέεσσαι αἰμωδία καὶ ὁ κομηνλὸς ἔτῳ ἀλέξει, ὡς εἶοικε, παθεῖν κατακίετο. Anna Comnena lib. VII. καὶ μετὰ καλεσάμῳ τὸν ταττίκειν, ἐντεῖλατο συμπαλαλαβῖν τὰς τε καλῶν ἡνδρῶν ἀγούρας, καὶ τῶν περὶ τὴν θραπείαν αὐτῆς οἰκότεραν τὰς λογάδας, καὶ τὰς λαλίνους ἀπαύλας.

ἈΓΡΑΚΤΟΝ.

Ἀγρακίον. Axis. Glossæ Græcobarbaræ. ἄξων. τὸ ξύλον ὅπως διαβαίνει αἰάμεζα τὰς τροχὰς, ὁ σήμερον καλεῖται ἄγρακτον. Proprie significat Fusum, depravatam ex ἀγρακίῳ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρακίον. βέλῳ. ζαγίτη. ἀγρακίον. κλωστήρ τῆ νήμας.

ΑΓΡΑΡΙΟΝ.

Ἀγραρίον. Navigij genus. Anna Comnena lib. VII. καὶ ναὺς κατὰ σκευάσας πολυλαὶ πρὸς ἐξ ἡ τεσσαράκοντα ἀγραρία ζεπάσα, προσωρμίζε ταῖς κλυζομῶναις.

ΑΓΡΙΑ.

Ἀγρία. Gramen. Suidas. ἄρωςις. ἔδῳ βοτάνης. ἡ κοινῶς ἀγρία.

ΑΓΡΙΑΓΚΟΤΡΕΑ.

Ἀγριαγκυρία. Agrestis cucumer. Demetrius Constantinop. Hieracosophij, lib. II. cap. XLII. ἀγριαγκυρίας εἶζαν μετὰ ὄξυς. Orneosophion. ἡ ἀγριαγκυρίας εἶζαν πελεκίς ποίησον ὡς περὶ ὑπόθετον.

ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἀγριανθρωπῳ. Corona pretiosa ἀγριανθρωπῳ. *Sargus. σάτυρ.*

ΑΓΡΙΟ-

ΑΓΡΙΟΘΩΡΕΪΝ.

Ἀγριοθωρεῖν. Torvum videre. Torvo vultu esse. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρίως βλέπειν. καὶ ἀγριοθωρεῖ.

ΑΓΡΙΟΜΑΛΑΧΟΝ.

Ἀγριομάλαχον. Malva silvestris. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. xxxi. ἑλγας ἀγριομαλάχης συνάξης, καὶ τείψης, καὶ εἰς ὅξος δειμυῖ ἐμβάλῃς.

ΑΓΡΙΟΜΕΛΙΝΤΖΑΝΑ.

Ἀγριομελιντζάνα. Oleris genus. Theopriti Scholiastes Idyll. x. τρύχῃ καὶ τρύχῃ, ἡ δὲ λαχαίς, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα, Apud Myrpsū est ἀγριομελίτζανον lib. de Antidotis. cap. CCCCLXIV.

ΑΓΡΙΟΠΙΑΝΟΣ.

Ἀγριοπιάνος. Pro ἀγριον πῆζανον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγριοπῆζανον. βοτάνη. ἀγρόχορον. ἀγριοπιάνον.

ΑΓΡΙΟΠΟΥΛΙΟΝ.

Ἀγριοπούλιον. Avis fera. Orneosophion. ὁ φείλεις διδόναι συχνότερον πρὸς τὰς ζαγάνης ἀγριοπυλία, ἢ τοι περιετέλεια, τρυγόνια, καὶ ἑτεροῦ μοῖα.

ΑΓΡΟΣΚΙΛΛΑ.

Ἀγρόσκιλλα. Scilla agrestis. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφρόδελλον, σκιλλῶδες φύλλον. ὅπερ ἔχει εἰκόνα καὶ ἰδεῖαν τῆς σκίλλης, ἥ γιναι ἀγροσκίλλας.

ΑΓΡΙΟΣΥΚΗ.

Ἀγριοσυκή. Marisca. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. ix. πῆγμα ἀγριοσυκῆς, μέλι ὀλίγον, οἶνον παλαιόν, μίξας ὁμῶς. Iterum cap. xxxvi. πῆγμα ἀγριοσυκῆς, καὶ κεράμβιν ὁμῶς τρι-

ψαλῖς, διὰ τῶν εἰρῶν ἐγχείσκει ἐπὶ τριῶν ἡμέραις.

ΑΓΡΙΟΣΦΑΚΤΟΝ.

Ἀγριοσφακίον. Caprea. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγαγρον. αἰγά ἀγριον. ἀγριοσφακίον.

ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΟΣ. ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΙΔΗ.

Ἀγρόχοιρος. Aper. Nicetas in Isacio Angelo. καὶ δὴ καὶ τὸν καλυδώνιον ἀγρόχοιρον, ὅς ἐν τῷ ἰσπανικῷ φέρεται τῶν ἐπινώτιον τρέχα ρυθμὸν φέρεται, τῆς βάσεως καθελὼν μετένευγον εἰς τὸ μέγα παλάτιον. Recentiores dixerunt, ἀγριοχοιρίδη. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀλῖος αὐτὴ δὲν ἑκάμα μὲν ὡς ἀγριοχοιρίδη, ὅπερ γρυκαὶ τὰς κυνηγὰς.

ΑΓΡΟΛΙΑ.

Ἀγρολιά. Oleaster. Glossæ Græcobarbaræ, ἀγροφῶ, γένος τι τῆς ἀγρολιάς ἐλαίας. γένος κάπριον τῆς ἀγρολιάς.

ΑΓΡΟΝΙΣΤΟΣ.

Ἀγρόνιστος. Ignotus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγνώστον. ἀφανές. ἀγνώριστον. ἀγρόνιστον. κεκρυμμένον.

ΑΓΡΥΛΗ.

Ἀγρύλη. Silentium. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρυζία. ἀγρύλη. μέλλωμαι.

ΑΓΧΙΑΛΛΟΣ.

Ἀγχιάλλος. Lusus genus. Vide μάζον.

ΑΓΩΓΙΑΤΙΚΟΝ.

Ἀγωγιατικόν. Sarcina. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγώγιμα. φορτία. ἀγωγιατικά.

ΑΔΒΕΝΗΣ.

Ἀδβένης. Advena. Glossæ Basilicorum. ἀδβένης. ἀποικῶν. Ita lego: non ἀβδένης.

ΑΔΕΛ-

ΑΔΕΛΦΑΔΕΣ.

Ἀδελφάδες. Sorores. Glossæ Græco-barbaræ. σύγγαμμοι. οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἰσχυρότες. ἐκεῖνοι ὅπως ἔχουσιν δύο ἀδελφάδες γυναῖκες.

ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ.

Ἀδελφάτον. Fraternitas. Omnes enim eiusdem monasterij monachi ἀδελφοὶ dicebantur, inde deducta vox est. Et, aliquē assumere εἰς τὸ ἀδελφάτον, nihil aliud est, quàm inter *Fratres* recipere. In Constitut. quâdam Alexij Comneni. *ἡγεμονῶν δὲ καὶ αὐτῶν διὰ τὸ τὴν ὁπιστάων τετῶν ὑπελθῆν τῶν προσκοπῶν αὐτοῖς ἡγεμονῶν, καὶ οἰκονομῶν, καὶ ἐτέρων λειψυγῶν, ἢ καὶ τῶν ἀπὸ αὐτῶν λεγομένων ἀδελφάτων.* Item in aliâ eiusdem. *πλήν ἐκελεύει ὁ ἀγιώτατος μεθ' αὐτοῦ λαμβάνειν χρειαζόμενους ἀδελφάτους.* Balsamon de Privilegiis Patriarch. ὅσα περὶ ταύτης ἔσχον κατὰ τὴν μεγαλόπαιδιν δίκαια, ἡγεμονίαν δηλαδή, ἀδελφάτων σιγήρησια, καὶ λοιπὰ. Et ad Syn. vi. Can. XXXVII. *ἔχον καὶ αὐτοῖς τὰ προσόντα αὐτοῖς ἡγεμονίαν, καὶ ἀδελφάτα, καὶ ὀφφίκια.* Hoc est, quod *Fraternitatem* accipere vocat Irmbertus in epistolâ ad Abbatem Admontensem. *Capitulum Canonorum intravi, & domino meo Brunone Episcopo pro me agente fraternitatem ab ipsis accēpi.*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ.

Ἀδελφότης. Hâc voce utebantur inter se Imperatores, ac Reges, ut etiam hodiè. Menander de Legat. *χάριν διπορήμονον τῇ ἀδελφότητι τῷ καίσαρι περὶ τῆς χρείας τῆς εἰρήνης τῆς μετὰ τῶν αὐτῶν πολιτικῶν.* Iterum. *ἡ ἀδελφότης τῷ καίσαρι πέτρα μαγίστρων τῶν ρωμαίων καὶ εὐσεβίῳ ἐκέλευσε καὶ ἐπ' ἐτρέψε.* Luitpran-

dus in Legat. de Othone Imperatore loquens ad Nicephorum Phocam. *Sed & optimam amicitiam arrabonam fraternitatis nunc Dominus meus consulit.* Et ἀδελφὸς itidem sese mutuò vocabant. Apud eundem Menandrum in epistolâ Chosroæ. *χορὸν βασιλεὺς βασιλέων &c. ἰβανιανῶ καίσαρι ἀδελφῷ ἡμετέρῳ.* Et alio loco. *νῦν δὲ ὁ σὸς μὲν ἀδελφός, σεπτότης δὲ ἐμὸς, ἔστω ἐν νῷ ἐμῷ φρονέας αὐτῷ οἶμαι.* Utebantur quoque Patriarchæ, Episcopi, & quivis de clero. Synesius Episcopus Cyrenæus in epistolâ LXXII. quæ est ad Episcopos. *ὑπεροχὴν πρὸς τὴν ὑμείρων ἀδελφότητα γράμματά τιν' ἐπ' αὐτῷ γνώμην μινύοντα.* Musalon in Sanctis. *ἡκούσεν ἐν ὑμῶν ἡμῶν μετριότητι, καὶ τῆς συνεδραζέσης ἀδελφότητι, ὡς ἐκ ἐπὶ μόνον τῷ χαμικῷ συναλλάγματι ἀρραβῶνας νεύμεται δίδωται.* Theodosius item Patriarcha in Sanctis. *ἡξίωσε τὴν ἡμῶν μέλειότητα καὶ τὴν ἱεράν ἀδελφότητα μαθεῖν.* Ivo Carnotensis Episcopus epist. CXXIII. ad Sathionem Coepiscopum. *De Gervasio non debet fraternitas vestra mirari, vel indignari. Adelmannus ad Berengarium. Hæc ante hoc biennium cum audissem, fraternitatem tuam per epistolam convenire, idque ex te ipso certius esse sciscitandum decrevi.* Buggo Episcopus Vormaciensis in epist. ad Canonicos Bambergenses. *Memor fraternitatis vestra, & dulcissima educationis, ad lacrimas compungor.*

ΑΔΕΜΠΤΕΤΕΙΝ.

Ἀδεμπτεῖν. Adimere. Glossæ Basilicorum. *ἀδεμπτεῖν, ἀφαιρεθῆν. ἀδεμπτεῖν, ἀφαιρεῖται. ἀδεμπτεῖων, ἀφαιρεθῆντος.*

ΑΔΕ-

ΑΔΕΣΤΡΑΤΑ.

*Αδίστρατα. Impedimenta, & sarcinae militares. Vide Glossarium eruditissimi amici nostri, Nicolai Rigaltij.

ΑΔΕΦΕΝΔΕΥΤΟΙ.

*Αδεφένδευτοι. *Indefensi*. Iustinianus Novell. CLV. πρὲν αὖ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐαυτῶν προσβολῆς κατὰ θούλο, μὴ τὸς νέες καταλιμπάνειν ἀδεφένδευτας. Glossæ Basilic. ὅτι κατὰ βάλαντα τὰ κερὰ θούλομα ὁ προσκράτωρ, καὶ ὅτι ἀδεφένδευτον, ἤγαν αἰετοδίκητον, ἢ κἄν τὴν δικλῆν.

ΑΔΙΑΝΟ.

*Αδιανό. Vacuum. Corona pretiosa. αδιανό. Vacuum. κενόν.

ΑΔΙΝΑΤΕΤΕΙΝ. ΑΔΙΤΕΤΕΙΝ.

*Αδινατεύειν. *Adire*. Glossæ Basilic. αδινατεύσαι, ὑπὲρ λαθεῖν. αδινατεύει, ὑπερέχει. Corrige. αδινατεύει. Sed rectius est αδιτεύειν, &, αδιτεύει. Sic postea in iisdem Glossis. αδιτεύει, ὑπερέχει.

ΑΔΙΟΥΔΙΚΑΤΕΤΕΙΝ.

*Αδιουδικατεύειν. *Adiudicare*. Addicere. Glossæ Basilicorum, αδιουδικατεύειν, προσκυρῆν. Editur, αδιουδικατεύειν.

ΑΔΝΟΥΜΙΟΝ. ΑΔΝΟΜΙΑΖΕΙΝ.

ΑΔΝΟΥΜΙΑΣΤΗΣ.

*Αδνέμιον. Descriptio militum, ut inquit Suidas, cuius hæc sunt verba. αδνέμιον, δόπορ αὐτῷ ὀνομάτων. ὡς αὐτομαίοις. οἱ δὲ ἀνέμιν. Vide eundem in ἀνέμιν. illic iterat. Glossæ Basilicorum. αδνέμιον, καὶ ὄνομα διέρχεσθαι. Est ergo delectus, & census militum. Hæc αἰτιο αδνεμιάζειν dicebatur. Nicephorus περὶ ὡς αὐτομίας πολέμου, cap. IV. εἰτα ἔτω ἀπέρχεσθαι ἐτέρως εἰς ἡμῶν ἀπαλ-

λαγλὺ καλῶς αδνεμιαζομένης, καὶ εὐτρεπισομένης ὡς τῶν ἀρχόντων. Sed nebant is census vel singulis quandoque diebus per banda & cohortes, vel generaliter per universum exercitum. Banda & cohortes censabant merarchæ; universum autem exercitum magnus Domesticus, & defectuum splendorem curam habebat ille, qui μέγας αδνεμιαστής dicebatur. De merarchis accipio ex Mauricij Strateg. VII. χρὴ ὡς αὐτοκράτην τὸς μετάρχας τὰ βαῦδα αδνεμιάζειν πρὸς μίαν ἢ δύο μέρους τῆς πολέμου, καὶ ἔως ὅτι διδόναι τοῖς βαυτοφόροις τὰ γμάτων. Et intelligendus de iisdem Anonymus περὶ κατὰ σ. ἀπλῆτα. τὰ ἡμέρσια (αδνεμια) κατὰ ἑξῆς τοῖς παλαιοῖς χρὴ γίνεσθαι. καὶ ἕκαστον τῶν κρῶν ἀρχόντων τῶν ἰσχυρῶν τε καὶ περὶ τὸν ὑπὸ αὐτῶν λαὸν κατὰ ἑκάστην βλεπώσαν. De generali censu habes apud eundem. τὰ δὲ καθολικὰ αδνεμια εἰς ἐλαχίστη μοῖρα πρὸς αὐτοκράτην καὶ σύστασιν τῶν πατρὶς εἰς τρεῖς μοῖρας, καὶ τὸ δὴλον ἐκ τῶν παλαιῶν εἰρηγῶν. ἢ μετρίως γὰρ καὶ αὐτοὶ τῶν τοιῶντων αδνεμίων ἐφρόντιζον. De munere verò illic magni Domestici, & magni Adnumiastæ, clarè est videre apud Codinum de Offic. Aulae Constantinop. ὁ μέγας αδνεμιαστής τῶν φροσάτων αδνεμιαζομένης ὡς αὐτῶν τῶν μεγάλων δομestικῶν πάρεσι μὲν καὶ αὐτοῖς. εἰαὶ δὲ τινες ὡς ἰσχυρῶν τε καὶ περὶ τῶν τρεῖς μοῖραι ἀλόγων, ἢ ἀρμάτων τινῶν, δόπορ αὐτομαίοις. ἢ τῶν ταῦ λαίποντες, ἀπὸ μὲν αὐτῶν αἰσθητῶν αὐτῶν. Sed quid factū in isto censu militum? In partem vides in verbis citatis Codini. εἰαὶ δὲ τινες ὡς ἰσχυρῶν τε καὶ περὶ τῶν τρεῖς μοῖραι ἀλόγων, ἢ ἀρμάτων τινῶν, &c. Quo loco falluntur egregiè viri docti, qui ἀρμάτα interpretantur

B tur

tur *capitus*, cum debuissent, *arma*. Et Leo in *Tacticis*, *Constitut. vi*. χρηθιμολῶς ἐν τῇ καιρῷ τῆς τεθόρας καὶ ἀδυναμίας καὶ τὰς παῖδας αὐτῶν καὶ τὸ ἄρμα δοπογράφεισθαι καὶ καταζητεῖσθαι. Plenissime autem omnium Anonymus loco citato. ἔχει τοίνυν πρὸς τῇ τῆς πολεμίας θηλυαὶ γῆς ἅπαν ἀδυναμίας τὸ στρατεύμα δι' οἰκείων καὶ πιστῶν αὐθρόπων τῶν ἀγίων ἡμῶν βασιλέως, ὅπως γνωσθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ ταχιδιῦσθαι σὺν εἶπιν τῇ ἀγία αὐτῶν βασιλείᾳ, ὅσοι δὲ ὑπελείφθησαν οἰκοῖ, ὅσοι καὶ ἔφυγον, πρὸς τὰς καὶ τινες μὲν ἐν ἀληθείᾳ δι' αὐθρόων ὑπελείφθησαν, τινες δὲ καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τινες καλῶς τὰς τε ἑπὶ πρὸς καὶ περὶ πολεμίας παντοπλίας κέκλυται. Magni vero Adnumiastæ insigne erat, sceptrum argenteum cum nodo, cui infidebat columba; nam habitu cum cæteris communi utebatur. Codinus, quem paulò ante citavi. τὸ δικαίνιον (τῇ μεγάλῃ ἀδυναμίας) ἀχρυσῶτον, ἔχον ἐπ' αὐτῷ κόμβον ἕνα καὶ μόνον, ἔχοντα θηρικαθιμολῶν περιεστρέειν.

AΔONIN.

*Αδονιν. Pro, ἀηδών. Glossæ Græco-barbaræ. ἀηδών. εἰδὲ πείλειν. θεωρία περιεστρέειν ζῶν. ἀδονιν.

AΔΡΑΚΤΗ.

*Αδράκτη. Pro, ἄτρακτι. Corona pretiosa. ἀδράκη. *Fusus*. ἄτρακτι.

AΔΡΑΣΚΕΛΗΜΑ.

*Αδρασκέλημα. *Passus*. Corona pretiosa. ἀδρασκέλημα. *Passus*. βῆμα.

AΔΣΙΓΝΑΤΕΤΕΙΝ.

*Αδσιγνατεῖν. *Adsignare*. Theophilus *Institut. lib. iiii. cap. viii*. γέγονε δὲ κατὰ ταῦτα δόγμα συγκλήτε τὸ λέγον, ἔξῃνα

τῷ πατρὶνι πολλὰς ἔχοντι παῖδας, ἐν τῶν ἀδσιγνατεῖν, ἤτοι περισκυρῶσαι τὸν ἀπελεύθερον. Et postea. ὁ μόνον δὲ ἀπελεύθερον, ἀλλὰ καὶ ἀπελευθερῶν ἔστιν ἀδσιγνατεῖν τῷ πατρὶνι.

AEP A.

*Αερα. Pro, ἀήρ. Aër. Ioannes Glycas de Van. Vita.

εἰς τὸ πονεῖν ἄλλον σκλήρον, καὶ γὰρ χωρὶς αἱραν.

AERIKON.

*Αερικόν. Tributum liberi aëris nomine impositum prædijs à Ioanne Michaëlis Paphlagonis fratre. Cedrenus. περιεστρέειν δὲ τὸ πρὸς τὴν αὐτὴν τις εἴη κακία, πᾶσαν ἐφύρειν οὐδὲν ἀδικίας, πρὸς τὴν ἐπέκεινα τῶν τελεσμάτων διδοῖν ἕκαστον τῶν χωρίων ὑπὲρ αἱρικῶν κατὰ τὴν ποσότητα καὶ ἰσχυρὸν αὐτῶν, τῷ μὲν νομίσματι τέσσαρα, τῷ δὲ ἐξῆς, ἄχρι τῶν εἰκοσι. Leo *Tactic. Constit. xx*. ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς τελεῖν τὰς τε δημοσίας φόρας, καὶ τὰ ἐπικείμενα αὐτοῖς αἱρικῶν. Et apud Harmenopolium lib. i. Tit. iv. Sectio est, περὶ τῶν ζητημάτων αἱρικῶν.

AZAPIΔΕΣ.

*Αζάπιδες. Pedites Turcici. Laonicus Chalcondyles *Hist. lib. v*. ἔχων τότε ἑνὶ τῆς στρατείας, καὶ ἀζάπιδας τὰς τῶν περὶ τὴν ἑνὶ τῶν καλῶν. Occurrit illic pluries.

AZAPIA.

*Αζάρια. Tesseræ. Corona pretiosa. ἀζάρη. *Taxillus*. κύβητος. Malaxus in *Hist. Patriarch. μᾶ* γὰρ ἡμέρα ἐκατέρητον ὁ αὐτοῖς πρωτοβυστάριος μετὰ τινων ἀρχόντων, καὶ ἐπαίξαν τὰ ἀζάρια, ἦγαν τὸ ταυλῆ, καὶ παίζοντα ἀπώλυνε νὰ ἐπάρη τὰ ἀζάρια, νὰ ρῆξῃ. Sed & ζάρια dicebant truncatè.

Glossæ

ἐκπλαθίσας γλυκύα εἰς τῆς κορφῆς
αὐτῆς.

Ἄηρ. Sudarium, quo sacerdos ute-
batur in Liturgia. In Liturgiâ Chry-
sostomi. ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας τὸν αἶρα ἀπὸ τῆς
τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τῆς διακόνου. Et postea.
εἴς τὴν ἀποτίθησιν τὰ καλύμματα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ
τῆς ἀγίας δίσκου, καὶ τῆς ἀγίας πόθνης, τὸν δὲ
αἶρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τῆς διακόνου, καὶ
θυμιάσας αὐτὸν, ὁπισθεπαίνει δι' αὐτῆς τὰ
ἅγια. Item in Liturgiâ Præsanctifica-
torum. ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιά τὰ ἅγια, καὶ
ἀσπαίνεται τὸν αἶρα περὶ σκευῶν. Eucharis-
tium. καὶ σκεπαίνει τὸ πρὸς ὄψωπον αὐτοῦ μίαν
τῆς αἵρας, καὶ τιθίσκει, τὸ ἅγιον εὐαγγέ-
λιον ἐπ' αὐτῷ. Propriè sic appellabāt

in partibus Hierofolymorum. Typicum Sabæ, cap. xxx. ἀρχὴ δὲ οἱ εἰρεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν ἀγίων, ἡ σκεπάσις αὐτῶν μετὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἥτοι τῇ ἀέρει. ἔτω γὰρ καλεῖν αἰώθασιν αὐτὰ ἐν τοῖς τῶν ἱεροσολύμων μέρεσιν. Eadem in Triodio. Mysticism significationem tradit Germanus in Hist. Eccles. τὸ καταπέτωμα, ἡ γενὸς ἀήρ, ἑστὶ καὶ λέγεται αὐτὶ τῷ λίθῳ, ὃ ἡσφαλίξεται τὸ μνημεῖον οἰώσῃ φ. Et mox appellationis quoq; reddit rationem. διὰ τι ἄλλο γὰρ τὸ καλυμμα τῷ τῷ ἀήρ ὡνομάσθη; ἡ παύτως διὰ τὸ τὸν Ὀπτικαυπλόρον παρ' αὐτῷ (κατεῖναι ἀέρα τὴν εἰρημνίαν τοῦ τοῦ εἰκονίζεσθαι. Apud Codinum ponitur pro umbone sciadij.

'Αθλίειον. Pro, αἴθρον. Glossæ Græcobarbaræ. αἰθρησκιον. λάχανον ἔχον αἰθρῶ. ἤγειν πᾶσα χόρτον αἰθρησιμύου ως αἰθλίειον, ἢ τὸ αἴνησον.

AZATOS.

ἤ τότες πάλι παλαμῶν ἐφώναζεν ἀζώτων,
ἤ με τοι ἐτὶ λάλιαν ζυγάσῃ τῆς ἰδίας.

Constantinus lib. 1. Them. xii. ὁ μέ-
γας ἐκὼν καὶ γνησιότητος ἀρμύρι τῆς
ἀγγελικῆς τῆς λαμπασίας χαμβρὸς ὁ μα-
κρόχρῳ ἐκὼν καὶ περιδεδί, ὃν κατὰ τὴν
ἀρμύριον διάλεξιν αἰάτον ἐκάλεσεν. Huc
pertinet quod apud Hesychium legi-
tur. αἰάτη. ἐλευθερία.

AZOTYRON.

Ἀζόρπον. Vox ignota. Occurrit apud Myrepsū lib. de Drofatis, cap. LXXVIII. Iterum lib. de Hedricis, cap. XIX. Et *ἀζόρπον* scribitur.

ΑΣΩΧΟΙΡΕΙΑ.

Ἀζαχορῆα. Apud Myrepsum lib.
de decoctis, cap. xxvi. Existimo de-
pravatum ex *Cichorῆα*.

ΑΗΔΟΝΑΚΙΟΝ.

Ἀηδονάκιον. Pro, αἰηδῶν. Luscinia.
Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ τ' ἀηδονάκια τὰ μορφα τραχὴ ἀπὲρ
ἡμέραν.

ΑΘΘΟΣ. ΑΘΘΕΙΝ.

*ΑθθΘ. Pro, αὐθΘ. Glossæ Græco-barbaræ. ἀκακαλλής. αὐθΘ. ναρκίος. αὐθΘ. τῆ ναρκίος. Et occurrit illic pluries. Sic αὐθθῆν, pro αὐθῆν, Florere. Ibid.

ΑΘΘΥΜΑΣΘΑΙ.

*Αθθυμάσθαι. Pro, ἐνθυμέσθαι. Glossæ Græcobarbaræ. δὲνὰθθυμάτῃ τὰ κακὰ μηδὲν ἐνθυμέσθαι τῶν κακῶν. Iterum alibi. μνησικαῖσιν, ἤγυνάθθυμέσθαι τὴν κακίαν.

ΑΙΓΙΝΟΝ.

*Αιγινον. Ponderis genus. Οἰνεοσφῆριον. καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας οὐκ ὧδὸς αὐτῷ κορδαλίας αἴγωνα πέτρε.

ΑΙΓΟΜΑΝΔΡΗ.

*Αιγομαύρη. Caprile. Extat apud Crusium in Turco-græciâ.

ΑΙΔΙΛΙΚΙΟΙ.

Αἰδιλικῶι. Aedilicij. Pænius in Metaphrasi Eutropij, lib. v. ἡ δὲ τῶν αἰδιλικῶν ἀρχὴ τις ἦν, ἥς πρώτης οἱ παρόντες ἴππῃ τὰ πρῶτα γράμματα τῆς πόλεως ἐτύγχανον.

ΑΙΜΗΜΟΝΤΟΣ.

Αἰμημόνιος. Hæmimontius. Hæmus mōs. Codinus de offic. aulæ Constantinop. ὁ αὐδριανῆ πόλεως ὑπὲρ ἱμερος καὶ ἑξάρχος μημόνιος. Corrige. ἑξάρχος αἰμημόνιος. Nam illud μημόνιος nauci nō est. Firmant correctionem meam sequentia. σημειῶσαι ὅτι ἔτω γράφει μηροπολίτης πρὸς τὸν αὐδριανῆ πόλεως. πανιερώτατε μηροπολίτα αὐδριανῆ πόλεως ὑπὲρ ἱμερος καὶ ἑξάρχει αἰμημόνιος.

ΑΙΤΑΝΙΟΝ.

*Αἰτάνιον. Mitra. Moschopulus. μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ αἰτάνιον. Sed mendum est: Vide καῖτάνιον.

ΑΚΑ:

*Ακα. Vide ἀκία.

ΑΚΑΘΘΕΡΟΣ.

*Ακαθθέρως. Spinofus. Glossæ Græco-barbaræ. ἀρκυθος, εἰδὸς φυτῆ ἀκαυθώδους. θιωρία, ἡ ἰδέα, ἡ εἰκόνα χόρη ἀκαυθέρῃ.

ΑΚΑΘΘΙΝ.

*Ακαθθιν. Spina. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκανα. ἀκαυθα. ἀκαθθιν. Græci recentiores ὡς sequente θ' convertébant in θ'. Sic αὐθθΘ. & αὐθθῆν, pro αὐθΘ. & αὐθῆν.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ.

*ΑκάθιςΘ. Epitheton B. Mariæ. Codinus. τέσσαρες ἀρχυπνέη γίνονται καὶ ἐν αὐτῶν, τῇ μεγάλῃ κανόνΘ. τῆς ἀκαθίστης, τῇ εὐαγγελισμῇ, καὶ κατὰ τὴν μεγάλην ἐορτήν. Vbi loci, ut scapè, egregiè errat V. Cl. Franciscus Iunius; dum ἀκαθίςΘ ei est, iter faciens, scilicet cum à Iosepho Bethlehemum deduceretur. Origo nominis à victoriâ quam Heraclij tempore adversus Chosroæ legatum Sarbarum obtinuissent; ob quam visum totam noctem ac stantes hymnum B. Mariæ dicere. Triodium. ὅγα μὲν θεοφιλῆς τῆς κωνσταντίνης λαὸς, τὴν θεομήτορι τὴν χάριν ἀφοσιώμενοι, ὁλονύκτιον τὸν ὕμνον καὶ ἀκάθιστον ἐμελῶδησαν, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν ἀρχυπνισάσῃ, καὶ ὑπερφυεῖ δύναμει διαπραξαμένη τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τρόποιον. ἐκ τούτου ἂν εἰς μνήσαν τῇ τούτῃ καὶ ὑπερφυεῖς θαύματαΘ. ἡ ἐκκλησία τὴν τοιαύτῃ ἐορτὴν παρέλαβε τῇ μητρὶ ἀντιθέσθαι τῇ θεῇ τῷ παρόντι καιρῷ, ὅτι καὶ τὸ τρόποιον τῇ θεομήτορι γέγονεν. ἀκάθιστον δὲ ἀνόμασαν, διὰ τὸ τότε ἔως πρᾶξαι τὸν τῆς πόλεως κληρον τε καὶ λαὸν ἅπαντα. Et postea.

ποστέα. διὰ ταῦτα τοῖνυν ἀπαυλὰ τὰ ὑπερ-
φυῇ θανμάζια τῆς πανάγνης καὶ θεομήτο-
ρος τὴν παρῆσαν ἐορὴν ἐορτάζοντες ἀκά-
θους δὲ εἶρησαι, διότι ὁρθοσάδην τότε παρὰ
τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνῳ τὸν ὕμνον τῇ
τῆ λέγει μητρὶ ἐμελίψαν. καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἄλλοις οἰκοῖς καθήσθαι ἐξ ἔθους ἔχοντες, ἐν
τοῖς παρῆσι τῆς θεομήτορος ὁρθοῖ πάντες
ἀκροώμεθα.

ΑΚΑΚΙΑ.

Ἀκακία. Aggestum aurei cujusdam
textilis, quod sinistrâ manu gestabat
Imperator in signum humilitatis. Co-
dinus de Offic. Aulæ Constantinop.
ὁ βλάτιον ἔχει χῶμα ἐνὸς, καὶ καλεῖται ἀ-
κακία. ὡς ἔπομεν, τὸ τὸν βασιλέα ταπηνὸν
εἶναι αἰς θνητὸν, καὶ μὴ διὰ τὸ τῆς βασιλείας
ὑψίστου ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγαλυνεῖν. Item.
Φέρον ἐν μῶ τῇ δεξιᾷ σκυρὸν, ἐν δὲ τῇ ἀριστε-
ρᾷ τὸ μανδύλιον μετὰ τὴν ἀκακίαν, ὡς ἔθος ἐστίν.

ΑΚΑΚΙΑΡΗΣ.

Ἀκακίαρης. Homo expers malitiæ.
Probus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκα-
κίης. ἀκακίαρης. ὅπως δὲν ἔχει καμίαν κα-
κίαν ἀπὸ μέσα τῆς.

ΑΚΑΜΑΣΙΑ.

Ἀκαμασία. Negligentia. Ignavia.
Corona pretiosa, ἀκαμασία. Ignavia.
ἀπεργία.

ΑΚΑΜΑΤΗΣ.

Ἀκαμάτης. Ignavus. Laborem fu-
giens. Corona pretiosa. ἀκαμάτης. Ne-
gligens. ἀμελής. Iterum alibi. ἀκαμά-
της. Ignavus. ἀπεργία.

ΑΚΑΝΕΙΝ.

Ἀκανεῖν. Sufficere. Glossæ Græco-
barbaræ. ἄρκιον. τὸ ἱκανεῖν καὶ ὠφέλιμον.
ἐκείνο δὲ ἀκανεῖ.

ΑΚΑΝΕΤΑ.

Ἀκανεῖ. Satis. Sufficenter. Glossæ
Græcobarbaræ. ἄλις. ἱκανῶς. πλήρες.
ἀκανεῖα. Et alibi iterum. ἀρκύντως ἔχει.
αἰλαρκετὰ καὶ ἀκανεῖα ἐν.

ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ.

Ἀκανθόχοιρος. Ericius. Echinus. Co-
rona pretiosa. ἀκανθόχοιρος. Echinus.
ἐχίνος.

ΑΚΑΡΤΕΡΙ.

Ἀκαρτέρι. Expecta. Corona pretio-
sa. ἀκαρτέρι. Expecta. αἰάμενον.

ΑΚΑΤΑΔΕΚΤΟΣ.

Ἀκατάδεκτος. Corona pretiosa. ἀ-
κατάδεκτος. Immitis. αἰμείλιχος.

ΑΚΕΣΤΑ.

Ἀκεστα. Aggestum. Machinæ bellicæ
genus. Suidas. ἄκεστα, ῥωμαϊκὸν τιμηχά-
νημα ἐκ δεινδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητά με-
τασκευαζόμενον. Αὐτοῖς innominatus
apud eundem. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ξυνέθισαν
τὴν λεγομένην ἄκεστα, τῇ ῥωμαίων Φωνῇ.
δεινδροτομήσαντες γὰρ ἐπ' ἀλλήλα σιλήχῃ τῇ
ξυλοθήκῃ καταστέλλουσιν, ἀπτείνουσιν ὡς
ἐν τῷ τῷ ἐνθίνῃ πορείᾳ τῆς πόλεως. Ita
corrigo: nam malè hodiè editur. ἄκεσ-
τα, & ἄκεστα. Optimè Lucanus etiam
describit. lib. 111.

—tunc omnia latè

Procumbunt nemora, & spoliantur ro-
bore silva.

Ut cum terra levis mediam virgultaq;
moletem

Suspendant, structâ laterum compage
ligatam

Arctet humam, pressus ne cedat tur-
ribus agger.

Scribitur etiam ἄρεστα, & ἔρεστα. Idem
B iij Suidas.

Suidas. ἔγραψα πολέμικόν μηχανήμα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ καὶ ἐχθρόμυρον. τὸ δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκαλύμματι θέασιν ἐξ αἰγῶν τετραγών τ' λεγομένων κελικίων. Eua-
grius lib. iv. cap. xxvi. λαγυνίδας με-
κρὸς ἀγαγόντες τε θείας, ἅμα συσπῶντες, καὶ
τ' ἄλλων ἐνκαταφλέγων ὕλων, κατὰ τ' κα-
λαρμῆς ἀγέτας ἀπερὶ φενδόνιζον. Et semel
iterumque occurrit illo capite.

ΑΚΕΦΑΛΟΙ.

Ἀκέφαλοι. Sectæ genus. Suidas. ἀκέ-
φαλος. αἰρεσίς τις, ἥς ὑπερβήρος ἐξάρχῃ.
Videndus Ioannes Moscus Limonarij
capp. clxxxviii. & ccxiii. Nicepho-
rus lib. xvii. capp. vii. & viii. Iterum
lib. xviii. capp. xlv. & xlix. Leontius
de Sectis. ἀκέφαλοι ἐλέγοντο διότι τῷ πα-
τριάρχῃ αὐτῶν μὴ ἀκολυθήσασθαι καθ' ἑαυ-
τὰς ἐκοινῶν. Vides ecce rationem no-
minis.

ΑΚΙΑ.

Ἀκία. *Acies*. Mauricius Strateg. viii.
χρὴ τῇ κοίμβερινῃ, ἥ γιν' ἐκ βαδῆ τ' ἀκίων.
πρὸς τὴν ποιότητά τ' ἁγμάτων, καὶ τὴν πε-
τεταγμένων καταγραφῇ γίνεται διὰ πα-
λαιῶν τε καὶ νέων. Leo. τὰς ἡ ὀπιλήκας τῆς
ἀκίας ἔχον καὶ ζάβας, ἥτοι λωρίκια. Idem.
ὁ γὰρ ἐχθρὸς τῶ ὄλεσιν, ἥ γιν' τῆς ἀκίας,
ὡς ὅτι τ' ἐρεῖς αὐτῆς, ὅπως ἴσασθαι. Vide
Glossarium Rigaltij. Corrigendus au-
tem Procopius est de Bello Vandal.
lib. iii. ὅς ὀπιμλεῖται τ' περὶ τὴν ἀκίαν
δαπανῆς ὀπίσθινον καλεῖται. Hodie edi-
tur. περὶ τὴν οἰκίαν. Recentiores ἄνα-
dixerūt, ἰαπορπτο. Glossæ Græcobar-
baræ. ἄνα, τὸ ὄξυ καὶ ἄκρον τ' φάλαγγ.

ΑΚΚΕΠΤΑ.

Ἀκκεπτα. *Accerta*. Ignatius in episto-
lā ad Polycarpum Episcopum Smyr-

na. τὰ δεποσιτὰ ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ
ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια θεῷ κομίζησθε.

ΑΚΛΙΔΙΑ.

Ἀκλιδία. *Aclides*. De quibus Virgilius
Aeneid. vii.

— *teretes sunt aclides illis*

Tela, sed hac lento mos est aptare flagello.
Mauricius corrigendus est Strateg. i.

βηρύτας, ἥτοι ἀκλιδία, (κλαβινίδια), τὰς
ἀπείρους πρὸς τοῖς ἐκείνους ἐχθρῶν, ἥ καὶ λήπο-
μύες, ὡς εἰκός, τοῖς ὄν. Hodie perperam,
λακιδία, exaratum est in MSto.

ΑΚΛΟΥΘΑΝ.

Ἀκλουθαῖ. Pro, ἀκολουθεῖν. Sequi.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀκολουθεῖν νῶ
ἀκλουθαῖ. Ioannes Glycas de Vanit.
Vitæ.

πῶς ἀναίαι βαγίτες αἱ πολὺς, καὶ ἡ σκλα-
βες π' ἀκλουθεῖσαι;

ΑΚΛΟΥΘΗΤΙΚΑ.

Ἀκλουθητικά. Consequenter. Glossæ
Græcobarbaræ. ἅμα καὶ ἐπακολουθεῖν.
αὐτάμα καὶ ἀκλουθητικά.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Ἀκολουθία. Ordo. Sequentia. Nomen
frequentissimū in Ecclesiā Græcanicā.
Et xxviii. recēsentur in Euchologiq.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ.

Ἀκόλουθος. Præfectus Barangorum.
Codinus de Offic. Aulæ Cōstantinop.
ὁ ἀκόλουθος ἐνρίκειται μὴ ἐνοχῇ τῶν βα-
ρύνων, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ βασιλεῖ ἐμπερο-
θεν αὐτῶν. διὰ τὸ καὶ ἀκόλουθος λέγεται.

ΑΚΟΜΗ.

Ἀκομή. Etiam. Adhuc. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἐστὶ καὶ κογχυλίας γένος. ἐν
ἀκομή καὶ γενεὰ τῆς κογχυλίας. Eadem alibi.

ἀκμύλιν

ἀκμή. ἔτι ἀκομή. Bessarion in epist. ἐκεί-
νῃ, ὡς νέοι ἀκομή, ἔδεν τὰ ἐγροικῶν καλὰ.

ΑΚΟΡΠΩΤΑ.

Ἀκὸρπῶτα. Non percussa. Glossa
Græcobarbaræ. ἀβλήτα. ἀπλήγωτα.
ἀκὸρπωτα. Vide κόρπη.

ΑΚΟΥΒΙΤΟΝ.

Ἀκούβιτον. *Accubitum*. Onomasticon
Verus. *Accubitum*. αἰακλινήραον. Lami-
priedius de Commodio. *Non accubuit nisi
in accubitis, quæ pilum leporinum habuif-
sent, aut plumas perdicum subalares.* Iuve-
nalis Scholiastes Sat. V. *Apud veteres
accubitorum usus non erat, sed in lectulis
discumbentes manducabant.* Suidas. ἑ-
βας, χαμακοῖτιον ἀκούβιτον διπλὸν ῥάβδων.
Paulus Diaconus in Leone corrigen-
dus est. *Silentium contra sanctas ac vene-
rabiles celebravit iconas in tribunali de-
cem ac novem accubitum.* Hodie editur.
novem cubitum. Perperam. Ecce alte-
rum ejusdem locum in Leone Con-
stantini F. *Et in crastino sabbato sancto
exiuit Imperator in tribunalibus decem &
novem accubitum.* Codinus de Origin.
Constantinop. καὶ τὰ δέκα ἐννέα ἀκούβι-
τα, καὶ τὸ σέψιμον, καὶ τὸν ναὸν τῆς ἁγίας τε-
φαίας. Aponius ad Cantica, lib. III.
*Concurras ad suffragia regis in humilita-
tis accubitu recubantis, antequam exalta-
tus sedeat index.* Synod. Laodic. Can.
xxviii. & δέξιν ἐν τοῖς κυριακοῖς ὡσεὶ οἰεῖν,
καὶ ἀκούβιτα σρωνύειν. Elegantissimus
verò locus est in Responsis Ioannis
Episcopi Citri ad Constantinum Ca-
basilam. & δέξιν ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν,
καὶ ἔδον ἐν τῷ οἴκῳ ἰοθίον, καὶ ἀκούβιτα σρων-
ύειν. οἱ δὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν τολμῶντες, ἢ παυ-

σάσθωσαν, ἢ καθαίρεισθωσαν. ἀκούβιτον δὲ
λέγεται ἅπαν σρωνυῆς κατακλύσασμα εἰς
ὑψὺ ἡμιδρόν, καὶ μαλακόν. ἀκούβιτα γὰρ
ὡς λατίνοις τὸ ἀναπύπῳ. Corrige in
Leg. Franc. lib. I. cap. lxxv. *Opera tex-
tilia non faciant, nec capulenti vestitus,
non consuant, vel acubistula fiant.* Malè
editur, vel *acubicula*. V Vilramus Ab-
bas in Cantica Canticor. *Reclinatoria
appellat, cap. II. Prospicis illum in re-
clinatorys accumbentem, sequè inclinan-
tem ad eos quòs colloctione suà dignatur.*

ΑΚΟΥΜΒΑ.

Ἀκούμβα. *Accubitum*. Cyrillus in
Lexico. ὑπερῆσιν, ἀκούμβιν, ἢ
ἀκούμβαν.

ΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἀκούμβιζειν. *Accumbere*. Reclinare.
Incumbere. Chronicon Constanti-
nop. τὸ δὲ κλίσμα ἡκούμβιζεν εἰς τὴν
χερσαῖον. Nicetas in Alexio, lib. III.
ἀφείς τὸν πόλεμον μέχρι καὶ τῶν τευχῶν ἀ-
κούμβισαι τῆς πόλεως. Glossa Græcobar-
baræ. λέγεται καὶ εἰς κάποιον κλίσιν, ὃ
ὁποῖον ἀκούμπίζει δύο βασιλεῖς. Hinc
compositum, ἐπακούμβιζειν. Inniti. In-
cumbere. Hero in παρεμβολαῖς. καμ-
λαύκιον ἀρκαδικὸν περιβαλλόμενος καὶ ῥάβ-
δῳ ὅπως ἐκείνους, καὶ ἐπακούμβιζων εἶπεν.

ΑΚΟΥΜΒΙΣΜΑ.

Ἀκούμβισμα. Fulcrum. Glossa Græ-
cobarbaræ. ἀνάβυξ, ἔρεισμα, ἀκύν-
τισμα, κύντισμα. Nicetas in An-
dronico, lib. I. ἑῷμα ὡς πάσης τῆς
συγκλήτης τῆς ἀνδρονίκης καλέμενον, καὶ
σύμβηλον καὶ ἀκούμβισμα τῶν ἐχθρῶν ἀν-
δρόνικος. Item in Alexio lib. III. ἀκούμ-
βισμα καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀφρόντισιν. Restituenda
hæc

hæc vox quoque apud Etymologici
Auctorem. *τραπεζοποιός, ὁ περὶ τὸ συμ-
πόσιον πάντων ἑπιμελόμενος, τραπέζων,
κεινῶν, ἀκκμβιζμάτων.* Perperam hodie
editur, *ἀκκμβάτων.* Dicebant etiam
truncatè *κῆμπισμά, ut est observare ex
Glossis Græcobarbaris, quas citavi.*

ΑΚΟΤΜΒΙΣΤΗΡΙΟΣ.

Ἀκκμβιστήριος. In quo incumbitur.
Nicetas in Man. Comneno, lib. iv.
τὸ γὰρ ἀκκμβιστήριον ξύλον, ᾧ ὡς βακτη-
ρεύμενος, ὡς καχεξία δῆθεν παλαιῶν,
ἱολαῖος ἀνασας τῇ γῇ προσέειρε.

ΑΚΟΤΜΒΙΤΙΚΗ.

Ἀκκμβιτική. Cyrillus in Lexico.
ὑπερεσικλῶ ἀκκμβιτικῶ, ἢ ἀκκμβαν.

ΑΚΟΤΜΒΩΝ.

Ἀκκμβών. Accumbens. Cyrillus in
Lexico. ἐπερειδόμενος, ἐσημεζόμενος,
ἀκκμβών.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ. ΑΚΡΙΒΟΣ.

Ἀκρίβεια. Egestas. Penuria. Coro-
na pretiosa. *ἀκρίβεια. Penuria. σιλοδεία.*
Et *ἀκρίβος.* Avarus. Eadem Corona.
ἀκρίβος. Avarus. φιλάργυρος.

ΑΚΡΟΔΑΚΤΥΛΟΝ.

Ἀκροδάκτυλον. Glossæ Græcobarba-
ræ. *ἀκροδάκτυλον. Pollex.*

ΑΚΡΟΝΝΕΙΝ.

Ἀκρόννειν. Audire. Glossæ Græco-
barbaræ. *ἀκροάζεσθαι. ἀκροᾶσθαι. νὰ ἀ-
κράει. νὰ ἀκρόννεϊαι.*

ΑΚΡΟΞΙΦΙΔΙΟΝ.

Ἀκροξιφίδιον. Extremitas gladij. Mu-
cro. Glossæ Latinogræcæ. *Μυκρονε.
ἄκροξιφιδίον.*

ΑΚΡΟΧΝΑΡΟΝ.

Ἀκρόχναρον. Extremum plantæ-pe-
dis. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀκροβημά-
τις ἐπ' ἀκροῖς τοῖς βήμασιν ἴσατο. εἰς τὰ
ἀκρόχναρά σε εἰσάγει.*

ΑΚΡΟΩΜΕΝΟΙ.

Ἀκροώμενοι. Auscultantes. Pœnitentium ordines in Ecclesia Orientali erant quatuor. Primi *προσκλαίοντες*, aliter *ἀκροώμενοι*, tertij *ὑποπίπτοντες*, quarti *ζωισώτες* dicebantur. Nunc de auscultantibus, de reliquis infra suo loco agemus. Basilii Magni Can. LVIII. *ὁ μοιχεύσας, πενήκαθδεκαλίαν, τέσσαρα μὲν ἐτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπίπτων, καὶ ἐνὶ σωισώσας.* Iterum Can. LXXVII. *ὁ τὴν ἰδίαν ἀφείας, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαίετω, διετίαν ἀκροᾶσθαι, τριτίαν ὑποπιπτετω, εἴτα ἐνιαυτὸν σωισώσας τῆς κοινωνίας ἀξιάσθαι.* Et his quidem intrare Ecclesiā non licebat, sed extra eam stabant in loco qui *νάρθηξ* dicebatur ex re, quod illic quasi sub ferulā essent censuræ Ecclesiasticæ. Theorianus in Legat. Armen. *ὁρᾷς ὅτι τὰς τηλικύτω παρὰ πεισόντας πώματι τρία μόνα ἐτη ἀκροᾶσθαι διακελεύεται ὁ κανὼν, ἡ γυναιξὺς τῆς ἐκκλησίας ἴσασθαι ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ τῶν θείων ἀκκμβησάμεν.*

ΑΚΤΑ.

Ἀκτα. *Ἀττα.* Epiphanius. κατὰ τὴν σαρεκαθδεκαλίαν. καὶ τὰ μυστήρια ὁπίτελόντες, ἀπὸ τῶν ἀκτων δῆθεν πλάττειν αὐχρῶσι τὴν ἀκρίβειαν εὐρηκέναι, ἐν οἷς ἐμφέρειται τῇ προσοκτῶ καλανδῶν ἀπὸ ῥημάτων τὸν σωτῆρα πεπρονθέναι.

ΑΚΤΑΡΑ.

Ἀκτάρα. Piscis genus. Apua, In Scho-

Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. 1.
 ἀφύης, ἐγχεαύλεις, ἀκτάραι. Glossæ
 Benediæti. *Albula. ἀκτάραι.* Malēho-
 diē editur, *ἀκτάραι.*

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἀκτάραιος. *Actuaris.* Iustinianus No-
 vell. CXVII. οἱ δὲ ἀκτάραιος εἶν ἐκείνους
 τινος περὶ τὴν τελείης ἢ ἀμφισβήτησις ἐστὶ.
 ὅρα τὴν πρώτων τὴν ἀκτάραιος ἐστὶ
 οἱ δὲ φοιδιεύς, ὅρα τὴν ὀπίσθιος αὐτῶν τῶν
 οἰρημύλων κατὰ τὴν κομίζεσθαι ἐκείνους γα-
 μύλων. Prænius in Metaphrasi Eutropij
 lib. IX. τὸ το γένει αὐτῶν καὶ ἀπώλεγκαν ὡς
 τάχιστα τὴν βίαν, δεύτερον τὴν βασιλείας ἄγον-
 τας ἐστὶ, ὅρα τινος ἀκτάραιος τῶν τελευ-
 τῶν ἐπαγαγόντων.

ΑΛΑΚΑΤΙΑ.

Ἀλακάτια. *Machina bellicæ* genus.
 Adi Glossarium Rigaltij.

ΑΛΑΓΜΟΣ.

Ἀλαγμός. Pro, ἄλλαγμα. Mutatio.
Corona pretiosa. ἀλαγμός. Μπατσιο.
μεταβολή.

ΑΛΑΜΑΝΙΚΟΝ.

Ἀλαμανικόν. *Alamanicum.* Tributum,
 quod ab Alamanis solvebatur, insti-
 tutum ab Alexio Comneno. Nicetas
 in ejus vitâ, lib. II. βασιλεὺς ὁ φάσκων
 δοπεῖν χρημάτων τὰς τι χῆρας ἐφορολόγῃ,
 τὸ καλὸν μόνον εἰσπράττων ἀλαμανικόν, τότε
 καμινδὲν πρώτως, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἐκ-
 κλησιαίας πλήρῃμα, τότε γρησιαίζον, ὅσον
 τὴν βήμας τῶν τῶν.

ΑΛΑΠΗ.

Ἀλάπη. Glossæ Latinogrecæ. *Pila-*
na. ἀλάπη, ὡς κικάρων.

ΑΛΑΤΗ.

Ἀλάτη. Pro, ἄλας. *Sal. Corona pre-*
tiosa. ἀλάτη. Sal. ἄλας.

ΑΛΑΤΙΣΜΑ.

Ἀλάτισμα. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀγνιστήριον: καθαρσθήριον. ἀλάτισμα.

ΑΛΑΦΗ. ΑΛΑΦΟΚΕΡΑΤΟ.

Ἀλάφη. Pro, ἑλαφός. *Cervus. Co-*
rona pretiosa. ἀλάφη. Cervus. ἑλαφος.
Sic ἀλαφοκέρατο. Cornu cervinum.
Apud Crusum in Turco-græciâ.

ΑΛΑΦΡΟ. ΑΛΑΦΡΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Ἀλαφρό. Pro, ἑλαφρόν. *Leve. Corona*
pretiosa. ἀλαφρό. Leve. κερφόν. Hinc
ἀλαφρυνίσκειν. In Glossis Græcobarba-
ris, ἀλαφρυνίσκων. κερφίζω. Iterum alibi.
ἄρας. κερφίσας. ἑλαφρυνίσκοις. ἀλαφρυ-
νίσκοις.

ΑΛΒΑΝΟΥΡΙΟΝ.

Ἀλβανέριον. Demetr. Constantinop.
Hieracosophij lib. I. cap. LXV. μάλιστα
ἀλβανέριον κατάχρησι τῶν ὑπερώων αὐτῶν.

ΑΛΕΙΒΤΕΙΝ.

Ἀλείβγειν. Pro, ἀλείφειν. *Linere.*
Vngere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλε-
γνῆν, ἀλείφειν, να' ἀλείφει, να' ἀλείβγει.

ΑΛΕΙΠΤΑΡΕΑ.

Ἀλεπταρία. Demetr. Constantinop.
Hieracosophij lib. I. cap. CLIV. χρεῖς αὐ-
τῶν τῶν καλὸν μόνον ἀλεπταρίαν λαοστάρη.
ἀλεπταρία δὲ ἐστὶ τὸ ἐπαύω τῶν ὀπισθίων τὸ
ἐξιστάμενον, ὅτι τινες καλῶσι κερβήν.

ΑΛΕΚΤΟΡΑΣ. ΑΛΕΚΤΟΡΟΠΟΤΑΟΝ.

Ἀλέκτορας. Pro, ἀλέκτωρ. *Gallus. Co-*
rona pretiosa. ἀλέκτορας. Gallus. ἀλέκτωρ.
Sic ἀλεκτορόπελον. Eadem Corona. ἀ-
λεκτορόπελον Pulli. ἀλεκτορίδια.

C

ΑΔΕ

ΑΛΕΤΡΟΠΟΔΙΟΝ.

*Αλετροπόδιον. Orion. Scholiastes Arati incertus. καρκίνος ἀνατίλλων ὁ ἀνατέλλει ὅλῳ ὡρίων. ὡρίων δὲ εἰς τὸ λεγόμενόν τας αἰετροπόδιον.

ΑΛΕΤΡΟΠΙΤΤΑ.

*Αλευρόπιττα. Placētā ē farinā. Glossæ Græcobarbaræ. πλακύντας. πίττας. αλευροπιτίτας. πλακοπιτίτας.

ΑΛΕΤΡΟΣΤΑΣΙ.

*Αλευροστάσι. Arca farinaria. Apud Crusium in Turcogræciā..

ΑΛΕΩΣ.

*Αλέως. sine αἰλέως. Pro, ἄλλως. Afliter. Bessarion in epist. γὰ ἀκολυθῶσι τῶν ἐκκλησίων κατὰ πάντα ὡσαν λατῶν, καὶ ἐχὶ ἀλέως. Iterum postea. καὶ μηδὲν γένῃ ἀλέως, ὅταν περιπαλῶν εἰς τὴν στραταν. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλοφώνος. ὅπως ἔχον ἄλλω φωνῶν. ὅπως μιλήσιν ἀλέως.

ΑΛΗΣΜΟΝΕΙΝ.

*Αλησμονεῖν. Oblivisci. Corona pretiosa. αἰλησμονεῖν. θλίβειν εἰς ἐπιλαυθάνεσθ.

ΑΛΙΚΑΡΙΟΣ.

*Αλικάριος. Rei salariz præfectus. Chronicon Constantinop. ὃ καὶ εἰπόντες οἱ ἀλικάριοι, ἵνα κλείψωσι τὰ ἄσπρα τῆς ἀλικῆς, ἐκέλευσαν. Et occurrit illic pluries.

ΑΛΙΚΡΟΤΑΔΑ.

*Αλικροῦδα. Alimenta cruda. Suidas. αἰλικροῦδα, τῶν ῥωμαίων ἡ χειρὶα τροφή, καὶ ἄσπρα. κροῦδα γὰρ τὸ ἀνέψηλον.

ΑΛΙΜΑ.

*Αλιμα. Pro, ἄλιμμα. Sed mutatâ significatione. Corona pretiosa. ἄλιμα. ἄλιμος. ἐμβαλμα.

ΑΛΙΝΙΚΑ.

*Αλινικά. Arma ænea. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. ix. καὶ ὅπλα ὀπτηθεύσιν ἀπὸ χαλκῆς τὰ αἰνικά καλέμμεν.

ΑΛΛΑΚΤΟΝ.

*Αλλακτόν. Flagellum. Nicetas in Andronico Comneno lib. ii. αὐτὸν μὲν δι' ἀλλακτῶν ἐπαίδευσε δώδεκα. Basilic. Eclog. ix. ὁ ἔχων γυναικα, καὶ πορνεύων, δὲ δώδεκα ἀλλακτῶν σωφρονίζεσθ. καὶ ὁ μὴ ἔχων δὲ, καὶ τῇ αὐτῇ περιπαλῶν ἀμαρτία, δι' ἐξ ἀλλακτῶν σωφρονίζεσθ. Atque hæc totidem verbis apud Harmenopolum lib. vi. tit. viii. & Attaliatem tit. lxx. Ecloga ll. Leonis & Constantini. εἰ τις δοκιμάζει ἀπὸ ἐκκλησίας πρὸς φυγαδὴν αἰσάσαι τὸν οἶον δῆπote, ὁ τοιούτος δώδεκα ἀλλακτὰ λαμβανέτω. Quid autem ea proprie sint, optimè discimus ex Thomâ Magistro in Argumento τῶν βασιλέων Aristophanis. πλάττεται τῷ ποιητῇ δι' ὀφθαλμῶν ὁ δόκους, καὶ λεοντῶν καὶ ῥοπαλῶν ἔχων. τῶν τῶν ἡρακλέους μείδξανθίς οἰκίτης ὄντος ἐποχρημίσ, τοῖς ὅμοις δὲ ἀνάφορον φέρεται, ὁ ἀλλακτὸν δημοδεύεως καλεῖται. Ridiculè faciunt, qui interpretantur magistratus, aut apparitores.

ΑΛΛΑΜΑΝ. ΑΛΛΑΞΙΜΟΝ.

*Αλλαμαν. Pro, ἄλλαγμα. Item ἄλλαξιμον. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλαγνῶ. ἀμοιβῶν. ἄλλαμαν. ἀλλάξιμον.

ΑΛΛΑΞΙΜΑΡΙΟΝ. ΑΛΛΑΞΣΕΙΝ.

ΑΛΛΑΓΜΑΤΑ. ΑΛΛΑΓΑΙ.

ΑΛΛΑΓΙΟΝ.

*Αλλαξιμάριον. Vestiarium, Codinus De offic. Aulæ Constantinop. ὅπηνικά γὰρ δῆσται τὸν βασιλέα καθάλλιπεύσαι.

ζαι, φέρε τὰ ὑποδήματα παρδόνων τῶν
 βεστιαρίων ἐντός, ἕτω κοινῶς ὀνομαζομένης
 ἀλλαγμαρίων. Nam ἀλλάσσειν recentio-
 res Græci simpliciter dicebant, pro,
 Vestem induere. In eodem Codino.
 τῶ γένῳ ὄρθρου ψαλλομένης, ἀλλάσσει ὁ βα-
 σιλεὺς, καὶ ἐξέρχεται τῷ καλλίᾳ αὐτοῦ. Et po-
 stea. ἀλλάσσειν ὡσαύτως καὶ οἱ ἄρχοντες.
 In Euchologio. εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀλ-
 λάσσει τὴν ἱερατικὴν φορὴν, καὶ ἐκέρχεται ἐν τῇ
 κολυμβήθεα. Marcus Hieromonachus
 de Dub. Typ. cap. xlii. περὶ ὧρων δω-
 δεκάτῳ σημαίνει τὸ μέγεθος καὶ ἀλλάσσειν τῶ
 ἱερέως φορὴν ἀρχομένην τῶ λυχνικῷ. Et ἀλ-
 λάγματα, pro indumentis. Idem. μετὰ
 τῷ περιρρηθέντων ἀλλαγμαμάτων. Dicebant
 quoque ἀλλαγαί. Ille ipse Codinus. ἐπι-
 ταὶ ὁ παριάρχεις, μᾶλλον ἢ οἱ παριάρχεις, εἰ
 παρόντες εἰσὶν, ἐνδεδυμένοι τὰς ἀλλαγαῖς αὐ-
 τῶν. Sed hoc quoque, per occasionem an-
 notandum: ἀλλαγαί appellari etiam
 consuevissent loca mutandis equis publici
 cursus destinata. Basilic. Eclog. lvi. i.
 εἰάν τις παρελάσῃ μίαν γένῳ ἀλλαγὴν, τὸ τε-
 τραπλάσιον τῆς ζωῆς τιμῆς διδόντω. Glossæ.
 σαβμὸς. ζῶον ὁρομικόν, ὃς λέγεται νῦν ἀλλαγή.
 Vocantur *mutationes* in l. si quis 15. & l.
peto mul. 17. C. de cursu publico. Item
 l. quia *comperimus* 35. & l. si quis 38. Cod.
 Theod. eodē Titulo. Item ἀλλάγιον.
 Cursus publicus. Scholiastes Oppiani
 Halieut. lib. i. τῆς λόχης interpretatur
 ἀλλάγια. Inde, ὁ ἄρχων τῆς ἀλλαγῆς, eius
 præfectus: & ὁ πρῶτος ἀλλαγάτωρ. Generalis
 cursus publici: apud Codinum de
 Offic. Aulæ Constantinop. nec causæ
 quicquam erat, cur ἀλογίαι, & πρῶτος ἀ-
 λλάγατα illic rescriberent viri eruditi.
 Et legitur Senacherim Protallagator
 apud Cantacuzenum lib. i. cap. xxi.

ΑΛΛΑΡΙΟΝ. ΑΛΑΤΙΚΟΝ.

Ἀλλάριον. *Salarium*. Suidas. ἀλλα-
 ρίοις, λιτρηείοις. Innominatus Auctor,
 apud eundem. ὁ δὲ μακεδόνικος ζυγέτα-
 ξεν ἐκκλησιαστικοῖς ἀλλάρίοις ἀναλρέφειν,
 In Glossis Latinogracis αλατικὸν in-
 venio. Alij planius ἀλλάριον dicunt.
 Apollonius lib. contra Phryges. ὁ ἐπὶ
 ἀνόματι περσοφορῶν τὴν δωροληψίαν ἐπιτε-
 χνώμενος, ὁ ἀλλάρια χορηγῶν τοῖς κηρύτ-
 τωσιν αὐτοῦ τὸν λόγον. Incertus Auctor
 apud Eusebium Hist. Eccles. lib. v.
 cap. xxvii. ἀντεπείσθη δὲ ὁ ναυαγιστὴς ὑπὸ
 αὐτῶν ἐπὶ ἀλλάρῳ ἐπιτελεσθῆναι
 ταύτης, τῆς αἰρέσεως, ὥστε λαμβάνειν παρ'
 αὐτῶν μιλυσία δινάρια ἐκατὸν πεντήκοντα.
 Modestinus lib. ii. Excusat. τὸν ἐν ῥώ-
 μη κοφισεύοντα ἢ ἀλλάρῳ, ἢ καὶ χωρὶς ἀλ-
 λάρου ἄφασιν ἐχόντα νομοθετηται. Iustinia-
 nus Novell. cxxviii. ἐπικοινωνεῖν τοῖς
 χρήμασιν ἅτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιτωνικοῖς τῷ
 πόλει, ἢ τοῖς ἀγῶσι, ἢ ἄλλοις οἰοῖσιν ἀπὸ
 βολομενίοις ἢ ἀλλάρίοις ἀφωρεῖσθαι.

ΑΛΛΕΩΣ. ΑΛΛΙΩΣ.

Ἀλλέως. Aliter. Vide, ἀλλέως. Dice-
 bant etiam ἀλλιώς. Glossæ Græcobar-
 baræ. ἀλλοφάνες. ὅπως ἔχεν ἄλλω φωνῇ.
 ὅπως μιλῶσιν ἀλλέως. ἢ ὅπως ἰσυντυχαίναν
 ἀλλιώς. Occurrit illic pluries.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΟΝ.

Ἀλληλέγγυον. Tributum quod pau-
 perum vice solvebant divites. Glossæ
 Græcobarbaræ. ἀλληλέγγυον, ἢ ἐξ ἀμ-
 φοτέρων πώσις. Auctor ejus primus Ni-
 cephorus Logotheta, ut testatur Ce-
 drenus, & cum eo Zonaras Annal. iii.
 cujus ista verba. ἐθέσπισε καὶ τῶν ἀπό-
 ρων τέλη τὰς εὐπορῶντας εἰσπράττειν, ὁ
 ἀλληλέγγυον ὀνομάσθη. Sed exolevit,
 C ij &

& abrogatum fuit non multo post, donec iterum instituit Basilius Porphyrogeneta. Cedrenus de eo. *δόγμα ἐξέβητο τὰς τ' ἀπωλοτόων ταπηνῶν σωτηρίας ἐκπεράττει ἐκ τ' δυνάμεων. καὶ νομοθέτη δὲ ἡ τοιαύτη σωτήριος ἀλλήλεγγυον.* Quæ totidem penè verbis Zonaras. Mox bello cum Bulgaris pollicitus abolere, si victoriâ potiretur, quod tamē non præstitit, etsi multum supplicatē Patriarchâ Sergio. Ioannes Curopalates. ὃν ὁ πατριάρχης σίργιου· *μετὰ νίκης ἐπελθόντα πολλὰ καλεῖται πᾶσι σέβειν τὸ ἀλλήλεγγυον.* ἦν γὰρ ὑποχρόμιον· *ποιῆσαι τὸτο, εἰ τῶν βυλγάρων ὑπερμάχουσιν.* ἀλλ' ἔκτεπεισεν. Abolere rursus statuerat huius Basilij frater Constantinus, sed non potuit, morte præventus: itaq; successor ejus Romanus Argyrus ei rei animum adjecit, & perfecit. Cedrenus. *ἐξέκοψεν δὲ, καὶ τέλειον ἀπερρίζωσε τὸ ἀλλήλεγγυον, ὅππῃ ἐμαλέτα μὲν ὁ κωνσταντῖν· ποιῆσαι, ἔκτεφθασε δὲ.* Et Zonaras in ipso Romani illius initio.

ΑΛΛΗΛΟΤΙΑΡΙΟΝ.

Ἀλληλαίριον. Triodium. ἀλληλαίριον τῶ ἡχ. εὐαγγελίων κατὰ λακῶν. Balsamon ad Synod. vi. Can. lxxv. *Ἐμὴ διὰ ψαλμοδημάτων, Ἐλληλαίριων λιτῶν, καὶ ψαλλομένων κατὰ τὸν θεμέλιον τ' ἐκκλησίας ἐκπηρεθῆναι τὴν παννύχιον ψαλμοδίαν.* Pentecostarium. εἰς δὲ τὰ σάββατα τὰς αἰαπανσύμους μακαρισμὸς ψαλλομένου. περὶ κείνου δὲ καὶ ἀλληλαίριον εἰς πρὸς ὧτων αἰγίς ἢ ψαλλομένου τὰς ψυχῆς. Hericus Monachus de vita S. Germani, lib. i. i.

— *patet a præsul non immemor horæ,
Exigit ingenium pleno de pectore vocem,
Allesingium ternis concentibus urgens.*

ΑΛΛΗΜΙΑ.

Ἀλλημία. Alia quædam. Glossæ Græcobarbaræ. *αὐθις πάλιν. ἀλλήμιαι φέρει.* Occurrit illic pluries.

ΑΛΜΗΡΕΥΕΙΝ.

Ἀλμηρεύειν. Idem quod ἀμηρεύειν. Ioannes Curopalates in Romano Constantini F. *καὶ τὸν ἀλμηρεύοντα τῆς νήσου, καὶ ὁπλίω ὄντομα, λαβὼν αἰχμάλωτον.*

ΑΛΟΓΑΤΩΡ.

Ἀλογάτωρ. Præfectus Stratiotarum. Vide στρατιώτης.

ΑΛΟΓΕΥΟΜΕΝΟΙ.

Ἀλογεόμενοι. Qui cum equabus coeunt. Harmenopolus lib. vi. tit. iv. *οἱ ἀλογεόμενοι, ἤχοντο κλεινοβάται, καυλοκοπαίοντες.* Basilus Magnus Can. lxi. *ἡσάυτως καὶ ὁ ἀλογευσάμενος, καὶ ἡσάμενος.* Can. xvi. Synodi Ancyranæ. *ὁ ἀλογευσάμενος, εἰκοσάτης μὲν τετλῶν, πεντηκαδικαίῳ ὑποτασσέτω.* Vido Capitula Karolina lib. vi. i. cap. cclxxi. Palamas Declamat. ii. *ὑποπόρνεος* appellat, quod non intellexit interpres. *οἱ ὑποπόρνοι,* inquit, *καὶ ὅσοι εἰς τὰς τὰς φύσιν χρήσεις ἐκκαίονται.*

ΑΛΟΓΟΝ.

Ἀλογον. Equus. Nicetas. *ἄλογα αὐτῶν ἀρμαλωμένα μετὰ κεφαλαιῶν, καὶ σαγισμάτων λωρεκαυτῶν.* Hefychius. *καπηλὸν, τὸ βέβημα ἀλόγον.* Glossæ. *Animalia.* ψυχικά, ζῶα ἄλογα. Corrigo interpungendo. ζῶα. ἄλογα. Nam homo etiam animal est, non minus quàm quævis irrationalia. Ergo necessario interpungendum. Porro ut Græci recentiores

ἀλλή-

ἄλγοι. pro equo, ita Animal quoque
vsurparunt Latini. Diaconus in Hera-
clio. *Romani animalia sua nocte & ad-
aquaverunt, & acceperunt.* In l. sam dices.
9. Cod. Theodof. de Re. Mil. Cum pro-
prijs animalibus eo usque veniendum est
ubi obsequium cur suale succedit. Et in l.
quod 4. tit. de Murileg. Quod ad praesens
remedium pertinet, decimum animal ba-
staeijs pro reparatione praebatur.

Α Δ Ο Γ Ο Σ Τ Α Β Λ Ο Σ.

ἌλουργαβλϞ. Equile. Exstat apud
Crusium in Turco-graeciā.

Α Λ Ο Τ Π Ο Τ.

ἌλμπϞ, sive ἄλμπϞ. Pro, ἀλώπηξ.
Vulpes. Anonym. De Vulpe & Lupo.
κὴ ἄλμπϞ σοχάζειον, λέγει κατὰ μαοίῃτα.
Occurrit illic pluries. Glossa Graeco-
barbaræ. ἀλωπηκία, αἱ τῶν ἀλωπηκῶν
καταδύσεις. αἱ φολῖαι, ἥγεν ἡ φελῖες, ἡ αἱ
τερίπαι, ἥγεν ἡ τερίπαι τὰς ἀλμπῆς. Co-
rona pretiosa. ἄλμπϞ. Vulpes. ἀλώπηξ.

Α Λ Ο Τ Τ Α Ρ Ι Ο Ν. Α Λ Ο Τ Τ Η Ρ Ο Ν.

Ἄλτάριον. Aluta. Glossa Servij. Alu-
ta. ἀλτάριον. Idem est ἀλτήτρον, apud
Demetrium Constantinop. Hieraco-
sophij lib. 11. cap. Lix. καὶ εἰς ἀλτήτρον
ἐπίτεις, καὶ εἰς τὸν ἱερακα δῖζον.

Α Λ Ο Φ Α Ν Τ Ζ Ι Δ Ε Σ.

Ἄλοφαίτιδες. Mercenarij. Chalcon-
dyles Hist. lib. v. τῶν δὲ ἐχοῖται ἄλο-
φαίτιδες, οἱ μοδῶν καλὲς μῆδοι, ἀμφὶ τὰς
οὐλακοῖτας. Apud eundem scribitur ἄλο-
λοφαίτιδες, in fine lib. vii.

Α Λ Χ Α Ρ Ι Ο Ν.

Ἄλχαριον. Scutella. Glossa Latino-
græca.

Α Λ Ρ Π Ο Τ.

ἌλρπϞ. Vide, ἄλρπϞ.

Α Μ Α Δ Ι Ν.

Ἄμαδιν. Vna. Simul. Glossa Gra-
cobarbaræ. ὁμῆ. αἰάμα. ὁμαδὸν. ἀμά-
διν.

Α Μ Α Ν Ι Τ Α Ρ Ι Ο Ν.

Ἄμανιτάριον. Demetrius Constan-
tinop. Hieracosophij lib. 11. cap. xxi i f
Ἐάφοδὺς ὡς τιάφιν, καὶ φαίνεται ὡς ἀμα-
νιτάριον. De significatione dictionis in-
quirendum est. An depravatam ex
ἀμῆνον? Erit ergo minium.

Α Μ Α Ξ Α Ρ Η Σ. Α Μ Α Ξ Α Ρ Ι Ο Σ.

Ἄμαξάρης, & ἄμαξάρϞ. Carruca-
rius. Basilic. Eclog. xx. αἱ δὲ ἄμαξά-
ριϞ. φιλονεικῶν πελαγεῖν σρεῖν τὴν ἄ-
μαξαν, καὶ κλάσει τὸν δῖλον, ὃν δὴ μι-
δῶ ἐφ' ἀμάξης ἥγεν, ἐνέχειαι τῇ περὶ τῆς
μοδῶσιως ἀγωγῇ. Glossa Græcobarba-
ra. ἀμαξεύς. ἀμαξάρης. ζευγλάτης.

Α Μ Α Ξ Ο Π Ο Τ Λ Ο Ν.

Ἄμαξόπυλλον. Currus. Glossa Gra-
cobarbaræ. τὸ μικρὸν ἀμάξιον, ἡ ἀμάξιν,
ἡ ἀμαξόπυλλον.

Α Μ Α Ξ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Α.

Ἄμαξόστρατα. Via publica. Glossa
Græcobarbaræ. ἀμαξίτον ὁδόν. δημόσιον
ὁδόν. Ἐἀμάξαις διαπορευτὴν ὁδόν. ἀμαξό-
στρατα.

Α Μ Α Χ Ε Τ Ε Ι Ν. Α Μ Α Χ Ε Τ Τ Ε Ι Ν.

Ἄμαχεύειν. & ἀμαχεύγειν. Pignus ca-
pere. Glossa Græcobarbaræ. ἀνδρολη-
ψία. ἐνιχύραζον γὰρ τὰς ἐχοῖας ἀνδρόφ-
ους. ὅπῃ ἀμαχεύει, ἡ ἀμαχεύγει ἐκείνους ἐπὶ
κρατῶσιν ἢ ἐχασιν τὰς φονιάδας.

AMBITION.

* Ἀμβιτίων. *Ambitio*. Suidas. ἐξ ἀμβι-
τίων, ἐκ περιδρομῆς τὴν πρᾶξιν ὡς
ῥωαίοις.

AMBΛA.

* Ἀμβλα. In Hippiatricis. lib. II. cap.
cxxxix. Lemma est. μάλαγμα, τὸ κα-
λὸν ἄμβλα μῆλα. Investigemus
quid sit.

AMBONAS. AMEON.

* Ἀμβων. *Ambō*. Pulpitum. Suggestū.
VValafridus Strabo de Reb. Eccles.
cap. vi. *Ambō ab ambiendo dicitur, quia
intransecti ambis, & cingit*. Sozomenus
lib. VII. cap. II. εἰκάσω αὐτὴν κῆσθαι
ὡς τὸν ἄμβωνα. Blastares in Synopsi
Concil. οἱ γὰρ ἐξαρχῶντες τῷ τοῦ Διάκονοι
τοῖς ἱερουργεῖν παριστάμενοι, καὶ τὰς τῆς ἱε-
ραῆς τελετῆς ὀπιτηρῶντες εὐχαῖς, τῷ ὡσεὶ
τοῖς ἐν ἄμβωνι σημαινῶσι Διάκονοις τὸν και-
ρὸν. Diaconus in Anastasio. *Præcepit in
templo Sancti Theodori Sparatū super am-
bonem Trisagij additamentum admittere*.
Corrige Ioannē Curopalatem in Ro-
mano Constantini F. εἴποι ἂν τῷ τὸν ὁ
πολύευκτος ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς τῆς θεᾶς μα-
γάλης ἐκκλησίας. Hodie in MSto Regio
est, ἄμβωνι. Hinc ὁπισθ' ἄμβωνος εὐχὴ
in Liturgiā Chrysostomi. Porro my-
sticam interpretationem reddit Ger-
manus in Hist. Eccles. ὁ ἄμβων ἐστὶν ἐμ-
φαίνων τὸ θεῖον τῆς λίθου τῆς ἀγίας μνήμα-
τος, ὃν ὁ ἀγγεῖλος ἀποκάλυψας ἐκ τῆς θύ-
ρας τῆς μνήματος ἀνέβόα τὴν ἀνάστασιν τῆς
κυρίας ταῖς μνησφόροις. Hodie ἄμβωνας
dicunt. Corona pretiosa. ἄμβωνας. Pul-
critud. ἄμβων.

AME.

* Ἀμε. Abi. Faceſſe te. Glossæ Græco-

barbaræ. ἀπέρρε. παύειν μετὰ φθορᾶς.
ἄμε εἰς τὴν κακὴν ὥραν. ἀπείλθε ἤγαν ἄμε
εἰς τὰ τρία κακά. ἄμε μὲ χαλασμένον. It-
rum alibi, ἀπείλθετε. ἐλάτε. ἄμετε. ἡ πο-
ρεύθητε.

AMH.

* Ἀμή. Sed. Verum. Bessatiō in epist.
ἢ μηδὲν ἐνθυμῆναι ὅτι εἶναι βασιλείας δότι-
γονοι, ἀμὴ αὖ ἐνθυμῶνται, ὅτι εἶναι διωγμῶν
δότι τὸν τόπον τῶν. Glossæ Græco-barba-
ræ. ψάρα ὅπως δὲν ἐν τῇ πελάγῃ, ἤγαν
ὅπως δὲν κατοικῶσι τὸ πέλαγος, ἀμὴ τὸν
αἰγιαλόν.

AMHPADIA.

* Ἀμπερδία. *Amiræ Præfectura*. Vel
cohors, aut navis pratoria. Constanti-
nus de Administ. Imp. καὶ εἶχεν ἀμπε-
ρδίας, ἧτοι στρατηγίδας, ταύτας. Et oc-
currit illic pluries.

AMHPAIOΣ.

* Ἀμπερῆ. Constantinus de Admin-
istr. Imp. ὡς λαμβάνει ἂν ὁ μαβίας
παῖσαν τὴν ἐξουσίαν συρίας, ἐπειδὴ ὁ μαμ-
κίαν οἱ ἀμπερῆοι πάντας. Significat au-
tem ea vox prætorem. Sigebertus in
Chronico. *In regno Sarracenorum qua-
tuor pratores stant, qui Amirai voca-
bantur: ipse verò Amiras dicebatur, vel
Prosymbulus*. Loquitur de Mahome-
te. Theophanes in Chronico. ἦν δὲ
προτελευτήσας ὁ μακάμεδ, ὃς ἦν τῆσας τίς-
σας ἀμπερῆας ἰδὲ πολεμῶν τὰς ἐξ ἀρεῶν
γάνους χερσιν.

AMHPALIOΣ.

* Ἀμπερῆλι. & ἀμπερῆλις. *Amira-
lius*. Cod. de Offic. Aulæ Constanti-
nop. vbi de magno duce. ἔχῃ δὲ ὅπως
αὐτὸν τὸν τε μέγαν δρεγγάριον τῶν ὁλόων, τὸν
ἀμπερ-

ἀμνηστῶν, τὸν πρωτοκόμηλα. Anonymus de nuptijs Thesei.

ἢ παρευθὺς ἀμνηστῆς ὁ λόρθος ἐσικώθη,
ἢ μὲ τὰς ναύτας τῷ γυργᾷ σύντομα
ἐξορθώθη.

Auctor Supplementi ad Chronicon Sigeberti. *Stolus etiam Amiralij Babylonie per mensem unum obsedit Accaron.* Non erat summus maris præfectus, ut hodie, sed subjectus & magno Duci, & magno quoque Drungario classis, at supra Protocomitem tamen, drungarios, & comites. Videmus apud Codinum, loco citato.

A M H P A Σ.

Ἀμνηστῆς. Sæpius occurrit apud Nicetam, Cedrenū, Zonaram, Phranzem, & ejus notæ atque ævi Scriptores. Achmes in Introduct. in Astrologiam. μέσον τῶν μεγιστάνων ἀφροσύλω ἀμνηστῶν, καὶ ὁπλοφόρων, θάνατον παίδων. Ita corrigo: nam in exemplari MS^{to} est. ἀμοιράδων. Iterum. καλοσύλω τῶν ἀμοιράδων, καὶ τῷ στρατῷ. Corrige. Et apud Eleutherium Zebelenum de Significat Eclips. δύναμιν, καὶ φροσύαν, καὶ στρατῷ ὑποταγῆν. etiā illic in MS^{to} est. ἀμοιράδων. Et sæpe itidem illic occurrit, sed cum hoc mendo. Significat autem protosymbulum, sive præsidem Senatus. Vide ἀμνηστῶ.

A M H P E T E I N.

Ἀμνηστῆν. Amiram vel Amiræum agere. Constantinus de Administrat. Imp. τελευτᾷ δὲ ὁ αὐτὸς ἀββαβάχαρ ἀμνηστῆς ἐστὶν τῷ τῷ.

A M M A Σ.

Ἀμμάς. Mater spiritualis. Palladius

Hist. Laus. in Piterum. αὕτη γὰρ ὑμῶν καὶ ἐν ἀμμάς. ἔτω γὰρ καλῶσι τὰς πικρὰς ματικὰς μητέρας.

A M M A T I A.

Ἀμματιά. Oculi. pro ὀμμάτια: ut ἀρχίδια, ὀρχίδια: & talia plura. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλασσοκοπή. τυφλωσις τῶν ὀμμάτων. στραβία τῶν ἀμματιῶν. τυφλωμα τῶν ὀμμάτων. Iterum alibi. αὐπνῶ. ὅπῃ δὲ κοιμάται. ὅπῃ δὲ διώρεϊ τὸν ὑπνον εἰς τὰ ἀμματιάτα.

A M M O Γ H.

Ἀμμόγη. Arena. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμμόδες χαλῶν. ὅπῃ ἐν μέσῳ αἰς ἀμμόγῳ κτισμένον.

A M M T Δ A P I O Σ.

Ἀμμυδάριον. Vide Ἀμμυρκάριον.

A M M T P K A P I O Σ.

Ἀμμυρκάριον. Ἀμυρκατίας. Qui amurcæ institutam exercet. Harmenopolus lib. II. tit. II. ἡ τῶν ἀμμυρκάριων καὶ τῶν καδηλείων τέχνη ἔστι μόνον τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐκτὸς λυμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐλαίων αἰτρίων βλάβῳ ἐπάγει τοῖς σώμασιν. Ita corrigo: hodie enim editur corruptissimè, ἀμμυδαρίων, & καπηλείων. Torquent sese valde hīc viri docti, nec immeritò. In principio gemitur μὲν qui mos est vsuatus Græcis Barbaris, ut non semel est observare in hoc nostro Glossario. Cur autem restituerim, καδηλείων, vide in καδή.

A M O Γ A B A P O I.

Ἀμογάβαροι. Pedites. Nicephorus Gregoras lib. VII. τὰς δὲ ἑτέρας χιλίας ἀμογαβάρας ὀνόμαζεν. ἔτω γὰρ ἡ λατῖνων φωνὴ τὰς πεζῆς ἐν πολέμοις καλεῖ. Corruptè

ruptè verò ab eo ἀμογάβαροι δίδιν-
tur, qui Latinis erant *Ampfuary*. Fa-
cit eorum mentionem Notitia.

ΑΜΟΝΙΝ.

Ἀμόνιν. Incus. Truncatè, quasi ἀκ-
μόνιον. ἀκμων. Glossæ Græcobarbaræ.
ἄκμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκὺς χαλκαίνει.
ἦσαν ἀμόνιν ὅπ' ἐκ κομοδρομεύει ὁ κομοδρό-
μος.

ΑΜΟΤΡΑΧΟΡΙΟΣ.

Ἀμωραχόριος. Minister aulae Tur-
cicae. Laonicus Chalcondyles Hist. lib.
v. Ἐκδὸς δὲ σκλεῦσθιν οἱ λοιποὶ τῶν θυρῶν
πύθρες, οἱ τε ἀμωραχόριοι.

ΑΜΠΑΛΑΤΙΑΣΜΑΤΑ.

Ἀμπαλατιάσματα. Glossæ Græco-
barbaræ. αἰνεία. νηκίονα. ὀνειδίσματα.
ἄλλοι τὰ ἐπαίνεσ' ἄξια. ἢ Φιλονηκίαις. ἀτι-
μίαις. ὕβραις. τιμαῖς, ἢ ἀμπαλατιάσματα.

ΑΜΠΑΡ.

Ἀμπαρ. five ἄμπαρ. *Ambra*. Genus
aromatis. Nicetas in Isaacio lib. i. i. i.
καὶ ἡλείφειο μυρίσμαθα ῥοδοσαμμάτων
παύσια, μόχως, ζαπέτια, ἀμπαρ, καὶ ἐξω-
πλισάλο, καὶ ἐκαλὼν πύζετο πλεκόμηνος.
Simeon Sethi De facult. cib. τὰ ἀμπαρ
ἐν διαφοροῖς τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τέττε πη-
γαί, καθάπερ πηγαλβίς, καὶ ἀσφάλις, καὶ
θύς. Aëtius lib. i. κότς λίτρεν, μόχως
λίτρεν, ἄμπερ λίτρεν.

ΑΜΠΑΣΑΔΟΥΤΟΣ.

Ἀμπαζαδούτος. *Ambassador*. Lega-
tus. Anthos ἦτον ἀμπαζαδούτος τότε ὅπ' οὐ
τὴν ἀγάπην τὸν ἔκαμε ὁ μιστὲρ ἀνδρίας ὁ
χρίτης, ὅποιος ἦν τῷ σήμερον πελντζιπος.
Petrus de Vine. In Querimoniâ Fre-
derici II. cap. vi. i. i. Diverforum puniti

pralatorum, ambasiatores civitatum re-
bellium Lombardorum. Chronica Au-
gustensis ex epistolâ Frederici I. *Vltra-*
centum ambasiatoribus civitatum rebelli-
um Lombardia, qui ad praefixum ire con-
ciliū preparabant. Thynroc in Chron.
Hung. *Ambasiatores exstanci illius cam-*
pestria dum veniebant ad hospitium eadem
conspicientes, his à quibus venerant re-
deuntes mirabundi referre non valebant.
Consuetud. Hannon. tit. XIX. *Si cum*
aut infirmis, aut ambascia dominica de-
tinueris.

ΑΜΠΟΤΕΣ.

Ἀμποτες. *Vtinam*. Bessarion in epist.
καὶ ἀμποτες τὸ μαζ' ἔταξαν τὰ τὴν φυλάξα-
σι τελείως καὶ νὰ (lego, καὶ νὰ) μηδὲν μέλα-
βληθῶσιν, ὥστε ἐποίησαν καὶ ἄλλοι. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ὠφέλον. αἶθε. εἶθε.
ἀμωπτες.

ΑΜΠΟΤΑΔ.

Ἀμπετα. *Ampulla*. Aëtius lib. vii.
ἀμπετλαν νεκρίνιν πλησας ἐλαίης, καὶ ἐμ-
βαλὼν αὐτῷ μαράθς τὰ ἀπαλὰ φύλλα,
τίθει εἰς τὸν ἥλιον ἡμέρας τρεσσεχονίς.

ΑΜΠΡΑ.

Ἀμπερα. Vide ἄμπαρ.

ΑΜΥΓΔΑΛΕΛΑΙΟΝ.

Ἀμυγδαλέλαιον. *Amygdalinum ole-*
um. Simeon Sethi De cib. facult. εἰ δὲ
βέβηλαί φασί τις ἐλαίῳ ἀμυγδαλελαίης ἢ
πυισακαλαίης χυτῶσι περιθέσθαι, τὸ ἐλαίον
ἐψησάτω μετ' ὕδατος περιπασις.

ΑΜΥΛΑΤΟΝ.

Ἀμυλάτον. *Gallicum, Amulet*. Ari-
stophanis Scholiastes ad Pacem. πλα-
κῆντες τινες, οἱ δὲ ζυμὴν πλακῆνῶδες, ὃ νυτὶ
ἀμυλάτον φασίν.

ΑΜΦΙ.

ΑΜΦΙΒΑΛΟΝ.

*Αμφίβαλον. Quod veteres. ἀμφίμαλλον. Isidorus in Glossis. *Amphibulum, birtum villosum.* Chronicon Laurishamense.

Et sunt immensis induti calceamentis, Amphibalis longis utentes & spatiosis.

Sulpitius in vitâ S. Martini. *Νεε μο-
ra, sanctus paupere non vidente, intra
amphibulum sibi tunicam latenter eduxit,
pauperemque coniectum discedere jubet.*
Deinde iterum. *Diaconus vero nihil in-
telligens, quia extrinsecus indutum am-
phibalo veste, nudum interius non videbat,
postremo pauperem non comparere causa-
tur.* Apud Gregorium Turonensem
Amphibolum scribitur de Glor. Con-
fess. lib. II. cap. LIX.

ΑΜΦΙΘΡΑ.

*Αμφίθρα. Tabulæ bifores, quales
in aris collocari hodiè videmus. Si-
moneatta Hist. Mauric. lib. V. cap. XIV.
*ἀλλὰ πῶ καὶ σφυρὸν γένεσθαι, καὶ περὶ τῶν
ὀφείλων ἐκ τῆς τιμῆς τεσσάρων, καὶ θυ-
μιαλῶν, τὰ πάντα χρυσῶ, καὶ ἀμφίθρον
ἐνικλῶν καὶ σφυρὸν χρυσῶ. Quem locū
eruditus interpres non satis explicat.*
Occurrit quoque apud Nicephorum
Callistum Hist. Eccles. lib. XV III.
cap. XXII.

ΑΜΩΜΟΣ.

*Αμωμ. Nicephorus Homologeta
in Sancito. καὶ δὲ ἐργάζεσθαι τὴν εβδομάδα
τὴν διακαισήμερον, καὶ δὲ τὴν αὐτῆς τὴν ἑβδο-
μήν. ἑβδομήν. Typicum Sabæ.
*ἡ δὲ αὐτοχόρμος καὶ τὰς βαρύνει χολαίως,
ψάλλει τὸν ἄμωμον.* Sciendum autem in-
telligi Psalmum cxviii. ab initio,
quod est. *μακάριοι οἱ ἄμωμοι.* Observo

ex Euchologio. καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη σα-
σις τῶν ἁμώμων εἰς ἡχὸν σαλαμίν. ἐν δὲ τῇ
τέλει ἑκάστη εἰς ἡχὸν λέγοντι ἀλλήλοισιν. Et de-
inde ponit Psalmum quem dixi.

ΑΝΑΒΡΕΪΝ.

*Αναβρεῖν. Pro, ἀναβρεῖν. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀναβρεῖν. ἀναβρεῖν.
ῥεῖν ἔξω. τρέχει ἔξω. ἀναβρεῖν.

ΑΝΑΤΙΟΝΝΕΪΝ.

*Ανατιόνειν. Augeri. Crescere. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀνατιόνειν. ἡ δύναμις
ὅπως αὐξάνει, καὶ ἀνατιόνειν. Et mox. αὐξάνει,
ἀνατιόνειν, καὶ μεγαλυνίσκει.

ΑΝΑΓΙΟΤΡΙΑ.

*Αναγιότρια. Nutrix. Glossæ Græco-
barbaræ. τιθύνει. ἀνατρέφει. ἀναγιό-
τρια. βυζύεσσα.

ΑΝΑΓΛΥΦΑΡΙΟΣ.

*Αναγλυφάριος. Celator. Sculptor.
Macarius Homil. XVI. ὡς περὶ δὲ ἀργυ-
ροκόπος καὶ ἀναγλυφάριος ἀναγλύφει δια-
κονοῦν κατὰ μέτρον σκεπάζει ἀπὲρ γλύφει διά-
φορα ζῶδια. Interpres Iuvenalis Sat. IX.
*Opifices, servi argentariorum, laboriosis, anagly-
farii.* Papias. *Anaglyfarius, sculptor.*

ΑΝΑΓΝΩΘΕΪΝ.

*Αναγνώθειν. Pro, ἀναγνώσκειν. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀναλόγειν. ὁρᾶν
ἐφ' ᾧ ἀναγνώσκειν ἐργαζομένον ἀπάνω εἰς
τὸ ὅπως αὐτὸν ἀναγνώσκειν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ.

*Αναγνώσαι. Lectores in Ecclesiâ.
Multa de ijs ante decennium Animad-
vers. Miscell. lib. I. cap. I. quæ non ite-
ro. Hæc addo. Legitimum illis obeundi
muneris tempus fuisse annum, ex sta-
tuto Synodi Constantinop. VII I.
Eius Can. 5. *περὶ βασιλείᾳ εἰς τὴν
D αρχὴν*

ἀρχιεροσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τῆς αἰα-
γνώσεως ἐκινῶν πολλοὺς, &c. Numerus
eorum magnus, sed restrinxit Iustinia-
nus, & vetuit ne in magnâ ecclesiâ es-
sent supra centum ac decem. Novell.
III. Θεωρίζομαι μὴ περιφέρειν μὴ ἐξήκοντα
πρεσβυτέρων κατὰ τὴν αἰγνώσειν μαγά-
λιν ἐκκλησίαν εἶναι, διακόνους δὲ ἄρρενας
ἐκπλόν, πτωχεύοντες δὲ θηλείας, καὶ ὑπο-
διακόνους ἐνενηκόντα, αἰαγνώσας δὲ ἑκατὸν
δικα. Sed non obtinuit, & mox sub He-
raclio legitimus numerus CLX. Patet
ex ejus Novellâ. In Blachernis erant
tantum XX. vt apparet ex eâdem No-
vellâ in fine. Dignitas autem hujus
ordinis magna, & in eo sæpe viri gene-
re illustri, imò Imperatorio. Ecce apud
Glycam. *Patruales Constantij Gallus &
Iulianus Antiochea electorum, quos Anagno-
stas dicimus, munere aliquamdiu functi
sunt.* Ducebat ordinem primicerius.
Mentio ejus apud Codinum de Offic.
Aulæ Constantinop.

ANAZENNEIN.

Ἀναζένειν. Vide, ζένειν.

ANAKALESMAN. ANAKALHMAN.

Ἀνακάλεσμαι, sive ἀνακάλημαι. Qui-
ritatio. Lamentatio. Glossæ Græco-
barbaræ. Θρῆνῳ. κλάμας. κλάψιμον.
ἀνακάλεσμαι. ἀνακάλημαι.

ANAKALESTADES.

Ἀνακαλεσάδης. Glossæ Græcobar-
baræ. Θρῆνωδης. ἀνακαλεσάδης.

ANAKAPA. ANAKAPISTAI.

ANAKAPADAI.

Ἀνάκαρα. Tympana inferiori parte
rotunda. Ita rectè olim explicavit V.
Cl. Franciscus Iunius. Hinc ἀνακαρε-

σαι, ipsi tympanistæ. Codinus de Offic.
Aulæ Constantinop. ἐτοιμασάδης ἐν ἡ-
καβαλλικῇ τῇ βασιλείᾳ, οἱ ἀνακαρι-
σαι κρέσσι τὰ ἀνάκαρα. Apud Nicetam
in Man. Comneno, lib. v. & Isaacio
Angelo, lib. 1. inuenies, ἀνακαρεσάδης,
pro tympanorum pulsationibus.

ANAKATONNEIN. ANAKATOΣIS.

Ἀνακαίονειν Turbare. Miscere. Co-
rona pretiosa. ἀνακαίονειν. *Miscere.* Φύ-
ρην. Glossæ Græcobarbaræ. ἄραν θορυ-
βῆς. πολλὰ ταραχῆς. πολλὰ ἀνακατόνεις.
Theodosius Zygomala Thematœpist.
LIII. καὶ ἀνακάτοσι μεῖσα ἀλεύρια λίγα,
εἴτα τὸ ἔσπ. Hinc ἀνακάτοσις. Corona
pretiosa. ἀνακάτοσις. *Confusio.* σύγχυσις.
Iterum alibi. ἀνακαίονιμο. *Mixtum.* Φύ-
ρημα. Significat etiam, Expetere. Con-
cupiscere. Glossæ Græcobarbaræ ali-
bi. ἀβέος. πεδυμὰ. ἀνακαίονι. ἐπιποθεῖ.

ANALABON.

Ἀνάλαβον. Sive ἀνάλαβον. Vestis
monachorum, sicut ἐπωμάδιον, Πι-
τραχήλιον, ὠμοφόριον, diaconorum, ar-
chidiaconorum, patriarcharum. Erant
autem resticulæ duæ. Cassianus De
Hab. Monach. cap. vi. *Gestant autem
resticulas duplices, laneo plexas subtegmi-
ne, quas Græci ἀνάλαβας, nos verò succin-
etoria, seu redimicula, vel propriè rebrac-
chiatoria possumus appellare. Qua descen-
densia per summa cervicis, & à lateribus
colli divisa, utrarumque alarum sinus am-
biunt, atque hinc inde succingunt, ut con-
stringentia latitudinem vestimenti ad cor-
pus contrahant atque conjungant.* Doro-
theus Doct. I. τὸ ἄλμα ὁ φορέων, κολό-
βιον ἐστὶ μὴ ἔχον χειρίδια, καὶ ζώνη δερμα-
τίνη, καὶ ἀνάλαβον, καὶ κακάλιον. Erat
autem

autem humerale, & in crucis formam ponebatur. Dorotheus ibidem. ὁ ἀνά-
 λαβῶν τὴν σταυροειδῶς ὅππὴ τὰς ὤμους
 ἡμῶν. ταῖς τῶν σταυρῶν τὸ σύμβολον θαυμά-
 ζομεν εἰς τὰς ὤμους ἡμῶν. καθὼς λέγει.
 ἄρον τὸν σταυρὸν ἕκαστος καὶ ἀκολουθεῖ μοι Ecce,
 vides illic etiam rationem. Beda De
 Tabernac. lib. III. cap. IV. *Ipsa enim
 est crux, quam sequentes Dominum quoti-
 die ferre iubemur. Unde merito talis spe-
 cies inter alias humero sacerdotis refulget,
 ut ipsum ad patienda aduersa semper do-
 ceat esse paratum.* In Glossis Isidori le-
 gitur. *Armilaus, scapulare monachorum.*
 An scribendum? *Analauius, sive Anala-
 bus. an? Armilaufus.* Quod magis pro-
 bo. Porro de hoc ipso, sive analabo,
 sive armilauso, intelligendus Athana-
 sius in vitâ D. Antonij, ὁ δὲ αὐτῶ-
 νος τοσῶτον ἐφρόντιζεν. ὥστε καὶ μᾶλλον
 πλῆναι τὸν ἐπενδύτην.

ΑΝΑΛΟΓΕΙΟΝ.

Ἀναλογεῖον. Pulpitum. Suidas. ἀνα-
 λογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Eucha-
 logium. ὁ δὲ κελευστικὴς περὶ τῆς ἐν
 τῷ ἀναλογίῳ ἄρτης πάντε ἐξ ὧν ἐσθίουμεν ἐν
 τῇ τραπέζῃ. Glossæ Isidori. *Lectrum, ana-
 logium, super quo legitur.* Stephanus de
 Sacram. Altaris. cap. IV. *Officium acoly-
 thorum est ante Diaconum ferre cerent ac-
 censum cum ceroferario usque ad analo-
 gium, & tenere debent dum legitur Evan-
 gelium.* VValafridus Strabo de Reb.
 Eccles. cap. VI. *Analogium, quod in eo
 verbum Dei legitur, & annuntiatur.*

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Ἀναμνήσεις. Laudationes eorum, qui

militiæ aut alibi fortiter se gessissent,
 quæ sicbant apud Imperatorem, ut ijs
 in memoriam illi revocaretur, esse co-
 honestandos præmijs. Huic curæ &
 muneri qui præfectus, ὁ ὅππὴ τῶν ἀναμνή-
 σεων dicebatur. Sed hoc munus postea
 abrogatum est sub malis illis Impera-
 toribus, & virtutem negligentibus.
 Codinus de Offic. Aulæ Constanti-
 nop. τὸ τῷ ὅππὴ τῶν ἀναμνήσεων ὑπηρέτη-
 μα πάλαι μὴ μὴ τὸ δοτογράφου τὰς ἐν
 ταῖς ἐρεσὶ καὶ ἐκ ἀλλαχῇ ἀρετῶν, ἀνα-
 μνήσκοντε ὑπὲρ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ, ἵνα
 λαμβάνωσι τὰς περὶ τῆς τιμῆς. κατὰ
 δὲ τὸ παρὸν ἐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Can-
 tacuzenus lib. III. cap. XV. *Curande
 Reip. propositi erant Spanopulnus à me-
 moriâ, & Ioannes Melisimensis.* In Græ-
 co textu erat, *σπανοπυλνῶν ὁ ὅππὴ τῶν
 ἀναμνήσεων.* Clarum autem huius mo-
 ris monumentum exstat apud Aga-
 thiam lib. IV. & πολλὰ ἐμπροσθεν ἐκ βα-
 σιλέως τὸ ρεῖσιον ἔχων ὅππῃταγμα, ἐφ' ᾧ
 ἕκαστά τε τῶν ποιήματα εἰς τὸ ἀκρεῖες διαγ-
 γέλλειν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τὰς ἀρετὰς
 τοῖς βασιλεῦσι δώροις φιλοφρονεῖσθαι.
 Incumbebat prinitus tota hæc res
 Comiti thesaurorum, sive largitio-
 num: erantque duo ista munera ho-
 minis unius; laudare eos qui militiæ
 præclare se gessissent, & præmia virtu-
 tis ergo ab Imperatore decreta ἐθῆ-
 σαι ejus persolvere. Animadvertete
 licet ex hoc loco Agathiæ. Postea
 divisa fuerunt. Puto verò τὸν ὅππὴ τῶν
 ἀναμνήσεων eundem esse, quem Memo-
 riales appellat Ambrosius in epistolâ
 ad Marcellam. *Palatina omnia officia,
 hoc est memoriales, agentes in rebus, ap-
 paritores diversorum commodorum.* Ita

D ij quo-

strennum autem etiam in Menologio. ἡ μὲν τοι δὲ λόγος ἐν εὐαγγέλιον ἐωθινὸν ἀναστάσιμον, ἀλλὰ περὶ κείνου, καὶ εὐαγγέλιον ἐωθινὸν τῆς θολόου. Dicebantur autem ἀναστάσιμα ab ipso die, quo canebantur: nam omnes Dominicas ἀναστασίως indigetabant, propter resurrectionem Domini ac Servatoris nostri, quæ in istum diem incidit. In Liturgiâ Chrysost. καὶ ἐστὶ κυριακή, λέγει ὁ ἱερεὺς, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν χριστός, ὁ αἰληθινὸς θεὸς ἡμῶν. εἰ δὲ ἐκ ἐστὶν ἀναστάσιμος, λέγει, χριστός ὁ αἰληθινὸς θεὸς ἡμῶν. Vbi obiter observare licet ipsa verba τῷ ἀναστασίμῳ de quo dixi. Porro quod ad dominicæ appellationem attinet, elegans locus est apud Palladium in disputatione Gregentij. καὶ ἔστι, φησί, μὴν ἐκ μελὸς, τὰς ποικίλων τῶν χριστιανῶν ποταμῶν ἐμφαίνων, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, καὶ ἀναστασιμοὶ ἡμέραι.

ΑΝΑΣΤΕΝΑΜΑΝ.

Ἀναστήναμι. Gemitus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνστασί: ἀνυ σαναγμῶ. χαρὶς σαναγμὸν, ἡ ἀναστήναμι. Iterū, καλάνης μὲ ἀναστήναμι.

ΑΝΑΤΕΙΛΑΝΤΑ.

Ἀνατίλαια. Hymnus qui canebatur in coronatione Imperatoris, cum is cum Dominâ in Catechumenis esset. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. χρυσῶν δὲ ἐκ τοῦ θύρων τὴν ἀναβάθραν σκαπόνταν, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι τὰς βασιλεῖς, οἱ ψάλλαι ἄλλοι τὸ ἀνατίλαια.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ.

Ἀνατολικά. Troparia ctoëchi, quæ ἀναστασίμα, & talia. Triodion καὶ ψάλλοντες τῆς. κλήωχ. ἀναστάσιμα τρία ὁμολώδεις.

καὶ ἀνατολικά τρία, καὶ τὰ τριωδία ἰδιόμελα δύο.

ΑΝΑΧΥΣΕΙΝ.

Ἀναχύσει. Corona pretiosa. καὶ ἀναχύσει. Αἴαντ. ἀποτελεῖν.

ΑΝΔΕΡΘ.

Ἀνδερθ. Pro, ἔντερον. Intestinum. Exstat in Turcogræciâ Viri eruditissimi, Martini Crusij.

ΑΝΔΡΑ.

Ἄνδρα. Pro, ἀνὴρ. Vir. Anonymus De bello sacro.

ἔβρεν ἐκὶ τὸν μιστὲ τζαὺ τὸν ἄνδρα τῆς ἐκείνων.

ΑΝΔΡΕΙΩΝΝΕΙΝ.

Ἀνδρεῖωνναι. Virum se præstare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνδρέξαι. καρτέρει. ἀνδρεῖωνναι. Occurrit quoque apud Niceam in Man. Comneno, lib. vii.

ΑΝΕΙΚΕΛΑΘΩ.

Ἀνεκέλλω. Statua. Nicetas in Alexio Angelo, lib. ii. ἡ ταῦτα δὲ μόνον ἀναιδῶς διεπράττει, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἀνέκων ἀφῆρε μύρια.

ΑΝΕΜΗ.

Ἀνέμη. Girgillus. Exstat apud Crusium in Turcogræciâ.

ΑΝΕΜΟΔΟΤΡΑ.

Ἀνεμοδέτρα. In Canonio Mathematico. ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸν ἀνθρώπον ἀνεμοδέτρα.

ΑΝΕΜΟΣΚΛΗ. ΑΝΕΜΟΖΑΛΙΖΕΙΝ.

Ἀνεμοζάλη. Vide, ἀνεμοζαλίς. Inde ἀνεμοζαλίξαι. Glossæ Græcobarbaræ. ἀελλώδεις. ἀνεμοζαλισμὸν: μετὰ ἀνέμῳ ὁμολώδεις.

D iij ANET-

ΑΝΕΥΚΑΙ.

*Ανεύκαμ. Si. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀνκα. ἐὰν αὐ. ἀνεύκαμ.

ΑΝΕΜΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Ανεμοπόλεμῶ. Velitatio. Apud Nicetam in Isaacio Angelo, lib. 1. τῶς μὲν ἂν σαθηρᾶς μεσημβρίας τοξασμοὶ ἔσονται μοπολέμοι παρ' ἐκατέρων ἐγίνοντο τ' ἑκατέρων.

ΑΝΕΜΟΤΑΡΑΞΙΣ.

*Ανεμοτάραξις. Turbo. Glossæ Græcobarbaræ. αἶλλα. συσροφὴ ἀνέμου. ἀνεμοζάλη. ἀνεμοτάραξις.

ΑΝΕΦΕΛΕΤΟΣ.

*Ανεφέλειῶ. Stolidus. Ineptus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνεφέλειον. ἄωλλω. σπᾶλλω. Iterum. μάταιον. ἀνώφελες. ἀνεφέλειον. ἀνίσχυρον. ἀδύνατον.

ΑΝΖΑ.

*Ανζα. Vide αὐτζα.

ΑΝΗΜΗΟΡΟΣ.

*Ανήμπορῶ. Importēs. Invalidus. Imbecillus. Glossæ Græcolatinæ. ἀδυνῆς. ἀδύναμις. ἄρρωτος. ἀνήμπορῶ.

ΑΝΗΞΕΥΡΑ. ΑΝΗΞΕΥΡΟΣ.

ΑΝΗΞΕΥΡΙΑ.

*Ανήξευρα. Stultè. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφρόνως. μωρικά. πελλικά. ἀνήξευρα. Et ἀνήξευρος. Stolidus. Imperitus. Stupidus. Eadem Glossæ alibi. ιδιώτης. ἀμαθής. ἀνήξευρῶ. Inde, ἀνήξευρία. Stultitia. Imperitia. Ibidem. ἀπειρία. ἀμαθία. ἀνήξευρία.

ΑΝΘΡΑΚΑΡΙΟΣ.

*Ανθρακάρειῶ. Pro, ἀνθρακοπώλης. Glossæ veteres. Carbonarius. ἀνθρακάρειῶ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

*Ανθρωπῶ. Famulus. Sic Gallis, Homme. Constantinus De Administr. Imp. καὶ πάλιν, ὅτε χωρήσουσι τὸς ἀνθρώπους αὐτῶν, ζηλῶσι τὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν. Et alibi. καὶ εὐρών, μενύει διὰ ἀνθρώπου αὐτῶ ὁ βασιλικὸς ἐπὶ τῶν χελαυδίων μύλων. Ioannes Glycas de Vanit. Vitæ.

πῶ ἐκκόπτουσιν οἱ ἀνθρώποι τὸς, πῶ ἐδίελη ἡ φαμελία τὸς.

Codinus de Offic. Constantinop. τὸς μύσους λαμβάνοντες, καὶ μέχρι τῆς τῆς τεκλίνης θύρας φέροντες πρὸς τὸς ἐαυτῶν ἀνθρώπους διδόντες. Iterum postea. Ἐπελθὼν δίδωσιν ἀνθρώπῳ τῶ αὐτῶ παντοῦ σιβάσας.

ΑΝΙΣΑΤΟΠ.

*Ανισάτον. Anisatum. Aqua anisi. Alexander Trallianus lib. VII. cap. VI. καὶ οἰνόμελι, καὶ ἄψινθάν, καὶ ἀνισάτον πίνοντες. Occurrit iterum lib. IX.

ΑΝΙΨΙΟΤΕΚΝΙΝ.

*Ανψιόλεκτον. Glossæ Græcobarbaræ. ὁ ἐκ τῶ ἀνεψιῶ, ἡ τῆς ἀνεψιαῖς, γεγονώς. ἡ γὰρ ἀνεψιότεκνον. ἡ ἀνεψιότεκνῶ. ἡ ἀνψιότεκνιν.

ΑΝΝΟΤΜΙΝΟΣ.

*Αννημῖνῶ. Descriptio militum. Vide ἀδινῖμον.

ΑΝΝΩΝΑ.

*Αννώνα. Annona. Stipendium. Suidas simpliciter dixisse contentus fuit, ἀννώνα, ρωμαϊκὴ λέξις. Glossæ veteres Græcolatinæ explicant. ἀννώνα. Salarium. Iterum alibi. ὁ ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀννώνας ἀπαιτήτης. Opinator. Basilic. Eclog. LIV. μηδεὶ παντὶ ἁπλῶς ἀπὸ τῶν ἀννώνων,

γαν, μηδὲ τῷ θείῳ οὐκ, σίλης παρεχέσθω.
Corrigendæ sunt Glossæ Basilic. αὐνό-
να σημαίνει παροχὴν, ῥόζαν, καὶ τὴν ἐτήσιον
διανομὴν. Iterum. αὐνόνα, παροχὴν, ῥόζα.
ἐστὶ δὲ καὶ ἐτήσια διανομή. Perperam ho-
diè editur, ἀγορὰν, & ἀγορά. Petrus
Chrylogus Serm. CLXIII. *Quis rex
de votis militibus debitam non procurat
annonam?* Occurrit passim.

A N T A.

Ἀντα. Vide αὐτά.

A N T A M A.

Ἀντάμα. Vna. Simul. Sbirus in E-
pist. μίαν γραφὴν σε πέβω αὐτάμα με ἐτού-
την. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμπατοι,
δύο ἴσσοι συνεζυγῆμοι, δύο ἄλλοι ζέ-
μῳ αὐτάμα. Occurrit passim.

A N T A P A I A.

Ἀνταράια. Vela. in Scholijs ad Op-
piani Hal. lib. I. πείσματα, δι' ὧν τὸ
πλοῖον κρατεῖται, ὅταν τῷ λιμένι προστε-
λάσῃ. καλῶς δὲ, τὰ ἄρῃμα, τὰ λεγόμενα
ανταράια. Corrige, προστελάσῃ, καλῶς.
οἱ δὲ τὰ ἄρῃμα.

A N T E F K T K Λ I A.

Ἀντεγκύκλια. Vide ἐγκύκλια.

A N T E A I N H.

Ἀντελίνη, *Antellina*, sive *Antelena*.
Mauricius Strateg. lib. II. cap. II.
μικρὰ τεφρία κατὰ τῶν ὀπισθελίνων καὶ ἀν-
τελίνων τῶν ἵππων. Glossæ. σηθισήρ. *Ant-
tellina*. Anonymus De nuptijs The-
fei.

ἡ σίλα τε ὁλόχρυση, κίολο τὸ σαληβάρη
τ' αὐτέλινο μποςέλινο με τὸ μαρμαρι-
τάρη.

A N T E P A.

Ἀντερα. Intestina. Pro ἔντερα. Glossæ
Græcobarbaræ. ἔντερα. ἀμράα, ἢ ἀντέρα.
Ibidem. αἱ ἀκραὶ τῶν ἐντέρων. αἱ ἀκρεὶς τῶν
ἀντέρων.

A N T Z A. A N T Z O K O Π E I N.

Ἀντζα, vel. ἄντα. *Antza*. In Canonio
Mathematico Adespoto. ἡ ἀντζα, κα-
φαλὴν αὐτῶν σιωδεύσεις. Iterum. ἡ ἀντζα,
εἰς ὁμιλίαις, εὐδόξιος. Eustathius ad Iliad.
ψ. κώλητα λέγει τὴν ἀγκύλιν κατὰ τὰς
παλαῖας, τὴν ὅπῃ τὰς ἰγνύας. ἢ τινες ἄντα
ἢ ἄντα φασι. Quid significet discis ex
his verbis. Laonicus Cretensis in Ba-
trachom. κνήμησιν. ταῖς ἀντζαῖς. Iterum.
κνήμας ἐκάλυπτον. ταῖς ἀντζαῖς ἐκρύπτον.
Hinc ἀντζοκοπεῖν. Chronicon Constā-
tinop. καὶ καθ' ὃν τρόπον ἡντζοκόπησε τὰ
κέντρα. ὅτι τῶν ἐκείσε. Et mox iterum
μετὰ τὸ ἀνελθεῖν εἰς τὸ βασιλεύσαι ἐσησάν
ἐκείσε δύο ἴσσοις κεντῆρας ἀντζοκοπή-
σας.

A N T Z I M I A.

Ἀντζιμία. Glossæ Græcobarbaræ,
ἀμόρα. σεμίδαλις ἐφθῇ σὺν μέλιτι σεμι-
δάλλιν ὁφθὸν μετὰ τὸ μέλι. ἢ ἐφθὸν. ἀν-
τζιμία.

A N T I Δ Ω Ρ Ο Ν,

Ἀντιδώρον. Panis præsanctificatus,
qui populo post missam dividebatur.
In Liturgiâ Basilij magni. μετὰ τὴν ἐκ-
κλήν ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ δίδωσι τὸ ἀντιδω-
δωρον. Codinus de Offic. Aulæ Con-
stantinop. πάντες ψάλλται, καὶ οἱ ἀνα-
γνώσκει πολυχρονίζουσι τὸν βασιλεῖα εἰσερχό-
μενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσκυνήσαι, καὶ ἀν-
τιδώρον, λήψεσθαι. Et alibi iterum. τηλε-
δείσεως τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ διαδίδο-
μεν.

μὲν τῷ λαῷ τὴν ἀγίασμα(ν), ὃ φάρμακον ἀν-
τίδωρον, αὐτοῖς μετὰ τῶν, &c. Balsamon
ad Marcum Patriarcham Alexandri-
num, Resp. xv. ἐκκλησιάζειν μὲν γὰρ
τὰς πρεσβυτέρους μέχρι τέλους τῆς θείας ιεροτελε-
θείας, καὶ τῆς τελευταίας τῆς ιερουργίας, ψη-
φίζομεθα. Pachymerius Hist. lib. v. με-
ταλήψας θείας ἀρχάς, ὃν ἀντίδωρον λέγουσι.
Diaconus in Leone Mynus appellat.
At vero Indei baptizari contra propo-
situm suum diluebant baptismum, & come-
dentes sancto munere participabantur, &
contaminabant fidem. Errat vir magnus,
qui ab Eucharistiā non distinguit.

ΑΝΤΙΚΑΝΟΘΑΡΟΝ.

Ἀντικάνθαρον. In Edicto Iustiniani
ΧΗΙ. ἱερεσκόσις μὲν ἐκνήκοντα δύο χρυσῶς
τοῖς δημοσίοις βαλανείοις τῆς αὐτῆς πόλεως,
τερεσκόσις ᾗ ἵστακαίδικα τῷ καλῷ μὲν ἀν-
τικανθάρῳ. Et mox. τῇ γὰρ τῶν δημοσίων βα-
λανείων ἐγκαύσει, καὶ τῷ ἀντικανθάρῳ τοῖς
δημοσίοις ναύλοις, ἐξ ἑτέρων αἰτιῶν ὁποῦ
φῆ τῷ δὲ τῷ θείῳ νόμῳ δηλᾶται. Inquiren-
dum amplius quid sit.

ΑΝΤΙΚΕΝΣΩΡ.

Ἀντικένσωρ. Antecessor. Hesychius.
ἀντικένσωρ. ὁ τὰς νόμους μεμαθηκώς. Aita-
liates in Pragmat. μετὰ καὶ τῶν ὑστερον ἐκ-
πεθέντων διὰ τῆς ἀντικένσωρ(ος) θαλελαίας. Et
hi togati, vulgoque Professores. Sed &
militares fuerunt, qui adjuncti men-
soribus castra metabantur. Mauritius
Strateg. lib. III. cap. XII. πρὸς τὰ τοιαῦτα
δὲ καὶ τὰς μινύσας τοσούτους εἶναι τὰς ὀφεί-
λους μετὰ τῶν ἀντικενσώρων περιλαμβά-
νειν, καὶ τὰ ἀπολικά ματρεῖν. Leo in Ta-
cticis. ἀντικένσωρας δὲ ἄλλως τινὰς ἔλεγον
οἱ παλαιοὶ ρωμαῖοι, ὅς, ὡς περιλαμβάνων,

νῦν τοῖς μινύσασιν ἐκτελέσαντες ἰδίως ἐκ
ὀνομάζουσιν. ἔτσι δὲ εἰσιν οἱ περιλαμβάνον-
τες ἐν ταῖς ὁδοποιίαις τὰς ὁπληθείας ὁδὸς
καὶ τόπους ἀνερευνῶντες, ἐν οἷς τὰ ἀπολικά
γίνονται ὀφείλονται, καὶ τὰς ὁδὸς ταύτας ἐπι-
αῖσι κατανοῶντες. Et Anthologiz lib.
11. duo epigrammata leguntur, ἐκλα-
νθ ἀντικένσωρ(ος). Hunc tamen priori &
iugato ordini adscribendum cen-
seo.

ΑΝΤΙΛΗΓΑΤΕΤΕΙΝ. ΑΝΤΙΛΗΓΑΤΑ.

Ἀντιληγατεύειν. Praelegare. Glossæ
Basilic. παραλεγάτα δὲ. ἡ ἀντιληγατευ-
θεῖσα προῖξ. Sic ἀντιληγάτα. Ante legata.
Praelegata. In ipsdē Glossis. ἀντιλη-
γάτα. ἀντιληγάτα.

ΑΝΤΙΜΙΝΣΙΑ. ΑΝΤΙΜΙΣΙΑ.

Ἀντιμίνσια, sive ἀντιμίσια. Suidas. ἀν-
τιμίσιον, τὸ ἐν ρωμαίοις τεταπύζα πρὸς τὴν
δικαστήριον καὶ δὴ. Sed aliter in ecclesiā.
nam ibi sacre mensæ erant instrata,
sive mensalia. Nicephorus Homolo-
geta in Can. ἐὰν κατὰ ἀγνοίαν πτωχῇ
ἀντιμίνσιον, ἐμολύνται, ἐ γὰρ ἀγιασμός
ἐν αὐτῷ ἐστίν. Constantinus Cabasilas
Quæstus. τὰ ἀντιμίνσια καὶ ἐν ἐτέρῳ ἄρ-
επαρχίας παρρησιάζονται, ἢ ἐν μόνῃ τῇ τῷ
διεμερῇ(ν) τῶν ταῦται. Balsamon Resp.
XIII. διὸ κατὰ τὴν τῶν περὶ ἡμῶν ὁ με-
τὰ ἀντιμίνσιον ιερουργίας, ἢ βαπτίσεως, &c.
Ita verò ἦσαν. Cum antistes tem-
plum dedicasset, pannum humi stra-
tum, & mensæ circumvolutum, in par-
tes discindebat, sacerdotibusq; distri-
buebat, qui sacras ijs mensas amici-
rent. Atque sine illis sacra facere non
poterant. Clarè ecce rem omnem di-
scimus ex Quæstus anonymi cuiusdā
episcopi Bellensis. ἀντιμίνσια ἵσμεν γίνο-
μεθα,

ἡμῶν, ἵπαι δ' ἀρχιερεὺς δι' ἐαυτῶν ἐνεργήσῃ
 τὸν ἐγκαίνισμὸν, ὥς ἐκ τῶν παλίων τῶν ὑποσφω-
 ρίσαντων καὶ περιελήσαντων τὴν τραπέζαν,
 εἰς βαρχία τεμνομένη, καὶ χρυσομένη, τοῖς
 ἱερεῦσι δίδοσθαι. καὶ αὐτοὶ τῶν μὴ δυνάμε-
 ῖν ἐργεῖν. Balsamon ad Concil. vi. Can.
 XXXI. διὰ τὸτο γὰρ, ὡς εἰκονεῖται ἐπισημα-
 ζῶν καὶ τὰ ἀντιμύσσια καὶ γίνονται τῶν
 κατὰ χώραν ἀρχιερέων, καὶ ὃν καμρὸν ποιῶ-
 ζιν ἐν θρόνῳ αὐτοῦ ἐκκλησίας. ἐφ' ᾧ τίθεται
 αὐτὰ εἰς τὰς ἀγίας τραπέζας τῶν ἐκκλησι-
 ῶν, καὶ λογιζομένων μιν τῶν ἀγίων τρα-
 πέζας, ἥσαν τῶν ἐν θρόνῳ αὐτοῦ τῶν αὐοισίων
 καὶ τῶν ἐγκαίνιων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀναφέρει-
 σθαι τὸ κατὰ τὴν προσηλωμένην ἐπισημαζομένην
 ἐν τῷ ἐκκλησίῳ τῶν ἱερουργιών. Eadem ite-
 rat ad Concil. vii. Can. vii. Nec ne-
 cesse iam en hæc omnibus mensis in-
 strui; sed ijs tantum, de quibus non
 constaret, vtrum consecratæ essent,
 nec ne. Manuel Patriarcha in Ref. τὰ
 ἀντιμύσσια ἐκ εἰς πᾶσας ἀνάγκη καὶ τὰς
 ἀγίας τραπέζας, ἀλλ' εἰς αὐτὰς γινώσκον
 εἶναι, ἢτε καθιερωμένα εἰσιν, ἢτε οὐ. τὰ γὰρ
 ἀντιμύσσια καθιερωμένων ἀγίων τραπέζων
 τόπον ἐπέχουσι, καὶ ἐν ταῖς εἰς γινώσκον κα-
 θιερωμένα, ἢ χρεια ἀντιμύσσιων ἐκεί. Hoc
 est, quod Nicephorus Homologeta
 ait in Can. κυρίως δὲ (τὰ ἀντιμύσσια) ἐπὶ
 ἐκείναις τῶν τραπέζων τίθενται, αὐτὰ καθιερω-
 σις ἢ ἡγίαζιν. Vniversum autem con-
 secrationis ordinem tradit nobis Eu-
 chologium Græcorum, his verbis. τῶν
 ἱερέων ἐπιθέντων τῇ τραπέζῃ τὰ ἀντιμύσσια,
 τῶτοις ἐκ τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀρκῆν τῆς ὁ ἱερεὺς
 ἐπιτίθει, λεγομένη ψαλμῶ. ΠΑΝΤΙΕΙΣ
 ΜΕ ΤΣΣΩΠΩ, ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗΣΟ-
 ΜΑΙ. ΠΑΤΝΕΙΣ ΜΕ, ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΧΙΟ-
 ΝΑ ΛΕΥΚΑΝΘΗΣΟΜΑΙ. τὸτο δὲ τρίτον
 εἰπὼν ἐπιτίθει καὶ τὰ ἐξῆς τῶν ψαλμῶ.

καὶ δοξάζων λέγει. ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ
 ΗΜΩΝ, ΠΑΝΤΟΤΕ, ΝΥΝ, ΚΑΙ ΑΒΙ,
 ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩ-
 ΔΩΝ, ΑΜΗΝ. ἔτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον
 τῶ μεγάλῃ μύρῃ, καὶ τῶ διακόνῳ εἰπόν-
 τῷ, ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ, ποιεῖ δι' αὐτῶν αὐτοὺς
 τρεῖς, μέτον ἕνα, καὶ ἐκατέρωθεν δύο, λεγο-
 μένῃ ψαλμῶ. ΙΔΟΥ ΔΗ ΤΙ ΚΑΛΟΝ,
 Η ΤΙ ΤΕΡΠΝΟΝ, ἕως τέλους. καὶ δοξά-
 ζοντες λέγει ὁ ἀρχιερεὺς. ΔΟΞΑ ΣΟΙ ΑΓΙΑ
 ΤΡΙΑΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
 ΑΙΩΝΑΣ. ἔτα δίδεται τῷ ἀρχιερεὶ τὸ θυ-
 μιαιόριον, καὶ θυμίων λέγει, ΚΡΙΝΟΝ ΜΕ
 ΚΥΡΙΕ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΝ ΑΚΑΚΙΑ ΜΟΥ
 ΕΠΟΡΕΤΘΗΝ. καὶ τῶ διακόνῳ εἰπόντῷ.
 ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. εὐχεταὶ ὁ
 ἀρχιερεὺς ἕτως. ΚΥΡΙΕ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ
 ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ. &c. ἔτα λέγει ὁ ἱερεὺς.
 ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΣΙΝ. ὁ διάκονος. ΤΑΣ ΚΕ-
 ΦΑΛΑΣ ΤΜΩΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΚΛΙΝΑΤΕ.
 καὶ ὁ ἀρχιερεὺς λέγει τῶν ἐυχλῶ. ΕΥΧΑΡΙ-
 ΣΤΟΥΜΕΝ ΣΕ ΚΥΡΙΕ. &c. ἔτα προσ-
 αγομένων τῶν λαϊκῶν, καὶ ἐμβαλλομένων
 τῷ κηρομασίχῃ, ἐπιτίθει τῶτοις ὁ ἱερεὺς μύ-
 ρον. καὶ ἐν τῷ ἐκκλησίῳ αὐτὰ ὅτιθεν τῶ ἀντιμύ-
 σις ἐν τῇ ἐτοιμασίᾳ τῇ θήκῃ, καὶ ἀφ' αὐ-
 τῶν καλῶς, εὐχεταὶ τῶν ἐυχλῶ ταύ-
 τῶν. ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. ΚΥ-
 ΡΙΕ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ. &c. καὶ ἐν τῷ
 ψάλλειν ἢ θῆαι λειτουργία. Vides ecce
 omnem rei caeremoniam. De ipso ve-
 rò nomine elegans planè locus est
 apud Nicephorum Homologeta,
 quem iam semel iterumq; citavimus.
 καλῶνται δὲ τὰ ἀντιμύσσια, ὡς ἀντιπροσω-
 πα, καὶ ἀντίτυπα τῶν πολλῶν μυστῶν, τῶν
 καθαρτιζόντων τῶν ἀγίων τραπέζων. Item
 alter in Responsis Ioannis episcopi
 Citri. ἡ προσήγορία δι' αὐτῇ τῶν εὐχεταὶ
 ἀπὸ τῶ μύστων, τῶ κατὰ ἑλλῶς μὲν το κανὼν

E

δηλῶν-

φιλήν[ι]Ⓢ, καὶ δὲ τὴν ἰταλὴν γλώσσαν τὸ
 πεπερασμένον τοῖς ὀφιοποῖς ἔδεον.
 καὶ τὰ τοῦ καὶ τὰ ἐν ταῖς τραπέζαις ἐφα-
 πλάζοντο ὁθονία μινσάλια λέγονται. οἱ αὖτε
 κόσμον τῆς τραπέζης καὶ τῶν μίνων τιθέ-
 ροντα. καὶ κοινολογίαν διὰ ἀντιμίνσια λέ-
 γοντοί, ὡς περ ἐν τοῖς ἱμαλίοις τὰ ἀντίπανα.
 Et erat his aliquis etiam prefectus. Co-
 dinus de Offic. Aulae Constantinop.
 ὁ ἀρχὸν τῶν ἀντιμίνσιων, εἰσάγων τὰς ἐ-
 ξερχομένης εἰς τὴν ἀγίαν μετάληψιν. Er-
 rant autem viri docti in explicatione:
 nam ἀντιμίνσιον non est Antecessus men-
 se, ut volunt; sed illud quod nos dixi-
 mus.

ΑΝΤΙΝΑΥΛΟΝ.

Ἀντίναυλον. Census nautis impositus
 ab Alexio Comneno. Nicetas in ejus
 virâ, lib. II. διὰ τὸ ὀπτεῖν παρ' αὐτῶν
 καφάλαμον εἰς τὰς ναύτας, τὸ νῦν λεγόμενον
 ἀντίναυλον. Moschopulus. τελώνης. ὁ τὰ
 τέλη ὠνέμεν. οἱοί εἰσιν οἱ τὰ τῆς θαλάτ-
 της, καὶ τὰ τῆς ἀγίανύλης διενεργῶτες νῦν.
 In diplomate Andronici Iunioris,
 quod exstat apud Phranzen Chronici
 lib. III. cap. XXIV. ἀλλὰ δὲ καςροκτι-
 σίας, κατεργολισίας, μαγείας, ἀντιναύ-
 λου, ἐξοπερσσίας, κοσμιαικῶ, &c.

ΑΝΤΙΠΑΝΑ.

Ἀντίπανα. Antepanna. Fimbriae in ex-
 tremis vestibus. Hesychius. ὠρῶντιον,
 ἀντίπανον, κρέσπεδον. Ioannes Episcopus
 Citri in Resp. καὶ κοινολογίαν δὲ ἀντιμίν-
 σια λέγονται, ὡς περ ἐν τοῖς ἱματισμοῖς τὰ
 ἀντίπανα. Balsamō ad Concil. VI. Can.
 XXVIII. τὰ πολυτελῆ χρυσῶ φανῶ ὀπ-
 βλήματα, τὰ δημοικῶς λεγόμενα μαργέλ-
 λια, χρῆματ' αὐτῶν ἀντίπανα. Et ad Con-
 cil. VII. Can. XVI. αἰτιωμένων διὰ τῶν

λαμπρυνόντων κληρικῶν δι' ἱμαλίων λε-
 γομένων ἐξαμύτων, ἢ μόνον ἑτερόχροα ἀντί-
 πανα, ἀλλὰ καὶ χρυσόπασα, πρὸς δὲ καὶ
 χρῆματ' πολυτελῆ χρυσῶ.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΟΥΡΑ.

Ἀντιπαράτ' αὐτῶν. Anteparatura. Prae-
 paratio. Ornatus. Suidas. ἀντιπαρά-
 τ' αὐτῶν. ἡ ἀντικείμενη, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια.
 ὠρῶντιον γὰρ ἡ ὠρῶντιον ὠρῶντιον ῥωμαίοις.
 Et alio loco. ὠρῶντιον, ἡ ὠρῶντιον ὠρῶντιον
 ῥωμαίοις. ἐξ ἢ καὶ ἀντιπαράτ' αὐτῶν, ἡ κόσμη-
 σις, καὶ ἄλλη εὐπρέπεια.

ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Ἀντίπασχα. Septimana secunda post
 pascha. Ioannes Curopalates in Mi-
 chaële Calaphate. φασὶ γὰρ ὡς ἀπώλον-
 το καὶ ταύτην τὴν ἡμέραν, ἣν διὰ τρίτην
 ἀντιπάσχα, ἀνδρὲς ἀμφὶ τὰς τρεῖς χιλιά-
 δας. Pentecostarion. ἀπὸ τῆς δευτέρας
 τῆς ἀντιπάσχας μέχρι τῆς πεντηκοστῆς εἰ καὶ
 γόνου ἢ κλινόμην, ἀλλ' ἐν κανόνας νεκρωσίμης
 ψάλλοντες. Iterum. τῇ ὠρῶντιον τῆς αὐ-
 τῆς ἐβδομάδ' αὐτῆς ἀντιπάσχα, ἑσπέρως εἰς
 τὸ κύριον ἐκπράξα, ψάλλοντες τὰ εὐχρησ-
 τὰ ἀντιπάσχα, καὶ ὡς εἰσι γεγραμμένα τῷ
 λαββάτῳ τῆς διακαινησίμης. Typicum Sa-
 ba. cap. IV. καὶ ὁλόκληρον ἀπὸ τῆς μεγά-
 λης ἡμέρας μέχρι τῷ λαββάτῳ τῆς ἀντι-
 πάσχας.

ΑΝΤΙΠΛΕΡΩΝΕΙΝ.

Ἀντιπλερώνειν. Pro, ἀντιπληρῶν. Glos-
 sa Graecobarbara. ἀντιπληρῶν, καὶ ἀντι-
 πλερώνειν, ἢ φέρει τὸ χάρισμα.

ΑΝΤΙΣΑΓΙΤΑΤΩΡ.

Ἀντισαγίτατωρ. Antesagittator. Dux
 sagittariorum. Vide Rigaltij Glossa-
 rium.

ΑΝΤΙ-

ΑΝΤΙΦΩΝΑ.

Ἀντίφωνα. Cantus genus. Prædictiones prophetarū. Germanus in Hist. Eccles. τὰ ἀντίφωνα εἰσι τῶν προφητῶν αἱ προρήσεις προκαταγγέλλουσαι τὴν παρυσίαν τῆ ὑπὲρ τῆ θεῆ. Addit. I. Cap. Carolin. cap. xxiii. *In quadragesimā, sicut & in alio tempore, vicissim sibi pedes lavent, & antiphonas huic officio congruentes decantent.* Haimo ad Psalm. vii. *Voluit ex diversis psalmis istum psalmum componere, quia vidit partes istas psalmorum in Christo convenire, & quæ per se ad laudem Dei grata erant, coniuncta gratiora fieri. Ideo etiam ex diversis psalmis vel laudibus antiphona vel cantus aliquis coniungitur.* Hermias Sozomenus lib. viii. cap. viii. κατὰ τῶν ἀντιφώνων τρόπον ἑψάλλον, ἀκροτελεύτια ζωοτεθέντες πρὸς τὴν αἰώνων δόξαν πεποιημένα. Psallebantur à Dominicā novā ad Kalend. Novembris, item in Dodecaëmero, festis Dominicis, & memorijs Sanctorum, cum reliquis Dominicis diebus τὰ τυπικὰ psallere moris esset. Typicum Sabæ. ἰστέον ὡς ἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς ἕως τῶν αἰγίων πάντων ἀντίφωνα ψάλλει ἡ ἐκκλησία, καὶ ἡ τυπικὰ. ὁμοίως καὶ τῇ δωδεκαήμερῳ, ταῖς θεωθρικαῖς ἑορταῖς, καὶ εἰς τὰς μηνύμας τῶν αἰγίων, αἱ ἑορταζομένη, τὰ ἀντίφωνα ψάλλομεν. τὰς δὲ λοιπὰς πάρας κυριακὰς τῷ χρόνῳ ψάλλομεν τυπικὰ. Erant autem tria, ut discimus ex Liturgijs Græcorum. Natum inde nomen est, quod duo chori commutato ordine alternatim psallerent. Isidorus Orig. lib. vi. cap. xviii. *Antiphona ex Græco interpretatur vox reciproca, duobus scilicet choris alternatim psallentibus ordine*

commutato. Atque hoc primi sub Constantio Flaviano & Diodorus instituerunt Antiochiæ, unde per omnes ecclesias mox dimanavit. Radulphus de Can. Observant. Proposit. viii. Vt autem chori in duas partes divisi ipsos psalmos alternatim decantent, iam tempore Constantij Imperatoris in ecclesiā Antiochenā primi instituerūt Flavianus & Diodorus, viri probata vita & doctrina: quod inde ad terminos totius orbis usq; pervenit. Quæ totidem verbis Sigebertus in Chronico. Cedrenus folius Flaviani meminit, notatq; accidisse anno ejus. xxi. τῷ κγ' ἔτι τῷ κωνσταντίῳ φλαβιανὸς ὁ ἀντιοχείας τὸς τῶν ψαλλόντων χορὰς διελὼν ἐκ διασολῆς τὴν διαβιτικὴν ἐδίδδαξε πρῶτος αἰδὲν μελωδίαν. Alij ad Ignatium auctorem referunt. Photus in Bibliothecā. ἀρχὴν δὲ φασὶ τῶν ἀντιφώνων ἰγνάτιον γενέσθαι τὸν θεοφόρον, ἀγγέλας τὸ θεῖον ὑμνῶντες τῶτον τὸν τρόπον ἐκμνησάμενον. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. xxv. *Dicendum est, unde sumpsit initium, ut in Ecclesiā antiphonæ decantentur. Ignatius Antiochiæ Syriæ tertius post Apostolum Petrum episcopus, qui etiam cum ipsis debebat Apostolis, vidit Angelorum visionem, quomodo antiphonas sanctæ Trinitatis dicebant, & hymnos. Isque madum visionis Antiochenæ tradidisse probatur Ecclesiæ, & ex hoc ad cunctas transiit Ecclesias. Primus autem à Græcis ad Latinos transtulit B. Ambrosius episcopus Mediolanensis. Radulphus Proposit. xii. Ambrosius ritum antiphonarum in Ecclesiā canendarū primus à Græcis transtulit ad Latinos.* Sigebertus in Chronico. *Ambrosius episcopus ritū canendi antiphonas in Ecclesiā*

E ij primus

primus ad Latinos transfusus à Græcis, apud quos hic ritus iam inoleverat ex infusio Ignatij Antiocheni episcopi. Vbi hoc quoque observa, quod hic principium Ignatio etiam tribuat, cum antea retulerit ad Flavianum ac Diodorum. De antiphonarum significationibus vide Nicolaum Cabasilam de Explicat. Liturg. capppp. xiv. xv. xvi. xviii. xix.

ΑΝΤΓΕΙΝ.

Ἀνύχην. Pro, αἰοίχην. Aperire. Coro-
na pretiosa αἰύχην. *Aperite. αἰοιγύειν.*

ΑΝΤΠΟΛΗΤΟΣ.

Ἀνυπόλητος. Discalceatus. Vide, ξη-
πόλητος.

ΑΝΤΟΦΑΛΙ.

Ἀντόφαλι, sive αἰτόφαλον. Caryl-
phyllum magnum. Myrepsus de An-
tidotis cap. xxxix. *καρυόφυλλον τὸ μέγα, τὸ ἐπινομαζόμενον ἰταλικῇ γλώσσῃ αἰτό-
φαλι.*

ΑΝΦΕΘΙΖΕΙΝ.

Ἀνφεθίζειν. Facere. Efficere. Glossæ
Græcobarb. ἀνφετίζει. *κάμνη ἤ γυν ποιῆ.*

ΑΝΩΓΙ.

Ἀνωγι. Superior contignatio do-
mus. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΑΞΑΖΕΙΝ.

Ἀξάζειν. Vide ἀξίζειν.

ΑΞΑΝΑ.

Ἀξάνα. Pro, ἀνά. Sæpissimè occur-
rit in Glossis Græcobarbaris.

ΑΞΑΝΑΖΗΜΟΝΝΕΙΝ.

Ἀξαναζημόννειν. Miscere. Confunde-
re. Glossæ Græcobarbaræ. ἀματίζει.
αἰαφουεῖ. ἀξαναζημόννει.

ΑΞΑΝΑΖΗΝ.

Ἀξαναζήν. Reviviscere. Glossæ Græ-
cobarb. ἀναβίωσκεσθ. ἀναζήν. ἀξαναζήν.

ΑΞΑΝΑΘΘΥΜΗΣΙΣ.

Ἀξαναθυμήσις. Reminiscencia.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάμνησις. ὑπό-
μνησις. ἀξαναθυμήσις. ἀξαναθύμωμα.

ΑΞΑΝΑΚΑΙΝΟΤΡΓΙΑΜΑΝ.

Ἀξανακαινεργίαμαν. Renovatio.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀναβίωσις. ἀνα-
νέωσις ζωῆς. ἀξανακαινεργίαμαν τῇ ζωῇ. ἡ
ἀνακαινίσις. Verbum ipsum est, ἀξανα-
καινεργιώνην. Occurrit alibi in iisdem
Glossis.

ΑΞΑΝΑΚΑΤΖΕΙΝ.

Ἀξανακάτζην. Pro, ἀνακαθίζην. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀνακαθίσαισις. ἰσχυρῶς
ἀξανακάτzaσιν.

ΑΞΑΝΑΜΠΛΗΠΕΙΝ.

Ἀξαναμπλέπην. Respicere. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀναμύειν. ἀναβλέπειν.
ἀξαναμπλέπειν.

ΑΞΑΝΑΠΑΙΔΙΟΝΝΕΙΝ.

Ἀξαναπαιδιόννην. Puerilem ætatē ex-
cessisse. Adolevisse. Glossæ Græcobar-
baræ. ἀκμάζει. νιάζει. νεώτερίζει. αἰα-
ναπαιδιόννη. Iterum alibi. νιάzσα. θάλ-
λαzα. ὅπως ἀξαναπαιδιόννει. ὅπως ἀθῶν
ἀναθάλλει.

ΑΞΑΝΑΣΤΑΦΦΕΙΝ.

Ἀξαναστάφφειν. Pro, ἀνασκάπτειν.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀναβοθρεύουσιν.
ἀνασκάπτουσιν. ἀξαναστάφφουσιν.

ΑΞΑΝΑΣΤΡΑΦΑ.

Ἀξανάστραφα. Ex aliâ parte. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀνάπαλιν. ἀπὸ τὸ ἄλλο
μέρος. ἀξανάστραφα.

ΑΞΑΝΑ.

ΑΞΑΝΑΤΙΝΑΞΙΜΟΝ.

*Αξαναλινάξιμον. Glossæ Græcobarbaræ. μετ' ας σις. μετ' ακίνησις. αξαναλινάξιμον.

ΑΞΑΠΟΛΤΣΙΣ.

*Αξάπολυσις. Emissio. Dimissio. Glossæ Græcobarbaræ. τ' άρμάτων συν-άφισις. αξάπολυσις τ' άρμάτων.

ΑΞΑΦΝΟΤ. ΑΞΑΦΝΙΚΟΝ.

*Αξάφνυ. Pro. έξαίφνης. Subitò. Glossæ Græcobarbaræ. άθρόως. έξαίφνης. αξάφνυ. μοναύτα. Inde αξάφνικος. Repentinus. Subitaneus. Eadem Glossæ. άδόκητον. αίφνίδιον. αξάφνικόν.

ΑΞΑΥΤΕΙΝ.

*Αξάυτειν. Movere. Concutere. Glossæ Græcobarbaræ. ριπίζει. αξάυτει. πινασίει. άνακινεί.

ΑΞΑΦΤΕΙΝ.

*Αξάφτειν. Fulgurare. Glossæ Græcobarbaræ. άστράπω. αξάφτω. έχλαμπρίζω.

ΑΞΙΖΕΙΝ.

*Αξίζειν, vel, αξάζει. Dignum esse. Valere. Glossæ Græcobarbaræ. ένδυμά τι πολυέλης. κάπιον ράχον όπως αξάζει πολλά. Extat etiam in Crusij Turcograeciâ.

ΑΞΙΝΟΡΥΓΙΟΝ.

*Αξινόρυγιον. Securis ad fodiendum quoque apta. In παρεκβολαίς Heronis. δὲ ὅππῃ φέρεται τὸν στρατηγὸν Ἰσαπία, ἔαξι-
νορύγια, δι' ἐργασίαν σάδας.

ΑΞΙΟΣ.

*Αξι@. Troparium. Cantacuzenus lib. i. cap. xli. Quod si adest Imperator à Deo coronatus, cum Patriarcha novo Imperatori coronam imponit, & exclamat Patriarcha, αξι@ : Idem tertium exclu-

mant, qui in ambone sunt, & post eos populi. Codinus De Offic. Anlæ Constantinop. εἰ δὲν, ὡς περιέπορον, παρέσιν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς, αὐλός τε, καὶ ὁ πατριάρχης λαβόντες τὸ σέμμα, καὶ ὀπιτι-
θίαζι τῇ κεφαλῇ τῶ νέου βασιλεως, καὶ ἐκ-
φωνεῖ ὁ πατριάρχης τὸ, αξι@. ὁμοίως καὶ οἱ ὀπιτι τῶ ἀμβων@, καὶ τὸ λοιπὸν τῶ λαῷ
πλήθ@ βοῶσιν ἐκ τρίτης τὸ, αξι@. Eu-
chologium. περιτίθησι τὸ ὠχάρον τῷ χειροτονηθέντι κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέ-
γων, αξι@.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ. ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΑ.

*Αξιωματικοί. Qui in dignitate ali-
quâ, & publicâ functione. Basilic. Ec-
log. vi. ζῶντα προμνήης θυγατρὸς αξιωμα-
τικῆς ἀπελευθέρω, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀποκι-
νηθῇ τῆς συγκλήτης, ὁ γάμ@ εἰς βεβαίηται.
Modestinus Excusat. lib. vi. εἰ δέ τις
ὀπίτρεπ@, ἢ κερράτωρ, ἢ μὴ συγκλητικῆς,
ἢ ἄλλως αξιωματικῆς, &c. Glossæ veteres.
Honorati. αξιωματικοί. Gulielmus Bi-
bliothecarius in Hadriano ii. Plerique
in equo, cuius sessione sanctissimus Papa
Nicolaus ad sanctum Petrum pergens usus
fuerat, cum cum Pontificali pallio imposi-
tum, præcedentibus axiomaticis, & subse-
quente reliquâ turba, in urbem redire, pa-
triarchiumque subire conspexerant. Et
αξιωματικὰ dicuntur eorum salaria.
Glossæ Basilic. ζαλάειν. δαπάνη. δῶρον
ήμερήσιον, ἢ μελιωσιον, ἢ ἐνιαύσιον. κυρίως δὲ
τὸ διδόμενον αξιωματικόν. Occurrit quoq;
apud Photium Nomocan. Tit. viii.
cap. vii.

ΑΞΙΩΝΝΕΙΝ.

*Αξιώννειν. Dignari. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀκράζεσον. τιμῆς αξιῶνθε. τιμῆς
αξιώννθε.

E iij

ΑΞΟΥ.

ΑΞΟΥΓΓΙΟΝ.

Ἀξέγγιον. *Axungia*. Glossæ veteres Latinogracæ. *Axungia*. λίπ^ω, ὃ τὸς ἄξοντας χρίσιν. Moschopolus. λίπ^ω τὸ ἐν σαρκί, ἄξέγγιον. Phæmon in Cynosophio, cap. viii. βοτάνῳ χειλιδόνειον μετὰ ἄξέγγις κόψας διδὸς μετ' ἄρτυ φαγῆν. In Constitut. Alexij Comneni. τῶν τῶν ἐξώνησιν ἢ ἀπαίτησιν τῶν τυπῶν, καὶ τῶν ἄξέγγις κατὰ κυρτὸν ποιημένων. Gotfridus Viterbiensis Chron. parte ii. In unoquoque animalium vivit insensibilia sensibilibus, ut ossa, axungiam, ac pilos. In Glossario Græcolatino est, ὀξύγγιον: item in Glossis Servij. Hodie ξίγγιον dicunt truncatè, ut plurima talia. Glossæ Græcobarbaræ representant non semel; & Corona pretiosa. ξίγγη. *Axungia*. πιμελή.

ΑΠΑΚΙΑ.

Ἀπάκια. Musculi dorsales. Theophilus Protospatharius De Fabr. Hom. lib. v. τὰς τὰς ραχίτας μύας ὀνομάζει ἢ κοινῇ σωήθηα ἀπάκια.

ΑΠΑΛΟΤΗΤΑ.

Ἀπαλότῃα. Mollities. Pro, ἀπαλότης. Vide μαλακῆκοπία.

ΑΠΑΝΩΘΙΟΝ.

Ἀπανωθιόν. Idem quod ἀπάνη, de quo statim diximus. Glossæ Græcobarbaræ. ὑπὲρ τὸν αἶρα. ἀπανωθιόν τῷ αἶρα. Iterum alibi. ὑπὲρ τῆ νεφῆ. ἀπανωθιόν τῶν νεφῶν.

ΑΠΑΝΑΡΙΝ.

Ἀπανάριον. sive ἀπανάριον. Superior molæ lapis, quem Græci veteres ὄνον, & μύλον, Latini *Castillum* appellabant. Cy-

rillus in Lexico. ὀνικός. (puta, ὀνίσκος) μύλ^ω. τὸ ἀπανάριον τῷ μύλῳ.

ΑΠΑΝΝΟΣ.

Ἀπανν^ω. Sospes. Glossæ Græcobarbaræ. σωῶς. ὑγιής. σωτὴς. ἀνέγγιστ^ω ἄπανν^ω.

ΑΠΑΝΟΥ.

Ἀπαύς. sive, ἀπαύω. Pro, ἐπαύω. Corona pretiosa. ἀπαύς. Συργα. ἄνω. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλίπλοα. τῇ τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα. ἐκείνα ὅπερ πλέουσιν ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

ΑΠΕΘΑΜΕΝΟΣ.

Ἀπεθαμένος. Mortuus. Corona pretiosa. ἀπεθαμένος. *Defunctus*. τεθνεώς.

ΑΠΕΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Ἀπελαίκιον. Nicetas in Man. Comneni, lib. v. ρωμαῖοι δὲ τὰ μετὰ χεῖρας ἐκ σιδήρεα ἀπελαίικια χειροσάμν^ω (ἐθ^ω) αὐτοῖς καὶ τοῖονδε φέρει ὁπλισμὸν, κυῖκα αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἵεν. ἔπαον τὰς παύοντας διὰ αὐτῶν. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. καὶ μετ' αὐτὸς ἕτεροι ὡς ἀμυναὶ μὲν καὶ ἔτοι, φέροντες ἐν χειρὶ πᾶντες τὰς παύθας αὐτῶν. εἴτα εὐρίσκονται οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκονες, φέροντες ἔτοι ἀπελατίκια. Anonymus De Bello sacro.

Ζαλίβας ἦσαν τερκικαὶ, ὁμοίως ἀπελατίκια.

Viri docti putant esse hastas prælongas. ego dissentio, &, si quid iudico, nihil aliud fuerunt quam gladij. Attendamus ipsa verba Codini, satis clarè rem ingerunt. Post istos, inquit, adfunt alij, & hi quidem stationarij, ferentes gladios: post eos Tzacones, etiam hi cum apelaticijs. Aut potius, ἀπελατίκιον, est omne teli genus, ὡς

τὸ ἀπέ-

τὸ ἀπελαύνειν. Nos in nostro idioma-
te dicimus, **Gen Sheweer**: id quod
itidem generale, & τῷ ἀπελατικῷ pla-
nè respondet. Postea πελατική dixerūt.
Anonymus De nuptijs Thefei.

με πελατική φελόν ἐμορφὸν καὶ με-
γάλον.

Iterum alibii.

ἐβάσα καὶ τὸ χέροῦς σίδερον πελατική.

Α Π Ε Κ Ι Α . Α Π Ε Υ Κ Η .
Α Π Ε Υ Κ Ο Π Ο Υ Λ Α Ο Ν .

Ἀπεκὰ, sive, ἀπευκὴ, & ἀπευκόπυλ-
λον. Vestis stragulæ genus. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἱμάτιον. ἡ ῥᾶχον. ἡ ἀπευκὴ.
Et mox iterum. ἀπευκοπέλλων. μικρῶν
ἀπευκῶν.

Α Π Η Δ Η Μ Α .

Ἀπὴδημα. Saltus. Corona pretiosa.
καὶ ἀπὴδημα. *Salut.* ἄλμα.

Α Π Η Λ Ο Γ Ι Α .

Ἀπηλογία. Responsum. ἀπολογία.
Occurrit sæpissimè apud Anonymum
De nuptijs Thefei.

Α Π Η Ν Α Ρ Ι Ο Ι .

Ἀπλῶarioi. *Apenarij.* Aurigæ. Carru-
carij. Trebellius in Gallienis. *Carpenta-
cum mimis, & omni genere histrionū.* Pu-
giles sacculis, non veritate pugnantes. Cy-
clopea etiam luserunt omnes *apenarij*, ita
miranda quadam & stupenda monstra-
rent. Quèm locum nollem sollicitari.
Falluntur certè viri magni, qui *Apina-
rios*, putant esse *Apenarios*, quos Galli
Plasantiis appellant. Certè sunt auri-
gæ, nam ἀπλῶ currus est asinis aut
mulis junctus. Pausanias in Eliacis.
ὡ μὲν δὲ ἀπλῶ κατὰ ἴδω συνωρίδα ὄντες
αὐτὶ ἰσπαῶν ἔχουσα. Homerus vocat ἡμι-
ορεῖν ἄμαξαν Odyss. ζ.

οἱ μὲν ἀρ' ἐλθὼς ἄμαξαν εὐτερεστον ἡμι-
ορεῖν.

ὅπλων, ἡμιόνους ὑπαγον ζεύξανθ' ὑπὸ
ἀπῆνῃ.

Item Iliad. ω.

περὶ δὲ μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον
ἀπῆνῃ.

Inde etiam ἀπῆνῃον, agoni mularū jun-
ctarum. Vide Pollucem, lib. vii. Ergo
ἀπλῶarios propriè est, qui *Mulocisarius*
dicitur in Glossario Græcolatino.

Α Π Ι Α Τ Ο Ν .

Ἀπιάτον. *Ariatum.* Aqua arij. Alexā-
der Trallianus. lib. ix. τ δὲ ποσομά-
των ἄριστον ἐστὶ τὸ κροδίτον, ἐτὸ ἀπιάτον, ἢ
ἀνισάτον, καὶ λιβυσιμάτον, ἢ ἀψινθάτον.

Α Π Ι Δ Η .

Ἀπίδη. Pirum. Corona pretiosa. ἀπί-
δη. *Pirum.* ἄπιον.

Α Π Ι Κ Ρ Α Θ Θ Ο Σ .

Ἀπικραθθ. Experts doloris, aut tri-
stitiæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλυπος.
χωρὶς λύπῃ. ἀλύπηθ. ἀπικραθθ.

Α Π Λ Η Κ Ε Τ Ε Ι Ν .

Ἀπληκεύειν. *Applicare.* Castra metari.
Leo Constitut. xii. χρὴ εἴτε ἐν φρουρά-
τῃ διάγειν τὸ βαῖδον, ἢ τοι τὸ τάγμα, εἴτε καὶ
καθ' ἑαυτὸ, ὅπως διήπιδε ἀπληκεύειν, παρῳίας
εἰς αὐτὸν τὸν ὄρθρον, &c. Anonymus. περὶ
καταστάσ. ἀπλ. κατὰ τὸ βόρρον μέρος ὃ τὸ με-
γάλης ἐταιρείας, ὃ λογοθέτης, ἐτὸ ἀπληκεύειν,
καὶ οἱ ὑπὸ αὐτῶς τεταγμένοι ἀπληκεύωσαν.
Idem. διέον ἐστὶ καὶ εἰς τὰ ἑτέρα τέλια μίση
τῆ βασιλικῆ ἀπληκεύειν ἐνθὸν μὲν τῶν δημο-
σίων ὁδῶν τὰς ἐταιρείας ἀπληκεύειν. Ce-
drenus. ἀφυλάκτως τῆ στρατῆ ἀπληκεύ-
σανθ. Reperitur quoque apud Sui-
dam, & alios, frequenter.

Α Π Λ Η Κ :

ΑΠΛΗΚΤΑ. ΑΠΛΗΚΤΑΡΙΟΙ.

*Απληκία. *Applicata. Fossata. Castra.* In Strategico Onofandri. cap. IX. Titulus est, *περὶ τῆς συνεχῶς ὑπαλλάσσαν τῇ ἀπληκίᾳ.* Mauricius Strateg. IX. ὁ ἐν πείρᾳ σκευάτωρ δύναται ἐκ τινων σημείων, καὶ πρὶν ἢ τὰς πολεμίας θεάσθαι, κατανοῆσαι τὸ μέτρον τῆς πληθύνει αὐτῶν, ἐκ τῆς τῶν ἰππων καὶ ἀπληκίσεως, ἐκ τῶν ἀπληκτῶν αὐτῶν. Et in Basilicis Eclog. LVIII. Titulus est. *περὶ μιλιάντων*, ἥτοι ἀπληκτῶν, καὶ τινες ἔχουσιν αὐτοὺς. Hinc ἀπληκταριοί, famuli ad collocationem tentoriorum. Etymologici Auctor. τὰς θῆκας τῶν ὑπομνηματιογράφων ὁ νόμος καλεῖται, καὶ ὑπερβίντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπαπαγγιζόντων αὐτῶν ἀπληκταρίων, ἐκ βιβλικῶν, μιὰ πληθύνει ἀβδελφῶν.

ΑΠΛΩΜΙΣΤΟΣ.

*Απλωμιστός. Implumis. Pro, ἀπλωμιστός. Orneofophion. κοινὰ τὰ μηρία καὶ τὰ καλάμια τῶν ποδῶν αὐτῶν. οἱ δακτυλοὶ αὐτῶν μακροὶ. ἢ ἔχουσιν ἀπλωμιστή.

ΑΠΟΒΑΛΜΑ.

*Απόβαλμα. Abortus. Glossa Græcobarbaræ. ἐκτρώμα. ἀποβάλμα. καθάρσιμα. Iterum alibi. ἀμβλωθερίδιον. ἐκτρώμα. παιδίον νεκρὸν. ὃ ἡμεῖς καλεῖμεν ἀποβάλμα.

ΑΠΟΒΓΑΝΕΙΝ.

*Αποβγάνειν. Ioannes Glycas De Van. VII.

τί αὖ θέλης νὰ μας μάχεσθαι, ὅπως μὴ ἀποβγάνεις.

ΑΠΟΒΕΤΖΑΙ.

*Αποβέτζει. Leviora Zabarū tegmina. Vide Glossarium amicissimi doctissimi que viri, Nicolai Rigaltij.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

*Αποδείπνον. Vulgò, *Completorium.* Anthos. τὰ ἀποδείπνια ψάλλειν, ὁ ὅστις μέλλομεν νὰ ὑπᾶμεν νὰ κοιμηθῶμεν, ἐπὶ δὲ ἡμέρᾳ εὐχαριστίας τῷ θεῷ, διὰ νὰ σῇται τὸ πανάγιον αὐτῷ πνεῦμα, νὰ μας διαφυλάξῃ ἀπὸ τῶν παγίδων τῶν πονηρῶν διαβόλων, νὰ μὴ μας ὑποσκελίσῃ εἰς τὸ αὐτὸ θέλημα. Triodiū. τὴν ἀκαθάρθειαν τῆς θηλαχόντις ἀγίας ἐν τῇ κυριακῇ ψάλλομεν τῇ ὁρῶσκει ἑῖς τὸ ἀποδείπνον, εἰ μὴ πᾶσι τύχη ἀγίας μνήμη. Corona pretiosa. ἀποδείπνη. *Completorium.* ἀποδείπνον. Duplex autē erat: vnum τὸ μέγα, alterum τὸ μικρὸν. Extat utriusque ἀκαθάρθεια in Horologio Græcorum. Prius psallebatur per totā quadragesimam, alterū per reliquum omne anni tempus. Breviarium Græcorū. ἔτι μὲν τελεῖται τὸ μέγα ἀποδείπνον ὡς τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ καὶ τὴν τῇ τῇ παλαιᾷ ἐκ καθολικῆς τυπικῆς, καθὼς γέγραπται. τὸ ὅτι μικρὸν ἀποδείπνον, ὃ ψάλλεται ὅλη τῇ χρόνῳ παρεκτός τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, &c.

ΑΠΟΔΕΚΟΤΡΙΟΣ.

*Αποδεκέριος. A Decuriis. Decurionalis. Glossa veteres Latinogracæ. Decurionalis. ἀποδεκέριος.

ΑΠΟΔΕΛΙΠΟΝ.

*Αποδέλιπον. Reliquum. Corona pretiosa. ἀποδέλιπον. *Residuum.* ἀπολείπον.

ΑΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

*Αποθηκάριος. Apothecarius. Horrearius. Glossa Græcolatina. ἀποθηκάριος. *Horrearius.*

ΑΠΟΚΑΙΣΑΡΟΥΣΑΙ.

*Αποκαισαρεύς. A Cæsaris dignitate deiijci. Antoninus τῶν εἰς αὐτὸν lib. VI, ὁρᾷ μὴ

ἡ δὲ μὴ ἀποκατασταθῆς, μὴ βαφῆς, γίνε-
ται γὰρ.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ἀποκαλύψεις. Revelationum libri. In manibus Christianorum versatur ἀποκαλύψεις Ioannis Theologi, quæ ab Ecclesia recepta est. Olim etiam existit. Petri, quæ damnata. Eusebius Hist. Eccles. lib. III. cap. xxv. ἐν τοῖς τόθοις καταλειτάχθω καὶ τῶν παύλε πράξεων ἡ γραφή, ὅτε λεγόμενον ποιμὲν, καὶ ἡ ἀποκαλύψεις πέτρης. Iterum meminit ejus lib. vi. cap. xiv. Retinuerunt tamen nonnullæ ecclesiæ Palæstinæ, in quibus quotannis die Parasceves legebatur. Sozomenus lib. vii. cap. xix. τὴν καλεμένην ἀποκαλύψιν πέτρης, ὡς νόθον παυ-
τῇ πρὸς τῶν ἀρχαίων δοκιμασθεῖσαν, ἐν τισιν ἐκκλησίαις τῆς παλαιστίνης εἰσέτι νῦν ἀπαξ ἐκάστῃ ἔτους ἀναγνωσκόμενην ἔγνω-
μεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀρθροσκηνῆς. Fuit quoque Pauli, iidem rejecta. Nicephorus Homologeta in Can. τὴν ἀποκαλύψιν τῆ παύλε, καὶ τὰ λεγόμενα βροηολόγια, καὶ σελλωδρομία, ἡ καλαυδολόγια, ἡ χρηθίχεαδ. βίβηλα γὰρ πάντα. Sozomenus loco citato. τὴν δὲ νῦν ὡς ἀποκαλύψιν παύλε τῆ ἀποστόλου φερομένην, ἢ εἰς ἀρχαίων εἶδε, πλείστοι μοναχῶν ἐπαίνου-
ν. Videndus quoq; Euseb. Hist. Eccles. lib. III. cap. III. Itē Adamj. Epiphanius κατὰ γνωσικῶν mentionem facit. ἀποκαλύψεις δὲ τῆ ἀδάμ ἄλλας λέγουσιν, ἐναγ-
γίλια δὲ ἕτερα εἰς ὄνομα τῶν μαθητῶν συγ-
γραψάσθαι τέλολμήκασιν. Esdræ quoque & Zolimæ invenio. Nicephorus loco citato. τὴν ἀποκαλύψιν ἐσθρᾶ καὶ ζωσι-
μᾶ, καὶ τὰ δύο μαρτύρια τῆ ἀγίας γαργίας, καὶ τῶν ἀγίων μαρτύρων κηρύκε καὶ ἐκλήτης,

καὶ τὴν βίβλον μάρκα καὶ διαδολόχῃ ἡ χρηθίχεαδ. ἀπόβλητα γὰρ, καὶ ἡ δλεκτα. Gratianus Decret. Parte I. citat etiam Thomæ, & Stephani. Erat item Moysi, quæ λεπτὴ γένεσις aliàs dicebatur. Cedrenus, ὡς ἐν λεπτῇ φέρεται γένεσι, ἣν καὶ μωσείως εἶναι φασί τινες ἀποκαλύψιν. Erant quoque Zoroastris, Zostriani, Nicothei, Allogenis, Mesi. Porphyrius in vitâ Plotini. ἀποκαλύψεις τε προφύροντες ζωροάστρη, καὶ ζωστριανῶ, καὶ νικοθέα, καὶ ἀλλογενεσ, καὶ μέσ, καὶ ἄλλων τοιούτων, πολλὰς ἐξήπατων.

ΑΠΟΚΟΤΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Ἀποκοτβικλάριος. Excoibicularius. Basilic. Eclog. LIV. Ἐ τὰς κόμητας τὰς κονσιωερανῆς, καὶ τὰς νοταεῖας, καὶ τὰς κερβικλαεῖας, καὶ τὰς ἀποκερβικλαεῖας.

ΑΠΟΚΟΤΚΟΤΑΙΖΕΙΝ.

Ἀποκκεκλίζαν. Exsuccullare. Cucullam exuere. In Euchologio Græcorum legitur, εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκκεκλίζαν.

ΑΠΟΚΡΕΕΤΕΙΝ.

Ἀποκρεεύειν. A carnibus abstinere. In Breviario Græcorum. δὲ γινώσκων, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ ἡ τοιαύτη ἡμέρα τετάρτη, ἡ ἑκτη, ἢ ἐσθίουμεν κρεῶν, ἢ τυρῶ, ἢ αἰῶν, ἀλλ' ἀποκρεεύομεν.

ΑΠΟΚΡΕΩΣ.

Ἀπόκρεως. Carnisprivium. Quadragesima. Nicon de Relig. Armen. Σερίμανά quos; ἔτυροφάγῃς carne vesuuntur, ἰεῖνπᾶτες σερίμανά quæ est ante ἀπόκρεων intensis ἰεῖνπᾶς, prater panem ὅ quæ nihil aliud gustantes. Balsamon in Resp. ὑπέξελέ μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρεσκευαῖς τῆ ἀπόκρεω. Et postea. κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς πρώτης ἀπόκρεω. Nicetas

F

in Alc-

in Alexio, lib. I II. *ὡς δὲ ὁ καιρὸς, καὶ ἐν αὐταῖς γηγόνασιν αἱ σωάφειαι, ἐγγίζον- τῷ δόπκρῳ.* Latini *Carnisprivium* dicebāt. In Historiā Australi, quæ complectitur res gestas Rudolphi, Adolphi, & Alberti Cæsarum. *Ante carnisprivium Andreas rex Ungaria cum magnâ solemnitate duxit in uxorem filiam Domini Alberti ducis Austriae.* Sic, quod subsequebatur tempus, κρεωφάγος appellabatur. Codinus De Offic. Aulæ Constantinop. *καὶ ποιῶν εὐχλῶ, διὰ τὸ τὴν ποταμικὴν παρελθεῖν, ἀρχὴν δὲ τὴν κρεωφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἄρτον, καὶ ἀπέρχεται.* Armenij ieiunabant ante τὴν δόπκρῳ, ut vidimus in verbis Niconis citatis; atque id faciebant propter Ninivitas, ut in dodecaëmero propter Artiziburium. Docet Balsamon in Resp. ad Marcum Patriarchā Alexandrinum. *κατὰ τὸ δὲ δεκάημερον νηστεύουσιν οἱ ἀρχιερεῖς διὰ τὸν ἀρτζιβερίον, κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς πρώτης δόπκρῳ διὰ τὰς νινευίτας.* Et observa obiter dissensum, cum ante factum Nicon dicat, & Balsamon in primâ septimanâ, nisi corruptus textus Græcus Niconis fuerit, quod arbitror. Ad Artiziburij ieiunium quod attinet, etiam de eo Triodium. *καὶ γινώσκουσιν ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἐβδομάδι νηστεύουσιν οἱ τριτοκατάρατοι ἀρχιερεῖς τὴν ἐδελυρῆν αὐτῶν νηστεύοντες τὴν λεγομένην τῷ ἀρτζιβερίῳ. ἡμεῖς δὲ κατ' ἐκαστὴν ἐσθίουμεν τυρὸν, καὶ ὡς αἱ αἰατρεύοντες τὸ ἐκείνων δόγμα τῆς τοιαύτης αἰρέσεως.* Nicolaus Patriarcha De Ieiunijs.

τὴν ἐβδομάδα ἐν λαλῶ τὴν περὶ τὴν δόπκρῳ,

καὶ ἐπονομαζόμεν τὴν τῷ ἀρτζιβερίῳ.

Sed hoc *ὡς ἐν παρόδῳ.* Redeo ad τὴν δόπκρῳ. In hac alleluia non psallebatur. Triodium. *ὅτι τῇ ἐβδομάδι τῆς δόπκρῳ ἀλληλαία ἔψαλλον.* Et summa tunc hominum erat licentia, puta à principio vsq̃ue ad diem cinerum; ut etiam nunc hodiè. Gregoras lib. VI II. *δόπκρῳ γὰρ ἦν καιρὸς, ὁπότε πρὸς εὐωχίας αἰβροίερας καὶ ἀκραστοσίας διδύσασιν αὐθρινοί.* Et rogas tunc quoq; olim populus accipiebat, ad augendam scilicet temporis festivitatem; sed hoc postea rejectum in feriam tertiam magnam. Balsamon de Incensis Patriarchæ die Cateches. *ἡ συνήθως διδομένη ῥόγα κατὰ τὴν κυρίως δόπκρῳ, εἰς τὴν ἐτησίως περβαίνεσθαι ἐκκλησιαστικὴν ῥόγαν κατὰ τὴν μεγάλῃν τρίτῃν κατέπεσε.* Incepit verò hanc carnis abstinentiam populus tumultuans anno Iustiniani XIX. quartâ Februarij. Diaconus in vitâ ejus. *Anno imperij Iustiniani decimo nono facta est inopia frumenti, vini, & olei, ac pluviae magna. Et factus est terra motus magnus Constantinopoli, & everso die sancto pascha, & capit vulgus abstinere à carnibus mense Februario, die quarto.* Corrigo. *everso die sancti.* Cedrenus. *τῷ ἰδ' ἐτὶ γέγονε λείψις σίτου, καὶ οἴνου, καὶ χειμῶν πολλοί, καὶ τῷ βυζαντίῳ, καὶ διασπορῇ τῶ ἀγρίου πάγου, καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν δόπκρῳ μετὰ φευκαρίῳ δ'.* Sed, quando occasio est, libet plura dicere de Ecclesiæ Orientalis ieiunijs, quæ quatuor habuit, præter magnum hoc quadragesimale, & quidem dierum septem. Primum, erat Sanctorum Apostolorum, secundum Nativitatis Christi, tertium Transformationis Christi, quartum dormitionis sanctæ Deiparæ. Balsamon in Resp.

Resp. ἐξ αὐάγκης προηγέντων νηστειῶν πρὸ τῶν τεσσαρῶν τέτων ἑορτῶν. ἦγαν πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν ἀγίων ἀποστόλων, τῇ γενήσεως τῆς χριστοῦ, τῇ μεταμορφώσεως τῆς χριστοῦ ἐν θανάτῳ ἡμῶν, ἐν τῇ κοιμήσεως τῆς ἀγίας Θεοτόκου. πλὴν ἐπὶ αὐτῶν. μία γὰρ τεσσαρεσκονθήμερον νηστεία ἐστὶν ἡ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης παρχας. Erat & ieiunium mensis Augusti, sed hoc mutatum est, ne concurreret cum ieiunijs paganorum, quæ in illud tempus incidebant. Observabatur tamen nihilominus à nonnullis. Idem Balsamon docet, loco citato. ὅτι ὁ κωνσταντίνος πόλει ἀρχία συνόδος ἐπὶ τῇ ἡμερῶν τῆς ἀριστοῦ τῆς ἐκείνης πατριάρχης ἐρωτηθεῖσαι εἰ χρὴ τὴν ἐν τῷ αὐγύστῳ νηστείαν ἐπιτελεῖν, ἀπελογησάμενος, ὡς αὕτη ἡ νηστεία μετέβη, διὰ τὸ μὴ περιπίπτειν ταῖς κατὰ τὸν καιρὸν τῶντον γινομένης ἐθνικῆς νηστειᾶς. πλὴν καὶ ἐτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταύτῃ νηστεύουσιν.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Α Ρ Ι Κ Ι Α.

Ἡ ἀποκρισταρική. Legationes. Achmes in Introduct. in Astrologiam. εἰ ἔστιν ἐπὶ τοῖς σελήνῃ, δηλοῖ ὅτι ἐρχομένη μανία καὶ ἀποκρισταρική πολλὰ εἰς τὴν μέσιν τῶν βασιλείων.

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Α Ρ Ι Ο Σ.

Ἡ ἀποκρισταρική. Legatus Ecclesiæ negotia tractās. Iustinianus Novell. vi. διὰ τῶν πραγμάτων πραττόντων τῶν ἀριστοκρατικῶν ἐκκλησιῶν, ὡς ἀποκρισταρικός καλεῖται. Postea indifferenter pro quovis legato vti cœperūt. Nicetas in Man. Comneno, lib. vi. πρὸς τὴν ἀποκρισταρικήν πρὸς βασιλέα πάλιν πρὸς εἰρήνης διαλέγεται. Strylianus in epistolâ ad Stephanū Papam. τὰς μὲν οἰκείας ἀποκρισταρικές βασιλεῖον καὶ Ζαχαρίαν, ὡς πεποιημένος ὡς τὰ διαπραγματῆς, κατήρησε.

Contractus in Chronico. Hoc tempore Gregorius tunc apocriarius moralia Iob scripsit. Passim occurrit apud Scriptores. Incepit autem hoc nomen & munus temporibus Constantini Magni. Hincmarus epist. iii. cap. xiii. Cuius (apocriarij) ministerium eo tempore sumpsit exordium, quando Constantinus Magnus Imperator Christianus effectus propter amorem & honorem sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, quorum doctrinâ ac ministerio ad Christi gratiam baptismatis sacramenti pervenit, locum & sedem suam, urbem scilicet Romanam, papa Silvestro edicto privilegij tradidit. Ac primitus fungebantur episcopi: sed quia illos rectius censebatur curare ecclesias suas, plerumque diaconi aut presbyteri abhiberi cœperunt. Regebat verò omnem clerum palatij, adiunctum habens Protocancellarium: dicebaturque etiam Capellanus & custos palatij. Accipimus ex Hincmaro, loco citato. Istibi videndus.

Α Π Ο Λ Υ Σ Ι Μ Ο Σ.

Ἡ ἀπολύσιμος. Ita appellata fuit certa quædam septimana. Nicephorus Homologeta in Can. εἰ δὲ ἐργάζεσθαι τὴν ἐβδομάδα τῆς διακαιονίμης, εἰ δὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολύσιμης ψάλλειν τὸν ἕμμελον.

Α Π Ο Λ Υ Σ Ι Σ.

Ἡ ἀπόλυσις. Ultimus dies cuiusque festi, quod tunc illud quasi solveretur. Basilii Seleuciæ episcopus, de S. Theclâ. lib. ii. cap. xvi. ἦν ἡ τῆς μάρτυρος αὐτῆς ἑορτή, καὶ ἡ τελευταία τῶν ἑορτῶν ἡμερῶν, ἦν δὲ καὶ ἀπόλυσις καλεῖται ἡμῶν ἔθους, ὡς αὐτὴ καὶ πρὸς ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἑορτῆς.

F ij

Nicc-

Nicephorus Homologeta in Can. διὰ
 τηςεύειν τὰς μοναχὰς τῇ τετραδί· τῇ τυροφά-
 γῃ, καὶ τῇ ὠρεσκευῇ, καὶ μετὰ τὴν τῶν
 γριασμῶν δόπουσιν ἐοδὶν τυρὸν. Deme-
 trius Chomatenus in Resp. ad Cōstan-
 tinum Cabasilam. αἱ τοιαῦται δὲ πᾶν-
 χίδες γίνονται μὲν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαί-
 ρτως δὲ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις τῆς πρώτης ἐβδο-
 μάδος τῆς εὐχῆς, μετὰ τὴν τῆς ἱερουργίας τῶν
 προηγιασμῶν δόπουσιν. Codinus de
 Offic. Aulae Constantinop. τῇ κατὰ τὴν δε-
 κεμβρίαν· μὲν δὲ, κατὰ τὴν τῆς χριστιανῶν ἡ-
 ὡρεσμονῆς, τῇ βασιλείας εἰς τὸν ὄρθρον μὴ
 ἐξελθόντος κατὰ τὴν ἐξ ἑθῆς αὐτῷ συνήθειαν,
 ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ καλλιῷ εὐερισκομένη, φέρει
 μετὰ τὴν δόπουσιν οἱ καιροὶ τῆς καὶ ἐξ ἑθῆς
 εἰκονοστάσιον. Vbi gravissimè errat Inter-
 pres, cum, μετὰ τὴν δόπουσιν, vertit, so-
 lus conuenit. Debebat, post finē. s. festi-

ρῶ συγκαταλεγεῖν. Excipe tamē Con-
 stantinopolim, & Carthaginē, quæ id
 jus habebāt. Balsamon ipse ibidem in
 fine. ὑπέξελέ μοι τὸν καιρὸς αὐτῶν πόλεως, καὶ
 τὸν καρχηδόνας· ἔτοι γὰρ μόνοι δύναται, ὡς
 πολλάκις εἰρηλαί, ἀλλ' ὁρίετο κληρικὰς δεχέσθαι
 ὡρετὰ γνώμην τῆς χειροτονησάτων αὐτῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ.

Ἀπολύσιον. Oratio, aut formulā, quā
 populus post liturgiam dimittebatur.
 Crebrò occurrit in Triodio, Liturgiis
 Chrysostomi, atq; Basilij. Ego exem-
 pla proferre supersedeo. Ita autem di-
 cebatur à principio quod erat, δόπου-
 ρις. Phranzes Chron. lib. 111. cap. XIX.
 Deinde chori psallebant. εἰς πολλὰ ἔτη διέ-
 σωτο. id quæ tertiā· Et illud, δόπουρις. Erat
 autem ea formula multiplex, & vna-
 quæq; diebus suis propria. Observo in
 Euchologio. καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον λέγομεν
 τὸ δόπουρῖον τῆς ἡμέρας, εἴτα τὰ παρόντα
 αὐτίφωνα.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΑΙ.

Ἀπολυτική. Epistolæ dimissoriae, quæ
 διὰ εὐλογίαν dictæ. Balsamon ad Concil.
 IV. Can. XI. αἱ μὲν τοὶ δόπουρῖον γραφαί,
 αἱ καὶ εἰρηνικαὶ λεγόμεναι, ἑτέρας εἰσι. λέγον-
 ται δὲ δόπουρῖον μὲν, ὡς παρεστῶσαι κατὰ
 γράμην καὶ δόπουρῖον ἀρχιερετικῶν τὸν κλη-
 ρικὸν ἢ τὸν ἐπίσκοπον μετὰ πεσῆν. εἰρηνικαὶ
 εἰς, ὅτι τοιαύτης προσκομιζομένης γραφῆς
 ὡρετὰ τῆς χειροτονηθείσης εἰρηνῇ ἔσαι μέσον τῆς
 ἀρχιερέων. Sine his itaq; & commenda-
 tiis, recipi in alterius ecclesiæ clerū
 aut monasteria non poterant. Idem
 Balsamon ad Concil. VI. Can. XVII.
 χρεια εἰς παντὶ κληρικῷ· ἔξω χειροτονήτω
 διπλᾶς γραφαί· δόπουρῖον γὰρ χειροτονήσας, μνίσκος
 αὐτῶν· συστατικὸν δηλαδὴ, καὶ δόπουρικῶν. ὡς·
 αὐτῇ μὲν χρῆζεται εἰς ἐπίστυλιν τῶν λεγο-
 μένων προσεῖναι. αὐτῇ καθμῦ. τῇ δὲ, εἰς τὸ
 ἀπαρεμπαδίστως εἶναι ἐτέρας ἐκκλησίας κλη-

ΑΠΟΜΑΚΡΑ.

Ἀπομακρὰ. Eminus. Glossæ Græco-
 barbaræ. μακρόθεν, ἀπομακρὰ· ἐξώμακρὰ.

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙΝ· ΑΠΟΜΑΚΡΥΖΕΙΝ.

Ἀπομακρύνειν. Longè abesse. Glossæ
 Græcobarbaræ. ἀφεστάναι· τὰ ἐξομακρύνει·
 τὰ ἀπομακρύνει. Dicebant etiam· ἀπομα-
 κρύνειν. Occurrit alibi in iisdem Glossis.

ΑΠΟΜΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Ἀπομινίσκειν. Ferre. Tolerare. Glossæ
 Græcobarbaræ. ἀγχαρεύειν. ὑπομνίσκειν· δόπο-
 μνίσκος.

ΑΠΟΜΟΨΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀπομολομένος. Risus expers. Glossæ
 Græcobarbaræ. ἀγλαΐας, χωρὶς γέ-
 λασμα ἢ γέλοιο, ἀπομολομένος.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΞΗΛΟΣ.

Ἀπόξηλ^Θ. Siccus. Glossæ Græco-barbaræ. αὐαλί^Θ. καλᾶξηρ^Θ. ξερὸς. ξερσμμῆ^Θ. δόπηλ^Θ.

ΑΠΟΡΙΒΓΕΙΝ.

Ἀπορίβγειν. Pro, δόπορίπιν. Vide ἔβγειν.

ΑΠΟΣΚΑΛΟΤΝ.

Ἀποσκαλῶν. Exscendere. Constantinus De Administr. Imp. cap. ix. λυῖκα δὲ γένηται καὶ ρὸς ἐπιήδη^Θ, δόποσκαλῶζαντες ἔρχονται εἰς τὸν πότμον τὸν ἐπιλεγόμενον ἄσπρον. Anonymus De bello sacro.

εἰς τὴν μορίαν ἐφθάσαν τὴν πρῶτην τῇ μαίῃ,
ἐκπῶσε ἀποσκαλῶζαν τὴν ἀχάϊαν τὸ λέγειν.

Formatur à σκάλα, de quâ voce infra.

ΑΠΟΣΚΕΛΩΤΟΣ.

Ἀποσκαλῶς. Orneosophion. οἱ ἐλάται αὐτῶν δόποσκαλῶσι. Iterum. οἱ ἐλάται αὐτῶν γενεὶ, πλὴν δόποσκαλῶσι.

ΑΠΟΣΤΕΛΝΕΙΝ.

Ἀποστέλλειν. Vide, στέλλειν.

ΑΠΟΣΤΗΘΙΖΕΙΝ.

Ἀποστηθίζειν. Est illud, quod Galli dicunt, Dire par cœur. Palladius Hist. Laus. in vitâ Ammonij. παλαιὰ δὲ καὶ καινὴν γραφὴν ἀπέστηθιζεν, ἐν συγγραμμάσιν ἀνδρῶν λογάδων ὡς γένεας τε καὶ διδύμας καὶ πτερεῖς καὶ σεφαίς διήλθεν μυρίας ἑξακοσίας. Iterum in vitâ Marci. μάρκος δὲ ἄτος νεώτερος ὢν παλαιὰ καὶ καινὴν γραφὴν ἀπέστηθιζεν. Paulus Monachus Collectā. lib. i. ἐκείνος δὲ μηδ' ὅλως γευσάμενος πεζεύων ἀπέστηθισε ψαλμὸς τὸν μέγα καὶ ἄλλος δεκαπέντε. Idem quous, δόπο στήθες λέγειν, dicebāt. Eustathius ad Iliad. ἕκτος δὲ διὰ τὰς ἐν

αὐτῷ ἀμυχὰς τῶν γραμμῶν, καὶ εἶον κεντήσας τὰ γραμμάτων. ὁ δὲ κεντὸς ἄτος ἐκαλᾶ στήθες φορεῖται, ἀφ' ὃ ἐκ τὸ δόποστηθίζειν παρονομάζεται, καὶ ἢ ἡ ἐννοια καὶ τῶν τις παλαιῶν γραμματικῶν τὸν οἰκεῖον διδασκαλὸν ἐξωγράφει φέροντα ὅτι στήθες οἰκεῖαν τραγωδίαν. ἀνιπτόμενος τὸ ὅτι σόμας ἐκείνον φέρειν, καὶ ὡς εἶπεν, ἐκστηθίζειν τὰ τραγικά. ὁ δὲ καὶ ἀπὸ στήθες λέγειν φαρμῶν, πρὸς διαβολὴν τῆς, ἀπὸ μεμβρανίας, ἢ ἀπὸ βιβλίας. Sic, Ex corde recitare. Hildegardis in Explicat. Reg. S. Benedicti. Prædictas lectiones ex corde, et memoriter, id est, sine libro, quoniam breves sunt, recitabunt. Et, corde tenus. Andreas Abbas in vitâ Othonis Babebergenensis episcopi, cap. v. Secretius eum compellens, an psalterium corde tenus psallere posset, inquisivit.

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΟΝ.

Ἀποστολεῖον. Templū Apostolo aliqui sacrum. Menologium. τελῆται ἡ αὐτὴ σινάξις ἐν τῷ ἀποστολεῖῳ τῷ αὐτῷ καὶ κορυφαίᾳ πέτρᾳ τῷ συγκαθήμενῷ τῇ ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. Occurrit illic pluries.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ.

Ἀποστολή. Missio. Tributum, quod Imperatori mittebatur à Iudæis. Iulianus in epistolâ ad Iudæos. ὅτι πλεῖστον δὲ ὑμῶν εὐχαρίσθαι βεβλόμεν^Θ, τὸν ἀδελφὸν ἔχον τὸν αἰδεσμένον πατριάρχην παρήνῃ καὶ τὴν λεγομένην παρ' ὑμῶν ἀποστολήν. καλυπθῆναι, καὶ μηκέτι δύνασθαι τὰ πλεῖστα ὑμῶν τινα ἀδικεῖν τοιαύταις φόρων εἰσπραξέειν. Suidas. ἀποστολὰς. ἀποπέμψας δῶρα. Sic Germanis est Stener, quod Imperatori mittunt principes civitatesq; imperij bello cū Turcâ gerendo. Leonhartus Presbyter in Chron. Ban. Hac gravatissima cum prioribus taxata fuerunt ultra

F iiij. quadra.

quadraginta millia florenorum Rhenensiu. Per qua compulsimponere stauram decimii denarij de omnibus bonis eorum. Chronica Anlæ Regiæ cap. xxvii. Interea vero Rex exercitum congregat, & ad bella, si necesse fuerit, se coarpat, generalem stauram, quæ Berna dicitur, ab omnibus recipit. Aeneas Sylvius Hist. Bohem. cap. Lxi. Mos est Australibus, quoties repentina Principi necessitas ingruit, ex subditis pro modo facultatum pecuniam exigere, quam vocant stauram.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ.

Ἀποστολικά. Typicum Sabæ. τῇ μὲν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ δύο ἀποστολικά, καὶ ἐν μαρτυρικῶν. Vide infra, σχημέα.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΙΟΝ.

Ἀποστολικόν. Habitus Apostolicus: id est, Pontificalis, sive Episcopalis. Achmes cap. clviii. εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει ἀποστολικόν, τῷτο εἰς τὴν αἰσιν αὐτοῦ κρένεται. Et postea. εἰς τις ἴδῃ ὅτι φορεῖ τὸ εἶδος ἀποστολικὸν ἐρυθρὸν, ἢ περικάλισμα, ἢ ἔνδυμα σρωμνῆς, εὐρήσει χάραν τῷ κόσμῳ. Iterum occurrit. cap. ccxlix. Gulielmus Bibliothecarius, in Hadriano II. Quidam Adrianum in sede Apostolicā pallio humeris obducto reclinatum videbant: alij eum cum Apostolicis insulis missas celebrantem. Nam pontifices & episcopi etiam Apostoli dicebantur, vnde pontificatus & episcopatus, Apostolatus. Nicolaus Papa in Epist. Penè totius nobis orbis undique ad limina seu sedem Apostolicam confluentem referebat, absentibus quoque id ipsum nostro scribentibus Apostolatus. Stephanus presbyter in epist. ad Aunarium episcopum. Decursis literis Apostolatus tui, quo

sancti desiderij ardor pertentat, luce clarius approbavi. VVarnefridus De gestis Longobard. lib. iv. cap. xxx. Tunc etiam beatus Gregorius migravit ad Christum, cum jam Focas per indictionem octavam anno regnaret secundo. Cuius in locum ad Apostolatus officium Sabinianus est ordinatus. Adelbertus Archiepiscopus Moguntinus in epist. ad Innocentium II. Intelleximus totius cause ordinem longe aliter, quam se veritas habet, summo Apostolatu vestro innotuisse.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Ἀπόστολος. Pontifex. Episcopus. Godefridus Villahardovinus qui Historiam Constantinop. scripsit Gallicè ante annos cccc. La renommée de cel saint home alla tant, qu'elle vient à l'Apostolle de Rome Innocent: & l'Apostolle envoia en France, & manda al prodome. Stero in Annal. Apostolicus, & Imperator Saladinus Babylonicus, terram Hierusalem intravit. Hinc Apostolatus, pro pontificatu, & episcopatu; de quo supra. Item quivis legati. Hesychius. πρέσβεις. οἱ πρεσβεῖται, μεσίται, ἀπόστολοι. Luitprandus in Legat. Iuramento firmata sunt, ut omnium gentium Apostolis, id est nuntiis, penes nos Pulgarorum Apostoli preponantur. Et, literæ dimissoria. In l. 106. D. De Verb. Significat. Dimissoria literæ dicuntur, quæ vulgò dicuntur Apostoli. Paulus Ictus Recept. Sentent. lib. v. Tit. xxxiv. Ab eo à quo appellatum est, ad eum, qui de appellatione cogniturus est, literæ dimissoria diriguntur, quæ vulgò Apostoli appellantur. Eadem sunt in l. vnicā. D. de Lib. Dimiss. Præterea sic quoque indigerabāt Imperato-

peratores ecclesiæ & ecclesiasticorum studiosos. Hismenius ostendit. ἡ σήλη πρὸς τῷ ζευξίππῳ ἰστυνικῶν ἐστίν, ἡ καθιδρύσαι κρεζόντι τῇ πρᾶσινι μέρες, ἰστυνικὸς καὶ κωνσταντῖνος νέοι ἀπώσολοι. Sic Constantinus & Helena ἰσαπώσολοι dicuntur. In Menologio. τῶν ἀγίων μεγάλων βασιλέων, καὶ ἰσαπώσολων, κωνσταντῖνος καὶ ἐλένης. In Constitut. Manuelis Comneni. διὰ τῶν μνήμων τῶν ἀγίων καὶ ἰσαπώσολων μεγάλων βασιλέων, κωνσταντῖνος καὶ ἐλένης. Balsamon De Privileg. Patriarch. πρὸς τῶν ἀγίων ἰσαπώσολων μεγάλων κωνσταντῖνος ἀρτί πρῶτας ὁρθοδόξου σαῖ. Ad Constantinum autē quod attinet, in veneratione Constantinopolitanis fuisse ejus memoriam, ac quasi sanctam, certum est: adeoque, libet dicere per occasionem, corona illius adservabatur in templo maximo S. Sophiæ, pendens supra mensam mysticam. Observeo apud Nicetam in Andronico Comneno, lib. II. τινὲς τῶν παρόρων τὸ τῷ μεγάλῳ κωνσταντῖνῳ σέφου, ὅπως αἰῶθεν ἀπηγόρητο τραπέζης τῆς μυστικῆς, καλενεγκόντι διὰ κλίμακον, καὶ τῇ τῷ ἰσακίῳ κεφαλῇ ἐφαρμόσαντι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΕΤΑΓΓΕΛΟΝ.

Ἀποστολοευάγγελον. Lectio ex Apostolo, & Evangelio composita. Euchologium. ἀποστολοευάγγελα τῶν ὅλων ἐκκλησιῶν ἡγίων τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν, καὶ τῶν ἱεροῦ ζοφῶν ἀγίων. ἐτι δὲ καὶ ἀποστολοευάγγελα εἰς μάρτυρας γυναῖκας, οὐσίας γυναῖκας, καὶ οὐσιομάρτυρας γυναῖκας.

ΑΠΟΣΩΣΤΗΣ.

Ἀποσώσης. Dux viæ, qui aliās διασωσῆς. Constantinus De Administr. Imp. αἰνέδω Πιπζητῶν ἐξανάσωσαν: οἱ

μὲν ὁψιδες ἄλλα μὲν λόγῳ αὐτῶν, καὶ ἄλλα τῶν αὐτῶν γυναικῶν. οἱ δὲ ἀποσώσαι τὴν μὲν ὑπὲρ τῆς κόπης αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπὲρ τῆς κόπης τῶν ἀλόγων αὐτῶν.

ΑΠΟΤΖΙΠΠΟΤΟΣ.

Ἀποτζίπποτι. Impudens. Vecors. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβης. αἰαίχυν-
τ. ἀποτζίπποτι. μωρός. Et occurrit illic pluries. Alexius Rharturus Doctr. Vt σε ποιεῖ ποδαρὸν, εἰς χεῖρας νεκρωθῆναι, τυφλόν, κωφόν, βωβόν, καὶ ἡμίσηρον, λαλόν, ἀποτζίπποτον.

ΑΠΟΤΖΙΠΠΟΧΙΑ.

Ἀποτζίπποχια. Impudentia. Vecordia. Glossæ Græcobarbaræ. αἰαδέης. φάρ. ἡ ἀκρωλήριον τῆς ἀποτζίπποχιας. Iterū mox. αἰαχυνίαν. ἀποτζίπποχια.

ΑΠΟΤΚΑΤΩ.

Ἀπεκάτω. Extra. Foris. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγραυλ. ὕκαιρος ὅπως μύσκει ἀπεκάτω εἰς τὸν αἶρα, ἡ νοτίαν, ἡ ἐξάριαν.

ΑΠΟΤΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἀποκάμιζον. Vt, ὑποκάμιζον. Sæpe occurrit in Glossis Græcobarbaris. Vide κάμαζ.

ΑΠΟΤ.

Ἀποτ. Pro, διὰ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλήι. ἑλλειψῆς βοσκομάτων. λφ. ψὸς αὐτῶν βοσκήματα.

ΑΠΟΤΖΤΛΟΝ.

Ἀποτζύλον. Demetrius Constantini. Hieracosophij lib. I. cap. CXXVI. τὰς πόδας ἔχει δημελαῖες ἐ ψυχρὰς διὰ τῶν ὀνύχων μέχρι τῶν γονάτων, καὶ ἀποτζύλα δημαρμύρα καὶ δισώδη. Inquirenda est significatio.

ΑΠΟΤ.

ΑΠΟΥΚΟΡΦΗ.

Ἀπουκορφῇ. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀποκορυφῶζα. ἀνὰ θείζα. σκεπάζοντα τῆς
ἀπουκορφῆς.

ΑΠΟΥΠΑΝΩ.

Ἀπουπάνω. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀνω. ἀπάνω. εἰς τὸ ὑψι. ὑψηλὰ. ἀπα-
πάνω.

ΑΠΟΦΙΣΚΟΥΝ.

Ἀποφισκῶν. *Confiscare*. Vide infra,
φίσκω.

ΑΠΟΦΡΟΥΚΑΛΙΔΙΑ.

Ἀποφρουκαλῖδια. Sordes verrendo
collectæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφρο-
γοὶ γωνίαι. εὐτελεῖς γωνίαι. εἰς αὐτὰ σαρ-
ματι συνήγον· ἢ ἀποφρουκαλῖδια.

ΑΠΠΑΡΙΟΝ.

Ἀππάριον. Equus. Glossæ Græco-
barbaræ. οἱ τέλειοι ἵπποι. τὰ τελεφερέα ἀπ-
πάρια. Saxifimè illic obvium est.

ΑΠΠΗΔΗΜΑ. ΑΠΠΗΔΑΝ.

Ἀππηδήμα. Saltus. Glossæ Græco-
barbaræ. άλμα. πήδημα. ἀππηδήμα.
Ἐτ' ἀππηδᾷ. Saltare. Eadem Glossæ.
ἀλλόμω. ἐκείν' ὅτε πηδᾷ. ὅτε ἀπ-
πηδᾷ.

ΑΠΡΑΙΔΕΥΤΟΣ.

Ἀπραΐδευτ'· Non ipoliatus Suidas.
ἀπραΐδευτοι. τετῆς ἐν ἀζημίωτοι. Vide in-
fra, περὶ δα.

ΑΠΡΙΑΛΙΟΣ.

Ἀπρίλλιος. Aprilis mensis. Nusquam
non obvium est.

ΑΡΑΧΝΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Ἀραχνιασμένω. Araneis similis.
Ioannes Glycas De Van. Vita.

ὅλοι κατασπόμεσαν μαύροι καὶ ἀραχνι-
ασμένοι.

ΑΡΒΙΝΝΗ.

Ἀρβίννη. Hefychius. ἀρβίννη, κρίας σι-
κελοί. Quid si? ἑάρ. nam pura puta La-
tina vox est, Ἀρβίνα. Glossæ veteres.
Ἀρβίνα. λίπ' αὐτοῦ (αρκός).

ΑΡΓΑΒΙΑ.

Ἀργαβία. Vasculum, in quo lagenas
suas milites recondebant. Vide Glof-
sarium Rigaltij.

ΑΡΓΑΛΕΙΟΝ.

Ἀργαλεῖον. Instrumentum. Pro, ἔργα-
λεῖον. Glossæ Græcobarbaræ. τεκτονικόν
ἐργαλεῖον. ἀργαλεῖον τὰς πελεκάνες.

ΑΡΓΑΛΙΚΟΝ.

Ἀργαλικόν. Fabulum. ὑοσκύαμω.
Demetrius Constantinop. Hieracolo-
phij lib. 11. cap. XXXIII. ἀργαλικὴ ρί-
ζαν, ἣν ὑοσκάμου κεκοπανισμένῳ μετὰ
κρία (δωσὲς τέτρω φαγεῖν).

ΑΡΓΑΤΗΣ.

Ἀργάτης. Agricola: Pro, ἐργάτης.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀγροῖκω. χα-
ρκός. χωργιάτης. ἐργάτης. ἀργάτης.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΑ. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΝ.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΩΣ.

Ἀργενταρία, sive ἀργεντάριον. Argen-
tarium. Armarium, in quo vasa argen-
tea recondebant. Palladius Hist. Laus.
in Pambone. προσήνεγκα αὐτῷ ἀργήα-
ρίας τριακοσίων λιτρῶν ἀργύρου. Basilic.
Eclog. XLIV. τῷ λεγάτῳ τῆ ἀργύρου ἔτε
ἢ ἀργυρῶ κλίνη, ἔτε ἄλλ' τῆς οἰασκένῃς
ἀργυρῶ περὶ χεῖρα. εἰ μὴ καὶ ταῦτα ὁ δῖος
θεμῶ. εἶχεν ἐν ἀριθμῷ ἀργύρου. καὶ ἐ
τῶν

τῶν μέλων κόσμος, ὅτε μὴ ἐν ἀργεῖα εἴη
ἀπὸ καίματος. Vlpianus l. cum auro. 19. D.
de auro. arg. mundo leg. In iunctura
argentea scio me dixisse, quod non in ar-
gentario patrifamilias ponebat. Et, ἀργεν-
ταίος. Argentarius. ἀργυροκόπος:
quæ vox exstat aliquoties in Antholo-
giâ Epigrammatum Græcorum.

ΑΡΓΙΑΚΙΝ.

Ἀργιάκιν. sive, ἀργιάκιον. Glossæ Græco-
barbaræ. ῥύαξ, ἡ γὰρ ἀργιάκιν. ἢ αὐ-
λάκιν.

ΑΡΔΙΟΛΗ.

Ἀρδιόλη. Ardeola. Ardea. Demetrius
Constantinop. Hieracosophij lib. 11.
cap. xxvii. ἀρδιόλης δὲ λεγόμενης, ὡς περ
καὶ λακέρων τινες τῶν πελαγίων περὶ ἡγερέ-
υν, ἐρωδιὸν δὲ οἱ παλαιοὶ τῶν ἐκκένων ἐκάλε-
σαν, ἐγκέφαλον ἄμα τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ ψαλί-
ᾳ διέττω.

ΑΡΗΝΑ.

Ἀρήνα. Arena. Tzetzes Var. Hist.
Chil. v.

ἀρήναν δὲ μοι γίνωσκε τὴν ἄμμιον ὀνο-
μαζάν.

ΑΡΙΝΙΟΝ.

Ἀρίνιον. Scobina. Suidas in Etymo-
logico. ῥινὴ ὀξύδονως μὲν λέγεται τὸ ἐν συν-
ηθείᾳ ἀρίνιον.

ΑΡΙΟΝ.

Ἀρίον. Cymbium. Patella. Scholia-
stes Nicandri ad Theriaca. τὸ κύμβιον
λέγεται, καὶ κυμβίον, καὶ ἐμβάφιον, καὶ ὀξίς.
ἡ δὲ σιμὴ θάλασσα καὶ ἄριον καλεῖται.

ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ.

Ἀριστεροί. Sinistri. Ita dicti Sabbatia-
ni, quod sinistram abominarentur,
neque ea prehendere quicquam au-

derent. Harmenopulus De Sectis, ο
σαββατιανοὶ καὶ ἀριστεροὶ καλεῖνται, ὅτι τινὲς
ἀριστερὰν εἰς βδελυστόμαζον χεῖρα, δι' αὐτῆς
προσέειχον τὸ οἶον ἐν μὴ τολμῶντες.

ΑΡΙΤΙΝΟΣ.

Ἀρίτινος. Demetr. Constantinop.
Hieracosophij lib. 1. cap. cxc. ἐὰν δὲ
φλεγμονὴ ἐπαυασῇ ἐκ τῆς ὀδύνης, πείσας
ὁ σκεπὸν τὸν ἀρίτινον λεγόμενον, ὁπότερη τὴν
τῆς ἐνυχίας ἐμβολήν.

ΑΡΚΑ. ΑΡΚΑΡΙΟΣ.

Ἀρκα. Arca. Iustinianus Novell.
cxxxviii. καὶ τι ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀρκαν
εἰσφέρεται, ἢ ἐν ἐκαστῇ ἐπαρχίᾳ διδοῦν, ἢ
δαπανᾶν περὶ τῆς. Hinc ἀρκαίος. Ar-
carius. Novell. cxlvi. ταύτης δὲ ἡμῶν
τῆς φιλοτιμίας ἐγκλείομεν καὶ τὰ ὁμολογη-
θέντα τυχὸν ἢ καὶ αὐτεπεφανημύρα τῷ δημο-
σίῳ πᾶσι τραπεζιτῶν, ἢ σκευαρίων, ἢ ἀρ-
καρίων. Et in Edicto Iustiniani xlii. ἐ
γένηται ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα περὶ θυμίας, καὶ ἡ-
παρτίς, ὅσων καὶ ὅπῃ τοῖς ἀρκαρίοις γινώσκαι
διεταξάμεθα. Balsamō ad Photij Nomo-
can. Tit. ix. cap. i. δεῖ τὴν οἰκονόμην κων-
σταντινουπόλεως κατὰ μῆνα, ἢ, τὸ μῆκιστον,
ὕπερ δύο, λογινοποιεῖν πρὸς τὰς ἀρκαρίας.

ΑΡΚΕΥΓΕΙΝ.

Ἀρκεύγειν. Incipere. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀρκεύειν. ὁ ὑπὸ τὸ γένος τόπος
ἀφ' ὃ μέρους ὁ πῶγων ἀρχεῖται. ὁ τόπος ὅπου
ἐνὶ ἀπακάτω εἰς τὰ γένηται. διὰ τὸ ὅτι οἱ
μερικὸν γένηται ἀρχεύουσιν, ἢ ἀρχιλιζουσιν, ἢ
ἀρκεύουσιν.

ΑΡΚΙΔΙΑ.

Ἀρκίδια, sive, ἀρχίδια. Testes. Glos-
sæ Græco-barbaræ. ἀκκλὸν τὸ ἀφ' οἴον.
ὀρχιδιον. ἀρχιδιν. ἢ ἀρκιδιν. Non semel
illic occurrit.

G ΑΡΚΙΟ-

ΑΡΚΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Ἀρκιοκλέπης. Antiquus fur. Glossæ Græcobarbaræ. ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. ὁ παλαιὸς κλέπτης. ὁ ἀρκιοκλέπτης.

ΑΡΚΛΑΙ.

Ἀρκλαί. Arcula. Machina extra muros urbis prominētes. Nicetas in Man. Comineno. lib. iv. μίαν εἰσόντες τῶν ἐκ κρεμῶν τῆ τείχους, καὶ πνευστῶν ἔξωθεν μηχανῶν, ἀρκλας οἶδε ταύτας ἢ κοινὴ καὶ πανδημὸν φράσις καλεῖν, τῶν κλεῶν τὰς πύλας εἰκνυται. In Etymologico Suidæ: δρύφακτοι, ξύλινοι θύρακες πύργων. τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα. ἢ αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ἢ τὰ κάγκελα, ἢ αἱ λεγόμενα παρ' ἡμῶν ἀρκλαί. Et iterū alibi. σκευνιάριοι. οἱ χαρτοφύλακες βασιλείων. σκευνία γὰρ αἱ ἀρκλαί. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἔτοι βιβλία, ἀρκλαν. ἔτοι ἀρμάριον.

ΑΡΚΛΗΤΖΑ.

Ἀρκλήτζα. Idem quod, ἀρκλα. Arcula. Anonymus De nuptijs Thesci.

καὶ τὴν κορυφὴν τῆ κοινῆς ὀλόχρυτον ἀρκλήτζην,
καὶ τέχνη μορφοκάμοτη δὲ πηλὸν τεχνίτην,
μέγα σκεῖνο ἔποισαν, καὶ βάλασι τὴν τέφραν.

ΑΡΚΟΥΔΟΣ.

Ἀρκουδός. Pro, ἀρκίος. Vrsus. In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. ii. ἀρκτοίς. ἀρκέδαις. Alexius Rharturus Doct. vi. πρέφει τὰ θηρία τὰ θανάσιμα, τὰς λέοντας, τὰς ἀρκουδίας, τὰς ὄφεις.

ΑΡΜΑΔΑ.

Ἀρμάδα. Exercitus. Classis. Ex idio-

mate Italico, Armada. Glossæ Græcobarbaræ. φωσάτον, ἢ ἀρμάδαν. ἢ γενεσάτον. Chronicon Constantinop. ἔπεισαν μετὰ πλοιαρίαι μικρὰ καὶ ταχέως νέεσθαι τεσσαράκοντα, ὅπως πυροπωλήσωσι τὴν ἀρμάδαν ἀναρλωὶν κρυφίως. Iterum. καὶ τὸ ἀκίσσαζα ἢ λοιπὴ ἀρμάδα εἰσῆλθεν εἰς τὸν καὺπακτον. Malaxus in Hist. Patriarch. ἑκατέρω ἀρμάδα μεγάλη, καὶ φωσάτα πολλά τῆς σέρεας.

ΑΡΜΑΔΟΝ.

Ἀρμάδον. Vehiculum. Cyrillus in Lexico. ὁ καὶ ἀρμάδον.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΑΡΕΙΟΝ.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΗΡΙΑ.

Ἀρμαμενταρεῖον. Armamentarium. Chronicon Constantinop. πρώτῳ μὲν ὁ μαυρίνιος ἀρμαμενταρεῖον αὐτὸ ἐκτίσεν. Vel quoque ἀρμαμεντηρία. Suidas. ἀρμαλία, ἢ τροφή, τὸ ἀρμάμαζα τινες ψιλῶσι τῷ χαλῳγῳ. ἀρμαμεντηρία. Corrigo. ἀρμαλία. ἢ τροφή. ἦτοι ἀρμάμαζα τινὲς ψ. π.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΟΝ.

Ἀρμάμεντον. Armamentum. Cedrenus. ἐκτίσεν ὁ βασιλεὺς τὸν τρογγύλον ἡλιακὸν τῆς μαγναύρας, σῆσας ἐν τῷ μεσολίῳ τὴν ἰδίαν σῆλιν. καὶ ἀπέθηκεν ἐκτὸ τὸ ἀρμάμεντον. Iustinianus Novell. lxxxv. εἰ δέ τι νέον κατασκευάζουσι, τὸ ἀφορεῖται παρ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θείῳ ἡμῶν εἰς φέρεται ἀρμαμεντῶ προσεβησόμενον τοῖς ἐκείνῳ δότικῶν δημοσίοις ὅπλοις. Chronicon Constantinop. ἡ σῆλη ἱσαμένη ἐν τῷ ἀρμαμεντῶ φανὰ τῇ σελήνῃ ἐστὶ.

ΑΡΜΑΡΗ. ΑΡΜΑΡΙΟΝ.

Ἀρμάριον. Armarium. Nugatur ille Græcus magister, qui suæ Græciæ tribuit,

buit, & putat ἱερμάριον esse dicendum. τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν ἀρμάρια, ἱερμάρια ὀφείλῃσι λέγεσθαι, ὡς εὖρον ἐν τοῖς χολίοις τῆ ἀγίας διονυσίας. Basilic. Eclog. xlii. κάψαι, καὶ ἀρμάρια, τὰ μὴ ἕνεκεν βιβλίων, ἢ ἐδότηται, ἢ ὅσων εὐτρεπωθέντα. Corrigendus est Paxamus Geoponic. xlviii. βάλλε γάλα εἰς τὰ αὐτὰ σκευάρια, καὶ θῆς αὐτὰ εἰς κιβωτάριον, ἢ ἀρμάριον ἐνθα αὐτὸ ἀκίνητα μένει. Editur vulgò : κιβωτάριον, ἢ μαρμάριον. Hodie etiam ἀρμάριον dicunt, Corona pretiosa. ἀρμάριον. Promptuarii. ταμίειον.

ΑΡΜΑΣΙΑ. ΑΡΜΑΣΜΕΝΟΣ.

Ἀρμασία. Conjugium. Glossæ Græcobarbaræ. γάμος. τῶ ὑπανδρεμάτων. καὶ ἀρμασίας. Item ἀρμασμή. Conjugatus. Occurrit pluries in ijsdem Glossis.

ΑΡΜΑΤΑ.

Ἀρματα. Arma. Basilic. Eclog. lvi. ὁ κλέψας ἀλλότριον ἄρμα, τῷ βαθυῷ τῆς στρατείας ἐξωθήσεται. Thomas Magister. ἄρμα ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ζεύγνυνται. οἱ δὲ ὅτι ὅσων λαμβανόντες καλῶς χρῶνται. Occurrit sæpissimè in Glossis Græcobarbaris, & apud Achmetem. Lex Burgund. Tit. xviii. Ille cuius arma est, nihil pro hoc solvat, nisi forte arma in manu teneat, ut hostini periculum possit inferre. Vides Latinos quoq; Barbaros exulisse Græcorum more.

ΑΡΜΑΤΟΙ.

Ἀρμάτοι. Armati. Basilic. Eclog. lx. ἔμινται ὁ ἀρπάζων, ἀλλὰ καὶ ὁ συνάγων αὐθρόως ἀρμάτες ὅτι τὸ ζημιῶσαι, ἢ ἀρπάσαι, δόλον ποιεῖ.

ΑΡΜΑΤΟΥΝ.

Ἀρματῶν. Armate. Glossæ Græco-

barbaræ. ὠπλιζαν. ἀρμάτωζαν. ἀρματάσζαν. ἢ αὐτισταθήσαν, ἢ ἐξήσαν ἀρματωμένους ἐναντία. Corona pretiosa. ἀρματωμένους. Armatus. ὠπλίτης. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni. ἐξαφνήσωμεν αὐτὸς ὅτι ἀμέριμοί εἰσι, καὶ ἀρματώθησαν.

ΑΡΜΑΤΟΥΡΑΙ.

Ἀρματῦραι. Armaturæ. Milites gravibus armis utentes. Interpres in Ptolemæi Tetrabiblum, lib. iv. ὁπλοχρησάς, αἵ περ εἰσιν οἱ μετ' ὅσων ὀρχήμενοι, ἔς καλῶσιν ἀρματῦρας.

ΑΡΜΑΤΟΥΡΟΣ.

Ἀρματῦρος. Armorum faber. Mauricius Strateg. i. βυκινάτορας, ἀρματῦρος, λαμιάτορας, τοξοποῖος, λαγυποποιός, καὶ τὰς λοιπὰς πρὸς τὴν διατύπωσιν. Sed, ἀρματῦργός, legendum potius cenſeo.

ΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ.

Ἀρματῶνειν. Idem quod ἀρματῶν. Armare. Alexius Rharturus Doct. vi. ζητῶντες βοήθειαν ἀρματῶν νῆλαι πολλὰ εἰς ὄλλον τὰς κορμῇ. Laonicus Cretenſis ad Batrachom. καθοπλιζέσθαι, ἀρματῶνεσθαι. Glossæ Græcobarbaræ. ὠπλιζαν. ἀρμάτωσαν. ἀρματῶζασιν.

ΑΡΜΑΤΩΡΙΟΝ.

Ἀρματῶριον. Armatorium. Αρματῶριον. Cedrenus. εἰσδραμὼν εἰς τὸ παλάτιον, ἤρπασε τὸν Φιλιππικόν, καὶ ἤγαγεν εἰς τὸ ἀρματῶριον τῶν περσίων. In Lexico Stephani. πέλται, μικρὰ ὅπλα ἔχοντα κύμβαλα περσώπηγοτα, ἀπὸ λεγασιν οἱ ῥωμαῖοι ἀρματῶρια.

ΑΡΜΕΓΕΙΝ.

Ἀρμέγειν. Pro, ἀμέλγειν. Mulgere. Corona pretiosa. ἀρμέγειν. Mulgere. ἀμέλγειν.

ΑΡΜΕΛΑΥΣΙΑ.

Ἀρμελαύσια. *Armelausia*. Suidas in Etymologico. ἀρμελαύσιον, παρὰ τὸ ἔρμα τὸ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὀπλων. Vide Glossas Rigaltij.

ΑΡΜΟΣΤΑΤΙΩΝ.

Ἀρμостаτίων. *Armostatio*. Armorum statio. Obsidio. Vide Rigaltij Glossarium.

ΑΡΜΥΡΟΝ.

Ἀρμυρόν. Pro, ἀλμυρόν. *Salsum*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλάθαρρον. ἀλμυρόν. ἄρμυρόν.

ΑΡΝΑΔΕΣ.

Ἀρνάδες. Agni. Glossæ Græcobarbari. ἡ περὶ βῆτα. ἡ ἀρνάδες.

ΑΡΝΗ.

Ἀρνή. Corona pretiosa. ἀρνή. *Agnus*. ἄρμυρος.

ΑΡΟΥΛΑ.

Ἀρουλα. *Arula*. Aristophanis Scholiastes ad Acharnenfes. ἐχάρσεν, τὴν νυῖ καλεσμένην ἀρούλαν.

ΑΡΠΑ.

Ἀπα. Italicum, *Harpa*. Barbitus. Instrumentum musicum. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

ἐκράτειεν εἰς τὴν χεῖρα τῆς μίας ἀρπα, καὶ σκάρη.

Et occurrit illic pluries.

ΑΡΣΗΝΑΛΗΣ.

Ἀρσινάλης. *Navale*. Armamentarium.

um. Sumptum ex Italico idiotismo. *Arsenale*. Vetus inscriptio.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΤΙΟΣ. ΜΙΧΑΗΛΟΣ. ΒΗΓΑ
ΑΡΧΩΝ. ΔΙΚΑΙΟΣ. ΚΑΙ
ΕΤΛΑΒΗΣ. ΚΑΙ. ΠΡΟΣ. ΤΟΥΣ
ΠΑΡΟΙΚΟΥΣ. ΑΥΤΟΥ. ΑΝΗΡ
ΑΓΑΘΟΣ. ΕΚΤΙΣΕΝ. ΠΡΟΣ
ΑΝΑΠΑΥΣΙΝ. ΤΟΥ. ΛΑΟΥ
ΤΟΥΤΟΥ. ΜΕΓΑΛΟΤΑΤΩΝ.
ΑΡΧΗΝΑΛΗΝ.

ΑΡΣΗΣ.

Ἀρσης. Pro, ἄρσιον. Mas. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. 111. ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσης τῶν περὶ δὲ καὶ ἔχει ἢ λ. ὅτι ὁ αὐτὸς κόριν.

ΑΡΤΑΡΙΟΝ.

Ἀρτάριον. *Pedule*. Glossæ. πεδῦλια, ποδῶν καλύμματα. τινες δὲ τὰ ἀρτάρια ἡρμηνεύσαν. Suidas. ἀρτάρια παρ' ἡμῖν, οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι. Corrigo apud Etymologicum in πῖλ. σημαίνει δὲ καὶ ἀρτάρια, πανία. Malè hodiè ὀρτάρια. Et apud Isaacium Tzetzen ad Lycophronem. ἀσκέρεθι κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πῖλια λέγεσθαι, ἥτοι τὰ ἀρτάρια. Editur illic quoque, τὰ ὀρτάρια. Atque ita quater illic scribitur eadem paginâ, constanti mēdo. Ioānes Tzetzes ad Hesiodi ἐργ. β'. νῦν δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια.

ΑΡΤΕΛΑΡΙΑ.

Ἀρτελαρία. Italicum est, *Artigliaria*. Phortius. περὶ στρατ. πραγμ. lib. 1. γίνονται καὶ ἐνοχλία, καὶ δέχοντ' ἀρτελαρία. Iterum lib. 11.

μετὰ τὴν ἀρτελαρία,
δέσιν τὰ χαμπικία.

ΑΡΤΖΗ.

ΑΡΤΖΗΝΙΚΟΣ.

Ἀρτζινικός. Masculus. Virilis. Glossa Græcobarbaræ. ἄρρεν. ἄρρεν. ἀρρενικόν. ἀρτζινικόν. Iterum alibi. φωνὴν ἀρρενικὴν, ἢ ἀρτζινικὴν.

ΑΡΤΖΙΒΟΥΡΙΟΣ.

Ἀρτζιβούριος. Septimana nomen. Anastasius Casariensis episcopus de Artziburio. λευμύριαι δὲ τῶν κανόνων ἐξ ἑβδομάδων εἰσιν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἦ γὰρ ἡ περὶ φωνήσιμος, ἦν καὶ ἀρτζιβούριον ὀνομάζομεν. Vide περὶ φωνήσιμος.

ΑΡΤΟΣΠΟΓΓΙΤΗΣ.

Ἀρτοσπογγίτης. In Lexico Stephani. κλύσαι. ἀρτοσπογγίται.

ΑΡΤΥΣΙΕΣ.

Ἀρτυσίες. Aromata. Exstat in Turcogiactiâ Crusi.

ΑΡΧΑΡΙΟΣ.

Ἀρχάριος. Novitius. Hesychius. πισταγωγικός, νεαρός, ἀρχαρίος. Palladius Hist. Laus. in Marco. καὶ ὡς καθέξομαι τῇ θύρᾳ τῆς κέντης αὐτῆς, ὡς αὐτὸς ἐγὼ ὁ ἀρχάριος νομίζων αὐτὸν ὑπὲρ αὐθιγῶπον, ὡς περὶ καὶ λέω. Anonymus de Silentio. & ποικίλον μόνον, ἀλλὰ καὶ νόστιμον, καὶ σωτήριον, καὶ ὠφέλιμον τῆς ἀρχαρίως, καὶ μέσοις, ἐ τοῖς τελείοις. In Euchologio ακολουθία legitur, εἰς ἀρχάριον ῥαποφορέντα. In Querolo, ἀρχαριοί, Incipientes sunt. Quæ ad hac vos dicatis novelli atque incipientes nunc mei.

ΑΡΧΗΝΙΖΕΙΝ. ΑΡΧΗΝΕΙΝ.

Ἀρχηνίζειν. Incipere. Glossa Græcobarbaræ. δὲ τὸ ὅπως τόπως γένεαι μερικόν ἀρχύειν, ἢ ἀρχηνίζεσθαι, ἢ ἀρχεύειν. Dicebant etiam, ἀρχηνέειν. Ioannes Glycas de Van. Vixit.

Ἐκείνη τὸν ἀρχηνέει, καὶ σὺ παρὰ δὲ πάλιν.

ΑΡΧΙΔΙΑ.

Ἀρχιδία. Pro, ὀρχιδία. Vide ἀρκidia.

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀρχιδιάκονος. Primus diaconorum. Hic quidem non eligebatur à Patriarchâ, aut sacrorum antistite, sed à tempore constituebatur: quippe qui inter diaconos diutissimè fuisset, illum penes erat primitiva. Ideoque omnes alios diaconos, quibuscunque etiam officiis & dignitatibus honoratos, tam in templo, & sacro tribunali, quam in sacrâ communicatione antecedebar. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. τὸ ἀρχιδιακονικὸν ἐφ' ὧς οὐκ εἰσιν ἀρχοντικόν, & δὲ ἐκ φιλοτιμίας ἀρχιερατικῆς, ὡς περὶ τὰ ἀρχοντικά. περιφορῆς δὲ πολλῶν ἡλίων συμπέρασμα. διὸ καὶ ὡς χρόνῳ εἰδὲς κόπας δώρημα ὁ ἀρχιδιάκονος ἐχέτω ὑπεροχὴν ὅππῃ πάντων τῶν διακόνων, εἴτε ἀρχοντικοῖς ὅποιοις δὲ τετέλεσται, εἴτε καὶ μὴ, ἐν τε τῷ ναῷ, ἐν τῷ ἀγίῳ βήματι, καὶ ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἀγίων μυστηρίων. Et olim quidem erat in clero tam Ecclesiæ quam Imperatoris: sed postea Ecclesia caruit, habuitque solus Imperator. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. εἰς μὲν τὸ παλαιὸν εἶχε ἡ ἐκκλησία ἀρχιδιάκονον, νυνὶ δὲ ἑξαμῶς, ἀλλ' ἔχει τὸν ὁ κληρὸς τῆ βασιλείας. Designabat autem eum Imperator ex ordine Exocatacælorum. Idem Codinus. ὁ βασιλεὺς ὅτε προβάλλει τὸν ἀρχιδιάκονον, ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν ἐξωκατακόλων (ita legendum, non ἐξ κατακόλων, infra ostendamus.) τάξως, ὡς ἐν τιμωρίων τῶν ἄλλων ὄντων, προβάλλει τὸν, καὶ ἐκ αὐθιγῶν. G iiij Sed

Sed sunt ne hæc contradictoria à tempore constitui archidiaconum, & ab Imperatore. Sunt certè. At sciendum de isto loqui Episcopum Citri, qui olim erat in clero Ecclesiæ, Codinum verò de Imperatoris. Atque ita concilio. Porro archidiacono succenturiatus erat, ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, cuius munus, principibus & antistitibus post ingressum benedicere, diebus nō festis evangelium portare, connexiones & petitiones in ijs facere: præterea, absente archidiacono, tempora diaconis amboni inserviētibz assignare, & in alijs quibusdam rebus ejus vices supplere. Et hæc etiam discimus ex Responsis ejusdem Episcopi. cuius ista verba sunt. αὐτῶν ἐστὶν ἡ μετὰ τὴν ἁγίου εὐφημία τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχιερέων. τὸ ἐν ταῖς λιταῖς βασιλεύειν τὸ εὐαγγελίον, καὶ τὰς ἐν αἰναις σωμαπλάς καὶ αἰτήσεις ποιεῖν. τὸ, διπλοῦν τῷ ἀρχidiaκόνῳ δίδοναι καὶ τοῖς ἐν τῷ ἁμβωνί διακόνοις, καὶ ἄλλα τινὰ τέτα ὑπερήματα ἐκπληρῶν. Introducebat item diaconos communes in munus ac stationem suam. Locum autem non tenebat proximum ab archidiacono, quippe præcedebant omnes Exocatacœli, qui erant διάκονοι ἀρχοντικοὶ, ut infrà dicemus; sed primum inter diaconos minores. Indicat hoc istis verbis Codinus. ὁ δευτερεύων τῷ ἀρχidiaκόνῳ τῶν κοινῶν διακόνων.

APXIZOTHPANOS.

Ἀρχιζευπαύ. Vestiarij principis præfectus summus apud Servios. qui πρωτοβεσιάρης apud Constantinopolitanos. Vide ζευπαύ.

APXIMANAPITHS.

Ἀρχιμανδρίτης. Præfectus cenobij. Henoticum Zenonis. σὺν τοῖς θεοφιλεστάτοις ὁπισκόποις, καὶ θεοσεβαστάτοις κληρικοῖς, καὶ ἀρχιμανδρίταις, καὶ μονάζουσιν. Justinianus Novell. v. καὶ τὸ πᾶν τοῦ κωλύον οἱ θεοφιλέστατοι ὁπισκοποὶ, καὶ οἱ ἀρχιμανδρίταις λεγόμενοι. Novell. cxxxiii. abbatem facit. καλεῖσθαι τοῖν τὸν ἀββᾶν, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τὴς ἐν ἐκείνῳ μοναστηρίῳ προσβάλλειν μὴ πάντως κατὰ καθῆκός τῶν μοναχῶν. Huc pertinet illud, quod in vetere Ononastico legitur. Ἀββαίβ. ἀρχιμανδρίτης.

APXISAGITTATOP.

Ἀρχισαγιτάτωρ. Sagittariorum præfectus. Leo Constit. iv. εἰς τοὺς ἀνὰ τοὺς δεκάρχους χρησίμους, καὶ ἀρχοντὰ ἑνα τὸν λεγόμενον ἀρχισαγιτάτωρα, ἡγαν ἀρχιτοξότῳ. Ita correxi. In MS^{to}. erat, ἀρχισαγιτάτωρα.

APXISMATON.

Ἀρχίσμαλον. Saltatio. Glossæ Græco-barbaræ. εἰδὲν ὁρχήσεως, ἡγαν ἰδέα τῷ ὁρχίσματι, ἢ ἀρχισμάτῃ.

APXONTAPEION.

Ἀρχονταρεῖον. Tentorium ante correm Imperatoris orientem versus collocari solium. Vide Glossarium Rigaltij. Iacobus Diaconus in vitâ S. Pelagiæ. καλεῖται αὐτῷ, ἃ πελθε εἰς τὴν δίκην, καὶ ἀναστρέφει πάντα τὰ ἐν τῷ βεσιάρῳ μου, ὡς αὐτῶς δέχεται τὰ ἐν τῷ ἀρχονταρεῖῳ, καὶ φέρει ὧδε. Sed illic legendum potius cōleo, ἐν τῷ ἀργενταρεῖῳ.

APXONTES.

Ἀρχοντες. Hi sex erant in ecclesiâ. ὁ τῶν

τῶν μοναστηρίων, ὁ τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ τῆ ἐν-
αγγελίᾳ. ὁ τῶν φώτων. ὁ τῶν αὐτιμνισίων.
ὁ τῶν κοντακίων. Enumerat eos hoc or-
dine Codinus de Offic. Aulæ Constan-
tinop. & addit munera singulorum.

Hæc sunt eius verba. ὁ ἄρχων τῶν μονα-
στηρίων, ἔχων μέγα τῆ μεγάλης σακελλαρίας
τῶν τῶν μοναστηρίων ἐνοχλῶν. ὁ ἄρχων τῶν
ἐκκλησιῶν, μέγα τῆ σακελλίᾳ. ὁ ἄρχων τῆ
ἐναγγελίᾳ, εἰς τὸ κρατεῖν τῆτο εἰς τὰς λίπας.
ὁ ἄρχων τῶν φώτων, ἔχων τῶν ἐνοχλῶν τῶν
νεοφώτιστων. ὁ ἄρχων τῶν αὐτιμνισίων, εἰσα-
γων τὰς εἰσπαραγωγὰς εἰς τῶν αἰγίων μετα-
ληψιν. Atq; hi quidem in quintâ pen-
tade: sextus ab his ultimus est septi-
mæ. Quod verò attinet ad τὸν ἑκκλη-
σιῶν, is non soluserat, sed duo adhuc
alii cum eo. Observo ex Responsis
episcopi Cirri ad Cabasilam. μετ' αὐ-
τῆς οἱ τρεῖς ὁσιᾶριοι, καὶ μετ' αὐτῆς οἱ τρεῖς
ἀρχοντες ἐκκλησιῶν. Sed hoc monendū
est, quod legitur apud Cabasilam in
Quæstis. περιεσθαι τῶν ὅλων διακόνων ὡς
ἀρχιδιάκονον, καὶ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν
ἀρχόντων. Ne quis erret. Nam ibi, οἱ ἄρ-
χοντες ἐκκλησιαστικοί, nō sunt isti de qui-
bus hīc agimus; sed Exocatacoeli, qui
διάκονοι ἀρχοντικοὶ appellabantur, ut in-
fra in ἐξωκατάκοιλοι ostendemus.

APXONTIKION.

Ἀρχοντικίον. Dignitas τῆ ἀρχοντικῆς.
Ballastmon ad Concil. vi. Can. vii. ἐφ'
φίκια μὲν τοὶ ἐκκλησιαστικὰ λέγονται τὰ
ἀρχοντικά. Ioannes Episcopus Cirri in
Resp. τοιαύτῳ μὲν ἔνῃ παλαιτέρῳ πρῶ-
δοσις εἶχε τῶν ἀρχοντικῶν τάξιν, καὶ
τάσιν. Et postea. κἀντεῦθεν ἔδῃ ἡ τάσις
τῶν ἀρχοντικῶν ἐπὶ τῆς ἰδρύσεως ἐμφανί, ἀλλὰ

μετακινήσας τοῖς ἀρχιερεῦσι δοκῶν. Et ali-
quoties ibidem. Occurrit quoq; apud
Codinum, & alios plures.

APXONTINEIN. APXONTINISKEIN.

Ἀρχοντίνειν, sive, ἀρχοντίνισκεν. Prin-
cipem agere. Glossæ Græcobarbaræ.
πληθυνίσκει. πολυνίσκει. πλεθυνίσκει. ἀρ-
χοντίνισκει. Iterum alibi. πότε θέλω πλε-
τίνειν. πότε θέλω ἀρχοντίνειν.

APXONTOTPOI.

Ἀρχοντοῦργοι. Anna Comnena.
lib. vii. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βελλαρό-
φυγον διατρέγων, μέγα τῆ τετρατῆ ἐκλεξά-
μενος, λογάδας ἀπαύτας, καὶ αὐτῆς τὰς
ἀρχοντοπέλους λεγομένους, κατὰ τῶν σκυ-
θῶν ἐπεμφεν. Et magnus eorum nume-
rus erat. Ecce ibidem paullo post. καὶ
ἀρχεμάχης τῆς συμπλοκῆς καλασάσης, πί-
πῃσι τῶν ἀρχοντοπέλων ὡς τριακόσια,
ἐκθύμως μαχομένοι.

APOMATIKOS.

Ἀρωματικός. Aromatarius. Coro-
na pretiosa, ἀρωματικός. Aromatarius,
μυρεψικός.

ΑΣΒΟΥΡΩΤΟΝ.

Ἀσβερώτον. Non saburatum. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἀνεργάτιστον ναὺς.
καρὰ ἐν ἀσβερώτον.

ΑΣΒΕΣΤΑΡΙΟΝ.

Ἀσβεστόριον. Calcaria. Domus co-
quendæ calci. Exstat in Turcogræciâ
Crusij.

ΑΣΒΕΣΤΟΤΥΡΟΣ.

Ἀσβεστότυρον. Ioannes Curopala-
tes in Michaelē Theophili, F. διέξαμε
ἐν τῇ οἰκίᾳ, ψωμὸν πωτιρωδὲς ἐφῆσιν ἔχοντα,
καὶ ἀσβεστότυρον.

ΑΣΗΚΡΗ-

ΑΣΗΚΡΗΤΕΙΟΝ.

Ἀσηκητεῖον. Conclave secretioris consilij. Cedrenus. δεξάμενον τὰς μηχανάς ὁ βασιλεὺς ὅτι θήματος ἐν τοῖς ἀσηκητείοις ἐκάθισεν, καὶ ἀκριβὲς ἐξετάσας τὸ μύσθον ἐγένετο. Quæ toridem verbis apud Ioannem Curopalatem in Michaelē Rhancabe: sed malè illic. ἀσηκητεῖον est in Regio Codice MS^{to}. Erat autem illud tempore Michaelis Theophili F. prope Hippodromum. Ioannes Curopalates in vitâ ejus. ὡς ἐν ὁ θεόκτις ὁ πατριάρχης ἐξῆλθεν, τότε συνήθημα ὁρᾶν ἐγγὺς φυγῇ τὴν ὠρητὴν παραγματεύσασθαι ὡς ἔδει. ἡ φυγὴ δὲ πρὸς τὸν ἱππόδρομον κατὰ τὰ ἀσηκητεῖα, ἐκεῖθεν γὰρ τότε τὸ τῶν ἀσηκητῶν ἦν καὶ ἀγῶνιον.

ΑΣΗΚΡΗΤΙΣ.

Ἀσηκητῆς. sive ἀσηκητῆς. *A secretis*. Suidas. γραμματεὺς, νοτάριος. τὸν τῶν διοικήτων γραμματέα ἀσηκητῆς καλεῖ τὸ ἀξίωμα ῥωμαῖοι. Menander in Eclog. de Legat. πρῶτον μὲν γὰρ κατὰ μέτρον τὸ ὁδοιπορίας τῶν τις ὁδὸς περὶ τοῖς βασιλικαῖς τε καὶ δημοσίοις πράγμασιν ἐξυπηρετῶν (ὡς εἰ τις λαλῶν χρησάτο φωνῇ, ἀσηκητῆς σε παραγρεῦσθαι) ὑπαυλίας εἰς ἐὶς φασί, ὅτι βυλόνιον, ὅτι ἡκοιεν. Constantinus Manasses in Annalibus.

αἰάκτων ὑπογραμματοῦς, ὃν φασιν ἀσηκητῶν.

Eodem modo *A secreta* Latinis. Carolus Magnus de Cultu Imag. lib. iv. cap. ix. *Mox ut Leontius A secreta conspexit, magnum se sui erroris emolumentum invenisse putavit.* Et πρωτοσηκητῆς, sive πρωτοσηκητῆς, qui in eo ordine primus, ut infra dicemus. Hallucinatur verò viri docti, qui τὸν ἀσηκητῆς, &

τὸν ὅτι τῶν σερκέτων eundem esse existimant; cum hic ecclesiasticus fuerit, ille politicus. Dicemus infra in σιλάντιον. Postcā πρωτοσηκητῆς ἀρις indigitari capit. Hincmarus epilt. i. l. cap. xvi. *Cui sociabatur summus Cancellarius, qui A secretis olim appellabatur. erantque illi subiecti prudentes & intelligentes ac fideles viri, qui precepta regis absque immeritata cupiditatis venalitate scriberent, & secreta fideliter custodirent.*

ΑΣΗΜΑΔΕΥΤΟΣ.

Ἀσημάδευτος. Vide, Ἀσημάδι.

ΑΣΗΜΕΝΟΣ.

Ἀσημένιος. Vide, Ἀσημένιος.

ΑΣΗΜΙΝ. ΑΣΗΜΙΚΟ.

Ἀσημιν. Argentum. Corona pretiosa. ἀσημιν. *Argentum*. ἀργυρῶς. Phortius περὶ στρατ. παραμ. lib. i.

καὶ σιδερον, καὶ βολίμω,

καὶ χρυσάφην, καὶ ἀσημιν.

Arithmetica Adelspora. χρυσάφην ἢ ἐξαγίων κ'. ἀσημιν ἐξαγίων ιε'. Item, ἀσημικὸ. *Argentarium*. Corona pretiosa. ἀσημικὸ. *Argentarium*. ἀργυρεόν.

ΑΣΙΚΟΜΕΝΟΣ.

Ἀσικόμενος. Corona pretiosa. ἀσικόμενος. *Elevatus*. ἐπαυρόμενος.

ΑΣΙΜΕΝΟΣ.

Ἀσιμένιος sive, ἀσημένιος. *Argentus*. Glossa Græcobarbara. ἀργυρεός. ἀργυρῶς. ἀσημένιος. Occurrit illic pluries.

ΑΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΤΟΣ.

Ἀσιμοκόντευτος. Inaccessus. Cui appropinquari non potest. Glossa Græcobarbara. ἀπεσιλάτος εἰς τὴν γῆν, ἀσιμοκόντευτος εἰς τὴν γῆν.

ΑΣΙ-

ΑΣΙΜΩΜΑ.

Ἀσίμωμα. Opus argenteum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργυρώματα, καὶ χρυσώματα. ἀζιμώματα, καὶ χρυσώματα.

ΑΣΙΜΩΤΟΣ.

Ἀσίμωτος. Inaccessus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπροσίλας. ἀπλησίας. ἀσίμωτος.

ΑΣΚΗΤΗΡΙΟΝ.

Ἀσκητήριον. Quod funera curabat, constabatque ex ascetrijs sive canonicis mulieribus psallentibus octo, & acoluthis tribus. Iustinian. Novell. LIX. Θεωρίζομεν ἐκάστη κλίνη περὶ καὶ δύο μὲν ἐν ἀσκητήριον διδούσας ἀσκητριῶν ἢ καanonικῶν μὴ ἐλαττον ὀκτώ γυναικῶν ἢ γυναικῶν τῆς κλίνης, καὶ ψαλλουσῶν, καὶ τριῶν ἀκολούθων. Instituit Anastasius Imperator, & postea, cum infringeretur, confirmavit Iustinianus. Videre est ex loco citato, & Iuliano Antecessore, Novellâ LIII. *Reditum funeribus destinatum à divæ memoria Anastasio imperatore confirmavit, & funeribus deputavit, & dedit singulis cadaveribus, sive singulis lectis mortuorum, unum asceterium: id est, octo sanctimoniales psallentes, & tres acoluthos.*

ΑΣΚΛΑΒΩΤΟΣ.

Ἀσκλάβωτος. Liber. Nam κλάβις, sive κλάβος, servus est, ex idiomate exotico, ut infra dicemus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδούλευτος οὐκ ἐκτής, ἀσκλάβωτος δὲ ἔστι.

ΑΣΚΟΔΑΒΛΑ.

Ἀσκοδάβλα. Lagena. Vide Glossarium amicissimi Rigaltij.

ΑΣΚΟΚΗΛΗ.

Ἀσκοκήλη. Planudes in Vitâ Æsopi. πότερον, ἐλεγχός ἐστι δένδρε, ἢ αὐθρωπός; ἔτι αὖ ἐι μὴ φωνῶν εἶχεν, εἰδέν αὖ ἔδει μὴ ἔχει δοκεῖν ἀσκοκήλη.

ΑΣΠΑΜΕ.

Ἀσπάμε. Corona pretiosa. ἀσπάμε. Eamus. πορευθῶμεν. Auctor Historiæ Apollonij Tyrij.

κράζει τὸν ἀπολλώνιον ἐκείνην τλῶ· ἡμέραν,
λέγει τὸν ἀσπᾶμε ὅς ἐστι, καὶ πάρωσαν αἶρα.

Anonymus De Lupo & Vulpe.

λίσιν αὖ δράμομε λοιπὸν, εἰς τὸ λιβάδι ἀσπάμε.

ΑΣΠΑΣΤΡΕΤΤΟΝ.

Ἀσπάστρετον. Vide σπαστρέυν.

ΑΣΠΡΑΔΑ.

Ἀσπράδα. Albedo. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλφός. λευκή τις ἐν τῷ σώματι. ἀσπράδα, ἢ ἀσπρίσμα. ἢ ἐγλάμπρυσμα κάποιον εἰς τὸ σῶμα.

ΑΣΠΡΙΖΕΙΝ.

Ἀσπρίζειν. Albicare. Dealbare. Anonymus De nuptijs Thesei.

μὲ χέρια τῆς ἑμορφᾶς τ' ἀσπρίζοντ' ὡς τὸ χιόνι.

Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ.

ἡ τρίχες μας ἀσπρίζασιν, τὸ δερμα μας ζαίνει.

Occurrit quoque apud Nicetam.

ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΑΣ.

Ἀσπροδόντας. Qui habet candidos dentes. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργύρων, ἀσπροδόντας.

Η ΑΣΠΡΟ-

ΑΣΠΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ.

Ἀσπροκόκκινος. *Albococcinus*. Codinus. τὸ δὲ λοιπὸν συμβαλλόμενα ἀσπροκόκκινοι, ἀνευ χρύσεαί τινας. Anonymus De Nuptijs Thesei.

Ὁ παρῶπα ὁ ἑμορφα με παρήρσία
ἐδείχναν,
ἀλλάσαν ἀσπροκόκκινα.

Iterum alibi.

ἀλήθεια ἰθανμάζeton πᾶς ἐν ἀλοχριασ-
μῷ,
πᾶς ἦτον ἀσπροκόκκινος, πᾶς ἦτον μαν-
ελσμῷ.

ΑΣΠΡΟΝ.

Ἀσπρον. Album. Glossæ Græcolatinæ. διωάριον λευκόν. *Asprum*. Iterum. ἔλευκον. *Asprum*. Fasti Sculi. φορέτας·
τιχάειν ἄσπρον πῶσαγαῦδιν. Hinc ἄσ-
πρότης, *Candor*, in citatis Glossis, quod
ἀσπράδα, in Græcobarbaris: & com-
positum χρύσασπρον, apud Codinum
de Offic. Aulae Constantinop. τὸ δὲ
ἑφεξῆς, ἕως κάτω, χρύσασπρον κεκλωσ-
μένον. Nicetas in Andronico, lib.
31. ὅτι τῶν γυνάτων μέχει καὶ τῶν
ποδῶν ἐκτετυλιγμένον ἄσπρον πανὸν με-
τὰ λωρίων. Et nummi quoque genus
erat. Glossæ citatæ. διωάριον λευκόν.

Asprum. Chronicon Constantinop.
διδωκεν αὐτῷ καὶ ῥόζαν ἐξόχως ἀνὰ ἐκάστον
ἀσπράττω καθεκάστῃ ἡμέρᾳ. Malaxus
in Hist. Patriarch. ἦτον δὲ ἡ τιμὴ ὅλη τέ-
των τῶν πραγμάτων τῆς ἐκκλησίας ἀσπρα-
χιλιάδες ἐκατὸν ὀγδόλωτα. Phrāzes Chroni-
ci lib. 111. cap. xxix. *Dedit ei ex ve-
tigalibus frumenti asprorum quinquaginta
millia*. Simeon Hieromonachus in
epistola ad Zygomalam. καὶ ἐχρεώσαν
τῷ κυρίῳ μαχαίλ τὰ πλάσιπὸδα ἀσπρα χί-

λια πιντάκσια. Hinc *Aspratnam* quos-
que Glossæ κόλλυβον interpretantur.

ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ.

Ἀσπροπόταμος. *Achelous fluvius*.
Neophytus in epist. ad Ioannem Zy-
gomalam. Ὁ γὰρ πάλας διὰ χρυσο-
βάλλων καὶ σιγιλίων καλῶς διακρί-
νεται καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδικία ἀπο-
πᾶσαι περᾶται, ἐξ ὧν ἡ τὸ τῷ ἀσπρο-
πόταμῳ.

ΑΣΠΡΟΧΡΥΣ.

Ἀσπρόχρως. Albicolor. Achmes in
Introduct. in Astrologiam. ἀσπρόχρως,
μέση θερμῆς καὶ ὑγρᾶς κράσεως ποιητικῆ.

ΑΣΣΑΡΙΟΝ.

Ἀσάριον. *As*. Suidas. ἀσάριον. ὁβό-
λοι. Mathaus Evangelista, cap. x. ἔχον
δύο σκεθία· ἀσπρίον πωλεῖται. Epiphanius
περὶ μέτρων. ἐξ λεπτὰς τελαύτας, ἐπὶ ἀσά-
ριον. Ὁ δὲ ἐπὶ λεπτὰ τῶν ἀσσαρίων ἐκάλον
ὑπάρχει δηνάριον. Corrigendus per occa-
sionem Servius est in Glossis. *As*. ἀσ-
σάριον. *Assis*. Hodie scribitur perperam.
ἀσάριον. ἄσις. Atque hinc est τετράσσα-
ρον, nummus quatuor assium. Arrianus
in Epictetum lib. 1 v. cap. v. τίνα ἔχει χα-
ρακτῆρα τὸ τοῦ τετράσσαρον.

ΑΣΤΕΡΟΠΕΛΕΚΙΟΝ.

Ἀστροπελέκιον. *hinc*, ἀστροπελέκιον. Vi-
de ἀστροπελέκη.

ΑΣΤΗΛΑΓ.

Ἀστήλας. *Astella*. sive *Astilla*. Hefy-
chins. Φέρμα· ἀς ἐνιοὶ ἀστήλας, τὰς ἐκ χει-
ρὸν παλεκομίας. Corrige Gregorium
Turonensem lib. 11. cap. xvi. *Inante
absidem rotundam habens ab utroque late-
re astellas eleganti constructas opere*. Malè
hodie

hodiè editur, *assellas*. Anastasius in Leone III. *Supra altare maius fecit travels holoserica alithina quatuor, cum astillis*. Et corrige eundem in Benedicto. II. *In Ecclesiâ beati Valentini viâ Flaminia fecit coopertorium super altare cum clavis, & astellis*. Hodiè legitur, & *fastellis*. Litera vna abundat.

ΑΣΤΗΦΙ.

Ἀσῆφι. *Pectus*. Occurrit in Turco-greçiâ Cruij.

ΑΣΤΙΜΙΑΣΤΟΝ.

Ἀσtimiason. sive, ἀσtimiason. Inæstimatum. Inhonotatum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀτιμον. ἀτίμηλον. ἀσtimiason. Iterum alibi. δατίμον. ἀσtimiason.

ΑΣΤΙΑΙΟΝ.

Ἀσῖλιον. *Hastile*. Leo Tactic. Constitut. XIV. ἰὰ ἕως ψιδυρισμῶ ἀκῶσων ὡδῶ τινος τῶν μετ' αὐλῶν, μετὰ τῶν ἀσιλίων τῶν κονταρίων νύσων αὐλῶν.

ΑΣΤΡΑΤΕΤΤΟΣ.

Ἀσράτελος. *Inuius*. Sine viâ, aut strata. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσράτελῶ. ἀπορος. ὅπῃ δὲν ἔχει σράταρ, ἤ γιν ὁδὸν.

ΑΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

Ἀσράφτη. Pro, ἀσράπειν. Corona pretiosa. ἀσράφτη. *Conspicere*. ἐκλάμπειν.

ΑΣΤΡΙΔΙΑ.

Ἀσρίδια. *Ostrea*. Corona pretiosa. ἀσρίδια. *Ostrea*. ὄστρεα.

ΑΣΤΡΟΘΕΤΗΜΑ.

Ἀσροθέτημα. *Sidus*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσροθῶ, τὸ ζῶον, ἢ τὸ ἀκίνητον ἀσροθέτημα. Scholiasies Homeri Iliad. IV. ἀσῆρ δὲ ἄσρξ διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν ἀσῆρ ἐν

τίεσι. τὸ δὲ ἄσρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν ἀσῆρον, ζῶδιον ὃν, ὃ ἑἀσροθέτημα καλεῖται.

ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΗ.

Ἀσροπελέκη. *Fulmen*. Corona pretiosa. ἀσροπελέκη. *Fulmē*. κεραυνός. Anna Comnenalib. III. ἀσροπελέκιν διεδυμένον μετὰ χρυσαφίς, καὶ ὁποβάλαμον.

ΑΤΕΓΙΑ.

Ἀτεγία. *Attegia*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΑΤΕΡΓΙΑΣΤΟΝ.

Ἀτεργιασόν. Vide *τεργιαζέιν*.

ΑΤΖΑΛΙΝ.

Ἀτζαλιν. sive ἀτζάλιον *Chalybs*. Ex Italico. *Acciaio*. Itali enim I. pro L. vsurpant. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδάμας. γίνος σιδῆρς, ἢ σιδῆρς. ἀτζαλιν.

ΑΤΖΙΚΑ.

Ἀτζικά. Idē quod ἄττα. Glossæ Græcobarbaræ. ἄττα, περσφώνησις. ἤ γιν ἀττικά, ἢ ἀτζικά.

ΑΤΙΑ.

Ἀτιά. Glossæ Græcobarbaræ. ἤ γιν ἰτιά, ἢ ἰτιά. ἀτιά.

ΑΤΟΣ.

Ἀτὸς. Pro, αἶδος. *Aquila*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγὸρ. αἶδος. ἀτὸς.

ΑΤΡΕΜΟΤΧΙΑΣΤΟΣ.

Ἀτρεμχίαςος. *Securus*. Sine timore. Glossæ Græcobarb. ἀτρόμητοι. ἀπληκτοι. ἀτρεμχίαςοι. χωρὶς τρόμον.

ΑΤΡΟΝ.

Ἀτρον. *Atrum*. Suidas. ἄτρον, τὸ μέλαν ὡδῶ ρωμαίοις. Glossæ Græcobarbaræ. ἄτρον. μέλαν. μαῦρον.

H ij

ΑΙΓΕΡΛ

ΑΤΤΕΡΙΝΟΣ.

Ἄνγερονος. Lucifer. Scholiastes O-
piani Halicut. lib. III. ἐω(φ)όρ(θ)ον. ἀσ(τ)ή-
ρ(η)ον, ὁ φέρων τὴν ἑω, καὶ τὴν ἡμέραν. ἢ ὁ
περὶ αὐτὴν (lego αὐγὴν) φαινόμενον, ὃν
οἱ πολλοὶ ἀνγερονὸν λέγουσι.

ΑΤΤΙΤΖΑ.

Ἄνγιτ(ζ)α. Pro, αὐγὴ. Anonymus De
cūptijs Thesei.

ἀνγιτ(ζ)α τὴν ἀνάλωλὴν ἀρχήν(ι)ζε ἢ ἀπαρί(ζ)η.

ΑΥΓΟ.

Ἄυγ(ο). sive, αὐγ(όν). Ovum. Glossæ
Græcobarbaræ. ὁ καλῶ(ς)ιν ὦ(ν). ἐκείνον ὁ π(ρ)ῶ-
τος ἀνγ(όν). Orneosophium. εἰ δ(ὲ)
ἐδ(ὲν) τρώ(γ)ει, ἐψη(ζ)ον αὐγ(όν) ροφ(ή)δ(ον), καὶ ἔπα-
ρον τὸν κρόκον αὐτ(ῆς). Occurrit illic pluries.
Corona pretiosa. αὐγ(ο). Οὐμ(α). ὦ(ν). Ite-
rum alibi. αὐγ(α). Οὐα. ὠ(α). In Turco-
græciâ Crusij. αὐγ(ο) τάρ(α)χο. Οὐα ρι(ς)ις
condita. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ καὶ-
θαροὶ κυλίσ(σ)αι τ(ῶ) αὐγ(α) τ(ῶ) αὐτ(ῶ). Stama-
eius Cyprius interpretatur, Ρί(ς)μ(α) νί(ρ)ι-
de, apud Crusium in Turcogræciâ.
Hinc αὐγ(ο)πίτες. Ovorum frustra. De-
metrius Zenus in Barrochom.

ἐδ(ὲ) καλλῶ(ς) αὐγ(ο)πίτες οἱ πολλοὶ (γ)ησα-
μάτες.

ΑΥΓΟΚΟΥΛΙΚΟΝ.

Ἄνγοκ(υ)λικόν. Simeon Sethi de Fa-
cultat. Cib. καὶ τ(ῶ) μ(υ)ρ(ο)ν (ὠ(α)) εἰσ(ί) ροφ(ή)δ(α),
τὰ δ(ὲ) μέχρι τ(ῶ) μετρίως συστῆναι λέγονται
προμη(α). τὰ δ(ὲ) ὅ(τι) πλεον(ε)ψηθ(έ)ν(α), καὶ
κοινῶ(ς) δ(ὲ) τ(ῶ)ν τὰ ἀνγοκ(υ)λικά.

ΑΥΓΟΗΤΕΣ.

Ἄνγ(ο)πίτες. Vide, αὐγ(ο).

ΑΥΓΟΥΣΤΑ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΙΟΣ.

ΑΥΓΟΥΣΤΑΛΙΑΝΟΣ.

Ἄνγ(ε)στα. August(α). Vxor Imperato-

ris. Theodorus Anagnosta. Eclog. I.
καὶ ποι(εῖ) καὶ (α)ρα μάρκον τὸν ἰδ(ι)ον ἡδ(ὲν), καὶ αὐ-
γ(ε)στα ζευωνίδα τὴν γαμετὴν ἐαυτ(ῆς). Ioan-
nes Metropolit. Euchaitensis in Iam-
bis.

διοσ(αῖς) αἰ(ά)σ(α)ις αὐτ(ῶ)ν ἀδ(ελ)φ(α)ις αὐγ(ε)σταίς
· δώρημα κοινὸν ἐξ ἐνός δ(α)λ(α) τ(ὸ)δε.

Achmes cap. CLXXXI. τὸ πλοῖον ἐν ᾧ βα-
σιλεὺς κάθηται, εἰς π(ε)ρ(ί)ωπον τῆς αὐγ(ε)στης
κρίνεται. Sæpè apud eum Scriptorem &
alios occurrit. Hinc αὐγ(ε)σταλ(ι)κ(ο). Au-
gustalis. Palladius in Hist. Laus. de Me-
laniâ. τ(ῶ) αὐγ(ε)σταλ(ι)κ(ῶ) ἐξορ(ι)ζαντος τ(ὰς) ἀ-
γ(ι)ν(ε)ς πατέρας ἰσίδωρον, καὶ π(ι)οσίμιον, καὶ ἀ-
δ(ελ)φιον. Menologium. δ(ὲ) καὶ αὐγ(ε)σταλ(ι)-
κ(ο) ἀλεξ(α)νδρείας γενόμενον, καὶ πατρι(κ)ικ(ο)
τιμηθεὶς ὑπὸ τ(ῶ) μεγάλ(α)ς κωνσταντίν(ου). Hinc
αὐγ(ε)σταλιανός. Augustalianns. Obvium
est in Novellis.

ΑΥΓΟΥΣΤΕΩΝ.

Ἄνγ(ε)στ(ε)ων. Augustale. Balsamon ad
Cōcil. vi. Can. LXXVI. διαφόρων ἀγ(ι)ω-
τάτων πατριαρχῶν π(ε)ρ(ε)σ(ε)χ(ε)σάντων, ἀπὸ τ(ῶ)
τ(ῶ) αὐγ(ε)στ(ε)ων, καὶ τ(ῶ) π(ε)ρ(ε)σ(ε)χ(ε)σ(ε)σάντων μερῶν
τῶ π(ε)ρ(α)ν(α) τῆς ἀγ(ι)ω(α)τίας τ(ῶ) θ(ε)οῦ μεγάλ(η)ς
ἐκκλησίας, τ(ὰς) τ(ε)ρ(α)π(ε)ζίτας θ(ι)ωχ(θ)ῆναι.
Mentio quoque ejus pluries apud Ni-
cetam in Alexio Manuelis F. Vide in-
fra γ(ε)σ(ε)ῖον.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΣ.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΚΟΣ.

Ἄνγ(ε)σταλ(ι)κός. Augustalis. Constanti-
nus de Administr. Imp. δύνασ(α)ι ὁ τ(ῶ) τ(ε)ρ(α)-
πέτης τ(ῶ) αὐγ(ε)στης, τῇ π(ε)ρ(ε)ς τὴν βασιλείαν καὶ
τὴν ἀγ(ε)στ(α)ν ἐνοία κ(α)τ(α)λ(α)β(ή)ν(α), ἐξαπα(ί)η-
σαι τ(ὰς) ὑπ(ὸ) αὐτ(ῶ) κ(α)τ(α)λ(α)β(ή)ν(α)ς αὐγ(ε)σταλ(ι)κ(ῶς)
ἀρχαριώτας. Et mox. δίδ(ο)ν(α)ι αὐτ(ῶ) ἢ τ(ῶ)ν
αὐγ(ε)σταλ(ι)κῶν ἀρχαριῶν ἐξ(ε)στ(α)σία. Idem est,
αὐγ(ε)σταλ(ι)κός. Ioannes Cuiropalates in Ba-
silio

filio Macedone. Ἐτερον τῶν ὑπὸ τῇ τραπεζῆς χρυζωμάτων ἔργα διάφορα, καὶ βασιλικὰς σολας.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἀυγῆς. Augus. Hefychius Flavii in Confess. ἐξομνύμεται τὴν ἀγίαν ἑομοσίον τριάδα, ἑτὴν εὐσεβῶς ἐνίκην τῇ φιλοχρίστων βασιλείων, φλαβίω θεοδοσίῳ καὶ φλαβίῳ εὐαγγελιστῇ, τῶν ἀμυνῶν ἀνθρώπων. Occurrit passim.

ΑΥΔΙΑ.

Ἀυδία. Pro, ὠτία. Aures. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ. ΑΥΘΕΝΤΕΙΝ.

ΑΥΘΕΝΤΙΖΕΙΝ.

Ἀυθεντής. Dominus. Scholiasτες Thucydidis lib. I. I. αὐθεντα κυρίως οἱ αὐλόχειρες, ἑοὶ πολέμιοι. οἱ δὲ νυνὶ αὐθεντίας τὰς κυρίας, καὶ δεσπότης. Methodius in Homiliâ περὶ ὑπακοῆς. ἀπολαβεῖν ἑαυτὸν εἰς πρῶτον τῶ νόμου τὸν τῶ νόμου πάροχον, τὸν αὐθεντῶν διδάσκαλον. Hefychius. αὐθεντής, ἐξουσίας: Idem est, αὐθενόπαλος, quod frequenter occurrit. Sed sciendum discrimen fuisse inter δεσπότης, sive αὐθενόπαλος, & κύριος. Primum nomen δεσπότης est, & in compellatione Imperatoris, ejusque filiorum, generorum, fratrum, Despotæ, Sebastocratoris, & Caesaris. Sed de solo Imperatore loquentes, δεσπότης μὲν, dicebant: de reliquis istis, ὁ αὐθεντής, sive αὐθενόπαλος μὲν. puta, cum ad Imperatorem verba facerent: inter se verò, ὁ αὐθενόπαλος μὲν. Minister autem despotæ, δεσπ. ὁ κύριος μὲν ἑαυθεντής μὲν. Et non transgrediebatur hæc vox pro-

ceres illos. At principibus dicebant, κύριέ μὲν, & de ijs, ὁ κύριός μὲν. Plenissime tractat Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. Hunc vide. Hinc verò, αὐθεντῶν, Dominari. Hefychius. αὐθεντῶν. ἐξουσία. Hyppolytus de Consummat. Mundi. δεσπότης εἰς τὰς ἰδίας δόλους ἀπαύθωποι αὐθεντῶν, ἑδῶλοι πρὸς τὰς δεσπότης αὐθεντῶν διάθεσιν περιβαλῶνται. Item αὐθεντῶν. Auctoritatem dare. Sophronius in vitâ D. Marci. βραχὺ συνετάξεν εὐαγγέλιον, ὅπερ ἐνυχαῶν πᾶσι ἐδοκίμασε, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῆσθαι αὐθεντίας ἐξεδωκεν.

ΑΥΘΕΝΤΟΠΤΟΛΟΣ.

Αὐθενόπαλος. sive, αὐθεντόπαλος. Herus minor. vel, Herus quoque ipse. Dominus. Constantin. De Administr. Imp. ἐχόντες καὶ ἀρχονόπαλον παῦλον τὸν ἡὸν βράν, ὃν ὁ πᾶσι ὁ ἀρχὸν ἐξουσίας ἐτίφλωσε. Occurrit passim. Sub postremis Imperatoribus ita etiam dicti fuerunt milites à primariâ nobilitate selecti. Anna Comnena Alexiad. lib. VII. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βαλγαρόφυγον διελθὼν, μέντοι τῶ στρατῷ ἱκανὸν ἐλεῖσθαι, λογάδας ἀπαύθας, καὶ αὐτὰς τὰς ἀρχοντοπάλους λεγομένους, κατὰ τῶν σκωθῶν ἐπεμψεν.

ΑΥΛΑΝΑΪΟΝ.

Ἀυλαναῖον. Tributum è quo stipendia solvebantur militibus aulam Imperatoris custodientibus. Synesius ad Anastasium, epist. LXXIX. ὃν ὑπὸ τῶν διεσμοσίων ὄντα ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἐταξεν τῶ στρατιωτικῷ χρυσίῳ τῶ καλεσθῆναι τρωτικῷ, καὶ σωῆσθαι τῶ αὐλαναῖῳ.

H iij

ΑΥΛΑΣ.

ΑΤΛΑΣ.

Ἀυλας. Pro, αὐλή. Glossæ Græco-barbaræ. αὐλαῖ. αὐλαίδες. Iterum ἡλια-ποι τῶν αὐλῶν, ἤ γιν' αὐλαδῶν.

ΑΥΞΙΛΙΟΝ.

Ἀυξίλιον. *Auxilium*. Suidas. αὐξίλια, οἱ ρωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι. Glossæ Græco-barbaræ. αὐξίλια. τὸ τῆς βοηθείας ὅζον, ἢ περὶ τὰς χρείας ἐνκίνηλον.

ΑΥΡΕΛΑΤΕΙΝ.

Ἀυρελατεῖν. Demetrius Constanti-nop. Hieracosophij lib. I. cap. GLV. τίλλει αὐτῶν τὰς μαχαλάας χρηρ. καὶ βέλ-ων χαλκεία καὶ ἀκνῆα αὐλας, καὶ εὐδίοτε αὐρελατήση.

ΑΥΡΙΧΑΛΚΟΝ.

Ἀυρίχαλκον. *Aurichalcum*. Veteres. αὐρίχαλκον dicebant. Exstat in Glossis Græcolatinis.

ΑΥΣΠΙΚΕΙΟΝ.

Ἀυσπικεῖον. *Auspicium*. Pzanius in Metaphrasi Eutropij, lib. II. ἐναντιού-σατο κατὰ τῶν συμβόλων. αὐσπικεῖα καλῶ-σιν αὐτὰ οἱ ρωμαῖοι. σημεῖα δὲ τὰ ταῦτα δαι-μονίοις διδόμενα τοῖς ὅππ' πόλεμον ἐξίστι.

ΑΥΤΙΔΙΟΝ.

Ἀυτίδιον. Oleris genus. Anonymus De Vulpe & Lupo.

λάχανα τὸν ἐφόρτονε, αὐτίδια, καὶ μα-ρύλια,

πράσσα, ραπάνια, κάρδαμα, κρεμμύδια, καὶ γογγύλια.

ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΙ.

Ἀυτοκέφαλοι. Nemini subiecti. Ita dicebantur Archiepiscopi Bulgarix, & Cypri, item alij nonnulli Metro-

litani, quod Patriarcham Constanti-nopolitanum superiorem non agnoscerent. Balsamon de Privileg. Patriarch. αὐτομόνων τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τῷ βασιλεῖ φημι, καὶ τῷ κύπρῳ, καὶ τινῶν ὀλίγων μητροπολιτῶν λα-βόντων ἀπὸ φιλομῆϊας βασιλικῆς ἰδικῆς τῷ-το τὸ δίκαιον. Et observa obiter de Cypro, liberam illam fuisse, sed hoc de spiritualibus tantum intelligendum, si quidem in temporalibus Antiochiæ subiacebat, & ab ejus duce præfectum accipiebat. Balsamon ad Concil. IIII. πρὸ τῷ δόξανωθῆναι τῷ βασιλεῖ τῶν ρωμαίων ἐκ τῆς αὐτοχρείας δὲ ἐν αὐτῇ πα-ρὰ τῷ βασιλεῖ ἐπέμπετο. καὶ ἔτι εὐα-τηγὸν εἰς κύπρον ἀπέστειλεν ὡς ἐποκλήμην τῇ αὐτοχρείᾳ. οἱ δὲ κύπριοι ὁπίσκοποι καθ' ἐαυτοὺς διήγον, καὶ ἐχφροτῶντο. Quod ad spiritualia attinet, voluit innovare Episcopus Antiochenus, & episcopum in Cyprum mittere, sicuti dux præfectum; sed opposuerunt sese ejus provincie episcopi, Reginus, Zeno, & Euagrius, atque re ad Synodum Ephesinam relatâ causam suam obtinuerunt. Exstat ejus edictum Can. VI II. πρᾶγμα ὡς τὰς ἐκκλησιαστικὰς θεσμὰς καὶ τὰς κανόνας τῶν ἀγίων δόξασαν καινο-τομήμην, καὶ τῆς πάντων ἐλευθερίας ἀπ-τόμην προσήγγειλεν ὁ θεοφιλέστατος συν-ἐπίσκοπος ἡμεῖς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θεο-φιλέστατοι ὁπίσκοποι τῆς κυπρίων ἐπαρχί-ας, ζῶντων, καὶ ἐν ἀρχῇ. ὅθεν ἐπὶ τῇ κοι-νῇ πάντῃ μείζοντι δαίτῃ τῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα τῷ ἐλάβην φέροντα, εἰ μὴ δὲ ἐπὶ ἀσχαλὸν παρεκλήθησεν ὡς τὸν ὁπίσκοπον τῆς αὐτοχρείων πόλεως τὰς ἐν κύπρῳ ποιῆσθαι χειροτονίας, κατὰ διὰ τῶν λιβέλλων καὶ τῶν οικειῶν φωνῶν ἐδ' ἔαζαν οἱ ἐυλαδῆ.

εὐλαβεῖσθαι αὐτοὺς, οἵ τιν' ἐπὶ σόδον τῇ ἀγία
 συνόδῳ ποιησάμενοι, ἔχουσιν τὸ ἀντιπρὸς
 καὶ ἀβίασαν οἱ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν τῶν
 πατρὶ τὴν κύπρον προσεβώτες, κατὰ τὰς καὶ
 νας τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ τὴν ἀρχαῖαν
 συνήθειαν, δι' ἐκείνων τὰς χειροτονίας τῶν εὐ-
 λαβεσάτων ἐπισκόπων ποιήμενοι. De
 Bulgaria Archiepiscopo clarum ecce
 etiam testimonium apud Theophyla-
 tum in Epist. τίς γὰρ ἐπὶ βελγάρους
 μετὰ τῇ κωνσταντινῇ πόλει πάλαι λα-
 μήτε χειροτονίας ἐπ' αὐτῇ δίκαια ἔχοντι, λα-
 χύσῃ τὸν ἀρχιεπίσκοπον αὐτοκέφαλον, μήτ'
 ἄλλο τι διαβεξάμεν ὡς πρὸς νόμῳ. Talis quo-
 que in ecclesiâ Occidentali primitus
 erat Archiepiscopus Ravennas, qui ta-
 men mox Pontifici se Romano sub-
 jecit temporibus Constantini Pogo-
 nati, sedente Dono. Anastasius in Do-
 no. Huius temporibus ecclesia Ravenna-
 tum, quæ se ab Ecclesiâ Romanâ segrega-
 verat causâ antiocephaliæ, de nouo se pristinæ
 sedis apostolica subiungavit.

Α Τ Τ Ο Υ Ν Η Σ.

Ἀυτάνης. Αυιαννης. Constantinus
 in Hist. Apollonij Tyrij.

καὶ αὐτὸν τὴν καρποφορίαν πάντες
 καὶ τὴν διγύσι.

Α Τ Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α . Α Τ Τ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ .

Α Τ Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Κ Ο Ν .

Ἀυτάργια. Prædia rustica. Can-
 xxviii. Synodi in Trullo. Ἐπίσκοπος
 ἐκποιῶν τι τῶν ἐκτεσόδων αὐτογυρίων τῆς
 ἐπισκοπῆς, καὶ μάστιγα ἀρχαῖαν, ἐκδιώκε-
 σθαι. In Constitut. quâdam Manuelis
 Comneni. οἷα αὐτὸν καλοῦντο ὀνόματι, τὰς τε
 παροίκας, καὶ αὐτάργια, &c. Et αὐτογυρίος
 Colonus. Moschopolus. πόνηρ πα-
 ραυτοῦτως ὁ γεωργός, ἤ γιν' ὁ αὐτογυρίος. Con-

stantinus Manasses in Annalibus.

Ἄλλ' αὐτογυρί, καὶ πέντης, καὶ τῶν χι-
 ροβιώτων.

Theodoretus De Provid. Serm. vii.
 κτενοτρόφοι τε ἦσαν, καὶ αὐτογυρί, καὶ
 ποιμένες, καὶ πολλὰ πλάσιον τῶν οἰκείων ὑπο-
 μέναντες πόνον. Hinc τὸ αὐτογυρίον. Multi-
 tudo rusticorum. Gemistus Pelopon-
 nes. ii. ἐστὶ δ' ἐν πόλει σχεδὸν ἀπάση πρῶ-
 τον μὲν καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν μέν, καὶ γένος
 καὶ πλεῖστον τὸ αὐτογυρίον. ὅσον γεωργῶν τε,
 καὶ νομέων, καὶ συμπαντων τῶν τὰς ἐκ γῆς
 αὐτῶν δι' αὐτῶν ποιεῖσθαι κατὰ τὰς.

Α Φ Α Λ Η . Α Φ Α Λ Ο Σ .

Ἀφάλη. Pro, ὀμφαλός. Umbilicus.
 Corona pretiosa. ἀφάλη. Umbilicus.
 ὀμφαλός. Item, ἀφάλος. Eadem Coro-
 na alibi. ἀφάλος. Umbilicus. ὀμφαλός.

Α Φ Ε Λ Ε Τ Ρ Α .

Ἀφελέρια. Lanæ coactæ, sive pili, ἐ-
 quibus fellas faciebant. Leo Tacticus.
 Constitut. vi. σκίπτουσαι τὰ σῆδη καὶ τὰς
 τραχήλους αὐτῶν, (de equis militaribus
 loquitur) εἰ δυνάσιν, καὶ τὰς κοιλίας, διὰ
 μικρῶν δόποκρεμασμάτων, ἀπὸ τῶν λεγομέ-
 νων ἀφελέρων τῆς σίλας. μεγάλων γὰρ
 ταῦτα κινδύνων πολλάκις τὰς ἵππους διασώ-
 ζουσι. Sed ego, φελέρων, legendum pu-
 tem, cum sint Feltra Latinorum. Vide
 Glossarium Rigaltij.

Α Φ Ε Ν Τ Ε Τ Γ Ε Ι Ν .

Ἀφενεύγει. Pro, ἀφενεύειν, sive, αὐ-
 τελεύειν. Dominari. Glossæ Græcobar-
 baræ. ἀρχαι. ἀφενεύει. αὐτελεύει. ἀφεν-
 εύγει.

Α Φ Ε Ν Τ Η Σ .

Ἀφέντης. Pro, αὐθέντης. Corona
 pretiosa. ἀφέντης. Dominus. κύριος.
 Hinc

Hinc ἀφέντρα, Domina. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἔτι κιαὶ λέγ' ἀφέντρα με, ἀλθ' ἰκόν' ἀ μείωρης.

ΑΦΗΝΕΙΝ. ΑΦΙΝΝΕΙΝ.

Ἀφένειν, five ἀφίνειν. Abire. Glossæ Græcobarbaræ. Φεύγω. ὑποχωρῶ. ἀφίνω. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἐπ' ἐνέετε τὰς γέροντες. καὶ ἀφένετε τὰς ἄλλας.

ΑΦΙΟΝΙΟΝ.

Ἀφίονιον. Orneosophion. ἀφίονιον κοκκία τρία μετὰ κρέασι. διδόμενον ὠφέλει.

ΑΦΟΠΛΙΣΤΑΙ.

Ἀφοπλισαί. Qui privatos homines, ad cædes & rapinas prohibendas, exarmabant. Iustinianus Novell. viii. ἡ λησδομῆτας, ἡ βιοκαλύτας, ἡ ἀφοπλισαί, ἡ τινὰς τοιαύτας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκπέμπειν. Iulianus Antecessor Constitut. xv. Cumque in provincijs præsides iusti mittuntur, superfluum est latrunculos mittere, & eos quos biocolytas, id est, qui violentias prohibent, vel aphoplistas vacanti, id est eos, qui privatis hominibus arma habere non concedunt, ne rapinas aut cædes faciant.

ΑΦΟΤΙΣ.

Ἀφότης. Cum. Quando. Postquam. Exstat in Turcogræciâ Crusij, viri eruditissimi.

ΑΦΤΗ.

Ἀφτῇ. Auris. Corona pretiosa. ἀφτῇ. Auris. ἡ.

ΑΧΑΜΝΟΣ. ΑΧΑΜΝΙΖΩ.
ΑΧΑΜΝΙΣΙΣ.

Ἀχαμνός. Debilis. Auctor Historiæ Apollonij Tyrij. ἔτονε ἡ κόρη πλῖα ἀχαμνῇ, καὶ σύγκλινε νὰ πέδῃ. Hinc, ἀχαμνίζω. Debilito. Ioannes Glycas De Vanit. Vitæ.

ἐπ' αὖ λοιπὸν ἐβλέπομεν τι ἀχάμνισαν τὰ μέλη

διὰ πλεῖστον, δόξαν, καὶ τιμὴν.

Exstat quoque in Turcogræciâ Crusij. Hinc ἀχάμνισις. & ἀχάμνισμα. Debilitatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδυνάμεια, ταλαιπωρία, νόσος, ἀδυναμία, ἀχάμνισις, ἀχάμνισμα.

ΑΧΕΛΥ.

Ἀχέλυ. Corona pretiosa. ἀχέλυ. Anguilla. ἑγχελυσ.

ΑΧΕΛΩΝ.

Ἀχελών. Constantinus De Administr. Imp. ἐγένετο δὲ καὶ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον καὶ πόλεμος ἀχελών μετὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν βελγάρων.

ΑΧΕΡΩΝΑ.

Ἀχερώνα. Locus palcarum. ἀχυρῶν. Reperitur apud Crusium in Turcogræciâ.

ΑΧΟΡΤΑΓΟΣ.

Ἀχόρταγος. Noxius. Glossæ Græcobarbaræ. ἄατον. βλαβερόν. ἡ ὀπρῶν βλάβη. ἡ ἀχόρταγον. Iterum. κακός. δύσκολος. ἀχόρταγος.

ΑΧΙΝΟΙ.

Ἀχίνοι. Echini. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβρυτοί. ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. σήμερον ἀχίνοι καλῆται.

ΑΨΙΘΕΑ.

ΑΨΙΘΕΑ.

Ἀψιδία. Corona pretiosa. ἀψιδία.
Absynthium. ἀψίνθιον.

ΑΨΙΝΘΑΤΟΝ.

Ἀψινθάτον. *Absynthiatum.* Aqua
 apsynthi. Alexander Trallianus. lib.
 I. cap. XV. τῶν διὰ περικομάτων πα-
 νίας περιφρίσθω μόνον ἀψινθάτου καλ-
 μύς. τέτο γὰρ οἶδε καὶ εἶσαι τὸν σῶμα-
 χον. Iterum. lib. VIII. cap. VII. οἷον
 τοίνυν θερμάτω τῆτοις Ἰππιδεῖ, καὶ
 οἰνόματι, καὶ ἀψινθάτον, καὶ αἰσάτον κινό-
 μρον. Occurrit iterum lib. IX.

ΒΑΒΟΤΤΖΙΚΑΡΙΟΣ.

Βαβυτζίκαρι. Morbi genus. Sui-
 das. ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν αἰσπερχύσα αἰα-
 θυμίασις ἐξ ἀσθηφάγίας καὶ ἀπεψίας πα-
 ραῖστος ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος
 τῶν πολλῶν βαβυτζίκαρι. Sed illic
 legendum cenſeo, καπυτζίκαρι. Vi-
 de καπυτζίον.

ΒΑΓΕΥΕΙΝ.

Βαγεύειν. *Vagari.* Suidas. βαγεύει, παλ-
 ητεύει. Ruffus in Legg. Milit. εἰ τις
 πολήμῃ βαγεύσαι ὑπὲρ τὸν χρόνον τῆ κομ-
 ματὲς, τῆς στρατείας ἐκβληθήσεται. Con-
 ſtantineus de Administ. Imp. καὶ λυκά
 τῶν τὸ δέον ἐνελσκέει τινα ἢ ἐργαζόμενον,
 ἢ τινα ἀδικῶντα, ἢ εἰς τὴν ἰδίαν δακλείαν
 βαγεύοντα, τῆτον διὰ μαγκλαβίων σφο-
 δρῶν ὑπεξήρχετο. Theodorus Prodromus
 in Lexico.

Βάθρον, τὸ βῆμα λέγεται. βαγεύει, παλ-
 ητεύει.

ΒΑΓΙΑ.

Βάγια. Nutrix. Glossæ Græcobar-
 baræ. μήτηρ, τροφὸς, μάνα, αἰαδρέπεια,
 βάγια, βυζάσεια. Idem, puto esse βα-
 γιτσα.

ΒΑΓΙΤΖΕΣ.

Βαγίτζες. Pueri honorarij. Diminu-
 tum è Gallico, *Pages.* Ioannes Glycas
 de Vanit. Vitæ.

πῦ εἶναι οἱ βαγίτζες ὡς πολὺς, καὶ σκλά-
 βες π' ἀκλεθῆσαι;

ΒΑΙΑ.

Βαία. Dona, quæ ab Imperatore &
 Patriarchâ quotannis distribuebantur
 septimanâ quæ ante diem Palmarum,
 vnde & nomen. Balsamon de Incens.
 Patriarchæ, die Cateches. τὴν ὑψηλο-
 τῆτων τῶν θείων αὐτοκρατόρων περιεπλῶ,
 καὶ τῶν πατριαρχῶν τὴν μεγαλότητα, μετὰ
 τῶν ἄλλων ἐσμέναι καὶ ἐτήσιοι εἶναι ποτὶ
 καὶ βαίων φιλομήματα. Et passim toto
 illo Tractatu. Et Imperator quidem
 palatinis suis, Patriarcha clericis da-
 bat. Et de Imperatore, elegantissimè
 omnem ritum describit Luitprandus
 Levita. Rer. Europ. lib. III. cap. V. In
 eâ quæ est ante ἑορτοφόρον, quod nos palma-
 rum ramos dicimus, hebdomadâ, tam in
 militibus, quam in diversis constitutis of-
 ficijs, numismatum aureorum erogatio-
 nem, prout cuiusque meretur officium, Im-
 perator facit. Cui erogationi quia me in-
 teresse voluit, me venire precepit. Fuit au-
 tem huiusmodi. Erat appositâ decem cubi-
 torum longitudinis ac quatuor latitudinis
 mensa, quæ numismata loculis congregata,
 prout cuique dabatur, numeris extrinsecus
 in loculis scriptis retinebat. Ingrediebantur
 deniq; ad Imperatorem non confuse, sed
 ordinatim, secundum vocantis vocem, quæ
 scripta virorum nomina secundum officij
 dignitatem recitabat. Quorum primus vo-
 catus est rector domus, cui non in manibus
 sed in humeris posita sunt numismata cum
 I scar-

scaramangis quatuor. Post quem ò domesti-
costos Ascalonas (lego διομέστικⓄ τῶν
χυλῶν.) & ò Delougariſtis ploas (lego.
δρεγγαρίης τῆς πλοῖας.) sunt vocati: quoru
alter militibus, navigantibus praeerat al-
ter. Hi itaque paris numeri, quia dignitas
par erat, numismata & sacramanga susci-
pientes, prae multitudine non iam in hume-
ris portaverunt, sed adiuvantibus alijs post
se cum labore traxerunt. Post hos admisi
sunt magistri numero viginti quatuor, qui-
bus erogata sunt numismatum aureorum
libra, unicuique secundum eundem nume-
rum viginti quatuor cum scaramangis
duobus. Patriciorum deinde ordo hos ponē
est secutus, & duodecim numismatum li-
bris cum scaramangâ unâ donatus. Turba
post hos immensa vocatur, protospathario-
rum, spathariorum, candidatorum, & id
genus clientum. Nec in hoc festo tantū,
sed in alijs quoque solemnitatibus id
fiebat. Cedrenus. πατήσωνⓄ δὲ εἰς τὰς
πρεσβυτέρων αὐλῶν, ἄχρις ἀπολύσεως τῆ πρώ-
της βαίης, ἐπεβόα ὁ δῆμος. Vbi loci falli-
tur interpres. Etiam quodcunque do-
num generaliter ita dictum. Palladius
de Mon. Aegypti. in Ioanne. εἰς αὐτὴν
τὴν πρεσβυτέρων αἰτήσασθαι, τοῖς
ζώοις ζώνας εἰργάσασθαι.

ΒΑΙΟΥΛΟΣ.

ΒαίηλⓄ. Baiulus. Codinus de Offic.
Aulae Constantinop. ὡσαύτως καὶ ὁ τῆ
μεγάλης βαίης λόγος αἰετίνης. Μω-
σχόπουλος. παιδαγωγός, καὶ παιδο-
τρέτης, ὁ λεγόμενος βαίηλⓄ. Oppiani
Scholiastes Halieut. lib. 1. διδάσκαλοι.
κολασαὶ ὀπίφρονες. ὀπιμεληταὶ αἰδῆς καὶ
τῶν περὶ τὴν αἰσὴν δὲ οἱ λεγόμενοι βαίη.

λοι. Et Sophoclis ad Aiacem. πωλοδαμ-
νῶν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ
αὐθρόων παιδαγωγῶν. ἀφ' ὧν παιδα-
γωγός, καὶ παιδοτρέτης, ὁ λεγόμενος βαίη-
λⓄ. Lupus Abbas epist. LIV. Non ergo
admittentur à vobis menitores, quos baiu-
los vulgus appellat, ne gloriam vestram in-
ter se ipsi partiātur. Fredegarius Chron.
cap LXXXVI. Otto quidem filius domestici
Beronis, qui baiulus Sigeberti ab adoles-
centiā fuerat. Hincmarus epist. II. ad
Carolū Crassum cap. II. Regibus no-
stris maturos ac prudentes atq; sobrios ba-
iulos singulis constituite. Occurrit iterū
apud eundem mox eādem epistolā,
capp. VI. & VII. & epistolā I XI. ad Epi-
scopos, cap. I. Item apud alios com-
plices. Itaque μέγας βαίηλⓄ, sine du-
bio is dictus fuit, qui Imperatoris fi-
lios instituebat. Mirum est hoc igno-
rasse Codinum. Accipiendus de eo
Cedrenus est. ΘεοδοσίⓄ ὁ βασιλεὺς αὐ-
τίοχον προαπόσιτον, ἔπατρεμον, τὸν βαίη-
λον αὐτῷ, παπαὶ ἐποίησεν. Sed quis est, ba-
iulorum praecentor, apud Ammianum
Marcellinum lib. XIV. Luscius quidam cu-
rator urbis subito visus, cumque eo Sthe-
nelaus baiulorum praecentor. An hic, qui
postea ὁ μέγας βαίηλⓄ, de quo iam
diximus? Non videtur, & amplius in-
quirendum est. Vocabatur praeterea
etiam βαίηλⓄ Legatus Venerorum
Constantinopolim. Vide infra μπαίη-
λⓄ.

ΒΑΚΑΝΟΝ.

Βάκανον. Semen brassicae. Alexan-
der Trallianus, lib. VII. cap. XX. βάκα-
νόν ἐστιν ἡ πικρὴ τῆ ραφανίς.

ΒΑΚΑΝ

ΒΑΚΑΝΘΗΣ.

Βακαύτης. *Vasans*. Suidas. Βακαύτης.
ἡ χολασθής.

ΒΑΚΑΝΤΙΑ.

Βακαυία. Saburra. Glossæ Basilico-
tum. Βακαυία. σαβύρα. Et alibi. Βα-
τία. ζαβύρα. Corrigenendum.

ΒΑΚΑΝΤΙΒΟΣ.

Βακαύτιβος. *Vacantiuus*. Ignavus.
Suidas. Βακαύτιβος, χολασθής, μὴ περι-
μύων τῷ πράγματι αὐτῷ. Theodorus
Prodromus in Lexico. Βακαύτιβος.
χολαστικός. Synesius epist. LXVIII, ad
Theophilum. περινοσῶσίν τινες Βακαύτι-
βοι παρ' ἡμῶν (ἀνέζη γὰρ με μικρὸν ὑπο-
βαρβαρίζαι), ἵνα διὰ σωηθεύρας τῇ
πολιτείᾳ φωνῆς τῶ ἐνίῳ κακίᾳ ἐμφασι-
κώτερον ὡρῶσάσιν, ἔτοι κατέδραν μὲν
δοποδεδιγμύλῳ ἔχεν ἔβλόναι, οἱ γὰρ τῶ
ἔσαν δόπολεοίπαζιν, ἔ κατὰ συμφορῆν,
ἀλλ' αὐθαίρετοι μέλασσαι γινόμενοι. καρ-
πῶνται δὲ τὰς τιμὰς ἐκεί περινοσῶντες,
ὅπως κερδαλεώτερον. Corrige Lampridi-
um in Severo. *Iureiurando deinde con-
strinxit, ne quem adscriptum, id est, vacan-
tium haberet, ne annonis Remp. gravaret.*
Hodie editur, *vacantium*. neque rectè
viri magni mutant in *vacantem*.

ΒΑΚΑΟΝ. ΒΑΚΑΙΟΝ. ΒΑΚΑΙΖΕΙΝ.

ΒΑΚΤΑΙΟΝ.

Βάκλον. *Baculus*. Glossæ. Fustis. ράβ-
δος. Βάκλον. Suidas. τύπανα, βάκλα.
Hesychius. ἀμυντήριον. ξίφος. δίσκο-
μον, ἡ Βάκλον. Theodorus Anagnosta
Eclog. II. τῇ δὲ ὀπίσθῃ κυριακῇ ὁμοία
ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐποίησαν, μετὰ
Βάκλων εἰσελθόντες. Item Βακλίον dice-
bant. Glossæ Græcolatinæ. Βακλίον. Βα-

cillum. Apud Suidam etiam legitur,
Βακύλιον κύμβαλον. Hinc item Βακλί-
ζεν. Fustigare. Glossæ Latinogræcæ.
Fustigatus. Βακλιθεῖς.

ΒΑΚΟΣ.

Βάκος. Pellis. Suidas in Erymolo-
gico. Βισύρνα, γῆνα, αἶγμον ἐργαστρον τε-
τριχωμύων, τετρεῖς βάκος, ὃ ἐστὶ δέρμα.
Nisi legendum, γάκος.

ΒΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Βακρίζειν. Latrare. Glossæ Græcobar-
baræ. Βαῶ ὡς περ οἱ κύνες, ὡς γιόν οἱ σκύλ-
λοι, ἡ γὰρ Βακρίζει δόποτ ζιπποῦ.

ΒΑΛΘΕΙΝ.

Βαλθεῖν. Pro, βάλλειν. Glossæ Græ-
cobaræ. ἀνιθεθήσεται θάλα τεθεῖν ἢ Βαλ-
θεῖν κατὰ δίκαι, καὶ ἐναντία.

ΒΑΛΚΑ.

βάλκα. Scapha. *Harmenopulus* lib.
II. Tit. XI. καὶ τῶ ἐν τῷ πολέῳ σκά-
φῳ, ἡ γὰρ τῶ κοινῶς λεγομύλῳ Βάλκα.
Occurrit quoque apud Nicetam in
Alexio Comneno, lib. III. Quod ἐ-
φόλκιον legitur in puriori textu. More
recepto. P in A commutabant Græco-
barbari. quemadmodum Φαλκίμυλα-
Farcimina. καλδὺλῶρι. *Cardinalis*.
& talia.

ΒΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Βαλλίζειν. *Ballare*. Saltare. Glossæ
Græcolatinæ. Βαλλίζω. Salto. Suidas.
Βαλλίζειν, τὰ κύμβαλα κτυπεῖν, καὶ πρὸς τὸν
ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Synodus Laodice-
na Can. LIII. ἔ δὲ χριστιανὸς εἰς γάμους
ἐρχομύς Βαλλίζεσθαι, ἡ ὀρχεῖσθαι. Et in
Photij Nomocan. Tit. XIII. caput est,
περὶ τῆ μὴ Βαλλίζειν, ἡ ὀρχεῖσθαι ἐν γάμοις.
Athenæus extremo VIII. καὶ τινος εἰ-

I ij

πόντος

πίντ^Θ ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν
ἅπαντες τῇ θεῷ, ὡς λῶσι. ὁ ἑλπιάρχης γε-
λάσας εἶπεν, καὶ τις ἐκλεῖων τῷτο βαλλισμὸν
ἐκάλειεν; Isidorus in Glosis. *Choreis,*
ballastionibus. Benedictus Levita lib. vi.
cap. cxciii. *Illas verò ballastiones, &*
saltationes, canticaque turpia & luxurio-
sa, & illa lusa diabolica non faciat. In No-
tis quoque Tyronis ac Senecæ, ut ho-
diè quidem eas, sed falsò, viri docti in-
scribunt, invenio *Ballat. Ballastor. Balla-*
trix. Hinc βαλλιστῆα. Vopiscus in Au-
reliano. *Adeo ut etiam ballistèa pueri &*
saltationunculas in Aurelianum tales compo-
nerent. Sed verò etiam antiquissimis
Græcis vñtatam fuisse hanc vocem
oonatur nos docere Athenæus loco
citato. Michael Scorus Physiognom.
cap. vi. *In hoc loco sua sedis facile cadit,*
sive per saltum, sive per ballum.

ΒΑΛΛΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Βαλλιστάρ^Θ. *Ballistarius.* Iustinia-
nus Novell. lxxxv. αὐτὸ δὲ τῷτο φυλάτ-
τειν βεβλήμεθα καὶ τὰς ἐν τοῖς τάγμασι τῶν
βαλλιστῆων.

ΒΑΛΜΑΔΙΚΗ.

Βαλμαδική. Vide μπαλομαλάρης.

ΒΑΛΝΕΑ.

Βάλνεα. Potus genus non sanè deli-
cati. Luitprandus in Legat. *Soli mensa*
assident nuda, paximacium sibi apponen-
tes, balneaque tunc vitro permixto non
bibentes, sed sorbillantes. Et antea. *Par-*
eus, cupidus, allio, cape, & porris vescens,
balnea bibens. Iterum in fine. *Non pro-*
derit tibi balneum, quo te assiduo potas in
amore huius Ioannis præcursoris.

ΒΑΛΣΑΜΟΥΡΓΟΣ.

Βαλσαμουργός. *Balsamarius.* Palladi-
us Hist. Laus. in Amoun. διὰ πάσης
ἡμέρας ἐχόλαζεν ἐν τῷ κήπῳ, καὶ τῷ βαλ-
σαμῶνι, βαλσαμουργός γὰρ ἦν.

ΒΑΛΤΗ. ΒΑΛΤΩΔΗΣ.

Βάλτη. Palus. Leo in Taciticis. ἐκλέ-
γετο χωρία χρήσιμα, μὴ ὑλάδη, ἢ γυν ὕλας
καὶ πηλὰ καὶ βάλτας ἔχοντα. Hinc Βαλ-
τώδης. Palustris. Constantinus De Ad-
ministr. Imp. ἡ βασιτεία τὸ μὲν παλαιὸν
ἦν τόπος ἐρημός τις, αὐοική^Θ, καὶ Βαλ-
τώδης.

ΒΑΜΜΟΝ.

Βάμμον. Vasculum aceti ad intin-
gendum appositum in mensa. Vide
ὀξύταρον.

ΒΑΜΠΑΤΖΙ.

Βαμπάτζι. Corona pretiosa. Βαμ-
πάτζι. *Bombyx.* Βάμβυξ.

ΒΑΝΔΟΝ.

Βαῖδον. *Bandum.* Vexillum. Etymo-
logici Auctor. σημαίας ἰταλοὶ τὰ σίγνα
καὶ τὰ λεγόμενα βαῖδα καλεῖσι, τὰ ἐν ταῖς
τάξεσιν ὀπίσθημα. Suidas. Βαῖδον. ἔτω κα-
λεῖσιν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ.
Simocatta Hist. Mauric. lib. iii. cap.
vi. τὰ τε σημεῖα τῆς ὡς ἀτάξεως, ἀπερ-
Ῥωμαῖοις εἶδισο τῇ πατρῷα φωνῇ βάνδρα
δοκκαλεῖν. Iterum lib. vii. cap. iii.
occurrit. *Diaconus in Heraclio. Tule-*
runt interea Romani banda Persarum vi-
ginti octo. Hinc βαυδοσέικτε. *Bandum se-*
quimini. apud Mauritium Strateg. i.
ὡς φγγέλλει ὁ μανδάτωρ σιλεντίῳ μανδά-
τα. ΚΑΒΕΤΕ ΝΕ ΒΟΟ ΤΟΥΡΒΕΤΙC. ΟΡ-
ΔΙΝΕΜ ΣΕΡΒΑΤΕ. ΒΑΝΔΟΣΕΚΙΤΕ. ΝΕ-
ΜΟ ΔΕΜΙΤΤΑΤ. ΒΑΝΔΟΥΜ. Sed vi-
ctoriam

Storiam interpretatur Stephanus de Urbibus. ἀλλὰ μὲν τὸν ἵππον· βάνδα δὲ τὴν σκῆν καλῶσι· ἐνθεν καὶ ὡς ῥωμαίοις βάνδα τὴν σκῆν φασιν. Locus est in ἀλάβανδα. At verò interpretationem illam suam unde accepit?

B A N Δ Ο Φ Ο Ρ Ο Σ.

Βανδοφόρος. Bandifer. Signifer. Leo in Tacticis. ἐν δὲ καὶ οἱ ἕτεροι κατὰ τὸ ἕκαστον τάγμα ἦτοι βάνδοι διωρεσμένοι, οἷον βανδοφόροι, σαλπηνκταί.

B A N E I N.

Βάνειν. Facere. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. ἔτα βάνης γονυκλισίας τρεῖς λέγων ἕτως· εὐχαριστήμι σε θεὸς ἔκρυψε τῶν ἀπάντων. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoe.

σίδηρα τὸν ἐφόρησαν, εἰς φυλακὴν τὸν βάνειν.

Item alius De nuptijs Thesei.

γιατὶ τὸ βάνω δύναμιν με νόμον καὶ με κόπον.

B A N N A Σ.

Βάννας. Hesychius. βάννας. βασιλεὺς ὡς ἱταλιώταις· οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. Ego vocem hanc Latinam nō agnosco. Investigemus amplius.

B A N N A T A I.

Βαννάται. Hesychius. βαννάται, αἱ λοξαὶ καὶ μὴ ἰσχυτεῖς οἱ δὲ ὡς ταρσίνιοις· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ βάννατροι.

B A P A Γ Γ Ο I.

Βάραγγοι. Stationarij milites, qui observabant fores conclavis Imperatoris, & triclinij. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. οἱ μὲν γὰρ βάραγγοι.

γοι εὐρίσκονται ὑπηρετῶντες εἰς τὰς θύρας τῆς κελίας τῆ βασιλείας, καὶ εἰς τὰς τρικλινίας. Apomafar in Mysterijs. δηλοῖ τὴν βάραγγον εὐτυχίαν, ἥ γινετο τῶν αἱματικῶν. Horum arma secures erant; ut discimus ex Codino locis tribus quatuor. Nicias in Andronico, lib. 11. οἱ παρὰ τοὺς αὐτῶν βάραγγοι τὰς μανύρας κατεβίβαταν ἐπ' αὐτῶν. Alibi simpliciter τὰς περικυφόρους nominat, ut & Gregoras. Vide quoque Cantacuzenum lib. 1. cap. xli. Hi etiam claves urbium, in quasque imperator venisset, servabant. Cantacuzenus ostendit lib. 11. cap. xlii. Securigeros Barangos claves urbis afferre (hos enim urbium claves Imperatore praesente custodire solenne erat) & Arego tradere imperavit. Habitacula illis in excubitorum platea, quā ad Imperatoris palatium ibatur, ut nimirum istud tanto tutius esset. Haudio ex Zonara in Alexio Compeno. τῷ δὲ ἦν ὁρμὴ εἰς τὸ μέγα ἀνάκτορον· ἀπὸ τῶν δὲ ἀγγέλων, ὡς οἱ βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐκκεβίτοις διελθόντες ὁδὸν, ἐνθα πρὸς τῶν καὶ ἡ κατοίκησις, ἀπελθόντες ἐκείνης ὡς ὡς χωρῶσι τινι, εἰδὲ μὲν πηλοσύναν τοῖς βασιλείοις. Angli autem erant, ut discimus ex Codino. ἐπεὶ αὖ ἐρχοντο καὶ πολυχρονίζοντο καὶ οἱ βάραγγοι κατὰ τὴν πύλινον καὶ εἰς τοὺς γλῶτταν αὐτῶν, ἥ γινετο τῶν περικυφιστῶν. Praefectus eorum ἀπόλαβος dicebatur, ut supra docui. Ut autem ipsi βάραγγοι, ita eorum cohors βαραγγία dicebatur. Anna Comnena lib. vii. Ἐτὸν ἰπτανάνκην, Ἐτὸν ἀρχόντα βαραγγίας τὸν ἀμπίτλην, καὶ μεγλήν τινα.

B A P A Δ I O N.

Βαράδιον, sive βαράδιον; utroque enim modo scribebant, ut innumera talia.

I iij Para-

Parada. Alveare. Achmes cap. CC LXXXIV. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὖρε βαράδιον, ἢ εὐ-
πόρησε μελισσῶν ἡμέρων, &c. Ausonius
ad Theonem. epist. v.

*Expositum subter paras, lectoque ia-
centem,*

Corporis ut tanti non moveatur onus.
Sidonius lib. VIII. epist. XII. *Hic subter
flexo crate paradarum sereni brumalis in-
fida vitabis.* Sed ut animi sententiam
dicam, non puto *Paradam* esse βαρά-
διον. Occurrit quoq; apud Aimoinum
lib. v. cap. xvii. in Diplomate Othonis
III. & Privilegio Childerici.

ΒΑΡΑΚΑΡΗΣ.

βαράκαρης. Gallicum *Berger*. Opi-
lio. Tamen βαράκαρης apud Hesychi-
um legitur, qui & sacras pelles inter-
pretatur. Hæc eius verba sunt. βαράκα-
και, ἅγιοι διφθέροι τῶν κελτοῖς. Sed pu-
to illum vocem non satis intellexisse.
Apud eundem, βάρηχοι, ἄρνες. Apud
Theodorum Prodromum in Lexico
βάρηον invenio.

βακαάντις, χολασικός. βάρηον, περὶ
βατόν τε.

Hinc igitur βαράκαρης, sive βαράκα-
ρης, aut βαράκαρης, vel βαράκαρης; ut
ζιλεντιάρις, ζιλεντιάρης: & talia. Quod
autem βαράκαρης agnos explicat, confi-
ne est Hispanico, *Borrego*. Et censeo
βρεκάρις idem esse, quod βαράκαρης,
apud Dorotheum Doctr. XVIII. βα-
ρά κύριε. ἰδὲ εἰ καλὸς δέλτις. ἐγένεα καλὸς
βρεκάρις. Et vides vestigia in Gallico
idiomate, *Berger*.

ΒΑΡΒΑΡΙΚΟΝ.

βαρβαρικόν. Armamentarium, in
quo Imperatores Græci reponebant

spolia & donaria belli pacifque tem-
poribus à Barbaris accepta. Simocat-
ta Hist. Mauric. lib. v. cap. XIII. ὅτι
πολλὰ δὲ δὲ ἐκ βαρβαρικοῦ χαρίσασιν, ἅμα
τῷ κρημνίσῳ, εἰς τὸ λεγόμενον βαρβαρικὸν
παρεπέμψω. Notitia Imperij. Subad-
iuvæ adiutoris duo, fabricarum tres, bar-
baricorum tres. In Rescripto Zenonis,
quod extat l. i. C. de Præpos. Agent.
in Reb. *Qui per ordinem consequi solent
principatus insignia, in unoquoque fabri-
carum insignia, & barbaricorum.*

ΒΑΡΓΕΙΝ.

βάργειν. Pro, βαρύνειν. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἀδρεῖτο. ἐβαρύνετο. ἐβάργε-
τον. Occurrit illic pluries.

ΒΑΡΔΑΡΙΩΤΑΙ.

βαρδαριῶται. Milites stationarij cum
baculis & virgis, qui aulæ ianuam cu-
stodiebant, & equitante Imperatore
populum præeuntes summovebant:
atque his primicerius præerat. Codi-
nus de Offic. Aulæ Constantinop. κρέ-
μαται δὲ τῇ ζώνῃ ἐκάσθ τετων (τῶν βαρδα-
ριῶν) λῶροι, ἔς καλῶσι μαγκλάσια, ἥως
βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαρίζειν τὰς αἰχάς
μαρίζεσθαι, φέροντες αἰὲ δίκαικία. ὅτε δὲ
καθαλλικεύσῃ ὁ βασιλεὺς, προσηγύνται, καὶ
φέροντες αὐτὰ ὀρθία εὐτακτῶσι τὸν λαόν.
ἔχοντες δὲ ἔτοι καὶ πριμμικηρίον. Et primi-
cerius hic *Primivirgius*, sive ἀρχιεβ-
δῆχ, appellatur in Glossis Isidori:
sed locus corruptus valde est, Ita ho-
diè editur. *Primivirgius, caballarius,*
quod primus est militia in virgines. Cor-
rigo. *Primivirgius, clabarius* (sive cla-
varius) *quod primus est militia in virgis.*
Et observa, *militia in virgis.* id est, *mi-
litum virgatorum.* Vestibus autem hi
Barda-

Bardoriotæ insigniebantur ruffis, sive coccineis. Codinus loco citato. ἐνδύματα ἐρυθρὰ ἐνδύονται μὲν καὶ οἱ βαρδαριῶται διὰ παλίων. Nicetas in Andronico Comneno, lib. 11. ἔπελεκυφόρῳ βάρβαρῳ, ἐχ' οἱ τὰ ὑσγινωθεῖσιν φορῶντες οἱ ἐξ ἐδύχοι, ἐτῶν ἀπαύτων τις ἕτερος. Vbi ὁ πελεκυφόρος est Barangus, de quo supra dixi: quem βάρεα,ον appellat, quia Anglus erat, non Græcus: ὁ ἐξ ἐδύχῳ verò, est hic noster Bardario. Ita autem dicti sunt à Bardario fluvio. τῆς πάλαι πέρρας κατὰ γένῳ ὄντας, ὁ βασιλεὺς μετοικίζας ἐκεῖθεν εἰς τὸν βαρδάρειον ἐκάθισε πῶτον, ἀφ' ἧ καὶ βαρδαριῶται ἐκαλεῖντο. Veteribus ἀξιῳ dicebatur. Zonaras Annal. 111. καὶ ἐπανερχόμενον κατέλαβε πρὸς τῷ ἀξιῳ ποταμῷ τὸν σαμουὴλ αὐλιζόμενον, ὁ βαρδάρειος ἔγωγε πρὸς τοῖς παλαιαῖς ὠνομάζετο: Et corrigendus est Theophylactus in Epist. θάτερον δὲ τὸ τῷ γείτονος ποταμῷ, ὃν ἡ παλαιὰ μὲν καὶ ἑλλήνως ἄξιον, ἡ νέα δὲ, καὶ βάρβαρῳ, ὀνομάζει βαρδάρειον. Perperam hodie est in MSro. ὀνομάζει βαρδάρειον.

B A P Δ Ο Σ.

Βάρδῳ. Via. Hesychius. Βάρδοι. αἱ ὁδοὶ πρὸς γαλάταις. Est igitur vox Gallica, & vestigium habes in *Bardecucullus*, quod pallium viatorium est, annexū habens cucullum, quali vti etiam hodie viatores videmus in innere. Esse autem Gallicam hanc vestem discimus ex Martiale lib. 1. epigr. 1111.

Vrbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus.

B A P Δ Ο Υ Κ Ι Ο Ν.

Βαρδέκιον. Hastile, securicula levis,

quæ manu eijsi posset. Cedrenus. κυνηγασίας δὲ ποτε γενομένης τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ φιλοπάτιον, παρεπορεύετο τέττα ὁ πρωτοσεβάτωρ ἑφίππου, ἐπιφερόμενον ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδέκιον. Et mox. ἔρριψε κατ' αὐτὸ τὸ βασιλικὸν βαρδέκιον, καὶ τυχὼν τῆς θήρας κατὰ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ταύτῃ ἐδιχοτόμησεν. Apud Burchardum De Excid. Mediolan. legitur *Baracium*. sed locum vitij suspectum habent viri docti. *Postea tertia feria venit populus cum barocio*. Non potest tamen esse hoc nostrum βαρδέκιον, de quo agimus.

B A P Ε Α.

Βαρεία. Campana grandior. Typicum Sabæ, cap. v. εἰς δὲ τὸν ὕψρον κρύσσεται καὶ ἀνθηλάπτης τὰς βαρείας πρῶτον ἀρρολόγιον. Occurrit illic pluries. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. xxxiv. περὶ δὲ τῷ ὥραν πρῶτῳ τῆς νυκτὸς σημαίνει τὰς βαρείας, τὸ μέγα, καὶ τὸ ἱδιόρην.

B A P Ε Λ Η.

Βαρέλη. Italicum, *Barile*. Cadus. Arsenius in Epist. καὶ δὲ πρὸς ἐλνω σα μὲ τὸν ἀναγνώστω τὸν κυνὸς ἕνα βαρέλη λάδι. Pachomius in Epist. περὶ ὅσας ἐμπλύνσας ἡμῖν, καὶ σέλλομεν αὐτὸ, ἕνα βαρέλη γεματο, διὰ τὸ καλίστρεόν τ' εἶχον μὲν.

B A P Ε Μ Α Τ Α.

Βαρέματα. Sarcinæ. Impedimenta. Nicetas in Man. Comneno, lib. v 1. ἔπειτα δὲ ἐκείσε τὰ πρὸς ὕγια καὶ τὰ ἄλλα βαρέματα καὶ ἀφ' ἐμὲν ἀνέειν εἰς νέωτα πρὸς τὸν χάρσκα, καὶ φως ὡπλισμένῳ ἔχων τὴν στρατιάν.

B A P Ι Ο.

ΒΑΡΙΟΜΟΙΡΑΣΜΕΝΟΣ.

Βαριομοιρασμῶ. Infelix. Frum-
nosus. Anonymus De nuptijs Thesei.
τότε λέγει ὁ ἀθλιος ὁ βαριομοιρασμῶς.

ΒΑΡΙΟΝ.

βαρίον. Ovis. vide supra. Βαρκαίρης.

ΒΑΡΚΑ. ΒΑΡΚΟΠΟΤΛΑ.

Βάρκα. Barca. Navigij genus. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀκάτια, ὑποδημάτων
ἄδῳ, ἤγαν θεωρία τῶν ὑποδημάτων, ἡ
μεγάλα ἄρμα. ἡ οἱ Βάρκας. Iterum. ἀκά-
τιον. ἡ Βάρκα. τὸ λέμβῳ. Corona pre-
tiosa. Βάρκα. Rates. ἀκάτιον. Arnoldus
Presbyter in Chron. Slavorum, cap.
VIII. Cum abbate Bartholdo barcam in-
grediens navigio cum insequitur. Item
Βαρκοπέλα dicebant, vt multa talia.
Anonymus De nuptijs Thesei.

Ὁ Σέκουλας με λογισμὸν ἐκέῖσε ὁ Πενθέῳ,
μία Βαρκοπέλα σέθηκε ἀπέσω τὸν λι-
μῶνα.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Βασιλεία. Majestas. Cod. de Offic.
Aulæ Constan. αἰαγινώσκειται δὲ ὑπὸ τῷ
καυονάρχει, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ Θεὸς τὴν
αἰγίαν βασιλείαν σας πολλὰ ἔτη. καὶ πάλιν
ὁ καυονάρχει. πολυχρόνιον ποιήσει ὁ Θεὸς τὸν
Θεοπρόσληπον, ὁ Θεοφόρητον, ὁ Κραταίαν,
ὁ αἰγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. Ecce
ἡ αἰγία βασιλεία σας, est, Sacra maiestas
tua. ut hodiè loquuntur. Errant viri
docti, qui veteris Græciæ significatio-
ne Imperium, aut Regnum, interpretan-
tur. Et Diaconus quoque in Iustino.
Assistente vobis Imperio tuo, quod apud
Græcos legerat, τῆς βασιλείας σας. Et
quidem aliquoties peccat hoc pecca-
tum. Erat hic titulus communis cum

Imperatore Despotæ, Sebastocrato-
ri, & Cæsari. Vnicum hoc tamen dis-
crimen, quod simpliciter de illis di-
cebant, ἡ βασιλεία αὐτῶν. Idem Codi-
nus, loco citato. τὸν μῦθον διαπτόν ἡ-
προσθεν τῷ βασιλείῳ καλῶσιν ἕτως αὐτῶν.
διαπτόμε καὶ, ἡ βασιλεία αὐτῶν. τὸν καί-
σαρα, καὶ τὸν διαπτόμε καὶ Cæsar, καὶ,
ἡ βασιλεία αὐτῶν. ὡς περὶ τὸν σεβαστοκρά-
τορα. Ad Imperatorem verò, aut de
ipso loquuntur, addebant, αἰγία. ut ap-
paret ex verbis iam citatis. At Impe-
rator ipse si de se verba faceret, mode-
stix studio αἰγία omittebat, & simpli-
citer, ἡ βασιλεία μου, dicebat. Observo
apud eundem Codinum. καὶ λέγει πρὸς
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἱσάμην ἕτως, ἡ βασι-
λεία μου συμβάλλεται σε διαπτόν. In Cō-
stitut. Basilij Porphyrogeniti. ἐπεδή-
σεν ἡ βασιλεία μου. ἀφ' ἧς ἡ αυτοκρατορία, καὶ
ταὺς κινεμῶνας ὑποδέσσεις πρὸς τὴν πω-
σίαν ὁ τῶν πτωχῶν ἐπιχειρήσει ζητεῖν, εὖρεν,
&c. Item in Constitut. Isaacij Com-
neni. τυτῶν ἡ βασιλεία μου καὶ ὅτι τῇ χρί-
στονίᾳ τῶν ἱερῶν, καὶ ὅτι τῷ κανονικῷ τῶν
παλαιῶν ἐνεργεῖν τύπον.

ΒΑΣΙΛΕΟΠΑΤΩΡ.

Βασιλεοπάτωρ. Non sanguinis nomē
erat, quod primā fronte videtur, sed
dignitatis. Cedrenus. ὁ ἔν μέρους Θεοδό-
σιῳ ἡ γὰρ δὸς ἐρώμης ἐν ἀρχῇ τῆς βασι-
λείας αὐτῶν τὸν μέραν ἀρσένιον, ἀκέρως πε-
ρὶ τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ θεϊκῆς γνώσεως. καὶ
τὰ ἀρκάδιον καὶ ὄναρον τῆς ἡμέρας αὐτῶν διέ-
δωκε παιδεύεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὰ ἱερὰ θεάμα-
τα, ὃν καὶ βασιλεοπάτορα πεποιήκεν.
Menander de Legat. ἐσθλὴ καὶ αὐτῶν ἰτα-
λίας χρυσίον συχνὸν ἀχρεὶ κενύλαριον τετά-
κοντα, ἀτινά γε δὴ πᾶσι παμφορίῳ ὄνομα,
αἰγία.

ἀξίωμα βασιλέως πατήρ, ἐκομίζατο ἐκ τῆς
πρεσβυτέρας ῥώμης. Munus, & rationē
nominis, discimus ex Annalibus Con-
stantini Manassis.

ὁ μὲν γὰρ ἀναξ ῥώμανόν ἔνυν νομίζας
εἶναι.

καὶ κηδεμόνα τῆς ζωῆς, καὶ τηρεῖν τὴν
κοίτην,

πρῶτα μὲν μάγιστρον τιμᾷ, μέγαν ἐτα-
ρειάρχην,

εἶτα τῇ διόξᾳ προσειδὲς ἄλλῳ μίξονα
διόξαν,

καὶ πρὸς ἀκρόαριαν ὑψῶν ἐκ τῶν χθα-
μαλοτέρων,

πατέρα καὶ πρυφύλακα ποιεῖ τῆς βα-
σιλείας.

Simocatta Hist. Mauric. lib. 1. cap. x.

εἶτα μὴ ἐκείνο εἰσέφρησαν ὅτι τῷ βασιλεὶ
πασάδα οἱ ταῖς κορυφαῖς τῶν ἀξιομάτων
περιλαμπόμοι, ἕς καὶ γονεῖς ἀποκαλεῖν
βασιλεὺς ἐκ ἀπαξίωσιν ἀντὶ πατρὸς ὡς πατὴρ
καὶ βαλλομένης τῷ εὐνοίαν. Primus hoc
honoris nomen excogitavit Leo philo-
sophus, focerumque Zautzam in
Zoes uxoris gratiam eo ornavit. Ce-
drenus. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ πρὸς ζωὴν τῷ
θυγατέρα τῇ τζατζᾷ Φίλτῳ νικώμῳ,
τιμᾷ τὸν ταύτης πατέρα βασιλεοπάτορα,
αὐτὸς τὸ ἀξίωμα κατηργήσας, μὴ πρῶτον
ὄν. Idem in epistolâ ad Senatum, de pa-
tritio Richimere. *Apud nos cum patre
patrioque nostro Richimere rei milita-
ris peruenit cura.* Sed Cedrenus in
Theodosio Magno dicit Arsenio tri-
butam hanc dignitatem. Conciliabo.
Abusus est dictione, & pro suo ævo
locutus, hoc vult dicere, tanquam pa-
trem à Theodosio filiis suis, quos ei
erudiendos tradiderat, constitutum
fuisse. Certè verba ejus etiam Zonta-

ras confirmat. τὸν πατέρα ταύτης (ζωῆς)
μάγιστρον ἐτίμησε, καὶ λογοδέτῃ τῷ δρό-
μῳ, μέγαν δὲ μὲν τοὶ καὶ βασιλοπάτορα,
αὐτὸς τὸ ὄνομα ἐφευρών. Ergo certum est,
& indubitatum, esse ab auctore Leone.
Anteà verò tales patricij censebantur.
Iustinianus Novell. lxxxī. ὁ γὰρ πρί-
πον ἐνομίζαμεν εἶναι, ὅς ἡμεῖς ἐν τάξει
πατέρων ἀγορεύῃ ἡμετέρων, τὰς ὑφ' ἐτέρου
τελεῖν ἐξουσίαν. Et sic quoque licebit ex-
tricare locum Cedreni.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

βασιλεὺς. Hoc nomine Constanti-
nopolitani suum tantum Imperato-
rem ornabant, Romanorum verò cō-
muni cum regibus vocabulo ῥῆμα δι-
cebant. Vide ῥῆζ. Tamen Bulgarorum
quoque regi hunc honorem postea
habuerunt, ut βασιλεὺς itidem appel-
laretur, & legati ejus omnium gentiū
legatis præponerentur. Observamus
ex Luitprando in Legat. *Cumque indig-
nans abire vellem, Leo Curopalates (lego,
Curopalates.) Imperatoris frater, & Pro-
tosecretis Simeon ponē me sequuntur, hanc
litteras. Cum Christophori filiam Petrus
Bulgarorum Vasileus coniugem duceret,
symphona, id est, consonantia scripta iura-
mento firmata sunt, ut omnium gentium
Apostolis, id est, nuntiis, penes nos Bulga-
rorum Apostoli præponantur, honorentur,
diligantur.* Et calcei quoque ei rubri,
sicuti Imperatori. Ioannes Curopala-
tes in Tzimisce. τὰ ὄψαγμα τῆς βασι-
λευκῆς βασιλείας ἐπ' ὅψει τῶν ποδῶν τὰ
βορίσιν ἀποδιδύσκει. τὰ δ' ἑλὼν ἐφ' αὐτῷ ἐκ
χρυσῆς, καὶ τὰ ἑλὼν νενησμένη ἐκ βύσσου, καὶ
πέδιλα ἐρυθρὰ. Observa illic obiter
omnia insignia regni Bulgarici.

K

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΚΑΡΙΟΝ.

Βασιλικάριον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. 1v. καὶ ἐὰν τὰ βασιλικάρια μακρὰ ἔχη ἴσα τῶν πρωτελλάτων.

ΒΑΣΙΛΟΘΡΑ.

Βασιλόθρα. Fores oratorij Imperatoris. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. καὶ παριυθὺς αὐοίγῃσι τὰ βασιλόθρα, καὶ ἔτι ὁ πρωτοβασίλειος, ἔτι ὁ λαμπαδάριος, ἔτι μὲν ὁ τῶν βασιλικῶν φέρων πᾶσι, φαίνονται ὅλως. Et postea. τέταρτ' ἔτι ψαλλομένη, κλέψι τὰ βασιλόθρα.

ΒΑΣΜΟΤΑΟΙ.

Βασμοτοί. Levis armaturæ milites. Nicetas in Manuele Comneno. lib. 114. ἀμέλει καὶ ὁ τῆς πόλεως ἀρχηγὸς τὸ ὁπλιτεύον, καὶ τὸ τῆς στρατῶν ἐλαφρόν, τῆς παρ' ἡμῖν λεγομένης βασμάλως, εἰς τὰς εἰρηλικῶς.

ΒΑΣΤΑ.

Βαστά. Italicum, *Basta*. Rhuzanus in Paraphrasi Vatican.

Βαστά, βαστά, κατὰ βλέψεις ὅτε ἔλθῃ ὁ σαχετζής.

Apud Hesychium invenio. Βαστά, ὑποδήματα ἰταλιῶται. Sed ibi legendum censco. Βαυτά. id est, *Botta*. Ocrea.

ΒΑΣΤΑΤΙΟΝ. ΒΑΣΤΑΓΙΑ.

ΒΑΣΤΑΓΗ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΗΣ.

ΒΑΣΤΑΓΑΡΙΟΣ.

Βασάγιον. Theca, sive repositorium, in quo rcondita arma sua portabant milites. Leo Constitut. v. καὶ ἕτεροι τῶν δέξια ἀμφίστομα, ἐφ' ἑν μέρει οἰονεῖ πασίων, ὅπλ' δὲ τὸ ἕτερον, ἕξ φέρει κοντάριον, μετὰ δὲ θηκαρίων αὐτῶν δερματίνων, καὶ βαστα-

γίων. Ita corrigo. hodie legitur, *παθίον* & *κονταρίον*. Putant autem viri docti esse lora, quibus appensa arma facilius ferrent. Non assentior. *Βασαγία* vero erat onus portandarum rerum per iumenta. In l. *solita* 3. Cod. de Cohortalibus. *Solita cohortalibus Syriae prius ilegia, qua à divo Diocletiano porrecta sunt, atque concessa, nos quoque porreximus: ac iubemus eos non ad sollicitudinem bastagia, non ad functionem naviculariam devocandos*. In Cod. Theodof. § 11. hoc ipso Titulo, legitur, *vastaga*. sed tu corrige *vastagia*. *Βασαγὴ* enim erat onus ipsum quod portaretur. Hesychius. *Βασαγὴ. Βάρθ*. Hinc *Βασαγάρης*, sive *Βασαγιάριος*. *Baiulus*. Corona pretiosa. *Βασαγάρης. Baiulus. ἀχθοφόρος*. In l. *aeternam* 8. Cod. de Murileg. *Aeternam fiximus legem, ne unquam bastagiarius militiam suam deferere liceat*. Videll. 4. & 11. Cod. Theodof. eodem Titulo.

ΒΑΣΤΑΝΝΕΙΝ. ΒΑΣΤΕΙΝ.

Βασάννεν. Pro, *Βασάζεν*. Glossæ Græcobarbaræ. *ὑπομήναι. ἢ καρίρει. ἢ βασάνναι*. Iterum alibi. *Βασάζει, ἢ Βασάννει*. Etiam *Βασεῖν* dicebant. Ioannes Glycas De Van. Vita.

καὶ κείνα τὰ χρειάζομεσαν ἐσώσωεν καὶ βασεῖν.

ΒΑΣΤΕΡΝΙΟΝ.

Βαστέρνιον. *Basterna*. Basilic. Eclog. LVIII. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τῆς γείτονος, ἢ τὸ ποιῆσαι σκολάριον, ἢ βαστέρνιον, καὶ τὰ ὅμοια. Ammianus lib. XIV. *Operitis capitibus & basternis per latera civitatis cuncta discurrunt*. Harmenopulus lib. 11. Tit. IV. εἰ δέ τις ἀπὸ μαγείας, ἢ ἀπὸ ἀφιδρωῶν, ἢ κλιμακῶν, ἢ ἀπὸ

ἀπὸ βασιρνίων, ἤγαν τῶν λεγομένων παρ-
 ὦν, &c. In Novell^{is} quādam Zeno-
 nis. ἡ διαβάσιον πρὸς παράδοον μόνον χρη-
 σίμων, ἡ καὶ τῶν αὐτῶν καλῶσιν οἱ πολλοὶ βα-
 σιονια. Ita scribo, non βασίονια. Glossæ
 Isidori. *Basterna, tecta manualis*. Emien-
 do. *lectica manualis*. Sed quomodo,
Manualis? Ipse iterum Orig. lib. xx.
 cap. xi. *Basterna, vehiculum itineris,*
quasi via sterna: mollibus stramentis est
posita, à duobus animalibus deportatur.
 Ponit *Animalia* pro iumentis, ut ἄλ-
 γα Græci: ergo hæc convenire non
 possunt. Ita videtur; sed videtur tan-
 tum. Nam *Animalia* etiam servos vo-
 cabant, ut Græci ψυχάρια. Itaq; hic
 oportet adhibere cautionem. Servius
 ad Æneid. vi. 11. *Pileta sunt vehicula,*
sicut nunc basternas videmus. Erant autem
Venetii coloris, non ut nunc rufæ. Ergo
 basternæ rufæ erant, quod observa-
 vi. Nescio an aliunde discas. Corrigen-
 dus autem est Metellus Quirinal. Ec-
 log. x.

*Ac pro placando sibi Martire iam me-
 ditando,*

*Quam retuli pridem languens petis ip-
 sius ædem,*

*Basternā vinctus quā stratus erat sibi
 lectus.*

Hodiè editur, *Trasternā* vertus.

B A T A A P I K O N.

Βαταλαρικόν. Chronicon Constanti-
 nor. ἐκείτῃ ἑκαμνον τὰ καρφία τὰ μικρὰ
 τὰ βαταλαρικά, ἀπὲρ λέγουσι σκυνδάλια.

B A T Z E A H.

βαζέλη. Peluis. Exstat in Turcogra-
 ciâ Crusij. Est Italicum, *Bacile*. Al-
 bertus Magnus De falcon, cap. xlviii.

*Pone in forti aceto omnia hæc, & dimitte
 in eo per novem dies in aliquo bacili, sive
 pelui.*

B A T I O N.

Βατιόν. Coitus. Glossæ Græcobar-
 baræ. μίξις, ἤγαν συνουσία, ἡ βάτευμα, ἡ
 βατιόν.

B A T K A A I A. B A T K A A I O N.

B A T K A K I S.

Βαυκαλία. Patera. Ex Italico, *Boccale*.
 Achmes cap. cxcviii. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι μὴ
 βαυκαλίας τῆς κλεισπάρδας τῆς οἴνου, ἐν-
 ῥήσῃ πλῆτον ἑξήσθαι μὴ γυναικὸς, αἰ-
 λόγως τῆ κάλλος τῆ ἀργείων. Vbi erravit
 interpretes doctissimus, qui βαυκαλίας
 esse *Fascinū* putavit. Alexander Aphro-
 diseus in Problem. Βαυκαλίον dixit. Et
 in epigrammate Nicarchi est Βάυκα-
 λος. Extat Antholog. lib. ii.

μὴ φύσα, μὴ κάμνε, μάττω τὸν κάππον
 ἑγείρεις,
 εἰς τὸ θύρε χαλκῶ Βάυκαλον ἡ
 γοεσας.

Pontificale Romanum. *Et bacile cum
 bucali pro manibus ablucendis quas singulè
 ad suas mappulas extergunt. Liber Cere-
 mon. II. cap. 51. Super credentiam debet
 esse vas cum bucali tantum pro lavandis
 manibus.* Anastasio Banca est, in Leo-
 ne iv. *Obtulit cantharam exauratam
 unam, bancas exauratas tres.*

B A T T I E M A.

Βάντισμα. Pro, Βάπτισμα. Corona
 pretiosa. Βάυτισμα. Βαπτισμα. Βάπτισμα.

B E N I K O S.

βενικός. Pro, ευγενικός. ευγενής. No-
 bilis. Anonymus De nuptijs The-
 sci.

K ij πολλὰ

πολλὰ ψηλοὶ, καὶ βγενικοὶ, κἀπομε-
γάλο γένεθ.

BEZHPIΔEΣ.

Βεζήριδες. Consiliarij Imperatoris
Turcici, quos *Visiro*s appellant. Chro-
nicon Constantinop. εἶχε βεζήριδας
φρονιμωτάτους. Et postea. οἱ δὲ βεζήριδες
ἰδόντες, &c. Malaxus in Hist. Patriarch.
ἦτον δὲ ὁ ταλφιασιας, ὁ πρῶτος βεζήρις.
Phranzes Chronici lib. i. cap. xxxi i i.
Quidam Vezires Amurashem monuerunt,
ne tantam regni molem atati tam imma-
tura committendam putaret.

BEKAPIOΣ.

Βεκάριος. Pro, Βικάριος. *Vicarius*.
Glossa Basilic. βεκάριος. ἐκ. παρ-
σώπης.

BEKTITAIIOΣ.

Βεκτιγάλιος. *Vectigalis*. Glossa Ba-
silicorum. Βεκτιγάλιοι εἰσιν ἀγροὶ πόλεων
διονικῶς μοδιάρμοι ὅτι τοιῦτω τρέπω καὶ
ὄρω. ἵνα ἐφ' ὅσον δίδωται τὸ ὑπὲρ αὐτῶν βεκτι-
γάλιον τέλος μὴ ἐκβαλλῶνται.

BELANIDH.

Βελανίδης. Pro, βαλανίδιον. Glans.
Corona pretiosa. Βελανίδης. Glans. Εά-
λινος.

BELIKATON.

Βελικάτον. *Pellicatus*. Glossa Basilico-
rum. βελικάτος. ἀμαρτήματός.

BELONADEΣ.

Βελονάδες. *Acuaryj*. In Synodo Con-
stantinop. viii. Actioe ix. ἰγνατίος
ἐπ' αὐγιάτος πατριάρχης εἶπε. καὶ ἕτεροι
ἐποσκοί, ὡδα, εἰσὶν, τοῖον βελονάδες, σφυλι-
στικαὶ ἰσποίατροὶ, καὶ ἕτεροι ὅμοιοι.

BEMBRANAI.

Βεμβράναι. *Membrana*. C. pro μ. po-
nitur. Balsamon ad Concil. vi. Can.
LXVIII. ζημιώζαι ταῦτα διὰ τὰς βιβλιο-
καπῆλας τὰς ἀπαλείφουσας τὰς βεμβρά-
νας τῶν θείων γραφῶν.

BENDIKTA.

Βενδικτα, sive Βενδίκτα. *Vindicta*. Glos-
sa Basilic. Βενδίκτα. ἡ ῥά ἐστι μεθ' ἧς ὁ
ἀρχων ἡ ὁ πρῶτος τῶν τῶ ἐλευθερχομένων
καθ' αὐτὸν ἐπαίνει.

BENETIANOS.

Βενετιανός. *Venetianus*. Factio auriga-
rum. Suidas. βενετιανός, ὄνομα κύριον. An-
toninus Imp. τῶν εἰς εἰσὶν, lib. i i. πρῶτος
τῶ τροφίως, τὸ μῆτε περσισιανός, μῆτε βενε-
τιανός γενέσθ. Tzetzes Chil. iv.
τὰς συναρξήσας πόλιν μάχην βενετιανῶν.

BENETOS.

Βένετος. *Venetus*. Coloris nomen. Ety-
mologici Auctor. ἐστὶ ἡ χροῖμα ἀνθηρὸν, ἡ
τὸ βένετον χροῖμα ἔτω λεγόμενον. Eginhar-
tus in vitâ Caroli Magni. *Sagō Veneto a-*
mitus, & gladio semper accinctus. Are-
thas ad Apocalypsin. cap. xx i. ἔτω τῶ
καλαῖν χροῖματος καλαμῶν, ὅτινες βένετον
φασι. Achmes cap. LVII. εἰ ἡ βένετον παλ-
λῖος ἔσται, καὶ δυσώδης. Et plures illic. Apud
Myrepsum, lib. de Zulepijs, cap. xxvii
est nomen herbæ: nisi legendum ibi
βενδέτης, Pro, βένετης, quod existimo. &
intelligetur de carduo benedicto.

BENEΦΙΚΗΣΙΑ.

Βενεφικησία. *Beneficentia*. Glossa Ba-
silicorum. βενεφικησίας. ευεργησίας. Ita
corrigo: hodie perperam editur, βενε-
φικησίας.

BENE-

ΒΕΝΕΦΙΚΙΑΛΙΟΣ.

Βενεφικιάλιος. *Beneficialis*. Glossæ Basilic. Βενεφικιάλοι, οἱ ἐπὶ θεραπείᾳ μετὰ ἑαυτῶν τεταγμένοι. Lego, βετεράνων. Item, *Beneficarius*. Eusebius Hist. Eccles. lib. ix. cap. ix. ἵνα μήτε ὑπὸ τῶν Βενεφικιαλίων, μήτε ὑπὸ ἄλλων τῶν τυγχόντων ὑβρεῖς μήτε σφοδρὰς ὑπομύθωμεν. Vetus inscriptio.

ΚΥΡΙΩ. ΑΣΚΛΗ
ΠΙΩ. ΚΑΙ. ΥΓΙΗ
ΘΕΟΙΣ. ΕΠΙΚΟΥΤΡΟΙΣ
ΜΑΡ. ΜΕΜΜ. ΛΟΝ
ΓΟΣ. ΒΕΝΕΦ. ΕΥΧΗΣ
ΧΑΡΙΝ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Iustinianus Novell. xlii. ληστογνῆσας τε, καὶ βενεφικιαλῆς, καὶ θαλασσιολοῦς, ἑτέρον παλῆθ'.

ΒΕΝΕΦΙΚΙΟΝ.

Βενεφίκιον. *Beneficium*. Gelasius in Synodo Nicenâ. ὡς τινὰς καὶ ἀργύρια παρέδωκε, βενεφικίῳ καθορθῶσαι τὸ σραπνέω. Iustinianus in Edicto iv. ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς αὐτῷ δεδομένης δωρεᾶς, ὅπερ καὶ βενεφίκιον ὀνομάζεται.

ΒΕΝΤΟΣ.

Βένθ'. *Ventus*. Suidas. βένθον λέγουσι πνευμάτων βίαις. Ita corrigo. Malè hoc à geminatione primæ syllabæ mendum irrepfit, & βενέεντον legitur.

ΒΕΡΓΕΣΙΑ.

Βεργασία. Pro, ευεργασία. Anonymus De nuptijs Thesci. αἰὲν πολλή με βεργασία ἐπέτη γὰ τλὼ βλέπω.

ΒΕΡΓΕΤΗ.

Βεργέτη. *Vergata*. Anonymus De bel-
lificio.

ἄρματα ἤχαζιν καλὰ, γιὰρήκια ἐφορᾶ-
ζαν,
ἢ μὲν κοντάρια ἐβάσταξαν, ἢ δ' ἑτέροι βερ-
γέταις.

ΒΕΡΓΑ. ΒΕΡΓΙΟΝ.

Βέργα. *Virga*. Iulius Aphricanus de Bell. Appar. ἀθροίζεν δὲ καὶ κλημαλίδας, ἑβέργας ἰεῖνας. Demetrius Constanti-
nop. Hieracosophij, lib. i. cap. cxi. καὶ διελάζας εἰς τλὼ ὅπλῳ τῷ πλεῖστον ἐπὶ δὲ τιμωρίαν, ἢ λυγίζῃν, τοῖς βεργίοις δηλαῖται δὴ λύγοις. Item Oppiani ad Halieut. iii. λύγοις ἀπαλαῖς βεργίοις. Ach-
mes cap. cclxix. εἰ δὲ εὖρε βεργίον, εὐρή-
σῃ ἐξουσίαν ἀπὸ αἰδρός, αἰάλογον τῷ ξύλῳ
τῷ βεργίῳ. Hinc compositum, πολυβέρ-
για. Oppiani Scholiastes Halieut. iv. σάλικες, τὰ πολυβέργια. Item Εὐκλειδὸς
βέργια, & σκεθροβέργια. Sed de his suo
loco, & ordine, infra.

ΒΕΡΓΙΖΕΙΝ.

Βεργίζῃν. *Virgare*. Virgis cedere. Theo-
dorus Prodrōmus de Accentibus.
ἀνὰ τὰ νεὰ βεργίζε, ἑχ' ἀμάρτης ὅλως.

ΒΕΡΕΔΑΡΙΟΙ.

Βερεδάριοι. *Veredarj*. Procopius Van-
dal. i. ξυλλήφοντες δὲ καὶ τινὰ τῶν εἰς τὰς
βασιλικὰς ἀποκρίσεις αἰετλημένων, ὡς ὁ
βερεδάρης καλεῖται. Iterum de Ædific.
Iustiniani, lib. v. βαλαντίον ἐν τῷ κατὰ
ἀντήριον τῶν βερεδάρων καλεσμένων.

ΒΕΡΕΔΕΥΕΙΝ. ΒΕΡΕΔΟΣ.

Βερεδεύειν. *Veredis uti*. Apud Hery-
chium.

chium perperam legitur, βερρέυει. δρα-
πετεύει. Corrige, βερεδεύει. Etymologi-
ci Auctor. Γένης, ὁ δραπέτης· καὶ βερεδύει,
δραπτεύει. Et βερεδῶ. *Veredus*. Suidas
nudam vocem ponit, nec explicat. Pro-
copius de bello Perf. lib. 11. ὁ δὲ ἰσπανοῖς
δημοσίοις ὁ χεῖρμος, ὅς ἐστιν ἐρεδύει καλεῖν
νομίμαζιν, αἵ τε ἔσονται ξυῖ αὐτῶν ἔχων,
τάχῃ πολλῶν εἰς εὐφροσύνην ἀφικέτο. Nice-
phorus περὶ τῶν ἀποδρομῶν πόλεως, cap.
xiii. Εἰ μὴ ἰδὴ τὸ βερεδὸν μήκοθεν πολὺ τῷ
πρὸς τὰ ξέως τῶν κύρσων ἐρχόμενον δόξα ἄλλῃ
ἄρχοντα τῷ χρησίμων. Fasti Siculi. ποιήσας
πρὸς τοὺς ἐν χαλκιδόνι ἐκεῖθεν ἐφυγεν βε-
ρέδους.

BERHΣ.

Βέρης. *Veredus*. Etymogici Auctor. Γέ-
νης, ὁ δραπέτης. Ἐ βερεδύει, δραπέτεύει.

ΒΕΡΙΚΟΚΚΙΑ. ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΝ.

ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΧΡΟΟΝ.

Βερίκοκκία. *Prunus*. Achmes cap.
eci. εἰς δένδρον, ὃ λέγεται βερίκοκκία, αἰα-
βάς ἡ οὖν ἐκ τῆς καρπῆς. Auctor Geopo-
nic. lib. 111. τῷ αὐτῷ μὲν ἐγκνητρίσεις,
ὅσα πρῶτα δωράκινα, δαμασκηνά, βερίκοκ-
κίας, ἀμυγδαλίας. *Prunum* αὐτὲ ἰπὺν
βερίκοκκον dicebatur. Suidas. κοκκύμη-
λα, εἰδῶ ὁ παρῶν, τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα
βερίκοκκα. Glossa Græcobarbaræ. ἀμά-
δρνα, κοκκύμηλα, βερίκοκκα, δαμασκηνά.
Variat aliquantum Democritus Geo-
pon. lib. x. κοκκύμηλόν ἐστιν, ὃ καλεῖται δα-
μασκηνόν. ἀρμυριακόν ἐστι τὸ βερίκοκκον.
Cornige Artemidorum Onirocrit. lib.
1. cap. lxxv. περὶ τὰ δὲ Ἐ βερίκοκκα, Ἐ
κεράσια, Ἐ πάντα τὰ ὅμοια πλεονεχία συμ-
μῶν, περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ ἀπάτας σημαί-
ναι. Hodie editur, βερίκοκκα. Solâ litera-
rum transpositione vera loci lectio re-

stituitur. Hinc autē βερίκοκκον, apud
Codinum de Offic. Aulae Constanti-
nop. τὸ τῷ σκαρβάνικῳ αὐτῷ βλάτιον βερί-
κοκκόν χρυσον συρματῆιον.

ΒΕΣΤΑΡΧΗΣ.

Βεσάρχης. Zonaras in Eudociâ. τιτί-
μηλο δὲ τῷ τῷ βεσαρχῶν ἀξιώματι. Et apud
Ioannem Metropolitanum Euchaitē.
sem leguntur Iambi, εἰς τὸν βεσαρχίον
αὐθρόνικον. Vide βεσαρίον.

ΒΕΣΤΗΣ. ΒΕΣΤΙΟΝ.

Βέτης. *Vestis*. Basilic. Eclog. l. iii. ἐὰν
πλοῖον ὁ θόνειν ἢ βέσιον κομίζῃ, ὁ ναύκληρος
διφθέρας καλαῖς παρεχέτω. Harmeno-
pulus. περὶ πλοῖων βέσιον κομίζοντι καὶ δότ'
ζάλης ἢ αὐτῆς βλάβης τῶν φορτίων γενο-
μένης. Item βέσιον dicebant: Moscho-
pulus in Ecloga Voc. Artic. Γέσια τῶν
ρώμαϊοις τὰ ἱμάτια.

ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΝ. ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Βεσιάριον. *Res vestiaria*. Balsamon
ad Nomocan. Photij. Tit. 11. cap. 1.
ληγαλεύω αὐτοῖς ἐτήσια πρὸς δόπουροφλὺ
καὶ βεσιάριον. Vel *Vestiarium*. Moscho-
pulus. βέσια τῶν ρώμαϊοις τὰ ἱμάτια. ἐξ
ἧ καὶ βεσιάριον κυρίως, ἐν ᾧ τὰ βασιλικά
ἐνδύματα φυλάσσονται. Constantinus
Porphirogeneta Them. Orient. 1.
ἐ τινός ἐστι τὰ ἀργυρῆ μιν σέβρα τὰ ἀνά-
γλυφα, ἀπὲρ καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ βεσι-
άριῳ. Apud Hesychium scribitur, βεσι-
άριον. Sed de notione hujus vocis dicā
magis distinctē. Primum accipiebatur
pro armario, in quo reponebantur ve-
stes Imperatoris, dicebaturque βεσι-
άριον τὸ ἐντὸς, sive ἀλλὰ ξημάριον. Codinus
De Offic. Aulae Constantinop. φέρει
τὰ ἐνδύματα παμφορῶν καὶ τῷ βεσι-
άριῳ

ἐν ἑνὶ ὄντι, ὅτι καὶ ὁνομαζομένη ἀλλὰ
 ἑμάρια. Nicetas τὸ ἑσὼ ἑμάρια appel-
 lat in Alexio Comneno, lib. III. τῷ
 βασιλεῖ τῷδε ὑπηρετῶν, ταῖς δὲ ὡφελό-
 γοις προσδοκίαις καὶ ἀναβάσει τῶν ἐσὼ
 λειτουργῶν ἑμάρια φύλαξ ἔχθεις. Nec
 velles hic duntaxat Imperatoris adser-
 vabantur, sed pretiosissima etiā qua-
 que καμήλια: itaque multa ex eo pro-
 mebat ad præmia & remunerationem
 hominum bene de se aut imperio me-
 ritorum: atque inde factum, ut etiam
 pro arario abusivè acciperetur. Et ita
 ipse hic Nicetas alibi vititur in codice
 Barbarogæco, & hoc ipso loco, quem
 produxi. Sic Gulielmus Bibliotheca-
 rius in Stephano VI. *Quid mirum si ve-*
stiariorum gazas ablatas reperit, qui sa-
craria perquirens de pluribus donarijs &
Ecclesiarum ornamentis penè nihil inven-
nit. Anastasius in Severino. *Sigillave-*
rum omne vestiarius Ecclesie, seu cimi-
lia Episcopij, quæ diversi Christianissimi
Imperatores seu Patricij & Consules pro
redemptione animarum suarum beato Pe-
tro Apostolo reliquerant. Allaximario
 præfectus erat ὁ βεσιάρης, qui & βεσαρ-
 χης Zonaræ in Eudociâ. Atque hic sub
 se juvenem aliquē habebat, qui quo-
 tidianas Imperatori vestes porrigeret,
 eumque παιδόπαιον τῷ βεσιάρηι appel-
 lat Codinus in verbis citatis. Alias di-
 cebatur, ὁ ἀβεσιάρης, & Imperatorem
 in castra sequebatur, tentoriumque à
 sinistra habebat, ut mensæ domesticus
 à dextrâ Imperatoris tentorij. Et hic
 rursum subjectos sibi habebat τὰς κοι-
 τωτάριας, & τὰς ἐβδομαρίας. Anonymus
 πρὶ κατὰ δόξ. ἀπλ. ὁ αὐτὸς δὲ τῷ τοιαύτῳ χω-
 ρῇ κατὰ τὸ ἐνὸνυμον μέρος πηγνύσθω ἢ τῷ

ἀβεσιάρηι σκηνῇ, κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν, τῷ ἐπὶ
 τῆς τραπεζῆς. ὅπριον δὲ τῷ ἀβεσιάρηι, ἢ τῷ
 φύλακῃ, καὶ καθ' ἑξῆς κοιτῶντων, καὶ ἐβδο-
 μαρίων, καὶ λοιπῶν τῶν διακονούντων οἰκείων
 τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ipse vestiarius tā-
 tum mari exercitum ducente Impera-
 tore triremi propriâ vestes ejus vehens
 proximè triremem quoq; ejus seque-
 batur. Codinus. ὁ βεσιάρης ἔχει ὑπηρε-
 τήματα θαλάσσιον. τῷ γὰρ βασιλεῖ κατὰ
 θάλασσαν στρατεύοντι, ἄρχαι ἔσονται τῷ
 βεσιάρηι φέροντι κατέργχε, ἡὼς τριήρη,
 ἀπολαθῇ τε κατόπι τῷ βασιλικῷ κατέργχε.
 Supra hunc erat ὁ πρῶτος βεσιάρης, qui
 officij præstandi causa extra urbem
 non sequebatur, eâ molestiâ in Ve-
 stiarium incumbente. Vides eius mu-
 nus apud eundem Codinum pag. 97.
 & aliquot sequentibus. Tanta autem
 illius dignitas erat, ut ad affinitatem
 quoq; Imperatoris admitteretur. Gre-
 goras de Georgio Musalone narrat,
 homine generis obscuri, lib. III. διὰ δὲ
 εἰς τὸ τῷ πρῶτῳ βεσιάρηι τάχιστα ἀνέχθῃ
 ἀξίωμα, καὶ γυναῖκα συνέξουσιν, ἢ τῷ καθ' ἑ-
 αῖμα προσσηκῶν ὑπῆρχε τῷ βασιλεῖ. Et
 ipsis Imperatorum consanguineis da-
 batur hoc munus. Observeo ecce apud
 Cantacuzenum lib. I. cap. XLIII. *Pro-*
tovestiarius matrem habuit Annam soro-
rem Andronici senioris. Phranzes Chro-
 nici lib. II. cap. VII. *Marcus Palæologus*
 (Vides Imperatorium genus) *Iagnus,*
qui & postea Protostrator creatus est, Pro-
tovestiarij dignitate fungebatur, legationis
socius mihi adiungitur. Michael I. Palæ-
 ologus supra omnes dignitates eve-
 xit, & præsina Protosebasto adempta
 ei dedit, idque obrinuit etiam sub An-
 dronico I. & Michaële II. Palæologis,
 donec

donec mox iterum abrogavit Andronicus iunior in honorem Magni domestici, Ioannis Cantacuzeni. Codinus. ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαολόγων ὁ πρῶτος ἀπὸ τῆς πρωτοβασίλειος τῆς πράξι-
να ἀφελῶν, ὅς ἐστι ἀξίωμα ἰγ'. ἐφόρεσε ταῦ-
τά τὸν ἀνέψιον αὐτοῦ μιχαὴλ τὸν ταρχανιώ-
τιν, τιμῆς πρωτοβεσιάρη. ὃν καὶ ὑπερέ-
χοντα πάντων, τῆς τε μεγάλης δομῆς, καὶ
τῆς πανυπερβασίς ἐποίησε, μετὰ τὸν καί-
σαρκα. ὑπερεβίβασι δὲ πάλιν τῆτον ὁ βασι-
λεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαολόγων ὁ δεύ-
τερος, ὅτε τὸν κατὰ κράτος ἰωάννην, ὡς
ἀνωτέρω περιέλεγκται, ἐτίμησε μέγαν δομέ-
σικόν. ἀνεβίβασι δὲ αὐτὸν τῆτε πάππας ὁ
βασιλεὺς ἀνέψιον, αὐτοῦ δὲ θείων, καὶ ἐτί-
ρων πάντων, καὶ αὐτῶν δὲ τῆς πανυπερσε-
βάσης, καὶ τῆς πρωτοβεσιαρίας. Chlamys
ejus, calcei, & sella equestris, coloris
erant prasini, ut & dicanicium. Codinus. τὸ δικανίκιον τῆς πρωτοβεσιαρίας χρυ-
σοπράσινον. χρυσοχοϊκόν, ὑποϋέλινον. τῆ
ὑποδήματα αὐτοῦ πράσινα. ἔτι καὶ ἡ σέλα,
ἔχουσα καὶ αὐτὴ μαργελλίον, ὡς καὶ ἡ τῆς πα-
νυπερβασίς. καὶ τὸ ταμπάριον αὐτοῦ πρά-
σινον μετὰ μαργελλίων. Ac de calceis qui-
dem clarè etiam Nicetas in Alexio Comneno, lib. 111. Vbi de Ioanne Protovestiario. καὶ τὰ ἐν τῇ σκηνῇ διελό-
γηροι, ἐν οἷς καὶ λυτὰ βαβράχια τὸ χρώμα
πέδιλα τῆς πρωτοβεσιαρίας. Adeoque ex
omnibus aulae Constantinopolitanae
axiomatidis post Sebastocratorē, Cae-
sarem, ac Despotam, prater Panhy-
persebastum, qui citrinum colorem
gestabat, nemo alius honorem habe-
bat distincti in calceis coloris. Satis
clarè indicat Nicetas in Isaacio Ange-
lo. Hoc enim volunt illa verba. ἐπω-
κείωτο γὰρ ὑπὲρ ἅπαντας, τιμηθεὶς πρωτο-

βεσιάρη, καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἑτερόχρωμα
καθ' ὑπερβασίαν πέδιλα. Atque hæc de
vestiario propriè, ejusque præfectis.
Aerario verò qui præerat, is πρωτοβε-
σιαρίτης dicebatur: & cave confundas
hæc duo nomina, similitudine decep-
tus. Erat enim ut munere diversus, ita
& vestitu distinctus, cum umbellâ vte-
retur clavatâ, tunicâ & pallâ eadem
cum Logothetâ Generali, dicanicio
autem primus nodus erat aureus, reli-
qui alternatim aurei & coccinei. Co-
dinus. τὸ τῆς πρωτοβεσιαρίας σκιάδιον κλα-
πυλόν. τὸ καββάδιον καὶ τὸ σκαράνικον αὐ-
τῆς, οἷα τὰ τῆς λογοθέτης τῆς γενικῆς. τῆ δὲ
δικανικῆς αὐτοῦ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος
χρυσός, τὸ δὲ ἐφεξῆς, συβαλταρία χρυσο-
κόκκινα. Munus ejus partim jam dixi-
mus, & præterea pluribus explicat Co-
dinus pag. 63. 65. Et dignitas hujus
quoque tanta, ut Imperatorum etiam
consanguineis daretur, sicuti Proto-
vestiarij. Ecce vides apud Codinum.
ὁμοίως λέγει καὶ τῷ ἀνέψιῳ τῆς βασιλείας τῷ
πρωτοβεσιάρη. Suberat ei, ὁ περικαθη-
μύδης τῆς βεσιαρίας. Codinus idem hoc
nos docet. ὁ περικαθημύδης τῆς βεσιαρίας
ὑπὸ τὸν πρωτοβεσιάρην εὐρίσκειται, ὑπη-
ρετῆ δὲ καὶ εἰς τὰς περισφερομένας καὶ ἐξερ-
χομένας εἰσοδύς τε καὶ ἐξόδους. Vbi errant
viri docti, qui τὸ βεσιάριον, Vestibulum, &
τὴν πρωτοβεσιάρην, Principem vestibuli,
interpretantur.

ΒΕΣΤΙΟΠΡΑΤΗΣ.

Βεσιοπράτης. Sutor. Qui vestes vende-
bat. Moschopolus. βεσιοπράτης, ὁ ῥάπτης.
βέσια γὰρ τῶν ῥωμαιοῦς τὰ ἱμάτια.

ΒΕΤΕΡΑΝΟΣ.

Βετεράνους. Veteranus. Suidas. Βετερά-
νους.

ἡ. ὡς ῥωμαίοις ὁ δ' ἀπολυθεὶς τῆς στρα-
τείας. Glossæ Basilicorum. Ἐτεράν, ὁ
πεπαιδευμένος, καὶ ἀφεθείς τῆς στρα-
τείας. Iterum. Ἐτεράν, ὁ γέρον. Scribitur
illic etiam, βιδεάν.

B E T T O N I K H.

Βετονίκη. *Betonica*. Vide βιβονίκη.

B H A I.

βήαι. Vox incognita. Extat apud
Anonymum de bello sacro.

να ἔχῃ τὰ καλάβρητα καὶ βήαι δεκαδύο.
Video vestigium quoque dictionis in
Glossis. *Ballistæ*. καλὰ βήαι.

B H A P I O N.

Βηλάριον. *Velarium*. Achmes cap.
CCLXII. ἰαν' ἰδῆ' ὁ βασιλεὺς ὅτι τὰ βηλά-
ρια αὐτῷ διάγεισαν, ἐν ῥῆσ' θλίψιν εἰς τὴν
αὐγῆσαν, καὶ εἰς τὰς γυναικας αὐτῆς. Per-
peram ibi hodiè σελάρια legitur. Nam
quid fellis loci in isto capite, cujus ti-
tulus promittit tractatum περὶ βήλων,
καὶ ὀπικαλυμμάτων, καὶ ταπήτων. Bene
itaque correximus.

B H A O Θ Y P O N.

βηλοθύρον. Non est *Velatura*, de gene-
ri verbo Romano, quod existimant
viri docti, sed ὡς ἀπέτασμα, quod di-
ductum ianux initar trāseuntēs trans-
mittit. Aristophanis Scholiastes ad
Ranas. ὡς ἀπέτασμα, ταῖς σκηναῖς, τοῖς
περικκοῖς βήλοις, ἢ βηλοθύροις. Codinus de
Offic. Aulæ Constantinop. χρυσῶν δὲ βη-
λοθύρων ἀναβάθραν σκεπτόντων, ὥστε μὴ ὀρε-
σθαι τὰς βασιλεῖς, εἰ ψάλλται ἄλλοι τὸ ἀνα-
τείλαντα. ἀρχιερέων ἐν εὐθύς τῶ βηλοθύρων,
ἐμφημεῖν οἱ βασιλεῖς. Et sæpe illic oc-
currit. Corrige autem Guilielmum Bi-
bliothecarium in Stephano VI. *Fecit* ὁ

in eadem basilicā egregij doctoris gentium
belothyrā quatuor, ex quibus unum auro
textum. Et mox. *Contulit in eadem basi-
licā Apostolorum cortinam lineam unam,*
velothyrā serica tria in circuitu altaris.
Editur, *velothera*. Nemo de correctio-
nis veritate est dubitaturus.

B H A O N.

βῆλον. *Velum*. Suidas. ὡς ἀπέτασμα,
ὡς ἀκαλύμμα, ὡς ἀπλωμα, τὸ λεγόμενον
βῆλον. Hefychius. ἔβλω, τὸν οἶνον κρήτες, οἱ
δὲ βῆλα. Constantinus de Administrat.
Rom. Imp. ἔνδον τῷ βῆλι τῷ κρεμαμένῳ
εἰς τὴν καμάραν. Item. εἰσέρχοντα τῷ βῆ-
λι κρεμαμένῳ εἰς τὸ ἅγιον φέαρ. Achmes
cap. CCLXII. τὰ βῆλα, καὶ τὰ ὀπικαλύμ-
ματα, εἰς θλίψιν δρμηῖαν. Et aliquoties
illo capite. Arcadius archiepiscop. Cy-
pri in vitâ S. Simeonis. ἰδόντες δὲ αὐλῶ-
τινες τῶ ἀπίστων ἕως ἐν ἡμέρας μετὰ φώτων καὶ
βῆλων διοξαζομένων, καὶ παλατιῶν ζήλων
συνετάρχεσαν τὰς ὁμοῖας αὐτῶν ἀτάκτας ἀν-
θρώπους.

B H M E P I A.

βημερία. Pro, ἑυμερία. Anonymus
De nuptijs Thesci.

καὶ εἰς τὴν πρῶτῃ βημερία σε θέλη
ἀνεβάση.

B H N A T O P.

βλωάτωρ. *Venator*. Bestiarum prae-
fectus. Martyrologium in Passione Gly-
ceriæ. ἕως δὲ ἕως τῆς ἀγίας γλυκερίας
ἀνακομίσας ὁ βλωάτωρ ἐπαίρει τὸ πτερόν, ὃ
ἐξέρχεται λεάνα παμμεγέθους βρυχωμένη.

B H E I A A O N.

βήξιλλον. *Vexillum*. Vide βήξιλον.

B H P I O N.

βηρίον. *Birrus*. Chlamys. Lacerna.
L Arte-

Artemidorus Onirocrit. lib. 11. cap. 11. χλαμὺς δὲ, *lū enioi maodūlu*, οἱ δὲ ἐφελόα, οἱ δὲ ἐφηρίον καλῶσι. Glossæ MSæ. Servij nomen præferentes, præstantes illæ quidem, & notæ satis bonæ, sed corruptissimæ, quippe in quibus Græca omnia caractere sunt Latino signata. Ex, inquam, Glossæ. *Lucerna, blonin. berin.* Corrigo, & rescribo, *Lucerna.* φελόνιν, *ἐφηρ.* Iam φελόνιν, & ἐφηρην, corrupto illo ævo scribebant, pro φελόνιον, ἐφηρίον, ut mille ralia. Synodus Gangrensis Can. 11. καὶ αὐτὸ φέροντο τῶν μιὰ εὐλαβείας τὰς βήρας φορέντων. Zonaras. Ἐκκληγοροῦν τὴν φορέντων τὰς βήρας, καὶ σημεῖα δηλονότι ὑφάσμαθα.

ΒΗΡΟΥΤΤΑ.

Βηρεῖτα. *Vermi.* Glossæ veteres Græcolatinæ. *ἐρηρεῖτα.* ἠδὲ ἀκοντίς. *Cantharidum.* Vide Glossarium Rigaltij.

ΒΗΣΑΛΟΝ.

Βήσαλον. Later. Glossæ. βήσαλον. *Later costus.* Et βήσαλα. *Laterculi.* Ioannes Tzetzes Chiliade 1x.

ὁπλὴ δὲ πλίνθον γήωσκε, πλὴν βήσαλον καλῶμεν.

τὰ βαβυλῶν κτίσμα γὰρ ὅπως ἔρχεν ἐκ βήσαλα.

Basilic. Eclog. LXVIII. καμάρων ἀπὸ βησάλων ἔξεν ἔχειν πλεονέον τὰ κοινὰ τοίχα. Theophilus de Rer. Divis. ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰ λίθον, ἢ βήσαλον, ἢ κίονα. Sospater Charisius lib. 1. *Neutra semper pluralia, hæc arma, avia, arbitria, batualia, bona, ὑπάρχοντα, brevia, besalia, iusta.* Et Leo Byzantinus librum scripsit, cum titulo, περὶ βησάλων. Auctorest Suidas. Apud Myrepsum lib. de Emplastis, cap. αχciii. scribi-

tur βίσταλον. Vox Fuchsius non intel-lecta.

ΒΗΤΖΑ.

βητζα. Vide βίσα.

ΒΗΤΙΟΝ.

βητίον. *Vitium.* Glossæ Basilic. βητίον. αἴτια.

ΒΗΧΑΝΙΑ.

βηχανία. Occurrit apud Myrepsum, lib. de Drosatis, cap. LXXXI 11. Fuchsius explicare non potest. Ego *Typhlaginem* esse cenfeo, quæ veteribus medicis Græcis βήχιον appellatur.

ΒΙΒΑΡΕΤΗΣ.

Βιβαραυτής. Glossæ Græcolatinæ: *Βιβαραυτής. Cetarius.*

BIBAPION.

Βιβάριον. *Κένarium* Tzetzes. Chiliade VII.

ἔχων ἰχθὺν ἐμύραιναι ἐν τῷ βιβάρειο, ζῶσαν ἐκόμισεν αὐτῷ σρεπλῶ τῶν δισαλίων.

Scholiasies Oppiani Halicut. 1. ἐνθα. ὅπως ἐν τῷ βιβάρειο. Scholiasies Nicandri Theriacis. ἐχέτλιον δὲ, τόπος τῶν πλοῖα, ὅπως τὰς ἰχθύς τιθέναι καὶ συλλέγειν. ἢ ὁ ζῶνς, καὶ τὸ βιβάριον.

ΒΙΒΛΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Βιβλοθηκάριος. *Bibliothecarius.* Bibliothecæ præfectus. Inter epistolas Photij una est cum hac inscriptione. ἀσασαίω πρεσβυτέρω καὶ βιβλοθηκαρίω ρώμης.

ΒΙΓΛΑ.

βίγλα. *Vigilia.* Excubiæ. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 1. μήτε φυλακὰς ἔχων ἀκρεβαῖς, ἢ βίγλας. Codinus De Offic. Aulæ

Aula Constantinop. τὰ τῇ μεγάλῃ
δραγαλίᾳ τῆς βίγλας φορέμα, &c. Etymologicus Auctor. Φρυκτωρία ἐστὶν ἡ παρ' ἡμῶν λεγομένη βίγλα. ἢ φανός, ἢ λαμπάς. Plura in Glossario suo vir eruditissimus, Nicolaus Rigaltius, Invenio etiam aliam significationem in Turco-græciâ Crusij. βίγλα. *Crux ensis.*

ΒΙΓΛΑΤΩΡ.

Βιγλάτωρ. *Vigilator.* Excubitor. Nicephorus περὶ τῶν ὁδοπομιῶν πολέμου. βιγλάτωρ ἐφιστῶντας ρωμαίους ἐ' ὀπτηθείας.

ΒΙΓΛΕΥΕΙΝ.

Βιγλεύειν, sive βιγλιεύειν. *Vigilare.* Excubias agere, Leo Constitut. xii. καὶ ἐκάστῳ τέρμασι σκευτάτορας, ἤγαν βιγλιεύοντας, ἀφορίσεις. Hierocles τῶν αἰσίων, cap. xxix. ἀσολασκός, καὶ φалаκρός καὶ κηρύς σιωδεύοντες σιωθέντες πρὸς τῶστας ὥρας βιγλιεύσαι.

ΒΙΓΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Βιγλιατικόν. *Æs,* quod vigilēs, sive excubitores, accipiebant. In Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzem lib. iii. cap. xxiv. καθελκόμφοι εἰς ἀπατήσεις καμπανισικῶ, μεζιτικῶ, ζυγατικῶ, μετρηατικῶ, παχιατικῶ, γομελαϊκῶ, οἰωνίω, σκαλιατικῶ, βιγλιατικῶ.

ΒΙΓΛΙΖΕΙΝ.

Βιγλιζέειν. Idem quod βιγλιεύειν. *Vigilare.* Glossæ Græcobarbaræ. νὰ ἀναβλέψῃ. ἤγαν νὰ βιγλιζῇ. Occurrit illic pluries.

ΒΙΖΑΚΙΟΝ.

Βιζάκιον. Lapillus. Fragmentum lapidis. Suidas. βιζακίων. μικρῶν λίθων.

Macarius Homil. xvii. ὡς γὰρ εἰ τις βιζάκιον λίθον ρήψας εἰς τὰ χεῖρα εὖθις ἐβλαψεν ἢ παρὰ κινήσει τὸ τὰ χεῖρα. Antiochus Monachus in Pandecte, Homil. lxxvi. οἰκοδομὴ ἐκ μεγάλων καὶ ἐστίμων λίθων σιωισαμένη χρῆζει τῆς τῶν μικρῶν βιζακίων σιωοικοδομῆς.

ΒΙΖΗΡΑ.

Βιζήρα. *Italicum, Viscera.* Buccula cassidis. Anonymus de nuptijs Theisci.

ἀρκήτας ἀνασκόουσι τῷ ἔλμα τῶν βιζή-
ραν,

καὶ παρευθὺς τὰ μάτια τὰ ἐβρέθησαν
ὁμπερὶς τῷ.

Iterum alibi.

ἐξέβη καὶ ἐσάθηκεν, καὶ βιζήν τῶν βιζή-
ραν,

γιανασεγνώση ἰδρωῖας, νὰ λάβῃ καὶ ἀ-
ρα.

ΒΙΚΑΝΑΛΙΑ.

Βικαναλία. Glossæ Basilic. βικαναλία, ὁδὸς ἡ εἰς κώμην ἄγουσα.

ΒΙΚΑΡΙΑ.

Βικαρία. *Vicaria.* Vicariatus. Iustinianus Novell. viii. μήτε αὐθυναίαν μηδεμίαν, μηδὲ τὴν μέχρη νῦν καλυμένην βικαρίαν.

ΒΙΚΑΡΙΑΝΟΣ.

Βικαριανός. *Vicarianus.* Iustinianus Novell. xxvi.

ΒΙΚΑΡΙΟΣ.

Βικάρειος. *Vicarius.* Suidas. Βικάρειος. ὁ δὲ ρωμαίοις διάδοχος. Glossæ Basilic. βικάρειος, ὁ ἐκ προσώδου. Corrigo, ὁ ἐκ προσώπου. Sic rectius in iisdem alibi. βικάρειος, ἐκ προσώπου. Basilic. Eclog.

L ij. LIV.

LI V. τῶν βικαρίων καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν
 περὶ δεχομένων τὰ τοιαῦτα, καὶ συγκεχε-
 ρμένων τῷ κανόνι. Socrates lib. vii. cap.
 xii. ὑπατικός τῆς ἰταλίας γενόμενος, μετὰ
 ταῦτα καὶ βικάρειος τῶν βρετανικῶν νήσων
 καταστάς. Scribebant etiam βικάρειος,
 ut multa talia. Itaque tollendum est
 mendum ex epistolâ Cōstantini Mag-
 ni ad Cæcilianum, apud Eusebium
 Hist. Eccles. lib. x. γίνωσκες με ἀνιλήν
 ἀνθυπάτω, ἀλλὰ μὲν καὶ πατρικίῳ τῷ ἑ-
 κείνῳ τῶν ἐπαρχῶν, παρῶσι, τοιαύτας ἐν-
 τολάς δεδωκέναι. Perperam editur, τῷ ἱε-
 ράρει. Simile mendum apud Suidam.
 εὐαλκκοί, ὀνομαζόμενοι. Hodie est. ἑλδο-
 κοι. Loquitur de Volscis. Quod autem
 ad vicarios attinet, erant illi varij,
 quos non recenseo: licet omnes recog-
 noscere ex Notitiâ Imperij. Hoc ta-
 men vnum monebo, quod in Notitiâ
 Consuetudinum bis in ordine legatur,
 ὁ τῷ μακρῷ τείχεος. Sed turbare id nemi-
 nem debet, tanquam superfluum al-
 terutrum sit, & malè repetitum à supi-
 no ac negligente librario. Quippe mu-
 ri longi vicarij duo fuerunt: alter po-
 liticus, alter militaris. Clarè discimus
 ex Nouell. xxvi. ὅτι γὰρ τῷ μακρῷ τεί-
 χος δύο τινες καθήσκει καὶ βικαρίως ὀνο-
 μάζεσθαι σιώσιμον ἀπαλῆς, τὸν μὲν στρα-
 τιωτικῶν ἡγεμόνων τάξεων, (πολλὰ δὲ αἱ
 κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον διυναμεις) τὸν δὲ τοῖς
 πολιτικοῖς πράγματιν ἐφεσῶτα. ἄμφω δὲ
 εἴτοι πληρεῖς, ὁ μὲν τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρ-
 χων ἐκείσε τάξιν, ὁ δὲ τῶν ἀνδρειοτάτων
 στρατηγῶν. Itaque in Notitiâ istâ prior
 de militari, alter de politico capien-
 dus est. Hoc ignoratum compulit in-
 terpretem Haloandrum, virum erudi-
 tissimum, in errorem, qui videtur

censuisse repetitionem otiosam supini
 librarij. Sed quis porro hic longus mu-
 rus? Libet dicere per occasionem, il-
 lustrandi Imperij Constantinop. cau-
 sâ. Condidit illum Anastasius Impe-
 rator sexaginta ab Vrbe milliariibus,
 extenditque à magno mari versus me-
 ridiem milliariibus quinquaginta, lati-
 tudine pedum viginti. Suidas. ἀναστά-
 σις ὁ βασιλεὺς ἐκτίσεν τὸ μακρὸν τείχος
 περὶ μιλίων ἑξήκοντος ἑ. διατείνας ἐκ τῆς
 κατὰ ἀρκίον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν μῆ-
 κος μιλίων ἑ. εὐρύς τε πεδῶν κ. Zonaras
 Annal. iii. addit causam, nempe ad
 prohibendas invasionses Scytharum.
 εἶτος ὁ ἀναστάσιος ἐκτίσεν τὸ μακρὸν λεγόμενον
 τείχος ἀπὸ μεγάλης θαλάσσης διήκον ἄχρι
 τῆς ἑλυβερίας, διὰ τὰς ἐφόδας τῶν μυσῶν ἢ
 γαλγάρων, ἢ τῶν σκυθῶν. Et hinc à condi-
 tore ἀναστασιακὸν appellat Cedrenus.
 At verò, ut ad Vicarios redeamus, pri-
 mitus hi quoq; impositi Isauriæ, Gala-
 tiæ, & Phrygiæ Pacatianæ: sed pro his
 dati illis postea Comites; Isauriæ qui-
 dem ante tempora Iustiniani, sed Ga-
 latiae & Phrygiæ ab ipso demum Iusti-
 niano, ad exemplum Isauriæ. Vide No-
 vell. xxvi. Theophanes in Chrono-
 graphiâ. Ἐλήθον κατέναντι μυχίων κόμης
 λεγομένης, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν Θεόδωρος ὁ βικαρί-
 ος. Apud Anastasium Bibliothecarium
 in Hist. Eccles. est, Theodorus Vigarius.
 Sed ille erravit, cum exislimaret cog-
 nomen esse, quod erat nomen digni-
 tatis. Apud Anonymum De Form.
 cap. x. scribitur, Vigarius.

ΒΙΚΙΑ. ΒΙΚΙΟΝ.

βίκια, & βίκιον. Vicia. Glossæ Servij.
 Vicia. Βίκιον. Glossæ Græcolatinæ. Βίκια.
 χόρτος. Vicia.

ΒΙΚΟΣ.

ΒΙΚΟΣ.

Βίκ@. *Vicus*. Glossæ Græcolatinæ veteres.

ΒΙΚΤΟΤΡΑ.

Βικτ@. *Victoria*. Glossæ Basilicorum. Βικτ@. νίκη.

ΒΙΑΗ. ΒΙΑΙΟΝ.

Βίλη. *Villa*. Basilic. Eclog. II. αἱ δὲ οἰκοδομῆαι ἐν μὲν τῇ πόλει οἰκίαι λέγονται, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις βίλαι. Vel βιλίον quoque, sive εἰλίον. Basilic. Eclog. I. VI. ἡμαρῆσας τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, ἢ μὲν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἥτοι εἰλίον, εἴτ' ἐν κεντρύων, καὶ τὰ ὀνόματα τ' αὐτῶν.

ΒΙΑΛΟΣ.

Βίλλ@. Liber. Darmarius in fine Synodici ejusdā. τὸ τέλος ὡς ἐξίτηλον ἔκ' ἑτερον ἀντίγραφον ὑπὸ τῆς ἀρχαιοτήτ@ τῆς βίλλας, καὶ διὰ τὸ τοῦ ἑλλινισμοῦ. Nisi legendum, τῆς βίβλας. Aut βίλλ@ posita depravata pro βίβλα. Græci dixerint, Observemus, si alibi fortè occurrat.

ΒΙΝΔΙΚΑΤΙΩΝ.

Βινδικαίων. *Vindicatio*. Glossæ Basilic. Βινδικαίον, διεκδικήσῃ. Ita corrigo. Perperam editur, Βινδακτίονε, διεκδικήσῃς.

ΒΙΝΔΙΞ.

Βίνδιξ. *Vindex*. Exactor. Basilic. Eclog. LVIII. εἴτε ἐν ἐξάκτορες, ἢ ἐνδίκες, ἢ ταξέωται ὡς λαμβάνουσιν. Et paulò post. εἰ μὴ τὸ ὡς τῆς περὶ φάσεως τῶν ἐξακτόρων, ἢ βινδίκων. Evagrius lib. III. cap. XLIII. περιεῖλε δὲ ἑ τὴν τῶν φόρων ἑσπράξιν ἐκ τῶν βαλεληγίων τὰς καλεμύνας εἰν-

δικας. Iustinianus Novell. XXXVIII. τὰς εἰσίας κατέσειξε, καὶ τὰς πόλεις ἔτρω ἐλάττωσεν, ὥστε ὑπὸ τῆς εἰσῆς τὰς πόλεις θύρας μισθώσας, ἔς δὲ εἰνδικας καλεῖσι. Vide iterum Novell. CXXVIII.

ΒΙΞΙΛΑ. ΒΙΞΙΛΑΤΙΩΝΕΣ.

Βίξιλα, *Vexilla*. & βιξιλατίωνες. *Vexillationes*. Cedrenus. βιξιλατίωνες. οἱ ῥωμαίων ἱππεῖς. καὶ βίξιλα, ὡς περὶ ἀσμάτων ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ εἰς τετραγώνον σχῆμα πεποιημένα. εἰεν δ' αὐτὰ λεγόμενα φλάμαλα. Methodius de Cruce. ἐλεῦθεν οὐκ ἔτι βασιλεῖς πάσης πονηρίας ἕξως ἐπὶ κινερασμῷ, τὸ σκουροῖδες ὡς λαμβάνουσιν αἰσθημένοι σχῆμα, τὰ καλεμύνα τῇ ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ βίξιλα ἐμνησανήσατο. Vegetius de Re. Mil. lib. II. cap. I. *Equitum ala ab eo dicuntur, quod ad similitudinem alarum ab utraque parte protegant acies: quoniam vexillationes vocantur.*

ΒΙΟΚΩΛΥΤΗΣ.

Βιοκωλύτης. Basilic. VI. Titulus est, περὶ τῶν δακτύλων, ἥτοι βιοκωλυτῶν λυκαονίας, καὶ λυδίας. Iustinianus Novell. VIII. καὶ λησδιώκτας, ἢ τὰς καλεμύνας βιοκωλύτας. Hi nimirum erant constituti in provinciis ad vim & proterviam militum compescendam.

ΒΙΡΓΟΝ.

Βίργον. *Virga*. In Etymologico Suidæ. βίργον, τὸ κηρύκειον, ῥα εἰδ@ ἣν ἐκρεῖται ὁ κήρυξ.

ΒΙΡΡΟΣ.

Βίρ@. *Birrus*. Vestis genus. Honorius Serm. de S. Brixio. *Prunas arden-tes circa civitatem in birro suo portans ante sepulchrum S. Martini deposuit.* Gregorius lib. VII. epist. V. ad Ianuarium.

L iiij. *Ima-*

Imaginem illic genetricis Dei, Dominiq̄ue nostri, & venerandam crucem, vel birrum albam, quā de fonte surgens indutus fuerat, apposuisse. Quæ verba profert etiam Ionas de Cultu Imag. lib. 1. Sed hodiè editur, *pyrrum albam*. Nos correximus. Martianus Capella De nupt. Philolog. lib. .iv. *Et birrus, & tunica, potius vestis habent, & diffinitionem possunt accipere.* Suidas. ἱφεςρίς, ἱματίον ῥωμαϊκόν. λέγεται δὲ καὶ μαυδύς, καὶ σίρρον, ἅτινα ἐν οὐνείῳ ἐλεπόρισμα θλίψεως σημαίνουσι. Quæ postrema ex Artemidoro desumpta scias, lib. .ii. cap. .ii. Sed quare? θλίψεως σημαίνουσι. Ratio, quia servilis hæc vestis. Accipio ex l. *sine exceptione*. 1. Cod. Theod. De habitu quo vti oportet intra urbem. *Servos sanè omnium, quorum tamen dominos sollicitudine militia constabat non teneri, aut birris vti permittimus, aut cucullis.* Dicebant etiam *Birretum*, ὑποκορευτικῶς. Liber Cærimon 1. cap. vi. *Cingulo rubeo, cum aureis fibulis, birreto rubeo, & demum mundo nitidoq̄ue rochetto.* Et passim illic. Vide quæ olim in Critico Arnobiano, & Animadvers. Miscell. lib. .iv. cap. .iii.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ. ΒΙΣΕΞΤΟΣ.

Βίσεκτ(ο), sive Βίσεξτ(ο). *Bisextus*. Cædrenus. τὰς τῶ δευτέρῳ ἔτει αἱ ἰνδικτοὶ ἐπεροήθησαν, καὶ τὸ Βίσεξτον. Photius in Bibliothecā. περὶ τε γὰρ βισέκτου καὶ ἐμβολίμου μηνὸς, καὶ ἐπακτίων ἡλίου, καὶ ἐπακτῶν σελεύης, λεπτομερῶς καὶ σαφῶς διαλαμβάνει. Ioannes Damascenus De Orthodoxa fide. τὰ τέλεστα σωτηριεύματα κατὰ τέσσαρα ἔτη μία δόσι λεῖται ἡμέρα, ἥτις λέγεται βίσεξτ(ο). Pfellus lib. de Astronomiā. καὶ ἀφίεναι ὑπὲρ τῆς φερελα-

ρίς δύο ἡμέρας, ἢ μίαν, ἐὰν ᾖ Βίσεξτον. Isaac Argyrus in Can. Pasch. αὐτὴ ἡ τελεία ἡμέρα προσέθεται ταῖς τρεῖς ἡμέραις, καὶ γίνονται τὸ ἔτος ἐκείνο τρεῖς ἡμερῶν. ὁ καλεῖται παρ' ἡμῖν ῥωμαϊκοῖς Βίσεξτον.

ΒΙΣΚΗΝΑ.

Βισκλώα. Vide πισκίνα.

ΒΙΣΣΑ.

Βίσσα. *Bissa*. Vas. Hesychius. λήκον, βίσσα ἱλαίη. Iterum. ξυσρολήκον, καὶ δὴ καὶ βίσσα. Tamen in Glossis Arabicolatini legitur, *Bissa, corrigia*. Quo pertinet illud Auctoris incerti apud Suidam. τῆς πίζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ βίτζιον εἰργάζατο. Et observa, quod illic per τζ. scribitur. Sic apud Oppiani Scholiasten Halicut. 11. ἱμαίῳ λης, μάστιγι, βίτζας. In Canonio Mathematico Adespoto. ἐὰν πῶσι βίτζα δὴ τὸ χειρὶν. Cyrillus in Lexico. φεγγέλιον. βίτζα. Vel etiam βήτζα: Anonymus de nuptijs Thesei.

καὶ βήτζαν εἰς τὸ χεῖρ τῆς ἐβάσαν δὴ φίδι.

ΒΙΣΣΑΛΟΝ.

Βίσσαλον. Vide βήζαλον.

ΒΙΤΑΛΙΑ.

Βιταλία. Galli *Vituailla*, Itali *Vettonaglia* dicunt. Latini recentiores, *Vitualia*. Exstat in Turcogræciā Crusij.

ΒΙΤΑΞΙΔΕΣ.

Βιτάξιδες. Milites Turcici. Laonicus Chalcondyles lib. .vii. καὶ ἰωάννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὴν φάκην, τὰς βιτάξιδας καλεῖ μὲν ἐπὶ τὸν τ' ἀγίας στρατηγόν. Puto eosdem esse, quos βιτίξιδας vocat sub finem libri. ἐν μέσῳ δ' αὖτ' ὁ

ἑτάσθη ὁ χωνιάτης, ἔχων τὰς τε βιτάξιδας κα-
λαμῶνας, καὶ τὸν ἀρδεύειν στρατὸν.

ΒΙΤΕΖΙΔΕΣ.

βιτάξιδες. Vide supra, βιτάξιδες.

BITZA.

βίτζα. Vide Cίστα.

BITION.

βίτιον. *Vitium*. Occurrit apud Iure-
consultos Græcos. Corrigendæ sunt
Glossæ Basilic. Cίτιον ἄβελ. μέμψιν ἔχει.
Hodie editur Cιτοναδέ.

BITONIKH.

βιτονίκη. *Betonica*. Demetrius Constā-
tinop. Hieracosophij lib. i. cap. XIV.
& alibi. Apud Æginetam scribitur,
βατηνίκη.

BITPANGOS.

βιτράνος. Pro, Cίτράνος. *Veteranus*. Glossæ
Basilic. Cίτράνος, ὁ πεπαλαγωγῶ.

BLAMMAN.

βλάμμαν. Pro, βλάβη. Glossæ Græ-
cobarbaræ. πόνος. κόπος. βλάβη. βλάμ-
μαν. βλάψιμον.

BLASTEMA.

βλασεμά. Ex Italico. *Blastemare*. Co-
rona pretiosa. γὰ βλασεμά. *Blasphema-
re*. βλασφημεῖν.

BLATION.

βλάτιον. *Blatta*. Actuarius. βλάτιον
βυζάνιον, ὅς ἐστιν ὁ κρινὸς τῆς πορφύρας. Gre-
gor. Turonensis, lib. ii. cap. xxxviii.
Et Anastasio Imperatore codicillis de Con-
sulatione accepit, & in basilicâ beati Martini
tunicâ blateâ indutus est, & chlamydē im-
ponens vertici diadēma. Sæpe occurrit
apud Codinum, Nicetam, Cedrenum.

BLAPHIMON.

βλάψιμον. Vide βλάμμαν.

BLEOPON.

βλέθρον. Moschopulus. ἔλυθρον. ὁ
τῶν καρπῶν φλοιός. καὶ τὸ κοινῶς λεγόμε-
νον βλέθρον.

BLHCKOTNEAION.

βλησκονέλαγον. Olci genus. Orneo-
sophion. κρινέλαγον, ἡ βλησκονέλαγον,
ἡ αἰλῆφης ἡ καφαλιὸς αἰλῆ μέχρη τριῶν
ἡμερῶν.

BOEBODOS.

βοεβόδ. Dignitatis nomen; *Vaiino-
da*. Constantinus De Administr. Imp.
cap. xxxviii. τὸ τῶν τέρκων ἔδν. παλη-
σίον τῆς χαζαρίας τὸ παλατὸν τῆς καλοῖκη-
σιν ἐποιεῖτο εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπονομαζόμενον
λεβιδία ἀπὸ τῆς τῆ πρώτης βοεβόδης αὐλῶν
ἐπωνυμίας. ὅς τις βοεβόδ. τὸ μὲν τῆς κλη-
σιως ὄνομα λεβιδίας προσσηγαρεύει, τὸ δὲ
τῆς αἰξίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αὐτὸν, βοε-
βόδ. ἐκαλεῖτο.

BOOPAKOS.

βοθρακός. Rana. Vide βορδανὰς.

BOIA.

βοία. *Boia*. Vinculi genus. Glossæ.
Boia, torques damnatorum. Aldhelmus
de Laud. Virg. *Ad calumniam pontificis,
& infamiam cleri, boias in collo & compe-
des in cruribus neclunt*. Cantazucenus
lib. i. cap. xlix. *Si enim iusseris, ut pater,
boia me seu collaria in collum inieciā ve-
nire, & illic carcerem habitare, imperata
promptissime exequar*. Maluissimus hæc
verba Græcè ponere, nisi ipsum au-
ctoris textum viri eruditi nobis invi-
dissent; quibus tamen vel pro Inter-
pretatione suâ debitas gratias agi-
mus. Iterum occurrit apud eundem
Canta-

Cantacuzenum lib. II. cap. IV. Ac ne hoc interpretis potius eruditi verbū, quàm Auctoris ipsius esse existimemus, facit, quod in Indicem libri relatum videamus. Prudentius περὶ τεφάγων. Hymn. I.

Carcer illigata duris colla bojs impedit.
Glossæ Græcolatinæ. κλοιὸς. Boia. Eculum. κλοιὸν περιλίθῃμι. Inboio. Ita corrigo: hodiè enim mendosè editur. In boia. Anastasius Bibliothecarius in Theodoro. *Quem tollentes de ecclesiâ miserunt boiam in collum eius. Similiter & omnes, qui in consilio cum ipso fuerant, imboiatos misit Ravennam per manus Maurini scribonis. Et postea. Illos autem, qui cum ipso directi fuerant, omnes imboiatos iussit archiâ custodiâ in carcerem mitteri.* Vbi malè vir magnus, Cardinalis Baronius, legit, boiatos.

ΒΟΚΥΔΙΟΝ.

Βοκύδιον. Bucula. Suidas in Etymologico. Βισύρνα, τὸ ἐκ τῶν βοκυδίων κώδιον βαπτόμενον.

ΒΟΛΓΑ.

Βόλγα. *Bulga.* Anonymus de arte Persicâ. δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια βόλγων, καὶ ζατρικίαν, ἀγάπας γυναικῶν καὶ πασιδίων ἀρρένων.

ΒΟΛΓΟΣ.

Βόλγος. Speculator. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ χρυσοπώλος δώρεις πῶδρα κροσάμενος τὰς βόλγας ἵχουεν ἀνδρόνικον ἐξελεῖν, ὡς δραπετῆν ἐαυτῷ δῆλον αἰτησάμενος.

ΒΟΛΕΡΟΣ.

Βολερὸς. Propugnaculum. E Gallico. *Boulevert.* Nicetas de Imperio Andro-

nici, lib. II. μέχρι μοζυνοπόλεως καὶ Βολερῷ ἔφθασαν. Ioannes Curopalates in Basilio & Constantino. καὶ ἐπεὶ μὴ ἐκασίας παρεδίδωσαν αὐτοῖς οἱ ἐνδόν, πολιορκία τῆτο κατέχευε, καὶ τῆτας ἐμοίως εἰς τὸν Βολερὸν ἀπακίνας.

ΒΟΛΙΑΣ.

Βολιάς. Machina bellica, ab eodem etymo quo βολίτρα. Constantinus De Administr. Imp. καὶ τὸν ὑὸν αὐτῷ βλαστήμερον ἐκράτησαν δέσμιον μετὰ καὶ βολιάδων δώδεκα μεγάλων.

ΒΟΛΙΚΙΟΝ.

Βολίκιον. Trabs. Glossæ Græcobarbaræ. δοκοὶ δὲ. μὰ τὰ βολίκια.

ΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Βολίτρα. *Balistra.* Constantinus De Administr. Imp. καὶ τὰ σκουάσαντες ἄρματα πολεμικά, καὶ ἐνθελίτες ἐν αὐτοῖς τὰς λεγόμενας βολίστρας, παρεγένοντο κατὰ τὴν εὐαστοριανῶν πόλιν. Hinc compositum, χειροβολίτρα, de quo infra.

ΒΟΛΟΤΝΤΑΡΙΟΣ.

Βολοντάριος. *Voluntarius.* Theophilus Institut. lib. II. Tit. XI.

ΒΟΝΙΤΑΡΙΟΣ.

Βονιτάριος. Glossæ Basilic. Βονιτάριος. Φυσικὸς δεσπότης. Mendosè postea scribitur, Βονίτρος.

ΒΟΡΔΑΚΑΣ.

Βορδακάς. Rana. Corona pretiosa. Βορδακάς. *Rana.* Βάτραχος. Apud Alexium Rharturum εὐθρακὸς scribitur, Doctr. VII. πρῶτον ἔκαμε τὰ ὕδατα αἶμα. δεύτερον ἔβρεξε πολλὰς εὐθρακὰς. Apud Demetrium Zenum est βορδακάς, in Batrachomyomachia.

ὁ βορ-

ὁ βορβακας τὸν ἱρωτῆ, ξένη με ποῖος ἦσσι
Hesychius. βόρταχ. βάτταχ.

ΒΟΡΔΑΝΙΟΝ. ΒΟΡΔΟΣ. ΒΟΡΔΩΝ.
ΒΟΡΔΟΝΙΑΖΕΙΝ.

Βορδόνιον, βόρδ. & βόρδων. Burdo.
Mulus. Glossa Græcobarbaræ. ἀγο-
νόμοχθ, ἡμίον, βόρδ, βορδόνι, μῦ-
λ, μῦλα. Achmes cap. CCXXXV. ἰαὺ
ἴδη τις ὅτι ἐκαβαλλίκευσεν βόρδονα εὐβαίον-
τα, ἐυρήσει ἐκυσίως ταξείδιον, καὶ ἐξ αὐτῆς
αἰσανάκτησιν. Bafilic. Eclog. XLIV. τῷ λε-
γάτῳ τῶν βορδονίων καὶ αἱ μῦλαι περιέχον-
ται. Victor de Persecut. Vandal. lib. I.
*Ex transverso super burdonem vincitum,
quasi quendam ligni truncum, toto itinere
portabamus.* Ioannes Moscus Linionarij
cap. xxv. *Constituēbat illum dispensa-
tor super burdones.* Et mox. *Porro burdo-
narij burdone scilicet viso leone timore corre-
pti receperunt.* Est etiam veli genus. Ba-
silius Naumachicis. ἐν οἷς δὲ ὁ καράβα
ὑπερείδεται, προχαλῆρες, καὶ ἀφλας, οἱ λε-
γόμενοι βόρδονες. Atque hinc est verbum
βορδονιάζειν. Apud Demetrium Constā-
tinop. Hieracosophij lib. II. cap. I. XVIII.
inscriptio est. εἰς τὰς βορδονιάζοντας.

Β Ο Τ Α.

Βοτᾶ. Festum quoddam in honorem
Panis. Synodus in Trullo, Can. XLII.
καλαύδα, καὶ βοτᾶ, καὶ βρεμάλια, καὶ ἡ
τῇ πρώτῃ τῆ μαΐας πανηγυρις, τῆς τῶν πιστῶν
πολιτείας περαιριέσθωσαν. Balsamon in
Comment. τῶ βοτᾶ, καὶ τῶ βρεμάλια,
ἑορταὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἦσαν. ἡ μὲν τελευτήν χα-
ρειν τῆ ψευδωνύμου θεῆς τῆ παντὸς. (lego
παῦ.) τῆ ἐφορῶντ, ὡς ἐφλυάραν οἱ
ἐκκλησιᾶς, τὰ τῶν βοτῶν, ἤσαν τῶν βοτῶν,
καὶ τῶν λοιπῶν ζωῶν. ἡ δὲ χάριν τῆ διονύσου,
τῆ δὲ ἰσῆρος, ὡς ἐκῆνοι ἐβλαφρήμεν, τῆ οἴης.

βράμ. γὰρ, ἡπίθεται ὡς τῆ διονύσου.

Β Ο Τ Β Α Λ Ο Π Α Π Α Σ.

Βεβαλοπαπαῖς. *Bethalopapa.* Insulsi
para. Ioannes Tzetzes Chil. IX.
τῆτο δὲ βεβαλοπαπαῖς τις σύρειν ἐκ
αὐτῆς.

Et aliquoties iterat.

Β Ο Τ Δ Ι.

Βέδι. Corona pretiosa. *Βεδίδος.* βέδι.

Β Ο Τ Θ Α Ν.

Βεθάν. Προβοθάν. Auxiliari. Glossa
Græcobarbaræ. βεθάν. νὰ βεθάν. νὰ
βεθάν. Iterum alibi. ἀπαλεξήση. βεθάν-
ση. νὰ βεθάνση. νὰ βεθάνση.

Β Ο Τ Θ Η Λ Ε Ι Α. Β Ο Τ Θ Ο Υ Λ Ι Α.

Βεθήλεια, & βεθελιά. Vacca. Bos.
Glossa Græcobarbaræ. αἱ πολλαὶ βόας
εὐρίσκονται ἀπὸ ἔδων. ἐκῆναι. εὐρί-
κασι πολλαὶ βεθουλιᾶς, ἤγουν πολλαὶ
βουθήλειας, ἀπὸ τὰ περιεῖα τῶν αἰδρά-
δων τῶν.

Β Ο Τ Κ Α Κ Ρ Α Τ Ο Ν.

Βουκάκρατον. Bucca panis vino intin-
cta. Dorotheus Doct. XVII. ὡς διασύ-
ρων αὐτὸν ἐν μιᾷ, λέγει αὐτῷ. Βουκακράτον
χρηζεις δωσίθεις. καλῶς. ὕπαγε, λάβε Βου-
κάκρατον. ἐκῆναι ἀκέρως ἀπὸ ἐρχεται, φέ-
ρει φιάλῃν ἔχουσαν οἶνον καὶ ἄρτον. καὶ ἡπι-
διδωσιν αὐτῷ ὡς ἵνα λάβῃ εὐλογίαν. ὁ δὲ
ἀγνοήσας παρέσχεν αὐτῷ ὡς ξενίζομην, καὶ
λέγει. τί θέλεις; δόξακρίνειαι. ἐπεὶ δὲ ἐκέλευσε
μοι λαβεῖν Βουκάκρατον, δός μοι εὐλογίαν.

Β Ο Τ Κ Α Μ Ι Σ Ο Ν.

Βουκάμισον. Indusium. Exstat in Tur-
cograciā Crusij.

Β Ο Τ Κ Α Ν Ι Ζ Ε Ι Ν.

Βεκανίζην. *Buccinare.* Etymologici Au-
tor.

ετορ. ἱβίς, ὄρνεον ὀφιοφάγον, καὶ ἱβίς, εἶδος ῥνέας κρακίικῃ. ἐξ ἧς ἱβυκ, ὄνομα κύριον. καὶ ἱβυκλῦσαι ὅπερ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βυκανίσαι. Hinc βυκανιστής. Glossæ Græcolatinæ. βυκανιστής, *Buccinator*. Et βυκανιστήριον. Eadem Glossæ. βυκανιστήριον. *Buccina*. *Buccinatum*.

ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΝ.

Βυκαλάτον. *Buccellatum*. Mauritius Strateg. II. ἐτέρως ἀμάρξας ὡσεὶ ἡ κ' βαταλῆρας πίστες ἢ βυκαλάτα. Eustathius de Temp. Intervallo. ὁφείλουν οἱ στρατιῶται χορηγεῖσθαι ἐν ἐξωπιδίῳ δύο ἡμέρας βυκαλάτης. Photius in Bibliothecā. περὶ συνιδέτων ὅξυπορίων, καὶ καθαρτηρίων σπλαγχνῶν, καὶ πασιλλίων, ἢ βυκαλάτων καθαρτικῶν. Adi quoque Glossarium Rigaltij.

ΒΟΥΚΚΕΛΛΟΣ. ΒΟΥΚΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Βυκελλ. *Buccella*. Et βυκελλάριος. *Buccellarius*. Constantinus Them. Orient. VI. βυκελλάριος κατὰ ῥωμαίων διάλεκτον ὁ φύλαξ τῆς ἀρτῆς καλεῖται. ὥστε εἶναι τὴν στρατιῶτας ἐλαφρὸς καὶ ἀβαρεῖς πρὸς τὸν πόλεμον. βυκελλ. γὰρ τὸ κερκαλοειδὲς ψωμίον καλεῖται. κελλάριος δ' ὁ φύλαξ τῆς ἀρτῆς. Cuius loci sex postrema verba profecto superflua sunt, & delenda: quippe nata à supinā & negligentī repetitione oscitantis librarij. Nam agitur hic de buccellario, nō de cellario, itaque legendum sit, βυκελλάριος. Sed initio dixit, quid sit βυκελλάριος. Cur igitur fastidiosè repetat? Hoc miror viros doctos non animadvertisse. Præterea etiam parasiti hoc nomine dicebantur. Isidori Glossæ. *Scuttra*. *ρατσηνίς*, *buccellarius*.

ΒΟΥΚΕΝΤΡΟΒΕΡΓΙΟΝ.

Βυκεντροβέργιον. *Boum stimulus*. Nam βέργιον, est *Virga*. ut supra exposui. Occurrit in Glossis Græcobarbaris. ἀρεινὰ. κέντρον βοῶν ἀρίτερες. βυκεντρον. βυκεντρον. βυκεντροβέργια. σκαθροβέργια τῶν βυδιῶν τῆς ἀλῆτης.

ΒΟΥΚΚΗ.

βυκκή. *Bucca*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγχεῖται. ἐντρίβεται ταῖς παραιαῖς, τρεῖταις βυκκαῖς τῆς. Iterum alibi. αἰσιλὴ γνάθον. βυκκα. ὅπερ ἔχει μεγάλης βυκκας.

ΒΟΥΚΚΙΖΕΙΝ. ΒΟΥΚΚΙΣΜΟΣ.

βυκκίζειν. *Ientare*. *Buccam sumere*. Glossæ Latinogræcæ. *Gustare*. βυκκίσαι. Et, *Ientat*. βυκκίζει. Hinc βυκκίσμη. Glossæ citata. *Gustarium*. βυκκίσμη. Et βυκκισμός. Glossæ Græcolatinæ. βυκκισμός. *Ientaculum*.

ΒΟΥΚΚΙΩΝ.

βυκκίων. *Bucco*. Glossæ Græcolatinæ. *Buccones*. τῶν ῥάσιτοι. βυκκίονες.

ΒΟΥΚΚΙΝΑΤΩΡ.

βυκκινάτωρ. *Buccinator*. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. *καλπιζέσι* δὲ καὶ οἱ *καλπισαὶ* ὁμοίως, καὶ οἱ βυκκινάτορες, οἱ ὀργάνων ἀργυρῶν. Et alibi. ἵσταται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιώται, ἥτοι *καλπιγκταί*, βυκκινάτορες, ἀνακαρῆσαι. Cedrenus. εἰσηγήσας ὁ πτωλεχθεὶς ὑὸς τῆς βυκκινάτορος τὸν βασιλέα ἀφάρπαιζε. Leo in Tacicis. βανδοφόροι, *καλπιγκταί*, ἥτοι βυκκινάτορες. Mauricius Strateg. lib. I. cap. XXI. δὲ τὸν στρατηγὸν περὶ αὐτὸν ἔχον τὰ βυκκινάτορας καὶ βυκκινάτορας.

ΒΟΥ-

ΒΟΥΚΙΝΟΝ.

Βέκινον. *Buccina*. Nicetas in Man. Comneno. lib. vi. μακρὸς ὡσεὶ βέκινος. Anonymus περὶ καίσαρος. ἀπλ. ὁ δὲ πρῶξιμῳ καὶ ὁ κόμης τῶν βεκίνων σὺν τοῖς μαγκλαβίταις σηκίωσαν. Leo Constitut. vii. εἰ δὲ ἐβλῶαι θέλει, ἢ τῇ τέβῳ, ὃ ἐστὶ μικρὸν βέκινον, ἢ τῇ φωνῇ, ἢ νευμάτι τῆς χηρὸς. Mauritius Strategic. lib. i. cap. ii. μηδὲ βέκινον ἢ τέβαν λέγειν εἰς ἕκαστον μέρῳ. Iterum occurrit capp. xvi. xx. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΒΟΥΚΛΑ.

Βέκλα. *Bucula*. Fibula. Ex Gallico, *Boucle*. Nicetas in Man. Comneno lib. ii. τὸ δόρυ μετεωρίζων, χλαμύδα ἢ ἀθημύῳ ἀσπειρότερον, περὶ τὸν δρεξιδὸν ὤμον μετὰ τρεναγτίξ ἤτοι βέκλας ἡσφαλισμῶν. Isidorus in Glossis, *Anglia*, *ferrum bucula sciti*. Iterum *Anglie*, *sciti bucula*.

ΒΟΥΛΒΑ. ΒΟΥΛΒΙΟΝ.

Βέλβα. *Vulva*. Alexander Trallianus lib. vii. cap. xii. οἶον ἐστὶν ἢ τε βέλβα καλεμῶν, καὶ τὸ σέρνιον, καὶ αἰσακοί, καὶ ἰστικοί. Item βέλβιον. Apud eundem, libro citato, cap. i. καὶ βέλβιον, καὶ σέρνιον τέτοις ἐπιτήδειον, καὶ οἱ σκληρόσαρκοι ἰχθύες. Iterum ibidem, cap. v. σέρναν, καὶ βέλβιον, καὶ δαμαλῶν πόδας.

ΒΟΥΛΓΙΔΙΟΝ. ΒΟΥΛΓΙΟΝ.

ΒΟΥΛΓΙΟΠΩΛΗΣ.

Βεργιδιον. *Bulgeta*. E Gallico, *Boulette*. Suidas. κωρυκος, θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῶν βεργιδιον. Codinus in Origin. Constantinop. v. καὶ ὑπὲρ τῆς μέγας τῶν ὀκτώ, καὶ ἡμίονος μετὰ βεργιδίων εἰκοσι. Item βεργιον dicebant. Italicum, *Bol-*

gia. Hinc βεργιοπώλης. *Glossa Græco-latina*. *Bulgetarius*. βεργιοπώλης.

ΒΟΥΛΛΑ.

Βέλλα. *Bulla*. Sigillum. Nicetas in Man. Comneno lib. ii. τὰ δὲ κισάτια κατὰλείπει τέτων κενὰ, βέλλας τε γάτοις ἐπιβαλὼν τοῖς κατὰ χώραν μέγα δυναμῶσι παρέθιστο. Achmes cap. cxx. εἰ δὲ τὸ ἐσίον ἔχει ὡσεὶ βέλλας ἐνυθρῆς, ἐνρήσει πλεῖστον διὰ χαράγματι, ἀνάλοντον τῇ πλῆθους. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. πρὸς δὲ δεσπότης, πατριάρχας, ἑτέρας λοιπὰς ἀρχοντας τῶν ἐνιμενῶν, διὰ μολιβδίνης βέλλης. Chronicon Constantinop. ἡσφάλλισαν αὐτὸ διὰ βέλλης τῆ βασιλείας. De varijs autem bullarum generibus vide infra κηρὸ βέλλον. Atq; hinc ἀβέλλωλον, quod bullam aut sigillū non habet. *Glossa Græcobarbaræ ἀζήμαντα. ἀζφράγισα. ἀβέλλωτα. ἀφύλακτα.*

ΒΟΥΛΛΑΤΟΣ.

Βελλάτος. *Bullatus*. Suidas in Etymologico. *Ζάλλω*, μόδιος βελλάτος. Et mox, *Ζάλλον*, μόδιον ἐστὶ βελλάτον.

ΒΟΥΛΛΕΥΕΙΝ.

Βελλεύειν. *Bullare*. Signare. Nicetas in Man. Comneno, lib. vii. ὁ δὲ αἰς κερδοσυλλέκτης παρεδρεύει, ἑτὰ *ζακκῆλια* βελλεύει, ἀ' ἐμμελλον εἰσφέρεισθαι *ζακκῆς*.

ΒΟΥΛΛΙΟΝ.

Βελλιον. *Bulla*. Orbiculus. Circulus. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. ἔχον εἰς τὸ ἄκρον κάτω κεχυζωμῶν βελλιον, καὶ κατὰ τὴν μέσιν διέμα ὁμοίως κεχυζωμῶν. Ita corrigo. Perperam hodie editur, βετιον : & viri docti non rectè referunt ad idioma Gallicum, *Boni*. Etiam hodie βελλα dicunt, ut an-
M ij notat

notat eruditissimus Crusius Turco-græciæ lib. II. Anastasius in Sergio II. Gabathas interrasiles deauratas, cum bullis duabus. Et in Leone IV. Gammadias de chrysoclaro, & gemmis ac bullis aureis. Regnum ex argento intrinsecus, bullis aureis circumdatum.

ΒΟΥΛΛΩΤΗΡΙΟΝ

Βυλλωτήριον. Bullatorium. Forma in quâ bullæ exprimuntur. Incertus Auctor apud Etymologicographū. ὡς πρὸς τὸ βυλλωτήριον τυπόμενον· ὁ μὲν δὲ τὸν τύπον ποιεῖ, ἡ εἰκόνα ἀποτελεῖ. Harmenopulus lib. VI. cap. XIV. μονίται δὲ καλεῖται τὸ ἀρχέτυπον φρεσγιστήριον. ἡ βυλλωτήριον. Constantinus Lichudes in Sent. Synod. ἐγράφη τῷ Διωρισμῷ τῷ ἐκκλησιαστικῷ εἶναι, καὶ σφραγιζέναι τῷ διὰ μολύβδου βυλλωτήριῳ ἐπεδοθῆ. Balsamon de Chartoph. & Proteccl. τὸ πατριαρχικὸν βυλλωτήριον τὸ ὡς τῷ σήμει τῷ χαρτοφύλακ· ἀπαρηρμένον, ὡς εἶωθε.

ΒΟΥΛΣΟΣ.

Βελσός. *Kulsus*. Convulsio. Ruptura inveterata pulmonis. Morbus equorum. Hippiatrica lib. I. cap. VII. ὅτε μὲν ἀρχὴν ἔχει ἡ τῷ πνευμένον· φήξῃ, πνευμόρρως καλεῖται τὸ πάθος, καὶ ἐστὶν ἐνίατον. ὅτε δὲ χρενίζον τὸ πάθος· ὑπόπυον τὸν πνεύμονα ἐργάζεται, τότε πνευμονία λοιπὸν καλεῖται, ἢ βελσὰ, ἢ ἐστὶ λοιπὸν δυοτεράπειον. Vide Vegetium in libris De Mulomedicinâ, loco non vno.

ΒΟΥΝΑΡΟΜΑΝ. ΒΟΥΝΟΜΑΝ.

Βυνάρομαν. Βυνόμαν. Cumulus. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ σῶρευμα. ἡ σῶρεμα. ἢ βυνόμαν. ἢ βυνάρομαν. ἢ βυνάειν.

ΒΟΥΝΕΥΡΟΝ.

Βυεύρον. Flagellum è nervis bubulis. Achmes cap. XVII. εἰδὲ δὲ ὅτι ἐν ταῖς κρείσσι δέρε βυεύροις, ἐξ ὧν λαβὴ ἐκ τῆ φαρμάκων φρασίως. Hesychius. κωστήρις, βυεύρον. Photius in Bibliothecâ. ἡ δὲ τοῖς βυεύροις τύπτεται. Cedrenus. κωστωτῖνον δὲ τὸν πατριῖον τὸν ἑλλαδικὸν βυεύροις τύψαντες ἀφειδῶς διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐθρίαμβευσαν. Lctionale. *Invisit beatum quidem Sergium mitti in custodi-am, beatum verò Bacchum extendi, & crucidis bubulis nervis à quatuor vicissim sibi succedentibus cadî.*

ΒΟΥΝΙΤΑΙΟΝ.

Βυνίταιον. Tumulus. Auctor Anonymus. περίκατασας. ἀπὸ γνῶρισμά τι γενιάτω, ἢ τὰ φεθ· μικρὸς, ἡ ἀπὸ χωμάτων βυνίταιος, ἢ λιποσωρήαι.

ΒΟΥΝΟΠΟΤΑΟ.

Βυνόπυλο. Tumulus. Collis. Corona prætiosa. Βυνόπυλο. Tumulus. λόφος.

ΒΟΥΡΓΟΝ.

Βύργον. *Burga*. Eustathius de Temp. Interval. ὁ δὲ τριάντον ἔτη μένας ἐν κολληγίῳ, ἢ βύργῳ, τέλει ἐν εἰώδῃ ποτε σωμαλείῳ, ἐκ ἐνάτης περὶ γεωργίας.

ΒΟΥΡΔΟΥΛΙΣΕΙΝ. ΒΟΥΡΔΟΥΛΙΣΜΟΣ.

Βουρδουλίσειν. Alexius Rharturus Doctr. XI V. τί σημαίνει ἡ λόγχη, αἱ ἀκαίθαι, τὰ ραπίσματα, αἱ ὕβρεις, ὁ βουρδουλισμός, τὰ ἐμπύσματα, τὸ ὄξος, ἡ χολή, καὶ ὅλα· ὁ σαυρός. Et mox. τὸν ἐραπίσει, τὸν ἐβουρδουλίσει, τὸν ἐμπύσει, τὸν ἐσαυρώσει. Est autem βουρδουλίσειν, nihil aliud quàm Flagellare. ut satis apparet ex loci circumstantiâ: immò

πὸ Φραγγελλάνων; δι' Φραγγελλώμαλα
 vocat. Clarissimum verò est ex istis.
 ὅλλα ὑπέμειναν τὴν τιμωρίαν. ἡ κεφαλὴ
 τῆς αἰκῆς, αἱ σιαγόνες τῆς ραπίσματος, τὸ
 πρῶτον τῆς ἐμπύσματος, τὰ ὦτα τῆς
 βλασφημίας, ὁ νῶτος τὸν βουρδουλισμὸν.
 In Glossis Isidori est. *Botda, claua*. id
 est, μαγκλαῖον, μάστιξ. Atque hinc βουρ-
 δουλίξεν. Pro, μαγκλαβίξεν, μάστιξεν,
 Φραγγελλῆν.

ΒΟΥΡΧΑΛΙΑ.

Βούρχαλια. *Burichalia*. Instrata equo-
 rum. Gregorius Nazianzenus in Te-
 stamento. ὅσα μὲν τοι ἐκ τῆς μακαρίου ἀ-
 δελφοῦ μου καὶ ἱεροῦ πραγμάτων ἐν ἐσθῇ τι
 σημεῖ; ἡ λιπὴ, ἡ ἐρία, ἡ βουριχαλίοις περιλ-
 λίσσεται, ταῦτα διαφέρειν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ
 βέλομαι. *Fasti Siculi*. Εὐαγγέλιον τὰ αὐ-
 τὰ λείψανα ἐν γλωσσόκομοις δυσὶν αἰτικῇ
 πατριάρχῃ κωνσταντίνου πόλεως, καὶ μετῴ-
 ως ὁπτικόπου αὐταρχίδου Φοινίκης, καὶ Σεξ-
 μύρων αὐτῶν ἐν βουριχαλίοις.

ΒΟΥΡΙΧΟΣ.

Βουρίχ. *Buricus*. Equus. Glossæ La-
 tinogracæ. *Mannis*, βουρίχοις. Isidorus
 in Glossis. *Mannis*, *burceus*. Corrigo
Mannus. buricus. In iisdem iterum est.
Mannus, caballus, buricus. Paulinus epist.
 x. quæ est ad Severum. *Longè dispari-
 culum, macro illum & viliori a sellis burico
 sedentem*. Hinc ἐμβουρίκον, scilicet eque-
 stris, ut olim docui in Auctario libri
 De Gloria, cap. xxxii.

ΒΟΥΡΚΟΝΝΕΙΝ.

Βουρκόνναι. *Aestuari*. *Fluctuari*. De-
 metrius Zenus in *Batrachom*.

τότε νωτρεῖται ἀρχὴ τὰ μάτια του βουρ-
 κόνναι.

Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐπὶ τῷ νὰ πηλάλησι τὴν θάλασσαν
 ἀπάνω,
 ὅταν βουρκόνη με χολῶν, καὶ κυματῇ με
 γάλα.

Hinc βέρκοι, δι' ὁλοβέρκοι. Ibidem
 alibi.

εἰς πᾶσαν τόπου φαίνεται μετ' ἡδὺ ἀ-
 χειμῆρο
 ὁ ἄρης ὁλοβέρκοι με χροῖμα μαυιο-
 μένο.

ΒΟΥΡΑΨΝ. ΒΟΥΡΑΙΝΟ.

Βούρλον, *Iunco*. Pro, βούρλλον. De quo
 infra. Demetrius Zenus in *Batracho-
 myomachia*.

καὶ βούρα τὰ ἀγγελωτὰ ἔχασι για-
 κοντάρια.

Constantinus in Hist. Apoll. Tyrij.

ἐκεῖ δὲ καὶ τζακίζασιν καὶ βούρα τὰ
 κοντάρια.

Hinc βούρλο, *Iunco*. Ibidem.

ἀπαύει τὸν δόλυσε τὸ βούρλο κοντάρια.

ΒΟΥΣΚΑΛΙΣ.

Βουσκαλῖς. *Bulla*. Nicetas in Isaciō
 Angelo, lib. iii. καὶ ὡς τῶν τοῦ αἰετὸς
 θησαν γίγαντες, καὶ ὡς βουσκαλίδες θησκε-
 νοι, ὡς λυῖν, ἀπέπιπτον τε ἐ διελύοντο.

ΒΟΥΤΑ.

Βούτα. *Busta*. Ineptus nimis est Gra-
 culus ille, qui originem quærit in sua
 lingua. Βούτα λατίνει τὰ ἐκ πυρὸς καλῶσι
 λείψανα. ὡς τὸ φῶς, τὸ λάμπω, γίνεται
 φῶτα. τρεπῇ τὸ φ' εἰς β' καὶ ὡς β, βούτα.

ΒΟΥΤΖΗ. ΒΟΥΤΖΙΟΝ.

ΒΟΥΤΤΙΟΝ. ΒΟΥΤΤΙΣ.

Βούτζη, βουτζιον. *Butta*. Cupa. Corōna
 pretiosa. βουτζή. *Verget*. ἀμφορεύς. Nice-
 tas in Alexio. lib. iii. ἐπὶ δὲ βουτζιαῖον
 κερὰ χονία πέντε ας ἐπὶ ες. *Chronicon Cō-*
 M iij stanti.

stantinop. ἐποίησαν σκάλας μετὰ βατζίων
καὶ καιδίων. Glossæ Græcolatinæ. βατ-
τίον. *Cupella*. Theomnestus Hippiatric.
lib. 1. cap. xxxiv. ἔχων δὲ ἐν τῷ βαττίῳ ἐν-
πρυγον καιδίτον, καὶ ἐπειδὴ τρώγειν ἐκ ἡδύ-
νατο, εἰ δὲ κινήσαι τὰς διαγόνους, ἄρτους καθα-
ρὺς ἐμβρέξας εἰς αὐτὸν ἀνακινῶν ἐγχυμα-
τιζα τριτον. Etiam βῆτης dicebāt. Glossæ
veteres. βῆτης. *Cura*. Basilic. Eclog.
xlii. αἱ δὲ βῆτεις περιέχονται, εἰ μὴ ἀκί-
νητοι ἦσαν, ὡς ἐξοπισμὸς τῆ ἀρχῆς. Et po-
stea. ληνοὶ, κόφιοι, δρέπανοι θειραϊκοί,
δρέπανοι χόρσις, κάρτελοι, πρὸς δὲ φυλακὴν
πίθαι, βῆτεις. Anastasius in Leone iii.
*In venerabili monasterio sancti Sabæ fecit
bustionem argenteum cum canistro suo. Et
in Leone iv. Obtulit in basilicâ beati Pe-
tri Apostoli bustionem de argento purissi-
mo, cum gabathis argenteis pendentibus
in catenulis septem.*

BOTTIZEIN.

Βατίζεν. Italicum, *Buttare*. Deijcere.
Demetrius Zenus in Batrachom.
ὁ βορθακάς ἐτρόμαξε, δὲν εἶχε, τίνα κάμη.
εἰς τὸ νερὸ ἐβάτιζε, καὶ φύγη τὸν θυμὸν τε.

BOTTINON.

Βῆτινον. *Butina*. Lagenæ. Gallicum,
Bouteille. Hesychius. ὠμοστέγω, βατίνω,
πρυβλίω. Mutatur λ in ν. pro corrupto
illo αὐο, & more: ut in ὀπιθέλη, ὀπι-
θένη, de quo infra. Ioannes Damasce-
nus de Condimentis. *Reponantur in bu-
tinam, sic ut mel citria plurimum excedat.*
Lex Ripuaria, Tit. xlii. *Si autem ibi-
dem infra terminationem aliqua indicia
suâ arte, vel butina, aut mutuli facta existi-
terint, ad sacramentum non admittatur.*
Sed non puto istum locum huc perti-
nere. Examinabimus in Glossario no-

stro Latinobarbaro.

BOTTAN.

Βαττῆν. Gallicum, *Bouter*. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀναδύεσθαι. δύεσθαι. ἐνδύ-
εσθαι. βαττῆν.

BPAΔI.

Βεράδι. Serò. Tardè. Corona pretio-
sa. Βεράδι. Serò. ὀψι.

BPAKOZOYNIN.

Βρακοζύνιν. Pro, *Βρακοζώνιον*. Cingu-
li genus. In Canonio Mathematico
Adefspoto. τὸ βρακοζύνιν αὐλινθῇ μόνον τε.

BPAKOMENOS.

Βρακομῆν. Bracam gestans. Glossæ
Græcobarbaræ. βρακομῆν. ὅπερ φε-
ρεῖ φημινάλια, ἤγαν βρακία.

BPAΣINO.

Βεάσινο. Viridis. Occurrit apud Cru-
sium in Turcogræciâ.

BPAXIAAION. BPAXIOAION.

BPAXIONION.

Βραχιάλιον. *Brachialium*. Glossæ Græ-
colat. βραχιάλιον. *Veriola*. Iterum alibi.
κλανίον, βραχιάλιον γυναικὸς. *Veriola*. Isi-
dorus in Glossis. *Dextralia, brachialia*.
Achmies Introduct. in Astrologiam.
ἐγκόσμια, δακτυλῖδια, βραχιάλια, σκελλα-
ρίκια, καὶ ὅμοια. Diaconus in Cōstanti-
no Constantij F. *A brachialio aureæ por-
ta usque ad Cyclobium*. βραχιόλιον apud
Heronem in παρεκβελαῖς scribitur. ἐπι-
μελεῖσθαι δεῖ τῶ βραχιολίῳ καὶ εἰς βάθ-
επι πολὺ ἐκτείνεσθαι. Dicebant etiam,
βραχιόνιον, quod purius. Exstat apud
Cedrenum. ἔλαβον σκεῶλεον αὐτῷ ἐλό-
χρυσον, εἰ τὸ λωρίον, (scribo λωρίκιον) καὶ
τὰ βραχιόνια αὐτῷ, καὶ τὴν σέλαν.

BPA-

ΒΡΑΧΙΟΝΗ.

Βραχιόνη. Pro, βραχίων. Corona pretiosa. Βραχιόνη. *Brachium*. Βραχίων.

ΒΡΕΒΙΑΤΟΡΕΣ.

Βρεβιάτορες. *Breviatores*. Qui breviam coniciebant, aut describebant. Iustinianus Novell. εν. τὴν γὰρ ἀπογραφὴν διὰ τῆτο ὅκ τῆ θρόνης τῆ σε δίδοται ἐκλόμαθα, ἵνα μὴ αὐτοῖς ἐξῇ ὡδραβαίνειν, μηδὲ τοῖς καλεμνοῖς βρεβιάτορσι νοθεύειν τι τῶν παρ' ἡμῶν διατεταγμένων.

ΒΡΕΒΙΟΝ. ΒΡΕΟΤΙΟΝ.

Βρεβίον. *Breve*. Anna Comnena in Alexiade. καὶ τὰ βρεβία ἐν μέσῳ τῶν καυτῶν πρὸς τὴν βρεβία ταῦτα ἡ σωθήσεται οἱ διὰ καλῶν, ἐν οἷς ἀναγράφεται τὰ ἐν ἐκείνῳ τεκμήριον ὄντα κειμήλια. Iustinianus in Edicto IX. τὴν οἱ ἀργυροπράται κατὰ γράφουσιν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις ἢ αὐτογράφοις βρεβίοις. Basilic. Eclog. VII. τῶν αὐτῶν κρατῶντων, καὶ εἰς τὰ ἀργυροπρατικά βρεβία, ἢ τὰ παρ' ἐτέρων τινῶν. Iulianus in epistola ad Commune Iudæorum. πλείονα δὲ τῶν ἐμαυτοῦ ἐν τῶν βρεβία τὰ κατ' ὑμῶν φυλαττόμενα. In Constitut. quâdam Alexij Comneni. προσδεχθήσονται καὶ ἀπογραφῆσθαι ἐν τῷ βρεβίῳ τῆς μονῆς. Scribitur βρεβίον apud Eusebium Hist. Eccles. lib. X. cap. VI. ἅπανσι τοῖς περιηγητοῖς κατὰ τὸ βρεβίον τὸ πρὸς σε ὡδρα ὅσις ἀποσταλὲν ταῦτα τὰ γράμματα διαδοθῆναι κέλευσον. In Glossario Græcolatino legitur. βρεβίον. *Oratrix*. Quo loco intelligi debet enchiridion precum, quod in Orientali ecclesiâ habebant, pariter ut in Occidentali; & *Breviarii* vulgo indigetatur.

ΒΡΕΚΑΡΙΟΣ.

Βρεκάριος. Vide supra, βαρκαρίας.

ΒΡΕΜΕΝΟΣ.

Βρεμνός. Pro, βεβρεμνός. Corona pretiosa. Βρεμνός. *Madidus*. βεβρεμνός. Glossæ Græcobarbaræ. οἶνον καὶ ελαίον βεβρεμμένα, με κρασὶν καὶ λάδι βρεμμένα.

ΒΡΙΚΧΟΣ.

Βρίκχ. Pro, βρίγκ. *Piscis è genere cetorum*. Glossæ Græcobarbaræ. ὁ ἰχθύς, ἤγεν τὸ ψάριν, ὁ βρίκχ.

ΒΡΙΟΝΙΑ. ΒΡΙΟΝΙΝ.

Βριονία. Sive, βριόνιν. Pro, βρυονία. *Vitus alba*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχιμάτση. ἡ βριονία βοτάνη. βριόνιν.

ΒΡΙΣΙΟΝ.

Βρισίον. Evagrius lib. VII. cap. VIII. πέπτωκε δὲ καὶ τὰ πολλὰ τῆς καλεμένης ὁσρακίνης, καὶ ὁ πρὸθεν ἐφημερὴ ψηφίον, καὶ σύμπαντα τὰ καλέμενα βρισία. De significatione vocis inquirendum amplius. Puto autem esse fontem, & video vestigium in voce corruptiore, βρύση. Corona pretiosa. Ερύση. *Fons*. πηγὴ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργύρεα κελύφα λαλῶσιν. ἡ γου, αἱ ἐρύσεις τὰ ἀγχιμάτση λαλῶσιν. Codino Ερύς dicitur. ἐκτὸς τῆς πόλεως ἀκολουθῶν τῷ βασιλεῖ ἐφερε κωθώνιον μετὰ αἰλύσεως, ὡς αὐτὸ ἐν χρεῖα γένοιτο παρὲν αὐτὸν, ἀπὸ ἐρύσης ἢ ποταμῶν δὴ τῶτο, καὶ πῆ. Invenitur *Brisa* apud Columellam lib. XII. cap. XXXIX. Sed non cenfeo huc pertinere.

ΒΡΙΣΚΕΙΝ.

Βρίσκειν. Invenire. Pro, εὑρίσκειν. Iohannes Glycas De Van. Vitz.

αἰς ταῖς πληγαῖς σκῆς λέγασιν δὲ βρο-
ντολογία.

ΒΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑ.

Βροντολογία. Libri in quibus de alic-
ni temporis tonitribus, eorumq; pra-
significationibus superstitiosè tracta-
batur. Nicephorus Homologeta in
Can. τὴν ἀποκάλυψιν τῆ παύλα, καὶ τὰ
λεγομένα βροντολογία, καὶ σελιωδομία,
ἢ καλαυδολογία, ἔχει δέχεται. Εἰβηλα
γὰρ πάντα. De his ipsis intelligendus
est Nicetas in Man. Comneno, lib.
VII. καὶ τινὰ τῶν λόγων προφίμων, ἤλιαν
τένομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τῆς πολλῆς, τῇ
σεπτῇ φύλακα, βίβλον αὐτῆς ἀνύξαντα πε-
ρὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιῦσαν, καὶ τὰ
περὶ τὸν καιρὸν ἐκείνον, κατ' ὃν ἐβρόντησεν,
ἐπελθόντα, φάσκοντα εὐρεῖν ἔτσιν. ΗΤΩ-
ΣΙΣ ΣΟΦΩΝ.

ΒΡΟΥΛΛΑΝΕΜΟΣ.

Βρουλλάνεμος. Vehemens ventus.
Glossæ Græcobarbaræ. αἰγίς. καταγίς.
ὄρεϊα. πτοή. Δινατὸς αἶνεμος. αἰεμοζάλη.
Βρουλλάνεμος.

ΒΡΟΥΛΛΟΝ. ΒΡΟΥΛΛΙΑ. ΒΡΟΥΛΛΙΣΜΑ.

ΒΡΟΥΛΛΟΔΙΜΜΑΝ. ΒΡΟΥΛΛΟ- ΣΦΙΓΜΑ. ΒΡΟΥΛΛΟΜΑΛΛΟΝ.

Βρούλλον. Iuncus. Oppiani Scholiastes
Halicut. III. πᾶρτοισι, βρούλλοις. Theo-
criti Idyll. V. βοτάνη τίς ἐστίν, ἢ αὐθύλλια
ὅμοια σελίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα.
κατὰ δὲ τινὰς τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φύμε-
να βρούλλα. Corrige eundem Idyll. I.
αἰών, τὸ πρὸς τοῖς κοινῶς βρούλλον. Ho-
diè editur, βρούλλον. Atque hinc βρούλλια.
Nassa junco aut vimine contexta. Op-
piani Scholiastes Halicut. III. ista ver-
ba, κύρτον μὲν ὑπὸ πᾶρτοις, interpre-

tatur, βρούλλιαν ἰβρεμελὴν διὰ πᾶρτον. Et
composita, βρούλλοδιμμαν, βρούλλοσφιγ-
μα, βρούλλομαλλον. Glossæ Græcobarba-
ræ. δίμμημα ὁ πρὸ σφίγγων καὶ πλάκων μετ'
αὐτῶν τὰ μαλῖα τῶν. ὁ καλῶν βρούλλοδιμ-
μας, ἢ βρούλλοσφιγμα, ἢ βρούλλομαλλον.
Item. βρούλλισμα. Capillamentum. In
ijsdem Glossis. τὸ τρίχωμα, ἔχει βρούλ-
λισμα.

ΒΡΟΥΛΛΟΚΥΠΕΡΟΣ.

Βρουλλοκυπερος. Iuncus cyperi. Apud
Aëtium lib. I. in confectioe nardi.
καλαμοκρίνης λίτρας τρεῖς, βρουλλοκυπέ-
ρον λίτρας τέσσαρας.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΑ.

Βρουμάλια. Brutalia. Etymologici
Auctor. βρουμάλιον, πρὸς τὸ ἐξ ἀλλοτρι-
ων βρωμάτων τρεφείσθαι ἄλως. ἐστὶ δὲ ἡ λέ-
ξις ρωμαϊκῇ. Ride ineptiā etymi. Tzet-
zes ad Hesiodi. ἔργ. C. τῶ τῶν ληνῶν αἰ-
τίῳ διονυσῶρι τὴν τὴν λεγομένην ἀμβρο-
σίαν ἐτέλουν, ἢ πρὸς τῶν ρωμαίων βρουμάλια
καλεῖται. βρούμα. γὰρ αὐτοῖς ὁ διόνυσος.
Vide Suidam quoque. Exegit illud
festum, & vetuit celebrari Synodus in
Trullo habita. Ejus Can. LXII καλαύ-
σαι, καὶ βοτὰ, καὶ βρουμάλια, καὶ ἡ τῇ
πρώτῃ τῆ μαΐου πατήγουρας, τῆς τῶν πι-
στῶν πολιτείας περιαιρείσθωσαν. Vide
Balsamonis Commentarium ad istum
locum in βοτὰ.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΤΙΚΟΝ.

Βρουμαλιτικόν. Brutale. Auctor Geo-
ponic. lib. XII. μεταφύεται δὲ γογ-
γύλιν τὸ κεφαλαῖον, καὶ τὸ γογγύλιν τὸ
χρημαλίζον, εἰς τὸ γογγυλοπαράγον, ἢ τὸ
ἐντυβον τὸ βρουμαλιτικόν.

ΒΡΥΑ.

B P T A.

Βρύα. Remus. Nicetas in Man. Com-
neno, lib. vi. φείσασθαι μηδαμὴ μηδε-
μὰς ἐπισκῆψας, ὁποκομίσαι τε αὐτῷ ὕδωρ
θαλάττιον, ἔβρύαν, καὶ ψάμαθον.

B P T A A O N.

Βρύλλον. Iuncus. Scholiastes Theo-
criti Idyll. i. χροῖν, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς
βρύλλον. Et Pindari Olympionic. Od.
vi. χροῖνος γὰρ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς βρύλ-
λον. Apud alios βρεῖλλον scribitur.

B P T Σ H.

Βρύση. Vide βελσίον:

B P T Σ I T Z A.

Βρυσίτζα. Fons. Anonymus De nup-
tijijs Thefei.

ἡ δὲ κύματα ταῖς ἔβαιεν ἐκείνης τῆς βρυ-
σίτζας.

B P O M I Z E I N.

Βρωμίζεν. Inquinare. Maculare.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀκαθάρτου. μιὰ-
μύς. βρωμισμύς. μαλαρομύς. Occur-
rit illic pluries.

B' T Z A N E I N.

Βυζάνειν. sive, βυζάνειν. Fellare. Ni-
cetas in Alexio Angelo, lib. ii. ὥς τε
ὑπὸ τῶν ἀβελτέρων καὶ νηπία ἐτι βυζάνον-
τα, ἔσπαργάνοις ἐν φλημυρία, πρὸς τὴν ἀρ-
χὴν ἐπεκρίνθη. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀθελγηθι. θηλάζηθι. βύζαννε.

B T Z A N O N.

Βύζανον. Nicetas De rebus gestis post
excidium Urbis. μετὰ Φασκίας βύζανον
κράζειν. Est autem sacculus. Invenio
in Glossis Arabicolatinijs. Βαζάνα, sac-
culus. Sed tu corrige, Βυζάνα. Apud
V Vilhelmum Tyrium Βυκα est, lib.

xii. cap. xxv. Si farnum, molendinum,
balneum, stateram, modios, & buzas, ad
vinum, oleum, vel mel mensurandum fa-
cere voluerit. Iterū paullo post. Modio-
rum, statera, atque buza mensuris hoc mo-
do vis liceat.

B T Z A Σ T E P O Σ.

Βυζάσερ. Lactens. Exstat in Codi-
ce Barbarogræco Nicetæ, in Isaacio
Angelo, lib. iii.

B T Z A Σ T P I A.

Βυζάσερια. Nutrix. Moschopulus.
τιτθῇ, ἡ βυζάσερια. Glossæ Græcobar-
baræ. ἡ δημήτηρ, ἡ ἀναθρέτεια, ἡ βυζά-
σερια τῆς ἀρτέμιδος. Et occurrit illic
pluries. Corona pretiosa. βυζάσερια.
Nutrix. τιθλήν.

B T Z I O N.

Βυζιον. Mamma. Vber. Nicetas in
Isaacio Angelo. τῶν γὰρ ἀφικνουμένων
εἰς αὐτὸν γονακῶν ἐμάστεν τὰ βυζία. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἀγάλαξ. ὁμοτίτθος,
ὅπως ἐβύζασεν εἰς μίαν μάναν με αὐτὸν, καὶ
εἰς τὰ αὐτὰ βυζία. Corona pretiosa. βυ-
ζία. Mamilla. μαστοί.

B T Z O M A X A I P O N.

Βυζομάχαρον. Nicetas in Androni-
colib. ii. ἀνόδι, ὁπὸ τῆς τραχύμαλ, βυ-
ζομάχαρον κρατῶν μέχρι τῶν ἐγκάτων
αὐτῆς ἔβαλλε. Est ensis genus, ut apparet
manifestè.

B T K I N O N.

Βύκνον. Idem quod, ἐκκνον. Βυccina.
Anna Comnena, lib. viii. καὶ τὰς ση-
μαίας περὶ τὰ τέχνη καταστήσας, μετὰ
βυκίνων καὶ σαλπύγγων ἐνφῆμαι τὸν αὐτο-
κράτορα.

N

B I T Z A.

ΒΥΤΖΑ.

Βύτζα. Culex. Moschophilus. μύωψ, ὁ κώνωψ, καὶ ἡ κοινὴς Βύτζα.

ΓΑΒΑΘΟΝ.

Γάβαθον. Gabatha. Paropsis. Hefychius. γάβαθον, τρυβλίον. Anastasius in Gregorio III. *In quo faciens pergulam, contulit dona diverſarum ſpecierum, id eſt, gabathas aureas duas, alias ſaxicas numero quinq;.* Et frequens eſt in illo Scriptore. Guilielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Gabathas argenteas cum lampadibus obtulit, & continuatim vigilijs ardere praecepit.* Iſidorus in Gloſſis. *Paropsis, granata, vel catunis.* Corrigo. *gabata, ſive gabata, catinus.* Gloſſæ Baſilicorum. *καύνες. γάβατα.* Martialis lib. VII. epigram. XLVIII.

*Cum menſas habeat ferè trecentas,
Pro menſis habet Annius miniſtros:
Transcurreunt gabata, volantque lanceſ.*

ΓΑΒΟΣ.

Γάβος. Cāvus. Foſſa. Scrobs. Codinus in Orig. Conſtantiſtop. ἐκτις δὲ καὶ τὰς μυδρῶνας, καὶ τὰς ἀγωγὰς ἐφέρειν ἀπὸ βελγερίας· ἐποίησε δὲ καὶ γάβους ἐγχρηγὰς ὅππῃ παύσαν τὴν πόλιν, ἐαθεὶς τῷ ὑψέῳ ὅσον τῶν ἐμβόλων. Saxo Grammaticus Hiſt. Dan. lib. I I.

*Hinc montem ſecurus adi. preſſoq; ligone.
Perſoſbos ſcrutare cāvus.—
Phædrus Fab. LXIV.*

*Cum viſſi mures muſtelarum exercitu
Fugerent, & arctos circumtrepidarent
cāvus.*

Horatius.

*Ruſticus urbanam murem mure paupere
fertur.*

Accepiſſe cano.—

ΓΑΔΑΡΟΣ. ΓΑΥΔΑΡΟΣ.

Γάδαρος, ſive, γαΐδαρος. Mulus. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸν ὄνον, ἤ γυν γαΐδαρον, ἢ γάδαρον, ἀπὸ τῆς τλῶ γλῶ δέρει τοῖς πολλοῖς μύχοις καὶ κόποις. Vbi videtur etymologiam. Anonymus in dialogo, Muli, Vulpis, & Lupi.

ἄχυρον δίκτυβρίσκετον, κελάρη δὲν ποτάση,

καὶ δρίση τὴν γαδάρεν τὴν, καὶ φάγη, καὶ χορτάση.

Occurrit illic ſæpè. Bartholemæus Monachus in Elencho Agareni. *λοιπὸν καὶ ὁ πρῶτος ὁ γαΐδαρος, καὶ ὁ κύων, καὶ ὁ ὄφις ἄντι ἀπορεῖς εἰσὶν, καὶ εἰκόμει κατὰ τῶν σῶν λόγων καὶ τῷ ἀδάμ, καὶ τῷ χελῳ.* Ita corrigendum cenſeo. Editur hodie, ὁ πρῶτος ἀγαΐδαρος. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. *ἀλλὰ καὶ ἵππες, καὶ γαδάρες, καὶ ἀνδρας ἵππων κορυσαί.*

ΓΑΙΟΣ.

Γαῖος. Merces. Stipendium. Gallicum eſt, Gage. Etymologici Auctor Italionis & Tarentinis adſcribit. *ἰταλιῶται καὶ ταραντῖνοι γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι.* Scilicet irruptione Gallorum transfuſa diſtio in Italiam. Occurrit in Legibus Longobard. Rotharis, ſed aliâ notione. Tit. CIV. *Si quis accipiſſes de ſilvâ alicuius tulerit, excepto de gaio Regis, habeat ſibi.* Habes illic biſ terve.

ΓΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Γαῖτάνιον. Gaſtanum. Zona. Cingulum. Cyrillus in Lexico. *ἡ γαῖτάνια, καὶ ἡ δεσμά, καὶ ἡ αἰλυσίς, ſειραὶ λέγονται, καὶ ἡ γαῖτάνια, καὶ ἡ αἰσὺς πλέγμα.* Anonymus De Amor. Lyb. & Rhod. *ἐξαίψα φίλε τοῦ χαλῖν, ὁ δὲ λῶ λῶ γαῖτάνη.*

Mar-

Marcellus Empiricus De Medicam. apud Pisas Victoriosum stolum galearum. cap. VIII. De tribus cerasijs lapillos Et ibi aliquoties. Gotfridus Viterbi-
pertundes, & gaitano lino inserto pro ensis Chronici Parte VII.

Corrigendus est
Moschopulus. μήτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη,
καὶ τὸ γαϊτάνιον. Hodie editur. καὶ τὸ
αἰτάνιον. Item Codinus De Offic. ἐπὶ
δὲ τραχήλῃ τῶν κρατῶν ἐκρέματο δρό τι-
να διὰ γαϊτανίων παλατικῶν λεγόμενα.
Perperam editur. διὰ σιτανίων. Hinc
compositum, χρυσογαῖτανον. Anony-
mus De nuptijs Thesei.

σεφανομήδον ἔμορφα, καὶ δαφνὴ σελισ-
μήδον,
μὲ πλέσιον χρυσογαῖτανον ὅλον περ-
παλεμήδον.

Γ Α Ι Τ Ο Ν.

Γαῖτον. Glossæ Basilic. γαῖτον, χαλ-
κὴ ἐλινὸν ἔγχραφον.

Γ Α Λ Α Γ Γ Α.

Γαλαγγά. Vulgatum, Galanga. Cy-
perus Babylonius. Apud Aëtium lib.
I. τὸ δὲ τραψίδιον ἔσω κινάμαμα ἀληθι-
νὴ λίτρεα γ'. γαλαγγά ἐγγυῖας ε'. Oc-
currit illic pluries.

Γ Α Λ Α Ι Α.

Γαλαία, sive γαλέα, Triremis. Ex
Italico, Galéa. Cedrenus. κατὰ ρωμαί-
ων ἐτέλλετο μετὰ ἐπὶ καὶ ἑκοσι κομπα-
ρίων, αὗ δὲ γαλέας κατονομάζειν εἰώθα-
σιν. Etymologicus in κλητίζει. ἐστὶ δὲ
εἰδὲ πολλοῖς λεγόμεν, ὅ ἐστι γαλέα. Phran-
zes lib. I. cap. XXXVI. Ναυίβους ρι-
τατικῆς, quas nunc galeas nominare consue-
verunt, sive triremibus prope triginta in-
structi, &c. Chronica Augustensis in
epist. Friderici primi. Convenire fecimus

Gotfridus Monachus in Annal. Versus
castra militia Christiana galeida sursum
ducta sunt.

Γ Α Λ Α Ι Ν Ο Ν.

Γαλαΐνον. Vide καλλαΐνον.

Γ Α Λ Α Ι Ο Ν.

Γάλαον. Odoramenti genus. Ach-
mes cap. XXVI. ἐὰν τις ἴδῃ καὶ ὄναρ ὅτε
ἡλείψατο μόχῳ, ἢ γαλαΐῳ, πρὸς τὸ εὐω-
δεῖν. εἰ μὴ ἐστὶ βασιλεὺς, ἀγαθὸν μύνημα
τοῖς λαοῖς εὐωδῆσαι, καὶ ποθητὸν αὐτῶν
καθὼς καὶ τὸ εὐωδῆαι. Est verò nihil
aliud quàm Zibethum, quod certarū
felium excrementum.

Γ Α Λ Ε Α.

Γαλέα. Italicum Galéa. Triremis.
Basilus Naumachicis. καὶ μέσαι τριή-
ρεις, καὶ μονήρεις τινὲς ταχικαί, λεωπαὶ
γαλέαι, αἷς ἐν ταῖς βίγλαις χρηστῶν. Vide
γαλαία.

Γ Α Λ Ε Υ Ε Ι Ν.

Γαλεύειν. Mulgere. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀμέλγειν. καὶ γαλεύειν. Dicebant
etiam, γαλεύγειν. Et occurrit in iisdem
Glossis.

Γ Α Λ Ε Υ Τ Η Ρ Ι Ν.

Γαλευτήριν. Mulctra. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἀγγεῖον ξυλένον χωριατικόν,
μέσα εἰς τὸ ὁπώον γαλευσθῆναι. ἤγειν γαλευ-
τήρειν.

N ij Γ Α Λ Η-

ΓΑΛΗΝΟΤΗΣ.

Γαλλιώτης. Serenitas. Tranquillitas. Inter titulos Imperatorios. In Constitut. quâdam apud Harmenopulum, lib. v. cap. ix. μία γάρ ἐστι τῆς ἡμετέρας γαλλιώτης. Φροντὶς. Et in literis encyclicis Leonis apud Eusebium Hist. Eccl. lib. ii. cap. ix. τῇ ἡμετέρᾳ ὀπίδωκα γαλλιώτητι. Agaperus ὠδυνετιῶν ad Iustinianum cap. l. πλέον ἀγάπα βασιλεῦ γαλλιώταις τὸς λαμβάνειν παρὰ σὺ χάριν ἐκείνουσίας, ἥπερ τὸς ἀποδίδοντας δωρεάς σοι προσφέρειν. Iterum cap. lxi. τῷ λιμῶνι τῆς σῆς γαλλιώτης. πάντες προσορμῶσιν οἱ ἐλάς διόμωροι. Urbicius. λογισάμεθα ὅτι συγγνώμην ἔχει παρὰ φησὶ κοινὸν συμφέρον γνωρίζουσα τῷ γαλλιωτάτῳ παύτων διασότη. Sic Tranquillitas, in Rescripto Arcadij & Honorij. *Etiā si nostra fuerint tranquillitati preces oblata.* Item, Serenitas. In Rescripto Constantini. *Iudicium nostra Serenitatis.* Vindicianus in epist. ad Valentinum Imp. *Accipe igitur serenissime Imperator, quod conveniens nobis putetur exemplum.* Mendum autem est in Rescripto Valentini & Valentis ad Volusianum præfectum Urbis, quod existat Cod. Theod. lib. ii. Tit. ix. *Αποτάραξενά quam præsto contra ius factio serenitas tua inesse præviderit.* Corrigo, sinceritas tua. Nam iste proprius Titulus eius præfecti. Ecce in alio Rescripto eorundem Augg. ad eundem Volusianum. *Sinceritas igitur tua ubique.* &c. Vide lib. vi. Tit. iv. l. 18.

ΓΑΛΙΑΙΑ.

Γαλιλαία. Ita appellabatur tempus illud omne à Resurrectione, sive Pas-

châ, usque ad Ascensionem, quod in Galilæa Salvator noster exegit. Locus est Cedreni, pag. 508. è quo accipimus. τῇ δὲ πέμπτῃ ἑβδομάδι τῶν ἀγίων νηστειῶν δέδοται ὡς κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῦς ἀρραβαὶν γαμικῆ ζωαλάγαματ. ἐλένη τῇ θυγατρὶ ρώμαν. καὶ τῇ τρίτῃ τῆς γαλιλαίας ἐσφανεῖται μετ' αὐτῆς ὡς νικολάῳ τῷ πατριάρχῃ ὁ βασιλεῦς. Vide. quam τῷ τρίτῳ τῆς γαλιλαίας hic appellat, eam Zonaras, τῷ τρίτῳ τῷ πάρχῃ. Sed solemnity ille nuptiarum tunc peracta scribit, nullam coronationis mentionem. Verba hæc sunt: ὁ δὲ ρώμανος τῷ ἐαυτῷ θυγατρὶ ἐλένῃ μνηστεύεται τῷ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ, καὶ τῇ τρίτῃ τῷ πάρχῃ τέλειτο τῇ γαμικῇ, τῷ πατριάρχῃ νικολάῳ τῷ προλογίῳ ποιήσασθαι. At nimirum nuptijs annexam fuisse coronationem est intelligendum.

ΓΑΛΙΝΑΡΙΟΣ.

Γαλινάριος. Gallinaris. Glossæ veteres.

ΓΑΛΙΟΝΙΟΝ.

Γαλιόνιον. Navis genus. Italicum, Galione. In Synodo Florentina. ἦλθεν δὲ μετ' αὐτῆς καὶ ἕτερα μεσοκάτερα, ἀνομαζομένη γαλιόνια. Et postea. ἔχον δὲ καὶ ἐν γαλιόνιον ἐξάρτεον, καὶ πάνυ θαυμαστὸν.

ΓΑΛΙΑΤΖΑ.

Γαλιιάτσα. Italicum, Galeassa. Synodus Florentina. ἵνα γένῃαι τὸ προσκύνημα τῆς ἱερᾶς θαλῆς ἐν κωνσταντινῇ πόλει, καὶ αἱ γαλιιάτσαι αἱ ἀπερχόμεναι εἰς προσκύνησιν τῷ ζωοποιῷ τῷ φεῖν ἔρχονται εἰς κωνσταντινῆ πόλιν.

ΓΑΛΛΙΞ.

Γάλλιξ. Gallica. ut δὲ λφίξ. Delfica. πόλις

ἀλλή. Collega. κάλι. Caliga. De quibus bioni. Phortius. περι τρεῖς. πραγματ.
singulis infra suo loco sumus dicturi. lib. 1.
Suidas. ἄλλακα, χλαμύδα κατὰ θροναλῆς.
οἱ ἰδιῶται γὰρ ἄλλακα ταῦτ' ἐν φασὶ.

Γ Α Μ Α Ν Τ Ι Β Ο Σ.

Γαμαντίβ. Glossa Basilic. γαμαν-
τίβων, ἀργῶν.

Γ Α Μ Μ Α. Γ Α Μ Μ Α Δ Ι Ο Ν.

Γάμμα. Trigonum ad formam lite-
rae Γ. Hesychius. τρέβων, σολή ἔχουσα ση-
μεῖα ὡς γάρμμα. Sículus Flaccus de Cō-
dit. Agr. Aliquando etiam petras occur-
rentes in finibus notatas invenimus, quas-
dam, si per seueret rigor, notas habentes, in
versuris verò gammas, sed spectantes suos
rigores. Et postea. In versuris verò, quae
notatae sunt, aut decusses inveniuntur, aut
gamma. Frontinus de Limit. Agr. lib.
11. Terminī autem si transversi positi fue-
rint, gammas faciunt. Item γαμμαάδιον,
sive γαμμαάτιον, pro eodem. Suidas.
τρεβωνοφόρος, ὁ φορῶν σολὴν ἔχουσαν ση-
μεῖα ὡς γαμμαάτια. Ita corrigo: nam per-
peram hodiē editur. γαμμαάτια. Ana-
stasius in Leone 111. Columnas argen-
teas octo, & gammadia duo, & arcus duos,
cum crucibus quinque. Et postea. Tabulas
chrysoclabas quatuor cum gemmis ornatas,
atque gammadias in ipsa veste chrysocla-
bas quatuor. Et occurrit saepissime apud
illum Scriptorem.

Γ Α Μ Μ Α Τ Ι Ζ Ε Ι Ν.

Γαμματίζεν. Litera Γ. figuram refer-
re. Codinus de Offic. Aulae Constan-
tinop. τὸ δὲ δικανικὸν αὐτῆς ἀργυρεῖν, χρυ-
σοχοῖν, γαμματίζον ἀνωθεν.

Γ Α Μ Π Ι Ο Υ Ν Ι Α.

Γαμπινία. Pluteoli. Italicum, Gab-

E t m o x.

ποῖσε καὶ γαμπινία
τροχαλὰ ὡς περ βατζία.

ὡς περ τὰ γαμπινία,
ἢ τρώματα, ἢ κλαρία.

Γ Α Ρ Α Σ Δ Ο Ε Ι Δ Η Σ.

Γαρασδοειδής. Constantinus lib. 11.
Them. vi. ὥς τινα τ' ὅκ' ἀποπονήσῃ μί-
χα φρονεῖν ἐπὶ τῇ αὐτῆς εὐγενείᾳ, ἵνα μὴ λέ-
γῃ δυσγενείᾳ, εὐφήμερον ἐκείνον τὸν περιβόη-
τον γαμμαλικὸν δόποσκῶψαι εἰς αὐτὸν τετὰ
τὸ θρυλλέμερον ἱαμβεῖον.

γαρασδοειδής ὅψις ἐσκληρωμένη.

Γ Α Ρ Ζ Ο Ν Ο Σ Τ Α Σ Ι Ο Ν.

Γαρζονοσάσιον. Locus Constantinopoli
in mediâ aulâ magni tēpli, ubi pue-
ri stabant. Cedrenus. τὸ μασταυλον τῆς
μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λεγομένον γαρζονο-
σάσιον. Est ex Italico idiotismo.

Γ Α Ρ Ζ Ο Τ Ν Ι Ο Ν.

Γαρζόνιον. Puer. Ex Italico, Garzone.
Scholiastes Cedreni. γαρζόνιον τὸ εἰς λα-
τίνοις τὸ παιδίον. Annales de Carolo
Boëmo Imperatore. Omnia autem infe-
riorum mensarum paramenta, etiam pro
garcionibus, de argento fuerunt.

Γ Α Σ Τ Ρ Α Δ Ε Σ.

Γαστράδες. Vox ignota apud Myre-
psum, de Vnguentis, cap. XCI.

Γ Α Τ Ο Σ.

Γάτος. Pro, κάτος. Italicum, Casto. Co-
rona pretiosa. γάτος. Feles. γαλή. Floren-
tinus Monachus de Expugnat. Accon.
Nostri turres ligneas facere capere,
Castos, & arietes fieri iubere.

ΓΓΙΣΜΑ.

Γγίσμα. Fulcrum. Glossæ Græco-barbaræ. ἱρεῖσμα. ἀκέμπισμα. κέπισμα. ἱγγίσμα. γγίσμα.

ΓΔΕΡΜΑΔΙΝ.

Γδερμάδιν. Pellis. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδάσθιον. γυμνόν. ἄδερμον. χωρὶς δέρμα, ἢ γδερμάδιν.

ΓΔΥΝΕΙΝ.

Γδύνειν. Pro, ἐκδύνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκδύεται. χδύνεται. καὶ ἀνατέλλει.

ΓΕΛΤΟΝ.

Γέλτον. Geldus. Pecunia. Glossæ Latinogracæ. Lucar. Θεατρικὸν γέλτον. μισθὸς ἀπὸ φίσκῃς. Ita scribo, pro γελίαν, quod hodie corruptè editur. Viri docti restitunt, Θεατρικὸν ἀργύριον. Sed nimis longè abeunt à vestigijs priscae lectionis. Detortum est ex Alemanico, **Gelt**, quomodo à **Rock**, ῥέχον, & talia. Lex Alemanorum Tit. II. *Si quis liberum de terrâ effoderit, quicquid ibi tulerit, novem geldos restituat.* Et occurrit iterum Titulis LXX. LXXI. LXXIII. Ingulphus in Hist. *Quietè, & soluti ab omni scotto, geldo, vicecomitum auxilijs.* Sunt vestigia quoque huius vocis in *Novigeldus*, & *Werigeldus*: de quibus agimus in Glossario Latinobarbaro.

ΓΕΜΑΤΟ.

Γεμάτο. Plenum. Corona pretiosa. γεμάτο. Plenum. πλῆρες. Ioannes Glycas De Van. Vita.

τῷ δρυσωδία γεμάτοι.

Anonymus De nuptijs Thesei.

Ἐμὲν ὁ ἄρης ἀσμαφῆ, γεμάτον γὰρ τῷ πικρῶν.

Occurrit etiam apud Nicetam in Muzusio, & De reb. post Excid.

ΓΕΜΙΑ.

Γέμα. Anonymus de arte Persicâ. δηλοῖ κέρδῳ ἐν λευκοῖς πράγματι, ὡς ἐν γεμίῳ, χαρτίῳ, καὶ πανίῳ. Vox ignota est, & inquirenda amplius significatio.

ΓΕΜΟΝΝΕΙΝ.

Γεμόννει. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ γεμίξει. νὰ γεμόννει. νὰ σύρει ἔξω. Occurrit illic pluries.

ΓΕΝΑΜΑ.

Γέναμα. Corona pretiosa. γέναμα. Opus. ποίησις.

ΓΕΝΑΡΗΣ.

Γενάρης. Ianuarius mensis. Vide γενάρης.

ΓΕΝΑΤΟΣ.

Γενάτῳ. Pro, γενεήτης. Glossæ Græcobarbaræ. γενεῶντα. γενάτον.

ΓΕΝΕΡΑΛΙΟΝ.

Γενεράλιον. Generale. Glossæ Basilic. γενεράλλιον, γενικὸν πρᾶγμα.

ΓΕΝΙΚΟΝ.

Γενικόν. Aerarium generale. Scien- dum autem æraria Constantinopoli fuisse quatuor: Imperatorium, Militare, Publicum, Privatum. Gregoras percenset lib. vi. ἐπεὶ δὲ εἶδει χρήματα, καὶ ἵππους, καὶ ὅπλα τέτοις δίδοναι, τὰ μὲν ἐκ τῆ βασιλικῆς πρυτανείας ἰδιδόναι, τὰ δὲ ἐκ τῆ στρατιωτικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν κοινῶν, καὶ ἰδιωτικῶν. Imperatorij mentio apud Suidam in Iustiniano Rhinotmeto. ὧν ἦν σέφανῳ ὁ ἐυνεχῶ πέρσης, ταμίης τῶν βασι-

βασιλικῶν χρημάτων. Atque id quidem
 rursum duplex : vnum in quo tributa
 vectigaliaque : alterum, in quo redi-
 tus patrimoniales. Agathias lib. III.
 παρὴν δὲ αὐλὸς τε ἔχ' ὡς ἐβραίων, ἢ ταξίαρ-
 χος, ἢ ἄλλο τι εἶναι τὸ βραβύλαξ ἐων μέρος, τα-
 μίας δὲ μόνον τὴν βασιλικῶν χρημάτων, ἢ μὴν
 τὴν ἐκ τῆς δασυμοφορίας ἐρανευομένων, (ἄλλω
 γὰρ ἐπέτετακτο ταῦτα.) ἀλλὰ τὸ ὅσα ἐκ τῶν
 βασιλικῶν θησαυρῶν ἐπιτόμοι, ἐφ' ὃ τὰς
 αἰριτεύουσας ἐν ταῖς μάχαις τὰ προσωκοῖνα
 κομίζεσθαι γέρεα. Militare destinatum erat
 solvendis stipendijs. Publicum totius
 imperij redditus excipiebat. Privatum
 propriè urbis Constantinop. Primum
 βεσιάριον, alterum στρατιωτικόν, tertium
 γενικόν, quartum ἰδικόν dicebatur. τὸ βε-
 σιάριον ut duplex, ita duos quoque; præfe-
 ctos habebat, priorē τὸν πρωτοβεσιάριον.
 alterum τὸν κόμισα τῶν θησαυρῶν, sive τῶν
 λαοργηγῶν. Iam τῶν στρατιωτικῶν præerat
 ὁ λογοθέτης, cuius munus vnà cum æra-
 rio illo postea exolevit. Discimus ex
 Codino. ὁ λογοθέτης τῶν στρατιωτικῶν ὑπε-
 ρίμειον ὑπηρεσίαν ἔχεν. Sed militare duplex
 etiam erat, non aliter quam Impera-
 torium: ἐξ ἑκείνων priori militibus veteranis sti-
 pendia soluebantur, ex altero tironi-
 bus. Prius propriè στρατιωτικόν diceba-
 tur, & eius passim fit mentio: posterius
 τιρανικόν, idque observamus ex Syne-
 sio ad Anastasium epist. LXXIX. ὃν ἐπὶ τῶν
 δεσποτῶν ὅληα ταῖς ἀπαλήξεσιν ἔταξε τῶν
 στρατιωτικῶν χρυσία τῶν λιγορῶν τιρανικῶν.
 Tertium esse diximus τὸ γενικόν, eiusque
 meminit Cedrenus, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον
 γενικόν καλῶν τὰς εἰσπραττομένους ἐσόβη πα-
 ρὰ τῶν δημοσίων, μήποτε τις ἀδίκως εἰσπραττοι-
 το. Codinus De Orig. Constantinop.
 αἰγὴ γὰρ δὲ ἐκ τῆν μαγναύραν, ἐκ τῆν τῶν κυρίων

ἐκκλησίαν, καὶ τὸ γενικόν, ἐκ τὸ ἰδικόν, καὶ τὸ
 βεσιάριον. Vbi graviter errat eius inter-
 pres. Extruxit id Constantinus Mag-
 nus, ut videmus ex citatis verbis Codi-
 ni; duravitq; ad tempora vsque Isaacij
 Angeli, qui demolitus est, Nicetas au-
 ctor in eius vitâ, lib. III. ὅτι τὴν ἐκ πλὴν-
 θος πάσης ὁπλῆς λαμπεράτῃ τῶν γενικῶν οἰ-
 κοδομῇ κατηδάφισε. Huius præfectus λο-
 γιστής, sive λογοθέτης τῶν γενικῶν, aut etiam
 γενικός appellabatur. Suidas. ἀναστάσιος
 βασιλεὺς ῥωμαίων αἰδομένης τοῦ σόλον ζα-
 κλων ἐρχετο τὸ πόλεως, ἰωάννης ἐφί-
 σησιν ἡγεμόνα ἡγεμόνα δὲ διακονοῦν τὴν μετὰ
 λης ἐκκλησίας τοῦ λογιζέμεν τῶν φόρων, ὅν
 γενικόν καλεῖσιν. Eiusdem occurrit apud
 posteriores illos historicos. Postea
 verò iidem desijt. Minor tamen igno-
 rantiam Codini, quam ipse profitetur
 his verbis. ἡ τῶν γενικῶν λογοθέτης ὑπηρεσία
 ἐκ γινώσκου. Certè, etsi munus eius jam tū
 defierit, tamen, quin hoc ipsum fuerit,
 dubitari minimè potest. Restat, quod
 ordine quartum est, τὸ ἰδικόν: cuius pas-
 sim fit mentio apud Scriptores rei Co-
 nstantinopolitanæ. Obiter per occasio-
 nem corrigendus Cedrenus pag. 467.
 εὐρέθη δὲ καὶ ἐν τῶν ἰδικῶν χρυσίων ἐκ ὀλίγων.
 Hodie corruptissimè editur, ἐν εἰδίξω.
 De eius præfecti appellatione nihil dū
 legi. Puto fuisse ἰδικόν, ut ὁ τῶν γενικῶν γε-
 νικός. Caue autem confundas cum eo,
 qui ὁ τῶν οἰκιακῶν dicebatur: nam hic
 tantum pecunias quotidianas susten-
 tandæ Imperatoris familiæ expende-
 bat. Sed & hoc munus intercidiſſe
 quoque postea docet Codinus.

ΓΕΝΙΤΖΑΡΟΙ.

Γενίτζαροι. Ianizari. Milites Turcici.
 Occur-

Occurrit frequenter in Chronico Constantinopolitano.

ΓΕΝΝΑΡΗΣ.

Γεννάρης. sive, γνάρης. *Ianuarius*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνδρωαῖ, ὄνομα μινός. ἤγεν ἰανναῖ. ἡ γνάρης. *Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.* ἐτέλεισα ταρχύνῃ με τῷ θεῷ τὴν χά-

ρη
ς τὸς χίλις πεντακόσις τὸν μῶαν τὸ γνάρη.

ΓΕΝΤΗΛΙΟΣ.

Γεντήλι. *Gentilis*. *Menologium*. ὁ μὲν σέργιος περιμικήριος ὡς τῇ χολῆς τῶν γενήλιων, ὁ δὲ βάκχ. σεκνδικη.

ΓΕΡΑΓΝΟ.

Γεράγνο. *Color cæruleus*. Occurrit in *Turcogræciâ Crusij*.

ΓΕΡΑΚΗ. ΓΕΡΑΚΙΟΝ.

ΓΕΡΑΞ.

Γεράκη, & γεράκιον. *Accipiter*. *Detortum ex ἱεράκιον*. *Corona pretiosa*. γεράκη. *Accipiter*. ἱεράξ. Glossæ Græcobarbaræ. αἶσαρ. εἰδ. ἱερακ. θεωρία τῷ γερακίῳ. Item γέραξ, pro, ἱεράξ. *Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ*.

τὸν γάτον καὶ τὸν γέρακα περίοσια τὰς τρομάσω.

Anonymus De nuptijs Thesei.

ἄλλοι γεράκια βάσαζαν, ἄλλοι σκυλία εἰσύρναν.

ΓΕΡΑΝΙΟΝ.

Γεράνιον. *Tolleno*. *Nos similiter dicimus*. *Gen Craen*. *Suidas*. κηλώνειον, τὸ γεράνιον. *Etymologici Auctor*. κηλώνειον, τὸ ἀδανεῦον καὶ κατ'ανεῦον ἔϋλον. ὁ αὖ-

τλήτηρ. τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον γεράνιον. *Moschopulus*. κηλώνειον, τὸ κοινῶς γεράνιον. *Codinus in Orig. Constantinop.* Ἐτὰ παλάτια τὰ ἐπάνω μέχρι τῷ γεράνι.

ΓΕΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Γερανίσκειν. *Senescere*. Pro, γηράσκειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγήραον. ἀγήραον. ἡ ὅπως δὲν γερανίσκει.

ΓΕΡΔΗΣ. ΓΕΡΔΙΟΣ.

ΓΕΡΔΟΠΟΙΟΝ.

Γέρδης, & γέρδι, ut *σιλευθιάρης*, *σιλευθίαρι*, & talia. *Gerdius*. *Textor*. *Hezychius*. γέρδι, ὑφάντης. *Suidas*. γέρδι, ὑφάντης. Ἐπαρ' ἡμῶν ἡ γερδία. Item. γηώρας, ὁ ἀλλότρε, καὶ γέρδης ὁ ὑφάντης. *Etymologici Auctor*. γέρδι, ἡ ὑφάντρια. Glossæ *Latinogracæ*. *Textor*. γέρδιος. Et *Græcolatinæ*. γερδία. *Textrix*. Item. γέρδι, ὑφάντης. *Textor*. Inde γερδοποιόν. In *ijfdem Glossis*. γερδοποιόν. *Textrixum*. Sed observa, quod γέρδιον omnes interpretentur *textorem*. Tamen distinguit *Lucilius lib. xxx*.

—*curate domi sint*

Gerdus, ancilla, pueri, χοναρις, textor.

ΓΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Γερετεύειν. *Gerere*. Glossæ *Basilicorum*. γεριτεύειν. διοικεῖν.

ΓΕΡΟΣ.

Γερός. *Purus*. *Sanus*. *Beffariō in epist.* ἀλλ' ἐδ' αὐτῷ εἰς τὸν ἀγκύνα νὰ εἶναι, ἐπὶ δὴ ἐδὲ αὐτῷς ὁ τόπος ἐναι γερός. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφθορον. γερόν. σῶον. σωσόν. *Theodosius Zygomala in epist.* ἐάν ἐσὺ ἦς γερός, ἔσ' αὖ χρυσὰ παῖδια, ἔσ' ἡ καλὴ μάνα αὐτῶν, σῶννέ μας ἔτ' ἐτο. *Corona pretiosa* *Senem* interpretatur. γέρ. *Senex*. πρέσβυς.

ΓΕΡ-

ΓΕΡΡΟΧΕΛΩΝΗ.

Γερροχελώνη. Machinæ bellicæ genus. Biton in Mechanicis. ἔτ' αὖ γερροχελώνη μηχανήματα, ἔτ' αὖ σοὰ, ἔτε χελώνη ραδίως περὶ λαχθεῖη. Sed vocem, μηχανήματα, glossema esse censeo, & à margine irrepsisse in textum. Occurrit illic pluries.

ΤΕΥΓΕΙΝ.

Τεύγειν. Pro, γεύειν. Gustare. Glossæ Græcobarbaræ. αἰνέειν, ὁ μὴ γεύμεναι αἶνον, ἔο μὴ ἔχων. ἐκείνῳ ὅπῃ δὲν γεύεται. ἢ γεύεται, ἢ πίνει κρασίν. Iterum alibi. ἄρτι μὲν πίττης γεύεται. ὁ ποντικὸς γεύεται θωσὰ τὴν πίτταν.

ΓΕΥΜΑ. ΓΕΥΕΣΤΑΙ.

Γεῦμα. Prandium. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ γεῦμα, ἢ τὸ δείπνον. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. σοχαστικός. γε μὴν λέγω, ὡς ἐπέειπε οἱ τὸ πλεῖστος αὐθιγαί πρῶτας μὲν ἡφισιν, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα θύσιν ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον, καὶ περὶ ἐσέροι γίνονται. Sed corrigo. μετὰ δὲ τὸ γεῦμα μεθύσιν. Satis manifesto argumento firmatur emendatio nostra: & evincunt quoq; sequentia statim verba. εἰκότως πρῶτας μὲν λαλίζουσι δὲ ὃν ἑπόμενον τρώπον, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα ἐδαμῶς, ἵνα μή τις μεθύων ἀτάκτως ἢ περὶ πτωχῶς προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. εἶπεν ὁ γέρον. καὶ ἵνα τί τοι τὰ λεχθέντα ταῦτα; λέγει ἐκείνῳ. γεῦμα ἐποφείρω τοῖς ἀδελφοῖς. Menologium. Ἐ γίνεται δοξολογία μεγάλη. τὸ τρωπάριον, καὶ δισπύριον. ἄγομεν ἀργίαν μέχρι τῶ γεῦμα. Sic γεύεται, pro Prandere. Apud eundem Paulum libro citato. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις δυνά-

ρον ἐφάγομεν, καὶ ὅπιομεν. ἐκείνῳ δὲ μὴδ' ὅλως γευσάμενος περὶ αὐτῶν ἀπεσθίσει ψαλμὸς τὸν μέγαν καὶ ἄλλας δεκαπέντε. Palladius in Hist. Laus. καί μὲν ἐπιτήδειον πρὸς τὰ γεύσασθαι ἐπέληξεν διὰ πάσης ἡμέρας.

ΓΗΠΟΝΟΜΟΝ.

Γηπονόμον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. xx. καὶ μὴν δὲ ὄντ' αὖ πρὸς μᾶλλον ἡμέρας τὴν ἐλθεῖν εἰς θήραν διδόναι αὐτῷ σίλιν τὸ λεγόμενον γηπονόμον. Inquirenda est significatio. Occurrit autem in illo Scriptore pluries; & scribitur quoq; γηπονόν, cap. xi. Sed corrigendum censeo.

ΓΗΣΤΕΡΝΑ.

Γηστέρνα. Cisterna. Vide κινστέρνα.

ΓΗΤΑΥΡΟΣ.

Γηταῦρος. Avis genus. Orneosdaphion. τὸς δὲ πελαργὸς, τὸς γηταῦρος, τὸν τζικνέας, τὴν αἰθυσίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὁφείλεις πάλιν ἵνα προσέχῃς αὐτὰ. Iterum alibi. τζικνέας σάρκας, ἢ πελαργῶν, ἢ γηταῦρος, ἢ αἰθύας, μὴ πολὺ πρὸς βαλλῆς τῷ ὀρνέῳ.

ΓΙΑΛΗ.

Γιαλή. Pro, ὑέλδς. Vitrum. Corona pretiosa. γιαλή. Virtut. ὑέλδς. Apud Crusium in Turcogræciâ legitur, γιαλλί. Poculum.

ΓΙΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Γιαλλίζειν. Nitere. Splendere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμαρύνειν. εἰλεῖν. λάμπει, γιαλλίζει.

ΓΙΑΛΟΣ.

Γιαλός. Pro, αἰγιαλός. Littus. Glossæ Græcobarbaræ. ὁρῶντα θαλάσσια. κοντέλια τῶ γιαλῷ. Iterum alibi. αἰγὴ. ὁ αἰγιαλός.

O

ὁ αἰγιαλός

ὁ αἰγιαλός. ὁ ὠρεθαλάσσιος τόπος. ὁ
γιαλός. Scholiasfes Oppiani Halieut.
III. τῶν ἰχθύων τῶν πάρος γιαλῶν. Hinc
περιγιαλίον. Ora maritima. Anony-
mus De nuptijs Thefei.

κινυτοὶ καλὰ ἑκατόξασι ἀπέστει καὶ τε-
γύρον

ὅλα τὰ περιγιαλία. —

Apud Crusium in Turcograeciâ legi-
tur, γιαλο. *Vizumt.* Vide supra, γιαλη.

ΓΙΑΜΜΑΝ. ΦΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Γιάμμα. Pro, ἱάμα. Medela. Glossæ
Græcobarbaræ. *ἱεραπεία*, ἡ ἱατρεία,
ἱάμα, γιαμμα. Corrige Apomasarem
in Mysterijs. *δύναμιν τῶν ἐκδόξων ἐμα-
γισάνων, χαρὰν, καὶ γιαμάτια.* Et *μεχ.*
*καλοσύνην αὐθρόων, χαρὰν, καὶ γιαμά-
τια.* Et occurrit ibi pluries, sed men-
doscè semper scribitur, γιαμάτια. Et για-
νίσκεν. Curare. Mederi. Eadem Glossæ.
ιατρύει, ἤγυν γιανίσκα. Iterum. ιατρύε-
σιν, γιανίσκασιν.

ΓΙΑΟΣ ΓΛΙΘΟΣ.

Γιάος γλίθος. Hyacinthus. Ach-
mes Introduct. in Astrologiam. *δη-
λοὶ πολλῶν γένεσιν ῥόδων, καὶ τῆς κημίας,
καὶ τῆ γιαὺ γλίθου, ἤγυν τῆ ὑακίνθου, λί-
θων τε, καὶ μαρμάρων, ἑ τῶν ὁμοίων.* Cen-
seo legendum. καὶ μαργάρων. Obser-
va autem. γλίθος dixerunt pro λί-
θος: at quid γιαός sit non divino. An
γιαός γλίθος est veterum χρυσολιθος?
Existimo.

ΓΙΑΠΑ.

Γιαπα. Ecce. Vide. Theodosius Zy-
gomala in epist. μέλλει γὰρ εἶπέν, ὅρα
ὦ εὐτυχές, καὶ αὐτὶ τέτε λέγει, γιαπα
καλότηχι.

ΓΙΑΡΗΚΙΟΝ.

Γιάρηκιον. Teli genus. Anonymus
De bello sacro.

ἄρματα ἤχασιν καλὰ, γιαρῆκια ἐφ' ἑ-
κάστῳ.

ΓΙΑΤΙ.

Γιατί. Quare. Corona pretiosa. για-
τί. Quare. *διὰ τί.*

ΓΙΑΤΡΕΥΕΙΝ. ΓΙΑΤΡΙΑ.

ΓΙΑΤΡΟΣ.

Γιατρεύειν. Pro, ιατρύειν. Corona pre-
tiosa. γιατρεύειν. Mederi. ιατρεύειν. Ano-
nymus De nuptijs Thefei.

τὸς λαβομήνης ἐποίησαν ὅλκον τὰς για-
τρέβαν.

Sic, γιατρία. Medela. Et, γιατρός.
Medicus.

ΓΙΑΑ. ΓΙΑΘΟΝ. ΓΙΑΘΟΒΟΣΚΟΣ,

ΓΙΑΘΟΜΑΝΔΡΗ.

Γιάα, & γιάθον. Truncatè, pro αἰγί-
διον. Capra. Glossæ Græcobarbaræ. αἰ-
γιδίον. γιδίων. *ῥακτῶν.* Corona pre-
tiosa. γιάα. Capella. αἰξ. Hinc γιδοβο-
σός. Glossæ citatæ. αἰπόλος. αἰγινό-
μος. γιδοβοσός, ποιμὴν τῶν αἰγῶν. ὅπως
ποιμαίνει τὰς αἰγας, ἤγυν βόσκηται γίδια.
Item. γιδοβοσκόν. Ibidem. αἰπόλιον. αἰ-
γινόμιον. γιδοβοσκόν. Et γιδομαύδρη. Ca-
prile. Exstat apud Crusium in Turco-
graciâ.

ΓΙΑΛΟΣ.

Γιάλος. Littus. Pro αἰγιαλός. Glossæ
Græcobarbaræ. ἄματος. ἡ μεσόγυλλος
ἄμμος. ὁ ἄμμος ἐπ' αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τῆ
γιάλας, ὥς τὸ αἰγιαλός.

ΓΙΝΙΣΚΟΜΑΙ.

Γινίσκομαι. Fiō. Pro, γίνομαι. Glossæ
Græco-

Græcobarbaræ. ἡ ἐπὶ τῷ σκυφαυτοῦ κο-
μῶν. ὅπερ γινίσκται ἢ κρατέται μεγάλῳ
ἐνταῦ σκυφαυτοῦ.

ΡΙΟΜΑ.

Ῥίομα, sive, γίομα. Pro, γήμα. Pran-
dium. Corona pretiosa. γίομα. Prandi-
um. ἄριστον. Glossæ Græcobarbaræ. τῷ
γίομα. ἢ τῷ δειπνῇ. ἢ τῷ γίομα.

ΡΙΟΜΑΤΟΣ.

Ῥιομάτῳ, Plenus. Alexius Rhartu-
rus Doctr. i. ἐαυτὸν ἐπὶ δίκον καλεῖ, καὶ
γιομάτον ἀμαρτημάτων. Depravatum. ὅπερ
τῷ γίμειν.

ΡΙΟΦΤΗ.

Ῥιοφύρη Pro, ροφύρα. Corona pre-
tiosa. γιοφύρη. Ροφῆ, ροφύρα. Anonymus
de bello sacro.

γιοφύρα ἐπὶ κασὶν ἄνω εἰς τὰ καρύ-
βια.

ΡΙΡΕΒΕΙΝ.

Ῥιρέβειν. Pro, γυρεύειν. Corona pretio-
sa. γιρέβειν. Investigare. μαρτυρεῖν.

ΡΙΡΕΤΓΕΙΝ.

Ῥιρεύειν. Pro, γυρεύειν. Itidem ut γυ-
ρέβειν. Ioannes Glycas De Van. Vita.
λοιπὸν αἱ ἐτομασμένω ἀφ' ἧς τις μας γυ-
ρεύγει.

ΡΙΡΟ ΓΙΡΟ.

Ῥίρο γίρο. Corona pretiosa. τὸ γίρο
γίρο. Circum circa. κυκλόσε.

ΡΙΤΕΥΜΑ.

Ῥίτευμα, sive, γίτευμα. Pro, γοήτευ-
μα. γοητεία. Incantatio Glossæ Græco-
barbaræ. διὰ τῆς ἐπαφῆς. μετὰ τὸ γίτευμα,
ἢ γίτευμα.

ΡΙΩΜΑ.

Ῥίωμα. Vide, γίομα.

ΓΛΑΓΚΙΣΜΑ. ΓΛΑΓΓΙΖΕΙΝ.

Γλάγκισμα. Clangor. Strepitus. Cla-
mor. Glossæ Græcobarbaræ. αὐτῶν,
βολῶν, μάχων, κραυγῶν; πόλεμον, σκαῖ-
δαλον, φωνῶν, γλάγκισμα, γέραςμα.
Sic γλαγγίζειν. Clangere. Alibi in ijs-
dem Glossis. ὑλακτεῖ. γλαγγίζει. κλαγγ-
γίζει.

ΓΛΑΙΝΔΟΥΛΑ.

Γλαίνδουλα, sive γλαίνδελον. Glan-
dula. Eumelus Hippiatric. lib. i. cap.
xvi. ἐὰν συμβῇ ζῶν ἔχον παρωίδας, ἢ
χειρῖδας. ἅπαρ τινες ἰδιώτερον γλαινδῆλας
προσαγορεύουσιν. Iterum postea. καὶ αὐ-
τὰ τὰ λεγόμενα γλαίνδουλα ἐκβάλλει
παῖτα. ἱδρήρ.

ΓΛΕΦΑΡΟΝ.

Γλέφαρον. Frons. Extat in Turco-
graciâ Crusij.

ΓΛΗΓΟΡΑ. ΓΛΗΓΟΡΟΣ.

Γλήγορα. Citò. γλήγορῳ. Citus.
Celer. Glossæ Græcobarbaræ. ἐνμῆ-
τολῳ. ὅπερ μετὰ βάλειται ἵτομα. ὅπερ γυ-
ρίζει γλήγορα γινώσκω. Occurrit illic sa-
pissime. Corona pretiosa. γλήγορα.
Citò. ταχέως. Alexius Rharturus Doctr.
vi. ἐὰν σὺ χαρῆς αὐτῷ εἰς τὸν ἔρανδον τὴν
κίνησιν τῷ ἡλίῳ ὅστω κάνει εἰς εἰκοσιτέσσα-
ρας ὥρας, εἴ θέλει φανῇ γλήγορα πολλὰ.

ΓΛΗΓΟΡΟΠΟΔΑΣ.

Γληγοροπόδας. Velox. Celer pe-
dibus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰλ-
λόπες. ὁ ταχέως πόδας ἔχων. γοργόπους.
γληγοροπόδας.

O ij

ΓΑΙΑ.

ΓΑΙΑ ΖΕΙΝ.

Γλαΐζην. Festinare. Glossæ Græco-barbaræ. θέτει ἀπάνω τῆς μάκτιν ἢ ῥῆχον ὅπως τρέχῃ καὶ γλιάζει.

ΓΛΙΘΟΣ.

Γλίθος. Pro, λίθος. Lapis. Vide γιάθ.

ΓΑΥΚΑΔΑ.

Γλυκάδα. Dulcedo: Oblectatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ δισση. τέρψις. χαρὰ. εὐφροσύνη. γλυκύτης. γλυκάδα.

ΓΑΥΚΑΝΗΣΟΣ. ΓΑΥΚΑΝΙΣΟΝ.

Γλυκάνηος. five, γλυκάνηον. Anisum. Glossæ Græcobarbaræ. μαλάχη, καὶ τὸ ἄνηθον. μόλοχα, καὶ ὁ γλυκάνηος. Theocriti Scholiastes Idyll. vii. ἄνηθον. τὸ μάλαθρον, ἢ ἄνηθον δὲ, γλυκάνηον. i.

ΓΑΥΚΕΟΠΡΑΤΗΣ. ΓΑΥΚΕΟΠΡΑΤΙΟΝ.

Γλυκεοπράτης. Dulciarius. Glossæ Græcolatinæ. γλυκεοπράτης. Dulciarius. Et γλυκεοπράτιον. Officina dulciarij. Eadem Glossæ. γλυκεοπράτιον. Dulciarium.

ΓΑΥΚΟΚΑΛΑΜΟΝ.

Γλυκοκάλαμον. Lotus, Quia nimirum fructum prædulcem habet. Basilii Magnus De Exercit. Grammat. lotos. τὸ γλυκοκάλαμον. Occurrit etiam apud Myrepsum De Antid. cap. lxxxviii. Fuchsius interpretatur, medullam fifulæ cassiæ.

ΓΑΥΚΟΣ. ΓΑΥΚΟΣΥΝΗ.

Γλυκός. Corona pretiosa. γλυκός. Dulcis. γλυκός. Inde γλυκοσύνη. Ibidem. γλυκοσύνη. Dulcedo. γλυκύτης.

ΓΑΥΤΟΝΝΕΙΝ.

Γλυτόννει. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ θέλο νὰ γλυτόσῃ νάχῃ τὴν ζῷ-
σας.

Occurrit illic pluries.

ΓΝΕΜΑ.

Γνῆμα. Filum. Exstat in Turcogra-
ciâ Crusij.

ΓΝΕΟΝΤΦΟΣ.

Γνόνουφ. Vide νύφη.

ΓΝΙΦΩΝ.

Γνίφων. Nicetas in Man. Commo-
no. lib. i. κίμβιξ δὲ ὡς εἰς ἄκρον, καὶ γνί-
φων, καὶ δισσογρίπιστος, ἐδ' αὖ αἰσθαι-
τὰς ἐλέφας. παρωμδρ.

ΓΝΩΘΕΙΝ.

Γνώθεν. Noffe. Glossæ Græcobar-
baræ. μηδὲ αἰσθάνεται. μηδὲ γνώθει. ἢ νά-
θει. Occurrit illic pluries.

ΓΟΜΑΡΙΑ. ΓΟΜΑΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Γομάρια. Sarcina. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀγωγίμων. φορτίον. γομαρίων. Occurrit illic pluries. Itaque corrigo in Diplomate Andronici junioris, quod exstat apud Phranzem Chronici lib. i. cap. xxiv. διὰ περισφαγίων, πασών, ἢ γομαρίων, ἢ πετρίων, ἢ πανίς, ἢ λινοκόκκῃς, ἢ τριχαρκῃς. Hodie editur, τομερίων. Sed corruptè. Hinc γομαρια-
τικόν, vestigal pro illis solvi solitum. In eodem Diplomate. καθελκόμενοι εἰς ἀ-
πατήσεις καμπαινισκῷ, μεστικῷ, ζυραει-
κῷ, μετριάτικῷ, παχιατικῷ, γομαριατικῷ, ὀψωνίς. Mendosè editur, γομεριατικῷ.

ΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Γονάτιον. Nicolaus Cabasilas De ve-
ste sacrâ. καὶ τύπον τινὰ ῥομφαίας περι-
ζωνύσσει αὐτὸν τὸ λεγόμενον γονάτιον, ὃ
πρὸς ἄχρημα ξίφους ἐχρημάτισται.

ΓΟΝΑ-

ΓΟΝΑΤΙΣΤΑ.

Γονατίστα. Flexis genibus. Ad genua provolutus. Anonymus De nuptijs Thesfi.

καὶ τότε ἐδμήθημε ἑμπαύς εἰς τὸν Θε-
σείον,
καὶ λέγει τὴ γονατίστα, εὐχαριστῶ μὲ αὐ-
τήν.

ΓΟΝΑΧΙΟΝ.

Γονάχιον. Achmes in Introduct. in Astrolog. μορφήν ὡς αἰετῶ, κεφαλῶν γονά-
χιον τάπας καὶ πάλιον, μελεμνά εἰς περάχ-
ματα. Significatio ignota est.

ΓΟΝΙΑ.

Γόνια. Focus. Corona pretiosa. γο-
νίον. Focus. πυρεῖον.

ΓΟΝΥΚΛΙΝΕΣ.

Γονυκλινές. Pulvinar, quod genibus substernitur, in quo illa inclinuntur. Codinus de Orig. Constantinop. ἐν αὐτῇ τῇ βασιλικῇ χουσορόφῳ, ὁπίσω τῷ μι-
λίῳ ἐν ἀνδρῶν κελὸν ἀγαλμα χουσεμβά-
φον. ἔνθα ἐν τῷ ἱεραμμοῦ ἱερακλεῖ τῷ βα-
σιλείῳ, καὶ γονυκλινές ἱεστίν τῷ τυράννῳ.
Apud Suidam in βασιλικῇ hæc paullò corruptiora sunt, ut monemus in No-
tis nostris ad Codinum. Anonymus De Antiquit. Constantinop. χαλ-
κούργημα βραχὺ παυτελῶς καὶ δεδιεμένον
γονυκλινές ἔχει.

ΓΟΡΓΩΡ.

Γοργῶρ. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. ἐφόρει δὲ ὁ διὰ τὴν ὑπακοὴν μανιά-
κῳ χρυσῶν, καὶ γοργῶρα, καὶ παλαιοῖα τῶν
ἄλλων διόξας ἔχει. De significatione
nondum liquet.

ΓΟΥΡΙΟΝ.

Γούριον. Vestis genus. Oecumenius Comment. ad Acta Apost. cap. xxviii. τὰ δὲ συμκίνθια ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσιν οἱ μὴ δυναμένοι ὡς ἄρια φορέσαι, οἱοί εἰσιν οἱ φορῶντες ὑπατικάς στολὰς, ἢ γαβία. Idem est, quod *Gufa*. Invenio in veteribus Glossis, sed corrigendis, *Bigera vestis, gufa villata*. Mendosi hodiè libri, in quibus editur. *Bigera, vestis, gufa, vel villata*. Sed observa illic, *Eigera*. quæ vox non temerè alibi obvia. Invenio, *Bigerriga*, apud Sulpitium de vitâ S. Martini. *E proximis tabernis bigerrigam vestem brevem atque hispidam quin-
que comparatam argenteis rapit, atque ante Martini pedes iratus exponit*. At tu, *Bigerra*, rescribe in Glossis. Et *Bigerriga* apud Sulpitium est *Bigerrica*. nam C & G confundunt librarij. *Bigerrica* autem sunt Galliæ populi. Ergo *Bigerra* vestis est Gallica.

ΓΟΥΛΑ. ΓΟΥΛΙΝ.

ΓΟΥΛΙΟΝ.

Γούλα. *Gula*. Erotianus in Lexico Hippocratis. οἱ ὁ σῶμα γούλας περιβά-
ται. Glossæ Græcobarbaræ. ἄχαρα. τὸ τῷ δόρατι εἰς τὸν αὐλὸν τῆς σπηδουρατίδος ἐμπέπον. τὸ γούλιν τῷ κονταρίῳ. Est autē illic γούλιν, pro γούλιον, corrupto scribendi more. Demetrius Cōstantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. cxxviii. ἰαὺ διαμένωσιν αἱ τροφαὶ ἐν τῷ σομάχῳ τῷ ἱε-
ρακῷ ἀπεπτοι, ὁ καὶ γούλα ὀνομάζεται, καὶ ταῦτα ἐκ ἐμέση, ἄχρι δεκάτης ὥρας τῆς ἡμέρας μηδὲν λαβέτω. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. ἄλλ' ἰδὼν δαίμονα ἔχον, ἔιδον πόλεμον ἐκ τῆς γούλας αὐτοῦ. Anonymus de bello sacro.

ἰσότη ἀπὲς τὸν γυλάν, καὶ κατὰ σόχα-
ξέν των.

ΓΟΥΝΑ. ΓΟΥΝΑΣ.

ΓΟΥΝΙΟΝ.

Γῦνα, sive γῦνας, & γυνίον γυνα. Ve-
stis pellicea. Moschopulus. Γισύρα, ἡ
γῦνα. Et alio iterum loco. Φιφδέρα, ἡ
γῦνα. Et. μηλωτή, ἡ δὸπ τέτα γῦνα. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. Γισύ-
ρα, τὸ ἐκ δὲ μαλ' ἐνέλιχον, ὅπερ καὶ γῦ-
νας καλῶσιν. Achmies cap. CLVIII. ἰάν
ἴδη τις ὅτι ἐφόρει γῦνας νέαν, ἰάν ἴσι χερμῶν,
εὐρήσῃ πλεῖστον δὸπ μερσανῶν, αὐτὰ λογον τῷ
πλήθους τῶν ἐρίων. Et passim toto illo
capite occurrit. Apud Mauricium Stra-
teg. lib. III. cap. II. κενία, ἡ γυνευρεκα
δὸπ κενίεκλων πλάσια παύν. Rectius alij
codices præferunt, γυνία: nam κενία
aliud erant, ut infra suo loco ostende-
mus. Corrigendum verò existimo Sui-
dani. γῦνας, τὸ παρ' ἡμῶν γυνίον λεγόμενον.
Hodiè editur γῦνδας, & γυνδίον. Reperio
quoque apud Euthymium Zygabenu
Panopliæ Dogmaticicæ Tit. XXVIII.
τὸν θεοῦ δαδιδέ τὸν ὁλομῶνι δαίμοσι, & ὁρ-
νίος παροσδιλέγας, δαίμονας τε ζυνεργῶν-
τας τῷ ὁλομῶνι παρεῖναι, & γῦνδας τινάς.
Sed sine dubio alià illic notione est.
Cineheardus epist. ad Lullum Episco-
pum. *Orarium & coculam, & gunam bre-
vem nostro more consutam.* Guitbertus
item in epistolâ ad eundem. *Gunnam
de pellibus lustrarum factam tua fraterni-
tati misi.* Corrigendus est locus in
Conc. I. Salisburgensi. *In pileis suffur-
raturas non habeant, nisi fortè de nigro
centato, vel panno, aut nigrâ pelle, aut gunâ.*
Hodiè editur. *a. n. pelle aguna.* Porro
à Guna est Gunatus: gunâ amictus. Luit-

prandus in Legat. *Nec ipsa capiet enim,
in quâ oriens est, pauper & guntata, id est
pellicea, Saxonia.*

ΓΟΥΠΠΟΣΑΝΙΔΟΝ.

Γεπποσάνδον. Abacus. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἀβάκινον. ἀβαξ. γαπποσά-
νδον. ἡ ὁ μὴ βάσιν ἔχων.

ΓΟΥΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Γυργιάζειν. Clāgere. Sirepere. Glossæ
Græcobarbaræ. χωρεῖς καμιαὶ ἐνλάβαν
φανάζει καὶ γυργιάζει. Hinc infra, γυ-
ρίασμα.

ΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Γύργυρ. Gurgulio. Nicetas in Ale-
xio lib. I. διὰ τῷ γυργύρῃ αὐτῆς κρώζης καὶ
ἐρεργμῆς ἐποίῃ, & ὡφελγμῆς ἐξέφειν δὸπ
τῷ σόματι αὐτῆς. Anonymus in Cano-
nio Mathematico. ὁ γυργύρ, ἀγαθὰ
καλὰ. Hinc μακρογύργυρ. Oblongū
collum habens. Bartholemeus Mo-
nachus in Elencho Agareni. ὅτε μίλ-
λης εὐξέσθαι, λάβε μακρογύργυρον περὶ
μυόν σου ὕδατι.

ΓΟΥΡΙΑΣΜΑ.

Γερίασμα. Vide γλάγκισμα.

ΓΟΥΡΝΑ.

Γῦρνα. Vrna. Crassiore sono pronun-
tiabant, ad quem exprimendum γ præ-
figitur. Glossæ Græcobarbaræ. ἄμη-
σκάφη. γῦρνα. Iterum alio loco. ἀγκέιον
ἰδέρων. ἡ σκάφη. ἡ γῦρνα. Et occurrit
illic sæpius.

ΓΟΥΡΟΥΝΙΝ. ΓΟΥΡΟΥΝΙΟΝ.

ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Γερούιν, sive, γερούιον: vtroque enim
modo scribebant, ut innumera talia,
Grunnius. Porcus. Ioannes Tzetzes
Chil. XII.

μύσης

μῆσος τῆς τριδιδιῶς φέρεται μῦθος
λέγων,
ἀλλ' μὴ ἔχων δαίμονα ἡγόραζε γυν.
ρῶν.

Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 11. cap. LXXIII. ἀπὸ σκυλο-
πάλης μικρῆς, ἢ ἀπὸ γερμανίης, διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν αὐτὸν θρέψεις. Cyrillus in Lexico.
δελφάκιον, τὸ τῆς χοίρης βρέφος, ἢ τὸ γερ-
μῶν. In Glossis Græcobarbaris legitur,
γερμανόπαλλον, quod idem est. χοιρίδιον.
γερμανόπαλλον.

Γ Ο Υ Σ Τ Ε Ι Ο Ν .

Γυστίον. *Gustum*. Forum cupedina-
rijum. Codinus in Orig. Constantinop.
ἐπωτόμας τὸν τόπον αὐγαστῶνα, πρὸ τε-
ροῦ γυστίον λεγόμενον, ἢ γυν ὀψοπώλιον. Et
πιος. ἰκατάρις τὴν αὐλὴν, καὶ ἐμαρμά-
ρωσεν αὐτὴν, τὸ πρῶτον ὄσαν γυστίον, ἢ
γυν ὀψοπώλιον. Scio apud Suidam, αὐ-
γαστίον, legi; sed validè hanc lectionē
defendit nominis ratio, & τὸ ἔτυμον,
siquidem γῆσα, *Gusta*, appellabant cu-
pedias. Apitius de Rē Culin. lib. IV.
cap. V. *Gustum versatile sic facies*: *Al-*
bis betas minutas, porros requietos, apium,
bulbos, & cochleas elixabis, &c. Et totum
illud caput est, *De gustis*.

Γ Ο Υ Τ Α Λ Ι .

Γυτάλι. *Frons*. Extat in Turcogra-
ciā Crusij.

Γ Ο Υ Τ Ο Σ .

Γυτ. *Gutis*. In Etymologico Sui-
dæ. γυτ, ληκύθις αἰδ.

Γ Ρ Α Δ Ε Λ Λ Α .

Γραδέλλα. *Graticula*. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀδιά. ἐχάρα. Ευμῶς. θυσιασ-
την. γραδέλλα. Itali *Graticula* dicunt. Et

sic in Glossis Græcolatinis quoque re-
peritur. ἐχάρα. *Graticula*.

Γ Ρ Α Ι Κ Ο Λ Ω Ν Ο Σ .

Γραικολωνός. Græcæ linguæ peritus,
quo exteri utebantur Constantinopo-
lim venientes, ad rem domesticam
procurandam necessariaque coëmen-
da. Atque inde nomen impositum.
Luitprandus in Legat. *Gracolonium* πῆν,
id est, Græcæ linguæ gnarum, qui non signo-
rum signis, sed digitorum, seu capitis nuti-
bus cum venditore emptor loquebatur: tan-
ti que nummis emebat quatuor, quanti Gra-
colonus obsonium uno.

Γ Ρ Α Ν Α Τ Ζ Α .

Γρανάτζα. Vestis Imperatoris præ-
longis manicis, & ad talos usque de-
pendentibus, quæ non cingebatur:
translata verò erat ex Assyriâ. Codinus
de Offic. aulæ Constantinop. ἐπὶ δὲ ἀπὸ
τῶν ἀσσυρίων βασιλείας κατήλθε τι φόρεμα
μέχρι ἐτῶν νῦν βασιλέων, γρανάτζα λεγό-
μενον, ὅπερ ἐφόρει ὁ βασιλεὺς ἀντὶ ζώνης, &
κρημνάμενα τὰ μανίκια δέχοντι μέχρι τῶν
ἀστράγαλων. Et postea. καὶ ὁ μὲν ὁ βασι-
λεὺς φορεῖ, καλεῖται γρανάτζα, ὡς εἴρηται.
In Isidori Glossis legitur. *Paropsis, gra-*
nata, catinus. Sed mendosus locus est,
& nos jam ante correximus in γάβα-
θον. Hoc autem monendum erat, ne
quis vocis similitudine fallatur.

Γ Ρ Α Ν Ο Σ Ο Λ Ο Ν .

Γρανσόλον. *Granum solis*. Myrepsus
de Antidotis, cap. XXVII. ἀδιάτευμα,
κεδονσίς, γρανσόλον.

Γ Ρ Α Τ Ο Υ Τ Ο Ν .

Γραῖτον. *Gratis*. Glossæ Basilico-
rum. γραῖτον. χαριστήριον.

Γ Ρ Ι -

ΓΡΙΚΕΙΝ. ΤΡΟΙΚΕΙΝ. ΓΡΥΚΕΙΝ.

ΓΡΙΚΗΜΑ.

Γρικῆν, sive χροικῆν, aut χρυκῆν. Nam ita indifferenter scribitur. Intelligere. Corona pretiosa. νὰ χρικᾷ. *Intelligere. νοῆν. Phortius. περὶ τριτ. παρ. γ. lib. 1.*

Φώτισόν με τὴν καρδίαν,
τῷ πολέμῳ νὰ χροικήσω,
τὰ ἀναγκαῖα νὰ ἐξηγήσω.

Alexius Rharturus Doct. VI. χρύκηζον γένειά ἔχει τι καλὸν νὰ εἰρμυεύσῃ. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

τὸν γὰρ ὅπως τὴν εἰδῶ, καὶ καί πως τὴν χρυκήσω.

Atque hinc χρίκημα. Intellectus. Corona pretiosa citata. χρίκημα. *Intellectus. νόημα.*

ΤΡΙΣΙΟΝ.

Τρίσιον. Hamus. Glossæ Servij. *Hamus. χρίσιον.*

ΤΡΟΘΘΙΑ. ΤΡΟΘΘΟΣ.

Τροθθία. Detortum ex antiquo. χρόνθ. Pugnus. Glossæ Græcobarbaræ. ταῖς πυγμαῖς. ἢ γὰν χροθθίας. Sic χροθθ. quoque. Corona pretiosa. χροθθ. Pugnus. κόνδυλ.

ΤΡΟΝΙΖΕΙΝ.

Τρονίζειν. Pro, γνωρίζεν. Glossæ Græcobarbaræ. ἐπιγνώ. ἐγνωρίζεν. ἐχρόνιζεν. ἔμαθεν.

ΤΡΟΤΤΑ.

Τρόττα. *Crasta.* Glossæ Græcobarbaræ. αἰαγησίς. μάζα. σημηδία. χεῖρα. παντάδα. Iterum. ἰδέα σημηδίας, ἢ χεῖρας. Hinc *Grutaria*, apud veterem Palladij interpretē, quæ auctor *τραγήματα* dixit.

ΤΡΩΣΙ.

Τρωσι. Velamen muliebre argenteum, sub quo manus occultant. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΤΥΒΕΝΤΙΣΩ.

Τυβεντίσω. Nicetas de Rebus gestis post excidium Urbis. ἐγυβεντίζε μὴ τολμήσαι τινα ἐν τῷ παλατίῳ γυναῖκι πλεσιάζει. Crusius Turcogræciæ lib. 11. interpretatur. *Fustuario afficio.* Ego autem censuerim τυβεντίζεν esse, patibuli supplicio afficere: nam τυβενίον est Gallicum *Gibet*, quippe exoticum T. aut D. Græcobarbari convertunt in ὦ. Apud Nicetam verò, ἐγυβεντίζε, significat *Patibuli supplicium denuntiabat.* In Glossis Græcobarbaris κιβεντίζω scribitur. ἀλλοιᾷ, ἔτοπεν, ἔδερεν, ἐκιβέντιζεν. Iterum. τύπεις, δέρει, δέρεν, κιβεντίζει. Et κιβεντισμός in iisdem est, *flagellatio.* ἄλυσος, ἀνευ μάστιγος, χωρὶς φραγγελίας, ἢ τοῦ διαρμῆ, ἢ κιβεντισμῆ.

ΤΥΜΝΩΝΝΕΙΝ.

Τυμνώννεν. Pro, γυμνῶν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναδίδεν. γυμνῶν. νὰ γυμνῶνται.

ΤΥΝΑΙΚΑ.

Τυνάικα. Mulier. Corona pretiosa. γυναῖκα. *Mulier.* γυνή. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβαριστὰ, γυναῖκι ζοιῶν. ἢ γυναῖκα ὅπως θεωρεῖ κατ' ἡμετέρον.

ΤΥΝΑΙΚΙΣΙΜΟΣ.

Τυναικίσιμος. Muliebris. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβραιμα. σολῆς γυναῖκας εἶδος. θεωρία, ἢ θεωρία, εἶδος γυναικίσμου. Iterum alibi. ἱμάτιον γυναικῆον. ῥῆχον γυναικίσμον.

ΤΥΠΝΑ.

ΤΥΠΝΑΡΙΟΝ.

Τυπνάριον. Pyri genus. Nonus De Morb. Curat. cap. CLXXXV. καὶ χρησίμους αὐλοφυῶν θέρμων, συνηρημῶν, καὶ νιτρικῶν, καὶ γυπνάτια.

ΤΥΡΑΙ.

Τύραι. Circulationes. Ecloga LL. Leonis & Constantini. κελύμενον μηδὲν τῶν ἀρχόντων ἐξῆναι χωρὶς ἀναγκαῖας χρείας δαπάνης ποιῆσθαι, ἢ τὰς λειτουργίας γύρεσι.

ΤΥΡΕΒΕΙΝ. ΤΥΡΕΤΕΙΝ.

Τυρέβειν. Quod γυρέβει quoque scribitur, ut supra ostendimus. Ambire. Prensare. Petere. Corona pretiosa. γυρέβειν. Petere. αἰτῶν. Dicebant quoque, γυρεύγειν. Glossa Græcobarbaræ. ἐξεῖξι. ἢ γυρεύει. ἢ γυρεύγει.

ΤΥΡΙΣΜΑ.

Τύρισμα. Reditus. Corona pretiosa. γύρισμα. Reditus. ἐπαύροδο.

ΓΩΤΑ.

Γῶτα. Gutta. Ex Italico, Gota. Repertur apud Myrepsum lib. De Vnguentis, cap. XCI.

ΔΑΙΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Δαιμονάριος. Demonarius. Demoniacus. Furiosus. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 1. ὅτι μὲν πρῶτα δαιμοναρίους ὠνόμαζαν τὰς τῶν ἰχθύων ἀρχαίους, εἰ ἔτις ἐπὶ τῶν ἀλιδάδων μέλις ζαλευόντες ἐγχερίψαν αὐτοῖς ἀπεθάρρησαν.

ΔΑΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Δαιποτάτοι. Derivati. Vide infra. διποτάτοι.

ΔΑΓΚΑΝΩ.

Δαγκάνω, sive δαγκάνω. Pro, δάκνω. Mordeo. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ καὶ ἡξέυρης παύτολις τὸ δόντη τῆ φιδίς
πρῶτα δαγκάνη κάτινα, μικρὴ δαγκανία.

Demetrius Zenus in Batrochom.

δαγκάνω τὸν σὸ δάκτυλον, καὶ δὲν αὐτοῦ νοῶται.

Glossa Græcobarbaræ. τὸν δάκνοντα τρόπον. τὸ ἡδὲ ὅπως δαγκάνεται ἀφ' ἑαυτῆς.

ΔΑΚΚΑΜΑΤΙΑ.

Δακκαματία. Morfus. Glossa Græcobarbaræ. ἱατρεῦσι καὶ ὀγκιστικῇ τῇ κύλλης διὰ τὸς δακκαματίας τῶν θηρίων. Vbi hoc scire debes, τὴς δακκαματίας corrupto avi more scriptum esse, pro, τῆς δακκαματίας. Sæpe hoc est observare in istis Glossis. Anonymus De nuptijs Thesei.

πρῶτα δαγκάνη κάτινα, μικρὴ δακκαματία.

ΔΑΛΜΑΤΙΚΗ.

Δαλματική. Dalmatica. Dalmata. Vestis sacerdotalis. Epiphan. κατὰ χαρματίων. ἐπὶ δὲ στολῆς, εἴτ' ἐν ἀμπεχόνας, οἱ τοῖς τοῖς ἀνεβαλλοῖς, ὅς δαλματικάς, εἴτ' ἐν κολοβίνας ἐκ παλαιότητων διὰ πορφύρας ἀλεργουφίς καίσκευασμένης. Glossa Arabicolatina. Dalmata, vestis sacerdotalis candida, cum clavis purpureis. Qui locus illustrat Epiphanium. Auctor vitæ Cypriani. Cum se Dalmaticâ exspoliasset, ad lineam stetit, & capitis spicem atorem sustinere. Iuo de Ieiunio, lib. II.

*Tunc propter solemnitatem sancti spiritus
diaconi dalmaticis induantur.*

ΔΑΜΑΚΗ.

Δαμάκη. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ἀρχοντες ναγροικήσετε, ἀφίλετε δαμάκη,
ὁ λύκος μὲ τὴν αἰλῶν πῶς ἔπιαν το
Φαρμάκη.

ΔΑΜΝΑΤΟΣ.

Δαμνάτος. Damnatius. Occurrit apud Iureconsultos Græcos.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. ΔΑΣΚΑΛΕΥΕΙΝ.

Δάσκαλος, Pro, διδάσκαλος. Doctor. Corona pretiosa. Δάσκαλος. Doctor. διδάσκαλος. Constantinus in Historia Apollonij Tyrij.

ὁ δάσκαλος τῆς γιατρικῆς ἀνοίξει τὴν κατέλα.

Hinc δασκαλεύειν. Docere. Ibidem alibi.

Ἐπίμνη τὴν εἰς τὸ σκολιὸν τὴν ἰδασκαλέει.

ΔΑΤΟΝ.

Δατόν. Datum. Est illa adscriptio anni, mensis, dieique in literis vsurpari solita. Suidas. Δατόν. ὡς αἰμαίοις χρημασία τῆς ἡμέρας καὶ τῆς καὶ, ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἐκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. Auctor apud eum innominatus. μήποτε τῆτό ἐστιν ὁ καὶ νῦν σωθήσῃ λέγεται, τί δατόν ἔχεις; Magno in Notis. DAT. Data. Et passim occurrit in Novellis.

ΔΕΗΣΕΙΣ.

Δείξας. Supplicationes. Libelli supplices. Et his præfectus, ὁ δὲ τῶν δεήσεων, dicebatur. Codinus de Offic.

aulæ Constantinop. ὁ δὲ τῶν δεήσεων ἀπέρχεται εἰς τὸν βασιλεῖα ὑπὲρ τῶν αἰδικῶν. In inscriptione epistolæ Eustathij, quæ præfixa Dionysio. εὐσταθίου διακόνε, δὲ τῶν δεήσεων, καὶ μαῖστορ τῶν ρητόρων. Nicetas in Alexio Man. F. εἰς τὸ τῆ δὲ τῶν δεήσεων ὀφθαλμοὺς αἰαβισίας. Constantinus De Administr. Imp. καὶ ὁ ἐταιρειάρχης, καὶ ὁ μωσικὸς, καὶ ὁ δὲ τῶν δεήσεων.

ΔΕΙΚΤΗΡΙΟΝ.

Δεικτήριον. Pulpitum. Suggestum. Basilus Seleucus De Theclâ, lib. 11. ἔ καὶ ἀποκυλισθέντος ἐκ τῶν σκολιῶν καὶ ἀδύτων ὡς εἰπὼν πόρων, ὡς δὲ ἐπὶ τῆς δεικτηρίου. λέγεται δὲ ἔτις ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπιδείκνυται οἱ λόγοι, τῆτό ἐστιν ὁ ἄμων, ἦτοι τὸ ἀκροατήριον.

ΔΕΙΧΝΕΙΝ.

Δείχων. Pro, δεικνύν. Corona pretiosa. δείχων. Ostendere. δεικνύειν. Occurrit etiam sæpè in Glossis Græco-barbaris.

ΔΕΚΑΝΙΑ.

Δεκανία. Decania. Decuria. Glossæ Græcolatinæ. δεκάς, ἡ δεκανία. Decuria.

ΔΕΚΑΝΙΚΑ.

Δεκανικά. Carcer ecclesiasticus. Iustinianus Novell. LXXIX. ὡς αὐτῶν τῶν θεοφιλεσάτων ἐπισκόπων καλυπτομένων, ἐκαθαργεσθῶσαν ἐν ταῖς καλεσμένοις δεκανικοῖς, ποινὰς τὰς ποικίλας ὑφ' ἑξόντες. Basilus diaconus in Libello ad Theod. & Valentin. καὶ καὶ τὴν τυπὸν μοι ἀπαγγέλλεθαι ἐν τῷ δεκανικῷ. καὶ καὶ γυμνὰς ἡμᾶς, ὡς δημῶν καὶ ὑπευθύνων, τιμωρία ἐξολίσσῃ. Iulianus Antecessor Constituit. LXXIII. Executor autem litem confisus

ΕΥΣ ΕΠ

ius in decanicis ecclesiarum recludatur
competentes penas luiturus.

ΔΕΚΑΝΟΙ.

Δεκανοί. *Decani*. Hi Constantinopoli
lictores erant, & cadaverum quoque
humandorum curam habebant. Co-
rippus lib. 111.

—iamque ordine certo

*Turba decanorum; cursorum, in rebus
agentium,*

*Cumque palatinis stans candida turba
tribunis.*

Chrysostomus ad Hebræos Homil.

XIII. μή γὰρ δὴ ἐπειδὴ βασιλεία λέγεται
νομίζετε πάντες τῶν αὐτῶν τυγαίειν. εἰ γὰρ
ἐνταῦθα καὶ ὁ ὑπάρχ, καὶ πάντες οἱ πε-
ρὶ τὸν βασιλεῖα, καὶ οἱ ἱεροδρα καὶ ἀδελφε-
ροι, ἔτον τῶν λεγομένων δεκανῶν τόπον ἐπέ-
χοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶ, καὶ οἱ τοσῦτ
ὄντ τῷ μέσῳ τῷ ὑπάρχῃ καὶ τῷ δεκανῷ.
Basiliius diaconus in Libello ad Theo-
dosium & Valentiniannm. ὁ δὲ ἀρχὴμα
ἐκέλευσε συλληφθῆναι ἡμᾶς ὡς τῷ ὄχλῳ
τῶν δεκανῶν. Horum numerus mille &
centum constitutus à Constantino
Magno, & Anastasio, confirmatusque
iterum postea à Iustiniano. Vide No-
vell. XLIII. Ac primitus quidem non-
gentos quinquaginta Cōstantinus sta-
tuerat, quibus deinde cētum quinqu-
aginta addidit Anastasius, ut esset is nu-
merus, quem dixi. Discimus ex Novell.
LIX. quæ adeatur. Ex his verò octin-
genti, ne diminuerentur, curæ erant
defensoribus; reliqui trecenti Oeco-
nomis. Patet ex eadem Novellâ.

ΔΕΚΑΤΑΡΙΔΕΣ.

Δεκατάριδες. Glossæ Græcobarba-
ræ. ἀρχοπαίται. οἱ τὰς τελώνας μενύουσι

τὰ τέλη. ὅπως κάμνουν τῶν τελώνων,
ἤτοι μαοτζάδες, ἢ δεκατάριδες, διὰ τὰ
τέλη.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Δεκέμβριος. *December*. Passim oc-
currit.

ΔΕΚΚΕΣΙΩΝ.

Δεκασιῶν. *Decisio*. Glossæ Basilico-
rum. δεκασιῶν. διάταξις. ψήφος.

ΔΕΚΟΚΤΩΡ.

Δεκόκτωρ. *Decotor*. Glossæ Basilico-
rum. δεκόκτωρ. χρεωκόπος.

ΔΕΚΟΤΡΙΩΝ.

Δεκατριῶν. *Decurio*. Absyrus Hippia-
tric. lib. 1. cap. xxxvi. ἄψυρτος ἄλαντι
δεκατριῶν χαίρειν. Et cap. LIII. ἄψυρτος
ἐκλίψαυτος δεκατριῶν χαίρειν. Polybius.
οἱ δὲ δύο δεκατρίων ἐχαστοτάξιν, καλεῖν
δὲ πάντες δεκατριῶνες.

ΔΕΚΡΕΤΟΝ.

Δέκρετον. *Decretum*. Iustinian. Novell.
xxxviii. κατεπεράξατο πρῶτον τεθλῶσι
νόμον, ὅς δεκρέτε χωρὶς ἐπέτρεπεν αὐτοῖς τὰ
οἰκεία δωρεῖσθαι. In Synodo Florentinâ.
ἵνα μὴ εἰρλῶς ἀπ' ἀλλήλων ἀπελθεῖν κατὰ
δύναμιν τῷ δεκρέτῳ γνήσεται ἡμῖν.

ΔΕΛΕΓΑΤΕΤΕΙΝ.

Δελεγατεύειν. *Delegare*. Iustinianus
Novell. Cxxx. ὁ δὲ ἀρχιεὶν δὲ αὐτῶν τὴν
ποσότητά τὴν διὰ τῆς πράξεως δηλωμένην
ἐκ τῶν δελεγατευομένων ἀπὸ τῶν δημοσίων,
τοῖς ἐξάρχουσιν καὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς τὴν
δαπάνην ποιησάμενοις. Glossæ Basilic.
ιδελεγατεῦον. μετετιθέμενον.

ΔΕΛΙΚΤΙΚΟΝ. ΔΕΛΙΚΤΟΝ.

Δελικτικόν. *Delictum*. Glossæ Basilic.
P ij corum.

corum. δελφίνιον. ἀμαρτία. Item. δελφίνιον. Eadem Glossa alibi. ἐπενοήθη δὲ αὕτη ὑπὸ τῶ προέτιω, καὶ καλῶνται ἐκ τῶ δελφίνου.

ΔΕΛΜΑΤΙΚΙΟΝ.

Δελματίκιον. Idem quod δαλματικὴ. *Dalmatica*. Gregorius Papa Dialogo de Eleemos. Orat. & Oblat. ζυώβη δὲ τὸν αὐτὸν παρχάριον ἐν τοῖς χρόνοις ζυμάχου τῶ ἀποστολικῷ χρόνῳ τελευτήσας. ἐκ δὲ τῆ αὐτῆς κηδείας τῶ δελματικῆς αὐτῆς τῆ κλίνης ἀπικτινέντι δαμνομένων τις αἰψάμην παρρημαίαθη.

ΔΕΛΦΙΝΑΣ.

Δελφίνας. *Delphin*. Corona pretiosa. Δελφίνας. *Delphin*. Δελφιν.

ΔΕΛΦΙΞ. ΔΕΛΦΙΝΕΣ.

Δελφίξ. *Delphica*. ut καλίξ. *Caliga*. Procopius Vandalic. lib. 1. ἐν παλατίῳ γὰρ τῷ δὴ τῶ ῥώμης, ἐνθα συνέβαινε τιβάδας τὰς βασιλείας εἶναι, τρίπυς ἐκ παλαιῶν εἰσήκει, ἐφ' ἧ δὴ τὰς κυλικας οἱ βασιλείας εἰσχοῦσι ἐτίθειτο. Δελφικὰ δὲ τὸν τρίποδα καλῶσι ῥωμαῖοι, ἐπεὶ πρῶτον ἐν δελφοῖς γέγονε. Dicebant etiam δελφίνες. Basilic. Eclog. XLIV. τῆς ἐστὶ τῆ κινήσας αἰψυχας, οἷον τρεῖς παρὰ, τρεῖς παρὰ φόροι οἱ τρεῖς παρὰ ἐχόντες, δελφίνες, ἑβδόμη, ἑκάμη. Anastasius in Silvestro. *Fatum cantharū ex auro purissimo ante altare, in quo ardet oleum nardinum pisticum cum delphinis octuaginta, qui pensant libras triginta, ubi cādela ardet ex oleo nardino pistico in gremio ecclesie. Pharum cantharum argenteum cum delphinis centum & viginti. Et ibi pluries.*

ΔΕΛΦΟΣ.

Δελφός. Pro, ἀδελφός. Frater. Anonymus De nuptijs Thesei.

πᾶ τὴν ζωὴν τε πέρασεν μετὰ μεγάλῳ νόκῳ,
τῶν δὲ δύο δελφῶν τὴν βασιλείαν μετὰ καμύμαλά της.

ΔΕΜΑΤΟΔΙΜΜΑΝ.

Δεματοδίμμαν. Funis. Vinculum. Glossa Græcobarbara. χορίον. χορίον. Δεματικόν. Δεματοδίμμαν. Sed legendum existimo. Δεματικόν. Δέμμα τὸ δίμμαν.

ΔΕΝ.

Δέν. Pro, μεθέν. Corona pretiosa. γιὰ τὸ δέν ἐν. Cur non est. Διὰ τὴν ἐξί. Iterum. γιὰ τὸ δέν θέλεις. Cur non vis. Διὰ τὴν θέλεις.

ΔΕΝΔΡΟ. ΔΕΝΤΡΑ.

Δένδρο. Pro, δένδρον. Corona pretiosa. δένδρο. ἄνθορ. δένδρον. Sic δέντρα, pro δένδρα. Glossa Græcobarbara. ἄλιζα, ἡ λεύκη. τῶν δένδρων. ὁ ἀφ' ὁδοῦ τῶν δέντρων. Iterum. εἰς θεωρίαν τῶν δέντρων, ἡ γὰρ δένδρων. Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

ὄνταν ὁ κύριος ἐκαὶ ἀναβολὴ καὶ δόση,
ἀνθρώπους, ζῶα, καὶ δέντρα, κέβαλεν εἰς τὴν κλίσην.

ΔΕΝΝΕΙΝ.

Δέννειν, sive δένειν, & δύνειν. Ligare. Vincire. Glossa Græcobarbara. χορίν εἰς τὰ ὁπαῖον δέννειν ἢ δύνειν τὰ χερσὶν.

ΔΕΝΤΡΟΤΤΖΙΚΟΝ.

Δεντρέτζικον. Pro, δέντρον, sive δένδρο. Arbor. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysothoes.

ἡ κόρη

ἡ κόρη πατὸς τὸν καιρὸν καὶ τὸν ζυγὴν
θρῶν
ἦλθεν εἰς τὸ δεξιότατον, ἑκατέρωδο-
κάτω.

ΔΕΞΙΟΛΑΒΟΣ.

Δεξιόλαβος. Suidas, & Etymologi-
cī Auctor interpretantur, τὸν ὠρεφύ-
λακα. D. Lucas Aē. cap. xxiii. καὶ
προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἐκατοντά-
ρων ἔειπεν. ἐτοιμασθε στρατιώτας διακοσίους,
ὅπως πορευθῶσιν εἰς καίσαρείας, εἰς πέντε
ἐβδομήκοντα, καὶ δεξιόλαβος ἐκάτον. Con-
stantinus Porphyrogenneta Them.
Orient. i. οἱ δὲ λεγόμενοι τερμαρχαὶ εἰς
ὑπερλίαν τῶν στρατηγῶν ἐτάχθησαν. Ση-
μαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον αξίωμα, τὸν ἐχοντα ὑφ'
ἐαυτοῦ στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους, καὶ
πεντακοσίους τετρακοσίους, καὶ δεξιόλαβος ἐκά-
τον. Fuit autem illorum munus in mi-
litiā, quod licitorum in urbibus. Manū
nimirum iniiciebant maleficis, & son-
tibus, eosque apprehendebant, quod
nominis ratio manifestò loquitur: in-
de δεξιόλαβοι dicti. Et carceri quoque
mancipatos, aut ad supplicium pro-
ducendos custodiebant, stipabantque:
atque inde eos ὠρεφύλακας interpre-
tantur magistri Græci. Hactenus viris
eruditissimis hīc tenebræ fuerunt,
quas jam tandem satis discussas esse
existimamus.

ΔΕΞΤΡΟΧΕΡΙΟΝ.

Δεξτροχείριον. *Dextrocherium*. Armil-
la in dextro brachio gestari solita. Ca-
pitolinus in Maximino maiore. *Polluce*
ita vasto, ut uxoris dextrocherio uteretur
pro annulo. Iterum in minore. *Dextro-*
cherium cum costula de biacanthis quatuor.
Trebellius in *Quieto*. *Viri in auro &*

argento, mulieres in reticulis & dextroche-
rys. Lucifer Caralitanus De non parc-
in deum delinquent. *Debemus tibi luxu*
parcere, debemus vereri regni tui diade-
ma, in aurem etiam, & dextrocheria, debe-
mus insignes quas esse censet vestes tuas
honorare. Invenio quoque apud Inter-
pretem veterem Iuvenalis, Sat. ix.
Gemmata dextrocheria.

ΔΕΠΟΡΤΑΤΕΤΕΙΝ.

Δεπορτατεύειν. *Deportare*. Rufus in
Legg. Milit. ὁ πρὸς καιρὸν ἐξολεθεῖς, ἐ-
μὴ αὐτὸς ἐκασίως στρατεύσῃαι, εἰς νῆσον δε-
πορτατεύεται. Glossæ Basilic. *Δεπορτα-*
τευθῆσεται. ἐξολεθεῖσθαι.

ΔΕΠΟΣΙΤΑΡΙΟΣ.

ΔΕΠΘΣΙΤΟΝ.

Δεποσιτάριος. *Depositarius*. Glossæ
Basilicorum. *Δεποσιτάριος. καθαιρετής*.
Et, *Δεποσιτόν. Depositum*. Ignatius in
epistolâ ad Polycarpum episcopum
Smyrnæ. τὸ βάπτισμα ὑμῶν μέντω ὡς
ὄψαλα, ἢ πίσις, ὡς περιεσφαλαία. ἢ ἀγάπη,
ὡς δόρυ. ἢ ὑπομονή, ὡς πανοπλία. τὰ δε-
ποσιτά ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν.

ΔΕΠΟΤΑΤΟΙ.

Δεποτάτοι. Vide *Διποτάτοι*.

ΔΕΡΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Δερεκτάριος. *Derectarius*. Glossæ
Basilic. καὶ οἱ τοιχωρύχοι, καὶ οἱ σάκκας
ἀναρρίζοντες, καὶ οἱ δερεκτάριοι, ἡ γυν κλέ-
πται. Glossæ Latinogræcæ. *Derectarius*.
ὁ εἰς τὰς ἀλλοτριὰς ἐνεκεν τῇ κλείψῃ εἰσ-
ερχόμενος οἰκίας. Iterum. *Derectarius*.
θυρεπανοίκης.

ΔΕΡΝΩ.

Δέρνω. Pro, *δέρω*. Verbero. Corripio.
P. iij Casti-

Castigo. Corona pretiosa. *δέρνω. Cor-
τίριο. παιδεύω. Alexius Rharturus Doct.
V. καὶ ἰάτρευε χωλὰς, τυφλὰς, δαίμονιζο-
μένους, ὀδυνώδεις. ἤλεθε πῖσά καὶ καλὰ
τὸν αὐθροῶπον δερνόμενον, μασιζόμενον. Oc-
currit sæpe quoque in Glossis Græco-
barbaris*

ΔΕΣΕΡΤΩΡΕΤΕΙΝ.

*Δεσέρτωρεύειν. Deserere. Desertoreni
agere. Ignatius in epist. ad Polycarp. e-
piscop. Smyrnæ. ἀρέσκατε ὃ στρατεύεσθε,
ἀφ' ὧ ἐγὼ οὐ ψώνια κομίζεσθε. μή τις ὑμῶν δε-
σέρτωρεσθῇ. Non dissimulabo tamen
lectionem quorundam codicum, δε-
σέρτωρ εὐρεθῇ. Vtrumque rectum est.*

ΔΕΣΙΓΝΑΤΕΤΕΙΝ.

*Δεσιγνατεύειν. Designare. Glossæ Ba-
silicorum. δεσιγνατεύεσθαι. ἀποδείκνυ-
σθαι.*

ΔΕΣΙΜΟ.

*Δέσιμο. Pro, δεσμός. Corona pretio-
σα. δέσιμο. Ligamen. δεσμός.*

ΔΕΣΜΟΤΡΙΧΟΝ.

*Δεσμότριχον. Ornatus in capite mu-
liebris in vinciendo crinibus. Glossæ
Græcobarbaræ. κεκρύφαλον. κόσμον γυ-
ναϊκῶν. βαβακάθιον. κεφαλοδέσμον. δεσ-
μότριχον. ἡμάδιον.*

ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ.

*Δεσποτάτον. Dominium. Anonymus
De bello sacro.*

*ἦτον αὐθέντης τῆς βλαχίας, καὶ ὅλης τῆς
ἐλλάδος,*

*τῆς ἀρχῆς τῶν ἰωαννίνων, καὶ ὅλης τῆς
απωταῆς.*

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Δεσπότης. Hoc nomine vocabantur

*filiis, fratres, generi Imperatoris, Seba-
stocrator, Cæsar, & Patriarchæ. Sed καὶ
ἐξοχλῶ ita dictus fuit Imperij successor,
filiorum natu maximus. Hoc discimus
ex libro Codini De officiis aulae Con-
stantinop. loco non vno. Non semper
tamen illi dignitas Imperatoris pro-
xima constitit : quippe postea, etsi
nullum quidē nomen Despotā maius,
honos tamen maior excogitatus est,
idque primus fecit Michael Palæolo-
gus, qui coronam in familiam suam
intulit. Cantacuzenus lib. iv. cap. v.
*Mathaum seniore filium nullā nomina-
tim dignitate cohonestat, honore tamen su-
pra Despotas effert, nempe ut esset Impera-
tori proximus : quem honorem primus Pa-
laologorum Imperator Michael propter
filium Constantinum Porphyrogenitum in-
venit ; videbaturque ea dignitas Despo-
tarum dignitati antecellere. Nonnun-
quam & alijs principibus amicitiae aut
affinitatis ergo deferebant. Ecce apud
Gregoram lib. ii. ἐπετιμήκει μὲν τοι ὁ
Βασιλεὺς ἐκατέρως τῷ δεσποτικῷ ἀξιώματι
διὰ τὰς τῆς κήδης μνησείας. Et præfecturæ
quoque fuit significatio, quæ dabatur
principibus, qui se suæque Imperatori
submitterent. Clarum rei exemplum
habet apud Cantacuzenum lib. i. cap.
xxxi. Βοῆσilas demortui regis patris,
qui tum ad Romanos profugerat, audito Re-
gis obitu, reliqua Μασία oppida à Stilbno
ad Copsin citra pugnam propter generis pro-
pinqunitatem se se dedita recepit, mittensq;
ad Imperatorem, ac se cum oppidis & ex-
ercitu in eius arbitrio fore pollicens, Des-
potam Μασία se appellandi potestatem acce-
pit. Turcarum Chaganus μέγας δεσπότης
appellari volebat, quorum imperatores**

ICS

res etiā hodie illud sibi nomen vindicant. Theophylactus Simocatta De Legat. θέρως γὰρ ἐνσεῶντο ὁ πρὸς τὴν ἑω ὑπὸ τῶν τέκων χαγάντο ὑμνέμεντο πρίσβεις ἐξέπειψε μαυρικῶς τῷ βασιλεῖ, ὅπισθολύ τε (ὡς) ἔτεχως, ὅπινικα ἐχάρατταν ἐν αὐτῇ. ἡ τῆς ὀπισθολῆς ὀπιγραφή εἶχεν ὅπιν λέξιος ἔτω. τῷ βασιλεῖ τῶν ρωμαίων ὁ χαγάντο ὁ μέγας δεσπότης.

ΔΕΥΤΕΡΙΑΡΙΟΣ.

Δευτεριάριον. Praefectus monasterij sub Hegumeno. Gregorius Dialogus De Vitis Sancti. lib. 1. αὐτὴ τις εὐλαβείσαστο, ὀνόματι λιβερίνῳ, ἐν τοῖς χρόνοις τῷ ἰλά τῷ ῥηγὸς ἡ δευτεριάριον ἐν τῇ βροντῇ τῷ φανδίσιν.

ΔΕΥΤΕΡΩΤΑΙ.

Δευτερώται. Qui post utrunque Testamentum secundas tribuentes Traditionibus eas gloriosè jactabant. Procopius in Esaiam. δύο δὲ τείχη τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας ἦτε παλαιὰ καὶ καινὴ διαθήκη, ὧν ὑδετέρας οἱ τῶν πρεσβυτέρων μετεχῶσι ὡς ἀδύσεις, ἐφ' αἷς οἱ δευτερωταὶ λεγόμενοι παρ' ἐκείνοις ἀλαζνεύονται.

ΔΗΓΕΙΝ.

Δηγῆν. Pro, ὁδηγῆν. Glossæ Græco-Barbaræ. ἀρρη. ὁδηγησον. δῆγησε. δῆγα. φέρε.

ΔΗΛΑΤΩΡ.

Δηλάτωρ. Delator. Suidas. δηλάτωρ, ὁ κατήγορος. καὶ δηλάτορες. Cedrenus. δηλάτορας τὴς διαβόλης καὶ κυκοφάντας καλεῖσι ρωμαῖοι. Et alibi τὴς δηλάτορας ἐκ τῷ πόλεως τελείως ἐξέκοψεν. Hefychius. δηλάτωρ. κατήγορος. Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. II. cap. I. ὁ δὲ γινώσκων τὸ κατὰ λήφθην, καλῶς ποιεῖ λέγων τῷ ἄρχοντι,

τι, ἐ τῷ ὀπισκόπῳ, ἐκ ἐστὶ δηλάτωρ.

ΔΗΛΑΤΟΡΕΥΕΙΝ.

Δηλατορεύειν. Deferre. Accusare. Hegesippus. ἐτι δὲ περιῆσαν οἱ δὸτὸ γένος τῷ κυρίῳ ἡ ἰωνοὶ ἰδὼν τῷ κατὰ σάρκα λεγομένῳ αὐτῷ ἀδελφῆ, ἐς ἐδηλατορεύσαν, ὡς ἐκ γένους ὄντας δαβιδ. Glossæ Basilic. οἱ δὲ λοιποὶ δηλατορεύοντες τὰς δεσπότης ἐκ ἀκόνονται, ἀλλὰ τιμωρῶνται.

ΔΗΛΑΤΟΡΙΑΙ.

Δηλατορίαι. Delationes. Auctor in nominatus apud Suidam. αἰσάσιος ὁ βασιλεὺς ρωμαίων τὸ τῆς δηλατορίας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔργοις. Ipsc Suidas. δηλατορίαι, αἱ τῆς κατὰ σάσεως τῆς δημοσίας φόρος ἀποδείξας, ὡς ῥωμαῖοις. Licetum alibi. εἰσαγγελία, δηλατορία.

ΔΗΛΗΓΑΤΙΩΝ.

Δηληγατίων. Delegatio. Suidas. δηληγατίων, κατὰ ρωμαῖους ἡ ἐκτεγῆ τῷ σιτοπομπείῳ, καὶ ἡ αἰνῶν ὑποκομιδῇ.

ΔΗΛΙΚΙΑ.

Δηλίκια. Delicie. Plutarchus in Antonio. ὁ δὲ Σάρμδριον ἡ τῶν καίκαρτον παῖγνίων παιδάριον, ἃ δηλίκια ρωμαῖοι καλεῖσιν. Dorotheus Doctr. XVIII. ἡ δὲ ἔτος δηλίκιον τινὸς στρατιώτη διάγων ἐν πολλῇ τρυφῇ αἰεὶ γὰρ ἐν πολλῇ βλακείᾳ εἰσι τὰ δηλίκια τῶν ταχῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑΡΙΟΣ.

Δημοσιάριος. Municeps. Constantinus in Tacitico. ἐὰν ζημιώσῃ τις στρατιώτην, ἡ δημοσιάριον, ἵνα αἰσέρεφῃ αὐτὸ εἰς τὸ δῶκεν. Et mox iterum occurrit.

ΔΗΝΑΔΙΠΡΑ.

Δηναδιπρά. Suidas. δηναδιπρά, ὡς ῥωμαῖοις δηλωτὰ βασιλικῇ τοῖς στρατιώταις δίδω-

διδομένη. Non intelligo quid sibi velit. Investigemus amplius.

ΔΗΝΑΡΙΟΝ. ΔΗΝΕΡΙΟΝ.

Δηνάριον. *Denarium*. Glossæ Græco-latinz. Δηνάριον. *Sestertium*. *Denarius*. Item. Δηνάριον λευκόν. *Asprum*. Hesychius. Δηνάριον, τὸ νόμισμα. ἡ εἰδὼ ἀργυρία. Epiphanius de Pond. & Mens. τὰ δὲ ἐπὶ ἀλεπὰ τῶν ἀσφαρίων ἐκατὸν ὑπάρχει Δηνάρια. Didymus Claudius de Analogiâ Romanorum. τὰ δὲ χίλια σητήρια ποιεῖ διακόσια πενήκοντα Δηνάρια ἀργυρᾶ. δέκα δὲ χρυσᾶ. Postea Δηνέριον dixerunt ævo corruptiore; & generaliter pro quavis pecuniâ: sicuti Itali *Denaro*. Galli *Denier*. Hispani *Dinero*. Anonymus De bello sacro.

Δηνάρια ἔχει πολλά, δῶτε τῷ ταβερνάρῃ, ἐπάραιε πολὺν κρασί, ἔπινε μετ' αὐτῆς.

ΔΗΠΟΡΤΑΤΟΣ.

Δηπορτάτῳ. *Deportatus*. Hesychius. δηπορτάτος. ἐξορισμῶν. Pachymerius in Paraphrasi Dionysij Ariopagita. Epist. x. ὁ γὰρ ἀγνώτῳ δαπόσολῳ καὶ εὐαγγελιστῇ ἰωάννῃς ὁ θεολόγῳ δηπορτάτῳ ἐγένετο, ἦ γὰρ εἰς νῆσον ἐξόριστῳ.

ΔΗΡΙΓΕΤΟΜΟΝΟΣ.

Δηριγευομόνος. *Metator*. Suidas. δηριγευομόνος, ὁ ψικευόμενος. ἐς δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Ita corrigo. Editur hodie δηριγεόμενος. Composita vox ex dictione Latinâ & Græcâ. Nam δηριγεύειν est *Dirigere*, διεκθύνειν, & μονή, *Mansio*. Ergo δηριγευομόνος, qui dirigit & præparat mansiones, id est, metator. Atque hoc erat munus τῶν ὁψικευόμενων. Constantinus Them. Orient. iv. καὶ ἄνωγόν τὸ ὁψίκιον, καὶ τὴν ὀνομασίαν αὐ-

τῆ ἀνωγῆ, διὰ τὸ προσωρούμεναι τὴ βασιλείῃ, καὶ κατεργάζειν καὶ διακθύνειν τὰς οὐδὲς αὐτῆς, καὶ τὰς μονὰς. Et ipse Suidas interpretatur, ὁψικευόμενον Ergo certa est correctio nostra. In Imperio Occidentali dicebatur *Mansionarius*. Hinc magrus epist. iii. cap. xxiii. *Inter quos etiam & Mansionarius intererat, super cuius ministerio incumberebat, sicut & nomen eius indicat, ut in hoc maxime sollicitudo eius intenta esset, ut tam supradicti actores, quamque & susceptores, quo tempore ad eos illo vel illo in loco Rex venturus esset, propter mansionum præparationem, ut oportuno tempore præscire potuissent.*

ΔΗΦΕΝΔΕΤΕΙΝ.

Δηφενδεύειν. *Defendere*. Glossæ Basilicorum. Δηφενδεύει. ἐκκατεύει. ἐκδικεῖται. Constantinus Porphyrogeneta Novell. ii. καὶ κατωτέρω ἀρχόντων ἐτυχον ἀγοράσασθαι χωρὶς οἰας δὴ πόλεως, καὶ ἀδικίας μηδὲ πρῶτασίας δυνατωτέρων Δηφενδεύομενοι. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ πρωτοστράτωρ ὀπίσω τάτων ευρισκόμενος Δηφενδεύει τέττας ἐὰν ἄρα πόλεμον εὐρωσιν. Nicetas de rebus gestis post excidium Urbis. καὶ λαμβάνοντα τὰ χρειώδη, καὶ Δηφενδεύομενον ὑπ' ἐμῶ. In Diplomate Andronici iunioris. ἀπολαύσει τῆς ἡς εἶχον πρῶτον ἐξουσίας ὁ Δηφενδεύσας.

ΔΗΦΕΝΣΙΩΝ.

Δηφενσίων. *Defensio*. Suidas. Δηφενσίων. ὁ ἐκδικῶ χάριτος.

ΔΗΦΕΝΣΩΡ.

Δηφένσωρ. *Defensor*. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ πρωτοστράτωρ ἐς καὶ Δηφένσωρ τῶν καρχεονίων. Item. ὁ πρῶτος

πρὸς τέτοις εἶναι καὶ δηφένωρ καὶ ἐκδικη-
τῆς αὐλῆς. Glossæ Basilicorum. δηφένω-
ρες, οἱ μετὰ τὰς κέρσωρας, ἤτοι προμάχες,
ἐπακολουθῶντες πρὸς ἐκδίκησιν αὐλῶν. Sui-
das. δηφένωρ, ὁ ἐκδικῶ. Eadem Hesy-
chius. Balsamon De Privil. Patriarch.
τῷ μέζον τὰ κέντρα τῆς κοσμητικῆς ὡροτότης
τὰς δηφένωρας τέταδοῦσιν.

ΔΙΑΒΑ.

Διάβα. Via. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀπορῶ. ὅπως δὲν ἔχει στρατὸν, ἤ γὰρ ὁδὸν.
μηδὲ μονοπάτιν. μηδὲ δίαβαν. Occurrit
illic pluries.

ΔΙΑΒΑΤΙΚΟΝ.

Διαβατικόν. Tributum, quod mer-
catores pro transitu mercium pende-
bant. In Diplomate Andronici iu-
nioris, quod exstat apud Phranzem
Chron. lib. III. cap. XXIV. ἀπὸ τε τῆς
ἀπατησίσεως τῆ κομερτικῆς τῆ διαβατικῆς, καὶ
τῆ πολεμικῆς.

ΔΙΑΓΕΡΝΕΙΝ.

Διαγέρνῃν. Peregrinari. Discedere.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀποίχεσθαι. ἀπο-
μακρύνει. ὁδεύει. ταξιδεύει. διαγέρνει.

ΔΙΑΓΟΥΜΙΖΕΙΝ.

Διαγυμίζῃν. Pro, διαγυμίζειν. Cir-
cumfidere. Obsidere. Anonymus De
nuptijs Thesei.

ἐκ τὰς ναυς ἐξέβηκε, καὶ ἐλέπει τὸν λαόν
τῶ,

τὸ πῶς ἐδιαγυμίζαν τὴν πόλιν γὰρ
ἐκείνῳ.

ΔΙΑΓΡΑΦΟΝ. ΔΙΑΓΡΑΦΑΡΙΟΣ.

Διάγραφον. Abbo Floriacensis in
Vitaliano. Afflictiones populo Cala-
bria, Sicilia, Africa, Sardinia, vel per

diagrapha, seu capita, atq; nauticationes
imposuit. Hinc διαγραφεῖς. Publi-
canus. Hesychius. διαγραφάρῳ, ὁ
ἀπατῶν δημόσια.

ΔΙΑΙΤΑΡΙΟΣ.

Διατάρῳ. Diatarus. Glossæ Lati-
nogræcæ. Atrienfis. Διατάρῳ. Δια-
τάρχης. Ioannes Curopalates in Mi-
chaële F. τοῖς ἐν τῷ μεγάλῳ παλατίῳ ὑπὸ
τῷ αὐτοκράτορι διαταρίοις δὴ λῶν ἐτί-
θη τῶν προνομίων.

ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΙΜΟΣ.

Διακαινίσμῳ. Corrupta hæc vox est
apud plerisque Scriptores. Apud Bal-
samonem bis est διακινήσιμῳ. Item
apud Germanum. Apud Codinum
minus mendosè διακινίσμῳ scribi-
tur. Integra remansit in Canonibus
Nicephori Homologeiæ, unde & nos
cæteris, quos diximus, Auditoribus re-
stituemus. Nicephori ergo verba sunt
hæc. & δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἐβδομάδα τῆς δια-
καινίσμῳ, καὶ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμῳ
ψάλλειν τὸν ἄνωμον. Balsamon in Resp.
ad Cabasilam. ὑπέξελε μοι τὰς τετραδάς,
καὶ τὰς ὡρασκυαῖς τῆς ἀποκρεω, τῆς τυ-
ροφαγῆς, τῆς διακινίσμῳ. Et postea. κατὰ
δὲ τὴν ἐβδομάδα τῆς διακινήσιμῳ ἀκινδύνως
κρεωφαγήσομεν. Sed rescribo vtrobiq;
τῆς διακαινίσμῳ. Codinus de Offic. au-
læ Constantinop. κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέ-
ραν τῆς ἐβδομάδῳ, ἢ καλῶσι διακινί-
σιμον (scribe διακαινίσμον.) ἀπέρχε-
ται ὁ πατριάρχης εἰς τὸ παλλάτιον. Erat
verò illa septimana quæ Pascha subse-
quebatur. Discimus ex Historiâ Ec-
clesiasticâ Germani. τὰς ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρας με-
τὰ τὸ ἅγιον πάσχα ὑπὸ τῶν ἐκείνων κελεύει τῇ
διακαινίσμῳ. Horologium. ἀπὸ ταύτης τῆς
ἡμέρας

ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τῆς πάχα, μέχρι τῆς σαββάτης τῆς διακαινισίμου, αἱ ὥραι καὶ τὰ δόγματα ἕως ψάλλονται. Et Codinus quoq; statim Paschali subiungit, quod observandum. Neq; autem assentior viro magno, qui putat esse hebdomada rogationum, atque ita dictam, tanquam exinanitioni dedicatam, quod per illud tempus exinanirent sua corpora, & maceraret, oraturi Deum pro commoditate anni. Sed imposuit illi vocis depravationem animadversa. Nam διακαινισμὸς dicebatur, non διακενισμὸς; celebrabaturque in triumphum Resurrectionis Christi, per quam essent renovati & regenerati homines ad vitam æternā. Cantacuzenus lib. i. cap. xvi. i. appellat, νέαν ἑβδομάδα. Feriatam hanc esse voluit Constantinus Magnus. Alexander Monachus de Invent. S. Crucis. τρίτον νόμον ἐγραψε (de Constantino loquitur) ἀπράκτως εἶναι τὴν τε ζωτῆρις πάχους ἑβδομάδα, καὶ τὴν τῆς διακαινισίμου. Dominica eius dicebatur καινὴ, vel νέα κυριακὴ. Synodus in Trullo, Can. lxxvi. δὲ τῆς ἀγίας ἀναστασίμου χριστοῦ τῆς θεῆς ἡμέρας, μέχρι τῆς καινῆς κυριακῆς, τὴν ὅλην ἑβδομάδα ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς σχολάζειν δεῖ ἀπαργαλείῳ τὴν πίστιν. Item ἀντιπάχα, & ἡ ψηλάφῃς τῆς θωμᾶ, ut est videre ex Typico Sabæ, cap. xlvii. vel simpliciter quoq; ἡ κυριακὴ τῆς θωμᾶ. Ecce in eodem Typico, cap. x. τῇ νέᾳ κυριακῇ, ἥτοι τῇ θωμᾶ, εἰς τὸν ὄρθρον, εὐαγγελίον τὸ κατὰ ματθαῖον. Iterū cap. xxxii. ψάλλονταί οἱ κανόνες τῶν μελωδίῶν ἐν τοῖς δόγμασι, οἱ δὲ τῆς σαββάτης τῆς λαζάρου μέχρι τῆς νέας κυριακῆς τῆς θωμᾶ. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ.

cap. xlvii. εἰ τύχη ἡ μνήμη τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος γεωργίας τῇ νέᾳ κυριακῇ τῆς θωμᾶ. Et tota etiam septimana, ἡ ἐβδομας τῆς θωμᾶ appellabatur. Typicum, cap. xli. δὲ τῆς αὐτῆς τῆς ἀγίας ἡμέρας (loquitur De feriâ quintâ magnæ septimanæ, quæ hanc antecedit,) μεσουκρινὸν ψάλλεται εἰς τὸ μέσον, ἕως τῆς ἑβδομάδος τῆς θωμᾶ. Sic legitur, σαββατον τῆς θωμᾶ, in Triodio. δὲ τῆς σήμερον ἕτε μαρτυρικόν, ἕτε θεοτόκιον, ἕτε ὁκτανήχῃ ψάλλεται, ἄχρι τῆς σαββάτης τῆς ἀγίας θωμᾶ.

ΔΙΑΚΙΤΡΙΟΝ.

Διακίτριον. Cortex citri melle conditus. Simeon Sethi De Cib. Facult. τὸ δὲ σὺν μέλιτι καὶ ἀρτύματι χρυσαζέμερον, διακίτριον ὀνομαζόμενον, θεομαίνῃ τῷ ρασέει.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΑ.

Διακονικά. Vide εἰρηνικά.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΙΟΝ.

Διακονίον. Diaconi munus. Diaconatus. Balsamon Concil. vi. Can. vii. δὲ τῆς παρόλης κανόνος παρίσταται τὰ ἐκκλησιαστικά ἀρχοντικά, ἥτοι ἀξιώματα, βαθμοὶ εἶναι ἐκκλησιαστικὰς, ὡς τὰ διακονικά, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ.

Διακονικόν. Conclave diaconorum, in quo illi congregati tractabant negotia numeris sui. Typicum Sabæ. καὶ ἐξελθόντες ἀλλάσσει τὴν ἱερατικὴν φοβὴν ἐν τῷ διακονικῷ. Euchologium. μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν τριθέκτων κατέρχεται ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἐν τῷ μελατωρίῳ, ἥτοι τῷ διακονικῷ. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἐν δὲ τῇ τῆς ἑσπερινῆς ὥρᾳ, εἰ μὴ ἐν εἰσόδῳ πατριάρχης, ἀπέρχεται εἰς τὴν

τῷ ἀγίῳ Σοφίᾳ βασιλεὺς, καὶ ἀκέραια παρ' αὐτῆς τῆς μεγάλης βασιλείας εὐχὰς πλεονάζον τῆς διακονικῆς. In Catalago Patriarch. Constantinop. μετὰ δὲ θάνατον μαζιμειανῆς γέγονε κωνσταντίνου πόλεως, κειμένη τῆς λευφάνης αὐτῆς ἐν τῷ διακονικῷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Διάκονος. Iustinus Martyr Apolog. II. εὐχαριστήσαντες δὲ τῷ πνεύματι, καὶ εὐεφρημήσαντες πάντες τῆς λαῆς, οἱ καλῶς μετὰ παρ' ἡμῶν διάκονοι διδόντες ἐκάστῳ τῶν παρόντων μετὰ λαοῦ ἀπὸ τῆς εὐχαριστίας. τῷ ἁγίῳ, καὶ οἷν, καὶ ὕδατι. Occurrit passim. Et erant septem numero. Synodus Neocaesariensis Can. XIV. διάκονοι ἐπὶ ἀφείλκωσι ἐνὶ κατὰ τὸν κανόνα, καὶ πάντῃ μεγάλη εἴη ἡ πόλις. Sozomenus lib. VII. cap. XIX. διάκονοι δὲ τῶν ῥωμαίων εἰσέτι νῦν ἔτι πλείους εἰσὶν ἐπὶ τῇ, καὶ ὁμοίῳ τῇ τῶν ὑπὸ τῶν ῥωμίων χειροτονηθέντων. τῶν δὲ τοῖς ἄλλοις διάφορος ὁ τῶν ἀριθμὸς. Diaconorum verò Constantinopoli duo erant ordines: vnus maiorum, qui ἀρχοντικοὶ διάκονοι, alter minorum, qui κοινοὶ dicebantur. οἱ ἀρχοντικοὶ appellabatur quoque ἑξωκατάκοιλοι, & erant sex numero, habebantq; singuli munus suum, quorum vnumquodque infra suo loco exponimus. οἱ κοινοὶ autem, in magnâ Constantinop. ecclesiâ, viri quidem centum, fæminæ quadraginta erant, præter subdiaconos, qui nonaginta. Ita instituit Iustinianus, cuius hæc verba sunt Novell. III. θεοπίστοις μὴ περᾶν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὸν ἀγίον τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι. Διακόνους δὲ ἄρρενας, ἐκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἐνενή-

κοντα. Sed non obtinuit, nisi in familiis. Nam ecce mox sub Heraclio diaconorum numerus legitimus fuit CL. subdiaconorum Lxx. Clarum id ex eius Novellâ. In Blachernarum verò ecclesiâ diaconi tantum erant XII. diaconisſe VI. subdiaconi VIII. vt patet ex fine eiusdem Novellæ. Et occupabantur circa ambonem, lectionemque sacram Evangelij. Ostendimus olim Animadvers. Miscell. lib. I. cap. I. Legitimum verò obeundi muneris tempus illis quidē anni tres, subdiaconis duo. Atq; ita Synodus Constantinop. VII. statuit. Eius canon V. περὶ βιβλαδῆτων εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ὥς ἐν τῷ βαθμῷ τῆς ἀναγνώσεως ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τῆς ὑποδιακόνου δύο, ἐν τῷ τῆς διακόνου τρεῖς. Iam τοῖς ἀρχοντικοῖς præerat ὁ ἀρχidiaconus: at inter τὰς κοινὰς agmen ducebat ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων. Hæc omnia fusius declaramus in ἀρχidiaconus, & ἑξωκατάκοιλοι.

ΔΙΑΚΩΝ.

Διάκων. Diaconus. ut πάτερων, Patronus. Malaxus in Hist. Patriarch. ὁ ποιῶν γένει ἀρχιερεὺς, ἡ ἱερεὺς, ἡ διάκων. Pontius in Passione B. Cypriani. Dalmaticam verò tradidit diaconibus, & stetit in lineis expectans spiculatorem. Isidorus De Viris illustr. cap. XIII. Eugippius abbas ad quendam Paschasium diaconem libellum de vitâ sancti monachi Severini transmissum brevi stilo composuit.

ΔΙΑΛΕΜΑ.

Διάλεμα. Discrimen. Selectios. Glossæ Græcobarbaræ. ἐξάγειν ποιῶν. ναὶ κάμνησιν ἐπίλεξιν, ἤ γιν' ἀλέξιν. ἡ διάλεμα. ἡ διαλέξιμον.

Q ij

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΕΜΕΝΟΣ.

Διαλεμνός. Selectus. Egregius. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκλεκτοί. Διαλεκτοί. Διαλεμνοί. Occurrit illic bis terve.

ΔΙΑΛΕΞΙΜΟΝ.

Διαλέξιμον. Discrimen, Delectus. Vide, Διαλεμα.

ΔΙΑΜΑΝΤΕ.

Διάκων. Adamas. Italicum. Diamante. Corona pretiosa. Διαμαάτε. Adamas. αδαμας. Anonymus De nuptijs Thefei.

Διὰ Διαμαάτη πόρτες τῆς ἡλίου καὶ τῆς καρφίας.

ΔΙΑΡΙΟΝ.

Διάριον. Diarium. In Constitut. Man. Comneni. καὶ διὰ κλασμάτων ὥστι, καὶ διὰ συμπαθειῶν, ἢ διὰ κεινημῶν ἢ ὁλοτήτων, ἢ διὰ ταπεινῶν τελειμῶν διαρίων. Basilic. Eclog. III. μόνος δὲ παρέχειν αὐτὸν τὰς ζωηθείας τῷ χειροτονῶντι ὑπηρετιμῶσι; ἔξ ἐφθας κομιζομῶσι, ἐνὸς ἐκαυτῆς διαρίου μὴ ὑποβαίνεισας. In Constitut. Heraclij. καὶ τὸ διὰ χείρισον, καὶ τὰς λιγομῶσι τῶν διαρίων κομιζομαι πόρας, ἐκ τῆς διανομας. Iustinianus Novell. CXXIII. εἰ δὲ τῆτο ὑπέσθηται πράξαι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ιδίων διαρίων ἀλλοτριωμένη ἐν μοναστηρίῳ πῶς αἰδοῦται. Occurrit quoque apud Ballamorem ad Concil. VII. Can. XII.

ΔΙΑΣΩΖΕΙΝ. ΔΙΑΣΩΣΤΗΣ.

Διασώζων. Recentiores Græci pro ὁδηγῶν dixerunt. Gregorius Nyssenus De Eunt. Hierosol. αἰμήχανον γὰρ γυναικὶ τὸ σαυτὴν ὁδὸν διασώζειν, εἰ μὴ τὸν

διασώζοντα ἔχοι. Hinc dux itineris. Cōstantinus De Administ. Imp. ὁφείλει εὐθύς ἀποστῆναι εἰς πατρίναίαν, καὶ ὁπλητῆν ὀψιδας παρ' αὐτῶν, καὶ διασώσας, καὶ ἐρχομῶν αὐτῶν, τὰς μὲν ὀψιδας εἰς τὸ κάστρον χειρῶν, καὶ κρατῶν κατὰ λιμπάνειν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν διασωσῶν πρὸς πατρίναίαν ἀπέρχεσθαι. Paullò post διασωσας vocat. Luitprandus in Legat. Sicq; nimis, ut res poscebat, turbatus, διασώσῃ, id est ductori meo, quinquaginta aureorum res pretio dedi. Et postea. Civitate cum diasoste meo lintre egressus, diebus quadraginta & novem asinando, ambulando, equitando, ieiunando, sitiendo, suspirando, flendo, gemendo, Naupactium veni; quæ est Nicopoleos civitas, in qua diasostes meus me deferens, duabus parvis impositum navibus, duobus me mandatoribus, qui Hydruntem me per mare conducebant, commendavit.

ΔΙΑΤΡΗΤΑΡΙΟΙ.

Διατρηταριοί. Qui calices calatos faciant. In l. artifices. 1. C. De Excus. Artif. Argentarij, barbaricarij, diatreteriarij, ararij. Nam διατρητῆς calices vocabant calatos. In l. si servus. 27. § si calicem. D. ad Leg. Aquil. Martialis lib. XII. epigramm. LXXXI.

O quantum diatretra valent, & quinque comati.

ΔΙΑΦΕΝΤΕΥΕΙΝ.

Διαφεντεύειν. Quod antea, δηφενδύειν. Defendere. Anonym. De nupt. Thefei. καὶ εἰς Κορώνην ἐβάλληκε τὸ πᾶς διαφεντεύειν.

Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. II. τὰ τέχνη δὲ ἀρδυνεύσεις, καλῶς γὰρ διαφεντεύσεις.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΨΑΛΜΑΤΑ.

Διαψάλματα. Intervalla psalmodum. In Lexico Stephani, διάψαλμα: μουσικὸν μέλος. Opratus contra Parmenianum lib. iv. Legimus quadragesimo nono psalmo sub secundo diapalmate Spiritum sanctum dixisse. Iustinus Martyr Disfertat. cum Tryph. καὶ ἐν τῷ διαψάλματι τῶ τριακοντῷ ἐκτὲς ψαλμῷ, ἔφω, εἰς τὸν χερσὶν ἔως ἔρηται. Haimo ad Psalm. XXXVIII. Hic incipit secunda pars. Continuat, Omnis homo est subditus vanitati, propter hoc deberet cessare à peccato. Diapalma. Verumtamen pertransit homo de peccato in peccatum. Vide Hieronymum in epist. ad Marcellam. Gregorium Nyssenum in Psalmos Tractatu. II. cap. x. & Eucherium De Var. Voc.

ΔΙΒΑΜΒΥΛΟΝ.

Διβάμβυλον. Vide, μονοβάμβυλον.

ΔΙΒΑΜΠΟΥΛΟΝ.

Διβάμπυλον. Ampulla divino cultui destinata. Codinus de Offic. aulae Constantinop. ὁ λαμπάδαριος ἢ κρατῶν τὸ χρυσὸν διβάμπυλον, &c. Postea, τῇ ἢ λαμπαδάρει κάτωθεν τῇ μεγάλῃ διομείκει τὸ διβάμπυλον μετ' ἡμένης λαμπάδος φέροντος, &c. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε ἢ ἐκρεύη τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, διβάμπυλον, (ita scribo, non διβάμβυλον.) ἀργυρὸν, λεκαῖον ἀργυρὸν, καὶ μακαρία δύο ἀργυρεῖ. Hæc Zygomala non intellexit, quod κηροδοχεῖον significare existimavit. Viri docti censent διβάμπυλον esse Divam Ampullam; non possum assentiri. Facerem, si διβος pro Divus recentiores Græcos usurpasse invenire: Est autem nihil aliud quàm voce Græcolatinâ Duplex ampulla. Nam in litur-

giâ habebant duplicem sive geminam ampullam, hanc ad chrisma, illam ad oleum. Ansegisus lib. i. cap. CLXII. Presbyter in carnâ domini duas ampullas secum deferat, unam ad chrisma, alteram ad oleum, ad catechumenos inungendos, vel infirmos. Eadem habes in Legg. Franc. lib. i. cap. CLVI.

ΔΙΒΑΡΙΟΝ.

Διβάριον. Constantinus De Administratione. Imp. τελοῦσι γὰρ οἱ βενεϊκοὶ τῷ κατέχοντι ρηγάτον ἰταλίας, ἤτοι παπίας, διβάρια ἀσίμων λίτρας λς. Sed legendum censeo: διδάρια.

ΔΙΒΕΛΛΙΟΝ.

Διβέλλιον. Vexillum Imperatoris, tanquam duplex velum, sive Divellium. Nam bifidum erat. Viri docti hîc quoque interpretantur, divum velum. Sed falluntur. Nihil aliud erat, quàm quod nos diximus. Codinus De Offic. aulae Constantinop. ὁ σκετέρη βασιλεὺς τὸ διβέλλιον, καὶ τῷ βασιλεὺς σκετάριον. Et occurrit illic bis terve.

ΔΙΒΙΝΙΤΑΤΟΝ.

Διβινιτάτον. Divinitas. Glossa Basilicorum. Διβινιτάτον, τὸ θεῖον.

ΔΙΓΕΣΤΑ.

Δίγεστα. Digesta. Pandectæ Iuris. Iustinianus Nov. XIII. καθάπερ αὐτὴν ἡμεῖς ἐκ τοῖς ἡμέτεροις ἐντέλτοις, καὶ διγέστοις, ἐτῶ τῷ διατάξεων ἐνομοθέτησαν ἐβλίω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΙΟΝ.

Διδασκαλίκιον. Doctoris munus. In Constitut. Alexij Comneni. οἱ διὰ ἀξιόλογοι κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ῥᾶξιν ἐκγεσθῶσαν εἰς τὴν ἐκ διδασκαλίας διακομισ-

Q 11) καὶ

καὶ διὰ τῶν διδασκαλικῶν προβαίνετωσαν
εἰς τὰ ἀρχοντικά. Balsamon ad Concil.
VI. Can. XIX.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ.

Διδασκάλισσα. Magistra. Glossa Græ-
cobarbaræ. τῆτη ἡ ἀσπασία ἦτον ροφί-
στρια καὶ διδασκάλισσα τῆς λάνης τῶν ρη-
τορῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Διδάσκαλος. Doctor. Achmes cap.
CLXXXVII. μοναχὸς ἐὰν ἴδῃ τῆτο, διδάσ-
καλὸν ἔσαι, καὶ ζωηρίας πρόξενος. Qua-
tuor autem erant in Ecclesiâ hoc no-
mine. ὁ τῆ εὐαγγελίᾳ, qui Evangelis-
tas: ὁ τῆ ἀποστόλου, qui Apostolum: &
ὁ τῆ ψαλτηρίᾳ, qui Psalmos docebat,
& interpretabatur. Codinus De Offic.
aulæ Constantinop. ὁ διδάσκαλος τῆ
εὐαγγελίᾳ, ἐρμηνεύων αὐτὸν. ὁ διδάσκαλος
τῆ ἀποστόλου, ἐρμηνεύων αὐτὸν. ὁ διδάσκα-
λος τῆ ψαλτηρίᾳ, εἰς το ἐρμηνεύειν αὐτὸν.
Dignitate maximus quartus οἰκουμενι-
κὸς dicebatur, qui apud cisternam re-
giam in palatio habitabat, cum duo-
decim discipulis, viris in omni disci-
plinarum genere insignibus, qui tan-
τὰ cum auctoritate res divinas tracta-
bant, ut absq; eorum consilio ne ipsi
quidem Imperatores temere aliquid
aggrederentur. Cedrenus. πρὸς τῇ λε-
γομένη βασιλικῇ κινσέρνῃ παλάτιον ὡς
ῥεμνὸν, ἐν ᾧ κατὰ τύπον ἀρχαῶν οἰκουμενι-
κὸς ἐκάθητο διδάσκαλος, ἔχων μαθητὰς
λόγῳ καὶ βίῳ σεμνὸς τὸν ἀριθμὸν δώδεκα.
ἔτοι πᾶσαν λογικὴν ὑπὸ τῆς τάξεως
μεγέθει φύσει μετερχόμενοι εἰς ἡκιστα τὴν
ἐκκλησιαστικὴν μετέβησαν φιλοσοφίαν. ὡς
τῆς γνώμης χωρὶς εἰς θεμιτόν τι ποιεῖν ἐδόκει
ἐν τοῖς βασιλεῦσι αὐτοῖς. Zonaras An-

nal. III. ἦν δὲ ἔτος (ὁ οἶκος) αὐτοῦ
τῆ πρῆχοντος ἐν λόγοις καλοκητήριον, ὃν
οἰκουμενικὸν ἐκάλεσαν διδάσκαλον. ὃς καὶ δώ-
δεκα εἶχεν ἐτέρους ζωοικέντας αὐτῷ, καὶ κεί-
νης τῆς λογικῆς παιδείας μετέχοντας κατὰ τὸ
ἀκρότατον. τῆτοι καὶ ῥιτήσεις ἀνείτο δημο-
σία, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφοίτων οἱ ἐμμελῆ λο-
γικῆς παιδείας καὶ γνώσεως. ἔς καὶ οἱ βα-
σιλεύοντες συμβούλους ἐν τοῖς πράξεσι πε-
ποίωντο. Idem refert in Annalibus suis
Constantinus Manasses. De Evange-
lij doctore capienda ista Nicetæ in
Man. Comneno, lib. VII. ὁ τῆς θεολο-
γικῆς μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσ-
μῶν, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν ἀσπασίαν ὀκρί-
σαντα. De Apostoli verò clarè ibidem
idem Nicetas. ὁ βασιλέως νικηφόρος
ταῖς τῆ παύλου ἀσπασίαν ἐπὶ ἐκκλησίας
ὑπὸ τῆς καλῆς, καὶ διαλευκαίνων τῇ τῆς καλῆς
ἀποστολικῆς φωτὶ ὅσαι τῶν ἀποστολικῶν ῥη-
σεων τῇ ἀσφαλείᾳ ὑπομελαινόμεναι, καὶ τῇ
βάθει τῆ πνευματικῆς ὑπὸ τῆς φρονήσεως. Doce-
bant autem Doctores hi jure & aucto-
ritate Patriarchæ. Balsamon ad Con-
cil. VI. Can. XIX. τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν
μόνον ἐνεδόθη τοῖς ἐπισκόποις, καὶ οἱ διδάσ-
καλοι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δικαίῳ τῆ
πατριάρχου διδάσκειν. Itaque defuncto
Patriarchâ, neq; alio rursus suffecto,
non poterant docere. Alexius Com-
nenus in Novellâ. καὶ τελευτήσαντος τῆ
κατὰ καιρὸς πατριάρχου εἰς αὐτοὺς (οἱ δι-
δάσκαλοι) δύνανται διδάσκειν. Stipen-
dium illis decrevit idem Imperator li-
bras trecentas tres, & frumenti mo-
dios quinquaginta. Balsamon ad Ca-
nonem supra citatum. παρέσταται δὲ
τῆτοι καὶ ἀπὸ τῆς νεοῦς τῆ αὐτοῦ βασι-
λέως κυρίως ἀλέξιος τῆ κομνένου τῆς ὑπο-
πύσεως ὅπως καὶ τινες ἐφείλχοντο ψηφίσαναι
εἰς ταῖς

εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τυπωσάσης τοῖς δι-
δασκάλοις πᾶσι τοῖς ἐκτὸς ἔσι δηλαδὴ τῆς
ἐκκλησίας, καὶ τοῖς ἐκτὸς, ἀνὰ τριακοσίων
λίτρας πρῆς, καὶ ἀνὰ σίτον μόδια πεντηκον-
τά. Assitebant Patriarchæ statim post
τὴν ἀρχοντίας. In Novellâ Alexij Com-
neni. ἔσω καὶ αὕτη τοῖς διδασκάλοις διὰς
τῶν ἀναχώρησιν ἐποίησαν αὐτοῖς ἐν ταῖς
οἰκείαις ἐκκλησίαις ἀπονεμεμένη τιμὴ, τὸ
εὐθὺς μετὰ τοὺς ἀρχοντας ἴσασι τῶ ἀγιο-
τάτῳ πατριάρχει παρισταμένους ὡς ἐμπρο-
σθούοντας αὐτῷ.

ΔΙΔΕΙΝ.

Δίδειν. Dare. Corona pretiosa. δίδην.
Dare. παρέχειν.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΤΗΣ.

Διερμηνευτής. Interpres, qui commu-
niter δραγόμενος. Sed plures erant
numero, inter quos qui dignitate ex-
cellebat, ὁ μέγας dicebatur. Codinus.
ὁ μέγας διερμηνευτής ἐστὶ πρῶτος τῶν ἐρμη-
νέων, οὗς κοινῶς ὀνομάζουσι δραγομένους.
Erat autem hoc officium tam in ec-
clesiâ, quam palatio. Methodius Me-
tropolitanus Melenici in epist. τὸν ῥο-
φώτατον καὶ λογιώτατόν μοι μέγαν διερμη-
νευτὴν τῇ μεγάλῃ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ ἀπα-
ζομαι ἐν χειρῶν.

ΔΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Δικάβαλλοι. Vide τρικάβαλλοι.

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΗΣ.

Δικαιοδότης. Iuridicus. In Nov. Man.
Comneni. καὶ οἱ μεγαλοεπιφανέστατοι
ὅτε πρωτοσηκρήτις, καὶ ὁ δικαιοδότης, ἐνώ-
θοντες ποιῆσαι τὸν τούτων ἐπιμερισμὸν ἐξ
ἴσου ἐφ' ἑκάστη τῶν τεσσάρων δικαστηρίων,
τοῦ μεγάλου δραγγαρίου, τοῦ προκαθημένου

τῶν δημοσιακῶν δικαστηρίων, τοῦ πρωταση-
κρήτη, καὶ τοῦ δικαιοδότη.

ΔΙΚΑΝΙΚΙΟΝ.

Δικανίκιον. Sceptrum judiciale. Co-
dinus. κατεῖχε δὲ δικανίκιον ξύλον λαῖον.
Et alibi non semel. Chronicon Con-
stantinop. ἰδίαις χερσὶ δέδωκεν αὐτῷ δικανί-
κιον πολλῶν ἄξιον, ἥτοι ῥάβδον ἀργυρᾶν πε-
ρικεχουσιωμένην. Malaxus in Hist. Pa-
triarch. καὶ ἐτῆ ἔλαβεν ὁ σπαταῖν μετὰ
χείρη τῇ τὸ δικανικὴ, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ χέ-
ρη τῇ πατριάρχῃ.

ΔΙΚΑΠΙΟΝ.

Δικάπιον. Biceps. Glossæ Basilicorū.
Δικάπιον. δικέφαλον.

ΔΙΚΕΡΑΤΟΝ.

Δικέρατον. Tributum pro reficien-
dis Urbis muris institutum. Cedrenus
auctorem facit Leonem Iconoma-
chum. ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὰ τεῖχη τῆς πό-
λεως πωθέντα διαλάλησε, λέγων, ὅτι ὑμεῖς
οἱ τῆς πόλεως ἀδυνατεῖτε τὰ τεῖχη κτίζειν.
ἀλλὰ προσεῖτά ξαμὸν τοῖς διοικηταῖς τῶν δε-
μάτων ἀπαγγεῖν εἰς τὸν κανόνα κατὰ νόμισμα
μιλιαρίσιον ἓν, καὶ λαμβάειν αὐτὰ τὰ βα-
σίλεια, καὶ κτίζειν αὐτὰ. καὶ τεύθειν ἐκρά-
τησεν ἡ βουλή τὰ παρέχειν τὰ δικέρατα τοῖς
διοικηταῖς. Constantinus Manasses in
Annal. refert ad Nicephorum.

ΔΙΚΗΡΙΟΝ.

Δικήριον. Vide κηρόβαλλον.

ΔΙΚΙΟΝ.

Δίκιον. Nummi genus. Suidas in Ety-
mologico. λίτρα. μία. καὶ δίκιον ἀργυ-
ρίων. καὶ πολλοὶ τύποι. Nisi illic legen-
dum. λίτρα. μνᾶ. καυκίον. ἀργύριον.

ΔΙΚΟΚ-

ΔΙΚΟΚΤΑ.

Δικόκτα. *Decosta*. Athenaus lib. 111. ὅτι τῆτοις λεχθεῖσιν ὁ κῆρυκα πικρὴν ἤ-
τησε δικόκταν, δὲ ἐν λέγων ἀλμυρὰς λόγους
γλυκέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασιν.

ΔΙΚΟΥΡΙΑ.

Δικουρία. *Decuria*. Dositheus Sen-
tent. lib. 111. διὰ βελιδίῃς λέγοντ' ὅτι τινός,
πατέρας ἰδίῃ ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ δι-
κουρίαν ἀφῆρησθαι, ὡς ἀπαμῆ.

ΔΙΚΤΑΤΩΡΕΙΑ.

Δικτατορεία. *Dictatura*. Suidas. δικτα-
τορεία. ἀρχὴ αὐτοκράτορος. Pænius in
Metaphrasi Eutropij, lib. 11. ἥ ἀφῆ-
γῆτο παπῖον καὶ ὁσσορ, τὴν τῆς δικτα-
τορείας ἔχων ἐξουσίαν. Dion. lib. XL I.
πομπῆς δὲ ταύτης καὶ τὸ ὄνομα τῆς δικτα-
τορείας ἀπέπει.

ΔΙΚΤΑΤΩΡ.

Δικτάτωρ. *Dictator*. Hesychius. δικ-
τάτωρ. ὁ διπλοασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. Et
alibi. δικτάτορσιν. ἡγεμόσι. βασιλεύσι.
Suidas. δικτάτωρ, ὁ διπλοασίαν τὴν ἀρ-
χὴν ἔχων, ὁ ὡς ῥωμαίοις καὶ δισύπατος
καλεῖται. Sed falluntur Græculi isti in
etymo. Constantinus Lascaris Gram-
mat. lib. 111. ὅτι δὲ ῥωμαῖκα φυλάττει
τὸ ὠ. κοίεσθαι. παρὰ τὸν. μανδάτω-
ρ. δικτάτωρ. Scholiastes Nazian-
zeni in Iulianum Orat. 1. ἡνίκα δὲ (οἱ
ῥωμαῖοι) μετὰ τῶν ὑπᾶτων ἐν τοῖς πολέμοις
ἐδυσύχην, δικτάτορα παρὰ τὸν, ὅς μῆνας
εἶχεν ἐξ.

ΔΙΜΜΑΝ.

Δίμμαν. Vinculum. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀγαθὸς. δέσμη ῥάμματ' ὅτι δι-
μμαν τῶ ῥαμάτι, καὶ τῶ σήμον. Occur-
rit illic sæpius.

ΔΙΜΜΕΝΟΣ.

Διμμή. Vincus. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀλυσίδει. ἀλύσει διδμή. ὅτι
ἐν δερμὶ, ἢ διμμή.

ΔΙΜΠΕΣΑΚΤΩΡ.

Διμπεσάκτωρ. *Dispensator*. Glossæ Ba-
silicorum. διμπεσάκτωρ. οἰκονόμος. Sed
mendum est. Rectius ibidem postea.
διμπενσάτωρ, ἔ, διμπενσάτωρ.

ΔΙΝΝΕΙΝ.

Δίννειν. Vide, δέννειν.

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ.

Διοικηταί. Collectores tributorum,
ac vectigalium. Publicani. Leo No-
vell. LXI. τὰς ὅτι συλλογὴν τῶν δημοσίων
φόρων καθίσταμεν (διοικητὰς δὲ αὐτῶν ἢ
ζωήθης ὁμιλία καλεῖν αἰθε) τολμῶντας
ὑπερεκτείνειν πλεον τῶ νομομορμὸς τὰ τέλη.
Atque inter hos vnus dignior, ad quē
reliqui collectas suas conferebant, qui
μέγας διοικητὴς dicebatur. Cantacuze-
nus lib. 111. cap. XIV. Glaba magno dia-
ceta cum cruce ex pretiosissimis lapillis
confectā, quæ verbis esset fides, celeriter ad
eam misso, de lethali Imperatoris morbo
certiorem fecit. Sed huius munus po-
stea intercidit. Codinus De Offic. au-
læ Constantinop. ὁ μέγας διοικητὴς ἔδε-
μειαν ὑπερῆσαν ἔχει. Falluntur viri do-
cti, qui nullam eius mentionem illic
existare existimant.

ΔΙΟΜΑ.

Δίωμα. Pro, ἰδίωμα. Anonymus De
nuptijs Thesei.

μεσοκερίτης ἀνδρωπ, περιχαρ
εὐ δίομα.

ΔΙΟΧ.

ΔΙΟΧΝΕΙΝ.

Διόχνειν. Trudere. Impellere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνασικάνων. ὤθω. Διόχνω. Ioannes Glycas De Vanit. Vita.

ὅτι ξεύρεις ὅτι Διόχνευ τὴν τὸν λυκὸν ὁλοκοπάδῃ.

ΔΙΠΑΓΙΝΟΝ.

Διπάγιον. Quod est in duas paginas distinctum. Vide infra παγίνη.

ΔΙΠΑΡΟΙ.

Δίπαροι. Gemini. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγάφορες. ἀδελφοί. διδύμοι. Δίπαροι.

ΔΙΠΛΟΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Διπλοκατηχέμενον. Typicum Sabæ, cap. xxxiv. ὁπὸ δὲ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀπαρχεῖται ὁ ἱερεὺς τῶν διπλοκατήχησμένων μετὰ τῆς εὐχῆς.

ΔΙΠΛΟΜΑΔΕΣ.

Διπλομάδες. Glossæ Græcobarbaræ. αἰδένες, Κυροφαί, διπλομάδες εἰς τὴν ῥάχιν, βαῶνες.

ΔΙΠΛΟΜΑΝΤΙΝ.

Διπλομάντιν. *Diplomatium*. Duplicatum pallium. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμφαικτήρ. χιτῶν διπλῶς. διπλὸν ῥάχον. ἢ διπλομαντιν.

ΔΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Διποτάτοι. *Deputati*. Scribitur etiam διεποτάτοι, & δαποτάτοι, apud Auctores. Corrige in Etymologico Suidæ. δεποτάτοι. λειτουργοὶ ἀφωρισμένοι. Perperam in cod. Mssis est. διεποτάτοι. Duo verò erant τῶν διποτάτων genera. Hi ecclesiæ, illi militiae operam nava-

bant. De Ecclesiasticis locus est in auctoris innominati Questionibus ad Nicetam Metropolitanum Thessalonicensem. ὁ δευτεροκαμήλας δεποτάτος εἰ ὀφείλει ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰσόδου ζωικοδεύειν τῷ ἀρχιερεῖ; Non habebant verò officium, sed ministerium tantum, idque ad sacrum altare; & palliati cum lampadibus præbant sancto Evangelio, cum lectionis causâ in ambonem ferretur: item sacris donis in introitu ad sacram mensam, & in recessu ad altare præparationis. Ioannes Episcopus Citri in Responsis. θεοροὶ δὲ καὶ δεποτάτοι καὶ καμισάτοι ἐκ εἰσιν ὀφθίμια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἅγιον εἶμα τέτοις ἀρμόζουσαι. Et paullo post. οἱ διεποτάτοι μανδυφορῶντες μετὰ λαμπάδων περιπαροῦνται τὰ τε ἅγια εὐαγγέλια, ὥστε αἰσφύρεται εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς ἀνάγνωσιν, καὶ τῶν ἁγίων δώρων ἐν τῇ εἰς τὴν ἁγίαν τραπέζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν πρὸς θεοῦ ἐπαρόδῳ αὐτῶν. In coronatione Imperatoris ferulam tenebant manu sinistra. Codinus De Offic. τῇ δὲ ἀριστερᾷ κατέχει νάρθηκα. ἐπέχει τότε τὰς ἐκκλησιαστικὰς λαμπάδας. Ita rectè corrigunt viri docti in secundis curis. Cantacuzennus lib. i. cap. xli. vbi coronationē Andronici iunioris describit. *Sinistræ ferulam tradunt, ut ordinem seu locum ecclesiasticum teneat eius, qui Deputatus appellatur.* Si secundas nuptias contraxissent, annum unum, aut biennium quoque communicatione ijs interdicebatur. Nicetas Metropolitanus in Responsis. ὁ μὲν δὲ δευτεροκαμήλας διεποτάτος φυλάξας, οἶμαι, τὸ τὴν διγάμῃ πρῶτον ὁπιτίμῳ, ὅπερ αὐτῷ κανονικῶς ὁπιτίμῳ, (ἦν ἕνα ἐνιαυ-

R

τόν,

τὸν, εἴτε δύο γενόμενους ἀκοινώνητους, ὡς αὐτὸς δοκιμάσῃς.) μετὰ τῆτο πάλιν φιλαφρώπως ἀποκαταστήσεται εἰς τὴν τῆ διωποτατῆ ἐνέργειαν. Venio iam ad militares. Eorum duo erant ordines: hi saucios curabant, illi arma fabricabant. De medicis Leo Imp. in Tacticis. εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέροι κατ' ἑκάστον τάγμα ἥτοι βασιλῶν. δισωρομῆδοι. οἷον βαυδοφόροι, (αλπιγῆλαι, ἥτοι βυκινάτορες, στραπευταί, ἰατροί, οἱ καὶ διωποτατοί. Vide Glossarium Rigaltij. De fabris armorum est locus Basilic. Eclog. LVII. ἀλλ' ὅδε τὰς ἐν ταῖς ἀριθμοῖς καταλογισμένας, ὅς ἐσλοποιῶν καὶ διωποτατῆς καλῶσι, τὰς ὡς τῆ δισωροσὶς κομζομένης σιτήσεις, συγχωρεῖν ἐργάζεσθαι, ἥ τι πιπράσκῃ ὅλα. Iustinianus Novell. LXXXV. totidem penè verbis.

ΔΙΠΟΤΝΤΙΟΝ.

Διπέντιον. *Dupondium*. Cleopatra in Cosmoticis. ὁ σατὴρ ἄγει δραχμας δ'. καλῶσι δὲ αὐτὸν τετραδραχμον. καὶ τὸ διπέντιον δὲ ὁμοίως ἄγει δραχμας δ'.

ΔΙΠΤΥΧΑ.

Δίπτυχα. Libri Ecclesiastici. Erant verò gemini, vnde & δίπτυχα dicebantur: alter mortuorum nomina complectebatur, alter adhuc viventium. Chrysostomus in Liturgiâ. ὁ διστάκων θυμῷ γύρωθεν τὴν ἀγίαν τεράπειαν, καὶ τὰ δίπτυχα, τῶν τε κεκοιμημένων καὶ ζώντων, ὡς βέβαιαι, μνημονεύει. Mortuorum liber continebat nomina, status, ordinem, obitumque hierarchiarum. Et de hoc intelligendi, Iustin. in Edict. de fide Orthod. ἀπέλψας ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν τὴν ἐκκλησίας δίπτυχων τὴν τέτων προσηγορίαν. Anastasius in Agathone. *Absulerunt de diptychis Ecclesiarum nomina Patriar-*

charum, vel de picturis Ecclesia figurarum. Victor in Chronico. *Nomina Proterij & Salafatiary de Ecclesiasticis diptychis tollit, & Dioscari & Heluri, qui Proterium interfecit, scribit.* Gregoras lib. v. ἐν ταῖς ἱερῇς ὑμνωδαῖς τὸν πάπαν εἰς τὰ δίπτυχα μνημονεύει ὁμῶς τοῖς ἑτέροις τέτταρσι πατριάρχασι. In vivorum libris inscribebantur à presbytero, vel diacono, nomina illuminatorum, & susceptorum. Pachymerius in Paraphrasi Dionysij. περὶ ἐκκλησι. ἱεροχ. cap. II. τότε τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ δπιτύχῃσι, ἐκελεύει τοῖς ὑπ' αὐτὸν πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις ἐν δέλλοις ἱερῇς ἀπογραφεῖν τὰ ὀνόματα τῶν τε προσελθόντων ἐν τῇ αἰαδόχῃ ταῦτα δὲ, οἶμαι, εἰσὶ τὰ τῶν ζώντων δίπτυχα.

ΔΙΡΙΒΙΤΩΡΙΟΝ.

Διριβιτώριον. *Diribitorium*. Xiphilinus in Caligulâ. καὶ εἰ γέποτε εἰς ὑπερβολὴν ὑπέφλεξε, τῷ διριβιτωρίῳ αὐτὶ τὰ θεάματα ἐκρωμδῶ ἐχρῶντο. Occurrit mox iterum in Tito:

ΔΙΣΑΚΙΟΝ.

Δισάκιον. Et δισάκι. Biseccium. Pèra. Nicetas De reb. post. excid. προῆγε δὲ ἡμῶν ὁ εἰκεμδρικός ἀρχιποίμεν, μὴ δισάκιον φέρων, μὴ χρυσὸν ἐπὶ τὴν ὁσφύν, ἀραβιδῶ καὶ ἀσταύδαλῶ. Acacius in epist. ὁμῶς διὰ τῶν δισακίων ἐν θυμῷ σέλνω σε μετὸν λεβέτι ρηζῇ εἰς τὸ δισακίον ῥαμδῶ ἕνα κάλλον φακί. Et teli genus, Anonymus De Vulpe & Lupo.

νάχη καὶ βόλι ἀριθμητὰ δισάκια κρεμασμένα.

ΔΙΣΚΟΚΑΛΥΜΜΑ.

Δισκοκάλυμμα. Lancis operculum. Euchologium. βασιλεύοντες τῇ πρωτοειρώσῃ

ρέως τὸ μῦρον μετὰ τῆ ἀλαβήστρε κακαλυμ-
μῶτον μετὰ τῆ δισκοκαλύμμαι. ὁ ἴμπερος δὲν
τῶν ἀγίων μυστηρίων.

ΔΙΣΚΟΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Δισκοποτήριον. Nicetas Dereb. gest.
post excid. Urbis. σατήρης, ἤγαν δισκο-
ποτήρια.

ΔΙΣΠΕΝΣΑΤΩΡ.

Διαπενσάτωρ. Dispensator. In Etymo-
logico Suidæ. διαπενσάτωρ, ὁ οἰκονόμος.

ΔΙΣΠΟΥΤΑΝΤΟΙ.

Διαπυτάντοι. Dissuantes. In Synodo
Florentinâ. τῇ ἐν τετάρτῃ τὸ πρῶτ' ἀπ' ἡλ-
θομένη πρὸς τὸν πάπαν πάλιν μελυθέντες,
ἐξ ἑυρομένη αὐτὸν μόνον μετὰ ἐνὸς καρδηναλίου,
καὶ τῶν διαπυτάντων. καὶ κεραιῶν αὐτὰ χεῖρας
χαφὴν τεύλυγμῶν, φησὶ πρὸς ἡμᾶς.

ΔΙΣΤΑΜΟΣ.

Δισαμὸς. Dubietas. Glossæ Græco-
barbaræ. χωρὶς ἀμφιβολίας. Ἐδισαμὸν.
Occurrit illic mox iterum.

ΔΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Διστράτον. Bistratum. Bivium. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀμφοδα. διαδα. διμερά-
τα. ζαρέπια.

ΔΙΣΤΡΙΑ.

Δίστρια. Clavæ ferreæ. Simocatta
Hist. Mauric. lib. viii. cap. iv. ὁ μὲν
ἐν μαυρίκιον κελύει τοῖς σωματοφύλα-
ξιν ἀπειλῆν ταῖς σιδηραῖς κατὰ τῶν ὀπτιόν-
των κορύναις. ταῦτα δὲ ἄρα τῇ ρωμαίων φω-
τῇ δίστρια λέγεται.

ΔΙΤΑΡΙΟΣ.

Διτάριον. Ditarium. Glossæ Basilico-
rum. διταριον. πλετοπωδὸς.

ΔΙΤΖΕΡΙΟΝ.

Διτζέριον. Biremis. Nicetas in Alexio
Angelo, lib. ii. γενεήτης γὰρ τις καφόρης
τῆνομα κάτερρα διτζέρια καὶ τριτζέρια πη-
ξάμην, καὶ πλοίοις τρογγύλοις φραξά-
μην, τὰς ὡς θαλάττης ἐκείρε πόλιν.

ΔΙΦΕΝΣΩΡ.

Διφένσωρ. Defensor. Hesychius. διφέν-
σωρ. βασιανιστής. κριτής.

ΔΙΩΔΙΟΝ.

Διῶδιον. Vide τριῶδιον.

ΔΙΩΞΗΜΑΤΟΝ.

Διωξήματον. Persecutio, Pro, διωγμὸς.
Glossæ Græcobarbaræ. αἰαίρωπης, ἡ τῇ
διωγμῇ, καὶ τῇ διωξήματι.

ΔΙΩΧΝΕΙΝ.

Διῶχνειν. Pro, διῶκειν. Hinc διῶχνειν.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀναρέπειν. ἀνα-
τρέπειν. καὶ μεταλλάσσει. καὶ διῶχνειν.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Δομεσικάτον. Domesticiatus. Anna Cō-
nenalib. viii. καὶ τὸ δομεσικάτον αἰτέ-
μην τῆς αἰαίολης, ἐκένυχε τῆς αἰτήσεως.
Exstat quoque apud Balsamonem ad
Can. Apost. xvi. Gregorius Turonen-
sis lib. ii. cap. viii. Gaudenii pater,
Scythia provincia primoris loci, a domesti-
catu exorsus militiam ad magisterij equi-
tum culmen provecus est.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΙΟΝ.

Δομεσίκιον, sive δομεσικέον. Domestica
res. Codinus De Offic. διακομίζοντα
δὲ μόνους τῶ δομεσίκα τῶ δομεσικῇ ἐς μέλλει
φραγὴν ὁ βασιλεὺς. Et mox. οἱ δομεσικῆς
τοίνυν δομεσικαὶ τὰς μόνους ἀπαλλας φέρον-
τες τιθέασιν ἐπ' ἰδάφης.

R ij

ΔΟΜΕ-

ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Δομέσις. *Domesticus*. οἰκῆ. Et ita accipitur Basilic. Eclog. xxvii. τῷ αὐτῷ προσέειπεν καὶ ὅτι τῶν ἡνῶν, καὶ ἐγγόνων, καὶ δομεσίων, καὶ συγγενῶν, ἔσονται συγκαθέρων, καὶ ὅτι πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Palides in Hexaëmero.

αὐτὸς δὲ δῶρα λαμβανέν ἐπαίγεται,

πῶς ἔχει ὑπεργὰς ἀξιοχρεὺς ἔχων.

ὡς εἰ τις εἴποι περικτὴς δομεσίων.

Apud Isidorū Pelusiota lib. i. epist. ccc. inscriptio est. Σωζομένης Δομεσίων τῷ ἐπαρχῷ. Simocatta Hist. Mauric. lib. viii. cap. xiii. ἀλλὰ μὲν καὶ ὁ περιεργῆς, ὁ τὰς τῷ πέτρῃ πεπιστευμένῳ φροντίδας, ὃν δομεσίων εἰσθάσιν οἱ ῥωμαῖοι δοῦκαλῶν. Invenies quoque apud Hermenopolim lib. iv. Tit. ii. Alias erat dignitatis genus ecclesiasticæ pariter & politicæ. Balsamon in Quæsitis. ποίαις ἐστὶ γλώσσης ἢ τῷ δομεσίου προσηγορέαι, καὶ ὅτι ποίας ἐξασιάζει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπολαύσεων; Ecce hic de Ecclesiastico loquitur, ut de altero Malchus De Legat. καὶ τὰς προαγωγίας τῶν λημμάτων τῆς ἀρχῆς, ἔς δομεσίων καλῶσι ῥωμαῖοι. Iterum. ἀνελπίδης δὲ ἔστ' αὐτοῦ αἰδοῦργος, γηρυνῶν τε μάστιγα ὄντος οἰκιστάς, καὶ τῶν λεγομένων δομεσίων ἀρχὴν ἀρχοντῶν, μέγαλιν τινα ἔσαν τῶν περιβασιλέα. De utroque Ioannes Episcopus Citri in Resp. ἢ τῷ δομεσίου προσηγορέαι καὶ λατίνες τὸν ἐπαρχοντα, τὸν προηγούμενον, τὸν ὁπιστάτην δηλοῖ. κατὰ δὲ καὶ ὡς τῆς βασιλικῆς ἐπαρχίας λέγεται δομεσίου αὐτὰ μέρη, ἔσ' αἰατολής, καὶ δύσεως, καὶ χολῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν διὰ λόγον καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεσι δομεσίου λέγεται, εἴτ' ἐπαρχωδὸς, καὶ ὁπιστάτης τῶν μελωδίων τε καὶ τῶν μελωδῶν. οἳ εἰς ῥυθ-

μὴν καὶ τὰς καθιστῶν αὐτῶν καὶ τὰ μελωδήματα. Sed de Ecclesiastico prius dicamus. Erat in Ecclesiā ὁ δομέσις τῷ δεξιῷ καὶ τῷ ἀριστερῷ χορῷ, qui τῷ πρώτῳ & δευτέρῳ χορῷ dicitur alijs. Item ὁ δομέσις τῶν ψαλλῶν, qui & πρωτοψάλλτης, & ἀρχωδός. Atque de hoc intelligi debet Constantinus De Administ. Imp. ἢ καὶ δομέσις εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν, ὑπῆρχε δὲ τεχνίτης εἰς τὸ ἄσμα, οἷόν τῳ τότε καιρῷ ἔτερον ἢ καὶ ἦν. Item Ioannes Corefes epist. ad Metrophanem. ἰσίδωρον, ὁ ἡμέτερος δομέσις, μεσικὸς ὢν, ὡς τῶν ἀντίτεχνων, ὡς λέγεται, ὅτι μοιχείαι διαβληθεῖς, μένειν ἐξω τῆς ἐκκλησίας χρεῖται ὡς τῆς σῆς παναγιότητος καλὰ δέδικασαι. Sed horum omnium tria erant genera. Hi enim ad Patriarcham, sive Ecclesiam, illi ad Imperatoris clementiam, isti ad Dominæ pertinebant. Codinus De Offic. aulae Constantinop. εἰ δὲ πρωτοψάλλων ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομεσίων. ὁ δὲ βασιλικὸς κληρὸς καὶ ἀμφοτέρως. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλλτης τῷ βασιλικῷ ἐπαρχῷ κληρὸς. ὁ δὲ γε δομέσις τῷ δεσποινικῷ. Observa. Cleri Imperatricis princeps erat domesticus, ut ὁ πρωτοψάλλτης Imperatoris: & illic δεσποινικὸς, hic βασιλικὸς, at in ecclesiā πατριαρχικὸς nuncupabatur. Et hic postremus in lectorum ordine erat, eiusque munus, τὸ παλαιοχρόνιον dicere Patriarchæ in processibus. Ioannes Episcopus Citri, loco citato. εἰς δὲ καὶ οἱ λεγόμενοι πατριαρχικοὶ δομεσίοι. καὶ τῷ τῷ δὲ ὁ Φίλιππος τῶν αἰαγνῶν ἐστὶ διακονία δὲ τῶν, τὸ ἐν ταῖς προσόδοις τῷ πατριάρχει λέγειν τὸ εἰς πολλὰ ἔτη δεσποία. In palatio domestici varij erant, & recensentur apud Codinum. ὁ τῆς τραπέζης. pagg. 15. 119.

ὁ τῶν

ὁ τῶν τοιχῶν. pag. 15. ὁ τῆς δημοτικῆς. paggg. 117. 119. 125. In militia erat, ὁ τῶν θεμάτων. Codinus pagg. 17. 47. Glossæ Basilicorum. *δομέσι- κος*, ὁ μετὰ κόμησιν κότες εἰς τὴν πρεσβυτέρω τῆς στρατηγίας τάταλαι. Erant quoque ὁ τῶν σχολῶν. ὁ τῶν ὀπιμμάτων. Quorum frequens passim mentio apud Cedrenum, Zonaram, & alios. Sed erant & simplices illic domestici, puta cohors destinata custodiæ Imperatoris; eaque ex equitibus constabat. Suidas. *δομέσι- κος*. οἱ τῶν ῥωμαίων ἵππῆς. οἱ κατὰ ῥωμαίους οἰκειᾶ καὶ στρατιώται. Quæ habes quoque in Glossis Basilicorum. Zonaras Anal. II: de Diocletiani patre. *κόμητα δημοσίων αὐτὸν γενέσθαι φασί. δομέσικος δὲ τινες τὰς ἱππείας νομίζουσι*. Hinc *Domesticus*, pro militia equestri, apud Gregorium Turonensem. Vide supra in *δομεσικάτον*. Nec equites tantum erat, sed & pedites, & legebantur e milite perito. Iulianus in epist. ad Leontium. *ἐπιτρέψαντες ἑν σοι τὴν τῶν ὀπλων χρῆσιν, ἀπετείλαμέν τε παυπολίαν, ἢ τέως τοῖς πεζοῖς ἀρμόττει· καὶ φέρεται δὲ εἰς αὐτὴ τῆς τῶν ἱππῶν. ἐγκατέλειψαμεν δὲ σε τῶ τῶν οἰκείων συντάγματι. γίνονται δὲ διὰ τῶν ὀπλοφορησάντων ἑτοίκα καὶ στρατευομένων*. Recensuimus antea inter cæteros, τὸν τῆς στρατιῆς. Atque hanc dignitatem accepit hereditariam à Constantino Magno princeps Russiæ, teste Gregora lib. VII. Supremus autem inter omnes erat ὁ μέγας, & exercitum terrestrē ducebat. Codinus. ὁ μέγας *δομέσι- κος* ἐν ῥώμῃ εἰς τὸ φρουρῶν ἅπαν κεφαλὴ. Luitprandus De Reb. Europ. lib. III. cap. VII. *Focam vero domesticum maiorem, id est, terrestribus ducem exercitus fecit*. Erat autem

dignitate proximus Cæsari, erectus ad illud fastigium ab Andronico Palæologo iuniore, cum antea ὁ *πανυπερσέ- βατος* eo esset superior. Codinus. ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαμολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρσας ἅπαν ἀρχὴν εἰς ἑφῶρες ὁ ἐπαρχος κίτρινος, ἐφῶρε τὰ τὰ ἰωάννου τὸν παλαμολόγον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, τὸν τῆς πορφυρογενήτης υἱόν. ποιήσας *πανυπερσέβαστον* τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὑπερέχοντα πάντων, ἔτι γε μὴν καὶ τῆς πρωτοβεστιάριος, τῆς μεγάλης δεκάς, τῆς μεγάλης δομεσίκης, καὶ τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, ὁ δεύτερος, ἔστ' ὁ δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ πάππ' αὐτοῦ, ἰσοποιήσας τὸν μέγαν *δομέσι- κον* καὶ *κατακλιζών* ἰωάννου, ὃς ἐργάζοντο καὶ βασιλεὺς, ἰσοστάσιον καὶ τῶ *πανυπερσέβαστον*. ἐπειτα ἔστ' ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, μετὰ τὸν τῆς βασιλείας θάνατον τῆς πάππ' αὐτοῦ, τιμήσας τὸν δὲ τὸν μέγαν *δομέσι- κον* τὸν *κατακλιζών*, ὑπερέχοντα πάντων ἐποίησε τῶν μὲν τῆς πάππ' ἐβασιλείας ἀνεψιῶν, αὐτοῦ δὲ θειῶν, τῶν ἐτέρων τε πάντων, τῆς *πανυπερσέβαστος*, *βεστιάριος* ἦν ἔστ' ὁ ἐνταῦθα ὁ μέγας δηλαδὴ *δομέσι- κος*, μετὰ τὸν καίσαρος ἀρχή. V Vilhelmus Tyrius de bello sacro, lib. II. cap. V. *Cum esset in Imperiali palatio plurimum honoratus, & Megadomestici dignitate, quem nos maiorem Seneschallum nominare consuevimus, fungeretur, ab Imperatore secundus*. Vides dignitatem. Adeoque ipsi Imperatoris consanguinei obviam venientes honoris ergo de equo descendere necesse habebant. Accipimus ex Niceta in Ioanne Comnen. μέγας τιμηθεὶς *δομέσι- κος*, ὡς καὶ πολλὰς τῶν ἐρλίμων μετὰ γένος βασιλείων ἀποβαίνειν τῶ ἵππῃ, καὶ τῶν ἀπονέμειν προσκύνῃ, κατὰ συγκρίσει ὑπαυλίζοντα. Et plures vno fuerunt. Ecce in occi-

R. iij dente

ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Δομέσις. *Domesticus*. οἰκεῖ. Et ita accipitur Basilic. Eclog. xxvii. τῷ αὐτῷ προῆντι καὶ ὅτι τῶν ἡν, καὶ ἐκγό-νων, καὶ δομεσίων, καὶ συγγενῶν, ἔς συγκα-θέρων, καὶ ὅτι πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Pulides in Hexaëmero.

αὐτὸς δὲ δῶρον λαμβάνειν ἐπαίγεται,

πῶς ἔχει ὑπεργὰς ἀξιοχρεὺς ἔχων.

ὡς εἴ τις εἴποι πεισικὸς δομεσικός.

Apud Isidorū Pelusiota lib. i. epist. ccc. inscriptio est. Σωζομένης δομεσικῆς τῷ ἐπαρχῇ. Simocatta Hist. Mauric. lib. viii. cap. xiiii. ἀλλὰ μὲν καὶ ὁ προαιε-τὴν, ὁ τὰς τῶν πέτρων πεπιστευμένον φρον-τιδας, ὃν δομεσικὸν εἰώθασιν οἱ ῥωμαῖοι δο-καλεῖν. Invenies quoque apud Harmenopolium lib. iv. Tit. ii. Alias erat dignitatis genus ecclesiasticæ pariter & politicæ. Balsamon in Quæstis. ποί-ας ἐστὶ γλώσσης ἢ τῷ δομεσικῷ προσηγορίᾳ, καὶ ὅτι ποίας ἐξασιάζει τῶν ἐκκλησιαστι-κῶν ἀπολαθῶν; Ecce hic de Ecclesiasti- co loquitur, ut de altero Malchus De Legat. καὶ τὰς προαγωγίας τῶν λημμά-των τῆς ἀρχῆς, ἔς δομεσικούς καλεῖσι ῥω-μαῖοι. Iterum. ἀνεπίος δὲ ἔστ' ὡς αἰδοίγ-γε, γηρύνῃς τε μάλιστα ὄντ' οἰκειοῖά τε, καὶ τῶν τῶν λεγομένων δομεσίων ἀρχὴν ἀρχοῖ, μεγάλῃ τινα ἔσαν τῶν πρελ βασιλείᾳ. De utroque Ioannes Episco- pus Citri in Resp. ἢ τῷ δομεσικῷ προση-γορίᾳ καὶ λατίνες τὸν ἐξάρχοντα, τὸν προ-ηγούμενον, τὸν ὀπιστάτῃν δηλοῖ. καθὰ δὲ καὶ ὡς τῆς βασιλικῆς ἐξιστορίας λέγεται δομεσικὸν αὐτὸ μέρ' ἔστι ἀναβολῆς, καὶ δύ-σεως, καὶ χολῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξιστορίας δομεσικὸν λέγεται, εἴτ' ἐν ἀρχῇ, καὶ ὀπιστάτης τῶν μελωδίων τε καὶ τῶν μελωδῶν. οἷα εἰς ῥυθ-

μὴν καὶ τὰς καθιστῶν αὐτὸς καὶ τὰ μελω-δήματα. Sed de Ecclesiastico prius di- camus. Erat in Ecclesiâ ὁ δομεσικὸς τῷ δεξιῷ καὶ τῷ ἀριστερῷ χορῷ, qui τῷ πρώτῳ ἔ- δευτέρῳ χορῷ dicitur alijs. Item ὁ δομεσι- κὸς τῶν ψαλμῶν, qui & πρωτοψάλτης, & ἀρχῶδός. Atque de hoc intel- ligi de- bet Constantinus De Administ. Imp. ἢ καὶ δομεσικὸς εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν, ὑπῆρχε δὲ τεχνίτης εἰς τὸ ἄσμα, οἷον τῷ τότε καιρῷ ἔτερον ἔκ' ἦν. Item Ioannes Corefes epist. ad Metrophanem. ἰσίδω- ρος, ὁ ἡμέτερος δομεσικὸς, μεσικὸς ὢν, ὡς τῶν ἀντίεχων, ὡς λέγεται, ὅτι μοι- χεῖα διαβληθεῖς, μένειν ἐξω τῆς ἐκκλησίας χρεῖς ὡς τῆς σῆς παναγιότητι καὶ ἀ- δεύκασαι. Sed horum omnium tria e- rant genera. Hi enim ad Patriarcham, sive Ecclesiam, illi ad Imperatoris cle- rum, isti ad Dominæ pertinebant. Co- dinus De Offic. aulæ Constantinop. ἔδ' ἐκ πρωτοψάλτην ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομεσικὸν. ὁ δὲ βασιλικὸς κληρὸς καὶ ἀμ- φοτέρως. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης τῷ βασι- λικῷ ἐξάρχῳ κληρῷ. ὁ δὲ γε δομεσικὸς τῷ δεσποινικῷ. Observa. Cleri Imperatricis princeps erat domesticus, ut ὁ πρωτο- ψάλτης Imperatoris: & illic δεσποινικός, hic βασιλικός, at in ecclesiâ πατριαρ- χικός nuncupabatur. Et hic postremus in lectorum ordine erat, eiusque mu- nus, τὸ παλυχρόνιον dicere Patriarchæ in processionibus. Ioannes Episcopus Citri, loco citato. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ λεγόμενοι πατριαρχικοὶ δομεσικοί. καὶ τὰ τοῦ δὲ ὀφί- κιον τῶν ἀναγνωστῶν ἐστὶ. διακονία δὲ τῆς, τὸ ἐν ταῖς προσόδοις τῷ πατριάρχει λέγειν τὸ εἰς πολλὰ ἔτη δεῦρο. In palatio do- mestici varij erant, & recensebantur apud Codinum. ἐτὴς τῆς τῆς πᾶσης. pagg. 15. 119.

ὁ τῶν

ὁ τῶν τοιχῶν. pag. 15. ὁ τῶν δομῆσις. pagg. 117. 119. 125. In mil. tiā erat, ὁ τῶν θεμάτων. Codinus pagg. 17. 47. Glossæ Basilicorum. δομέσις τῶν θεμάτων, ὅς μὲν κόμησις κάρτης εἰς τὴν προέλευσιν τῆς στρατηγίας τέτακται. Erant quoque ὁ τῶν σχολῶν. ὁ τῶν ὀπλιμάτων. Quorum frequens passim mentio apud Cedrenum, Zonaram, & alios. Sed erant & simplices illic domestici, puta cohors destinata custodiæ Imperatoris; eaque ex equitibus constabat. Suidas. δομέσις. οἱ τῶν ῥωμαίων ἱππεῖς. οἱ καὶ ῥωμαῖοι οἰκιστοὶ στρατιώται. Quæ habes quoque in Glossis Basilicorum. Zonaras Annal. 11. de Diocletiani patre. κόμητα δομῆσις αὐτὸν γενέσθαι φασί. δομῆσις δὲ τινες τῶν ἱππέων νομίζουσι. Hinc Domesticus, promilitiā equestri, apud Gregorium Turonensem. Vide supra in δομῆσις. Nec equites tantum erat, sed & pedites, & legebantur ἐκ militum perito. Iulianus in epist. ad Leontium. ἐπιτρέψαντες ἑν. σοι τὴν τῶν ὀπλῶν χρῆσιν, ἀπεστείλαμέν τε παροπλίαν, ἢ τέως τοῖς πεζοῖς ἀρμόττει. καὶ φέρεται δὲ εἰς αὐτὴν τῆς τῶν ἱππέων. ἐγκαλεσάμεν δὲ σε τῶν οἰκείων συντάγματι. γίνονται δὲ δὲ τῶν ὀπλοφόρων αὐτῶν ἑτοὶ καὶ στρατευομένων. Recensuimus antea inter cæteros, τὸν τῆς στρατηγίας. Atque hanc dignitatem accepit hereditariam à Constantino Magno princeps Russiae, teste Gregora lib. vii. Supremus autem inter omnes erat ὁ μέγας, & exercitum terrestrē ducebat. Codinus. ὁ μέγας δομέσις εὐέλκεται εἰς τὸ φροσάτον ἅπαν κεφαλῇ. Luitprandus De Reb. Europ. lib. 111. cap. vii. *Focam vero domesticum maiorem, id est, terrestribus ducem exercitus fecit.* Erat autem

dignitate proximus Cæsari, euectus ad illud fastigium ab Andronico Palæologo iuniore, cum antea ὁ πανυπερέσας τῷ eo esset superior. Codinus. ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαμολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρας ἅπαν ἀρχὴν ἐφόρει ὁ ἐπαρχος κίτρινα, ἐφόρει ταῦτα ἰωάννου τὸν παλαμολόγον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, τὸν τῆς πορφύρου γεννῆται υἱόν. ποιῆσας πανυπερέσας τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὑπερέχοντα πάντων, ἐτι γὰρ καὶ καὶ τῆς παρῶν βεσιάρης, τῆς μεγάλης δεκτῆς, τῆς μεγάλης δομῆσις, καὶ τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, ὁ δευτέρος, ἔτι τῷ δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ, ἐποίησε τὸν μέγαν δομέσις καὶ καὶ αὐτὸν ἰωάννου, ὅς ἐργάζοντο καὶ βασιλεὺς, ἰδούσιον καὶ τῷ πανυπερέσας. ἐπειὰ ἔτι δὲ ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, μετὰ τὸν τῆς βασιλείας θάνατον τῆς πάππης αὐτοῦ, τιμῆσας τὸν δὲ τὸν μέγαν δομέσις τὸν καὶ καὶ αὐτὸν, ὑπερέχοντα πάντων ἐποίησε τῶν μὲν τῆς πάππης βασιλείας ἀνεψιῶν, αὐτοῦ δὲ θειῶν, τῶν ἐτέρων τε πάντων, τῆς πανυπερέσας, βεσιάρης, ἢ ἔτι ἔτι ἐνταῦθα ὁ μέγας δηλαδὴ δομέσις, μετὰ τὸν καὶ καὶ ἀρχὴ. V Vilhelmus Tyrius de bello sacro, lib. 11. cap. v. *Cum esset in Imperiali palatio plurimum honoratus, & Megadomestici dignitate, quem nos maiorem Seneschallum nominare consuevimus, fungeretur, ab Imperatore secundus.* Vides dignitatem. Adeoque ipsi Imperatoris consanguinei obviam venientes honoris ergo de equo descendere necesse habebant. Accipimus ex Niceta in Ioanne Comnen. μέγας τιμηθεὶς δομέσις, ὡς καὶ πολλὰς τῶν ἐκκλησιῶν μετὰ γένος βασιλείου δόξαι βαίνειν τῆς ἱππῆς, καὶ τῆς δόξης προσηκούντων, καὶ συγκυρίας ὑπαυλίας ζοντας. Et plures vno fuerunt. Ecce in occi-

dente quoque, apud Annam Comnenam Alexiad. lib. 11. ἔτυχε γὰρ τῶν καὶ μέγας δομέσικος ὢν τῆς ἐσπέρας. Sic lib. VII. μετὰ τῶν τῶν καὶ μέγας δομέσικος τῆς αἰτήσεως. Et in oriente, apud eandem lib. VIII. καὶ τὸ δομέσικον αἰτῶν τῆς αἰτήσεως. Patena ferè cum illo administrationem habebat olim Domesticus Scholarum. Codinus. ὁ δομέσικος τῶν σχολῶν πάντας μὲν εἶχεν ὑπηρεσίας σχεδὸν ἢν ὁ μέγας δομέσικος ἀρτι. νῦν δὲ ἀδεύει.

ΔΟΜΗΚΙΑΙΟΝ. ΔΟΜΙΤΖΙΑΙΟΝ.

Δομηκίλιον. sive Δομιτζίλιον. Domitium. Glossæ Basilicorum. Δομηκίλιον. οἶκον. Et eadem corrigendæ. Δομιτζίλιον, τὸ οἶκον. Hodie editur, Δομιτζίλιον.

ΔΟΜΝΑ.

Δόμνα. Domina. Augusta. Oppianus Cyneget. lib. 1.

αὐτοῖς ζῶντι γλυκερὸν θάλασσαν ἀντωνίαν

τὸν μέγαλη μέγαλα φύλῃσιν Δόμνα σεβήσω.

Gregorius Turonensis lib. ix. cap. xx. Quas Gaile suindam germanam domina Brunichildis, tam in dote, quam in morga-negibâ, hoc est, matutinali dono, in Franciam venientem certum est adquisivisse.

ΔΟΝΙΚΟΣ.

Δονικός. Pro, ἀηδονικός. Luscinialis. Suavis, ut est luscinia cantus. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ τὰ παλῖα τὰ ἔμορφα τὸν πόθον πρὸς ἀρχίζαν.

ὅλα τα κελαδίζουσι με Δονικὴν λαλή-
τσαν.

Occurrit ibi pluries.

ΔΟΝΤΗ. ΔΟΝΤΙΟΝ.

Δόντη, sive, δόντιον. Dens. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸ δόντη τῶν φιδίω πρώτῃ Δαγκάνῃ κα-
τῖναν,

Glossæ Græcobarbaræ. ἡχὸς ὁ δόντων. κτύπωμα τῶν δοντίων. Corona pretiosa. Δόντια. Dentes. ὀδόντες. Ioannes Glycas De Van. VIIæ.

τὸ φῶς μας ἀδυνατήσεν, τὰ δόντια μας ἐπέσα.

ΔΟΞΑ.

Δόξα. Troparium, ita dictum à voce initiali. Codinus De Offic. εἰς μὲν τὰ τελευταῖον τῆς ἐνάτης ὥρας προπά-
ρτον λέγει ὁ πρωτοψάλτης τὸ, Δόξα. In Liturgiâ Chrysostomi. ὅταν διέλθῃ ὁ χορὸς εἰς τὸ, Δόξα πατρὶ. οἱ ἱερεὺς καὶ οἱ διά-
κονοι ἐμπαροῦν τὴν ἀγίαν τραπεζὴν ποιῶ-
σι προσκυνήματα τρία. Triodium. ἐν ταῖς λιταῖς τῶν ὁρθρῶν ψάλλονται εἰς τὸ, Δόξα, καὶ νῦν. Ansegisus lib. 1. cap. LX. Vt quisque sciat quod petat à Deo, & ut GLORIA PATRI cum omni honore apud omnes canitur. Iterum in Addit. 1. Capit. Karolin. cap. LXVI. Psalmus invitatorius, & GLORIA pro defunctis non canitur.

ΔΟΞΑΡΗ. ΔΟΞΑΡΙΟΝ.

Δοξάρη. sive, Δοξάριον. Pro, τοξάριον. Corona pretiosa. Δοξάρη. Arcus. τόξον. Anonymus De Amor. Lybistri.

ἐπλήρωσα τὰ τραύματα, καὶ ἐξέβην ἐκ
τῶν τένταν,

γαμίζω

χαρίζω τὸ δοξάζειν με, προσέχω τὸ κα-
βέκλιν.

Alter De nuptijs Theſei.

καὶ παρευθὺς ἐπιάσαζι τὰς πόρτας τῆς λι-
μῆς.

μετὰ δοξάζειν τ' ἄμορφα.

Glossa Græcobarbara. αἱ οἱ ἐκεῖνοι ὅπου
δεν ἔχον δοξάζειν, ἤγουν τὸ ἔξ.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α.

Δοξολογία. Hymni genus, aut po-
tius pars quædam. Gregoras lib. iv. ἔ-
λῳ ἡ λαληθεῖσα κατηγορία, ὅτι ὁ ζῆλταῦ
αἰζατίνης τῆς ἱεραῆς τελεμνῆς δοξολογίας
πολλάκις ζυμπαρῶ καὶ ὠμίλει τῷ πατρι-
άρχῃ ἐνδοκτῆ κατ. Iterum lib. v. 11. ἐπεὶ
ἔν ἡκε τὸ τῆς πρώτης ἐδομαῖδ' τῆς τεσα-
ρακοστῆς σάββατον, ὅποτε δὴ καὶ ἐμετὰ τῇ
ὑπεραγίᾳ κηρύττεσθαι δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδό-
ξων ἡ μνήμη βασιλέων, ὁμοῦ καὶ πατριαρ-
χῶν, ἐληλύθει καὶ ἔτ' ζωήθως εἰς τὴν
ἐξ ἑσπέρης ἐκείνης παννυχίδα περὶ δὲ μέ-
ρας νύκτας ἅμα αὐτῷ ζωισαμῶν ἡμῶν,
καὶ τῆς δοξολογίας ἀκρόντων, ἥκει τις ἐκ
βασιλέως, καμνότεραν τινα αὐτῷ κομίζων ἀγ-
γελίαν. Callistus in Indice Sozomeni.
περὶ τῆς ἐν ὕμνοις δοξολογίας. Et erat, quæ
ἡ μεγάλη dicebatur. Horologium. εἰ ἂν
ἐστὶ κυριακὴ, ἡ δεσποτικὴ ἑορτὴ, ἡ ἁγίος ἔχων
μεγάλῳ δοξολογίαν, ψάλλεται ἕως τὸ
πᾶσα πανοή. Iterum alibi. εἰ δὲ ἐστὶ τεσ-
σαρακοστὴ, ἡ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα δοξο-
λογίαν μεγάλῳ, &c. Philotheus de In-
flit. Diacon. ὁμοίως καὶ εἰς ὁρθρὰς κατ' ἕς
ψάλλεται μεγάλη δοξολογία.

Δ Ο Ξ Ο Τ Η Σ.

Δοξότης. Pro, τοξότης. Corona pretio-
sa. δοξότης. Sagittarius. τοξότης.

Δ Ο Ρ Α Χ Η.

Δοραχή. Vox ignota. Occurrit apud

Myrepsum lib. De Vnguentis, cap.
LXXXIX.

Δ Ο Ρ Υ Δ Ρ Ε Π Α Ν Ο Ν.

Δορυδρέπανον. Hasta falcata. Hero in
παρεκβολαῖς. τῶν δὲ κριῶν τυπλόντων ἐνεργ-
γῶς τὰ τείχη, καὶ τῶν δορυδρεπάνων ἀπο-
συρόντων τὰς ἐπαλξεις, &c.

Δ Ο Υ Κ Α Ι Ν Α.

Δύκαινα. Ducissa. Vxor ducis. Nice-
tas in Alexio Comneno, lib. i. πρὸς
μίσγισον ἀρχαῖον ἡ δύκαινα ἐνφροσυνῇ ἀγα-
θα ἤλαυνε.

Δ Ο Υ Κ Α Σ.

Δύκας. Dux. Ex Italico, Dux. Codi-
nus De Offic. ὁ ἀμπεργάλι' ὑπὸ τὸν μέ-
γαν δύκαν ἐνρίσκειται. Nicetas in Man.
Comneno, lib. i. μέγαν δύκαν πρεσβα-
λόμῳ τὸν ἐπ' ἀδελφῇ χαμβρόν τὸν κοντο-
σέφανον. Et exstat epistola Eustathij
præfixa Commentarijs in περίηγησιν
Dionysij, in cuius inscriptione est.
πρὸς τὸν παντεβέσατον δύκαν κύριον ἰωάν-
νην. Anonymus De bello sacro.

ὡσανύτως καὶ οἱ ευγενεῖς δεκάδες καὶ κον-
τάδες.

Synodus Florentina. καὶ οἱ μεγάλοι ἀν-
θέντες, καὶ ῥηγάδες, καὶ δεκάδες, καὶ ἑτέροι
ἀνθέντες.

Δ Ο Υ Κ Α Τ Ο Ν.

Δυκάτον. Ducatus. Præfectura. Du-
ctus. Constantinus Porphyrogeneta
Thē. Orient. i. εἰς ἐπαρχίας διηρέθησαν,
καὶ ἡγεμονίας, καὶ δεκάται, καὶ τὰς καλεμέ-
νης κονσιλιαρίας. Item De Administrat.
Imp. ἡ καλαβρία, στρατηγὶς δυκάτον ἦν
τὸ παλαιὸν τῆς στρατηγίδ' σικελίας. Phi-
lippus Presbyter Commēt. in lob. lib.
i. cap. xxviii. Pro certo scis Deis, quod
has

hac sapientia properet, cui etiam ipse ducatum praberet. Sedulius Scotus in epist. ad Rom. cap. 11. Libet inquirere quare Moses ipse, qui legem circumcisionis patribus a Deo datam, & sibi toties incusatam refert, toto ducatus sui tempore nemine circumcidi voluerit. Occurrit quoque apud Apuleium, & alios. Est etiam numus aureus, ex Italico, Ducato. Belsariō in epistolā, quæ exstat apud Phrazen lib. 111. cap. xxvii. ἔταξεν ἵνα διδόνται κατὰ μίῶα τοῖς αὐθεντοπύλοις δικάτῃ τριακόςια, ὡπερ ἐδίδω καὶ τῷ ἁγίῳ τῷ Δεσπότη. Et habes illic pluries. Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

καὶ μετ' αὐτὸν ἐρέκησιν ἔδωκεν τῶν ἀνδράπων,
ὁ ποῦτ' ἐκείν' ἡβρεθῇ τὸν ῥῆγα καὶ τὸν
φέρη,
νάχει ἐκαλὸν ὀλόχρυζα δικάτῃ εἰς τὸ
χέρη.

ΔΟΥΚΑΤΩΡ.

Δυκάτωρ. Ducator. Leo Tactic. Constitut. viii. εἰς, ὡς εἰκὸς, ἐν ἀγνώσει τοῖς τοῖς ὁδοπορεῖα γίνεσθαι, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐντόπιοι τινες δικάτορες, δόποσείλη τὴς μιν λοετόρας. Glossæ. Ducator. ἀγὸς. πρηγερμῶ.

ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΙ.

Δυκλῶαροι. Ducenarij. Exactores tributorum. Vide l. ducenarij l. C. De Exact. Trib. Etiam agentes in rebus, erantque quadraginta octo, redacti in eum numerum à Zenone, cuius Rescriptum exstat tale in l. matriculam. 3. C. De Agent. in Reb. Matriculam agentium in rebus à tuā celsitudine confectā admittentes, iubemus, ne ducenarij plus quam quadraginta octo in cingulis habe-

antur in posterum. In epistolā Synodi Antiochenæ, apud Eusebium Histor. Ecclesiast. lib. vii. cap. xxx. καὶ δυκλῶαροι μᾶλλον ἢ ὑπὸ σκοπῇ θέλων καλεῖσθαι, καὶ σεβῶν κατὰ τὰς ἀγοράς, καὶ ὑπὸ σκοπῇ ἀναγνώσκων, καὶ ὑπαγορεύων ἅμα, καὶ δορυφορέμῳ. Photius in Bibliothecā. βασιλεύοντι ῥωμαίων δικίς καὶ ἑαληραῖς περὶνι δυκλῶαροι πρὸς σαγμα λαβὼν παρ' αὐτῶν, πάντας τὴς αὐτῶν ῥώμῃ εἰς τὰς πέριξ ἐπαρχίας χειρῶν καὶ βαρύνταις βασινοῖς καὶ πικραῖς τιμωρίαις εἰδωλολατρεῖν ἐβιάζατο.

ΔΟΥΚΙΚΟΣ.

Δυκικός. Ducalis. Nicetas in Man. Comneno, lib. 111. παρελύθη τῆς δυκικῆς ἀρχῆς τῆς βραγιτζόνης καὶ βελεγραδων. Etymologici Auctor. (κερναί) τῆς δυκικῆς ὑπάρχων τάξεως λαλίνων Φωνῇ. In Constitut. Man. Comneni. διορίζεται διὰ τῆς παρέχης πρὸς ἀξίως, μηκέτι τῶν πρὸς χωρὲν τὰς δυκικὰς ἀρχὰς διμετόντων, ἢ ἀναρχαφαῖς, &c.

ΔΟΥΛΑΜΑ.

Δυλαμά. Vestis interior. Extat in Turcogræciā Crusij.

ΔΟΥΛΑΠΠΙΝ.

Δυλάππιν. Colus. Glossæ Græcobarbaræ. τὴν ἡλακάτῳ, ἤγεν τὸ δυλάππιν, ἢ τὴν ῥόκκαν.

ΔΟΥΛΕΥΤΑΔΕΣ.

Δυλευτάδες. Servi. Famuli. Anonymus De nuptijs Thesei.

τότες οἱ δῦο ζικῶθησαν οἱ ἔμνοσοι συντρόφοι.

ἀπὲρ λόγια τὰ γλυκὰ αὐτῶν τῶν δυλευτάδων.

Glossæ

Glossæ Græcobarbaræ. διακόνες. δέκτες.
διδευταδες.

Δ Ο Υ Λ Ε Ψ Η.

Δελείψη. Servitium. Servitus. Glossæ
Græcobarbaræ. βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις.
ἡ ταῖς δελείψαις ταῖς ἀφηνικαῖς.

Δ Ο Υ Μ Α Κ Η Σ.

Δαμάκης. Achmes Onirocrit. cap.
CGLXXXI. εἰ δὲ ἰδῇ ὁ βασιλεὺς, ἡ δὲ ἑρ-
σῆς, ὅταν λύεγκαν αὐτῷ χοῖρον ἔχοντα δαί-
κρῃ δαμάκην, εὐρήσει ἐχθρὸν πολὺ πλε-
τον διωκτῶν, ὃ ἀκολυθεῖ ὁ πλεῖστον αὐτῷ.
Viri docti interpretantur, caudam. Af-
fentior. quippe favent interpretationi
postrema verba Achmetis. Auctor Hi-
storiz Apollonij Tyrij.

καὶ πῆρεσαν παρηγορία, καὶ αὐτὰπα-
ψη δαμάκη.

Δ Ο Υ Ν Α Β Ι Σ.

Δέναις. Danubius. Fluvius notissi-
mus. Ex idiomate Germanico, quibus
vulgo *Dona* dicitur. Anthologium.
κωνσταντῖνῳ ὁ μέγας εἶχε ποτὲ πόλεμον εἰς
τὸν δέναιβιν ποταμὸν κατὰ τῶν κυρτῶν.

Δ Ο Υ Ξ.

Δεξ. Dux. Hesychius. δεξ. ἡγεμὼν.
ἄρχων. Procopius De Ædific. Iustinia-
ni, lib. III. στρατιωτικὰς κατελόγους τῇ δὲ
ιδρύσει, οἷς δὴ ἄρχοντα εἰσεῖε ἐφιστάναι
διώρυσεν, ὃν ῥωμαῖοι δὲ κατὰ τῇ λατίνων καλεῖ-
σι φωνῇ. Zosimus lib. II. ἐφιστάντων τοῖς
ἀπασιν ἑσρατιώταις ἔμνον ἐκαστοῦ ἄρχων
ἐχιλάρχων, ἀλλὰ ἐπὶ λεγομένων δεκῶν.
Incertus Auctor apud Etymologico-
graphum. δεξ δὲ πρῶτον ἱστὸς ῥωμαίων
δηλωθεὶς κατὰ τὸν μιθερδαϊκὸν πόλεμον.
Erant item in provinciis ita appellati,
qui vim prohiberent. Itaque Basilic.

Eclog. vi. Tit. est, περὶ δεκός, ἥτοι εὐο-
κωλύτης λυκαονίας ἐλυδίας. Et de ijs in-
telligendis Codinus De Orig. Con-
stantinop. ἔγραψε δὲ ἐπὶ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ
τοπάρχαις, ἐκατράπαις, ἐδεξι, ἐπαῖς
τοῖς ἔσιν ἀρχηγέταις τῇ βασιλικῶν θεμά-
των. Omnes antecedebar, ὁ μέγας, quip-
pe qui dignitate primus à Cæsare; & ut
Magnus Domesticus terrâ, ita hic ma-
ri primas tenebat, & sub se habebat
Magnum Drungarium classis, Amira-
lium, Protocomitem, Drungarios, &
Comites. Codinus De Offic. ὡς περὶ ὁ
μέγας δομέσικῳ εὐρίσκεται εἰς τὸ φωσά-
τον ἄπαν κεφαλῇ, ἔτω καὶ κατὰ θάλασσαν
ἔτῳ. (ὁ μέγας δεξ) ἔχει τὴν αὐτὴν τὸν
μέγαν δρυγγάρον τῶν στόλων, τὸν ἀμπεράλιον,
τὸν πρωτοκόμητα, τὸν δρυγγαρίον, καὶ τὸν κό-
μητα. Clarum exemplū videmus apud
Niceram in Man. Comneno, lib. II. ἔται
τοῖς καὶ ὡς ὤτε καλῶς τὰ κατὰ τὸν σικελι-
κὸν πόλεμον παρεσκευασμένοι αὐτῷ ἀν-
τὶ τὸν στόλον τοῖς ἐρέταις καὶ κελυφαῖς λυ-
κασί τὰ καρχήσια, μέγαν δὲ καὶ πρὸς ἀλλό-
τῳ τὸν ἐπὶ ἀδελφῇ χαμβρόν τὸν κοινὸς ἐ-
φανον. Et mox. ὁ μέγας δομέσικῳ ἰωάννης
τῆς τριηραρχίας ἐπιλαμβάνεται, ἔχων ὡς
μέγας δεξ ὀνομάζεσθαι, ἀλλ' ὅσον τῶν στόλων
ἐξηγεῖσθαι. Sed non cōstitit ei hæc dig-
nitas, nam ab Andronico juniore pre-
latus ei fuit Magnus Domesticus, ut
ostendi supra in δομέσικῳ. Hæredi-
tarium autem τῶν μεγάλων δεκός nomen
accepit à Constantino Magno Atti-
cæ princeps, ut testatur Gregoras lib.
VII. Inde, inquit. καὶ τὸν τῆς ἀττικῆς καὶ
ἀθλων ἀρχηγὸν αὐτὸν μεγάλων δεκός δεκῶν
καλεῖσι τῇ ἀθλων. Ergo postea non ob-
tinuit, & simpliciter Dux dictus fuit.
Apud Godefridum Villahardovinum

lib. III,

lib. III. corrupte vno vocabulo *Megedux* appellatur. *Et ce estoit li Megedux, l'Empereor de Constantinople, qui bien avoit cinq cens chevalier de Grievos.* VVilhelmus Tyrius De bello sacro, lib. xx. cap. xiv. *Misit autem cum classe de suis principibus Megalducas consanguineum suum, quem universis praefecit.* Iterum lib. xxi. cap. xi. *Alexius Megalducas, qui classi erat praefectus.*

ΔΟΤΠΑΛΑ.

Δῶπλα. Dupla. Scholiastes Harmoniopoli, lib. i. Tit. ix. *Ἐ ἀγωγῷ εἶναι ταῦταις ἀναγκάζειαν τὸν πρῶτον δεφενδαύειν, καὶ ἐπερωτᾶσθαι τὴν δῶπλαν.*

ΔΡΑΓΑΤΗΣ. ΔΡΑΓΑΤΕΤΕΙΝ.

Δραγάτης. Advena. Custos. In Lexico Stephani. *γηράρας, φύλακας, δραγάτας, ἡ μεταίικας, ἤταν παροίκας.* Anonymus de Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ὅς καὶ τῷ κατὰ βασιλεὺς, καὶ τῆς δεσποίνης δῶλ.

καὶ τῶν χαρίτων κηπρὸς, τῆς καλλιωνῆς δραγάτης.

καὶ τευγίης τῶν ἡδονῶν. —

Hinc *δραγατεύειν.* Custodire. Apud eundem.

βλαστολογήσει τὸ καλᾶ, καὶ δραγατεύσει τὸτο.

ΔΡΑΓΓΑΙΑ.

Δραγγαῖα. Traga. Occurrit apud Myrepsium, lib. De Antidotis, cap. lxxviii.

ΔΡΑΓΟΜΕΝΟΙ. ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΟΙ.

Δραγόμενοι. sive δραγμαῖνοι. Interpretes linguarum exoticarum. Malaxus in Hist. Patriarch. *μόνον εἶχε δραγμαῖνον.*

ὁ πρῶτος ὁμίλις. Bessarion in epist. quæ exstat apud Phranzen lib. III. cap. xxvii. *πρῶτον ὁ ἱατρός, δεύτερον ὁ διδάσκαλος ἑλλένων, τρίτον ὁ διδάσκαλος λατίνων, τέταρτον δραγμαῖνός.* Godefridus Villahardovinus Hist. Constantinop. lib. iv. *Σὺ σεν entra in vne chambre, & nemmena avec lui que l'Empereris, & sὸν chambrier, & sὸν drugemenz.* Et hi quidem in aula Imperatoris plures erant numero, suo quisque ordine, ac loco; & qui primus inter illos, ὁ μέγας διεγμλεωτής dicebatur. Codinus De Offic. aulae Constantinop. ὁ μέγας διεγμλεωτής πρῶτος ἐστὶ τῶν ἐγμλεωτῶν, ἅς κοινῶς ὀνομάζουσι δραγομάτας. Et dignitas hæc sanè honorata erat, & ad legationes quoque adhibebatur. Observo apud VVilhelmum Tyrium de bello sacro, lib. xvi. cap. xxx. *Ad sunt Imperatoris Constantinopolitani legati: primus, vir illustris, Guido Stephanus, eiusdem consanguineus; secundus maximus palatinorum interpretum, Trisillus, homo vaser, & pro negotiis imperialibus valde sollicitus.*

ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Δραγμανίζειν. Interpretem agere. Nicetas in Man. Comneno, lib. iv. *αἰχμάλωτος ἔ τοῖς ἐκ τῆς διαλέκτε ταύτης τῷ βασιλεῖ ἐλυγαίεσι δραγμανίζων τλωκαῦτα γινόμεν.*

ΔΡΑΚΟΝΑΡΙΟΣ.

Δρακονάριος. Draconarius. Signifer. Leo Constitut. III. *βανδλοφόρος, ἤτοι δρακοναρίος.* Modestus de vocab. rei milit. *Signiferi, qui signa portant, quos nunc draconarios vocant.*

ΔΡΑ-

ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΝ.

ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Δρακόνειον. *Draco*. Vexillum cum effigie draconis. Codinus De Offic. aulae Constantinop. ἄλλο δρακόντιον καὶ ἕτερον δὲ τῷ βασιλείῳ εἶχον τῇ ἑλῶ ἑφίππων. Et ab Assyrijs acceperunt Constantinopolitani. Codinus idem alibi ἀπὸ δὲ τῆς τῶν αἰσυρίων, τότε ζαχαρίνικον, τότε πασκάδιον, καὶ τὸ δρακόνειον φλάμμελον. Draconem in eo fuisse & nomen saris indicat, & ex Etymologico clarum est.

Ζημαίας ἰταλοὶ τὰ σίγνα, καὶ τὰ λεγόμενα θάνδα καλεῖσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ὀπίσημα. ἃ κοντοῖς ἤρτωνται, αἰτών, ἢ λεόντων, ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα, καὶ ὡς εὐσεβέσι καλεῖσιν, ἐκαστὴν τῶν τάξεων ὡς εὐσεβέων. *Jonas De Cultu Imag. ii. Labarum, quem dicunt draconem, in speciem crucis dominica exaritat.* Modestus De Vocab. Rei Milit. *Dracones etiam per singulas cohortes à draconarijs feruntur ad praeliū.* Α δρακόντειον autem est δρακόνειοφόρος. Signifer. Glossæ veteres Græcolatinæ. δρακόνειοφόρος. *Draconarius.*

ΔΡΑΚΟΣ.

Δράκον. *Draco*. Corona pretiosa. Δράκον. *Draco*. δράκων.

ΔΡΑΠΑΝΗ.

Δραπάνη. Corona pretiosa. δραπάνη. *Falx.* δραπάνη.

ΔΡΙΜΥΤΑΤΗ.

Δριμυιάτη. *Herbæ genus.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. i. cap. xlv. κυπρίη, ἐρίμαχος, ἐβρίανης δριμυιάτης καλαμίδης, ἐοικάντης ὕψους.

ΔΡΙΦΟΣ.

Δρίφον pro διφρος. Theodorus Ga-

za Introduct. Grammat. lib. iv. βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται, ἢ πλεονασμῷ, αἰχίνης, αἰχίνης. κοιμᾷ, κοιμᾷσαι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ διαφρέμμενον φαύλως, κοῖλον, κίλλον. ἢ μεταδίσει. κρόταφον, κόταφρον. διφρον, δρίφον. Tamen Syracusanos ita olim dixisse testatur Etymologici auctor. Hesychius Dorienſibus tribuit. δρίφον, τὸν διφρον διωρεῖς, καὶ εὐσεβέσι. Ita corrigo. Hinc compositum τοιχοδρίφον. Apud Anonymum De Reb. Bell.

ΔΡΟΜΑΞ.

Δρόμαξ. Glossæ Græcolatinæ. δρόμαξ. *Cyntrax.*

ΔΡΟΣΑΤΟΝ.

Δροσάτον. Mutilatum est, pro ὑδροσάτον. Aqua rosacea. Apud Myrepsium De Antidotis, cap. xi i. περὶ δριμαίας, καὶ δροσάτης. Iterum cap. cxlix. ζαχαρίον, καὶ δροσάτης τῶν ῥόδων. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. ii. cap. lxxxvii. ποτίζοντες αὐτὸν ὑδρομέλι, ἢ δροσάτον. Alibi ὑδροσάτον, & ὑδροροσάτον, scribitur.

ΔΡΟΣΑΤΟΣ.

Δροσάτον. Anonymus De nuptijs Theſei.

χαρτωμένους, κ' ἐμορφῶς, κατέταξας, ἐδροσάτας.

Iterum alibi.

— ἐλένεν τὴν δροσάτην.

ὅπως τὴν ἐκλεψα ἐγὼ τὴν ἐμορφίαν γυναικῶν.

Hinc compositum κοκινδροσάτον. Apud eundem.

κίεν τὴν ἐμῆλιαν τὴν λαμπρὰν τὴν κοκινδροσάτην.

ΔΡΟΣΙΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Δροσιοβότανον. Betonica. Occurrit apud Myrepsum De Antidōtis, cap. XI. Scholiastes. δροσιοβότανον, ἡ βέτο-
νισα,

ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΣ.

Δρουγγάριος. Drungarius. Præf-
ectus drungi. Basilacas in Monodiā. τῷ
εὐγενειανῷ Ἰπταφιάσαντῳ πανσεβῶς
μέραν δρουγγάριον κύριον εἶφαν Ἰὸν κομ-
νιῶν. Ioannes Tzeizes Var. Histor.
Chiliad. v.

αἶψ' ἦς ὁ περιώνυμῳ ὁ μέγας κωνσταντῖ-
νῳ,

ὁ μέγας ὁ δρουγγάριος, εἰς ζιβιάς ἐν
βίῳ

Vbi ineptit vehementer interpres
vertens, Magnus Hodrungarius. Et erat
ex præfectis classis, ut scimus ex Codino
De Offic. Sed drungarij, qui τῷ μεγάλῃ
nomine ornabantur, duo erant, ὁ τῆς
βίγλης. & ὁ τῆς σόλης: quorum postre-
mus imperabat Amiralio, Protocomi-
ti, Drungarijs alijs inferioribus, & Co-
mitibus, ipse soli magno Duci sub-
iectus. Accipimus ex istis Codini ver-
bis. ὡς περὶ ὁ μέγας δομέστις ἐν εὐρίσκεται εἰς
τὸ φροσάτον ἅπαν κεφαλῇ, ἔτω καὶ κατὰ θά-
λασσαν ἔτῳ. (loquitur de magno Du-
ce.) ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν τὸν τε μέραν δρουγγά-
ριον τῷ σόλῃ, τὸν ἀμειράλιον, τὸν πρωτοκόμη-
τα, τὰς δρουγγαίους, καὶ τὰς κόμητας. Et
præfectura quidem hæc navalis primi-
tus fuit, sed postea quoq; ad militiam
terrestrem translata est. Leo in Nau-
mach. κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῷ βασιλικῷ
πλωτῇ καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλωτῇ
στρατηγοὶ δρουγγάριοι ἐκαλεῖντο ποτὶ τοῖς ἀνα-
ρχαίοις, ἔοι ὑπ' αὐτῶν κόμητες πόντον καὶ κεν-

ταρχοὶ ἀλλὰ νῦν εἰς στρατηγίδα ἑκάστη τῶν
δρουγγαρίων ἀρχὴ ἀναβέβηκε, καὶ ἔτω καλε-
σθῆναι τὰς στρατηγικαῖς καὶ ἀμειρίζεται τάξε-
σιν. Et sic in exercitu erat, ὁ μέγας δρουγ-
γάριος τῷ βίγλης. Eiusque manus, con-
stituere excubias ex præscripto magni
Domestici. Codinus ostendit. περὶ τῷ
περὶ τοῦ φροσάτου, ἀπερχόμενος ὁ τῷ βί-
γλης μέγας δρουγγάριος καθίστησι τὸ λεγο-
μένον ἡμεροβίγλιον, ὡς περὶ τῷ μεγάλῃ δο-
μέστῳ προστάχθη. Corrigenus autem
est Luitprandus in Legat. Drungaris
enim sub cuius manu navium est omnis
potestas, recedente sancto Imperatore, cu-
ram sui agit. Hodie editur, Delongaris
enim. Corruptissime. Drungaris, est
δρουγγαίης, pro δρουγγάριος: ut σιλεητιά-
ρης, σιλεητιάριος. & infinita talia.

ΔΡΟΥΓΓΟΣ. ΔΡΟΥΓΓΙΣΤΗ.

Δρουγγός. Drungus. Globus militū.
Glossæ Basilicæ. δρουγγός, τὸ ἐκταγματῶν,
ἤτοι ἀνδρῶν τῷ λεγομένῳ κομήτων συγκέ-
κμητον πλοῖον. Codinus De Offic. idem
indicat. τὸ τῷ πρωτοκόμητῳ, θαλάσσιον
ἔστιν. εὐρίσκεται ἔν τῳ τῷ βασιλικῷ
σώλῳ πάντων κομήτων πρῶτος. καὶ τὸ τῷ
δρουγγαίῳ ὡς αὐτῶς, ὁ πρῶτος θαλάσ-
σιος. δρουγγός πωστότης τούτων τινῶν
ἐρμηνεύεται, ἥς ἡ ἀρχὴ ὁ τοιῦτος δρουγ-
γάριος. Vopiscus in Aureliano. Om-
nium gentium drungos, usque ad quinqua-
genos homines, in triumphum duxit. Aliā
interpretatio est apud Epiphanium.
κατὰ Φρυγασίων. δρουγγός, μυκτῆρ, εἴτε
δρουγγός καλεῖται.

ΔΡΟΥΠΑΤΑ.

Δρουπάτα. Druppa. Suidas. τὴν ἐνδε-
δρω πεπρωμένην ἐλαίαν γιγέρμον ἐλε-
γαν, παρ' ἡμῶν δρουπάται. Corrigo γιγέ-
ριμον

ῥιμον ἔλεγον, παρ' ἡμῶν δρῦπαν. Nam. Druppa, dicunt Latini. Glossæ Latini-pogtææ. Druppa. γρογέριμϑ. ἐλάτῃ μέλανα.

ΔΡΟΧΙΑ.

Δροχιά. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνα-πνοή. πνοή. ἐπνή. δροχιά. Iterum alibi. δρο-σία. δρόσοβόλισμα. δρόσοβόλια. δροχιά.

ΔΡΥΜΟΝΑΣ.

Δρυμόνας. Pro, δρυμῶν. Corona pretiosa. δρυμόνας. Quercetum. δρυμῶν.

ΔΥΕΙΡΜΟΝ.

Δύειρμον. Vide εἰρμός.

ΔΥΚΤΗ.

Δύκτη. Pro δίκτυον. Rete. Corona pretiosa. δύκτη. Rete. δίκτυον.

ΔΥΝΑΜΑΡΙΟΝ.

Δυναμάριον. Locus munitus. Castrū. Anonymus De nuptijs Thesēi. καὶ ὅλας γὰρ ὀρμήσαι καὶ πᾶν εἰς δυνάμαρτα.

ΔΥΝΑΜΙΣΙΣ.

Δυνάμις. Augmentum. Incrementum. Corona pretiosa. δυνάμις. Augmentum. αὐξήσις.

ΔΥΝΑΜΩΜΑ.

Δυνάμωμα. Statumen. Firmamentum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσφάλαι. σπειώματα. δυνάμωματα.

ΔΥΝΑΜΩΝΝΕΙΝ.

Δυναμώννῃ. Glossæ Græcobarbaræ. ὀξύτεται. δυναμῖται. δυναμώννεται.

ΔΥΣΠΥΡΓΙΑΝ.

Δυσπυργίαν. Aegre ferre. Offendi. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφορμίζει. ἡ μάστιξ. ἡ δυσπυργία.

ΔΥΣΩΜΙΑ.

Δυσωμία. Pro, δισωμία. Vterque humerus. Orneosophion. αἱ δυσωμίας αὐτῷ πλαταίαι. Occurrit illic pluries.

ΔΩ.

Δω. Pro, ἰδω. Vide illic.

ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ.

Δωδεκαήμερον. Tēpus à Natali Christi, vsque ad Epiphaniā. Nos Duodecim noctes. vulgo appellamus. Balsamon in Resp. ὑπέξελέ μοι τὰς τετράδας, καὶ τὰς ὡδωσκευαῖς τῆς ἀπόκριως, τῆς τυροφάγας, τῆς διακαινισίμης, καὶ τῆς δωδεκαήμερης. ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρίαιϑ ἀκινδύνως κατὰ λύον, ὅτι κατὰ τὸ δωδεκαήμερον ηγεύσιν οἱ ἀρμήριοι διὰ τὸν ἀρτίζεβρον. Typicum Sabæ. τὰ τε σάββατα καὶ τὰς κυριακάς πάσας ὁμοίως πρὸς ἐνκάθισμα σιχολογῶν, ἔαυτῷ τὴν ἐδομάδα ὅλην τῆς τυρινῆς, καὶ τὸ δωδεκαήμερον ἐν κάθισμα. Et solenne tunc convivium Imperator præbebat, nisi in luctu aliquo versaretur. Cedrenus. διὸ ἔλυνέ μιν οὐ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χωρὶς σέμναιϑ. προῆλθε, καὶ τὰ ἐξ ἑαυτοῦ κλητόρια τῶ δωδεκαήμερον ἐκῆποιήσεν, ἀλλὰ τὰς ἐξ ὁδοῦ αὐτῶν δίδωκε τοῖς πτωχοῖς. Ita corrigo: hodiè perperam eduxi, κτηόρια. Vide infra, κληόρια.

ΔΩΚΑΝΟΝ.

Δώκανον. Decipula. Extat apud Crucium in Turcogiaciā.

ΔΩΝΑΤΙΚΟΣ.

Δωνατικός. Donaticus. Suidas θρηνατική, δινάδοσις ἡ διδομένη ὡδὸν τῶ βασιλεὺς τοῖς στρατεύμασιν. Intelligit Donaticum.

S'ij ΔΩΡΑ.

ΔΩΡΑΚΙΝΑ.

Δωρακινά. *Duracena*. Florentinus Geoponic. lib. x. τὰ δωρακινὰ χαίρει ὑδρηλοῖς χωρίοις. Corrigendæ Glossæ Græcolatinæ. δωρακινόν. *Duracinum*. Hodie editur, δωρακινόν.

ΕΒΓΑ.

Εβγα. Ortus. Vide infra, εὔγα.

ΕΒΓΑΡΜΑΝ.

Εβγαρμαν. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκβαλμα. ἔβγαρμαν. ἄλειμμα. πρῶσι-
λασμα. Scribitur etiam εὐγαρμαν. Vide infra.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἑβδομάδα. Pro, ἐβδομαί. Accusati-
uus, pro nominatino; quod frequens
Græcis posterioribus. Typicum Sabæ,
cap. XLVI. διὰ γινώσκων, ὅτι ἔτις γίνεται
ἡ ἀκολληθία τῆς ὁρθρῆς κατὰ πᾶσαν τὴν ἐβ-
δομάδα τῆς διακομνισίμης. Anastasius
Cæsariensis episcopus De Artziburio.
ἔςω γινώσκων ἀσφαλῶς πᾶς χρευσιαὶς ὅτι
ἀλευμνῆται ἀπὸ τῶν κανόνων ἐξ ἐβδομάδα
ῥίσις ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑΡΙΟΣ.

Ἑβδομαδάριος. *Hebdomadarius*. Co-
quus monasterij. Regino Chron. lib.
II. *Accidit autem, ut, iuxta quod mos est,
ad coquine officium hebdomadarius depu-
taretur.* Ratio nominis, quia singuli
monachi per vices suam quisque sep-
timanam operam hanc monasterio
præstabat. Cassianus De Reg. Cænob.
Ægypt. πρὸς τέτοις καὶ ἐβδομάδας ἐκ
διαδοχῆς οἱ ἀδελφοὶ ποιεῖν ἐν ταμαγειρίοις
καὶ τοῖς ἄλλοις καθήκασιν. Hinc postea.
ἐν τῇ ἐβδομάδι τινὸς ἀδελφῆ παρῶν οἱ

κονόμενος, &c. Et rursum. καὶ ἐγκαλίσσε
πολλὰ τῷ τῷ ἐβδομάδα πεπιστευμένῳ ἀ-
δελφῷ ἔδωκεν ὀπιτίμιον. Hinc in Reg.
S. Benedicti. *Egredi de septimanâ*, id est,
Hebdomadarij munus deponere. Hil-
degardis in Explicat. Reg. *Egressu-
rus de septimanâ sabbatho munditias se-
cit, scopis sordes & pulverem, ubi necesse
fuerit, extergendo.*

ΕΒΔΟΜΑΡΙΟΙ.

Ἑβδομαῖοι. *Hebdomarij*. Iuvenes qui
per vices septimanatim cubiculum
Imperatores custodiebant. Vt scia-
mus antequam univrsum hunc ordinem,
plenius pertractabo. Ad custodiam sa-
cri cubiculi erant iuvenes ἐβδομαῖοι
appellati, ut iam dixi; quibus maiores
οἱ κοιτωνᾶριοι, sive κυβικηλάριοι, supra
hos erat iterum, ὁ προκαθημῆς τῆς
κοιτῶν, atque illo rursus maior, ὁ
πρῶτοκοιμῶν τῆς κοιτῶν. Haurimus
ex Codino De Offic. ὁ πρῶτοκοιμῶν
τῆς κοιτῶν εὐρίσκει κεφαλὴ τῶν ἐν
τῷ κοιτῶν παιδοπέλων, καὶ τῶν κοιτων-
αρίων, ἔχων ὑπὸ αὐτὸν καὶ τὸν προκαθημῆ-
ον τῆς κοιτῶν. De hebdomarijs & cubi-
cularijs habes in Constitut. II. Basilij
Porphyrogeneta. ἀφ' ἧς διὰ τῶν εἰς
τιμὴν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐβδομαρίων, εἴτα κοιτω-
νιτῶν, καὶ μετὰ ταῦτα πρωτοβεσιάρων. Ano-
nymus De Castrametat. ὁπωσθεν διὰ τῶν
ἀβεσιάρων, ἡ τῆς φύλακος, καὶ καθ' ἑξῆς
κοιτωνιτῶν, καὶ ἐβδομαρίων, καὶ λοιπῶν δια-
κονούντων οἰκείως τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ.
Chronicon Constantinop. καὶ ἐδίδιν
καθ' ἐκάστην ὁ βασιλεὺς τὰς λύσεις καὶ τὰς
ἀποφάσεις. αὐτῶν δὲ τῶν πιθακίων τοῖς ἐβ-
δομαρίοις ἢ κοιτωνιταῖς αὐτῶν. Quod ad τὸν
προκαθημῆον attinet, meminit eius quo-

quoque Actuarius, περι πνεύμ. ψυχ.
lib. II. cap. XV. τῷ γάρ τοι προκαθημένῳ
τῷ βασιλικῷ κοιτῶν εἰς πρεσβείαν σε-
λοιμήν ὅππῃ τὰς ὑπερεξορέας κινύσας &c.
At τῷ ὁρακοιμωμένῳ mentio est etiam
apud Cedrenum. Et Euagrius τὸν πρε-
σβῆτα τῶν βασιλικῶν κοιτῶνων appellat,
lib. IV. cap. II.

ΕΒΔΟΜΑΤΙΣΕΙΝ.

ἑβδοματίζην. Septennalia matri-
monij celebrare. Amphilocheus in
Homil. περὶ ὑπαπαντῆς. ἐπὶ αἵτη τῷ ἀν-
δρὶ ζωέησεν, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς ἐτῶν
ἑβδομάδα πληρώσασα, ὥς ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει.
τὴν ἀνδρικὴν ὁμιλίαν κατέπαύσασα κα-
λῶς ἐβδοματίσθη, καλῶς ἐξαββάτιζεν,
καλῶς τὴν κυριακὴν τῆς χάριτος κατέ-
λυσεν.

ΕΒΙΣΚΗ.

*Εἶσκη. Pro, ἰεῖσκ. Ibiscus. Al-
thea. Demetrius Constantinop. Hic-
racosophij lib. 11. cap. cxi. βοτάνην
τὴν καλεσμένην εἶσκη, ἢ γὰρ ἀλθέαν, ἐψη-
σας μεθ' ὕδατος.

ΕΒ'Ο ΔΙΑ...

'Εβodia. Suavis odor. Pro, ἐὼδία.
'Constantinus in Histor. Appollonij
Tyrij.

ἀλλὰ τὴν φύσιν ἔχουσι, νάχου τὴν μορ-
φήν.

ἀλλὰ τῆς γεύσεως ἔμπροσθεν, νάχην τὴν ἐβο-
δίαν.

ΕΓΓΕΡΟΣ.

• *Еггег* Recens. Corona pretiosa.
Еггег Recens. *кадр*.

ΕΤΓΩΝ.

¹⁹ Ἐγγον, Nepos. Pro, ἑγγονας. vt δια-

κων, πατέρων, Pro Διάκονος, πατέρωνος.
Constantinus De Administr. Imp.
καὶ διαδοχὴν ἤρξεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ πάλιν
ὁ ἑγγών, καὶ ἔτως οἱ ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ οἱ
καθεξῆς ἄρχοντες.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ.

Ἐγκαινία. Festa anniversaria vrbium
conditarum. Alexander Monachus
De Invent. Crucis. τὴν δὲ ῥεβάσμιον ἡμέ-
ραν τῶν ἐγκαινίων τῶν ἀγίων τόπων, καὶ τῆς
ὑψώσεως τῆς πορφυρῆς σαυρὸς ἀνίστατο οἱ
πατέρες βασιλικῆς πρεσβυτείας γίνεσθαι
αὐτὰ ἔτος ἕκαστον. Codinus in Origin.
Constantinop. Ἐν ἐννεάμησὶ τό τε χει-
ρῶν καὶ παράλιον τῆχος μετὰ πλείων
οικοδομημάτων τῶν ἐν τῇ πόλει διορθώ-
των ἀπαρτίζαντος τῇ ἐνδεκάτῃ τῆ μακρῆς
νὸς τὰ ἐγκαινία τῆς πόλεως γέγονε, καὶ πρεσ-
βυτερύθη κωνσταντινῆ πόλις. Nec Vrbiū
tantum, sed & templorum dedicato-
rum. Ioannes Evang. cap. x. ἐγένετο δὲ
τὰ ἐγκαινία ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῇ 50ᾷ τῆς ῥο-
λομῶντος. Callistus in Indice Sozome-
ni. περὶ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις νεῶν, ὃν ὁ μέγας
ἐκτίξε κωνσταντῖνος ἐκ γολγοθᾶ. καὶ περὶ τῶν
ἐγκαινίων αὐτῆς. Diaconus in Iustiniano.
Post Iunio mense facta sunt encenia san-
ctorum. Apostolorum apud Constantinopo-
lim. Sed hac αὐσίξια quoque, & ἐσθρο-
νισμοὶ dicebantur. Balsamon ad Mar-
cum Patriarcham Alexandrinum,
Resp. xiiii. ὁ μετὰ αὐτιμινσίξια ἱερουργή-
σας, ἡ βασιλίσσας εἰς εὐκτήριον οἶκον, μετὰ ἱερω-
θέντα δὲ ἐγκαινίων αὐοισίαν, καὶ τῶν ζωοδό-
των ἐσθρονισμῶν &c. Fiebant autem vn-
ctione sancti vnguenti, & repositis ibi
reliquijs Martyrum. Idem Balsamon
Resp. xxxviii. διαφύρεται μεγάλη ἐστὶν
ἐκκλησιῶν καθιερωθεισῶν δὲ ἐγκαινίων
αὐοισίαν.

αἰοξίων, καὶ ἐνθρονισμῷ, χρίσματός τε
 αἰγίᾳ μύρα, καὶ δόξασίως λειψάνων αἰγίων
 μαρτυρικῶν. De repositione reliquia-
 rum apparet etiam ex Diacono, loco
 citato. *Facta sunt encania sanctorum*
apud Constantinopolim, & recondita sunt
λείψανα Andrea & Luca Apostolorum, &
transiit Menas episcopus cum sanctis λει-
ψάνοις sedens in carrucā aureā Imperato-
riā lapidibus insignitā, tenens tres thecas
sanctorum Apostolorum in genibus suis, &
ita encania celebravit. De vñctione est
 etiam locus in Responsis Ioannis epi-
 scopi Citri ad Cabasilam. εἰ πάντες δὲ
 ἐστὶ μύρα ἐν τε τοῖς θείοις βαπτίσμασι, καὶ
 ἐν τῇ τῶν καλῶν καθιερώσει, καὶ ἐν ἄλλῃ τέττε
 χρήσει, τῷ εὐελοκομῶν ὀλιγιστῶ μύρῳ
 συγκαταμίγνυσθαι ἔλαον συγκεχώρησιν.
 Hæc porro fieri non poterant nisi sus-
 pensis prius candelabris, Apparet ex
 Codini Orig. Constantinop. τελειώσα-
 σα δὲ τὸν ναὸν, ἐμάλλε κρεμάσαι τὰς χαλκὰς
 αἰλύσεις, καὶ τὰς λυχνίας, ὅπως ἐνθρονιάσῃ
 τὸν ναὸν, καὶ ἐγκαίνισῃ αὐτόν. γνῆς δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς ἰβητιανὸς ἐφθόνησεν ἵνα μὴ περλά-
 βῃ, καὶ ἐγκακηθῇ πρὸ τῆς αἰγίας σοφίας.
 καὶ παρήγγειλε πάντας τῆς πόλεως, ἵνα
 μὴ ποιῶσιν αἰλύσεις, καὶ κρεμάσωσιν ἐκεί-
 ρι. ἡ δὲ βασίλισσα ἐποίησεν δὸτὸ μετὰ ξη-
 πλεκτῶ χρονία πίσει καὶ μόχθῳ. ἡ κρεμά-
 ρασα τὰς πολυφώτας ἀργυρεῶς λυχνίας
 ἐνεκαίνισε καὶ ἐνεθρονίασε τὸν ναὸν, περλα-
 βῆσα τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΗ. ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ.

Ἐγκλειστῇ. Dies sepulti Servatoris.
 Ioannes Metropolitanus Naupacti in
 Confess. ἐξέβαλε καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὰ
 δὸτὸ τῶν μοναστηρίων μα, τῷ τὸν ἐγκλειστῆς,
 καὶ τῆς αἰγίας ἀναστάσεως. Αἱ ἐγκλειστοὶ

dicebantur monachi, *Claustrary*. Sui-
 das in Iustiniano Rhinotmeto. Ἐθιό-
 δόν τινα, ἐγκλείσειον γεγονότα, κατὰ τὰ θρα-
 κῶα μέρη τῆς τετι, τὸν δημοσίων λογιστῶν.
 Passim occurrit. Sic *Inclusi* apud La-
 tinos. Anastasius Bibliothecarius in
 Agathone. *Ex presbyteris, & inclusis,*
in exilium in Romanam directi sunt civi-
tatem. Regino in Chron. *Horum adven-*
tum vir Dei Hospicius, qui apud Nicaeam
erat inclusus, sancto sibi revelante spiritu,
longè ante prævídís. Dodichinus. *Ecce*
quidam inclusus, cui nomen erat Petrus,
in finibus Hispania constitutus, claustris e-
gressus totum commovit orbem.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΡΑ.

Ἐγκλείστρα. Cavea. Demetrius Con-
 stantinop. Hieracosophij lib. i. cap.
 xv. ἐσθίαν δὲ ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ κρέας θερμόν.
 Et mox. ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ γὰρ ὠφέλει τὸ
 χοίρειον. Occurrit ibi pluries, scribitur-
 que etiam ἐγκλείσειον, & ἐγκλείσειον.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ.

Ἐγκόλπιον. Quod è collo gestaba-
 tur in pectore. Anna Comnena lib.
 111. ἐγκόλπιον χρυστὴν μετὰ μαρμαριζαρίων.
 In Synodo Constantinop. Act. v. ἐπι-
 τέθηκε τοῖς ἡμετέροις ὁ βασιλεὺς τραχήλοις τὸ
 ἐγκόλπιον αὐτῷ. Occurrit quoq; pluries
 apud Ioannem Cantacuzenum in
 Histor.

ΕΓΚΟΤΣΗΤΟΣ.

Ἐγκοτῆτος, vel ἐγκοτῆτος. *Inguiss-*
ius. Glossæ veteres Latinogræcæ. *In-*
guissatus. τεθραυρῶ. Nicetas ab hâc
 interpretatione discedit, & pro onusto
 vsurpat. in Man. Comneno, lib. v.
 παραγματείας παιδῆτες, καὶ ἐγκοτῆτοι ὄν-
 τες,

τες, τὰς ἀγκύρας αἰμύσαν. Iterum, lib. vii. πλέοντες, καὶ πραγματείας ποιῶντες εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας, ἐγκασσάτοι ἔντες, καὶ ἐκ τῶν κερδαίνοντες.

ΕΓΚΥΚΛΙΑ.

Ἐγκύκλια. Literæ circulares. Eusebius Hist. Eccles. lib. vi. cap. xviii. πολλὰς δὲ ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν ἐρωγῶν ὅτι τὰ ἐγκύκλια θεάμματα. Evagrius lib. ii. cap. viii. ἐγκυκλίους δὲ χρῆται θεάμματα, λέων τὴν ἀνά τὴν ῥωμαϊκὴν πολιτείαν ὁπισκόπων συνθανόμενος. Et mox, cap. ix. σύγκειται δὲ ἐκ ἐγκύκλια τέτοις τοῖς ῥήματι. Inde αἱ ἐγκύκλια. quibus contraria mandabantur. Idem Evagrius lib. iii. cap. vii. ἐκείνῳ αὐτῷ ἐξαποστάσας τὰ αἰτεγκύκλια τε διαπέμπειας συνιστῶντα μὲν ἐν χαλκηδόνι ζυώδον. Ἐταῦτα μὲν ἄφην αἰτεγκύκλια παρήκεν ἐμπαιδῶς τὴν ὅλυν πραγματείαν συγγράφας. Niceph. Callistus in Indice. φοβηθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐναυρία τῷ πρῶτον θεάφας ἐξαπέστειλεν αἰτεγκύκλια.

ΕΓΛΑΜΠΡΙΖΕΙΝ.

Ἐγλαμπρίζειν. Fulgurare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστράπτει. ἢ στραπτει. ἢ στραφει. ἢ ἐγλαμπρίζει.

ΕΓΧΟΡΗΓΟΣ.

Ἐγχόρηγος. Codinus De Orig. Constantinop. ἐποίησε δὲ καὶ γὰρ ἐγχόρηγος ἐπὶ πᾶσι τὴν πόλιν. Constantinus De Administr. Imp. τὸ αὐτὸ κάστρον ἔτε δὲ βησάλων ἐσὶν ἐκισμῶν, ἔτε δὲ ἐγχόρηγος, ἀλλ' ὅσοι λείων τετραπεδικῶν. Anna Comnena lib. iiii. λιμὴν δὲ ἐγχόρηγος καὶ μαρμαρῶν πάλαι τῶν χρόνων ὠκοδόμητο.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Ἐγχώριοι. Militū quorundam ap-

pellatio. Synesius ad Anysum, epist. LXXViii. εἰδὲν αὐτὸν γένεσθαι πενταπόλει λυσιτελέστερον, τὰς δὲ ἀγαθὰς καὶ ἀνδραγαθίας. ἐννιγάρδης περὶ ἐπιμηδῶς πάντων στρατιωτῶν, ἐκ τῶν ἐγχωρίων λεγομένων μόνων, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πῶποτε κατὰ ζυμμάχια εἰς τὰς δευτέρους τόπας ἀφίκοντο. Hi neque donatiua ab Imperatore, neque equos, neque arma accipiebant, & stipendium valde exiguum. Clarè est videre ex eiusdem epistolæ verbis sequentibus. Διέσθαι γὰρ διὰ σὲ μὲν διὰ ἡμῶν, βασιλέως διὰ διὰ σὲ δέσιν, ὡς εἰκὸς ἡμᾶς ὡς αὐτῶν σιωπῶντων ποιήσας, μὴ καταγεγῶται τὰς ἀνδραγαθίας ἐγχωρίοις. ἀχρεῖαι γὰρ αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιτο, τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφρημένοι, εἰ μὴτε ἰσχυρῶν ἐξασί διανοχῶν, μὴτε ὅλων πρῶτα σκευῶν, μὴτε διαπάλαι ἀγωνισαῖς ἀνδραγαθίαν ἀρκέσαν.

ΕΔΙΚΟΣ. ΕΔΙΚΟΣΜΑΣ.

ΕΔΙΚΟΣΣΑΣ.

Ἐδικός. Proprius. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ αὐτομολῆσαι ἐν, καὶ περὶ ὧσιν ἐκ τῶν ἐδικῶν τε πατρῴας. Occurrit illic pluries. Hinc composita, ἐδικόσματος. Meus, aut, Noster. Corona pretiosa. ἐδικόσματος. Noster. ἡμέτερος. Bessarion in Epist. καὶ μετὰ ταῦτα θύλακα μεριοθεῖν μετὰ βαλῆς ἐδικῆς μας εἰς ἐκείνης ὅπως θύλακιν ἀπορμῶμεν. Alexius Rharturus Doctr. ii. ἐὰν γὰρ εἰδὲν εἰσφύεται, ἢ ἐὰν εἰδὲν τελειώνη, ἐνα σφάλμα ἐδικόσματος ἀδελφός. Item ἐδικόσας. Tuus. Vester. In neutro genere ἐδικὸν & ἐδικὸν dicebant; nam solenne illis in finale in neutris abijcere. Inde & ἐδικόσας, pro, ἐδικόνσας. In Corona pretiosa. ἐδικόσας. Vestrum. ἡμέτερον. Et apud Anony-

Anonymum De bello sacro.

καὶ ἡπέτης εἰς πωληροφρέαν ἐκ μέγ
ἰδικόμην.

Ε Δ Ω.

Ἐδρῶ. Corona pretiosa. ἰδρῶ. Hic
ἐνθάδε. Sphachanes in epistolâ ad
Meletium Monachum. ὅμως δ' ἀπ'
ἰδρῶ εἰς αὐτὸ τί σε θέλω ὡς εἰρήσῃεν, τί σε
θέλω διδράσκῃεν, ὅτι εἰς εἰς θεὸς ἀποιήσας
τὸν ἄρχαὸν καὶ τὴν γλῶσσαν. In cuius loci in-
terpretatione valde se torquet inter-
pres eruditus, Rudolphus Gualterus,
& vel Adeth intelligendum censet
prophetam Ismaëlitarum, vel Huth,
qui primus Ismaëlitarum literas didi-
cit. Debuerat vertere, *Verum tamen ex-
inde in hoc usque tempus*. Pro eodem et-
iam δρῶ truncatè dixerunt. Anony-
mus De nuptijs Thefei.

καὶ δρῶ καὶ καὶ γυρίσῃας ἀπάντα κάτω
βλέπει.

Ε Ζ Ο Τ Α Α.

Ἐξάλα. Occurrit apud Myrepsum
De Antidotis, cap. xxx. Et Glossæ
ejus interpretantur τὴν χαμαίπιτον.

Β Ι Δ Ο Λ.

Ἐιδοί. Idus. Moschopulus. εἰδοί, ὡς
ῥωμαίοις αἱ κατὰ τὸ τέλος τῶν μηνῶν ἡμέραι.
Nicetas in Ioanne Comneno. εἰδοί μὲν
ἰωαννᾶρει τὸν βασιλέα ἐβλεψάν ἰωαννῶν
ἐκ τῆ περιβόῃ καμάτων τὴν πόλιν ἐπὶ σιόν-
τα. Sozomenus lib. vii. cap. xvi. καὶ
ταύτῃ εἶναι λέγουσιν τὴν περὶ ὅτῳ εἰδῶν ἀ-
περλάτων. Corrigendus est Epiphani-
us κατὰ τὰ ἀσκήτων. περὶ ἐξ ἰδῶν νοεμβρίων.
Hodie editur, περὶ ἐξ ἰδῶν. Sed vide,
quæd, quàm inepta de nominis origi-
ne tradat Ioannes Tzetzes Chil. i. 11.

ἰὼ κάλαστρον, νόνον τε, καὶ τὸν εἰδὸν σωθ
τῶν,
ὡν περ τὸ εὐεργέτημα ἡμέραις παρεχά-
θη.

ἐν χρόνῳ αὐτῶν καὶ ῥωμαίων ἡττη-
θέντων,

καὶ συγκλειθέντων ἐν αὐτῇ τῇ γερατέ-
ρα ῥώμῃ,

κινδυνεύοντων τε λιμῶ πᾶσιν ἀσφα-
ρήναι.

ἔτοι τὸν δῆμον οἰκόθεν ἔτρεφον τὸν τῆς
ῥώμης.

ἡμέρας ὅσας καὶ δέκα κάλαστρον κατὰ
μῆνα,

νόνον ἡμέρας δὲ ὅτῳ, τὰς τέσσαρας εἰ-
δὸς δὲ.

Et consensit cum eo Balsamon ad
Concil. vi. Can. lxi. καλῶνται λέγον-
ται αἱ πρώται δέκα ἡμέραι τῶν μηνῶν, νόνον
αἱ δευτέραι, καὶ εἰδοί αἱ τρίται ἐκλήθησαν
δὲ ἕως δόποτινων τριῶν ῥωμαίων μεγίσ-
των ἀνδρῶν ἐν κατὰ λιμῶ τὸ καὶ περὶ τὴν
ῥώμην δόποθρεψάντων. Mirandum est
Græcos illos tanta rerum Latinarum
imperitiâ laborasse.

ΕΙΚΟΝΑ.

Ἐικόνα. Pro, εἰκὼν. Glossæ Græcobar-
baræ. ἀβιλύκη. εἰκόνα. Sic Icona, apud
Meletium in Quirinali.

His confinia iuncta

Discernantur icona,

Quæ fert saxea succisa

Distentum satis, æquæ

Saxi pondere durum.

ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Ἐικονοστάσιον. Codinus De Offic. ap-
læ Constantinop. φέρουσι μετὰ τὴν δόπο-
λιν οἱ καινοῦρχοι, εἰς αὐτὴν εἰκονοστάσιον,
εἰς ὃ κρέμνεται ἅγιαι εἰκόνες, τῆς τε γενή-
σεως

ὡς τὸ χρῆμα, καὶ ἑτέρα, τρεῖς ἢ πέντε. Videre facile est quid fuerit.

ΕΙΛΙΤΤΑΡΙΟΝ.

Εἰλιτάριον. Volumen. Liber. Andreas Cæsariensis ad Apocalypf. cap. XVIII. ἡγάμεθα δὲ καὶ τὴν ἀρχαίαν ζήτησιν χρῆσθαι τὸν ἀπόστολον, εἰλιτταρίοις γὰρ οἱ ἐβραῖοι αὐτὶ τῶν παρ' ἡμῖν βιβλίων ἐπέχρηστο. Glossæ Basilic. ἡ ἐκ χαρτῶν, ἦγεν τῆς ἐν εἰλιτταρίῳ διαθήκης διακτοχή.

ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΣ.

Εἰρηνάρχης. Glossæ Græcolatinæ. εἰρηνάρχης. Pacator. Irenarcha. . Michaël Syngelus in Encomio S. Dionysij. ὁ ὄντως ἀρχιεπίσκοπος ἐἰρηνάρχης χρῆστος ὡς πάντων ὁμοφρόνως δοξάζοιτο. Basilic. Eclog. XXV. ἦγεν διακτοῆς τὸ ποιεῖν, ἡ εἰρηναρχία, ἐτὸ δεχθῆναι, ὑπὸ τῷ ἀρχοντὶ τιμωρηθῆναι φροδῶς. Eius autem munus erat res territorij sui pacare, & pacem conservare, nominabaturq; à decurionibus, & à præsidibus provinciarum eligebatur. Apparet ex Codice Iustiniani, lib. x. Tit. Lxxv. Irenarcha, qui ad provinciarum tutelam quietis ac pacis per singula territoria faciunt stare concordiam; à decurionibus iudicio præsidum provinciarum idonei nominentur. Sustulerunt mox hunc morem Honorius & Theodosius, exstatq; eorum Rescriptum ad Anthemium præfectū prætorio Cod. Theodof. lib. XII. Tit. XIV. Appellatur quoque Præfectus pacis, eiusdem Codicis lib. II. Tit. xxx.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ.

Εἰρηνικά. Quæ diaconus extra tabernaculum dicebat, sacerdote secre-

to in tabernaculo orationem dicente. In Liturgiâ Chrysostomi. τὸ ἱερέως λέγοντι τὴν εὐχὴν μυστικῶς ἐν τῷ βήματι, ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ὁ διάκονος λέγει ἔξω τῷ βήματι τὰ εἰρηνικά. Et mox. ἐνχοιμῶν δὲ τὸ ἱερέως ὁ διάκονος λέγει ἔξω τῷ βήματι τὰ εἰρηνικά. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. καὶ μετὰ ταῦτα τὰ ἀρχιδιακόνια τὰ εἰρηνικά, ὡς εἶπεν, εἰπόντι, ὁ πρωτοπαπᾶς αὐοίζας τὴν θύραν διὰ χερσὶν εἰσέρχεται ἕως τε εἰς οἱ μετ' αὐτῶν. Dicebantur etiam διακονικά. In Liturgiâ Præsanctificat. μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, ἵνα καὶ αὐτοὶ λέγῃται καὶ ταῦτα τὰ διακονικά, ἦγεν τὰ εἰρηνικά. Erant autem hæc εἰρηνικά nihil aliud quam preces pro pace; & quia varietas illorum formulæ, quas connectebant inter se, inde ζυμαπταὶ quoq; simpliciter vocabantur. Explicabimus fusè rem univèrsam in illâ voce. Porro hoc nomine etiam literæ dicebantur, quas Episcopi dabant clericis, inopiæ causâ in aliam proficisci urbem, eiusque in clerum recipi volentibus: vel etiam, quæ ab archiepiscopis dabantur episcopis ad Imperatorem legatis, Can. XI. Syn. IV. εἰρηνικαῖς ἐκκλησιαστικαῖς ὁπισθολαῖς οἱ πέντες ὁδεύεωσαν, ἀλλὰ μὴ συσταλικάς. αὐταὶ γὰρ τοῖς ἐν ὑπολήψει παρέχονται. Scholiastes. εἰρηνικαὶ εἰσὶν ὁπισθολαὶ, αἱ ὡς τῶν ὁπισκόπων διδόμεναι τοῖς πληρεμοῖς θέλῃσι δι' ἐνδεῖαν εἰς ἐτέραν ἀπελθεῖν πόλιν, καὶ τῷ ἐκεῖ κλήρω καταλεγεῖναι. ἡ καὶ αἱ τοῖς ὁπισκόποις ὡς τῶν ἀρχιεπισκόπων διδόμεναι πρὸς βασιλέα διὰ τινὰ χρεῖαν ἀπερχομένοις. Nicephorus Callistus in Indice Sozomeni. ὁπισθολὴ εἰρηνικὴ πρὸς τὸν μέγαν αἰσάσιον. Eadem & ἀπολυτικὴ dicebantur. Vide supra in illâ voce.

T ij

ΕΙΡΜΟΣ.

ΕΙΡΜΟΣ.

Εἰρμός. Hymnus, qui ante troparium canebatur. Ita autem dicebatur, quod reliquorum, quæ canerentur, consequentia & series ab eo duceretur. Hoc nos docet Simeon Archiepiscopus Thessalonicensis, lib. de Templo, Sacerdot. & Mystagog. Cedrenus. τῆς ἐβδόμης ὡδὴς κατήρχετο τῷ εἰρμῷ, τῷ λέγοντι, &c. Horologium. εἰ μὲν ἐστὶ κυριακή, τὸ, ἄξιόν ἐστι. εἰ δὲ μὴ ἐστὶ κυριακή, μετὰ τὸν εἰρμόν ζωαπλή. Theodorus Prodromus in Can. Cosmæ. τῆς ὡδὴς πρῶτῃ παρακολούθως ἤρμοςαι τὸν εἰρμόν, καὶ ἅμα τῆς ἐν χειρὶν ὑποθέσεως & ἐξέστη τῆς στυρικῆς παυηγύρεως. In Ecclesiâ Romanâ Tractus dicitur. Lib. Cærimon. 11. cap. xxxix. *Dum cantatur tractus, clerici capelle portant paramenta ad locum ubi stant Cantores.* Iterum, cap. xli. *Cum Tractus dicitur, cantores tres parant sese pro passione dicendâ.* Pontiñcale Romanum. *Dicitur deinde Alleluia cum suo versu & prima pars Tractus, quibus dictis ordinat presbyteros.* Occurrit pluries in Missali. Hinc δύορμον, in quo duo εἰρμοὶ. Typicunî Sabæ. cap. xxi. ἐν αἷς δὲ ὡδαὶς ψάλλομεν τὰ τριώδια, καταλιμπάνονταί μοι τοιαῦται ὡδαὶ τῆς ὁκλιώχης, & τῶν μελαΐς, ἐπὶ δὲ δύορμόν ἐστι τὸ τριώδιον. Triodion. εἰ δὲ δύορμόν ἐστι τὸ τριώδιον, καταλιμπάνομεν & τὸ δύο κανόνων τῶν ὁκλιώχης τοὺς ὡδαίς.

ΕΙΣΟΔΟΣ.

Ἐξόδον. Introitus in sancta sanctorum. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. καλῶν ἔν ἀμφοτέρω βασιλεὺς, ἡ γὰρ τὸν στυρόν καὶ τὸν νάρθηκα, προσηγείται τῆς εἰσόδου πάσης. Anonymus in Quæst. 1. ad Nicetanî Metropolitanū Thef-

salonicensem. ὁ δευτεροκαμῆρας διποτα-
τῶν εἰς ὀφείλει ἐν τῷ καιρῷ τῇ εἰσόδῳ ζωφσο-
δεύειν τῷ ἀρχιερεῖ. Mylticâ significatio-
nem tradit Maximus Monachus in Ex-
posit. Liturg. cap. xvii. Erat autem du-
plex: vna ἡ μικρὰ dicta, altera ἡ μεγά-
λη. De priore ecce in Liturgiâ Chry-
sostomi. λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἄγνον εὐαγγέλιον
διδώσι τῷ διακόνῳ, καὶ ὥτως ἐξελθόντες
διὰ τῆς θύρας τῆς βορείας μέρας ἐρχομαι εἰς
τὸν ζωήθη τόπον, καὶ ποιῶ (ἰδὲν) μικρὰν εἰ-
σοδὸν, καὶ κλίνωσιν ἀμφοτέροι τὰς καφαλαίς.
De alterâ Cantacuzenus lib. 1. cap. xli. *Instituatur intra templum supplicatio, sive processio, quâ panis & vinum consecranda in sancta sanctorum, sive in tabernaculum ad altare primariam inferantur, quæ μεγάλη εἰσοδος appellatur.* Codinus. ἀρχιερεὺς δὲ ψάλλει τὰ ὅτι τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ ζερνῶ, ἐρχόμενοι οἱ ἐνιμώτεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας περισκαλῶνται τὸν βασιλεῖα.

ΕΚΔΙΚΕΙΟΝ.

Ἐκδικεῖον. Secretum τῷ ἐκδικῇ τῇ κληρικῶν. De quo infra satis. Vide σέκρετον.

ΕΚΔΙΚΟΣ.

Ἐκδικῶ. Defensor. Erant hi numero quatuor. Ioannes Episcopus Citi in Resp. ad Cabasilam. εἰς δὲ ἕτερος ὁφείκια; ἅπερ μάλιστα τοῖς ἱερεῦσιν ἀρμόζεισιν. ὁ ὅτι τῇ κατηχήσειν, ὁ ὁρφανοτρόφος, οἱ τέσσαρες ἐκδικοί. Primus erat ὁ πρῶτος ἐκδικος, qui suscipiebat captivos de clero in causis criminalibus, & de ijs iudicabat, providebatque ne quis ijs iniuriā faceret. Codinus De Offic. πρωτεύων, εἰς τὸ ἀναλαμβάνειν τὰς αἰχμαλώτους, καὶ κλῆσις τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων. Auctor Anonymus De Offic. Protec-
dici. δεινμάς. (sermo est ad Protec-
cum.)

cum.) εἰ τις τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων
 δίκην ἔξῃ μὲν τινός, περὶ καλεῖσθαι τὸν διεγ-
 καλέμενον ἐκ τρίτης καὶ τὸν εἰρημνύον τρέ-
 πον, καὶ μὴ ὑπέκρινε καὶ δικαίως. Exerce-
 bat autem munus suum in proscenio
 templi maximi, quod eā quoque ex re
 πρωδικαίων appellabatur. Licet colligere
 ex Niceta in Alexio Man. F. κα-
 τεισιν εἰς τὸ περὶ κλῆριον τῶ νεῷ, ὃ πρωδικι-
 καίων κληρονομήσκει. Secundus defendebat
 causas cleri civiles, uti primus crimi-
 nales; eratque primitus hoc munus
 Chartophylacis. Codinus. ὁ χαρτοφύ-
 λαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῶνα δι-
 καιώματα, κρατῶν τῶν ὅλων ὑποθέσεων ἐκ-
 κλησιαστικῶν, ἔχων τὰς χαρμὰς ὑποθέσεως.
 ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς τῶν κληρικῶν
 ὑποθέσεσιν ἐκδικεῖ. Tertius erat, ὁ τῶ
 βήματι. Balsamon eius meminit lib.
 De Chartoph. & Protopapa. ὁ τοῦτος κα-
 νὼν ἐκπεφώνηται, ὅτε λόγῳ ἐκ τῶ ἐκδικῶν
 ὅλων ἀπὸ τῶ βήματι, λαϊκῶν δὲ ταῖς ἐκ-
 κλησιαστικαῖς δόξασιν ἐκαστὸς περὶ ἐκδικησιν.
 Et hoc munus iustinebat Protopapa.
 Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς, ἐκδικὸς καὶ πρω-
 τῶ τῶ βήματι. Quartus autem, ὁ τῆς
 ἐκκλησίας. Theodorus Anagnosta Ec-
 log. 11. παῦλῳ ὁ ἐκδικεῖ τῆς ἐκκλησί-
 ας, μακρὸς ὢν, τὴν πληγὴν κατὰ τῆς κεφα-
 λῆς αὐτοῦ εὐφημίας λαβὼν ἐκινδύνευσεν.
 VVarnefridus De gest. Longobard.
 lib. 111. cap. xxvii. Nec non etiam An-
 tonio iam sene Ecclesia defensore. Maxen-
 tius in Resp. ad epistolam Hormisdæ.
 Non ergo, ut iste memitur, populus, sed de-
 fensores Ecclesia eos exinde egredi compu-
 lant. Et observa plures hos fuisse. Le-
 gitimus verò illis numerus constitutus
 ab Heraclio, ut essent x. Constat ex
 ejus Novell. De Num. Cleric. Munus

verò illorum, adiuvare episcopos in
 pauperibus adversus ditiorum ac poe-
 tiorū vim & tyrannidem defendēdis.
 Synodus Carthaginensis, Can. LXXV.
 περὶ ἐκδικῶν τῶ ἐκκλησιῶν ὁ φελοῦν ἀπὸ
 τῶ βασιλέως αἰτηθῆναι, σύμπασιν ἔδοξεν αἰ-
 τῆσαι ἀπὸ τῶ βασιλέως διὰ τὴν πενήτων κα-
 κωσιν, ὧν ταῖς ἐπαχθείαις ἀπαύσεως ἡ ἐκ-
 κλησία παρενοχλεῖται, ὥστε ἐκδικῶν τῶ
 μὲν τῶ ὁπισκόπων περὶ αἰτίας ὁπισκοπῶν κα-
 τὰ τῆς τῶ πολιτικῶν τυραννίδος. Papias in
 Gloffis. Defensores à Romanis pontificibus
 constituti sunt Episcoporum adiutores, quib-
 bus honores inter clericos, sicut & rectoria-
 riy, concedimus. Et hi quidem quatuor
 sunt, qui ἐκκλησιῶν ἐκδικεῖ ἀπὸ τῶ
 Iustiniano in Edicto xiii. & Novellâ
 lvi. Atque præter hos ecclesiasticos
 erant alij politici civitatum, quorum
 multa mētio in lure nostro. De ijs di-
 cere hic supersedeo. Adi Novell. xx.

ΕΚΘΥΡΙΖΕΙΝ.

Ἐκθυρίζειν. Eustathius ad Iliad. ὁ ἐστὶ
 δὲ ἀθύρμα, τὸ ἀντὶ τῶ βαίνου, ἐκτρέφοντα τῶ κα-
 θήκοντι, ὡς οἷα τῶ θύρεος ὁ φασιν ἦκον-
 τα. ἢ μὴ εἰδότες θύρεαν. ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσ-
 σα ἐκθυρίζειν φησιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΙΝ.

Ἐκκλησιάζειν. In Ecclesiâ Orientali
 nros erat ut foeminae quadragesimo à
 partu die infantem in templum de-
 ferrent, initium facientes pueri in ec-
 clesiâ introducendi: atque hoc ἐκ-
 κλησιάζειν dicebāt. Euchologium. τῇ δὲ
 τεσσαρακοστῇ ἡμερᾷ πάλιν περὶ ἀγάθαι τῶ
 κατὰ (τὸ παλαιόν) ὅτι τῶ ἐκκλησιασθῆναι,
 εἴτε ἀρχὴν λαβεῖν τῶ εἰσάγειν εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν. περὶ ἀγεται δὲ τῶ τῆς μητρὸς
 ἡδὴ κακὰ θανάτου καὶ λελειμμένης ἔσης, πα-

T ii)

ἐόντων

ρόντῳ καὶ τῷ μέλλοντι ἀναδέχεσθαι τὸ κατὰ τὸ βᾶπτισμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΡΧΗΣ.

Ἐκκλησιάρχης. Ecclesiæ præfectus. Menologium. καὶ σταθεὶς καὶ αἰολοῦν ἀρας τὸ τίμιον ξύλον ἐκ τῶν δίσκων, (Φραγί-
ζην ἀπαρχεῖται ὁ ἐκκλησιάρχης, ἢ ἕτερος τις τῶν μοναχῶν. Dicebatur ὁ μέγας, qui mag-
næ ecclesiæ Constantinopoli præerat. Malaxus in Hist. Patriarch. ὁ ὁποῖός
ἦτον μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας ταύτης. Sed cave confundas
eum eo, qui ὁ ἀρχων τῶν ἐκκλησιῶν appel-
labatur, quod video facere viros do-
ctos: nam ille generalem omnium ec-
clesiarum præfecturā habebat, & pres-
byteros ijs præficiēbat. Pachymerius.
ὁ ἀρχων τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ βλέπων τὰς ἐκ-
κλησίας τοῖς πρεσβυτέροις. Tuebatur verò
hoc munus vnā cū minore sacellatio.
Docet nos hoc Codinus de Offic. ὁ ἀρ-
χων τῶν μοναστηρίων, ἔχων μετὰ τῷ μεγάλῳ
σκακκαρίῳ τὸν τῶν μοναστηρίων ἐνοχλὸν. ὁ
ἀρχων τῶν ἐκκλησιῶν, μετὰ τῷ σκακκίῳ.

ΕΚΠΕΛΑΤΩΡ.

Ἐκπελάτωρ. sive, ἐκπηλάτωρ. Glossæ
Basilicor. ἐκπελάτωρ. παῖς ὁ αὐτοκρατορ
διοικεῖν λαχὼν τὸν πόλεμον. Nicephorus
περὶ ὧν δρ. πολ. cap. v. αἱ χώραι δι' αὐτῶν
τε καὶ τῶν ἐκπηλατόρων μὲνυόμεναι. Nisi
illic legendum, ἐκπλορατόρων.

ΕΚΠΙΓΓΑΤΟΣ.

Ἐκπιγγάτος. Photius in Bibliothe-
cā. ὑβρίζεις τὰς ἀπιστίας, καὶ τὰς ἐκπιγγά-
τας καλεῖς ἐκκλησιῶν καὶ οἰκίας αὐτῆς. Ha-
bes totidē verbis in Synodo adversus
Chrysostomum; sed illic legitur, ἐπιγ-
γάτας. De vocis significatio inquiren-
dum est amplius.

ΕΚΠΛΟΡΑΤΟΣ.

Ἐκπλοράτος. Idem quod ἐξπλοράτης,
& ἐξπλοράτωρ. Explorator. Glossæ Basili-
lic. ἐκπλοράτοι. πρεσβύτεροι ἀποκρισταί.
καὶ ἐκπλοράτορες. Ita corrigo: Hodie
editur, ἐκπλοράτοι. π. α.

ΕΚΣΙΚΕΤΑΡΙΟΣ.

Ἐκσικετάρης. Glossæ Basilicorum.
ἐκσικετάρη, ὑποδίκτω τῷ στίχῳ. Censē
legendum, ἐκσικετάρη.

ΕΚΣΤΡΑΜΒΟΥΛΙΖΕΣΘΑΙ.

Ἐκστραμβυλίζεσθαι. Idem quod ἐστ-
ραβεῖν. Nicetas in Isaacio Angelo. ἐνί-
τε δὲ καὶ τὰς ἐκστραμβυλισμῶν χεῖρας περι-
ήκυστο μῶροι, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν πρεσά-
πιοντες, τὸν ὅσον εἶδον τῶν πρεσβυτέρων
ἀνακαίνισιν καὶ κραταίωσιν.

ΕΚΤΑΓΙΑΤΙΚΟΝ.

Ἐκταγιατικόν. Sportula. In Novellâ
Constantini viii. μὴ ὑπερβαίνετω ἡ
ἀπαίτησις τῆς ἐκταγιατικῆς ἐκκαλόν νομίσμα-
τα. Iterum ix. μηδὲ συμμερεσας τῇ ἐκταγια-
τικῶν εἶναι. Et occurrat illic bis terve.

ΕΚΤΕΝΗΣ.

Ἐκτενής. Menologium. καὶ εὐθὺς γίνε-
ται ἡ ἐκτενής, ἐξωαπὴ τῇ αἰτησίῳ, ἐξ ὁπό-
λου. Sophronius in vitâ Mariæ Ægyp-
tiæ. καὶ ἔως τότε συνήγειρο πάντες εἰς τὸ
ἐκτενέριον, καὶ γνωμῆς εὐχῆς ἐκτενές, καὶ γο-
νυκλισίας ἐφ' ἱκανὸν, ἡ παρὰ τὸν ἀλλήλους οἱ
γέροντες. Erat autem continuatio pre-
cum, quas deinde appellabant, à verbis,
δεόμεθα σε, quibus illic utebantur. Erat
autem hæc formula.

κύριε πατοκράτωρ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθα σε, ἐπάκουσον, καὶ ἐ-
λέησον.

ἐλέησον

ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός
σε, θειόμεθα σε. ἐπάκουσον, καὶ ἐλέη-
σον.

ἐπιθεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐν βιβλατίων βασι-
λέων ἡμῶν κράτες, κίκης, διαμονῆς, εἰρή-
νης, ὑγείας, σωτηρίας αἰσίων, καὶ τῶν κύ-
ριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἰπὶ πτερίων συνεργη-
σάντων, καὶ ἐνοδοῦσάντων αἰσὶν ἐν πάσι, καὶ ὑπο-
τάξαι ὑπὸ τῆς πόδας αἰσίων πάντα
ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

ἐπιθεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀρχιεπισκόπων ἡμῶν
τῶδε, καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἀδελ-
φότητι.

ἐπιθεόμεθα ὑπὲρ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱε-
ρέων, ἱερομονάχων, καὶ πατρὸς ἱεραρχίας
καὶ μοναχικῆς τάξεως.

ἐπιθεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων ἑαυμνή-
σαν κτιτόρων τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης.

ἐπιθεόμεθα ὑπὲρ ἐλεος, ζωῆς, εἰρήνης, ὑ-
γείας, σωτηρίας, ἰπποκρίσεως, συγχω-
ρήσεως, καὶ ἐνοδοῦσεως, ἀφίσεως ἀμαρ-
τιῶν τῶν δούλων τῶν θεῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀδελ-
φότητι τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης.

ἐπιθεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ
καλλιεργούντων, δωρησαμένων ἐν τῷ ἁγίῳ
καὶ πανσέπῳ ναῷ τῶν ἐκκλησιάνων, ψαλ-
λοῦντων, καὶ ὑπὲρ τῶν περιεσῶτων λαῶν τῶν
ἐκπεδεχομένων τῶν σε μέγα καὶ πλε-
σιον ἐλεῶν.

ἐπιθέμεθα, καὶ φιλαλήθως θεὸς ὑπάρ-
χης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αἰεὶ ἀπέμπομεν, ἡ
πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι,
καὶ αἰεὶ, ἑῖς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad finem uniuscuiusque, versus respon-
debat chorus, κύριε ἐλέησον; planè ut in
irenæis: excepto penultimo, ad quem
non chorus sed populus dicebat. εἰς
πολλὰ ἔτη διασθία. Accipimus rem uni-
versā ex Euchologio. De his precibus
loquitur Methodius, De convers. ad

fid. orthodox. ὁρθόδοξος εἰς περισυ-
χασιν καὶ ἐκτελεῖντες γονυκλισίας καὶ ἐκτε-
νῆς δειήσεις.

ΕΚΤΡΑΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ἐκτραορδινάριος. *Extraordinarius*. Sui-
das. ἐκτραορδινάριος· ῥωμαϊκὴ λέξις· δηλοῦ-
σι δὲ ἰπποκρίτας. *Auctor in nominatis apud*
eundem in παρὰ Φελλοί, qui tamen Poly-
bios est. ἐκ τῶν ἀδελφῶν γεγονότων συμμαχῶν
ἰσχυροῦς τε καὶ περὶ τῶν ἐξέλεγον τῶν ἰππο-
κρίτων ἐκτραορδινάριος, ὁ μετὰ τὸν ἐνο-
δοῦν ἰπποκρίτας. *Basilic. Eclog. l. iv.* ἀπὸ
διαγραφῶν, καὶ ρυπαρῶν λήττερων, ὁ ἐκτρα-
ορδινάριος, καὶ ἐμπροσθέντα, οἱ κληρικοὶ
μετὰ παιδίων καὶ γυναικῶν ἐτίσαντο ἀτελεῖς.

ΕΛΑ.

Ἐλα. *Veni. Corona pretiosa. Ἐλα με-*
ταμῶνα. Veni tecum. *Glossæ Græcobar-*
baræ. ἔλθετε. ἀπελθετε. ἐλάτε. ἀμέτε
ἤκεν πορεύθητε.

ΕΛΑΙΟΤΟΠΟΣ.

Ἐλαοτόπος. *Corona pretiosa. Ἐλα-*
ιοτόπος. Olivetum. ἐλαίων.

ΕΛΑΙΟΦΟΡΟΣ.

Ἐλαοφόρος. *Accipitris genus. De-*
metrius Constantino, in Hieracoso-
phio, lib. i. cap. ii. καὶ ὁ καλὸς ἄνθρωπος
τῶν πολλῶν ἐλαοφόρος, ὀλιγοχρόνιος.

ΕΛΑΣΙΑ. ΕΛΑΤΗΣ.

Ἐλασία. *Volatus. Orneosophion.*
αἱ δὲ συσσωμαίαι αὐτῶν (τῶν φαλαγγίων)
παλαίαι. μακρὰ ἡ ἐλασία αὐτῶν. *Sic*
ἐλάτης. Ala. *Ibidem alibi.* οἱ ἐλάται
αὐτῶν ἀποσκελῶται. *Loquitur de acci-*
pitribus. Sic Virgilius dixit, Remigium
alatum.

ΕΛΕΤ-

ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΝΕΙΝ.

Ἐλευθερώννειν. Pro, ἔλευθερῶν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπολύω. ἢ ἐλευθερώγω.

ΕΛΗΚΙΑ.

Ἐληκία. Aetas. Pro, ἡλικία. Ioannes Glycas De Van. Vita.
καὶ πᾶ ἔσαν ἡ σάρκες τῆς, πᾶ δὲ βῆ ἡ ἔληκία τῆς.

ΕΛΜΙΓΓΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Ἐλμιγγοβότανον. Herba genus, cuius usus adversus lumbricos. Orneosophion. ἡ ἐλμιγγοβότανον ὡσαύτως δὲς μετὰ κρία.

ΕΛΜΟΣ.

Ἐλμ. Italicum, Elmo. Galea. Cassis. Anonymus De nuptijs Thesei.

τίτια πααθία τῆ ἔδωκε σὸν ἔλμον τὸ βαμένον,
ὅκα τὸ φάρη τὸν ἔρριξεν εἰς γῆν ἀπεθαμένον.

Idem alibi.

ἔξβαλε τὸν ἔλμον τῆ ἀπετὴν κεφαλὴν τῆς.

ΕΛΠΙΔΑ.

Ἐλπίδα. Pro, ἐλπίς. Spes. Bessarion in epist. ἡ ἐκαληγόρευεν τὸν, ὅτι εἰς ξενηρίαν νὰ θρέφῃ τότῃς με ξένα δικάτῃ καὶ ξέναις ἐλπίδαίς.

ΕΜΒΑΤΙΚΙΟΝ.

Ἐμβατικιον. Aditiale. Honorarium, quod Patriarchæ & sacerdotes, cum munus suum aggredierentur, pro designatione soluebāt. Malaxus in Hist. Patriarch. περὶ δὲ τῆ ἐμβαλίκης νὰ εἰσυχώρησαν νὰ τὸ ἐπάρνην. Vide eundem in Metrophane Patriarchâ. xxiv.

ΕΜΒΟΥΡΙΚΑΟΝ.

Ἐμβουρίκλον. Imbuticulum. Vide βελίχ.

ΕΜΕΝΑ.

Ἐμένα. Ego. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καὶ τότε πάντες δὲράμεις, ἔλθιτε πρὸς ἐμένα.

Et alius De nuptijs Thesei.

χαίροις ὅσα ἔε κάμνει χρεία, νὰ ἔχης ἀπ' ἐμένα.

ΕΜΜΑΓΚΙΠΑΤΙΩΝ.

Ἐμμαγκιπατίων. Emancipatio. Balsamon ad Nomocan. Photij, Tit. vii. cap. i. ὁππότε πρὶν ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἐλευθερίας καὶ ἐμμαγκιπατίαν πρὸς τῆς Glossæ Basilicorum: ἐμμαγκιπατίων, ἐλεύθερο. Scribo, ἐλευθερώσις.

ΕΜΟΡΦΟΣ. ΕΜΟΡΦΙΑ.

Ἐμορφ. Pro, ἔμορφ. Pulcher. Formosus. Anonymus De nuptijs Thesei.

αὐτίνοι ἦσαν ἔμορφος ἀπὸ ψηλὴν γενέαν.

Occurrit illic sæpissimè. Inde ἐμορφία. Pulcritudo. Ioannes Glycas De Van. Vita.

πᾶ ἐγίνεσαν τὰ κάλη ζῆς, πᾶ δὲ βῆ ἐμορφία ζῆς.

ΕΜΟΥΡΑΛΑΜΙΟΙ.

Ἐμουράλαιοι. Signiferi Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. Σημοφόροι, οἱ λεγόμενοι ἐμουράλαιοι.

ΕΜΠΑ.

Ἐμπα. Glossæ Græcobarbaræ. αὐοδ. ἀνάβασις. ἀνάβασμα. ἔμπασμα. ἔμπα. Anonymus De bello iacio.

ΕΜΠΑΣΜΑ.

καὶ πρόστιξεν ὁ φρονιμὸς νασιβη εἰς τὸ κάστρο.
 πῶς εἶκον καὶ τὸ ἔμπαλιν, καὶ πόσοι τὸ φυλάττην.

ΕΜΠΑΣΜΑ.

Ἐμπασμα. Gradus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰαδασμοὶ. αἰαθαρμοὶ. ἐμπάσ-
 ματα. Et occurrit illic alibi.

ΕΜΠΕΙΝ.

Ἐμπῆν. Incedere. Ire. Glossæ Græcobarbaræ. αἰαθήσομαι. ἐπανιλεύσομαι.
 Θέλω ἐμπῆν.

ΕΜΠΕΝΝΕΙΝ.

Ἐμπέννεν. Ingredi. Intrare. Glossæ Græcobarbaræ. μία ἀπάνω τῆς ἄλλης ἐμβαίνει. μία ἀπάνω εἰς τὴν ἄλλην ἐμπέννεν.

ΕΜΠΕΤΟΣ.

Ἐμπετῶ. Impetus. Vide Glossarium Rialtij.

ΕΜΠΕΤΡΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἐμπετρατεύειν. Impetrare. Glossæ Basilic. ἐμπετρατευθεῖσα. ἡ μετ' ἐξουσίας ἀρχοῦ ἐπιβρατεύσα.

ΕΜΠΙΜΕΝΟΣ.

Ἐμπιμὸς. Firmus. Stabilis. Glossæ Græcobarbaræ. βέβαιος. πιγμὸς. ἢ ἐμπιμὸς. ἢ στερεός.

ΕΜΠΟΥΛΟΝ.

Ἐμπουλον. Ebulus. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis, cap. xxi. Non rectè censet vir eruditus, Leonardus Fuchsius; nam μπ. valet β. apud Græcobarbaros.

ΕΜΠΡΟΣΘΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ἐμπροσθοκέρβιον. Anterior sella cre-

pido. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ πλάκοις τὸ ἐνθῶ τε καὶ τομ-
 προδοκέρβη.

Vide κέρβη.

ΕΜΦΑΝΙΣΤΙΚΑ.

ΕΜΦΑΝΙΣΙΜΑ.

Ἐμφανιστικά. Quæ clerici solvebant, in clerum allecti magnæ ecclesiæ. Ac primitus quidem in omnibus ecclesijs dabant, sed postea restrinxit Iustinianus, & vetuit nisi in solâ magnâ dari. Vide Novell. LVI. cuius inscriptio est, ὥστε τὰ καλὲρῶν ἐμφανιστικά τῇ κληρικῶν ὅτι μὲν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δίδοσθαι, ὅτι δὲ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν μὴ παρέχεσθαι. Iulianus Antecessor Constituit. L. Si quis in Constantinopolitana civitate clericus factus fuerit: siquidem magna ecclesiæ clericus sit, emphanistica præstet, quæ ex consuetudine præstari oportet. Sin autem alterius oratorij clericus fuerit, nihil ab eo emphanisticorum nomine exigatur. Vel ἐμφανίσματα quoque dicebantur. In verbis Novellæ LVI citatæ. χωρὶς δὲ αὐτῆς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν μηδὲν τῶν αὐτοῖς κληρικῶν παρήσθαι εἶναι παντελῶς ὑπὲρ τῶν καλὲρῶν ἐμφανισμάτων τε κομίζεσθαι.

ΕΜΦΥΤΕΥΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Ἐμφυτευτικάριος. Emphyteuticarius. Basilic. Eclog. LV. Titulus est, περὶ ἀρξῶν λιμνηνίων, καὶ λιμηνοτόφων, καὶ ἐμφυτευτικαρίων.

ΕΝΔΟΜΑΤΙΚΑ.

Ἐνδοματικά. Iustinianus Edicto XIII. τὸν τῶν ναύλων ἀποδέκτω βεβλόμεθα μὴ ἀδελφῶν ἔχειν πᾶσιν ἑαυτὸν ἐπιμεβάλλειν τοῖς δημοσίαις τέλεσι, καί ποσι μὲν τῷ ὑπευθύνῳ ἐνδιδόν.

ἐνδιδόναι, καὶ τὰ καλὰ ἔθνη ἐνδομαίικα κομίζεσθαι, καὶ ἐνέειναι τὰ δημοσίᾳ ῥαθυμεῖν, ἑτέρως ὃ ὡς τὸ παροῦσιν ἐπαρτέην. Erāt autem illa, quæ Imperatores publicanis concedebant vt sibi privatim exigerent præter publica vectigalia.

ΕΜΦΩΤΟΝ.

Ἐμφωτον. Intervallum. Distantia. Mauricius Strategic. iv. γίνεταί τις (ὁ δὲ) κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ αὐτοὶ τριβόλων, τρογγύλων ὀρυγμάτων, τῶν λεγομένων ἱπποκλασῶν, ὀρυσορμύων ποροφύλων, ἀπὸ ἐνὸς ποδὸς τὸ ἔμφωτον ἔχοντων καὶ βάθους, ἢ δέου, ἢ τριῶν.

ΕΝΑΚΡΑΤΟΝ. ΕΝΟΜΕΛΙ.

Ἐνάκρατον. Pro, οἰνάκρατον. Merum. Occurrit in Glossis Græcolatinis, sed sine interpretatione. Sic ἐνόμελι, pro οἰνόμελι, apud Myrepsum De Antidotis, cap. iii.

ΕΝΑΝΤΙΟΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἐναντιοματικός. Contentiosus. Glossæ Græcobarbaræ. φιλονεικος. ἀσύμφωνος. ἐναντιοματικός.

ΕΝΑΣ.

Ἐνας. Vnus, Pro, εἷς. Glossæ Græcobarbaræ. μάχη ἐνὸς πρὸς ἑνα. ἦγυν ὅταν μάχεται ἑνας μετ' ἑνα. ἢ ἑνας καὶ ἑνας. Occurrit illic pluries. Ioannes Glycas De Van. Viræ.

ἰβλέπω τί ὅλοι μοιάζετε ὁ ἑνας μετ' ἄλλον.

ΕΝΔΥΤΗ.

Ἐνδυτή. Supremum sacræ mensæ instratum. Nam in illâ primum sterneretur τὸ ἀνιμύσιον, inde κατὰ ἑρκα, & super hoc hæc, de quâ nunc dicimus, ἐνδυτή. Euchologium. Ἐμετὰ τῶν ἀνόγ-

γων ἐκμάσσειν αὐτὴν, εἴτα τίθεται τὸ κατὰ ἑρκα, Ἐμετὰ τὸ τὸ ἢ ἐνδυτή. Typicum Sabæ, cap. xlii. Ἐπὶ ῥα τῷ ἐνδυτῷ τῆς ἀγίας τραπέζης, ὡς αὐτὸς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιπλά τὰ ἐπικείμενα αὐτῇ. καὶ αὐτὸ τὸ κατὰ ἑρκα.

ΕΝΙΑ.

Ἐνια. Novem. Pro, ἐνέα. Glossæ Græcobarbaræ. ἐνέα κόραι. ἐνὰ κοραχίης.

ΕΝΝΑΤΑ.

Ἐννατά. Glossæ Latinogræcæ. Novendialia. ἐννατά, τὰ ἐπὶ νεκρῷ ἀγόνεα. Vide τριπενάτα.

ΕΝΟΡΔΙΝΟΣ.

Ἐνόρδιος. Ordinarius. Scholiastes Harmenopuli lib. i. Tit. iii. κατὰ ἀλλοτρίαν δικάζουσιν τῷ αἰρετῷ κρείττονι ἀπὸ ἑλθεν εἰς ἐνόρδιον δικαστήριον. Et in ipsis Harmenopuli verbis. ὁ κατὰ ἀλλοτρίαν τὸν αἰρετῶν, Ἐνὰ γων ἐνορδίνως, ἀποπικίη τῇ ποσὶ τῇ δίκης. Constantinus De Administr. Imp. παρέλυσεν δὲ ἑτὺ μετὰ τῶν ἐκλογῶν παγίως εἶσαν εἰρήνην, διαλασάξας τὰς ἀπὸ τῶν οὐκ εἰς πατρὸς ἐνορδίνως γεγονότας τύπας.

ΕΝΤΑΓΙΣΤΡΑΤΟΙ.

Ἐνταγιστράτοι. Nicephorus περὶ παρδρομῆς πολέμου, cap. xv. τὰς παρεππαράτας καὶ ἐνταγιστράτας διαχωρίζων ἐξ αὐτῶν, καὶ εἰς ὀχυρώματα, εἴτε καὶ εἰς ἀποστέλλων, εἰ τύχη πωλησίον.

ΕΝΤΙΜΕΝΟΣ.

Ἐντιμύς. Indutus. Amictus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμπεχόμενος. περὶ βαλλόμενος. ἐνδεδυμένος. ἐντιμύς.

ΕΝΤΟΛΙΝΑ.

Ἐντόλινα. Præscripta, quæ legati à principibus suis accipiunt, in quibus legat-

legationis capita continentur. Luitprandus in Legat. *Nuper sanctissimus dominus meus, ut est sapientissimus, & spiritu dei plenus, hac prænoscens quæ afferis, ne terminos, quos constituit mihi, transcederem, εντόλῃνα, id est præceptum conscripsit, quod & sigillo signavit suo, ne secus facerem.*

ENTPITOΣ.

Ἐντεῖτο. Intertius. Sequester. Arbitr. Glossæ Latinogræcæ. Sequester. μεσίτης. έντεῖτο. Ὡθηνοφύλαξ. Inde Intertiare, pro, *Apud sequestrum deponere.* Ansegisus lib. III. cap. XLVI. *Si actor venerit, & rem intertiam recipere moluerit, campo vel cruce contendant.* Benedictus Levita lib. VI. cap. CCIX. *Si res intertiam furto ablata fuerit, liceat ei, super quem intertiam fuerit, sacramento se excusare de furto.*

ENTTBION.

Ἐντύβιον. Intubus. Glossæ Latinogræcæ. Intubus. Intubusina. έντύβιον.

ΕΝΩΣΙΣ.

Ἐνωσις. Vnio. Ita dicta simpliciter ea, quæ temporibus Constantini Porphyrogenetæ & Romani sociabatur schisma ortum sub Leone Philosopho, ob quæstionem de trigamiâ; populoq; quorannis mense Iulio prælegebatur è suggestu. Mathæus Monachus De Quæst. Matrimon. *τηνικαῦτα* (loquitur de istis temporibus, quæ dixi.) *ἐξωλέχθη τόμος ὁ λεγόμενος τῶ ἐνώσεως, διαλαμβάνων πότε & τίσι τὸν τρίτον δὲ γάμον παραχωρεῖν, παῖς ἀνδρίας τῶ ἐρώων ἐπιθυμίας ἐκ πολλῆ τῆ περιόνη ἐπιβίθεις χαλινὸν, ὃς & κατὰ τὸν ἑλκιν μὲν ἑτησίως ἐπ' ἁμῶνος ἀναγιγνώσκειται.* Multa huius mentio passim.

ΕΝΩΤΙΚΟΝ.

Ἐνωτικόν. Edictum de vnione ecclesiarum, quod fecit Zeno Imperator. Victor Tunnunensis in Chronico. *Anastasius Imperator hæreticorum synodum faciens, Henoticum Zenonis confirmat.* Theodorus Anagnosta Eclog. II. *ὁ πᾶσι τοῖς ἐπίσκοποις τῷ ἐνωτικῷ ζῶντος ἐπαρξάμεν.* Exstat illud totum apud Evangelium lib. III. cap. XIV.

ΕΞΑΓΙΟΝ.

Ἐξάγιον. Ponderis genus. Zonaras. *ἦν δὲ πρὸς τὰς ἄλλας καὶ χρημάτων ἥτιον, ὡς εἰκε. μέγε γὰρ ἐκείναι πάντος νομίσματος ἐξάγις σαθρὸν ἔλκοντο, ἐκείνῳ τὸ τετραπλὸν ἐπενόησε, κολοβώσας αὐτὸ κατὰ τὸν σαθρὸν.* Suidas. *σαθρὸν, τετραγώνον, νόμισμα, καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον.* Vetus inscriptio. SVB. EXAGIO. POTIVS. P. CORA. VEND. RE. QV. AM. DIGITIS. GONCLVDENTIBVS. TRADERE. Glossæ Græcolatinæ. *ἐξάγιον. Pensario.* In Novellis Theodosij & Valentiniani, Tit. XXI. *De ponderibus quoque ut fraus omnis ampetetur penitus, à nobis aguntur exagia, quod sub interminatione superius comprehensâ sine fraude debeant custodiri.* Scribitur etiam *εἰς ἄγιον*, apud Anonymum, *περὶ σαθρῶν & μέτρων.* Sed manifestus error est, & natus ex compendio scripturæ, *εἰς ἄγιον*, quod valet *ἐξάγιον*: vnde mox, neglecto spiritu, *εἰς ἄγιον* factum est.

ΕΞΑΕΡΟΝ.

Ἐξάερον. Locus aëri expositus. Area domus. Harmenopolus lib. II. Tit. IV. *τὰ ἀλλότρια ἐδάφη, ἐν οἷς ἔκ εἰσὶν οἰκίαι, καὶ τὰ τῶν γειτόνων ἐξάερα ἐξ ἁπλῶν αἰσίων*

V ij

tj

τὰς πλῆθον κτίειν βυλορῶντες ἀποδιώκον. Chronicon Constantinop. Ἐμέλλοντο. αὐτὸ ἐξιστῆν πρὸς τὸ κτίειν. τὰς τε ἐμβόλῃς καὶ τὸ σῆμαρον, κάμπηοντες οἱ λιθοξόοι καὶ λατόμοι τὰς κορυφὰς τῶν πετρῶν, κατεκύλων τὰς κερκίδας ἐξ τῶν τευχῶν.

ΕΞΑΚΑΝΘΙΛΟΤΟΝ.

Ἐξακανθίλον. Chronicon Constantinop. Ἰσάλο δὲ εἰς τὸν λιμένα σήλη μαρμαρίν. ἔλευθέρην, φέρουσα πῆμα καὶ ἔξακανθίλον. Ignota significatio.

ΕΞΑΚΤΩΡ.

Ἐξάκτωρ. Exactor. Ioannes Metropolit. Euchaitensis in Iambis.

μυσογράφ. ὁ χθὲς εὐγενὴς κασίας, καὶ σήμερον πάρεστιν ἐξάκτωρ νέος.

ΕΞΑΜΙΤΟΣ.

Ἐξάμιτος. Balsamon ad Syn. VII. Can. XVI. τῶν λαμπρομένων κληρικῶν ἐπιματίων λεγομένων ἐξαμίτων, ἐχορῶν καὶ μένον ἐτερόχροα ἀντίπασα, ἀλλὰ καὶ χρυσόπασα. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. καὶ οὐν ἐξέστιν ἰδεῖν τὰς ἐν σικελία καταίροντας θηβαίων παῖδας καὶ κορινθίων ἰσθ' ἀνέχοντας τῶν ἐξαμίτων καὶ χρυσόπασαν. Lib. V. ἅπας περιπόρφυρος πέπλος χρυσοῖς βλατίοις καὶ ἐξαμίτοις κατὰ σικτὸς ἐπιφόρητο. Posteriores Graeci ἐξάμητος dixerunt. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὅπως πολλάκις κοινῇ τὴν ἀμπεραντὴν σκείνης,

μετὰ φρεσὶν καὶ ἐξάμηνον. —

Latini Barbaris Samitus, vel Samittus dicitur. Arnoldus Presbyter in Chronico Sclavorum, cap. V. Regina autem donavit duci samittos plurimos, ita ut omnes milites suos vestiret samittis. Cuncta

dus Episcopus in Chronico Rer. Moguntiac. Item dua casula de samito albo, & eiusdem fili dalmatica dua.

ΕΞΑΠΛΟΝΝΕΙΝ.

Ἐξαπλόνην. Extendere. Explicare. Glossa Græcobarbaræ. τένει. ἔξαπλῶ. ἔξαπλόνην.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ἐξαποσειλάρια. Cantica quædam. Gennadius περὶ τῆς δόξαλαύσεως τῶν ἀγίων, cap. IV. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἰκοί, καὶ ὠμαξάρια, καὶ ἔξαποσειλάρια. Erant autem varia: & invenio τὰ ἀνασάσιμα vndecim numero, facta à Constantino Leonis F. Breviarium Græcorum. ἀρχὴ τῶν ἀνασάσιμων ἔξαποσειλαρίων, καὶ τῶν ἐωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ἑνδεκα. εἰσὶ μὲν τὰ ἐωθινὰ λέοντος τὸ ζωτάτης βασιλείως, τὰ δὲ ἔξαποσειλάρια τὰ ὑπὸ αὐτῆς κωνσταντίνου. Singula sequebantur θεοτόκιον, & ἰδιόμελον. Licet illic videre. Erant quoque alia, τῶν ἀγγέλων, τὴν περὶ δρόμους, τὴν σαυρῆς, τῶν ἀποστόλων. Invenio in Horologio.

ΕΞΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ. ΕΞΑΡΜΑΤΩΤΟΣ.

Ἐξαρματώνειν. Exarmare. Nicetas in Man. Comneno, lib. V. ἐκ λῶ ὅς ἐκ λῶ τῶν ῥωμαίων μὴ βάλλων καὶ κατὰ βάλλον παύονα, ἢ μὴ ἐξαρματῶν τὸν πεπηκότα, ἢ μὴ πανοπησίαν ἐτέραν ἐπενδυόμενον. Hinc ἐξαρμάτω. Exarmatus. Corona pretiosa. ἐξαρμάτω. Incrimis. ἀθωροκίς.

ΕΞΑΡΧΟΙ.

Ἐξάρχαι. Primò dignitatis titulus fuit, & erant metropolitani, sed non omnes: nam metropolitianorum duo ordines erant, prior honoratior, & ὑπέρτατοι.

τιμοὶ καὶ ἑξάρχαι dicebantur, scribebanturq; : alter non ita, & ὑπέρτιμοι tantum. Habes apud Codinum De Officiis aulæ Constantinop: subiunctam quoque narrationem; περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν. τίνες αὐτῶν λέγονται ἑξάρχαι καὶ ὑπέρτιμοι; τίνες ὑπέρτιμοι μόνον. Et ad finem. μέχρι τῶν οἰκονομῶν ἑξάρχαι. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μητροπολίται ὑπέρτιμοι μόνον γραφόμενοι, καὶ οὐκ ἑξάρχαι. Hic porro ius dicebat inter metropolitans & episcopos, idque ex statuto Synodi Chalcedonensis. Eius Can. xviii. καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν εἴ τις ἐπίσκοπος ἀδελφεοῦ τοῦ τῶν ἰδίων μητροπολίτου, ὡς καὶ τῶν ἑξάρχων τῆς διοικήσεως δικάζεται. Vide item Barlaamum De Papæ principatu, cap. ix. Postea ἑξάρχαι dicti quoque chorepiscopi, sed aliâ ratione, quasi ex principatu dependentes aliorum. Hinc illud Scholiastæ in Can. ix. Synodi Antiochenæ. χωρεπίσκοποι, οἱ νῦν λεγόμενοι ἑξάρχαι; εἴτε πατριάρχαι εἰσιν, εἴτε μητροπολίται. Theophrastus in Epist. διὰ τίνος δὲ καὶ τῶν ψάλλματ' αὐτῶν μοναχῶν τῆς κατὰ γνώμην αὐτῶν συστάσεως τηρηθῆσθαι; καὶ διορθωθῆσθαι; διὰ τὴν τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν ἄλλων μοναχῶν ἐπιμερίαν. ἢ διευθύνοντες, ὃν ἑξάρχων ὀνομάζομεν.

ΕΞΑΣΤΡΙΑ.

Ἐξαστρία. Locus aëri expositus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρευλος ὑπαίθρῳ. ὅπως μὲν κρίνει ἀπὸ καὶ τῶν αἰεταῶν, ἢ γοῖαν, ἢ ἑξαστρίαν.

ΕΞΑΤΤΩΡΕΙΑ.

Ἐξαυωρία, sive, ἑξαυωρία. Exantioasis. Apud Smidam est, ἑξαυωρία, ἐλευθερία ἀπὸ τῆς ἐξουσίας. Sed corrige, ἑξαυωρία.

Ita dicebant, vt ἐξουσία. Excusatio. Et talia. Occurrit etiam apud Leonem in Taft. Constit. xx. ἀδελφίαις ἐλευθερον φύλασθε τὸν ἐκ τῆς τεταγμένης λαόν, ὅσοι τῶν ἐξουσιῶν εἰσιν, καὶ ὅσοι τῆς λεγομένης ἑξαυωρίας. Perperam etiam illic scriptum erat, ἑξαυωρίας.

ΕΞΑΨΑΛΜΟΝ.

Ἐξάψαλμον, καὶ ἑξάψαλμος. Senio psalmorum, quos canebant in matutinis. Triodium. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἑξάψαλμον τὸ, θεὸς κύριος, εἰς τὸν ἡχον τῶν ὁκτωήκων. Pentecostarion. ἀρχομῶν. ὅτι τῶν σαββάτων τῆς διακαιονίμου ψάλλοντες τὸ καταζώνηδες ἑξάψαλμον. Menologium. εἰς δὲ τὸ δαψινοῦν ψάλλοντες τὸ καταζώνηδες ἑξάψαλμον. Philotheus de Institut. Diacon. καὶ εὐθὺς ἐταχθεὶς μοναχὸς λέγει τὸν ἑξάψαλμον. Psalmi verò erant isti, iiii. xxxviii. lxi. lxxvii. gii. cxlii.

ΕΞΕΜΟΝΑΧΙΑΖΕΙΝ.

Ἐξεμοναχιάζειν. Vide, infra, μοναχιάζειν.

ΕΞΕΜΠΛΑΡΙΟΝ.

Ἐξεμπλάριον. Exemplarium. Exemplar. Ignatius in epist. ad Trallianos. τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον τῆς ἀγάπης ἐλαβον καὶ ἔχω μετ' αὐτῶν ἐν τῷ ἐπισκόπῳ ὑμῶν. Et ad Heronem. πρόσθε δὲ ἐ τῷ ἱεροτάτῳ μαρίαν, τὸ ἐξεμπλάριον τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν. Rursum ad Ephesios. κρίκει δὲ ὁ θεὸς ἀξίους ὑμῶν, ὡς ἐξεμπλάριον τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπελάβομεν, καὶ ἀπὸ πάντων με ἀνέπαυσε. Maximus Monachus Cent. iv. cap. lxxxvi. τὸν οἰκεῖον βίον πρὸς μίμησιν παρέχοντες αὐτοῖς ἑξαίρετον ἀρετῆς ἐξεμπλάριον. Iterum Cent. v. cap. lxxv. V. iiij. πάλιν.

πάλιν ἰστομάζας· ἐαυτὸν τοῖς πιστοῖς λαοῖς
ἐγκαθὼν ἀρετῆς ἐξεμπλάρον.

ΕΞΕΜΠΛΩΤΟΝ.

Ἐξεμπλωτὸν. *Euēthatus ad Odyss.*
β'. ἐστὶ δὲ αὕτη (ἡ παρυφή) κατὰ τὸν ἀθῆ-
ναϊκὸν κόσμον εἰδόμενον ἐν ἱματίῳ, ἐκ ἐνδιαρθρω-
τοῦ πάντου σαφῶς. ὅποια ἴσως τὰ λεγομένα
ἐξεμπλωτὰ, καὶ πλεμιστὰ.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΕΤΕΙΝ.

Ἐξερεδατεύειν. *Exheredare.* Glossæ Ba-
silicorum. ἐξερεδίατευσεν, ἀκληρον ἐποίη-
σεν. Itaque corrigendum est ibidem.
ἐξερεδατεύσας, καὶ μὴ κληρονόμον ποιήσας.
Perperam editur, ἐξεδρατεύσας.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΟΣ.

Ἐξερεδάτῳ. *Exheredatus.* Iustinia-
nus Novell. 1. ἐξερεδάτης δι' παῖδας ἔ-
καλεσθαι, ὅδ' ἐπροσέμεθα, καὶ εἰ μυριάκις
βυλῆθ' ἔιν.

ΕΞΕΡΚΕΤΟΝ.

Ἐξέρκετον. *Exercitus.* Corrigendus
est Cedrenus pag. 317. ἐκέλευσε δὲ κο-
πῶναι δένδρα, καὶ σύρεσθαι ὁπίσω τὰ ἐξε-
κέρτα αὐτῶν. Malè editur hodie, τὰ ἐξέρ-
κτα. Suidas. ἐξέρκετον, καταρωμαίνας τὸ στρα-
τόπεδον.

ΕΞΕΡΚΙΤΩΡ.

Ἐξερκίτωρ. *Exercitor.* Glossæ Basilico-
rum. ἐξερκίτωρ, ὁ ναύκληρῳ.

ΕΞΕΣΤΙΚΟΣ.

Ἐξεστικός. *Attonitus. Externatus.*
Glossæ Græcobarbaræ. ἐκπλαγεῖς. μελ-
λώτοι, καὶ θαυμαστικοί. ἤγχαν ἐξεστικοί.

ΕΞΚΟΤΒΙΤΑ.

Ἐξκίβιτα. *Exsubita.* Cohors Impe-
ratoria. *La Guardia.* Constantinus Por-

phyrogenneta Them. Orient. xii. *Lib*
γὰρ ἐξάρχων τῆ βασιλικῆς τάγματι τῆ
καλεσθῆναι ἐξκίβιτων. Codinus De Orig.
Constantinop. ἐκτίσε τὰ παλάτια τῆς
χαλκῆς, καὶ τῶν ἐξκίβιτων. Temere viri
docti putant ἐξκίβιτων esse legendū.
Zonaras in Alexio Comneno. οἱ ἐκ-
ραγγοί τινα ἐν τοῖς ἐξκίβιτοις διειληφότες
ὁδόν. Vel ipsæ excubiæ. Rufus in Legg.
Milit. ὁ ἀφοροδοτὴς εἰς τὸν ἀφουλακὸν τῆ
παλατίου, καὶ καταλιπὼν τὰς περιεργου-
σίας ἐξκίβιτα, ἐχάτως τιμωρεῖται. Ce-
drenus. ὁ τὸν ὅσον ἐκ τῆς ἀγίας ἀναδεξά-
μεθ' ὁ κολυμβήθρας, πατρικίον ἀνείπε, καὶ
κόμητα τῆς τῶν ἐξκίβιτων σχολῆς. Mode-
stus De Vocab. Rei Milit. De singulis
centurijs quaterni equites ὁ quaterni pe-
dites excubium nocte faciunt. Glossæ
Græcolatinæ. παννυχίς. Hoc excubium.
Scribitur ἐξκίβιτα in Syn. Constanti-
nop. viii. Act. 1. ἰωάννης λογοθέτης τῆ
δρόμης, λέοντος δι' ὁμοεικῆς τῆ ἐξκίβιτων.
Corrigendus autem est Ioannes Cu-
ropalates in Michaële Rhancabe. ὁ
τὸν ὅσον ἐκ τῆς ἀγίας ἐδεξάτο κολυμβήθρας,
πατρικίον ἀνείπε, καὶ κόμητα τῶν ἐξκίβι-
των. Hodie scribitur in MSto. biblio-
thecæ Regis Galliarum, τῶν ἐξκίβιτων.
Nullum est manifestius mendum.

ΕΞΚΟΤΒΙΤΩΡ.

Ἐξκίβιτωρ. *Excubitor.* Simocatta
Hist. Mauric. lib. iii. cap. xi. ἡγεμὼν
δ' ἔστ' ἐν τῷ γαλανῶν τῶν τῆ βασιλείας ὤ-
μαλοφυλάκων, καὶ ὑπασιζῶν, ὃν κόμητα
τῶν ἐξκίβιτων τῇ σωθῆναι φωνῇ τοῖς ῥω-
μαίοις καλεῖν. Iterum lib. vii. cap. xv.
τὸς σωματοφύλακας ἀναλαβὼν, ὅς ἐξκί-
βιτωρας ῥωμαῖοι ἀναγορεύσιν. Balsamon
De Chartoph. & Protec. ἐποχέρημον
ἐν

ἐν ἡμίονῳ, πατριαρχικῶς μετὰ ὁθονίᾳ κέκοι-
μημένον λευκῆ, καθὼς καὶ τὸ διὰ τῆ ρη-
θεῖα Θεωπίματι ὤρεται, καὶ δὸς ἐξ-
καβιζίων διερυφορέμενον. Cedrenus. ἰ-
στῖν ὁ βασιλεὺς τιβέρειον τὸν κόμητα τῶν
ἐξκαβιζίων ὑποποιήσάμεν καίσαρα ἀνη-
γόρευσε. Evagrius lib. 14. cap. 11. εἴτε
τὸν δῆμον τοῖς χρήμασιν ἐξονησάμεν, εἴτε
τὴν τῶν καλῶν ἐξκαβιζίων εὐνοίαν. In-
venies quoque apud Suidam. Glossæ
Basilicorum. ἐξκαβίτρες, τῶν παρεξόδων
τῆ παλατίᾳ ὑπάρχοντες φύλακες.

ΕΞΚΟΥΛΑΚΑΤΩΡ.

Ἐξκαλκῆτωρ. *Excultor*. Vide κάλ-
και.

ΕΞΚΟΥΛΑΚΕΤΕΙΝ.

Ἐξκαλκῆειν. *Excultare*. Excubare.
Auscultare. In excubijs esse. Suidas in
Etymologico. ἐξκαλκῆσαι, ὡς φησὶ
Ῥαδαί. Ita corrigo: nam mendose est
in MSto. ἐξκυλκῆσαι. Vide κάλκαι.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΕΤΕΙΝ.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΙΩΝ.

Ἐξκουσατεύειν. *Excusare*. Et ἐξκουσα-
τίων. *Excusatio*. Frequens est apud Iure-
consultos Græcos.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΟΙ.

Ἐξκουσάται. *Excusati*. Iustinianus
Novell. LIX. ἢ νομίζουσιν περὶ τῶν
καλῶν ἐξκουσάτων χρημάτων ὑπὲρ πάν-
των ἢ ὑπὲρ τινῶν ἐργαστηρίων.

ΕΞΚΟΥΣΣΕΙΑ.

Ἐξκουσεία. *Excusatio*. Constantinus
Porphyrogenneta Novell. IX. οἱ περ-
λευσιμαῖοι καθυπεργύντες τοῖς κριταῖς με-
τὰ τῶν ἄλλων, ὧν ἀπολαύσει, φωσάτων τε
ἐξκουσείας, καὶ πολέμων ἀπὸ πηλῶν, οἱ

ἐχέτωσαν καὶ τῶν ἐκτεγαλκῶν. Apud
Suidam est, ἐξκουσία.

ΕΞΚΟΥΣΕΥΕΙΝ.

Ἐξκουσεύειν. *Excusare*. Theophyla-
tus in Epist. 8. ὅδε πρῶτον παρ' ἡμῶν ἐκε-
δαίνοιο, ἀλλ' ἐν ζεύγῳ ἕκαστος ἐξκου-
σεύοντες τὰ ἐπέκεινα τῶν ἐπετέλεον τῷ δη-
μοσίῳ. Michael Attaliates Pragmat.
Tit. XVI. ἐξκουσεύονται δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐκ πρώτοισιν ἀρχαῖς, οἱ τῶν μείζον
ἀξιωμαῖοι. Occurrit saepe apud reli-
quos conditores Iuris Græci.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΗΣ.

Ἐξοδιαστής. *Dispensator*. Corona
pretiosa. ἐξοδιαστής. *Dispensator*. αἰα-
λώτης.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ. ΕΞΟΔΙΟΝ.

Ἐξοδιαστικόν. *Ritus exequiarum*. Eu-
chologium. ἀκολουθία τῆ ἐξοδιαστικῆ τῶν
μοναχῶν. Iterum. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως
καθὼς περὶ τῶν ἐξοδιαστικῶν τῶν
κοσμικῶν. Nam ἐξόδιον pro exequijs ac-
cipiebant. Corrige itaq; Glossas Græ-
colatinas. ἐξόδιον. *Exequia*. Perperam
editur, *Equies*.

ΕΞΟΜΑΤΖΟΚΟΝΝΕΙΝ.

Ἐξοματζοκόννειν. Anonymus de Vul-
pe & Lupo.

συχνὰ πηδῶ τὴν λοπαρδῶν, ὥς τὴν ὄρεν
σικόνη,
πρὶν τοῖς κοιλίᾳ γένεταί, καὶ ἐξοματζο-
κόννη.

ΕΞΟΜΠΛΙΑΣΜΑ.

Ἐξομπλίσματα. Vide infra, ἔξομπλίσ-
ματα.

ΕΞΟΠΑΣΧΙΟΝ.

Ἐξοπάσιον. *Horologium*. τὰ ἀπολύ-
τιμα.

τίμα, καὶ ποιῆται τὴν τριωδίαν, καὶ ἐξοπα-
χίς, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆς τελώ-
ναι καὶ τῆς Φαρισαίας, μέχρι τῶν ἀγίων παύ-
των. Investigemus quid sit.

ΕΞΠΕΔΙΤΟΝ.

Ἐξπέδιτον. *Expeditum. Expeditio.* Sui-
das. ἐξπέδιτα, ὡς στρατιωτικὰ πηλὴθι. Iu-
stinianus Novell. c. xvi. τὸ μὲν τοι παρ'
ἡμῶν νομοθετηθὲν περὶ τῶν ἐν ἐξπέδιτῳ ὄν-
των, &c. Mathæus Monachus de Quæst.
Matrimon. ἐὰν στρατιώτης ἐν ἐξπέδιτῳ
διάγῃ, ἢ γὰρ ἐν δημοφελείᾳ καὶ ασκευάσ-
ματι, ὅσας διήκοι ἐνιαυτὸς, περιμύρετω τῆ-
τον ἢ αὐτὸν ραμνῆ. Ecloga LL. Leonis &
Constantini, Tit. xxviii. ὁ κλέπτης ἐν
φρουρᾷ, ἢ τοι ἐν ἐξπέδιτῳ, εἰ μὲν ὅπλα,
τυφέκω. εἰ δὲ ἄλογον, χειροκοπεῖσθω.
Corrigendus est Harmenopolus lib.
1y. Tit. xii. εἰ τε ἄλλοι τινὲς ἐφ' ἐτέρων
ὄντων ἐν στρατίᾳ καὶ αὐτομόμοι, ὅσας διή-
κοι ἐνιαυτὸς ἐν ἐξπέδιτῳ μύρωσιν. Male
hodie, ἐν ἐξπέδιτῳ. Item Glossæ Basi-
lic. ἐξπέδιτον ἐστίν, ἵνα διαγῇ τὸ στρατι-
ωτικόν. Hodie editur, ἐξπέδιτον. In Fa-
stis Siculis scribitur, ἐξαπιδίτον.

ΕΞΠΛΗΚΤΟΣ.

Ἐξπληκτός. *Explicatus. Expeditus.*
Leo Constit. xi. αἰφραλῶς ἐπιτήδευε
πρὸς τῆς ἡμέρας τῆς πολέμου μετὰ ἐξπληκ-
των καὶ χρησίμων ἀνδρῶν λεληθότως καὶ μὴ
φανερῶς ἐπιτερεῖσθαι τιμὴν αὐτῶν. Lic-
tum xvii. αἰ δὲ ἐξπληκτικὸν καὶ ὡρα-
σμευασμὸν τὸν στρατὸν κίνει, ὥς μηδὲν περισ-
σὸν ἐπιφερόμενον.

ΕΞΠΛΩΡΑΤΟΣ. ΕΞΠΛΩΡΑΤΩΡ.

Ἐξπλωράτος. *Explorator. Auditor in-*
certus apud Suidam. ἔτι οἱ ἐξπλωράτοι
τῶν βασιλέων πόλεις τε καὶ κώμας, καὶ τ'
ἄλλων τόπους, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων

καὶ τῶν ὁδῶν διαστήματα, καὶ τὰς θέσεις.
Etiam ἐξπλωράτωρ. Suidas. Mauricius
Strategic. lib. viii. cap. iv. χρὴ τὰ κα-
τὰ τὰς ἐχθρὰς ἀπεδύξαι πολυπραγμονή-
σαι διὰ σκελτῶν ἀκριβῶν καὶ λυπηρῶν, ὅς
διαστημάτων ἱκανῶν, καὶ διὰ καλῶς κώπων,
ἢ τοι ἐξπλωράτορων. Ruffus in Legg. Mi-
lit. ἐὰν οἱ ἐξπλωράτορες τῶν Ῥωμαίων στρα-
τεύματι ἀπαγγείλωσι τοῖς πολεμίοις τὰ
Ῥωμαίων, ὅπου κύφα βλαβεύματα, κεφαλαιῶς
τιμωρῆσθαι. Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦ. ΕΞΠΛΩΡΑΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ.

Corrige Nicephorum περὶ ὡρασμο-
μῆς πολέμου, cap. v. αἱ χώραι δι' αὐτῶν τε
καὶ τῶν ἐκπλωρατόρων μυνεόμεναι. In
MS. exaratum est, ἐκπληρόρων. Per-
peram. Idem mendum est apud eun-
dem, cap. xi. Et in Glossis Basilicor.
ἐκπλωράτορες. κατάσκοποι. Hodie editur,
ἐκπλωράτορες.

ΕΞΣΤΡΑΝΕΟΣ.

Ἐξστράνης. *Extraneus.* Theophilus
Institut. lib. ii. Tit. xix.

ΕΞΣΤΑΟΡΔΙΝΕΤΕΙΝ.

Ἐξστραορδινεύειν. Glossæ Basilic. ἐξ-
στραορδινεύεται. φραγγελίζεται.

ΕΞΣΤΡΑΙΟΡΔΙΝΩΣ.

Ἐξστραορδινώς. *Extraordinariè.* Sæpe
occurret apud IC. Græcos.

ΕΞΥΠΝΙΣΤΗΣ.

Ἐξυπνιστής. *Qui fratres dormientes*
in ecclesiâ excitaret. Typicum Sabæ,
cap. v. φραγγίζει ὁ πρεσβυτέρὸς ἐξυπνιστὴν ἐν
ἐκκλησίᾳ, ὅς ἐν ἐκάστῃ αἰαγνώσει, μετὰ τὸ
ἀναγνῶναι μικρὸν, ἀνίσταται τῶν ἰδίῳ τόπῳ
καὶ ποιεῖ τρεῖς μετανοίας εἰς τὸ μέσον. ἔπει-
τα διέρχεται πρὸς ἀδελφὸς ἡλικίᾳ, καὶ ὁ
αὐτὸν εὖρη

αὐτὴν καθεύδοντα καὶ κοιμώμενον, τύσας αὐτὸν ἡρεμαίως.

E E Y P T E R I O N.

Ἐξυπέρειον. Auis venaticæ genus. Orneosophion. τὰ ἐξυπέρεια ὀφείλονται εἶναι κοντοπόδαρα.

E X Ω Β Ι Γ Λ Α.

Ἐξώβιγλα, sive ἐξώβιγλα. Extremæ excubiæ, & remotius positæ. In παρκεβολαῖς Heronis. Διὰ τὰς δόποσελλομένους εἰς τὰ ἐξώβιγλα εἰς ὁρισμὸν τόπον, &c. Vel ἐξώβιγλα. Nicephorus περὶ ὧρων. πολ. cap. xii. ἐξώβιγλα δόποσελλων εἰς φυλακὴν εἰσέρχονται. Iterum cap. xxi. ἀλλὰ καὶ βίγλας ἐχέτω διαπλάς, ἐξώβιγλα, καὶ ἐσωβίγλα.

E E Ω Κ Α Τ Α Κ Ο Ι Λ Ο Ι.

Ἐξωκάλοι. Secretorum ecclesiasticorum præfecti, qui numero quinque: nempe magnus Oeconomus, magnus Sacellarius, magnus Sceuophylax, Chartophylax, & Curator sacelli Balsamon De Chartoph. & Protercd. ἐδίδου τοῖς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐρεθίζοντες ὀρθοδόξοις ἡμῶν αὐτοκράτορι κατὰ μέριμναι ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ταῦτα πρὸς πέντε ὑποτάκτων ἐπαγγέλλομεθα, ἵνα ἀναθῇται τὴν τῶν διοικήσιν διακονηταῖς. εἰ δὲ γὰρ ἐδίδου πατριάρχῃ ἕως ἀρχιεπισκόπου ἐν πάσι νυμφολογίαι περὶ σκαπάνῃ ἀρχολογίαι, καὶ ὁρίων χωρίσματα. ἐκ τούτων γὰρ καὶ μέχρι τῶν νῦν ὧρα πέντε προκαθημένων, τῶν ἐξωκαλίων ἀρχόντων φημι. ὡς ὑπὸ πέντε αἰσθητῶν, ταῦτα διεξάγονται. ἦγεν τὴν μεγάλην οἰκονομίαν, τὴν μεγάλην ἀρχιεπισκοπὴν, τὴν μεγάλην σκευοφύλακον, τὴν χαρτοφύλακον, καὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν. Ioan. Episc. Citri in Resp. ad Cabasilam. ἀπὸ μὲν παλαιῆς ὧρας δόσεως

πρώτος ἐστὶν ὁ μέγας οἰκονόμος. δεύτερος, ὁ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἀρχιεπισκοπῇ, ἦγεν ὁ μέγας ἀρχιεπισκοπάρχης. τρίτος, ὁ μέγας σκευοφύλαξ. τέταρτος, ὁ χαρτοφύλαξ. πέμπτος, ὁ ἐπὶ τῇ μικρῇ ἀρχιεπισκοπῇ, ἦγεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος. ἕκτος, ὁ πρωτεύδικος. οἱ τινες καὶ ἐξωκαλίοι λέγονται. Ita rescribo: non ἐξωκατάκτοι. Habes itaque hic eorum omnium nomina, & ordinem: munus verò singulorum partim iam ex Balsamone scimus; & speciatim discas ex Codino De Offic. aulæ Constantinop. ac nos suo loco infra magis dicemus. Ergo errant graviter viri docti, qui putant fuisse pastores parochiarum. Antiquitus autem etiam sacerdotes erant, ecclesiasticæ gubernabant singuli, & clerum quoque proprium habebant. Sed postea, cum feriis illustribus, ipsis in suis ecclesiis occupatis, Patriarchæ honoratos ministros nullos haberent, diaconos eos fecerunt; id est, ut aliquis ex ipsis eligeretur, qui ἀρχιδιάκονος dicebatur. Codinus De Offic. κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξωκατάκτοι (ita legendum statim monebimus) ἱερεῖς ἐν ἐπισκοπῇ, ἔχοντες ἕκαστοι ἐκκλησιαστικὰ, ἕκαστοι αὐτὰς κληρὸν. διὰ τούτο καὶ τὰς μεγάλας καὶ ἐπισήμους τῶν ἐορτῶν ἡμέρας, ὅλων ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν, ὁ πατριάρχης καὶ ἔχον ὑπηρέτας ἐν τῇ μετ' αὐτοῦ. τῶν πατριαρχῶν ἔν τις ἡθέλησεν αὐτὸς διακόνους εἶναι πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ἐν ταῖς τοιαύταις ἐορταῖς. ὁ δὲ καὶ πεποιήκειν. Et quæ ibi sequuntur. Itaque hi intelligendi sunt, qui à Cabasila in Quæstis vocantur, οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες ἀρχοντικά ἐκκλησιαστικά ὀφφίκια. Hæc eius verba. τινες προτιμῆται εἰς τὸ ψηφίζεσθαι εἰς ἐπισκοπὰς, ὁ πρωτοπαπᾶς, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἱερεῖς, ἢ οἱ

ἢ οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες τὰ ἀρχοντικά ἐκκλησιαστικά ὀφείκω; Sed hoc animadverte in Respōso illo episcopi Citri, quod sex enumerat, non quinque, ut Balsamon facit loco jam citato. Expediam hunc nodum. Sciendum à primâ quidem institutione quinque eos duntaxat fuisse, postea verò τὸν πρωτεύοντα ex inferioribus in hanc classē esse alleltum à Georgio Xiphilino Patriarchâ Constantinopolitano sub imperio Alexij Comneni, idq; approbante Eustathio Metropolitano Thessalonicensi. Accipio ex Responsis eiusdem episcopi. τὸ τῆ πρωτεύοντος διὰ ὀφείκων ἐν τοῖς ὑποβιβασμένοις ὃν ἐκπαλαί ὕψερον τοῖς ὑπερέχουσιν ζωεῖται ὡς τῆ τῆς μακαρίας λέξεως πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως γεωργίου τῆ ξιφιλίνου. τῇ περὶ τῆς αὐτῆς ἐπηκολύθησε καὶ γνώμη γενναία τῶν ἁγίων μητροπολίτη Θεσσαλονίκης εὐσταθίου, ἐπαινεσά καὶ ἐξαίρετα τὸ γεγονός, ὡς εὐλόγους καὶ ἀμέμπτως περὶ τὴν. Et hinc est, quod Codinus eos sex quoq; numeret, apud quem item nomen ter corruptè legitur hodiè, his locis, κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξ κατὰ κοίλοις ἱερεῖς εὐρίσκοντο. Et postea. ὁ πατριάρχης φραγίζει τὰς τοιαύτας ἐξ κατὰ κοίλους. Tertio. περιβάλλεται ἀρχιδιάκονον ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν ἐξ κατὰ κοίλων τάξεως. Corrige. Priora duo loca habes pag. 131. alterum 133. Item in Synodo Florentinâ. Ἐ τὸν πάπαν ὁ πατριάρχης ἡ πάπας ἰσάμηνον ἐν τῇ παρὰ, ἡμεῖς δὲ καθήμενόν τινι δεξιᾷ αἰσῶ, καὶ τινι παρὰ, ζω τοῖς ἐξωκατακοίλοις. Editur, ζω τοῖς ἐξωκατακοίλοις. Iterum. ὡς γενομένη ἐν αὐτῷ τῇ βασιλείᾳ τῶν ἁγίων, τῶν καρδινάλιων, Ἐπαύτων τῶ ἀρχιερέων, Ἐ τῶ ἐξωκατακοίλων. Editur, τῶν ἐξωκατακοίλων. Vides variè

depravatam scripturam. Integra verò apud Balsamonem permansit loco citato, & Codinum pag. 5. cuius ista verba. ὁ πρωτοεὐαγγελιστῶν, ὁ πρῶτος τῶν ἐξωκατακοίλων. At in loci istius explicatione fallitur interpres, qui arbitratur fuisse admissiōnalem Patriarchæ, cū nihil minus fuerit. Hoc vult dicere ille Scriptor, per Protonotarij dignitatem aditum paruisse ad τῶν ἐξωκατακοίλων. Ille enim primus statim post eos in ordine ecclesiasticorū officiorum, quod apparet & ex recensione ipsius Codini, & ex Responsis jam semel iterumque citatis. Verba ista sunt. μετὰ τῆς ἐξωκατακοίλης διὰ (ita scribendum, non ἐξωκατακοίλης). πρῶτος ἐστὶν ὁ πρωτοεὐαγγελιστῶν.

ΕΞΩΚΙΟΝΙΟΝ. ΕΞΩΚΙΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωκίονιον. Monasterij nomen. & ἐξωκίονιτης. quicunque illic monachus. Nicetas in Alexio Comneno. Man. F. ἐπεβάλετο μὴ τὸν οἰκῶν οἶκον διακρατῆναι, καὶ κατασκευάζειν σπιτιχίσματα κατὰ τὸ ἐξωκίονιον. Codinus in Orig. Constantinop. οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἑμβολοὶ, ἀπὸ τῆς χαλκῆς, καὶ τῆς μιλίας, καὶ τῆς φόρας, μέν χρεα τῶ ταύρας, καὶ τῶ βοῦς, καὶ τῶ ἐξωκίονι. Ita scribo, non ἐξακίονι. Occurrit quoque non semel apud Cedrenum. Videtur autem fuisse Arrianorum. Colligere est ex Fastis Siculis. ἐγένετο ἐκ τῶν ῥώμης ὁ ἐκ γένους αὐτῶν ἀταλλάχτης. ὡς δὲ ἀρειανὸς τῷ λόγῳ, ὅ ἐστιν ἐξωκίονιτης.

ΕΞΩΛΗΣ.

Ἐξώλης. Exul. Glossa Græcolatinæ. ἐξώλης. Extorris.

ΕΞΩ-

ΕΞΩΜΑΚΡΑ.

Ἐξώμακρο. Eminus. Glossæ Græcobarbaræ. μακρόθεν. ὀπόμακρο. ἐξώμακρο.

ΕΞΩΜΑΝΤΙΟΝ.

Ἐξωμαντίον. Exterius mantellum, sive pallium. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ ἐξωμαντίσμαλα, ἡ ἐξωμαντία, ὅπ' ἐν. ὁππότε δὲ να σκεπασθῇ μετὰ των ὁ αὐθρῶ π' οὐ δὲ διὰ ὄνομαν τῶ αὐέμῃ. Iterum alibi. ἱμάτιον, ῥ' ἔχον. μαίτισμα τὸ ἐξωθεν. τὸ ἀπέξω μαίτισμαν. ἐξωμαντίν.

ΕΞΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ. ΕΞΩΜΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωμονιτάτον. Adelphatum, quod dabatur. τοῖς ἐξωμονίταις, id est, alterius monasterii monachis. In Constitut. Alexij Comneni. πλὴν αἱ κελεύει αἱ γυναικες μὲ δὲ παύτης λαμβάνειν χρεῖαν ἀδελφάτα τινὰ κοσμικὸν ὄντα, ἡ καὶ μοναχὸν δὲ ἑτέρῃ μοναστηρίῳ διαφέρειν. αὐτῶ, ἵνα μὴ διδῶσι κοσμικῶ ἡ μοναχῶ ἐξωμονιτάτον, ὡς ἀν βαρύνηται ἡ μονὴ δὲ τῶ ἀδελφάτα. Vide quoque Balsamonem ad Concil. vii. Can. xix. vbi legitur, ἡ μοναχῶ ἐξωμονιτή, non ἐξωμονιτάτον, quod malum. Est verò ἐξωμονιτής, qui Presbyter forensis Ratperto Monacho De Orig. Monast. S. Galli, cap. v. Assumens quendam Presbyterum forenses, nomine Werdonem, obtulit eum ad nostrum monasterium.

ΕΞΩΝΟΜΟΙ.

Ἐξω νόμοι. Extraneæ leges. Ita vocabantur ecclesiastici ius civile. Nicetas Metropolitan. Thessalonica in Resp. οἱ τοῖς τὸν τι διαπράττοντες, καθ' αὖς οἶδας καὶ αὐτὸς θεοφιλέσαστε, καὶ πρὸς τῶν ἐξω νόμων τιμωρῶνται, ὡς ὑπεύθυνοι καὶ τῶ τῆς

ζωωμοσίας καὶ πατρίας ἐγκλήματι. Synodus Chalcedonenfis Can. xviii. τὸ τῆς ζωωμοσίας ἡ πατρίας ἐγκλημα καὶ πρὸς τῶν ἐξω νόμων πάντῃ κακῶ λυσι. Balsamon in Comment. ἐξω δὲ νόμους ὁ κανὼν καλεῖ τῆς πολιτικῆς.

ΕΞΩΠΙΑΣΤΟΣ.

Ἐξωπίαςτος. Qui pullos non alit. Orneosophion. τὰ φαλκῶνια τὰ ἐξωπίαςτα κρείττονα παρ' ὅ τὰ πωλοτέρφα.

ΕΞΩΠΟΡΤΟΝ.

Ἐξώπορτον. Exterior porta. Chronicon Constantinop. ἐξώπορτα δὲ ἐτύγχανεν. ὁππὶ δὲ ἡρακλείας περιεκτίσθησαν, γενόμενων ἐκείσε θαυμάτων καὶ ὁππῶν πολλῶν τῆς ἀγίας θεοτόκης. Vide infra ἐξωπόρτης.

ΕΠΑ.

Ἐπα. Ecce. Simeon Cabasilas in epist. περὶ δὲ τῶν διαλέκτων τὶ ἀν καὶ εἶποιμι; πολλῶν ἔσων, καὶ διαφόρων, ὑπὲρ τῶν ἐβδολομήκοντα. τέτων δὲ ἀπασῶν ἡ τῶν ἀθλωαίων χειρίσῃ. βελόμφοι γὰρ εἰπῶν, ἰδὲ πᾶσις, ὑπὸ ἡν, καὶ ἑλλήνων διαμαρτυρῶν. λέγουσιν ἀντὶ τέτων. ἐπα πῖς, ἐπα ζολή, ἐπα ῥωμαϊκὴ κελσι.

ΕΠΑΚΟΤΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἐπακωμβίζειν. Suidas in Etymologico. σκήπιω, τὸ ἐπακωμβίζω. Vide supra, ἀκωμβίζειν. Moschion De Morb. Muliebr. cap. li. ἐξ ὧν αἱ δὲ εἰς τὰ διεξία καὶ τὰ ἀριστερὰ πλάγια σῆναι ὀφείλῃ. ζιν, ἐφ' αὖ ἐπακωμβίσαι ὀφείλει.

ΕΠΑΝΟΙΚΙΟΝ.

Ἐπανόικιον. Tributū. Nicetas in Man. Comneno, lib. iv. ὁρῶν ἀντὰ πρῶτα
X ij κλέσ

κλίθη αὐτὸς, ἔπειτα ἡ βασιλεία ῥωμαίων
μέρη ἵσας ἐκείθεν ἐπανοικίε.

ΕΠΑΝΟΚΛΙΒΑΝΑ.

Ἐπανοκλίβανα. Quæ lorice super-
induebantur. Nicephorus περὶ τῶν
βλ. πολ. cap. XI. θώρακας ἀμπεχομέ-
νων, καὶ τὰ λεγόμενα ἐπανοκλίβανα μὴ
λευκὰ ὄντα.

ΕΠΑΡΧΟΣ.

Ἐπαρχος. Dignitas media inter
magnum Pappiam, & magnum Drun-
garium biglæ. Munus autem eius sub
postremis Imperatoribus nullum, &
sub antiquis planè incognitum. Co-
dinus De Offic. aulæ Constantinop.
ὁ μέγας παππίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπερε-
σίου ἀνεπίγνωτον, νῦν δὲ ἐδεμίαν. ὁ ἐπαρ-
χος αὐταύτως. νῦν δὲ ἐδεῖται. Hic ci-
trina primitus gestabat vsque ad tem-
pora Andronici I. Palæologi, qui ad-
emit, deditque Ioanni Palæologo. Idē
Codinus alibi. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνι-
κος τῶν παλαολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρας
ἀπὸ ἀρχῆθεν ἐφόρει ὁ ἐπαρχος κίτωνα,
ἐφόρει ταῦτα ἰωάννου τὸν παλαολόγον τὸν
ἀντιφών αὐτῷ, τὸν τῷ πορφυρογεννῆτα ἕχον.

ΕΠΕΙΚΤΗΣ.

Ἐπείκτης. Cedrenus. βασιλεὺς δὲ ὁ
ἐπείκτης τῷ βασιλεὺς τὸ δόρυρρον ἐκοινώσα-
το ἱερωνῶ καὶ βικλαρίω. Iterum alio lo-
co. καὶ εἰ τῷ δὲ ἀνδρόνικῳ τῷ λυδῷ παῖ-
θις, χερσφόρος ὁ ἐπείκτης, καὶ ἐξέρδης
ὁ μογκός. Magnæ hîc tenebræ sunt eru-
dito interpreti, Gulielmo Xylandro. Apud Zonaram legitur, ὁ πῆκτης βασι-
λεὺς. Corrige ad Cedreni exemplar.
ἐπείκται, erant Compulsores, qui à lu-
dice adiungebantur Executoribus. Ba-

filic. Eclog. IX. ἄτε ἄρχοντες εἴησαν δι-
κασαί, ἄτε θεοὶ διατηταί. ἔχοντι καὶ ἄτοι
ἐκδιδασαί καὶ ἐπείκταις.

ΕΠΙΓΓΑΤΟΣ.

Ἐπιγγάτος. Vide, ἐπιγγάτος.

ΕΠΙΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Ἐπιγονάτιον. Genuale. Etiam ὑπογο-
νάτιον vocabatur, ut infra dicemus.
Marcus Patriarcha Alexandrinus in
Quæsitis ad Cabasilam. ἐκχωρηθὲν ἐς τὰς
ιερεῖς ἡγεμόνας ὄντας, ἢ πρωτοπαπάδας, καὶ
τὰς ἀρχιερεῖς, δι' ἑπιστασίαν καὶ ἑπιγονατίαν
δοποτεμνύεσθαι, ἢ κεκάλυται; Horum so-
lus Patriarcha ius habebat. Rem, ejus-
que rationem, tradit Balsamon in Re-
sponsis. ἡ τῶν ἑπιστασίαν καὶ τῶν ἑπιγο-
νατίαν ἱερωσύνη ἐνδυμνία μένοις τοῖς ἀρχιε-
ρεῦσι πεφιλότηται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχει
τῷ κυρίῳ ὅθεν καὶ ὠλήθη ἡμῶν ἰησοῦς χριστός.
Minister, qui hæc portabat, subterne-
batur; ὁ δὲ τῶν γονάτων dicebatur. Co-
dinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ
ἐπὶ τῶν γονάτων, κρεμῶν τὸ ἑπιγονάτιον τῷ
ἀρχιερεὺς. Mysticam autem signifi-
cationem accipimus ex Balsamone, de
privileg. Patriarch. τῶν γονατίων τὰ ἑπι-
βλήματα δοξάζουσι τῷ λεντίῳ τὸ ἐγχερίδιον.
δι' ὃ τὰς πόδας ὁ κύριος τῶν δόξων
ἀπέστηξεν.

ΕΠΙΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἐπικάμιζον. Tunica. Ioannes Tzet-
zes ad Hesiodi ἔργων, lib. II. χιτῶν δὲ
ἐστὶ κατὰ τὸν νῦν, καὶ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν,
τὸ λεγόμενον ἑπικάμιζον. Corrīgenda sunt
Glossæ Basilicor. καμῆζον. τὸ ἐπικάμι-
ζον. χιτῶν. Malè editur, ὁ ἐπικαμάταν
χιτῶν.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΚΑΡΙΟΝ.

Ἐπικάριον. Pallium. Chlamys. *Homilia Scholastica vetus.* κατὰμαζόν μοι τῷ κεφαλῶν, καὶ τὰς πόδας, διὰς ζανθάλια, ὑπόδυσόν με, ἐπίδ' ἑπικάριον. In *Glossis veteribus* est. *Amicium, epikáριον.*

ΕΠΙΚΟΜΒΙΑ.

Ἐπικόμβια. Ea erant, quæ Imperator festo coronationis vel nuptiarum die spargebat in populum. *Codinus De Offic. aulae Constantinop.* ὅπως καὶ αὐτὸς εἰπόντων ἐπικόμβια ὡρᾶ μὲν ζυγκλητικῶν τῷ λαῷ. Erant vero segmenta panni, quibus involuti nummi aurei, argentei, ærei. Idem *Codinus.* εἰπόντων εἰς τὸν λαὸν ἃ λέγουσιν ἐπικόμβια. ἐστὶ ἡ τοιῶτον. τμήματα ἐκ παλαιῶν κόπτοντες, καὶ ἐν ἐκάστῳ τμήματι νομίσματα μὲν χρυσᾶ τρία, ἀργυρᾶ δὲ τοσαῦτα, ἑ τρία ἐξ ὀβολῶν, περιδιδάσκοντες εἰπὼσιν εἰς τὸ πλῆθος. εἰπὼσιν δὲ τὰς δόσεις ἀριθμῶν χιλιάδων ὅσον αὐτὸς βασιλεὺς. εἰδισκόμενον δὲ Ἰππὶρὶ πλεῖν τὰ τοιαῦτα ἐπικόμβια ἐν τοῖς παυλίστοις τῇ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ναῷ, ἤγεν ὃν ἦ εἰρηλατῶν ἀνταρῶν, ἰσαμέναν τῇ εἰρηλατῶν ἐπάνω τῶν ἀνταρῶν βαθυμῶν. *Capitacuzenus Hist. lib. 1. cap. XL1.* Die quo Imperator vinctus exiit ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ab aliquo eius optimatum, quem ad hoc delegerit, in populum iaciuntur, quæ vocantur *Epikombia*. Sunt autem fasciculi segmentis linteis idligata habentes numismata aurea Imperatoria tria, totidem argentea, aut plur., & obolos æreos totidem. Sparguntur huiusmodi fasciculi circa decies mille, in vestibulo præcipue. Mos verò Constantinopolitanis pecuniam segmentis implicatam gestare, loco crumenarum, quod & hic observare licet, & in *Lectionali.*

Non modicum auri ligans in panno perrexit ad domum viri. Hæc autem segmenta, has crumenas, ἐκ τῶν κόμβων appellabant, & κομβολύτας crumenarum sectores. *Hesychius.* κομβολύτης, θαλασσιότης. Atque hinc est, quod illa Imperatorum ἐπικόμβια nomen traxerunt. *Prochorus De rebus gestis S. Ioannis Evangelistæ,* δόξασεν μὲν χρυσίς, nominat. ὁ δὲ δόξασεν μὲν χρυσίς ἐδείκνυν αὐτοῖς, λέγων. Et mox iterum. καὶ πάλιν τὸν δόξασεν μὲν χρυσίς ἐπέδεικνυν αὐτοῖς. *Apud Georgium Pachymerium Hist. lib. ix. cap. 1.* in coronatione Michaelis Palæologi. εἰπὼσιν οἱ συνήθεις δόξασεν μὲν Vbi ineptissimum est, quod *Hieronymus VVolphius*, vir alias non ineruditus, interpretatur δόξασεν μὲν, *fasciculus solum.*

ΕΠΙΚΟΡΜΙΟΝ.

Ἐπικόρμιον. Mensa coquinaria. *Eustathius ad Odyss. γ'. β'.* ἐπικόρμιον, ἀντι-τὴ τῇ, ἐπάνω τῇ τραχίλει πλῆξεν. ὅθεν καὶ ἐπικόρμιον ὡρᾶ τοῖς παλαιῶν τὸ ἐπὶ ξύλῳ, ὡς ἐπὶ ξύλῳ ἐπικόρμιον λέγεται. Iterum alibi. ad *Odyss. β'.* παρθένοι κεφαλὰς ἀντι τῇ πρῶτῳ. ἢ ὡς ἐν ἐπὶ ξύλῳ, ἢ τὴν ἐπικόρμιον, ἢ τοὺς ἐπικόρμιον θέντες ὡς κοπῶνται.

ΕΠΙΚΟΤΤΖΟΛΟΝ.

Ἐπικόττζολον. *Camasus. Psellus De Grammatica.*

κάμτζον, τὸ ἐπικόττζολον. κέφ' ὅ, εἰδ' ὅρνε.

Constantinus De Administr. Imp. ὁ δὲ αὐτὸς κλητὸς τὸν πατριῆκιον ζαμωτῶν ἐδυσώπησε, τῷ τότε καιρῷ ὡς ἀποκοιμωμένον αὐτὸν ὄντα, μετεῖναι αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα, τὸ γινώσκειν αὐτὸν, καὶ φορεῖν ἐπικόττζολον, καὶ πρὸς χεῖρας εἰς τὸν λαοκρατῶν.

ΕΠΙΔΟΥΡΙΚΟΝ.

Ἐπιλάριον, sive Ἰπιλώριον, & Ἰπι-
 λάρικιον. Viri docti interpretantur,
praeextat vittatam loris. Non debe-
 bant. Nihil enim aliud est, quàm su-
 perula thoraci superindui solita. Nam
 λάρικον, sive λάρικιον, pro λώριον &
 λωρίκιον dicebant, vt infra ostendi-
 mus. Cod. De Offic. Φορεῖ δὲ φακω-
 λίδρα, καὶ Ἰπιλάριον, οἷα τὰ τῷ λογιθέ-
 τῃ. Et crebrò illic occurrit. Iulius A-
 phricanus De Appar. Bell. καὶ ῥά τῃ
 περὶ Ἰπιλώρικα καὶ καμιλαύκια παχία,
 εἰ δειήσαι, ἀντὶ καοσιδίου. Ioannes Tzet-
 zes ad Hesiodi ἔργ. β'. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ
 τὰς ἀκριβεστάτας τῶν παλαιῶν, χιτῶν καὶ
 φάρσ. ἐστὶ τὸ διεχισμὸν ἱμάτιον, ὃ κα-
 λῶν ἐπιλώρικον.

ΕΠΙΜΑΛΟΣ.

Ἐπίμαλ. Vermiculi genus. Eu-
 chologium in Orat. Tryphonis pro
 hortis, vineis, & aruis. βρέχ, ἀκρίς,
 Ἰπίμαλ, καλιγάρης, μακρόπῳς, μύρ-
 μηξ.

ΕΠΙΜΑΝΙΚΟΝ.

Ἐπιμανίκον, sive ἐπιμανίκιον. Super-
 manicale. Demetrius Constantinop.
 Hieracophij lib. 1. cap. cxciv. καὶ
 ἔτι τὴν τὴν λαοὶ τῷ πέρδῃ ἐπιθῶναι,
 καὶ τοῖς ποσὶ τῷ ἱέρακι, περιελθὼν
 τῷ καλῶν ἐπιμανικῶ. Et mox iterum.
 τὴν δὲ ἡδὴ τμηθεῖσαν κεφαλὴν ὡς
 θῆς ἀνωθεν τῷ ἐπιμανικῷ, φαγεῖν τὸν ἱ-
 ερακα ἐξ αὐτῷ ὡς σκευάζον. Erat quo-
 que ornatus manicae sacerdotis in
 dextro brachio. In Liturgiâ Chryso-
 stomi. καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ ἐπιμανικία
 ἐν τῷ τῷ δειξίᾳ χειρὶ, λέγει ἔτι. Erat
 verò intertextâ effigies Servatoris.

Chronicon Constantinop. & κατεδῆ-
 ξατο προσκυνησά τὸ ἐπιμανίκον τῆς δεξιᾶς
 τῷ χωρεπισκόπῳ ὑφαιῶς ἐπάνω κοσμη-
 μόν τὴν εἰκόνα χρίσθ. Horum autem
 gestandorum ius soli præsules sacro-
 rum habebant. Balsamon ad Mar-
 cum Patriarcham Alexandrinum,
 Resp. xxxvii. ἡ τῶν ἐπιμανικῶν καὶ
 τῶν ἐπιγονατίων ἱερωτάτη ἐνδομυρία μόν-
 οῖς τοῖς ἀρχιερεῦσι πεφιλότηται, ὡς τὸν τύ-
 πον ἐπέχουσι τῷ κυρίῳ καὶ θεῷ καὶ ὡς ἡ
 ἡμῶν ἰσοῦς χρίσθ. Mysticam rei huius
 rationem discimus ex eodem Balsa-
 mone, lib. De Privileg. Patriarch. τὰ
 τῶν πατριαρχῶν τῶν ἀγίων ἐπιμανικά ταῖς
 χειροπέδας τῷ κυρίῳ δειξάμεν, ὡς ἐκὼν
 ὑπέστη διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κατὰ μασι-
 γίαν ἀγῶν. Eadem quoque tradit
 Responso citato.

ΕΠΙΜΟΔΙΟΝ.

Ἐπιμόδιον. Biton in Mechanicis
 χρήσιμον δὲ ἐστὶ καὶ φυτεύειν ἐν τῇ πόλει καὶ
 κύκλῳ περὶ τὸ τεῖχος, ἵνα κατασκευασμέ-
 νῃ τῷ ἐπιμόδιῳ φαρμάκῃ μηδὲν ὑμῶν πά-
 ρωσιν οἱ πολῖται.

ΕΠΙΟΥΡΟΣ.

Ἐπίουρος. Epiurus. Subscus. Glos-
 sa Græcolatinæ. γόμφ. ἐπίουρος. Com-
 pages. Iterum alibi. ἐπίουρος. Com-
 pages. Hesychius. ἐπίουρος. ἐπίσκοποι,
 καὶ ἡλοι ξύλινοι. Sotion Geoponic. lib.
 x. ἐκ δασορρίπῃ τὸν καρπὸν τὰ φυτὰ, ἐὰν
 τὴν εἶσαν περιούρας καὶ τρυπήρας κεανῆς
 ἐπίουρον ἐμβάλλῃς, καὶ γῆν ἐπιστρωρεύῃς.
 Palladius lib. xi. Tit. viii. Si roma
 decurrant, oleasri epiurum terebrata in-
 fige radici. Augustinus De Civit. Dei,
 lib. xv. cap. xxvii. Lignum ligno per
 subscudines, epiros, clavos, & giuten bi-
 tumi-

tuminis non potest adhaerere. Rescribo *ἐπιυρος, κλάυος*. Isidorus Orig. lib. XIX. cap. XIX. *Epigri, & clavi sunt, quibus lignum ligno adheret.* Idem scribo, *Epivri*. Idem mendum quoque est in Glossis ejus: tolle. Non rectè olim fenssi Animadvers. Miscell. lib. IV. cap. XI. At verò nunc muto, & retracto. Apud Etymolog. βλήτρον ζημαίνει τὸς κατὰ ἀζμονίαν γόμφους, τὸς πύρας. Corrigo. τὸς ἐπιπύρας. Simili penè modo apud Senecam De Benefic. lib. II. cap. XII. *Pigros hodiè editur.* Tu restituere, me auctore, *ἐπιυρος*.

ΕΠΙΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

Ἐπιριπίάριον. Vestis genus. Ioannes Cuiropalates in Constantino Leonis F. τῶ Συμεῶν ὑποκλίναντ' τῷ πατριάρχει τὴν κεφαλὴν, καὶ εὐχὴν δέξαμεν παρ' αὐτῶ, ἐπιτιθέντ' ὡς φασὶ τῇ βασιλεὺς κεφαλῇ ἀντίστροφῶς τὸ ἴδιον ἐπιριπίάριον.

ΕΠΙΣΕΛΛΙΟΝ.

Ἐπισέλλον. Sellæ indumentum, sive coopertorium. Vide Gloss. Rig. Sed in Glossis Græcolatinis longè aliud est, itaque malè confunditur. Explicatur, *Subsellium*. Daguis. Ioannes Savaro, V. CI. Notis in Sidonium legendum censet *Abacus*. vel, *Bacus*. Sed fallitur: nam *Daguis* est Gallicum *Dais*.

ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΑΝΟΣ.

Ἐπισκοπεϊανός. Episcopianus. In Novellâ Isaacij Angeli. ἐπὶ παρασίᾳ τῶ εὐλαβῆς ἐπισκοπεϊανῶ κυρῶ κανονιστικῇ τῇ χειρομάχῃ. Et mox. περι-

δέμμοι, ὅτι καὶ ἐπισκοπεϊανὸς κατ' ἐπιτροπὴν τῷ Θεοφιλεστάτῃ χαρτοφύλακος κατὰ τὸ ἔθ' ἀπέσάλησαν εἰς τὰ, ἐν οἷς καταδύει, κελία.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΕΠΙΣΚΟΠΗ.

Ἐπίσκοπος. Antistes ecclesiæ. Barlaam De Paræ principatu, cap. I. I. κοινῇ μὲν, ὡς εἴρηται, οἱ τῶ λόγῃ μαθηταὶ ποιμένες τε καὶ διδασκαλοὶ τῆς οἰκονομίας ἐτύγχανον. μερικῶς δὲ ποιμένας, ὅς ἐπισκόπους ὠνόμασαν, ἄλλον ἄλλης πόλεως ἢ χώρας πρεσβεύοντο. Occurrit passim. Et hinc ἐπισκοπή. Episcopatus. Iulianus in Epist. ad Alexandrinos. ἀθανάσιον δὲ πυνθάνομαι τὸν τολμηρότατον ὑπὸ τῶ ζωῆθες ἐπαρθέντα θρόνους ἀντιλαβῆναι τῶ λεγομένῃ παρ' αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνον. Et hæc quoque vox obvia. Prima autem episcoporum institutio unde sit, accipimus ex Sedulio Scoto Comment. in epist. Pauli ad Tit. cap. I. *Antequàm diaboli instinctu studia in religione fierent, & dicerent in populis: ego sum Pauli, ego autem Apollo, ego autem Cephe, communi Presbyterorum consilio ecclesiæ gubernabantur. Postquam verò unusquisque eos, quos baptizaverat, suos putabat esse, non Christi, in toto orbe decretum est, ut unus de Presbyteris electus superponeretur ceteris, ad quem omnis cura ecclesiæ pertineret, & schismaticæ semina tollerentur.*

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΡΧΗΣ.

Ἐπιστημονάρχης. Doctrinæ ecclesiasticae præses. Erat titulus Imperatoris Constantinopolitani. Demetrius Chomatenus in Resp. ad Cabasilam. ὁ βασιλεὺς χάρις οἷα κοινὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιστημονάρχης.

μονάρχης καὶ ὧν καὶ ὀνομαζόμενον καὶ ζωοδικαῖς γνώμας ὁπιστάει, καὶ τὸ κύριον ταύταις χαρίζεται. ἐκκλησιαστικὰς τάξεις ρυθμίζει, καὶ νομοθετεῖ βίαν καὶ πολιτείαν τῆς βίβλου. καὶ μὲν καὶ δίκας ὁπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ πρὸς γε κληρυσσῶν ψήφοις ἐκκλησιῶν. ἐνάγει δὲ ἐξ ἀπὸ ἐλάττης τιμῆς εἰς μέζονα, δηλαδή ἀπὸ ἐπισκοπῶν εἰς μητρόπολιν, ἢ ἀπὸ ἀρτίων, ἢ πόλιν τιμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥΣ.

Ἐπιστολεύς. Optio protocarabi, qui secundas tenet. Basilius in Naumachicis. ναύαρχος, καὶ ὁπιστολεύς. λέγεται δὲ ὅτι τῆς σόλης διάδοχος τῶν ἀναρχῶν.

ΕΠΙΤΡΑΧΗΛΙΟΝ.

Ἐπιτραχήλιον. Collarium patriarchæ, & archidiaconi. Malaxus in Hist. Patriarch. ὁμνυσεὶν ὄρκους φερκίους καὶ φοβεράς εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ἔμετα ἐπιτραχήλις ἐώμοφορος. Codinus De Offic. περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς παιδαγῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ ζωήθεις αὐτῷ σιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτῷ ἐφελόντι, καὶ μὲν ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὠράριον. In Liturgiâ Chrysostomi. εἶτα λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ εὐλογήσας, ἀπαράζεται. Mysticam significationem tradit Germanus in Hist. Eccles. τὸ τῆς ἐπιτραχήλης δεξιὸν μέρος πέφηνεν ὁ κάλαμος ὃν ἔδωκεν ἐμπαίζοντες τῇ δεξιᾷ τῶν χειρῶν. τὸ δὲ ἐξ ἐκωνύμια μέρος, ἢ τῶν σταυρῶν βασιλῆα ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Anonymus in vita Arsenij μονώτατος, ἔασκευτος, μόνον τὸ ἐπωμάδιον, τὸν τῶν χειρῶν σταυρὸν, φέρων. Aliter Balsamon De Privileg. Patriarch. τὰ ἐπιτραχήλια διαζάξας τὸ φεράμενον τὸ ἐκλύσαν τὴν ζωὴν πρὸς τὸν θάνατον. Vide etiā Bedam De Tabernaculo, lib. III. cap. IV.

ΕΠΤΑΣΚΑΛΟΝ.

Ἐπτάσκαλον. Vide infra. σκάλα.

ΕΠΩΜΑΔΙΟΝ.

Ἐπωμάδιον. Idem quod ἐπιτραχήλιον, de quo supra. Macarius Chrysocephalus De Exaltat. Crucis. τὸν σταυρὸν ὡς ἐπωμάδιον ἔχων τὸν αἰοῖμον ἐκπύως ὑπέστη δι' ἡμᾶς θάνατον.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ.

Ἐργαστηριακόν. Tributum, quod pro officinis suis soluebant officinatores. Mentio eius fit in diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzen Chron. lib. III. cap. XXIV. ἐξοπορεσίας, κοσμητικῶν, καπηλιαρικῶν, μινιατικῶν, ἐργαστηριακῶν, μετὰ ξυλινῶν.

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ.

Ἐργόχειρον. Opusmannum. Cassianus De Discrēt. μηδὲν ἄλλο ἐνθυμεῖσθαι, μὴ περὶ σκέψεως ἀδενέλιων, μὴ περὶ ὑποδοχῆς ξένων, μὴ περὶ ἐργοχείρων. Balsamon ad Concil. VI. Can. XIX. πολλοὶ δὲ μάλλον ἐν ταῖς κυρτανύμοις, ἐν αἷς εἰωθαζίν ἅπαντες σχεδὸν τῇ ἐκκλησίᾳ προσεδρεύειν, τῶν ἐργοχείρων αὐτῶν ἀπαλλαττόμενοι. Typicum Sabæ, cap. V. οἱ δὲ ἀσχολοῦνται εἰς τὸ ἐργόχειρον, οἱ δὲ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

ΕΡΗΜΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Ἐρημόκαστρον. Urbs habitatoribus vacua. Constantinus De Administr. Imp. ἢ δὲ κατωῦα τῷ πόλιν ὑπερμεγέθους, καὶ ἐάλω ὑπὸ τῶν εὐανδρίων, ἢ τοι τῶν ἀφελκῶν, καὶ κατέλυσαν αὐτὴν. ἐρημόκαστρον δὲ ἔστιν ὅταν ἐν αὐτῇ οἱ λαγυβάριοι. Occurrit apud illum pluries.

ΕΡΗ-

ΕΡΗΜΟΝΝΕΙΝ.

Ἐρημόννειν. Vastare. Defolari. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλάπαζοντα. πορθύντα. λαμβάνοντα. ἀρπάζοντα. ἐρημόννοντα.

ΕΡΜΗΤΑ. ΕΡΜΗΤΑΡΙΟΝ.

Ἐρμητα. *Armenta*. Inde ἔρμηταρον. *Armentarium*. Glossæ veteres Latinogracæ. *Armentarium*. ζύλον ἐρμητάριον.

ΕΡΡΗΣ.

Ἐρρης. *Henricus*. E Gallico, *Henri*, pro *Henri*. Nicetas in Balduino Flandro. περί μιλῶ τοίνυν τὸν φυλλοχόον τῆς πάσης ἐξείσιν ἔρρης ὃ τῷ βαλδουίνῳ κασίγνητός ἐστι. Et pluries occurrit illo libro.

ΕΣΕΝΑ.

Ἐσένα. Tu. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

τὸ πόσαν χρόνων θιάσημα παρέδραμον δι' ἑσένα.

ΕΣΚΟΤΗΟΝΔΙΑΙ.

Ἐσκηπονδίαι. *Sesquipondia*. Suidas. ἑσκηπονδίαι, κατὰ ῥωμαίους τετραγώνια ἑφόδια. Melius *Σετσηπόνδια* scribitur in Glossis Basilicorum. Sed cur militaria viatica interpretantur? an intelligunt buccellata? & hoc illorum pōdus? Porro inquirendum censco.

ΕΣΟΤ. ΕΣΤ.

Ἐσ, sive ἐσού. Tu. Glossæ Græcobarbaræ. ζυλὸν ἐ τρέφω, κύνας τρέφεις ἤ γυν, ἐσὺ ἢ ἐσὶ ὅπῃ δὲν θύνηται μηδὲ ἡμπορεῖς να θρέψῃς τὸν ἑαυτὸν σε, ἀνατρέφεις σκύλας. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ἀλλὰ καὶ γλυὺ καὶ θάλασσαν ἐσὺ ὅλυν τὴν ἡζεύρεις.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ἐσπερινός. Hymnus vespertinus, in ecclesiâ cani solitus. Triodion. μετὰ δὲ τὸν ἑσπερινὸν ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ἐσθίουμεν τυρόν τε καὶ ὦα. Sed extra ecclesiam cantabant Aimenij. Observo apud Theorianum in Legar. Armen. τῶν ἐν ῥηθέντων, ἡρξάμεθα εἰς ἱερῆς αὐτῆς ψάλλειν τῷ ἑσπερινῷ τὴν ἀκολουθίαν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν αὐτῶν συνήθειαν. Duplex autem erat: unus ὁ μέγας, alter, ὁ μικρὸς. Menologium. χρὴ εἰδεῖναι, ὅτι εἰ τύχη ἢ παρ᾽ ἑσπερίῃ ἐν κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, σιχηρὰ ἀνασάξιμα καὶ τῆς θεολόγου, ὡς σύνηθες. ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθει σιχολογίαν, &c. Marcus Hieromonachus De Dubijs Typici, cap. 111. καὶ ψάλλεται, ὅτε θέλῃ ὁ ἐκκλησιάρχης, ὁψὲ σαββάτω, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ σιχηρὰ ἀνασάξιμα, καὶ τῆς θεολόγου, ὡς σύνηθες. ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μὲν τὴν συνήθει σιχολογίαν. Peragebatur ὁ μικρὸς ante occasum solis, horâ decimâ, ut numerabant Græci; ὁ μέγας verò paullo post occasum. De minore disco ex Typico Sabæ, cap. 1. de altero cap. 11.

ΕΣΠΙΝΗ.

Ἐσπινή. Papilio. Glossæ Benedicti. *Papilio*. ἑσπινή.

ΕΣΩΒΙΓΛΑ.

Ἐσώβιγλα. Interiores ac propiores excubia. Niceph. περί τῶν παρὰ τοῦ cap. XXI. ἀλλὰ καὶ εἰς γλας ἐχέτω διαπάς, ἐξώβιγλα, καὶ ἐσώβιγλα.

ΕΣΩΔΙΑ.

Ἐσωδία. Pro, εἰσοδός. Introitus. Reditus. Ioannes Glycas De Van. Vitæ. πᾶς ἐγίνει ὁ εἰσοδός τῶν ὁ πολλὸς, πᾶς εἰσόδος ἡ εἰσωδία τῆς.

Υ

ΕΣΩ.

ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΙ. ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ.

Ἐσωμονίται. Opponuntur τοῖς ἔσωμονίταις, de quibus supra. In Constitut. quādam Alexij Comneni. περιμότεροι γὰρ ὁ Φίλαρχιν εἶναι οἱ ἔσωμονίται τῶν ἄλλων πάντων, εἰς τὸ λαμβάνειν τὰς χρεῖας αὐτῶν. Inde ἔσωμονιτάτον, ut ἔσωμονιτάτον, adelphatum monachorum intra monasterium habitantium. In eādē Constitut. εἰ γὰρ ὁπιβαρύνεται, λείψει πάντως καὶ τὸ ἔσωμονιτάτον, καὶ γίνεσθαι αὐτὶ μιᾶς κερύμα. Habes eadem apud Balsamonem ad Concil. vii. Can. xix.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΡΧΗΣ.

Ἐταιρεία. Cohors quādam, quæ non constabat ex milinibus Romanis, sed Romanorum socijs, & auxiliarijs. Cedrenus. βασιλεὺς ἔτ' ἐτύγχανεν, ὁ πατὴρ δὲ τῶν περὶ τὴν πόλιν, ἐν τῷ τάγματι τῆς ἑταιρείας κατέλεγμην. Item. ὅπερ πυθόμενος ὁ βασιλεὺς, ἀπέστειλε τὸν τῆς ἑταιρείας ἄρχοντα μὲν τινῶν στρατιωτῶν. Ioānes Cuiropalates in Michaële Rhancabe. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν τῇ ὑπερδεξίᾳ τῶν πρὸς αὐτὸν κατὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἑταιρείας, κατέσκόπη τὰ δρώμενα. Huius præfectus ἑταιρφεάρχης dicebatur, eratq; nō vnus. Obseruo apud Cedrenum. τῇ αἰτήσῃ τε τῆς παρεβλήθησαν Συμεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ Θεόδωρος ὁ γυναικαδέλφους αὐτοῦ ὁ ξυφινέζας, ἑταιρφεάρχαι. Sed erant cohortes quoq; plures; quarum vna nominabatur, ἡ μεγάλη. Ioannes Cuiropalates in Michaële Callaphate. αὐτὶ δὲ νικολάος στρατηγὸς αὐτοκράτωρ κωνσταντῖνου ὁ τῆς μεγάλης ἑταιρείας ἄρχων, &c. Atq; huius præpositus, ὁ μέγας ἑταιρφεάρχης. Cantacuzenus lib. ii. cap. vi. In hostem lenso passu & ordine, Εκοιτοχο magno Hetariarchâ ducete pro-

cedebant. Corrige VVilhelmum Tyrium De bello sacro, lib. xxi. cap. xvi. Erant per idem tempus Hierosolymis domini Imperatoris nuntij, Andronicus Angelus, Ioannes vir magnificus Megaeteriarcha. Malè editur, Megaltriarcha. Dixit Megaeteriarcha, qui μέγας ἑταιρφεάρχης, quæ admodum Megadux, & Megadomesticus, qui μέγας δὲξ, & μέγας διομέσικος. Mulus eius propriè erat, exules & profugos è socijs & confederatis imperij Constantinopolitani excipere. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. δέχεται δι' ἑτ' (ὁ μέγας ἑταιρφεάρχης) καὶ τὰς περὶ τοὺς κομμάδας φυγάδας, διὸ καὶ ἑταιρφεάρχης καλεῖται, ὡς τὰς ἑταίρας ἦτοι τὰς φίλας δεχόμενος. Apparet quoque ex eiusdem verbis alibi. ὁ ἑταιρφεάρχης ὑπηρετῶν εἰς τὴν πόλιν, ὡς παρερρηται, συνυπηρετεῖ δὲ καὶ τῷ μεγάλῳ ἑταιρφεάρχῃ ὑπὲρ τῶν περὶ τὴν πόλιν.

ΕΤΖΗ.

Ἐτζη. Ita. Glossæ Græcobarbaræ. εἰς τοῖς τὸν τρόπον. ἡ ἑτζη, ἡ ἵτζη. Iterum alibi. ἔτ' ὡς ἐκάλαν. ἑτζη ἔλεξαν, ἡ τζη ἐκάλαν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

ἑτζη αὐτοὶ ἐσκόπωνσαν τὰς μαχικὰς βατράχους.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐευαγγέλια. Non semper ita vocabant sacrâ tetrabiblon quatuor Evangelistarum, sed certa quoq; ex illis excerpta, & themata, quæ statis diebus populo prælegebant, qui διδάσκαλοι τῶν ευαγγελίων nuncupabantur. Et sic ferè semper intelligi debet apud Codinum De Offic. Ecce in illis verbis, ἑπτὰ τῶν ευαγγελίων ἀναγνώσκοντες παρ' αὐτοῦ, ἕτα...

εἰση,

ἔπη, τὸ ὕδωρ βάλλει εἰς τὸν νηπῆρα, ὡς καὶ
 ἐν τῇ λεκαῇ τὸ ὕδωρ ὁ βασιλεὺς. Et men-
 dum est in illo loco. τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ,
 τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, ἢ τῇ με-
 γάλῃ πέμπτῃ, ἀναγινώσκονται τὰ τέσσαρα
 εὐαγγέλια. Non enim legebant totam
 illam tetrabiblon, quod hæc lectio præ
 se fert, sed quatuor eiusmodi themata,
 quæ dixi. Corrige itaque: ἀναγινώσκον-
 ται τέσσαρα εὐαγγέλια, pro numero sci-
 licet dierum. Orta corruptela est ex
 supinâ iteratione postremæ syllabæ
 verbi, ἀναγινώσκονται. Erat verò certus
 horum numerus, & ordo: quod ex isto
 loco apparet. τῶν δὲ εὐαγγελίων τὸ μὲν
 πρῶτον ὁ πρῶτοπαπᾶς (ἀναγινώσκει) τὰ ἴ-
 λοιπά ἱερεῖς ἕτεροι. Et erant quidem duo-
 decim. Clarè liquet ex istis verbis. καθ'
 ἡμῶν ἀναγινώσκονται τὰ δώδεκα εὐαγγέλια.
 Iterum paullo post. καὶ ἄτε γε πάλιν
 μέλει ἀναγινώδῃαι ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ
 δηλωθεὶς ἀρχὸν τῶν λαμπάδων λαμβάνων
 δίδωσιν αὐτοῖς τῷ βασιλεῖ καθεξῆς ὁμοίως
 μέλει τῶν δώδεκα. Et singula quidem
 diversis temporibus legebantur, uni-
 versa autem quater duntaxat in anno.
 Capiō ex Anastasio in Leone III. Fecit
 verò vestem super altare maius chry-
 soclavam, diversis ornatam picturis, quam
 constituit quatuor temporibus per annum
 in duodecim lectionibus ponere. In his ve-
 rò lectionibus post Evangelium etiam
 Symbolum legebatur, idq; ex decreto
 Synodi Constantinopolitana. Rem &
 causam tradit Berno, De Reb. ad Miss.
 spectant. cap. 1. In duodecim lectionibus
 symbolum quod fidei Catholica post Evan-
 gelium recitatur, ut per sanctum Evan-
 gelium corde credatur ad iusticiam, per sym-
 bolum autem ore fiat confessio in salutem.

Quod tamen non secundum Nicenam con-
 cilium, sed secundum Constantinopolitanū
 canimus translatus. Donec autem Eū-
 gelium legeretur, reverentiæ ergo non
 sedebatur in ecclesiâ Latinâ, ex decre-
 to Anastasij: Diaconus autem, qui le-
 gebat, in ambone vertebat se ad meri-
 diem, id est, ad viros, fœminis ad aqui-
 lonem sedentibus. Accipimus ex Mi-
 crologo, De Eccles. Observat. cap. 1x.
*Iuxta decretum Anastasij pape non sede-
 tur, dum Evangelium legitur; quæ reveren-
 tia, ut aiunt, & Apostolica lectioni exhibe-
 tur apud Græcos. Diaconus, cum legit Euan-
 gelium, iuxta Romanum ordinem in ambo-
 ne vertitur. ad meridiem, ubi & masculi
 conveniunt; non ad Aquilonem, ubi fœmi-
 na consistunt. Sed hoc non semper ob-
 tinuit, & mox neglecto ordine itum
 est in contrarium. Ibidem. Itaq; illa u-
 surpatio emeruisse videtur, ut etiam Dia-
 cones in ambone contra Romanum ordinem
 se vertant ad Aquilonem, potiusque se ad
 partem fœminarum quam masculorum
 vertere non vereantur. Sed quia certissimè
 contra ordinem est, & inhonestum, à diligen-
 tioribus ordinis servatoribus merito refu-
 gatur.* Institutionis verò eius meminit
 quoq; Anastasius Bibliothecarius in
 vitâ eius Pötificis. Constituit, ut quoties-
 cunq; Evangelia sancta recitantur sacerdo-
 tes non sederent, sed curvis starent. Maria-
 nus Scotus in Chronico rem hanc ad
 Siriciū refert, non Anastasium. Et
 hæc ipsa cenſeo esse, quæ μικρὰ dicebā-
 tur, & à mulieribus in primitivâ eccle-
 siâ gestabātur, ut à Iudeis phylacteria.
 Isidorus Pelusiota lib. 11. epist. 61. ἵσθι
 ὅτι (τὰ φυλακτήρια) δεχθῆναι μικρὰ, ἵσθι
 τὸν νόμον ὠδονοῖα, ἅπασιν ἐφέξεν οἱ τῶν ἱε-
 ρῶν

δαίων καθηγήται, ὡς πρὸς νῦν αἱ γυναῖκες & (βλὴν Euangelismi celebrant, tum aliā quo-
 εὐαγγέλια μικρὰ. Porro sciendum, quā- que huius festi consequentiam facientes,
 do in hanc vocem incidimus, Euange- tum etiā convenienter Euangelium legentes.
 lia primis Ecclesiæ temporibus plura
 circumlata fuisse. Sic apud Eusebium
 Hist. Eccles. lib. III. cap. xxv. legitur
 fuisse, quod τὸ καθ' ἑβραίων diceretur,
 quo utebantur illi Iudæi, qui suscipere
 Christū videbantur. Erat quoq; Tho-
 mæ Manichæi. Petrus Siculus. μαθηταὶ
 δὲ τῶν τῶ ἀνιχνεύει μάνιχος γεγονόσι δά-
 δακα. (βλὴν τὸ τῶν διάδοχων, & θωμάς,
 οὗ καὶ αὐτὸν μαθητὰν εὐαγγέλιον συντά-
 ξας. Et hoc est illud, quod Manichæorū
 Evangelium appellat Photius in Biblio-
 thecā. Etiam Philippi nominat Leon-
 tius De Sectis. λέγει γὰρ εὐαγγέλιον
 κατὰ θωμᾶν, καὶ φίλιππον, ὅπερ ἡμεῖς ἐκ-
 ὁμῶμεν. Exstabant iidem, Petri, Mathiæ,
 Thaddæi, Barnabæ, Barptolemæi, &
 Andreæ, ut partim ex Cyrillo scimus
 in Catech. IV. & Eusebio, loco citato;
 partim ex Gratiano. Decret. Parte I.
 Distinct. xv. Invenio quoq; Schytiani
 apud Cyrillum in Catech. VI.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ.

Εὐαγγελισμός. Dies Annuntiatio-
 nis. Nicephorus Homologeta in Ca-
 non. ἐὰν φθάσῃ ὁ εὐαγγελισμός τῇ μεγά-
 λῃ πέμπτῃ, ἢ τῇ μεγάλῃ ὡρατικῇ, ἔχῃ ἀ-
 μαρτάνομεν οἷον τὴν καὶ μετὰ λαμβάνον-
 τας καὶ ἰχθύων. Synodus in Trullo ha-
 bita Can. I II. δι' ὅλης τῆς τεσσαρακοστῆς
 παντὶ σαββάτῃ καὶ κυριακῇ & τῆς ἡμέρας
 τῆς εὐαγγελισμῶ. Zonaras in Michaele
 Duce F. κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εὐαγγελισ-
 μῶ πατηγύριος, Armenij celebrabant
 quintā Ianuarij. Nicōn De Relig. Ar-
 men. Quinto mense Ianuarij vespere fe-

stum Euangelismi celebrant, tum aliā quo-
 que huius festi consequentiam facientes,
 tum etiā convenienter Euangelium legentes.

ΕΥΒΟΛΟΣ.

Εὐβολος. Ebulus. Demetrius Con-
 stantinop. Hieracosophij lib. II. cap.
 XXI. βολαίῳ τὴν λεγομένην εὐβολον, ἢ
 τις εἰς τὸν κῆπον τὸν θερμὸν τῶ μαξιμωῶν
 γεννᾶται, τῆρον, & μετὰ παντὶ καθαρῶ ἐί-
 ληρον.

ΕΥΓΑ.

Εὐγα. Ortus. Glossæ Græcobarbaræ.
 αἰσθητή. εὐγα τῶ ἡλίου. Scribitur etiam
 ἔργα, per β. In iisdem Glossis alibi. αἰα-
 τολας. ἀναφανῶν. ἔργα, βλάστημα.

ΕΥΓΑΛΛΕΙΝ.

Εὐγάλλειν. Ejicere. Effundere. Glossæ
 Græcobarbaræ. χεῖρ, ἢ χύνει. ἢ εὐγάλλει
 τὸ νερὸν ἵζον. Iterum alibi. ἀφελών. ἐκ-
 ἵζει. ὅπως στερεύει, καὶ εὐγάλλει τὸ ἐδικὸν τῶ
 ἄλλῃ.

ΕΥΓΑΡΜΑΝ.

Εὐγαρμαν. Casus. Glossæ Græcobar-
 baræ. ἀγάς. ἢ πῶσις τῶ ἀσαγάμ. τὸ πέ-
 σμον, ἢ τὸ εὐγαρμαν τῶ κοκκίῳ. Scribitur
 etiam ἔργα, per β. alibi in iisdem
 Glossis.

ΕΥΓΑΣΙΣ.

Εὐγασίς. Exitus. Corona pretiosa.
 εὐγασίς. Exitus. ἔξοδος. Et compositum,
 παρέρχασις. Anonymus De arte Persi-
 cā. ἐν τῷ ἔνδικάτῳ ἐλπίδες παρέρχασιν ἢ
 διάκριν.

ΕΥΓΑΤΑ.

Εὐγάτα. Oua. Myrepsus De Hieris,
 cap. XXI. τινὲς ἐμβάλλουσιν εὐγάτα μικρὰ
 λευκὰ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ὅπερ λέγουσιν οἱ
 λατῶνι ἀορίζα.

ΕΥΓΕ.

E T H E N E I N.

Ἐθύνειν. Exire. Anonymus De Ammor. Lybistri & Rhodamnes.

ἐπλήρωσα τὰ χράμματα, ἔθύνω δὲ πάλιν τέντα.

Hinc ευραζις, de quo paullo ante.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ. ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΟΝ.

Ἐυλογητός. Codinus De Offic. aulae Constantinop. ὁ πῶλοπαπᾶς ἐκδὼς πρὸς τὴν θύραν ευρισκόμην ποιῇ ευλογητόν. Erat verò precatio. Pachymerius in Paraphrasi Dionysij De Hierarch. Ecclef. cap. 111. ὁ μὲν ἱεράρχης ευχὴν ἱερὰν ὡς τὸ θυσιαστικὸν ποιησάμενος. αὐτὸν δὲ οἶμαι τὸν ευλογητόν. καὶ ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ θυμῶν ἀρχαίμην περιέχειται παῖσαι τὴν περιουσίαν τῆς ναῦς. Erant verò ευλογητοὶ diversi, & nomen hoc ab initio habebant, quod est. ευλογητός εἰ κύριε διδάσκόν με τὰ δικαιώματά σου. Vide Horologium & in Euchologio. καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. ευλογητός ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Et hæc pronuntiare, hoc est quod, ποιῇ ευλογητὸν passim nominatur. Eadem ευλογητάρια quoque dicuntur. Apparet ex eodem Horologio, Euchologio, & Typico Sabæ.

ΕΥΛΟΓΙΑΙ.

Ἐυλογίαι. Benedictiones. Frustra panis benedicti. Nicephorus Homologeta in Canon. τὰς ὁίας ἐν θηπιμίῳις μοναχὸς χορὴ συνωδίῳι καὶ συνεύχεσθαι, μὴ ἐχόν δὲ ἔυλογίας, ἤγαν καθαικλασθῆναι, ὡς αὐτῶν ἐξομολογήσθαι. Socrates lib. vii. cap. xii. δὲ τὸ τε τῶν ἐκκλησιῶν ἔδεν ἐδελξάτο, πλὴν κατὰ κυριακὴν δύο ἄρτους τῶν ευλογιῶν ἐλάμβανεν. Ioannes Moscus Limonarij cap. xlii. Μῆτις ad illam

abbas Canon dux laura sancti patris nostri Sabæ sudarium, unam habens benedictionem, & numismata sex, ita illi significans: Ignosce mihi, quia non permittit mihi aegritudo ascendere, & te salutare. Senex autem benedictionem quidem retinuit, nummos verò remisit. Sic cap. Lxxxv. Acciperent medium tritici sextarium, benedictiones tredecim, & sextarium vini. Aldhelmus De Laud. Virg. Fructuosum eulogia munusculum ab ignotis allatum est parafitis. Cap. Carol. Addit. i. cap. Lxviir. Eulogia fratribus à presbyteris in refectorio dentur. In Liturgiâ stellam imponebant. Liturgia Chrysostomi. καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸν ἀσπερίσκον τίθησιν αὐτὸν ἐπάνω τῆς ἀρχῆς, καὶ λέγει. ὁ αἰθερ ἔστη ἐπάνω ἡν τὸ παιδίον κειμένον. Eadem habes apud Nicolaum Cabasilam in Exposit. Liturg. cap. xi. Et vides clarè rei symbolum. Etiam crucem imprimebant. Idem Cabasilas libro citato, cap. v. σαυρόν ἐν τῷ ἄρῳ χαράττει, καὶ ἔτω μενύει, πῶς ἡ θυσία γέγονεν. ὅτι διὰ τῆς σαυρῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

Ἐυχαιρία. Iustinus Martyr Apolog. ii. οἱ καλέωμεν παρ' ἡμῶν διάκονοι. διδόντες ἐκάστῳ τῶν παρόντων μετὰ λαβὴν δὲ τῆς ευχαριστίας θέντες ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὕδατος, καὶ τοῖς ἑπαύροις δὲ παρῶσι δὲ φέρουσι καὶ ἡ τροφή αὐτὴ καλεῖται παρ' ἡμῶν ευχαριστία. Passim occurrat.

ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ.

Ἐυχέλαον. Sic dicebatur ἡ ἀκολουθία, quæ in consecratione olei psallebatur à septem sacerdotibus. Invenio in Euchologio. ἀκολουθία τῆς ἀγίας εἰλαίης, ψαλλομένη ὑπὸ ἐπὶ ἱερέων ζωαχθέντων ἐν ἐκκλησίᾳ, ἡ ἐν οἴκῳ. ἤγαν τὸ ευχέλαον.

Y ii Iterum

Iterum alibi. καὶ μετὰ τὸ ἐυχὲν λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶ ἀγνίστλαις, καὶ χεῖρ τὸν ποιῶν τὸ ἐυχέλιον.

EUCHITAI.

Ἐυχίται. Massaliani hæretici, à precibus, ἐνθουσιασάι quoque dicti. Harmenopulus De Sectis. τὸ δὲ τῶν μαζαλιανῶν ὄνομα ἐξ ἑλλωιζομένην ἐυχίτας δηλοῖ. πολὺ γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ τῆς ἐυχῆς ὄνομα, ὡ καὶ τοῖς πολλοῖς ποιῶσιν ἀνέκφορον. καλεῖναι δὲ ἐκ τῶ πράγματι ἐνθουσιασάι. Orri sunt sub Valente, ut docet Cedrenus.

EHELION.

Ἐχέλιον. Vox non intellecta mihi. Occurrit apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. LVI. An ἐχέλιον est? de quo Nicandri Scholiastes ad Alexipharmaca. ὁ ζῶνς, καὶ τὸ βιβάριον, ἐχέλιον λέγεται. Ampliandum censco.

EXPA.

Ἐχεα. Pro, ἐχθεα. Corona pretiosa. ἐχεα. Inimicitia. ἐχθεα.

ZA.

ζᾶ. Pro, ζῶα. Animalia. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ μεζυμήταις, καὶ λαγῆς, παλόνια μερομήνα, λαφύπαρα, καὶ ἄλλα ζᾶ ἐκείζαν μαζομήνα.

ZABAI.

ζάβαι. Zabæ. Loricæ. Leo Constitut. VI. ἐ διαφαίνοντες γὰρ μηκόθεν αἰνάζουσαι τοῖς πολεμίοις ὑπ' αὐτῶν σκεπόμεναι. Iustinianus Nov. LXXXV. καὶ τὰς λεγομένας ζάβας, ἥτοι λωρίκια. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. ζάβας (ὡς σκαπτοῖς τελείας) μέχρι τῶ ἀσφαλάς ἀνακρυφόμενας λωρίοις.

Glossæ Arabicolatinae. *Lodix, cucullata, Lorica, Zaba*. Sed corrige. *Lodix, Lorica cucullata. Zaba*. Vox primum omissa à festinante librario, ac postea supra adscripta adhæsit dictioni superiori. Atque hæc est verissima mendii origo. Thuvroc in Chron. Hung. cap. I. De agmine Solomonis ad prædictum militem solus Opus super equo in lorica cucullata emissus in modum fulminis ictu lanceæ ruptæ lorica Petrum per medium cor transfixit.

ZABAPEION.

ζαβαρεῖον. *Zabarium. Zabaria*. Repositorium Zabarium, & translata pro quovis armario. Suidas. ζαβαρεῖον, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἱ εἰσὶν ὅπλα πολεμικά, ἀποκείται. ζάβα γὰρ τὸ λώριον. Ioannes Tzetzes Chil. IV.

τῷ κυρίῳ ἰωάννῃ τῷ λαχανᾷ γραμματικῷ τῷ ζαβαρεῖον ὑπάρχοντι. —

Quo loco valde fallitur interpres. Abdias, ut vulgò inscribitur, Hist. Apostol lib. IV. *Collectis libris magicis, Zabariis plenas ad Apostolum attulit*. Et paulo post. *Appede Zabarijs lapides, & plumbum, & mitte in mare*. Hodiè corruptè editur, *zabyras, & zabyris*. Correximus itaque.

ZABOMAN. ZABONNEIN.

ζάβομα. Curvatura. Inflexio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκών, ζάβομα τῶ τοίχῃ. Et, ζαβόνειν Inclinare. Curvare. Ibidem, κλισίσκε. ζαβόνει. Occurrit illic non semel.

ZABOS.

ζαβός. Curvus. Vncus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκύλον. ζαβόν. ἑρπύλλον.

ZAGA-

ΖΑΓΑΝΟΣ.

Ζαγάνος. Avis venaticæ genus. Orneosophion. ὁ ζαγάνος οφείλει εἶναι μακρόλαμνος. Εἰμοχ. οφείλεις δὲ διδόναι συχνότερον πρὸς τὰς ζαγάνας ἀγριοπαλῖα, ἢ τοὺς περιστέρια.

ΖΑΓΑΡΙΟΝ.

Ζαγάριον. *Sagarius*. Canis. Vulgò Hispanicum dicunt. Nicetas in Alexio, lib. 1. ὥσπερ τὰ ζαγάρια ἀνιχνεύοντα τὴν ὁσμὴν τῶν περὶ δίκων γυρεύουσιν. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. GXCIV. καὶ ἔτω τὸ ὅσῳ δὲ ἀνελόμηνος ἐυφυῶς τῶν ὀνύχων, πᾶρεχε τῷ ζαγαρίῳ εἰς τὸ φαγεῖν. Et occurrit illic pluries. Anonymus De nuptijs Thefei.

ζαγάρια καὶ λαγονικά εἰς ἄλλοις αἰετῶν.

Et alius De Vulpe & Lupo.

καὶ μὲ ζαγάρια καὶ σκυλία τὸ δῖον τριγυρίζη.

ΖΑΓΓΑΤΟΡΕΣ. ΖΑΓΓΡΟΙ.

Ζαγχατόρες, & ζάγγραι. Vide infra, τζάγγραι.

ΖΑΚΑΝΟΝ.

Ζάκανον. Adscriptio dati, ut vulgò loquuntur, quæ fit in literis, & monumentis: alias δαλὸν dicebant, vocē Latinā. Suidas. δαλὸν τὸ ῥα ρωμαίοις σημάςια τῆς ἡμέρας καὶ τῆς καίρης. ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἐκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. οἱ δὲ ζάκανον. Constantinus De Adminstr. Imp. ἔ' ὅτε ποιήσῃ οἱ πατρίνακίται πρὸς τὸν βασιλικὸν ὅρκον κατὰ τὰ ζάκανα αὐτῶν, ἀπιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς βασιλικὰς διωκτάς. Iterum alibi. ὃν καὶ ἄρχοντα κατὰ τὸ τῶν χαζάρων ἔθος καὶ ζάκανον πεποιή-

κασι. Sed illic *legem* sive *sancitum* significare potius videtur.

ΖΑΜΒΑΚΕΛΑΙΟΝ.

Ζαμβακέλαιον. Oleum è baccis olivarum. Simeon Sethi De Cib. Facult. Φασὶ δὲ ὡς ὁ τέτων μυελὸς ἅμα καὶ ἡ χαλὴ σὺν ζαμβακελαίῳ ἐρπύζομεθα, πρὸς μνήμης ἀπώλειαν λυσίτελεῖ.

ΖΑΠΕΤΙΟΝ.

Ζαπέτιον. Vide infra τζεφέτον.

ΖΑΡΙΟΝ. ΖΑΡΙΣΤΗΣ.

Ζαρίον, & ζαρίστης. Vide ἀζάριον.

ΖΑΡΚΑΔΙ.

Ζαρκάδι. Corona pretiosa. Ζαρκάδι Capreolus. διορκας.

ΖΑΡΟΒΟΤΑΝΑΙ.

Ζαροβοτάναι. Machinæ bellicæ genus. Laonicus Chalcondyles Histor. lib. VII. ἔφερον τότε καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαζῶν τηλεβόλους ζαροβοτάνας καλεμμένας πολὺ τὸ πλῆθος. Censeo esse, quæ vulgò *Serpentina*: & vides manifesta vestigia corruptæ dictionis.

ΖΑΡΟΥΠΙΟΝ.

Ζαρούπιον. Platea. Vicus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχαῖς, ἀμφοδία, δίοδισ, δίστρατι, ζαζέπια, ρύμις. Et occurrit illic pluries.

ΖΑΡΩΝΕΙΝ.

Ζαρώνειν. Rugas ducere. Ioannes Glycas De Van. Viræ.

ἡ τριχὺς μας ἀπερρίζασιν, τὸ δέρμα μας ζαρώνει.

ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ. ΖΑΤΡΙΚΙΖΕΙΝ.

Ζατρίκιον. Ludi genus. Achmes cap. GCLII. ὁ βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, ἢ ἄρχων πολέμου,

πολέμῳ, ἐὰν ἴδῃ ὅτι τὸ ζατρεῖκιον αὐτῷ ἀπώ-
 λητο, ἢ ἐκλάσθη, ἢ ἐκλάσῃ, διπολέσει τὸν
 στρατὸν αὐτῷ, καὶ εἰς θλίψιν μεγίστην ἤξει.
 Theocriti Scholiastes Idyll. vi. ἡ δὲ λέ-
 ξις μεταφορικῶς δὲ τῶν παίζοντων τὸ κοι-
 νολέκτως λεγόμενον ζατρεῖκιον. Anonymus
 De arte Perficā. δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια
 βόλγων, καὶ ζατρεϊκίων, καὶ ἀγάπας γυναι-
 κῶν. Hinc ζατρεϊκίειν. Lusum istum lu-
 dere. Achmes loco citato. ἐὰν ἴδῃ ὅτι
 ζατρεϊκίει, τόπον πολέμου μετ' ἐχθρῶν ἐκου-
 σίων διαμηχανήσεται. Iterum. ἐὰν ἴδῃ τις
 ὅτι παίζων ζατρεϊκίει ἐτέρῳ γνωρίμῳ, χά-
 ρεν κέρδους προσπαμῆχ' ὅσιν ἀλλήλοις. Vide-
 tur autem fuisse ille ludus, qui vulgo
 Scacchia appellatur. Colligas inde,
 quod ad militiam semper & bellum
 eius interpretationem referat Oniro-
 crita. Præterea etiam clarius est ex al-
 tero eiusdem Achmetis loco. εἰ δὲ
 ἴδῃ ὅτι παίζων ἔλαβε πλείονας τῶν τῷ παιγ-
 νίῳ περὶ τῶν, πλείονας διεσμύσει τῶν
 πολεμίων διεσμύων. Tamen Theocriti,
 quem citavi, Scholiastes ad calculos
 refert.

Z A Φ Η Ρ Η.

Ζαφῆρη. Pro, ζάωφερ. Corona
 pretiosa. Ζαφῆρη. Sapphyrus. Ζάω-
 φερ.

Z A Φ Ο Ρ Α.

Ζαφορεῖ. Crocus. Italicum, Zaffrano.
 Corona pretiosa. Ζαφορεῖ. Crocus. κρό-
 κος. Sæpe occurrit apud Constanti-
 num Asynkitum in Viatico.

Z A X A P I.

Ζάχαρη, sive ζάχαρι, aut, ζάχαρι.
 Sacchar. Saccarum. Corona pretiosa.
 Ζάχαρη. Saccarum. Franciscus Domest-
 icus in Epist. αὖ καί μοι τὴν δίαψιν, ὅπως

ἔκαμνε. καὶ ὁ πόσις αὖ εἶναι νερόν ψηφίον
 μετ' ἀχάρι. Achmes cap. CCXLI. εἰ δὲ
 πρῶτον γλύκυσμα, σάχαρι πλεονέκον, τὸ λεγό-
 μενον παλῶδιν, εὐρησεί θλίψιν καὶ νόσον,
 διὰ τὸ χρωμα, καὶ τὸ πῦρ, αἰάλαγον τῆς
 βρώσεως. Sed corruptus est locus, re-
 scribendumque, καὶ τὸν πυρόν. Simeon
 Sethi. τὸ ζάχαρι διεσμένον ἐστὶ καὶ ὑγρὸν κα-
 τὰ τὴν πρώτην δόξασιν.

Z E M E N O N.

Ζεμόνον. Iunctum. Glossæ Græco-
 barbaræ. ἐν τῇ βέδια εἰς τὸν ζυγόν, ἤγειν
 ζεμόνια.

Z E N N E I N.

Ζένειν. Pro, ζέειν. Feruere. Inde
 compositum, ἀναζένειν. Glossæ Græ-
 cobarbaræ. αὐεζένειν. ἀνέβραζεν. ἐχό-
 χλαζεν.

Z E P B O Σ. Z E P M H O Σ.

Ζερβός, sive, Ζερμπός. Sinister. Co-
 rona pretiosa. Ζερμπός. Sinister. ἐώνυ-
 μος. Damascenus Hypodiasconus Siu-
 dita in Thefauro, Serm. xxvi. πρῶτα
 μὲν καὶ τὸ θῆσει εἰς τὸ βλέφαρόν τε, δεύτε-
 ρον εἰς τὴν κοιλίαν τε, τρίτον εἰς τὸν δεξιὸν
 ὦμον, τέταρτον εἰς τὸν ζερβὸν ὦμον. Anony-
 mus De nuptijs Thefei.

πρὸς τὴν ζερβὴν τῆς τὴν μερίδα ἐγύρησε
 ἡ καρτεία.

Z E P N A.

Ζέρνα. Cyperus. Democritus Geo-
 ponis. lib. ii. καὶ κύπειρον, ὡς τινες ζερ-
 ναν καλεῖσι. Et mox. κύπειρον, ὡς τι-
 νες ζέρναν καλεῖσι, φύλλα ἔχει ὅμοια κάρβου.

Z E Σ Η. Z E Σ Τ Α.

Ζέση, & Ζέσα. Corona pretiosa. Ζέσα.
 Calor. Θερμότης. Exstat quoque in Tur-
 cogra-

κογρασία Crufij. Anonymus De nuptijs Theſci.

ἔτι πλὴν ζῆσι γνώρις τῆς ἐρωτοπολοίας.

Z E S T E N E I N.

Ζεύειν. Feruere. Feruescieri. Glossæ Græcobarbaræ. καὶ ζεύονται. ἢ καὶ βράζει. Iterum alibi. ὅπως ζέει, ἢ ζεύεται, ἢ βράζει πολλά.

Z E T Γ Α Α Τ Η Σ.

Ζευγαλάτης. Pro, ζευγηλάτης. Glossæ Græcobarbaræ. ἐργατῆς ἀργατῆς. δρεπήει. Ζευγηλάτης. Ζευγαλάτης.

Z E T Γ Α Α Τ Ι Α. Z E T Γ Η Α Α Τ Ε Α.

Ζευγαλάτια. Iumenta. In Diploma Andronici Junioris, quod exstat apud Phranzem Chron. lib. 111. cap. xxv. καὶ πάντες ἔσοι. Ἰπποκράτῳ κτήματα, ἢ ζευγαλάτια ἢ κάσρα ἐρυσμῶ τῆς βασιλείας μὲ, &c. Apud Nicetam ζευγηλατεῖα scribitur, in Man. Comneno, lib. v. 11.

Z E T Γ Α Ρ Η.

Ζευγάρη. Par. Copula. Corona pretiosa. Ζευγάρη. Par. ζεύγ.

Z E T Γ Α Ρ Ι Ο Ν.

Ζευγάριον. Idem quod ζευγάρη. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. εἶπεν αὐτῷ ὁ γέρον. κάθισεν μετ' ἐμῶ. εἰς τὸ πηλαγον, καὶ ἤστειυσεν τρεῖς ἑβδομάδας ζευγάριον ἢ τοὶ ἀνὰ δύο ἡμέρας, καὶ τῇ τρίτῃ κατὰ λυσι. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καὶ διὰ πρὸς ὄραν τέταρτον ἀπαρτιτῆς ἡμέρας.

ἀνδρῶπων εὖρε κάμνοντα πλὴν γλῶ μετὰ τὸ ζευγάριον.

Z E T Λ Ε Σ.

Ζεύλες. Depravatum ex ζεύγλαι. Tyn-gulæ. Glossæ Græcobarbaræ. ζεύγλη. ἢ ζεύλες τὰ ζυγὰ τῶν βελιδίων.

Z H Z H Ρ Ο Σ.

Ζήζηρ. Cicada. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκανθίας. τέπιγ. εἶδ. Διαλεία τὰ ζήζηρη. Iterum. τέπιξ, ἢ γων ζήζηρη.

Z Η Δ Α.

Ζήλα. Invidia. Glossæ Græcobarbaræ. φθόνον. Ζήλα. πάρορθαι. χαλασμένον.

Z Η Δ Ι Α Ρ Η Σ.

Ζηλιάρης. Invidus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαστής, βάσκαν, ζηλιάρης, φθοιηρὸς. Corona pretiosa. Ζηλιάρης. Ζηλότυπ. Anonymus De nuptijs Theſci.

αὐτὸς γὰρ ἦτονα πολλὰ ζηλιάρης παρὰ φύσι.

Z H M O N N E I N.

Ζημόνεν. Miscere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλφίλον. τὸ δὲ πὺ νέας κρεῖθης ἢ σίτη πεφυρμένον ἄλευρον. τὸ ἄλευρον ὅπως ζημόνεται, ἢ ταράσσεται, ἢ μαλασσεται δὲ πὺ νέων κρεῖθθάρων, ἢ σιτῶρων. Hinc compositum, ἀξαναζημόνεν. Vide supra.

Z H N I X I O N.

Ζηνίχιον. Vide, ζίνιχιον.

Z I B Y N O I.

Ζίβυνοι. Teli genus. Iustinianus Novell. lxxxv. καὶ τὰς τε καλεμδύνας ζιβύνες, ἢ τοιμισοβίλια. Vide Glossarium Rigaltij.

Z I E I N.

Ζίειν. Vivere. Glossæ Græcobarbaræ.

Z

ἐπε

ἐπὶ τῇ ἐξ ἀλλοθίων βιέντων. εἰς ἑκείνους ὅπως
ζῆσιν ἀπὸ τῆς ξένης. Iterum alibi. ἀγγα-
ρωταδες ζῆσιν ἀπὸ τῆς ἀγγαρέματα.

ZIZOTAN.

Ζιζυλάν. Alexander Trallianus lib.
VII. cap. II. τὸ δὲ τῆς ἀλεξανδρείας μι-
κρὸν Φασίολον, ἢ τὸ λεγόμενον ζιζυλάν, ἢ
ἐλομον. Vox ignota.

ZINIXION.

Ζινίχιον. Corrigia. Lorum. Suidas.
Ῥωμαίων Ἰσπανία, Ζινίκιον. οἷον τὸ λωρίον
τῆς Ἰσπανίας. Corrige, Ζινίχιον. Ipse
alibi. Ζινίχιον, τὸ λωρίον τῆς Ἰσπανίας.
Et ita scribitur quoque apud Etymologi-
ci Auctorem in Ῥωμαίων. Apud He-
fychium est, Ζινίχιον. Sic in Glossis
Græcobarbaris. καὶ ναβάλλαι ὡς ἄμ-
περὸς τὸν κόλπον τῆς ἀπὸ τὸν τεράχλον τῆς,
ἢ τὸν κόλπον, ἢ τὸν κόρπον, ἀπὸ τὸ Ζινίχιον
καὶ λαίμων τῆς.

ZINOΦΥΛΛΟΝ.

Ζινόφυλλον. Zenæ folium. Nonus
De Morb. Curat. cap. CLXXIII. δι-
κεῖ καὶ τὴν διὰ τῆς τραγίας αἵματι ἀντί-
διον, καὶ τὴν διὰ τετρίγων, καὶ τῆς ζινο-
φύλλου.

ZIPOPA.

Ζιπορα. Vinacea. Apud Crusium re-
peritur in Turcogræciâ.

ZIPOYNI.

Ζιπών. Tunicula interior. Exstat in
Turcogræciâ Crusif. Est Italicum, Gi-
pone. In Coronâ pretiosâ scribitur, τζι-
πώνη. Quod omnino idem est. Vide
infra.

ZITZINΦA.

Ζιτζινφα. Zizypha. Serica. Simeon

Sethi De Facult. Cib. τὰ ζιτζινφα ζυμ-
μετά ἐστὶ τῇ ὑγρότητι, καὶ τῇ θερμότητι.
Scribitur item, συνζιφια. Vide infra.

ZIXIΔΕΣ.

Ζίχιδες. Monachi Turcici. Laoni-
cus Chalcondyles Hist. Turc. lib. V. I.
τὴν μὲν ἐν ἀρχῇ ἀποδεδιχόμεθα μετὰ
ζιχίδων, τῶν παρ' αὐτῶν ναζιραίων, καὶ
σηκίδων, καὶ τῶν τὸ γένος σφῶν, πολλὰ
διέτρεβον.

ZONTANOS.

Ζωντανός. Vide ζωντανός.

ZOSHN.

Ζόση. Lumbus. Corona pretiosa.
ζόση. Lumbus. ὁ ζῶς.

ZOTAION.

Ζάδιον. Pro, ζώδιον. Anonymus De
nuptijs Thefei,

τότε τὴν μέστω τετραγὼν εἰχανέβη ὁ Φῶ-
βος,

εἰς ζάδιον ὅπως κινήσεν. —

ZOTAPION.

Ζελάπιον, sive ζελάπιν. Vulgatum;
Iulapium. Iulery. Achmes cap. CXCVI.
εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπινεν οἶνον ἐκ τῆς σαχάριδος,
τὸ λεγόμενον ζελάπιν, εἰ μὴ ἐμεθύσθη, εὐ-
ρήσῃ πλεονέκτημα καὶ ἐξέσῃ μεία κόπῃ διὰ τὸ
πῦρ. Rhases De Peste, cap. V. ἔειπεν ἔπει-
τα ἄλλος αὖ εἰς σύστασιν ἀφίηται ζελα-
πίς. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ
ζελάπιον σύμμετρον ἐστὶ τῇ κρασί, ὅπως δὲ
ὅτι τὴν ψυχρότητα, λυγριτελεῖ τε τῇ πυρε-
τῶν καύσεως. Et alibi. σκευάζεται δὲ ὡς
τῶν ἐδίτων ζελάπιον, καὶ ἐστὶ χυσημιον.

ZOTMI.

Ζόμι. Insculum. Exstat in Turco-
græcia Crusif.

ZORN.

ΖΟΥΤΟΝΤΟΝΙΑΣ.

Ζυτονπαῖς. Aromatis genus. Eucologiū, De confectiōe sacri vnguenti. τζυτζιζέριως λίτρας δ'. Ζυτονπαῖς λίτρας β'.

ΖΟΥΠΑ. ΖΟΥΠΑΝΟΣ.

ΖΟΥΠΑΝΙΑ.

Ζῆπα. Vestimenti genus, quod vestibus reliquis superiniiciebatur. Achmes cap. CCXXVII. ἰανὶδῃ τις ὅτι ἐνεδύ-
ζατο ζῆπαν, εἰ μὴ ἐστὶν ἐξ ἐλαίου, ὄνομα καὶ
φήμην καλεῖν ἐν ῥήσῃ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ φορεῖ-
σθαι τινὲς ζῆπαν αἰ. Erat ergo chlamys,
aut penula. Sæpe occurrit illo capite. Servij vsurpabāt pro quavis veste, vn-
de ζυπαῖ, præfectus vestiarij princi-
pis. V Vilhelmus Tyrius De bello sa-
cro, lib. xx. cap. iv. de his ipsis Servijs
loquens. *Magistratus habent, quos Surra-
nos vocant, et domino Imperatori aliquan-
do serviunt.* Anna Comnena lib. VIII.
Ἐἰς ὁμήρους λαβὼν τὲς τε συγγενεῖς καὶ ἐκ-
κρίτες τῶν ζυπαίων. Et ἀρχιζυπαῖ, qui
apud Constantinopolitanos πρωτοβε-
σιάρη. Nicetas in Man. Comneno
lib. II. vbi de bello, quod Imperator
gessit cū principe Serviæ. Ἐ βασιλεὺς
δὲ αὐτὸς κατὰ μονομαχίαν τῷ ἀρχιζυπαίῳ
βακχίνῳ προσέμειξεν. ἡρωϊκὸν προσφαίνοντι
σῶμα, καὶ αὐτοκτενὲς χεῖρας ἐξ ὤμων φύοντι.
Zupani verò mentio est apud eundem
Niceram in Isaacio Angelo, lib. II. I.
ἀλλὰ καὶ τῷ τῷ Γεωβῶν ζυπάνῳ κακουργή, καὶ
τὰ σκόπια φθείρον, καὶ ἐκείνῳ ἐξώρ-
μησε. Cōstantinus De Administr. Imp.
ἀρχοντίας δὲ, ὡς φασὶ, ταῦτα τὰ ἔθνη μὴ ἔχον
πλήν ζυπάνῳ γέροντας, καθὼς ἔαί λοιπαὶ
σκληραβονίαι ἔχουσιν τύπον. Thynvocz in
Chron. Hung. cap. xxxv. *Zonatum* ap-
pellat. Hinc ζυπανία. Præfectura. Ibi-

dem. καὶ παρεκτείνεται μέχρι τῆς ποταμῆς
τῆς ζεντίας καὶ εἰς ἔχρα ζυπανίας. Iterū.
Ἐ αἰ μὴ δύο ζυπανίαι, ἡ γὰρ ἡ ἀσάρωτ ζα.
καὶ ἡ τῆς μόκρας, προσοικεῖται τῇ θαλάσῃ.

ΖΟΥΠΑ. ΖΟΥΡΙΑΡΗΣ.

Ζῆρα. Sordes. Glossæ Græcobarba-
ra. ἀθόλωλον, καθάρων, ὅτι δὲν ἔχει θό-
λωμαν, ἤτοι ζῆραν. Ibidem. ἄση, ρύπ, μό-
λυσμα, Ζῆρα. Habes illuc pluries.
Sed & pro *Vsurā* accipitur. Corona
pretiosa. Ζῆρα. *Vsurā*. τόν. Demet-
rius Zenus in Batrachom.

Ζητά μου καὶ πορρότερο ζουρά να τῆς
πληρώζω.

Inde ζουριάρης. *Vsurarius*. In eadem Co-
rona. ζουριάρης. *Vsurarius*. τοκιστής.

ΖΟΥΦΗΡΙΑ.

Ζουφηρία. Ioannes Metropolitanus
Euchaientis in Iambis.

ἐξάξας ἀδάμ παγγενῇ ζουφηρίας.
ἔδειξεν ἀσιβήλον οἶμον εἰς πόλον.

ΖΟΥΦΙΟΝ.

Ζῆφιον. Codinus De Offic. aulæ Cō-
stantinop. ἔχει δὲ Ἐ τὸ ἴδιον καὶ ἐξαίρετον,
ὅτι εἴαν τι ζῆφιον ἰδῇ, ἢ πηλὸν, ἢ ἄλλο τι περὶ
τῆς ἱματίου τῆς βασιλείας, τὸ σκιαδίων, ἢ τὸ
κάλυμμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐμβαλῶν,
τὴν χεῖρα ἐκείνης ἐπάγει, ἢ καθάγει τὸ
ἀνερωλήτως. Viri eruditi, εἴαν τι ζῆφιον ἰδῇ,
vertunt, *siquid alienum viderit*. & refe-
runt ad linguam Arabicam. Sed opus
non erat. Nam ζῆφιον recētiōres Græ-
ci dixerunt, quod ζῶφιον veteres. De-
bebat itaque vertisse, *si videris animal-
culum aliquod*. Hæc est vera loci istius
interpretatio. Aristophanis Scholia-
stes ad Nubes. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ζῆ-
φιὸν ἐστὶ χρυσίζον, καθάρῳ ὁμοιον.

Z ij ZOXION

ΖΟΧΙΟΝ.

Ζοχίον. Spongia. Eustathius ad Iliad. ξ'. τὸ δ' ἐστὶ λογίως, ζομφὸν, ὁποῖον τι καὶ ὁ ζογγῶ, ἔτι ἰδιωτικῶς λεγόμενον ζοχία.

ΖΟΧΟΣ.

Ζοχός. Remissus. Inefficax. Ignavus. Eustathius ad Iliad. ξ'. λέγεται σιφλός, ὁ ῥάθυμος, καὶ ἄκνεργος. οἱ καὶ ἀπατηθέντες ἐρμυνεύου τὴν ζιφλῶ, φασὶ τοιοῦτον εἶναι τὸν ὡς ἐκείνοι μὲν φασὶ ζοφόν, κατὰ δὲ ἄλλας χυδαίως ζοχόν.

ΖΥΓΑΡΕΑ.

Ζυγαρία. Lanx. Libra. Corona pretiosa. Ζυγαρία. Lanx. Ζυγός. Iterum alibi. Ζυγαρία. Libra. Ζυγός.

ΖΥΓΟΚΕΦΑΛΟΝ.

Ζυγοκέφαλον. Occurrit apud Iustinianum Novell. xvii. Verba hæc sunt. αἰσργάσεις δὲ τὰς δημοσίας προκτερές, ἤτοι τὰς ἀπατηλὰς, ἐν ταῖς ἰδίαις ἐαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιῶν ἅπαντα ἐφ' οἷς αὐτὰς διδράσκειν. τότε πόσον τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἰγῶν, ἢ ἐκχαλίων, ἢ ὅπως δηλώσει αὐτὰ κατὰ χάραν καλοῖεν, καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτὰ καὶ πόσιων χωρίων ἀπατητοῖσι. Erat autem collatio pro numero jugorum, & capitum, quæ quisque habebat. In l. vii. C. De Immunit. Nem. Conced. Pro jugorum numero, vel capitum, quæ possidere noscuntur, dare coguntur.

ΖΥΓΟΛΩΡΟΝ.

Ζυγολώρον. Iugilorum. Proclus in Hesiodi ἔργων β'. πρὸς τὸν ἑρμὸν τ' ἀμάξης ἐξέδραμον. ὅθεν πολλοὶ ἀλὼπικα αὐτῶν φασὶ τὸ ζυγολώρον ἐοικέναι.

ΖΩΓΡΑΦΟΠΟΤΑΛΟΝ.

Ζωγραφοπέλλον. Penicillus pictorius. Glossæ Græcobarbaræ. αἰλαιπλήριον, ζωγραφῶν, ζωγραφοπέλλον· ἢ τόπος ὅπου ζωγραφῶν.

ΖΩΗΤΖΑ.

Ζωήτζα. Pro, ζωή. Vita. Anonymus Denuprijs Theici.

ματαῦτο· σὲ πρὸς καλῶ ἀνακριβῆ· τὴν ἔχης
ἐμὲν τὴν ζωήτζα με ἐκείνο τὸ γυρῶ-
βης.

ΖΩΝΑΡΗ.

Ζωνάρη, Pro, ζωνάριον. Corona pretiosa. Ζωνάρη. Cingulum. Ζώνη.

ΖΩΝΤΑΝΟΣ.

Ζώντανός. sive, ζοίτανός. Vivus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπομιμῶν με τὸν ζῶντα· ἀπόκλαυσε με τὸν ζοίτανόν. Alexius Rharturus Doctr. iv. εἰς ὁποῖον ὅταν εἶναι καθάρως, εἰσιν οἱ κάπνοι τοιοῦτος ζώντανός καὶ διυναῖοι, ὅτι τὸν μετασχηματίζεν τὸν ἄνθρωπον ταπεινόν, καὶ θεοποιεῖσιν αὐτόν. Iterum Doctr. viii. εἴτε γίνεσθαι νεκρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζώντανός εἰς τὸν θεόν. Anonymus Denuprijs Theici.

καὶ τότε πρὸς τὰς ἰδίας με ζυγτανή καρδία.

ἐγὼ εἶς.

ΖΩΣΤΗ.

Ζωστή. Dignitatis genus, quæ ornata fœminæ principes. Cedrenus. διαδήματα διὰ τῆς διοδώρης καίλασεφθείσης, καὶ ἡ ταύτης μήτηρ θεοκτίστη ζωστή τε καὶ πατρικία τιτίμηται. Item apud Zonaram, in eadem historiâ; itaque locum non adscribo. Ipse Cedrenus iterum alibi καὶ διαδίων εἰς τὸν βασιλῆα ἀσώζεται, τιμηθεῖς.

ῥηθεις μάγιστρος, καὶ ἡ τέχνη σὺ λυγρῶ ζω-
σῇ. Chronicon Constantinop. αἱ δὲ
πατρικίαι, αἱ ζωαὶ, καὶ οἱ πατρίκιοι, καὶ
εἰ προσήρχοντο, καὶ ἤλασαν τὸν βασιλέα
μετὰ καὶ τῶν περιποσίτων, καὶ τῶν ζωῶν.

ΖΩΣΤΡΕΣ.

Ζώστρες. Zonæ. Glossæ Græcobarba-
ræ. ἀβρομίτρες. λαμπροζώνες. ὅπως ἔχ-
σιν ἐκλαμπρῆς ζώστρες.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ. ΗΓΟΥΜΕΝΕΙΑ.

Ἡγούμενοι. Præfæcti monasteriorum.
Balsamon in Resp. ὁ ζητῶν αἰαγνώσης
πρὸ τῶν ἱερέων καθήσθαι, καὶ μετὰ τὸν ἡγε-
μόν μνημονεύεσθαι, τοῖς κυριακοῖς ἐναυλο-
φρονεῖ πρὸς γέγραμται. Theodorus pref-
byter De incarnat. Dom. γρίτ. πάλιν
πρὸς αἰσῆς. ὁ εὐτυχῆς αἰαφαίνεται, ὅς ῥα
ἡγούμενος μοναστηρίου ἐνὲς τῶν περὶ τὸ βυ-
ζάντιον. Mendum hodiè in Pauli Dia-
coni Nicephoro. Theodorus autem Egu-
menus studij, & Ioseph frater eius Archie-
piscopus Thessalonicensis. Iterum in eius-
dem Michaelis Europalaie. Inter quos
& Theodorum Hegumenum studij. Corri-
ge priore loco, Hegumenus studij. alie-
ro, Hegumenum studij. De Hegumeno
quidem jam satis clarum est: de Stu-
dio per occasionem addam, firmandæ
alteri parti correctionis meæ. Erat id
monasterium, ab auctore nomen ha-
bens. Nicetas in Isaacio Angelo, lib.
11. ἐν δὲ δόσειδε ἐν τῇ τῆς σκεδῆς μονῇ τῶν
ἀσκητῶν μετῴν Suidas. σκεδῆς, διωπάσης,
ὅς καὶ τῶν περιβόητον μόνων ἐκτίθεν. Pan-
toleon De mirac. Archang. S. Michaelis.
τῶν δὲ τῶν τοῖς τῶν πρὸς ἔται ἀλλήθειας
ἐθροισίθης καὶ ἡρῆς περιβλεπῆς ὑπαίτης
σκεδῆς. Corrigendus igitur Theodo-
rus Anagnosta, Eclog. 11. τῆς ἡγεμονίας
καὶ χειρομαγίας.

τῆς μονῆς τῆς σκεδῆς τελευτήσας, ἀπὸ ἡλθε
τιμῆς. ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὸ μοναστήριον
προβαλεῖσθαι ἐπίσκοπον. Hodie editur
τῆς σκεδῆς. Hujus etiam Studij mentio
fit Novell. LIX. Atque hoc obiter. Por-
rò corrigendus quoque est Anastasius
in Hadriano. Direxit eius ser beatitudo
continuo ad eundem Desiderium Regem
suos missos ad eundem recipiendas civita-
tes, scilicet Pardum religiosum Hegume-
num beati Saba, & Anastasium primum
defensorem. Hodie editur, Hegumenum
præfæctum monasterio beati S. Manifesto
glossmate inserto. Item Gulielmus
Bibliothecarius in Hadriano 11. &
Sisinnio Imperiali Protospaschario & Theo-
gnisto Patriarchali Hegumeno. Editur, Pa-
triarchali Eugumeno. Hinc ἡγεμονία,
præfectura monasterij. In Constit.
quædam Alexij Comneni. σερμῶν δὲ
καὶ αὐτῶν; διὰ τὸ τῶν ὑποσασίας τῶν
ὑπεισελθῶν τῶν πρὸς αὐτοῖς ἡγε-
μονίῶν καὶ οἰκονομιῶν. Iterum in aliâ. &
ὁ ἐπισκόπος λαμβάνων, ἡ καὶ διδίδας,
εἰ μὴ εἰς τὴν ἡγεμονίαν, ἵνα ἐκδιώκηται. δαπ-
τῆς ἡγεμονίας.

ΗΕΡΑΝΕΟΝ.

Ἡεράνεον. Quod ærei coloris est.
Ceruleum. Orneosophion. εἰπὶ τοῖς
λαῖς, καὶ πρὸς μὴν κίτριναι, πρὸς δὲ ἡερά-
νεα, πρὸς δὲ πρὸς οὐρα. Sæpe occurrit
apud Codinum De Offic. aulæ Con-
stantinop.

ΗΛΑΚΑΤΑ.

Ἡλακάτη. Machinæ bellicæ genus.
Hero in πᾶσι. οἱ δὲ μηχανοποιοὶ πᾶσι
ταῖς μηχαναῖς κινῶντες ἔργα, οἷον τετρα-
μαχωνικαῖς, καὶ ταῖς λεγομέναις ἡλακαταῖς
καὶ χειρομαγίας.

Z. iij. HMAN

ΗΜΑΝΤΗΡΙΟΝ.

Ἡμαντήριον. Officina monetaria. Suidas. ἀργυροκοπιῶν, ἐν ᾧ κόπεται τὸ νόμισμα. ὁ νῦν τινες ἡμαντήριον καλεῖσι. Iterum alibi. ἡμαντήριον καλεῖσι τινες τὸ ἀργυροκοπιῶν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργυροκοπιῶν, ἡ ἡμαντήριον, ἐν ᾧ κόπεται τὸ νόμισμα, εἰς τὸ ὅπαιον κόβεται τὸ νόμισμα.

ΗΜΕΡΑΙ.

Ἡμέραι. Simpliciter, & κατ' ἐξοχὴν dicebantur dies hebdomadis, qua passus est Christus. Nicetas in Alexio, lib. III. ὡς δὲ ἐκτὴ τῶν ἡμερῶν ἐκ ἀνάσσειν πρὸς μετέβασι, καὶ μάστιγα τῇ βαθείας ὁρῶν μετισταμένη. &c.

ΗΜΕΡΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Ἡμεροβίγλιον. Diurnæ vigiliæ, sive excubiæ. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. περὶ τῶν πεζεύζαι τὸ φρουράτον, ἀπερχόμενον ὁ τῆς βίγλης μέγας δραγγάριος καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς ὡρὴ τῶν μεγάλων δομestikῶν προσετέχθη. καὶ οἱ μὲν ἡμέρας βιγλήζοντες ἀπέρχονται εἰς τὴν βίγλαν αὐτίκα.

ΗΜΕΡΩΝΕΙΝ.

Ἡμερώνειν. Corona pretiosa. ἡμερώνειν. Mittere. πραύνειν.

ΗΜΙΘΗΚΑΡΙΟΝ.

ΗΜΙΘΗΚΙΟΝ.

Ἡμιθηκάριον, sive ἡμιθήκιον. Semitheca. Mauricius Strategic. lib. II. cap. I. ἔχον μὲν τὸ τόξον τεταμένον ἐν τῷ ἰδίῳ θηκαρίῳ καὶ πάλιν ἐστίν, ἢ ἐν ἄλλῳ ἡμιθηκαρίῳ ὅπῃ τέττα γινόμενον. Leo ἡμιθήκιον appellat, Constit. VI. Vide Glossarium Rig.

ΗΔΙΚΟΣ.

Ἡμικας. Glossæ Latinogræcæ. Repia. ἡμικ.

ΗΜΙΟΝΟΚΟΤΡΟΣ.

Ἡμιονόκοτρος. Mulocotrus. Glossæ veteres. Mulicotrius. ἡμιονόκοτρος. Errant valde viri docti, qui restituunt, ἡμιόνκοτρος. Nam illud, κοτρος, quod in cauda verbi, Latinum Cotrus est, ut Viotrus. Sic usurpant etiam initio dictionis in κυροπαλάτης.

ΗΜΙΦΟΡΙΟΝ.

Ἡμιφόριον. Epiphanius contra Ariomaniras. ἡμιφόριον γὰρ ὁ τοῖσι αἰὶ καὶ καλοβίωνα ἐνδιδυσκόμῳ γλυκαῖς τῇ περσηγορίᾳ. Palladius Hist. Laus. in Melania iuniore. πάντα αὐτῆς τὰ ἑλληνικὰ ἡμιφόρια καλύμματα τοῖς θυσιαστηρίοις ἐδωρήσατο. Significat autem dimidiatam vestem: nam φορέματα, & φορεσίαι, recentioribus Græcis sunt vestes. Per α' scribit Suidas. ἡμιφάριον, τατέσιν ἡμισυ ἱματίων. Et ista quoque lectio bona est. Hesychius, φάρη. ἱμάτια. νεφέλαι. Item. φάρη. ἱμάτιον. περιβόλαιον.

ΗΜΙΧΡΥΣΙΝΟΣ.

Ἡμιχρύσινος. Dimidiatus aureus. Michael Apollolius epist. LVI. quæ ad Quirinum. δλωρῶμαι σοί γε ὅμως τὸν ἡμιχρύσινον ἄσμενον, καὶ τὰς πατριάρχας σατήρας.

ΗΜΠΟΡΕΤΟΣ.

Ἡμπορετός. Possibilis. Glossæ Græcobarbaræ. ἢν ἐχ, οἶοντε ἐξιλιάσασθαι. τὴν ὁπώϊαν δὲν ἐν ἡμπορετόν γὰ τὴν ἐν μῆρισον. Hinc μπορετό, de quo infra.

ΗΝΤΡΑ

ΗΝΤΡΑΔΕΣ.

Ἡμετέριαι. Reditus. Purum putum Gallicum; *Entrades*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλοι ῥέντες. ἕτεροι ἡντραδες. Theonas in crist. καὶ μηδεποθεν ἔτυχε μοι Φαλία μία, ἐξ ὧν ἡκότε τῶν μεγάλων σκείνων εἰσοδημάτων, ἢ τὰς ἡντραδας (κατὰ τὴν αὐτῶν βάρβαρον Φωνὴν) τὰς μεγάλας τὴ μοναστηρία.

ΗΖΕΤΡΕΙΝ.

Ἡζεύρειν. Experiri. Discere. Glossæ Græcobarbaræ. θέλει μαθεῖν. θέλει ἡζεύρειν.

ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ.

Ἡσυχασαι. Monachorum genus. Iustinianus Novell. v. εἰ μὴ τινες αὐτῶν τὸν ἐν θεωρία τε καὶ τελειότητι διαζῶντες βίον ἰδιόζον ἔχουσιν οἰκημάτων, ὥς δὴ καλεῖν ἀναχωρητας τε καὶ ἡσυχασας εἰώθαζιν, ὡς τ' κοινότητι. Πῶς τὸ κρεῖττον ἐξηρημόυς. Obuium est passim.

ΗΤΖΟΤ.

Ἡτζει. Vide ἔτζι.

ΗΧΟΣ.

Ἡχ. Cantici nomen in liturgia. Gennadius De Igne Purgat. cap. iii. τὴ δεύτερη ἡχ. εἰς τὴν ἐβδόμην ᾠδὴν. Sæpè occurrit in Triodio. Erant autè numero octo, & conjunctim dicebantur ὀκτώηχ. Sæpè est observare in eodem Triodio. Porro duo erant genera. Ἡχ. βαρύς, & Ἡχ. πλαγίος: & in exodio utriusque erat τριαδικὸν vnum, αἴτις θεολόγιον. Haurio ex Rituali Græcorum.

ΘΑΛΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Θαλασσιδιον. Euchologium. ἀφ' ἐξω-

ρας εἰσφέρειται τὰ ἱμάτια τὴ μέλλουσα λαβεῖν τὸ ἅγιον αἷμα ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ; καὶ δοσιτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας τραπέζης.

ΘΑΛΑΣΣΟΔΟΜΕΤΡΑ.

Θαλασσοδομέτρα. Instrumenti genus. Ioannes Tzetzes Chil. xiii. cap. CGCCLVII.

ἐξ ὧν ἦσαν, ἀνθρῆμι, καὶ παρ' μηχανῶν γραφ. τὰ ὑδρικά τε ἐξαψαν, καὶ τὰ πνευματικά δὲ, βαρύνετ' ἀπὸ τῶν ὑμνῶν, καὶ θαλασσοδομέτρας.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΜΒΟΝ.

Θαλασσοκράμβον. Glossæ Benedicti, θαλασσοκράμβον. Holus marinum.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΩΡ.

Θαλασσοκράτωρ. Prefectus maris. Anna Comnena lib. viii. μεμαθηκότ' δὲ ταῦτα ὁ ἀντοκράτωρ, τὸν θαλασσινοὺς κωνσταντίνον θαλασσοκράτορα παρ' αἰμασίαν, ἐξέπεμψε κατὰ τὴν τζαχά.

ΘΑΛΑΣΣΟΝ.

Θάλασσαν. Pro, θάλασσα. Glossæ Græcobarbaræ. αἰλίπτετα. εἰς τὸ ἄλλο μέρος τὴ πρὸς αὐτὴν τῆς θαλάσσης, ἢ θαλάσσης. Et occurrit illic pluries.

ΘΑΜΑΣΜΑ.

Θάμασμα. Pro, θαῦμα. Miraculum. Anonymus De nuptijs Thesei.

καποφάρια πανέμορφα, ἄγρια τὴ πο-
λίμει,
μεγάλα πάντε θάμασμα τινὰς νατὰ
ἐβλέπη.

ΘΑΝΑ-

ΗΜΑΝΤΗΡΙΟΝ.

Ἡμασίηριον. Officina monetaria. Suidas. ἀργυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. ὁ νῦν τινες ἡμαντήριον καλεῖσι. Iterum alibi. ἡμαντήριον καλεῖσι τινες τὸ ἀργυροκοπεῖον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργυροκοπεῖον, ἢ ἡμαντήριον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα, εἰς τὸ ὁποῖον κόβεται τὸ νόμισμα.

ΗΜΕΡΑΙ.

Ἡμέραι. Simpliciter, & κατ' ἐξοχὴν dicebantur dies hebdomadis, qua passus est Christus. Nicetas in Alexio, lib. III. ὡς δὲ ἐκτὴ τῶν ἡμερῶν ἐκ αἰάροισιν πρὸς μετέβασιν, καὶ μάλιστα τῇ βαθείᾳ ὁρᾷ μετισταμῆν. &c.

ΗΜΕΡΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Ἡμεροβίγλιον. Diurnæ vigiliæ, sive excubiæ. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. πρὸ τῆς περὶ τὸ φρουράτον, ἐπιρχόμενον ὁ τῆς βίγλης μέγας δρεγγαλεὶς καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς ὡρᾷ τῇ μεγάλῃ δομεστικῇ προσεῖχθη. καὶ οἱ μὲν ἡμέρας βιγλήσιντες ἀπέρχονται εἰς τὴν βίγλαν αὐτίκα.

ΗΜΕΡΩΝΕΙΝ.

Ἡμερώνειν. Corona pretiosa. ἡμερώνειν. Mittere. πραινέειν.

ΗΜΙΘΗΚΑΡΙΟΝ.

ΗΜΙΘΗΚΙΟΝ.

Ἡμιθηκάριον, sive ἡμιθήκιον. Semitheca. Mauricius Strategic. lib. II. cap. I. ἔχεν μὲν τὸ τόξον τεταμμένον ἐν τῇ ἰδίῳ θηκαρίῳ ἐὰν παλὺ ἐσιν, ἢ ἐν ἄλλῳ ἡμιθηκαρίῳ ὅππῃ τέτῳ γνωμῆν. Leo ἡμιθήκιον appellat, Constit. VI. Vide Glossarium Rig.

ΗΔΙΚΟΣ.

Ἡμικας. Glossæ Latinogræcæ. Reris. ἡμικα.

ΗΜΙΟΝΟΚΟΤΡΟΣ.

Ἡμιονόκωρος. Mulocurus. Glossæ veteres. Mulicurius. ἡμιονόκωρος. Errant valdè viri docti, qui restituunt, ἡμιόνωρος. Nam illud, κωρος, quod in cauda verbi, Latinum Cirus est, ut Viriatus. Sic usurpant etiam initio dictionis in κωροπαλάτης.

ΗΜΙΦΟΡΙΟΝ.

Ἡμιφόριον. Epiphanius contra Arianistas. ἡμιφόριον γὰρ ὁ τοιοῦτος ἀπὸ καὶ κολοβίωνα ἐνδιδυσκόμωρος γλυκὺς ἐν τῇ προσηγορίᾳ. Palladius Hist. Laus. in Melania iuniore. πάντα αὐτῆς τὰ ἑλληνικὰ ἡμιφόρια καλύμματα τοῖς θυσιαστηρίοις ἐδωρήσατο. Significat autem dimidiatam vestem: nam φορέματα, & φορεσίαι, recentioribus Græcis sunt vestes. Per α' scribit Suidas. ἡμιφάριον, ταῦτέστιν ἡμισυ ἱματίου. Et ista quoque lectio bona est. Hesychius, φάρη. ἱμάτια. νεφέλαι. Item. φάρ. ἱμάτιον. περιέβλασκον.

ΗΜΙΧΡΥΣΙΝΟΣ.

Ἡμιχρύσινος. Dimidiatus aureus. Michael Apollolius epist. LVI. quæ ad Quirinum. διωρᾶμαι σοί γε ὅμως τὸν ἡμιχρύσινον ἄσπερον, καὶ τὰς πατριάρχας σατήρας.

ΗΜΠΟΡΕΤΟΣ.

Ἡμπορετός. Possibilis. Glossæ Græcobarbaræ. ἢ ἐν ὧν οἶοντες ἐξιλιάσθαι. τὴν ὁποῖαν δὲν ἐν ἡμπορετὸν γὰρ τὴν ἐν μέρει. Hinc μπορετό, de quo infra.

ΗΝΤΡΑΔΕΣ.

Ἡήρεδες. Reditus. Purum putum Gallicum; *Emptades*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλοι ῥέντες. ἕτεροι ἡντραδες. Theonas in epist. καὶ μηδεποθεν ἔτυχε μοι Φολία μία, ἐξ ὧν ἡκότε τῶν μεγάλων ἐκείνων εἰσοδημάτων, ἢ τὰς ἡντραδας (κατὰ τὴν αὐτῶν Βάρβαρον Φωνήν) τὰς μεγάλας τῷ μοναστηρίῳ.

ΗΞΕΥΡΕΙΝ.

Ἡξεύρειν. Experiri. Discere. Glossæ Græcobarbaræ. θίλει μαθῆν. θέλει ἡξεύρειν.

ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ.

Ἡσυχαῖαι. Monachorum genus. Iustinianus Novell. v. εἰ μὴ τινες αὐτῶν τὸν ἐν θεωρίᾳ τε καὶ τελειότητι διαζῶντες βίον ἰδιμαζοῦ ἔχουσιν οἰκημάτων, ὥς δὴ καλεῖν ἀναχωρητῆς τε καὶ ἡσυχαστῆς εἰώθασιν, ὡς τὸ κοινότητι. ὅτι τὸ κρεῖττον ἐξηρημύξας. Obuium est passim.

ΗΤΖΟΤ.

Ἡτζει. Vide ἔτζι.

ΗΧΟΣ.

Ἡχ. Cantici nomen in liturgia. Gennadius De Igne Purgat. cap. iiii. τῷ δευτέρῳ ἡχῳ εἰς τὴν ἐβδόμην ᾠδὴν. Sæpè occurrit in Triodio. Erant autè numero οὗτο, & conjunctim dicebantur ὀκτώηχ. Sæpè est observare in eodem Triodio. Porro duo erant genera. ἡχ. βαρὺς, & ἡχ. πλαγίος: & in exodio utriusque erat τριαδικὸν vnum, αἶρε καὶ θεολόγιον. Haurio ex Rituali Græcorum.

ΘΑΛΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Θαλασσιδίον. Euchologium ἀφ' ἐξω-

ρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τῷ μέλλοντι λαβεῖν τὸ ἅγιον ἄρσμα ἐν τῷ ἁγίῳ θυρυστηρίῳ, καὶ ἀποτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας τραπέζης.

ΘΑΛΑΣΣΟΔΟΜΕΤΡΑ.

Θαλασσοδομέτρα. Instrumenti genus. Ioannes Tzetzes Chil. xiii. cap. cgcclvii.

ἐξ ὧν ἦσαν, ἀνθρῖμι, καὶ παρὰ μηχανὰ γραφ. τὰ ὑδρικά τε ἔγραψαν, καὶ τὰ πνευματικά δὲ, βαρύνεκα τε σύμπαντα, καὶ θαλασσοδομέτρας.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΜΒΟΝ.

Θαλασσόκραμβον. Glossæ Benedicti. Θαλασσόκραμβον. Holus marinum.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΩΡ.

Θαλασσοκράτωρ. Prefectus maris. Anna Comnena lib. viii. μεμαθηκώς δὲ ταῦτα ὁ αὐτοκράτωρ, τὸν θαλασσιπλοῦν κωνσταντῖνον θαλασσοκράτορα παρχειρισάμεν, ἐξέπεμψε κατὰ τὴν τζαχά.

ΘΑΛΑΣΣΟΝ.

Θάλασσον. Pro, θάλασσα. Glossæ Græcobarbaræ. αἰλίπερα. εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῷ πλάμῳ, ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ θαλάσσης. Et occurrit illic pluries.

ΘΑΜΑΣΜΑ.

Θάμασμα. Pro, θαῦμα. Miraculum. Anonymus De nuptijs Thesei.

καποφάρια πανέμορφα, ἄρματα πο-
λίμια,
μεγάλα πάντε θάμασμα τινὰς ἰατὰ
ἐβλέπη.

ΘΑΝΑ-

ΘΑΝΑΤΙΚΟΝ.

Θανατικόν. Pestis. Corona pretiosa. Θανατικόν. *Pestis*. λοιμός. *Chronicon* Constantinop. τῷ ἔτῃ δὲ τῷ γέγονε θανατικὸν μέγα, καὶ ἐξάσιον, ὅπερ ἐκ πολλῶν χρόνων ἐκ ἐγένετο. Simeon Hieromachus in epistolâ ad Theodosium Zygomalâ. ἡθελόν δὲ εἰλθεῖν καὶ αὐτῷ, ἵνα ἀναμνησθῇς τὸν θυμὸν τῷ θανατικῷ, ἐκ ἤλθον. Bessarion in epist. ἐπὶ αὐτῷ ἵνα θανατικὸν κατὰ τὸ παρὸν, διὰ αὐτὸν ἐφάνη καλὸν μέγα βελήν τῶν ἀρχόντων, ὅπως εἶναι εἰδὼ, καὶ μετὰ τὸ θέλημα τῷ ἀγιοτάτῃ πάπα, νὰ μηδὲν ἔλθῃ τὰ αὐτοῦ πᾶσα εἰδὼ διὰ τὸν κίνδυνον. In Euthologio exstat, εὐχὴ εἰς τὴν πληγὴν τῷ θανατικῷ.

ΘΑΝΑΤΩΝΝΕΙΝ.

Θανατώνναι. Occidere. Glossa Græcobarbaræ. φορεῖσθαι, καὶ φράζεσθαι, ἢ σκοτώνεσθαι, καὶ θανατώνναι. Anonymus De nuptijs Thesci.

Ὡς γὰρ ταῖς ἐθανάτονε, καὶ σκότῃ ταῖς ὅλαις.

ΘΑΝΗ.

Θανῆ. Mors. pro θάνατι. Anonymus De bello sacro.

ὅστις γὰρ μετὰ τὴν θανὴν ἐκείνη τῷ πατρὶς τῷ

ἔζησιν, ἔγένετο τῷ ἀθλῶν ὁ δέκατος.

ΘΑΡΑΠΑΜΟΣ.

Θαραπαμός. Curatio. Medela. Glossa Græcobarbaræ. θεραπείαν. ἢ θεραπείνμα. ἢ γιάτρευμα. ἢ θαραπαμόν.

ΘΕΜΑ. ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ.

Θέμα. Primitus pro legione accipiebatur, quæ provincie alicui imposita. Constantinus Them. Orient. I. 8 κα-

τὰ τὴν τῶν πολλῶν ἐπέληψιν, ὡς ἐμοὶ καλεῖται φαίνεσθαι, ἢ τῶν θεμάτων ἐγένετο περὶ ἱστορίας. ἔδε γὰρ παλαιὰ τίς ἐστιν, ἔδε τις τῶν ἱστορίας γραφῶν ἐμνήσθη τῆς τοιαύτης ὀνομασίας, ὡς λέγονται. ἀλλὰ παρῶν καὶ κατ' ἀρχαίς τάγματά σινα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον αἰαγε-γραμμῶν καὶ ἐθνῶν. & quæ illic plura sequuntur. Hinc illud est in Glossario: Legio. τάξις. θέμα. Postea ipsæ provincie translato nomine ita appellari cœperunt. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Vis maior scandalum, quam quod se Imperatorem vocat, Imperij nostri themata sibi usurpat.* Loquitur autem de territoriis Capuano, & Beneventano; quæ observa prius ad Imperium Orientale pertinuisse, mox verò Imperatores Occidentis ea invasisse. Atque hoc obiter. Pergo. Idem Luitprandus. *Duo illa themata, quæ ultra mare habes, prevalebunt auferre.* Cedrenus. *περὶ τὰ ἑαυτῶν τοῖς διοικήσιν τῶν θεμάτων ἀπαρτῶν εἰς τὸν κανόνα κατὰ νόμισμα μυλιαρίσιον ἐν.* Constantinus loco citato. *ὡς ἐν περὶ ἐπαυρῶν, τὸν νῦν ἀνατολικὸν καλεῖσθαι θέμα ἐπὶ πέντε ἐθνῶν καλεῖται.* Atque ita semper intelligi debet apud illum auctorem: errantque viri doctissimi, qui longè aliter sentiunt. Corrige verò Ioannem Europalatem in Constantino Leonis F. ἐπὶ δὲ τῷ τοῖς ἐμελίας ὁ μάγιστρος μετὰ τῶν ἀρχιερίων, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι στρατηγοὶ τῶν θεμάτων. Hodie in MSto. bibliothecæ Regis Galliarum θεμάτων exaratum est. Nicephorus περὶ ὧν πολ. vocat ἀκρικὰ θέματα, *Limitaneas provincias.* Hæc sunt verba, cap. IV. τὲς τῶν μεγάλων ἀκρικῶν θεμάτων τὴν περὶ νοτιανὰ ἀναδεχομένης, ἔπιδε τὴν αὐτῶν πικροτάτην τὰς κληρονομίας ἔχοντας, πᾶσι

πάση μηχανῇ καὶ ἀγρεύῃσι διημελεία προσ-
 ῥηκεὶ σωθῆναι. Inde Θεματικοὶ sunt Pro-
 vinciales, in Constitut. Alexij Comne-
 ni. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγγιλίοις τῶν παλαιῶν
 πρακτικῶν ἀναγράφονται, καὶ ἡ σύμφωνος
 παθεσις τῶν ὅλων Θεματικῶν παρέστησε τῇ
 βασιλείᾳ μας. In Novell. ix. Constā-
 tini Porphyrogenetæ. ὁ σκεῖβας ἐκ
 ἐστὶ δίκαιος δικαστῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν Θεματι-
 κῶν κελῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπογραφεῶν ὑπο-
 βέβηκε. Sed & Θεμάτια vocabantur ædi-
 ficia. Codinus in Orig. Constantinop.
 τὸν ξηρολόφον τινὲς πρῶτον θέμα ἐκάλεον.
 ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίας δίκαια ἐξ, καὶ ἀρτίμι-
 δος ἐτήλη, ἔσβεθρον κτίσασθαι. Quod per-
 tinet illud in Glossis Hidori. *Positomes,*
ædificia. Menstræ quoque tripodes erant,
 quæ consecratæ in templis ararum vi-
 cem tenebant. Apud eundem Codin-
 um. καὶ Θεμάτιον τρίπουν. ἐνθα ἐθυσίαζε
 πολλὰς θυσίας σιβήρ. Vel etiam sta-
 tuæ: proprio, ac significanti nomine.
 Ibidem. ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυ-
 ρος προσκοπὴς ἐν τῇ χελώνῃ στήλη ἵσταται
 εὐνύχης τινός, ἧς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν. ὁ μετε-
 τιθεὶς Θεμάτια, τῷ ἑρώχῳ πρῶτοδοθεῖτω.

ΘΕΟΠΑΣΧΙΤΑΙ.

Θεοπασχίται. Sectæ nomen, quæ di-
 vinitatem passioni obnoxiam puta-
 bat, Trifagio addens. ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς.
 Harmenopulus De Sectis. Θεοπασχίται,
 οἱ περὶ πέτρων τὸν κραφάτω τρισαγίῳ προσ-
 ῥηκαν τὸ, ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. παθητὴν
 τὴν ἀπαθὴ ποιῶντες θεότηλα.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ. ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Θεοτόκος. Inditum hoc nomen est
 matri Domini ac Servatoris nostri Ie-
 su Christi à Synodo v. Constantinopo-
 litana tempore Iustiniani. Vide V Var-

nefridum, De Gest. Longobard. lib.
 vi. cap. xiv. & Platinam in Vigilio l.
 Attribuit autem ipse Iustinianus No-
 vell. 111. ὅτε προσκυνητὸς οἶκον τῆς ἀγί-
 ας ἐνδόξου παρθένου καὶ θεοτόκου μαρίας.
 Florianus in epist. ad Nicetum Papam.
Mariam Chriſtotocon & Theotocon apo-
ſtolicâ auctoritate perdocuit. Vincentius
 Lirinēsis Commonit. 1. *Aſſeruit ſanctâ*
Mariam non Θεοτόκον ſed χριſτοτόκον eſſe
dicendam. Hinc Θεοτόκια, hymni, five
 troparia, εἰς τὴν θεοτόκον, quæ semper
 echum claudabant cum triadico, ut
 discimus ex Rituali Græcorum. Mar-
 cus Hieromonachus De Dub. Typ.
 cap. iv. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νηθείᾳ. ἐν ταῖς
 ὥραις, τοῖς δοποδείπνοις, & σιχολογῶντο, ἔ-
 τε τροπάρια ψάλλοντο μετὰ μέλους, ἀλλὰ
 πάντα τὰ τροπάρια, ἔτ' ἐν θεοτόκῳ.

ΘΕΡΙΣΤΑΔΕΣ.

Θερισάδες. Messores. Glossæ Græco-
 barbaræ. ἀμήνηρες. Θερισταί. Θερισάδες.

ΘΕΡΙΣΤΗΣ.

Θεριστής. Iulius mensis. Corona præ-
 tiosa. Θεριστής. Iulius. ἰούλιος.

ΘΕΡΜΑΡΙΟΝ.

Θερμάριον. Caldarium. Fucholog-
 ium, ὅπως φέρει ὁ χαρηνλάριος ὀρκι-
 λιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον θερμάριον.

ΘΕΡΜΗ.

Θέρμη. Febris. Corona prætiosa. Θέρ-
 μη. Febris. πυρετός. Pro æstu accipit
 Eleutherius De Significat. Eclypf. ἐν-
 κρῆλον θερμὸν, καὶ καλοσυμῶν καίων.

ΘΕΡΜΙΟΝ.

Θέρμιον. Demetr. Cōstātinop. explicat
 Hieracosophij lib. 1. cap. xc. ἐστὶ πάθος.

Aa

Diz

θήρμον καλονομαζόμενον, ἔδον τῷ τόμαϊ. ὡς τὸ χεῖλ. τῷ ἱέρακι γινόμενον.

ΘΕΤΤΕΙΝ.

Θέπειν. Ponere. Glossa Græcobarbaræ. ὅπως θέπεται ἢ βάλλεται τ' ἀμόνιν. Iterum. τὴς τόπως ὅπως θέπειν ἢ βάλλειν τῷ ἀμόνι. Hinc compositum, πετθέπειν. Andreas Hierosolymitanus De rat. inven. circ. sol. κρᾶται τῷ κάτω τῶν χιλιονιάδων καὶ ἐκατοντάδων τῶν διπλῶν κρίσεως κόσμος, καὶ περὶ αὐτῆς καὶ ἑτέρων κδ'.

ΘΕΩΡΗΤΡΟΝ.

Θεώρητρον. Quod post primum conubitum novæ nuptiæ dabatur, ut se videndā exhiberet. Constantinus Porphyrogenneta Novell. 11. εἰ γὰρ ὕψεσι γαμήτῃ τῷ φρονεῖν, τὴν τε προῖκα δὲ καὶ τὰ οἰκῆα κομίζουσαν ταύτῃ παῖτα, καὶ ἐτι τὴν περὶ τῷ γάμῳ δωρεάν. εἰ τύχη δὲ ἔθωρητρον ὑποχρεῖται, ἢ ἄλλο τι, ἔτι τὰ παῖτα ἔχον τὴν ἀνάλειψιν, καὶ τὴν κυριότητα. Harmenopulus lib. 14. Tit. 711. ἡ δευτερογαμήσαζα γυνὴ τῷ ἀνδρὶ ὑποβόλα δεσποτικής ἐκπίνῃ παίδων ὄντων αὐτῇ, τῷ θεωρήτρον δὲ ἐδάμωσ. Veteres Græci ἀνακαλυπτήριον vocabant. Moschopulus. ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα ταῖς νύμφαις, ὅταν τὰ πρῶτα ἀνακαλύπτονται ὡς ἐορκαθῆναι τοῖς ἀνδράσιν. ἤγουν τὰ κοινῶς θεωρητέα. Eustathius ad Iliad. λ'. περὶ ἐλθά, ἢ περὶ τῶν γάμων θεία, ἴσως τὰ λεγόμενα θεωρήρια. Videatur etiam Harpocration in ἀνακαλυπτήρια. Item ὀπήριον. Callimachus Hymno in Dianam.

ἡ φάσις καλέοντο ὅπως ὀπήρια δοῖν. Scholiastes. ὀπήρια, τὰ ὑπὲρ τῶν ἰδῆν δώρεα. In Glossis Græcobarbaris ἀθήρια vocatur. ἀθήρια, δῶρα πεμψόμενα

ὡς τῶν συγγενῶν ταῖς γαμήλαις παρθένοις. καί σκια ὅπως πέμψονται διπλῶς συγγενεῖς εἰς ταῖς παρθένοις ὅπως ὑπανδρευθῶσαν. Iuvenalis Sat. VI.

— nec illud,

Quod primā pro nocte datur, cum lance beata

Dacien. & scripto rutilat Germanicus auro.

Hunc ritum non tradiderunt, qui De Ritu Nuptiarum scripserunt. Nos oblata occasione non esse negligendum existimavimus.

ΘΕΩΡΟΙ.

Θεωροὶ. Qui sacra vasa custodiebant, eorumque conditoria; & ad sacrum altare sacerdoti ministrabant. Ioannes Episcopus Ciri in Resp. Θεωροὶ δὲ, καὶ δεσποῖται, καὶ καμισάτοι, ἔκ εἰσιν ὀφείκια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἅγιον βῆμα τέτοις ἀρμόζουσαι. οἱ μὲν γὰρ Θεωροὶ τὴν φυλακὴν καὶ τήρησιν πιστεύουσι τῶν ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν καλυμμάτων αὐτῶν, εἰ μάλιστα εὐρίσκομαι ταῦτα λιτοῖς καὶ μαργαροῖς κοσμέμενα.

ΘΟΤΟΡΙΞ.

Θότριξ. Vox ignota. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. LXV11.

ΘΡΥΜΒΗ.

Θρύμβη, Pro, θύμβη. ut τράφος, pro τάφος. δρίφος, pro διφος. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. c. Neque rectè mendum esse putat Fuchsius.

ΘΥΓΑΤΕΡΑ.

Θυγάτερ. Pro, θυγάτηρ. Nicetas in Alexio Angelo, lib. 111. τῷ βασιλεῖ δὲ τῷ δέ καὶ τῇ θυγατέρι ἢ εὐδοκία τένομα.

ΘΥΜΟ-

ΘΥΜΟΤΙΑΡΗΣ.

Θυμοτιάρης. Animofus. Ferox. Iracundus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρίοθυμος. ἀγρίοψυχος. Θηρώδης. Θυμοτιάρης. Iterum alibi. Θυμοτιάριδες. καρδίισμοι.

ΘΥΡΙΑΔΑ.

Θυρίδα. Fenestra. Corona pretiosa. Θυρίδα. Fenestra. Καλάμβη.

ΘΩΡΑΚΗΣΙΟΝ.

Θωρακήσιον. Anna Comnena lib. I. Alexiad. ταῦτ' ἐν θιασάδῳ, καλύπτει μὲν τὸ πρὸσωπον τῷ θωρακισίῳ, ὃ τῆς κόρυθς κύκλῳ ἐξήρτητο.

ΘΩΡΙΑ.

Θωρία. Species. pro θείῳ. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβρωμα. πολλῆς γυναικείας εἶδος. θωρία ἢ θωρία ῥῆγος γυναικίμης. Iterum. ἄχρημος. ἄνθος. ὅπερ δὲν ἐχέει καλὴν θωρίαν. Occurrit illic pluries.

ΙΑΓΚΟΣ.

Ίαγκος. Ioannes. Sæpè occurrit in Chronico Cōstantinopolitano; Prius ἰωαννῶν dicebant, vt ex Niceta discimus; quod postea in ἱαγκος contraxerunt. Invenies quoq; apud Phranzen Chronici lib. II. cap. XVII. Et corrigendum censeo Nicetam in Alexio Comneno, lib. I. ἱαγκος ὄνομα τῷδε, σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἰωάννης. Hodie ἰβαγκος editur, & aliquot ibi locis occurrit.

ΙΑΜΑΣ.

Ίάμας. Glossæ veteres Benedicti Abbat. Inridicus. ἱάμας.

ΙΑΝΙΤΖΑΡΙΟΙ.

Ίανιτζάριοι. Milites Turcici notiffi-

mi. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. IX. καὶ ἕτερον πεποίηκε ἱανιτζάριον, καὶ δα-λευίας ἔστι σκευαῖς ἑπιλεξάμενος πα-δίας ὀκτακοσίας, καὶ εἰς τὴν τῶν νεγλῶδων τάξιν ἐτάξατο.

ΙΑΡΙΝ.

Ίαριν. Metalli genus. Rhazes De Peste, cap. XI. ἀκόρε ρίζα, καὶ ἐβένος τμήμα, μαμηρά, τριτία, αἱματίτης, ἱάριν, σάκχαρ κεκαυμένον. Invenio in Lexico Chymico Ioannis Garlandij Angli, qui vixit ante annos circiter DC. ἱάριν. id est, viride rame.

ΙΑΡΟΧΡΕΙΑ.

Ίαρόχρεια. Hesychius. ἱαροχρείαν, τὴν ὀζυφύνταλον. Hodie Itali dicunt Garteto. Sed est poples, non coxa.

ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗΣ.

Ίατροσοφιστής. Qui medicinam & docebat, & facitabat. Cedrenus. ἀφ' ὧν οἱ τῶν ἐλλήνων ἱατροσοφισαὶ ὑπερσίσταμενοι, καὶ τὰς ἀφορμαὶς εἰληφότες, τὰς οἰκείας συνέστησαν τέχνας. Theophilus Protopatharius De Vrinis. μετὰ δὲ τῆς γαλλῶδος ὁ θαυμάσιος ἱατρός ἐπεχείρησέ τε καὶ ἐγραψεν. εἶτα μετ' αὐτὸν μάγνητος ὁ ἱατροσοφιστής. Et inter Aeneæ Gazæ epistolas vna est quæ inscribitur, πρὸς ἱατροσοφιστήν. Suidas in huius Gessij vitâ. καὶ τὴν τῶν ἱατρικῶν ἐργων τε καὶ λόγων ἀκριβεστέρων τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων ἱατρῶν τε καὶ ἱατροσοφιστῶν κατάρθωκε τέχνῳ. Videndus quoque Stephanus in γία.

ΙΒΥΚΙΝΑΤΩΡ.

Ίβυκινάτωρ. Buccinator. Basilus Patricius in Naumachicis. προθετέον δὲ

A a ij τέτοις

τάτοις καὶ περιβαύλῳ, καὶ κελευσὴν. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν, ἱβυκινάτωρ. ὁ δὲ, ὁ τὸ φλάμελον κατέχων.

ΙΓΓΛΑ.

Ἰγγλα. Cingulum equi sub ventre. Exstat apud Crusium Turcogre-
cia lib. 11. Detortum ex Latino *In-*
gla. Glossæ Latinogræcæ. *Ingla*. ἡνία
ζυγκται.

ΙΓΚΑΙΝΟΙ. ΙΓΚΑΙΝΙΑ:

ΙΓΚΑΙΝΙΣΤΙ.

Ἰγκλίνος. *Angli*. Nicetas in Isaacio
Angelo, lib. 11. sub finem. ἀλλὰ καὶ ὁ
ῥήξ φραγγίας, καὶ ὁ τῶν πελεκυφόρων
κατάρχων βρετανῶν, ἔστιν ὡς φασιν ἰγκλί-
νης. Et paullo post. ὁ δὲ γε τῶν ἰγκλίνων
ῥήξ ἐν τῇ ἀναγωγῇ κατέραις εἰς κύπερον,
&c. Et ἰγγλινία, sive ἰγκλινία, *Anglia*.
Nicetas in Alexio Comneno, lib. 1.
θάλω μὲν πρὸς τῇ ῥηγὸς ἰγγλινίας εἰς πα-
λαισίνῳ ἀφικνεμένης διαπαντίαι. Hinc
item, ἰγκλινισί. *Anglicè*. Codinus De
Offic. aulæ Constantinop. ἔπειτα ἔρ-
χονται καὶ οἱ βάρεγγαι κατὰ τὴν πάτριον
καὶ ἔτοι γλῶτταν αὐτῶν, ἦγον ἰγκλινισί.
Hoc quoque non neglexerim, in ex-
emplaribus editis legi, ἰγκλινισί: cui
voci patrocinator. eiymon & origo
nominis, quod ab Engisto primo Sax-
onum duce inhaesisse regno tradit in
Chronico Anglicano Paulus Iovius.
Sed priorem scripturam tuetur gentis
ipsius idioma, & pronuntiatio.

ΙΓΚΟΛΑΣ.

Ἰγκόλας. sive ἰγκολ. *Incola*. Mo-
destinus Excusar. lib. 1. εἰδέναι χρῆ,
ἔτι ὁ ἐν ἀγρῷ καταμένων, ἰγκόλας ἔνομι-
ζεται. ὁ γὰρ ἐκείνης τῆς πόλεως ἐξαιρέτως

μὴ χρῶμιν, ἔτι ἔνομιζεται ἰγκόλας.
Glossæ Basilic. ἰγκολ. ὁ πάροικος, ὅς
καὶ ἀλλαχῇ ἐν πόλει ἢ ἐν χωρίῳ τὴν οἰκη-
σιν ἐκπῆσαι.

ΙΔΙΚΤΟΝ.

Ἰδικτον. *Edictum*. Balsamorin expli-
cat Concil. σημείωσαι ὅτι διὰ τῆ παρόν-
τος ἰδικτα, ἦτοι βασιλικῆς προσηγορίας,
τῆ ἀγίας μεγάλης κωνσταντίνης. Theodorus
Anagnosta Eclog, 1. ἡ δὲ δίκαια τῷ θρό-
νῳ ἀπέδωκε, δι᾽ ἑτέρης ἰδικτίας κατελύσας τὰ
πρῶτερα. Cedrenus. ἰδικτον δὲ ἐχραψεν ἑα-
λενιανῶς τοῖς ἐν Ἀσία, Ἐφρυγία, καὶ πᾶσι
τοῖς ἐν τῇ αἰατολῇ ὀπισκοποῖς. Evagrius
lib. 1v. cap. xxxix. τὸ καλέμνον πρὸς
ῥωμαίων ἰδικτον γράφει. Apud Theophilū
scribitur, ἑδικτον, lib. 1. Tit. 11. Corrige
autem Constantini Novell. 111. στρα-
τιωτικῷ δὲ νομίζεσθαι διατυπῆμιν, ἔτι τὸν καθο-
σιωμῆτον τοῖς ἱεροῖς λεγεῶσι τῶν στρατιωτῶν, ἀλ-
λά γὰρ ἐκ τῆς, οἱ διὰ τινος τύχης ἐπὶ ῥωμαίων
ὀπιδεῖς ὀφθέντες ἀδωρεῖας ἑδικτῶ τετυχῆκα-
σι. Hodie legiur, ἐν δικτῶ.

ΙΔΙΟΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Ἰδιοδομέσις. Proprius ac peculia-
ris domesticus. Codinus De Offic. au-
læ Constantinop. ὁ ἰδιοδομέσις, τῷ
πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ χορῷ.

ΙΔΙΟΚΑΒΑΛΛΟΣ.

Ἰδιοκάβαλλος. Proprius equus. Con-
stantinus De Adminstr. Imp. ἀπέχεσθαι
δὲ οἱ φοῖβοι τῶν τοῦ δὲ τῆς θαλάσσης ὁδῶν
ἰδιοκαβάλλας ἡμέρας μας.

ΙΔΙΟΜΕΛΟΝ.

Ἰδιόμελον. Canticum feriæ proprii.
Gennadius περὶ δόπολαύς. τῶν ἀγίων.
cap. 1v. καὶ στιχηρά, ἡ προπάραια, καὶ ἰδιό-
μελα, καὶ κοντακία. Triodion. ψάλλοντες
τῆς.

τῆς οὐλώχης αὐτάσμιμα τρία. Ἐ ἀναβολικὰ
 τρία, Ἐ τὰ τριώδεις ἰδιόμελα δύο. Codinus
 De Offic. aulæ Constantinop. εἶτα εἰς-
 ἔρχονται καὶ οἱ ψάλλαι μετὰ τῶν ὁπρίτη-
 ρίων Ἐ καμισίων αὐλῶν καὶ ψάλλειν ἰδιόμε-
 λον τὸ τῆς εὐρήης. Idem. περὶ ἔρχεται γὰρ ὁ
 λαμπραδάρης εἰς τὸν περιπαῖον λαμπά-
 दा φορῶν, ψάλλων ὅλον τὸ ἰδιόμελον. ἐξέλθε-
 τε καὶ λαοί, θεάσαθε σήμερον τὸν βασιλεῖα
 τῶν ἔργων. Vbi obiter observa hym-
 num solennem festi Palmarum, quem
 (dicam per occasionem) composuisse
 fertur Theophilus Imperator. Cedre-
 nus de eo. καὶ τὸ σιχηρὸν διὰ τὸ κατὰ τὴν
 βασιφόρον, τὸ ἐξέλθει ἔθνη, ἐξέλθει καὶ λαοί.
 τὸν σκίην φασὶ τόκον εἶναι ψυχῆς. Zona-
 ras Annal. 111. ἐφιλοτιμεῖτο δὲ καὶ μελω-
 δεῖν. λέγονται μὲν ἔν καὶ ἕτεροι εἶναι σκίην τῆ
 αἰδρός ποιήματα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ, καὶ τὸ
 κατὰ τὴν τὴν βασιφόρον εὐρὺν ἀδόμητον σιχη-
 ρὸν, τὸ, ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί.
 Atque hic quidem eius dici hymnus
 in Orientali ecclesiā : in Gallicana ce-
 rat. *Gloria, laus, & honor* : eiusque auctor
 Theodulphus episcopus Aurelianen-
 sis. Sigebertus in Chronico. *His tem-*
poribus (idest, sub Ludovico, anno
 DCCC. XLIII.) *floruit Theodulphus ab-*
bas Floriacensis, postmodum episcopus Au-
relianensis, de quo refertur, quod illos ver-
sus, quos in die palmarum singulis annis
ecclesiæ Galliarum decantare in usu habet,
ipse composuerit : idest, GLORIA. LAVS.
ET HONOR. Quos cum ipse Ludovico
Imperatore secus domum, in quā exul de-
sinebatur, apud Andegavum trascunte des-
cantaret, audiens Imperator, & misertus
illius, iussit eum absolui.

I O M A X I O N.

Ἰερομάχιον. Stragula, quæ sellæ sub-

sternebatur, ad prohibendum equi
 sudorem. Codinus De Offic. aulæ
 Constantinop. ἡ σέλα τῶ ἵππῳ αὐτῷ δι-
 βολέας ὡσαύτως μετὰ αἰῶν μαρμαρι-
 νῶν ἐμπροσθεν τε Ἐ ὅπιθεν, Ἐ εἰς τὰ τέσσαρα
 μέγῃ τῇ ἱδρομαχίων ἔχουσα καὶ μαργέλλον ἐμ-
 προσθεν τε καὶ ὅπιθεν, ὡς καὶ ἡ βασιλική.

I Δ Ρ Ο Τ Α Σ.

Ἰδρώτας, Pro, ἰδρῶς. Corona pretio-
 sa. ἰδρώτας. Sndor. ἰδρῶς.

I E N E I A.

Ἰένεια. Barba. Occurrit apud Crusi-
 um in Turcogræciā.

I E Ρ Ο Μ Ν Η Μ Ω Ν.

Ἰερομνήμων. Quod eius in ecclesiā
 munus fuerit tradit Codinus de Offic.
 aulæ Constantinop. ὁ ἱερομνήμων, εἰς τὸ
 βλέπειν τὰς εὐχὰς ὅπιθεν τῶ ἀρχιερέως,
 κρατῶν τὸν ἐνδεονιασμόν, καὶ τὸ κοντάκιον τῆ
 χειροτονίας. Nonnunquam etiam loco
 diaconi cum canistris patriarcham
 sacrificaturum sacrā stolā induebat, ni-
 si & sacerdos ipse esset, tum enim non
 licebat. Ioannes Episcopus Citri in
 Resp. τὸ τῶ ἱερομνήμωνι δὲ ἐφ' ὅτιον δια-
 κόνω ἐξ ἀνάγκης προσήκει ἐπὶ τῇ συνπαρη-
 γῶς ἕως ἐστὶ τῷ καιρῷ εἰς τὸ περιβιβαί-
 ναι τὴν ἱερὰν στολὴν τῷ ἀρχιερεὶ μέλλοντι ἱερα-
 τεύειν. εἰ δὲ ἱερεὺς ἐστὶν ὁ ἱερομνήμων, κατὰ
 ἐνέμα, ὡς ἕτως εἰπὲν, ἱερομνημονεῖ, ἔδὲ γὰρ
 ἔχον αὐτῷ ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις τῶ ἀρχιερατικῶν
 στολισμάτων διακόνος τάξιν τηρεῖν.

I E Ρ Ο Μ Ο Ν Α Χ Ο Ι.

Ἰερομόμαχοι. In monasterijs erant
 duo monachorum genera : hi μόναχοι
 simpliciter dicti, illi ἱερομόναχοι. De
 monachis infra dicemus : ἱερομόναχοι
 erant sacerdotes. Chronic. Constanti-

Aa iij nōp.

πορ. ὑπῆρχε δὲ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἱερομό-
ναχος τις, ὀνόματι Συμεὼν, τραπέζντι,
 χρησιμώτατον πάνυ καὶ φιλόξενον, ὡς
 ἄλλοι εἰδούς. Phranzes Chronici lib. II.
 cap. v. *Viris, & fæminis illustribus, &*
 probatiss hieromonachis, & Deo consecra-
 tis virginibus veniam annuebat. Grego-
 ras appellat, ἱερομόνους μοναχούς, lib. VIII.
 κατὰ τῆτον τὸν χρόνον τὸν πατριαρχικὸν δια-
 δέχεται θρόνον τῶν ἱερομόνων τις μοναχῶν,
 ἐκ μονῆς τῶν μαγγάνων, γεράσιμον. Di-
 cuntur ἱερεῖς μοναχοὶ à Nicephoro Char-
 tophylace in epistola ad Theodosium
 quendam monachum Corinthium.
 οἱ δὲ μὴ ὄντες ἱερεῖς μοναχοὶ, διεχόμενοι λο-
 γισμῶς τινῶν, καὶ διεσμῶντες καὶ λύοντες,
 γινώσκονται ὅτι ἀκατονίστως τῆτο ποιῶσιν.

IKANATON.

Ἰκανάτον. Torfit hæc vox viros do-
 ctos, qui ignorabant quid significa-
 ret. Erat verò cohortis nomen. Con-
 stantinus Them. Orient. v. ὅσα γὰρ ἐν
 ταῖς σχολαῖς, καὶ ἐν τοῖς ἱκανάτοις, καὶ ἐν
 τοῖς λοιποῖς τάγμασιν ἐστρατεύοντο, οἱ ὑ-
 πηρεσίαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν ὀπλημάτων
 ἐπέκτειλε. Cedrenus. ἦρχε δὲ τῷ μὲν τάγ-
 ματι ἐξ ἐκβίτων ἰωάννης ὁ γραψίων, ἀνὴρ
 πολεμικὸς, καὶ πολλάκις ἐν μάχαις ἀνδρα-
 γαθήσας, τῷ δὲ ἱκανάτῃ ὀλβιανὸς ὁ μαρ-
 λης, ἀνὴρ διδοκιμασμένον. Iterum alio
 loco. ὁ τῷ βαρέως μιχαὴλ ὑψὸς ὁ κωνσταν-
 τίνος, τῷ τῷ τάγματι ἄρχων τῶν ἱκανάτων,
 κατὰ λιπῶν τὸν λέοντα τῷ ῥωμανῷ προσε-
 χώρησε. Nicetas Paphlago in vita Igna-
 ti). νικήσαν δὲ πρῶτον μὲν δεκαέτη τυ-
 χαίοντα τῶν λεγομένων ἱκανάτων διομέσι-
 κον πρὸς νικηφόρον φασὶ τῷ πάπῃ παρ-
 βελήσθαι.

IKMADA.

Ἰκμάδα. Pro, ἱκμάς. Vlgo. Humor.
 Glossæ Græcobarbaræ. ἄνικμος. ξηρός.
 ἐκείνη ὅπου δὲν ἔχῃ ἱκμάδα καὶ ὑγρασίαν.

ILASTHION.

Ἰλαστήριον. Typicum Sabæ. cap. I. θυ-
 μιάζας δὲ ὁ ἱερεὺς σαυροειδῶς τὴν ἀγίαν
 τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ θυσιαστήριον, ἐξέρ-
 χεται διὰ τῶν ἀγίων θυρῶν, καὶ ποιῶν
 σαυρὸν μετὰ τῷ θυμιάτῃ κατενώπιον τῷ
 ἱλαστήριῳ, ἐπέρχεται καὶ θυμιά τὴν εἰκόνα
 τῷ ἀγίῳ. Et cap. V. θυμιά τὴν ἀγίαν
 τράπεζαν σαυροειδῶς, ὡσαύτως καὶ τὸ ἱλα-
 στήριον ἅπαν.

ILAUTSTRIOS.

Ἰλλῆστριον. Illustris. Dignitatis no-
 ta. Basilic. Eclog. VII. οἱ δὲ πατρικίων
 εἰς ἱλλῆστριων εἰσὶν οἱ συγκαλητικοί. Et plu-
 ries in illis Eclogis. Suidas. περὶ κόπιον
 ἱλλῆστριον καίσαρὺς ἐκ παλαιότητος. Ite-
 rum alibi. χριστόδωρος θεοῦ ἱλλῆ-
 στριον ἐγραψεν ἱερευτικὰ διέπων. Iusti-
 nianus Novell. XIII. ἡμεῖς γὰρ ἐδενίτην
 εἰρημώλῳ ἀρχὴν πρὸς ἀδωσώμῳ πᾶσι
 μὴ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἱλλῆστριων, &c.
 Corrigendæ sunt Glossæ Basilic. ἱλλῆ-
 στριον. ἐυαγῆς. Malè editur, ἱλαστήριον.
 Victor De Persecut. Vandal. lib. II.
 Mittit ergo tunc ad ecclesiam Alexan-
 drum illustrem, huiusmodi legationem de-
 ferentem. Alchimus Avitus in Homi-
 lia. Tunc numerosis illustribus curia flo-
 rebat. Constantinus Porphyrogenne-
 ta Them. Orient. II. ἔτε γὰρ περὶ
 κόπιον, ἔτε μὲν ἀνδρῶν, ἔτε ἡσύχιον ὁ ἱλλῆ-
 στριον ἐμνημόνευσε τῷ τοιαύτῳ ὀνόματι.
 Et errant viri docti, qui putant cog-
 nomen esse Hesychij. Ac corrige
 obiter

obiter Ioannem Tzetzen ab interpunctione laborantem, Chiliad. III.

ἡσύχιος ἰλλέτριος, πλάταρχος τε, καὶ δίων, καὶ διονύσιος ὁ μὲν γράφει τὸ δὲ πάντες.

Malè hodiè dirimitur, ἡσύχιος, ἰλλέτριος. Sic Anthologiae lib. VI. legitur epigramma, ὁλομὴς ἰλλέτριος. Ergo desinant posthac istius erroris.

I M A P E T I O N.

Ἱμαρέτιον. Templum grandius. Malaxus in Hist. Patriarch. ἦτον δὲ εἰς τὸν καιρὸν τῶν ῥωμαίων αὐτὴ ἡ παρμακάρης θυγατρὶς μοναστήριον. ὁ δὲ ναὸς αὐτῶν τῶν ἀγίων δωδεκαῶν: ὅπῃ ἐκαδέζετον περὶ τὴν αἰώνιον πόλιν: τὸν ἑκαμῶν ἱμαρέτιον τὴν αὐτὴν (ἐλτῶν) μεχέμετη. Theodosius Zygomala in epistola. ἱμαρέτιον, καὶ μετζίτιον, ναοὶ ἀγαθῶν εἰσιν. ὧν ὁ κείνο μὲν, μέγα: τὸ δὲ, μικρόν. Chronicon Constantinop. καὶ ἔφερον τὸν νεκρὸν αὐτὴν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔθαψαν ἐν τῷ ἀνεγερθέντι ὑπὸ αὐτῆς ναῷ, ὃ λέγουσιν ἱμαρέτιον.

I M A T I O N.

Ἱμάτιον. Peculiare vestis genus, aut pallij. Codinus. Φορεῖ δὲ ἐνδύμα μέλαν, λεγόμενον ἱμάτιον, καὶ μανδύαν ὀξύν. Et ad seculares pertinebat, ut μανδύας ad clericos. Apparet ex Euchologio, De Ordinatio. Lectoris aut Psalter. προσ-αγόμενον τῷ ἀρχιερεῖ ὁ τοῖς, εἰ μὴ κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίῳ ἀσκηπῆς. εἰ δὲ μοναχός, μετὰ μανδύα.

I M Φ Α Σ.

Ἱμφας. Infans. Glossæ Basilicorum. Ἱμφας, νηπίον. Harmenopulus lib. V I. Tit. V I. ἔτε ὁ Ἱμφας, τῆς ἐν ὁ ἐπὶ αἰτῆς,

ἔτε ὁ μαινόμηνος φονεύων, ὑποκαίει τῷ θανάτῳ. Quæ verba desumpta sunt ex Novella Anastasij. Nicetas in Alexio Manuelis F. ἔφασκεν τὸν Ἱμφαντα, καὶ εἰς μέτρον ἔπαυσε τῆς ἐκείνου ἐκείνου, λευκογενέων, περὶ ἀναγορεύεας τῆς πολιότητος ἀνδρῶν.

I N B E N T A P I O N. I N B E N T O N.

Ἰνβενταριον. Inventarium. Basilic. Eccl. log. XXXV. εἰς τὸν χωρὶς ἐυλόγου αἰτίας ὁ πρῶτος μὴ ποιήσει Ἰνβενταριον, ἥτοι καταγραφῇ, ὡς δόλον ἀμαρτάνων ὑποκαίει τῷ ἐνδίκῳ ὅρκῳ εἰς τὸ διαφύρον. Invenio Ἰνβεντον, pro eodem in Novell. I I. Leonis & Constantini. καὶ αὐτὸν τὴν πᾶσαν τῶν οἰκῶν ποιῆσαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν, περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀναγραφῇ ποιημένης αὐτῆς, ἥτοι Ἰνβεντον, πάσης τῆς καταλιμπανομένης ὑπὸ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς παντοίας ὑπάρξεως τε καὶ περιουσίας. Harmenopulus lib. I. Tit. XIII. εἰ δὲ Ἰνβεντον ἔποιήσει ἐμπροσθέντως, βοηθήσει οἱ δια-νέσαι.

I N Γ Ρ Ο Υ Σ Ι Α.

Ἰνγρουσία. Ingrusia. Suidas. Ἰνγρουσία, ὅτι ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀδελφεοῖς διδόμενον σιτίον, ὃ ἔτε ζῶν ἔτε δωδεκάσκειν ποιῇ. Hæc totidem verbis in Glossis Basilicorum. Sed hæc exponenda sunt, quandoquidem non omnes intelligunt. Ficus vocabant Grusum. Glossæ veteres Græcolatinæ. ὀλιωθῆ, Bolunda, hoc Grusum. Ficus autem inquinabant veneno ita temperato, ut, quibus illas edendas porrigerent, & vivere & mori neque-antes longâ tæbe conficerentur. Lamprius in Commodio. Morilenum præfectum pratorio per ficus veneno interemittit. Atque ejusmodi ficus, &, sumpta inde

inde metaphora, omnis cibus venenatus *Ingruſia* dicebatur. Nos autem in nostro quoque idiomate dicimus de eadem re. *En bpghe gheben*. Quod nihil aliud est, quàm, ficum, sive ingruſiam dare.

ΙΝΔΙΚΙΟΝ.

Ἰνδίκιον. *Indicium*. Glossæ Basilicorum. ἰνδίκιον, μὲνύμα.

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝ. ΙΝΔΙΚΤΟΣ.

Ἰνδικτιῶν. *Indictio*. Nicetas in Alexio Manuelis F. καὶ ἡμέραν ἐβδόμην, δευτέρα τῆς μαΐας μηνός, τῆς πεντηκαδικῆς ἰνδικτιῶν. Nicephorus Blemmijdes ἑπτομῆς φυσικῆς cap. xxvii. ἰνδικτιῶν πρῶτος ἐτερος. Occurrit passim. Dicebant etiam ἰνδικτι. Suidas. ἰνδικτιῶν λέγεται. Christophorus Patricius in Menologio.

Ἰνδικτιὸν ἡμῶν εὐλόγη νέκ χρόνῃ.

Glossæ Latinogræcæ. *Indictus*. Ἰπινόμης. Et errant, qui apud Codinum De Orig. Constantinop. τῆς τρίτης μὲν τῆς δευτέρας Ἰπινόμης, interpretantur, *tertio mense secunda distributionis*. Debebant. *i. m. secunda indictmentis*. Gregoras lib. iv. ἐπέτεψε δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ καὶ δι' ἐρυθρῶν ὑπογράψαι γραμμάτων προσάγματα, ἃ μὲν τοὶ μὲν καὶ ἰνδικτιόν. Cedrenus. τὰς τῶν δευτέρων εἰς αἱ ἰνδικτοὶ ἐπενοήθησαν. Ride ineptam etymologiam Cedreni in Theodosio maiore, & Constantini Them. Occident. viii. quam ex Hesychio profert. Illic vide.

ΙΝΔΙΞ.

Ἰνδιξ. *Index*. Glossæ Basilic. ἰνδιξ. ἐρμηνεία. ὑπόμνημα.

ΙΝΔΟΥΛΕΝΤΙΑΙ.

Ἰνδουλεντίαι. *Indulgentia*. In Constitutione quâdam Tiberij ita corrigimus. τῶν ἡδὴ παπορσομένων ταῖς αὐταῖς θείαις οἰκίας πονομένων ἐκ τῆς τέτοιας, ἐπὶ δὲ γε τοῖς τῶν δικῶν διαπρατήμασι φυλαττομένων, ὑπὲρ τε τῶν λεγομένων ἰνδουλεντιῶν, &c. Hodie corruptè editur ἰνδουλεντων.

ΙΝΚΕΡΤΟΣ.

Ἰνκερτ. *Incertus*. Scholiastes Basilic. Eclog. xlii. εἰ γὰρ πολλὰς τις ἔχων οἰέτας, ἰνκερτῶς οἰκέτω ἐλεγάτω, ὄνομα μὴ περθεῖς, τότε ὁ λεγατάριος ἔχει τὴν ἑπτολογίαν.

ΙΝΚΕΣΤΟΣ.

Ἰνκεστος. *Incestus*. Sæpè occurrit apud Iureconsultos Græcos.

ΙΝΝΟΥΛΑ.

Ἰννυλα. *Inula*. Sorion Geoponic. ix. εἰς ἑλατον ὀμφάκινον, ἢ ἄλλως καλόν, ἐμβαλεῖ ἰννυλαν ξηρὰν, καὶ δάφνης φύλλα.

ΙΝΡΟΣΑΣΙΑ.

Ἰνρροσασία. Glossæ Latinogræcæ. *Portulaca*. αὐθιγὰ καὶ ἰνρροσασία. Vide infra, περκασία.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ.

Ἰνστιῦτα. *Instituta*. Libri Institutionum Iuris Iustinianus Novell. xviii. καθάπερ αὐτῷ ἡμεῖς ἐν τοῖς ἡμετέροις ἰνστιῦτοις, καὶ διγέσεις, καὶ τῶν τῶν διατάξεων ἐνομοθετήσαντων βιβλίων. Harmenopulus lib. i. Tit. i. καὶ τῶν ἰνστιῦτων, ἡγὰρ τῶν νόμων εἰσαγωγὴν. Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. ii. cap. i. ὥτως ἔχουσιν, ὡς ἐν τοῖς ἰνστιῦτοις ἐγράφη. Et

Et Theophili Operum inscriptio est, τῶν ἀποχαῖς Φανερά ποιῶν ἑκαστὰ ἀφ' οἷς αὐταὶ διδασκιν, τετέστι τότε πρὸς τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἐγγων, ἢ ἐγκαλίων, ἢ ὅπως εἰρηποῖ αὐτὰ κατὰ χάριν καλοῦν.

INSTRUKTION.

Ἰνστρυκτιον. Glossæ Basilicorum. Ἰνστρυκτιον, τραπέζικον ἐκδοκῶν.

INTERKEDETEIN.

INTERKESSION.

Ἰντερκεδεύειν. *Intercedere*. Et ἰντερκίσσιον. *Intercessio*. Sæpe obvia sunt in libris Iuxtaconsultorum Græcorum.

INTROITON.

Ἰντροῖτον. *Introitus*. Clemens Constitut. Apostol. lib. II. cap. LVII. ἔσω δὲ τῶν τόπων περὶ τῶν ὁ δὲ ἀποκρίνεται, ἢ ἑκάς τῶν ἐπισκοπῶν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὁρμαῖ, καὶ μὴ ὡς τὸ ἰντροῖτον καθ' ἑξῆς.

IOZOTLAPHON.

Ἰοζέλαπον. E rosis confectum Zulu-pium. Simcon Sethi De Facult. Cib. τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν σκευαζόμενον ἰοζάκχαρον, ἢ ἰοζέλαπον, πρὸς τὸ θωρακὸς τε καὶ πνεύμονα λυσitteλεῖ ἀρρώστιας.

IONΘONAPION.

Ἰονθονάριον. Lanugo. Eustathius ad Odyss. ξ'. τῆς ἐχέσης ἰόνθης, ὅ ἐστιν ἐξανθήματα σώματος φησιν ἀκμάζοντα, ἅπερ οἱ νῦν χυθραῖζοντες ἰονθονάρεά φασιν.

IOSAKKHAPON.

Ἰοζάκχαρον. Saccharum aquâ rosea conditum. Vide ἰοζέλαπον.

IOYΓALIA.

Ἰουγάλια. *Iugalia*. Tributa, quæ pro agri iugeris solvebant. Iustinianus Novell. XVII. αἰαγκάσας δὲ τὰς δημοσίας πράξεις, ἤτοι τὰς ἀπαληθῆς, ἐν ταῖς ἐαυ-

τῶν ἀποχαῖς Φανερά ποιῶν ἑκαστὰ ἀφ' οἷς αὐταὶ διδασκιν, τετέστι τότε πρὸς τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἐγγων, ἢ ἐγκαλίων, ἢ ὅπως εἰρηποῖ αὐτὰ κατὰ χάριν καλοῦν.

IOYΓEPATION. IOYΓEPON.

Ἰουγέρτιον. *Iugerum*. Diminutivum. In Lexico Stephani. ἰουγέρτιον, πλεθρον. Ita corrigo. Perperam erat in MS. το. τῶν γαλίων. Etiam ἰουγερὸν dicebant. Ekstat apud Hesychium, sine explicatio-ne. Sed dubium non est, quin sit Latina ista dictio.

IOYΓON.

Ἰουγον. *Iugum*. Iustin. Novell. XVII. λέγοντες μὴ δύνασθαι τὴν τ' ἐγγων ἐλπίδα ποσότητος. Basilic. Eclog. LVII. σημαίνε-ρας τὴν τ' χρημάτων ποσότητος, ἢ εἰδῶν, ἢ μὴ ἀλλὰ καὶ τ' ζευγῶν, ἤτοι ἐγγων. Iterum Nov. CXXVII. ὑπὲρ ἐκάστων ἐγγων, ἢ ἐγγων, ἢ ἐγγων. Corrigendus est Achmes, cap. CXXXVIII. εἰ δὲ ἴδη ὁ βασιλεὺς ὅτι ἀχμεῖ καὶ αὐτοῦ τὸ κατὰ λόγον αὐτῶν. εἰ μὴ ἦσαν δεδεμένα, δεσμίαις ἀλλοφύλων ἀρχον-τας, ἢ χαρὸν μεγίστων δέξεται. εἰ δὲ ἀγγελ-δὸν, καὶ ἀγγεῖα ὑπὸ ἐγγων, μεγίστων ἐγγων κατὰ κυριεύσει. Hodie editur, ὑπὸ λόγων, apposito asterisco, mendi nota. Attende: τὰ ἀνυπότακτα opponit τοῖς ἀγομῆσι ὑπὸ ἐγγων: indomita subiugibus. Ergo certa est nostra emendatio.

IOYPICTENTIA.

Ἰουπιγνῆ. *Ius gentium*. Anonymus in Resp. De Nud. Pact. τὰ δὲ ἰδικὰ ἐχ-ρι πρὸς ἡγορίας, ὅσην πρὸς ἡγορίας, μιθώσεως, κοινωνίας, χρήσεως, ὡς κατὰ τὴν ἀντι-τ' ἰουπιγνῆς εἰσὶ κομμεινόνες.

IOYCTINIANION.

Ἰουπιανῖον. Capitis tegmen, ab Ini- B b pera-

peratore Constantinopolitano gestari solitum, nomine à Iustiniano deducto, qui eo primus usus esse videtur. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Ἡ δὲ κεφαλὴς φορέματα διάφορα, ποτὶ δὲ τὸ ἀνομαζόμενον τροπαιχίαν, ποτὶ δὲ ἱεσινιάνιον, ἐν ἄλλοις δὲ ὑπέρτερον, ὧν τὰ σχήματα ἐκαστὴν εἴη ἐστὶ νῦν κατὰ μέγεθος λέγειν.

ΙΠΠΟΚΟΝΤΟΥΡΟΣ.

Ἰπποκόνταρ. Veredus. Suidas in Etymologico. ἐρεδίοις, ἱπποκοντέροις. Vide κόνταρ.

ΙΡΔΙΟΝ.

Ἰρδιον. Currus tectus. Carruca. Suidas. λαμπρόν, ἀμαξα βασιλική. Ἰρδιον περιφανές. ὃ ἐστὶν ἄρμα σκεπαστόν.

ΙΣΙΑΣΗ.

Ἰσιάση. Corona pretiosa. νὰ ἱζιάση. Dirigere. εὐθύνειν.

ΙΣΚΙΟΣ.

Ἰσκι. Umbra. Corona pretiosa. Ἰσκι. Umbra. σκιά. Alexius Rharturus Doctr. vi. εἰς πᾶν ἡθέλες πιάσθαι εἰς τὸ δένδρον, ἢ εἰς τὸν ἴσκιον δένδρου. Occurrit ibi pluries. Demetrius Zenus in Batrachom.

κοσὰν τὸ λέγειν παροιμία, τὸν ἴσκιον σὺ φέβῃ.

ΙΣΜΑΓΙΔΙΟΝ.

Ἰσμαγίδιον. Vide μαγίδιον.

ΙΣΜΙΟ.

Ἰσμίο. Subitò. Protinus. Corona pretiosa. ἰσμίο. Protinus. εὐθύς. In Turcograciâ Crusij truncatum est, ἰσμίο.

ΙΣΜΙΤ.

Ἰσμῖτ. Spira. Genus panificij. Occurrit in Turcograciâ Crusij.

ΙΣΟΚΑΜΠΟΣ.

Ἰσόκαμπος. Planus. Aequalis. Glossæ Græcobarbaræ. ὁμαλόν. ἰσόπεδον. Ἡ πεδον. ἴσον. ἰσόκαμπον.

ΙΣΟΝΝΕΙΝ.

Ἰσόννειν. Aequare. Pro, ἰσῆν. Glossæ Græcobarbaræ. ὁμαλίζειν. ἰσάζειν. νὰ σάζει. νὰ ἰσόννει.

ΙΣΟΠΟΣΟΝ.

Ἰσόποσον. Quod est ejusdem quantitatis. Orneolophion. ἢ μετὰ ὥραν ἱκανῶν χαίρων πάλιν αὐτῷ, καὶ βάλλει καλίσον ἰσόποσον τῶν ἄλλων.

ΙΣΧΥΡΩΝΝΕΙΝ.

Ἰχυρώννεν. Roborare. Munire. Phor. tius περὶ στρατ. περὶ γμ. lib. i.

ὡς πρέπει κατ' ἓνα τρόπον.

Ἰχυρώννοιας με κόπον.

ΙΤΑΛΙΑΝΟΙ.

Ἰταλιανοί. Itali. Glossæ Græcobarbaræ. τὰς ἰταλίας, ἢ ἰταλιάνους.

ΙΤΕΑ.

Ἰτεά. Vide ἀτιά.

ΙΤΖΟΤ.

Ἰτζ. Ita. Vide ἔτζη.

ΙΤΡΙΟΝ.

Ἰτρίον. Iterum. Iteratum. Exstat in Glossis Græcolatinis.

ΙΧΘΗΡΕΥΤΗΣ.

Ἰχθηρευτής. Piscator. αἰλιῦσι. θαλατταρχοῖς. ἰχθηρευταῖς.

ΙΧΙΟΣ.

ΙΧΙΟΣ. ΙΦΟΣ.

Ἰχίος, five, ἰχ. Aequalis. Glossæ Græcobarbaræ. ἰσοδύναμι. ὅπως ἔχει ἴσιν ἢ ἰχίλιν δύναμιν. Iterum alibi. ὁμαλὰ. ἡ γὰρ ἴσοι. ἢ ἰχοι.

ΙΧΙΩΝΝΕΙΝ.

Ἰχίωννεν. Aequare. Glossæ Græcobarbaræ. ὁμαλίζειν. ἰσάζει. γὰρ ῥάζει. γὰρ ἰσώνει. γὰρ ἰχίωννεν.

ΚΑΒΑΚΑ.

Καβάκα. Pro, κάβηξ. Larus. Aponymus De Vulpe & Lupo.

ἐγὼ τὴν ἐκολόστυνα ἐκείνῳ τὴν καβάκα,
καὶ κείνῃ εὐτερογίαζε, καὶ κρίζει κακά
κακά.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΚΙΟΝ.

Καβαλλάρικιον. *Caballaricium*. Equile. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. εἰς τὸ καβαλλάρικιον τῆ βασιλείας ἄρχη τε ἔφερν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἐφίξην, πεζεύει δ' αὖ εἰς τὸ καβαλλάρικιον.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΚΟΣ.

Καλλαρικὸς. *Caballarius*. Equestris. Nicetas in Ioanne Comneno. διὰ μὲν ὀχυρότητά τευ ἡσὶ τῆς πόλεως, καὶ τὸ ἐνδρον καβαλλάρικόν σεβίτευμα.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΝ.

Καβαλλάριον. *Caballarium*. Equitatus. Codinus. ὁ πᾶσι τῶν δικάσεων δέχεται τὰς τῶν αἰτέντων καὶ ἀδικημάτων αἰταφοράς, καβαλλάρει διερχομένη τῆ βασιλείας.

● ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΣ.

Καβαλλάρι. *Caballarius*. Eques. Auriga. Basilus Magnus De Exercit.

Grammat. κέλης, ὁ καβαλλάρει. Nicetas in Man. Comneno, lib. 11. δύο καβαλλάρεις σήρας ἐν τῷ ἄμα, καὶ σκυτίζας τὸν ἵππον, καὶ ἐγκρίζας, καὶ τὸν ἐκαδὺς μετὰ τῆ κονταρίας κατέλαβεν. Ioannes Diaconus ad Hesiodi Scutum. αὐαβεβηκότες δὲ τινες λῦίοχοι, ἦγον καβαλλάρμοι, ἐπαύω δὲ φρων ἐγκατασκευάσαν ἀπέλυσαν τὰς ταχέας ἵππους. Constantinus in Tacticis. ἐξώπλιζον δὲ τὸν μὲν κατὰ φρεσὶν καβαλλάρειον παύτοθεν αὐτόν τε καὶ τὸ ἵππῳ ἄρμον αὐτῶ.

ΚΑΒΑΛΛΕΤΟΝ.

Καβαλλέτον. Italicum, *Canalsetto*. Fulcrum. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. 1.

πομαχόντας καβαλλέτω
πᾶσαι, καὶ μὲν ῥολανέτω,
ὡς πρέπει κατ' ἓνα τόπον.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ.

Καβάλλης. *Caballus*. Equus. Glossæ Latinogrecæ. *Cantherius*. καβάλλης μηχανικός. Antipater Antho. log. lib. 1. cap. xli.

βυκόλ. ἔπλεο, φοῖβε, ποσειδάων δὲ καβάλλης.

Hesychius. καβάλλης, ἐργάτης ἵππου. Iterum alio loco. νίννον, τὸν καβάλλην. ἵππων. Plutarchus De non foener. ὅνῳ τινὶ τῷ τυχόντι, καὶ καβάλλη χρημέν. Φεῦγε πολέμιον καὶ τύραννον θλαεσὺν. Fulbertus epist. ix. *Disserui tunc caballum à famulo nostro Deodato debuit comparare triginta duobus solidis*. Marculfus Form. lib. 1. cap. xi. *Leguminum carra tanta, faculas tantas, itemque visum ad caballos eorum*.

Bb ij ΚΑΒΑ-

ΚΑΒΑΛΙΣ.

Καβαλῖς, sive καβαλῖς. Stercus. Eustathius ad Odyss. α'. τὸ δὲ καβαλῖν, καταρρίψαι ἐστίν. ὃ δὲ συγκοπὴν, ποιεῖν τὸ καβαλῖν. ἴσως δὲ καὶ τὴν κοινῶς λεγομένην καβαλῖνα, καὶ τὴν ὁ κοπρώνυμῳ, καβαλῖνῳ ἐσκώπηται. περὶ ἧς φέρεται, ὅτι καβαλῖς δικάζαντες ἐγκτεται δὲ φησιν ἢ κάπη, καὶ τὸ ἄλῖς, ἡ γὰρ αὐτάρκως. περιήλωμα γὰρ ἐστὶ τῶν ἀπὸ κάπης ἐοδόντων ἀλόγων. Huc pertinent quoque illa, quæ apud Suidam leguntur in καβαλῖς. Michael Glycas Annal.

IV. Quum Constantinus hic inde originem traxerit, ac more inoleverit, ut stercus CABALLINVM dicamus; non abs te vir sceleratissimus à stercoreo nomine Copronymus est nuncupatus. Corrigen- dus est Paulus Diaconus Hist. Misc. lib. XXI. Luxurijis, cruentisque sacrificijs, & caballinis, atque lotio gaudens. Hodie editur, & caballinis stercoribus, atque l. g. Sed glossema malè in textum est receptum. Non gaudebat Constantinus ille Copronymus, de quo loquitur, stercoribus caballinis, sed baptisterium concacauerat; atque ea ex te καβαλῖνῳ dicebantur, quia istius temporis Græci stercus καβαλῖνα appellarent.

ΚΑΒΑΛΛΙΚΕΤΕΙΝ.

Καβαλλικεύειν. Caballicare. Equitare. Achmes cap. CCXXXV. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐκαβαλλικεύει βόρδινα εὐβαίνοντα, ἐκρήκει ἐκείνους ταξιδίον. Cyrillus in Lexico. ἐποχήμενῳ, βαταζόμενῳ, καβαλλικεύων. Ballamon in Explicat. Concil. Ἐκαβαλλικεύει μετὰ ἀληθινῶς (ελοχαλι- νῶ καὶ τὰς βασιλῆς. Detortum est è

voce Caballicare, qua utebatur Italia jam barbarismorum plena. VVerimbertus in vita Caroli Magni. In lecta non illis possumus cooperiri, caballicans contra ventos & pluviat nequeo defendi. Anastasius in Conone. Sed & pallio ad caballicandum vii licentiam ei concessit. Lex Salica Tit. XXI. Si quis caballum sine permissu domini sui adscenderit, & cum caballicaverit. Haimo in Homilijs. Videntes autem stellam dixit unus ad alterum, cavalligate bene: ecce nostrum signum, prope hoc est quod querimus.

ΚΑΒΑΣΤΙΩΝ.

Καβαστίων. Propugnaculum. Agger. Ex Italico, Bastione. Biton in Mechanicis. δὲ αὖ δὲ καὶ βάλλον ἐκ τῶν καβαστίωνων λίθοις ὡς μεγίστοις τὰς πλεσιάζον- τας τῷ τείχει.

ΚΑΒΒΑΔΗΣ. ΚΑΒΒΑΔΙΟΝ.

ΚΑΒΒΑΔΙΚΙΟΝ.

Καββάδης. Vestis est militaris. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

ἔσθημα ἐνυάλιον, στρατιωτῶν τὸ εἶμα, ὅπερ καββάδης λέγεται ἀπὸ καββάδης. πέρξ.

Dicebant etiam καββάδιον, sive καββάδιον, ut infinita eius conimatus. Achmes cap. CXXXI. εἰ δὲ ἐδωκεν αὐτῷ καββάδιον, ἥτοι σκαρμαγκιν. ταχὺ ἀποθανεῖται ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Codinus De Offic. aulae Constantinop. τὸ δὲ καββάδιον αὐτῶ ἐξυ, ἡ ἐρυθρὸν, μαρμαρεῖνον. Et sæpissimè occurrit apud illum scriptorem. Item καββάδικιον dicebant. Achmes cap. CCCLXVIII. γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρε καββάδικιον, σκαρμαγκιν, (ita lego, non καββάδικιον σκαρμαγκίς) ἡ φακωλίον αὐτὸς, χαρήσεται ὅτι τῷ αὐτῷ αὐτῆς.

Ab

Ab Assyrijs autem petitam hanc venem discimus ex Codino. ὁπὸ δὲ τῆς τῶν ἀσσυρίων τὸ σκαράνικον, τότε καββάδιον, καὶ τὸ δρακόντειον φλάμελον. Alij à Cabade rege Persarum deducunt, in quâ opinione est. Tzetzes, cujus jam testimonium vidimus. Hodie καβάδι dicunt.

ΚΑΒΙΔΑΡΙΟΣ.

καβιδάριον. Lapidarius. Glossæ Græcolatinæ. καβιδάριον. Cabidarius. Palladius Hist. Laus. in Macario seniore. ὡς γὰρ ἐν νεότητι αὐτῷ λιθουργός, ὃν λέγουσι καβιδάριον. καὶ ἀπελθὼν λέγει αὐτῷ. λίθοι αἰαγκαῖοι, σμάραγδοι, καὶ ὑάκινθοι ἐμπροσθέν κασί μοι.

ΚΑΒΟΣ.

κάβον. Ebrius. Suidas. κάβον, μέτρον ζιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς.

ΚΑΒΟΥΡΑΣ. ΚΑΒΟΥΡΟΣ.

κάβουρας, sive κάβουρον. Vox Fuchsi ignota, apud Myrepsium lib. De Drosatis, cap. xxiii. Et male, καράβουρας, rescribendum censet. Significat autem cancerum. Corona pretiosa. κάβουρον. Cancer. καρκῖνον.

ΚΑΒΩΝ.

κάβων. Cabo. Equus. Isidorus in Glossis. Cabo, caballus grandis. Iterum. Cabo, caballus, sonipes equus. Hinc κρισσοκάβων. Equus varicosus. Apsyrthus Hippiatric. lib. i. cap. xiv. καὶ ὅσοι δὲ κατὰ τῶν διδύμων κριστὰς ἔχουσιν, οἱ λέγονται κρισσοκάβωνες, ἄλλοι οἱ εἰσι.

ΚΑΓΓΕΛΑ. ΚΑΓΓΕΛΟΙ.

Κάγγελα, vel κάγγελοι, sive κάγκελλοι. Cancelli. Theocriti Scholiastes Idyll.

viii. ὕσπληγξ, ἢ τὸ δρομέων ἀφείηλια, ὃ κάγκελον ἡμεῖς φαιδρὺ. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ἀνὰ τὰ καγγέλων, καὶ τὸν φενδόνα, καὶ τὰς καμπήρας, ἢ τὰς δήμας. Etymologici auctor. δρυφαῖα, αἱ τὰ δικαστηρίων θύραι, ἤσαν τὰ κάγκελα. Callisthenes in vitâ Alexandri. ἐξήλθον αὐταυλῶδες τῶν ἵππων, ἠνοίγησαν δὲ ἀφείηρας τὰ καγκέλων. Eustathius ad Dionysium. ὕσπληγξ ἢ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ὅτι καμπήρ λέγεται, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε καὶ ἐπ' ἀφείηρας, ὃ ἐστὶ κάγκελον. Glossæ Basilicorum. κάγκελλον, ἀντιτὴ διελυσίκα ὑποκοριστικῶς. ὅτε κάσας ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι. ἢ ὑποκοριστικῶς κάγκελλον. ἐνθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐτῷ ἐσηκότες. δύο δὲ εἴσι μόνοι.

ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΟΝ.

ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΣ.

Καγγελοθύριον. Ianua cancellata. Codinus in Orig. Constantinop. ἐνεαψε δὲ ἐ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοῖς ἀρχαῖς, ἢ δὲ ἐ πᾶσι τοῖς ἐν ἀρχηγείαις βασιλικῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε καὶ δυσσεως, ὅπως δηλαδὴ εὐρεθῶσι, κίονας τε καὶ ἐυσχημάτια, καὶ στήθια τε, καὶ ἀεθάρκια, καὶ καγγελοθύρια. Dicebant etiam καγγελοθυρεῖς. Etymologici Auctor. κυγκλῖς, ἢ καγγελοθυρεῖς, θύρα δικτυωτή, μάλιστα δὲ ὅτι τὰ δικαστήρια αἱ τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται. Συνεχῶς γὰρ εἰσῆσαν καὶ ἐξῆσαν. Has lucidas fores appellat, & ianuas fenestratas, Cassiodor. Var. lib. xi. epist. vi. Respice quo nomine nuncuperis, latere non potest quod inter cancellos egeris. Tennes quippe lucidas fores, claustra patentia, fenestratas ianuas. Et quâvis studiosè claudas, necesse est ut te cunctis aperias.

ΚΑΓΚΕΛΟΥΝ. ΚΑΓΚΕΛΩΤΟΝ.

Καγκελῶν. Cancellare. Onomasticon. Bb. iij. Vetus

Vetus. *Cancello*. καγκελώ. Inde καγκελώον, *Cancellatum*. Aristophanis Scholiastes ad Vespas. κυγκλῖς, ἡ θύρα τῆς δικαστηρίου, ἢ καὶ καγκελώω καλῶσι. Etymologici Auctor. ὁμοιον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκλῖς. ὅτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. Julius Pollux lib. vii. αἱ μὲν ἐν τῶν δικαστηρίων θύραι κυγκλίδες ἐκαλεῖτο, αἳ οἱ ῥωμαῖοι καγκελώας λέγουσι. Hesychius. δικλῶτῃ, καγκελώτῃ. Iterum. κυγκλίδες θύραι, αἳ ἡμεῖς καγκελώας λέγομεν.

ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Καγκελλάριος. *Cancellarius*. Constantinus Novell. x. ἐπειδὴ αἱ διαθήκαι παρὰ τῷ κοιανίστῳ αὐτοῖς γενναῖαι τοῖς ὑπαρχῶσι ἐν τῇ αὐτοῦ καγκελλαρίοις ἵππῃ τῇ συναγωγῇ τῶν μαρτύρων, καὶ τῇ ἐξ ἀδιαβέτου κληρονομίᾳ. Nicetas in Man. Comneno lib. vii. ὥς οὐ μὲν τὸν οἰκῶν, ὥς ἡ λατίνων ἐλέγεται ῥωνή, καγκελλάριον. ὥς δ' ἑλλήνες ἔπαιον, λογοθέτω &c. Et in Isaacio. lib. i. τὸν ἱπποσκοπον μαγνέτης νεμικηκῶς καγκελλάριον ὄντα τῶν ῥηγῶν. Erāt autem cancellarij xii, redacti in eum numerum ab Heraclio Imp. Clarum ex ejus Novellā. τὰς μὲν θεοφιλεῖς συγκέλλας εἰς β' τὸν ἀριθμὸν περιστάνας, καγκελαρίους δὲ εἰς ιβ'. Et mox iterum. ἐπεὶ δαὲ δὲ συμβαίη περιστῶναι τὰς μὲν συγκέλλας εἰς β', καγκελαρίους δὲ εἰς ιβ'. Miror quod in Glossis Basilic. ἐνθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐτῷ ἐσηκότες. Διὸ δὲ ἔτοι μένοι. An commutatio sit numerorum, β' & ιβ'. Horum vnus dignitate præminebat, & πρωτοκαγκελλάριος dicebatur: vt infra dicam.

ΚΑΔΗ. ΚΑΔΗΛΕΙΟΣ.

Κάδη. *Cada*. *Cadus*. Vas. Hesychius. ξυσρολήκυθον, κάδη, ἢ βίος αἰλαῖς λατρε-

κά. Vel Aruina. Glossæ Arabicolatinae. *Cada*, *aruina*, *Oleum de cada*, *oleum oxycedri*. *Cadala*, *infistura*, *negotiaio pinguedinis*. Hinc καδηλαῖος. *Cadalius*. Infistor eiusmodi, & negotiaior. Harnepulus lib. ii. Tit. iv. ἡ τῶν ἀμμουδαρίων ἐκαδηλείων τέχνη ἢ μόνον τῶν ἀπὸ τῆς πυρὸς ἐχθ' λύμην, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἐλαίου ἀτμῆς ἐλάβην ἐπ' αὐτῇ τοῖς σώμασιν. Hodie mendosè editur, καπηλείων, quod viri docti rectè animadvertunt esse loco valdè alieno, sed malè tamen expungunt. Nos vnus litterulæ mutatione veram lectionem eruiamus.

ΚΑΔΗΣ.

Καδής. *Præfectus*. Sic interpretatur vir eruditus Martinus Crusius, Turcorum κατῳήτης. τῇ μεγαλοπόλει Φυλακας, ἐκαδῶ, καὶ παρὰ τῆς διοικήσεως. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐπ' ὧρας ἐυγῆκε καδής καὶ σκλάβος ἀπάνων τῶν. Smaragda in epistolâ ad Zygonalam. ὅπως ἤθελα ἀγοράζην ἀπ' αὐτῶν χρένοι περασμένοι, μεχονέζιον τῶν τότε καδῆ. Constantinus De Administ. Imp. ὑπῆρχε κατὰ τὸ τῶν Σεραυκῶν ἔθνος ἐν ἑβῆς, οἷς ἐκείνοι καλεῖσιν καδής, τὰς ἐς πιστὰς ἐγγιασμένους.

ΚΑΘΕΕΙΣ. ΚΑΘΕΙΣ.

Καθεῖς, sive, καθεῖς. Vnusquisque. Glossæ Græcobarbaræ. ἕκαστος. ὁ καθεῖς. Βελλάριον in epist. ἐξ ἀπαντα αἱ μαθεῖν ὁ καθεῖς ἀπ' αὐτῶν ἐκ σῆδης ἕνα περσφώνημα.

ΚΑΘΗΜΕΡΝΑ.

Καθημερνά. *Quotidie*. Anonymus De murtijs Thesei.

γιατὶ θανάτους ἐκαθὸν καθημερνά, διαβαίω.

ΚΑΘΙ-

ΚΑΘΙΣΗ.

Κάθιση. Sedes. Scamnum. Glossæ Græcobarbaræ. καθέδραν. καθίσιν. καθίσμα. σκάμνιν.

ΚΑΘΙΣΜΑ.

Κάθισμα. Apud Græcos Psalterium univcrsum est divisum in καθίσματα viginti. Et primum quidem completur psalmos, 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Secundum, 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Tertium, 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. Quartum, 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. Quintum, 32. 33. 34. 35. 36. Sextum, 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. Septimum, 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. Octavum, 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. Nonum, 64. 65. 66. 67. 68. 69. Decimum, 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. Undecimum, 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. Duodecimum, 85. 86. 87. 88. 89. 90. Decimum tertium, 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. Decimum quartum, 101. 102. 103. 104. Decimum quintum, 105. 106. 107. 108. Decimum sextum, 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. Decimum septimum, 118. Decimum octavum, 119. 120. 121. 122. 223. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. Decimum nonum, 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. Vigessimum reliquos usque ad 150. Est hæc omnia observare ex ipso Psalterio. Brant prætereà alià plura. ἀναπαύσιμον, ἀνασάσιμον, δόξαολικόν, θεοτόκιον, καθανυλικόν, μαρτυρικόν, τὸ μλωαίς, & σανρώσιμον. Occurrit passim in Typico Sabæ, Trio-dio, Euchologio, & Horologio.

ΚΑΘΟΛΙΚΙΑΝΟΣ.

Καθολικιανός. Manceps. Glossæ Basilic. ρατιοναλὺς, τὸς μαγκίπας, τὸς αὐτὸς καὶ καθολικιανός, καὶ σιτώνας, καὶ ἑλλώνας.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ.

Καθολικός. Consularis. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Consularis*. καθολικός. Theorianus in Legat. Armen. ἡ χαμρετίσας τὸν καθολικὸν τῶν ἀρμενίων, κύριν νορσέζιν, ἐκ τῶ μέρες τῶ κράταις ἑαγίς ἡμῶν βασιλέως, διεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον χράμμα. Constantinus Magnus in epist. ad Cæcilianum episcopum. ἐδωκα χράμματα πρὸς ἑρζον τὸν διασημότατον καθολικὸν τῆς ἀφρικῆς. Et in alià ad Eusebium. ἀπέσταλται διὰ χράμματα πρὸς τὴν μέγαν ἡμερότητος πρὸς τὸν τῆς διοικήσεως καθολικόν. Etiam dignitas ecclesiastica fuit, quasi Patriarchalis. Zonaras Annal. 111. γενόμενος ἱεροῦ βασιλεῖς ἡρακλείου κατὰ τὴν ἱερουσαλήμ, ὁ τῶν ἰακωβιτῶν καθολικός προσελήλυθεν, ἐν ᾧ κείνοι πατριάρχην ὠνόμαζον.

ΚΑΘΟΥΤΗ. ΚΑΘΟΥΤΕΤΕΙΝ.

καθούρη, sive καθούριον. Anonymus De nuptijs Thesei.

βροηαῖς μεγάλαις, κιασεπαῖς, καθούρη, καὶ χαλάζη.

ἐσκότατεν ὁ ἡλιος, ἐφύσησαν ἀνέμοι.

Hinc καθουρεύειν. Ibidem alibi.

τὰ χαλαζώνονται συχὰ ἐκ τῶ πολλὰ καθούρια.

πάντοτε καθουρεύει ἐν τῶ πολλὰς αἰέμας.

ΚΑΘΡΕΥΤΗΣ. ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ.

Καθρεύτης. Speculum. Corona pretiosa. καθρεύτης. *Speculum*. κάτοπρον.

Apud

Apud Anonymum De Amor. Callimachi & Chrysorhoes καθύρπτως scribitur.

εἰς τὸν καθύρπτῳ ἐβλεπῶν, καὶ τὸ λα-
τρεῖν ἐθώρει.

Occurrit illic pluries.

ΚΑΙΛΟΙ.

Καίλοι. *Cali*. Hesychius. καίλας, ὕδα-
νὲς ῥωμαῖοι.

ΚΑΙΝΟΤΥΓΙΟΣ. ΚΑΙΝΟΤΥΠΙΟΣ.

Καινέργι, sive καινέρι. Nouus.
Corona pretiosa. καινέργι. *Νουμ*.
καινός. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβλητα.
καινά. νοσά. καινέργια. Alexius Rhartu-
rus Doct. VI. ἡμεῖς ἐπιδῶ ἐκᾶντοι οἱ νέοι, ἡ-
γῶν οἱ καινέριοι διὰ τῶ καινεργοποιήσαν-
τῷ ἡμᾶς τῶ ἀγία πνεύματι. Corrige
Demetrium Constantinop. Hieraco-
sophij lib. II. cap. IX. καὶ ταῦτα ἔμβα-
λον εἰς χαλκῆν τι καινέργιον, καὶ θέρμανον.
Hodiè est in MSto. καινέργιον. Iterū. cap.
XVI. ὁμῶς ταῦτα μίξας βάλε. αὐτὰ εἰς κα-
κάβιν καινέργιον. Perperam scribitur,
καινέργιον. Incorruptū verò exstat cap.
X. τὸ ἀσβεῖς ἐν καινεργίῳ κακαβίῳ κα-
τάσβεζον. Occurrit illic pluries.

ΚΑΙΡΟΛΟΤΣΙΑ.

Καιρολοτσία. Tempus lotionis. Cle-
mens Constitut. Apostol. lib. I. cap.
IX. ὥρα δὲ τοῦ ἔσω τακτῆς τῆς καιρολοτσίας
δεκάτη, δὲ γὰρ τοῦ περὶ τῶ ἔσαν ἐκ παλῶς
καὶ πάντῳ τὴν πολυόφθαλμον περιεργίαν
φεύγειν.

ΚΑΙΡΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Καιροπόλεμ. Tempus belli. Con-
stant. in Tacit. πρὸς διὰ καιροπολέμους ἔχε
μαγανικά διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συ-
βάλλας, καὶ ἀλλὰ μηχανικά ἐργα ὅσα ἔπινον ἡ-
σους.

ΚΑΙΣΑΡΗΣ.

Καισαρής. *Cæsaries*. Hesychius. καί-
σαρι. πρὸς κεφαλαίῳ. Non rectè intel-
lexit vocem Latinam. Constantinus
Manasses in Anna!

ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσι τῆς κεφαλῆς
τὴν κόμην
ῥωμαῖους λέγειν καισαρίων. καίσαρ γὰρ
ἐπεκλήθη
γαῖα ὡς εὐπλόκαμος.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΟΣ.

Καισαριανός. *Cæsarianus*. Arrianus in
Epicetum lib. III. cap. XXIV. ἔτι και-
τύραν. ἔσαι τις, ἡ δορυφόρος, ἡ καισα-
ριανὴ, ἡ ὀρδινατίων δέξεται.

ΚΑΙΤΖΗ.

Καίτζη. Pro, καὶ ἔτζη. Atque ita. Ano-
nymus De nuptijs Thesei.

καίτζη τὸ ἐβλεύθηκεν ἡ τύχη ναὶ τὸ
κάμῃ.

ΚΑΙΤΡΕΑΙ.

Καιτρέαι. *Cetra*. Hesychius. καιτρέαι,
ὅπλα ἰβηρικά. οἱ δὲ κυρτίας.

ΚΑΚΗΤΑ.

Κάκητα. Peccatum. Malitia. Depra-
vatio. Glossæ Græcobarbaræ. αἰμαρτία.
ζφάσμα. φαλία. κάκωσις. κάκητα.

ΚΑΚΟΘΩΡΗΤΟΣ.

κακοθώρητος. Deformis. Glossæ Græ-
cobarbaræ. δυσειδής. κακόμορφον. κα-
κοθώρητον. κακοθώρητον.

ΚΑΚΟΚΑΡΔΙΖΕΙΝ.

κακοκαρδίζειν. Malè affectum esse.
Tristari. Animum offensum gerere.
Anonymus De nuptijs Thesei.

μεταύ-

με ταῦτα ἀφηγάτοναί με τὰς γλυκὰς
τὰς λόγους.

πολλὰ τὸν ἐπαρηγορεῖ νὰ μὴ κακοκορ-
δίση.

Glossæ Græcobarbaræ. ἐλύπει. Πίκραι-
νε. ἐκακοκαρδίεν.

Κ Α Κ Ο Κ Ο Τ Σ Τ Ο Τ Μ Ο Σ.

Κακοκῆσμε. Malè moratus. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀπώσηγορ. κα-
κῆθης. κακοκῆσμε.

Κ Α Κ Ο Λ Ο Γ Α Ν.

Κακολογαῖ. Impediæ linguæ esse.
Malè loqui. Glossæ Græcobarbaræ. ἀ-
γλωσσι. δυσφημῖ. κακοφημῖ. κακολογαῖ.

Κ Α Κ Ο Μ Α Ζ Α Λ Ο Σ.

Κακομάζαλο. Acummosus. Anony-
mus De Vulpe & Lupo.

πῶχον, καὶ κακομάζαλον, πολλὰ δυσ-
τυχημήμον.

Κ Α Κ Ο Μ Ε Τ Α Β Α Λ Τ Ο Σ.

Κακομετάβαλλ. Difficilis mutatu.
Glossæ Græcobarbaræ. σκληρὸν. δυσμε-
τάβαλλον. κακομετάβαλλον.

Κ Α Κ Ο Ξ Ο Δ Ι Α Σ Τ Η Σ.

Κακοξοδιαστής. Prodigus. Corona
pretiosa. κακοξοδιαστής. Prodigus. ἄσω-
τ.

Κ Α Κ Ο Π Α Θ Η Χ Ι Α.

Κακοπαθηχία. Infirmitas. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀδύνη. ἀρρώστια. κα-
κοπαθηχία.

Κ Α Κ Ο Π Ο Δ Α Ρ Ο Σ.

Κακοπόδαρος. Infelix. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀθλίς, τὰς κακορίζικας, καὶ
κακοποδάρας, καὶ δυσχεῖς.

Κ Α Κ Ο Ρ Ι Ζ Ι Κ Ο Σ. Κ Α Κ Ο Ρ Ι Ζ Ι Κ Ι Α.

Κακορίζικ. Infelix. Corona pre-

tiosa. κακορίζικος. Infelix. ἀτυχής. Anony-
mus De nuptijs Thesei.

κακὰ καὶ κακορίζικα. —

Item alius De Vulpe, & Lupo.

ζανφαινέται ὁ γάδος. ὁ κατὰ φρονε-
μῶ.

πάντοτε κακορίζικ, καὶ παρεπόμε-
μῶ.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

τί αὖ ζῶμε οἱ κακορίζικοι, δὲν ἕνα γιὰ
ζήμια σ.

Hinc κακορίζικία. Ibidem. κακορίζικία.
Infortuniunt. ἀτύχημα. Vide infra ρί-
ζικον.

Κ Α Κ Ο Σ Κ Λ Α Β Ω Τ Ο Σ.

Κακοσκλάβωτ. Glossæ Græcobar-
baræ. ἀλγενοὶ. χαλεποὶ. κακοί. δυσχερεῖ-
τοι. κακοπίαστοι. κακοσκλάβωτοι.

Κ Α Κ Ο Υ Β Α Ι.

Κακῖβαι. Vniones. Ita Glossæ vete-
res interpretantur. Apud Epiphaniū,
κατὰ ἑβραίων, legitur κακῖβιον. sed il-
lic rescribendum esse, κακάβιον, mones-
mus infra.

Κ Α Κ Ο Φ Α Ι Ν Ο Μ Α Ι.

Κακοφαίνομαι. Indignor. Aegrè fero.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀγανακτεῖ. βα-
ρίως φέρε. διαποριᾶ. κακοφαίνεται.

Κ Α Κ Ο Ψ Η Τ Ο Ν.

κακόψητον. Malè coctum. Durum.
Glossæ Græcobarbaræ. τὰ μὴ εἰς μέμα
τῶν ὀστέων. ἤγεν τὰ ὀστρια ὅπως ἐν κα-
κόψητι.

Κ Α Λ Α Β Ρ Ι Κ Α.

Καλαβρικά. Calabrica. Fasciæ, aut lo-
rigenus. Pelagonius Hippiatric. lib. i.
cap. x x x v i i i. καλὰ ἀπατεντ. αὐτῶ

cc καλα-

καλαβεριοῖς τὰ σκέλη ποίει κατὰ δισμᾶ-
δα.

ΚΑΛΑΚΑΝΘΗ.

Καλακάθη, Pro, χαλκάνθη. Nican-
dri Scholiastes ad Theriaca. ἀνθρεσι δὲ
χαλκῷ, ἀντὶ τῆ χαλκάνθη, ἡ νῦν φασὶ
καλακάνθην.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ.

Καλαμάριον. *Calamariūm*. Theca ca-
lamorum. Atramentariū. Glossæ Græ-
colatinæ. καλαμάριον. *Atramentariūm*.
Cyrillus in Lexico. πυκτίον, καλαμάριον,
ἢ πυκτίδιον. Nicetas lib. De Reb. post Ex-
cid. οἱ δὲ καλαμάρια ἐδοχεῖα μέλανος φέ-
ροντες τόμους εἰς τὴν χεῖρα ἰδίδοντες, ὡς χαμ-
μαίνας ἡμᾶς τωθάροντες. Hodie καλαμάρια
dicunt. Corona pretiosa. καλαμάριον.
Atramentariūm. μελανοδοχεῖον. Sed &
pro loligine pisce acceperunt. Scholia-
stes Oppiani Halieut. lib. iii. τευθίδες εἰ-
σι τὰ κοινῶς λεγόμενα καλαμάρια.

ΚΑΛΑΝΑΡΧΟΣ.

Καλανάρχον. *Pulpitum*. Exstat in
Turcogræcia Crusij.

ΚΑΛΑΝΔΑΙ.

Κάλανδα, sive καλάνδα. *Calenda*. Sui-
das. νόναι τῶ μέλανος, αἱ ἐνθὺς μετὰ τὰς κα-
λάνδας. Theodorus Prodromus De xi.
mensibus.

πίθες ἀνοίγω, καὶ κάλανδα δεικνύω.
Glossæ. καλάνδα. *Calenda*. Anatolius
in Can. Paschali. ὡς δ' αὖ εἴποιεν ῥωμαῖ-
τι, περὶ ἑνδεκα καλανδῶν ἀπριλίων. Euna-
pius in Maximo, ἡ τρίτη δὲ ἡμετέρα τῶν
καλανδῶν, αἱ ἕως ἰαννουαρίως ἡμέρας ῥω-
μαῖοι περὶ νομαζέουσιν. Vide ineptam no-
minis etymologiam ex Tzerze, in ei-
δῇ. Porro ita etiam vocabant festa ca-

lendaria, quibus mensem auspicaban-
tur, quæ cum alijs sustulit Synodus in
Trullo habita. Eius Can. ex ii. καλάν-
δαι, καὶ βολὰ, καὶ βρεμᾶσια, καὶ ἡ τῇ πρώ-
τῃ τῶ μαῖς πανήγυρις, τῆς τῶν πασιῶν πολυ-
τείας περιαιρέσῳ. Maximè verò ce-
lebres erant calendæ Ianuariæ, de qui-
bus vide Sozomenū lib. iv. cap. xxiii.
extremo; Et Libanium in eo Progym-
nasmate, quod inscribitur, ἐκφραζῖς
καλανδίων.

ΚΑΛΑΝΔΙΚΑ.

Καλανδικὰ. *Calendalia*. Tributa, qua-
si in strenâ solvi solita calendis Ianua-
rij. Iustinianus Edicto xiii. ἔτις ἐκά-
στῃ λαμβάνη ὑπὲρ ζήτησεων βεβλόμεθα, &
ὑπὲρ ζωνθησῶν, καὶ καλανδικῶν.

ΚΑΛΑΝΔΟΛΟΓΙΑ.

Καλανδολόγια. Libri quidam, de au-
spicijs Kalēdarum, quæ ex paganismo
ad Græcos longo temporis tractu per-
venerant. Vetiti iisdem postea. Nice-
phorus Homologeta in Canon. τὴν
δοκίμην ψευδῆ παύλῃ, καὶ τὰ λεγόμενα ἑρον-
τολόγια, ἐξελλυοδρόμια, ἐκαλανδολόγια,
ἐχρητέχεαθ. βέβηλα γὰρ πάντα.

ΚΑΛΑΦΑΤΕΙΝ. ΚΑΛΑΦΑΤΙΖΕΙΝ.

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ.

Καλαφατεῖν. sive, καλαφατίζειν. Com-
missuras, rimasve solidare. Nos *Kalefz-*
izein dicimus. Anonym. De bello sacro.
καὶ ἀλαφροτῇ τὸ κάτερχον, καὶ τὸ καλα-
φατῆσαι.

Nicetas in Alexio Comneno, lib. iii.
ἡρχατο τοῖνον. καλαφατίζειν τὰ τῶν σκαφι-
δίων ὑπόσταθρα τε & θρηπηδέσθρα μόλις εἰς
εἰκοτὶν ἡριθμὸν μέτρα. Constantinus in Hi-
storia Apollonij Tyrij.

καὶ

καὶ τις καὶ λύγῳ καὶ σπαγὴ τῶν ἐκαλα-
φάησαν.

Hinc καλαφάτης. operis istius peritus. In παριμβολαῖς Heronis. κωποποιοῖς, σι-
ποδόμους, ναύτας, καλαφάτας, ἀρχιέκτο-
νας, μυλοχαράκτας.

Κ Α Λ Α Φ Η .

Καλαφή. Sporta. Occurrit in Tur-
cogræciâ Crusij.

Κ Α Λ Δ Η Ν Α Ρ Ι Ο Σ .

Καλδωάριον. *Cardinalis*, vide καρ-
διωάριον.

Κ Α Λ Η Γ Ι Ο Ν .

Καλήγιον. *Caliga*, Pro, καλίζιον. *Cedre-*
nus. καὶ τὰ καλήγια ἃ ἐφόρει διὰ τὸ συχ-
νῶς τῷ καλόχῳ ποσήμεαι κρητίζεσθαι.

Κ Α Λ Ι Α .

Καλία. *Ocreæ foeminarum*. Exstat
in Turcogræciâ Crusij.

Κ Α Λ Ι Γ Α .

Καλίγα. *Caliga*. sive, καλλίγα. *Mode-*
stinus Excusat. lib. III. οἱ τὰς δὸπὸ καλί-
γας στρατείας καὶ τὰς λοιπὰς πριμιτιλάριοι
στρατευσάμενοι. Suidas. δὸπὸ τῶν καλλίγων ἐν
καλλίγαν αὐτὸν ὠνόμαζαν. *Corrigendus*
est Dio, lib. XLV. II. διέσκωπτον γένεσφαι
ἀλλὰ τε καὶ βυλλῶν καλλίγων δὸπὸ τῆς τῶν στρα-
τιωτικῶν υποδημάτων χρήσεως δὸπὸ καλῶν-
τες. *Hodie* editur. βυλλῶν καλλίγαν. *Senat-*
us *caligarum*, pro, hominum caliga-
torum, tropus est. Idem quoque men-
dum est in Epitome Xiphilini.

Κ Α Λ Ι Γ Α Ρ Ι Ο Σ .

Καλιγάριον. *Caligarius*. Sutor. He-
fychius. σκυτεὺς, ζαγγάριον, καὶ κα-
λιγάριον.

Κ Α Λ Ι Γ Α Ρ Ι Σ .

Καλιγάρις. *Vermiculi* genus. Vide,
ἰστίμαλον.

Κ Α Λ Ι Γ Α Τ Ο Σ .

Καλιγάτον. *Caligatus*. Iustinianus
Novell. LXXIV. εἰς ἐργαργῆς, ἢ στρατιώ-
τας ἐνόμωκε, ὅς ὁ νόμος καλιγάτης κα-
λεῖ, (τρεῖς ἐν εὐτελεστέρας, καὶ ἀφανιστέρας)
περιεργαζόμεθα.

Κ Α Λ Ι Γ Ι Ο Ν .

Καλίζιον. Idem quod καλίγα. *Caliga*.
Corona pretiosa. καλίγια. *Crepidæ* ἑμβά-
δες. Gregorius Dialogus De vitis dactyl.
lib. I. ἕτερον θαῦμα περὶ τῶν καλίζιων τῶν ὀνο-
μασθέντων. εἶχε ζυγῆσθαι ὀλιβερτίνους βασιλεῖς
ἐνθα αὐτοὶ ἐπορεύοντο, δι' ὧν καλίζιων αἰετοῖς ἐν
νεκρῶν καὶ τὸν ἦδον τῶν χήρας ἐκείνης. Paulus
Monachus Collectan. lib. I. ὁ μὲν πᾶσι δὲ
αὐτῶν ἐπέριπτεν, ὁ δὲ καλίζιον εἰς τὸ ὑποδήσα-
σθαι. *Euchologium*. τῶν εἰσόδων δὲ γενομένης
τῆς εὐαγγελίας, δὸπὸ βάλλει ὁ μέλλων λαμβάνει
τὸ ἅγιον αἶμα τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κα-
λυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ποσὶ καλίζια.

Κ Α Λ Ι Σ Κ Ο Η Ο Σ .

Καλίσκων. *Corona* pretiosa. κα-
λίσκων. *Industrius*, ευφυής.

Κ Α Λ Ι Τ Ζ Α .

Καλίτζα. *Calix*. Ex Italico, & Galli-
co, *Calice*. Pachomius in epistolâ ad
Zygomalam. σέλλορον καὶ τῶν ἐντιμω-
τάτων καὶ λογιωτάτων ἀγίων μεγάλῃ λογι-
σθέντι μία καλίτζα ὅξ. Vel καλύτζα
quoque. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγί-
χες, ἢ καλύξ, ἢ καλύζα.

Κ Α Λ Κ Α Τ Ο Τ Ρ Α .

Καλκατῶρα. *Calceatæra*. Vide Glossa-
rium Rigaltij.

ΚΑΛΚΟΥΛΑΤΩΡ.

Καλκυλάτωρ. *Calculator. Modestinus*
Excusat. lib. vi. μηδὲ λιβερώμενος, μηδὲ
 καλκυλάτορας, ὅς ἐστι μισσηφιστὴς λέγομεν,
 ἔχειν αἰτετηγῆσθαι λέγεσθαι αἰθῆται θια-
 τῆς.

ΚΑΛΛΑΙΝΟΣ.

Καλλάινος. *Caruleus. Venetus. Glossa*
Græcolatinæ. καλλάινον. *Venetum.*
Etymologici Auctor. ἔνθα καὶ τὸ καλ-
 λάινον. ἐστὶ δὲ τὸ χρῶμα αὐθιγόν, ἢ τὸ βέν-
 τον, ἔτω λεγόμενον. *Aretias ad Apoca-*
lypsin, cap. xx. ἔτως τὰ καλλάινε-χρῶμα-
 τὰ καλεῖται, ὅτινες ἐνέειν φασι. *Men-*
dum est apud Niceram De Imperio
Andronici, lib. xi. ἐκείσε αὐτὸν βασι-
 λικῶς, εἰς χρυσοφορεῖν τὰς αὐαῖς, ἀλλὰ
 τινα πολὺ τὸν ἐργασίον ἐκ καλαῖν βα-
 φῆς ἐνδεσφύμενον ἀμπεχόνει. *Vir crudi-*
tus, Hieronymus V Volphius, tenta-
bat, ἐκ καλαῖν; non rectè. *Legendum,*
ἐκ καλαῖν, sive, καλλάιν. Dicebant
 etiam καλαῖνον καὶ καλαῖνον; nam καὶ γ
 confundebant. *Achmes cap. cxx.*
 εἰ δὲ ἐστὶν καλαῖνον, ἢ ἐνέειν, ἐνέειν τε
 διὰ χαράγματι ἀργυρῶ, αἰάλογον
 τὰ πλεονάζει. *Demophilus in Ptolemæi*
Apotelesm. ὁ κρόνον (κυρλεύει) βαφῆς
κατορμύσης. ἢ ἀφροδίτη λευκῆς χροιας. ὁ
ζεὺς καλαῖζσης, ὅτι τὸ λευκὸν ῥεπάσης.
 Etiam hodie καλαῖσι dicunt, ut anno-
 rat eruditissimus *Crusius Turcogræciæ*
lib. ii. Sed in eo fallitur, quod ex θα-
 λάσσῃ detortum putat. Certè nihil
 est, quam καλαῖνον. Vestigia clarissima
 sunt.

ΚΑΛΛΑΙΒΙΟΝ.

Καλλίβιον. Pro, καλύβη. *Tugurium.*
Casa. Constantinus De Administr.

Impr. ἤρξατο μὲν Φεύγειν πάντες οἱ Φράγ-
γοὶ ἀπὸ ἀκηνεργίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἑτέρων
τῆς Φραγγίας κάστρων, ἐρχομένη δὲ πρὸς
τας αὐοικήτας πόλεις τῆς βενετίας, καὶ ποιεῖν
ἐκείσε καλλίβια διὰ τὸν τῆ βασιλείας ἀτί-
λα φόβον.

ΚΑΛΛΙΞ.

Κάλλιξ. *Caliga.* vt *Δελφίξ, Delphi-*
ca. & plura talia. Ab hoc recto deduci
 possunt inflexiones in locis *Suidæ &*
Dionis, quæ produximus in καλίγα.
Glossa Græcolatinæ. κάλλιξ. *Caliga.*
 Dupliciter scribebant, κάλλιξ, κα-
 λιξ, vt καββάδιον, καβάδιον. & infini-
 ta talia.

ΚΑΛΛΙΟΝΕΣ.

Καλλίονες. *Calones. Servi nullum.*
Constantinus in Tacticis. ἵνα ἔχῃς καὶ
 ἄλλας ὅτι τὸ αὐτὸ ἐλαφρὲς, καὶ μηδὲν
 βάρυ βαρύνοντας, τὰς καλλίονας καὶ πε-
 ρισωτέρους, καὶ ποιῆς αὐτὰς ἀκολουθεῖν ἐκ
 περισσῆ ἐξωθεν τῶν δύο παραταγῶν εἰς
 τὰ τέσσαρα μέρη. Sed scribendum est,
 κάλλωνας. Sic *Callō* quoque pro *Calō*
 exstat in *Notis* quæ *Tullio Tironi ad-*
scribuntur, Comment. i. cap. x.

ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΟΝ. ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΖΕΙΝ.

Καλλοκαίριον. *Aestus.* Hinc, καλλε-
 καιρίζειν. *Aestatem agere.* Vide infra,
 καλοκέρη.

ΚΑΛΛΩΣΟΝ.

Κάλλωσον. *Callosum.* *Florentinus*
Geoponic. lib. xix. λοφίαν δὲ καλῶ-
 σον τὰς κατὰ τὴν αὐχέναν ἐγχειρομένης τεί-
 χας, καὶ ὅταν ἔχῃσι τὸν λεγόμενον κόλλοπα
 πολὺ. κόλλοπα δὲ καλεῖται τὸ ἐν τῇ χρή-
 σει λεγόμενον κάλλωσον.

ΚΑΛΟ-

ΚΑΛΟΓΗΡΙΚΟΣ.

Καλογηρικὸς. Monachalis. Nicetas in Man. Comneno, lib. iv. καὶ ἀλέξει^Θ μὲν τὸ μέλαν ἀσπασάμεν^Θ ἄμφιον καλογηρικῶ μετ' ἡρχέτο τῷ ἀκροῦται τῶν ἐφετῶν ἐφίεμεν^Θ. Iterum lib. vii. διὰ ταῦτα τοῖνυν εἴτε τῶν καλογηρικῶν ὑπερίδων σεμνότη^α ἢ δὴ ἀφανισμῶν, ἐπρω^η ὅπ^ι τόμα πίπτεσαν, εἴτε μὲν δειδώς, μὴ ἐσέται μέσος λεηφθὲς ὡς χαίρων οἷς διεβέβλητο, ἐτέρων ἐπείπεο ἧς οἱ ἐξ αἱμα^ι ἐκένω ἐβάδιζαν.

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. ΚΑΛΟΓΡΙΑ.

Καλόγηρος. Monachus. Corona pretiosa. καλόγηρ^Θ. Monachus. μοναχός. Glossa Græcobarbara. μοναχοί. μονάζοντες. καλόγηροι. Occurrit non semel apud Malaxum in Hist. Patriarch. Palladius Hist. Laus. in Innocentio. δαπύρας ἦν ὁ καλόγηρ^Θ, ἐσπαραγχνιαθεὶς ἐπ' αὐτῆς, λαβὼν τὸν νεανίσκον εἰσῆλθεν εἰς τὸ μαρτύριον αὐτῆς. Iterum in Annatalide de de foeminâ quoque vsurpat. ἢ συνώπιν ἐξάκοντα νεανίδες παρθένοι ἰδὼν τῆς ἀσκήσεως καθαρῶς ἐξανύσσαι δρόμον τῇ ταύτης τῆς καλογήρης διδασκαλίᾳ. Ita autem vocabant monachos & monachas ætatis provectoris, quasi à pulchrâ senectute: & prox extendi nomen ad quosvis cœpit, nullâ habitâ ætatis ratione. Sed de foeminâ postea καλογεῖα dicere cœperunt. Corona pretiosa. καλογεῖα. Monialis. μονάσμα. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrii.

καὶ κόνομα τῶν καλογεῖα, καὶ κόβη τὰ μαλίσσας.

ΚΑΛΟΓΙΑΤΡΕΥΤΟΣ.

Καλογιάτρευτος. Curatu facilis. Glossa Græcobarbara. εὐίατ^Θ. καλοθεράπει^Θ. καλογιάτρευ^Θ.

ΚΑΛΟΓΡΑΔΕΣ.

Καλογράδες. Pro, καλόγηροι. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrii.

εἶτον σκεῖν^ω τῶν μερίαν ὁμορφο μοναση^η.

με καλογράδες αἰτίας. —

Iterum.

οἱ καλογράδες ἴδρα^ν πῶς εἶτον αἰσμένη

ἢ ἀρχιτέκτα τῆς τιμῆς. —

ΚΑΛΟΓΡΟΝΙΣΤΟΣ.

Καλογρόνις^Θ. Notu facilis. Glossa Græcobarbara. ἀρίγνω^ι^Θ. εὐδιάγνω^ς^Θ. ἐκέν^Θ ὅπ^ω ἐν καλογρόνις^Θ.

ΚΑΛΟΘΕΛΕΙΑ.

Καλοθέλεια. Bona voluntas. Bessarion in epist. ἀγιώτατος πάπας, διὰ τῆς καλῆς φιλων τινῶν, ἐοικείας καλοθελείας, ἔταξεν ἵνα δίδωνται κατὰ μέω^α τοῖς αὐθελότοις δεκάτα τριακόσια.

ΚΑΛΟΙΠΠΑΡΑΤΟΙ.

Καλοῖππαράτοι. Bonis equis instructi equites. Nicephorus περὶ τῆς δρόμης πολέμ^η, cap. ix. περὶ τῶν ἀποστέλλων τερμαρχῶν, ἢ τε ἕτερον ἀρχόντα τῶν ἐμπεροτάτων ἐχρησίμεων μετὰ ὀκλειῶν ἀρχόντων καλοῖππαράτων τῶν περὶ παλῆ^ησαι.

ΚΑΛΟΚΑΜΟΤΟΣ.

Καλοκάμοτ^Θ. Benè laboratus. Glossa Græcobarbara. μάντισμα παχύν, καλοκάμοτον.

ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΑ. ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΖΕΙΝ.

Καλοκαρδία. Laetitia. Et καλοκαρδίζειν. Laetari. Bono animo esse. Corona pretiosa. καλοκαρδία. Laetitia. εὐθυμία. Iterum. να καλοκαρδισεν. Laetari. χαίρειν. Et prox. καλοκαρδισμέν^Θ. Laetus.

Cc iij εὐθυ.

ἔνθυμῳ. Achmes in Introduct. in Astrologiam. δηλοῖ εἰρήνῃ τε διὰ ἀδελφείας, καλοκαρδίας παγκυνωτῶν, καὶ ἐνφροσύνῃ αὐτῶν.

ΚΑΛΟΚΕΡΗ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΝ.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΖΕΙΝ.

Καλοκέρη. δ. καλοκαίριον. Aestas. Corona pretiosa. καλοκέρη. Aestas. θές. Anonymus De Vulpe & Lupo.

χειμῶνα δὲν εἰδύνετον, ἔδρε τὸ καλοκέρη.

Constantinus De Administr. Imp. ἔχει δὲ τὸ τοῖγτο κάστρον κύκλον αὐτῷ ὄρη ὑψηλά, ὥστε μόνῳ τῷ καλλοκαίριῳ βλέπειν τὸν ἥλιον διὰ τῶ μετ' ἐρανείν, τῷ δὲ χειμῶνι ἐσθλαμῶς. Et καλλοκαίριζεν. Aestatem transfigere. Idem alibi. καὶ οἱ πατρίνα κίτται ἐκείθεν τῷ δεινὰ πρεως ποταμῷ μετὰ τὸ ἔαρ διέρχονται, καὶ αὖ ἐκείδε καλλοκαίριζοσι.

ΚΑΛΟΚΟΥΣΤΟΤΜΟΣ.

Καλοκῦσμε. Vide infra, κατ' ἔμμεον.

ΚΑΛΟΛΟΓΑΝ. ΚΑΛΟΛΟΓΗΜΑΝ.

Καλολογᾶν. Benè loqui. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαθίζομένη. ἡ ἀγαθὰ λέγουσα. ἡ γυναῖκα ἡ καλολογᾶ. Hinc καλολόγημαν. Bona fama. Laus. Eadem Glossæ alibi. ἔπαινον. καλολόγημαν.

ΚΑΛΟΠΟΤΛΙΤΟΣ.

Καλοπῶλῖ. Vendibilis. Glossæ Græcobarbaræ. ἔωνον. ἡ ἔυπρατον. ἡ ἔυαγόρασεν. ἡ γὰρ καλοπῶλῖτον ὅπως πωλεῖται καλά.

ΚΑΛΟΡΙΖΗΚΕΤΕΙΝ. ΚΑΛΟΡΙΖΙΚΙΑ.

Καλορίζηκέν. Felicem esse. Glossæ Græcobarb. καλορίζηκέν, καὶ πλερίζεις. Et καλορίζικία. Felicitas. Corona pre-

tiosa. καλορίζικία. Beatitudo. μακαριότης. Et καλορίζικῳ. Felix. Theodosius Zygomala Thematocript. xxx. καλορίζικεν λοιπὸν ἑ ἐκρίνα, καὶ μετὰ χωρῆς ἤθελα ἔλθη καὶ ἐγὼ, ἀν δὲν με ἔλπιεν ἄπρα. Vide infra, ῥίζικον.

ΚΑΛΟΣΤΡΙΜΕΝΟΝ.

Καλοστριμῶν. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. 1.

εἰς χόντρως βραχίων ἔνα

καὶ εἰς καλοστριμῶνα.

ΚΑΛΟΤΙΜΑΝ.

Καλοτιμαῖ. Honorare. Venerari. Revereri. Glossæ Græcobarbaræ. ἄζ. ἐντρέπ. ἐυσέβ. καλοτίμα. ἐυλαβῆ. ἔχα ἐυλάβειαν.

ΚΑΛΟΤΤΖΙΚΟΣ.

Καλῆτζικῳ. Pro, καλός. Pulcer, ut ὑπερῳ, ὑπερῆτζικῳ. μικρός, μικρῆτζικος. & talia. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καλλίμαχε καλῆτζικα πῶς ἐν κινδύνῳ κείσαι.

Et alius De nuptijs Thesci.

ὁ ὑψηλότατῳ θησεύς, ὁ δὲ κάκας τῆς ἀθλῆως,

μὲ ἀνέμον καλῆτζικον ἀρμυρήζεν σπᾶγη.

ΚΑΛΟΦΡΕΝΕΣΤΟΣ.

Καλοφρένες. Urbanus. Facetus. Argutus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσῆ. ἐυσύνε. χαρίεις. καλοφρένες.

ΚΑΛΤΖΑ. ΚΑΛΤΖΙΣ.

ΚΑΛΤΖΟΠΟΔΙ.

Κάλτζα. Caliga. Codinus De Offic. aulae Constantinop. τὸ αὐτῷ τὸ μὲν παλαιὸν ζητῆται, παλὺ αἰ κάλτζαι ἡεραναίαι.

Et

Et sæpissimè illic. Constantinus in Historia Apollonij Tyrij.

μετὶ τῶν γυνέκα τῶ ψαρεῶ, γδυμνὸς με δὶ-
χθῶ καλῖτσα.

Hodiè adhuc κάλιτζις, & καλτζοπόδι dicunt; Quorum postremum in Turcogræciâ Crusij explicatur, Indutiorum calceorum.

Κ Α Λ Τ Μ Α Τ Χ Ι Ο Ν.

Καλυμαύχιον. Vide καμελαύχιον.

Κ Α Λ Τ Σ Α.

Καλίτσα. Vide καλῖτσα.

Κ Α Μ Α Κ Η.

Καμάκη. Pro, κάμαξ. Pertica. Fuscina. Corona pretiosa. καμάκη. Fuscina. τριάντα.

Κ Α Μ Α Ρ Δ Α.

Καμάροβα. Tentorium. Vide Glossas Rigaltij. Est Hispanicum, Cama-
rada.

Κ Α Μ Α Ρ Ι Ο Ν.

Καμάριον. Machinæ genus. Hero De Chirobolistrâ. γεγονέντω καὶ τὸ κα-
λέμμεν καμάριον τῷ χήματι οἷον ὑπογέ-
γραπται.

Κ Α Μ Α Σ Θ Σ.

Κάμασθ. Camasus. Isidorus in Glossis. Camasus. αμφιμαλῆς. Glossæ Græco-
barbaræ. ρῆχον, ἢ κάμασθ, ἢ ιμάτιον,
ἢ γυν ἀπεκάμισον. Iterum alibi. ρῆχον
πόκινον, ἢ μαύδυσμα, ἢ μαύτισμα χειμω-
νατικόν, ἢ θινωρία τῶ καμάσθ. Nazian-
zenus in Testamento. βέλομαι αὐτῷ
δοθῆναι κάμασθον ἐναι.

Κ Α Μ Α Τ Ε Ρ Ο Ν.

Καματερόν. Constantinus De Admini-

nistr. Imp. τὸν δὲ λαὸν εἰσαγαγὼν εἰς
καταίερά καράβια, ἀπῆλθον ἐν τῷ τόπῳ
τῶ ταναίου ποταμοῦ, ἐν ᾧ τὸ κάστρον ἱμα-
λιε κτίσται.

Κ Α Μ Β Α.

Κάμβα. Scaramangium sericum. Achmes cap. C L V I I I. ἐκὼ ἰδῆταις ὅτι
ἐφέρει κάμβα, τὸ λεγόμενον σκαρμαγγ-
κιον. Σηλικόν, εὐρήσει ἐξέσταν τὸ ἀξίωμα
αὐάλογον τῶ κάλλους καὶ τῆς τέχνης αὐτῆς.
Dicebant autem κάμβα, & κάββα; ut
μαμπάριον, μαππάριον. ταμπάριον,
ταππάριον. ομφίκιον, ὀφφίκιον. Hinc er-
γο καββάδιον, & καββαδικιον, de quibus
supra; sunt enim ὑποκοριστικά huius vo-
cabuli. Hoc erat admonendum.

Κ Α Μ Β Ε Σ Τ Ι Ο Ν.

Καμβέστιον. Campestre. Machinæ
bellicæ genus. Hero de Chirobalistrâ.
κατασκευάσθωσαν δὲ καὶ τὰ καλέμμενα καμ-
βέστρια τῷ τῷ τοῦ αὐτοῦ.

Κ Α Μ Ε Ι Ο Ν.

Καμεῖον. Demetrius Constantinop.
Hieracopolij lib. I. cap. XI. περιήβ-
ξας τὸν ἱερακα ὁ θρόνους ἀπαγαγε εἰς καμεῖον,
καὶ κρεμάσας αὐτὸν, ἔασον ὑπὸ τῶν ψόφων
ἡμερωθῆναι. Nihil aliud est, quàm ἐφε-
ρεσθέν.

Κ Α Μ Ε Λ Α Τ Χ Ι Ο Ν.

Καμελαύχιον. Pilei genus. Suidas. κα-
μελαύχιον, ῥωμαίων ἢ λέξις. Et alibi. κίδα-
ρις, περιέθεμα κεφαλῆς, ἢ ἐκ τῆς περιχέ-
υφασμα, ἢ τοι εἶδῶ καμελαύχις. Occur-
rit rursus in σκιαδίων, &, πιλίδιον. He-
sychius. τιάρα, λόφος τῆς περικεφαλαί-
ας περιθέμεν κεφαλῇ, καμελαύκιον. Et
observa illic per π. scribi. Sic apud
Scholiasten Aristophanis ad Achar-
nenses.

nenses. πιλίδιον, νῦν καμλάυκιον καλῶ-
 μρον. Apud Suidam locis citatis indif-
 ferenter scribitur, sed per χ videtur
 esse recentius. Malaxus in Histor. Pa-
 triarch. χ τὰ καμλάυχια ἡμῶν, εἰς τὰ ζοκα-
 μέλαυχα ἐρόησας κατὰ γῆς. Achmetes cap.
 GCXIX. τὸ καμλάυχιον ὅππῃ βασιλέως εἰς
 τὴν αὐγῆσαν εἰς τέκνον κρίνεται. Scribi-
 tur item καλυμάυχιον: atque ita legitur
 novies apud hunc ipsum Achmetem,
 capite citato; & semel CXXXI. Hinc
 detorta illa in Glossis Isidori. *Caleros,*
calamaucos. Beda De Tabernac. lib. III.
 cap. VII. *Super caput autem gestat pile-*
um in modum parvuli calamatauci, sive
casidis, quod extenditur supra summita-
tem capitis. Ita corrigo: hodiè editur,
calamaci. Originem vocis tradit Ety-
 mologici Auctor. καυσία ἄρῃται μὲν κα-
 μελάυκιον, ὡς δὲ τὸ ἐλάυνειν τὸ κᾶυμα. At
 quomodo hoc rectum, si Latio debe-
 tur dictio, ut testatur Suidas? Sed in ta-
 libus pluribus solenniter ineptit ille
 Græculus. Perperam in Glossis Basilic.
 scribitur, καμηλάνιον.

ΚΑΜΕΡΑΡΙΟΣ.

Καμεράριος. *Camcrarius.* Præfectus
 cubiculi. In Synodo Florentinâ. ὁ αὐ-
 ψιὸς τῶν πάντων, ὁ καμεράριος, κύρις
 φραγκίσκος, καρδινάλις τῶν αἰγίων κλη-
 ρύων.

ΚΑΜΕΝΟΣ.

Καμνός. *Adustus.* Glossæ Græco-
 barbaræ. ὅππῃ πολὺν κεκαυμνός. πολ-
 λὰ καμνός. Iterum alibi. κεκαυμνόν.
 λαμπρόν. καμνόν. ἐκλαμπρόν.

ΚΑΜΗΛΑΡΙΟΣ.

Καμηλάριος. *Camelarius.* Palladius

Hist. Laus. De Tabennesiotis. ἐν τῇ
 τῷ μοναστηρίῳ ἐώσανα ἑξήκας δεκαπέν-
 τε, χαλκίεις ἐπὶ τὰ τέκνονας τέσσαρας, καμη-
 λάρους δώδεκα, κναφεῖς δεκαπέντε. Doro-
 theus Doctr. XI. ἡρχοῦντο οἱ ξένοι, καὶ ἐπὶ
 εἰζόν μετ' αὐτῶν, καὶ πάλιν καμηλάριοι, καὶ
 ἐποίησαν τὴν χρείαν αὐτῶν. Sed legendum
 illic censeo, εἰς παλιγκαπηλάριοι.

ΚΑΜΙΛΑΒΟ.

Καμίλαβος. Pannus vtrunque depen-
 dens sub pileo Patriarchæ. Occurrit
 apud Crusium in Turcograciâ.

ΚΑΜΙΝΗ.

Καμίνη. *Caminus.* Fornax. Corona
 pretiosa. καμίνη. *Fornax.* κάμινος.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΑΤΩΡΕΣ.

Καμινοβιγλάτωρες. Excubitores in
 caminobiglijs constituti. Nicephorus
 περὶ ὡς δὲ πολ. cap. v. αἰαγκαῖα καὶ
 ἡ τῶν καμινοβιγλατῶρων ὑπάρχουσα ὠφέλεια,
 καὶ χρὴ τὸν σεβαστὸν καὶ τέτων πολλῶν
 ποιῶν τὴν ὁπμήλειαν.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Καμινοβιγλίον. Excubix in itinere dis-
 posita ad speculandum. Exstat apud
 Anonymum περὶ κατὰ σάσ. ἀπὸ πολ. Ti-
 tulus, περὶ καμινοβιγλίων, καὶ κατὰ σκό-
 πων. Itidem apud Nicephorum περὶ
 ὡς δὲ πολ. Et in eodem capite. καὶ ἐν
 ὁπτηδείοις τόποις καθίσταται τὰ καμινοβί-
 γλια. Iterum, cap. ix. τῶν ἐν σεβαστῇ
 ὡς δὲ τε τῶν καμινοβιγλίων καὶ τῶν βιγλα-
 τῶρων τὴν τέτων ἐξέλευσιν αἰαμανθαίον-
 τος, ἀποδὲ πολλὴν εἰς ταῖς ἀντοχὰς κατὰ
 λαμβανέτω χωρία.

ΚΑΜΙΝΟΣ.

Κάμινος. *Via.* Ex Italico, *Camino.*
 Hinc

Hinc illa composita, καμνοβιγλάτωρ,
& καμνοβίγλιον; de quibus supra.

ΚΑΜΙΣΑΤΟΙ.

Καμισάτοι. Ministri, qui in ecclesiâ
in calefaciendis sacris lebetibus, & si-
milibus ministerijs occupabantur.
Ioannes episcopus Citri in Resp. οι
καμισάτοι ἐναχολῶνται πρὸς διακομιδὴν
αἰθεράκων πυρὸς εἰς τὸ θυρίαστῆρον, & πε-
ρὶ τῶν θείων λεβήτων ἐκπύρωσιν. ἵνα
ἐκῆθεν σωήθῃς ζεῶν ὑδῶρ τοῖς ἀγίοις ποτη-
ρίοις κατὰ καιρὸν ἐγχεσθῇ, καὶ περὶ ἄλλας
ὁμοίας τέτοις ὑπηρεσίας.

ΚΑΜΙΣΙΟΝ.

Καμίσιον. Camisia. Glossæ Basilico-
rum. καμίσιον, ὃ ἐστὶ καμάτων χιτῶν. Co-
dinus De Offic. aule Constantinop. οι
αἰαγνώσκει μὲς τῆ τρικλίνης κατὰ πρὸς ὡ-
πὸν τῆ βασιλείας μετὰ τῶν ἱματίων & ἑπὶ
ρίπταίων αὐτῶν, φορεῖς καὶ καμίσιον ἐπ' αὐ-
τῶν τῶν ἱματίων. Et iterum alio loco. εἰσέρ-
χονται καὶ οἱ ψάλλαι μετὰ τῶν ἑπὶ ῥίπταίων
καὶ καμισίων αὐτῶν, καὶ ψάλλουσιν ἰδιόμελον
τὸ τῆς ἐορῆς. Palladius in Hist. Laus. in
Magistrano. τῇ ἐαυτῆς ἐορῇ μετ' αὐφιά-
ρας αὐτῶν, τοῖς τε καμισίοις, καὶ τῇ χλαμύ-
δι, καὶ τοῖς αἰσθητοῖς πᾶσιν.

ΚΑΜΟΝΝΕΙΝ. ΚΑΜΩΜΑ.

Καμόννειν. Operari. Laborare. Glos-
sæ Gæcobarbaræ. ἐκείνον ὅπως ἀροτριά-
ζειαι, ἢ καμόννεαι. Inde κάμωμα. Opus.
Labor. Glossæ eadem alibi. καλὰ ἔργα,
ἢ καλὰ καμώματα.

ΚΑΜΟΥΧΑΣ.

Καμουχᾶς. Malaxus in Histor. Pa-
triarch. ἐχάρει καμάσιον ἐδιδυμὸν με-
τὸν καμουχᾶν, καὶ μανδίῃ μετὰ τὸς ποτα-
μῶς.

ΚΑΜΠΑΓΙΑ.

Καμπάγια, sive καμπάκια. Campagi.
Suidas. ξυρίδες, καμπάκια, ἢ ἄλλο τι-
σποῖμα διάφορον. Capitolinus in Max-
imino juniore. Calceamentum eius, id
est, campagum regium, quidam in luco, qui
est inter Arxiam & Aquileiam, posue-
runt. Trebellius in Gallienis. Caligas
gemmatas annexuit, cum campagos reticu-
los appellaret. Anastasius in Stephano
iv. de degradatione Constantini. Ac-
cedens Maurianus subdiaconus orarium
de eius collo abstulit, & ante pedes eius pro-
iecit, & campagos ipsius abscidit. Ita le-
go. non compages. In Ecclesiâ Roma-
nâ diaconis erant proprii, quibus ta-
men gestare non licebat nisi permissu
Pontificis : & gestabant alij quoque
eodem permittente. Papias. Campagi,
calceamenti genus, quo utebantur diaconi
Romani : vel quibus à Pontifice licentia
daretur. In Concilio Toletano iv.
Campagis verò calceari absque Apostolicâ
licentiâ non permittitur diaconis; sicut &
mappulis vii absque eius auctoritate qui-
buslibet clericis conceditur. Gregorius
lib. vii. epist. xxviii. Pervenit ad nos
quod diaconus Ecclesia Catinensis calceatus
campagis procedere præsumpsisset. Malè
hodiè utrobique legitur, compagis.

ΚΑΜΠΑΝΑ.

Καμπάνα. Campana. Balsamon De
Convocat. ad ædes sacras. ἄλλη τις πα-
ρεδόθη (συνήθη) περὶ τῆς εἰς τὰς ναὺς με-
τακλήσεως τῆς λαῆς. ἐν γὰρ κέχρηται (η-
μιστηρίω, τῇ καμπάνα) φημί.

ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Καμπανάρειον. Campanarium. Locus
Dd in tur.

in turri, ubi campanæ: & pro ipsa quoque turri, per tropū. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐκατέαυσαν τὸν σφυρὸν διὰ ὅρι-
μῃ τῇ πασιᾷ ἀπανώθεν ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς
παμμακαρίτης τῆς πατριαρχείας, ὅπῃ ἦτον
ἀπανώ εἰς τὸ καμπανάρειον. Est Campani-
le, apud Anastasium in Leone. iv. Fe-
cis etiam ibi ipsum campanile, & posuit
campanam cum malleo aureo.

• ΚΑΜΠΑΝΟΣ. ΚΑΜΠΑΝΙΖΕΙΝ.
ΚΑΜΠΑΝΙΣΤΙΚΟΝ.

Καμπανός. Campana. Statera. Ach-
mes cap. xv. εἰς τις ἰδίαι καὶ ὅναρ ζυγόν, ἢ
τὸν λεγόμενον καμπανόν, ἐν τῷ πῶ τινι σταθ-
μιζόμενα ταῦτα, εἰς πρῶτον νοεῖται κελῖν.
Et mox. ὁμοίως καὶ ὅτι τῇ λεγομένῃ καμ-
πανῇ. Glossa Græcolatinæ. καμπανός.
Stater. Et Arabicolatinæ. Campana.
Statera. Hinc καμπανίζειν. Ponderare.
Apud Nicetam in Alexio Angelo. lib.
iii. ὁ δὲ τὴν χάριν τῷ πρωτοσεράτορι
ἐν παλάτῃ μιᾷ τῇ τῆς φρενὸς ζυγῇ κα-
τέθεις, ἐν δὲ θατέρᾳ τῇ τέτῃ χρημάτῃ, καὶ
καμπανίζων ἀμφοτέρω, πολλῇ τῇ ῥοπῇ βα-
ρυτέραν καὶ διευρέαν εὗρισκεν. Occurrit
quoque apud Myresium, lib. de Ma-
lagm. cap. xxi. quod malè, Requiere,
Fuchsius interpretatur. Et ὡς καμ-
πανίζειν. Injustè ponderare. Vnde πα-
ρακαμπανίσμα, apud Nicetam de Im-
perio Andronici lib. ii. ἔπαυσε τὰς
ἐρπαγὰς τῶν πρώτων, καὶ τὰς ἀδικίας, καὶ
τὰ ὡς καμπανίσματα. Itidem καμπανι-
στικόν, quod libripendi, sive publico
ponderum prefecto solvebatur. In Di-
plomate Andronici junioris, quod ex-
stat apud Phranzen Chronici lib.
iii. cap. xxiv. ἡ κατελκόμενοι εἰς ἀπα-
τήσεις καμπανιστικῇ.

ΚΑΜΠΕΣ.

Κάμπες. Corona pretiosa. κάμπες.
Locusta. βροῦχοι.

ΚΑΜΠΙΔΟΥΚΤΩΡ.

Καμπιδούκτωρ. Campiductor. Vide
Gloss. Rigaltij.

ΚΑΜΠΟΣ.

Κάμπος. Campus. Codinus. τὸ δὲ εἶ-
σέλας ἐπάνω σκέπιον, λευκὸς κάμπος, ἥως
πεδίον, μετὰ αἰετῶν κοκκίνων μικρῶν. Nice-
tas in Isaacio, lib. i. μέζον τῷ κάμπῳ
ἐποίει τὰ καλὸν ὁτόπια αὐτῷ. Sæpè occur-
rit in Glossis Græcobarbaris.

ΚΑΜΠΟΣΟ.

Καμπόσο. Aliquantum. Paullulum.
Simeon Hieromonachus in epist. ἐπαν-
τίχην ἀνὰ ἀκέρω καλοσίνι ἀπὸ τῶν ἀνθεντία-
σας, καὶ πάρο καμπόσο παρηγορία. Ioan-
nes Glycas De Van. Vita.

ὅπῃ καμπόσο φαίνονται, καὶ ἀπὸ ἐκεί-
νων φιάζει.

ΚΑΜΨΑ. ΚΑΜΨΑΚΗΣ.

Κάμψα, Pro κάψα. Carpsa. Hesy-
chius. κάμψα, θήκη, γλωσσόκομον. Sic
καμψάκης, pro καψάκης. Carpsices. Epi-
phanus contra Ebionitas. ὁ δὲ κε-
λεύσας ἐν ἐκθλώῃ ἐν ἄγγει, ἐν καμψάκῃ
φρῖν.

ΚΑΜΨΑΡΙΚΑ.

Καμψαρικὰ. Glutinum. Mauritius
Strategic. xi. δυνατὸν δὲ εἶναι καὶ σα-
νίδας ὡς σκευάζει παχυτέρας, καὶ ἐν κα-
τοιύγματι σύμπληξαι αὐτὰς ὥς ὅτι σαρ-
πίς, καὶ διὰ τῆς ὁμοιοῦς, καὶ συμπύκνους, ἢ καμ-
ψαρικῶν κατὰ σφαλίζου τὰς ζεύξεις, ἢ τοι-
τὲς ἀρμύρας αὐτῶν.

ΚΑΜΩ.

ΚΑΜΩΠΙΣΤΡΙΑ.

Καμωπίστρια. Glossæ Græcolatinæ. αἰέστρια, ἢ καμωπίστρια. Sarcinastrix.

ΚΑΝΑΒΑΡΙΟΣ.

Καναβάριον. Cannabarius. Glossæ Græcolatinæ. καναβάριον. Scurragius.

ΚΑΝΑΛΗ. ΚΑΝΑΛΗΣ. ΚΑΝΑΛΟΣ.

ΚΑΝΑΛΙΣΚΟΣ.

Κανάλη, sive κανάλης, & κανάλιον. Canalis. Corona pretiosa. κανάλη. Aqueductus. ὀχέτης. Glossæ Basilicorum. κανάλης, ἀγωγὸς ὕδατος. Cedrenus. ὁ μὲν τοι εὐφραίνει τὰς κανάλεις ὑπονόμους κατασκευάσας, καὶ πᾶσις πηγὰς ὑδάτων ἀνατομώσας, τῶν τευχῶν ἤρξατο. Basilic. Eclog. XIX. ὡς τὸ φρέατον σκίπασμα, καὶ αἱ διεξαμφοῖ, καὶ οἱ λεῖπρες, καὶ οἱ ἡνωμένοι τοῖς ἀναβρυτοῖς ζωλῆνες, εἰ καὶ πόρρω τῆς οικίας ἐκτεινοῖται, ἔοικανάλαι. Iterum occurrit Eclog. LVIII. Glossæ Græcolatinæ. κανάλης. Canalis. Hinc diminutivum, καναλίσκον. Eadem Glossæ. καναλίσκον. Cloac.

ΚΑΝΑΤΑ. ΚΑΝΑΤΙΟΝ.

Κανάτα. Corona pretiosa. κανάτα. Amphora. λάγυνον. Idem est. κανάτιον, quod occurrit apud Myrsinum, lib. De Antidoris. cap. I. Est autem deductum ex Germanico, Canis. Apud Crusium in Turcogiæcia scribitur, κανάτι.

ΚΑΝΔΗΛΑ.

Κανδήλα. Candelæ. Suidas ineptit, qui tanquam Græcæ dictioni etymon quaerit. Hæc verba ejus sunt. κανδήλα, ὡς τὸ καίνει διήλα. Nicolaus Patriarcha Can. I. οἱ μοναχοὶ διὰ τὸ χημα εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰσέτωσαν ὑφάπτειως χάριν

κηρὲ κανδήλας. Neque candelam, quæ vocamus, semper significat, sed etiam vas aliquod, cujus usus in liturgia. Epiphanius contra Meletianos. μετὰ καὶ τινῶν τῶν δὸτὸ τῆ λαῖ κατὰξαι κανδήλαν, ὡς ἔχει ὁ λόγος. Et mox. οἱ κατήγοροι ἐν προσήλθον τῷ βασιλεῖ, σκευὴς τε μυστηρίων λέγοντες εἶναι, ὅπερ κανδήλαν τινὲς ἔφασαν, ἣν προσέπον. Nicetas in Isaacio & Alexio. τάτε μαρτύρια, καὶ κανδήλας. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε διὰ τὴν κανδήλας ἀργυρῆς ὠραίαις μετὰ τὸ χρυσάφει τέσσαρας. Scribitur etiam κανίλα, apud Demetrium Zenum in Batrachomyomachia.

καὶ γὰρ τὸ λάδι καὶ κόπῃσι, καὶ φθέρωνται τὰς καντίλαις.

ΚΑΝΔΗΛΑΡΙΟΝ. ΚΑΝΔΗΛΑΤΡΑ.

ΚΑΝΘΑΙΕΡΗ.

Κανδηλάριον. Candelabrum. Basilicorum Eclog. XI. σκευὴ μύρινα, καὶ κρυάλλια, καὶ ἄλλης τιμιωτέρας ὕλης. ἐὰν δὲ εἰς τὸν ἀργυρὸν αἰνέκεται, καὶ ἀργυρῇ κανδηλάρια τῷ ἀργύρῳ περιέχεται. Dicebant etiam, κανδηλάουρα. Eadem Eclogia. σκευὴ ὑδρηλά, χειρὶ βόξισα, κανδηλάουρα, λύχνοι, τρύλλαι. Iterum. ὅτε αἱ ἀργυρῇ κανδηλάουρα, ἢ λυχνία, ἢ ζωδία ἀργυρῇ ἐν τῷ οἴκῳ κείμενα. Hodie καντηλιέρη dicunt. Corona pretiosa. καντηλιέρη. Candelabrum. κηροπήγιον.

ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗΣ.

Κανδηλάπτης. Qui candelas accendebat in ecclesia. Typicum Sabæ. πρὸ τῆ δύναμι τὸν ἥλιον, ἤσαν περὶ ὧραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας αἰέρεται ὁ κανδηλάπτης. Eucharologiū. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς αἵτης τὸν ἐξ ὁδίου ὕμνον ὅτι τὸν κείμενον, ἀπέχεσθαι ὁ

D d ij κανδη-

κανδηλαπής, καὶ κράει τὰς βαρέας ὀπλῶν σιδηρῶν.

ΚΑΝΔΗΛΟΣΒΕΣΤΡΙΑ.

Κανδηλοσβέστρια. Pyrausta. Scholastes Lycophronis. περὶ μὲν τῆς Φαλαίης τῆ χειρσάμης ζωῦφια, ὃ καὶ κανδηλοσβέστρια ἰδιωτικῶς φασιν, ἐπὶ πομῶν. Item Oripiani, ad Halieut. i. Φάλαγνα, εἰδὲ ἐχθρῶν, καὶ ἡ κατὰ νυκτὸς εἰς τὸ φῶς ἀλλομύμη, ἡ κοπιῶς κανδηλοσβέστρια. Ioannes Tzetzes Chiliad. ix.

Φάλαγνα, ψύρα, ψύχη τε, καὶ πυρεψέμορός διε,

ὅπερ Φασὶ κοινότερόν τινες κανδηλοσβέστραν.

Vocatur κανδυλοσβέστης à Scholiaste Nicandri in Theriaca. τῷ γὰρ ὄντι ἀποδεδῆκεν ὡς πηλὰ κανδυλοσβέστη.

ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΙ.

Κανδυλάτοι. Candidati. Militum genus. Menologium. καλῶς ὑπ' αὐτῶν ὁ εὐδόκιμος ἀναγόμενος ἵα εἰς ἀρετῶν κανδυλάτῳ ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται. Victor Tunnunensis in Chronico. Cui nepos Justinianus vocabulo fuit, candidati militis functus. Vetus inscriptio.

ΠΠΩ. ΔΗΜΟΣΙΩ. ΤΙ

ΜΗΘΕΝΤΑ. ΧΙΛΙΑΡΧΟ.

ΑΕΓΕΩΝΟΣ. Δ. ΣΚΤ.

ΘΙΚΗΣ. ΤΑΜΙΑΝ. ΚΑΝ

ΔΙΔ. ΤΟΝ. ΔΗΜΑΡΧΟ

ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΝ.

Horum scholæ erant duæ: vna Seniorum, altera Iuniorum. Primam Gordianus senior instituit, secundam junior, & ex nomine suo vterque appellavit. De seniore tradunt Fasti Siculi γορδιανὸς αὐγχεῖ ἐποίησεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων κανδυλάτων, ἐπ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ

ὀπτιλογλῶ, ὡς τελείας καὶ εὐθενεῖς, καὶ μαγάλης ὀφίας θύας, ἀπὸ τῆ τάγματι τῶν λεγομένων χολαρίων. καλέζας τὴν χολῶν τῆ αὐτῆς ἀριθμῶ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον, ζενιώρων. ὅτοί εἰσιν οἱ ἑκτῆς χολῆς. Erant ergo Candidati electi à Scholarijs, ætate vigentes, & robore, quique ad spectu hosti esse terribiles possent. De junioribus, quod dixi, docet Cedrenus. μετὰ δὲ τῆτον ἐβασίλευεν ἰκνίωρ μετῶας τρεῖς, ὅς περὶ τῶν ἐποίησε κανδυλάτων, καὶ περὶ κτῶρας. καὶ τὸ τάγμα ἐκ τῶν χολαρίων ζυσησάμην ἐκαλεῖται αὐτὸς ἰκνιώρων εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.

ΚΑΝΔΥΛΟΣΒΕΣΤΗΣ.

Κανδυλοσβέστης. Vide κανδηλοσβέστρια.

ΚΑΝΕΛΛΑ.

Κανέλλα. Cassia. Cinnamomum. Ex Italico. Canella. Corona pretiosa. κανέλλα. Cinnamomum. κιννάμωμον. Occurrit item apud Myrepsum, lib. De Antidotis, cap. Lxxvii.

ΚΑΝΕΝΑΣ.

Κανένας. Aliquis. Glossæ Græco-barbaræ. ἀγαλμα. παῦν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. παῦσα παρᾶ γμα εἰς τὸ ὁποῖον κανένας χαίρεται. Sæpius illic occurrit. Alexius Rharturus Doctr. ii. ἐὰν λοιπὸν εἰς τὴν ψυχῇ, εἰδὲ κανένα παρᾶ γμα εἶσαι ὡς αὐτὴ ἡ ψυχὴ.

ΚΑΝΗΣ.

Κανῆς Nemo. Pro, ἕκαστος εἰς. Corona pretiosa. κανῆς. Νέμο. εἰδὲς.

ΚΑΝΘΗΛΙΟΣ.

Κανθήλιον. Vasis genus. Ioannes Moscus Limonarij cap. cvii. Portabat canthelium capientem amphoras quatuor, ferebatque aquam in monasterium.

ΚΑΝΙ-

ΚΑΝΙΚΛΕΙΩΝ.

Κανικλείων. Caniclei praefectus; qui
 ⲁⲗ, ὁ ὅτι κανικλείς dicebatur. In dispu-
 tat. Gregentij. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέ-
 ταιον ἢ λογιώτατον θεασάμεν ⲁπὸ τὸν ἐρῶν,
 αἰδοῦν ⲁὐτὸν γένεσθαι ἐν τῷ ἀγίῳ βα-
 σιλείῳ, ἢ λέοντα μένοντάς, ἕνα τὸν συ-
 κλήτῃ αὐτὸν τῶν ἀπέφηνε, ὑπεκκλησίονα
 αὐτὸν ποιήσας, ὃν οἱ ῥωμαῖοι πατρίκιον καὶ
 κανικλείονα προζαγορεύουσι. Ioannes Cu-
 ropalates in Michaelē Rhancabe. ψυ-
 χικὰς τινὰς κηλίδας ἐλάτῃ τινι τῶν θεο-
 φίλων ἐξαγορεύει διὰ θεοκτίους, ὃν μέλα
 ταῦτα τῷ κανικλείῳ τετίμηκεν ἀξιώματι. Et
 corrigi idem debet in Constantino
 Leonis F. μετ' ὀλίγον δὲ ἀπετάλη ὡς τὸ
 αὐγένης πατρίκιος βασιλεὺς ὁ ὅτι τῷ κα-
 νικλείῳ. Hodie in MSto Regio perpe-
 ram est, ὅτι τῷ κανικλείῳ. Niceras in
 Manuele Comneno, lib. 1. ἢ τέλος τὸν
 μὲν εἰς τὸν τῷ κανικλείῳ μεγαλοπρεπῆ προ-
 ἐβάλλε τιμῶν, ἢ τὴν ὡς τῷ βασιλεὶ μεγί-
 στω οἰκείωσιν. Et inter epistolas Planu-
 dis exstat vna inscripta, τῷ κανικλείῳ.
 Erat ergo magna valde dignitas. Li-
 quet ex verbis citatis Nicetæ, & alijs
 quoque eiusdem in Alexio. lib. 11. πα-
 ρὰ βασιλεὶ δυνάσκει τὰ πάντα οἰόμεν ⲁπὸ
 τὸν ἐπὶ τῷ κανικλείῳ ὀφφίκιον. Itaque &
 Imperatorum consanguinei eā orna-
 bantur. Ecce tibi Palæologum apud
 Phranzen Chronici lib. 11. cap. xvii.
*Duxi ego uxorem Helenam, filiam Alexij
 Palæologi Exemplaconis, qui Canicléo prae-
 erat.* Aut consocer quoque Imperato-
 ris esse poterat. Codinus De Offic. au-
 læ Constantinop. ἐπὶ τῷ κανικλείῳ ἦν ὁ
 συμπαγερός τῷ βασιλείῳ ὁχόμεν. id
 est, tanta erat ejus dignitas, ut posset
 filio suo impetrare filiam Imperato-

ris, & filiz filium. Clarum exemplum
 huius rei apud Gregoram, lib. vii. κα-
 κηφόρ ⲁπὸ τῷ κανικλείῳ, ἔτος θωπευτι-
 κοῖς τισι λόγοις ἢ πράγμασι ὑπεθῶν τὴν
 τῷ βασιλείῳ πραότητα, αἰτεῖ ἢ λαμβάνει
 γαμβρὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ τὸν ῥηθέντα τῷ βα-
 σιλείῳ ὃν ἰωάννην. Habes item apud
 Cantacuzenum, lib. 1. cap. xiv. Er-
 rant viri docti, qui συμπαγερόν τῷ βα-
 σιλείῳ, interpretantur, *socerum Impera-
 toris*, apud Codinum loco citato. Di-
 citur *Caniclinus* apud VVilhelmum
 Tyrium De bello sacro. lib. xxii. cap.
 vi. *Totius factionis opifices, Manuel se-
 nioris Andronici filius, Alexius quoque
 Protostrator, insuper Logothetes, qui Cani-
 clini utebatur officio, & alij quidam mag-
 nates.* Ita corrigo. Hodie perperam
 est: *qui Canaclini.* Guntherus lib.

v i i i.

— tempore servus eodem

*Argolici regis, (Græci cognominis vsu
 Hic Caniclinus erat, nobis Camerarius
 idem*

*Esse potest.) domino secretâ fraude pa-
 rabat*

Sanguinis insidias. —

Sed errat quod *Camerarium* interpre-
 tatur: nisi ad dignitatem potius res-
 pexerit, quàm ad nomen: & observan-
 dum censeo, quod non, *Est*, dicat; sed,
Esse potest. Ergo comparemus. De Ca-
 nicléi praefecto inquit loco jam citato
 Nicetas. ὡς βασιλεὶ δυνάσκει τὰ πάντα
 οἰόμεν ⲁπὸ τὸν ἐπὶ τῷ κανικλείῳ ὀφφίκιον.
 De Camerario Hincmarus epist. 111.
 cap. xxii. De honestate verò Palatij, seu
*specialiter de ornamento regali, nec non &
 de donis annuis militum, absque cibo & po-
 tu, vel equis, ad Reginam precipue, & sub*

Dd iiij ipsa

ipsa ad Camerarium pertinebat: & secundum cuiusque rei qualitatem ipsorum sollicitudo erat, ut tempore congruo semper futura prospicerent, ne quid, dum opus esset, ullatenus opportuno tempore defuisset. De donis vero diversarum legationum ad Camerarium aspiciebat, nisi forte iubente Rege tale aliquid esset, quod Regina ad tractandum cum ipso congrueret. Atque hæc pro Gunthero attulimus, in gratiam poetæ supra æuum suum elegantis. Radeuicus interpretatur Cancellarium, De reb. Friderici Imp. lib. I. cap. XLVII. Unus de servis palatii, Caniclinus videlicet, quem nos Cancellarium dicere possumus, principi suo fraudem molitus est.

KANIKON. KANION.

Κανικόν, & κανίον, sive καννίον. Achmes In Introduct. in Astrolog. ὁ ζεύς θερμὴν ποιεῖ, καὶ ἡρέμα ξηραίνει. καὶ ἡ χροιά αὐτῷ κίτρινον, καὶ δηλοῖ μέταλλα πολυειδή, καὶ χρυσίον, καὶ ἅπαν μετallικόν, καὶ κανικόν, καὶ ἐργαστήρια μετallικὰ. λέγεται δὲ καὶ μεγαρεάδιον. τὸ πλεῖον δ' εἰς κίτρινον. Apomazar in Mysterijs. ὀλιγότῃ τῶ κανίων, καὶ μεγαρεάδων, καὶ μετallικῶν, μάστιγα τὰ ἀργυρεῖα. Glossa: Græcobarbaræ. αἰλάβατρον. Φωκάδιον. μυροθήκη. καννίον. καννίν. Eleutherius Zebelenus De Significat. Eclyps. εὐκρατεῖν θερμὴν, καὶ καλοζῶν κανίων. Idem de Formâ & Constitut. Corp. οἱ πέρας τὸν ἥλιον μόνον λέγουσι δηλᾶν τὰς μετallικὰς τὰς ἐργασιομύκας τὰ κανία, καὶ μεγαρεάδια.

KANISGEION. KANISKION.

KANISKEYEIN.

Κανίσγειον, sive κανίσκιον, & κανισκεῖν. Vide infra, ἀπὸ ἄλλων.

KANON APXHS.

Κανονάρχης. Præfatus canonum, qui monachos ad psallendos in vigilijs canones excitabat. Dorotheus Doct. XI. ἐν τοσούτῳ ἐνέφθανεν ἡ ὥρα ἀγρυπνίας, καὶ ὡς μόνον ἤρπαζον μικρὸν, ἰδὲ ὁ κανονάρχης ἐξυπνίζων με. Erant plures numero. Codinus De Offic. aulæ Cōstantinop. οἱ κανονάρχαι δὲ μετὰ ἱματίων μόνων, καὶ ἀσκεπῆς. Et ex ordine Lectorum, ut docet Simeon Thessalonicensis Archiepiscopus, lib. De Templ. Sacerd. & Mystag. Et apparet ex isto loco Codini. ἐψάλλεται μὲν ἐκ δευτέρου τὸ τροπάριον, ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τῶ κανονάρχῃ. Qui inter hos ordinem ducebat, is, πρῶτος κανονάρχης dicebatur. Reperitur ejus nomen apud Codinum.

KANONIKON. KANONIKAPIOI.

Κανονικόν. Tributum ordinarium. In Constitut. Isaacij Comneni. τυπὴ δὲ ἡ βασιλεία μετ' ἐπὶ τῇ χειρονομίᾳ τῶν ἱερέων, καὶ ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον. Et postea ὡσαύτως ἐ' ὑπὲρ τῶ κανονικῶ, ἀπὸ τῶ ἐχόντῃ χωρεῖς τριάκοντα καπνῆς, νόμισμα ἐν ἀργυρῷ, &c. Quæ verba citat quoque Phorius in Scholijs ad Epitomen Canonum. Hinc κανονικάριοι, Canonicarj, exactores collectoresque, in quos jus erat præposito sacri cubiculi. Iustinianus Novell. XXX. μὴ διωκαμένων τῶν κατὰ καιρὸν ἐκπεμπομένων κανονικαρίων. ὧσα τὰ ἐνδεότατα πραιποσίτε μετὰ ὅσων γένεος κομίζεσθαι τι, ἢ ὀνόματι ζωηθεῖν, ἢ ἑτέρας τῆς οἰᾶς ἐν αἰτίας. Iterum multa eorum mentio est Novell. CXXVI II. & in Varijs Cassiodori libb. XI. & XII.

KAN.

ΚΑΝΣΤΡΑΤΟΣ.

ΚανστράτⓄ. *Castratus*. Balsamon ad Can. Apost. xxi. πρὸς δὲ εἰς κανστράτης, τὸς διὰ σιδήρεα ἀκρωτηριασθέντας. κανστρων γὰρ τὸ εἰς ῥωμαίοις σιδήρⓄ. Sed in etymoneptit.

ΚΑΝΣΤΡΙΟΝ. ΚΑΝΣΤΡΙΣΙΟΣ.

Κανστρίον. *Canistrum*. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. ὁ κανστρίσιⓄ εἰς τὸ κανστρίον, καὶ εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα. Atque hinc κανστρίσιⓄ. Sed ille vel palatinus, vel ecclesiasticus. Palatini meminit Suidas. μαγιστεριανός, ὁ κανστρίσιος. Et huc pertinet Tit. xxvi. lib. xii. Codicis. Ecclesiastici Codinus loco citato, & Demetrius Chomatenus in Resp. ἐν τῷ πρὸς νικολαὸν διάκονον καὶ κανστρίσιον, τὸν ὕστερον ὀπίσκοπον μελοσέβης, πεμφθέντι παρ' αὐτὸν λόγῳ, Eius munus erat, Patriarchæ sacra facturo sacram stolam circumdare. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ζωνοπαργὸς ἕως ἐς τὸ κανστρίσιον εἰς τὸ περιτίθεναι τὴν ἱερὰν φοινὴν τῷ ἀρχιερεὶ μέλλοντι ἱεροπραξίῃ. Hoc ipsum est quod Codinus loco citato dicit illum esse, εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα.

ΚΑΝΤΑΤΩΡ.

Καντάτωρ. *Cantator*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΑΝΤΗΛΙΕΡΗ. ΚΑΝΤΙΑΑ.

Καντηλιέρη, & καντίλα. Vide supra, κανδηλάριον, & κανδήλα.

ΚΑΝΤΙΟΝ.

Καντίον, sive κανδίον. Sacchari genus. Orneosophion. κάθισεν αὐτὸ ἵνα πῇ νερόν, καὶ ἐκότε χανιάσον αὐτὸ, καὶ βάλλε καν-

τίον κομμάτια δύο. Et alibi. καὶ μετὰ ὕδαν ἱκανῶ χανιάσον πάλιν αὐτὸ, καὶ βάλλε καντίον ἰσόποσον τῷ ἄλλῳⓄ. Occurrit etiam apud Myrepsum De Antidotis, capp. xxxv. & xciv.

ΚΑΝΤΟΚΑΛΑΜΟΣ.

Καντοκάλαμος. *Acutus calamus*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. i. cap. i. i. τὰς ἐν τῇ ῥίνι ἐλαίας μέλαινας, εἰς τὴν ὕδαν πηλὰ δεκατρία, ἢ ἐνδεκα, τοῖς ποσὶ καντοκάλαμον.

ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΑ.

ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΟΚΛΗΔΙΟΝ.

Καντηνέρα. Phortius. περὶ στρατ. πρᾶγματ. lib. ii.

καντηνέρας καὶ κληδίον
ποιήσον με ὀρδινία.

Et observa. καντηνέρας & κληδίον conjungit: sic καντηνεροκληδίον appellat vnicâ dictione, lib. i.

γίνονται καὶ πρᾶμαχόντες
τετραγώνιοι μὲν ὄντες,
με καντηνεροκληδίῳ.

Et mox

μετὰ καταμάτων δύο.

• με καντηνεροκληδίῳ.

ΚΑΝΤΟΥΝΟΤΟΣ.

Καντηνότος. *Angulatus. Acutus*. Glossa Græcobarbarâ. σεβλαγὸς λίγⓄ, ἢ γεν σεγλωγὴ πέτρα, ἢ καντηνόη, ἢ τοι ξιφαρόη, ὅπῃ ἔχει τὰς ἀκρας ἀκιδωτάς, ὥς κλονισμύρας. Ex Italico, *Canione*.

ΚΑΝΩΝ.

Κανών. Psalmus, & canticum, certis diebus ordinariè, & quasi ex regulâ cani solitum. Zonaras ad Can. Anastas. Damasceni. κανὼν λέγεται, ὅτι ὡς ῥαμφύρον καὶ τετυπωμφύρον ἔχει τὸ ἑμμετρον ἐν-
νία

νία ὡδαῖς ζωτελέμενον. Ioannes Moscus Limonarij cap. x l i i i. *Cum implebis psalmodia canonem, loqueris: prater canonem vero, tacebis.* Cedrenus. εἰώθη γὰρ καὶ ταῖς ψαλμωδίας ἐξάρχην τῶν αἰνῶν, καὶ μᾶλλον ὅτε ἐν τῇ τῷ χριστῷ γενήσεται οἱ τῆς εὐφροσύνης κανόνες ἐψάλλοντο. Ita quoque legitur, κανὼν ὁ τῆς ὑψώσεως, apud Etymologici Auctorem, qui scilicet caneatur festo τῆς ὑψώσεως τῷ σταυρῷ, quod fuit x i v. Septembris, ut scimus ex Constitutione Manuclis Comneni. Et est νεκρώσιμος, quem caneant in sabbato Passionis. Gennadius De Purgat. Igne, cap. i i i. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ὡρθόκλητον, τῷ σταυρῷ εἰς τὸν ὄρθρον τῷ δευτέρῳ ἤχῳ εἰς τὴν ἐβδόμην ὡδὴν τῷ νεκρώσιμῳ κανόνῳ, τὸ τρίτον προπαιον, λέγει. Invenio item, τὸν τῆς μεγάλης ἐβδόμαδος, qui in magnâ, id est, antepaschali hebdomade caneatur. Meminit etiam τῷ μεγάλῳ Codinus pag. 143. & Cantacuzenus lib. i. cap. x i i i. Huius auctor erat Andreas Hierosolymitanus, episcopus Cretenfis. Triodion. τῇ δευτέρῃ τῆς πρώτης ἐβδομάδος ἑσπερίας εἰς τὸ ἀποδειπνῶν, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον, ψάλλομεν τὸν παράνομον κανόνα, ποίημα τῷ ἁγίῳ πατρὶ ἡμῶν ἀνδρείῳ κρήτης τῷ ἱεροσολυμίτῃ. Plura de ejus auctore, magnitudine, & argumento, vide in Notis viri eruditi, Iacobi Pontani, ad locum citatū Cantacuzeni. Etiam ἀνασάσιμοι erant, atque illi quidem in octoëcho. Triodion, οἱ κανόνες οἱ ἀνασάσιμοι τῆς ὁκτωήχης. Atq; erant hi canones conscripti carmine lambico, distributiq; in certas partes, quas ὡδαῖς appellabant. Observe ex Cedreno, ubi de canonibus Nativitatis Christi loquitur. ὅτε τῆς

ἐβδόμης ὡδῆς κατήρχετο τῷ εἰρημῷ, τῷ λέγοντι.

τῷ πανάνακτι ἐξεφαύλισον πόθον. Gennadius loco citato. τῷ δευτέρῳ ἤχῳ εἰς τὴν ἐβδόμην ὡδὴν, In Triodio sextam ὡδὴν invenio. εἰς τὴν ληττοργίαν οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὁκτωήχης, καὶ ἐκ τῷ κανόνῳ ἡ ἕκτη. Vnde autem κανόνες dicti fuerint, rationem reddidimus jam in initio: & facit eleganter Antiochus Monachus in Pandecte, Homill. cv. ἡ ψαλμωδία ἡμῶν κανὼν λέγεται, ὡπερ ὁ γεωργὸς ἐὰν μὴ δῶν πλῆρη καὶ καλὸν τὸν κανόνα αὐτῷ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, καὶ κρεμνάζεται, καὶ δέρεται, ἕως ἃ ἀποδῶ πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν αὐτῷ, ἕτοι καὶ ὁ μοναχὸς ὅταν ἀμελήσῃ τῷ κανόνῳ αὐτῷ, εὐθὺς ἐγκαταλιμπανέται ὑπὸ τῆς χάριτος, καὶ ὡρσάδεται τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. Et elegans locus est V Volcuini Abbatis Homiliâ De zizaniâ. *Rara avis in terris hodie Canonicus à canone vita.* Vnde ergo? audi unde. *Est namque canon vita, ut dictum est, & est canon pecunia, videlicet alicuius personis certa.* Vnde solet dici. *Solve mihi canonem meum, id est pensionem meam.* Eia ergo, ὁ canonicus, inveniamus canonem tuum, à quo derivaris, id est, à canone pecunie, non à canone vite; id est, à canone regionis, non à canone religionis. Sed & decretorum Synodaliū capita ita appellabant. Socrates lib. i. cap. x i i i. τότε οἱ ἐν τῇ ζωῷ ὁπίσκοποι καὶ ἄλλὰ τινα ἐγχεράσαντες, αἱ κανόνες ὀνομάζουσιν εἰώθασιν, αὐτοὶς κατὰ πόλιν τὴν ἐαυτῶν ἐχώρησαν. Sozomenus lib. i. cap. xx i i. ἡ δὲ ζωὸς ἐπανορθώσαι τὸν βίον παρδάσκει τὰς περιτὰς ἐκκλησίας διατριβοῖων, ἐξ ὅτου νόμος, ἕς κανόνες ὀνομάζουσιν. Notum est etiam quid in lure nostro toties Canon vocetur.

Κ Α Π Α.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΚΙΟΝ.

ΚΑΠΑΣΙΟΝ.

ΚΑΠΕΛΑΝΟΣ.

ὁρῶσιν ἐπαρνήσιν τέσσαρες καπιλά-
νους.

Κασιτανίον. *Capitancaus*. Ψαρχον-
τίον. Σεληλατίον. παπαδίον. & talia.
Occurrit apud Nicetam, sed corruptū.
Vide infra καλεπάν@.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΣ. ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ.

Κ Α Π Η Λ Ι Α Τ Ι Κ Ο Ν .

καπηλιακὸν. Tributum, quod pro
cauponâ suâ soluebant caupones.
Mentio eius fit in Diplomate Andro-
nici iunioris, quod exstat apud Phran-
zen lib. III. cap. XXIV. καὶ κασερκτι-
σίας, κατεργασίας, μαγειρίας, αἰτνάν-
λεις, ἐξοργασίας, κοσμητικῆς, καπηλιατι-
κῆς, μύλωνικῆς, &c.

ΚΑΠΙΚΛΑΡΙΟΣ.

Καπικλάριος. Custos carceris. Marti-
tyrologium in Passione Glyceria.
πραΐας δὲ γεννημένης παρήλθεν ὁ ἡγεμὼν, καὶ
ἐκέλευσεν ἀχθῆναι τὴν ἀγίαν γλυκερίαν,
αἰοΐζας δὲ ὁ καπικλάριος εἶδεν αὐτῇ λυ-
θῆσαν. Et in Passione Acacij. ὁ καπι-

Ες κλάμα

κλάριος ἐκπλαγεῖς ἐφ' οἷς ἐθεάσατο, πολλοῖς
τῶν φίλων αὐτοῦ ἀπελθὼν ἐφανερώσει.

ΚΑΠΙΟΣ.

Κάπιος. Aliquis. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀρεΐος, γένος τι τῆς ἀρεΐας
ἐλαίας. γένος κάπιον τῆς ἀρεΐας. Ite-
rum. ἀρεΐον, βολάν τις. κάπιον χόρον.
Sæpissimè lilic occurrit. Scribebant
autem etiam, κάπιος. Licet ibidem
observare quam pluries.

ΚΑΠΙΣΤΡΙΟΝ.

Καπίστριον. *Capistrum*. Moschopolus.
Ἀπὸ τῆς φορβῆς, ἦγεν τὴ κοινῶς καπίστριν.
Anonymus in Lexico. φορβεῖα, τὸ κα-
πίστριον. Occurrit non semel apud
Etymologici Auctorem, Hesychium,
& Suidam.

ΚΑΠΙΤΑΝΕΤΕΙΝ.

Καπιτανεύειν. *Capitaneum agere*. Glossæ
Græcobarbaræ. ἡγεῖται, καπιτα-
νεί. Iterum alibi. ἀνδρολογεί, στρατο-
λογεί, καπιτανεύει.

ΚΑΠΙΤΑΤΙΩΝ.

Καπιτατίων. *Capitatio*. Iustinianus
Novell. viii. ποσάσει ἀνόνων τε καὶ
καπιτατίωνων.

ΚΑΠΙΤΕΤΕΙΝ.

Καπιτεύειν. *Capere*. Glossæ Basilic.
καπιτεύει. ἐκ ἀναλαμβάνει.

ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ.

Καπιτώλιον. *Capitulum*. Itali dicunt,
Capitolo. Locus ubi congregantur mo-
nachi, & capitulares, ut vulgò loquun-
tur. Palladius De Monachis Ægyptijs
in Oxyryncho. ἐγερμον δὲ καὶ τῆς πόλεως
ἐγερμοί, καὶ τὰ καπιτώλια τῶν μοναχῶν, καὶ
παρὰ πάντων μέρους τῆς πόλεως οἱ μοναχοὶ ὡς

κην. Haimo in Comment. ad Psalm.
LXVIII. In celebribus locis eorum, ut in
templo, & synagoga, & capitolio, non sit
aliquis eorum qui inhabites. Alij dicunt,
Capitulum. Irmbertus in epistola ad Ab-
batem Admontensem. *Sequenti die ip-
sius domini mei episcopi iussione capitu-
lum canonicorum intravi*. Manasses Tre-
censis episcopus in literis De donatio-
ne Vennæ. *Cum maximè eiusdem ecclesie
capitulum, per quod ad tanti honoris gra-
dum divinâ providentiâ sublimati sumus;
&c.* Nicolaus Clemanges De corrup-
to eccles. statu, cap. ii. *Sic fundata
cenobia, conventus instituti, extructa ca-
pitula atque collegia.*

ΚΑΠΑΔΙΟΝ.

Καπάδιον. *Capulum*. Capsa. Theca.
Errant viri docti, qui putant esse sca-
pulam. Mauricius lib. i. cap. i. ζάβας
σὺν καπλίοις τελείας μέχρι τῆ ἀσφαλάς.
Capsæ autem, sive thecæ Zabæarum
sunt, quæ aliter ζαβαρεῖα dicebant, ut
supra ostendimus. Apud eundem Mau-
ricium lib. xi. cap. xv. τὰ σκαπλία δὲ τῶν
ζαβῶν ὅπως κατὰ τῶν ὁμοπαλαίων φέ-
ρην. Iterum lib. x. τὰς μὲν ἐχέρας ζάβας
τὰ σκαπλία τῶν ζαβῶν φέρεν. Corrige
utrobique, κατὰ καπλία. Posses etiam fu-
nem interpretari. Præeunt huc Glossæ
veteres, in quibus invenio. *Caplum,
funis*. Et Isidorus, lib. xx. cap. xvi. *Ca-
pulum, funis, à capiendo, quod eo indomita-
iumenta capiuntur*. Papias. *Caplum funis.
à capiendo dictum*. Sed in citatis Mau-
ricij locis omninò pro capulo sive
theca lorice accipi oportet.

ΚΑΠΝΙΚΟΝ.

Καπνικόν. *Tibatū fumarium*, quod
pro

pro fumariorum numero pendebant. Cedrenus. τὸ εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον εἰσαγόμενον δημόσιον τέλ^{ον}, ὃ καπνικὸν καλῶν εἰώθασιν. In Constitut. Man. Comneni. ἀλλ' ἐδὲ δικαιώματα ὅτι τέτοις αἰαζήσιν, ὃ καπνικὸν αἰαλαμβάνασθαι. Immunes ab illo erant Ecclesiastici, donec Nicephorus Logotheta Generalis tandem etiam ab illis exegit. Zonaras Annal. 111. in vitā eius. τέττα καὶ ἡ τῷ καπνικῷ ἐξάτησις ἐννόημα καίκετον, ἐπαχθέν^{ον} τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πτωχείων γηροκομείων τε καὶ μοναστηρίων παροίκοις. Aboleuit Ioannes Tzimisces deleris Bulgaris. Cedrenus. ἀφῆκε δὲ καὶ τοῖς ὑποφόροις πᾶσι τὸ λεγόμενον καπνικόν. Sed iterum imposuerunt successores ejus, donec absoluit rursus Manuel Comnenus. Huius ista verba sunt in Constitut. ἢ ἐξέσαι ἢν ἔτε αἰαγραφεῖ, ἢ περικαθημένῳ οἰκιδήτῳ^{ον} ζικρέτῃ, ἢ ἐξελῶν, ἢ ἐνεργοῦντι, ἢ ἐτέρῳ τινὶ προσώπῳ τῷ δημοσίῳ, καὶ τῶν μοναστηρίων ἀκίνητα αἰαγραφεῖν, ἢ καπνολογῆν. Et de hac ipsa re loquitur Balsamon ad Concil. vii. Can. xii. ἢ ἐξέσαι πράκτορα, ἢ αἰαγραφεῖ οἷῳ δὲ τινι, ἢ καπνικόν, ἢ μετεστηλίκιον, ἢ ἑτερόν τι αἰαγραφικόν ἢ προκίτορικόν φορολόγημα ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ταῖς δηλωθείσαις μοναῖς ἀκινήτων αἰαλαμβάνασθαι.

Κ Α Π Ν Ο Δ Ο Χ Ο .

Καπνοδόχο. Fumarium. Occurrit apud Crusium in Tarcograciā.

Κ Α Π Ο Ι Ο Σ .

Κάποι^{ον}. Aliquis. Vide κάποι^{ον}.

Κ Α Π Ο Υ Τ Ζ Ι Ο Ν . Κ Α Π Ο Υ Τ Ζ Ι Κ Α Ρ Ι Ο Ζ .

Καπέτιον. Caputium. Ex Italico, Capuccio. Codinus. ἐρχόμενοι δὲ κατ' ἡμέ-

ραν εἰς προσκύνησιν αὐτῶν, ἀφαιρῶντες τὰ αὐτῶν καπέτια γονατίζουσι δεύτερον. Iterum. εἰς τὸ ἐξῆς δὲ ὅταν ἔρχονται, τὰ μὲν καπέτια μόνον αὐτῶν ἐκβάλλουσιν, ὃ γονατίζουσι δὲ. Ita rectè utrobique corrigi. V. Cl. Franciscus Iunius, praeuntibus ad emendationem Niceta, alijsque recentioribus Græcis scriptoribus. Liber Carimon. i. cap. vi. De positis croceis, & parvis caputis, cappas suas reassumunt. Sigebertus in Chronico. Revertentes à se quicquid regulare fragabatur, foricos videlicet, & pelliceas, estamina, caputia quoque, & femoralia, pectinia, & coopertoria. Hinc καπετζικάρι^{ον} fortasse, morbi genus, qui ἐφιάλτης veteribus Græcis, quod caput infestet. Suidas. ἢ εἰς τὴν κεφαλῇ αἰατρεχέστα αἰαθυμία^ς ἐξ ἀσθηφάγίας καὶ ἀπειψίας παρ' ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται. ὁ λεγόμενος ὡσαύτως πολλοῖς καπετζικάρι^{ον}. Editur hodie, βαβατζικάρι^{ον}.

Κ Α Π Π Α . Κ Α Π Π Α Τ Ο Σ .

Κάππα. Cappa. Rhuzanus in Paraphrasi Vatican. Constantinop. νὰ τῶν ἐνδύσαν κάππαν, νὰ κρατῇ βροχλῶν, καὶ κρυάδαν. Honorius in Sermonē de S. Martino. Huius cappa Francorum regibus ad bella cunctibus pro signo anteferebatur, & per eam hostibus victis victoria potiebantur: unde & custodes illius cappa usque hodie Cappellani appellantur. Odo in Stat. Synod. cap. v. Νε^{στι} in superlicio aut cappa clausa. Galo Constitut. 111. Ne sacerdotes de casero cappis manicatis utantur. Hinc καππάτος. Cappatus. Cappa indutus. Rhuzanus loco citato. καὶ κρατῇ πολλὰ καπέδια, Ec ij καὶ

καὶ ἀνέμωσαν οἱ καππαῖται, καὶ τινάξαν τὰ
καρδίδια.

ΚΑΠΠΑΡΟΡΙΖΟΝ.

Καππαρόριζον. Radix cappareos.
Orneolophion. ἡ καππαρόριζον τριψάς
ἑὸς μὲν κρείδι.

ΚΑΠΠΑΣΙΟΝ.

Καππάσιον. Vide καπαίσιον.

ΚΑΠΡΙΘΑΟΣ.

Καπρίολ. Capreolus. Fulcrum testis.
Glossæ Græcolatinæ. καπρίολ. τὸ
ἔρσημα τῆς σέλης. Fuscilla.

ΚΑΠΩΝ.

Κάπων. Caro. Glossæ Græcolatinæ.
Κάπων, Gallus Castratus. Qui locus bifa-
riam legi potest : & sine interpunctio-
ne, ut significetur avis; & cum ea, nem-
pe. Gallus. Castratus. Nam, ut nos in no-
stro idiotismo, ita quoq; medio illo
pro Caponem pro eunucho & castrato
dicebant. Luitprandus, qui vixit ante
annos amplius DC. in legatione sua
ad Nicephorum Phocam, ubi in epis-
copos Græcos invehitur. Ipsi vendunt,
ipsi emunt, ipsi claudunt, ipsi aper-
iunt; ipsi dapiferi, ipsi agasones, ipsi capo-
nes; sed hic capones volui scribere; ve-
rùm res ipsa, quæ vera est, veritatem
enim quia capones sunt, id est eunuchi, quod
canonicum non est.

ΚΑΡΑΒΙΟΝ.

Καράβιον, sive κάραβ. Carabus. Na-
vigij genus. Etymologici Auctor. ἀκα-
τ. τὸ μικρὸν πλοίαρον, ὡς τὸ ἄγω. ἐξ
ὧ τὸ ὑποκοριστικὸν ἀκάτιον, ὃ τινες μὲν ἐ-
πακτεῖδα, τινες δὲ πορθηίδα, τινες δὲ κάρ-

αβον ὀνομάζουσι. Vide eundem in κα-
ραβ. Basilic. Eclog. LIII. εἰὰ δέ τις
κλείψῃ σκευὴ πλοῖα, ἢ τι ἔν τῷ πλοίῳ χρη-
ματίζοντων, τέλεισι χροῖων τε καὶ παναρίων,
ἢ ἀρμύρων, ἢ διψιδερῶν, ἢ καράβων, ἢ λοι-
πῶν, διὰ πλεονασμὸν ὁ τὰ σῦλλα ποιήσας.
Suidas. ἐφόλκια, καράβια μικρά, ὡς τὸ
ἐλκεσθαι ἐπὶ τῶν κωπηλατῶν, ἢ τῶν μεγά-
λων πλοίων.

ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ.

Καραβοκύρης. Nauclerus. Navis do-
minus. Nauta. Stamati in epist. τέλ-
νω τὴν ἀφεντία σε διὰ τὴν ὥραν σιωξυλ-
λα τζικία πέντε μὲ τὸν παρὸν καραβο-
κύρη.

ΚΑΡΑΓΟΣ.

Καραγός. Carrago. Leo in Taciticis.
καρραγός λέγεται ὁ διὰ τῶν ἀμαξῶν, καὶ τῶν
ἄλλων μηχανῶν γινόμενος περιορισμὸς εἰς
ἀσφάλειαν τῶ στρατῶ.

ΚΑΡΑΚΑΛΛΙΟΝ. ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΝ.

Καρακάλλιον, sive καράκαλλον. Caracalla.
Cuculla. Glossæ Græcolatinæ.
καρρακάλλιον. Cuculla. Palladius Histor.
Laus. in vita Melanias. αὐτὴ ἡ ἀνδρεία
παλαιαί. καρακάλλιον λαμβάνει κατὰ
ἐπὶ τὴν εἰσέφερεν αὐτοῖς τὰ πρὸς τὰς χρεῖ-
ας. Martyrologium in Passione Chri-
stophori. ἐκέλευσε γενέσθαι χαλκὴν καρά-
καλλον, καὶ πυρώσας ἐνέδυσεν αὐτὸν. Papias.
Caracalla, cappa. Beda Hist. Angl. lib. I.
cap. VII. Se caracallā, quā vestiebatur, in-
dutus, militibus exhibuit. Corrigendus
autem est Eucherius De Vest. Ephod,
vestis sacerdotalis; quæ superindumentum;
vel humerale appellatur: est autem velut
in caracalla modum, sed sine cucullo. Edi-
tur perperam. in caracella. Recentiores
κάρ-

καὶ τὸ παρκαλῶν τὸ λαμπρὸν τὸ μεμαρ-
 γαρωμῆον,
 ὡπὲρ ἐντὸς εὐρέθημι τῷ δράκοντι τῶν
 οὐκ οἰς.

Καρβάνιον. *Caruanium*. *Constantinus*
De Administ. Imp. καὶ ἐπεὶ πολλάι εἰσιν
ὁδοὶ αἱ εἰσάγουσαι εἰς τὸ κάστρον Θεοδοσιου-
πόλεως, ὅ δὲ δύναται ἀπὸ τῶ κάστρου βλέπειν
τὰ εἰσερχόμενα καρβάνια εἰς τὸ κάστρον
Θεοδοσιουπόλεως. δύναται δὲ εἰσερχε-
σθαι καρβάνια ἐν Θεοδοσιουπόλει τῇ κυκτὶ
ἐκείνων μηδὲν νοσάντων. Est autem nihil
aliud quam Turcicum, *Caruana*. Sig-
nificatque hæc dictio multitudinem
mercatorum, aliorumq; peregrinan-
tium, qui simul iter instituunt, ut tan-
to tutius commeent. Hinc εἰσβολῶν
interpretantur Glossæ Latinogræcæ.
Caruanium. εἰσβολή. Mendosissimum
est, quod hodiè editur. *Caruonum*.
εἰσβολή.

KapBarbarus. Nescio divinare quid fuerint. Rigaltius in suo Glossario è Philone producit, sed valde breviter. Quod si locum nobis totum dedisset. fortasse intellexissemus.

Κάρβονον, sive κάρβων. Carbo. Basilic.
Eclog. XLIV. καὶ τὰ ὅσπερ αἰ, ἐὶ οὐ σῖτος, ἐῖ η
κριθὴ, καὶ τὰ ξύλα, καὶ οἱ κάρβωνες. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀμαυρὸν πῦρ, οὐ χυρὸς, ἐπὶ
ἀλεπτότατον τῶν ἀνθρώπων. μαυρὴ Φωρία, τὸ

Καρδιωάριος, sive καρδιάλι. *Cardi-*
nalis. Indifferenter enim scribitur. Ni-
cetas in Balduino Flandro. ὑποβαλλό-
μενοι πρὸς τε καρδιωάρις μαρτίνας, καὶ θωμά
τῷ προσιχώσι ἀφιγμένους ἐν γενίᾳ πατριάρ-
χε καὶ κωνσταντίνῃ πόλει. Sic apud Hinc-
marum epist. vii. cap. xxii. *Diaconus*
Cardinaris constructus urbis Romae nisi in
viginti sex non condemnabitur. Chroni-
con Constantinop. καὶ μόνον δὲ ὁ πάππας,
ἀλλὰ ἑοὶ καρδιάλιοι, καὶ ἄλλοι ἐπεθύμην τιτὸ
ἔνωσιν καρδοθωβλιῶσα. Bessarion in episto-
lâ-nâ γενναίῳ τὰς ὑπερχοῖας, καὶ πάππας.
Ee iij καὶ

καὶ καρδιναλίας, καὶ τὰς ἄλλας αὐθεντίας. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. ὁ θεοζέσης αὐθιγῶν ὁ νικαίας, καρδιναλίας θεσκηλαίας, καὶ ταῦτα ἐξ ἀπυλίας αἰασώσας τοῖς βελομφοῖς μετέδωκεν. Nonnulli etiam καρδιναλίας dicebant, corruptâ λ & ρ commutandi consuetudine. Itaque exstat Dissertatio, quam vnâ cum Nilo vulgarunt viri docti, cuius hæc inscriptio. ἀρχὴ διαλέξεως τινὸς γραμμῆς καὶ καρδιναλίων τιμῶν διὰ πρεσβυτέρας ῥώμης. Corrige Balsamonem ad Nomocan. Phontj. Tit. v. 1. 1. cap. 1. εἶς δὲ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ὡς καρδιναλίας πατριαρχικῆς σκέπεται μετὰ τῆς χρυσῆς πύργου, ἥτις ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ δόσκειται. Perperam est in M S^{to}. ὡς καρδιναλίας. Sed quando horum prima institutio, aut à quo? ut per occasionem dicam. Non facile dixerim. Certè mentionem eorum non inuenio, quæ sit antiquior mille. circiter annis, in quod tempus incidit pontificatus Gregori Magni. Vniuersitas Pragensis in epistolâ ad Oxoniensem. *Perlectis multis Chronicis, & Historijs authenticis, nihil inuenia de Cardinalibus usq; ad tempus Gregorij Magni; quo tempore episcopi indifferenter Cardinales faciebant, & papa Cardinales in episcopos promovebat.* Et ecce initio eorum creandorum potestas erat penes episcopos, mox legerunt eos Pontifices ex episcopis, presbyteris, diaconis, & subdiaconis, quibus tanquam rerum ecclesiasticarum consiliarijs utebantur. Neque licitum nisi ex his legere Pontifices, quod in Romano Concilio decretum est, sub Stephano I v. anno DCC LXI X. Anastasius in

ejus Stephani vitâ. *Prolata est sententia ab eodem sacerdotali concilio sub anathematis interdicto, ne ullus unquam presumat laicorum, neque ex alio ordine, nisi per distinctos gradus ascendens, Diaconus aut Presbyter Cardinalis factus fuerit, ad sacrum Pontificatus honorem posse promoveri.* Dignitas ijs par regiæ, excepto titulo: non enim *Serenissimi*, ut illi, sed *Reuerendissimi Illustrissimique* dicuntur, & scribuntur. In confirmatione autem Imperatoris, quæ fit à Pontifice, ante confirmatum eum priori loco sedebat primus episcopus Cardinalis: & ante regem, si quis adesset, Cardinalis presbyter. Pontificale Romanum. *Notandum quod Cesar, antequam coronetur imperiali diademate, sedet post primum episcopum Cardinalem; & si quis rex adest, sedet tunc post primum presbyterum Cardinalem.* Et in hanc rem inuehiunt Nicolaus Clemanges De corr. eccles. statu, cap. x. Ac initio sanè duodecim tantum fuisse videntur, ad numerum scilicet Apostolorum. Sigebertus in Chronico anni M LXXXV. *Gregorius nunc in extremis positus ad se vocavit unum de duodecim Cardinalibus, quem multum diligebat præ cæteris.* Primitus efferendorum mortuorum cura illis demandata fuit. Nicolaus Clemanges loco citato. *Quibus (Cardinalibus) id olim erat negotij, ut efferendis mortuis sepulturaeque mandandis, inservirent.* Honestandi ordinis causa rubro eos galeo insignivit Innocentius I v. anno circiter Cl. ccl. Auctor est Platina, lib. de vitis Pontificum.

ΚΑΡΔΙΣΙΜΟΣ.

ΚαρδίσιμⓄ. Animofus. Iracundus: Glossæ Græcobarbaræ. θυμιαέριδες; ἢ καρδίσιμοι.

ΚΑΡΔΙΤΖΑ.

Καρδίτζα. Cor. Anonymus De nuptijs Theſci.

παρ τὴν καρδίτζα μὲς ζφάξε μὲ τὴν χρυσὴν ζάγα.

ΚΑΡΕΛΛΑΡΕΙΝ.

Καρελλάρειν. Ex Italico. *Querelarsi*. *Queri*. Querelam instituere. Accusare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγωγεύς. ὁ δίκων. ὁ ἐνάγων τὴν δίκην. ὅπως καρελλάρει. ὅπως ἐγκαλεῖ.

ΚΑΡΕΔΙ.

Καρεδί. Corona pretiosa. καρεδί. Νικ. κάρυον.

ΚΑΡΙΠΙΔΕΣ.

Καρίπιδες. Advenæ. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. μετὰ δὲ τέτταρες καρίπιδες, οἱ ἐπὶ πλοῦτες καλέμενοι, ἀπὸ τῆς ἀσίας καὶ αἰγύπτου. Iterum occurrit in fine lib. viii.

ΚΑΡΚΑΛΙΟΝ.

Καρκάλιον. Vide καρκάλλον.

ΚΑΡΝΑΒΑΔΙΟΝ.

Καρναβάδιον, sive καρναβάδιον. Cuminum Aethiopicum. Simcon Sethi De Facultat. Cib. καρναβάδιον θερμὸν ἐστὶ καὶ ξηρὸν κατὰ τὴν τέλει δόξαζον. Florentinus Geoponic. lib. ix. τινὲς δὲ καὶ μαράθς ἀέριμα, καὶ καρναβάδις, καὶ ζαλινωπύριμος, καὶ ἀνήθς μιγνύουσι. Existat etiam apud Myrepsum De Antidotis, cap. i.

ΚΑΡΟΙΟΝ.

Κάροιον. Viride putamen iuglandis. Moschopulus. κερσίαξ ἀρσενικῶς, καὶ κλίνεται κερσίακⓄ. τὸ κοινῶς κάροιον. Glossæ Launogræcæ. *Gulliosa*. κάροια μακροὶ ὡς λυκιλλία. Ita rectè emendant viri docti, pro, *Gulliosa*. Sed κάροια sollicitare non debebant. Iterum ibidem. *Gullusa*. καρροιοτομία. Nihil est mutandum.

ΚΑΡΟΥΚΑ. ΚΑΡΟΧΑ. ΚΑΡΟΥΧΙΟΝ.

ΚΑΡΟΥΧΑΡΙΟΣ.

Καρέκα. *Carruca*. Theophilus De Rer. Divis. εἶχες σὺ καρέκαν, δι' ἧς ἰδανόμεν ἐγὼ τὴν ὁδὸν διαύσαι. Et mox. ἀπερ δέμεν ἐν τῇ καρέκα τὰ ἑμὰ πράγματα; ζωέβη τινὰ τῶν πραγμάτων ἐκπεσεῖν τῆς καρέκας αὐτῆς. Et per χ quoque scribebant, καρέχα. Hesychius. ἄρμα, ὄχημα, καρέχα, δίφρⓄ. Iterum alibi. ρηδίων, καρέχων, ραδίων. Suidas in Etymologico. ἄρμα ζημαίνει παρ' ἑλλήσι τὸ ζεύγος τῶν βοῶν. ὡς δὲ ῥωμαίοις τὴν καρέχαρτι Chronicon Constantinop. ἐκεῖ ἐνίστατο ἡ σήλη τῆς πόρε, ὡς αἰς καρέχων λυέγκαν ἀπὸ φιλαδελφίας. Item καρέχιον dicebatur. Glossæ Græcolatinæ. καρέχιον. Rheda. Suidas. σκιαδείων, καρέχιων. Detorium ex Latino. *Carrociū*. Godfridus Monachus in Annal. *Armatorum autem se circiter quinque milia circa carrocium coadunant; qui omnes noctu metu Imperatoris fugiunt, carrocio et multis curribus derelictis*. Et in curru Frederici Imperatoris, quem ei Parmenses direptâ Victoriâ eripuerunt, ablatum antea Cremionensibus, inscriptum fuit gēminum hoc carmen.

Carroci

Carrocij flet damna sui miserranda Cremona,

Imperij Friderice tuis fugis absq; coronâ.

Hinc καρχαρεύς. *Carrucarius.* Glossæ Græcolatinæ. καρχαρεύς. *Mulocissarius. Carrucharus.*

ΚΑΡΟΤΛΗ.

Καρέλη. *Tolleno. Occurrit apud Crusium in Turcogræcia.*

ΚΑΡΠΕΝΤΟΝ.

Καρπένιον. *Carpenium.* Dion. καὶ τῇ μωσαλίνῃ τὴν πασιδίαν ἦν καὶ ἡ λιβία ἐρῆκει, καὶ τῷ καρπένιῳ χρῆσθαι ἐδοσαν. Iterum καὶ μάλις αὐτὴ καὶ τιμαὶ ἄλλας τε καὶ τῷ καρπένιῳ ἐν ταῖς πανηγύρεσι χρῆσθαι ὡς τῆς βαλῆς ἔλαβεν.

ΚΑΡΠΕΤΙΑ.

Καρπετία. *Vestis stragula. Italicum, Coperia.* Glossæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον. ῥέχλυ. ἀπένκλυ. ἢ καρπετία. ἢ σκλαβίνα. Iterum *mox. μικρῶν ἀπενκίων, ἢ καρπετιῶν.*

ΚΑΡΠΟΧΕΪΡΟΝ.

Καρπόχειρον. *Palma manus. Codicinus. ὁμοίως καὶ οἱ βάραγχοι, καὶ ἴσασθαι ἔχουσι ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ πωλησίων τῶν ἡγεσποκύνειως κιονίων, φέροντας τὰς πέλεκας αὐλῶν ἐπὶ τῶν καρποχείρων αὐλῶν.*

ΚΑΡΡΕΡΑ.

Καρρέρα. *Ex idiomate Hispanico. Carrera.* *Cursus.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀλυσίδον, δρόμον, καρρέραν, τρέξιμον, ἢ κυλίσραν.

ΚΑΡΡΕΤΤΑ.

Καρρέττα. *Carrum.* *Ex Italico, Carretta.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀξήρης.

ξύλον τε ἄρματις, ἢ τῆς καρρέττας, ἢ τῆς ἀμαξίης. Iterum alibi. ἄθρας, ἄρμα, ἀμαξα, ἀμάξιν, καρρέττα.

ΚΑΡΡΟΝ.

Κάρρον. *Carrum.* Glossæ Græcolatinæ. κάρρον. *Rheda.* Item *Latinogracæ. Cocius.* κάρριον καθεδρωτόν.

ΚΑΡΣΑΜΑΤΙΟΝ.

Καρσαμάτιον. *Eunuchus. Spado. Luitprandus. Obuli mancipia quatuor carsamatia Imperatori nominatis omnibus gratiosiora. Carsamatium autem Græci vocant amputatis virilibus et virgæ eunuchum.*

ΚΑΡΤΑΛΑΜΙΟΝ.

Καρτάλαμιον. Glossæ Græcolatinæ. καρτάλαμιον. *Cartalamia.*

ΚΑΡΤΖΑ.

Καρτζά. *Pecunia.* Glossæ Græcobarbaræ. τὰ φυλαγμένα πρᾶγμα, τὰ λαποδμημένα σάμψμα, ἢ καρτζά, ἢ καὶ ἄλλα χρήματα τῶν χειρῶν. Iterum alibi. χρήματα, ἢ σάμψμα, ἢ τερνέσια, ἢ καρτζά. Et λαμβάνουσι τὰ σάμψμα, ἢ καρτζά, ἢ σολδιά, ἢ γενι χρήματα. In Glossarum Arabicolatinarum Excerptis legitur, *Cartica*; sine interpretatione. Fortasse hoc ipsum est. Nihil tamen decerno; nam ecce in Græcolatinis invenio. *Cartichla.* δειπνον.

ΚΑΡΦΕΛΙΟΝ.

Καρφέλιον. *Paniscibarius.* Exstat in *Turcogræcia Crusij.*

ΚΑΡΦΗ.

Καρφή. *Corona pretiosa.* καρφή. *Clavus.* ἡ λ.

ΚΑΡ-

ΚΑΡΦΩΜΑ.

Κάρφωμα. Pegma. Glossæ Græco-barbaræ. αὐτίπηγμα. ἐναντίον καὶ κατὰ δι-
κον κάρφωμα.

ΚΑΣΑ.

Κάσα. Casa. Domus. Hesychius. κά-
σα, οἰκία, καλύβη, οἰκησις πρὸς ῥωμαίους.
Athenæus in Mechanicis. ἔχει δὲ καὶ
πρὸς αἰγύπτια ἐξ ἐκατέρου μέρους ὅτι δι-
τάς κασας πρὸς πώλεια.

ΚΑΣΑΜΑΤΟΝ.

Κασαμάτον. Italicū, *Casamatta*. Phor-
tius περιγραφή. παραγμα. lib. i.

μετὰ κασαμάτων δύο,
να ἔχῃσι 50 πλευρά.

Et mox iterum.

μετὰ κασαμάτων δύο,
μὲν παντενερκληθίω.

ΚΑΣΕΛΑ. ΚΑΣΕΛΟΠΟΥΛΑ.

Κάσελα. *Carsella*. Arcula. Constan-
tinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

τὸ λοιπὸν εἰς αὐτὴν τῶ, καὶ πῶς αὖν τῶ
κασέλα,
καὶ μέγα τῶ ἐβάλας τῶ ἀκριβή κο-
πίλα.

Nicanor in epistolâ ad Zygomalam.
καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν θέλωμαι δοῦσείλω
καὶ τῶ κασελάν. Et κασελοπέλα, di-
minutivè. Ibidem. νῦν δὲ γνώριον,
ὅπως ἡ κασελοπέλα, ὡς ἔγραψας ἡμῖν,
γίνεται.

ΚΑΣΙΔΑ.

Κασίδα. *Cassis*. Constantinus in
Tatticis. ἔχεται δὲ ὁ περὶ καὶ κασί-
δαν ἔχων αὖν εἰς τῶ κορυφῶν καὶ τε-
φίον μικρόν.

ΚΑΣΚΙΟΝ.

Κασκίον. Bartholemaeus Monachus
in Elencho Agareni. καὶ μὴ φέρον τῶ λυ-
πῶν τῶ κινῶς ὁ ἀμπέλας, λαβὼν κασκίον
ἀπὸ λῆθεν εἰς τῶ κινῶς μετὰ εἰρήνης. καὶ οἱ
ἀραβες ἔχον τῶ εἰρήνῳ ὡς μέγα τι πρὸς γ-
μα. Ἐιδόντες οἱ κορρασιῶται αὐτὸν ἐρχόμενον
μετὰ τῶ κασκίῳ, ἔδοντα αὐτοῖς τὴν εἰρήνῳ,
ἀπέμερίνησαν αὐτῶ, ὅτι ἔτῳ ἔκ ἐδυμήθη
τι κακόν. An est Italorum *Cassio*, id est,
Cassus? Videndum. Non puto tamen.

ΚΑΣΣΙΣ. ΚΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Κάσσις, five κάσσις. *Cassus*. Iustinianus
Novell. LXXXV. πρὸς τέτοις δὲ καὶ ἀπώ-
δας, ἥτοι σκετάριον, καὶ περικεφαλαίας,
ἥτοι κάσσιδης. Chrysostomus in Orat.
De Circo. λάβε καὶ τὴν κασίδα τῶ ῥώη-
ρις, καὶ τὸ φραγγέλιον ἐν τῇ χειρὶ σου. He-
sychius. περικεφαλαία, ἡ ἐκ τριχῶν γε-
γονῆα, περιθετικόν μέγῳ τινὲς, ἡ κάσ-
σις. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. iii.
ὣν δὲ τῶ μῆσιν αὐνεν καὶ τῶ τῆς κεφαλῆς
ἀπεβάλετο κασίν. Quem locum non re-
ctè reddit interpretes. Item κασίδιον δε
κασίδιον dicebant. Laonicus Creten-
sis ad Batrachom. κόρυς, τὸ κασίδιον.
Mauricius Strateg. ii. κασίδια ἔχοντα
τεφία μικρά. Iulius Aphricanus. καὶ
ράπαι περὶ ὀπιλάριον, καὶ καμλαύνικα
παχέα, εἰ δέησει, αὐτὶ κασίδις. Vide
Glossarium Rigaltij.

ΚΑΣΟΣ. ΚΑΣΣΟΝ.

ΚΑΣΣΟΣ.

Κάσσο, κάσσον, & κάσσο. *Cassus*.
Glossæ Basilicorum. κάσσον, μοῖρα νόμι-
μο, μέρο τέττορον, κέρδο. Iterum. κά-
σσο, μέρο, ἡ συμφορὰ. Apud Iurecon-
sultos Græcos occurrit non semel. In
Constitut. ii. Leonis Constantini καὶ

Εἴ

τίταρ

τέταρτον μέτρον τῆς τριαυτῆς ποικίλος ἐκ τῶν
 ἑνκατάληφθέντων τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς παυτοίων
 πραγμάτων ἐπὶ ὀνόματι κάσας εἰς κέρδιον
 οὐκ εἶον λαμβάνειν αὐτῶν, Iustinianus No-
 vell. LIII. διὰ τὸ τοίνυν θεασίζομεν τὰς
 ἐκ τῶν καλεσμένων κάσας ἐρασίθας μὴ παντὶ
 προχείρως ὑποκείσθαι. Glossa Latinogra-
 ca. Casibus. θέματα. καὶ. Scribo, κά-
 σοι. Desumpta vox erit ex poemate
 aliquo novitio. Restituendus item per
 occasionem Suidas est. τάβλα, ὄνομα
 παιδίας. ταύτῃ ἐφύρε παλαμῆδης εἰς συν-
 αγωγῇ. τῶν ἑλλωικῶν ἐραστῶν φιλοσο-
 φία πολλῇ, τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γῆινος κόσ-
 μος. δώδεκα δὲ κάροι, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμὸς.
 Malè in hodie editis libris exulat hæc
 vox, legiturque: δώδεκα δὲ, ὁ ζωδιακὸς
 ἀριθμὸς. Fundus nixæ correctionis est
 Cedrenus. ἕτος ἐστὶ παλαμῆδης ὁ καὶ τῶν
 ταύλων ἐφευρὼν πρὸς μετεωρισμὸν τῶν ἐρα-
 τῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ συνθεσιν ζωὴ φιλοσοφία
 πολλὴ κατὰ τῆς αἰτίας, ὥστε γὰρ εἶναι τῶν ταύ-
 λων τὸν γῆινον κόσμον, τὰς δὲ δώδεκα κάρας
 τὸν ζωδιακὸν ἀριθμὸν. Isaacius Porphyro-
 genneta in Paralipomenis Homeri. ὁ
 δὲ (παλαμῆδης) πρῶτον τὸ ταυρίζον, ἥτοι
 κυβεύον ἐφεύρηται. ἐκ γὰρ τῆς κινήσεως τῶν ἐν
 ἕραν ἑπὶ τὰ πλανητῶν τὰ κατὰ μοιρικῶν τύ-
 χων ὡς φασιν ἐπαγόντων χαρὰς τοῖς ἀν-
 θρώποις καὶ λύπας ὡς ἐλπίς τῶν ταύλων, ἥτοι
 τὸν πῖνακα τῶν πλανητῶν, τὸν γῆινον κόσμον.
 τὰς δὲ δώδεκα κάρας, ἥτοι τὰ χαρὰ κώμα-
 τα τέτα, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμὸν.

ΚΑΣΤΑΝΑΤΟΣ.

Καστανάτ. Colorem habens ca-
 staneæ. Glossa Græcobarbaræ. μέλανα
 σίχον. κασσίον μαῦρον, ἦγεν καστανάτον.

ΚΑΣΤΕΙΑ.

Καστῆα. Castus. Usurpatione anti-

quissimorum, qui in casto Cereris esse
 dicebāt matronas eius Deæ sacris ope-
 rantes. Marinus in vitâ Procli. τὰς ἡ μη-
 τρωκάς τῶν ῥωμαίων, ἡ καὶ περὶ τὸν τῶν
 φρυγῶν παρθενείας κασείας ἐκάσθη μηνὸς
 ἡγευε. Hodie editur, παρθενείας ἀ-
 γισείας. Glossema scilicet appositum
 à docto aliquo lectore, pro verâ lectio-
 ne. Sed nos insignem locum in inte-
 grum restituiamus auspicijs Suidæ, qui
 auctorem, ut solet, dissimulans, totum
 transcripsit in μετρωκά. Illic videbis.
 Festus. Cum propiore quis cognatione, quā
 is qui lugetur, natus est; cum in casto Cere-
 ris est. Arnobius noster lib. v. Quid
 temperatus ab alimonia panis, cui rei de-
 distis nomen castus, nonne illius temporis
 imitatio est, quo se numen Cereris ab fruge
 violentiâ maroris abstinuit?

ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΙΚΙΟΝ.

Καστελλανίκιον. Castellania. Præfectura
 castelli. Anonymus De bello sacro.

μετ' ὅλης τῆς περιουσίας τῶν κασελλανικίων.
 Iterum.

ὁ καὶ τῶν κασελλανικίων αὐτὸ τῆς κα-
 λαμάτας.

ΚΑΣΤΕΛΗ.

Κασέλη. Corona pretiosa. κασέλη
 Oppidum. ἄς.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΙ. ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΑΝΟΙ.

Κάσelloι, καὶ κασελλία. Castella. Pro-
 copius De Ædific. Iustiniani, lib. II.
 πυργοκάσelloν αὐτῶν ἐκάσθη εἶναι ἐκαλεῖ-
 σθαι πεποιήκεν. κασελλίης γὰρ τῶν φρυγῶν τῇ
 ῥωμαίων καλεῖσσι φωνῇ. Epiphanius contra
 Manichæos. ὑπὸ κασελλῶν ἀραβίων
 ἔτω καλεσμένοι. Nicetas in Ioanne Com-
 neno. μεγίστη δ' ἐστὶν αὐτῇ ἡ πόλις ἐχουσα
 καὶ

καὶ ἀποκείμενα κατέλλια αὐτῆς. Theodorus Anagnosta Eclog. 1. τὸν μὲν μαρκιανὸν χρονοθηβῶσαι ἀπὸ ἀκανίης πρὸς βυτέρης παρσκευάζαν, εἰς τὸ παπυρίον κατέλλιον ἐξέπεμψαν. Arcum Hesychius scribit. κάσελλο, ὄνομα τόπος ἄνω καὶ κάτω φέροντο καὶ μερίζοντο τὸ ὕδωρ: loquitur de ijs, quæ veteres *Dividiscala* appellasse discimus ex Festo, quorumque multa mentio in Iure. Sic Ioannes Curopatas in Constantino. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς τῶν ὑδάτων ὁγκὰς ἐπεποιήσατο τὰς τὸ ὕδωρ τῇ πόλει εἰσαγούσας, καὶ τὰς δεξιὰς μετὰ τὸ κατέλλας. Hinc κατελλιανοὶ. *Castelliani*. Milites castellis impositi. Exstatq; Basilic. Eclog. LVII. Titulus περὶ στρατιωτῶν λιμηναίων καὶ κατελλιανῶν. Nicetas in Manuele Comneno, lib. II. ἐν ᾗ γε δὲ πρὸς τὸ τοιῆτον μάλιστα ἔργον ὁ κατελλιανὸς θεόδωρος, ὁ ἄρχων τῆ φυλαξέως.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΥΝ.

Κασελλῶν. *Castellare*. Castellis exstructis locum aliquem munire. Chronicon Constantinop. τὸ κατέλλιον τιβέριος ἐκῆσεν ὁ βασιλεὺς, διὰ τὸ μὴ καυῆσαι τὸν σόλον χαγάνον τὸν ἀρχοντὰ βουλγαρίας. ὁ καὶ σὲ γὰρ τὰ πολλὰ ἤγαγε κατελλώσας καὶ ὀχυρώσας αὐτὸν. Ita corrigo. In MS. exemplari perperam erat. καὶ τελλώσας καὶ ὀχυρώσας.

ΚΑΣΤΕΛΛΩΜΑ.

Κασέλλωμα. *Castellamentum*. Pars navis, ubi clypeos suspendebant milites. Basilus in Naumachicis. ἐκείσε παρ καὶ τὸ κατέλλωμα γίνεσθαι, ἐνθα τὰς ἀσπίδας οἱ στρατιῶται κρημῶσι.

ΚΑΣΤΡΑ.

Κάστρα. *Castra*. In Constitut. quâdam Man. Comneni. καὶ κάστρα ἐν τισὶ τόποις

ὠποδομήθησαν. Iustinianus Novell. CXXVIII. καὶ τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὄντας ἄρχοντας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς ἐν ταῖς πόλεσιν, ἤτοι κάστροις. Codinus De Offic. aulae Constantinop. εἴ τι καὶ κάστρα περιποιήσεως δεοίτο. Constantinus Them. Orient. X. κάστρον ἐστὶν ὀχυρώτατον, καὶ κρημνώδες. Vbiq; obvium est.

ΚΑΣΤΡΕΣΙΟΝ.

Κασρέσιον, sive, κασερίσιον. *Castrensē*. Harmenopolus lib. III. Tit. III. ὁ ὑπεξέσιντο ἐκ τῶν κασερείων πωλῶν ἐπέχεται ὡς αὐτεξέσιντο. Absyrtus Hippiatric. lib. II. cap. CXXIX. εἰδὲς ἡμμόδιον κασερίον ἐσπέρας, καὶ ἡμμόδιον ἔωθεν, ἵνα κατ' ἡμέραν μόνον κασερίον ἐσθίῃ τὸ κτλῶ.

ΚΑΣΤΡΕΥΕΙΝ.

Κασρεύειν. Anonymus auctor apud Suidam. κασερεύσαντες δὲ ἑαυτὰς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὴν ἀσκήσεως πείθειν ἐνόμιζον.

ΚΑΣΤΡΟΚΤΙΣΙΑ.

Καστροκτισία. *Castrosum metatio*. In diplomate Andronici junioris apud Phranzen. καστροκτισίας, κατὰ γοκτισίας, μαγειρίας.

ΚΑΣΤΡΟΚΤΙΣΤΗΣ.

Καστροκτίστης. *Castrosum metator*. Theophylactus Bulgarie episcopus in Epist. καὶ λυσίας αὐτῶν ἐξείργαστο ἡγεμόνων κακότητι, καὶ τὸν μὲν ὁ καστροκτίστης καθήρει τὰ τῶν ἐλεεινῶν.

ΚΑΣΤΡΟΦΥΛΑΞ.

Καστροφύλαξ. *Castrosum custos*. Codinus De Offic. aulae Constantinop.

Ff ij οἱ παρ

οἱ περκαθημῖροι, εἰ κατρυφύλακες ὑπὸ
ρέται, ἐκάστω καὶ ἀξίαν τῶν πόλεων.

ΚΑΣΩΝ.

Κασών. Lapsus. Glossæ Basilicorum.
κασόντα. ἐκπύπνοντα.

ΚΑΤΑ.

Κάτα. Catta. In Canonio Mathema-
tico Adespoto. ἡ κατά αὐτὴ κατ' ἐξ γόνα-
τά τινος. Methodius De Consummat.
Temp. ἡ ὅτιον γὰρ παῦ ἀκαθαρτοὶ δὲς, καὶ
ἔπειτα ζωῦφια μύζαρά τε καὶ κίβδηλα, κώ-
νωπας τε, ἐμύας, κάτας, καὶ ὄφεις.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ

Κατάβασις. Anus. Podex. Orneo-
sophion. ἡ λαροδία μέσθ' ποιήσας, ὡ-
σπερ ὑπόθετον, βάλε τὸ τοῦ ὑποκάτω τῆς
καταβάσεως τῶ ὀρέν. ἡ ἀρχαγχερέας ρί-
ζαν πελεκίσας ποιήσον ὡσπερ ὑπόθετον.
καὶ βάλε αὐτὸ εἰς τὴν κατάβαζιν ὡσαύτως
τῶ ὀρέν. Et alibi. ψιρίζει τὴν κατὰβαζιν
αὐτῆς συχνά.

ΚΑΤΑΒΕΙΑΙ.

Κατάβειαι. Ballistæ. Glossæ veteres
Latinogræcæ. Ballista. κατάβειαι. Nisi
locus corruptus, & legendum, κατὰ-
πίλται. Vide ἐγγα.

ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ.

Κατάβολος. Navale. Emporium.
Suidas. ἐπώνειον. πρὸς θαλάσσιον χωρίον,
ἢ περὶ ὁρμητήριον. ὁ λεγόμενος κατὰβο-
λος. Et mox. διώταται δὲ ὅτι πᾶσις ἐμ-
πορίᾳ ἐπὶ θαλάσσιος χρῆσθαι τῷ ὀνόμα-
τι τῶ, ὃν νῦν οἱ πολλοὶ κατὰβολον καλεῖσι.
Habes etiam apud Scholiasten Thu-
cydidis. Apud Latinos pro stabulo v-
furpatur. Papias. Catabulum, clausura
ἐπιμαίον, ubi desuper aliquid iacitur.

Corrige Glossas veteres. Catabulum,
stabulum. Hodiè editur. Catabulum.
Anastasius in Marcello. Semper contem-
nens & deridens præcepta Maxentij, dam-
natus est in catabulo: qui dum multis die-
bus serviret in catabulo, orationibus & ie-
iunijs Domino servire non cessabat. Mense
autem nono nocte venerunt clerici eius om-
nes, & emerunt eum de catabulo.

ΚΑΤΑΓΝΑΝΤΑ.

Κατάγναντα. Pro, καλίναντα. Anony-
mus De nuptijs Thesei.

ἀπάνω σε βουνόπαχλον ἀνέβηκε, καὶ
σάθη

κατάγναντα τοῦ κατελίκ ὁπούσαν τὰ
κοράσια.

ΚΑΤΑΓΝΩΝΕΙΝ.

Καταγνώνειν. Pro, καταγινώσκειν.
Glossæ Græcobarbaræ. καταγινώσκει.
ἡ γὰρ καταγνώνει. ὑβρίζει καὶ γελᾷ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑ.

Κατάδικα. Contra. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἀντερούσιν ἀντιλέγουσιν. ἡ
ἀντιλέσχιν. ἐναντίον λέγουσι. θέλουσιν
εἰπεῖν κατάδικα. Occurrit illic sarpissimè.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΑ.

Καταθέσια. Repositoria. Conditio-
ria. Palladius Hist. Laus. in Ammo-
nio. καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἐρήμης Γυμνηλυσό-
των εἰς τὰ κατὰθέσια τῶν ἀγίων ἔπειτα αὐτὸς
ἐκτίθεν μαρτυρίαν, ἐν αὐτοῖς τοῖς κατὰθέσις
ἀποδέχεσθαι τὸν ρεφῖνον ἀπὸ τῶ ἀχραῖτα
ἐπιπίσματος. In Menologio sunt festa
depositionis sacrarum vestium & Zo-
næ beatæ deiparæ. In mense Iulio. εἰς
τὴν δευτέραν τὰ κατὰθέσια τῆς τιμίας ἐοδή-
τῃ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν βλαχέρ-
ναις.

ναίς. Iterum in mense Augusto. εἰς τὴν
 λὰ τὰ καθ' ἡμέραν τῆς τιμίας ζωῆς τῆς ὑπε-
 ραγίας Θεοτόκου.

ΚΑΤΑΚΛΑΣΤΟΝ.

Κατακλαστών. Frustum panis bene-
 dicti. Euchologium εἶτα δίδοται τὸ κατα-
 κλαστόν, ἃ γίνονται δότλους. Dicitur κλα-
 στόν simpliciter in Menologio. καὶ λαμ-
 βαίνουσιν οἱ ἀδελφοὶ κλαστόν, ἃ πρὸς ἐν κρα-
 ζόβόλιον ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ πλεονεχθῆν.

ΚΑΤΑΚΝΙΑ.

Κατακνία, sive, κατὰ κνία. Corona pre-
 tiosa κατακνία. *Prüna*. πᾶχνη. Glossæ
 Græcobarbaræ. ὁμίχλη. νυθοβολία. κα-
 τακνία. Et occurrit illic pluries.

ΚΑΤΑΛΑΛΗΤΑΔΕΣ.

Καταλαλητάδες. Accusatores. Ἀκτο-
 res. Glossæ Græcobarbaræ. κατηγοροὶ.
 καταλαλητάδες.

ΚΑΤΑΛΛΑΚΤΗΣ.

Καταλλάκτης. Collybista. Nicetas
 in Alexio Angelo, lib. 11. αἱ ἐν τριόδοις,
 καὶ ἀγοραῖς καὶ κολυβισαὶ καὶ πανοπρεάται
 ἐμβαδοὶ ἐτιμῆθησαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ.

Κατάλογοι. Milites in laterculum re-
 lati. Erantque duplices: hi in exercitu
 militabant, illi in palatio, ad custodi-
 am Imperatoris. De palatinis ecce
 Menander Hist. lib. 11. Θεόδωρος τῷ
 πέτρῳ, ὅς τῶν ἐν τῇ αὐλῇ καταλόγων πρὸ
 τῆς γενόμενης ἡγεμονίας. Et in Legatione
 Iustini ad Persas. αἱ αὐτῶν πενήκοντιδες
 πονδαιήσαν, αἱ εἶδον πέτρῳ ὁ τῷ περὶ τὸν
 βασιλέα καταλόγων ἡγεμόν. De ijs autē,
 qui in exercitu, loquitur idem Menan-
 der, alibi. δέτατός τις ῥωμαῖος αὐτῇ τῇ ἐκεί-

ῥωμαϊκῶν καταλόγων ἐτύγχανε πρὸς τῶν.
 Procopius Sophista in Esaiam. εἰς ἐπὶ
 δε παρ' ἰσθμοῖς πολεμισαί. εἶδε γὰρ ἐνα-
 ρημένῃαι τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις. Ni-
 cetas in Isaacio Angelo, lib. 111. μετὰ
 ἃ ὅρα τῶν στρατιωτικῶν εἰσι καταλόγων. Zo-
 naras in Basilio Porphyrogeneta. καὶ
 αὐτὸς τὰ περὶ τὰς στρατιωτικὰς καταλόγους,
 ἃ τὰ τῆς πολιτικῆς ἐνομίας μεταχρήζονται.
 Ab his catalogis exclusi tirones. Con-
 stat ex Niceta in Manuele Comneno,
 lib. vii. ἃ τὰς νεωτὶ στρατευομένους πρὸς τε-
 ρον ἐξετάζει, εἰ εὐρώτως ἔχουσιν τῶν σωμά-
 των, εἰ τοῦτων εἰσὶν εἰδήμονες, εἰ κραδαινεῖν
 δόρυ ἐπὶ σκησαν, εἰ δ' ἔτα καταλόγοις ἐγ-
 γραφέν. Quod tamen malè mutavit
 hic Imperator, ut Nicetas idem nar-
 rat loco citato. Cave autem confun-
 das locum Dexippi in Eclogâ πρὸς
 πρὸς. vbi, στρατοπέδων κατάλογοι, vo-
 cantur laterculum militarè, cuius cu-
 stodia prius penes Quæstorem fuit, de-
 inde penes magistrum militum, à quo
 rursus ad Quæstorè translātū à Theo-
 dosio, ut discimus ex ejus Codice. Tit.
 De Offic. Quæst. Dexippi verò, quem
 dixi, locus iste est. κατόπι δὲ βασιλέως
 τὰ σήματα καὶ τῆς ὀπλῆς στρατιάς. τὰ δὲ
 εἰσὶν, αἰετοὶ χρυσοῖ, ἃ εἰκόνες βασιλεῖς, καὶ
 στρατοπέδων κατάλογοι χρυσοῖς
 δηλῆμενοι, ἃ δὲ σύμπασι αἰσθηταῖς
 πρὸς φαίνετο ὅτι ξυτῶν ἡρυγρωμένων. Sed,
 per occasionem, militum quis univer-
 sis numerus sub Imperatoribus Con-
 stantinopolitanis? Lōgè cerrè minor,
 quàm sub illis antiquæ Romæ. Et Iu-
 stipiani tēporibus, istius magni prin-
 cipis, vix centum quinquaginta millia
 fuerūt. Agathias nobis locuples testis
 est, lib. v. τὰ τῷ ῥωμαίων στρατεύματι εἰ το-

F f iij σῶτα

σῦτα διαμεμνηκότα ὅποσα τῷ ἀρχιῷ
ὑπὸ τῆς πάλαι βασιλείᾳ ἐξέυρηται, εἰς ἐλα-
χίστην δὲ τινα μοῖραν περιελθόντα, ἔκτετιπῶ
μεγέθη τῆς πολυλείας ἐξήρκην. Διόν γάρ εἰς
πέντε χ' τεσσαράκοντα καὶ ἑξακοσίας χιλιά-
δας μαχίμων αὐδρῶν τῷ ὅλλῳ ἀγείρεσθαι
δύναμιν, μόλις ἐν τῷ τότεῖς πένηκοντα καὶ
ἑκατὸν περιεφθήκει. Erat porro & catalo-
gus Ecclesiasticus, qui ὁ ἱερός κατὰ λογος
dicebatur, in quem relatus vniversus
clerus. Huius meminit Gregoras, lib.
x. διὸ πῶς καλεῖν ἐγνώκει δὲν εἰς τῷ τοιαύ-
τῳ πῶς τὰ εἶναι καὶ ἡμεῖς, τὰς ἐπισκοπὰς
μὴ ἔχοντας γλῶτταν, ἐξω δὲ τῶ ἱερῷ κατα-
λόγῳ τυγχάνοντες. Ecloga LL. Leonis &
Constantini vocat κατὰ λόγον ἱερατικὸν :
item Can. Apost. LXII. Gelasius in
Synodo Nicenâ, & Theodoretus Hist.
Eccles. lib. 1. cap. 11.

ΚΑΤΑΜΑΓΟΤΛΟΝ.

Καταμάγλον. Scholiastes Euripidis
ad Oresten. μαλέας δὲ ἀκρωτήριον ἐστὶ πε-
ρὶ τῷ λακεδαιμονίᾳ, λεγόμενον πῶς τι εἶναι
ἰδιωτικῶς ὄντι καταμάγλον. Nicetas in
Isaacio Angelo, lib. 1. πῶς φερέται τε
φθιγγόμενον ἐν τῷ χολῶ, καὶ τὰ κατα-
μάγλα τῶν γενεῶν τρομαλέα δεικνύς. Ho-
diè editur, κατομάγολα. Correxì. Vide
infra, μάγλον.

ΚΑΤΑΝΩΤΙΟΝ.

Κατανώτιον. Pallium. Paulus Mona-
chus in Collectaneis. μή ποτε διέθελξ-
σης ἐξελθεῖν τῷ κελλίῳ αἰεὶ κατανωτίς,
ἡγοῦμαι μανθίσαι.

ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΗΣ.

Καταπατήτης. Explorator. Corda
pretiosa. καταπατήτης. Explorator. καλὰ
σκοπῶ. Anonymus De bello sacro.

μή ποτηρίαν ἀπέσειλεν τὰς καταπα-
τητάδας,
να μανθάνειν διὰ λεπτά αὐτῶν πράττειν εἰ
φραγγοί.

ΚΑΤΑΣΑΡΚΑ.

Κατὰ σάρκα. Instratum aliquod sacra-
mentis. Euchologium. καὶ μετὰ τῶν
ἀπογγων ἐκμάσθαι αὐτῶν. ἔτα τίθεται
τὸ κατὰ σάρκα. Typicum Sabæ, cap. XL I.
καὶ αἴρεσι τῷ ἐκδοτῷ τῆς ἀγίας τραπε-
ζης, αὐσάντως καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιπλάττει
κείμενα αὐτῇ, καὶ αὐτὸ τὸ κατὰ σάρκα. Fui-
se autem impositum antiminisio, clarè
apparet ex alijs ejusdem capitis ver-
bis, quæ mox sequuntur. καὶ μετὰ τῶ-
το πάλιν ἀμφιάζει τῷ ἀγίῳ τραπε-
ζαν, ἀλλὰ σὺν τῷ κατὰ σάρκα, ὅτι τὸ ὑπο-
κάτω τῆς μέγα ἀντιμίσθιον, ὅτι δὲν αὐτῶν
τῶν ὑπερῶν.

ΚΑΤΑΣΠΡΟΝ.

Κάτασπρον. Album. Demetrius Ze-
nus in Batrachomyomachiâ.

τὸν πλεῖστον καιρὸν ἐνέρισκεται κατὰ σπρον
εἰς τὰ χεῖλη.

Cōposita dictio est, ex κατὰ & ἄσπρον,
de quo supra à nobis dictum,

ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΚΤΗ.

Κατασταλάκτη. Demetrius Constan-
tinop Hieracosophij lib. 11. cap. xvi.
εἰ ἐν πλοῦθι ἐκ τῶ συμβάντος, καταστα-
λάκτην διυλισμὸν διδὸς αὐτῷ πλεῖν. Lic-
rum cap. xviii. καὶ ὅτως καθαρῶς
τὸν ἱερακα μετὰ εὐαγγελίας διὰ κλημασίων γε-
νομένης. καὶ θέρμανε τῷ αὐτῷ καταστα-
λάκτην, ὅσον ἡ χεῖρ ἐκ τῷ θέρμῳ βασι-
ζει. Rescribo. x. τὸν ἱερακα καταστα-
λάκτης διὰ κ. Iterum occurrit cap. LV.
Et corrigendum quoq; cap. LIV. Vbi
editur,

editur, ἔσαντ' ἐν κλημασίδων. Scribe, κα-
τασαλάκτιον κλ.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ.

Καταστατόν. Pultis genus. Theocri-
ti Scholiastes Idyll. ix. ἄμυλον δὲ λέ-
γεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον καταστατόν. ὅπερ
ἐστὶ δὲ γαλακτῶδες τῆς σίτης βεβρεγμένον,
καὶ ζεσημένον, ἢ δόποτισμένον, εἴτε τῷ ἡλίῳ
ξηραίνόμενον.

ΚΑΤΑΣΤΗΝΝΕΪΝ.

Καταστήνεν. Pro, καθίστασθαι. Glossæ
Græcobarbaræ. συρίθηται ποιήσιν· ἡ ἀρ-
μοζει καὶ καταστήνεται ποιήματα.

ΚΑΤΑΤΖΑΚΚΙΣΜΑ.

Κατατζάκκισμα. Fissura. Præcipiitū.
Glossæ Græcobarbaræ. πῶθ' ἀδραύσεις.
κατατζάκκισματα. δόπορ' ὄγες. καταχί-
σματα.

ΚΑΤΑΤΟΠΙΟΝ.

Κατατόπιον. Statio. Nicephorus περὶ
πῶθ' ἀδρομ. πολ. cap. iv. δόπορ' ἔλθεν τε πι-
στὸς ἀνδρώπης καὶ ἐμπροσθέντες τῶ ἐφορῶν
αὐτὸς ἔγχε καλῶς καὶ ἀγρύπνας τὰ κατὰ το-
πία αὐτῶν διαφυλάττωσι. Anonymus πε-
ρὶ καλασάσ. ἀπλ. χρη καὶ τῶν λοιπῶν τα-
ξισαρχῶν τὰ μεγάλα φλάμματα ἐν τοῖς κα-
τατοπίοις αὐτῶν τοῖς ἐν τῷ χάρακι ἴσασθαι.
Alius De nuptijs Thefei.

ἀφ' ὧν ἐκέντασε σιμὰ παντὸ τὸ κατα-
τόπη.

ΚΑΤΑΦΟΡΤΙΟΝ.

Καταφόρτιον. Exstat apud Myrepsum
lib. De Drosatis, cap. xcviij. κατα-
φόρτιον λιβαῖα. De significatione inqui-
rendum est.

ΚΑΤΑΧΝΙΑ.

Καταχνία. Vide καταχνία.

ΚΑΤΕΠΑΝΟΙ. ΚΑΤΕΠΑΝΙΚΙΟΝ.

Κατεπαῖοι. Redemptores supremi

tributorum & vestigalium, qui sub se
habebant τὰς πράξιους, sive exactores
suos. In Constitut. Alexij Comneni
junioris. ἀργήσῃ δὲ καὶ ἡ μέχρη τὸ νῦν
ἐπ' ὀκτωμάσασα τοῖς ὑπὸ τὰς καθ' ὑμᾶς
μοναῖς ἀκινήτοις τοῖς κατὰ τὸ θέμα θρόνης ἢ
μακεδονίας διακηρύξαι ἀπαίτησις τῆς τε
πραξιοδικῆς καὶ κατεπανικῆς χρείας, ἡ καὶ
συνπίς, καὶ ἀξέγγις ἐξώνησις, ἡ ἀπαίτη-
σις. ὡς δὲ τῆς παρόσης λύσεως ἐκκοπή-
σθαι καὶ ριζολεμεῖσθαι καὶ εἰς τὸν αὐτοπαρ-
κτον καὶ δόπορ' ἔλθαι δόπορ' ἔλθαι δόπορ' ἔλθαι
πραξιορῶν ἢ παρακίρων, καὶ κατεπαίων, ἢ τῇ
τὴν ἐξώνησιν ἢ ἀπαίτησιν τῶ συνπίς καὶ τῶ
ἀξέγγις κατὰ καιρὸς ποικιλῶν ἢ τῇ ἐξυ-
πηρεϊκῶν αὐτοῖς, ἔτω παρακίρην. Ioan-
nes Curopalates in Michaële Paphla-
gone. παγκρατὶς δὲ τῶ ἐξουσίας ἀβασ-
γίας (φροδῶς) ἀπὸ τῶν ἐν τῷ κατεπαίῳ ἐπι-
λείας τῷ ἰαοσίτῃ, &c. Glossæ Græcobar-
baræ. ἀσανδραί, γραμματοφόροι, ἀγχαροί,
κατεπαῖοι, ἀγχαρεῖς, μαρτζάδες. Hinc
κατεπανίκιον. Nicetas in Man. Com-
neno, lib. ii. ἐστὶ δὲ τότε κατεπανίκιον τῆς
ἐγγχείας καὶ τὸ ἐλάχιστον, ἀλλ' ἰκανῶς πο-
λυάνθρωπον. Sed rectius censeo scribi,
κατεπανίκιον, ἢ ἀρχονίκιον, στρατηλαίκιον,
& talia plura.

ΚΑΤΕΡΓΟΝ.

Κάτεργον. Triremis. Glossæ Græcob.
τρίηρης, ἢ κάτερρα. Nicetas in Man. Com-
neno. lib. i. καὶ ῥόζαν τῇ ἐν τοῖς κάτεργοις
στρατιωτῶν τετραγμῶν. Chronic. Constan-
tinop. ἐκ τῇ κάτεργων ἐβλήσαν τὴν τριβύ-
δαν. Anthos. ἐν ταῖς ἐνεία τῶ ἀνγέστα
ἤλθαν ἐνεία κάτερρα βενετικά. Hinc με-
σοκάτεργον, in Synodo Florentinâ. ἤλ-
θον δὲ μετ' αὐτῶ καὶ ἕτερα μεσοκάτερρα,
ἀν' ὀνομάζεσθαι γαλιόνια. Et κάτεργοντισία
in Diplomate Andronici junioris,
quod

quod exstat apud Phranzen lib. III. XXIV. ἀλλὰ δὴ κατρεκλίσιας, κατεργασίας, μαγείας, ἀνίναύλας, &c.

KATETAZEIN.

Κατεάζειν. Minuere. Inde compositum, παρακατεάζειν. Vide infra.

KATETOTHNTHPIA.

Κατευθυήρεια. Amussis. Perpendicularum. Homeri Schol. Iliad. ὁ σταθμῆ, ἐραλειῶν τεκτονικόν, ἡ καὶ κατευθυήρεια λεγομένη. Etymologici Auctor. ἡ κατευθυήρεια, καθεΐσθαι.

KATZAPΟΣ.

Κατζαρός. Crispus, à *Casarie*. Corona pretiosa. κατζαρός. *Crispus*. εἰσθ.

KATZEIN.

Κάτζειν, Pro, καθίζειν. Sedere. In Canonio Mathematico Adespoto. ἡ κατά αν κατζει εἰς γόνατά τινος. Anonymus De bello sacro.

ἐδιδέθη εὐὴ κατέκταν τὸν, κατέκατzen κατμόνας.

Anonymus De Amor. Callimachi & Chryforhoes.

ἡ κασεν τὸ πασιδρόπυλον, λέγει μανίτζα κατζει.

Et occurrit illic pluries. Glossæ Græco-barbaræ. ἀνακαθίζαντες. ἐπειδὴ ἀξανακατζασιν.

KATZIN. KATZION.

Κάτзин, sive, κατζιον. Italicum Cassa. Capsula. Anonymus in Pass. Domicâ, αὐτὸς προφθάσων αἱ μυροφόροι μετὰ ζιγῆς καὶ φόβου, βασιάζουσαι κατзин καὶ θυμιάματα. Breviarium ἀδελφῶν, quod recēset vasa sacra. δίσκος, κρητὴρ, μυάκια & λαβίδος, ἀσερῖσκος, αἶμας, θυμιάδον, ῥιπίδιον, κατζιον. Aliter exponit Laoni-

cus Cretensis ad Batrachom. τόμος ἐκ πύργου, τὸ γενόμενον κατζιον.

KATHNA. KATHNION.

Καθήνα, & καθήνιον. *Catena*. Theodoretus Hist. Eccles. lib. II. cap. VII. ὁ δὲ τὰ σιδήρα καὶ τὰς καθήνας περιφέρειν, ἀδὲ αὐτὰς ἐφορεῖν. Glossæ Græcolatinæ. καθήνα. *Catella*. Chronicon Constantinop. μέζον δὲ τῶν σταυρῶν ἡ τύχη τῆ πόλεως, καθήνιον κληθόμενον. Et mox. ἡ δὲ κλεῖς τῶν καθλῶν κατεχάθη εἰς τὰς ἐκείνης τῶν κλισίων. Menologium. ἐκράξε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν εἰς μέγα καθήναις ἕως ἑλκεῖς.

KATHFORON.

Καθήφορον. Deorsum, Exstat in Turcograciâ Crusij.

KATHXHΣΙΣ.

Κατήχησις. Institutio Catechumenorum. Theodorus Anagnosta. Eclog. II. αὐτῶν μὴ διελκομένων τὸ σύμβολον, ἀπαξ τῶν ἑτέρων λεγομένων πρότερον ἐν τῇ αἰγία παρὰ σκευῇ τῶν θείων παθῶν τῶ καιρῷ τῶν γενομένων ἐπὶ τῶν ὁπισκοπῶν κατήχησεων. Vbi hoc quoque obiter observamus, moris fuisse, ut die parasceues catechizandis symbolum prærent. Et orationē quoque dominicam. Clarè Ferrādus Diaconus in Epist. ad Fulgentium, De Æthiope catechizando. *Univerſa quoque religionis Catholica veneranda mysteria cognoscens atq; percipiens, celebrato solenniter scrutinio, per exorcismum contra diabolum vindicatur: cui se renuntiare constanter, sicut hic consuetudo poscebat, auditurus Symbolum proficitur. Ipsa insuper sancti symboli verba memoriter in conspectu fidelis populi clarâ voce pronuntians, Neque hoc tantum; sed & principia* qua-

quatuor Euangeliorum. Beda De Ta-
bernac. lib. II. cap. XIII. *Pulcer in ipsa
ecclesiâ mos antiquitus inolevit, ut his, qui
catechizandi, & Christianis sunt sacra-
menti initiandi, quatuor Euangeliorum
principia recitetur, ac de figuris & ordine
eorum in aperiione auriû suarum solenni-
ter erudiretur: quo sciant exinde, ac memi-
nerint, qui & quot sint libri, quorû verbis
maximè in fide veritatis debeant erudiri.*

KATHXOTMENA. KATHXOTMENEIA.

καθηχέμενα. Quid fuerint, discimus
ex Novell. LXXIII. Leonis. *Φημι δὲ τὸ
ἐν τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ὑπερώοις, ὅτι πε-
ρὶ αὐτῶν καθηχέμενα καλεῖν ἐγνω-
σιν. Codinus. κατὰ
παρασάμειον τὰς αὐτῶν χεῖρας ἀνέχεται εἰς
τὰ λεγόμενα καθηχέμενα. Diaconus in
Constantino Copronymo. Cum Arta-
vasdo faveret, convocato populo apud Cate-
chumena magna Ecclesia, & per iam dictū
Athanasium persuasis omnibus credere.
Dicebant etiam καθηχέμενα. Nicetas
in Alexio, lib. I. ἰκανὸν ἐκείσε χρόνον διέ-
τρεψε, προσδεχόμενον ποτὲ αὐτῶν ὁππῶς
τινὲς ἐξ ὁδοῦ πρὸς τὴν ἀκριβήτων τὸν ὅρον
καὶ τὸν τῶν ἱερῶν καθηχεμενίων ἀνωθεν. Mi-
chael Anchialus in Sancito. ἐν τοῖς ἀλε-
ξιακοῖς καθηχεμενίοις συνεδριαζόντων τῇ
μεγάλῃ ἀγνώσει αὐτῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέ-
ων. Ioannes Episcopus Citri in Resp.
κολάζει καὶ τὰς ὁππῶς ποιεῖται τινὲς εἰς τὰ κα-
θηχεμενία καλοῦσιν. Ratio nominis
est, quod illic Catechumeni starent, &
tabulæ quoque Catecheticae adserva-
rētur, quas in singulis haberi ecclesijs
mos erat. Prius illud de institutione
catechumenorum satis est notum: al-
terum de tabulis haurimus ex Niceta*

in Man. Comneno, lib. VII. ἐγκείηαι τῷ
καθηχητικῷ πυκτῷ μετ' ἑτέρων ἀφορισμῶν
καὶ τὸ αἰάθημα τῷ θεῷ τῷ Μωάμει, περὶ ἧς
λέγει, ὅτι ἐγέννησεν, ὅτι ἐγεννήθη, καὶ ὅτι
ὁλόφωρος ἐστίν. τὸν τοῖσιν τοῖσι αἰάθημα-
τισμὸν ἀπαλείψαι τῶν ὅλων κατηχητη-
ρίων βίβλων προσέειπε, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐν τῇ
μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ πυκτῷ ἀρχαῖον. Porro erat hic etiam carcer Patriar-
chæ. Sed, per occasionem, libet expo-
nere omnem rationem sumendi sup-
plicij Patriarchæ usitatam. Ea hæce-
rat. Non irrogabat panas capitis, ut
Imperator; sed, si quis peccasset, ubi
peccatum confessus fuisset, Euangeli-
um & crucem cervici eius imponebat,
quæ ita includebat vel in Catechu-
menis, ut dixi, vel in Diaconio, vel in
Scevo-phylacio: ubi fame cum satis
afflisset, iterum inde educebat, &
participatâ eucharistiâ dimittebat.
Hæc omnia nos docet Gregorius Dia-
logus Epist. II. ad Leonem Isaurum,
cuius verba, etsi longiuscula, apponam:
non enim facillè locum geminum in-
veneris, οἱ ἀρχιερεῖς, ὅταν ἀμάρτηται, καὶ
ἐξομολογήσεται, αὐτὶ τῆς ἀρχόντης, καὶ τῇ
δοποκαλισμῷ, περιβιβάειν εἰς τὸν τεράχη-
λον αὐτῶν τὸ εὐαγγέλιον, & τὸν σταυρὸν, καὶ φυ-
λακίσσιν αὐτὸν εἰς τὰ καθηχεμενία, καὶ εἰς
τὰ διακονία τῆς ἐκκλησίας ἐξορῶσιν αὐτὸν,
καὶ εἰς τὰ καθηχέμενα. καὶ νηστίαν εἰς τὰ ἑντε-
ρα, καὶ εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς ἀργυρίαν, καὶ
δοξολογίαν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν ἱμνοῦσι. καὶ
ὅτι καλῶς παιδεύωσι, & καλῶς λιμαγχονή-
ωσι, πρὸς τὰς αὐτῶν τὸ τίμιον σῶμα
τῶν κυρίων, καὶ τὸ ἅγιον αἷμα ποτίσιν αὐτὸν.
καὶ δοποκαταστήσιν αὐτὸν σκευὴ ἐκλογῆς,
καὶ ἀναμάρτητον, ὅπως αὐτὸν προσέμεναι
καθαρὸν & ἁμώμον πρὸς κύριον.

Gg KATH-

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΙ.

Κατηχούμενοι. Qui sacris nondum initiati imbuiebantur adhuc elemētis religionis. Theophylactus in Ioannem, cap. i. πολλοὶ λαμβάνουσι μὲν αὐτὸν διὰ τῆς πιστεῦσαι μόνον, οἳ εἰσὶν οἱ λεγόμενοι κατηχούμενοι. ἔτι δὲ ἐγένοντο τέκνα θεῶν, ἐχσίου μὲντοι γε ἐχσιν, εἰ βέλοιο βαπτίζωμαι. Eorum verò ordines duo: unus minor, qui audiebat tantum; alter maior, qui etiam genua flectebat.

Can. xxv. Synodi Casariensis. ὁ κατηχούμενος ἀμαρτάνων, εἰ μὲν γόνυ κλίνων, ἀκροάσθω, μηκέτι ἀμαρτάνων. εἰ δὲ ἀκροῶ μὲν, ἐξωθείσθω. Scholiaſtes. δύο τῶν κατηχουμένων ἦσαν τάξεις, ἡ μὲν τῶν γόνυ κλινόντων, ἡ τελειότερων. ἡ δὲ τῶν ἀκροαμένων, ἡ ἀτελειότερων.

ΚΑΤΙΝΑΣ.

Κάτινας. Aliquis. Anonymus De iurptijs Thesei.

καὶ σὰν ἐξέυρης πάντοτε τὸ δρόντη τῆς φιδίης
πρῶτα διαγκάνη κάτινας μικρὴ διαγκαματία.

ΚΑΤΟΠΗΓΙΟΝ.

Κατοπήγιον. Obex, Theocriti Scholiaſtes Idyllio 11. καὶ ἡ θύρα ἡ σφαλισμένη ὑπὸ τῷ μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ κατοπήγιον.

ΚΑΤΟΡΔΙΝΩΣ.

Κατορδίνως. Secundum ordinem. Pentecostarium. ἰσέον καὶ τῆτο, ὅτι τὰ ἐκδοθέντα εὐαγγέλια εἰς τὸν ὄρθρον ἀπὸ τῆς πάσης κατορδίνως ἀναγινώσκονται, ἀλλὰ παρὰ ἑκατέρωθεν.

ΚΑΤΟΣ.

Κάτος, live, κατήτος. Catius. Felis.

Scholiaſtes Callimachi Hymno in Cererem. τὸν ἀλκρον, τὸν ἰδωρικῶς λεγόμενον κάτηον. Achmes cap. cclxxx. εἰάν ἴδῃ τις ὅτι ἐπολέμησεν, ἢ ἐφόνευσεν κάτον, κλέπῃλω δεισμεύσει, καὶ ἀπολέσει. Et aliquoties illò capite.

ΚΑΤΟΤ.

Κάτος, Pro, κάτω. Corona pretiosa κάτω. Subter. κάτω.

ΚΑΤΟΥΔΙΟΣ.

Κατούδιος, Pro, κάτω. vt ab ἄρκος, ἀρκάδιος. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni. δέσμα κατούδιον καὶ ἀνάθεμα τῷ κατούδιῳ. μιανόμενος ἀπὸ χοίρειον καὶ ὄνυ. Iterum sub finem. μετὰ διακυλισίης χρυσῆ καὶ γέννα κατούδιον φορῶν μὴ εὐχεταί.

ΚΑΤΟΥΝΑΙ. ΚΑΤΟΥΝΕΥΕΙΝ.

Κατένα. Tentoria. Sarcina. Moschopolus. σκευοφόροι λέγονται οἱ τῶν ἀποσκευῶν φέροντες. ἀποσκευὴ δὲ ἐστὶν ἡ κοινῶς λεγομένη κατένα. Glossa Basilic. κάστρον, τὰ τέστι φέσαν, ὑπὸ ἡμεῖς κατένα μὲν κατέναν. Nicetas in Man. Comnenio, lib. 111. τὰς ἐξερχομένας τέρας μετὰ τῶν κατένων αὐτῶν, καὶ βόσκοντας τὰ ζῶα αὐτῶν. Iterum occurrit lib. vi. ejusdem Comneni, & in Isaacio, lib. 1. Anonymus De bello sacro.

ἐδίεθ' ἐπὶ τὴν κάταναν τῶν καὶ ἐκατίζειν καταμένας.

Glossa Isidori. Citena, cautimnia. Sed mendum est à librario, pro Citena, cautuna. Nam Arabes, à quibus deducta vox, Catina, Catuna. vel Cittuna dicebant, ut docet ad Codinum, V. Cl. Fran-

Franciscus Iunius. Hinc κατενύεν, pro
ερετοπεδύεν, apud Nicetam in Alexio
Angelo, lib. III.

ΚΑΤΟΤΝΟΤΟΠΙΟΝ.

Καίχνοτόπιον. Locus tentorium.
Castra. Codinus De Offic. aulae Con-
stantinop. ἐτι ἡνίκα δειήσει πεζεύειαι τὸ
φροσάτον, περὶ ἀπέρχεται ὁ δὴ τὴν εἰρήνην,
καὶ ἐκλέγεται ὁ αὐτὸς διακρίνοι κατενο-
τόπιον. Nicetas in Isaacio, lib. I. ὁφεί-
λει ὁ μέλλων καὶ ἀπολεμῆσαι αὐτὸς ποιῆ-
σαι τὰ αὐτὴν καίχνοτόπια, καὶ εἰσελθεῖν εἰς
αὐτὸς. Iterum. μέζον τῶν κάμπων ἐποιοῖ τὰ
αὐτὴν καίχνοτόπια. Anonym. De Amor.
Callimachi & Chrysochoros.

τὸ πᾶν ἀποσυναγωγῶν εἰς τὸ καίχνο-
τόπιον.

ΚΑΤΤΑ.

Κάττα. *Catta*. Felis. Evagrius lib. VI.
cap. XXIV. ἐπυνθάνετο τί αὐτὴ εἴη τῆτο. ὁ δὲ
ἔφη ἀλγερὸν εἶναι, καὶ κάττα ἢ ζωήθεια λέ-
γεται. Radevicus De Reb. Friderici,
lib. II. cap. LIX. *Cremenses magnā auda-*
ciā super muros cum suis machinis, quas
cattas appellant, operiuntur. Glossa Græ-
colatina, κάττα. *Catta*. Et Latinogræ-
cæ. *Catta*. κάττα. In Glossis Basilicorum
invenio, κάττα, ἐποδήματα. Censeo le-
gendum. κάλτζα. *Calcei*.

ΚΑΤΓΕΙΝ.

Καύγειν, Pro, καίειν. Cremare. Vre-
re. Glossa Græcobarbaræ. καυστικός,
ὅπως καίει. ὅπως καύγει.

ΚΑΤΚΑ. ΚΑΤΚΑΛΙΟΝ.

ΚΑΤΚΙΟΝ.

Καῦκα. *Causa*. Pellex. Glossa Græco-
barbaræ. ἄβρα, δάλη, παλλακή, καῦκα.
Item Calix. Glossa Græcolatina. καῦ-

κα. *Patena*. Et in Arabicolatinis inve-
nies, *Causam*. Etiam καυκάλιον dice-
bant. Achmes cap. CLXXXVII. εἰ δὲ ἴδῃ
ὅτι καυκαλίω ὑελίνω ὑδροχοῦ τῷ λαῷ, ἀγα-
θοποιήσει, καὶ μισθοκομιεῖται. Palladius
Hist. Laus. in Macario Alexandrino.
καθαράν ὁ θρόνον φορεῖσα, καίχεται καυ-
κάλιον ὑδατος εἰς αὐτόν. Vel καυκίον quoque.
Suidas. καυκίον παρ' ἡμῶν, κάλιξ δὲ πρὸς
ζοφοῖς. Theocriti Scholiastes Idyll. I.
κιστύβιον, καυκίον ξύλινον ποικιλικόν. Et
Anthologiae lib. VI. exstat epigramma
Anonymi cuiusdam, εἰς ἔρωτα γεγλυμ-
μένον ἐν καυκίῳ. In Novell. CV. ponitur
pro nummi genere. ἐν τε τοῖς καλεμένοις
μυλιαρισίοις, καὶ μήλοις, καὶ καυκίοις, καὶ
τετραγωνίοις (συμμετέροις. fueritque num-
mus poculo signatus, ut μήλον οὐκ.
Fortè etiam sic legendum in Etymo-
logico Suidæ. λίτρα, μνα, καυκίον, ἀρ-
γύριον, καὶ πολλοὶ τύποι. Hodiè in ex-
emplari MS. exaratum est, μία, ἑδ-
κιον ἀργυρίων.

ΚΑΥΚΟΤΛΟΣ.

Καυκῆλ. Vitium in pedibus ac-
cipitrum. Demetrius Constantinop.
Hieracosophij lib. II. cap. LXIII. ἰ-
εραξ καυκῆλον εἰς ἔχει εἰς τὰς πόδας,
ποικίλον καὶ δινώσκον μικρὰν καθὼς ὁ καυ-
κῆλ, καὶ πύριον αὐτὸν ἰσχυρῶς, καὶ ὅτι
θήκης τὸν καυκῆλον ἰσχυρῶς, ἵνα μὴ εἰς ἄλ-
λων σάρκα ἐγγίση.

ΚΑΥΛΟΚΟΠΟΣ.

Καυλοκόπ. Vermiculi genus. Eu-
chologium in Orat. Tryphonis pro
hortis, vineis, & arvis. μύρμηξ, φθέραι,
ρυγίτης, φυλλίτης, καυλοκόπος, ἐρυσίχη.

ΚΑΥΧΙΟΝ.

Καυχίον. Idem quòd καυκίον. Arith-
G g ij meti

metica Adefpota. καυχίον εἶχε τις ἐξα-
γίων. ἀφ' ὧν ἰω' χρυσάφιν ἐξαγίων ἢ. ἄ-
σμεον ἐξαγίων ἢ. χάλκωμα ἐξαγίων ἢ. καὶ
κασιότερον ἐξαγίων ἢ.

ΚΑΥΧΙΤΖΑ. ΚΑΥΧΟΠΟΥΛΑ.

Καυχίτζα. Ancilla. Anonymus De
Amor. Callimachi & Chrisforhoes.

— καὶ δελευτὰς ὀλίγας,
ἢ μᾶλλον μὴδὲ δελευτὰς, ἀλλὰ καυχίτζαν
μίαν.

Et occurrit illic pluries. Item alius De
Amor. Lybistri, & Rhodamnes.

μέτας καυχίτζας μοναχὴ, καὶ μετὸν ἐυ-
νεχοπαῖλον τῆς.

Dicebant quoque καυχοπαῖλα. Ibi-
dem.

ἐμαυτὸς τῆς ὀνυχοπαῖλας, καὶ ὁ παῖς
καυχοπαῖλα.

ΚΑΦΟΥΤΡΕΛΑΙΟΝ.

Καφερέλαιον. Oleum camphoræ. Si-
meon Serhi De Cib. Facult. ἐνιοι δὲ
τῷτο διοικιμάζουσι, τῷ τὸν ζιδηρὸν ἀνάπειδον
δι' αὐτὴν αἰλειφόρμον, καὶ περὶ προσφερό-
μενον, ὃ καὶ τῷ καφερέλαιῳ καὶ ἑτέροις λε-
γομένοις ὑπάρχει.

ΚΑΧΙΑΝΙΖΕΙΝ.

Καχιανίζειν. Arefacere. Torrere.
Glossæ Græcobarbaræ. φρυγόμενον. κα-
χιανισμὸν.

ΚΑΨΑ.

Κάψα. Carpsa. Suidas. κάψα, κίση,
καὶ θήκη. Ineptè magister quidam
Græcus etymon quærit in suâ linguâ.
Dion is est apud Etymologicogra-
phum, quem vide. Basilic. Eclog.
XLIV. κάψαι, καὶ ἀρμάριον, τὰ μὴ ἔνεκεν
ἐξελάν, ἢ ἐσθῆτος, ἢ ὅπλων εὐτρεπισθέν.

τῶ. Invenio in Turcogræciâ Crusij aliâ
quoque significationem. κάψα. Car-
lor. Nempe pro, καῦσις.

ΚΑΨΑΚΙΟΝ.

Καψάκιον. Hefychius. καψάκιον. γλωσ-
σόκομον. Glossæ Arabicolatina. Carpsa-
ces, v&sculum. Cyprianus De Eleemos.
Hac dicit Dominus: fidelia farris non de-
ficiet, & carpsaces olei non minuetur.

ΚΑΨΙΣ.

Κάψις, Pro, καῦσις. καῦμα. Aestus.
Anonymus De nuptijs Thesei.
εἰς τὸν καιρὸν ὅπου κασι, οἱ κάψις οἱ με-
γάλης.

ΚΕΛΙΟΣ.

Κελιός. Stolidus. Ineptus. Vanus.
Glossæ Græcobarbaræ. ἡλίθιον. μάταιον.
κελιόν. ἐλαφρόν.

ΚΕΛΛΑΡΕΤΕΣΘΑΙ.

Κελλαρεύεσθαι. Cellarium esse. Præfe-
cturam cellæ gerere. Cyrillus in Le-
xico. ταμιεύεσθαι, κελλαρεύεσθαι.

ΚΕΛΛΑΡΙΚΟΝ. ΚΕΛΛΑΡΙΟΝ.

Κελλαρικόν, & κελλάριον, idem est.
Glossæ veteres exponunt Penum & Pe-
narium. Harmenopulus lib. II. Tit. X.
ἐκ τῶ ἐν τῷ ἀρχεῷ γινόμενον κελλαρικὸν τὴν
χρησιν μόνον ἔχων τὸ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀρῶν
αὐτῷ λαμβανέτω. Malaxus in Hist. Pa-
triarch. ἔκαμε κελλήριον μετὰ ὡραίοις τε
θρόνος πατριαρχικῆς, καὶ ἄλλα πολλὰ κελλία
ἀντικρυς τῷ κελλαρίῳ. Basilicor. Eclog.
XLIV. κελλαρικὴ λεγατενομένη πάντα τὰ
βρώσιμα καὶ τὰ πόσιμα περιέχεται. Et po-
stea. κελλαρικὴ δὲ καθόλου λεγατενομένη,
καὶ ὅθεν περιέχεται, εἰ μὴ ὅτι κατὰ σέβει
ἐμπρησμὸς εὐτρεπιστο. Accipitur quoque
pro

proipfis rebus, quæ in cellario recon-
ditæ. Apud Palladium Hist. Laus. in
Apollonio. *παντοία ἰατρικὰ καὶ κελλαρ-
ικὰ ἀγορεύων ἐν ἀλεξάνδρεια πᾶσι τῇ ἀ-
δελφότητι εἰς τὰς νόσους ἐπήρκει.*

ΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Κελλάριον, *Cellarius*. Glossæ Græco-
latine. *κελλάριος*. *Pennarius*. Hesychius.
ταμίη, ἡ προσάτις τῆ οἴκου, διοικήτρια, ἡ
κελλαρία πωτή. *Constantinus Them.*
Orient. vi. *κελλάριον* δὲ, ὁ φύλαξ τῶ
ἄρτου. Sed supra monuimus verba illa
instituta esse, & à margine in-
textum irrepisse. Nec nos adhuc iudicij
istius prænitet.

ΚΕΛΛΑΡΙΤΗΣ.

Κελλαρίτης. Idem quod *κελλάριος*.
Dorotheus Doctr. xi. τότε λαμβάνω αὐ-
τὸν καὶ λέγω τῷ κελλαρίτῃ ὅτι αὐτῷ. ποίησον
ἀγαπῶ. Iterum. ἀπέκρας ὁ κελλαρίτης
λέγει μοι, ἐκέλευσας. *Typicum Sabæ.* ὁ
δὲ κελλαρίτης διακλάσας τὰς ἄρτας ἐκδί-
δωσι τοῖς ἀδελφοῖς. *Euchologium.* ὁ δὲ
κελλαρίτης προσβίβησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτης
πάντες, ἐξ ὧν ἐσθίουμεν ἐν τῇ τραπέζῃ.

ΚΕΛΛΗ.

Κέλλη. *Cella*. *Ioannes Tzetzes Chil.*
vi.

*σεσπινῶται δὲ ἐν τῷ παλατίῳ βιβλίδια
πολλὰ τῶν ἐμῶν*

πονημάτων εὐρόντες ἐν κέλλῃ τινός, —

Iterum *viii.*

*ἕως πολλοὶ τῶν φοιτητῶν τῇ κέλλῃ τῇ
ἐκείνῃ.*

*λαθραίως παρὲν Φρηζαυίης ἐφῄρον τὸ
βιβλίον.*

ΚΕΛΛΙΟΝ.

Κελλίον. *Cellula*. Propriè monachorū.

Theodorus Anagnosta Eclog. i. *νυκτὸς
ἐν τοῖς τῷ μοναχῶν κελλίοις περιερχόμενῳ
ἐξ ὀνόματι* ἐκάλει ἕκαστον. *Codinus in
Orig. Constantinop.* τὰ δὲ περὶ κελλία
ἦσαν τῶν κληρικῶν. Vide *Sozomenū lib.*
vi. cap. xxxi. Nec monasticæ tantum
cellæ, sed & quævis cubicula. *Moscho-
pulus.* κοιτῶν, κυρίως μὲν οἶκος ὁ περιέχων
κοίτας πολλὰς, ὡς οἱ ξενῶνες. κατὰ χρησικῶς
δὲ, τὸ κοινῶς λεγόμενον κελλίον. *Codinus
De Offic. aulæ Constantinop.* πρὸ γὰρ
τῆ τὸν βασιλέα ἐξελθεῖν τῶ κελλίῳ αὐτῷ
ἐν τῷ τεκλίῳ.

ΚΕΛΛΙΩΤΑΙ.

Κελλιώται. Ministri interioris con-
clavis Imperatoris, ac despotarum.
Phranzes Chronici lib. ii. cap. i. *Mos-
chus consuetudo vigeat in Imperatorum pa-
latio, per quam patrum cellioris filiorum
cellas, non contra, filiorum ministris patrū
frequentare licebat.* Ex mox. *Hoc quoque
mos tenet, ut cellioſa Imperatoris ad sepul-
crum eius usq; ad prima sacra funeralia,
sive iusta perseverent.* Imperatorum au-
tem cellioſæ claves quoque gestabant
cubiculi Despotarum, & liberum in id
introitum habebāt, quotiescunq; vel-
lent; ut investigarent scilicet, an quæ
clandestina cōtra patrem consilia ca-
pessērent. Videmus hoc apertè in pri-
ore loco *Phranza*. Illi ipsi sepulcrum
quoque Imperatoris defuncti obser-
vabant ad prima usque sacra funera-
lia. Hoc nos docet locus posterior.
Porro ut *κελλίον* tam monachi cellu-
lam, quàm conclave aliud aliquod sig-
nificabat, ita *κελλιώται* etiam Monachi
dicebantur. Occurrit apud *Doro-
theum Doctr. xvi.*

Gg iij ΚΕΛ-

ΚΕΛΛΙΩΤΙΚΟΙ.

Κελλιωτικοί. Balsamon ad Concil.
VI. Can. XLV. τὸ καὶ νῦν γίνεται ὡς
τοῖς κελλιωτικοῖς, καὶ μάλιστα μοναστηρίοις.

ΚΕΝΟΥΧΟΣ.

Κενῦχ. Crumena. Psellus περὶ
γραμματοικῆς.

Κενῦχ, τὸ βαλάντιον. κύρβας, ἄξο-
νος νόμων.

ΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Κένταρχ. Centarchus. Centurio.
Basilius in Naumachicis. ἐς δὲ ὁ λεγόμε-
νον κένταρχ. κέντημ γὰρ ὡς ῥω-
μαίοις ὁ ἐκατὸν ἀριθμὸς. καὶ κένταρχ, ὁ
ἐκατὸν ἀνδρῶν ἡγεμὼν. Vide Glossa-
rium Rigaltij.

ΚΕΝΤΗΛΙΩΝ.

Κεντηλίον. Suidas. κεντηλίον σχολῆς.
ἐδιδ. ἀξιώματι. Puto rectius esse,
κεντηρίων, de quo infra. Sed Suidas ta-
men diversa facit. Reperitur quoque
totidem verbis in Glossis Basilico-
rum.

ΚΕΝΤΗΜΑΤΙΑ.

Κεντηματία, Pro, κέντημα. Corona
pretiosa. κεντηματία. Ρηέντιμα. κέντημα.

ΚΕΝΤΗΝΑΡΙΟΝ.

Κεντνώριον. Centenarium. Suidas.
κεντνώριον, νομισμάτων ποσότης. Incer-
tus auctor apud eum in πρίτη. τότε
ἀμολογημένον ἐν ταῖς διὰ τοῖς καταπλά-
σεως γραμματίοις ξυμῇ ἐχ' ἡσθον εἰς ἐκα-
τὸν κεντνώριον. Codinus in Orig. Con-
stantinop. καὶ ἐδωκε κεντνώριον τῷ λαῷ
διὰ στρατηγικὰ μαγίστρα. Olympiodorus.
μάξιμ. εἰς τῶν εὐπόρων εἰς ἡν τὴν ὑπ' πραγ-

τῶσαν κατεβάλλετο κεντνώριον. Porro
ita etiam vocabatur maxima turris cu-
ria magna Constantinopolitana. Ni-
ceras in Andronico Comneno, lib.
II. καὶ τῶν τῷ μεγίστῃ πύργῳ (τῷ με-
γάλῳ ἀρχεῖῳ) διαφάγων, ὅς κικλήσ-
κεται κεντνώριον, ἀφίεις τοῖς ὀπίσσι βέ-
λεμα.

ΚΕΝΤΗΡΙΩΝ.

Κεντηρίων. Centurio. Suidas. κεντηρί-
ων, ὁ ἐκατόνταρχ. Cedrenus. κεντη-
ρίων, ἥτοι κένταρχ, τὴν τῷ σώματι
ἀνδρομένην μέλ. Cyrillus in Lexico.
κεντηρίων, ἐκατόνταρχος. Laonicus Chal-
condyles Hist. lib. v. διέφερον μὲν ἂν ἔ-
σθες τὸν τῆς ἀχαΐας ἡγεμόνα ἰταλικὸν κεν-
τηρίονα οἱ Ἕλληες τὸν πόλεμον ὅτι συχρὸν
τίνα χρόνον. Christophorus Patricius in
Menologio.

ὁ κεντηρίων πῦρ πόθ' θείας πνέων,
ψυχὴν περὶ μὲν εἰς τὸ πῦρ σκοπνέει.
Victor Presbyter Coment. in D. Mar-
cum. ὅτι κεντηρίων διὰ τὸ τῷ μάλιστ' ὀπί-
σευζεν, ὅτι μετ' ἐξουσίας ἀπέθανεν.

ΚΕΝΤΟΥΚΛΑ.

Κέντεκλα. Centunculi. Suidas. πε-
λία, τὰ κέντεκλα. πῖλ, τὸ κέντεκλον.
Moschopulus. πῖλ, τὸ κοινῶς κέν-
τεκλον. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi
ἐργ. β'. πῖλοις, κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπι-
λημένοις, καὶ ὁμωπατηθεῖσι καὶ συζυγί-
θεῖσιν ὑφάσμασιν, ἀ οἱ ἰδιώται νῦν κέν-
τεκλά φασι. Constantinus Asynketus
in Viatico. Σὺν κέντεκλῃ κεκαυμένη μετ'
ὄξος καὶ ἐλαΐας. Orneosophion. τρεῖς
ἀλόγῃ τρεῖς, καὶ πῶν ἄνθρωποι ὡς
κέντεκλον. Vide etiam Glossarium Ri-
galtij.

ΚΕΝ-

ΚΕΝΤΟΤΡΙΑ.

Κεντρία. *Centuria*. Basilic. Eclog.
LVI. *Σημαινέας τὴν τῶν χρημάτων ποσό-
τητα, καὶ τῶν εἰδῶν, ἔμειν ἀλλὰ καὶ τὸ ζευγῶν,
ἥτοι εἰλίων, εἴτε ἐν κεντρίων, καὶ τὰ ὀνόμα-
τα τῶν κτήσεων*. Iustinianus Nov. CXXVIII.
ὕπερ ἐκάσθ' ἰσχυρῶς, ἢ εἰλίω, ἢ κεντρίων, ἢ
ἄλλων οἰωνοῦ ποτε ὀνόματι.

ΚΕΝΤΟΤΡΙΩΝ.

Κεντρίων. *Centurio*. Constantinus
Them. Orient. I. λογγίνες γὰρ ἔλεγον
τὰς χιλιάρχους, καὶ κεντρίωνας τὰς ἐκα-
τοντάρχους. Suidas in σημαία. οἱ δὲ ἡγε-
μόνες τῶν κεντρίωνες, καὶ ταξίαρχοι.
D. Marcus cap. XV. *προσκαλεσάμενος
τὸν κεντρίωνα ἐπερώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλα
ἀπέθανε. καὶ γὰρ ὅτι τῶν κεντρίων, ἐ-
δωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ*. Hesychius.
κεντρίων, ἐκατοντάρχου.

ΚΕΝΤΡΟΣ.

Κέντρον, Pro, κέντρον. Nam ἡ. valet
Δ. apud recentiores Græcos. Corona
pretiosa. κέντρον. *Cedrus*. κέντρον. Ano-
nymus De nuptijs Thesei.

κέντρος ὁ παρχλιασμός ποτε ἔσθ' ἡ-
καὶ τῆς.

ΚΕΝΤΩΝ. ΚΕΝΤΩΝΙΟΝ.

Κεντῶν. *Centio*. Et κεντῶνιον. *Centonium*.
Suidas. κεντῶν, κεντῶνιον. ῥωμαῖσι. καὶ
κεντῶνιον.

ΚΕΡΑΜΑΡΕΙΟΝ. ΚΕΡΑΜΙΔΑΡΙΟΝ.

ΚΕΡΑΜΙΔΙΖΑΦΙΟΝ.

Κεραμαρεῖον. *Figulina*. Balfamon ad
Concil. V I I. Cap. XII. αὐτὰ ἀλκαῖ, οἱ
ἀμπελῶνες, οἱ λιθαδιαῖοι τόποι, οἱ ὑδρόμυ-
λοι, τὰ κεραμαρεῖα, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τοιαῦ-
τα. Etiam κεραμιδιῶνον, & κεραμιδι-

ζάφιον dicebant. Invenies apud Cru-
sium in Turcogræciâ.

ΚΕΡΑΜΑΡΙΝΟΣ.

Κεραμαρίνος. *Figulinus*. Demetrius
Constantinop. Hieracosophij, lib. I I.
cap. X. *κόνιν κεραμαρίνῳ ἔχοντα δακτύλους
ἔξ, πρὶν τὸν ἰσρακα καλῆσαι, ὅπως ῥώσῃς
αὐτὸν*.

ΚΕΡΑΤΑΡΙΟΝ.

Κερατάριον. *Antennæ extremitas: vel
etiam chela, quæ in fluvium aut mare
excurrans vim verticum fluctuumque
frangit, atque inhibet*. Constantinus
De Administ. Imp. *βάλλοντες κερατάρια
ἅπαν τὸ πέραμα ἐναπέφραξαν*. Et mox: καὶ
οἱ μὲν βενετικοὶ εἰσέρχοντο εἰς τὰ πολεῖα αὐ-
τῶν, καὶ ἵσαντο ὅπως ἀνθεν τῶν παρ' αὐτῶν ῥι-
φείων κερατάρων. Moschopolus De
Schedis. *κέρας, καὶ ἡ ἰαχὺς, καὶ τὸ πτερυγίον ἐν
ὡδράδαζ, ἔσ' τὸ κοινῶς κερατάριον*. Basilius
Magnus *περὶ γεφυρῶν*. γυμν. κεροίαξ, τὸ
κερατάριον. Ita emendo. Hodie editur,
κεροίαξ, τὸ κερατάριον.

ΚΕΡΑΤΟ.

Κέρατο, Pro, κεράτιον. Corona pre-
tiosa. κέρατο. *Corini*. κέρας.

ΚΕΡΒΙΚΑΡΙΟΝ.

Κερβικάριον. *Cervicarium*. Cervical.
Pulvinus. Paulus Monachus Collect.
lib. I. *ἀνίστας εἰς ἐξ αὐτῶν λαβὼν τὸ γυ-
κρὸν κερβικάριον, τὸ ὅπκιέμενον τῷ κατὰ
ματὶ αὐτῷ, ἔλαβεν ἐπ' αὐτῶν τῶν ὤμων αὐτῷ*.
Et mox iterum. καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς. τὸ
κερβικάριον, ὃ ἐβάσταζον ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ
δελνμά μ' ἐστίν.

ΚΕΡΗ.

Κερή. Corona Pretiosa. κερή. Cera.
κηρός.

ΚΕΡΙΑ.

ΚΕΡΙΑ.

Κερία. Favi. Vide, μελιχιά.

ΚΕΡΚΕΤΑ.

Κέρκετα. *Circitationes*. In παρεκβολαῖς Heronis. ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ πρὸς βαθυὺν ὕπνον κατενεχθῶσι. καὶ μάλιστα ἐὰν κέρκετα καὶ πρὸς κέρκετα ὀππινθηθῇ. *Adi Glossarium Rigaltij*.

ΚΕΡΚΙΘΣ.

Κέρκιθ. *Circius*. Venti nomen. Ioannes Damascenus De fide Orthodoxā. μέσθ' διὲ ἀπαρκτίς καὶ ἀργέσθ' θρασκίας, ἥτοι κέρκιθ' ὑπὸ τῶν περιόικων ὀνομαζόμενθ'.

ΚΕΡΚΙΤΕΤΕΙΝ.

Κερκιτεύειν. *Circare*. *Circitationes* facere. Anonymus περὶ κατασάσ. ἀπλ. ἐχέτωσαν δὲ καὶ ἀρχηγὰς τῶν χρησίμων, ἵνα καὶ παρ' αὐτῶν δεόντως αἱ εἰγλαί τας σάσεις λαμβάνωσι, καὶ κερκιτεύωνται. *Rigaltius in Glossario*.

ΚΕΡΟΣ.

Κερός, Pro, καιρός. Tempus. Anonymus De bello sacro.

Διαβάντα ὀλίγθ' κερός δότι θανε ἡ κεν-
τίσα.

Et alius De nuptijs Thesēi.

ἐγὼ νὰ σόλον τὸν κερόν χερσάμνθ' εὐὸν
κόσμον

ἐδέωποτε τῷ δόξασα νὰ μὴ κατηγο-
ρήσω.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ τῆς ζωῆς τὸν πλεόν κερόν πέρνεσιν μὲ
τὰ μαῦρα.

Hinc compositum, καλοκέρη: de quo
supra.

ΚΕΡΤΟΝ.

Κέρτον. *Certum*. Basilic. Eclog. xix. ἐδιδεμία γὰρ ἔσαι πρῶσις τιμήματθ' μὴ ὑποκειμένη, ἀλλὰ καὶ κέρτον εἶναι ὀφείλει τὸ τίμημα. Occurrit quoq; apud Theophilum non semel.

ΚΕΦΑΛΑΔΕΣ.

Κεφαλάδες. Qui vulgò, *Capitanei*. Codinus De Offic. Aulæ. Constantinop. τρίτον δὲ λόγῳ τῶν μερικῶν κεφαλάδων, ἀφ' ἧς μέρες ἑκάστθ' ἄρχει. Achmes in Introduct. in Astrolog. τὰ περὶ τῆς στρατῆ, καὶ τῶν κεφαλάδων, ἐκ τῆς ἄρεως. Apomasar in Mysterijs. βλάβειν κεφαλάδων, καὶ πρὸς βασιλείας ζωαγωγίᾳ πραγμάτων. Occurrit quoque apud Nicetam.

ΚΕΦΑΛΑΡΕΑ. ΚΕΦΑΛΑΡΟΝ.

Κεφαλαρία, sive, κεφάλαρων. Freni pars quæ auribus circundatur, quæ *Aurea* veteribus Latinis dicebatur, teste Festo. Codinus De Offic. Aulæ Constantinop. ὅτι τῆ μετώπῃ τῆς κεφαλαρίας τῆ χαλιναρίας, διβολίας καὶ αὐτῆς ἔσης, ἀπαγώρηται φορεῖντα μετὰ φοινικίων, οἷα καὶ ὅτι τῆ βασιλικῆ. Item armatura capitis equorum. Nicetas in Manuele Comneno, lib. v. ἄλλα αὐτῶν ἀρματώδη μετὰ κεφαλαρίων καὶ σαγισμάτων. Simocatta Hist. Mauric. lib. i. cap. xiv. καὶ κοσμεῖται μὲν ἵππθ' κεφαλάροις τε καὶ θωρήξει, σιδηροφορεῖται δὲ καὶ τὸ μαχίμων. Ita corrigo. Hodie perperam editur, καπφαλάροις.

ΚΕΦΑΛΑΤΙΚΕΤΕΙΝ.

Κεφαλατικεύειν. *Capitaneum* agere. Ducere cohortem. Nicetas in Man. Comneno, lib. i. γυμνοὶ τῷ ὀππικλή-
σιν,

Κη, καὶ ὁ τέτης κεφαλῆτικὴν γυνὸς τῆνο-
μα. Apomafar in Myfterijs. οἱ κεφαλα-
τικεῖοντες πρὸς τὰς αὐθρύπας ἀρχαί, καὶ
αἱ πράξεις τῶν καλῶ. Iterum. οἱ αὐ-
θρύπτοι τῶν πόλεων μετὰ τῶν κεφαλῆ-
τικῶν καὶ στρατηγικῶν ἰχωρῶν ἐξῆσι.

ΚΕΦΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κεφαλαίικιον. Capitanatus. Reperi-
tur in codice Barbarogræco Nicetæ.

ΚΕΦΑΛΗΤΙΩΝ.

Κεφαλητίων. Capitatio. Capitalis
census. Iustinianus Novell. viii. προ-
φάσει αἰνόνων τε καὶ καπιτατιώνων, ἧτοι
κεφαλητικῶν, ἑσωτελειῶν. Cedrenus.
ἐποπιεῖν τε (προσέταξε) καὶ ἀναγράφε-
σαι τὰ τικτόμῃνα βρέφη, πρὸς τὸ ἀπαρτῆ-
σαι τὸν λεγόμενον κεφαλητίωνα. Zonaras.
τὰς τε καλαβρὰς ἑτὰς σικελὰς φόροις νέοις
ἐβάρυνε. κεφαλητίωνα κατὰ τὰς ἰσδαίας
δογματίσας αὐτὰς, ἑτὰ παρ' αὐτοῖς τικόμε-
να ἄρρενα ἀπογράφειν. Latini *Capita*
dixerunt. Abbo Floriacensis in Vita
liano. *Afflictiones populo provinciarum*
Calabria, Sicilia, Africa, vel Sardinia,
per diagrapha, seu capita, atq; nauticatio-
nes imposuit. Inde *Capitarius*, apud Ful-
bertum, epist. c. lxxiii. *Secundum benepla-*
citum cordis tui constituit tibi alium the-
saurarium, & capitarium de bonis cleri-
cis.

ΚΕΦΑΛΙΚΟΝ.

Κεφαλικόν. Medicamenti genus.
Demetrius Constantinop. Hieracolo-
phij lib. i. cap. CLXIII. λίσσανον ἄρρενα
κόψας ἑμπάσας, ἡ τὸ λεγόμενον κεφαλι-
κόν. Deinde. ἡ δὲ σύνθεσις τῶ κεφαλικῶ
ἐστὶν αὕτη. Et tunc describit. Inspecien-
dus locus est.

ΚΕΦΑΛΩΤΑΙ.

Κεφαλῶται, qui & κεφαλᾶσαι, sive κε-
φαλάδες. Capitanici. Olympiodorus. τῇ
ροδογαίᾳ γότθων οἱ κεφαλῶται ὁπλιμάτοι
ἐκαλῶντο, οἱ δώδεκα σιλιένοι χιλιάδας.

ΚΕΧΡΗ.

Κεχρῆ. Corona pretiosa. κεχρῆ. Μι-
λιτ. κέγχρϞ.

ΚΗΒΑΡΙΟΣ.

ΚηβάριϞ. *Cibarius*. Simeon Sethi
De Facult. Cib. οἱ μὲν (ἄρτοι) ῥυπαροί τε
καὶ κηβάριοι (ita scribo, non κηβαροί.)
ὀνομαζόμενοι, ὀλιγότεροί εἰσι.

ΚΗΝΣΕΤΕΙΝ.

Κηνσεῖν. *Censere*. Basilic. Eclog.
lvi. ἐν τῷ κηνσεῖν δέει καὶ τὰς ἡλικίας
ἀπογράφειν καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἀπογρα-
φῆς. In Constitut. Leonis & Alexan-
dri. πᾶσα κηνσευσις ἀπὸ αὐγῆς καίσα-
ρϞ ἐκτιθεῖσα ὑπολείπει πάντας τὰς ὁμα-
γενεῖς παρεσκεύασεν.

ΚΗΝΖΙΤΩΡ. ΚΕΝΖΙΤΟΡΕΙΑ.

Κηνσίτωρ. *Censitor*. Iustinianus No-
vell. xvii. πρῶτον ἀναγκαζομένων τῶν
κηνσιτόρων τὰς καλεμῆδας ἐκδέσεις ἀκρι-
βεῖς διδόναι. Hesychius interpretatur
geometram. κηνσήτωρ, ὁ τῷ γῆν μετρεῶν.
Isidorus in Glossis. *Censitores, agrimen-*
sures. Verus Inscripção.

Q. MED. L. F. POL. RVF.

LOLLIANO. G. NTIANO.

AVGVRI. COS. PROCOS.

ASIAE. CENSITORI.

PROV. LVGD.

Et in eadem paullo infra.

ITEM. CENSIT.

H. C. X. VIRO STL. IVB.

Hh

Hinc

Hinc κλωσιτωρία. Isidorus Pelusiotæ, lib. 1. epist. CCLXXV. ὑποψιδυρίσας γὰρ τῇ εὐηκόῃ ἀκοῇ τὰ κρατῶντο Συκοφαντίαν ἔλαβε παρ' αὐτῶν ἐνταῦθα κλωσιτωρίαν.

ΚΗΝΣΟΣ.

κλῶς. *Census*. Mitto quomodo vocari Latinæ etymon querant in sua lingua magistri Græci. Suidas. κλῶς, τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλ. ὅθεν τὸ καίνω, τὸ κοπιῶ, κλῶς. ἔτω τῇ ὀπχωρίῳ γλώττῃ οἱ ῥωμαῖοι τὴν ἐξέτασιν τῶν ῥωμαϊκῶν πλῆθους περὶ ἀγορεύουσι. Matthæus Euang. cap. XXII. Ὁπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τῶν κλῶς. Marcus cap. XII. ἔξες κλῶσον καὶ αἰσῶναι, ἢ εἰ; Constantinus Nov. III. περὶ τὸ μὴ διαπίπτειν τὸν ἐκ τῶν κλῶς φόρον. Passim obnivium est. Alij κίνος scribunt. Hesychius. κίνος, εἰδος νομίσματος. Ὁπικεφάλαιον. Iterum. κλῶς, βότῃ τις, τὸ δὲ τέλ. κίνος, διὰ τῆς ἰ. Item apud Etymologici Λατινότερον, ὑπὸ κίνον, ὑπὸ τέλ.

ΚΗΝΣΟΤΑΛΙΟΣ.

κλωσαλός. *Censualis*. Iustinianus Novell. XVII. εὐσυχωρήσεις δὲ ἡ βαλενταῖς ἢ κλωσαλίοις, ὡς καὶ περὶ γίνονται χωρίων, &c. Item CXXVIII. μηδεὶς διὲ παυλῶς ἐξέσω τῶν δημόσια τέλη εἰσπραττόντων, μήτε δὲ κλωσαλίοις, ἢ λογογράφοις, ἢ ἄλλοις τισὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεταμένων, λόγῳ ἀσυντίας κεκρήσθαι.

ΚΗΝΣΩΡ.

Κηνωρ. *Gephyr*. Suidas. κήνωρ. τιμητῆς, ὅθεν ῥωμαίοις ὄνομαζόμενον. Pænius in Metaphrasi Eutropij, lib. II. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ἄππιον κλαύδιον κήνωρ αἰρεῖται. Iterum. κύριοι δὲ ἦσαν οἱ κήνωρες ἐργῶν καὶ ποτῶν καὶ κοσμεῖν τὴν πόλιν.

ΚΗΡΙΟΛΑΡΙΟΝ.

Κηριολάριον. *Cercolarium*. Invenio in Glossis Græcolatinis. κηριολάριον. *Cercilarium*. Interpretor officinam cerarum, τῶν κηρωπώλων.

ΚΗΡΙΟΛΟΣ.

Κηριολός. *Cereolus*. In Synodo Ephesina. ἀπαυθῶσι τοῖς λαοῖς μονάζοντες μετὰ κηριολῶν ψάλλοντες.

ΚΗΡΚΗΤΩΡ.

Κηρκήτωρ. *Circitor*. Glossæ Basilicorum. κηρκήτορες, οἱ περὶ τὰς μαχομένους περιφέροντες, καὶ χορηγῶντες ὅπλα, αὐτοὶ μὲν ὀππασάμενοι μαχεσθαι.

ΚΗΡΟΒΟΥΛΟΝ.

Κηρόβουλον. *Cerea bulla*. In Constitut. Alexij Comneni, καὶν διὰ κινναβάρεως ὑποβρεσημασμένη τυγχάνη, καὶν τὴν κηρόβουλον φραγίδα φέρη. Sed de bullis dicam plenè, per hanc occasionem. Erant ex quadruplices; aurea, argentea, cerea, & plumbea. Omnibus utebatur Imperator, Patriarchæ verò tantum cerea prasina uti moris erat. vel etiam plumbea. Itaque legitur in Sancito quodam Germani. εἶχε τὸ, κλωϊανίαν, ὀπνεμένης ἐ. διὰ τῆς πατριαρχικῆς καὶ θείας χάριτος, ἐτὴν σωτήρη μολιβδίνῳ ὄσαν. Aurea utebatur Imperator in Constitutionibus ac mandatis ad reges, Sultanos, ac toparchas. Clarè accipimus ex Codino De Offic. aulæ Constantinop. ὁ μέγας λογοθέτης διαλάττει τὰ ὅθεν τῶν βασιλέως ὑποσηλόμενα περὶ ἀγμάτα καὶ χρυσόβαλλα περὶ ῥήσας, βασιλάνες, καὶ τοπάρχας. Invenio etiam ad Clerum datā apud Niceram, cuius verba statim sum prolaturus. Idem
vñs

vfus argenteæ. Phranzes Chron. lib. II. cap. X. *Ego cum literis bullâ argenteâ insignitis, & iurciurando firmatis, & multo milite miffus sum, ut Athenas & Thebas in potestatem reciperem.* Luitprandus in Legat. *Tulerunt autem & alias literas argento signatas, atque dixerunt, Papam vestrum.* &c. Ad matrem, uxorem, & filium. cerea, ad Despotam, Patriarchâ, Sebastocratorem, & Cæsarem plumbea utebatur. Codinus. ὁ ἑξακοιμήμενος τῆς Φενδόνης τὴν τῆ βασιλείας Φενδόνην λαμβάνων (Φραγίζε) διὰ κηρῶν δηλαδὴ. ἑδάμῃ γίνεσθαι ἀλλοτρίᾳ τῶ βασιλείῳ, ἢ μὴ πρὸς τὴν δεσποιναι τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τὴν δεσποιναι τὴν γυναικα αὐτῆς, καὶ τὸν βασιλείᾳ τὸν υἱὸν αὐτῆς. πρὸς δὲ δεσπότης, πατριάρχας, καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχοντας τῶν ἐντιμωτέρων, διὰ μολιβδίνης ἐκέλευε. Quem locum viri docti non intelligētes male sunt interpretati. Et observa obiter, aureæ bullæ signationem penes magnum Logothetam fuisse; & verisimile etiam argenteæ: cereæ verò, & plumbeæ, penes Accubitorem fundæ. Atque cerea quidem duplex erat; rubra scilicet, & prasina, dicebaturque δικήρυον: & utebatur utraque Imperator, quo innuebatur, ad eum etiam, pariter atque ad Patriarcham, docendi munus pertinere. Balsamon De Privileg. Patriarch. οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ πατριάρχαι μεγαλύνονται μὴ καὶ διδασκαλικοῖς ἀξιώμασι, διὰ τὴν τῆς ἀγίας χρίσματος δύναμιν. ἐντεῦθεν γὰρ οἱ πιστὸι δεσπότη καὶ αὐτοκράτορες κατὰ χηρῶν ὁμιλεῖσι τῶ χριστιανῶ λαῷ, ἢ θυμωσιν ὡς ἱερεῖς, καὶ μετὰ δικαίᾳ σφραγίζονται. Et hinc Ἐπισημονάρχης appellabatur, ut ex Demeitrij Chomatēni Responsis supra do-

cuius. Dixi anteâ aureæ bullæ præfuisse magnum Logothetam, id quod præter Codinum nobis etiam ostendit Nicetas in Man. Comneno, lib. III. ἀκὴν κατὰ καρδίᾳς ἐτέρων ἀνθρώπων παληγὴν εἰληφώς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης, ἐκ τῆ τῶ συμμαχίᾳ διορθῆσαι διοχεῖον ἐρυθροδάνε διαλίθοι χρύσειον, καὶ τοῖς ὅροις ἡμισατήσαι, &c. ἀ τῶ λογοθετικῷ δηλαδὴ οὐ φησὶν ἡσασ ἀρμόδια. Subscribebat autem aureis bullis Imperator literis rubris, id est, cinnabari. Gregoras lib. IV. ἐπέτερεσε δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ καὶ δὲ ἐρυθρῶν ὑπογραφεῖν γραμμάτων πρὸς ἀγμάτα. Hinc appellat. ἐρυθροσήματον γραμμα Nicetas in Man. Comneno. lib. I. ὁ δὲ μέγας δομέσικος τῆς τῆ βασιλείων φυλακῆς ἡμιμεληθεὶς, καὶ τῆς τῆ βασιλείας μακρῆς πρὸς τοῖς αἰσίοις ἀναγορεύσεως, γραμμα ἐρυθροσήματον (Φραγίζε) τε χρυσεῖα καὶ σιρκῶ νήματα, ἐμπεδὸν κόγχης ἀναδεδεμένῳ αἵματι, τῶ κληρῷ τῆ μεγάλῃ καὶ ἀποδίδωσι. Et πρὸς, ἐρυθροδανωμένῳ γραφῇ. Gregorius Dialogus epist. I. ad Leonem Isaurum. καὶ τῶς πρώτον, καὶ ἐξάμερον, ὅτι τὰ σὰ γραμμάτα, καὶ ἐκ ἀλλότρια ταῖς βασιλικαῖς (Φραγίστη) ἐ(Φραγισμῶ) ἀ(Φαλῶς), ἔ(σωθεν) ἀ(Φαλῆς) ὑπογραφαὶ διὰ κινναβάρους ἰδιόχρησται, ὡς εἴδοιτο τοῖς βασιλεῦσιν ὑπογράφειν. Præter hanc subscriptionem tres quoque in fronte cruces ejusdem coloris addebat, per quas tacite scilicet jurabat, rata se ea velle quæ scriberet. Phranzes lib. III. cap. IV. Imperator manu sua eo vidente tres cruces cinnabari in fronte bullæ ad confirmationem pro consuetudine exprimit, bullamq; auream Legato in manu tradit. Patriarcha subscriptione cæruleâ uti cæpit sub primis Palæologis.

Hh ij Cantar-

Cantazenus lib. i. i. cap. xxxvi. Patriarcha, quia gradum permutare nō poterat, habuit se augustiorem fecerat, & in subscriptionibus colore caeruleo est usus.

ΚΗΡΟΚΙΣΣΙΡΟΝ.

Κηροκίσσιρον. Demetrius Constantinopol. Hieracosophij, lib. ii. cap. LXVI. ἔλαμον ῥόδιον, καὶ κηροκίσσιρον μετὰ μαθήσεως ἵσω μέτρῳ χύτρου καινὴν εἰρήσεις. Vocat autem ita compositè, quod paullo ante disjunctum dixit, κηρὸν καὶ κωστίον.

ΚΗΡΟΜΑΝΟΤΑΛΙΟΝ.

Κηρομανάλιον. Candelabrum ceresum. Typicum Sabæ. καὶ εὐτεπέζας τὸν θυμιατὸν τίθησι λαμπάδα μετὰ κηρομαναλίας εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΗΡΟΜΑΣΤΙΧΗ.

Κηρομασίχη, sive, κηρομάστιχον. Eu-chologium. εὐτεπέζεται ὡρὰ τῶν ὀπίηδύως ἐχόντων εἰς τὸ κηρομάστιχον μετὰ τετραμυδίας μαρμάρου ἐν χύτρῳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν κηρομάστιχον τῆς λευθείσης ἀγίας τεραπέζης ἑστάν. Ibidem alio loco. εἶτα πρὸς ἀγομῶν τῶν λευθάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ κηρομασίχῃ, ὅτι χεῖρ τῷ τοῖς ὁ ἀρχιερεὺς μύρον.

ΚΗΡΟΤΑΛΑΡΙΟΙ.

Κηροτάριοι. Cerularij. κηροπῶλαι. Cedrenus. καὶ τινὰ κηροτάριον ὄντα ἐν τῷ φόρῳ αἰνέει τυγαχάοντα ἐκ πόνων ἰδίῳ μετὰ σκελάρμῳ ὁ ἀμφοτέρω φησι, &c.

ΚΗΡΟΦΟΡΟΣ.

Κηροφόρον. Qui candelas ac cereos ad templum ferebat, accendebatque: & aliter κανδηλάτης dicebatur. Panton Demirac. Archang. S. Michaë-

lis. ἐν τοῖς χρόνοις μιχαὴλ ἀνακτῶ καὶ θεοδώρας τῆς τέττα μητρὸς ἦν τις αἰνὴρ ὀνόματι μαρκιανός, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων γενόμενος κηροφόρος τῶ πανσέπτι ναεῖ αὐτῶ.

ΚΙΒΕΝΤΙΖΩ.

Κιβεντίζω. Vide γυβεντίζω.

ΚΙΒΟΣ.

Κίβον. Cibus. Etymologici Auctor. κίβωτος, ὡρὰ τὸ καὶ εὖ ἐκεί τὴν ἐόσιν, ἡ γὰρ τὴν τροφήν. καὶ λέγει ὡρὰ, ὅτι ἴσως ὡρὰ τὸ κίβον ἐστὶ τὸ ζημαῖνον τὴν τροφήν. Ridicula etymologia.

ΚΙΒΟΤΡΓΙΟΝ. ΚΙΒΟΥΡΙΟΝ.

Κιβούργιον, sive κιβόριον, αὐτὸ κιβόριον. Templum. Monumentum. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγεια, τεμνύνη, κιβούργια, μνήματα. Et μόχ. ἀγείουσι, τεμνύουσι, εἰς τὰ κιβούργια. Iterum alibi. μνήμα, ἢ τάφον, ἢ κιβόριον.

ΚΙΚΟΝΕΙΟΝ.

Κικόνειον. Ciconia. Suidas. κικόνειον, ὀρνέον.

ΚΙΛΙΑΚΙΑ.

Κιλιάκια. Hero in παρεμβολαῖς. εἰς τὴν ὑπὸ τῶν κερῶν βίας διαζυγία καὶ καλὰ πέσοι τὰ τεῖχη, καὶ χρηρὲς εὐθείας δότο γινώσκου, ἀλλὰ κιλιάκια μὲν κρεμασθῶ, πρὸς τὸ δεχέσθαι τὰ πεμπόμενα βέλη. Sed legendum cenfuerini. ἀλλὰ κιλίκια.

ΚΙΝΕΟΣ.

Κίνον. Vide κήνον.

ΚΙΝΣΤΕΡΝΑ.

Κινστέρνα. Cisterna. Hesychius. κινστέρνα, λάκκος φρεάτιον, βάρανδρον, ἢ βύθιον. Mauritius Strateg. x. καὶ φιδάσφιν κινστέρνα οἰκοδομηθῆναι, καὶ ὁμβρῶν ὑπο-

ὑποδείξιαι ὕδωρ. Codinus in Orig. Constantinop. ἐνθα δὲ καὶ ἡ ψυχρὴ καλε-
μένη κινεῖται. Apud Suidam innomi-
natus Auctor, τὴν μακισίαν κινεῖται ὁ
βασιλεὺς αἰσάσι. κτίζῃ ὁ δίκωρ. In
Glossis Græcobarbaris γηστῆρα ἰscribi-
tur. ἀμάρα, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορροή. ἡ
γηστῆρα, ἡ δεξαμενὴ. Iterum alibi. Φρέα-
τα. λάκκοι. γηστῆρες.

ΚΙΡΚΕΛΛΙΑ.

Κιρκέλλια. *Circelli*. Circuli. Glossæ
Græcobarbaræ. ψέλλια. κρέκοι. δακτύ-
λια. δακτυλίσια. κερκέλλια, ἡ κιρκέλλια.
Et mox iterum. ψέλλια. κερκέλλια. κερ-
κέλλια. δακτυλίσια.

ΚΙΡΚΗΣΙΑ.

Κιρκήσια. *Circensia*. Ludi Circen-
ses. Arrianus in Epictetum lib. iv.
cap. x. καὶ τοῖς ἡ τετρακίς Πιττῆμα καθίζαι,
καὶ κιρκήσια δῖνα, καὶ πυρρῶσι δῖπνῃσαι.

ΚΙΡΚΗΤΟΡΕΣ.

Κιρκήτορες. *Circitores*. Vide locum ἐ
Glossis Basilicorum. κηρήτορες.

ΚΙΡΚΟΣ.

Κίρκ. *Circus*. Hesychius. κέρκ.,
κέρκ., ἐν ᾧ ἡ κώπη εἰσέρχεται.

ΚΙΤΡΑΤΟΝ.

Κιτράτον. *Citratum*. Potionis medicæ
genus. Alexander Trallianus lib. ix. ἥ
δὲ σποπομάτων ἀριστόν ἐστι τὸ κονδίτον, ἔτὸ
ἀπιάτον, καὶ τὸ αἰσάτον, ἡ λιβυσικάτον, ἡ
ἀψινθάτον, ἡ κιτράτον, ἡ μασιχάτον.

ΚΙΤΡΗΝΙΑΖΕΙΝ.

Κιτρηλιάζειν, sive κητηνιάζειν. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀπεποράσαι. ἀπεχλω-
ρίσαι. ἐκκιτρηλιάζειν. ἔχασε τὴν ὄψιν.

ΚΙΧΛΑΤΟΣ.

Κιχλάτ. *Turdi colorem refe-*
rens. Orneosophion. τὸ γὰρ κόκκινον
καὶ κιχλάτον τὸ ψηφὶν ἀδόκιμον. Et mox.
τὸ κατὰ πολὺ μαῦρον, ἡ τὸ λευγόμενον κασα-
νόν, ἡ καὶ κιχλάτον.

ΚΛΑΒΙ.

Κλάβι. *Tuber pilei. Apex. Exstat in*
Turcograciâ Crusij.

ΚΛΑΜΑ.

Κλάμα. *Dolor. Tristitia. Planctus.*
Glossæ Græcobarbaræ. διὰ τὴν λύπην,
πένθ. καὶ κλάμαν τῷ ἀνδρός της. Et se-
pe illic occurrit.

ΚΛΑΜΑΤΟΝ.

Κλάματον. *Luctus. Dolor. Lamen-*
tatio. Glossæ Græcobarbaræ. λυπητι-
κόν. ἄξιον λύπης. ἄξιον κλαμάτης.

ΚΛΑΜΟΤΡΙΖΕΙΝ.

Κλαμμερίζειν. *Eiulari. Plangere.*
Glossæ Græcobarbaræ. ἐκλαυσι. ἐκλα-
ψεν. ἐκλαμμερίζε.

ΚΛΑΝΝΕΙΝ.

Κλαάνειν. *Frangere. Pro,* κλασ-
Glossæ Græcobarbaræ. κλαυνοκοπεῖν
ἡ κλαάνει. ῥίπτει. ἡ ῥίθγει. Occurrit ite-
rum alibi.

ΚΛΑΝΝΟΚΟΠΕΙΝ.

Κλαυνοκοπεῖν. Vide, κλαάννειν.

ΚΛΑΠΑ.

Κλάπα. *Clapa, sive Claba, vel Clava.*
Suidas. κωλοβάθρα, τῆς λεγομένης κλά-
πας ὄψος πολλῶς. Hinc *Clapularius, si-*
ve Clabularius, & Clauularius cursus in l.
ad procurationē. 23. Cod. Theodos. De
Curs. Publ. Ad procurationem clabularij
Hh iij. cursus

curfus eligendi sunt ex eo hominum genere. Iterum in l. Curfus. 36. Curfus magnificipes clabularij, ex quo hominum genere debeant ordinari, apertissimâ lege decrevi. Et in l. usurpationem. 62. Exceptâ magnitudine tuâ, præsumendi velocis & clabularij curfus nullus habeat potestatem. Occurrit quoque in Cod. Iustiniani, l. penult. De Curf. Publ. Neque rectè viri docti volunt rescribere, caballarem cursum. Ammianus lib. xx. Cum familiaribus eos ad Orientem proficisci præcepit, clauularis curfus facultate permittit. Hinc item Clavicularij, harum clabarum, sive claparum, fabri: unde coniunguntur in l. Artifices. 1. Cod. De Excusat. Artific.

ΚΛΑΠΟΣ. ΚΛΑΠΩΤΟΝ.

ΚλάωⓈ, sive *κλάω*Ⓢ. *Clavus*. Hinc *κλαπωτόν*, sive *κλαβωτόν*. *Clavatum*. *Clavis* ornatum. Codinus De Offic. Aug. Constantinop. αἰσαύτως καὶ ἡ σέλα, ἔχουσα ἔμπροσθεν τε καὶ ὀπίσθεν μαργεῖλαιον *κλαπωτόν*. Iterum. τὸ σκιαδίων τῷ μεγάλῳ δίσκῳ χρυσοκόκκινον *κλαπωτόν*, αὐτοῦ αἶψⓈ. Et alio loco. τὰς δὲ *κλαπωτά* φορῶντας οἱ περὶ ἡλωθέντες ὑπηρεταὶ τὰς ἰόπας ἐκάσων ἰσίων γινώσκοντες φέρουσιν αὐτὰς, καὶ πολυχρονίζουσι καὶ ἔτοι. Hinc χρυσοκλαβα, & χρυσοκλαβαρικά, de quibus infra diximus. Viri docti putant esse vocem Arabum, & Syrorum, quæ merè Latina est; & aliter interpretantur, quàm debebant.

ΚΛΑΡΙΑ.

Κλαρία. Phortius *σελίη*. *περγαμ.* lib. 1.

μετὰ ταῦτα να κεντάξῃς
χώμαⓈ καὶ τὰ σοιβάξῃς

ἔναν πάτον μὲ ὀρδινίαι
ἄλλον δὲ μετὰ κλαρία,

Iterum.

ὥσπερ τὰ χαμπινία,
ἢ τρώματα, ἢ κλαρία.

Pfcellus. περὶ γραμματικῆς exponit quid sit.

κλαρία δὲ, τὰ ψέλλια. κυκλισμοὺς, μικροὺς γέλας.

ΚΛΑΣΤΟΝ.

Κλαστόν. Vide *κατακλαστόν*.

ΚΛΑΨΙΜΟ.

Κλάψιμο. Corona Pretiosa. *κλάψιμο*. *Lamentatio*. *Θρήνη*Ⓢ. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸν ἔθαψε με *κλάψιμον*, καὶ με μέγαλον *Θρήνη*Ⓢ.

ΚΛΕΓΕΙΝ.

κλέγειν, Pro, *κλαίειν*. Anonymus De nuptijs Thesei.

κλέγω, *Θρήνω*, καὶ *Θλίβομαι*, τὸ πᾶς ἐκατέλεγει.

ΚΛΕΙΔΟΝΙΑ.

Κλειδονία. Corona pretiosa. *κλειδοίνα*. *Serra*. *κλεῖθρον*.

ΚΛΕΙΘΡΑΔΕΣ.

Κλεθράδες. Fabri scrarij. Occurrit apud Crusium in Turcograciâ.

ΚΛΕΙΝΩΔΙΟΝ.

Κλενώδιον. *Clenodium*. Veteres κληνώδιον appellabant. Ex idiomate Alemānico, & Flandrico. Nicetas De fide Orthodox. lib. v. cap. xxvi. interprete Petro Morello. *Ναμ quid aliud, quæso, fecissetus, cum primaria sedis pontificem, & ceteros, ut ordine subsequuntur, episcopos, unico nutu & verbo permisisse videre.*
mus,

pas, ut sacra cli nodia auellerentur, gentibusq; tanquam canibus ad epulas parandas exponerentur. Minimè dubium est, quin in græco textu doctissimus interpres invenerit, κληνώδια. Videntur etiam Latini posterioris ævi. Historia Australis: Tradiderat duas coronas aureas, & sceptræ regalia, ac pretiosissimam amphoram aureā nobilissimis gemmis undique adornatam mira pulcritudinis, & alia quam plura clenodia aurea. Annales Egmondani. Ex scrinijs & cistis Abbatis violenter effractis cum eorum instrumentis plurima bona & clenodia rapuerunt.

ΚΛΕΙΣΟΤΡΑ.

Κλησῶτρα. Clusura. Suidas. ἐμβολήν, κλησῶτραν, εἰσοδον. Iterum. κλησῶραι, ἔτω καλῆνται τὰ ὀχυρώματα τῇ διαβάσειν τῇ πατρὶς τῇ ῥωμαίων φωνῇ. Constantinus Chliarenus in Sancito. διηγῆσαι τῶν ἐν τῇ αἰν ἐνόμοις λησῶς εἰς τὴν κλησῶραν τῇ ἀγίᾳ βασιλείᾳ, & φονεῦσαι αὐτὴς. Marcus Eremita De lege Spirit. cap. cxi. πρὸς βολὴν ἐστὶν αὐτῶν κίνημα καρδίας, κλησῶρας δίκην ὑπὸ τῶν ἐμπειρῶν κατεχομένη.

ΚΛΕΙΣΟΤΡΑΡΧΗΣ.

Κλεισεράρχης. Clusurarcha. Clusuræ præfectus. Cedrenus. ἀλλὰ καὶ τῶν ὀτῶν χαρσιανῶν καταδωξας κλεισεράρχης καλεῖται μετὰ τῇ στρατεύματι. Constantinus De Administ. Imp. καὶ ὁνομασθῆναι μὲν τὸν βασιλικὸν κλεισεράρχην, ὡς καὶ γέγονεν. τὸν ἰσχυρὸν κλεισεράρχην εἰς τὸ συμπρόσιον.

ΚΛΕΠΤΑΒΒΑΔΕΣ.

Κλεπταβάδες. Abbates qui fraude dignitatem istam invaserunt. Ioannes Tzetzes Chil. ix.

ἐγὼ δὲ ἀσεύως εἶρηκα τῶν μοναστῶν τὰς νόμους

θύραν τῶν ζώνων; μᾶλλον δὲ σπένδω ἐν κοινοβίῳ.

μὴ διὰ θύρας βαίνειν δὲ λέγω τὰς κληπταβάδας.

Et occurrit illic aliquoties.

ΚΛΕΦΤΗΣ.

Κλέφτης. Corona pretiosa. κλέφτης. Furr. κλέπτης.

ΚΛΗΜΑ.

Κλήμα. Pagus. Constantinus De Administ. Imp. καὶ λήξας αὐτῶν τε χειρῶν, καὶ τὰ λεγόμενα κλήματα. Occurrit apud eundem bisterve.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ.

Κληρικοί. Clerici. Iulianus in epistola ad Bostrenos. τὰ γὰρ παλαιοὶ τὰ πρὸ τῶν λεγομένων κληρικῶν ἐξαπατημένοι, πρὸ δηλονότι ταύτης ἀφανισθείσης τῆς αἰτίας τῆς ἀδελείας. Codinus De Orig. Constantinop. τὰ δὲ πρὶν κλήρια ἦσαν τῶν κληρικῶν.

ΚΛΗΡΟΣ.

Κλήρος. Clerus. Le Clergé. Suidas. λέγειν κλήρον καὶ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων. Primus hunc instituit Hyginus Pontifex temporibus Antonini Pij. Anastasius in vita ejus. Hic clerum composuit, & distribuit gradus. Quadruplex verò erat in Imperio Orientali: primus Imperatoris, secundus Imperatricis, tertius Patriarchæ, sive ecclesiæ, quartus Exocataccolorum. Tres priores est observare ex isto loco Codini De Offic. aulæ Constantinop. ἡ δὲ πρωτοψάλτῃ ἔχει ἡ ἐκκλησία. ἀλλὰ διομέσικον. ὁ δὲ βασιλικὸς κλήρος, ἀμφο-

ἀμφότερες. Ὁ δὲ μὲν πρῶτοισι φάλησιν τῆ βασιλικῆς ἐξάρχοντες κλήρης, ὁ δὲ γὰρ δομέσικον τῆ διασημικῆς. Et de tertio Nicetas in Man. Comneno, lib. 1. *ῥεῖμα ἐρυθροσήμασιν* (φραγίδι τε χρυσεῖα) *ἐκκλησιῶν ἡμῶν*, ἐμπεδον κόγχης αἰαδεδευμένῳ αἵματι, τῷ κλήρω τῆ μεγάλης καὶ ὑποδιδωσι. Constabat autem ex presbyteris sexaginta, diaconis viris centum, foeminis quadraginta, subdiaconis nonaginta, lectoribus centum decem, psaltis viginti quinque, & ostiariis ceterum: numero à Iustinianō ita constituto, cuius hæc verba sunt Novellâ. 111. *Θεοφίλου μὴ περιείρω* μὲν ἐξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἀγιωτάτω μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ εἶναι, διακόνες δὲ ἄρρενας ἐκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, ἑξωδιακόνες ἐνενήκοντα, ἀαγιώτας δὲ ἐκατὸν δεκάς, ψάλτας ἑκοσι πέντε. ὡς εἶναι τὸν πάντα ἀριθμὸν τῶν εὐλαβεσάτων κληρικῶν τῆ μεγάλης ἐκκλησίας ἐν τετρακοσίοις ἑκοσι πέντε προσώποις, καὶ ἐκατὸν πρὸς τούτοις τῶν καλεσμένων πωλυρῶν. De quarto est iste locus Codini. κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξωκατάκοιλοι ἱερεῖς ἐν εὐρίσκοις ἔχοντες ἑκάστοις ἐκκλησίας, καὶ ὑπὸ αὐτοῖς κλήρον. Sed hunc postea vnâ cum Exocatacœlorum sacerdotio Patriarchæ sustulerūt, ut docemus in ἐξωκατάκοιλοι. Imperatorij cleri mentio etiam est apud Gregoram lib. v. ἔχων ζυωργῆς καὶ ζυλλήπορας τῶ ἀγῶν, τὸν τε μελιτῆνιῳ τῶν, ἑ τὸν μελοχίτῶν, ἀρχidiaκόνες ὄντας τῆ βασιλικῆς κλήρης. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij. Θεοφάνης ἐκείνος τῷ κληρικῶς μὲν τότε βασιλικῶς, ὁ δὲ ἔξω (φραγὶς) ἱκανῶς ἔχοντες τῷ βασιλεῖ νομιζόμενοι. Cantacuzenus lib. 1. cap. XXI. *Ὡς δὲν post, cūm ita v-* *sus posceret, in Clerum Imperatoris eun-* *dem cooptauit.* Zonaras in Leone Ar-

menio vocat, τὰς τῷ βασιλικῷ κοιτῶν κληρικῶν: vbi insigniter fallitur eruditissimus vir, Hieronimus VVolphius, qui *cubicularios* interpretatur. Et de hoc ipso intelligendus est Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ὄργανον δὲ ὑποπτήθειον πρὸς τῷ ἔχον αὐτῶν τινὰ διαβόητον ὑπὲρ πανεργία, τῶ ταγματῶς τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ψαλλόντων τῶν πρὸς αὐτοῖς ἔχοντες. Habitabant autem hi clerici primitus in ædibus quisque suis, & tertiâ noctis vigiliâ ad eburneam palatij portam conveniebāt, per quam in ecclesiam intromittebantur, vota deo matutina nuncupaturi: Sed quia permixti his percussores palatium ingressi Leonem Armenium interemerunt, ex eo tempore, eaque de causâ constitutum est, ut in palatio habitarent circa cubiculum Imperatoris. Postremum hoc indicant verba Zonaræ citata, non intellecta VVolphio; priora omnia clare Cedrenus. *ἔθ' ὅτε* ἐπεκράτει τότε, μὴ, ὡς περ νῦν, ἐνθρον τῶν βασιλείων, ἐκ τότε λαβὼν τῶ ἀρχῇ, μένειν τὰς τῇ ἐκκλησίᾳ τῶ παλατίῳ ψαλλόντας κληρικῶς, ἀλλὰ τοῖς ἰδίῳ οἴκοις. περὶ δὲ τῷ τῷ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀγείρεσθαι κατὰ τῶν ἐλεφαντίνων, καὶ κεῖθεν ἀπέναι πρὸς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῷ θεῷ τὰς ἐὼθινὰς δόξας διδόναι εὐχὰς. Vt autem in Orientali Imperio clerus erat proprius Imperatori & Imperatrici, sed geminus; ita in Occidentali quoque, sed vnus: & ut ille Protopsaltæ, iste Domestico suberat; ita hic Apocrisiario, sive Capellano. Discimus ex Hincmaro epist. III. cap. xvi. *Apocrisarius autem, quem* *nostrates Capellannum, vel Palatij custodem* *appel-*

*appellant, omnem clerum palatij sub cura
& dispositione sua regebat.*

ΚΛΗΤΟΡΙΟΝ.

Κλητόριον. Vide κτητόριον.

ΚΛΙΑΡΙΣΟΣ.

Κλιάριος. Glossæ Benedic. Vrsus.
ἀρκίος, κλιάριος.

ΚΛΙΒΑΝΟΝ.

Κλίβανον. & κλιβαΐον. *Clibanum.*
Lorica Leo Constitut. vi. εἰ δὲ ὡς
τὸν δὲ καὶ θώρακας ἔχεν, οἱ τινες καλεῖται
κλιβαΐα. Achmes cap. CLVI. ἐὰν
δὲ τις ἴδῃ ὅτι ἐκτετύχῃ τὸ λεγόμενον κλι-
βαΐον μονομερές, εὐρήσει τένοντα ἕκαστον
ἐν τῷ ὀπίσθι δριγύματι αὐτοῦ. Vide Glossa-
rium Rigaltij.

ΚΛΙΔΗ.

Κλιδή, Pro, κλειδίον. Corona pretio-
sa. κλιδή. *Clavis.* κλείς.

ΚΛΙΜΑΤΕΡΗ.

Κλιματερή. Vitis arbutiua. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀγγατῶ. τὸ εἰς ἀνα-
δεδρασίαν ξύλον. τὸ ξύλον ὅπως ἐν εἰς
τὴν κληματερίαν.

ΚΛΟΤΖΑΝ. ΚΛΟΤΖΟΚΟΠΛΟΥΝ.

Κλοτζοκωπλῶν. Calcibus percutere.
Calcitrare. Idem quod κλοτζᾶν, five
κλωτζᾶν, ut alij scribunt. Exstat in Tur-
cograciâ Crusij. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀἰξ σκυρία. αἶρα ὅπως κλωτζᾶ, ἡ γυν-
λακτίς. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

κλώτζοντας ζᾶν ἡμπόριε, κιαπάνε ἐς ρε-
φέτον.

ΚΛΟΤΒΟΝ.

Κλωβον. Sigillum. In Glossario La-

tinogracoinuenio, *Calamiter.* ἀπὸ κλω-
βος κρέας ζῶ λίπῃ. Quod etsi non fa-
tis intelligamus, tamen videmus illic
vocem, de quâ agimus. Malè viri do-
cti rescribunt, ἀπὸ κολοβῶ. Ioannes
Tzetzes Chil. v.

ἰσοτιμῶν καὶ τῷ αὐτῷ κλωβῷ ζυμερι-
βάζων.

At errat illic quoque Interpres, qui pu-
tat esse nomen proprium. Hinc περι-
κλωβίζιν, περιφραγίζιν. Exstatque Ba-
silic. Eclog. xxxv. Tir. viii. περὶ τῶν
ἐν διαθήκῃ χαραγέων, ἢ περικλωβισθῆν-
των, ἢ ἀπαλειφθῆντων. In Glossis est, πε-
ρικλωβισμός, κατὰ χαραχθῆναι.

ΚΛΟΥΘΕΙΝ.

Κλωθεῖν. Pro, ἀκολυθεῖν. Sequi. Ioan-
nes Glycas De Van. Vita.

καὶ ὅπως μὲς ὁ δὴ γὰρ ὁ καιρὸς ἐκείθεν αἰ-
κλωθεῖται.

ΚΛΥΣΤΕΡΙΑ.

Κλυστερία. Herbarum genus. Demetri-
us Constantinop. Hieracosophij lib.
ii. cap. xxviii. ἡ βοτάνη κλυστε-
ρία μετὰ λευκῇ τῇ ὡς, καὶ μέλιτι, καὶ
ἄλλαι ὀλίγαι μίξας.

ΚΛΩΒΙΟΝ. ΚΛΩΒΟΣ.

κλωβίον. Cavea. Nassa. Oppiani
Scholiastes Halieut. lib. iii. κύρτοισιν.
σκεύεσιν αἰλιυτικοῖς. ζωρείοις. κλωβίοις.
Iterum postea. κύρτον. ζωρεῖον. κλωβίον.
Diminutum est ἀκλωβός. Glossæ Græ-
colatinæ. κλωβός. Cavea.

ΚΛΩΖΑΤΟΝ.

κλωζάτον. Planta pedis. Nicetas in
Man. Comneno, lib. iv. ἐξῶ ζαν αὐτῶς
τῇ λατῶ, παλαιοὶς καὶ τῶν γλαίων τῷ
κλωζάτῳ. Sed scribendum censeo, τῷ

li κλυτ-

κλώτζω. Nam κλώτζον dicebant: unde κλωτζοκοπῶν, & κλωτζῶν, de quibus supra.

ΚΛΩΝΑ.

κλωνά. Filium. Corona pretiosa κλωνά. Filium. κλωστήρ.

ΚΛΩΣΙΑ.

κλώσια. Lemnisci aurei à peplo dependentes. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΚΛΩΤΖΑΝ.

κλωτζῶν. Vide κλωτζοκοπῶν.

ΚΝΙΘΘΕΣ.

κνίθθες. Vtricæ. Glossæ Græcobarbaræ. κνίδα. κνίθθες. σκνίθθες.

ΚΟΒΑΡΙΣΚΙΟΝ.

κοβαρίσκιον. Glomus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLII. καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κοβαρίσκιον ποιήσας ἀπὸ μαλίσ ἀπολύτῃ ἀποκάτωθεν τῶν πτερυγίων θήσας, καὶ βάλλῃς αὐτὸν λαυάτον. Legitur κοβάρι apud Crusium in Turcogræciâ.

ΚΟΒΓΕΙΝ.

κόβγην. Pro, κόπην: sic κούβγην, pro κούπην. Et talia. Glossæ Græcobarbaræ. σκύνοντες τὸ ρωμαίσιον τὴ πόλιν, ἢ κόβγοντας το. Et occurrit illic non semel.

ΚΟΓΓΙΑΡΙΟΝ.

κογγιάριον. Congiarium. Congius. Epiphanius De Pond. & Mens. κογγιάριον διέμετρον ἐστὶν ὕψος, καὶ αὐτὸ παρ' ἑβραίοις ἐκφωνήμενον.

ΚΟΓΙΝΟ.

κόγινο. Spadiceus. Occurrit in Turcogræciâ Crusij.

ΚΟΓΚΛΟΣ.

κόγκλῳ. Taxillus. Glossæ Græcorum barbaræ. αὐτίζηλον. ἀσφαγαλὴ ἐν κύκλῳ. σρογγύλον, καὶ εἰς τὸν γυρὸν ὅλον μὲ πᾶς ὄζος. ἢ ὁ γυρὸς, γυμάτῳ ζάριον, ἢ ὄζος, ἢ κόγκλας.

ΚΟΓΝΑΤΟΙ.

κογνάτοι. Cognati. Basilus Achridenus in Resp. ἐδιαφοράτις ἐκ ἑσῶ ἀγνάτων καὶ κογνάτων. Sæpe occurrit in libris Iuriconsultorum Græcorum.

ΚΟΔΙΚΙΛΛΙΟΝ.

κοδικίλλων. Codicillus. Vide, κωδίκιλλον.

ΚΟΔΡΑ.

κόδρα. Quadra. Glossæ Græcolatinæ. καὶ κόδρα. Codra. Quadra.

ΚΟΔΡΑΝΤΗΣ.

κοδραντής. Quadrans. Suidas. κοδραντής, τὸ παῦ, ἢ λεπτὰ δύο. Moschopolus. κοδραντής, νόμισμα. Epiphanius De Mens. σίκλῳ, ὃ λέγεται καὶ κοδραντής, τέταρτον μὲν ἐστὶ τῆς ἐγγύας, ἡμισυ δὲ τῆς αὐτῆς, δύο δραχμας ἔχον. Marcus Evangelista, cap. XII. καὶ ἐλθὼν ζα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶ κοδραντής. Apud Hesychium legitur. κοδραντής, τὸ παῦ, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, τὸ παῦ, ἢ λεπτὰ δύο. Sine dubio mendum est, legendumque, κοδραντής. Rectius alibi. κοδραντής, τὸ παῦ, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἢ λεπτόν. τὸ δὲ λεπτόν ἐξακιχλίσαντα λείπει, ὃ ἐστὶ νόμισμα ἐν, ἢ κακκοί τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον λίτρας ἑκατὸν εἰκοσι πέντε. ὃ δὲ κοδραντής, νόμισμα τρία. ὃ δὲ ἐχαλῶ κοδραντής, τὸ τέταρτον τῆς φόλεως. Qui locus est contaminatissimus. Restituamus.

πνυς. τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἡ λεπτὰ διύο. Sic Suidas, & ipse hic Hesychius alibi, loco citato. Iam λεπτὸν, vnum valebat nummum, vt ipse testatur istis verbis. τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακχιλιοςδὸν ταλαύτη, ὅ ἐστι νόμισμα ἐν. & quadrans λεπτὰ διύο: ergo postea legendum: ὁ δὲ κοδράτης νομίσματα δύο. Orta menda est ex confusione numerorum β'. & γ'. Matthæus Euangelista cap. v. αἰνὼ λέγω σοι, ὃ μὴ ἐξέλθῃς ἐκῆθεν ἕως αὐτοδοσῶς τὸν ἑχθρὸν κοδράτην. Ex hoc loco nata proverbialis loquendi forma, quā vltimus quadrans pro vniuerso sumebatur: atque hinc τὸ παῦ interpretantur magistri Græci, ut est videre in locis citatis.

Κ Ο Δ Ρ Ι Τ Η Σ.

Κοδρίτης. *Quadratus*. Panis. Suidas. κοδρίτης, ἄρτος. De eo ipso loquitur Athenæus lib. XIII. πόθεν ὑμῖν εἰδέσθαι ὅτι καὶ κύβοι, ἔχ' ὅς αὐτὸ μετὰ χειρὸς ἔσθῃ, ἄρτοι εἰσὶ τετραγώνοι ἢ οὐσμητοὶ ἀνῆσθαι, καὶ τυρῶ, καὶ ἐλαίῳ.

Κ Ο Ι Α Θ Ο Σ.

Κοιάθ. Προκιάθ. Glossæ Basilicorum. κοιάθης. σκαφιόλια.

Κ Ο Ι Α Ι Σ Ι Τ Ω Ρ.

Κοιασίτωρ. *Questor*. Moschopulus. κοιασίτωρ, ὁ ἐπ' ἐγκλήμασι τιμωρὸς. Basilic. Eclog. VI. Θεωρίζομεν τὸν τλὼ ἀρχὴν τῶ κοιασίτωρ, ἥτοι ἐρευνῆτ' ἔχοντα ταύτην.

Κ Ο Ι Α Ι Σ Τ Ω Ρ.

Κοιάςτωρ. *Questor*. Moschopulus. κοιάςτωρ, ἀξίωμα ῥωμαίων. ἐστὶ δὲ ὁ συζητῶν καὶ ἐρευνῶν ὅππῃ χρημασι. Menander De Legat. εἰσάγει κατὰ τῶν περὶ τῶν χω-

ραν πρεσβυτῆς γαῖαν ἐν τοῖς βασιλείοις πατράσι τειλῶν, καὶ τλὼ λεγομένην τῶ κοιασίτωρ δέπων ἀρχὴν. καὶ οἶμαι ἐκ τῆς αἰσθητῆς ὅτι λελεχθαι ῥωμαίοις. Priscus in Hist. Goth. ἐβέλετο καὶ ὀπιγόνων ὁ πλάνθας συμπερσεβύειν αὐτῷ, ὡς μεγίστην ὅππῃ σοφία δρόξαν ὀπιφερόμενον, καὶ τλὼ ἀρχὴν ἔχοντα τῶ κοιασίτωρ. Hoc munus autem sub postremis Imperatoribus abrogatum fuit. Codinus testatur libro De Offic. aulæ Constantinop. ὁ κοιάςτωρ εἶχε μὲν πάλαι καὶ ἔτι ὑπηρεσία, νυνὶ δὲ ἄδαμῶς.

Κ Ο Ι Λ Ο Σ.

Κοῖλ, Pro, κοῖλ. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. lib. I v. βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλονασμοῦ, αἰσχύνε, αἰσχύνε. κοιμᾷ, κοιμάσαι: ταῖς τοῖς καὶ τὸ διαμερόμενον φάουλως, κοῖλον, κοῖλον.

Κ Ο Ι Μ Η Τ Η Ρ Ι Α.

Κοιμητήρια. Loca circum templā, mortuis sepeliendis consecrata. Can. IX. Syn. Laodic. ὁ κοιμητηρίαὶς ἢ μαρτυροῖς αἱρετικῶν εἰσελθὼν εὐχῆς ἢ θεραπείας ἐνεκεν, ἀκοινώνητος ἔσω. Apud Eulebium Hist. Eccles. lib. VII. cap. x. Aemilianus Aegypti præses ad episcopos. & διαμῶς ἐξέσαι ἔτε ὑμῖν, ἔτε ἄλλοις τισὶν, ἢ συνόδους ποιεῖσθαι, ἢ εἰς τὰ καλὰ μέρη κοιμητήρια εἰσιέναι. Theodulphus in epist. ad Sacerdotes Aurelianenses. *Antiquius in his regionibus in Ecclesiā sepeliendorum mortuorum usus fuit, & plerumque loca diuino cultui mancipata, & ad offerendas Deo hostias præparata; cæmeteria siue polyandria facta sunt. Et occurrit passim.*

ΚΟΙΝΟΒΙΟΝ. ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΟΣ.
ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΣ.

Κοινόβιον. *Habitatio monachorum communis.* Iustinianus Novell. v. τὰς ἄλλας, ὅροις εἰς πλῆθ' ἢ ἀσκησίς ἐστιν, ἐν τοῖς καλεσμένοις κοινοβίοις εἶναι βεβλόμεθα. Palladius in Hist. Laus. in Paulo Simplicie. ἀπελθε, εἰ ἄρα θέλεις μοναχὸς εἶναι, εἰσελθε εἰς κοινόβιον πλειόνων ἀδελφῶν. Theophylactus Comment. ad D. Marcum, cap. iv. οἱ μὲν εἰσι παρθένοι, καὶ ἐρημικοὶ. ἄλλοι μωγάδες, καὶ ἐν κοινοβίῳ. ἄλλοι λαϊκοὶ, καὶ ἐν γάμῳ. Ioannes Tzetzes Chil. ix.

Δύσκει τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ σεμνῶς,
ἐν κοινοβίῳ.

Primus instituit Basilius. *Lectio-
nale de eo. Primus cœnobium excogita-
vit, ritumque illum monachorum agre-
stem ad formulam quandam religioni pro-
priorem reduxit.* Atq; hinc, κοινοβιακός. Theophylactus ad D. Matth. cap. xiii. ἐν κοινοβιακὸς τυχὸν μοναχός, καὶ ἐτι παρακ-
τικός. Basilius Magnus Constit. Ascet. xviii. καὶ τοῖς λόγοις ἐπάρω τὰ τῶν κοινοβιακῶν καθορθώματα. Item, κοινο-
βιάρχης. Onomasticon Vetus. Ab-
bas, κοινοβιάρχης.

ΚΟΙΝΟΛΑΪΤΗΣ.

Κοινολαΐτης. Aliquis è vulgo. Balsa-
mon ad Concil. vi. Can. xxiii. εἰ πι-
πρασκέλαι, εἰδὲ χρήμασιν ὁ ἀγίασμός μελα-
ιδόλαι, ἀλλὰ δῶρον τοῖς ἀγίοις τὰ ἅγια δῶρα
ἐπιλαίμελαι. διὰ γὰρ τὸ καὶ ἅγια δωρεὰ
εἶναι κοινολαΐτας λέγεται τὰ ἅγια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

Κοινωνικόν. Quod psallebat chorus
post communionem, sublato sacro

pane. In Liturgiâ Chrysostomi. ὅταν
δὲ ἴδῃ ὁ διάκονος τὸν ἱερεὰ ἐκλίνοντα τὰς
χεῖρας, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἁγίων ἄρτων πρὸς
τὸ ποιεῖν τὴν ἁγίαν ὑψώσιν, ἐκφωνεῖ.
πρόχωμ' αὖ. καὶ ὁ ἱερεὺς. τὰ ἅγια τοῖς ἀγίοις.
ὁ χορὸς. εἰς ἅγιον, εἰς κύριον ἰησοῦν χριστόν.
εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. ἀμήν. εἴτε ψάλλει ὁ
χορὸς ἢ ὁ κοινωνικὸν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ τῇ ἁγίᾳ. Oc-
currit sæpe in Ritualibus Græcorum.

ΚΟΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Κοιτωρίον. Eruditissimus Xylander
putat esse, *Edictum.* Cedrenus vititur.
ὅτι τὰς γεγραμμένους ἐκ μητροπόλεως κυζίκου
μετατίθεται εἰς κωνσταντίνου πόλιν, καὶ κοιτα-
τώριον μετὰ θεσίμης ἐκπεφώνηται ψήφῳ
καὶ δοκιμασίᾳ τῶν φιλοεσάτων ἐπισκό-
πων. Sed scribendum censeo omnino.
καὶ κοιτωρίον μετὰ θεσίμης. Estque κοιτώ-
ριον, *Citatorium.* In l. Omnia. 2. C. De
Princip. Agent. in Reb. Omnia citato-
ria omnium causarum atque personarum,
licet sint senatoria dignitatis, ad principes
specialiter reuocari precipimus.

ΚΟΙΤΩΝΑΡΙΟΣ.

Κοιτωνάριος. Cubicularius. Codinus
De Offic. Aulae Constantinop. ὁ πα-
ρακοιμώμενος τῶν κοιτῶν ἐνέρισκεται κε-
φαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι παροδρωγῶν, καὶ
τῶν κοιωναρῶν.

ΚΟΚΑΛΑ.

Κόκαλα. Corona pretiosa. κόκαλα
ὄβα. ὅσα. Alexius Rharturus, Doct.
viii. ὅταν τὸ ἀνθρῶπον τζαμίζῃ τὸ βασι-
λικὸν κόκαλον τῷ ποδὸς αὐτοῦ χρειὰ εἶναι ὁδη-
γῇ, νὰ τὸ κομίζῃ εἰς τὸ σπῆναι. Anony-
mus De nuptijs Theseli.

— νὰ μετρίσης

εἰπάνω σέλον τὸ κορμὸν τῶν κόκαλ' αὐτοῦ
ὅλα. Exstat

Exstat quoq; in Turcogræciâ Crusij.

• ΚΟΚΙΝΟΔΡΟΣΑΤΟΣ.

Κοκινόδροσάτ@. Vide Δροσάτ@.

ΚΟΚΚΙΝΙΔΙΝ.

Κοκκινίδιν, sive, κοκίνιν. *Coccus Gnidius*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 11. cap. x. κοκινίδιν λαβών, καὶ καθαρίζας αὐτὸ καλῶς, καὶ τὸ ἥμισυ θλάσας. Occurrit illic bisterve.

ΚΟΚΚΙΟΝ.

Κοκκίον. Siliqua. Anonymus De Pond. & Mens. κεράτιον, τὸ ἰδιωτικῆς λεγόμενον κοκκίον. Sæpè occurrit apud Medicos recentiores. Scribitur quoq; κακκίον, pro eodem.

ΚΟΚΚΟΒΑ.

Κοκκόβα, sive κακέβα. *Cuscuta*. Notua. Corrige Hesychium. κοκκόβα, ἢ γλαυξ. Perperam editur, κοκκοβάρη, γλαυξ. Apud Papiam per M. scribitur, *Cuscuta*, ποτῖνα. Emenda; nam certè *Cuscuta* aliud est. Hinc κοκκοβαῖ@, sive κουκκοβαῖ@. Glaucus. Cæsius. Notuinus. Scholiastes Oppiani ad Halieut. lib. 1. γλαυκοί, αἱ κουκκοβαῖαι. Hinc *Cuscubare*. In Carmine De Philomela, quod Ouidio ascribitur.

ΚΟΚΚΟΔΑΦΝΟΝ.

Κοκκόδαφνον. Bacca lauri. Occurrit apud Demetrium Constantinop. Hieracosophij lib. 11. cap. xvi 11.

ΚΟΚΟΝΑΡΙΑ.

Κοκονάρια, sive κακκονάρια. Pro, κωνάρια. Nuces pineæ. Apud Myrepsum, lib. De Antidoris, capp. Lxv. xci x. Corona pretiosa. κακκονάρια. *Pinus*. πί-

της. Nonus De Morb. Curat. cap. cxxv. κακκονάριαν Φρυγίαν, ἀμύλη, γλυκυρρίζης, ἀνὰ ἑγγύας δύο. Exstat quoque in Turcogræciâ Crusij. Errat Euchsus, qui falsam scripturam putat.

ΚΟΛΑΙΝΑ.

Κολαίνα. Italicum, *Collana*. Corona pretiosa. κολαίνα. *Torques*. ὁμοφόρον. Cōstantinus in Hist. Apollonii Tyrij.

— βέλειαι ἡ ῥηγίνα

καὶ δώση οἱ γιαχάθισμα τέτλω τῶ κολαίνα.

ΚΟΛΑΚΤΑΝΕΟΣ.

Κολακτάνε@. *Collactaneus*. Glossa Basilic. δὲλ@ κολακτάνε@. ὁμογάλακτ@. Ita corrigo. Hodie mendosum est, quod editur. διλιῖνικολακτάνε@.

ΚΟΛΑΝΔΙΟΦΩΝΤΟΝ.

Κολανδιόφωνον. Navigij Barbarici genus. Arrianus in Periplus maris rubri. ἕτερα ἢ ἐκ μονοξύλων πλοίων μεγίστων ἀφῆς ἐξευγμῶν λεγόμενα ζάγγαρα. τὰ δὲ εἰς τῶ χρυσῶ καὶ εἰς τὸν γάγγλιν διαίρονται, κολανδιόφωνα & μέγιστα.

• ΚΟΛΕΓΙΑΤΟΣ.

Κολεγιάτος. *Collegiatus*. Vide, κολεδάτος.

ΚΟΛΕΔΑΤΟΣ.

Κολεδάτ@. Glossa Basilicorum. κολεδάτ@. τραχιώτης. Sed legendum existimo, κολεγιάτ@. *Collegiatus*. Iterum alibi. δικανὰ. κολεγιάτοι. ζωηγμῶροι. Hodie editur, κολογεάτοι.

ΚΟΛΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Κολεκτάρι@. *Collectarius*. Suidas. κολεκτάρι@, ἀργυρομοιβός. ἦτοι ὁ κέρμα ἀντί ἀργύρου ἀλλασσόμεν@. τραπέζιτης. ὁ ἀργυροπράτης. Glossa Græcobarbara.

Li iij; ἀργυ-

ἀργυροπράτης. ἐπὶ πᾶσι ἢ ἀλλάσσει τὸ
ὡσήμιν. ἤγυν κολλεκταρίῳ.

ΚΟΛΙΑΝΔΡΟΝ.

Κολιάνδρον. Veteres κορίαννον dice-
bant. *Coriandrum*. Scholiastes Aristophanis ad Equites, κορίαννα. εἰδὲ βο-
ταίνης. τὸ νῦν, κολιάνδρον.

ΚΟΛΛΑΡΙΟΝ.

Κολλάριον. *Collarium*. Hesychius.
κλοῖδς. μίρῳ τί τῆς νεῶς, ἢ περιτραχήλι-
ῳ διετμός. κολλάρειον, ἦτοι μανιάκης.
Glossa Græcolatina. κολλάρειον. *Colla-
rium*. Aristophanis Scholiastes ad
Vespas. κλοῖδς, τὸ κολλάρειον τὸ παρ' ἡμῶν
λεγόμενον. Occurrit apud Cantacuze-
num aliquoties.

ΚΟΛΛΕΓΑΣ.

Κολλέγας. *Collega*. Cōstantinus Asyn-
kitus in Viatico. γίνεται ὁ ἕτερος αὐτῆς
ἀνδρωπῶς, ἡγούμενος ὁ συνήγορος, ὁ κολλέ-
γας. Et per η quoque scribitur apud Eu-
sebiū Hist. Eccles. lib. x. cap. v. ἐν αἷς
ἐμφέρεσθαι κεκλιανὸν τὸν ἐπίσκοπον τῇ καρ-
ταγενεσίῳ πώλειος ὡρᾷ τινῶν κολλήγων
αὐτῆς τῶν κατὰ τὴν ἀφρικὴν καθεστώτων, ἐν
πολλοῖς πράγμασι εὐθύνοσθαι. Et postea.
χράμματα ἐμοῖς ὑποτάξας, πρὸς τὰς προ-
σηκούμενους κολλήγας ὑμῶν ἐξεπεμψα.

ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ.

Κολλέγιον, sive, κολλήγιον. *Collegium*.
Palladius in Hist. Laus. De Moise Aethiope.
πεντήκοντα σημεῖα ἀπαγγέλλειν, ὅπως
τὸ κολλήγιον εἶχεν.

ΚΟΛΛΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Κολλεκταρίῳ. *Collectarius*. Vide κο-
λεκταρίῳ.

ΚΟΛΛΗΤΖΙΔΑ.

Κολλητζίδα. *Herbae* genus. Scholia-
stes Theocriti Idyll. χι ι ι. τὴν ἀρωγὴν
φασιν εἶναι ὁμοίαν τινὰ περὶ θεοῦ, ὡς
ιδιωτικῶς φασὶ κολλητζίδα.

ΚΟΛΟΒΙΟΝ. ΚΟΛΟΒΙΩΝ.

Κολόβιον. Glossa Græcolatina. κολό-
βιον. *Colobium*. *Subucula*. Arabicolatina.
Colobium, *cocleum*. Iterum. *Levitona-
rium*, est *colobium*, sine tunica. Lego. sine
manicis. Ita in altero veteri Glossario
rectius reperitur. Codinus in Orig.
Constantinop. ὁ σάκις δὲ ἤρχετο εἰς θω-
ρίαν, ἐφόρει λευκὸν κολόβιον, καὶ ἐξέδον
λευκὴν κατέχευε τῇ χειρί. Cod. Theodof.
lib. xix. Tit. x. *Nobis Senatorum habi-
tum sibi vendicet militare, sed chlamy-
dis terrore deposito, quieti coloborum ac
penularum induat vestimenta*. Anastasius
in Eutychiano. *Constituit, ut quicumque
fidelium martyrem sepeliret, sine dalmati-
cā, aut colobio purpurato, nullo modo sepe-
liret*. Vix ad ima cubitorum pervenisse
tradit Cassianus, additq. significationē
mysticam, lib. De Hab. Mon. cap. v. *Col-
lobijs quoque lineis induti, quæ vix ad cubi-
torum ima pertingunt, nudas de reliquo
circumsferunt manus, ut amputatos habere
eos actus et opera mundi huius suggerat
abscissio manicarum, et ab omni conversa-
tione terrenā mortificatos, eos velatimis
linei doceat indumentum*. Eadem Doro-
theus Doctr. i. διὰ τὴν φορεῖν κολόβιον
μὴ ἔχον χειρίδια; τῶν ἄλλων ἐχόντων πάν-
των χειρίδια, ἡμεῖς διὰ τί ἐκ' ἐχομεν; τὰ
χειρίδια σύμβολά εἰσι τῶν χειρῶν, αἱ δὲ
χεῖρες λαμβάνοντα εἰς τὴν πρακτικὴν. ὅτε ἐν
ἔρχεται ἡμῖν λογισμὸς ἐνεργῆσαι τὴν πα-
λαῖαν ἀνθρώπου διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὑποθα-
κίσαι,

κλείψαι, ἢ ἀπὸ αὐτῶν εἰσαυδήσῃσι αἱμαρτίας ποι-
εῖσθαι διὰ χειρῶν, ὁφείλομεν προσέχειν τῷ
χήματι ἡμῶν; καὶ μαθεῖν, ὅτι ἐκ ἐχομένου χή-
ριδος, τῆς ἐν ἐκχομῶν χείρας, τὸ ἐνεργή-
σαι τι τῷ παλαιῷ ἀνθρώπῳ. Et signum
quoque erat intertextum ē purpurā.
Idem Dorotheus ibidem. ἔχει δὲ τὸ κο-
λόβιον ἡμῶν σημεῖον τί ποτε πορφύρεν. τι θέ-
λει εἶναι τὸ σημεῖον τὸ πορφύρεν; ἕκαστος
εὐρατεύομεν τῷ βασιλεῖ πορφύρεν ἔχει
εἰς τὸ χλαυδίον αὐτοῦ. ἐπεὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς
πορφύρεν φορεῖ, πάντες οἱ εὐρατεύοντες αὐ-
τῷ βάλλουσι πορφύρεν εἰς τὸ χλαυδίον αὐ-
τῶν, τῆς ἐν τῷ βασιλικῷ ἐνδυμα, ἵνα διατῇ-
ται δείξωσιν ὅτι τῷ βασιλεῖ εἰσι, καὶ ὅτι αὐ-
τῷ εὐρατεύουσι. ἔγωγε ἡμεῖς λαμβάνομεν τὸ
σημεῖον τὸ πορφύρεν εἰς τὸ κολόβιον ἡμῶν,
δεικνύοντες ὅτι τῷ χριστῷ εὐρατεύομεν, καὶ
χρεώσεσθαι ὑπομείναι ὅλα τὰ πάθη μετὰ
αὐτοῦ, ὅσα ὑπέμεινεν δι' ἡμᾶς.

ΚΟΛΟΚΙΘΗ.

Κολοκίθη, Pro, κολοκύνθη. Corona
pretiosa. κολοκίθη. Cucurbita. κολο-
κύνθη.

ΚΟΛΟΝΑ.

Κολόνα. Columna. Malaxus in Hist.
Patriarch. ἐλάμπρυνε διὰ καὶ τὰς κο-
λόνας. Corona pretiosa. κολόνα. Co-
lumna. στήλη. Scholarius in Explicat.
Vaticin. Constantinop. εὐρέθη εἰς τὴν
κωνσταντίναν πόλιν εἰς μίαν κολόναν μαρ-
μαρτικὴν. Anonymus De nuptijs
Thesei.

κολόνες ἦσαν σιδηρεῖς πολλὰ χορτερεῖς
μεγάλες.

ΚΟΛΟΠΑΝΔΡΟΣ.

Κολάπανδρος. Scolopendra. Vide,
σκυλάκωνδρος.

ΚΟΛΟΣ.

Κόλῳ. Culus. Corona Pretiosa. κό-
λῳ. Podex. πρωκτός. Iterum alibi. κό-
λῳ. Nates. πυγὴ. Bartholomæus Mo-
nachus in Elencho Agareni. νῦν δὲ τις
ἀφέλεια τῷ ἀνθρώπῳ τὸν κόλον αὐτοῦ
πλύνειν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐ-
τοῦ. Hinc compositum, πλυνοκόλῳ,
qui nates lavat. Apud eundem Scri-
ptorem. τὴν ἀγίαν ψυχὴν καλῶσιν ἐν πα-
ραδείσῳ, ἢ λέγουσιν, ἐλθε πλυνοκόλε ἐν τῷ
παράδεισῳ.

ΚΟΛΠΟΣ.

Κόλπῳ. Italicum, Colpo. Vulnus Pla-
ga. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ διδοῦσι πολλὰς τιμὰς τὰς κόλπας
τὰς σκηνάς.

Dicebant etiam κόρῳ. Vide in-
fra.

ΚΟΛΦΟΣ.

Κόλφῳ. Pro, κόλπος. Sinus. Glossæ
Græcobarbaræ. να βάλλει πρὸς ἑαυτὸν
τὸν κόλπον τῆς ἢ τὸν κόλπον τῆς. Et alibi.
ἀδελφῳ. κόλπῳ. κόλφῳ. κόρῳ.
Glossæ Latinogræcæ. Sinus. κόλφῳ.
Et temerè mutant viri docti. Huic si-
mile est illud Italicum. Golfo.

ΚΟΛΩΝΟΙ.

Κολωνοί. Colonia. Novell. clix. Et
passim apud Iuseconsultos Græcos.
Glossæ Basilicæ. κολωνόν, δημοπάροικον.

ΚΟΜΑΤΑΚΗΣ.

Κοματάκης. Phortius περι' εὐρα. πραγ-
ματ. lib. 11.

εὐρον φελόν κοματάκη
καθ' ὡς περ τετραγωνάκη.

ΚΟΜΑ-

ΚΟΜΑΤΗ.

Κομάτη, Pro, κομμάτιον. Corona pretiosa. κομάτη. *Frustrum*. κλάσμα.

ΚΟΜΒΕΝΤΟΝ. ΚΟΜΒΕΝΤΖΙΟΝΑΛΙΟΣ.

Κόμβεντον. *Convenio*. Et inde, κομβεντζιονάλι. *Conventionalis*. Suidas, & Iureconsulti Græci.

ΚΟΜΒΙΑ.

Κομβία. *Fimbriæ*. Ioannes Diaconus ad ἀπρίδα Hesiodi. θύσανοι, οἱ κροσῶτοί, ἡγοῦνται ἰδιωτικῶς λεγόμενα κομβία, ἢ κυμβία. In Turcogræciâ Crusij, invenio. κομβία. *Fibula*.

ΚΟΜΒΙΝΑ. ΚΟΜΒΙΝΕΥΕΙΝ.

Κομβίνα. Apud Suidam κομπίνα est, qui tamen vocem non explicat, quod facit non semel. Ita autem vocabantur mandata nomine animalium publico cursui destinatorum. Eustathius De Temp. intervallo. ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ ὡς τῶν ἐπαρχῶν προφάσει ζώωνδρομικῶν γενόμεναι, αἱ καὶ κομβίνας ἢ αὐτὴ γλῶσσα καλεῖ ῥωμαίων, τετέσι ζωθέματα. *Glossæ Basilicæ*. τρακτορία. κέλευσις ἐπαρχῆς, ἢ καὶ κομβίνα. ἦτοι σῶμα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων. Atque hinc κομβινεύειν, & κομβινεῦμα. Chrysostomus in Orat. De Circo. μὴ πρεπέτω σε τὰ περιώπικα κομβινεύματα, ἵνα μὴ καταλάβῃ σε τὰ πρὸ κρίσεως κινδυνεύματα. εἰ βύλῃ κομβινεύειν, καὶ διατάσσειν, διώλῃ τὸ ποιεῖν μᾶλλον ἐν τῷ θεωρήματι πωματορικῷ.

ΚΟΜΒΟΣ.

Κόμβος. Vide ἑπικόμβια.

ΚΟΜΕΑΤΟΝ.

Κομεάτον. Hesychius. κομεάτον, ἐξάτησιν λαμβάνειν τὴν ἀφεθιῶσαι. Suidas totidem verbis. Eustathius De Temp. Intervallo. ἐὰν οἱ σχολάριοι κατὰ κομεάτον ἀπολειφθῶσιν, εἰσὼ πάντε μίνων, περὶ χρημάτων ἐκ ἐνάγουσαι.

ΚΟΜΕΝΟΝ.

Κομρόνον. Pro, κεκομρόνον. Corona pretiosa. κομρόνον. *Fractum*. κεκλασμένον.

ΚΟΜΕΝΤΑ.

Κόμντα. *Commenta*. *Commentaria*. Prochorus De rebus gestis S. Ioannis Evangelistæ. καισαρείας τῆς παλαιστίνης ἐγὼ ὑπάρχω ὁ ἄθλιος, βοηθὸς κομνῶτων, καὶ δύο ἄνδρες παρεδίδοθαι μοι, καὶ λαβὼν αὐτοὺς ἐγὼ ἔβαλον ἐν τῇ φυλακῇ τρεῖς ἡμέρας. Non alius autem est, ὁ βοηθὸς τῶν κομνῶτων. quàm qui *Commentariensis* dicitur: ὁ κομνῶταρίσιος.

ΚΟΜΕΝΤΑΡΙΣΙΟΣ.

Κομνῶταρίσιος. *Commentariensis*. Suidas. κομνῶταρίσιος, ὄνομα κύριον. Hesychius. κομνῶταρίσιος, τὸς ἐγγεγραφεὶς τῶν ἐγκλημάτων ἐκδέχων. Etymologici Auctor. κομνῶταρήσιοι. τὸς ὅππῃ τῶν ἐπομνηματογραφῶν πράττοντας ὀνόματι καλεῖ, καὶ ὑπερεξέχοντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπασιζόντων αὐτῶν ἀπληκτῶν, καὶ κεκλεισμένων, μετὰ πλῆθους βασδεύων. εἰσὶ δὲ καὶ νυνὶ οἱ λεγόμενοι χαρβελάριοι. Iustinianus Novell. xiii. ἐστὶ γὰρ αὕτη δικαστήριον ἴδιον, καὶ τάξις, κομνῶταρίσιος τε ἔχουσα καὶ τὰ ἅλα πάντα ὅποσα σχεδὸν τῇ πολιarchiᾳ ὡς τῶν νόμων ἀφώρταται. Et in Edicto xiii. εἰλκεν ἐκάστω ὅππῃ ταύτη ἐμόνη τῇ αἰτία κομνῶταρίσιον, μετὰ δημοσίας ὀπισθολῆς γενόμενον.

ΚΟΜΗΣ.

ΚΟΜΗΣ:

Κόμης. Comes. Hesychius. κόμης, ἄρχων, ἡγεμὼν. Memnon Episcopus in Epist. ad Clerum Constantinop. πρὸς τῷ καὶ τὰς μεγαλοπρεπεστάτας κόμητας ἐντεῦθεν ἀναχωρήσαι, τὰς καθημέραν ταραττοντάς καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν παῖσιν. Eusebius De vitâ Constantini lib. iv. τῷ παύλῳ στρατῷ καθηγεμόνες, κόμητες τε, καὶ πάντῳ τῷ ἀρχόντων τάγμα. Porro hic in exercitu munus habebat, in palatio, & provincijs. Rursus in exercitu duplex erat ordo; hic terrâ militabat, ille mari: utrobique cohortem ducebat. Leo Constitut. III. κόμης δέ ἐστιν ὁ τῷ ἐνὸς τάγματι, ἢ βασιλεὺς, ἀφηγέμενος. Mauricius. κόμης δέ ἐστιν, ἡ τοῦ τριβένου, ὁ τῷ τάγματι, ἢ ἀριθμῷ, ἢ βάνδῳ, ἡγεμὼν. Alius tamen est ὁ τῷ βάνδῳ, ab eo qui ὡραζανδίτης dicebatur: itaque ne quis confundat. Nam primus ille bando præerat; id est, militibus, qui sub bando: hic postremus autem, & cum eo alij, custodiebant τὸν βαυδοφόρον, ideoque ὡραζανδίται nuncupati. Meminit eorum Anonymus περὶ καίσαρος. ἀπὸ τῶν ταύταις ἐν ταῖς δυσὶν ὁδοῖς πρὸς τὰ ἐνδον χεῖλη κόμητες οἱ ὡραζανδίται τὰς σκηνὰς κατέτατο ἐνθὺ τῶν ὁδῶν ἐξάδωσαν. Atque prior ille κόμης simpliciter dicebatur, posterior cum epitheto, κόμης ὁ ὡραζανδίτης. Iam de eo, qui in mari militabat, locus est apud Eustathium ad Iliad. α. ναύαρχον τὸν τοιῶτον φασίν. εἴη δ' αὖν ὁ τοιῶντος, ὁ καὶ κόμης ὡραζαντίτης ὕψερρον. Et is Drungario subiectus erat. Leo Nautmachicis. κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῷ βασιλικῷ πλωίμῳ καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλωίμοι στρατηγοὶ δρεγγάριοι ἐκαλεῖτο πρὸς τοῖς ἄνω χρόνοις. Ἐοὶ ὅτι αὐτοὶ κόμητες μόνον, καὶ

κένταρχοι. Præficiebantur autem aliquot dromonibus. Leo ibidem. ὁπισήσεις αὐτοῖς ἄρχοντα ἢ κατὰ πέντε, ἢ κατὰ τρεῖς δρόμωντας ἕνα τὸν λεγόμενον κόμητα. Inter hos maximus ὁ πρωτοκόμης, qui dignitate proximus Amiralio. Codin. ostendit. ἔχει δὲ ὑπὸ αὐτὸν (ὁ μέγας δὲ) τὸν τε μέγαν δρεγγάριον τῷ στόλῳ, τὸν ἀμειράλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τὰς δρεγγαρχίας, καὶ τὰς κόμητας. Et alibi. τὸ τῷ πρωτοκόμητῳ ὑπαρέτημα θαλάσσιον ἐστίν. εὐρίσκειται ἐν ἑτέρῳ τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ κομήτων πάντων πρῶτον. De reliquis vero Comitibus qui passim in palatio, & provincijs, vide quæ, vir magus in literis, Barnabas Briffonius, De Verb. Significat. lib. III.

ΚΟΜΗΤΑΤΗΣΙΟΣ.

Κομητατῆσιος. Comitatus. Theodoretus Hist. Eccles. lib. iv. cap. xxii. καὶ ὁ τῷ κομητατῆσιῳ δὲ, λαργιτιῶνων κόμης, στρατιωτῶν ἐπαγόμενος ἀμετρον πληθύν, &c. Ammianus lib. xxix. Cum comitatus auxilio militis pauci Theodosius magister militum mittitur.

ΚΟΜΗΤΙΑΝΗ.

Κομητιανή. Comitina. Iustinianus Novell. viii. μὴ δύο τάξεσι χορηγεῖσθαι, ἀλλὰ ἀναμιγεῖσθαι ἐκάτερον, τὴν τε τῷ ἀρχόντῳ, τὴν τε τῷ βικαρίῳ, μίαν γενέσθαι κομητιανὴν ἔσαν τε καὶ ὀνομαζομένην.

ΚΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Κομητοπούλλος. Comititis filius, Comes. ut ἀετοπούλλος, παυλοπούλλος, & infinita talia. Cedrenus. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῖς ἐν βελαρεῖα ἐπέμφθησαν μετὰ ταῦτα, ἐφ' ᾧ τῷ πατρῷας ἀνιχθέντι βασιλείᾳ, ἔτῃς κομητοπούλλος ἀπεριζέσθαι τῆς πρώτης φορῆς,

Kk KOMI.

ΚΟΜΙΔΙΟΝ.

Κομίδιον, sive κομίδιν. Gummi. Rhazes De Peste cap. xiv. τὸ ἰχωρῶδες τῆ οἰκίᾳ γάλακτι μετὰ πεφρυγμύχας ἄρτας, ἐὸ λίγον. Simeon Serhi De Facult. Cib. τὸ δὲ κομίδιν μετὰ λαμβανόμενον μετ' οἴνου λιθιῶντας ὀνύχας. Ioannes Garlandius in Lexico Chymico. *Comidi, id est, gutta Arabica.* ●

ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ.

Κομιτάτον. *Comitatus.* Socrates Hist. Eccles. lib. ii. cap. xxi. ii. διὰ πρωτέρων γραμματέων ἐδηλώσαντες ὅπως ἀμερόνως εἰς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον τῶν γένων διὰ τὸ μάλιστα ἐκλεύεσθαι ἡμᾶς ἀποστείλασθαι εἰς τὰ ἴδια. Et postea. ἐλθεῖν πρὸς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον ἀπεδείχθη. Epiphanius contra Ebionaeos. ἀνεῖσι δὲ ὅτι τὸ κομιτάτον, καὶ βασιλεὺς κωνσταντίνω φιλεῖται. *Iterum contra Meletianos.* ἐπεφύροιο γὰρ καὶ χεῖρα ἐν τῷ κομιτάτῳ, καὶ ἐπεδείκνυν ἥτις ἐν γλωσσόκομῳ. In epistolâ quâdam Diaconorum & Presbyterorum ad Alexandrum Papam, quæ exstat apud eundem, contra Ariomanitas. ὑπὸ αὐτῶν ἐσταλμένον ὅτι τὸ κομιτάτον.

ΚΟΜΜΑΝ.

Κόμμα. Vide, κόψιμον.

ΚΟΜΜΕΡΚΕΤΕΣΘΑΙ.

Κομμερκεύεσθαι. *Commercia. exercere.* Harmenopolus lib. ii. Tit. v. ὅτι πάντες ὀφείλουσι κομμερκεύεσθαι. Nicetas in Alexio Angelo, lib. ii. ὅτι τῆς ἀντιγόνου μονῆς ἐκείνῃ ἀφίκετο κομμερκεύσων τὴν πανήγυριν. Et in Alexio Comneno, lib. iii. ξυνθήκας τῶν βασιλέων, αὐτὸς τε ἐς χρήματα ἐζημίωσαν, καὶ τὰ πλοῦτα τῶν ἐκμερέων.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΑΡΙΟΣ.

Κομμερκιάρης. *Commerciarius.* Marcus Patriarcha Alexandrinus Quæst. Canon. xxiv. ἀκινδύνως γίνεσθαι ἱερεὺς ἢ διάκονος κατὰ ἀκλήν, ἢ κομμερκιάρης, ἢ ἱατρὸς, ἢ ἀερολόγος, ἢ ἄλλος; Constantinus De Administ. Imp. ἡ καὶ δέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς καλὴν εἰσελθόντα ποτὲ γονότος κομμερκιάρης χαλδίας καὶ τῶν ψωμάδεως τὴν μονήν. Apomasar in Mysterijs: ζητήεον τῶν μεγιστάνων, ἐνόχων, γραμματικῶν, κομμερκιάρων. Occurrit ite apud Iureconsultos Græcos.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΟΝ.

Κομμέρκιον, sive, καμέρκιον. *Commercium.* Cedrenus. τῆς ἀβύδος καὶ τῶν ἱερῶν τὸ κομμέρκιον ἐκείνῳ φησι. In Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. iii. cap. xxiv. διδιδῶσιν χάριν κομμερκίᾳ εἰς ποσότητα νεμισμάτων ἐκατὸν νεμισμάτων δύο. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. vi. ἰωάννης δὲ ἐν τῷ βυζαντίῳ βασιλεὺς ἐπολέμει πρὸς τοὺς ἰαννίους διενεχθεὶς ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης, τῆς ἀπὸ καμμερκίων τῶν χαλκῶν ἑνεκα. Et mox. καὶ περὶ τῶν καμμερκίων αὐτῶν ὅπως συγκατατεθῇ ὁ βασιλεὺς συγκατένευεν οἱ ἰαννίους. Ita correxi. Perperam erat in M Sto. exemplari: οἱ αὐτοὶ. Anna Comnena. lib. vi. ὑπὲρ καμμερκίᾳ, ἢ ἑτέρως τινὰς εἰσπραξέως τῷ δημοσίῳ εἰσκομιζομένης.

ΚΟΜΜΙΤΕΤΕΙΝ.

Κομμιτεύειν. *Committtere.* Glossæ Basilicorum. κομμιτεύειν. βεβαιῶνται.

ΚΟΜΜΟΝΗΤΟΡΙΟΝ.

Κομμονήτοριον. *Commonitorium.* Suidas. κομμονήτοριον (ita scribo, non κομνητήριον) ὁπισθολὴ πνευματικὴ ἀποστολλομένη.

μὴν εἰς χώρας. Euagrius lib. 11. cap. XVII. πρὸς αὐτὸν δίοσκορον ἔφη, κομμονηόριον τὸν ἐλπίδιον ἡπιφύεσθαι. Iustinianus Nov. CXXVIII. μηδὲ εἰ πραγματικὸν, ἢ ἄλλον τύπον, ἢ θεῖον κομμονηόριον λάβοι, ἡπιτρέπον αὐτῷ τι τοῖς τοῖς. Ammianus lib. XXVIII. *Quo infciantie, secretioribus chartis ab eius domo prolatis, commonitorium reperitum est manu scriptum Hymelij.* Et postea. *Deferris providit vicariam, & commonitorium cum Augusti literis tradidit.* Anastasius in Gregorio 11. *Rescriptis commonitorijs, nisi ad Catholicam converteretur fidem, etiam extorrem a sacerdotibus esse officio mandavit.*

ΚΟΜΜΟΠΟΔΑΣ.

Κομμοπόδας. Cui incisa sunt crura. Glossæ Græcobarbaræ. ὅπως ἔχει τὰ πόδια, ἢ ποδάρια, κομμάρια. ὁ κομμοπόδας.

ΚΟΜΟΔΑ.

Κόμοδα. Comoda, id est, Commoda: corrupta scribendi ratione, quæ tunc obtinebat. Sic apud Vestium Valentem Florid. lib. 1. *Capturas ex aquis, itemque à reginis aut regum familiaribus comoda.* Suidas. κόμοδα, δόσις ἡπὶ τῷ σεισμῷ παρεχομένη. Quæ totidem penè verbis Glossæ Basilicorum. Isidorus in Glossis. *Comoda, Hosiaria.* Corrigo, Comoda, ostiaria. Interpretatur ostiariam, quia nimirum ostiatim corrogabatur. *Comoda* autem dicebatur, pro *Commodatio*: qualia sunt. *Abscissa. Resona. Deducta.* & talia, quæ nos observavimus & annotavimus olim Critici Arnobiani lib. IV. Et observa illic vsum commodationum non alibi facile obvium. Nos in nostro statu *Leeninghen* appellamus. Dabant verò illi sub Impe-

ratoribus Constantinopolitanis, cum vrbes aliquas terræ niotu desolari cōtigisset. Clarè indicant illa Suidæ verba. δόσις ἡπὶ τῷ σεισμῷ. Sed ne quid temerè de illo Isidori loco pronuntiem, meritò ampliavero. Ecce enim in Historiâ Australi, quæ res gestas complectitur Rudolphi, Adolphi, Alberrique Cæsarum, ab anno MCCLXXVI. usque ad MCCCIII. *Circumquaque extra partes civitatis receperunt se cum equis suis, in cubiculis, & stabulis, & cameris, in stupis, de commodijs suis hominibus eiectis.* Et hinc Comodia est diversorium, unde *Hosiariam* interpretatur, quod est purum putum Italicum, *Hofstaria.*

ΚΟΜΟΔΡΟΜΕΤΕΙΝ.

ΚΟΜΟΔΡΟΜΟΣ.

Κομοδρομεύειν. Fabricare. κομοδρόμῳ. Faber, sed auri tantum, æris, sive ferri. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἤγαν ἀκρόνιν ὅπως κομοδρομεύει ὁ κομοδρόμῳ. Iterum alibi. ἀκροφύσια, τὰ ἀκρὰ τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυτῶσιν. αἱ ἀκραι, ἤγαν ἢ ἀκρες τῶν ἀσκῶν ἢ ἀσκιῶν μετ' αἷς ὁποῖαις φυτῶσιν οἱ κομοδρόμοι τῆς φωτῖας. Anonymus De Pass. Domini. καὶ ὅτε φθάρωσιν εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν ὁ κομοδρόμῳ αἰς τσαυρώση αὐτὸν, &c.

ΚΟΜΟΝΤΟΤΡΙΟΝ.

Κομοντάριον. Puto corruptum esse, pro κομμονηόριον. *Commonitorium.* Gregorius Dialogus De vitis Sancti. lib. 111. σαβῖνῳ ὁ τῷ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ διδῶν κομοντάριον πᾶσι.

Kk.ij

KOM.

ΚΟΜΠΑΡΟΣ.

Κόμπαρ. *Compar.* Suidas. κόμπαρ. ὅς ζωίζευκεται εἰς ὑπηρεσίαν τῶν ὁμοίων τῇ αὐτῇ ἐκτελῶν χρεῖαν.

ΚΟΜΠΑΣΣΟ.

Κομπάσσο. *Italicum. Compasso.* Circinus. Corona pretiosa. κομπάσσο. *Circinus.* Διαβήτης.

ΚΟΜΠΕΒΑ. ΚΟΜΠΕΠΕΡ.

Κομπέβα. *Cubeba.* Occurrit apud Actuarium. Myrepsō κομπέπερ scribitur, De Antidotis cap. xxi.

ΚΟΜΠΕΣΑΤΕΤΕΙΝ.

ΚΟΜΠΕΣΑΤΙΩΝ.

Κομπεσατεύειν. *Compensare.* Glossa Basilicorum. κομπεσαύει, συλλογίζεται, ψηφίζει. Et κομπεσαίων. *Compensatio.* Eustathius De Temp. intervall. ὁ θάλων ἀντιτίθεναι κομπεσαίονα, ἥτοι ἀνέλλογον τῇ φύσει, ὅφειλε ἀποδεικνύειν ἔστω δύο μιλῶν, ὅτι κεχρεώσθηται αὐτῷ ὅπερ ἐξέλει ἀνιλογίζεσθαι. Scholiast. Basil. Eclog. VII. μηδεὶς ἀντιτίθεται κομπεσαίονα τῷ φύσει, εἰ μὴ ὅτι τῆς αὐτῆς κεχρεώσθηται σατίον. ἔξ ἧς μεθερέεται.

ΚΟΜΠΛΕΣΙΩΝ.

Κομπλεσιών, vel, κομπλετίων. *Complere.* Harmenopolus lib. III. Tit. III. εἰ δὲ διὰ ταβελλίων γένηται, καὶ κομπλεσιών τῶν ἀκολαθήσει, &c. Scholiastes Basilic. Eclog. XIX. εἰ μὴ καὶ κομπλετίονες ἀκολαθήσονται.

ΚΟΜΠΛΕΤΕΤΕΙΝ.

Κομπλετέιν. *Complere.* In Nov. Alexij Comneni. τῇ δὲ ταῖς ὑπογραφαῖς τῇ ταβελλίῳ ἀρκεῖν, ἀγοραῖα τε ἐγγράφα ζωισαῖν, καὶ μὴ κικομπλετέιν μὲν αὐτὰ τυγχάνουσιν.

ΚΟΜΠΑΝ.

Κόμπανη. *Complementum.* E Gallico; Comble. In Novellâ Alexij Comneni. μὴ ἀγοραῖα καλονομάζεσθαι κατὰ τὴν ἰσπανίαν νεαράν, εἰ μὴ τῶν ταβελλίων τελοῦντο, καὶ ζωήθητε ἀπὸ φέροντο κόμπανας. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἔτοι τζάκωμαν, κόμπανη, καὶ πλῆρωμα τῆς ζήτημῶν ἐργα. Ita corrigo. Perperam est in MS. καὶ πλῆν. Corrigenḃa quoque Glossa Basilicor. κόμπανη ἡ τελείωσις. Hodie editur, κόμπανη.

ΚΟΜΠΟΣ.

Κόμπ. Pro, κόμβ. Corona pretiosa. κόμπ. Νόμισ. κόμβ. Vel etiam, *Commodus.* Mauritius Strategic. II. καλὸν δὲ εἶσι τέντας κατὰ τὸ γῆμα τῶν ἀδάρων ἢ τέρκων γενέσθαι, ὅτι καὶ κομπῶν καὶ χρεώδεις εἰσιν.

ΚΟΜΠΡΟΜΕΣΟΝ.

Κομπρομέσον, sive, κομπρομίσον. *Compromissum.* Metrophanes Archiepiscopus Constantinop. in epist. καθάρζεται γὰρ ὑπὸ δικὸν βασιλὸν ὑποχρέωσις ἐν τῷ κομπρομέσῳ καὶ συμφωνητικῷ γεάμματι. Glossa Basilicorum. κομπρομίσον, πρῶσιμον.

ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΝ.

ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Κομπρομισιάριον. Idem quod κομπρομίσον. *Compromissum.* Glossa Basilicorum. κομπρομισιάριον, ζωισαγή, ὅ ἐστι πρῶσιμον. Et, κομπρομισιάριον. *Compromissarius.* Eadem Glossa. κομπρομισιάριον, ὁ ζωιτιθέμενος τῷ πρῶσιμῳ δικαστῆς αἰρετικὸς διαγνώμων.

ΚΟΜΦΑΚΤΩΡ.

Κομφάκτωρ. *Confector.* Glossa Basilico-

licorum. κομφάκτωρ, κατασκευαστής.

ΚΟΜΦΙΜΑΤΕΥΕΙΝ.

Κομφιματεύειν. *Confirmare*. Glossæ Basilicorum. κομφιρματεύει, βεβαιῶ. Iterum. κομφιρματευθῆναι, κυρωθῆναι, βεβαιωθῆναι.

ΚΟΝΒΙΤΙΟΝ.

Κονβίτιον. *Conviuium*. Glossæ Basilicorum corrigi debent, quæ valde corruptæ. κονβίτιον, ἡ εἰς τὸ φανερόν ὕβρις, καὶ κόμμεντον, ἡ βελή, ἥτοι ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγή. Hodie corruptè & mutilè editur, κονβίνιον ἡ εἰς τὸ φανερόν ὕβρις, καὶ ἡ βελή. Quæ ineptissima esse faciliè quis iudicaverit.

ΚΟΝΔΑΚΙΟΝ.

Κονδάκιον. Idem quod κονάκιον; sicut κονδός, & κοντός, pro ratione illâ scribendi. Breviarium ἀδισποτον, quod recenset res sacras. κανδήλαι, μανθάλιον; ξεσίαν, κοντάκιον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΟΝΔΑΡΗ.

Κονδάρη, Προ, κοντάριον. Corona pretiosa. κονδάρη. *Hasta*. δόρυ.

ΚΟΝΔΙΤΟΝ.

Κονδίτον. *Conditum*. Potionis genus. Galenus περὶ ἐνδορρίων. ἐρεβίνθων τῶν καλαμῶν κελῶν ἀφείφημα μετὰ κονδίτῃς ποσότητις. Agathorychus Hippiatric. lib. i. cap. ii. ἐγχυμάτιζε χυμῶν ὅ μὲν δὲ οὐκ-παλαῖ, ἢ κονδίτῃς. Palladas Antholog. lib. i.

κονδίτῃς μοι δέ. τὸ δὲ κονδίτον πόθεν ἔχεν τῆνομα; τὸ φωνῆς εἰς γὰρ ἀλλότρετον ὅ τ' ἐλλῶν. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται, αὐτὸς ἂν εἰδείης ῥωμαϊκάτα ὅ ὦν.

Tiberius Hippiatric. lib. i. cap. xxx. δίδωσκον κοχλιάριον μεσὸν κονδίτῃ κα-κομῶν. Alexander Trallianus lib. vii. cap. v. ὥστε, καὶ ὅσα διὰ πει-πέρας σκευάζεται, ὑδρόχαρόν τε καὶ κονδίτον. Reperitur quoque apud Plutarchum in Parallelis.

ΚΟΝΔΟΣ.

Κονδός, sive, κοντός. Curtus. Glossæ Græcolatinæ. κονδός. *Curtus*. Et alibi. κολοβός, ὁ κονδός. *Curtus*. Corona pretiosa. *Corio*. κονδός. μικρός. Anatholius Geoponic. lib. x. οἱ δὲ καὶ τὰ κονδὰ πασάλια τῶν κυτροφύτων, τὰ μὴ διωά-μῃ καμφθῆναι, κατὰ κεφαλῆς φυτεύ-σι. Adamantius Physiognom. lib. i. παχεῖαι χεῖρες, κοντὰς ἔχοντες διακτύ-λας, κλεπίσονται. Achmes cap. cxxxii. εἰ δὲ κοντὰ καὶ ὑψηλὰ δύνῃ σφιγκρεῖαν, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλῃ, καὶ ἐλάττω αὐ-ρήσει ἀναλόγως.

ΚΟΝΔΟΥΤΑ.

Κονδούτα. Italicum *Gondola*. Genus navigij. Constantinus De Administ. Imp. ἡ βαπτισμῶν χρωβατία ἐνθάδε καβαλλωρικόν ἔως ζ'. πεζικόν δὲ ἔως χιλιάδας θ'. καὶ σαγλώας μέχρι τῶν π'. καὶ κοντῆρας μέχρι τῶν ρ'. Et mox iterum. ἀλλ' ἐδὲ σαγλώας κέντρωται, ἐδὲ κοντῆρας, ὅτε ἐμπορευτικά πλοῖα, ὡς μηκύνειν τῆς θαλάσσης.

ΚΟΝΔΥΝΕΙΝ.

Κονδύνειν. Vide, κοντύνειν.

ΚΟΝΟΣΤΑΥΤΟΣ.

Κονοσταυλός. Vide, κοντοσταυλός.

ΚΟΝΣΕΓΙΑΡΕΙΝ.

Κονσεγιάρειν. *Consulere*. Italicum. Kk iij *Consi-*

Consigliare. Theodosius Zygomala in epist. καὶ ἔπαρ τῶν τοιμαυῖα σε, καὶ ἄμε εὐὸν ἀββακάτον σε, καὶ εἶτι σε κοινογεγάρη, (αἰ)ᾶ καί με το.

ΚΟΝΣΕΛΙΟΝ.

Κονσέλιον, sive, κονσίλιον. *Consilium.* Glossæ Basilicorum. κονσέλιον, βελή, καὶ ζωίδριον ἐκ φανερῶν ἀνδρῶν. Synodus Florentina. ὅπως ἐλθῶσι πάντες καὶ οἱ λοιποὶ τῶ κονσίλιῳ τῆς βασιλείας, καὶ οἱ πῆς ῥώμης.

ΚΟΝΣΙΔΑΡΙΟΣ.

Κονσιδάριος. *Consularius.* Consularis. Cōstantinus Them. Orient. i. ὑπὸ δὲ τῶ ῥωμαίων βασιλείᾳ γενομένοι εἰς ἐπαρχίας διηρέθησαν, ἑ ἡγεμονίας, ἑ δεκάτα, ἑ τῆς καλεσθῆναι κονσιλαρίας, τῆς βελυτάς. Iterum Them. xv. ἐπαρχία κύπερ τῆς νήσου ὑπὸ κονσιλάριον, τῆς βελυτῶ, πόλεις δεκατρεῖς. Scribitur quoque κονσιλάριος. Hefychius. κονσιλάριος. ὑπατικός. Iustinianus Novell. viii. μήτε ὑπατικῶ, μήτε ἡγεμονικῶ, αὐ δὲ κονσιλαρίας τε καὶ κορρηκτορίας καλεσθῶν. Notitia Consuetudinum. καὶ ὅσαι ἀρχαί, ἥτοι κονσιλαρία. Freculphus Chron. Tom. i. lib. ii. cap. xvi. *Quicquid Diceneus eorum Consularius praecepisset, hoc modis omnibus expetendū, hoc visile dijudicantes fore.* Erant autem Cōsulares quindecim. Enumerat Notitia Imperij. *Consulares quindecim. Per Orientem quinq, Palestina, Phœnices, Syria, Cilicia, Cyprī. Per Asiam tres; Pamphylia, Hellepontī, Lydia. Per Ponticam duo; Galatia, Bithynia. Per Thracias duo; Europa, Thracia. Per Illyricum tres; Creta, Macedonia, Dacia mediterranea.* Invenio quoque vnum Byzantij : existatque

Cod. De Offic. Com. Rer. Privat. Valentiniani & Valentij Rescriptum, cuius inscriptio. *Ad Honoratum Consularem Byzantiy.* Atque hic ipse est, qui ab Eulogio vocatur, *Consularis provinciae Byzacena.* Eius enim Disputatio De Somnio Scipionis inscribitur, *Superio V.C. Cos. provinciae Byzacena.* Nam Byzaceni etiam Byzantes dicebantur, & urbs earum quoque Byzantium: ut tradunt Eustathius, & Stephanus.

ΚΟΝΣΙΣΤΩΡΙΟΝ.

ΚΟΝΣΙΣΤΩΡΙΑΝΟΣ.

Κονσιςώριον. *Consistorium.* Hefychius. κονσιςωριον, θεῖον ζωίδριον. Suidas. κονσιςωριον, ὅθεν ῥωμαίοις ἔτω λέγεται τὸ ζωίδριον, καὶ τὸ σύστημα, ἐνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βελεύονται. Ammianus lib. xxviii. *Cum intromissi in consistorium hac referrent, negantem Valentinianum se id statuisse, & calumpnias perpeti clamtantem, moderatè redarguit* Quæstor Eupraxius. Hinc κονσιςωριανός. *Consistorianus.* Basilic. Eclog. lrv. ἡ διατάξις κατέλεγε τινὰς ἀποηλαγμένους περνομένων, τυχὸν συγκλητικῶν, καὶ τῶν κόμητῶν τῶν κονσιςωριανῶν, καὶ τῶν νοταρίων, &c. Iustinianus Novell. xiii. ἡμεῖς γὰρ ἐδενί τῶν εἰρημνύων ἀρχὴν ὁρμαδωσομεν, πλὴν εἰ μὴ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἰλλεστρίων, ἢ τῶν περιβλέπων κομήτων κονσιςωριανῶν.

ΚΟΝΣΟΤΑΡΙΟΣ.

Κονσιλάριος. Vide, κονσιλάριος.

ΚΟΝΣΟΤΛΟΣ.

Κόνσιλ. *Consul.* Suidas. κονσιλῶν αὐτοκράτορας αὐτῶν τῶν ῥωμαίων πολιέων διοικητῶν ὠνόμαζαν οἷα περὶ ἑλῶν καὶ περὶ γόρῶν

χρόνος τινάς. Vide eundem in ὑπατοι
Constantinus Magnus in epist. ad Sil-
vestrum. οἱ πατέριχοι, καὶ οἱ κόνσγλοι,
ἤγουν ὑπάτοι, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀξιωματοῖς. Co-
dinus De Offic. Aulae Constantinop.
εἶτα καὶ ὁ τῶν πρεσβυτέρων ἐρχομένη κόνσγλ.,
καὶ πολυχρονίζει καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῖς μετ' αὐ-
τῆς κατὰ τὴν τάξιν αἰσίων. Gregoras lib. iv.
οἱ γὰρ μὲν κατὰ χρόνον ἱακλῆς ἀρχεὺν διοπελ-
λόμενοι, ὁ μὲν ἐκ βενετίας καλεῖται μρωαῖ-
γλ., ὁ δὲ ἐκ πίσης, κόνσγλ.

ΚΟΝΣΟΥΛΤΑΤΙΩΝ.

Κονσουλτατίων. *Consultatio*. Iustinia-
nus Novell. xxviii. διδιδόμεν διὰ καὶ
τῆς τοῦ τὰς ἐφέσεις τὰς παρ' αὐτῆς κατὰ
τὸ τῶν περιβλεπῶν ἀρχόντων χάμα, ὡς ἴ-
τε τοῖς ἐνδοξολάτοις ἐπαρχοῖς, ὡς ἴτε τῶν
ἐνδοξολάτων ἡμῶν κατὰ κονσουλτατίωνα κρῖ-
νεσθαι κοιναῖς. Iterum Novell. xxi x.
οἷα περὶ κατὰ τὰς κονσουλτατίων αὐτῶν
ἐκπράττονται.

ΚΟΝΤΑ.

Κοντά. *Prope*. Glossa Græcobar-
bara. ἀγχεμάχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμε-
νοι· οἱ ἀνθρώποι ὅπῃ πολεμίζον διὰ κον-
τά. Iterum. ὁ ἐγγύς ἐσὼς. ὅπῃ εἵκει σι-
μα. ὡς εἵκει κοντά. Et occurrit illic
pluries. Theodosius Zygomala The-
matopist. xxxi. κοντά, τέσσαρες· ἢ ἐξ
μεῶν δὲν μὰς ἐξαίψης.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Κοντάκιον. *Tomus*. Volumen. Mo-
schopolus. τόμος, τὸ κοντάκιον. Balsa-
mon ad Marcum Patriarcham Resp.
v. ἔχοντες τῶν σωτήρων ἁγίων εὐχῶν ἀπα-
ράλλακτα, ὡς μεταγραφεῖς ἐκ κοντακίων
καλλιγραφηθέντων διὰ γραμμάτων ἐλλει-
κῶν. Codinus De Offic. aulae Constan-

tinop. εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλλται, καὶ πολυ-
χρονίζουσι, ψάλλοντες καὶ μετ' αὐτῶν τὸ κοντάκιον.
ἢ παρθένοι· σήμερον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν τίκῃ. Et
alibi. ὁ ἱερομνήμων, εἰς τὸ βλέπειν τὰς εὐ-
χὰς ὅπως τῶν ἀρχιερέων, κεφαλῶν τὸν ἐνθρο-
νιασμένον, καὶ τὸ κοντάκιον τῆς χειροτονίας. Re-
peritur quoque in Liturgiis Chryso-
stomi, & Basilij Magni. Et quidam
erat, ὁ ἀρχων τῶν κοντακίων, in ecclesiā, qui
inter Lectores censebatur. Ioannes
Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilā.
ἀναγνωστῶν δὲ ὁ φόνικα ταῦτα. ὁ δομέσικος
τῶν δεξιῶν χορῶν, ὁ δομέσικος τῶν ἀριστερῶν·
λαοζωάκτης ὁμοίως. ὁ δομέσικος τῶν
ψαλλῶν, ὁ ὡς τιναν λεγόμενον πρωτο-
ψάλτης. ὁ προμικηρὶς τῶν ἀναγνωστῶν.
ὁ ἀρχὸν τῶν κοντακίων.

ΚΟΝΤΑΞ.

Κόνταξ. *Iaculatio*. Photius in No-
mogan. cap. xxi x. μόνον διὰ παῖζιν
ἔχει μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον, καὶ
κιωτανὸν κόντακα χωρὶς τῆς πόρεως. Bal-
samon in Scholijs. κιωτανὸς κόνταξ χω-
ρὶς τῆς πόρεως, ὁ ἀκοντισμὸς χωρὶς πό-
ρεως, ἡ γὰρ σιδίρεα, διὰ κύνθη τινὸς ἔ-
τω κληθεῖς.

ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ.

Κονταράτος. *Conatus*. Conto ar-
matius. Iulius Aphricanus. μαχόμενος
διὰ, ὅτε μὲν δυνάμει, ὅφειλεν εἶναι ἡγε-
γεσθαι οἱ κονταράτοι, ἐπειδὴ αἱ παρὰ τῶν
In παρεμβολαῖς Heronis. ἐπὶ διὰ καὶ τὰς
κονταράτους ὡς ἰσχύων, καὶ ἐμπροσθεν σα-
ραπορευομένων ἔχων.

ΚΟΝΤΑΡΕΜΕΝΟΝ.

Κονταρέμενον. *Telum*. Glossa Græ-
cobarbara. ἀγανέσην. ἀκοντίοις. κον-
ταρέμοις.

ΚΟΝΤΑ.

KONTAPETEIN. KONTAPEITEIN.
KONTAPEMAN.

Κονταρεύειν. Hastâ percutere. Demetrius Zenus in Batrochom.

ὅπῃ τὸν κοντάρειψο ψυχάρπαζας ὁ
νέϋθ,

ὁμῶς τὰ ἐξαπλόθηκε, ἔπεισε, καὶ φονεύθη.

Glossæ Græcobarbaræ. νὰ πολεμίζει, νὰ κονταρεύει. Dicebant etiam, κονταρεύειν. In iisdem Glossis. ἀκοντίζῃ. ἄνω ῥίπτει. κονταρεύει. Hinc, κοντάρεμαν. Iaculatio. Glossæ citatæ. ἀκοντισμός. κοντάρεμαν.

KONTAPION.

Κοντάριον. *Contarium*. Contus. Leo Constitut. vii. διὰ κονταρίων ἀνευ ξίφων, ἢ ζαγιτιῶν. Hesychius. ζειρομάτης, αἰδῶ κονταρίς. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

KONTAPOΘΗΚΗ.

Κονταροθήκη. Contorum theca. In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. ii. ξηροδόκη. κονταροθήκη.

KONTAPOΞΙΦΑΡΟΝ.

Κονταροξίφαρον. Halebarda vulgò. Nicetas in Isaæio, lib. ii. ὁ βασιλεὺς κονταροξίφαρα κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῷ, ἔπει πρὸς αὐτὸν ὁ τοιῷτῳ πατριάρχης. Leo κονταρίς ξίφῳ dixit, Constitut. iv. τὸ ἐν σῶμα δίκλῳ πααδὶς ὀπτηῆκες, τὸ δὲ ἕτερον δίκλῳ ξίφους κονταρίς μακρὸν, καὶ ὀξὺ. Sic in Glossis Græcobarbaris. τὸν σίδηρον τῶν διοράτων. τὸ σίδηρον τῶν κονταρίων. τὸ ξιφάριον τὸ ἀπᾶνω τῷ κονταρίῳ.

KONTAPOΠΟΥΛΛΟΝ.

Κονταρόπαλλον. Parva hasta. Glossæ

Græcobarbaræ. ἀκόνιον. διοράτιον. μικρὸ λόγχη. κονταρόπαλλον. μικρὸν κοντάριον.

KONTAS.

Κονταί, sive, κενταί. Comes. Ex Italico, *Comio*. Anonymus De bello sacro.

ὡς αὐτως καὶ οἱ εὐγενεῖς δισκάδες, καὶ κεντάδες.

Corrigendæ sunt Glossæ Græcobarbaræ. μεγισάνοι. ἄρχοντες. κεντάδες. Male est κέντιδες. Dicebant κοντάδες, sive κενιάδες; ut δισκάδες, ῥηγάδες.

KONTETEIN.

Κοντεύειν. Propinquare. Glossæ Græcobarbaræ. ὁ πλεσιὸν βαίνων. ὅπῃ ἔρχεται σιμαί. ὅπῃ κοντεύει. Iterum alibi. ὡς θαλάσσι. ὅπῃ κοντεύει τῆς θαλάσσης. Occurrit illic pluries.

KONTHNIΩΣ.

Κονθλίως. *Continuo*. Glossæ Basilic. κοντλίως. συνεχῶς.

KONTIKTOR.

Κοντίκτορ. *Coniecter*. Eusebius Hist. Eccles. lib. x. cap. v. ἵνα λαβὼν ὡς τὰ λαμπροτάτα λατρευνιανὰ τῷ κοντίκτορῳ Σικελίας δημόσιον ὄχημα. Verba sunt Constantini Magni, ex epistolâ ad Christum episcopum Syracusanum. Corrigendus verò est Nicephorus Callistus lib. vii. cap. xliii. Vbi perperam legitur, κελίκτωρ, & interpretationem eruditum impulit in errorem istū, ut verteret, *Agitationem*.

KONTILATOS.

Κοντιλάτῳ. Ioannes Glycas De Van. Vita.

τὰ μάτια καίνα τὰ γλυκία, καὶ ἡ μήτη κοντιλάτη.

KON-

ΚΟΝΤΙΑΟΝ.

Κόντιλον. Penna. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. i. cap. CXC. καὶ τὸ το μεσώζας ἀξυγίω χοιρεῖα περιέρχον τὸν κόντιλον τῶ ὀρνέα. Theodosius Zygomala, Themetoeptf. v. ἀπὸ τότε πιάνοντες τὸ κόντιλη σὺ χέρη, ἐχέμενα νὰ σε γράψω.

KONTINION.

Κοντίμιον. *Continuum*. Glossæ Basilicorum. κοντίμιον, τὸ ζυνάπιον.

KONTINISKEIN,

Κοντινίσκειν. In compendium redigere. Glossæ Græcobarbaræ. ζυτωμεύειν. νὰ σιωλεμέυῃ καὶ νὰ κοντινίσκει.

KONTINON.

Κόντινον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. ii. cap. LXXVII. ποίησον κόντινον, καὶ δὲς αὐτῷ πῶλον.

ΚΟΝΤΟΛΟΓΙΑ.

Κοντολογία. Brevitas orationis. Glossæ Græcobarbaræ. ζυλώμως. εἰς ζυτωμίαν. ἢ εἰς κοντολογίαν.

ΚΟΝΤΟΜΑΞ.

Κοντόμαξ. *Contumax*. Glossæ Basilicorum. κοντόμαξ, ἀπώδης.

ΚΟΝΤΟΜΕΛΙΑ.

Κοντομελία. *Contumelia*. Glossæ Basilicorum. κοντομελία, ἡ διὰ λόγων ὕβρις, καταφρόνησις. Et alibi. ἰδικῶς διελέγεται κοντομελία, ἡ γεν ὕβρις διὰ λόγων, καὶ καταφρόνησις.

ΚΟΝΤΟΜΟΝΟΒΟΛΟΝ.

ΚΟΝΤΟΠΑΙΚΤΗΣ.

Κοντομονόβολον. Saltus. Photius Notocan. cap. xxix. παίξεν ἑξέσι μονόβο-

λον, καὶ κοντομονόβολον. Balsamon in Scholijs. κοντομονόβολον, τὸ πήδημα. Hinc puto, κοντοπαίκτης. Idem Balsamon ad Concil. vi. Can. LI. εἰκε δὲ διὰ τὰ τῶν τοιούτων κανόνων θηπίμια θηπιονθῶαι τὰ βασιλικά παύγια, τὸν κοντοπαίκτην δηλαδὴ, τὸν μάρινα, &c.

ΚΟΝΤΟΠΟΔΗΣ. ΚΟΝΤΟΠΟΔΑΡΟΣ.

Κοντοπόδης. Qui curtos pedes habet. Orneosophion. ὁ περιττὸς ἐφείκει εἶναι κοντοπόδης, μακροδακτυλῶ. Idem est, κοντοπόδαρῶ. Ibidem alibi. τὰ ἐξυπῆμα ὀφείλουν εἶναι κοντοπόδαρα.

ΚΟΝΤΟΡΑΒΔΙΝ.

Κοντοράβδιν, sive, κοντοράβδιον. Clava. Scipio. Baculus. Cyrillus in Lexico. ῥάβδον, παλῆκιν, ἢ κοντοράβδιν.

ΚΟΝΤΟΣ.

Κόντῶ. Comes. Ex Italico. *Comio*. Nicetas in Andronico lib. i. ἐκὼν τοῖς στρατηγοῖς ὀπιανόμῳ, ἔς κόντας ἄσπαι τις αὐτῶ λαλῶν διαλέκτῳ χρώμῳ. Cantacuzenus lib. i. cap. xl. *Comperiunt principem Sabaudia, quem Latinorum lingua Conson vocat, filio filii a quoque superstitionibus ἐν τῷ migraße.* In Synodo Florentinā, ἐκαθέζοντο καβαλλάριοι τε, καὶ μαρκῆσιοι, κόντοι, καὶ δεκάδες. Gregoras lib. iv. τῶν δειτέρων ὄνομα ἐλέντω ζυζυγνυσι κόντῳ τινὶ τῶν ἀξίων, ὄνομα βιντιμίλια. Idem lib. viii. ὃν ἔχει φονεύσας θυμαῖς ὁ σκῆιν αὐτῶν δελφιδῶς κόντῶ.

ΚΟΝΤΟΣΤΑΒΛΙΑ.

Κοντοσταβλία. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγλημα, τὸ περιὸν τῶ βασιλείως τάγμα. ἢ κοντοσταβλία. ὅπως πάγει ὡς ἡμας πρὸς τῶ βασιλείως. οἱ ὁποῖοι παγάνεν μὲ ἐλέφαντες, καὶ ἀππάρια, καὶ ἄλλοι πεζοί.

LI Iterum

Iterum alibi. κενωδία. ζωντοφία ξένων. ἡ γοιω κονισαβλία.

ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΟΣ.

Κοντοσαῦλος, sive, κονοσαῦλος. Quē admodum Itali *Contostabile*. Galli *Comestable*. Ergo nihil mutandum. Ita autem dicebatur à Constantinopolitani exotico vocabulo exoticarum auxiliarium copiarum praefectus: & ὁ μέγας· appellabatur, ad differentiam τῆς κόμησις τῆς σαύλας. Codinus De Offic. aulae Constantinop. ὁ μέγας κοντοσαῦλος· εὐρίσκειται· κεφαλὴ τῶν ῥογατόρων φεγγων. Gregoras lib. III. καὶ μὲν εἴη ἢ τῶν ταύταις αὐτοῖς τῶ τῆς μεγάλης τετίμηται· αἰξιάματι κονοσαῦλος. Iterum lib. VI. (φασὶ δὲ) ἡ γὰρ ὡς αὐτὸς τῶ μεγάλης κονοσαῦλος· μισαὴλ τῶ γλαβὰ εἰς στρατηγικὴν ἐμπειρίαν ἐξησκημύω. Regino lib. II. *Butchardum comitem stabuli sui, quem corrupte constabulum appellamus, cum classe misit in Corsicam*. Et inter primas quoque hac dignitas erat; itaque in eā legitur Ioannes Palaeologus, ex genere Imperatorio, apud Cantacuzenum lib. I. cap. xxvii.

ΚΟΝΤΟΤΒΕΡΝΙΟΝ.

ΚΟΝΤΟΤΒΕΡΝΑΛΙΟΣ.

Κονταβέρνιον. *Contubernium*. Leo. κοινοποιήσεις τὰ κονταβέρνια, καὶ εἰς μίαν καμαρίδιον λεγομένην τὰ δύο ποιήσεις ἀναπαύεσθαι. Idem alibi. τὴν δὲ τοιαύτην στρατηγικὴν καὶ ὀρδινίαν ποιεῖσθαι ἐν τοῖς κονταβερνίοις, τῆς ἐστὶν ἐν ταῖς αἰκίαις. Hero in παρεκβολῇ· ἀπέστειλε διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ἀπληκταῦσι καὶ τὰ κονταβέρνια. Atque hinc κονταβερνάλιος, sive κονταβερνάλιος. *Contubernalis*. Hesychius. κονταβερνάλιος, συστρατιώτης. Basilic. Eclog. LIV. εἰς τις

συμφωνήσας λογιζέσθαι ὑπὲρ τῆς κονταβερναρίας αὐτοῦ, ἐν οἷς αὐτὸν ὁ νόμος ὑποβάλλει, ἐκ ἐρῶνται. ἐφ' οἷς δὲ καταβάλλει ὑπὲρ τῆς κονταβερναρίας αὐτοῦ, ἔχει ἀγωγὴν καὶ αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων. In παρεκβολῇ Heronis. μὴνύει τῶ στρατηγῶ, ὅτι ἡ κοστέ τις τοῦτον, ἢ εἰς κονταβερνάριον λεγόμενον, ἢ ὡς ἀρχοντὸς οἰκιστὴς τοῦτο.

ΚΟΝΤΟΤΡΑ.

Κοντῶρα. Nauigij genus. Constantinus De Administ. Imp. ἔτε αἱ (α)γῆται τῶν τοιούτων χρωβάτων, ἔτε αἱ κοντῶραι, ἔδιδετοτε κατὰ τινὰ πρὸς πόλεμον ἀπέρχονται.

ΚΟΝΤΟΤΡΟΣ.

Κόντρεος. Vide infra, κέντρεος.

ΚΟΝΤΡΑΚΤΟΝ.

Κοντράκτον. *Contractus*. Glossa Bar. silicorum. κοντράκτον, λέγεται τὸ ζυγὰ λαγμά.

ΚΟΝΤΥΝΕΙΝ.

Κοντύνειν, sive, κονδύνειν. Decurtare. Minuere. Glossa Græcobarbaræ. κολεβώσθαι· να κονδύνει· να κοντύνει.

ΚΟΞΑ.

Κόξα. *Coxa*. Suidas. κόξα, τὸ ὀπίσω τῆς γαστρίδος μέρος. Vide eundem in κώληπα. Glossa Græcobarbaræ. εἰς τὴν ψόαν. εἰς τὸν γλαβόν. εἰς τὴν ζώνην, ἢ κόξαν. Et apud Phæmonem Cynosophij. cap. xxxvi, inscriptio· εἰς τὸν ἐκπρόσωπον κόξαν.

ΚΟΟΡΤΙΣ.

Κοόρτις. *Cohors*. Suidas. κοόρτις. ῥωμαϊκὴ πᾶσι ἀφ' ἑαυτῶν ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς· ἢ τῆς πᾶσι ἀφ' ἑαυτῶν. Inscrip. Vetus.

ΧΕΙΛΙΑΡΧΩ. ΚΟΟΡ. Θ. ΒΑΡΑΓΓΩΝ.
Glossæ Latinogracæ. *Præfectus cabortis.*
ἐπαρχὸς τῆς κοόρτις.

ΚΟΠΑΔΙΩΝ. ΚΟΠΑΔΙΣΙΜΟΣ.
ΚΟΠΑΔΙΑΣΤΟΣ.

Κοπάδιον, sive κοπάδιον. Græc. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀγγελιδῶς. κατὰ τὴν
ἀγγέλλω. εἰς τὸ κοπάδιον. Ioannes Glycas
De Van. Vita.

ὁ δὲν ξεύρης ὅτι διόχων τε τὸν λύκ' ἐκτὸ
κοπάδιον.

Hinc κοπαδισίμος. Eadem Glossæ. ἀγε-
λαίαν. ἄφρον. νεμομήλιον. κοπαδισίμιον.
Βοζικητικὴν. Item. κοπαδιασὸς. Ibidem.
ῶρεμύα. κοπαδιασά. •

ΚΟΠΕΛΑ.

Κοπέλα. Puella. Ancilla. Corona
pretiosa. κοπέλα. Puella. κόρη. Anony-
mus De nuptiis Thefei.

ἐγὶνή διῆλθον ὁλονῶν, καὶ κατ' ἐνὸς κο-
πέλλου.

Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.
καὶ μέγα τὴν ἐβάλαζιν τὴν ἀκρεβὴ κο-
πέλλου.

ΚΟΠΕΛΛΙΣΙΜΟΣ.

Κοπελλίσμιον. Puerilis. Stolidus.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀνοήτως. μωρο-
κά. πελλικά. κοπελλίσμια. χωρὶς γνώσιν.

ΚΟΠΕΛΟΣ.

Κόπελ. Spurius. Moschopulus.
σκοπίον, ὁ φυσικὸς υἱὸς, ἡ γοιὴ ὁ κοινῶς κό-
πελ. Ita corrigo, nam malè hodie
negativa inseritur, ὁ μὴ φυσικὸς. Schol.
Sophoclis ad Electram. τῆ γνησίᾳ ἐναν-
τίον ὁ φυσικὸς, ὁ λεγόμενον κόπελ. Et-
iam illic perperam editur, ὁ μὴ φυσικὸς.
Vulgo notum est, alios esse liberos le-
gitimos, alios naturales, siue spurios,

ΚΟΠΙΑΣΤΑΔΕΣ.

Κοπιασάδες. Miseri. Afflicti. Glossæ
Græcobarbaræ. ταλαιπώρες. ὅπως κο-
πιάζεν πολλὰ. ὡς δαδριάδες. ὅπως ὡς
δέρναν ἡμέραν καὶ νύκτα. κοπιασάδες.

ΚΟΠΙΑΤΗΣ.

Κοπιάτης. Vespillo. Glossæ Latino-
græcæ. *Bispelliones.* κοπιάται. Iustinia-
nus Novell. LIX. ὥςτε μὴ τοι μὴ ἐλάτεις
εἶναι τὰς δεκανῆς, ἥτοι κοπιάτας, τὸ ὅλκα-
σίων τῶν ἀπονεμηθέντων τοῖς θεοφιλεστέτοις ἐκ-
δικοῖς. In l. 15. Cod. Theodos. lib. xvi.
Tit. II. Clerici verò, vel hi, quos corpiatas
recens usus instituit mincipari, ita à sordidi-
dis muneribus debent immunes atq; à con-
sulatione præstari, si exiguis admodum mer-
cimonijs tenuem sibi victum vestimentisque
conquirent.

ΚΟΠΙΤΖΙΝ.

Κοπίτζιν. Pro, κόπ. Labor. Ano-
nymus De Amor. Callimachi & Chry-
sorrhoes.

κρίνης ἴδτω δίκαιον, ἡ τὸν δραγατίον κίνης.
να φάγῃ τὸν κοπίτζιν τε, να φά τὴν ἐξο-
δόν τε.

ΚΟΠΡΙΤΟΡΙΟΝ.

Κοπρίτοριον. *Coopertorium.* Plinius
Cooperculum dixit. Est ex Italico, *Copri-
tura.* Codinus De Offic. ὁ μὴ καὶ μετὰ
μαργάρων τὸ κοπερίαιον. Iterum. ὁ κῶνος,
ἡ τε σέλα, καὶ τὸ κοπρίτοριον ἡερανεά. Scribi-
tur etiam, κοπερίαιον, & κοπερίαιον,
indifferenter. Viri docti putarunt κο-
περίαιον esse Græcam vocem, ὡς δὲ ὁ
κόπρος ἔχραξ. Sed analogia repugnat:
tum enim κοπερίαιον foret. Itaq; non
est, quod *Fimocaudium* interpretentur,
& postilenam esse dicant.

Lij ΚΟΠΡΟ-

ΚΟΠΡΟΠΑΤΑΝ.

Κοπροπαταῖν. Contemnere. Ignominia afficere. Glossa Græcobarbaræ. ἐπιθελίην. ἀποδοκιμάζην. αἰτιμάζην. νὰ ἀτιμάζ. ἰσχυβαλίζην. νὰ κοπροπαταῖ.

ΚΟΠΤΕΡΟΝ.

Κοπτερόν. Securis. Cuneus. Glossa Græcobarbaræ. ἀξίνης κρέσμα. κτύπωμα ἢ κόρπωμα τῷ κοπτερῷ, ἤ γυν τ' κενίας.

ΚΟΡΑΚΑΣ.

Κόρακας. Corona pretiosa. κόρακας. *Coruus*. κόραξ.

ΚΟΡΑΣΙΔΑ.

Κορασίδα. Corona pretiosa. κορασίδα. *Puella*. παρθένη. Anonymus De nuptijs Thesci. νυτζίκτητον τρυφερὴ ἀκόμη κορασίδα.

ΚΟΡΑΤΖΑ.

Κοράτζα. Vide κεράτζα.

ΚΟΡΑΧΙΣ.

Κοραχίς. Virgo. Puella. Glossa Græcobarbaræ. ὁνία κόρα. ὁνία κοράχης.

ΚΟΡΒΗ.

Κορβή. *Corbula*. Didymus Geoponic. lib. x. εἰ δὲ θέλῃς μὴ εἰς ὕψος ἀναδραμεῖν τὸ σύκον, κορβίλῃ κατὰ κεφαλῇς φύτευσον.

ΚΟΡΒΟΣ.

Κόρβος. *Corvus*. Suidas. κόρβοι, ὡς φῶμαίς οἱ κόρακες.

ΚΟΡΔΑ.

Κόρδα. Funis. Italicum, *Corda*. Mauritius Strateg. lib. II. cap. II. τοξάρια ἔχοντα θηκάκια παλάτια, ἵνα ἐν καιρῷ θυματον ἐστὶ τεταμένα χωρεῖν τὰ τόξα ἐν αὐτοῖς. κόρδας ἐκ περισσῆ ἐν τοῖς παγγύοις αὐτῶν. Chronicon Constantinop. ε.

σφιγξαν τὴν κεφαλὴν αὐτῷ μετὰ κόρδας, ἢ ἐπηδῆσαν ἐξω οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ κόρδας ἐκ περισσῆ εἰς τὰ θηκάκια αὐτῶν. Corrigenus est Iaphar De Mutat. Temp. cap. I. *Sunt autem linearum corda in circulo protracta, quantum videlicet arcus ad tetragonum, trigonum, & hexagonum, quædam cognitionis habitudine referuntur.* Minus rectè editur; corde in circulo protractè.

ΚΟΡΔΕΛΙΟΝ.

Κορδέλιον. Aluta. Corona pretiosa. κορδέλια. *Aluta*. ἐπιγλωττίδες.

ΚΟΡΔΗΛΗ.

Κορδήλη. Italicum, *Cordella*. Vittæ. Diadema. In Lexico Stephani. κορδήλη, διάδημα βασιλικόν.

ΚΟΡΗΓΙΑ.

Κορηγία. *Corrigia*. Vide κορυγία.

ΚΟΡΙΠΙΟΝ.

Κορίπιον. Hydria. Glossa Græcobarbaræ. κεραμικά ἀγγεῖα, ἤ γυν σαμιά, κορίπια. λαγίνα. πιθάρα.

ΚΟΡΙΤΖΗ. ΚΟΡΙΤΖΙΟΝ.

Κορίτση. & κορίτzion. Puella. Virgo. Corona pretiosa. κορίτση. *Virgo*. παρθένη. Ioannes Glycas De Van. Vita.

παρθία, καὶ νέοι, καὶ γέροντες, κορίτται, πανδρεμίδες.

ΚΟΡΙΤΖΟΛΑ.

Κορίτζολα. *Corrigiola*. Occurrit apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. XLII.

ΚΟΡΜΗ.

Κορμή. Corona pretiosa. κορμή. *Corpus*.

ρῆς. σῶμα: Et alibi. κορμὴ τῆ χειρὸς. *Corpus Christi*. σῶμα τῆ χειρὸς. Alexius Rharturus Doct. VI. ζητῶντες εὐήθειαν σωμαίωνωνται πολλά εἰς ὅλον τὰς κορμὴ. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

Ἐ τὴν ψυχὴν διὰ τὸ κορμὴ ἐκείνην καὶ χωρίζεται.

ΚΟΡΝΙΑΚΤΟΣ. ΚΟΡΝΙΑΚΤΙΣΜΕΝΟΝ.

Κορνιακτὸς. Pulvis. Glossæ Græco-barbaræ. ἄτα. ἄσβολ. κόνις. κορνιακτὸς. Iterum alibi. κόνις, ἡ τῆς κορνιακτὸς. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὁ κορνιακτὸς ἐχάθηκε ἐκ τὸ πολλὴν τὸ αἶμα.

Hinc κορνιακτισμὸν. Pulvere deformatum. Apudeundem alibi.

Ἐ γένια τε καὶ Ἐ μαλίσ ὅλα κορνιακτισμὸν.

ΚΟΡΝΟΝ.

Κόρνον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. III. καὶ ἰσώθεν, ὡς ὁ ἄρσης τῶν περδίκων, ἔχει ἡλ. ὁ πῶθεν κόρνον.

ΚΟΡΟΝΑ.

Κορόνα. *Corona*. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἄρματα, σκήπτρα, λόχρυσά ρέχκα, χρυσαῖς κορόναις,

ἡ καθεμία ἀρχόντητα ἔδωκε τῷ δμῶ-
της.

Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

καὶ τὴν κορώνην τὴν χρυσὴν βάτη τῆς σὺ κεφάλῃ.

ΚΟΡΠΟΜΑΤΙΑ.

Κορποματία. Vulnus. Glossæ Græco-barbaræ. πληγῶν. βαλανισμῶν. πληγ-
ματιῶν. κορποματιῶν.

ΚΟΡΠΟΣ. ΚΟΡΠΟΤΝ.

ΚΟΡΠΩΝΝΕΙΝ.

Κόρπος. *Corpus*. Ex Italico, *Corpo*. Vulnus. Plaga. Mutant autem L. in R. ut sæpè est observare. Glossæ Græco-barbaræ. ἄγ. κλαύσμα. τραῦμα. τζάκισμα. πληγή. κόρπ. Et occurrit alibi in iisdem Glossis. Lex Salica, Tit. XIX. Si quis voluerit alterum occidere, & corpus ei fallierit, &c. Inde κόρπ. & κορπώνην. Ferire. Sæpè in illis Glossis.

ΚΟΡΡΗΚΤΩΡ. ΚΟΡΡΗΚΤΟΡΙΑ.

Κορρήκτωρ, sive, κορρίκτωρ. *Corrector*. Isidorus Pelusiota lib. I. epist. CXVI. scribit αὐσονίῳ κορρίκτωρι, item CCGXCV. & lib. II. epist. XXV. ut etiam XV. *Κορπίωνι κορρίκτωρι*. Munus eius explicat satis lib. III. epist. CCLXIII. καλῶς αὐτῷ, ὡς ἐλογμώτατε, διοικήσας τὴν ἀρχὴν, οἱ τῷ μὲν δικαίᾳ φύλαξ ἀκλινὴς γένειο, ἴσον δὲ δόξαοιο ἀπεχθείας ἀδικα, καὶ χαλῶς. τὸ δὲ ξίφ. ἄχραντον, ὡς ἐνδὲ χεῖρα, τηρήσας, ταῖς ἀπειλαῖς τῶ πλάσμα. *Παραναστέλλων*. Hinc κορρήκτωρ. *Correctura*. Iustinianus Nov. VIII. μήτε ὑπατικῶν, μήτε ἡγεμονικῶν, ἀς δὴ κονσουλάριας, καὶ κορρήκτωρ. καλῶσι. Notitia Consuetudinum. καὶ ὅσα ἀρχαὶ ἡγεμονικῶν, ἡτοι κορρήκτωρ. *Correctores* verò in Oriente bini; v. nus Augustanica, alter Paphlagonia: in Occidente tres; & horum duo per Italiam, tertius per Pannoniam: illi Apulia, & Calabria; Lucania, & Brutianorum: hic verò Suevia. Patet ex Notitiâ Imperij. In Cassiodori Var. III. epistola scribitur, *Venantio V. S. Correctori Lucania, & Brutiorum*. Sed quando nata dignitas hæc? Videtur mox post Cæsares, declinante imperio. Et invenio

L l iij nio

nio primum temporibus Aureliani. Eutropius in eius rebus gestis, lib. ix. *Qui quidem Terricus corrector Apulia postea fuit, ac privatus diutissime vixit.*

ΚΟΡΤΕΑΙΝΟΙ.

Κορτελίνοι. *Cortelini*. Constantinus Them. Orient. v. ἐστὶ δὲ ἡ ὀνομασία τῶν αὐτῶν Ἰσλιν ὕβριν φέρουσα τῶν παλαιῶν λεγομένων κορτελινῶν. Cave cum Cortinarijs confundas. Et corrigenda sunt Glossæ Basilic. κορτελίνοι. εὐτελῆς. θυρωροὶ τῆς πρυτανείας. Hodie editur, κοντελῖνοι.

ΚΟΡΤΗ.

Κόρτη. *Curtis*. Aula. Ex Italico, *Corte*. Codinus. De Offic. εἰς τέλος τῆς βασιλείας σκηλῶ, ἥτις κόρτη ὀνομάζεται. Bruno in Hist. Belli Saxon. *Episcopus cum in castello quodam, dum ipse pergeret ad curtem regiam, militibus suis custodiendum tradiderat.* Godefridus Monachus in Annal. *In quadam curti monachorum de Eucra lares, Heinricho de Karinthia proditus, et mox à militibus eius circumventus, crudeliter occiditur.* Velius Longus De Orthographiâ. *Cortes audimus quidem vulgò, sed barbarè dici.*

ΚΟΡΤΙΝΑ.

Κορτίνα. *Cortina*. Suidas. καρπασίνοι. κορτίναι. Martyrologium in Passione Irenes. καὶ ἔτα κρυπτόμενον ὑπὸ κορτίνας διδασκίτω θεάματα τέλει θυγατέρα ἡμῶν. Anna Comnena lib. viii. καὶ τῇ νικαία προσηλλάσαντες τὰς πύργους καὶ τὰς μετὰ τὴν κορτίνας (φρίν) αὐτοῖς διενέμμετο, κατὰ τὰς τῶν τεχομαχίαν ποιῶντο. Scribebant etiam, κερτίνα. Anonymus De nuptijs Thesai.

ἡ κυρτάπη καὶ κορτή τὸ χέρι μὲν κυρτίναν.

ΚΟΡΤΙΝΑΡΙΟΙ.

Κορτινάριοι. *Cortinarij*. Codinus De Offic. ὑπηρετοῖσι δὲ οἱ κορτινάριοι εἰς τέλος τῆς βασιλείας σκηλῶ. Ergo erant stationarij, qui in castris ante Imperatoris tentorium excubias agebant, & habebant praefectum Comitem. Idem Codinus alibi. ἐστὶ καὶ κορτινάριοι, ἔχοντες καὶ ἄτοινοχον, ὃς κόμης καλεῖται.

ΚΟΡΤΙΝΗΤΖΑ.

Κορτινήτσα, sive κορτινίτσα. *Cortinula*. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysoforhoes.

Φρανζάτον θέλω ἔμμορφον νὰ ποίσετε εἰς τὸν κῆπον, καὶ τὸ νερόν ἐκ μηχανῆς περιγύρα τῆς Φρανζάτῃς, καὶ κορτινήτσαν γύρωθεν, καὶ διαλευθερώσεις.

ΚΟΡΤΒΑΝΤΙΟΝ. ΚΟΡΤΦΑΝΤΙΟΝ.

Κορβαάντιον, sive, κορυφαάντιον. *Pileus*. In Lexico Stephani. κορυβαάντιον, περιθεμα κεφαλῆς ἐγκόσμιον, καλόν. Iterum. κίδαρις, κορυφαάντων πέλοντες ἐστὶ εἰδόμενα καμελαυκία. ὃ καὶ τὰ αἶμα νοεῖται. Corrigo. κορυφαάντιον, πῖλον. ἐστὶν εἰδόμενα καμελαυκία, ὃ καὶ τὰ αἶμα νοεῖται.

ΚΟΡΤΓΙΑ.

Κορυγία. *Corrigia*. Hesychius. ἱματώσεις, ζωδισμοὶ τῶν κορυγιῶν τῆς ὑποδήματός. In Lexico Stephani per ἡ scribitur. ἱματώσεις, ζωδισμοὶ τῶν κορυγιῶν τῆς ὑποδήματός.

ΚΟΡΦΟΣ.

Κόρφος. Sinus. Προκόπ. Glossa Graec.

ἡ Græcobarbara. ἀδδηλ. κολω. κολφ. κέρφ.

ΚΟΣΜΙΚΟΣ.

Κοσμικός. Secularis. Quisquis extra cierum. Euchologium De Ordinatio. Lectoris. προσαγόμην τῷ ἀρχιερεῖ ὁ τοῖς, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίῳ ἀσκητῆς. εἰ δὲ μοναχός, μετὰ μανδύα. Typicum Sabæ, cap. v. ἵνα μὴ ἰῶσι τὰς ἐρχόμε- νας εὐχῆς χάριν μοναχὸς ἢ τε κοσμικός, εἰς ἐρχομῶν ἐν τῷ ναῷ ψαλλέσθης τῆς ἐκκλησί- ας. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. xi. ἐκ ἐιδόμορμον εἰ μὴ ἔλαμον, καὶ πύμορμον ὁ πῶν, μοναχοὶ τε ὁ κοσμικοὶ ἐξ ἴσθ. Nicolaus Patriarcha De jeunijs.

οἱ πλεῖστοι ἐν ἔλαβον ἀδιδωκὰτα- λύειν

πτεράδια καὶ πτεροσκευῶ, οἱ κοσμικοὶ τὸ κρίας.

ὡσαύτως καὶ οἱ μοναχοὶ τυρῶ μεταλαμ- βάνειν.

ΚΟΣΜΙΤΗΣ.

Κοσμίτης. Constantinus De Admi- nistr. Imp. ἴσανται δὲ καὶ εἰς τὸ τοῖςτον πιάσραν καὶ κίανες πυκνοὶ ἔχοντες ἐπάνω κοσμίτας.

ΚΟΣΜΟΝ: ΚΟΣΜΙΑΤΙΚΟΝ.

Κόσμον. Iumentum: Vnde μονόκοσ- μον, vehiculum vno iumento trahi so- litum. Glossæ Isidori. Monocosmum; quod ab uno iumento ducitur, vehiculi ge- nus. Et corruptum est in Glossis Arabi- colatinis. Monacus, genus vehiculi, quod ab uno iumento ducatur. Rescribo ex Isi- doro. Monocosmum. Atque hinc κοσμα- τικόν, quod pro iumentum tracturâ solue- batur veredario, aut cursus publici præfecto. Occurrit in Diplomate An-

dronici Palæologi iunioris apud Phranzen lib. iii. cap. xxiv. καὶ κα- τρηκτισίας, κατρηκτισίας, κατρηκτίας, ἀν- τινάυλα, ἐξοπρασίας, κοσμητικῶν, κατρη- λυτικῶν, &c.

ΚΟΣΣΙΑ.

Κοσσία. Fænificium. Apud Crusium in Turcograciâ.

ΚΟΣΣΟΣ. ΚΟΣΣΙΖΕΙΝ.

Κόσσι. Alapa. Suidas. κόσσι. τὸ ῥα- πισμα. Palladius Hist. Laus. in Pachone. ὁπομανεὶς ἐν ἐγὼ ἑδωκα αὐτῇ. κόσσιον. Hinc κοσσίζω. Alapam infringere. Apud eundem in Philoromo. ὃν ξυρι- ὠλῶαι ἐκέλευσαν, καὶ ἐπὶ παιδαρίῳ ἐν τὸν ὠλῶτα κοσσιῶλῶαι.

ΚΟΤΡΑΦΟΣ.

Κότσαφος, Πρό, κρόταφος. Theodorus Gaza Introd. Grammat. lib. iv. Καρ- βαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλεονασμῶ, αἰσχί- να, αἰσχίνας, κοιμᾷ, κοιμᾷσαι. τοῖς τοῖς δὲ καὶ τὰ διαιρέμενον φαύλως, κοῖλον, κοῖλον. ἢ μεταδέσει, κρόταφον, κότσαφον.

ΚΟΤΤΟΣ. ΚΟΤΖΙΟΝ.

ΚΟΤΤΙΣΤΗΣ.

Κόττιος. Alea. Photius in Nomocan. Tit. xxix. ὁ ἡγήθεις εἰς κόττιον ἐκ ἀπατῆ- ταί. Basilic. Eclog. iii. τὸ κέκωλύσαι τὸν κύβον, ἢ τοι κόττιον, τῇ πτεροφυλακῇ τῇ πτε- σκόπων πτεροδιδωλῶν ἢ διατάξας. Huius di- minutivum κοττίον, pro quo recentiores κοτζίον, sive κόττιον dixerunt. In Canonio Mathematico Adespoto. τὸ κόττιον, τὸ μυσηρόν ἢ φανῆ. Iterum. τὸ κόττιον, εἰς ἐντυχίαν. Hinc, κοττίζω. Glossæ Græco- latinæ. κοττίζω. Aleam ludo. κοττίσης. Alea- tor. Aleo. κοττίσμός. Alea. Et occurrit quo- que in Basilicis citatis.

ΚΟΤΤ-

● ΚΟΤΥΛΑΡΙΟΣ.

Κοτυλάριος. Piscator purpuræ. Scholiastes Dionis Chrysostomi ad Orat. VII. quæ ἐν βουλῇ inscribitur. πορφυρεῖς, κοτυλαρίαι. ὡς τὸ ἐν μικροῖς πλοίοις ἥως κοτύλαις παρομοίους πορφυρεύει. Ita rectè emendat V. C. Fed. Morellus, pro, κοτυλαρίαις.

ΚΟΤΥΜΒΑ.

Κότυμβα. Nauigij barbarici genus. Arrianus in Periplo maris rubri. τὰ τε χάρειν περὶ αὐτὸν τὸν ἑσπλιν βασιλικὸν ἐπλιεῖς ἐντόπιοι πληρώμασι μακρῶν πλοίων, αἱ λέγεται τεράπαρακα καὶ κότυμβα, ὡς ἐκ πάντησιν ἐξέχομαι.

ΚΟΤΒΑΡΙΣ.

Κεβαρίς. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXXXIV. ἐπαυλῆσις ὀρνιθῶν ταῖς λευκάς τρεῖς, καὶ ἀκαΐδας, ἤ γινε κεβαρίδας. Apud Dioscoridem lib. II. cap. XXXVII. in inscriptione, ita dicuntur, qui in ipso textu, ὄνοι οἱ ὑπὸ ταῖς ὑδρίαις.

ΚΟΥΒΕΡΤΑ. ΚΟΥΒΕΡΤΙΑΖΕΙΝ.

Κεβέρτα. Italicum. Coperita. Tegmen. Anonymus De nuptijs Thesci.

αἰκόμη ἐξοκετώζασι καὶ τὰ λογά τας ὅλα.

ἐκ ταῖς κεβέρταις. —

Phortius περὶ τραγ. τραγμῶν. lib. II.

τὸ πεγκνίον να γεμήσῃς

μπαλπερης, χόντρης, καὶ πάλιν
ποίησον κεβέρταν ἄλλω.

Hinc κεβερτιάζειν. Cooperire. Anonymus De nuptijs Thesci.

εἰς χαλκεδόνην Φαρή ἦτον κεβερτιασ-
μῶ

ἀπὸ συριανικὸν βλαυτὶ, ἡμορφα πλε-
μισμῶ.

Iterum alibi.

ἐκὶ ἐβλεπες καὶ εἰκασι Φαρία κεβε-
τιασμῶ

με ἀργυραῖς κολόχρυσας σίλας. —

ΚΟΥΒΙΖΟΣ.

Κεβίζος. Stramentum in quo cubatur. Hesychius. κεβίζος, σίλας. Ita corrigo. Malè hodie. τηθεύς. Hinc diminutum, κεβίζιον. Suidas. κλισία, ἡ κα-
θίστα. κλισία, τὰ κεβίζια.

ΚΟΥΒΙΚΛΑΡΕΑ.

Κεβικλαρία. Cubicularia. Constantinus De Administ. Imp. ἐγένετο παμ-
δύσκειν τῆς γυνικίας κεβικλαρέαν πάνυ αὐ-
τῇ ὅσῳ περισφίλεσται πλάσσαν ἀπὸ ὅ-
ψως αὐτῆς γενεᾶς.

ΚΟΥΒΙΚΟΤΛΑΡΙΟΣ.

Κεβικελάριος. Cubicularius. Ireneus Comes in Epist. ad Orientales. τὸν μὲν τοῖς μεγαλοπρεπέστατον καὶ φιλό-
χερον κεβικελάριον χολαστικὸν ἐποίησαν
ἀμολογηθῆναι. Cedrenius. κελεύσας κε-
βικελάριον καὶ ἑτέρας τινὰς εἶναι εἰς ὑπηρε-
σίαν αὐτῆς. Menander in Eclog. De Legat. ἡμεῖς μὲν ἰσθηγισταφ θείῳ κεβι-
κελάριῳ ἐκελεύσαμεν, καὶ ἐξοσίαν δεδω-
καμεν. Etymologici Auctor. ὑπαπι-
ζόντων αὐτῷ ἀποθηκαρίων καὶ κεβικελα-
ρίων. Et Antholog. lib. IV. exstat Epi-
gramma, λεοντίῳ χολαστικῷ εἰς εἰκόνα
καλὴν κεβικελαρίῳ.

ΚΟΥΒΟΥΚΛΕΙΟΝ.

Κεβουκλείον. Cubiculum. Sive, κεβ-
κλίον. Notitia Consuetudinem. τοῖς
περὶ

περιβλέπεις χαρίλαροις τρισὶ τῷ θείῳ
 κβεκκλῖς νομίσματα ἔνεα. Codinus in
 Orig. Constantinop. ἐκ δὲ τῶν ἰσπανίων
 καλαβαῖτες, λῶοξεν ὁ εὐνῆχ^ο κβεκκλιον
 ἐν, καὶ λῶ τὸ εὐαφ^ο πεπληρωμένον χρυσίῳ
 χαρίγμα^ο. Cedrenus. εὐπρεπῇ πάντῃ
 ἔσαν, καὶ ἐν κβεκκλίῳ πρὸς θαλάσσαν φυ-
 λατομὲν. Basilic. Eclog. xxxi. πρὸ τῆς
 κβεκκλῖς τρεῖς ἐλεύθεροι. Iterum XLIV.
 μήπω εἰσῆλθεν εἰς τὸ κβεκκλίον τῷ αὐ-
 δρὸς. Glossæ Græcolatinæ. κβεκκλιον.
Cubicula. Conclave.

ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΣΙΟΝ.

Κβεκκλίσιον. Balsamon ad Concil.
 VI. Can. VII. πολλάκις εἰς τὸ δικαστήριον
 εἰπὼν τινες μήτε τὴς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχον-
 τας, μήτε τὴς μητροπολίτας, ἐν ἀξιώματι
 καὶ μοίρα (ὠσιότητάς) καὶ διὰ τῆς τομῆς
 διωκτῶν εἶναι τὸν εἶχον τῆς ἐκκλησιαστικῆς
 κβεκκλίσιας, ἢ τῆς ἐπισκόπου.

ΚΟΥΓΓΕΣΤΑ. ΚΟΥΓΓΕΣΤΙΖΕΙΝ.

Κεγγέστα. Gallicum. *Conqueste*. Anonymus
 De bello sacro.

τῆς κεγγέστας ὅπῃ ἐμικνεν ἐκλῆς ἐλὼ συ-
 εῖαν.

Iterum alio loco.

αὐτὸ γὰρ ἦτον ὁ ἴδιον τὸ γονικῆς κεγγέστας.
 Hinc, κεγγεσίζην. *Conquirere*. Ibidem.

— καὶ νὰ κεγίξην τὴν μάχην.

νὰ κεγγεσίξην τὴς ρωμαῖκας μετὰ φασά-
 τα τὰ χαν.

ΚΟΥΔΕΑ.

Κουδέα. Caput papaveris. Theocriti
 Scholiastes Idyll. XI. μήκων λέγεται ἡ κε-
 φαλή, καὶ αὐτὴ φόρ^ο βοτάνη, ἢ κοινῶς λεγο-
 μένη κουδέα. Veteres dicebant, κώδης sed
 recentiores ω mutant in κ: ut λέκκων,
 pro λώκκων, & plura talia.

ΚΟΥΔΕΛΛΑ.

Κεδέλλα. Ovis Glossæ Græcobarba-
 ræ. ἀμέλγει. ὀπιπᾶται τὸ γάλα. σύρει
 τὸ γάλα ἐξω δὸς τῆς βούζης τῆς (φακτῆς,
 ἡ γουὴ τῆς αἰγός, ἢ αἰγας, ἢ περδάτης, ἡ γουὴ
 κεδέλλας.

ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ.

Κεδούνια. Tintinnabula. Pro, καὶ δούνια.
 Rhuzanus in Paraphrasi Vatican. καὶ τὰς
 κάτω με κεδούνια, καὶ τὸ μιὰρὸ πονίικον.

ΚΟΥΔΡΙΓΑΡΙΟΝ.

Κουδριγάριον. *Quadrigrarium*. In
 Hippiatricis lib. II. cap. xxviii. Lem-
 ma est. περὶ ὅτισμα τὸ ὡς ῥωμαίοις
 κουδριγάριον καλεῖσθαι. Et sequenti
 cap. cxxix. κατασκευῇ τε δριππῆς τῆς λε-
 γομένης κουδριγᾶς. Occurrit illic se-
 mel atque iterum.

ΚΟΥΖΟΥΠΕΣ.

Κεζῦπες. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ
 κορμὸς, ἢ κλάδος, ἢ ἐλάτης, ἢ κεζῦπες, ἢ
 ζύλα τῶν ἀμπελιῶν.

ΚΟΥΚΙΑ. ΚΟΥΚΙΟΝ.

Κουκία, five, κουκίον. Faba. Corona
 pretiosa. κουκία. Faba. κιάμ^ο. Gen-
 nadius in Explicat. Rhamplij. τὰ μό-
 να κουκία τῶν πεντεκάδεκα οἰκῶν διαμέρι-
 ζον. Dorotheus Doctr. XI. καὶ εὐρέθη
 ὅτι ἐκλεπεν ὁ ἀδελφὸς ἐκείνος κουκία, φοι-
 νίκια, κυκίσια.

ΚΟΥΚΚΟΣ.

Κεκκ^ο. Cucus. Cuculus. Suidas.
 κόκκυξ, εἰδ^ο ὄρνις, ὃ παρ' ἡμῶν κεκ-
 κ^ο. In Excerptis Glossarij Arabi-
 colatini hodiè legitur. Tucus, quæ
 Spani cuculum vocant, à voce propriâ no-
 minatus. Sed sine dubio corrupta est
 Mm dictio,

dictio, scribendumque, *Cucius*. Itidem est apud Papiam.

ΚΟΥΚΟΥΒΑΙΟΣ.

Κυκβαῖος. Glaucus. Cæsius. Noctui-
nus. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. 1.
γλαυκαί, αἱ κυκβαῖαι. Vide κυκβάβα.

ΚΟΥΚΟΥΛΛΙΟΝ.

Κυκῦλλον. *Cuculla*. Sozomenus lib.
111. cap. XIV. σκέπασμα τῆς κεφαλῆς, ὃ
κυκῦλλον καλεῖσι. Germanus in Hist.
Eccles. τὰ δὲ κυκῦλλια κατὰ τὸν λέγοντα
δοκῶσιν, ὅτι ἐπαύρωταί μοι ὁ κόσμος,
καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Vbi obiter observa,
quid cuculla in habitu monastico my-
stycè significet. Sed aliter explicat Do-
rotheus Doct. 1. λαμβανόμεν δὲ καὶ κυ-
κῦλλον. τὸτο δὲ ἐστὶ σύμβολον τῆς ταπει-
νώσεως. τὰ νηπία γὰρ τὰ μικρὰ τὰ ἄκακα
φορεῖσι κυκῦλλια. ἀνδρῶπος δὲ τέλει
κυκῦλλον ἔφορεῖ. ἡμεῖς ἔν δὲ τὰτο φορεῖ-
μεν, ἵνα νηπιάζωμεν τῇ κακίᾳ, ὡς λέγει ὁ
δοκῶσα. Corrigendus est Trebellius
in Claudio. *Bardocucullum unum, cucul-
lia villosa duo*. Malè hodiè legitur, *cu-
cutia*. Neque placet, *cucurnia*, quod è
Codice restituit vir magnus: nam hæc
quoque vox mendosa est, ut statim o-
stendemus. Habet porro etiam no-
tionem in re metrica. Scholiastes He-
phæstionis. οἱ δὲ νεώτεροι διαίρῃσιν (τὸ
ἀνακρεόντειον) εἰς τε κῶλα ἐξ, καὶ εἰς δῦο.
καὶ τὰ μὲν ἐξ κῶλα, φασὶν οἴκας. τὰ δὲ δύο,
κυκῦλλον. καὶ ἀποδέχονται οἱ μὲν οἴκοι αἰά-
πων καὶ δῦο ἰάμβας, καὶ περιττῶ συν-
λαβὼν, οἶον.

ἀπὸ τῆ λίθου τὸ ρεῖθρον. Ε.

ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμης.

τὸ δὲ τέτων κυκῦλλον σύγκειται ἐκ τε τῆ

ἐλάσσονος τῶν διασπλάθων ποδῶν, τελέει
τῆ πυρρίχης, καὶ ἐκ τῆ μείζονος, ἥτοι τῆ
αποιδείας. καὶ ἔχει ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώ-
ραις τὸν ἐλάσσονα, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις τὸν μεί-
ζονα, οἶον.

ἀρετῆς εὐσεφείας αὐτῆς ἀρετῆς,

ΚΟΥΚΟΥΛΛΟΝΝΕΙΝ.

Κυκῦλλόνειν. *Cuculla obtegere*. Ve-
lare. Obruere. Demetrius Zenus in
Batrachom.

ἐρχομένη μαῦρε κύματα, καὶ τὸν ἐκκυκ-
λόναν.

ΚΟΥΚΟΥΜΙΟΝ. ΚΟΥΚΟΥΜΟΣ.

Κυκῦμιον, sive, κύκμῳ, *Cucuma*. Va-
sis genus. Glossæ Græcolatinæ. κύκμ-
μῳ. *Cucuma*. Glossæ Servij. *Cucuma*.
κυκῦμιον. Arrianus in Epictetum lib.
111. cap. XXII. δὲ αὐτὸν κυκῦμιον ἐ-
χειν, ὅπως τὸ θερμὸν ποιῇ τῷ παιδίῳ. Cō-
stantinus Asynkitus in Viatico. καὶ τὰς
στομαχικὰς κόκκας, καὶ τὸ κυκῦμιν, καὶ τὰ
ὅμοια τέτοις πρὸς ἀσθένειαν. Demetrius Cō-
stantinop. Hieracosophij, lib. 11. cap.
LVII. ἐψηζον εἰς κυκῦμιν ὅσρακιον ἕως ἔ-
δοκῶσι. Sed in Constantini verbis
nō cucumam, sed cucumerem desig-
nari cenſeo.

ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΙΑ.

Κυκυνάρια. Vide κοκυνάρια.

ΚΟΥΚΟΥΤΡΟΝ.

Κύκτρον. Theca. Purum putum Teu-
tonicū. *Koker*. Leo Constit. v. ζω-
λινάρα μείζονα μικρῶν ζαγνιῶν, καὶ κυκ-
τρον αὐτῶν. Nicetas in Man. Comneno;
lib. 11. ὁ πλισμὰς γὰρ αὐτοῖς, κύκτρον δὲ
τῆς ἐξ ὧν ἐξηρημάρον, πλάγιον, καὶ καμπύ-
λα τόξα, ἑσπεράσιοι. Cedrenus. κύκτρον
γέμονη νομισμάτων πέμψας. Vide Glos-
sarium Rigaltij.

ΚΟΥΚ-

ΚΟΥΚΚΟΥΤΟΠΟΥΛΟΝ.

Κυκκίόπυλλον. Porcellus. Ex Italico, Cochino. Glossæ Græcobarbaræ. χοιρίδιον, γαργανόπυλλον, ἢ κυκκίόπυλλον.

ΚΟΥΛΑ.

Κυλά. Theorianus in Legat. Armen. κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτῃ τῆ ματρὸς κατελάβομεν (ὡς τῷ θεῷ τῶν ῥωμαίων) κυλά. Eruditissimus Leunclavius interpretatur, *limites*. Non rectè. nam nihil aliud est, quam acropolis. In codice Barbarogræco Nicetæ, in Balduino Flandro, invenio. εἰς τὰ κυλά ἀναδραμεῖν, pro quo in puriori Græco est. εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Occurrit quoque in Lexico Cyrilli. περὶ τῆς κυλῆς. ὁ δὲ λέγει, καὶ ὁ πῶς αὐτὴν ἀρχολία. Sed ibi *Culum* significare existimo; & περὶ τῆς κυλῆς, erit *Asiduias*, secundum istam Cyrilli explicationem.

ΚΟΥΛΑΡΙΑ.

Κυλαρία. Gallicum, *Cuillier*. Cochlear. Hesychius. γελγία, πίνη, πάθη, κυλαρία.

ΚΟΥΛΙΑΖΕΙΝ.

Κυλιάζειν. Colare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφελθάζειν. δηθῆν, νὰ δηθῆ. ἀφουλίζειν. νὰ κυλιάζει.

ΚΟΥΛΑΚΑ.

Κύλακα. Culca. Leo in Constitut. VI. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως πῶς ἀναγκαῖα τὰ κέντηκλα ἐν ταῖς κύλακας. Ita habet Codex Regius: cum alias legatur, ἐν ταῖς βίγλαις. Ut monet in Glossario suo Rigaltius. κύλακα igitur & βίγλα idem esse videntur, & ἰσοδυναμῶντα. Certè κύλακα, sive Culca, est Gallorum, Com-

che: unde Culcare, Coucher, Cubare. Lex Salica Tit. XXXIX. *Adrhamsire noluerit, nec solem secundem legem culcaverit*. Atq; hinc ἐξκυλάειν. Exculcare. Excubare: & ἐξκυλάτωρες. Excultatores. Excubitores. Mentio eorum fit non semel in Notitia Imperij.

ΚΟΥΛΠΑ.

Κῦλπα. Culpa. Passim occurrit apud Iureconsultos Græcos.

ΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Κουμβίζειν. Cubare. Niti. Inniti. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. τὸν γὰρ σκίπωνα, ὃν ὡς κουμβίζομεν, ὡς καχεξία δὴ θεν παλαίων, σκοταῖ ἀνάσας τῇ γῇ περὶ σείρη. Hinc composita, ἀκουμβίζειν, & ἐπακουμβίζειν, de quibus supra suo loco.

ΚΟΥΜΕΝΤΙΟΝ.

Κουμντίον. Commentandi locus. Museum. In Synodo Florentinâ. ἡμάς θομεν ἐν τῷ τῶν αὐτῶν, ὅτι διαπνήξας ἀπὸ τῆς ἐν τῷ κουμντίῳ αὐτῶν κατὰ τὴν αὐτῶν ζωῆς, καὶ λαβὼν χάριτίν καὶ κόνδυλον, ἐχρῆσθε.

ΚΟΥΜΕΡΚΙΟΝ.

Κυμέρκιον. Vide κομμέρκιον.

ΚΟΥΜΟΥΛΙΟΝ.

ΚΟΥΜΟΥΛΟΝ.

Κουμύλιον, sive, κύμουλον. Cumulus. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔκαμαν κύμυλια με ταῖς πίτταις, ἀναθεματίζοντες αὐτὸν. Chronicon Constantinop. ὁρίσθη δὲ τὸν μύδιον κουμύλιον πτωχάσκειν. Arithmetica Adespota. ἡ γὰρ φέκτα, ἢ κύμουλα, ἢ λογομύθη ἀνιγλητή, ἰσησι λίττας, &c.

Mm ij ΚΟΥ-

ΚΟΥΜΟΥΝΙΟΝ.

Κυμάνιον. *Commune. Galli. Communi-
nité.* In Synodo Florentinâ. καθάλα-
φλοι τε καὶ μαρκέσιοι, κῶντοι καὶ δακάδες,
καὶ οἱ τοποήρηται τῶν κυμανίων.

ΚΟΥΜΟΥΤΖΙΝ.

Κυμάτζιν. *Cumulaie.* Glossa Græco-
barbaræ. ἀθρόα, ὁμῶς, πάντες, ὁλαῖμα,
ὅλα ζωρεμῖα. ὅλα κυμάτζιν.

ΚΟΥΜΠΑΝΙΑ.

Κυμπανία. *Gallicum. Compaignie.*
Nicetas in Alexio Comneno, lib. 1. τό-
τε τῶν βασιλέων καὶ ξυνηλύδων τινες φι-
λοτάραχοι, κυμπανία μία γενόμενοι, τι-
νὰ κοντοσέφανον ὀνόματι ἀλέξιον, εἰς τὸ μέ-
γιστον ξυλλεγόντες τέμενος, ἀναγορεύουσιν
αὐτοκράτορα.

ΚΟΥΜΠΑΡΙΑ.

Κυμπάρια, sive, κομπάρια. Errant
viri docti, qui cymbas esse putant, nam
Saracenicæ dictio est. Ecce Cedrenus.
ὁ τῆς ταρσῆ ἀμνηστὲς τῇ προσηγορίᾳ ἐπα-
ρόμιος νίκη, τριάκοντα πλοῖα μέγιστα ἐξαρ-
τυσάμενος (κυμπάρια ταῦτα καλεῖν εἰώ-
θασιν οἱ Σαρακηνοὶ) τῇ πόλει ὑπὸ τῆς
εὐρίπης. Constantinopolitani γαλέας
vocabant. Idem auctor alibi docet κα-
τὰ ῥωμαίων ἐτέλλετο μετὰ ἐπὶ καὶ εἰκοσι
κυμπάρων, αἳ δὴ γαλέας καλενομάζον εἰώ-
θασιν. Chronicon Constantinop. & τι-
νὸν ὁ προσιπόσιτον ὀνόματι νικηφόρον
καθήρπαξε κυμπάρια τῆς χώρας εὐμε-
γίδης.

ΚΟΥΜΠΙΣΜΑ.

Κυμπισμα. Vide ἀκὺμβισμα.

ΚΟΥΝΔΟΥΒΕΡΝΙΟΝ.

Κυνδαβέρνιον. Idem quod, κυταβέρ-

νιον. *Capitubernium.* Glossa Basilic. κυν-
δαβέρνιον, ἡ κοινωνία.

ΚΟΥΝΑ.

Κῦνα. *Cupa.* Moschion De Morb.
Mul. cap. CIV. ἡ κῦνα κρεμαστὴ ἐσω-
τὴς ὡς ἐπὶ πλεόν κεφῶν κινεῖν ἀρξήσῃ. Et
occurrit mox iterum.

ΚΟΥΝΕΛΗ.

Κουνέλη. Vide κουνίκλη.

ΚΟΥΝΙΑΔΟΣ.

Κουνιάδου. *Cognatus.* Affinus. Co-
rona pretiosa. κουνιάδου. *Affinis.*
Cυγγενής.

ΚΟΥΝΙΚΛΟΣ.

Κουνίκλη. *Cuniculus.* Erotianus in
Lexico Hippocratis. φησὶ δὲ Σαναγω-
νιστὴ καὶ λιμοπωτὴ ζῶα μικρὰ ὄνομα εἶναι
τῷ λεβηρίδι, μικρῷ λαγῶ ὁμοίᾳ. ὁ ῥω-
μαῖοι μὲν κουνίκλον καλεῖσι, μασσαλιῶται
δὲ λεβηρίδα. Occurrit quoque apud
Ælianum, & Athenæum. Hodie di-
cunt, κουνέλη. Corona pretiosa. κουνέ-
λη. *Cuniculus.* διασούπης.

ΚΟΥΝΝΙΑ. ΚΟΥΝΝΙΟΝ.

Κουνιά, sive, κουννίον. *Cuneus.* Instru-
mentum fabrilis, & inde metaphorica
notio in re militari. Glossa Græcolatī-
na. κουννίον, τὸ σύστημα. *Cuneus.* Et
Græcobarbaræ. ἀξίνη, πέλεκυς, (φυρῶν,
κουνιά, κοπήκον σίδερον. Iterum alibi,
δίσκομος πέλεκυς, δίσκοπος κουνιά. Mau-
ricius νευρικὰ interpretatur, lib. 11. cap.
11. χρὴ κουννία, ἢ γουινευρικά, δὲ τὸ κεν-
τὰ κλων πλατέα πάν, ἔχοντα μανίκια φαρ-
διά, ὑπὸ τῆς αὐτῆς. Sunt itaque hic
παράρρητα, ut Nicetas quoque interpre-
tatur: id est, *Cunila.* à cunis, sive *Cunila.*

bula. Beda De Orthographiâ. *Cunabula sunt panni infantia, sed Io. Constantinopolitanus Episcopus scribit Lazarum in monumento cunabulis involuunt. Sed pro ipsis quoque cunis vsurpabant. Scholiastes Callimachi Hymno in Io. vem. λίκνον, τὸ κόσκινον, ἢ τὸ κουϊόν, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθένται. Theon in Aratum. λίκνον δὲ τὸ κουϊόν φησὶ, ὡς τὸ λίκνον κινεῖται.*

ΚΟΥΝΟΥΠΙΟΝ.

Κουινάπιον. Pro, κώνωψ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκρίδων, ἢ ἀγριομελισσῶν. καὶ ἄλλοι, κωνώπων. ἦγεν κωνάπων. Alexius Rharturus Doctr. v. 11. τριτόν ἐδῶσε κωνάπια πολλά, τέταρτον μυίας πολλάς.

ΚΟΥΝΤΕΛΑΣ.

Κουτελας. Ex idiomate Italico, *Gondola*. Harmenopulus lib. 11. Tit. xi. καὶ τὴν ἐκ τῷ παλαιῷ σκάφει, ἣ γοιὴν τὴν κοινῶς λεγομένην βάλκαν, καὶ κουτελάδια λαβεῖν.

ΚΟΥΝΤΕΣΑ.

Κουντέσα. Comitissa. Ex idiomate Italico, & Gallico. Anonymus De bello sacro.

διαβαῖντα ὀλίγον κερὸς δόποθανε ἡ κουντέσα.

τῷ κουίτῃ τεμπρένα ἡ γυνή. —

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ.

Κυνίερα. Lolium. Glossæ Græcobarbaræ. αἶρας, ἀγρίας βοδάνας, ἀγριοχορτά, ἢ λεγομένη σήμερον κυνίερα. Iterum alibi σίζεν τὸ σιτέριν, ἢ καθαρίζητο δὸπὸ τῆς αἶρας, ἣγεν δὸπὸ τὴν κυνίεραν.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΝ.

Κύνταρον. Substantivè. Andreas

Hierosolymitanus De rat. inuen. circ. fol. κρατεῖ τὰ αὐτὰ κύνταρα τῶν χιλιοτάδων καὶ ἑκατοντάδων τῶν δὸπὸ κτίσεως κόσμου. Paulò antè dixit. κρατεῖ τὰ κάτω τῶν χιλιοτάδων καὶ ἐ. Hinc apparet quid significet.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΣ.

Κουώταρος, & κουώδιστος, sive κόνταρος. Omnibus his modis scribunt, adiectiuè. pro κόνταρος, ὡς τὸ κόνταρον ἔχειν τὴν ἔσθην. Est ergo *Cyntrianus*. Ita dicti fuci, quod caudam, sive aculeum, non habeant. Etymologici Auctor. κόνταρος σημαίνει τὸν κόνταρον. γένος μελισσῶν. ὁ κηφήν. Vide etiam Suidam. Sed vsurparunt etiam de equis. Achmes cap. cliiii. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καὶ αὐτὸς ἵππος ἦν κόνταρος, ἢ σπανόμος, εὐρήσει μέριμναν, καὶ ὑσέρημα τῆς ἐξέστιας αὐτῆς, αἰαλόγως τῆς λείψεως τῶν τετραῶν. Et Basilic. Eclog. lviii. Titulus est, περὶ τῆς δημοσίης δρόμας, καὶ τῶν τοῖς κοντέροις χρωμένων. Quo loco falluntur vehementer, qui fustes esse putant, quibus equi agitentur. Corrigendus autem Nicetas est in Man. Commeno, lib. 11. μετὰ κοντέρων, καὶ ἀλόγων ἀραβικῶν. Hodie editur, μετὰ κονταρίων. Hinc compositum. ἱπποκόνταρος. pro veredo. Suidas in Etymologico. βερέδεις, ἱπποκοντήροις.

ΚΟΥΝΤΡΑΠΑΝΤΟΝ.

Κουτραπατόν. Italicum, *Contrabando*. Anonymus De Vulpe & Lupo. ἐγὼ κυρὰ συντέκνισα ζεῖν ἐθάρρην παῖτα, νὰ ξεύρης ὅλας ταῖς δεξιὰς καὶ ὅλα τὰ κουτραπαῖτα.

ΚΟΥΝΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Κουωτραπέζον, sive κουωτραπίζον. *Æquilibrium. Ex Italico, Contrapeso. Phorotius περὶ τροχῶν, παραγμ. lib. II.*

τρεις ὁκτώνα κατὰβαίνουσι,
κουωτραπέζανὰ ἐβαίνουσι.

Iterum.

ἐν δὲ τῶν κουωτραπίζων,
ὡς τὸ τέλῳ τῶν παντίων.

ΚΟΥΠΑ.

Κῦπα. *Cypa. Hero. κῦπα, ἥς ἡ κάτω*
διάμετρος ποδῶν πέντε, ἡ δὲ ἄνω πο-
δῶν πενήκοντα.

ΚΟΥΠΑΝΙΣΤΗΡΙΝ.

Κυπανιστήριον. *Pro, κοπανιστήριον.*
Glossæ Græcobarbaræ. ἀληθινόν. τὸ
κοπανιστήριον. κυπανιστήριον.

ΚΟΥΠΙΝ. ΚΟΥΠΙΟΝ.

Κυπῖν, sive κυπίον. *Pro, κώπη. Re-*
mus. Glossæ Græcobarbaræ. κώπας. κυ-
πία. Iterum. κώπη, καὶ κυπῖν.

ΚΟΥΡΑΝΑ.

Κυράνα. *Corona pretiosa. κυράνα.*
Corinix. κορώνη.

ΚΟΥΡΑΝΙΟΝ.

Κυράνιον. *Alcoranus Mahometista-*
rū. Bartholemaus Monachus in Elen-
cho Agareni. ὅστις ἐπ' αὐτῷ τῷ καθέδρα
τα, εἶτα τὸ σῶμα τα, εἰς τὸν ὅρον ἐκείσε-
χεται, καθὼς διαλαμβάνη τὸ κυράνιον ζα.
Occurrit illic pluries.

ΚΟΥΡΑΤΖΑ.

Κυράτζα. *Thorax. Ex Italico, Coraz-*
za. Anonymus De nuptijs Thesci.
καὶ τις ἐθώρεος καὶ εἰκὴν κυράτζας, καὶ
λερίκια.

Glossæ Græcobarbaræ. ἄλως. θω-
ρεξ, ἀνοπλῶ, ἄσολῶ, ὅπερ δὲ ἐν ζωσ-
μῳ. κυράτζα ἀξηρημάτω. Scribe-
bant quoque, κοράτζα. ut multa talia.
Corona pretiosa. κοράτζα. Thorax. θω-
ρεξ.

ΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Κυράτωρ. *Curator. Hesychius. κουρά-*
τωρ, τροφύς, παροδρόφῳ. Achmes cap.
CCXLIV. ἀνικανὸς ἔ' ἐυελὴς ἔσαι ὁ κουρά-
τωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Cap. CCXCV. εὐρησεν
κυράτωρα χρησίμους εἰς τὰς δόξας αὐτοῦ.
Passim occurrit apud Iureconsultos
Græcos. Sed curatorum quidem duo
genera. Vnus civilis, de quo diximus:
alter palatinus, & de eo Agathias lib.
V. ἡ γὰρ μὲν διωαῶν ἔ' ἐν τῇ συγκλήτῳ βα-
λῇ ἀναγεγραμμένον, αἰαόλιον μόνον φθα-
ρῶναι ξυνέβη, ἀνδρα τῇ τε τῶν ὑπάτων ἀξία
τετιμημένον, ἔ' περὶ γὰρ τὸ φρονίδια τίθεσθαι
καὶ ὀπιμλείαν τῶν βασιλείας οἰκῶν τε καὶ
κλήματων ἀρχὴν εἰληχότα. κυράτωρας δὲ
τάτας καλεῖ ἱρώμασιν. Et hic postea loge-
θέτης dictus est. Harmenopulus. κυρά-
τωρ τῆ βασιλείας, ὁ νῦν λογοθέτης λέγεται.

ΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Κουρατωρεία. *Curatura. Curatela. Lu-*
cas Patriarcha in Sancitis. τὰς ἐν τοῖς
οἰκοῖς τῶν ἀρχόντων λεγομένης κουρατω-
ρείας οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες καθαιρέσθ' αὐ-
θυποβάλλουσι. Michael Anchialus. καὶ
ἐφεξῆς διατάσσεται καὶ τὰς ἀναγνώσας
ὀπίσης τοῖς διακόνοις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, μὴ
ἀναδέχεσθαι κοσμικὰ ὀφθίκια, ἢ παρακλο-
ρεῖας ἐνεργείας, ἢ κυρατωρείας.

ΚΟΥΡΑΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Κυρατωρεύειν. *Curatorem agere. Fre-*
quentis est in Iureconsultorum Græco-
rum libris.

ΚΟΥΡΒΑ.

ΚΟΥΡΒΑ.

Κέρβα. Meretrix. Glossæ Basilicor. κέρβον, τὸ καμπύλον, καὶ σκαμβόν, καὶ ἡεῦθεν τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κέρβια λέγονται, ὡς καμπύλα. διότι δὲ πάλαι τὰ τοιαῦτα κέρβια εἰς ὅχειαι αἰεὶ ὑπὸ κήται τοῖς ἐφίπτοις, διὰ τὸ το μείθορικώς ἐπὶ τὴν πόρην κέρβαν λέγομεν, διὰ τὸ αἰεὶ ὀχεῖσθαι. Exstat quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΚΟΥΡΒΗ.

Κέρβη. Crepido sellæ. E Gallico, *Croupe*. Per metathesin. Mauricius Strategic. lib. I II. cap. IX. δὲ τὰς δύο σκάλας τῆ διποθέτων ὅππῃ τῇ ἀριστερῇ μέρῃ τῆς σέλας ποιῆν, τῆς ἐπὶ τὴν μίαν πρὸς τῇ κέρβῃ, ὡς ἐθῶς ἐστὶ, καὶ τὴν ἄλλαν πρὸς τῇ ὀπισθοκέρβῃ. Hinc ἐμπροσθοκέρβιον, & ὀπισθοκέρβιον, Antilena, & Postilena, de quibus in Glossario suo Rigaltius. Glossæ Basilicorum. τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κέρβια λέγονται ὡς καμπύλα.

ΚΟΥΡΒΟΝ.

Κέρβον. *Curvum*. Glossæ Basilicor. κέρβον, τὸ καμπύλον, καὶ σκαμβόν.

ΚΟΥΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Κουργιάζειν. *Curare*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀποφρονίζω. δὲν ἔχω ἔννοιαν. δὲν σημαίω. δὲν κουργιάζω.

ΚΟΥΡΔΕΛΑ.

Κορδέλα. Ligula. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΚΟΥΡΚΟΥΜΟΝ.

Κούρκυμον. *Curcuma*. Capistrum. Hesychius. ἐν κημῷ, ἐν κερκύμῳ. Achmes cap. CCLXXI. εἰ δὲ αὐτοῦ δεσμῶν σιδηρῶν, ἤτοι κερκύμων, οἱ εἰρημῶμοι μέγιστοι ὑποτάχοντες ἐλευσόνται ἐν αὐτῷ. Vegetius Artis

Veterinariæ lib. II. cap. xxxiii. *Curcumam constrictam oportet imponi, ne depravet dentes & labia*. In l. unicâ. C. Nulli in fren. Nulli prorsus liceat in frenis, & equestribus sellis, vel in baltheis suis margaritas, & smaragdos, & hyacinthos aptare post hanc, vel inserere. Alijs autem gemmis frena, & equestres sellas, & baltheos suos privatos exornare permittimus, de curcumis omnem prorsus qualituncumque gemmarum habitum precipimus submoveri. Ita corrigo. Male hodie legitur, de cucurnijs. neque rectè olim, vir magnus, Andreas Alciatus, tentavit, gutturnijs. Et in Rescripto D. Hadriani, quod exstat l. I. § diuus Hadrianus: D. ad leg. Aquil. Si clavâ percussit aut curcumâ in rixâ, quamvis ferro percusserit, tamen non occidendi animo, leniendam pœnam eius. Haftenus mēdosè editum fuit, aut cucumâ. Atque idem mendum est apud Auctorem Collat. Legg. Mosaic. Tit. I. Etiam B. pro M. scribebant, ut in multis talibus. Itaque lego in Glossario Arabicolatino. *Corcuba*, lorvum. Perperam ibi hodie est, *lorcum*. Et apud Isidorum Orig. lib. XIX. *Spiræ*, funes quibus in tempestatibus utuntur, quas nautici suo more curcubas vocant.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΗΣ.

Κυροπαλάτης. *Curopolates*. Codinus in Orig. Constantinop. μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἰστυνιανῆς ἐκράτησεν ὁ αἰεφίδος αὐτῆς ὁ ἀπὸ κυροπαλάτων, ὁ δικαιοτάτος. Luitprandus in Legat. *Leoni Coroplati, & Logotheatῆς δρέμης*, Luitprandus episcopus. Rescribo, *Leoni Curopolati*. Ita mendum quoque est apud Ioan. Curopolatem in Mi-

in Michaële Theophili F. ἐνθεν καὶ τὴν τῆς
 κερροπατῆς ἀναλαμβάνει τιμὴν. Corrige ad
 præscriptum. Quod ejus olim munus
 fuerit ignoravit Codinus, cujus jam
 ætate defierat. Ipse testatur in elegan-
 tissimo libro De Offic. aulæ Constan-
 tinop. ὁ κερροπαλάτης εἶχε μὲν εἰς τὸ πα-
 λατὸν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐστὶν ἀνεπίγνωσις, νῦν
 δὲ ἐδεμίαν. Nos tamen scimus: nam au-
 læ custodia & cura illi erat demanda-
 ta. Ecce ab Euagrio discimus lib. v.
 cap. i. τὴν φυλακὴν τῆς αὐλῆς ἐμπέπισεν-
 ῥμος, ὁ κερροπαλάτης ἡ ῥωμαίων λέγει Φω-
 νή. Et à Theophylacto Simocattâ, Hist.
 Mauric. lib. iiii. cap. xviii. ἔτω δὲ καὶ
 ὀλίγον ἐξαίρεσιν τῆς τύχης αὐτῶν, ὡς καὶ δια-
 ριγμεδὲς τῆς βασιλικῆς ἀναδείξαι. εἰς δὲ
 ὅν δὴ κερροπαλάτης ῥωμαῖοι καλονομάζουσιν,
 εἰς μέγα δόξασις ἐλήλακε. Exstat ad eum
 formula apud Cassiodorum Var. lib.
 vii. Ergo falluntur viri docti, qui pu-
 tant fuisse τὸν ἀρχιεπίσκοπον. Magnæ au-
 tem erat dignitatis, & auream virgam
 gestans primus erat in comitatu Im-
 peratoris. Discimus ex formulâ Curæ
 palatii, quæ est apud Cassiodorum, li-
 bro citato, epist. v. *Illud quoque considera*
quâ gratificatione tracteris, ut aurea virgâ
decoratus inter obsequia numerosa, ante
pedes regios, primus videaris incedere, vel
viri ipso testimonio vicinitatis nostræ agnos-
camus tibi palatia commississe. Atq; adeo
 inter illustriissimos censebatur. In No-
 vellâ quâdam Alexij Comneni. παῶσι
 παλοῖος καὶ ἀδελφῆς γενέσθαι πρεσβυτέρου μεγα-
 λεπιφανέσας κερροπαλάτας. Immo proxi-
 ma Imperatoriæ auctoritas eius. Pho-
 tius in Bibliothecâ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰπ-
 τοσῆτον δόξης ἦν κεχωρηκώς πρὶν ἢ μελετῆ-
 ζαι τὰ τῆς διοικήσεως, ὡς μετὰ γε τὸν βασι-

λέα μηδὲνα τῶν παύτων μίσζονα δόξαν εἶχον
 αὐτῶν. ἦν γὰρ κερροπαλάτης ὁ ῥωμαῖοι κα-
 λῶσι. Itaque ipse etiam Imperatoris
 frater quandoque hoc munere orna-
 batur. Luitprandus loco citato. *Mit-*
tis autem illi Curopalates Imperatoris
frater, non per suos pauperes nuntios, sed
per te epistolam. Et Iustinus quoque ē
 Curopalate factus Imperator est, ut
 testatur Historia. Latinis primitus *Cu-*
ra palatii dicebatur. Inl. vnicâ C. De
 Præp. & Trib. Schol. & Cod. Theo-
 dos. De Com. & Trib. Schol. *Inter*
quos comites etiam sacri stabuli, & cura
palatii numerantur. Corippus lib. i.

Cum magni regeres divina palatia pa-
tris,

Par exstās curis, solo diademate dispar,
Ordine pro rerū vocitatus Cura palatii.

Vbi & observa secundo versu auctori-
 tatem eius Imperatoriæ proximam, ut
 statim dixi. A Gallis olim dicebatur,
Maior domus. Eginhartus in vitâ Caroli
 Magni. *O pes & potentia regni penes pa-*
latii præfectos, qui Maiores domus diceban-
tur, & ad quos summa imperii pertinebat,
tenebantur. Originem autem accepit
 dignitas hæc sub Clotario. Venericus
 in Apologiâ Henrici iv. *Tempore Clota-*
rii patris Dagoberti regnum Francorum re-
gi cæptum est, & administrari, ab his, qui
provisores aula regia, vel Maiores domus
esse videbantur. Postea Seneschalli dicti
 sunt. Auctor Supplementi ad Chroni-
 con Sigeberti. *Servivit regi Francorum*
ut Seneschallus Francia. Hanc Seneschal-
ciam, vel, ut antiquitus dicebatur, Maiora-
tum domus regia, Robertus rex Francorum
dedit Gaufrido. Erant verò Curopalata
 numero plures. Licet colligere ex isto

loco

loco Cedreni. *μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἰκσι-
ναντὶ ἐκράτησεν ὁ αὐτοκράτορ αὐτῶν ἰκσίν* ὁ
ἀπὸ *κροπαλάτων*. Et apud Ioannem
Cuiropalatem in Isaacio Comneno.
ἰωάννῳ δὲ τὸν ἀδελφόν, καὶ καλακαλῶν
κεκαυμένον, κροπαλάτας καὶ ἀμφοτέρως
τιμᾶ.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κροπαλατῆκιον, five, κροπαλατῆκιν.
Cuiropalata munus. Constantinus De
Administr. Imp. *ἔπαισται μετὰ μεγά-
λα κανισκίς τὸν κερκένιον πρὸς τὸν βασι-
λίαν, ἐξαίρετον τὸ κροπαλατῆκιν, ἢ τὸ*
μαγιστῆρον.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΣΣΑ.

*Κροπαλατίσσα. Cuiropalatiſſa. Curo-
palata uxor. Chronicon Constanti-
nop. τῷ δὲ ὑπεραγίᾳ θεόκοντι τῷ ἀρεο-
βίνδῳ αἰνέγει πέντε* ὁ *μάγισ*, καὶ ἡ
κροπαλατίσσα, ἡ ἀδελφὴ μαυρικῆς.

ΚΟΥΡΟΥΛΙΟΣ.

Κυρῦλι. Cuiulis. Ioannes Tzetzes
Chil. XIII. Cap. CCGCLXIX.

τὰ τῷ θελαμβικῷ παύτῃ τῷ κυρῦλῳ
δίφρῳ
ἔχει τὸ ὀπισθόλιον.

ΚΟΥΡΟΥΝΝΑ.

*Κυρῦννα. Κορονα. Glossa Græcobar-
baræ. ἀνάδρημα. σέμμα. κυρῦννα. ἡ γυν-
μίτρα.*

ΚΟΥΡΟΥΝΙΑΖΕΙΝ.

*Κυρηνιάζειν. Κοροναρε. Glossa Græco-
barbaræ. νὰ στεφανώθῃ, καὶ νὰ κυρηνιά-
σῃ. νὰ στεφανώθῃ. Et mox. ἀνάδρησθαι, στε-
φανώσθαι, κυρηνιάσθαι, θέλω στεφανώσθαι. ἢ*
θέλω κυρηνιάσθαι.

ΚΟΥΡΣΑΡΙΟΣ.

Κυρσάρι. Cursarius. Pirata. Ex Itali-
co, Cursaro. Nicetas in Isaacio, lib. I. ὁ ἐν
τῇ θαλάττῃ περιπατῶν *κυρσάρι*. Eleu-
therius Zebelenus De Signific. Eclyps.
ἔγκρατον τὸ θέρ, καὶ *ἐννύσαι* αἰὲρ, ὁρ-
μ τε *κλεπῶν* καὶ *κουρσαρίων.*

ΚΟΥΡΣΑΤΩΡ.

Κουρσάτωρ. Lewis armaturæ miles.
Cursator. Leo in Tactis. ὥστε ἐκείνου
μέρους τὸ τρίτον πόσον *κουρσάτορας* εἶναι.
τῆτους δὲ εἶναι καὶ τοξότας. τὸ δὲ διμοι-
ρον τὸ ἐν μέσῳ τῷ στρατῷ διφένσορας, ἡ-
γουν ὁπλίους, τῶς ὑποδιχομήδους τῶς
κουρσάτορας.

ΚΟΥΡΣΕΥΕΙΝ.

Κουρσεύειν. Cursare. Prædari. Codinus
De Offic. aulae Constantinop. ὁ πρω-
τοστράτης ἐστὶ καὶ διφένσωρ τῶν *κουρσεύον-
των*. Et postea. ἀπὸ δὲ τῶν *κουρσευομένων*
παύτῃ τὰ ποικίλα, ἀνομαζόνται Φυτίλια,
ἕως ἐστὶ λαμβανέειν τὸν πρωτοστράτην. Ni-
cetas in Man. Comneno, lib. III. καὶ
περὶ τῷ λαγύρῳ κουρσεύουσας.

ΚΟΥΡΣΟΝ.

Κῦρσον, five, κῦρ. Cursus. Præda,
& ipsi quoque Cursarij. Moschopu-
lus. σκύλον, τὸ κοινῶς *κῦρσον*. Glossa
Græcobarbaræ. τὰ λάφυρα, τουτίς τὰ
κῦρση. Et occurrit illuc sæpissimè. Co-
dinus. εἴτε *περὶ ἀλόγων*, εἴτε *ἀρμάτων*,
εἴτε καὶ *κῦρσων*, ἢ *περὶ τοῦτου τινὸς κα-
θίσας*, ἐξετάσει. Nicetas in Man. Com-
neno, lib. II. τὰ *κῦρση* ἐν τοῖς ἀλόγοις
φορτώσαστες. Corrige Apomafarem in
Mysterijs. ὁχλήσας *μεγάλας καὶ καθο-
λικὰς*, ἐλευσιν *φροσάτου*, πῶς ἐν *κεφαλῇ*
ὁπλοφόρου ἀρχοντὶ *ῥοβαρῷ*, ἐμφάσας
Νη *ἐκθρῶν*

ἐχθρῶν, ἐξ ὧν κέρσα γίνεσθαι μεγάλη. In MSco. exemplati erat, κῆσα.

ΚΟΥΡΣΩΡΕΣ.

Κέρσωρες. Cursores. Glossæ Latino-græcæ. Exercipes. ταχυδρόμοι, δρομεύς, καὶ κέρσωρ. Cedrenus. ἐνα τῶν κερσῶρων αὐτῷ ὁ ἐπαρχος πρὸς τὸν μάγιστρον ἐπεμψε. Mauricius Strateg. lib. i. δηφένσωρες οἱ ζωτῆλαγμοῖοι περιπατῆντες πρὸς ἐκδίκησιν τῶν κερσῶρων. Iterum lib. iv. τὰ μὲν τοι τῶν βασιδῶν αὐτῆς τάσσεις κέρσῳρας, τὰ δὲ δηφένσωρας. καὶ πάλιν ἐναλλάσσειν αὐτὰ, ὅτε τὰς κέρσωρας δηφένσωρας ποιεῖν, ὅτε τὰς δηφένσωρας κέρσῳρας. Anonymus in Pass. Domin. προσκαλεσάμενος ὁ πλάττω τὸν κέρσῳρα, σέλλει αὐτὸν ἀγαγεῖν τὸν ἰησῆν.

ΚΟΥΡΤΕΣΟΣ. ΚΟΥΤΕΣΙΑ.

Κηρίσ. Italicum, Cortesi. Anonymus De Amor. Lybistri.

καὶ πῶς πρὸς ὥραν δειλινῷ βλέπεις τιλ κηρίσαν.

Item alius De nuptijs Thesei.

λοιπὸν κερά μου δέσποιναι, εὐγενική, κηρίσα.

αἰόλα δαῖς καὶ βάλησα. —

Hinc κηρίσεια. Cortesia. Humanitas.

Idem Auctor De nuptijs Thesei.

ἔμνος ἦτον θυρακὸς ὅλῃ τῆς κούρτεσις.

ΚΟΥΡΤΕΟΥΒΡΑΚΙΑ.

Κερτζεβράκια. Curti tubraci. Codinus De Offic. περιβραμύσσει πτωχὰς δώδεκα, καὶ ἐνθλύσει τέτταρ ὑποκάμισα, ἥως χιτῶνας, κερτζεβράκια, καὶ παπυτζια. Ita corrigo. Hodie editur, κερτζεβράκια. Isidorus lib. xix. cap. xxii. Tubraci, quæd à braciis ad tibias usq; perveniunt.

VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. iv. cap. xxi. Calcei eiserant usque ad summum pollicem, penè aperti, & alternatim laqueis corrigiarum retenti. Postea verò caperunt hostis vii, super quas equitantes tubragos birreos mittebant. Ita corrigo, Pro, Tubragos. Sed & Tubricos editur in Isidoro loco citato, & in Glossario Arabicolatino, Τυβricos. Rescribe ad hoc exemplum.

ΚΟΥΡΤΙΝΑ.

Κερτίνα. Vide κερτίνα.

ΚΟΥΡΤΙΟΝ.

Κερτίον. Chronicon Constantinop. καὶ ἦσαν διτόχορα ὅππῃ τὰς κίονας μετὰ κελών καὶ κερτίων.

ΚΟΥΣΟΥΛΕΤΟΝ.

Κουζαλέτον. Ex Italicum, Corfaletto. Armatura notissima genus. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. i.

κουζουλέτα καὶ πααθία, καὶ ὅσα εἰσὶν ὅμια.

ΚΟΥΣΠΙΟΝ.

Κουσπίον, sive κουσπίν. Cuspis. Lancca. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ μαχαίρα, ἡ δόρυ, ἡ λόγχη, κουσπίν, κονιάρον.

ΚΟΥΣΠΟΣ. ΚΟΥΣΠΑΤΩΡ.

Κῆσπ. Cuspis. Cippus. Moschorinus. ζητρεῖον, κοινῶς ὁ κῆσπ, ἐστὶ δὲ εἶδος κολαστηρίου, ὃ οἱ δῆλοι ἐδιδρασκοντο. Suidas in Etymologico. ποδελκάκη, ποδῶν κάκωσις. ὁ λεγόμενος κῆσπ. Lexicon ineditum. Glossæ Latino-græcæ. Cuspus. ξύλινον κανδάλιον. Hinc κησπάτωρ. Glossæ Basilicorum. κησπάτωρες. φυλακισαί. κῆσπες γὰρ ξυλόποδας καλεῖται.

ΚΟΥΣ-

ΚΟΥΣΤΟΣ.

κῆς. *Custos*. Etymologici Auctor.
κῆς. *φύλαξ*. Totidem etiam verbis
Suidas.

ΚΟΥΣΤΟΤΜΙΟΝ.

κῆςμιον. *Consuetudo*. Mos. *Costuma*. Glossæ Græcobarbaræ. ἔχει φο-
βερὸν καὶ ἡθῶς, καὶ πρόπον, καὶ κῆςμιν. Ex
idiomate Italico, & Gallico. *Costume*,
five *Consuete*. *Necrologium* Trecenten-
se. *Dedit ecclesia tempore quo vivebat pro*
anniverfario suo faciendo constumas quas
habebat apud Polliacum. Atq; inde com-
positum, καλοκῆςμιον. Benè mora-
tus. Glossæ Græcobarbaræ. καλοκῆς-
μοι, καλοήθεις, ἀγαθότροποι, ὅπῃ ἔχον
καλὰ ἡθῆ, ἢ τρόπους, ἡγου κῆςμία. Itē,
κακοκῆςμιον. Eadem Glossæ alibi.
κακοήθεις, ἢ κακοκῆςμιον.

ΚΟΥΣΤΟΤΜΙΝΟΝ.

κῆςμινον. *Crustuminum* pirum. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἄπιον. ὅχη. εἰδῖον.
κύς, ἢ κῆςμινον.

ΚΟΥΣΤΩΔΙΑ.

κουσῳδία. *Custodia*. Hesychius. κουσ-
δία. ἐσθήδα στρατιωτικῇ. κουσῳδίας, τῇ τῷ
δεσμώτῃ ἐπιτηδεύοντι στρατεύματι, ἢ
σωαγωγῇ. Nicetas in Man. Comne-
no, lib. III. εἶχε πάλιν αὐτὸν κουσῳδία
μαίρων. In Disputatione Gregentij. πα-
ρεγένετο εἰς τὸ ἐρεῖαν μετὰ τῇ κουσῳδίας αὐτῆς.
D. Matthæus, cap. xxvii. ἡ βασιλεὺς
τὸν τάφον, φεράσιν τὸν λείπον μετὰ τῇ
κουσῳδίας.

ΚΟΥΤΑΛΙ.

κουτάλι. Cochlear. Exstat in Turco-
græciâ Crusij. Depravatum ex κωτά-
λις, de quo infra.

ΚΟΥΤΑΛΕΥΕΙΝ.

κουτάλευειν. *Tudiculâ circumagere*
cibum in ollâ. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀναδιδιδυκάζειν. ἀναδιδύσκειν. τὰ κουτά-
λεύει. τὰ ἀνακατόννει.

ΚΟΥΤΖΑ.

κούτζα. *Latus*. Gallicum, *Costé*.
Aritmethica Adefrota. ὀφείλει τινὲν αἰ-
μαγαλὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς πρώτης κούτζας
τῆς πρώτης.

ΚΟΥΤΖΑΓΓΕΙΟΝ.

κουτζαγγεῖον. five, κουτζαγγίον. *Vasis*
genus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκέρ-
ματα. ἀποτεύγματα, πατασκεινὴ τῶν χει-
ρῶν, ἀγγεῖα, κουτζαγγεῖα. Iterum alio
loco. λαγίνα, πιθάρα, κουτζαγγεῖα. Vi-
de κουτζας.

ΚΟΥΤΖΑΣΘΛΑΝΗΣ.

κουτζασθλάνης. Nicetas in Man. Com-
neno, lib. III. αἱ χεῖρες τούτου ἐξήρ-
θρευτο, καὶ τῷ πόδε ὑποσκάροντι ἦσαν,
καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ἀρμαμάξης τῷ πορείαν
πεποίητο. ὅθεν καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κατ' αὐ-
τῇ σκωμμάτων ἐξ αὐτῆς δι' ἀνδρόνικον εἰς-
έπειτα ποιεῖσθαι κουτζασθλάνην τῇ-
τον ὠνόμαζε. Vide κουτζας.

ΚΟΥΤΖΟΣ.

κούτζος. Claudus. Mutilus. Ex Hispa-
nico, *Coro*. Corona pretiosa. κουτ-
ζος. Claudus. χαλός. Glossæ Græco-
barbaræ. λέγεται καὶ εἰς κάποιον κουτζόν,
ὁ ὁποῖον ἀκουμπᾷ διὰ δύο βακτηρίας, ἡ-
γου ἀντιβασάματα ξύλινα ὑποκάτω εἰς
ταῖς μαχαλαῖς τῆς. Iterum alibi. ἀμφι-
γυῖς, ὁ ἀμφοτέρως τὰς πόδας χαλὰς ἔχων.
ἐκείνῳ ὁποῦ ἐχὶ καὶ τὰ δύο πόδια χαλὰ, ἡ-
γου κουτζὰ. Atque hinc, κουτζαγγεῖα,
N n ij &

δε κουτζαδλάνης: de quibus supra. Item, κουτζόσφν. Exdem Glossæ. θέλεις τὸν κη-
ζόσση, ἢ γουω χωλαίνην.

ΚΟΥΤΙΑ.

Κουτία. Cauda. Gallicum, *Quercus*. Demetrius Constantinop. Hieracoso-
phij lib. i. cap. xv. ἀποβάλλων δὲ τὰ πτε-
ρὰ, καλῶς γενήσεται, ὥστερ κατὰ τὴν ἔχων
μαγάλῳ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ. Iterum προκ-
τλὼ αὐτῷ ἔχει ἰδέαν τῆς κηλίας, μήτε αὐξῶν
μήτε μῆλῶν τὸ σχῆμα τῆς κουτίας.

ΚΟΥΤΟΥΛΟΙ.

Κουτέλοι. Bartholemaus Monachus
in Elencho Agatēni. καὶ οἱ μὲν μεσικοί
κρέσσι τας μεσικας, οἱ δὲ Φορεακίδες ὀρχῶν-
ται ἀσκαπῆς κατέλοι, καὶ οἱ κοσμικοί καὶ οἱ
λαϊκοὶ μετὰ τῶν παιδῶν αὐτῶν κρέσσι τας ἐαυ-
τῶν χεῖρας, καὶ ἀναιδῶς φωναζοσι. καὶ οἱ κου-
τέλοι ὀρχῶνται, καὶ ἔτι κατὰ πῖπτον, καὶ

ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΟΝ.

Κουτράβιον. Potionis genus, Isaacius
Tzetzes ad Lycophronem. βομβυλί-
ον, ὡς τὸ βομβεῖν, ὥστερ καὶ τὸ πινό-
μῳν κουτρεβιον.

ΚΟΥΤΡΟΥΚΟΝ.

Κουτρεκου. Machinae genus. Apud
Heronem De Chirobolistrâ. μίμησις
τῶν κουτρεκῶν.

ΚΟΥΤΡΟΤΛΗΣ.

Κουτρετλης. Corona pretiosa. κουτρε-
της. *Tonsus*. κεκουξευμένον.

ΚΟΥΦΑΡΙΟΝ.

Κυφάριον. *Cura*. Stramatius in Epist. καὶ
ἰδῶσα τὸν τὸ νερόν, ἐπέρασεν αὐτὸν ἐκ με-
σῆς αὐτῆς περιβολαίης τῆς γῆς ὑποκάτωθεν
μετὰ κεφάριων, εἰς τὸ ἀρδεύειν τὸ αὐτῆς πε-

ριβόλαιον. Et mox iterum. Ὁ νῦν δὲ ἐγγί-
σαν εἴσεις τὰ λεγόμενα κουφάρια.

ΚΟΥΦΕΤΑ.

Κουφέτα. In Synodo Florentinâ. καὶ
ἐπέστηξεν ὁ πάππας διακέλεσθαι ἡμῖν, κουφέτα,
καὶ οἶνον κερράζας πᾶσιν ἡμῖν.

ΚΟΥΦΙΑ.

Κουφία. Galericulum. Ex idiomate
Italico, *Cuffia*. Perperam apud Codi-
num σκουφίας legitur. Vide σκουφία.

ΚΟΥΦΟΞΥΛΟΝ.

Κουφόξυλον. Lotus. Moschopulus.
λωτὸν, κοινῶς κουφόξυλον, ὃ τὸ ἀνθ. ἐρ-
σῆεν καθ' ὅμηρον, καὶ εἰς τρυφῶν χρησίμῳ
τοῖς ζώοις.

ΚΟΧΑΡΙΝ.

Κοχάριν. Achmes in Introduct. in
Astrolog. τῶν κανίων, καὶ τῶν μαχαριδῶν,
καὶ κοχάριν, ἥτοι μετὰ κίων.

ΚΟΧΛΕΑΡΙΟΝ.

Κοχλεάριον. *Cochlearium*. Suidas, κο-
χλεάριον, τὸ παρ' ἡμῖν. Galenus περὶ εὐ-
πορίων. ἐμβάλλει δὲ αὐτὰ κοχλιαρίῳ, καὶ
ἔτιως προσιδεῖται τῇ κλονίδι. Damogeton
Geoponic, lib. vii. ταῦτα πάντα εἰς ὀ-
θόνιον ἐνδύζας, ἐκάστω πύθω μετὰ τὸ ἐμβλη-
θῆναι ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, καὶ καταστῆναι, ἐμ-
βαλε κοχλεάριον ἐν, ἐκίψῃ εἰς εἴζαν καλὰ-
μυ. Glossæ Græcolatinæ. κοχλεάριον.
Cochlearium. Phrynichus. κοχλεάριον,
τὸ τοῦ λίθου ἀριστοφάνης ὁ κομωδοποιὸς λέ-
γει, καὶ σὺ δὲ ἔτι λέγῃ. Æmylius Hispanus
Hippiatric. lib. i. cap. iv. σελινοσπέρ-
μου κοχλεάριον πείλει.

ΚΟΨΙΜΟΝ.

Κόψιμον. Abcisio. Dissectio. Glossæ
Jacobabarbaræ. ἡ τὴν κάραν ἐκτομή. κόμ-
μας, ἡ κόψιμον τῆς κεφαλῆς.

ΚΡΑΒΑ.

ΚΡΑΒΑ.

κράβα. Morbi genus. Cedrenus. ἐπέδωκε δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις καὶ πάλαι τὴν ῥωμαίων ὀππὶν, ἑλμαγνόνμον, καὶ διαφθερόν τῆς βίας τὸ λοιμικὸν παῖθον, ὃ κράβα καλοῦμάζεται. Apud Ioannem Europalatem κράβα scribitur.

ΚΡΑΚΤΑΙ.

κράκται. Lectores. Codinus De Offic. aulæ Constantinopolitæ τοῖς τε παρσιψάλλται, καὶ οἱ ἀναγνώσαι. ἔς ἐξ ἑθὺς παλαιῆς κράκτας ἐν ταῖς τοιαύταις ὀνομάζουσι πανηγύρεσι, ἑτελείαις, ψάλλουσιν ἁσμαῖά τινα ζωηρόντα καὶ ἡρμωσμένα εἰς τὰ τοιαῦτα. Cantacuzenus lib. i. cap. xli. Προτοψάλλται, ὅς qui Domestici vocantur, ὅς ceteri ordinis Ecclesiastici, qui cantare possunt, quos in talibus sacris κράκτας appellare mos est, cantica quedam de industria ad huiusmodi disci fisti celebrata confecta modulantur. Glossæ Basilicorum. νομεικὴ κράκτα, ὃ ἐξ ὀνομασίας τινα φωνῶν. ὃ παλαιὰ ῥηθῆσαν κράκτας.

• ΚΡΑΛΗΣ. ΚΡΑΛΑΙΝΑ.

ΚΡΑΛΙΤΣΑ.

κράλης. Rex. κράλαινα, & κραλίτσα, Regina. Georg. Logotheta in Chron. ἡ δὲ τρίτη εὐδοκία, τὴν παρὰ καιρὸν ἀπαίτησεν τῶν κράλην Σερβίας συνέζευξε. In Sanciro quodam Patriarchæ Anonymi. τὴν μὲν τοὺς κυρηνῶν κυρὴν θεοδώραν, τὴν χρημασίαν, ἑνὶ σύζυγον τῆς λαπαρδῆς ὀκείαν κυρὴν αἰδροίαν, ὁποῦ καρεῖσθαι κατὰ βίαν τῆς τυράνης, ἡ ἐν κωνσταντινουπόλει ζωόδοτος καὶ παρὰ χωρὶς ἑμὲτα χρημασίαν τὴν αἰ, ἑνὶ σύζυγόν αὐτῆς κράλην ἔγγερας ἐνθύμους τῆς τοῦ ζήλτου. Chronicon Constantinop. ἀπέκλινεν καὶ τὸν κράλην, τὴν δὲ κραλίτσαν ταύτην ἔφερον ἐν κωνσταντινουπόλει λαβόν. Et aliquot ibi locis. Gregoras lib. vii. αἱ κράλαινας.

δυνατὸς ἐδμηρίου τῆς παιδὸς καλεῖσθαι. Invenies quoque apud Cantacuzenū in Historiā. Errant viri docti, qui *Carolum* significare putāt : item illi qui *Barbarum* quidem nomen, sed tamen proprium. Itaque semper apud Gregoram, τὸν κράλην Σερβίας ; interpretantur, *Cralem Servie regulum*.

ΚΡΑΜΒΟΦΥΛΛΟΝ.

κραμβόφυλλον. Folium brassicæ. Demetrius Zenus in Batrachom.

κραμβόφυλλα ἐχρίζασι, καὶ κάμασι σκετάρα.

ΚΡΑΜΠΙΟΝ.

κράμπιον. *Crambe*. Laonicus Cretensis ad Batrachom. κράμβας. κραμπία.

ΚΡΑΞΙΜΟΝ.

κράξιμον. Vocatio. Clamor. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπαράκλησις. αὐτόματῃ. ὅπου ἐρχεται ἀφ' αὐτῆς χωρὶς κάλεσμά, καὶ παρὰ κάλεσμά, ἢ κράξιμον.

ΚΡΑΣΙΟΝ. ΚΡΑΣΙ.

ΚΡΑΣΟΒΟΛΙΟΝ.

κράσιον. Vinum. Nicetas in Alexio Angelo, lib. iii. ἑλαβράκια, καὶ τὰ μεγάλα, καὶ τὰ λιγυρὰ ὀψάρα τραγόντες μετ' ὀκείνου, ἑτὸ τριγλιανὸν καὶ σάμιον κράσιον πίνοντες μετ' αὐτῆς ἀκραίως. Hodie κρασι dicunt. Corona pretiosa. κρασι. Νισπιτ. οἶν. Hinc κρασοβόλιον. Poculū. Cyathus. In Menologio. ἑλαμβαίουσιν οἱ ἀδελφοὶ κλασόν, ἑνὶ κρασοβόλιον ἐν τῷ νόρθη, καὶ πλέον ἐδεν. Typicum Sabæ, cap. xlv. αἱ ἐξ ἰχάδων φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἐνὸς κρασοβολίου οἶνου.

ΚΡΑΤΗΣ. ΚΡΑΤΙΝΟΣ.

κράτης. *Crates*. Constantinus in Taciticis. τὸν δὲ καβαλλάρειον ἐξώπλιον λαρκίοις,

Nn iij

κίοις, καὶ κλιβανίοις, ἢ σιδηροῖς, ἢ ἀπὸ κρα-
των πεπλεγμένους. Hinc κρατίν. Idem
Constantinus. ποδόψελλα, καὶ χειροῖν φελ-
λα σιδηρεῖ, ἢ κρατίνα, ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης διὰ
τὴς μὴ ἔχοντάς. Corrige eundem. καὶ εἰ
μὴ διωκτὸν. ἐσωσαν ὅλα τὰ λωρῖκια ἀλυ-
σιδωτά. εἰ δὲ μὴ, ἐσωσαν τινὰ ἐξ αὐτῶν καὶ
κρατίνα, ἢ ἀπὸ δερμάτων ξηρῶν βαβαλικῶν.
Perperam est in MS. καὶ κρατίνα.

ΚΡΑΧΙΟΝ.

Κραχίον. Idem quod κράσιον. Vinū.
Glossæ Græcobarbaræ. οἶνς ἀνθ. ἄθ-
θ. τῷ κρασίῳ, ἢ κραχίῳ.

ΚΡΕΒΑΤΟΠΟΤΛΛΟΝ.

Κρεβατόπυλλον. *Grabatulum*. Lectulus.
Glossæ Græcobarbaræ. τὸ μικρὸν καὶ
πίπλυνον κλινίδιον, ἧγεν κρεβατόπυλλον.

ΚΡΕΜΑΣΤΑΡΙΑ.

Κρεμασάρεα. *Quæ Galli Pendants*.
Achmes cap. CCXLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις βα-
σιλεὺς, ὅτι τὰ ἐνώτια, ἤτοι τὰ κρεμασάρεα
τῷ στήθει αὐτοῦ ἀπεκόπη, τὸ βασιλείου
αὐτοῦ ὀλιγόχρονον καὶ ὀλιγοχρόνιον ἐσσι.

ΚΡΕΜΜΑΣΤΕΙΝ.

Κρεμασεῖν, sive, κρεμμάσειν. Pende-
re. Glossæ Græcobarbaræ. κρυφαῖ ἐ-
κρεμμάσκειν. μετὰ τὸ χροῖν ἀπὸ τὸ πρῶτον
τῆς δύσεως.

ΚΡΕΜΕΔΙ. ΚΡΕΜΗΔΙΟΝ.

Κρεμέδι. sive κρεμήδιον. *Depravatum*
ex κρομμύδιον. Corona pretiosa. κρεμέδι.
Cera. κρόμμυον. Anonymus De Vulpe
& Lupo.

πράσσα, ραπαίνια, κάρδαμα, κρεμήδια,
καὶ γογγύλια.

ΚΡΕΟΦΑΓΟΣ.

Κρεοφάγ. Tempus post Quadra-

gesimam, quo carnibus iterum vesci
licebat. Codinus De Offic. καὶ ποιῶν ἐν-
χλὼ ὅτι τῆς βασιλικῆς τραπέζης, ὅτι τὸ
τῷ τεσσαρακοσῷ παρελθεῖν, ἀρχὴ δὲ
τῷ κρεοφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἀρῶν καὶ
μύσων, καὶ ἀπὸ ἑρξῆται.

ΚΡΙΑΔΑ.

Κριάδα, sive, κρυάδα. Frigus. Corona
pretiosa. κριάδα. Frigus. ψύχ. Glossæ
Græcobarbaræ. βοηθεῖ κατὰ δίκαν τῷ αἵ-
ματι. ἢ κρυάδας. Iterum alibi. βοηθεῖ τὸν
ἀνθρώπου εἰς τὸν αἵμα, ἧγεν ὅταν ἐν
κρυάδα.

ΚΡΙΑΡΗ.

Κριάρη. Corona pretiosa. κριάρη.
Aries. κρύος. Item, κριαρεῖον. Demetri-
us Constantinop. Hieracosophij lib.
II. cap. L. εἴτα δι' ἄλλων δέκα ἡμερῶν δώσεις
κρίας κριαρεῖς, εἴτα ἄλλας δέκα μετὰ πε-
ριτεροπύλες.

ΚΡΙΘΘΑΡΙΝ.

Κριθθάριν. Hordeum. Glossæ Græ-
cobarbaræ. νὰ φάγει πολλὴν κριθμὴν, ἢ
κριθθάριν.

ΚΡΙΚΕΛΛΟΣ. ΚΡΙΚΕΛΛΙΟΝ.

ΚΡΙΚΕΛΛΟΕΙΔΕΣ.

Κρίκελλ. sive, κρίκελος. *Circellus*.
Circulus. Glossæ Græcolatinæ. κρίκελ-
λ. *Circulus*. Item, κρίκελλον. Alexan-
der Trallianus lib. IX. λαβὼν διακρύλιον
σιδηρεὺν ποίησον γενέσθαι τὸ κρίκελλον αὐτῷ
ὁπλῶνον. Suidas. κρίκ. τὸ κρίκελλον.
Etymologici Auctor. κρίκ. τὸ κρί-
κελλον, ὡς τὸ κλείω. Glossæ Græcobar-
baræ. ψέλλια. κρίκελλια κρικέλλια. δακτυ-
λῖδια. Corrige apud Zenobium Cent.
IV. Proverb. XII. ἴστω γηράσκοντι τὰ
μείονα κρίκελ' ἐπίβαλε. Hodie editur,
μείονα κρίκελ' ἐ. Facilis lapsus. Viri docti
emend-

emendant, κύκλα. Hinc κρικελλοφίδες, apud Constantinum Them. Orient. VI. βέκελλοφ. γὰρ τὸ κρικελλοφίδες ψωμίον καλεῖται.

ΚΡΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Κρινίσκην. Pro, κρίν. Glossæ Græcobarbaræ. κρίνευς ὅτι δὲν κρινίσκονται, ἢ ἄπρ δὲν ἔναί δικαιοι.

ΚΡΙΝΩΝΙΑ.

Κρινωνία. Genus pilei Imperialis. Codinus de Imperatore loquens. Φορεῖ δὲ ὅτι τῆς κεφαλῆς τὸ δοκῶν αὐτῷ φόρεμα, ἥως ἡ κρινωνία, ἡ τετραφύλλον, ἡ τιέτερον ὅμοιον τέτοις.

ΚΡΙΣΣΟΚΑΒΩΝ.

Κρισσοκάβων. Equus varicosus. Vide κάβων.

ΚΡΙΤΑΔΕΣ.

Κριτάδες. Iudices. Glossæ Græcobarbaræ. καὶ οἱ κριτάδες ἀποφάσισαν κατὰ δικίαν. Occurrit etiam alibi ibidem. Ioannes Glycas De Van. Vita.

πλάσιοι, κριτάδες, καὶ ἀρχοντες, καὶ στρατηγὸν μεγάλοι.

ΚΡΟΚΑΤΟ.

Κροκάτο. Ruber. Exstat. in Turco-taciâ Crusij.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΙΑΡΟΣ.

Κροκοδείλιος. Crocodilius. Demetrius Constantinop. Hieracof. lib. i. cap. XLVIII. λαβὼν μέλι ἀγρικῶν, ἀκαπνον, καὶ κροκοδείλιος κόπρῃ λευκῇ, τὰ ἴσα μίξας.

ΚΡΟΤΕΛΑΦΟΣ.

Κροτέλαφος. Nicetas in Alexio Comnenop. lib. iii. οἱ δ' ἀνακράτος ἐδραπέτευον, καὶ μέλιτα οἱ στρατηγοὶ, ὡς κροτέλαφος πλέον δειλάνδροι.

ΚΡΟΥΜΕΝΑ.

Κρυμμένα. Crumena. Corona pretiosa. μπόρσα. πρυγγῇ. κρυμμένα. Φασκώλιον.

ΚΡΟΥΣΑΡΟΣ.

Κρυσάρ. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes. ἀνθρωποὶ ξένοι ζητῶσι, καὶ δρᾶνται, καὶ κρυσαροί.

ΚΡΟΥΣΤΑ.

Κρούστα. Crusta. Vestimenti genus, in quo purpura alijs coloribus intermixta. In l. Nulla. 11. Cod. Theodos. De Scen. His quoque vestibus poterit abstinentum, quas Græco nomine à Latino crustas vocant, in quibus alio admixtus coloris puri robur muricis inardescit. Glossæ Latinogracæ. Crusta. γρύτα. Malè viri dōti rescribere conantur, Scruta.

ΚΡΥΑΔΑ.

Κρυάδα. Vide, κριάδα.

ΚΡΥΒΓΕΙΝ.

Κρύβγην. Pro, κρύπτειν. Celare. Occultare. Glossæ Græcobarbaræ. κρύπτη. κρύφει. κρύβγει. Et occurrit illic pluries.

ΚΡΥΜΕΝΟ.

Κρυμμένο. Pro, κεκρυμμένο. Corona pretiosa. κρυμμένο. Absconditum. δότο κρυφον.

ΚΤΗΝΟΒΑΤΑΙ.

Κτηνοβάται. Qui cum iumentis rem habent. Harmenopolus lib. vi. Tit. 14. οἱ ἀλογευόμενοι, ἡ γοῶν οἱ κτηνοβάται, καυλοκοπέωσαν.

ΚΤΗΤΟΡΙΑ.

Κτητόρια. Solemnia. In usum receria. Cedrenus. διὸ καὶ λυσιπύμνος ὁ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χωρὶς σέμμαιτο πορῆλθε. καὶ τὰ ἐξέδρας κτητόρια τὰ δωδεκαήμερα ἐκ ἐπέστησαν, ἀλλὰ

ἀλλὰ τὰς ἐξόδας αὐτῶν δίδωκε τοῖς πτωχοῖς.
Sed legendum censeo, κληῖόρια. Ita
alibi rectius apud eundem Cedrenum.
Suidas. κληῖόριον, ἡ βασιλικὴ δόξα, ἡ τρά-
πεζα. Ioannes Curopalates in Leone
Basilij F. λέων δὲ ὁ βασιλεὺς μὴ διωάμενος
τὰ κατὰ τύπον ἐκτελεῖν κληῖόρια, αὐγέσης
μὴ ἔσης, σέφει αὖναν τὴν θυγατέρα ζωῆς τῆ
ζακτῆ. Bartholemeus Monachus in
Elencho Agareni. μετὰ δὲ φονευθῶναι
τὴν χρῆσιν μετὰ τὴν παῖδας αὐτῆς, καὶ τὸν
ἀπελευθερῆ, ἐσράφη ὁ μηχανιστὴς μετὰ τὸ
φροσάτον αὐτῆς εἰς τὸ κάστρον μωλινά, καὶ ἐποίη-
σε κληῖόριον μέγα.

ΚΤΙΠΑΝ.

Κτιπαῦ. In Canonio Mathematico.
τῆ λιχναρῆ τοῦ Φητίλινεῶν κτιπαῦ. Glossæ
Græcobarbaræ. ταραστέρι, ἀνακατένω-
ται, κτιπαῦ τὰ χεῖρά τῶ.

ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ.

Κτιστάδες. Fabri lignarij. Occurrit
apud Crusium in Turcogræciâ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΔΕΣ.

Κυβερνητάδες. Gubernatores. Glossæ
Græcobarbaræ. ἄρχοντες. ἤγυν κυβερνά-
ει κυβερνητάδες.

ΚΥΔΟΝΗ.

Κυδόνη. Cydonium malum. Deme-
trius Cōstantinop. Hieracosophij lib.
II. cap. xxxv. τὸ ὕψος τῆ κυδόνης ἡ κίτρυς
δοπιπίσης μετὰ οἶνον παλαμῆ, ἡ μέλι.

ΚΥΔΩΝΙΑΤΟΝ.

Κυδωνιάτον. Cydoniasium. Simeon Se-
thi De Facult. Cib. τὸ δὲ παρ' αὐτῶν κυ-
δωνιάτον εὐσώμαχον, καὶ ἡ παλὸς ῥωσικόν. No-
nus De Morb. Curat. cap. clviii. καὶ τὸ,
διὰ τριῶν πεπύρεων, καὶ τὸ κυδωνιάτον, καὶ
τὸ διοσπολιτικόν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΚΥΛΑΣ.

Κύλας. Piscis genus. Oppiani Scho-
liastes Halieutic. lib. III. λάρμεον, τὸ λε-
γόμενον κύλας. εἶδος ἰχθύος.

ΚΥΜΒΗ.

Κύμβη. Cymba. Suidas. κύμβα, παλαιοῖς
περιφερῆ παρὰ ῥωμαίοις. Etymologici
Auctor. κυμβεῖον, εἶδος πηλείας, παρὰ
παλαιοῖς τῶν χημάτων παλαιοῖς, ὃ καλεῖται κύμ-
βη. Eustathius ad Iliad. v. κυμβεῖον πηλί-
ριον, κυμβεῖον ἑτέροις χράσασσι. λέγοντες καὶ ὅτι
εὐκὲς κατὰ χημα παλαιοῖς καλεῖται κύμβη.

ΚΥΜΒΙΑ.

Κυμβία. Vide κομβία.

ΚΥΜΑΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κυματόπυλλον. Fluctus. Glossæ Græ-
cobarbaræ. κυμάτιον ἰδὲ ἐν τοῖς γένεσι. ἤγυν
καὶ κυματόπυλλον ὅπως γίνεται εἰς τὰς γένεσις.

ΚΥΜΗΤΟΣ.

Κύμη. Italicum, Comito. Cubitus.
Etymologici Auctor. ῥωμαῖοι τὸν ἀγκυ-
να κύμηλον λέγουσι. Non debebant viri
eruditi rescribere, κύβηλον. Est enim
idiotismus, ut ostendi.

ΚΥΝΗΓΗ.

Κυνήγη. Corona pretiosa. κυνήγη.
Prædæ. ἄγχα.

ΚΥΝΤΑΝΟΣ. ΚΟΝΤΑΞ.

Κυντάνος κόνταξ. Vide supra, κόνταξ.

ΚΥΠΠΟΣ.

Κύππος. Cippus. Suidas. ποδοκάκη,
ξύλον εἰς ὃ ἐν εἰρήνῃ τὰς πόδας ἐμβαλόν-
τες συνέχουσιν, ὃ παρὰ ῥωμαίοις κύππος
λέγεται. Et observa, κύππος, non κύ-
ππος. Nam ita corrupta jam Româ
sub posterioribus Imperatoribus scrip-
sit

lisse videntur. Sic apud Siculum Flac-
cū De Cōdit. Agror. *Sepulcra in extremis
finibus facere soliti sunt, & cypros ponere.*

ΚΥΠΡΙΑΝΑ.

Κυπριανὰ. Festum in memoriam
B. Cypriani à Carthaginensibus in-
stitutum. Nautæ ita quoque tempesta-
tem appellabant, quæ ordinaria circa
illud festum. Euagrius lib. iv. cap.
XVI. *κυπριανὸν ἄγιον αὐτὰ μάλιστα
παύτες χαλκηδόνιοι σέβονταί, καὶ αὐτῶν νεάν
ἴνα λόγῳ πολλῷ ἄξιον περὶ τῆς πόλεως ἰδρυ-
σάμενοι περὶ τῆς θαλάσσης ἡΐονα, τά-
τε ἄλλα ἐξοσιῶνται, ἢ ἄγχιον ἐνιαύσιον ἑορ-
τῶν, ὡς δὲ κυπριανὰ καλεῖται, καὶ ἀπ' αὐ-
τῶν τὸν χειμῶνα οἱ ναῦται, ὅτι ἐγὼ ἀρτίως
ἐμνήσθην, ὁμωνύμως τῇ πανηγύρει περὶ θα-
γορεῦν ἐώθασι. ἐπεὶ εἰς τὸν κομρὸν ὀπισκῆ-
πεν Φιλῆ, ἐφ' ἧ ταύτῃ οἱ λίβυες ἀγρῶν εἰς
αἰὲ τῶν ἑορτῶν νεομύκασι. Sunt autem ea
verba petita è Procopio Vandalic. lib.
i. circa finem. De tempestate verò ha-
bes ibidem. οἱ δὲ ναῦται ἐκ ἐπεὶ θοῆο. τῶν
τε γὰρ ἐκείνη ἀκτὴν ἀλίμενον ἔφασκον εἶ-
ναι, καὶ χειμῶνα ὀπίσημον αὐτίκα μάλα
γενήσεσθαι ὀπίδοξον εἶναι, ὃν δὴ οἱ ὀπισκῆ-
στοι κυπριανὰ καλεῖται. Videndus quo-
que Nicephorus Callistus Hist. Ecclef.
lib. xvi. cap. xii.*

ΚΥΠΡΟΚΑΝΔΗΛΟΝ.

Κυπρὸ κανδήλον. Candelabrum ex ære
Cyprio. Breviarium ἀδελφωτοῦ, quod
recenset sacra utensilia. *κυπρὸ κανδή-
λον, κανδελήλα, μανθάλιον, ξεστῖον, κονιδά-
κιον τῆς ἐκκλησίας. Perperam erat in
MS. κυθροκανδήλον.*

ΚΥΡ.

Κῦρ. Truncatum. *προκύρῳ. Do-*

minus. Anthos. *ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ὁ κύρ
μανόλης, καὶ ἀρχήσε, καὶ ἐκίσε τὸ ἐξαμίλιον.
Iterum ibidem. ἐβασίλευσεν εἰς αὐτὸ τὸ
τε ὁ κύρ κωνσταντῖν ὁ παλαμολόγῳ.*

ΚΥΡΑ. ΚΥΡΑΣ.

Κυρά, Pro κυρία. Domina. Chroni-
con Constantinop. *ὠνόμαζαν δὲ ταύτην,
τὸ κενὸν ζωοικέσιον ποιήσαντες, κυρὰν τῆς
ἀνάτολῆς. Item κυρὰς dicebant, sed eo
discrimine, ut κυράδες essent, Damoi-
selles. Anonymus De bello sacro.*

*ἐκεῖ κυρὰν τῶν μπεριγγίπισσαν μεῶν
λαῖς ταῖς κυράδαις.*

Iterum ibidem.

*ἀπ' αὐτῆς ἐδιδόχῃσαν τὰ ἡδίστην ταῖς κυ-
ράδαις.*

*πᾶς ἦσαν μετὰ τῶν μπεριγγίπισσαν ὅλας
εἰς τὸ παλάτιον.*

ΚΥΡΙΑΚΗ. ΚΥΡΙΑΚΟΝ.

Κυριακή. Primus dies hebdomadis.
In Man. Comneni Constitut. De Fe-
rijs, *ἡμέραι κυριάνημοι, dicuntur. Et ve-
tus omnino ista nuncupatio. In l. Solis.
13. Cod. Theod. De Exact. Solis die,
quem Dominicum ritè dixere maiores, om-
nino omnino litium & negotiorum quies-
cat intentio. Ecce Alexandri Severi tē-
poribus. Loquitur vetus Inscriptio.*

ΕΤΕΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ

ΤΩ. Α. ΑΡΧΗ

ΑΙ. ΚΥΡΙΑΚΑΙ. ΤΟΥ. ΠΑΣΧΑ,

ΚΑΤΑ. ΕΤΟΣ.

Immo apud Ignatium occurrit in epi-
stolâ ad Trallianos. *περιέχει ἔν ἡμῶν
ᾠδῶν σκευή, τὸ πάθος. τὸ σάββατον, τῶν
ταφῶν. ἡ κυριακή, τῶν ἀνάστασιν. Errant
ergo viri docti manifestò, qui volunt
Silvestrum Pontificem huius rei au-*

στοrem, rogante Constantino Mag-

Ο ο

πο,

no. Porro, ἡ μεγάλη κυριακή dicebatur κατ' ἐξοχὴν dies Paschatis. Suidas. κυριακή μεγάλη. περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τῆ χειρὸς. Codinus De Offic. aulae Constantinop. κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆ χειρὸς γεννήσεως, τῶν φώτων, ἀλλὰ διὰ καὶ τῶν βαΐων, τῆς μεγάλης κυριακῆς τῆ πάχα, καὶ τῆ ἀγίας πνεύματος. Et bis terque ibidem. Diaconus in Leone Constantini F. In crastinum, quando videlicet magnus Dominicus dies Pascha celebratus est. Sed & Templum κυριακὰς vocârunt. Cedrenus. τότε καθιστὰ κωνσταντίνου τῆς ἰδίας παῖδας καὶ ζαρας, καὶ κυριακὰς περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἰδίων κατὰ τόπους εἰς τιμὴν τῆ θεῆς ποιῆ. Item κυριακὰ. Ioannes Episcopus Citri in Resp. & δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ταῖς λεγομένης ἀγάπας ποιεῖν. Can. xxviii. Syn. Laodic. & δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς ζυνεοδίσιν, καὶ ἀκρίβεια στρωνύειν. Videatur Amalarius De Eccles. Offic. lib. iiii. cap. ii. Sic Latini quoque Dominica. Hieronymus in Chronico, In Antiochiâ Dominicum, quod vocatur Aureum, adificare capium. Et mox Antiochia Dominica Aureum dedicatur.

ΚΥΡΙΞ.

Κύριξ. Apomasar in Mysterijs. τῶν τε κυρίων, καὶ γελοιασῶν, καὶ μεζαζόνων, καὶ οἰνοπόων ζημίαν.

ΚΥΡΙΣ.

Κύρις. Dominus. Pro κύριος. Theodosianus in Legat. Armen. καὶ χαρητί-
Cantes τὸν καθολικὸν τῆς ἀρμενίας, κύριον Ναρσέσιν, ἐκ τῆ μέρης τῆ κραλαῖς καὶ ἀγίας ἡμῶν βασιλέως, διεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον χρῆμα. Charoboscus De Trop. Poët. χημά ἐστὶ λόγος

ὁλοκίσμὸν ἀπολογίας ἔχων, ὡς ἵνα ἐπα-
ρῶν ὁ κύριος ἰωάννης, ὃν ὁ θεὸς ἐλεήσει, καλὸς ἀνθραπὸς ἐστὶ. Hiuc Compositum, φη-
γόκυρις: de quo infra.

ΚΥΡΟΣ.

Κύρ. Pro, κύριος. Basilus Magnus περὶ γραμματ. γυμνασ. πόσις σημαίνει κύρ; δύο. τὸ ὅτι τ' ἐξουσίας, καὶ τὸ κύριον ὄνομα. ὡς τὸ, κύρ καὶ τ' ὡς ἀνὴρ εἰληφὲς κύρε μακάριε. Codinus. τὰ λίττωδα ἐνόρια ὅλα τῆς μεγάλης ῥωσίας μητροπόλεως γυ-
γόναν ἐπὶ τῆς βασιλείας κύρε ἀνδρονίκου, ὅτι τῆ πατριάρχου ἰωάννου τῆ γλυκείας. Ma-
lè viri docti interpretantur, regnante Cyro Andronico. Iterū alibi. αὐτῇ ἡ ἐπισ-
κοπὴ ἐστὶ τ' σάρδεων περιβιβάσθη ὡς τῆ βασιλείας κύρε ἀνδρονίκου παλαμολόγος εἰς θρόνον δέκατον. Idem illic error commit-
titur. In Praefat. Schol. ad Pindari Olymp. διμερῶς διὰ ὡς τῆ ἐμετέρου σοφιστῆς, ἡτοι μυσταγωγῆς, κύρε διημετέρου τῆ τρικλινίας. Chronicon Constanti-
nop. πατριαρχεῖον διὰ κύρε μαξίμου τῆ λογίης τὰ τῆς ἐκκλησίας ἅπαντα εἰρηνι-
κῶς διέκειντο.

ΚΥΡΤΙΑ.

Κυρτία. Scutum. Hefychius. κυρτίας, κελτοῖ τας ἀσπίδας. Vide eundem in κατὰ τῆς.

ΚΩΔΙΚΕΛΛΟΣ.

Κωδικέλλος. Codicellus. Macarius Homil. xxxix. ὡς βασιλεὺς χάριτας ὁπτιολαῖς βέλεται κωδικέλλος καὶ δλω-
ρεας ἰδίως χαρίζαται. Dositheus lib. iiii. κωδικέλλος τίς ποτε ἀδελφάνῳ παρέδωκε, δι' ὧν ἔφασκε πλείονας εἶναι δανείας. Hi-
merius. πρῶτον ὑπατὸν ἐν τῷ φόρῳ καλλύεσθαι ἐτιμήθη, καὶ ἔως βασιλείας
κωνσταν-

κωνσταντίνῃ ὑπατοὶ κωδικέλλες ἐν τῷ φόρῳ
ἐλάμβανον. Occurrit passim apud lu-
reconsultos Græcos, & Grammaticos.

Κ Ω Δ Ι Κ Ι Λ Λ Ι Ο Ν.

Κωδικέλλιον, sive κωδικέλλιον. Idem quod
κωδικέλλ. Scholiastes Nazianzeni
in Iulianum Orat. I. ζωδήματιν. ἃ
καὶ ὅσι κωδικέλλια.

Κ Ω Δ Ι Κ Ι Ο Ν.

Κωδικίον. *Codiculus*. In Sanctis Mi-
chaëlis Patriarchæ. ἐκ τῶν ἀποκεμμένων
κωδικίων τῷ εὐαγγελίῳ ἐκβλήθην. Bal-
samon in Resp. καὶ ἐζήτησε τὰ ἐν αὐτῇ
περιεχόμενα κανονικά πρὸς ἐκλήματι καὶ ζήτη-
ματι λαληθῆναι. ὅτι κοινὰ καὶ ἀδελφικῆς
ἀποκρίσεως καλλιεργηθῆναι τὸ τοῦ κωδι-
κίου. Interpres Historiæ Apollonij Ty-
rij. *Aperitque scrinio codiciorum suorum
inquisivit omnium quæstiones auctorum.*

Κ Ω Δ Ι Ξ.

Κώδιξ. *Codex*. Suidas. κώδιξ, κώδικος.
Isidorus Pelusiota lib. IV. epist. XCI. ἡ
οὐ τὸ νομοθετῶν κώδικες, ἡ αἱ δημοσύνες βί-
βλοι. Codinus. τὸν δὲ γε σαυρὸν ἐν ἀλεξιαῖ
φέρει αἰεὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ἐλάτιον κώδικι ἐοι-
κὸς διεσπασμένον μετὰ μανδύλιν. Nicetas in
Man. Compreno lib. I. ἐνια δὲ καὶ τῆς δη-
μοσίου ἐγγράφῃ κώδιξ. Gregoras lib. IV.
γραμμάσι τῆς ἐαυτῶν ἐγγραφῆς ἀντὶς ὅρκους
τοῖς ἱεροῖς ἐνθεύκασι κώδιξι.

Κ Ω Μ Α Κ Τ Ω Ρ.

Κωμάκτωρ. *Coactor*. Glossæ Lati-
nogræcæ. *Argentarius*. κωμάκτωρ. Ex-
dem alibi. *Coactor*. κωμάκτωρ. ἀναγκα-
στῆς. Apud Hesychium est. κωμάκτωρ.
ἡ λέξις πρὸς ἑλάνθων ἐν μηδείᾳ. Sed non
huius loci ista dictio est, & ab aliâ ori-
gine.

Κ Ω Τ Α.

Κωτᾶ. Demetrius Constantinop.
Hieracosophij lib. I. cap. I. μίαν τινα
κωτᾶ κορυφῆς διόπτησαν τῆς καλύβης ποιη-
σάμενοι.

Κ Ω Τ Α Λ Ι Σ.

Κώταλις. *Tudicula*. Cochleare ma-
ius. Suidas. λάκτιν, τὴν λεγομένην κώ-
ταλιν, τορύντω, ὅ ἐστι ζωμήρου. Hodiè di-
cunt. κοτάλι. Exstat in Turcogræciâ
Crusij.

Κ Ω Τ Ι Δ Ε Ι Ν.

Κωτίδην. Demetrius Constantinop.
lib. I. cap. I. ἐπὶ δὲ τῆς παύσεως κωτί-
δωσι κρεῶν ἐμπορευμάτων, διδῶσι γὰρ αὐτοῖς
κρέα ἐοδίην οἱ θηροαῖ, τῇ τῶν θοῆν πρὸς
πρὸς ὅτις αἰθρῶς καὶ αὐτοὶ ἀλίσκοισιν.

Λ Α Β Α Ν Τ Ι Σ.

Λαβαντίς. *Spica nardi*, quæ vulgo
Lavanda, sive *Lavandula*. vnde for-
mata dictio. Hesychius. ἴφια, ἡ λυχν-
νις. ἄνθ. ἐνίοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαν-
τίδα καλέμεν.

Λ Α Β Α Ρ Ο Ν.

Λάβαρον. *Labarum*. Vel etiam λάβω-
ρον. Vtroq; modo scribitur. Sozome-
nus lib. I. cap. IV. ἐκέλευσεν ἄνδρας
ἐπισημονας χρυσῷ ἐλίθοις τιμίσις εἰς σαυ-
ρὰ σύμβολον μετασκευάζειν τὸ πρὸς ῥω-
μαίοις καλέμενον λάβαρον. σημεῖον δὲ τῆ-
το πολεμικὸν τῶν ἄλλων ἰμωότερον. Aldhel-
mus De Laud. Virg. *Præmissa Christi
labore tuus, & Christi vexillo armatus,
nec venenata draconum detrimenta tre-
mebundus extimuit*. Ita corrigo : hodiè
editur. *Christi laboro*. Ionas episcopus
Aurelianensis, De cultu Imag. lib. I.

Ο ο ij

Λ

Ac labarum, quem dicunt draconem, in speciem crucis Dominica exaritat. Corrigendus item Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. κοινήα καβαλλαρικὰ ἔχοντα λωρεὰ καὶ τὸ μέζον, πρὸς τὸ χῆμα τῶν λαβάρων, μετὰ φλαμέλων. Hodiè est in MS. τῶν ἀβάρων. Figuram labari plenè nobis describit Eusebius lib. I. De vitâ Constantini. Illic vide.

Λ Α Β Ε Τ Ζ Η.

Λαβέιτζη. Gutturium. Exstat in Turcograciâ Crusij. Est Italicum. *Lavezo. Lebes.*

Λ Α Β Ι Κ Λ Α Ι.

Λαβίκλαι. Vide λάγκλαι.

Λ Α Β Ο Ν Ν Ε Ι Ν.

Λαβόννην. Vulnerare. Anonymus De nuptijs Thefei.

τὸ πῶς ὁ ἔρως ἔδωκε μετὶ χρυσῶ σαΐ-
ται,
καὶ λάβοις ζας καὶ τὸς δύο, καὶ σεν ὁμοῦ
θλιμμοί.

Demetrius Zenus in Batrachoni.

ζάρματα τὸν ἐκτίπησε, καὶ δὲ τὸν ἐλα-
βώνη.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ὅποιον λαβώσας παρ' ἐνθὺς χρεῖαναι
γιαυαποδάνη.

Λ Α Β Ο Μ Α Ν. Λ Α Β Ο Μ Α Τ Ι Α.

Λ Α Β Ο Μ Ε Ν Ο Σ.

Λαβοματία. Vulnus. Corona pretiosa. λαβοματία. *Vulnus. τραῦμα.* Anonym. De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καὶ εἰργίει καλῆμαχε τίς ἐπολέμησέ
σε.

αὐτὸς εἰφας ἔλαβες, καὶ πᾶ τὸ λάβο-
μαί σε;

καῖσαι νεκρὸς ἀναίμα! καὶ πῶς ἔλαβας
τῶθης;

Item λαβόμν. Vulneratus. Anonymus De nuptijs Thefei.

τὸς λαβομνίς ἐποικαὸ ὅλως νὰ τὸς μα-
τρεῖδεν.

Λ Α Β Ο Υ Τ Ο.

Λαβῶτο. Testudo. Ex idiomate seculi corrupti, quo *Laudis* dicebatur, ex Alemannico. *Lauten.* Gotfridus Viterbiensis Chronici Parte IX.

Mira videre meat, celebri plaudente choreâ,

Laude, tubâ, ciitharâ festa coluntur ea.

Apud Petrarcham in Testamento *Leuitum* est. *Thoma Bambasia de Ferrariâ lego leuitum meum bonum, non ut cum sonet pro vanitate seculi fugacis, sed ad laudem Dei aterni.* Vox verò hæc Græcobarbata reperitur apud Crusium, Turcograciâ lib. II.

Λ Α Β Ρ Α Τ Ο Ν.

Λαβράτον, sive λαυράτον. *Lauratum.* Imago Imperatoris laureati ac triumphatoris. Basilic. Eclog. LV I. οἱ τὰς δημοσίας ἰλαρίας, εἴτ' ἐν χαρμύζινᾳ ὀπιφρόμνοι, μηδὲν παύεσθαι πρὸς τῶν ἐπαρχιαίων λαμβανέτωσαν, εἴτε πολεμίων ἀνὰ χώρησιν, εἴτε νικῶν, εἴτε ὑπᾶτων ἀναγόρευσιν, εἴτε εἰρήνῃ γενομένων πρὸς τὸς πολεμίας; εἴτε λαβράτον καταγγέλλουσιν. Gregorius Dialogus in epist. I. ad Leonem Isaurum. διὰ τοῦτο καὶ τὰ λαυράτα σε κατεδέξαντο, καθὼς πρέπει βασιλεῦσι βασιλείας τιμαῖ. Et mox. τότε εἰφαντες τὰ λαυράτα σε κατεπάτησαν, καὶ αἰσκαφὴν τῇ πρὸς σὺ σε ἐποίησαντο. Optatus. *Lauratis, & iconibus, que mittuntur ad civitates, vel regiones, obuij a-*
decant

*deunt populi cum cereis & incensis, non ce-
rā persusam tabulam, sed Imperatorem ho-
norantes. Potest plenissime intelligi ex
collatione eorum quæ habentur in l.
quicquid. vnicā, Cod. De Publ. Læt.
Nunt. Quicquid nostrorum nuntiari cæ-
pit prosperorum, ut bella si desinunt, si o-
riuntur victoria fastus, si honor datus fue-
rit regalium, vel consulum, vel trabearum,
compositæve pacis erit offerenda tranquil-
litas, Si SACROS VULTVS INHIAN-
TIBVS FORTE POPVLIS INFERIMVS,
hoc sine immodico pretio nuntiari excipi-
que sancimus. Sed hæc mendosa, & lux-
ata, sic corrigimus. Si oriuntur victoria
fastis, si honor datus fuerit regalium tra-
bearum, vel consulum, compositæve pacis,
&c. Vide l. quicquid. 4. Cod. Theod.
lib. viii. Tit. xi. Cum autem hæc lau-
rata provincijs inferrentur, obviam ijs
procedebatur à populo cum cereis, &
incensis. Patet ex loco Optati, quem
jam produximus. Sed aliud est *Labra-
tum*, & cave confundas. Glossæ Lati-
nogræcæ. *Labratum*, Φίλημα βασιλικόν.
Item. *Labratum*, ἀπασιτικὸν βασιλέως.
Exposuimus pro etymii ratione in Au-
ctario libri nostri De Gloriâ, cap.
xviii. Illic vide, si tanti est. Aliter ve-
rò explicant Glossæ Basilic. λαβρά-
τον, τουτέστιν ἡ εἰργασμὸς καὶ χειροποίη-
τος ὅς.*

Λ Α Β Ρ Α.

Λάβρα. Laura. Epiphanius contra
Ariomanitas. πλεσιόν ἐκάστης ἐκκλησίας
αὐτῶν ἑὰ μὲν φόδων, ἤτοι λαβρῶν ἐπιχωρίως.
καλαμῶν. Vide infra, λαύρα.

Λ Α Β Ω Ρ Ο Ν.

Δάβωρον. Vide, λάβαρον.

Λ Α Γ Γ Α Δ Η. Λ Α Γ Γ Α Δ Ι Ο Ν.

λαγγάδη. sive λαγκάδιον, & λαγγά-
διον. Vallis. Corona pretiosa. λαγγά-
δη. Vallis. κοίλας. Anonymus De nuptijs
Thesci.

καὶ εἰς τὸ ὄρεον τῆ ριφίης ἐπέβλεψεν εἰς λαγ-
κάδη.

Glossæ Græcobarbaræ. ἄγκια. κοίλους
τόπας. λαγκάδια. φαράγκια.

Λ Α Γ Γ Ι Ο Σ.

Λάγγως. Longus. Ex idiomate Teu-
tonico. Demetr. Constantinop. Hie-
racosophij lib. i. cap. i i i. καλὸν δὲ ἐστὶν
ἰάν καὶ μακρὸν ὡς ὅτι πολὺ ἦγεν λαγγίαν
τὴν ἔρεαν ἔχει.

Λ Α Γ Ι Ν Α Κ Η Σ.

λαγινάκης. Lagennula. Maximus in e-
pistolâ ad Zygomalâ. λάβει δὲ τὸν ἑα-
κελίης ἕνα λαγινάκην μέλη γεγραμμένον ἐ-
πάνω τὸ ὄνομα τῆ αὐθεντίας σου. Et Burclas
itidem in epist. ad eundem Zygomalâ.
καὶ στείλω τις αὐθεντία σου εἰς ἕνα λαγινάκη.

Λ Α Γ Ι Ν Η.

λαγὴ. Lepus. Pro, λαγῶδες. Nicetas
in Andronico Comneno. ἐτι δὲ αἱ πη-
νόποδες λαγίνας, καὶ κύνες αἱ θηρευτικαί.
Constantinus Manasses.

καὶ κύνες καρχαρόδοντες, πλεόποδες λα-
γίνας.

Λ Α Γ Κ Η. Λ Α Γ Κ Λ Α.

Λάγκη. Lanx. Glossæ. Servij. *Lanx.*
λάγκη. Hinc diminutivum, *λάγκλη,*
Lancula. Iul. Pollux lib. vi. cap. xi i.
vbi de mensâ agitur, eiusque vasis. ἔς μὲν
δίσκος καλῶν, ἐρεῖς. κύκλος ἀργυρῆς, ἢ
χύματι ἀργυρῶ, ἢ πίνακας, ὡπερ τὰς
λάγκλας ὀνομαζομένας, πίνακας κοινὰς. Ita
emendo: Hodie editur, τὰς λαβίκλας.

Ο ο iiij) Λ Α Γ Ο.

ΛΑΓΟΓΗΡΩΣ.

Λαγόγηρος. Suidas. μύζθ. ὁ λαγόγη-
ρος παρ' ἡμῶν. Orneosophion. ἡ τὰς λε-
γομένης λαγογήρας ἀφ' ἑαυτῆς τῷ ὀρνέῳ.

ΛΑΓΟΝΙΚΟΝ.

Λαγονικόν. Laconicus canis. Anony-
mus De nuptijs Thesei.

ῥαγάκια καὶ λαγονικά τὰς ἄλλοις
διδεμένα.

Et alius De Vulpe & Lupo.

ἀνύλως χοντρεὺς λαγονικά ἀπὸ τοῦ λεμ-
παρδία.

ΛΑΓΧΑΡΙΟΝ.

Λαγχάριον. Lancea. Theodorus Pro-
dromus in Lexico. δόρατα, τὰ λαγχά-
ρια. Nisi illic legendum, λογχάρια.

ΛΑΔΙΝ. ΛΑΔΙΟΝ.

Λάδιν, ἵνε, λάδιον. Unguentum. A-
deps. Glossæ Græcobarbaræ. μύρισμα.
ἄλειμμα. λάδιον. Et alibi. τὰς Ἰππὶ τῷ ὕ-
δασι σαλαγμὺς ἐλάει. ἡ γὰρ τῆς αλάγμα-
τος, ἡ σαξήματα τῶν λαδίων, ὅπως σάσσιν εἰς
τὸ νερόν. Corona pretiosa. λάδι. Οὐκ ἐστὶν.
ἔλαρον. Arsenius in Epist. καὶ δόξα ἐλὼν
σὺ μετὸν ἀναγνώσκειν τὸν σκυφὸν ἕνα βαρέλη
λάδι. Demetrius Zenus in Batrachom-
yomachia.

καὶ γὰρ τὸ λάδι καὶ κόπτεται, καὶ φτέρουν
ταῖς καντίλαις.

ΛΑΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Λαεντιάριος. Lapicidinaris. Hesy-
chius. λαεντιάριος. λιθοξόος.

ΛΑΖΑΡΟΣ. ΛΑΖΑΡΩΜΑ.

Λάταρος. Homo recens mortuus, &
λαζάρωμα. Vestis mortualis. Triodiū.
ἀπὸ τῆς ἐπ' αὐτῷ ἀνθρώπου ἀρβύλων λάζα-
ρος λέγεται, ὅτι ἐν τῷ φέρον ἐνδύματι πάλιν λα-

ζάρωμα καλεῖται. ἀντιπορὸν τῶν λόγων αὐ-
τῶν τῶν πρώτων λαζάρων ἐρχομένων.

ΛΑΖΟΤΡΙΟΝ.

Λαζέριον. Color caeruleus. Italicum,
Azuro. Arethas ad Apocalypsin, cap.
xxi. ἐξ ἑὸς λαζέριον φασὶ καὶ τὸ λαζέριον
χρῶμα γίνεσθαι. Leontius De sphaerâ
Arati. καὶ ἄλλω βαθεῖ τινὶ χρώματι ἐπα-
λείψαντες, οἷον τῷ καλκιδίῳ λαζέριον. Ach-
mes in Introduct. in Astrolog. ὑγρὸς ἐστὶ,
καὶ χροῖαν τῶν λαζέριων ἔχει. Nonus De
Morb. Curat. cap. cxliiii. ἡ τὴν ἀρ-
μυρίαν βῶλον πίνειν, ἡ τὸν λαζέριν.

ΛΑΘΡΟΚΟΡΥΖΑ

Λαθροκόρυζα. Grauedinis species in
accipitre. Demetrius Constantinop.
Hieracosophij lib. i. cap. lxxvii. εἶδη δὲ
ἐστὶ κορύζης τέσσαρες. ξηρά, ὕγρα, κατεχομέ-
νη, καὶ νοσερά, σὺν ἄλλαις δυσὶ, λαθροκόρυζα,
καὶ θηθοκόρυζα.

ΛΑΙΚΟΣ.

Λαῖκος. Laicus vulgò. Iustinianus
Nov. v. ἔπαυσε τὴν μοναχικὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἡξίω-
σεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκείνῃ τῇ τ' καλεμέ-
νων χρηστῶν λαϊκῶν, ὅτι μὲν τὰ θεῖα διδασ-
κόμην λόγια. Acacius Episcopus Ber-
rhœensis in Epist. ad Cyrillum. ἐτι μὲν
καὶ παρὸς ἡμᾶς, τῆτο μὲν κληρικῶν, τῆτο δὲ
λαϊκῶν, ζῶντων γινώσκοντες τῷ ῥηθέντι ῥητῷ
ἐκ ἐναντίας ἔχοντες καὶ διάνοιαν, τῇ δόξῃ
καὶ πίστει. Palladius Hist. Laus. in Maca-
rio Alexandrino. καὶ ἐβλῶκεν τὴν μηκέτι
ἀμαρτῆσαι, μήτε λείβεσθαι, τῷ θυσιάζει-
ν, ἀλλὰ τὸν λαϊκὸν ἀπαράσασθαι κλη-
ρον. Theophylactus ad D. Marcum,
cap. iv. οἱ μὲν εἰς παρθένοι, καὶ ἐρημι-
κοί. ἄλλοι μιγάδες, καὶ ἐν κοινοβίῳ. ἑτέροι
λαῖκοι, καὶ ἐν γάμῳ.

ΛΑΙ-

ΛΑΙΜΟΝΙΟΝ.

Λαιμόνιον. *Italicum, Limone. Malum Hesperium. Logizus in epist. ad Theodosium Zygomalâm. καὶ ἔδωκα αὐτῷ δύο κέφαις. ἡ μία, καλλύρια. καὶ ἡ ἑτέρα, λαιμόνια.*

ΛΑΚΙΝΑΡΙΔΙΟΝ.

Λακιναιρίδιον. *Hesychius. λακιναιρίδιον, ῥωμαῖοι ὑπόδημα. Nihil aliud est, quàm Lacinia. Sed errat Hesychius; non enim est ὑπόδημα.*

ΛΑΚΚΑ. ΛΑΚΚΟΣ.

ΛΑΚΚΑΡΙΟΣ.

Λάκκος. *Vulgatum; Lacca. Apud Myrepsum lib. De Antidosis, cap. cxxiii. λάκκα τῶν βαφίων. Item λάκκῳ. Apud Arrianum in Periplo, maris rubri. καὶ γαυνάκαι, καὶ μολόχιναι, ἔλινδοναι ὀλίγαι, καὶ λάκκῳ χρωμαίνος. Hinc λακκάριῳ, idem quod λακκοποιός. Glossa Græco-Latine. λακκάριῳ, Laccharius.*

ΛΑΚΡΗ.

Λάκρη. *Ardea. Vide ἀρδιόλη.*

ΛΑΚΤΕΝΔΟΦΟΥΛΑ.

Λακτενόφυλλα. *Lactentes porcelli. Simeon Sethi De Facult. Cib. εἰ δὲ δέλφακες, ἃ τινὰ ὀνομάζουσι λακτενόφυλλα, ὕψος εἰς τε περιτωματικοί.*

ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΝ. ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΣ.

Λακωνάριον. *Lacunarium. Lacunar. Et λακωνάριῳ. Laqueatus. Socrates lib. i. cap. ix. τὴν δὲ τῆς βασιλικῆς παράρῃν πώτερον λακωνάριον ἢ διὰ τινος ἑτέρας ἐργασίας γενέσθαι δοκεῖ πρὸς σε γινῶναι βέλομαι. εἰ γὰρ λακωνάριον μέλλοι εἶναι, διωθήσεται καὶ χρυσῷ καλλωπιασθῆναι τὸ λαιπόριον. Et postea. ἢ μόνον περὶ τῶν μαρ-*

μάρων τε καὶ κίωνων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λακωνάριων, εἶγε τὸ καλλίον ὀπικρένειας. Sunt autem verba Constantini Magni ex Epistolâ ad Macarium, quæ exstat etiam apud Theodoretum Hist. Eccles. lib. i. cap. xvii. & Eusebium De vita Constantini, lib. i. i.

ΛΑΛΑΓΓΕΣ. ΛΑΛΑΓΓΙΑ.

Λάλαγγες, & λαλάγγια. *Crustula. Suidas. κολλύρα, εἶδος ἄρτου. ἡ ὀ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδοῖς διδιδόασιν. ἡ εἶδος πλάκων. καὶ κολλυρίω, τὸ τὰς λάλαγγας τηγανίζω. καὶ ὀπικρώως κολλήρια, τὰ λαλάγγια. Glossa Græcobarbara. ἀρεστήρ. πόπανον. λαλάγγιον. Laonicus Cretensis ad Batrachom. πλάκας τανύπτερος, λαλάγγιον ἐξηπλωμένον.*

ΛΑΛΗΤΑΣ.

Λαλήτας. *Præco. Demetrius Zenus in Batrachom.*

*διὰ λαλήτας ὅριζαν ναυγῆν καὶ διαλαλήσαν
βελὴν καὶ γένη σύντομα. —*

ΛΑΛΗΤΖΑ.

Λαλήτζα, sive, λαλίτζα. *Loquela. Vox. Anonymus De nuptijs Thesei & Aemylia.*

*καὶ τὰ παλὰ τὰ ἑμορφα τὸν πόθον τοὺς ἀρχίζαν
ὅλα καὶ καλαδίξας μὲ δλονικὴν λαλήτ-
ζαν.*

Iterum alibi.

*— με ταπεινὴ λαλήτζα,
μετὴν ἀλήθεια λέγει τα. —*

ΛΑΜΑ.

Λάμα. *Italicum, Lama. Lamina. Phortius περὶ γεωγ. πραγμ. lib. i.*

ποίη-

πρόηζον καὶ ἀπὸ ξύλον
λάμψαν διὲ ψιλῶ ὡς φύλον,
εἰς τ' ἀργεῖον βαλὴ μύλων,
εἰς βολήμην καρφωμύλων.

Er mox iterum.

ὡς ἡ λάμψα νὰ παγένη
ἡ ἀνωθεν εἰρημύνη.

Corona pretiosa. λάμψα. *Lamina*. λεπὶς.

Λ Α Μ Β Α.

λάμψα. Glossæ Latinogræcæ. *Sarru-
la*. λάμψα. Iterum alibi. *Sarrulo*. λάμψα.

Λ Α Μ Ν Α. Λ Α Μ Ν Ε Ι Ο Ν.

λάμψα. *Lamina*. *Lamina*. *Basilic. Ec-
log. XLIV.* ἐσκευασμὸν ἄργυρός ἐστιν, ὁ
μὴ ὦν ἐν βῶλῳ, ἡ λάμψας, ἡ ζφραγίδι. *He-
fychius.* δράλαμνα, λάμψα, κῶσι. Glossæ
Græcolatinæ. λάμψα. *Lamella*. Item
λαμνεῖον dicebāt. *Moschion De Morb.*
Mul. cap. GXXXVIII. ἀλλὰ μὴ καὶ λαμ-
νεῖα μολίσθινα τοῖς νεφροῖς αὐτῶν ὀπταῖναι,
καὶ ἐτὼς φασκωθῆναι.

Λ Α Μ Ν Ε Ι Ν.

λάμψειν. Agere. Impellere. Glossæ
Græcobarbaræ. νὰ σύρη, νὰ λάμψη, ἤγαν
νὰ ἐλαύνει τ' ἀμάξιν. Iterum alibi. λάμψι.
ἤγαν ἐλαύνει.

Λ Α Μ Ν Η Μ Ο Ν.

λάμψημον. Agitatio. Glossæ Græco-
barbaræ. ἡ πρώτη κωπηλασία. τὸ πρῶτον
λάμψημον τῶν κωπῶν.

Λ Α Μ Π Α Δ Α Ρ Ι Ο Σ.

λαμπαδάριον. *Lampadarius*. Inter
officia ecclesiastica erat. Hieremias
Patriarcha in Epist. ὁ ἐνιμότης λαμ-
παδάριον ἡ καὶ ἡμεῖς ἐκκλησίας, κύριον
φωκῆς, ἀνέφερον ἡμῖν, ὅτι δέδωκε θεοδωρῶ
τῷ ζαρομύῳ ἐτι ζῶντι ἄσπερα πεντακῆζια.
Hic facem præferebat Imperatrici, &

Patriarchæ, in liturgiâ, processu, aut
professione aliqua. *Codinus De Offic.*
τῆ δὲ λαμπαδαρίας, κάτωθεν τῆ μεγάλης δο-
μεσίκης τὸ διστάμπλον μετ' ἡμετέρης λαμ-
πάδος φέροντος. Atque hæc quidem fax,
si Imperatoris esset, corolla aurata
gemina cingebatur: si Imperatricis,
aut Patriarchæ, vñ tantum. *Balsamon*
De Privileg. Patriarch. αἱ λαμπαδες μὲν
τῶν βασιλέων διττοὺς περιχρῶσιν. περιζών-
νυσιν τεφανώματι. τὶ δὲ πατριαρχῶν, ἑὶ
βασιλείας, ἐν καίλα κυκλῆνται θριγγώματι.
Idem cum Patriarchâ jus habebant
ex speciali Imperatoris indulgentiâ Ar-
chiepiscopi Bulgariæ & Cypri, & pau-
ci nonnulli Metropolitan, qui αὐτοκέ-
φαλοι erant, nec Patriarcham Constā-
nopolitanum pro superiori agnosce-
bant. Discimus ex eodem Balsamone,
cuius hæc verba sunt. τῆτο ἔδεωτο τὴν
εἰδὲ γανόμλον (loquitur de hâc facis præ-
latione) εἰς τινὰ τῶν μητροπολιτῶν, ἢ τῶν
ἀρχιεπισκόπων, πολλῶ δὲ πλέον τῶν ἐπισκό-
πων, αὐτοῦ μόνων τῶν αὐτοκέφαλων ἀρχιεπι-
σκόπων, τῆ βελλαρίας, φημί, καὶ τῆ κύπρου,
καὶ τινῶν ὀλίγων μητροπολιτῶν, λαβόντων
ἀπὸ φιλοτιμίας βασιλικῆς ἰδικῆς τῆτο τὸ δί-
καμον. Innuebat autem hæc fax, curan-
dum illis esse, ut ita luceret lux eorum,
secundum textum Evangelij, qui est
Matthæi cap. v. *Codinus.* τὴν λαμπα-
δα φέρειν ἔμπροσθεν αὐτῆς, διὰ τὸ φάσκον
λόγιον, ὅτι ἔτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἰδῶσι τὰ κα-
λὰ ἡμῶν ἔργα, καὶ δοξάζωσι τὸν πατέρα ἡ-
μῶν τὸν ἐν τοῖς ἔργοις. Et hanc ipsam ra-
tionem Balsamon quoque reddit lo-
co citato. Imperatoris lampadario-
rum mentio fit in l. vlt. C. De Diversi.
Offic. & Apparit. Iud.

Λ Α Μ-

Λ Α Μ Π Α Ζ Ε Ι Ν.

Λαμπάζειν. Furere. Mente carere. Glossæ Græcobarbaræ. μαινόμενος. ἔξω δὲ τὸν νῦν ἵδ' ἀφορμισμένος. λαμπασμένος.

Λ Α Μ Π Ρ Α.

Λαμπρά. Solennis. Corona pretiosa. λαμπρά. Solennis. ἐξ ἔθους.

Λ Α Μ Π Ρ Ο Ν.

Λαμπρόν. Ignis. Vide infra, τολλαμπρόν.

Λ Α Ν Α Ρ Ι Ο Σ.

Λανάριος. Lanarius. Apollonij Scholiastes lib. IV. λώεσιν, τοῖς ἐρίοις. ὅθεν καὶ λανάριοι καλεῖνται οἱ κλινισαί.

Λ Α Ν Α Τ Ο Σ.

Λανάτῳ. Demetrius Constanti-nop. Hieracosophij lib. II. cap. XLII. καὶ ὅταν δολέσης, κοβαρίσκια ποιήσας δὲ πολὺ μαλὶς δολούτε, ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν θήσῃς, καὶ βάλῃς αὐτὸν λανάτον. Iterum cap. L. τὸν ἱέρακα θάψας εἰς τὸν ἥλιον, ἐν λανάτῳ θήσῃς.

Λ Α Ξ Α Μ Ε Ν Τ Ο Ν.

Λαξάμεντον. Laxamentum. Glossæ Basilicorum. λαξάμεντον. περθεσμία.

Λ Α Ξ Ι Ε Σ.

Λαξίες. Valles. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνόμαλον. τραχεῖαν. τὴν γλῶσσαν δὲν ἐν ἰσῇ, παρὰ μερτικὸν ψηλὴ, καὶ μερτικὸν χαμηλὴ. ἦγεν τέμπεες καὶ λαξίες.

Λ Α Π Α Τ Ζ Α Σ.

Λαπατζᾶς. Vestis principum Constantinopolitanorum. Codinus. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς φορεῖ, καλεῖται χρανάτζα, ὡς εἰρηται. τὸ δὲ τῶν ἀρχόντων, λαπατζᾶς. ὅπως δὲ,

ἀδηλόν ἐστιν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἀρχοῦντες ἔτω. τὰ μεγάλα δομεσίκῃς τῷ καὶ αὐτὸ τῷ φορεῖν. ἐξωσμένον καὶ τὰς ἄλλας, τὸ μὲν τῶν τῷ τοις λαπατζαμανικίων ἐν ἔμπεπτηγμένον, τὸ δὲ ἕτερον κρέμματα τιμῆς ἕνεκεν. Vide ibi Notas Francisci Iunij; item quæ nos infra in πατζινάκη.

Λ Α Ρ Β Α.

Λάρβα. Larva. Hesychius. λάρεις, λάρβας, τὰς κυρίτας, ῥωμαῖοι ἔτως. Male hodie editur. λάρεις. λάρβαρες. Nam erant apud Romanos, qui Lares interpretarentur Larvas, & Curetas. Hoc vult dicere. Videndus Arnobius est extremo lib. III. In Glossis Basilicorum habes toridem verbis, sed sine mendo.

Λ Α Ρ Γ Ι Τ Ι Ω Ν Α Λ Ι Κ Ο Σ.

Λαργιτιωναλικός. Largitionalis. In Edicto Iustiniani XIII. περφάσει τῶν λαργιτιωναλικῶν τίτλων, καὶ πάντων τῶν περσηκόνων εἰς τὰς θείας ἡμῶν λαργιτιωνας. Et mox. περσηκόν ἐστιν αὐτὸν τε καὶ τὴν αὐτῇ ἰσῇ κινδύω οἰκίῳ περσὸν τῷ εἰσπράττειας τῶν λαργιτιωναλικῶν τινῶν.

Λ Α Ρ Γ Ι Τ Ι Ω Ν Ε Σ.

Λαργιτιῶνες. Largitiones. Thesaurus, & ærarium Imperatoris, è quo sumptus in publicum impendi soliti. Basilic. Eclog. VI. ἐμβαλέτω τῷ ζυηγόρων περσέτι εἰς τὰς λαργιτιῶνας λίτραν καὶ αβαλλέτω χρυσόν. Iterum IX. μηδεὶς πορνοβοσκίτω τῷ λοντῷ, μηδὲ πόρῳ ἐντεῦθεν τὰς λαργιτιῶνας εἰσαγαγέτω. Huic præfectus Comes. Theodoretus Hist. Eccles. lib. IV. cap. XXII. καὶ ὁ τῶν κομηθησιῶν δὲ λαργιτιῶνων κόμης. Et postea. διορφέτω περσὶ ἀδικίας τῷ τῷ λαργιτιῶνων χραμῶν κόμητι,

Pp

κόμητι,

κόμητι. De eodem loquitur Menander Hist. lib. 11. *τῶν βασιλῆϊ ἀνέμνων περὶ τῆς θησαυρῶν, οἷγε δὲ τὸ δολιχολογίας τῇ ῥωμαίων περὶ λαγορέουσι Φωνῇ.* Ammianus lib. vi. *Innoto ad audiendi societate Vrsulo largitionum comite.* Tria verò erāt, quæ ad Imperatorem pertinebant, *λαργίαι, de quibus hic: item περιβάτα, & πατεριμόνια.* Scholiastes Basilic. Eclog. vii. *τρεῖς εἰσὶ τῶν βασιλικῶν τῶν βασιλῆων. μία μὲν αἱ λαργίαι, τρεῖς ὅτι αἱ δημοσίαι εἰσφορὶς εἰς δημοσίας αἰαλίσκονται χρεῖας, καὶ τὰ κοινὰ. αἱ περὶ δαίματα λέγονται, καὶ παροχαί. αἱ δὲ λέγονται περιβάτα, ὅταν αἱ δημοσίαι εἰσφορὰς εἰς ἰδικὰς τῶν βασιλέως παρέχωνται χρεῖας, οἷα εἰσι τὰ διδόμενα τεμένεα τῶν βασιλῆϊ, ἅτινα εἰς ἕτερον ἢ μεταφέρονται. αἱ δὲ λέγονται, πατεριμόνια (lego, πατεριμόνια) αἱ τινες μετὰφέρονται. οἷον τὰ ἴδια κτήματα καὶ περὶ αὐτὰ τῶν βασιλέως.*

ΛΑΡΓΥΡΟΝ.

Λάργυρον. Pro. δολάργυρον. Argēteum. Anonymus De nuptijs Thesei.

σκουτάρη βάσα λάργυρον, καὶ φαίνεται εἰς αὐτό.

ΛΑΡΔΟΣ. ΛΑΡΔΙΟΝ. ΛΑΡΔΟΦΑΓΟΣ.

Λάρδον. *Lardum.* Glossæ Græcolatinæ. λάρδον. *Lardus.* Eustathius De Temp. Intervall. *ὁφείλουν οἱ τραχίῳται χωρηγεῖσθαι ἐν ἐξωδῷ δύο ἡμέρας βουλάτον, μίαν ἡμέραν λάρδον.* Basilic. Eclog. lvi. *λαμβάνεσθαι δὲ οἱ ὑποδέχεται τὰ μὲν σίτην τῶν πεντηκοστῶν, τῶν δὲ κριθῶν τῶν τεσσαρακοστῶν, οἷα δὲ καὶ λάρδον εἰκοστῶν. οἱ δὲ ἐν ἀρμυρίᾳ ὑποδέχεται καὶ κριθῆς καὶ σίτην τεσσαρακοστῶν λαμβανέτωσαν, οἷα δὲ καὶ λάρδον πεντηκαδικάτων μοίραν λαμβανέτωσαν.* Etiam λαρδίον dice-

bant. Etymologici Auctor. *Τραχανεῖ, ὡς τὸ γάρον. σημαίνει δὲ τὸ πεπασμῶν λαρδίον.* Nicetas in Alexio Angelo, lib. 11. *ἦσαν δὲ οἱ χθρὲς τε καὶ πρῶτον διαμασσωμένα τὰ δρυόκαρπα, ἔτα ποντικά λαρδία ὅτι τὸ μάλῳ ἐτι φέροντες.* Orneosophion. *ἡ λαρδία μέρῳ ποιήσας, ὡς περὶ ὑποθέλον, βάλε τὸ ὑποκάτω τῆς καταβάσεως ὀρέας.* Hinc compositum, *λαρδοφάγον.* *Lardivorus.* Demetrius Zennus in Batrachomyomachiâ.

τὰ λαρδοφάγον τὰ εἰγὸς λέγεται θυγατέρα.

ΛΑΣΑΡΙΟΝ. ΛΑΣΑΡΟΝ.

ΛΑΣΣΑΡΟΝ.

Λασάριον, live λάζαρον. *Lafer.* Glossæ Latinogræcæ. *Lafer.* ὁπὸς. λατάριον. *Relagionius Hippiatric.* lib. 1. cap. xxii. *λατάρη κόκκον, ὡς εἰς λεπτοκάρυον μικρὸν, εἰς οἶνον λῦζον.* Et Eumelus lib. 1. cap. xxix. *αἷμα δὲ τὸ σκελῶν λάμβανε, ἔμετὰ ταῦτα λατάρη εἴλῃς, ὡς κυάμα μέγεθος.* Occurrit etiam apud Alexandrum Trallianum lib. 11. *Scribitur λάσαρον apud Myrepsum, lib. De Zulapijs, cap. xxvi.*

ΛΑΣΑΤΙΒΟΣ.

Λασατίβον. *Laxativus.* Myrepsus De Antidotis, cap. xxv. *ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη λατατίβα.* Iterum cap. xxxvi. *Observa autem σ pro ξ Græcobarbaris vñtatum.* Sic apud eundem, cap. lxxxi. *τόσιτζον, pro, Toxicum.*

ΛΑΣΠΗ.

Λάσπη. Lutum. Corona pretiosa. *Λάσπη. Lmmt.* *Βόρβορον.* Anonymus De nuptijs Thesei.

ὁ κορινθίος ἐχάσθη, καὶ γίνετο ὡς λάσπη.

ΛΑΣ-

ΛΑΣΣΕΙΝ.

λάσσειν. Latrare. Glossæ Græcobar-
bara. ὑλακίει. λάσσει. γλαγγίζῃ. ἢ κλαγγί-
ζει.

ΛΑΤΕΡΚΟΤΛΙΣΙΟΣ.

Λατερκελίσσιος. *Laterculensis*. *Scrini-*
us laterculi. *Iustinianus Nov. XXIV.*
τῷ περιμμηκρίῳ τῶν λαμπεστάτων τριβέ-
νων νοταρίων, καὶ τοῖς λατερκελίσσιοις. *Erant*
verò numero quatuor. *Observe ex*
Notitiâ Consuetudinum. τῷ περιμ-
μηκρίῳ τῶν λαμπεστάτων τριβένων νοταρί-
ων, μετὰ τῶν τεσσαρίων σκευῶν τῶν θείων λα-
τερκελίων νομίσματάν.

ΛΑΤΕΡΚΟΤΛΟΝ.

Λατέρκελόν. *Laterculum*. *Notitiâ Cō-*
suetudinum. μετὰ τῶν τεσσαρίων σκευῶν
τῶν θείων λατερκελίων. *Iustinianus Novell.*
XXIV. τοιγαρὲν ἔσποτεθῆναι κατὰ τὸ θεῖον
ἡμῶν λατέρκελόν τε τοιαῦτα θεῖα μαρτυρά
διεκελευσάμεθα.

ΛΑΤΖΟΝΙΟΝ.

Λατζόνιον. *Italicum, Lancione*. *Hasti-*
le. *Anonymus De nuptijs Thesei.*
·σάταις ἔλατζονία ἐρχέσθαι ὡς τὸ χῶμα.
·Et mox iterum.

μὲ ταῖς σάταις ταῖς φρικταῖς λατζονία
καὶ λιθάρεα.

ΛΑΤΟΣ.

Λάτ@. *Latus*. *Anastasia Sinaïta.*
εἰδέναι μὲν τοι ἐχρῆν, ὅτι τινὰ ὀνόματά εἰσιν
ἀλλόγλωσσα, ἅπερ ἔτε δυνάμει ἐτυμολο-
γηθῆναι οἶον σακελλάριος συριζίεσι. σάκελ-
λα γὰρ τὸ δεχεσθαι εἰρηται. ὁμοίως γὰρ τὸ ρω-
μαῖσι. λάτ@ γὰρ πλάτ@ κέκληται.

ΛΑΤΡΑ.

Λαῦρα. *Laura*. *Monasterium.* *Ioan-*

nes Patriarcha Hierosolymitanus in
vitâ Damasceni. παῖσαν διελθεῖν τὴν τῆς
λαύρας περιχώρῳ, καὶ δι' ἐαυτῆς ἐκκαθάραι
τὰ ἐν ταῖς κελύχαις τῶν μοναχῶν τῶν ῥυπασ-
μάτων οἰκίδια. *Euagrius lib. I. cap. XXI.*
καὶ εὐαγγῆ διέμαρται φροντιστήρια, καὶ τὰς
καλεμνίας λαύρας. *In Constitut. Nice-*
phori Phoca. κελύχαι δὲ καὶ τὰς καλεμνί-
ας λαύρας, ἐν ἐρήμῳ οἰκοδομεῖν, μὴ πρὸς
κτήσεις καὶ ἀγροὺς ἐτέρους ἐκτενομενῶς, &c.
In Constitut. Manuelis Comneni. ἡ
ἢ ἀσχωρητικῶν κελύχων, ἡ λαυρῶν, καὶ ἀ-
πλῶς κατοικητηρίων μοναχικῶν. *Atq; hinc*
ᾧ λαύρον, de quo infra.

ΛΑΥΡΑΤΟΝ.

Λαυράτον. *Lauratum*. Vide λαβερά-
τον.

ΛΑΥΡΟΣ.

Λαῦρ@. *Laurus*. *Hefychius.* λαῦρον,
τὴν δάφνην.

ΛΑΥΣΑΙΚΟΝ.

Λαυσαῖκόν. *Historia SS. Patrum, con-*
scripta à Palladio episcopo Helenopo-
leos, ad Lausum Præpositum; quæ præ-
legi in ecclesiâ solita certis diebus.
Triodion. εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸ λαυσαῖ-
κόν. *Et postea.* ἀπὸ δὲ τρίτης ὥσθης, κά-
θισμα τῶν μεναίης, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ
λαυσαῖκόν.

ΛΑΦΙΟΝ. ΛΑΦΟΠΟΥΛΟΝ.

Λάφιον. *Ceruus*. pro ἐλάφιον. ἐλα-
φ@. *Anonymus De nuptijs Thesei.*

ἀγρίμια λάφια, καὶ λαγῆς. —

Item λαφόπυλον. *Idem alibi.*

λαφόπυλα, καὶ ἄλλα ζῷ ἐκῆσαν μα-
ζομνία.

ΛΑΦΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Λαφρὺτζικⲟⲩ. Pro, ἐλαφρὸς. Lewis.
Anonymus De nuptijs Thesēi.

— καὶ κρατὴ σο χέρεῖ μία κερίνα,
τὴν μπόρτᾶ ὅλη σκεπαῖε, λαφρὺτζικᾶ
κρεμέτον.

ΛΑΧΑΝΑΡΙΟΝ.

Λαχανάριον. Glossæ Græcolatinæ.
λαχανάριον. *Holerarium*.

ΛΑΧΝΟΣ.

Λαχνός. Sors: Corona pretiosa. λαχ-
νός. Sors. κληρⲟⲩ. Glossæ Græcobar-
baræ. ποιεῖ τίπτες χωρὶς λαχνόν, ἡγουν
κληρὸν.

ΛΕΒΕΡΝΟΙ.

Λέβεροι. *Liburna*. Suidas. λέβεροι,
πλοῖα πολεμικά, τριήρεις. Et alibi. πλοῖα
πολεμικά, ἀ καλὸν λέβεροι. Quæ toti-
dem verbis Etymologici Auctor.

ΛΕΒΗΤΩΝ. ΛΕΒΗΤΩΝΑΡΙΟΝ.

Λεβητών. Vestis monachorum. Pal-
ladius in vitâ Abbatis Pachomij. ἐν
ταῖς τυξὶ λεβητώνας λινὸς ἐξωσμηνοί. Et λε-
βητῶνάριον. Suidas. λεβητῶνάριον, χιτῶν
μοναχικὸς ἐκ τριχῶν ζυτευθεῖσμός. Glof-
sæ veteres. *Levitonarium, colobarium li-
neum sine manicis*.

ΛΕΓΑΤΑΡΙΟΣ.

Λεγατάριⲟⲩ. *Legatarius*. Glossæ La-
tinogræcæ. *Legator*. λεγατάριⲟⲩ. Sui-
das: λεγατάριⲟⲩ, εἰδⲓⲟⲩ ἄρχοντⲟⲩ ὡς
ῥωμαιοίς. Frequens est apud Iurecon-
sultos Græcos. Quàm suavis autem
Pachymerius est in Paraphrasi Dio-
nysij. Areopagitæ, ἔραν. ἱεραρχ. cap.
xv. λῆξιν τὴν κληρονομίαν οἱ παλαμοὶ ἐλε-
γον. ὅθεν καὶ ληγάτα, καὶ ληγατάριοι, καὶ

ληξιαρχικὸν γράμμα, τὸ διδιδόμενον τοῖς
ὑπὲρ τὰ δέκα ὀκτώετη ἔσι τῶν κληρονό-
μων.

ΛΕΓΑΤΕΤΕΙΝ.

Λεγατεύειν. *Legare*. Basilic. Eclog.
xv. εἰά τινι λεγατευθῇ μέρⲟⲩ τινῶν πραγ-
μάτων. Et sepius occurrit apud
Græcos Iuris magistros. Suidas. ἐληγά-
τευζεν. ἀπένειμε.

ΛΕΓΑΤΟΙ.

Λεγάτοι. *Legati*. Georgius Logothe-
ta in Chronico. τῷ δὲ ἐρρῇ τῆς κωνσταν-
τίνης κατ'ερχομένη, ἀπεσάλη πρὸς τὴν πᾶ-
πα πρὸς τὴν κωνσταντίνην ἀρχιερεὺς, ὃν καὶ
λεγάτον αὐτοὶ φασί. Gennadius De pri-
matu Papæ. cap. v. εἶδον, ἔκαλῶς μέμ-
νημαι, ἐν ταῖς διαλέξεσιν τινⲟⲩ μοναχῶ γε-
νομένων ἐν κωνσταντίνῃ πόλει μετὰ τινⲟⲩ λε-
γάτου δόπουλικῆ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆ πᾶ-
πα. ἐνθα ζυμπεραίνων ὁ λεγάτⲟⲩ Φησίν.
Pænius in Metaphrasi Eutropij, lib.
iv. ὅτε καὶ τὸς λεγάτας αὐτῷ ζυέβη δι-
ἐνέδρας δόπουαν. Bessarion in epi-
stola, quæ existat apud Phranzen lib.
iii. cap. xxvii. ὁ μακαριώτατⲟⲩ πᾶ-
πας, καὶ ἐγὼ, γράφομεν τὸν λεγάτον τῆς
μάρκας ὅπως νὰ σας βοηθήσῃ. Malaxus in
Hist. Patriarch. καὶ εἶχε θέλημα παρ' αὐ-
τῷ, καὶ ὡς τῶν λεγάτων τῶν πᾶπᾶ.

ΛΕΓΑΤΟΝ.

Λεγάτον. *Legatum*. Cedrenus. δὲ καὶ
ἐκάσω. στρατευομένη λεγάτον, νομίσματα
τρία, ὑπὲρ κωνσταντίνην ἀδελφῶ αὐτῷ. Zona-
ras in Schol. ad Can. Apost. xxxix. ἔλα-
ῖσως περιερχόμενα αὐτοῖς μετὰ τὴν ὀπισθο-
πὴν δόπο ζυγγενῶν κατὰ κληρονομίαν, ἢ λε-
γάτον, ἢ ἕτερον ὅμοιον τρόπον. Et frequens
est in libris Iureconsultorū Græcorū.

ΛΕΓΕ-

ΛΕΓΕΝΗ.

Λεγένη. Peluis. Exstat apud Cruſum in Turcograciâ.

ΛΕΓΕΤΙΜΟΣ.

ΛεγέτιμⓄ. *Legitimus*. Glossæ Basilicorum. λεγέτιμⓄ. νόμιμⓄ.

ΛΕΓΕΩΝ.

Λεγεών. *Legio*. Basilii Magus contra Eunomium, Orat. III. ὁ τοίνυν ἀρχιστράτηγⓄ τῶν ἐν ταῖς λεγεῶσι κατεταγμένων ἀγγέλων, ἀρχῶν ἐστὶ δηλονότι. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. κατὰ λεγεῶνας συλλέγει καὶ παρίσσει τὰ δαιμόνια. Palamas Declam. I. παρήμι γὰρ τὸν τέως ἐφεπόμενον τέτοις λεγεῶνα. Constantinus Them. Orient. I. πρῶτον καὶ κατ' ἀρχαίς τάγματα τινα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον ἀσχεταίμεναι κατ' ἔθνος.

ΛΕΓΟΚΑΤΗ.

Λεγοκάτη. Glossæ Basilic. λεγοκάτη. τούτέστιν ἐνοχή. Et postea. λεγικάτη, ἐνοχή. Corrige utrobique. λοκάτη. Id est *Locati*.

ΛΕΗΜΩΝ.

Λεήμων. Pro, ἐλεήμων. Misericors. Anonymus De Nuptijs Theſei.

κλασίξε τόρρα πρὸς ἐμὲν λεήμων ὡς με φένη,
ἔτῳς σὸ τέλⓄ νὰ γενῆς ζεμὲν χαριτωμένη.

ΛΕΗΝΟΣ.

Λελέως. Pro, ἐλεεινός. Miserabilis. Anonymus De nuptijs Theſei.

ἐγὼ λελέως πῶου ἐφυγα αἰπετὴ φυλακή σκ,
πρέπει νὰ λάβω θάνατον, καὶ νὰ με σὴν ὀργήν σκ.

ΛΕΙΞΑ.

Λεῖξα. *Lixa*. Suidas. λεῖξαι, ἔτῳς ἐκαλοῦντο σφατιῶται. τοῦτό δ' ἦν τὸ γένⓄ τῶν ἐργασικῶν καὶ ὡς σφατευομένων ἀνθρώπων.

ΛΕΙΞΟΥΡΙΑ. ΛΕΙΞΟΥΡΕΥΕΙΝ.

Λεξουρία. sive, λειξούρα. *Luxuria*. Nicetas in Alexio Angelò, lib. II. ἐκ ἐλαττον δὲ καὶ ἡ λειξουρία τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ τὸ πρὸς συλλογὴν χρημάτων ἀπληστον τινῶν καὶ ἀκόρεστον. Apud Suidam scribitur, λειξούρα. Hinc λειξεύειν. *Luxuriari*. Leo Tacit. Constitut. XX. καὶ γὰρ καὶ οἱ σφατιῶται λειξουρεύοντο ἀποροι γίνονται, καὶ οἱ ἀρχόντες ἀνάνδροι περχειρίζονται. Malè Checus interpretatur, *attenuati milites*.

ΛΕΙΠΑΝΑΒΑΤΑ.

Λειπανάβατα. Balsamon ad Concil. VI. Can. X. καὶ ἡμεῖς ἀδιαφόρως ἐαδόμεν ἄζυμα, τὰ λεγόμενα λειπανάβατα.

ΛΕΙΠΟΚΕΝΤΡΟΝ.

Λειπόκεντρον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXLVIII. κρηπίδων παλαιῶν ἡλάρια, τὰ καλούμενα λειπόκεντρα, διποβρέξας εἰς ὅξⓄ ἀνύδρον, ἀλειφε τὰ πέρα τῆ ἰερακⓄ.

ΛΕΙΨΑΝΟΝ.

Λεῖψανον. Cadaver. Reliquiæ. Offa sanctorum. Euchologium. τελευτήζαντος τινⓄ τῶν ὁρθοδόξων ἐκθῆς προσκαλεῖται ὡς τῶν συγγενῶν αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἐβαλὼν ὀπτραχήλιον, &c. Et occurrat illic pluries.

ΛΕΙΨΟΣ.

Λειψός. Egens. Carens. Defectus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλήϊϑ. ἐλλήπης βοσκημάτων. λειψός ἀπὲρ βοσκήματα.

ΛΕΚΑΤΗ.

Λεκάτη, Προ, ἡ λεκάτη. Colus. Glossæ Græcobarbaræ. κατὰ πρόσωπα τῆ ὑφαντικῆ ξύλιν τῆ γυναικίσίμης, ἴσας τῆς λεκάτης, ἢ τῆς ρόκκας.

ΛΕΚΕΝΤΙΑ.

Λεκεντία. *Licentia*. Pro delicti obliuione, & gratiâ. Suidas. λεκεντία, κατὰ ρωμαίους ἀμνησία, βασιλικὴ χάρις. Glossæ Basilicorum. λεκεντία. ἀμνησία. βασιλικὴ χάρις.

ΛΕΚΤΙΚΑΡΙΟΙ.

Λεκτικάριοι. *Leſticarij*. Qui mortuos in lectis efferebant ad rogam. Iustinianus Novell. xliii. θεασίζοντες τὰ μὲν χίλια ἐκατὸν ἐργαστήρια πᾶσι τρόποις ἀμύναται ἐπάσης δόσεως καθαρὰ φυλάττεται τῇ ἀγνιότητι μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, περὶ φάσει τῶν δεκανῶν, ἥτοι λεκτικαρίων, καὶ τῶν τελευτώνων ὁσίας ἀφωρισμῶν. Ibidem. τὸν τῶν καλεσμένων λεκτικαρίων, ἥτοι δεκανῶν, ἀριθμὸν περιέσχησαν εἰς ἓν μέτρον.

ΛΕΚΤΙΚΙΟΝ.

Λεκτικίον. *Leſtica*. In Etymologico Suidæ. λεκτικίον, ὡς τὸ λέκτεον, τὸ σημαῖνον τὴν κοίτην. Glossæ Basilicorum. λεκτικίον. βασιλεῖνα κραβαλεῖν. Paullus Monachus Collectan. lib. i. ὁ δὲ θυρωρὸς προσδοκῶν ὅτι μετὰ λεκτικίᾳ ἔρχεται, ἢ ἄλλως τινὸς φαντασίας, ὡς ἐπίσκοπος, ἐλθόντα αὐτὸν ὡς εἶδε μόνον, καὶ πεζόν, ἐκ ἐνόησεν, καὶ δὲ ὤοιξεν. Fasti Siculi. καὶ παληγὸς τὸν φόνδύλον αὐτὸν εἰσήλθεν λεκτικίῳ δὲ

λευκῇ. Corrige Palladium Hi. Lauf. in Saluiâ. ἐκ ἀνερχόμενον δὲ ποδῶναι τῇ καρπιδεῖ, ἐκ δὲ πλὴν κλίνης ἐκαθεύδουσα, καὶ λεκτικίῳ ὠδεύσας παρ. Perperam est in MS. καὶ λεκτικίῳ.

ΛΕΜΟΣ.

Λεμός. Pro, λαμμός. Hesychius. λεμός. λάρυγξ. Corona pretiosa. λεμός. *Gula*. γαστριμαργία. Anonymus De nuptijs Theſci.

βλέποντα τὸν αὐθέντη τῆς, ὅς τὸν λεμὸν χοσμενον.

ΛΕΜΟΣΤΥΝΗ.

Λεμοσύνη. Pro ἐλεημοσύνη. Anonymus De nuptijs Theſci.

ἀλλ' ἐλεμοσύνη αἰς γένη, καὶ δὲ αἰς δόξαν.

Iterum alibi.

γιαυτὸ με θάρσεν ἔκεται να βρίτε λεμοσύνη.

ΛΕΝΤΙΟΝ.

Λέντιον. *Lintenm*. Simeon Metaphrastes in Senarijs.

πῶς λεντίῳ δὲ δελτικῶς συζωννύη.

Achmes cap. xvi. εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐγγυμνώθη κατὰ τὴν ἰδίαν φορῶν λέντιον, ἢ περισκελισμα, μεζιμένης καὶ θλίψεως ὧν ἐχρῆ λυθρῶθῃ. Auctor Geoponic. lib. xx. λεία ποιήσας κολλύρια, καὶ περιχερίων σπάρτα, ἢ λέντια ἀκροῶσα. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. xxxvii. τὸ δὲ ὀππρονάτιον εἰς τύπον τῶν λεντίων. Cosmas Hierosolymitanus Hymno in magnā quintam. ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων ζώνοντα ἀνίον, καὶ κάμπτει γόνυ διέχλων ἐκπλύνει πόδας. Occurrit passim. Etymologici Auctor ineptit in origine querendâ. λέντιον. ὡς τὸ λείανω, τὸ καθαίρω.

ΛΕΝΩΝ.

ΛΕΝΩΝ.

Λενών. *Leno*. Vide infra, λινών.

ΛΕΝΤΡΑΒΟΣ.

Λέντραβος. *Cedrenus*. ἐν δὲ τῇ κατὰ Κυρίαν διαμασκάῳ ἰωάννης μοναχὸς καὶ περὶ βύτερ, ὁ χρυσόρυτος, ὁ τῶ μαστῆρ, ὁ ἐρμανεύεται λέντραβος, ὅπως ὁ δυνάστης μανθῆρ ἐκ δαίμων φρονήματι μετωνόμασεν. *Ignota est dictio. Investigamus quid significet.*

ΛΕΠΤΟΛΑΧΑΝΑ.

Λεπτολάχανα. *Minuta olera. Olu-scula. Palladius Histor. Laus. in Do-rotheo*. ἡ δὲ ἰεν μὲν γὰρ ἐγκύβας ἐξ ἄρτου κατ' ἐκάστῳ ἡμέραν, καὶ λεπτολαχάνων δόμα.

ΛΕΠΤΟΝ.

Λεπτόν. *Dimidius quadrans. Suidas. κοδράντης. τὸ πᾶν. ἡ λεπτὴ δυνό. Ioannes Moscus Limonarij cap. XLII. Ut per quatuor dies unam tantum oblationem manducaret minorum viginti. Iterum cap. CXXVII. Dabant omnibus, qui in templo erant, duo minuta. Erat nummus vilissimus, è ferro. Hesychius. σιδάρεοι, παρ' ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις σιδάρεοι θεοὶ, ὡς ἐν βυζαντίῳ ἐτι εἰσὶ ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι, ὃ σιδῆρῳ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι.*

ΛΕΣΣΑ.

Λέσσα. *Machinæ bellicæ genus. Ioannes Curopalates in Michaële Calaphate. αὐτὸς δὲ σκηνὰς ἐκ λύγων ἔχων καὶ πεπλεγμέναις, βοείαις βύρχεις ἀνωθεν ἐσπεπασμέναις, ἐπὶ τοῖς ἐχέρας ὑπὸ τὰς τῶν βασιλεῶντων κινήσεων βάσεις, λέσσας τὰς τοιαύτας ὀνομάζουσι μηχανὰς, λαβὼν τῶν δυνάμεων φέρουσι, καὶ σκαπάνας, καὶ ἄλλα.*

γεωργικὰ ὄργανα, ἦτο κατὰ μικρὸν ὑπωθεῖν τὰς σκηνὰς καὶ τοῖς τέχεσι περὶ αἰσθάνουσαι, ἔστωις ὑπορύπτειν ἀνέτως καὶ ἀδείως τὰ θυμέλια, &c. *Constantinus De Administr. Imp. ἐποίησε λέσας, ἦτοι πολυκαὶ ἰσχυρὰς πάντοτε ἐρεμνίαις, ὥστε μὴ διώκοντες τὰς ἐρκας ἀντιπερῶν. Et πλοχ. ἀναλαβόμενοι τὰ σκαλάρια καὶ παθία αὐτῶν, ἀνδρείῳ καὶ ῥωμαλέῳ ὁρμήματι ἐκπηδήσαντες τὴν χελευδίαν, κατέκοψαν τὰς λέσας, ἦτοι τὰς πολυκάς, καὶ ἤνοιξαν τὸν πόρον τέρκοις.*

ΛΕΣΤΗΣ.

Λεστής. *Latro. Pro, ληστής. Glossæ Græcobarbaræ. κακῆργος. ὅπως περὶ αὐτῶν κακὰ. ἦγεν ληστής, ἡ λεστής.*

ΛΕΥΓΗ.

Λεύγη. *Leuga, sive Leuca. Hesychius λεύγη, μέτρον τι γαλάκτος. Corrige, γαλάταις. Nam Gallorum vox est. Isidorus Orig. lib. xv. cap. xvi. Mensuras viarum nos milliaria dicimus, Græci stadia, Galli leucas. Iornandes De Reb. Get. Convenitur itaque in campos Catalaunicos, qui & Mauriscij nominantur, centum leugas, ut Galli vocant, in longitudinem tenentes. Borchardus Monachus De Terrâ Sanctâ, cap. i. Ingreditur mare magnum, id est mediterraneum, iuxta vallania villam, leucâ unâ distante à prædicto castro. Vel leuva quoque, ex idio-tismo, liene. Nithardus Hist. lib. iv. Distat Wormatia Mettis leuvas plus minus septuaginta.*

ΛΕΥΘΕΡΙΑ. ΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Λευθερία. *Pro ἐλευθερία. Anonymus De nuptijs Thesei. τῆς καθ' ἑκάστης ἐγὼ θυμῷ, αἰθέλῃ λευθερία.*

Sic

Sic λεύθερον, five, λεύτερον. pro, ἐλεύθερον. Idem alibi.

καὶ λεύθερον τον ἄφηκεν νὰ πάγη ὅπου θέλη.

Glossæ Græcobarbaræ. αὐθιγῶν. ἐλεύθεροι. λεύτεροι.

ΛΕΥΚΟΧΑΛΚΟΣ.

Λευκόχαλκον. Corona pretiosa. λευκόχαλκον. Orichalcum. ὀρείχαλκον.

ΛΕΥΤΕΡΟΣ.

Λεύτερον. Pro, λεύθερον, & ἐλεύθερον. Vide, λευθερία.

ΛΕΦΑΣ.

Λέφας, Pro ἐλέφας. Corona pretiosa. λέφας. Elephas. ἐλέφας.

ΛΕΩΜΑΚΕΛΛΙΟΝ.

Λεωμακέλλιον. Publicum macellum. Vide μάκελλον.

ΛΗΒΑΔΙ.

Ληβάδι. five ληβάδιον. Corona pretiosa. ληβάδι. Pratum. λειμῶν. Anonymus De Vulpe & Lupo.

ναφὰ ἔχον ληβαδίς, νὰ πῇ κατὰ τὴν ἐρῶση.

Anonymus De nuptijs Thesei.

μόνον εἰς κάμπους τὰς πάλαιας, καὶ τὰς παλαιὰς ληβαδίας.

ΛΗΙΔΑ.

Ληίδα. Pro ληϊς. vt plur. talia. Glossæ Latinogræcæ. Præda. ληΐδα.

ΛΗΚΤΕΤΕΙΝ.

Ληκτεύειν. Lectitare. Suidas. ληκτεύω. κατὰ ῥωμαίους διορθῆμαι. Sed vocem non intellexit. Nos explicavimus.

ΛΗΠΙΝΗΣ.

Ληπίνης. Piscis genus. Scholiastes

Oppiani Halicut. lib. i. Φυκίδης. ληπίνης. ρῆθια.

ΛΗΣΤΑΔΕΣ.

Λησάδες. Latrones. Glossæ Græcobarbaræ. λησῶν. ἢ λησάδων.

ΛΙΑ.

Λία. Pro, λεία. Præda. Glossæ Græcolatinæ. λία, τὰ λάφυρα. Præda. Basilii Soleuciae episcopus De Mirac. S. Theclæ, lib. ii. cap. xvii. τὰ τῇ δὲ παύσει κατὰ θεοὺς ἦν τε καὶ ληϊζομένων, καὶ μυσῶν λίαν ποιημένων τὰ πράγματα. Vbi frustra se tantopere torquet. v. cl. Petrus Pantinus. Nam apud recentiores Græcos. pro ei & oi indifferenter scribitur. Sic λίος, pro λείος, iterum in iisdem Glossis. λίος. Levis. Et alibi. λίψανα, Reliquia. pro, λείψανα. Ita quoque ληψυδρία, pro ληψυδρία, apud Ioannem Lydum interpretem Brontoscopie Nigidij Figuli, tribus locis. Sic ὁμῶς, pro ὁμοίως, apud Anonymum De bello sacro. Et infinita talia passim in manuscriptis observavimus.

ΛΙΒΑΝΗ.

Λιβαή, Pro, λίβανον. Corona pretiosa. λιβαή. Thus. θυμίαμα.

ΛΙΒΕΛΛΙΚΟΝ.

Λιβελλικόν. Balsamon ad Concil. vii. Can. xii. εἰ καὶ πορσεύεσθαι λογισθῶμαι ἢ ἐκκοπιῶμαι τινὰ τελέσματα, ἢ πάλαι, ἢ στρατείας, ἢ δημόσια, ἢ λιβελλικά, ἢ ἑτέρον τι τῷ δημοσίῳ αἰήκον.

ΛΙΒΕΛΛΙΣΙΟΣ.

Λιβελλίος. Libellensis. A libellis. Iustinianus Novell. x x. εἰς τὸν θρόνον τὸν σὸν, εἰς τὸν ἐνδοξότατον ἡμῶν κοιὰς ὡρα, τῶν καθορίσθαιων λιβελλισίων ὑπηρετῶν αὐταῖς.

ταῖς. Ioannes Curopalates in Romano Diogene. μισάζοντες ἐν πᾶσι τῷ μαγίστρῳ τῷ λιβελλιστῇ; ἀνδρὸς τὴν τε αἰσχυρίαν καὶ ἐλλήνων παιδείαν ἀκρῶς ἐξησκημένῃ.

ΛΙΒΕΛΛΟΣ.

Λίβελλος. *Libellus*. In Constitut. Man. Comneni. ἡ δημοσία, ἡ λίβελλοι, ἡ ἕτερόν τι τῷ δημοσίῳ ἀνήκον. In Novella Romani Porphyrogenneta. τῷ δὲ Πτισκοπέῃ, ἡ βασιλικὰ οἶκος, διὰ λιβελλῶν ἐξωθήσεται. In Novella Nicephori Phoca. καὶ λιβελλὰς ἐποπῶν, καὶ χρυσόβελα Πτισφύρωνται. Anonymus in Aristotelis Rhetoric. lib. 1. τὰ ἐν λιβελλῷ γραφέντα, καὶ δοθέντα ἡμῖν. Πτισγραμμά γὰρ λέγεται ὁ λίβελλος. Charilius Presbyter in Libro ad Syn. Ephes. ἐγὼ χαρίζομαι διδωκα τὰς λιβελλὰς, αἷς περιγέγραπται, ὑπογράψας χειρὶ ἐμῇ. Suidas in Ioviano. λιβελλὸν ἐγραψεν περὶ τῆς ὁρθολόξης πίστεως, δότω δὲ χόμῳ τὴν ἐν νικαίᾳ συνόλον.

ΛΙΒΡΑ.

Λίβρα. *Libra*. Constantinus in Taciticis. καὶ ζημιώσθω, στρατηγὸς μὲν χρυσίῳ λίβραν μίαν, τουρμαρχὸς δὲ νομισματῶν τριάκοντα ἐξ.

ΛΙΒΡΑΡΙΟΣ.

Λιβράριος. *Librarius*. Modestinus Excusat. lib. vi. μηδὲ λιβραρίους, μηδὲ καλκυλάτορας, ἕς θλαίηφισαὶ λέγομεν, ἔχον ἀλετρυγισίαν λέγουσιν αἱ θείαι διατάξεις.

ΛΙΒΡΙΟΝ.

Λιβρίον. Insigne. Gallicum, *Liurée*. Constantinus in Taciticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ κασίδιας σιδηρεῖς σεραμικῶν λαμπρῶς πάντοτε ἐχέρας αἰὼν εἰς τὰς κορυφὰς

ταφία μικρὰ ἥγων λιβρία. Obscrvavit & in Glossario suo eruditissimus amicus noster, Nicolaus Rigaltius. Inteligit hæc ipsa Eunapius in Ecloga De legat. οἰκείται δὲ καὶ γυναῖκες ἐκείνων, οἱ μὲν βασιλικά τῷ δόσημα ἔχοντες. τὰς δὲ μὲν αἰροτέρως ὄραν, ἢ κατὰ αἰχμαλῶν. Et mos hic etiam vetere imperio Romano obtinuit. Observo ecce apud Suetonium in Domitiano, cap. xii. *Generum fratris indigne ferens albatos et ipsum ministros habere; proclamavit. et azaθὸν πολυκοιρανίη.*

ΛΙΒΥΡΝΟΝ.

Λίβυρνον. *Liburnum*. Glossæ Græco-latinae. λίβυρνον, εἰς τὸ πλοῖον. *Liburnum*. Pzanius in Metaphrasi Eutropij, lib. ii. ναυοὶ τε ἐχρῶντο μακράς. λίβυρνα δὲ ἡ συνήθεια περὶ λαγορέει. Cyrillus in Lexico corrigendus est. πολεμικὴ ναὺς, κατὰ λίβυρνον. Perperam erat in MS. πολεμικὴ. ναὺς κατὰ λίβυρνον.

ΛΙΒΥΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Λιβυστικάτον. *Levisitatum*. Potionis genus. Alexander Trallianus lib. i x. τῶν δὲ περὶ πομάτων ἀρυσόνεσι τὸ κονδίον, καὶ τὸ ἀπιάτον, ἡ ἀνίσατον, ἡ λίβυστικάτον, ἡ ἀψινθάτον. Vulgò *Levisitum* dicitur τὸ ἱπποσίλινον antiquorum.

ΛΙΓΓΑΡΙΟΝ.

Λιγγάριον. *Ligo*. Suidas. ἡ σκάφεις, καὶ σκαφίδιον, τὸ λιγγάριον.

ΛΙΓΓΑΒΙΣ.

Λιγγάβις. *Lingua avis*. Ita hodie vocant officinæ semen fraxini. Occurrit apud Myrpsum De Antid. cap. LXV.

Qq ΛΙΓΕΑ.

ΛΙΓΕΑ.

Λιγέα. Vox ignota. Exstat apud Myrepsum lib. De Drofatis, cap. LXIII.

ΛΙΓΝΟΝ.

Λίγνον. *Lignum*. Theodorus Prodrōmus De Accent. ὀρθιον, ἀκλίον λίγνον, βεργίον ισασμόρον. Ita lego, pro βερσίον. Orneofophion. καυσηρίαν. παίησον μετὰ λιγνῶ, σιδηρῶ. πάλιν ἵνα ἔχῃς παλαιοῖαν περὶ σελῶ, ἵνα μὴ καύχῃς νεύρον.

ΛΙΓΟΘΥΜΙΑ.

Λιγοθυμία. Pro, ὀλιγοθυμία. Anonymus De nuptijs Thefei.

ἐβρίσκομαι εἰς τυραννισμὸν γὰρ τὴν λιγοθυμία σκ.

ΛΙΓΟΣ.

Λίγος. Pro, ὀλίγος. Anonymus De nuptijs Thefei.

ἀνέλιπε ὅτι ἑλλένες λίγοι εἰνὶ ἄμμοι ἦσαν.

Theodosius Zygomala Thematopist. LIII. καὶ ἀνακάτορε λίγα αλευρία μέλα, εἴτα ἰδ' ἔπει.

ΛΙΓΟΨΥΧΕΙΝ. ΛΙΓΟΨΥΧΙΑ.

Λιγοψυχεῖν. Delinquere animo. Exanimari. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καὶ πάλιν ἐκ τῶ κράτημας τῶ δακτυλίου πάλαι

ἀρραναίει, λιγοψυχεῖ. —

Hinc λιγοψυχία. Corona pretiosa. λιγοψυχία. Exanimatio. ὀλιγοθυμία.

ΛΙΖΙΟΣ.

Λίζιος. *Ligius*. Domesticus. Familiaris. Moschopolus. λίζιος, ὁ οἰκεῖος. Nicetas in Ioanne Comneno. λίζιον

ἐαυτὸν τὸν περίγυπα δείξας, σὺ αὐτῷ δὲ καὶ τὸν τριπόλεως κόμητα. Et in Man. Comneno, lib. VII. εἰ τε τὸ εἰς Φιλίαν ἐκείνη ἐλκύσαι τινὰς ἦν, ὅς τις λίζιος φασίν, εἰτέ τι ἑτερον ῥωμαίοις ὠφέλιμον. Anonymus De bello sacro.

τάτε τὸν μεταλάλησε, καὶ λέγει πρὸς ἐκείνον, μιστὲρ τζεφρὲ δὲ τὸ τῷ νυῖ αὐτρουπὸς με εἴη λίζιος.

ΛΙΘΟΜΑΡΓΑΡΟΝ.

Λιθομάργαρον. Margarita. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἀστὺλτος ἦν δὲ χρυσὸς μετὰ λιθομαργάρων.

Item alius De nuptijs Thefei.

σολὴν ἐβάστα. λόχευστω ὁ βασιλεὺς ἐστὶ.

πολλὰ κερβη καὶ ἐκλαμπρη μετὰ λιθομαργάρων.

ΛΙΘΡΙΝΑΡΙΟΣ.

Λιθρινάριος. Rufus. Scholiastes Oppiani Halieutic. lib. I. λιθρινάριος ῥύσιος.

ΛΙΚΟΤΑΜΕΝ.

Λικεάμεν. *Liquamen*. Auctor Geoponic. lib. xx. De gari confectio. τὸ καλὸν ἄμρον λικεάμεν ἔτω γίνεσθαι. Et μοχ. καὶ ἔτω διὰ τῶ κοφίνου διητηθὲν αἰσθῆται τὸ καλὸν ἄμρον λικεάμεν. Ita corrigendū censeo. Perperam hodiē vitiabitur editur, λικεάμεν.

ΛΙΜΑ.

Λίμα. *Lima*. Corona pretiosa. λίμα. *Lima*. ῥίνη.

ΛΙΜΗ.

ΛΙΜΗΤΑΝΕΟΣ.

Λιμητάνεος, sive λιμητανῶ. *Limeta-nens.* Basilicorum Eclog. LV. τὰς ἀρχὰς τὰς λιμητανέας, καὶ τὰς λίμνας, ἑ παῦ δίκαιον ἀφορεῖν ἐξ ἀρχῆς τοῖς λιμητανέοις στρατιώταις, ἀτελῆ εἶναι, καὶ βεβαίως κατέχευε παρ' αὐτῶν. *Innominatus auctor apud Suidam.* οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἀνω χρόνοις παλαιότις τὸ πολυεὶς ἐξαλιῶν πάμπλου κατεστράφη στρατιωτῶν πολλῶν. ὅτι φυλακῇ τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν εἰσὶν μάλιστα μοῖραν, ταύτη τὰς ἐφόδας τὴν περὶ τὴν τε καὶ στρατιωτῶν ἀσπίδα, ὥστε λιμητανέας ἐκάλεον.

ΛΙΜΗΤΟΝ.

Λιμήτον, sive λιμῖον. *Limes.* In Glossario Græcolatino malè hodiè editur. *λιμήτον. Luviens.* Corrige. *Limes.* Eua-grius lib. v. cap. xxiii. τὰς πανετήρας τὴν λεγομένην λιμήτων περιουσίαν ἐν οἷς μάλιστ' αὐτοὶ δόγματι κατεκράτη. *Iustinianus Edicto xiii.* ἐλήλυθεν ἡμᾶς καλεῖν ἢ τὴν λίβυκα λιμῖν φροντίς, ὅπερ ὅτι τὴν ὡς ὅτι νῆς ἰδρυσάμεθα. Et postea καὶ τόπων τὴν ὑπακύνων τῶν εἰρημνῶν τὴν λίβυκα. *Fasti Siculi.* ἀπέλυζεν εἰς τὸν λιμῖν ἀνάλουχας δὲ ἀρξίας ἑ παλαισίνης ἐως τὴν κρικισίαν κάσιν. *Glossæ Basilicæ.* ἐν ταῖς ἐξατιῶν φρε-ρία, λίμητα Ῥωμαῖοι καλεῖσι, τετέστι τὰς κλεισθῆρας.

ΛΙΜΗΤΟΤΡΟΦΟΝ.

Λιμητότροφον. *Limiotrophum.* Basilic. Eclog. LV. Titulusest. περὶ ἀρχῶν λιμητανέων, καὶ λιμητοτρόφων, καὶ ἐμφυτευτικῶν. *Iterum Eclog. LVII.* περὶ στρατιωτῶν λιμητανέων, καὶ κατελλανῶν, καὶ τῶν τοιούτοις ἀφορεσμένων ἀρχῶν, ἑ νομῶν, καὶ λιμῶν τὴν λιμητοτρόφων κατελλανῶν.

ΛΙΜΙΤΗΣ.

Λιμίτης. *Idem quo λιμῖτον. Limes.* In Edicto Iustiniani xiii. τὸ παῦ τάγμα μετὰ τὴν ἐκ τῆς χώρας ἐν τοῖς πορρωτέρω τῶν ἑσθ' ἢ τοῖς δανυβίς ποταμῶν τοῖς, μεταβλή-ζεται τοῖς ἐκείνῃς λιμίταις τὴν ὡς φυλακῆς ἐνεκα προσκαρτεροῦν.

ΛΙΜΙΩΝ.

Λιμιών, Pro, λιμῖν. *Portus.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀρχοὶ λιμίτες. ἀνή-μεροι λιμίτες. *Iterum alibi.* ἀνιρίδας. κύκλος τῶν ὅρων. γορῆς τῶν λιμῖων, ἢ τοῖς λιμῖν. *Anonymus De nuptijs Thesei.*

χόρης ναυγῆσι τίποτες ὁρῶν τῶν λι-μίτες.

Et alius De Vulpe & Lupo.

καὶ σε λιμίονα γύρει σε γύρον, νὰ μάς βάλῃς.

ΛΙΜΝΙΣΚΟΣ.

Λιμνίσκος. *Lemniscus.* Epiphanius De Menf. λιμνίσκος ὡς αὐτῶν τῶν ἰα-τρῶν καλῶς ἐκλήθη, διὰ τὸν λιμνάζειν κλυ-ζομένην τὸν μοτὸν ἐν τοῖς τόποις ὕδατος. *Occurrit illic pluries.*

ΛΙΝΑΡΗ.

Λινάρη, Pro, λινάριον. *Corona pretio-isa.* λινάρη. *Linum.* λίνον.

ΛΙΝΕΑ.

Λινέα. *Linea.* Biton in Mechanicis. καὶ ἐνδεδημένῃ δὲ ἑξω ἐκάτερ-σι δὲ λινεῶν λεπίσι, πρὸς τὸ ἀκινήτως εἶ-ναι τὰς λινεῶν. Et mox. ἐπεχέτωσαν δὲ οἱ κόρακες οἱ δὲ τῶν λινεῶν ἀλλανγίστρια ἐκ-τείνεν τὴν νευρὰν τῶν τόξων ἐν ταῖς ἐπιλάσει τῶν κοχλίων.

Q q ij ΛΙΝΟ-

ΛΙΝΟΚΑΛΑΜΗ.

Λινοκαλάμη. *Linum agreste*. In *Lexico Stephani*. *Λινοκαλάμη*. *ξύλοκαλάμη*.

ΛΙΝΩΝ.

Λινών. *Leno*. Glossæ *Latinogrecæ*. *Leno*. λινών. Ita corrigendum censeo: hodiè enim depravatè editur, λινό. Mutant Græci & Latinorum in. ut *Census*, κίνου. *Αντίλενα*. ἀντίλινον. *Ποσίλενα*. ποσιτόλινον. Et infinita talia. Corrigen- dæ quoque Glossæ *Basilicæ*. οἱ λενόνες. *ποροδοσκού*. Editur, σιλενόνες, π.

ΛΙΠΟΠΟΥΛΟΣ.

Λιπόπουλος. *Auis* genus. *Achmes* cap. *CGXCII*. κατὰ τὴν αὐτὴν κρίσιν καὶ ἐ λεγόμενον λιπόπυλος.

ΛΙΠΟΣΩΡΕΙΑΙ.

Λιπώρειαι. *Tumuli*. *Colles*. *Anonymus De Castramet*. ἐκτός τῶν τοιῶ- των γνώρισμά τι γινέσθω, ἢ τάφρου μικρός, ἢ ἀπὸ χωμάτων βουνίταια μικρά, ἢ λιπώ- ρειαι, ἵνα μὴ ἀσκόπως τινὲς τῶν τῶ ἰδίῳ στρατεύματι περιπίπτοντες τοῖς τοιῶτοις καὶ ἀβλάπωνται.

ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ.

Λισγάριον. *Ligo*. *Schol. Theocriti Idyll. I v*. σκαπάναν, ἢ γυν δίκελλαν, ἢ λισγάριον, ἢ σκαφίον. *Suidæ*, λισγάριον.

ΛΙΣΣΑΡΗΣ.

Λισάρης. *Rabidus*. *Corona pretio- sa*. *Λισάρης*. *Rabidus*. *Λυσώδης*.

ΛΙΤΖΙ.

Λιτζι. Glossæ *Myrepsi ad lib. De An- tidotis*, cap. *XCIX*. λάπις λιτζι, τὸ λαζέ- μεκ, ὃ λῖθον πρᾶσι.

ΛΙΤΙΓΙΩΣΟΣ.

Λιτιγίωρος. *Litigiosus*. *Corrupta sem- per hæc vox in Glossis Basilicæ*. itaque corrigenda. *λιτιγίωρα*. τὰ ἐπὶ μάχῃ ὄντα. *Hodiè editur*, *λικιπιῶρα*. *Iterum*. *λιτιγίωρα*. *δικασεία*. *Editur ineptissimè*. *λιπιῶρα*. Et mox. *λιγιγίωρα*. ἐπίδικα. *Editur*. *λιγίωρα*. *Ἰπιδίκων*.

ΛΙΨΑΝΟΝ.

Λίψανον. *Vide λία*.

ΛΙΨΤΑΡΙΑ.

Λιψυδρία. *Vide λία*.

ΛΟΓΑΔΙΑΣΤΟΣ.

Λογαδιασός. *Varius*. *Corona pretio- sa*. *λογαδιασός*. *Varius*. *ποικίλος*.

ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙΝ.

Λογαριάζειν. *Computare*. *Rationes subducere*. *Moschopulús*. περὶ σχεδ. λο- γίζεσθαι, τὸ διανοεῖσθαι, καὶ τὸ λογαριάζω ἀφ' ἑ λογισμός, ὁ λογαριασμός. καὶ λογι- σῆς, ὁ λογαριαστής. *Basilius Magnus* περὶ γραμμ. γυμν. λόγου, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν. λόγιον, λογισμός, λογιστὴς ὁ λογαριαστής. *Scholias* *Sophoclis ad Aiaceum*. ψη- φίζω, τὸ λογαριάζω. *Hinc compositum*, ἀπολογαριάζω. *Suidas*. ἀπολογίζω, τὸ ἀπο- διώκω, καὶ ἀποβάλλω, ὅπερ ἔπεσοδίστα- μαί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. *Inde* ἀπολογαριασμός. *Georgius Lecapenus*, περὶ ζωιάξ. λέγεσθαι λογόν καὶ ὁ ἀπολο- γαριασμός.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΣ.

Λογαριαστής. *Rationum præfectus*. *Bini erant hoc nomine: vnus, ὁ τῆς αὐ- λῆς; alter ὁ μέγας dicebatur*. *Prior curâ habebat militum stipendiariorium*, *qui in aula*. *Codinus De Offic.* ὁ τῆς αὐ- λῆς.

λῆς λογαριαστῆς λογίζεσθαι τὰς ἐν τῇ αὐλῇ
ἐντισκομίδας πάσης ρογάτορας, εἰ λείπει
τινὶ δὸς τῆς ρόγας αὐτῆς, εἰς δὲ λευκὸν ὑπὲρ ὧν
ἐρογυῖθι. At ὁ μέγας publicos reditus
tractabat. Nicetas in Man. Comneno,
lib. 1. ἐμέλυσσε δὲ καὶ τῶν κοινῶν τῷ βασι-
λεὶ τῷδε πράξεων, καὶ τῶν μὲν δημοσίων ἐν-
σφορῶν φροντιστὴν καὶ λογιστὴν μέγιστον τὸν
ἐκ πάσης ἰωαννῶν πατριάρχην καὶ αὐτὸς.
Et idem est cum eo qui ὁ λογιστής, sive
λογοθέτης, τῷ γενικῷ. de quo supra. ὁ τῆς
αὐλῆς vocatur ὁ τῆς βασιλείας in Chro-
nico Constantinopolitano. εἶτα γνώ-
μη τῷ ντυμέντῳ, τῷ λογαριαστῇ τῆς βασι-
λείας, διὰ τὸ δῆναι τὸ τέλῳ. Munus eius
postea abrogatum fuit. Codinus. ὁ λο-
γαριαστῆς τῆς αὐλῆς ἔδ. ἔτ. ἔχει τὸ ὑπε-
ρέτημα νῦν.

Λ Ο Γ Γ Ο Σ. Λ Ο Γ Γ Ι Ν Ο Σ.
Λ Ο Γ Γ Α Ρ Χ Η Σ.

Λόγγος. Locus angustus, & quodā-
modo interclusus. Nicetas in Man.
Comneno, lib. 1. ἐν δὲ τῇ ἀπαρξὶ λόγους
ὑποκαθίστασθαι πολέμιον ἐπὶ τὰς κλησέρας
καὶ λόγγους προσληφτότων, μέγας τῷ πατρὶ
ἀντιτάσσοντες πόλεμοι. Hinc λογγίνος, qui
tali loco impositus. Polybius Episco-
pus in vitâ Epiphaniij. πολλοὶ ἔχοντες ἴδια
ἐμιοδωτάριοι ἄλλα πέντε, καὶ δόξας λογγίνων
τῷ πιστάτῳ τῷ οἴκῳ αὐτῆς χρημάτων, ἀπέσει-
λε πρὸς τὸ πρίασθαι σίτον. Constantinus
Them. Orient. 1. τὸν χιλιάρχον inter-
pretatur. λογγίνος γὰρ ἔλεγον τὰς χιλιά-
ρας, καὶ κενύειν αὐτὰς τὰς ἐκατοντάρχους. Et
Anthologiae lib. vi. Epigramma exstat,
κορηλὴς λογγίνος. Constantinus Manas-
ses in Annal. λογγάρχας appellat.

αἰδυνώσεσθαι, φαίνεσθαι λογγάρχας,
φάλαγγάρχας.

Λ Ο Γ Ο Θ Ε Τ Η Σ.

Λογοθέτης. Duplex erat; hic ecclesia-
sticus, ille palatinus. Ecclesiastici mu-
nus ecce apud Codinum De Offic. ὁ
λογοθέτης, εἰς τὸ λογογραφεῖν, καὶ εἰς τὰς
δημοσιακὰς καὶ ἀρχοντικὰς ὑποθέσεις λογο-
γραφεῖν. Sed palatini varij. Erat ὁ τῷ γε-
νικῷ, de quo supra diximus in γενικῷ.
Erat ὁ τῷ οἰκονομῷ, qui aliàs κερσάτωρ. Vi-
de in illâ voce. Erant præterea, ὁ τῷ δρό-
μῳ, τῷ στρατιωτικῷ, τῷ ἀγγελῷ, τῷ σκερῆτι,
cuius meminit Nicetas in Ioanne
Comneno, & Anna Comnena lib. iii.
Priores reliquos recenset Codinus li-
bro citato. At ὁ τῶν σκερῆτων etiam καγ-
κελλάριος dicebatur: neque enim de
alio intelligi debet Nicetas in Man.
Comneno lib. vii. ὡς ἡ λαλίνων βέλτε-
ται φωνή, καγκελλάριον. ὡς δ' ἑλλῆνες εἰποι-
εν, λογοθέτης. Corrigendus per occa-
sionem Constantinus De Administ.
Imp. τανυράκιος ὁ παλαῖος εἰς τὸν πατρίκιον
ἡμέριον ἐπὶ λογοθέτῳ τῷ δρόμῳ θάρρων, ὡς
αὐτὸς παρ' αὐτῆς εἰς τὸν βασιλεῖα μεσιτεύει, τῷ
ἐκ παρὸς τῷ εὐσεβίῳ ἀντιτάσσοντι. Perperâ
est in MS. ἡμέριον καὶ λογοθέτῳ. Inter om-
nes autem excellebat ὁ μέγας; eiusque
munus, circa mandata & bullas Impe-
ratoris occupari. Codinus. ὁ μέγας λο-
γοθέτης διατάττει τὰ πρὸς τῷ βασιλεὺς δόσι-
σελλόμυρα, προσάγματα καὶ χρυσόβουλλας,
πρὸς τε ῥήγας, βελάντας, καὶ τοπαρχαί.
Præterea iusiurandum à novo Impe-
ratore accipiebat in templo Blacherna-
rum. Observamus apud Nicetam
in Man. Comneno, lib. iii. ἡ καὶ κατὰ
καρδίαν ἐτέρων ἀνταίαν πηλὴν εἰλη-
φῶς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης ἐπὶ τὸ συνη-
τῇ δοθῆναι δοχεῖον ἐνυθροδῶς διὰ τὸν χρύ-
σον, καὶ τοῖς ὅμοις. τῷ δὲ τῷ πατρίτῳ καὶ
τῷ ὅμοις.

τὸν ἐν βλαχέρναις μέγαν νεὸν, οἱ τὼ τῷ κρᾶ-
της διαδοχῶν ἐντέδαν ἀλεξίω τε τῷ ἐξ ἑγ-
χείας, καὶ τῇ θυγατρὶ τῆ βασιλέως μαρίαι,
αὐτῷ λογοθέτικῷ δῆπεθεν ὀφφικίῳ ἤσαν
ἀρμόδια. Erantque nonnunquam hâc
dignitate plures: atque ita apud Can-
tacuzenum lib. i. cap. xiv. duo legun-
tur, Theodorus Metochites, & Con-
stantinus Acropolis.

ΛΟΓΗ.

Λόγχη. Cultri genus, cuius usus in li-
turgiâ. Germanus in Hist. Eccles. τῷ
τῆ διακόνου, ὡς ἡ μεγάλη ἐκκλησία παρέλα-
βε, διαίμενται σιδήρει τινί, ὅπερ καὶ λόγχιον
λέγουσι. Nicolaus Cabasilas in Exposit.
Liturg. cap. viii. Ἐπὶ τὰ διεξία μέρη
καὶ τὸν ἄρτον, τὼ πηλὸν τῆς πλευρᾶς
ἐκείνης διηγέμεθα τῇ τῆ ἄρτος πηλῇ. διὰ
τῷτο γὰρ καὶ τὸ πηλὸν σιδήρειον λόγχιον
καλεῖ, καὶ εἰς σχῆμα λόγχης αὐτὸ ἐπεποίη-
το, ἵνα ἐκείνης αναμνησκῇ τὴν λόγχης. Non
semel occurrit in Liturgiis Chrysostomi,
& Basilij Magni.

ΛΟΙΠΑΔΑΡΙΟΝ. ΛΟΙΠΑΣ.

Λοιπαδάριον. Glossæ Græcolatinæ.
λοιπαδάριον. Reliquarium. Et λοιπὰς
quoque dicebant. Suidas. λοιπὰς, ἔλοι-
παδάριον. Inscriptio Novellæ cxlvi.
ὥς τε τὰς ἐποφύλομύας λοιπάδας τοῖς ἐπαρ-
χοις, ἢ ταῖς λαογυλιώσιν, ἢ τοῖς πριβάτοις, ἢ
τῷ θεῷ πατριμονίῳ, συγχωρεῖται ἐν παντὶ
ἐὸν ἀχρη παρελθῆναι ἐβδόμης ὀπινεμήσεως
καὶ αὐτῆς ὀφείλει. Glossæ Latinogræcæ.
Reliquarium. ἐκθεσις λοιπαδάριου.

ΛΟΚΟΥΣΤΑ.

Λοκῆσα. Locusta. Alexander Trallia-
nus lib. vii. cap. ii. ἡ κηρυκίων, ἡ ἀσακῆ,
ἡ λοκῆσων, ἡ τὴν λογομύων καραβίδων.

ΛΟΝΤΑΡΟΠΟΤΑΛΟΝ.

Λοντάροπαλλον. Leo. Anonymus De
nuprijs Thesci.

καὶ ὡς τὸ λοντάροπαλλον παρὰ πάντα τὸ
πένθος,

καὶ περιστὰ μαυιόντες, καὶ πλεῖο ξανα-
χειρομύο.

ΛΟΡΘΑ.

Λόρθα, Pro, ὁλόρθα. Rectâ. Vide
infra.

ΛΟΤΤΕΣ.

Λόττες. Scrofa. Porca. Glossæ Græ-
cobarbaræ. αἱ χοίροι: αἱ σκρόφες. αἱ
λόττες.

ΛΟΤΔΕΜΠΙΣΤΗΣ.

Λοδεμπιστής. Opicus. In Lexico Ste-
phani. λοδεμπιστής. ἀρήτοποιός. Clemēs
Constitut. Apostol. lib. viii. c. xxxii.
τῶν ἐπὶ σκηνῆς εἰάν τις προσείη ἀνὴρ, ἢ γυ-
νή, ἢ λῶτοχ, ἢ μονομάχ, ἢ σπολιο-
δρόμ, ἢ λουδμπιστής, ἢ ὀλυμπικός, ἢ
χορδαύτης, ἢ κίθαρις, ἢ λυριστής, ἢ ὁ
τὴν ὄρχησιν ἐπὶ δριμυμύ, ἢ κάπηλ, ἢ
ἢ παυσάδωσαν, ἢ ὑποβάλλεθωσαν.

ΛΟΥΔΟΣ. ΛΟΥΔΟΤΡΟΦΟΣ.

Λῦδ. Ludus. Clemens Con-
stitut. Apostol. lib. v. In proæmio.
εἰ τις χριστιανὸς διὰ τὸ ὄνομα τῆ χριστῆ,
καὶ τῶν εἰς τὸν θεὸν ἀγάπῃ καὶ πίστιν κα-
τακριθῇ ὑπὸ ἀσεβῶν εἰς λῦδον, ἢ θηρίαν,
ἢ μέταλλον, μὴ παρίδητε αὐτὸν. Vetus
inscriptio.

Τ. ΑΙΛΙΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΛΟΥΔΑ.

ΛΟΥΔΙ· MAT

XEIP.

Hinc λυδοτερόφῳ. Lanista. quasi, Ludum alens. Glossæ Latinogrecæ. Lanista. λυδοτερόφῳ. μονομαχοτερόφῳ. Πρωτάτης μονομάχων. Et Græcolatina. λυδοτερόφῳ. Lanista.

ΛΟΥΚΑΝΙΚΟΝ.

Λευκάνικον. Lucanica. Farcimen. Corona pretiosa. λευκάικα. Farcimen. ἀλλας. Lexicon adespoton MSum. ἀλλας, ἀλλαντῳ, τὸ λευκάνικον.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΟΝ.

Δηλῶδιον. Anonymus De nuptijs Thesci.

ὁ ζεφυρῳ τὰ φίλα τε τῶν δένδρων εἶχε δόση.

καὶ τὰ λευλῶδια τ' ἀμφοῖα τὴν γῆν κατασώλησαν.

Ierum alibi.

ἀπεχορτάρια τρυπτερά, κιορεκτικά λευλῶδια.

ΛΟΥΜΒΑΡΔΑ.

Λευμάρδα, sive, λομπάρδα. Bombarda. Photius περὶ τραγ. πραγματ. lib. i.

λεμπάρδας πασῶν λογαίων,

καὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων.

Corona pretiosa. λευμάρδα. Machina. σκευή. Anonymus De Vulpe & Lupo.

λεμπάρδες νάχει μπρέτζινες, τεφένια γεμισμένα.

ΛΟΥΝΕΙΝ.

Λούνειν, Pro, λύνειν. Lavare. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ καθαίρει. νὰ καθαρίζει. νὰ λύνει. νὰ λύνει. νὰ πλύνει.

ΛΟΥΠΗΣ.

Λύπης. Miluius. Achmes cap. CCXCi.

ὁ λύπης εἰς πρῶτον πονεραῖα ἐνδοξὴ καὶ λωποδύτης κρίνεται. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι καλεῖται λυπῶν, ἢ ἐσφαξεν αὐτὸν, εὐρήσῃ ἄνδρα τοιοῦτον ἀναγνῶν, καὶ πατάξῃ αὐτόν. Exstat quoque in Etymologico Suidæ.

ΛΟΥΠΙΝΑΡΙΟΝ.

Λεπινάριον, sive, λεπινάριον. Lupinari-um. Lupinum. Suidas. λεπινάρια, εἶδος ὁπωρίων, ἀ γέρμης καλεῖται. Achmes cap. CCVI. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι εὖρε κυάμους, ἢ φακόν, ἢ ἐρέβινθον, ἢ τὸ λεγόμενον λεπινάριον, ἢ ἐκ τῶν λοιπῶν εὐρήσῃ θάψιν, καὶ μερίμναν, ἀνάλογον τῇ εὐρέσει. τὸ δὲ λεπινάριον μόνον, δριμυτέραν πάντων ἔχει τὴν κρίσιν διὰ τὴν πικρίαν. Moschopulus. θέρμια, τὰ λεπινάρια. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. ii. cap. XLIII. ἄλλας τεάφιν τετρημυδῶν εἰς ὕδωρ βάλλοντες ἄτως λύσιν. ἕτεροι λεπινάρια ἀπέβρεξαν. Iterum cap. LIII. καὶ μετὰ ὕδατος λεπινάριον δότω πλυνε. Malè illuc est in MS. λεπινάριον. Apud Myrepsum lib. De Dropsatis cap. v. λεμπινάριων scribitur, vbi temerè Fuchsius mutare vult. Toties jam monui μω idem quod ω & β valere apud Græcobarbaros.

ΛΟΥΠΙΝΟΣ.

Λεπίνῳ. Lupinus. Cyrillus in Lexico. θερμίων. λεπίνων. Nonus De Morb. Curat. cap. i. λεπίνων ἐσθίμα σμήξας σμήχας.

ΛΟΥΡΙΚΟΝ.

Λόρικον, & λερίκιον, pro λώρικον, λωρίκιον. Lorica. Etymologici Auctor. λέγεται διὰ θώραξ τὸ ὄπλον, ὁ σιδηρὸς χιτῶν, ὅπερ ἐστὶ λερίκιον. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

λερίκιον

λαρίκια μάντο κάμαζι να δείχεν ἀγριό-
μυροι.

Hinc ἐπιλάρικον, de quo supra. Eodem
porrò modo recentiores Latini *Luricu-
cula*, pro *Loricula* dicebant. Beda in li-
bros Regum, Quæst. xlii. *Tabulatis*,
• *vel muris*, *vel cancellis*, *cum ad tutelam*
via ponuntur, *vulgus Luricularum nomen*
indidit. Glossæ Latinogræcæ. *Lurica-
rius*. *Θωρακοποιός*. Ita rescribo: hodie
enim *Lucarius*, editur perperam.

ΛΟΥΡΙΝ.

Λαρίν. Pro, λαρίον, id est, λωρίον. *Lo-
rum*. ut multa talia. Glossæ Græcobar-
baræ. *ἀγωγυός*, καὶ ὁ λῶρ, τὸ λαρίν.

ΛΟΥΣΟΡΙΟΝ.

Λασόριον. *Lusorium*. Epiphanius in
Orat. Anchor. ὁ ἀνίνος ὁ ἐν ἀνίνος κεκη-
δευμέν, καὶ σὺν λασορίῳ παλίοις κείμεν,
ἐπὶ ἀδριανῷ ἔτις καλεῖται.

ΛΟΥΤΡΑ.

Λέτρα, Pro, λίτρα. Simeon Cabasi-
las in Epist. καὶ ἀντὶ τῷ σὺ (λέγεις) σῶ.
καὶ πορεύε, σῶζε. καὶ λίτραν, λέτραν.

ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ.

Λιβάρης. *Balnearius*. Corona pretio-
sa. *λεβάρης*. *Balnearius*. *βαλανεύς*.

ΛΟΥΧΟΣ.

Λέχος. Evagrius lib. vi. cap. xiv. τὴν
ἀπόληψιν τῶν ἐγκαθημένων αὐτῷ στρα-
τῶν ὀπιτηρήσας, καὶ λέχον περσικόν, ὡς
ῥωμαῖον, ἐξαρραγὼν, τὴν πόλιν κατέχευ.
Sed de significatione investigandum
est, non enim capio.

ΛΟΧΟΧΟΡΟΝ.

Λοχοχόρον. Penna in caudâ accipi-
tris mediâ. Demetrius Constantinop.

Hieracosophij lib. i. cap. iv. καὶ ἐὰν
ἔχη σκέπον λοχοχόρον ἦγαν πλεονὸς τῆς ἐξῆς
αὐτῷ τὸ μέζον.

ΛΟΧΥΤΣΟΣ.

Λόχυρ. Pro, ὁλόχυρ. Anony-
mus De nuptijs Thesefi.

ἄρματα, σκήπτρα, λόχυσα ῥέχα, χρυ-
σῶς κορόνας.

Iterum mox.

τὴν τέφραν τῆς ἐβανᾶζι μετῆρσι με-
γάλλω

εἰς σεντέκια λόχυσα, τὰ φέρονσι με-
ταύταις.

ΛΥΓΝΟ.

Λυγνὸ. Corona pretiosa. *λυγνὸ*. *Sub-
tile*. λευκόν.

ΛΥΚΟΣ.

Λύκ. Vinculi genus. Apfyrtus
Hippiatric. lib. ii. cap. lxxiv. καὶ δεσ-
μεύειν ἐξ ἐκατέρω μέρους ἄμματι τῷ λεγομένῳ
λύκῳ, καὶ τηρεῖν ὀρθὸν ἡμέρας τεσσαράκον-
τα. Hierocles. *πασίγγιᾶ τε περὶ οὐδὲς*,
ὡς ἐστ, δίσμοι ἐξ ἐκατέρω μέρους ἄμματα
τῷ καλεσμένῳ λύκῳ.

ΛΥΠΑΙΛΟΣ.

Λυπαίλ. Exstat apud Codinum
lib. De Offic. aulæ Constantinop. sed
corruptum est. Vide *μπαίλ*.

ΛΥΤΡΩΝΕΙΝ.

Λυτρώειν. Solvere. Liberare. Ioan-
nes Glycas De Van. Vitæ.

μίαυ λύτῳ δὲν λυτρώονται, καὶ δευτέ-
ρη γενάται.

ΛΥΧΕΙ.

Λύχε. Corona pretiosa. *νὰ λύχε*.
Lingere. *λιχμάζεν*.

ΛΥΧΝΙ-

ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Λυχνικόν. Tempus vespertinum, quo lumen accenditur. Palladius Hiftor. Lauf. De Tabennesioris. ἐτύπωσε δὲ ἰβία πάσης τῆς ἡμέρας ποιεῖν αὐλὴς εὐχὰς δώδεκα, καὶ ἐν τῷ λυχνικῷ δώδεκα, καὶ ἐν ταῖς παννυχίσι δώδεκα. Gregorius Papa, Dialogo De Eleemos. Orat. & Oblat. συν- ἡθροίζεν ἐν τῷ χώρῳ πᾶσαν, καὶ τὸν ὀπί- σκοπον, βελόμην ποιήσας τὰ ἐγκαίνια τῶ ναῦ. καὶ ὡς μόνον ἤρξατο τῶ λυχνικῷ, εἰ- πὼν τὸ, εἰρήνῃ πάσιν, ἤρξατο ἡ λάρναξ πε- ρεπαλεῖν. Balsamon ad Concil. vi. Can. xc. καὶ κατὰ λήγην μέχρι τῆ συμπληρώσεως τῶ λυχνικῷ, ἤτοι τῶ ἑσπερινῷ τῆ κυριακῆς. Fiebat eius introitus cū tribus cereis. Menologium. μὴ ἔσης δὲ νηστίας ποιεῖ τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῶ λυχνικῷ, ΕΣΠΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΣ. γίνεταί δὲ εἰσοδοῦ μετὰ κηρῶν τριῶν, καὶ θυμῷ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ ἐστὶ νηστία, καὶ μὴ. Augu- stinus *Lucernarium* appellat, Reg. 11. De Temp. Edendi. Et postquam refecerint, sive in horio, sive ubi cumque fuerint, faciant opus usque ad horam lucernarij.

ΛΩΔΙΚΙΟΝ. ΛΩΔΙΞ.

Λωδικιον. Λώδιξ. *Lodix*. Epipha- nius contra Meletianos. καταπέτασ- μα αὐλὸς ὁ πέτερον ἐποίησε μέσον τῆς φυ- λακῆς, ἱμάτιον ἐκ πετάρας, τετέσι λωδί- κιον, εἴτε ἐν παλλίον. Arrianus in Peri- plo maris rubri. καὶ ὀθόνιον, καὶ ἀβόλαι, καὶ λώδικες καὶ πολλαί, ἀπολοῖτε ἐς ἐνὶ πίοι.

ΛΩΛΑΝΕΙΝ. ΛΩΛΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Λωλάνειν. Stultescere. Glossæ Græ- cobarbaræ. μωραίνειν. να μωραίνει. να λωλάνει. να πελλάνει. να γένῃ μωρὸς. Item λωλανίσκειν. Eadem Glossæ ali-

bi. μωρίζει. ἐφορμίζει. λωλανίσκει. πελ- λανίσκει.

ΛΩΛΟΣ. ΛΩΛΑΡΑ.

Λωλός. Stultus. Glossæ Græcobar- baræ. ἀσσίφρων. λωλός. πελλός. μα- ρός. Hinc λωλάρα. Stultitia. Alibi in iisdem Glossis. ἀβελτερία. μωρία. λω- λάρα. πελλάρα.

ΛΩΡΙΚΑΙΝΟΝ.

Λωρικανόν. *Loricatum*. Instar lorice. Nicetas in Man. Comneno. lib. v. ἄ- λογα αὐλῶν ἀρμαλώματα μετὰ κεφαλάρων, καὶ ζαγισμάτων λωρικανῶν.

ΛΩΡΙΚΑΤΙΩΝ.

Λωρικαίων. *Loricatio*. Basilic. Eclōg. II. ὡς ἐστὶ τὰ χλοηφόρα γήδια, καὶ τὰ ἀνα- βρυλά ὕδατα, καὶ αἱ μαρμαρίζεις, καὶ αἱ λωρικαῖωνες, καὶ αἱ ζωγραφαί.

ΛΩΡΙΚΑΤΟΣ.

Λωρικατός. *Loricatus*. Leo in Tacl. πάντως δὲ χρήσιμόν ἐστι τὸ πολλὰς λωρι- κάτας καὶ καταφρακτάς φάινεσθαι τοῖς πο- λιοκχημένοις.

ΛΩΡΙΚΗ.

Λωρίκη. *Lorica*. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. xvii. καὶ ἐάν, ὡς εἰ- κὸς, ἐπεκτετάλο λωρίκην ἐμόνον.

ΛΩΡΙΚΙΟΝ.

Λωρίκιον. Idem quod λωρίκη. *Lori- ca*. Achmes cap. clvi. ἐάν ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύσατο, ἢ εὖρε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, χαρήσειαί ὅτι δόλοια τῶν ἐχθρῶν αὐτῶ. Iterum cap. ccxlix. ἐάν ἴδῃ τις ὅτι εὐ- ρεν ἢ ἠυπόρησε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, εὐ- ρήσει χρυσίον καὶ πλεονεξίαν τὸν μέγα τόλμης ἀφό- βως. Vide Glossarium Rigaltij.

Rr ΛΩΡΙΟΝ.

ΛΩΡΙΟΝ.

Λωρίον. *Lorium*. Leo Constitut. vi. ἔχον διὰ αὐλὴς διὰ τὸν κατ' ἓνα αὐδρα ὅπλι-
σιν τω αὐτῷ. ζάβας τελείας μέχρη τῷ ἀ-
φραγάλῃ, ἀνασυρρομένης δὲ διὰ λωρίων, καὶ
κρεμαλλίων. Etymologici Auctor. Φαι-
ρῶν. ζαυδαλίς ζινίχιον. οἷον τὸ λωρίον τῷ
ὑποδήματι. Germanus in Hist. Eccles. τὰ
λωρία τῷ σιχαρίῳ εἰσι τὰ ἐν τῇ χρεῖ ἐμ-
φαίνοντα τὸν δεσμόν τῷ χρεῖ.

ΛΩΡΟΝ.

Λῶρον, sive, λῶρ. *Lorum*. Glossæ
Græcolatinæ. λῶρ. *Habena*. Hesychius.
ρύνηρ, λῶιον, λῶρ. Scholiastes
Homeri Iliad. γ' ἱμάς λῶρ. Codinus
De Offic. κρέμονται διὰ ὅπλιν ζώνης ἐκάστη
τῶν λῶροι, ἕς καλῶσι μαγκλάβια. Ba-
silic. Eclog. xxxi. ἐὰν ὁ δεσπότης λῶροις
ἢ ῥάβδοις τυπήσῃ τὸν ἴδιον οἰκέτην, &c.
Passim occurrit.

ΛΩΡΟΣΟΚΚΟΝ.

Λωρόσοκκον. *Soccus loro adstrictus*.
Leo Constitut. vi. εἰς διὰ τὰς σέλας τῶν
δύο σιδηρεῶν σκάλας, καὶ λωρόσοκκα, πέ-
δικλον, καὶ σελοπῶγχιον. Vide Glossa-
rium Rigaltij.

ΛΩΡΟΤΟΜΟΣ.

Λωροτόμ. *Coriarius*. Hesychius.
σκυτοτόμ. λωροτόμ. Suidas. σκυτο-
τόμ, σκυλεύς, λωροτόμ.

ΛΩΡΩΤΟΝ.

Λωρωτόν. *Loratum*. Virgatum. Ach-
tes cap. CCXX. εἰς εὐγενῆ πρὸς σωπον, ἢ
εἰς εὐδόξιαν, ἢ τῷ χιτῶν ὡς αὐτῶν ἔσται τῷ λωρω-
τῶν κρεῖσις, Et sarpè illo capite.

ΛΩΤΑΞ.

Λώταξ. *Mendicus*. Chrysostomus.

Homil. xiii. ad Ephesios. ἔχ' ὅρας τῶ-
ν τῶν προσαινῶν, ἕς λώταξ ἡμῖν εὐθὺς
καλεῖν. Eustathius ad Iliad. ε'. ε' δηλοῦ
(λῶτ) καλαμίσκοντινὰ, ἐξ ἧς λώταξ, ὁ
περὶ τοῦτον λῶτον πονεῖ μῦθος.

ΜΑ.

Μα. Sed. Verò. Italicum, Ma. Glossæ
Græcobarbaræ. ἐπὶ διὰ σιδήρεα, σερπὶς.
μα εἰς τὰ σίδηρον, διωκὶς. Iterum alibi. τὰ
ἱερὰ τῶν ὑπερβορεῶν διὰ κάππαι ἀγιστύνον-
ται καθαρῶς διὰ τὴν φυλάγαντα ὑποκά-
τω εἰς τὸ σέχθ. μα φυλάττειται ἔξω εἰς τὴν
ἐξασείαν.

ΜΑΒΡΟΣ.

Μαβρός. *Niger*. Vide μαυρός.

ΜΑΓΑΡΙΖΕΙΝ.

Μαγαρίζω. *Agarenorum religio-
nem profiteri*. Achmes Onirocritici
cap. xii. ἐὰν διὰ τις ἴδῃ κατ' ὄναρ ὅτι ἐ-
μαγάρειν, ὁμοίως τῶν εἰρημένων ἀποβή-
σεται αὐτῷ. Petrus Chartophylax in
Quæst. Eccles. εἰς ἐθνη κρατηθεῖς, καὶ
μαγαρίσας, καὶ ἐν κοίτῃ μισθῶν, μήπω διὰ
μαγκλαμίσας, μυρῶνεται. Anonymus
De Vulpe & Lupo.

αἰρετικὴ, καὶ πῖβας, σκύλε μαγαρισ-
μῶν.

Hinc μαγάρισμα. Glossæ Græcobarba-
ræ. ἀσελγεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, μαγάρια.
μαγάρισμα, μαγαρίσια.

ΜΑΓΑΡΙΣΙΣ.

Μαγάρισις. *Corona pretiosa*. μαγάρ-
ισις. *Масна*. κηλῖς.

ΜΑΓΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Μαγγανάρ. *Manganarius*. Hero in
παρεμβολαῖς. ἀρματοποιὺς, μηχανοποιὺς,
μαγγανάριας, ἱατροὺς, χαλκῆς, σελοποιὺς.
Constan-

Constantinus in Tacticis. ἑμπεύρους
μαγγαναρίους, λεπιδεργὰς χαλκάς, μετὰ τῶν
ἐργαλείων αὐτῶν.

Μ Α Γ Γ Α Ν Ε Λ Λ Α.

Μαγγανέλλα. Machina bellica. Ita-
licum, Mangonella. Anonymus De nu-
ptijs Thefei.

καὶ μαγγανέλας φοβεράς, καὶ πύργους,
καὶ τραμπύκα.

Μ Α Γ Γ Α Ν Ι Τ Ζ Α Τ Ζ Α.

Μαγγανιτζάτζα. Machina. Nicetas
in Man. Comneno, lib. v. οἱ γὰρ βάρ-
εροι τὰς διαπρωμύδας τῶν μηχανημάτων
ἐβαλλον ὑψόθεν, ἔτε ἔργα ἀπεκάλυον, ἐ-
λη τε τιφάδων ἀφ' ἐνὶ πετρῶν, σήσαν-
τές τε ξύλα ἑ μαγγανιτζάτζας.

Μ Α Γ Γ Α Ν Ο Ν.

Μάγγανον. Machina. Etymologici
Auctor. ἐλεπόλεις σημαίνει τὰ μάγγανα,
καὶ μηχανήματα, τὰ πόλεις πορθεῖν. Sui-
das. φεσκάσιον, μάγγανον πλοικόν. Scri-
bo, πολεμικόν. Glossæ Græcolatinæ.
μάγγανον. Mangonium. Ioannes Caro-
palates. σωῖσις δεῖτέρα ὀπτιβελή καὶ ῥω-
μανῆ ὡς τινὲς κωνσταντίνου κτηματῶν,
δαδὶδ τὸ καμαλιανῆ, καὶ μιχαήλ κεράτω-
ρ τῶν μαγγάνων. Corrigendus est Ra-
devicus De Reb. Fred. i. Imp. lib. ii.
cap. XLVII. Obsides eorum machinis alligatos
ad eorum tormenta, qua vulgo manganas
vocant, & intra civitatem novem
habebantur, decrevit obijciendos. Hodie
editur. vulgò mangas vocant.

Μ Α Γ Γ Α Ν Ο Τ Ζ Α Γ Γ Α.

Μαγγανότζαγγα. Arcubalista. Vide,
τζαγγα.

Μ Α Γ Γ Υ Π Ι Ο Ν.

Μαγγύπιον. Vide μαγκιπέϊον.

Μ Α Γ Γ Υ Ρ Α Ν Α.

Μαγγυράνα. Italicum, Maiorana.
Occurrit apud Myrepsum De Antido-
tis, cap. CCCXCI.

Μ Α Γ Ε Ρ Ε Μ Α. Μ Α Τ Ε Ρ Ο Σ.

Μ Α Γ Ε Ρ Ε Τ Ω.

Μαγέρεμα. Ferculum. Corona pre-
tiosa. μαγέρεμα. Ferculum. ἔδεσμα. Item
μαγερία dicebant, ut est videre in Tur-
cogreciâ Crusij. Sic μάγερ. Ibidem.
μάγερ. Cocus. μάγερ. Et μαγερεύω,
Pro, μαγαρεύω. In eadem Corona.

Μ Α Γ Ι Σ Σ Α.

Μάγισσα. Saga. Venefica. Nicetas
in Alexio Duca. γυναικάριον τι σιδω-
ρευιδμόν ἀμαρτίας, ἐριννύων ζάκορον, μά-
γισσα καὶ μαγικήτρια.

Μ Α Γ Ι Σ Τ Ε Ρ Ι Α.

Μαγιστερία. Magisteria. Dignitas ma-
gistri. Suidas. μαγιστερία, ἀρχή. Incer-
tus Auctor apud eundem. περιβάλλει
καὶ θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ ὡς
ῥωμαίοις τιμωμδρόν τε καὶ γερομδρόν.
Theophylactus Simocatta Hist. Mau-
ric. lib. ii. cap. iii. ὁ καὶ τὴν ὡς ῥω-
μαίων μαγιστερίαν διανύσας ἀρχὴν ἐκάθευ
τὸ γένος ἐφ' ἐρέλο. Cassiodorus epist. xii.
Sume igitur magisterie infulas dignitatis,
usurus omnibus privilegijs, qua tuos habe-
re constiterit decessores.

Μ Α Γ Ι Σ Τ Ε Ρ Ι Α Ν Ο Σ.

Μαγιστριανός, & μαγιστριανός. Magi-
strianus. Glossæ Latinogræcæ. Agens
in rebus. μαγιστριανός. Suidas. μαγιστε-
ριανός. ὁ κανερίσιος. Glossæ Basilicorum.
μαγιστριανός. ὁ κασιγλιώσιος. Et μαγιστριανός.

R r ij μανδάγ

μαστιάτωρ. Euagrius lib. III. cap. XVI. ἡ δὲ τὰς μαγιστριαὺς ἀπετάλησαν. Malchus in Byzanticis. ἀδελμαστοὺς διὰ ταῦτα πυσθόμυθον, ποσπέμωσι τῶν ἱππέων τῶν βασιλικῶν τινὰ, ἧς μαγιστριαὺς καλῶσι. Apud Suidam in καθοσιωμῶς Auctor innominatus. ὁ καθοσιωμῶς μαγιστριαὺς εὐσεβῇ γράμματα ἀπεδέδωκε τῷ ὀσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ καλενδίων. Corrigendus est Victor Tunnunensis in Chronico. *Literas satis idoneas Iustiniano principi per Olympianum Magistrum mittunt.* Hodiè editur, *Magistrum.*

ΜΑΓΙΣΤΗΡ.

Μαγίστηρ. *Magister.* Suidas. μαγίστηρ. διδάσκαλε. Etymologici Auctor. μαγίστηρ, διδάσκαλε, ὁπιστάτα. λέγεται διὰ καὶ ὁδηγός. Iustinianus Nov. xxx. ὀνομάζεσθαι διὰ βεβλόμεθα καὶ οἰκίαν ἐκάστου κινδυνῶ τῆς ὅλης κομητιανῆς, καὶ τῶν δικασιῶν τῶν πρωτευόντων, ἧς διὰ μαγίστρας καὶ πρώτας καὶ δευτέρας καλῶσιν, ἐτέρας τὰς μετ' αὐτῆς, &c.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Μαγιστράτον. *Magistratus.* Dignitas Magistri. Constantinus De Administ. Imp. διεδωκώς καὶ αὐτῷ ἱμάτιον μαγιστράτε πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν κερκένιον τὸν ἰσθρα/μάγιστρον. Et mox iterum. διὰ τὸ καὶ τὸν πρῶτον ἀνδρῶπων δόσεσθαι μετὰ μεγάλῃ καυσικίᾳ τὸν κερκένιον πρὸς τὸν βασιλεῖα ἐξαγέμενον τὸ κερκοπαλατικόν, ἢ τὸ μαγιστράτον.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Μαγιστράτος. *Magistratus.* Qui in magistratu. Glossa Basilicorum. μαγιστράτος. ἀρχόντες.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΚΗΝΣΟΣ.

μαγιστρόκλυσος. *Magister census.* Glossa Basilicorum. μαγιστρόκλυσος. ἀρχὼν τῆς ἀναγραφῆς.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ.

Μάγιστρος. *Magister.* Codinus in Orig. Constantinop. τέσσαρες μὲν μαγίστρος, τὸν ἄδον, τὸν ποσάδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν φιλόξενον. Priscus in Hist. Goth. μαρτιάλιον τὴν τῷ μαγίστρῳ διέποντα ἀρχὴν ποσμελαπεμφάμμος, ἐλέγετας πρὸς τὸν βάρβαρον ζωθήκας. πασῶν γὰρ τῶν βασιλείας. ἐκλῶν ὁ μάγιστρος κοινωνός. Et inter Basilij Magni epistolas una est, quæ inscribitur. σωφρονίῳ μαγίστρου. Magnus autem illorum honos, quippe qui intimis Imperatoris consilijs adsciti, ut ex citato Prisci loco apparet. Et Novella prima Romani senioris περιβλέπης appellat, & περιφανῆς. Calliodorus Var. VI. *Reverendum honorem sumis, quisquis Magistri nomen acciperit.* Immo inter patricios numerabantur. Priscus in Hist. Goth. ἐδόκεα ὡς τὸν αἰτήσαν πρὸς βεύεσθαι αἰαλίον καὶ νόμον. τὸν μὲν αἰαλίον τῶν ἀμφιβασιλείας ἀρχόντα τέλων, καὶ τὰς ζωθήκας τῆς ἐκείνου εἰρήνης ποσδέμενον. τὸν δὲ νόμον τὴν τῷ μαγίστρῳ ἀρχὴν ἀρχαία, καὶ ἐν τοῖς πατρικίοις σὺν ἐκείνῳ καταλεγόμενον. Postea longè quoque supra hos habiti. Ecce clare apud Cedrenum. πρῶτα μὲν τῇ τ' πατρικίων τιμῆς ἀξία, εἶτα ἑ μᾶγιστρον, καὶ ὕστερον καίσαρα. Itaque apud Codinum De Orig. Constantinop. ante patricios collocari hos observa. τέσσαρες μὲν μαγίστρος, τὸν ἄδον, τὸν ποσάδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν φιλόξενον. ὅκτω δὲ πατρικίαις, τὸν ποσόν, &c. Item in Synodo Constantinop.

tinop. viii. οἱ δὲ μάγιστροι, καὶ πατριῆκοι, οἱ εἰς τὴν σωσθὸν ευρεθέντες συγκαθημένοι ἕκαστος τῶν θείων συμβόλων, καθὰς καὶ οἱ λοιποὶ εἶπον ἔταως. Et ad Cωλεγκίαν Imperatorum nonnunquam adsciti. Zonaras in Theophilo. καὶ μάγιστρος αὐτίκα τετιμήτο, ἔκ τῃ ἀγίῃ βασιλείᾳ τὸν τῷ βασιλείῳ υἱὸν μαχαλῆ εἰδέσθαι. Itaque consanguinei Imperatoris hoc quoque titulo ornati, ut est videre apud Constantinum Manassēm. *Viri cuiusdam illustris, & clari, qui dignitate Magister, consanguinitate Imperatori iunctus esset.* Etiam fratres, ut ex Euagrii verbis statim citandis patebit. Quin ipsi etiam filij. Cedrenus. εἰσποιεῖται αὐτὸν εἰς υἱὸν, τῷ τῷ μαγίστρῳ ἀξία τιμήσας, καὶ διάδημα μέγα μικρὸν αὐτῷ περιβίθῃ. Sed quis fuit hic μάγιστρος, ita dictus κατ' ἐξοχὴν? Profecto non alius, quam Officiorum. Patet ex Zosimo lib. ii. κοινὸν ἐλόμην τῷ κινδύνῳ τὸν μαρτυριανόν, ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων ὄντα, μάγιστρον τῶν ἐφ' ὀφικίων καλεσθέντων. Euagrius lib. iii. c. xxi. πρῶτα μὲν λογιῶν ζώων ἀδελφὸν τῷ τῷ μαγίστρῳ ἀρχὴν δέποντα, ὃν ἡγεμόνα τῷ ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων οἱ προσθεν ἐκάλεον, ἀπὸ τῷ ἐνεγκανδρῷ ἐκπέμπει. Huic in creatione dabatur vestis. Observe ecce apud Constantinum De Administ. Imp. δεδοκὼς αὐτῷ καὶ ἱμάτιον μαγιστράτη πρὸς τὸ ποιεῖν τὸν καρκένιον τὸν ἱβηρα μάγιστρον. Et erant plures usque ad viginti quatuor. Docet id nos Luitprandus Levita. Rer. Europ. lib. vi. cap. v. *Post hos admisti sunt magistri numero viginti quatuor, quibus erogata sunt numismatum aureorum librae, unicuique secundum eundem numerum viginti quatuor, sum sacramangis duobus.*

ΜΑΓΚΙΟΝ.

Μαγκίον. Nummi genus. Vide καυκα.

ΜΑΓΚΙΠΑΤΟΣ.

Μαγκιπάτος. *Mancipatus.* Suidas. μαγκιπάτος. ὁ χειράφεται, ὡς ῥωμαίοις. Sed manifestus error est, nam ὁ χειράφεται, est *Emancipatus.* Vide μαγκιπάειον.

ΜΑΓΚΙΠΕΙΟΝ.

Μαγκιπάειον. *Mancipium.* Pistrinum. Suidas. ἀρστωλεῖς τὸ μαγκιπάειον, ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι χύνονται. B. Eclog. liv. μηδὲν παντελῶς αὐτὶ τῶν αἰνόνων, μηδὲ τῷ θείῳ οἴκῳ παρεχέσθαι, ἀλλὰ τοῖς μαγκιπέοις διδόναι, ὅτι τῷ τῷ ἄρτις ὡπληρύνει λαμβάνειν. Cedrenus. ἐν τοῖς μαγκιπέοις τῷ κατεπιπλήνῳ ζῶν ἄχει γήρως τοῖς μύλωσι συγκλοφιδῶν, ἔαλθαι καλεῖται χοφιδῶν περὶ αἷλι. Quo loco errat interpres. In l. vnicā. Cod. De Pist. *Quicunque ex mancipijs comitis horreorum &c.* Ansegisus lib. ii. cap. xxi. *His omnibus non liceat alienare rem immobilem, sive domum, sive agrum, sive hortum, sive russicanum mancipium, vel panes civiles.* Scribebant etiam μαγκύπιον. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε δὲ καὶ μαγκύπιον, καὶ μύλεν. Hinc μάγκιπες. *Mancipes.* Pistores: & *Mancipatus*, ipsum ministerium, in l. ut concessa. xviii. Cod. Theod. De Pist. & Catabol. Socrates lib. v. cap. xviii. ἦσαν ἐξ ἀρχαῖα κατὰ τὴν μεγίστην ῥώμην οἱκοι παμμεγέθεις, ἐν οἷς δὲ τῇ πόλει χορηγέμεν ἄρτον ἐγίνετο, οἷς πρὸς τὰς ἀρχὰς οἱ μάγκιπες τῇ ῥωμαίων γλώσσῃ καλεῖνται. Et postea. γνής τῷ τῷ βασιλεὺς τῷ μάγκιπας ἐτιμωρήσας. Glossa Basilic. μάγκιψ, ὁ τεχνίτης τῷ δημόδεος. R r. iij. ἄρτις.

ἄρτῃ. Vt autem Latini *Mancipatus* dicebant pro ipso ministerio, ita Græci quoque *μαγκιπάτον*, quâ formâ ἀδελφάτον, δομεικάτον, Et plura talia. Ineptus aliquis Græculus offendens apud probatum Auctorem, neque animadvertens genus, ut loquuntur Grammatici, *μαγκιπάτ* esse rectum casum putavit, & *χαράφeton* interpretatus est perperam. Occurrit inter Glossas Suidæ, & nos locum paullò ante proposuimus. Hoc erat monendum.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΟΝ.

Μαγκλάβιον. Maniclavium. Manualis clava. Veteres Aclidem appellabant. Servius hanc ipsam intelligit, & describit ad Æneid. vii. Aclides sunt tela quedam antiqua, ut nec usquam commemorentur in bello. Legitur tamen, quod sint clava cubito & semis facta, eminentibus hinc inde acuminibus, quæ ita in hostem iaciuntur religata loro vel lino, ut peractis vulneribus ad dominos possint redire. Putantur tamen esse teli genus, quod per flagellum in immensum iaci potest. Accipienda quoque de maniclavio verba VVarnefridi De Gest. Longobard. lib. vi. cap. lxx. Eum, qui prius ei occurrit, clavâ quam manu gestabat, percutiens, eius vitam exstinxit. Et Saxonis Grammatici lib. i. Victoria ad superos concessisset, ni Hotherus inclinata suorum acie celerius advolans, clavam præciso manubrio inutilem reddidisset. Quo telo defecti divi sublatam dedere fugam. Nec pro telo semper, sed etiam pro flagello & bacillo accipiebant. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. κρέμαται δὲ ἐπὶ ζώνης ἐκά-

στὰ τέτων λῶροι, ἕς καλῶσι μαγκλάβια, ἥως βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μασιζέου τὰς ἀξίας μασιζέου. Nicetas in Man. Compendio, lib. iv. τὸν δὲ προυπάκτω ὁ βασιλεὺς συλλαβὼν ἔξαυε μαγκλάβια δὲ πολλὰ δηρώσια κατὰ τε τῶ νώτου καὶ τῶν ὤμων. Achmes cap. cccxxi. ὁμοίως ἐὰν αὐτὸς ἐκείνῳ ὁ βασιλεὺς ἐτυψέ τινα μαγκλαβίῳ, ἢ χαράζανίῳ, εὐρήσει ἐξ αὐτῆ περιφρον καὶ μέγιστον ἀξίωμα. Ita restituo locum, qui hodiè mendosè editur. Iterum cap. cclix. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἔλαβε μαγκλάβια δὲ ῥον, λαμβανέι ἐξ ἑστίας. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκόπη τὸ μαγκλάβιον αὐτῆ, εὐρήσει θλίψιν ἐν τῇ ἐξορία αὐτῆ, ἀνάλογον τῆ μήκους τῆς κοπῆς. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε χαράζανιον, εὐρήσει ἐξ ἑστίας ἐλάττωσιν τῆ μαγκλαβίῃ. Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. xlii. cap. xlii. τὰς δὲ τολμῶνας καὶ αὐθις τὸ κακὸν σωφρονίζεσθαι διὰ μαγκλαβίων.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΤΗΣ.

Μαγκλαβίτης. Maniclavio insignitus. Cedrenus. καὶ τῇ τῆ μαγκλαβίτης ἀξία τιμηθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τῶν μαγγάνων ἐτηρεῖτο. Erat autem μαγκλαβίτης nihil aliud quàm Bardariota, sive custos ad aulæ januam. Codinus De Offic. τοιαῦτα ἐνδύματα ἐνδύονται μὲν καὶ οἱ βαρδαριῶται διὰ πανίων, ἔκ ἐκ τῆς κερτης, ἀλλ' ἐξ οἰκείων, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ περισκιδὸν φόρημα, ἀγγαρωτὸν ὀνομαζόμενον, ἔχον ἄντι μαργαλλίων πᾶνιον κίτρινον. κρέμαται δὲ ἐπὶ ζώνης ἐκάστου τέτων λῶροι, ἕς καλῶσι μαγκλάβια, ἥως βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μασιζέου τὰς ἀξίας μασιζέου.

ΜΑΓΚΥΡΑΝΑ.

Μαγκυράνα. Italicum, Maiorana. Amara-

maracus. Exstat apud Myrepsum De Antid. cap. xxi. In Corona pretiosâ scribitur, *μαντζεράνα*. τόπια ραπία πολιάερα; τὰ λεγόμενα μα- διαράτε.

ΜΑΓΓΑΔΙΟΝ.

Μαγγάδιον. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysothoes.

ὃ γύροθεν ἐυγενικὸν μαγγάδιον ὡς κερ- τίναν.

ΜΑΓΟΥΛΟΝ. ΜΑΓΟΥΛΟΤΚΙΝ.

Μάγουλον. *Magulum*. Gena. Bucca. Moschopulus. *παρεὰ, ἡ καὶ κόρη*. λέ- γεται διὰ δύο ρ. ἡ γουὸν τὸ κοινῶς μάγου- λον. Nicetas in Murzuffo. *ὡς ὅτιν ὡ- ραίαν καὶ τερπνὴν εἶχες πρῶτον, ἀρτίως χαλαρὰ, καὶ κακόχρομα, καὶ ἐξηρωμένη τὰ μάγουλα*. Auctor Anonymus De Nā- vis Corp. *ἐὰν τὸ μάγουλον τῷ αὐτῷ ὁδῷ, πλεῖστον γενήσεται*. Interpres Iuvena- lis Sat. 11. *Peribomius. Nomen Archi- galli cinadi, quem magulum conspurca- tum dicimus, qui publice impudicitiam perpeffus est*. Apud Myrepsum De An- tidotis. cap. xx. *μαγύλας βιβρωσμέ- νας legendum censeo, non μυλάς*. Atque hinc *μαγουλάκας*; sive, *μαγυ- λάκιον*. Pulvinus, in quem genis inter iacendum inclinatur. Glossæ Græco- barbaræ. *περσκέφαλον, ἢ περσκέφαλά- διον, ἢ μαγυλάκιον*.

ΜΑΓΥΡΙΣΣΑ.

Μαγύρισσα. Lebes. Olla. Glossæ Græ- cobarbaræ. *ταὶ μαγυρίσας, ἢ κακκά- βια, ἡ γὰρ ταὶ χύτρας*.

ΜΑΔΑΡΑΤΕ.

Μαδαρατέ. Nauigij Barbarici ge- nus. Arrianus in Periplo maris ru- bri. *καὶ ἀπὸ ὁμάνων εἰς τὴν ἀραβίαν ἐν-*

ΜΑΖΑ. ΜΑΖΙΟΝ.

Μάζα. *Massa*. Hoc non intellexerunt viri docti, qui *δραγγισί, & ὁμῶς*, inter- pretantur. Glossæ Græcolatinæ. *μάζα, ὁ βῶλ*. *Massa*. Et Latinogræcæ. *Μαῖσα*. *μάζα*. *Φύραμα*. Est ergo merè Latina vox. Hinc *μάζαι* *ἐξφοιδῆς* apud Leonem in Nāumachicis. Cum verò idem Au- ctor dicit, *δραγγισί, ἡ γὰρ ὡς μάζα*. vult dicere *dense*, sive, *compacte ad instar massæ*. Clarius alibi loquitur: *δραγγισί τάσσεται, ἡ γουὸν ὁμῶς, ὡς μάζα*. Suidas. *παλάθαι, μάζαι σύκων*. Hinc *μαζίον*, di- minutivum. Suidas. *κυμβία, μαζία χρυ- σίων*. Scholiastes Thucydidis lib. 11. *χρυσίς ἀσήμῃ, μὴ ἐχούσῃ σημεῖον, οἷον μα- ζία τινὰ*. Auctor Geoponic. lib. xx. *μόχα καὶ χολῶν φυράσας μετὰ ἀλφίτης καὶ ἐλαίου καὶ ὕδατος, ποιεῖ μαζία, καὶ στελεάζει*.

ΜΑΖΙΖΑΝΙΟΝ.

Μαζιζάνιον. Melangiana. Simeon Se- thi De Facult. Cib. τὸ λεγόμενον *μαζιζά- νιον* *θερμόν ἐστι καὶ ξηρόν*. Ita Aëtio quoq; dicitur. Constantino Asynkito, *ματζι- τζάνα*. Alijs est *μαντζιζάνα*.

ΜΑΖΟΜΑ.

Μάζομα. Corona pretiosa. *μάζομα*. *Chorus*. *χορός*.

ΜΑΖΟΝΝΕΙΝ.

Μαζόννειν. *Massare*. *Massam facere*. *Coacervare*. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀγυρεῖ. ἀθροισμαῖ. σωρεύει. μαζόννει*. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ σιχανὰ περπατεῖ ἀπάνων καὶ χορ- τάρι,

αὐτὴ πολλὰ μαζόνοντα ἀνάμεινα τὰ δένδρεα. Bartho-

Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. ἰδόντες ὁ λαὸς τὸν μυχὰμὲτ νική-
σαι, ἐμάζθη πολὺς λαὸς, καὶ ἐφασά-
τευζεν ἐκ νέων ὁ μυχὰμὲτ καταπάνω τοὺς,
Hinc μάζωμα, & μάζοξις. Eadem
Glossæ. σῶρευσις, μάζοξις. σῶρευμα, μά-
ζωμα.

ΜΑΗΣ.

Μάης. *Maius*, mensis. Corona pre-
tiosa. Μάης. *Maius*. μαΐ@.

ΜΑΘΙΑΝ.

Μαθιαῦ. Euellere. Extirpare. Eradi-
care. Amputare. Glossæ Græcobarba-
ræ. μαθιαῦ. αἰασαῦ. ξηριζόνει.

MAINOMENION.

Μαινομήριον. Alexander Trallianus
lib. II. cap. VIII. ἀρίστη δὲ ἐστὶν ἐν ταῦθα
καὶ ἡ ἐγκατηρὰ λεγομένη, καὶ ἡ κατὰ τὰ
ἀλεξάνδρεων βερίδια, καὶ μαινομήρια, καὶ
μεμβερίδια ἐστίν.

ΜΑΙΟΥΛΙΟΝ.

Μαῦλιον. Edulij genus, totâ qui-
dem ætate, sed mense potissimum
Maio confici solitum. Etymologici
Auctor. θριδακίνη, εἰδ@ μάζης καὶ λα-
χαίς, ὅτι τῷ θέρει γίνεσθαι, θριδακίνη τις.
τὸ μαῦλιον. Suidas. θριδακίνη, τὸ παρ'
ἡμῖν μαῦλιον. Hesychius. θριδακίνας,
εἰδ@ μάζης πρὸς ἀπικοῖς, καὶ αἱ παρ'
ἡμῖν θριδακες, ἦτοι μαῦλια. In Apo-
stolij Collectaneis μαῦλιον legitur:
& apud Auctorem Geoponic. lib. XII.
cap. I. μαῦλιν, constanter toto capi-
te. Sic apud Demetr. Constantinop.
Hieracof. lib. I. cap. V. γάλα δὲ ἐστὶ
ἀργεῖς μαῦλι, θριδακίης ἀργεῖας, ὡς ὑπο-
τεμνὴν τοῖς ἱεράξιν εἰδ@ ὑπὲρ ἰάσεως.

ΜΑΙΟΥΜΑΣ.

Μαῦμας. *Maiuma*. Festum Maij Ka-
lendis celebrari solitum. Eleganter
Suidas describit. μαῦμας πανηγυρίς ἐ-
γένετο ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τὸν μαῖον μῶνα. τὴν
πρῶτον καλαμαθιάνοντες πόλιν τὴν λε-
γομένην ὀσίαν, οἱ δὲ πρῶτα τῆς πόλεως τε-
λόντες, ἡδυνάβειν ἠνείχοντο ἐν τοῖς θαλαττοῖς
ὑδασι, ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν ἔμαῦμας
ὁ τῇ τοιαύτης ἐορτῆς καιρὸς ἀνομάζεται. Idque
in honorem Maiæ. Glossæ Basilic. τὸν
λεγόμενον μαῦμαν ἐπέλεσεν οἱ ῥωμαῖοι
μαῖα μῶνος εἰς τιμὴν τῆς μαῖας. Et fiebant
magni sumptus in celebratione. Iulian-
us in Misopogone. ὑμῶν δὲ ἕκαστος εἰς
τὰ δειπνα καὶ τὰς ἐορτὰς τῆς μαῦμας χρημάτω
δοπέλαιες, ὑπὲρ δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶ
τηλας τῇ πόλεως εἰδὲς θυφ' ἔτε ἰδία τῇ πο-
λῶν, ἔτε ἡ πόλις κοινῇ. Damnavit Syno-
dus in Trullo, sub Constantino. Eius
Can. LXII. καλαῦδα, ἔβδ@, ἔβρεμάλια,
καὶ τῇ πρώτῃ τῆς μαῖας πανηγυρίς, τῇ τῶ
πῶν πόλεως περιαιρέσθωσαν. Postea red-
ditur Arcadius & Honorius imperij
anno primo. Exstatq; hoc eorum Re-
scriptum ad Cæsarium Præfectum Præ-
torio Cod. lib. XI. Tit. XLV. *Clementia*
nostra placuit, ut Maiuma provincialibus
letitia reddatur: ita tamen, ut servetur ho-
nestas, & verecundia castis moribus perse-
veret. Sed cum honestas non servaretur,
quadriennio post iterum abroga-
runt iisdem Augusti; eorumq; Rescrip-
tum ad Aurelium Præfectum præto-
rio exstat Cod. Theodos. lib. XV. Tit.
VI. Hæc sunt verba. *Ludicras artes con-*
cedimus agitari, ne ex nimia harum restri-
ctione tristitia generetur. Illud verò, quod
sibi nomen procax licentia vindicavit,
Maiumam, sedum atq; indecorum specta-
culum, denegamus.

ΜΑΙ-

ΜΑΙΣΤΡΟΜΕΛΑΝΟΝ. ΜΑΙΣ-
ΤΡΟΡΟΥΣΙΟΝ.

Μαίτρομέλανον. Vox non intellecta. Exstat apud Myrepsūm, lib. de Vn-
guentis, cap. XLV. Sic μαίτρορῶσιον, lib.
de Drosatis, cap. XV.

ΜΑΙΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΡΟ.

Μαῖστωρ. *Magister*. Suidas. μαῖστρος,
ὁ διδασκαλός. Codinus in Orig. Con-
stantinop. ὡς ἦρχον ἢ μαῖστρες πὺν δριθ-
μόν ἑκατὸν ἔχοντες αἰὰ μιδίαν ποσὴν
ἐλαρείς. Iterum. ὡς ἦ μαῖστωρ ὡς μη-
χανικός, καὶ πολλὰς γνώσεως γήμων εἰς τὴν
αἰτεγῶναι ναὺς Πηγήδει. Demetrius
Chomatenus in Resp. ad Cabasilam, ὅτι
ὡς φωτὰς ἐκείνους ὡς αἰὲς πὺν φλῶ-
ρον ἀλάκων ὄντος ὅτι μεγάλης ἐκκλησίας,
καὶ μαῖστρος τῶν ῥητόρων. Postea etiam
μάστωρ dixerunt. Nicanor in Epist. ad
Zygomalam. ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐπιπῶν δει-
κνύσκει τὰς κατεργασίας. Item μά-
στρο. Ioasaphus in epist. ad eundem, καὶ
ὡς ἀκρίβεια πολλὰ τῶν ἰδίων, πὺν ἐγένεν ἡ ἐδι-
κότης με τὸν μάστρο γήμων. Aristides
Quintilianus De Musica. ὡς ὅτι ἐπὶ
μάστρον κινήσεως ὡς ὡς. Sed scriben-
dum censeo. ἐπὶ μέτρον κινήσεως κ. 5.

ΜΑΙΩΡΑΙ.

Μαῖωραι. *Maiores*. Suidas. μαῖωραι,
ὡς πρεσβύτεροι. In l. 2, C. de Iudæis. *Iudæis,*
ὡς maioribus eorum, ὡς Patriarchis volu-
ntus intimatum. Benedictus Levita lib.
V. cap. CVII. Presbyteri curas seculares
nullatenus exerceant, id est, ut neq. iudi-
ces neq. maiores fiant. Flotilda in Visio-
nibus. Audiebatq. vocem dicentem,
quod hi essent Archidiaconi, ὡς prepositi,
Iudicesq. ὡς maiores, atq. decani, quos ibi
videbat residentes.

ΜΑΚΑΡΙ.

Μακάρι. *Vtinam*. Glossæ Græco-
barbaræ. αἰὲς ὡφελεις. ὡφελεις. ἄμ-
πηεις. ναὶ χεῖρες. μακάρι. Et alibi. αἰὲς,
εἰθε. μακάρι. ἄμπηεις. Suidas. ὡφελεις.
ὡφελων. εἰθε. μακάρι. εὐκλικῶς. ὅτι μα-
κάρι τῶν ἀπηδεύτων εὐκλικὸν ὁππῆρμα,
αἰὲς τῶν εἰθε, καὶ αἰθε.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μακαρισμοὶ. Hymni, ac troparia in
commemorationem beatitudinis San-
ctorum. In Liturgiā Chrysostomi. εἰ
καὶ ἐστὶ κυριακή, ψάλλει τὰς μακαρισ-
μους καὶ τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας. Et occurrit
sæpè in Liturgiis Græcorum. Palladius
Hist. Laus. in Paëtio & Esaja. τῶν ἁγίων
ἀμφοτέρων πλοτησίων, ἀλάφοροι μα-
καρισμοὶ ἐκατέρων ἐχόντων ὡς τῶν ἀ-
δελφῶν. Item sex psalmi Davidis, in-
cipientes à μακάρις, quales sunt.
I. XXXI. XL. CXI. CXVIIII. CXXVII. &
in D. Matthæi Evangelio, cap. v. no-
vem illi versiculi à III. ad XI. Postea-
rius ex Horologio & Menologio est
observare; vtrumque verò ex Theo-
phylacto ad D. Matthæum, capite ci-
tato. ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῶν μακαρισμῶν,
ὡς ὡς ὁ δὲ αἰὲς ἀπὸ μακαρισμοῦ ἀρχε-
ται. Quod ad Evangelistā μακαρισμους
attinet, de huius primo loquitur An-
tonius Monachus Melissæ lib. II.
cap. III. ὅτι πρεσβύτερος μὴ ἐπαιρέτω τὸ
ἀξίωμα, ἵνα μὴ ἐκπίσῃ τῶν μακαρισμῶν τῆς
ταπνιοφροσύνης. In Pentecostariorum μα-
καρισμους ἀναπαυσίμους invenio. εἰς δὲ τὰ
ἀνέβαινα, τὰς ἀναπαυσίμους μακαρισμους
ψάλλομεν. Sed hi nō alij sunt, quàm
quos initio dixi continuisse comme-
moratio-

morationē beatitudinis Sanctoꝝ, quorum animæ jam requiescebāt in pace.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΙΟΝ.

Μακεδονίσιον. Herbæ genus. Itali vocant, *Ario Macedonico*. Græci veteres, σμύρνιον. Achmes cap. CCVI. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἦδη σέλινον, ἢ μακεδονίσιον, εἰ μὲν νοσῇ, δρῆσθ' ὑγίαν. εἰ δ' ἢ μὴ, εὐρήσθ' μέτερον ἀγαθόν. Suidas. σέρρις, εἰδ' ὅτι λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σερικά λεγόμενα. αἱ περὶ δὲ παρ' ἄλλοις, ἢ μᾶλλον ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονίσιον. Myrepsus de Antidotis, cap. xxvii. ἀλάνην, μακεδονίσιον, θρανσίαν. Hefychius. ἄβαρὺν. ὀρίανον. μακεδονίσιον.

ΜΑΚΕΛΛΑΡΗΣ. ΜΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Μακελλάρης, & μακελλάριος. *Macellarius*. Corona pretiosa. μακελλάρης. *Capnarius*. κρεοπώλης. Glossæ Græcolatinæ. μακελλάριος. *Laniator*. *Lanius*. Suidas in Etymologico. μακελλάριος, ὁ σφάζων τὰ ζῶα. Achmes in Introduct. in Astrolog. ἐν τῇ ἀστρολογικῇ διηλοῖ καλοσώλῳ τῶν τέκτων, σφαπῶν, μακελλάρων. Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclips. μακελλαρίοις, κυνηγόις, αἵματι κχύταις, καὶ μαγείροις.

ΜΑΚΕΛΛΕΙΟΝ.

Μακελλεῖον. *Macellum*. Glossæ Græcolatinæ. μακελλεῖον, *Laniatorium*. Palladius Hist. Laus. in Mose Æthiope, εἰαὶ δὲ τις κλέσῃ τὸ μακελλεῖον, καὶ μηδὲς αὐτῷ μηδὲν ἐπιδῶ, &c.

ΜΑΚΕΛΛΟΣ.

Μάκελλος. Idem quod μακελλεῖον. *Macellum*. Glossæ Græcolatinæ. μάκελλος. *Macellum*. D. Paulus ad Corinthios Epist. i. πᾶν τὸ ἐν μακελλῷ πωλῶ-

μενοι ἐδίεπ, μηδὲν ἀνακρίνομεν διὰ τῶν σωείδων. Socrates lib. i. cap. xxxviii. ὅτι δὲ τῆς ἀγορᾶς κωνσταντίνου, ἐστὶ ἐν τῇ σοῦ μακελλῷ. Constantinus Manasses in Annal.

γυμναίης ἀπαλθῆσαι, κρεῖσσαι, μαρεῖσσαι, Φύρδῳ καπιμλίζοντ' καθάπερ ἐν μακελλῷ.

Hinc compositum λεωμακελλίον. Publicum macellum. Cedrenus. καὶ τῇ δὲ αὐτῇ περὶ τ' λεγόμενον λεωμακελλίον. Corruptè λαιμομακελλίον est in Fastis Siculis. καὶ αὐτῇ τῷ ἑστὶ ἐσφάζησιν γότῳ πολλοὶ ἐν τῷ λαιμομακελλίῳ. Corrige, λεωμακελλίῳ.

ΜΑΚΡΙΟΣ.

Μακρός. Pro, μακρός. Glossæ Græcobarbaræ. μέγας ἢ τῆς μακρᾶς νεώς. κάπτιον μερικὸν τῷ μακρῷ, ἢ μακρῷ, ἢ μεγάλου καραβίου. Occurrit illic pluries.

ΜΑΚΡΟΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Μακρογούργος. Vide γούργος.

ΜΑΚΡΟΚΕΝΣΑ.

Μακρόκενσα. Longiores secēssus. Peregrinationes. Constantinus de Administr. Imp. ἐστὶ εἰς μακρόκενσα ἀπῆει ὁ μακάριος ἔτ' βασιλεὺς, οἷον εἰς νικομηδίαν, εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς πόθια. Alibi resoluit vocem compositam, & μακρόπρον πρὸς κεκονσον appellat. εἰς μακρόπρον ἀπῆει πρὸς κεκονσον, οἷον εἰς τὸ θερμα τῆς πρὸς.

ΜΑΚΡΟΚΟΤΡΟΥΝΑΙ.

Μακροκοτρῆναι. Longe, atque ingentes coronæ. Rhuzanus in Paraphrasi Vauicin.

Vaticin. Cōstantinop. ἔρχων) μακρυ-
ράναις, ἡ γὰρ εἰδῆς, ἡ γὰρ θαυμάσιος.

Μ Α Κ Ρ Ο Π Ο Υ Σ.

μακρόπους. Vermiculi genus. Vide
Ἰππικαλ.

Μ Α Κ Ρ Τ Λ Α Μ Ν Ο Σ.

μακρύλαμν. Orneosophion. ὁ
ζαράν) ὁ φέλει ἔναι μακρύλαμν. Et
μοχ. ὁ πείτης ὁ φέλει ἔναι κοίτοπότης,
μακροδάκτυλ, μακρύλαμν. Ite-
rum. τὰ ἱεράκια ὁ φέλει ἔναι μακρύ-
λαμνα.

Μ Α Λ Α Κ Ι Ο Ν.

μαλάκιον. Ornamentum muliebre.
Hesychius. μαλάκιον, γυναικεῖον κοσ-
μήριον. Palladius in Hist. Laus. de Ta-
bennesiotis. ἄλλ) πλέκων συριδάς
τὰς μεγάλας, ἄλλος τὰ λεγόμενα μαλά-
κια, τὰ συριδάκια τὰ μικρά.

Μ Α Λ Α Κ Τ Ι Α Ν Ε Ι Ν. Μ Α Λ Α Κ -
Τ Ι Α Ν Ι Σ Κ Ε Ι Ν.

μαλακλιανίσκειν. Mollire. *Glossæ
Græcobarbaræ. μαλάσσει. μαλακλια-
νίσκει. Idem est, μαλακλιάνειν. Eadem
Glossæ alibi. ἀράξαι. συντρέψαι τὰ κα-
τὰ ζακκίει. γὰρ μαλακλιάνει.

Μ Α Λ Α Κ Τ Ο Κ Ο Π Ι Α.

μαλακιοκοπία. Mollities. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀβρότης. εἰς τὴν τρυφερό-
την. εἰς τὴν ἀπαλότητα. εἰς τὴν μαλακ-
ιοκοπίαν.

Μ Α Λ Ε Ν Δ Ι Τ Ο Σ.

Μαλενδίτ. Maledictus. Anonymus
de Arte Persicâ. ἡ θλίψις σηκώνει ἰσ-
θαίως, ψυχάρια, μαύρους. ἔλοιπες αἰρετι-
κὰς, ἔκακοιὺς ἀνθρώπους, ἡ μαλενδι-
τὺς, ἡ διεργηγμένους, ἡ σπιφῆς.

Μ Α Λ Η.

Μαλή. Lana. Corona pretiosa. μα-
λή. Lana. ἑρίον.

Μ Α Λ Ι Ο Ν.

Μαλίον. Capillus. Corona pretiosa.
μαλία. Capilli. τρίχες. Nicetas de Reb.
gest. post. Excid. Urbis. ἔπροι ἡ τὰς ὑβρι-
δεῖσιν ὑπὸ αὐτῶν γυναικας εἰς τὰ ἄλογα
ἀναβιβάζοντες, ἡ ῥῆχα μακρὰ ἐνδύοντες,
καὶ τὰ μαλία αὐτῶν εἰς ἓνα πλόκαμον
πλέκοντες ὁπιδεν, διήρχοντο. Glossæ Græ-
cobarbaræ. φόλισμα τῆς κεφαλῆς τῶν
γυναικῶν, ἡ γοῶν δίμμη ὅπως σφύρῳ καὶ
πλέκω μὴ αὐτὰ τὰ μαλία τῶν. Rhaza-
nus in Paraphrasi Vaticin. Constanti-
nop. ὕστερον ἀντὶ τὴν ἰδέει πῶς ὀράνει τὰ
μαλία. Ἐ. Alexius Rharturus Doctr.
xiii. καὶ τὰ μαλία τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐσφύρῳ τὰ ποδάρα. Ἐ. λρῖς. Vcl
etiam Lanam significat, estque idem
quod μαλή. Demetrius Constantinop.
Hieracosophij lib. ii. cap. xxxvii.
ὕστερόσαν μὲν μαλὶς εἰς τὸ σῶμα ἔμβα-
λε. Et cap. xlii. καὶ ὅταν δόπολ-
σης, κοβαρῖσκια ποιήσας δόπολ μαλὶς δόπο-
λύτου, ὑποκάτωθεν τῶν περύγων
θήσεις.

Μ Α Λ Ι Σ.

Μάλις. Malleus. Morbus iumento-
rū. Apfyrtus Hippiatric. lib. i. cap. ii.
Ἰππιδείξω σοι τὸ μέγιστον ἀρρώστημα τῶν ἐμ-
πιπύων εἰς αὐτὰς, ἐξ ἧς ῥαδίως αἰαφεί-
ρη τὸ κτῆνος, ἐστὶ ἡ τὸ πάθος ἀκαλῶσιν οἱ πολ-
λοὶ μάλιν. Genera eius quatuor; Hæmi-
dus, Aridus, Articularis, Subtercuta-
neus. Apfyrtus ibidem. ἐστὶ μάλιως
γῆνη πύσασα. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ὕδαρ, ἡ δὲ
ξηρὰ, ἡ δὲ δερτῆς, ἡ ἡ ὑποδερματῆς.
Et Hierocles. τῆς καλεμένης μάλιως.
Ss ij ὁ μέγι-

ὁ μίγισον αὐτομίχοιτο τ' ἀρρωσθημάτων, καὶ σφαλερώπων, ἐστὶ γῆραςα. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ὕδα, ἡ δὲ ὑποδερματῆς, ἡ δὲ δερβίς, ἡ δὲ ξηρά. Addit Vegetius *Subrenalem Elephantiasim*, & *Farciminosum*. Verba eius hæc Mulomed. lib. I. cap. II. *Morborum quidem diversa sunt species, sed uno generali vocabulo continentur, quod ab antiquis Malleus nominatum est, ipsâ appellatione vim cladis periculumque testante. Sunt autem species mallei numero septem. Humidus, Aridus, Subtercutaneus, Articularis, Elephantiasis, Subrenalis, Farciminosus. Parcior omnibus Theomnestus, & Humidum tantum atque Aridum recenset.* Διαφορεῖ δὲ τὰ νοσήματα (μάλειος) δύο, ἡ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ ξηρά, ἡ δὲ ὕδα.

ΜΑΛΛΗΝΟΣ.

μάλλω. Lanatus. Villosus. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ δὲ λινὸν χιῶνα, οἱ δὲ μαλλῶν. καὶ μερικὸν λέγουσι τὸ λινὸν ἱμάδιον, ἢ γὰρ ἀπακαμῖσον, καὶ μερικὸν ῥέχον μάλλων.

ΜΑΛΛΟΣ.

μάλλω. Mallus. Glossæ Græcobarbaræ. ἄνομο γνώμη. ἡ ἐξω μάλλον νόμος. In Edicto Carisiacensi Caroli Calui anni DCCCLXIV. Et ipse sic mallum suum teneat, ut varigildi eius & advocati, qui in alijs comitatibus rationem habent, ad suum mallum accurrere possint. In Synodo Bavarica. Nullus ad mallum, vel ad placitum, intrâ patriâ arma, id est, scutum & lanceam portet. Occurrit non semel in Capitibus Karolinis, & Lege Salicâ. Sed valde dubito an respondeat voci Græcobarbaræ.

ΜΑΛΩΜΑ.

Μάλωμα. Bellum. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΑΛΩΤΟ.

Μάλωτο. Pro αἰχμάλωτο. Captivus. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΑΜΑ.

Μάμα. Μamma. Mater. Martyrologium in Mamante. δούτις τοῦ πῦρος ἡπιοτο τῷ χρόνῳ, καὶ τῷ ἀμμίαν ἀπὸ γλώττης μάμα πωσαγορεύει. ἔτο δὲ τῇ ῥωμίων ἀσπλίῳ τῷ μητίει δὴ λαί.

ΜΑΜΗΡΑ.

Μαμηρά. Rhazes lib. de Peste, cap. XI. ἀκόρε ἐλθα, καὶ ἐβῆν ἡμῖμα, μαμηρά, τετρία, αἱματῆς, ἰάρεν, σῆχαρ κεκαυμένοι.

ΜΑΜΙΑΡΙΟΝ.

Μαμιάριον. Forpicula. In Lexico Stephani. ἐπεμίδας, μαμιάριον, ψαλίδιον.

ΜΑΜΜΕΤΕΙΝ.

Μαμμεύειν. Nutrire. Educare. Glossæ Græcobarbaræ. ἐγὼ ὁ κἀνθαρεῖν ἢ μαμμεύσω, ἢ νὰ αἰαθρήσω αἶνον.

ΜΑΜΜΟΤ.

Μαμμῶ. Glossæ Græcobarbaræ. μαῖα. ἡ μάμμη. ἡ μαμμῶ.

ΜΑΜΟΥΚΩΔΗΣ.

Μαμωκώδης. Ridiculus. Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. ἐθεῖλο γὰρ τὸ σκληρικὸν πῶτα. Ἐμαμουκώδης ὁ βασιλεὺς πτόσωπας, καὶ ἡ βασιλὶς, καὶ ὅσων αὐτοῖς ἐγὼ δὴ πτόσωμον.

ΜΑΜΠΑΡΙΟΝ. ΜΑΜΠΑΡΙΟΣ.

Μαμπάριον. Μαρρα. Pro μαμπάριον; ut

πρὸ μαμπήριον, πρὸ μαμπήριον: & μαμπήριον. *Mapparium*. Chrysostomus in Orat. de Circo. ἀμαπώρις ὡς ἀπνίξει πν τῷ ἀναγνώσματι ἔ' εὐαγγελίῳ διακονῶντα μαμπήριον. μή τις με δόξη γλοιόζοντα λέγειν. ἔ' ψεύδομαι. ὡς γὰρ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ εἰς τὸ μαμπήριον πεπηγότες ἔ' σημαίνοντες ἀπνίξουσιν, &c.

M A N A. M A N I T Z A.

Μάνα. five, μάνας. *Mana*. Mater. Anthos. εἰς τὰς ἐκτὴν χρόνους τ' βασιλείας ἔ' κωνσταντίνου, ἀντ' ἃ μα με τὴν μάνα ἔ' τὴν ἐρήνῳ, γίνεται ἡ ἐδόμη ἀγία συνόδος εἰς τὴν βιθυνίαν. *Glossæ Græcobarbaræ*. ἀγάλαξ. ὁμότητος. ὅπως ἐβύζασεν εἰς μίαν μάναν με ἄλλον, ἔ' εἰς τὰ αὐτὰ βυζία. *Luitprandus in Legat. Adeo impotentem & transfiguratum revertenti ad palatium sibi præcepit occurrere, ut obviantes mihi, quæ prius in stuporem mentis mulieres versa, Mana, Mana, clamabant, miseriam meam, rugnis pectora tunsæ*. Cedrenus. εἰς αὐτὸ τὴν καὶ αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, ἔ' δὴ πρὸς αὐτὴν διαβόησεν τὸν αἰχρὸν τῆς τοῦ δένδεριν ἡρετο, ὅποι ποτὶ ἐτύγχανεν ὧν, ὁ δὲ πρὸς τὴν μέναι ἐφθον ἐναι. τὴν δὲ ἑσποιναι ἔ'τω καλῶν θεοδώρειν. In *Poëmata Græcobarbaro*.

— μάνα πρὸς τὴν μάνα.

Vbi, μάμας, rescribendum censet; viri eruditius, Melior Goldastius. Nō recte. Huius diminutivum μανίτζα. *Anonymus de Amor. Callimachi, & Chrysorhoes*.

ἡκαστον τὸ παιδὸς πάλον, λέγει μανίτζα κατ' ἑ.

M A N A P A.

Μανάρα. *Securis. Italicum. Manapa*. Nicetas in *Andronico* lib. 11. οἱ παρὰ.

εἰμένοι αὐτῷ βάραντοι πρὸς μανάρας καὶ πρὸς αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν.

M A N Δ A T O N.

Μανδάτον. *Mandatum*. *Basilic. Eclog. VI.* ὁ ἐγχειρῆς αἰτηφωνησάσης βοηθεῖ, καὶ μὴ ἔχη κατ' αὐτῆς τὴν περὶ ἔ' μανδάτου ἀγωγὴν. *Euagrius lib. 11. cap. 1V.* θείων ἔ' προσκυνημένων ἡμῶν μανδάτων κατὰ πεμπμένην τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. *Achmes cap. CXXVII.* μανδάτον ἐναντίον διέχεται ἐξ ἐναντίων. *Iterum occurrit apud eundem capp. CXXIX. CCLIV.* Apud Iureconsultos Græcos passim.

M A N Δ A T O P.

Μανδάτωρ. *Mandator*. Apud Iureconsultos Græcos. *Constantinus Lascaris Grammat. lib. 111.* πρὸς ῥωμαϊκὰ φυλάττει τὸ ὦ, καί εἰς αὐτῶν, πρὸς αὐτῶν, μανδάτωρ, διαπάτωρ. *Suidas.* πρὸς τὴν πρὸς τὴν, ὁ μανδάτωρ. *Idem alibi.* μανδάτωρ, εἰδὲ ἀξιώματι. *Mauricius in Strategicis.* ἐμπροσθεν ἡ τῆς μετῶν πεπατάσιν καμπιδέκτωρ, καὶ ὁ μανδάτωρ. *Idem.* περὶ προδωμένης τῆς ἄρχοντος ἅμα τῷ βάνδοφῶρ, καὶ μανδάτωρ, καὶ καμπιδέκτωρ. *Leo in Tacticis.* διαποτάτοι, καὶ μανδάτωρ.

M A N Δ A T O P E T E I N.

Μανδατωρεύειν. *Mandare*. *Mandatum* agere. *Iustinianus Novell. 1V.* καὶ εἰ μὲν παρόντες αὐτῷ τόχοιεν ἀμφότεροι, ὅτε περὶ τὴν, ὅτε ἐγχειρῆς, ἡ μανδατωρεύσας, ἡ αἰτηφωνήσας, ταῦτα ἐκ παλαιῶς φυλάττει τὸς τῶν.

M A N Δ P A.

Μανδρα. *Monasterium*. *Theodorus* Ss iij *Ana-*

Anagnosta Eclog. I. *ὁ δὲ λαὸς ὁ θάνατον*
σι, ἐκ τῆς συμειῶν *μαύδρας* ἐλθόν.
τῷ σύλῳ ἐπέβη *τῷ* ἐν τῷ ἀνάπλῳ. Hinc
δεχμαυδρίτης, eius præfectus: de quâ
 voce jam ante à nobis dictum est.

ΜΑΝΔΑΤΙΟΝ.

Μανδύλιον. Mantile. Codinus de Of-
 fic. ἐν δὲ τῇ δέξτερά βλάδιον κἀδίκι ἰοι-
 κῆς, δὲ δειμένον *μῦ* *μανδύλις*. Cedrenus.
 ἐξ ἧς *μανδύλια* ἐρίπτην. Moschopolus.
χειρόμακτρον, τὸ *μανδύλιον*. Et apud Ach-
 metem cap. CCXXIV. inscriptio est,
πρὸς τοὺς Φαλαίῳ, καὶ χειρόμακτρον,
ἥτοι μανδύλιον. At Suidas certe ineptus
 nimis, qui Latinæ voci etymon querit
 in Græciâ. *χειρόμακτρον*, ὃ *πρὸς* ῥωμαίοις
καλοῦνται μανδύλιον, *πρὸς* τὸ μάτην τιλ
 ὀλλῶ.

ΜΑΝΑΤΟΝ.

Μανδύον. Germanus in Hist. Eccles.
 τὸ ἥ *μανδύον* ἐμφαῖνον διὰ τῆς ἀπολελυ-
 μένης ἀπλώσεως τιλ *πικρῶς* τῆς τῶν
ἀγέλων μιμήσεως, καὶ τῇ ἀγέλικῃν *αἵμα*
λέγεται. Codinus. καὶ οἱ μὲν *δεξιτερὴς* εἰς
προσκύνησιν ἔβασιλῆως, ὡς ἐρηται, ἐρχό-
 μενοι *ἐξ* τῶν ἐχόντων *μανδύον* αὐτῶν *πρὸς*
μὲς, *προσκύνησιν* αὐτῶν. Aliàs *μανδύας*, &
μανδύη, dicitur, apud Artemidorum,
Hesychium, Pollucem, Suidam.

ΜΑΝΕΙΗΛΙΟΝ.

Μανήλιον. Manuale. Mantile, Suidas
 in Etymologico. *μανήλιον*, *μανειήλιον*,
 ἢ *μανήλιον*, τὸ ἀπογράφον τὰς μάγας, τῶν
 πρὸς τὰς χεῖρας.

ΜΑΝΖΗΡ.

Μανζήρ. Papias. Manzer, filius scortii.
 In Disputat. Gregentij. *μη* τίς σε *πε-*
πλάνηκεν, ὅτι ὁ λόγος *ἐξ* θεῶν, ὁ καταβάς

ἐκ τῆς ἀρετῆς, ὅτι ἐχρημάτισε θεὸς *ἐν* ἡμῶν
μη γένῃσι *πρὸς* τῷ *μανζήρ*. Cedrenus.
 ὅτι περὶ ὁ δὲ συστῆς *μανζήρ* ἐκ δαίμων *φρονή-*
μαί, *μελῶν* ὁμασιν.

ΜΑΝΖΙΖΑΝΑ.

Μανζιζάνα. Vide *μαζιζάτιον*.

ΜΑΝΙΑΚΗΣ. ΜΑΝΙΑΚΙΟΝ.

Μανιάκης. Monile. Torques. Suidas.
μανιάκης, ὃ *ἐπὶ* αὐχίνῳ *κόσμος*. Glos-
 se Latinogræcæ. *Torques. μανιάκης.* He-
 fychius. *κλοιὸς*, *μύρ* *τῆς* νεῶς, ἡ *ἐπι-*
τραχήλι *δισμός*, *καλλὰ* *ἥτοι* *μα-*
νιάκης. Iterum. ὁρμίσκοι, *ἐπι* *τραχήλι*
κόσμοι *γυναικῶν*, ἡ *μανιάκης*, ἡ *ἐπιδέ-*
ρα. Auctor Anonymus apud Sui-
 dam. *μανιάκης* *καὶ* *ἐπι* *χειρὶ* *ἥτοι* *καθῶς*
μη *μένοι*. Hispanis *Μανγα* est armilla,
 sive brachiale. Etiam dicebant *μανιά-*
κιον. Hefychius in *μυώσκοι*. *πίπτα*, *ἐπι-*
τραχήλι, *μανιάκια*, *ἐπιδέρα*. Constat.
 de Admin. Imp. *φορῶν* *καὶ* τὸ *πνεῦμα*
διὰ *πινυκιδίων* εἰς τὸν *τραχήλον* αὐτῶν *δι-*
κλῶ *μανιάκις*. Iacobus Diaconus in vi-
 tā S. Pelagii. *ἢ* *πλήρη* *φαντασία* τῶν *παί-*
δων *καὶ* τῶν *χρησίων* τῶν *μετ'* αὐτῆς *φορέν-*
των *ἰματισμὸν* *πολυτελῆ*, *καὶ* *μανιάκια* *χρῶν*,
ὅτι *ἐπὶ* τὰς *τραχήλους* αὐτῶν.

ΜΑΝΙΑΞ.

Μανιάξ. Idem, quod *μανιάκης*. Glos-
 se Græcolatinæ. *μανιάξ. Tortile. Circus.*
Circulus. Achmes cap. CCLVIII. *ἐὰν*
ἴδῃ *πρὸς* ὅτι *ἐφ' ὅροις* *μανιάκα* *ἀπὸ* *λίθων* *καὶ*
μαρμαριῶν *ὁρῶν* *ἀξίωμα* *ὑπερέχον* εἰς
διοίκησιν *λαῶν*. Ita corrigo. Male hodie
 editur *μανιάκι*. Nisi quis *μανιάκις* *ma-*
lit, quod erit *μανιάκιον*. pro more scri-
 bendi tunc vsitato,

ΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Μανίζειν. Vide, *δυσπυργαίν*.

ΜΑΝΙΞ.

ΜΑΝΙΚΑΡΙΟΝ.

Μανικάριον. Aeris species. Occurrit apud Myrepsum lib. de Pulveribus, cap. xxi.

ΜΑΝΙΚΕΛΙΟΝ.

Μανικέλιον. Diminutum à μανίκιον. Achmes cap. CLVI. ἐν δὲ τὰ λεγόμενα μανικέλια, καὶ περικνημίδας, ὁρήσῃ χαρὰν ἐν σπέρματι ἐν πῆς δάλοισι αὐτοῦ. Basilus in Naumachicis. τὸ ὅτι πρὸς αὐτῷ τῷ σκαλμῷ δέρμα, ἄσκαμα, τὸ παρ' ἡμῖν μανικέλιον. Corrigendæ sunt Glossæ Basilic. μανικέλιον, τὸ πῆς κόπας περικνημίζον σκυτόν, ἢ ῥάκ, ὅμοιον μανικίῳ. Corruptum est, quod editur. ἢ ῥάκ, ὁ μόνον μαγισκῶ.

ΜΑΝΙΚΙΟΝ.

Μανίκιον, sive μανίκιν. Manica. Moschopolus. χειρὶ δωδὸς χιτῶν, ὁ χειρίδας ἔχων, ἥτοι τὰ κεινῶς λεγόμενα μανίκια. Cedrenus. τὰ μανίκια τὴ δεξιᾷ χειρὶ αὐτῶν ἔβαψαν. Codinus de Offic. ὅπερ καὶ Φορῆ ὁ βασιλεὺς ἀνδ' ἑωγῆς, ἔκρεμαμένα τὰ μανίκια δέχουσι μέχρι τῆ ἀσφαλῶν. Achmes cap. CXXX. τὸ περσικὸν μανίκιν ἔκτετα καμίσιν εἰς κατὰστασιν καὶ παύαζιν ἔβιν κρένει. Hodie corruptè editur, περσικὸν μανιάκιν. Nos rectè correximus. Sic in Glossis Græcobarbaris invenio. ἀδάκχον, μανίκιν λινόν παλμμίζον.

ΜΑΝΙΤΖΑ.

Μανίτζα. Vide μάνα.

ΜΑΝΝΑΚΙΟΝ.

Μαννάκιον. Idem quod μανιάκης. Theocriti Scholiastes Idyll. xi. μανόν, ἐστὶν ὁ περὶ ῥαχίλιν, ὁ σμῶν, τὸ λεγόμενον μαννάκιον.

ΜΑΝΟΚΙΑ.

Μανόκια. Phortius πρὸς τραϊ. πρῶτον, μα]. lib. i.

καὶ ὅλη ἡ πύχνη ῥέπη,
οἱ τέκτονες μὲν ὡς πρέπη,
μανόκια τὰ χειρῶν.
τὰ κλέβον, τὰ πηλοκτῆσι.

Et mox iterum.

καὶ ὅταν μὲν ἔν πρήσῃ,
πρῶτα χόνδρος τὰ χειρῶν,
μανόκια ἀπὸ κλαρίων,
τὰ πῆς μετ' ὀρνίθων.

ΜΑΝΟΤΑΛΙΟΝ.

Μαντάλιον. Candelabrum. Philotheus in Diaconico. Ἐὸ ἀδελφόν, ἵνα τῇ διεξιότητι αὐτῶν κατέχων μαντάλιον μετὰ λαμπρότητι ἡμετέρας. Pentecostarium. πεντηκώστης ἐνὸς τῶν κληρικῶν μετὰ λαμπρότητι καὶ μανταλίων ἑμπορεῖν ἔχει. Nicetas in Isaacio, & Alexio. καὶ τὰ ἀγία σκεπασμάτα τὰ πολύψαμα, τὰ ἐκ σύρματι καὶ χρυσῷ ὄντα, ταῦτα μαντάλια, ἔκτετα δηλαδὴ. Malaxus in Hist. Patriarch. μαντάλια διὰ χρυσῶν, ἔκτετα πολύψαμα λαμπρὰ καὶ χρυσῶν ἱερῶν.

ΜΑΝΣΙΟΝΑΡΙΟΣ.

Μανσιονάριος. Mansionarius. Gregorius Dialogus de Vitis Sancti. lib. iii. ὁ ὅτι διέσολος φανερὸς αὐτῇ κατ' ὄναρ, εἶπε πρὸς αὐτὴν. ἀπῆλθε εἰς τὸν πρῶτον ἀνδρῶν τῆς ἐκκλησίας, τὸν λεγόμενον πρῶτον, τὸν μανσιονάριον, καὶ αὐτὸς δεῖξαι σοι τὴν ὁδόν.

ΜΑΝΤΑΤΑ.

Μαντάτα. Pro μαντάτα. Mandata. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπαγγελίας, μινύματα, μαντάτα, μανταφορές. Occurrit illic pluries.

ΜΑΝΤΑ.

ΜΑΝΤΑΤΟΦΟΡΟΣ.

μανταφόροϛ. Legatus. Qui fert mandata. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγελιαφόροϛ, πρεσβευτής, μανταφόρος. Achmes in Introduct. in Astrolog. καὶ ἀγαθοσύλῳ μανταπόφορῳ, καὶ τῶν δεχόντων, καὶ εὐφροσύλῳ βασιλείων. Eieutherus Zebelenus de Formâ & Constitut. Corp. ταχυδρόμος, μανταφόρος, καὶ ἀποκρισιάρχης.

ΜΑΝΤΕΙΑΑΙ.

μαντείλα. Mantilia. Iulius Pollux lib. VII. cap. xvi. λάσια ἐκάλουν τὰ μαλλὺς ἔχοντα χιτῶνα κληῖρα, ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητοϛ, ὥστε εἶεν κωλύει τὰς ὀνομαζόμενας μαντείας καλεῖν ἔτω.

ΜΑΝΤΕΛΩ.

μαντῖλῳ. Italicum, Mantello. Corona pretiosa. μαντίλῳ. Pallium. πέπλον.

ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑ.

μαντζουράνα. Italicum, Magiorana. Amaracus. Corona pretiosa. μαντζουράνα. ἀμυράκις, ἀμάρων.

ΜΑΝΤΙΑΑΚΙΟΝ.

μανηλάκιον. Mantile. Smaragda in Epist. ἐλῶν τοῖς ἀσθενήσασιν ἀπὸ τῆς ὥρας ἀπὸ μικρῶν ἐσθύμενοι ἐξ μανηλάκια, καὶ θεῖται ὡς μικρὴς καὶ ἀδελφῆς.

ΜΑΝΤΙΣΣΑ.

μάντισσα. Vates fœmina. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρχεῖα μαίτις μάντισσα τῆς γράφει καὶ ὁδῶ.

ΜΑΝΤΡΙΖΕΙΝ.

μαντρίζειν. Acervare. Cumulare. Glossæ Græcobarbaræ. αἰέσκοντι, ἡυλίζοντο, ἐμαγνέζονταν, ἐσθαρβύονταν, ἐμαζόνταν.

ΜΑΞΙΛΑ.

μαξίλα. Maxilla. Glossæ Basilic. μάξιλα. παγών. Φάινωμα. Occurrit inter lemmata capitum Gregorij de Vitis Sanct. lib. II. πρὶν ἢ δισκομῶντων ἀδελφῶν, καὶ ἀπὸ μαξίλας ἢ ἀγίης ἰατρῶν. Sed illic pro alapa accipiendum.

ΜΑΞΙΛΑΡΙΟΝ.

μαξιλάριον. Maxillarium. Pulvinus. Achmes cap. CCXLV. εἰς ἰδίῃ τις ἐπὶ τὸ λεγόμενον μαξιλάριον ἐκαλεῖσθαι πλέον ἢ ἡ, χαρῆς. ὅτι τῶν προσωπίδων διὰ τὰ αὐτὰ, πολλὰκις ἢ ἐπὶ παλαιὰς κέλεται. Et postea. ὁ βασιλεὺς εἰς ἰδίῃ ἐπὶ νέον μαξιλάριον ἔχει, νέον δὲ ἄλλοι ποθέμενοι ὑψώσθαι.

ΜΑΠΑ. ΜΑΠΠΑ.

μάπα, & μάππα. Mappa. Iustinius Novell. cv. μὲν ἐκείνῳ ἢ δούτῳ ἀξίον τῶν τῶν ἀμιλλητῶν ἱππῶν, ὡς δὲ μάππας προσωποῦσι. Cedrenus. καὶ δὲ τὸ παῖδα τῆς εὐαχίας τὸ ἐν χειρὶν ἐκμαγεῖν, ὃ καὶ μάππας καλεῖται, ἐξ ἧς καὶ μανδύλιον, ἔριπτον. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. ὡς π. καὶ εἶπε ὡς μάπα ἀσθρομένη π. ἐμὲ ἀσθρομένη διηκουμένη. In Turcogreciâ Crusij invenio, μάπα. Pila.

ΜΑΠΠΑΡΙΟΣ.

Μαππαρίοϛ. Mapparius. Qui map-pam in Circo mittebat. Cedrenus. ὅπερ ὑποδεχόμενοι ὁ μαππαρίοϛ πρὶν ἀγῶνα παρεσκεύασεν. Corrigendæ sunt Glossæ Basilic. μαππαρίοϛ καλεῖται, μαππαρίος ἡς ὦν, ὃ τῇ χειρὶ δεικνύων καὶ δὲ ἐπὶ τῆς, ὅτι ἐκείνῳ ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ ὑπαῖοι εὐχεῖσθαι πρὶν, ἐμὲ τῶν εὐαχίαν ῥίπην τὰ τῇ χειρὶν ἐκμαγεῖα, ἄπερ τῇ

τῇ ῥωμαϊκῇ Φωνῇ μάππαι λέγεται. καὶ
 πῶτα ἀναλαμβάνομεν ὁ δὲ τὸ π-
 τὰ γμέν ὡς σῶμα, εὐθείας τ' ἀγῶνα
 ἐπέπλεσε. καὶ Διὰ τῆς ἐλέγχο ὁ ποιῶν
 μαππᾶδαι. Pessimè laborat hodiè hic
 locus quā ab interpūctis, quā à verbis.
 Nicetas in Alexio Angelo, lib. 111.
 ἐπεὶ δ' ἐφεισκή καὶ ῥος καὶ ὄν ἔδει πρὸς
 τ' ῥέχειν ἡμέδα τὴν γυμνικὴν ἐκπλέ-
 σοντας Διάυλον, ὁ μὲν ὑποδύς πὺν μαππᾶ-
 ριον εὐνῆχ, πῶ μέσῳ ἐληχῶς χώραν,
 εἰς βραχίονας πᾶς χεῖρας ἀνέκαλυψε.
 Glossa Latinogræca. Transenna. ὕ-
 πωληγξ. ἀπυλλαγή. μαππαρῖς σημεῖον.

Μ Α Π Π Α Σ Θ Α Ι.

Μαππᾶδαι. Mappā signum dare in
 Circo. Glossæ Basilic. ἐώθησαν ἐν τῷ
 θεάτρῳ οἱ ὑπαῖοι εὐωχεῖσθαι πρὸς τὸν, καὶ
 μὲν πῶ εὐωχίαν ῥίπτειν πᾶ τ' χειρῶν ἐκμα-
 γῆα, ἅπερ τῇ ῥωμαϊκῇ Φωνῇ μάππαι λέ-
 γεται. καὶ ταῦτα ἀναλαμβάνομεν ὁ δὲ
 τῆς πτὰ γμέν ὡς σῶμα, εὐθείας πὺν
 ἀγῶνα ἐπέπλεσε, καὶ Διὰ τῆς ἐλέγχο ὁ
 ποιῶν μαππᾶδαι. Ita corrigendus ille
 locus, ut monui in μαππᾶρι.

Μ Α Π Π Ι Ο Ν.

Μαππίον. Mappa. Matta. Storea.
 Glossæ Servij. Matta. μαππίον.

Μ Α Ρ Α Ν Ι Σ Κ Ε Ι Ν.

Μαράνισκεν. Pro, μαράνιν. Glossæ
 Græcobarbaræ. μαράνιν. σήπαι. Φθέρφ.
 μαράνισκει. σπινίσκεν. χαλᾶ.

Μ Α Ρ Α Τ Η.

Μαράτη. Templum maius. Theo-
 dosius Zygomalas in epist. ἱσμαγιδίον
 ἐστὶν ἱερὸν ἀγαλμῶν μικρὸν, μέγα μαράτη
 λέγεται. Idem est ἱμαρέλιον, de quo
 supra.

Μ Α Ρ Γ Α Ρ Ι Τ Α Ρ Ε Ι Ν Ο Ν.

Μαργαριταρεῖνον. Margaritatum. Co-
 dinus De offic. aule Constantinop. πρὸς
 διὰ ὑποδήματα αὐτὰ διβολέα, χρώματ'
 ὀξείας, ἐλδκῆ, ἔχοντα αἰέτας μαργαριτα-
 ρεῖνας ἐν πλαγίων τε ἐπὶ τῶν ταρσῶν.
 Occurrit illic sepius.

Μ Α Ρ Γ Α Ρ Ι Τ Α Ρ Ι Ο Ν.

Μαργαριτάριον. Pro μαργαρίτης. Anna
 Commena lib. 111. ἐγκέλιπον χρυσᾶν
 μὲν μαργαριτάριον.

Μ Α Ρ Γ Α Ρ Ι Τ Η Σ.

Μαργαρίτης. Margarita. Ita appella-
 bantur micæ, quæ à consecratione ex
 sacramento patinæ sive calici adhæsis-
 sent. Scilicet quia tam pretiosæ essent.
 In Liturgiâ Chrysostomi. μὲν διὰ πῶ
 δόπουσιν, εἰ σὺ ἐπὶ Διάκονος, εἰσέρχεται ὁ
 ἱερεὺς εἰς πῶ πρὸς τὴν, καὶ μεταλαμβάνει τὸ
 ὑπολοιφθὲν ἐν τῷ ἀγίῳ ποτηρίῳ πρὸς
 χῶς καὶ εὐλαβῶς, ἐ δὲ πωλῶν τ' ἄγιον πο-
 τήριον τρεῖς, καὶ ὅρα μὴ μείνῃ τὸ λεγόμενον
 μαργαρίτης. Germanus in Hist. Ecclef.
 ἡ ἀγία τεράπεζα ἐστὶν ἀντὶ τῆς τραπέζης τοῦ
 χρυσοῦ ὅν τοῖς μύσαις. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ μαρ-
 γαρίται, πᾶ θεῖα λόγματα τῆς διδασκα-
 λίας τοῦ χρυσοῦ πατρὸς πρὸς τὴν μαθηταί.
 Et domus quoque quedam Impera-
 toris ita dicta. Ioānes Scylitza in Hist.
 καὶ εὐθὺς παροξύνει αὐτὸν καὶ τὴν καὶ
 ἐν τῇ τῶν βασιλείων οἰκῶν, ὅς μαργαρίτης
 κατονομάζει. ἔμφρετον τῆτον πεποίηκεν ὁ
 πατήρ.

Μ Α Ρ Γ Ε Λ Λ Η. Μ Α Ρ Γ Ε Λ Λ Ι Ο Ν.

Μ Α Ρ Γ Ε Λ Λ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Ο Ν.

Μαργέλλη. Margella. Corallium. Ex
 Gallico, Morgelline. Intellige autem
 speciem anagallidis, quæ rubore co-
 rallium

T t

rallium

rallium mentitur, & *κωραλλία* Ægine-
ta dicitur. Sed Barbara Græcia à flore
ad lapidem transtulit, & cōfudit prop-
ter synonymiam. Glossæ Græcolati-
næ. *κωραλλιον*. *Margella*. Errāt viri docti,
qui à margaritā nequeunt distinguere.
Hinc *μαργάλλιον*, fimbria è margellā,
sive corallio. Codinus de Offic. τὸ *μαρ-
πάριον* αὐτὸ *κόκκινον*, μὲν *μαργαλλίων*. Oc-
currit apud eum pluries. Balsamon ad
Concil. vi. Can. xxvii. ἀλλὰ τὰ *πλυ-
τλή* *χευπούφαντα* *θηβηλήματα*, τὰ *δη-
μοτικῶς* λεγόμενα *μαργάλλια*, *χάμμα-
τα*, καὶ *αὐτίπανα*, καὶ τὰ ἐκ *κωρύχλης*
πορφυρίζοντα *ιμάτια*. Idem ad Concil.
vii. Can. xvi. ἔπληνὰ ἐπρόχρσα *θη-
βηλήματα* *προσπίθισαν* ἐν *τοῖς* ἀκροῖς τῶν
ιματίων, ἤτοι *μαργάλλα*. Moschopulus.
λῶμα, πὲρ' ἅκρῃς ἱνὸς ἐκπεπλεγμένον, καὶ
οἰοῖναι ὀρίζον αὐτὸ, ὡς τὸ *κοινῶς* λεγόμενον
μαργάλλιον. Hinc *μαργαλλόχαμμον*. Co-
rallio fimbriatum. Cedrenus. τίπτε γὰρ
λεγόμενον *σρατήγιον* ἀνακαθάρσιναι ἐκέ-
λευσε, καὶ τὰς τῶν *πολλῶν* κεφαλὰς σκέπε-
σαι μὴ *διὰ* *γεσμμάτων*, ὡς νῦν, ἀλλὰ
διὰ *μαργαλλογεσμμάτων* ἐθνίων ἐκ βύσσου
πορφύρεας ἐξυφασμένων. Ita coniugo : nā
hodiè editur, *διὰ* *μεγαλογράμμων*.

ΜΑΡΙΑΛΕ.

Μαριάλε. *Mariale*. Liber continens
horas B. Marię. Hermodorus Lestarchus
in epistolā ad Zygomalam. *πέμ-
πω σοι τὸ μαριάλε*. τὸ ἄλλα παρέξει τις
τῶν ἐνέτιγσι *φίλων* *ἀποκριθῆναι*. Idem
in aliā. *πέμπω σοι τὸ μαριάλε*. τὸ δ'
ἄλλα ἐγὼ ἐνέτιγην *κομιθῆναι* *πιήσω*.
Iterum. *τὸ μαριάλε ὑπέχρητό μοι* τις τῶν
ἐνταῦθα φίλων *πράχαιν*.

ΜΑΡΚΑ.

Μάρκα. *Italicum*, *Marca*. *Territoriū*.

ut, *Marca d' Ancona*. *Marca Trevisiana*.
Bessarion in epist. *μακαριώτατι* *πά-
πας* ἐ ἐγὼ γράφομεν τὸν *λεγάτον* τῆς
μάρκας ὅπως νὰ σῶς *βοηθήση*.

ΜΑΡΚΕΣΙΝΗ.

Μαρκεσίνη. *Marchionissa*. *Marchio-
nis* vxor. Georgius Logotheta in
Chronico. ἐρώτων δὲ θήλειον ἡγήατο,
ἐξ ὅτου ἡ σύμβουλος αὐτῆς ἐρῶν ἐξ ἀν-
θρώπων ἐβλήθη. μάλα δὲ τῆς ἐξ ἰταλίας
μαρκεσίνης.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.

Μαρκεσίος. *Marchio*. Ex *Italico*,
Marchese. Constantinus de Administ. Imp.
καὶ μὲν τῆς ἡλθον διὰ *βεργωνίας*
τῆς *μαρκεσίου* πρὸς *παπῖαν*. Nicetas in
Man. Comneno, lib. vii. *θη* τῆς
γὰρ μὲν τὸν *μόντης* *Φεράντης* *μαρκεσίον*, *δ-
ηλοῖα* καὶ *δ' ἐπὶ* *κομῶντα*, καὶ *μέγα*
δ' ὠνάμενον. Occurrit apud illum plu-
ries. Gregoras lib. i. ὁ δὲ *μόντης* *Φεράν-
της* *μαρκεσίος* μέχρι *θροναλονίκης* *τῶν*
ἐφοδον *ποιησάμενος*, &c. Sed non fuit
hoc olim ita magna dignitatis nomē,
ut nunc est. Clarè docet idem Grego-
ras lib. vii. ἡ δὲ *πρὸ* *μαρκεσίος* *τάξις* ἐ
τῶν *ἐπισημῶν* ἐστὶν *ὡς* *λατίνοις*, ἀλλ' ὅπερ
ἐν *τοῖς* *σρατῶμασι* ὁ *τῶν* *βασιλικῶν* *κα-
τήλων* *σημῶν*, *πῶς* *ὡς* *λατίνοις* *μαρ-
κεσίος*.

ΜΑΡΚΙΑΤΟΝ.

Μαρκιάτον. Alexander Trallianus
lib. i. cap. x. οἷον *νάρδιον* *μῦρον*, ἡ *γλεύ-
κινον*, ἢ τὸ *μαρκιάτον* *καλέμενον*.

ΜΑΡΚΟΝ.

Μάρκον. Biton in Mechanicis. *πυ-
χάνει* δὲ καὶ *πρὸς* *ταῖς* *σφαλαῖς* *ικανὸν* *πῦρ*
μάρκον.

ΜΑΡΜΑ-

ΜΑΡΜΑΡΑΡΙΟΣ.

Μαρμαράριος. *Marmorarius*. Corrigenda sunt Glossæ Græcolatinæ, in quibus malè editur, μαρμάριος. *Marmorarius*. Scribe, μαρμαράριος. Manifestum mendum est.

ΜΑΡΜΕΝΙΟΣ.

Μαρμένιος. Corona pretiosa. μαρμένιος. *Marmoreus*. μαρμαρίνιος.

ΜΑΡΟΥΔΙΟΝ.

Μαρέλιον. Vide μαιέλιον.

ΜΑΡΡΟΝ.

Μάρρον. *Marra*. Hesychius. μάρρον, ἐργαλεῖον σιδηρῶν.

ΜΑΡΣΑΠΑΣ.

Μαρσάπας, sive μαρτζάπας. Italicū. *Marzapane*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμύλν, πλακοῦωτ. ἑδ. Γεωργία, καὶ ἰδέα πλακοπίτης, ὁ λεγόμενος μαρσάπας. Et mox iterum. τῆς πλακοπίτης, ἡ γυνὴ μαρτζάπᾶ.

ΜΑΡΤΖΑΔΕΣ.

Μαρτζάδες. Mercatores. E Gallico, *Marchands*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγοσπέρται, οἱ τὰς πλῶνας μελῶνόντες τὰ πύλη. ὅπῃ κἀμνησιν νῶσιν τὰς πλῶνας, ἡτοι μαρτζάδες. Iterum alibi. καππάνοι, ἀγοραπωτάδες, ἡτοι μαρτζάδες.

ΜΑΡΤΖΙΚΑΤΛΟΣ.

Μαρτζικαυλ. *Matriculus*. *Matricularius*. Suidas in Etymolog. μαρτζικαυλ. Πρωχός. Sed corrigendum puto. μαρτζικαυλ. Gregorius Turonensis, lib. vii. cap. xxi. *Nonnulli etiam matriculariorum & reliquorum pauperum pro scelere commissio rectè cellula conantur evertere*. Occurrit quoq; apud Aïmoinum

lib. iv. cap. xxxi. *Hincmarum epist. vii. cap. xxxv. & Isidorum in Glossis.*

ΜΑΡΤΖΟΒΑΡΒΟΤΛΟΝ. ΜΑΡΤΖΟΜΑΒΟΤΛΟΝ.

Μαρτζοβάρβαλον, sive μαρτζομάβαλον. *Marteobarbulum*. Malleolus, sive securicula militaris levis, ut etiam inter missilia haberetur. Compositum ex *Martius* & *Barbulus*. Manifesta vestigia sunt. Leo in Tacticis. μαρτζομάβαλον ἐλέγετο ἡ νῦν σαλίβα. Mauricius Strateg. lib. ii. cap. xx. πξοφάρετροις, βηρύτταις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρισκίοις, καὶ ὀλίγοις μαρτζοβαρβάλοις. Modestus de Vocab. Rei Milit. *Alacriter se agunt verutis, vel martiobarbulis, quis plum-batas nominant*. Godefridus Monachus in Annal. simpliciter *Barbolos* appellat. *Cum barbolis & unceis ferreis impugnaverant eam diutius, ignem Græcum cum lapidibus desuper deicientes de turribus.*

ΜΑΡΤΗΣΙΟΙ.

Μαρτήσιοι. *Martenses*. Milites. Martyrologium in Passione Acacij. ἔχει τὸν τρόπον Φίρμα Ἰνὸς παξιαρχέντος ἔαριθμα κτ' μὲν πρὸ ῥωμαίων γλώτταν μαρτησίων, κτ' δὲ πρὸ ἑλλήνων, ἀρείων. Et mox. Φίρμα ὁ τριβέν. τ' λεγομένων μαρτησίων ἀκάκιον γραπῶτῳ ἔνεμέρα αὐτ' δίσμιον παρέπεμψε. Erant in Altà Ripà, sub dispositione Ducis Moguntiacensis, ut dicimus ex Notitià Imp. Occident. cap. xc.

ΜΑΡΤΤΡΕΙΝ.

Μαρτρειν. Martyrio afficere. Trio-dium. τῶν ἡ τὸν μέγαν (loquitur de Theodoro Tironē) ὁ δυσσεύς βρίζας ὅτι μαξιμὴν ἐμαρτύρησεν αἰκιδιάντα πρὸς

T t ij

ΜΑΡ-

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μάρτυρες. In Ecclesiâ primitivâ, qui pro religione Christianâ mortem opperebant, testimonium Christo fidei suę perhibere dicebantur. Loca & phrasēs eiusmodi crebrę apud Auctores. Constantinus Them. Orient. II. ὁ ὅτι λικινίῃς μαρτυρήσας ὑπὲρ τῆς ἰῶν χριστιανῶν πίστεως. Achmes cap. CXVIII. μαρτυρῶν ὑπὲρ πίστεως ἀπικεφαλίδθη. Iterum cap. CCXVII. ὑπὲρ χριστῆ μαρτυρήσῃ, ἥ ὀνομαστὸς ἔσται. In Disputat. Gregentii. πάντας ἀπικτείναντες μάρτυρας αὐτῆς τὸ κυρίως μὲν ἰησοῦ χριστοῦ ἀπεργασάμενοι. Et coeperunt ex eo μάρτυρας appellari simpliciter καὶ ἐξοχλῶ. Vetus inscriptio.

FIDELIS. IN. XRO. EIVS.

MANDATA. RESERVANS. MARTYRVM. OBSEQUIIS

TYRVM. OBSEQUIIS

DEVOTA. TRANSEGI. FALSI

SECULI. VITAM.

Chromatius Dissertat. in Matth. cap. v. *In quâ significatione martyres maxime declarantur, qui propter iustitiam, fidem, & nomen Christi, persecutiones in seculo sustinent.* Eunapius in Ædesio. μάρτυρες τοῦ ἐκαλῶντο καὶ ἀσκήσαντο ἕνεκα, καὶ πείσαντες τῶν αἰτήσεων, &c. Irridet homo impius. Viros autem plerumque μεγαλομάρτυρας appellabant, ut foeminas καλλιμάρτυρας. De viris ecce in Constit. Man. Comneni. πῶν μεγαλομάρτυρα σπατηλάτῳ θεόδωρον. Item. ὡς ἔ μεγαλομάρτυρῳ γωργίῳ ἡμωμένῳ. Poitea. ὅτι τῷ μεγαλομάρτυρα περὶ τὸν εὐρὺ ἔορταζομεν. Constantinus Them. Orient. x. πλάττοντο δὲ πρὸς τὴν τῶν ἀρεστικῶν πόλιν, τὴν ἔπειτα φανερά καὶ μεγαλομάρ-

τυρῶν εὐσπατίῃ παρίδῃ. Simocatta Hist. Mauric. lib. v. cap. xvi. τῷ μεγαλομάρτυρι σιργίῳ χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων. De Foeminis, patet ex eadem Constitut. Comneni, quam citavimus. ἀπὸ τῶν καλλιμάρτυρα βαρβάρα. Et mox. ὅτι τὴν καλλιμάρτυρα εὐφημίαν πανηγυρίζομεν.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΝ.

Μαρτυρικόν. Typicum Sabæ. εἰς τὸν σίχον δὲ πρὸς τὸν ἰδιόμορον τῆς ἡμέρας, λέγομεν ἢ καὶ τὸ μαρτυρικόν. Occurrit passim illic, & in ceteris Ritualibus Græcorū. Erat autem καθίσμα. Triodion. καὶ τὴν πρώτην σιχολοχίαν λέγομεν καθίσματα μαρτυρικά ἔχει ὁ λόγος. Et quidem erant numero quatuor. Idem alibi. εἰς τὰς ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὰ πύσσα καὶ μαρτυρικά ἔχει. Et illic sepè obuium est.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ.

Μαρτύριον. Martyrium. Templum, sive sacellum, in Martyris alicuius honorem & memoriam adificatum. V. Valafridus Strab. de Reb. Eccles. cap. vi. Martyria vocabantur Ecclesie, quæ in honorem aliquorum martyrum fiebant. Syn. Laodic. Can. ix. μη συγχωρεῖν εἰς τὰ κοιμητήρια, ἢ εἰς τὰ λεγόμενα μαρτύρια, πάντων τῶν ἀρετικῶν, ἀπίστων τῆς τῆς ἐκκλησίας, εὐχῆς ἢ θεραπείας ἕνεκα. Theodorus Anagnosta Eclog. II. ὅτι θανάτῳ πατριάρχῃ λυέχθῃ δὲ σιργίῳ τὸ λείψανον τῆς ἀγίας ἀναστασίας, καὶ κατετίθη ἐν τῷ μαρτύριῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τοῖς δρομίοις ἐμβόλοις. Sozomenus lib. II. cap. xxvi. ἀμφὶ τὴν τρίτην διὰ καὶ τῆς καισαρινῆς ἡγεμονίας ἐξεργασθέντῳ τῷ ἐν ἱεροσολύμοις νεῷ περὶ τὸν κρηνὶς χώρον, ὃ μέγα μαρτύριον περὶ τοῦ

γορεύεται. Hieronymus in Chronico. *Eustathius Constantinopolitanus presbyter agnoscitur, cuius industriâ in Hierosolymis Martyrium exstructum est. Et mox. Constantinopoli Apostolorum martyrium dedicatur.*

Μ Α Ρ Ω Ν.

Μάρων. Lufus genus. Balsamon ad Concil. vi. Can. l. i. *ἰοικε ᾧ Δαΐ πᾶ τῶν πιέτων καυόνων θηπίμια θήνηθωῶν τὰ βασιλικά παίγνια, τὸν κομποπαίκτην διηλαδῇ, τὸν μάρωνα, τὸν ἀγγχίαλλον, τὴν ἐκ-τήχον, ἔ τὰ λοιπὰ, ὡς μὴ διάχυσιν καὶ γέλωτα ἄσμενον ἐμπιῶντα τοῖς βλίπασιν.*

Μ Α Σ Α Ρ Ι Α.

Μασαρία. Suppellex. Exstat in Turcograciâ Crusij.

Μ Α Σ Γ Ι Δ Ι Ο Ν.

Μασγίδον. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni, *ἃ μὲν ὑπάρχεις ἐγγυὲς μασγίδος, λαβὼν μανδήλιον, καὶ ἀπλωσὸν ἐμπροσθεν σε εὐχόμενος, ἵνα μὴ μιανθῇ τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ ὄχου τοῦ μασγίδος. ἃ δὲ τογχανὲς ἐξωθεν μασγίδος, ἔσθ' ἔχεις μανδήλιον, ἐκβαλε τὸ ἄνωθεν σε ἱμάτιον. Ibidem sub finem. ἐστὶ δὲ τὸ μασγίδον ἐσρωμένον, ὡς περ κλῆνη, ἵνα μὴ μιανθῇ, ὡς παλῖν τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος ἄνωθεν αὐτοῦ. Corrige Constantinum de Administr. Imp. ἔλινε καὶ δι' αἰτήσεως ἐκπέθη πρὸ τοῦ παρακλῶν μασγίδον ἐν τῷ βασιλικῷ πρατωρίῳ. In MS^{to}. scribitur μαγίσδιον. Significat autem templum, quod illi Μοσμεῖς appellant. Apud Malaxum in Hist. Patriarch. ἰσμαγίδιον scribitur. τὴν δὲ ἐκκλησίαν τῶν Φεάγων τὴν ἑκάμεν ἰσμαγίδιον. Idē est μετζίον: de quo infra suo loco.*

Μ Α Σ Τ Α Γ Ι Ν.

Μασάγιν. Pro βασιγίν, sive βασιγιον: ut μέναυλον, βέναυλον. Et talia. Rhuzanus in Paraphrasi Vatican. Constantinop. ἔφαγε τὸ μιστὸν ποτήριον τὸ μασάγιν τῆς καυδήλας, καὶ ἐτ' ἐζακίστω ἡ καυδήλα.

Μ Α Σ Τ Ι Χ Α Τ Ο Ν.

Μασιχάπιν. Alexander Trallianus lib. ix. τὸ ὄνομα τῶν ἀρετῶν ἐστὶ τὸ κοινόν, ἡ αἰσάντη, ἡ λιβυσικάτη, ἡ ἀψινθάτη, ἡ κιστάτη, ἡ μασιχάτη.

Μ Α Σ Τ Ρ Α Π Α.

Μάστραπα. Hydria. Exstat in Turcograciâ Crusij.

Μ Α Σ Τ Ρ Ο.

Μάστρο. Vide μαῖστρο.

Μ Α Σ Τ Ρ Ο Μ Η Λ Η Σ.

Μασρομήλης. *Mastromiles. Magister militum. Constantinus de Administr. Imp. ἰστέον ὅτι μασρομήλης ἐρμηνεύει τῇ ῥωμαίων Διαλέκτῳ ὁ καπιτάnius τοῦ στρατοῦ.*

Μ Α Σ Τ Ρ Ο Ρ Α Σ.

Μάστρορας. Anonymus De bello sacro, *αὐτὸς ἦτον ὁ μάστρορας καὶ πρωτοσύμβολός τῶν.*

Μ Α Σ Τ Ω Ρ.

Μάστωρ. Vide μαῖστωρ.

Μ Α Τ Α Ι Ο Τ Ε Κ Ν Ο Ν.

Ματαόπικνον. Proles ex scortatione aut adulterio suscepta. Glossæ Græco-barbaræ. *ματαόπικνον, ὅτι ἐπὶ πόσιν, ἡ γὰρ ἐπὶ πόσιν τέκνον, ἡ παιδὶν, ποτύσι παιδὶν ἀμαρτωλὸν καὶ ψευδῆ.*

T t iij

Μ Α Τ Ε.

ΜΑΤΕΡΙΑ.

Ματερία. *Materia*. Athenæus lib. III. *ἡ δὲ τῷ ματερίαν ἀνεμμένῳ ποιῶν*. Iterum. *ὁ δὲ βωλητὴν καλέμεν ἄρ- τῷ πλάττει* μὲν ὡς βωλίτης, *ἔσθλ' αἰφύ- πῃ ἡ μάκτρα* ὑποπαισμένης μήκων, *ἔφ' ἧς σπινθήρ* ἡ ματερία, *ἢ ἐν τῷ ζυμῶ- δαί* καὶ ἁλᾶται τῇ καρδόπῳ.

ΜΑΤΖΙΚΟΡΥΔΟΝ.

Ματζικόρυδον. *Mafsicorudum*. Id est, massa, cumulus, sive multitudo corru- darum. Glossæ Græcobarbaræ. *ἡ κρίνον*, *ἡ γουαῖος*, *ματζικόρυδον*, *μητζικόρυδον*.

ΜΑΤΖΙΤΖΑΝΑ.

Ματζιτζάνα. Constantinus Asyn- kitus in Viatico. *μηδὲ Φαρίτω κεράμβας*, *μήπ φακὺς*, *μήπ ματζιτζάνας*, *ἡ τυρὸν*. Vide *ματζιζάνιον*.

ΜΑΤΖΟΣ. MATZOYMANΟΣ.

Ματζός. *Macer*. Gracilis. Et *ματζε- μάν*, qui graciles habet manus. Glossæ Basilicorum. *ματζεμάν*, *ἰχινόχειρ*, *μάν* γὰρ ἡ χεὶρ, καὶ *ματζόν* τὸ ἰχθύν. Corrigendus Suidas in Etymo- logico, vbi perperam est, *ματζεμά- ἰχινόχειρ*.

ΜΑΤΖΟΥΚΑΚΗ. ΜΑΤΖΟΥΚΗ.

ΜΑΤΖΟΥΚΙΟΝ.

Ματζούκη, & ματζούκιον. *Italicum*. *Mazzoca*. In παρεκβολαῖς Heronis. *ἡ ἐμπρησµὸν σπιτηδύειν* *ἂν* πυρφόρων σπ- ριτῶν, *ἔσθ' ὀρέων*, καὶ *ἂν* τῶν ἐγκυρῶν *ματζούκιον* εἰς κάσρα τὰ σκεπόμενα ὑπο- βύπρησιν ὕλης. Vide Glossarium Ri- galtij. Apud Nicetam in Man. Com- peno. lib. VII. etiam *ματζουκάκη* le- gitur,

ΜΑΤΙΝ.

Μάιν. Pro, *ιμάιον*. Glossæ Græco- barbaræ. *ιμάιον*. *μαῖν*. *δορυκάμισον*. *ῥῆχον*.

ΜΑΤΛΑΙΟΝ.

Ματλαῖον. *Matula*. *Euchologium*. εἰς *ματλαῖα* ἐλαῖς *διώδικα*, καὶ οἶνος *ὅπε* *μίτρα* *καυὰ* εἰσιν, *ὅπ' ἔβρυσος* *μὲν* *ἔσθλ'* *ἐ- λαῖς*. Et inter vasa ad oliuetum neces- saria matula quoque recensetur apud Catonem de Re Rust. cap. x.

ΜΑΤΟΥΤΙΝΟΣ.

Ματετίν. *Matutinus*. Vetus inscri- ptio.

ΑΠΕΛΕΤΘΕΡΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΛΟΥΔ. ΜΑΤ.

Hoc est, *λουδμαπαυτίνος*.

ΜΑΤΡΙΚΑΡΙΟΣ.

Ματρικάρι. *Matricarius*. *Lignarius*. Cedrenus. *λίβερ* *ἡ* *ὁ* *φλοιός* *ἐστὶ* *κυρίως*. *πῶτα* *ἔσθ'* *ματρικίον*. καὶ *ματρικαρίος* τὰς *ξύλων* καλῶς. Sed pro *matriculario* ponitur *Novell. xiii*. *παρίσσι* *ἡ* *αὐτοῖς* *αἰὰ* *ἔκαστος* *σραπῶν*, καὶ *ἂν* *τείακοντα* *μα- τρικάριοι*. *Julianus* *Antecessor* *Constitut. xiiii*. *Interesse* *pratores* *oportet*, *vi- cenos* *secum* *habere* *milites*, *ἔ* *tricenos* *matricarios*.

ΜΑΤΡΙΚΙΟΝ.

Ματρικίον. *Matricula*. Cedrenus. *μα- τρίκιον*, τὸ *πλάτν* *ξύλον*, καὶ *παχὺ*. Suidas solam dictionem ponit, nec explicat: quod facit non semel. *Ioannes Tzet- zes Chiliad. xii*.

Ἐν *ματρικίοις* *ἔχραφον*, *ἡ* *πῶσι* *ξύλοις*. *Nicephorus* *πρὸς* *ἑρμ.* *πλ.* *cap. v*. *τραπίζτης* *ὅπ' ἰλίγιοις* *γυμναίους*, καὶ *αὐ- δρίους*.

δρείας, ἧς οἱ ἀρμένιοι πασιναρίας καλῶσι, καὶ
ἐν ματρικίοις ἀπογραφῶν. Glossæ Basilicorum.
ματρικιον, ἡ ἀναγραφὴ τῶν στρα-
τιωτῶν. Corrigo, ἡ ἀναγραφὴ.

ΜΑΤΡΙΚΟΥΔΑΡΙΟΣ.

Ματρικουδάριος. *Matricularius*. Photius in Bibliotheca. ἐσραπύσατο δὲ ἔτι
ὁ ἀνὴρ ὑπὸ τῆς ἐπείρου ἄγων ἡλικίας ἔτη
πέντε. ἔτι δὲ μὲν δικηλόγῳ ὦν, ἔπειτα καὶ μα-
τρικουδάρῳ.

ΜΑΤΡΙΞ.

Μάτριξ. *Matrix*. Glossæ Basilicorum.
μάτριξ, ἀπογραφὴ καὶ ἀντιγραφὴ.
Synod. Carthag. Can. xxxiii. ὥστε μη-
δὲν ἐπισκόπον ἐξέσθαι πρᾶγμα κατὰ κε-
ρῆον ἢ ἡλικίαν ἢ ἐκκλησιαστικῆς μάτρικος.

ΜΑΤΡΩΝΑ.

Ματρώνα. *Matrona*. Cedrenus. τὰς
σώφρονας γυναικας ματρώνας ἐκάλεον.
Clemens De reb. gest. S. Petri. ἔτι πολλὰς
τῷ μέλει χρεῖσθαι προσήγαγε διὰ τὴν βασι-
μαίαν ἀνδρας, καὶ γυναικας. ὡς καὶ τὸ
ἱερῶν γυναικῶν τὰς περὶ φανερὰς, καὶ ἧς ὁ
λόγος ματρώνας οἶδε καλεῖν. Dozome-
nus lib. vii. cap. xxi. βυλομένη καὶ
βαπτισθὲν λείψαιον λαβεῖν, μέντω φασὶν
ἀντιπεῖν ματρώνας, ἡ παρ' ἡμῶν μὲν ὡς
ἐστὶν. Et illiciter quater.

ΜΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Ματρωνίκιον. *Matroneum*. Cedrenus.
ποσὴν τὴν αἰδῆς ἐφρόνιζον, ὡς μηδὲ τὴν
λαῖς τὴν γυναικῶν ὁμιλίαν, ἀλλὰ τόπους
πρὸς ἡσυχίας ἐν τοῖς βαλατείοις ἐξῶς πλῆ-
θους ἐαυταῖς ἀφορίζουσιν, ἧς ἐπὶ τῷ ματρω-
νίκιῳ καλεῖται. Anastasius in Symmacho.
Et cameram fecit, καὶ ματρωνεῖον.

ΜΑΤΚΑ.

Μαῦκα. *Meretrix*. E Fládrico, *Mocke*.

Nicetas in Andronico Comneno lib.
ii. ἔτι μαῦκα μαροπικλή, ἧς ἐνεθυ-
σία τῷ ἔρωτι, καὶ παρὰ τὴν ἑαυτῆς
νίκην, ὡς καὶ πάλαι τῆς λαμίας ὁ πολιορ-
κητὴς δημήτριος.

ΜΑΥΡΙΣΚΙΟΝ.

Μαυρίσκιον. *Moresque*. Mauricius
Strateg. lib. ii. cap. xx. βηρύττας, ἀκον-
τίοις μικροῖς μαυρισκίοις, ἔδολοις μαρ-
ζοβαρβάλοις. Malè dirimitur in MSto.
tu coniunge. Nam μαυρισκίος est adje-
ctivum, ut loquuntur Grammatici, &
ἐπιτέτα δὲ δικλῶ additur τῆς ἀκοντίοις. Ve-
teres μαυρίσκιον dixissent. Porro μαυρί-
σκιον ἀκοντίον est, *Maurisia arundo* Siliij.
Lorica interdum Maurisia pendet arundo.
Horatius.

Non eget Mauri iaculis. ---

Corrigendus est per occasionem Ior-
nandes de reb. Get. *Convenitur itaque
in campos Catalaunicos, qui & Mauriscij
dicuntur*. Hodie editur corruptè. *qui &
Mauriscij*.

ΜΑΥΡΟΣ.

Μαυρὸς. *Niger*. Corona pretiosa.
μαῦρο. *Nigritum. μέλαν*. Nicetas in Man.
Comneno, lib. vii. τῆς λευκῆς θείας ἀ-
ναχωρῶν, τῷ ᾧ μαυρῷ προσγγίζων χρώ-
ματι, εὐπερίεπας καὶ ὅπως ἐκείνη. Glossæ
Græcobarbaræ. μέλαν, μαῦρον. σκοτεινόν.
Alexius Rharturus Doctr. iii. ὁ ἥλιος
θέλει γῆνι φησὶν ὡσπερ σικετὴ τρίχιστο μαυρὸς,
καὶ ἡ σελήνη ὡσπερ αἶμα.

ΜΑΦΟΡΙΟΝ.

Μαφόριον. *Maforie*. Vestis muliebris.
Achmes cap. cclxv. ἐὰν ἰδῇ γυναῖκα ὅτι
μαφόριον αὐτῆς ἤρῃ ἀπ' αὐτῆς βία παρὰ
ἡμῶν, ἡ ὅτι κατεκίνη ὅλον, ἀποβάνειται
ὁ αἰνῆρ

ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡ χλωρίζεται, ἀπ' αὐτῆς πί-
λαιον. Et passim toto illo capite. Suidas.
κρήδεμον, κεφαλόδεσμιον, ἡ μαφόριον.
Occurrit quoque apud Palladiū Hist.
Lauf. in vitā Ammē Taor. Neque mu-
lierum tantum fuit, sed & monachor-
um. Glossæ Arabicolatinae. *Maforium*,
fascialis, (lego, *facialis*. i. e. Φακιδόλιον,) *id est angustum pallium*, quo utuntur
monachi, collum pariter atq; humeros te-
gens. Apud Cantacuzenum quoque
lib. I. cap. XL I. ubi Patriarche habitum
describit, invenies, τὸ λεγόμενον μαφό-
ριον. Nec causā erat cur ὁμοφόριον
restituere vellent viri docti. Ad con-
firmationem addūm locum ē Synodo
adversus Chrysostomum. συγκροτήσαις
σιωιδριον παντός τῆ κλήρης ἐσησε τρεῖς δια-
κόνους, ἀκάκιον, ἐδάφιον, ἰωάννην, κατηγο-
ρήσαις ὡς τὸ μαφόριον αὐτὸ κλείψαντας.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Μαχαίροπουλλον. Gladius. Græco-
barbarā. ξιφίδιον μικρὸν. ἡ ξυραφόπουλ-
λον. ἡ μαχαίροπουλλον.

ΜΑΧΑΙΡΟΦΟΡΟΙ.

Μαχαροφόροι. Milites stationarii,
qui gladios gestabant, cum alii vel ha-
stas, vel claves, vel secures. Menander
in Eclog. de Legat. πρὸς πῖς καὶ πρεσ-
βυτάσι βαλενπῖνον (εἰς εἰς ἔτ' αὐτῶν
βασιλικῶν μαχαροφόρων) πρὸς τρέπετ τὸ
φῦλον, &c. Iterum alio loco. σὺν τῷ ἡ
θεόδωρον Ἰνα, ἔνα τῶν βασιλείων μαχαρο-
φόρων, ἀξίωμα εἰς αὐτῶν στρατηγῶν περὶ εἰς.
Alibi ξιφηφόρος appellat, ut & Nice-
tas, qui etiam alibi δορυφόρος. Erant
autem gladij hi ex vnâ duntaxat parte
acuti. Apparet ex Niceta in Alexio
Man. F. οἱ μὲν δορυφόροι τὰ ὅλην τὴν ὥμων

ἐπρόπηκα ξιφῇ ὡς καθιζόμενοι κατ' ὡς γ-
και. Arriano dicuntur, οἱ ὅλην τῆς μα-
χαίρας, Dissert. lib. I. cap. xxx.

ΜΑΧΕΡΗ.

Μαχέρη. Corona pretiosa. μαχέρη.
Gladius. μάχαιρα.

ΜΕΓΑΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Μεγαδομείσικος. *Magnus domesticus*. A-
nonymus De bello sacro.

πίδ' εἰλὼν νῆνταν ἔρχον' ὅπως ἔβλεπαν τὸ
σκῆπτρον

τὸ βασιλείως ἀδελφῆ. τὸ μεγαδομεί-
σικου.

V Vilhelmus Tyrius De bello sacro,
lib. II. cap. v. *Plurimum honoratus*, &
Megadomestici dignitate (quem nos maio-
rem *Seneschallum nominare cōsuevimus*)
fungeretur officio. Perperam *Miga De-*
maftocos scribitur in Itinerario Benia-
mini. Corrige, *Megadomesticos*.

ΜΕΓΑΔΟΥΚΟΣ.

Μεγαδούκος. *Magnus Dux*. Vt μεγα-
δομείσικος. *Magnus domesticus*. Perpe-
ram est, quod *Makdocos* legitur in Iti-
nerario Beniamini.

ΜΕΓΑΘΥΜΟΙ.

Μεγαθύμοι. Cohortis nomen. Ce-
drenus. ἐξέρχον' καὶ τὴν βελγάρων, συνῶ
εἰς πῖς θεσσαλονικέσιν τὸ τάγμα τῶν με-
γαθύμων.

ΜΕΓΑΛΛΙΤΤΕΡΟΝ.

Μεγαλλίττερον. *Maius*. Glossæ Græco-
barbarā. ἀδρόπρον. καίζον. μεγαλλίττερον.

ΜΕΓΑΛΟΛΟΓΙΤΑΙ.

Μεγαλοαλογίται. Vide τετραβάλλοι.

ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΟΣ.

Μεγαλόσχημος. *Monachus*. Vide in-
fra, μοναχός.

ΜΕΓΑ-

ΜΕΓΑΛΤΝΙΣΚΕΙΝ.

Μεγαλυνίσκειν. Augeri. Crescere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδρεῖν. αὐξέσθαι. φυτὸν. ἢ ἀναγίονναι φυτὸν. ἢ τὰ μεγαλυνίσκει. Iterum alibi. αὐξασθ. ἢ ἀναγίονναι. ἢ μεγαλυνίσκει.

ΜΕΓΑΡΑΔΙΟΝ.

Μεγαράδιον. Vide κακίον.

ΜΕΔΟΣ.

Μέδος. Medo. Hydromeli. Nos ~~Mede~~ ^{Mede} appellamus. Priscus in Eclog. de Legat. ἐχορηγῶντ' ὃ ἡμῖν κ' ἡρώδης προσφαι αὐτὸ μὲν σίτε κίγχεσθ, αὐτὸ δὲ οἶνε ὁ μέδθ. ὅττι κωλέως καλύμενθ. Tageno de Expedit. Frederici I. in Turcas. Similiter omnes principes à prædicto Comite vino, medone, & animalibus multum honorati fuerunt. Andreas Presbyter in Chronico Bavarix. Commendansq. domum suam Apostolorum principi, reliquit in eâ imaginem, & ipse abiit ad bibendum medonem. De hoc ipso intelligendus Andreas Abbas de Vita Othonis Episcopi Babeberg. lib. II. cap. I. Vinum nec habent, nec quarunt, sed melleis poculis ex cerenisia accuratissime confecta vina superant Falernica.

ΜΕΘΥΣΤΑΔΕΣ.

Μεθυστάδες. Ebrij. Temulenti. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροθώρακις. μέθυσι. μεθυστάδες.

ΜΕΙΡΑΧΙΑ.

Μειραχία. Distributio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπονομή. ἀπομοίρα. ἀπομεισμός. μειραχία.

ΜΕΛΑ.

Μέλα. Podagra. Glossæ Græcobar-

baræ. τῆς ποδάγρας, ἢ ποδαλγίας, ἢ μέλας. Iterum alibi. ἀσμφῇ ποδάγραν. τῷ ἀμετακίνητῳ ποδάγραν. τῷ μέλαν ὅπῃ δὲν μετὰκινῶ.

ΜΕΛΑΨΟΝ.

Μέλαψον. Demetrius Cōstantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XII. σινοπιδιν ὀλίγον, πυτῆσι μέλαψον, καὶ ἀπ' αὐτῶ ὀφασ τρεῖς εἰς ἡμέραν, καὶ εἰς τ' σινοπιδιν βάλλων, αὐτὰ σώσας.

ΜΕΛΙΓΓΟΣ.

Μελίγγος. Nicetas de reb. gestis post. Excid. Urbis. μήτι ἀσφαλίως ὅτι τὰς μελίγγας ἡμῶν ὄντες.

ΜΕΛΙΣΧΟΡΤΟΝ.

Μελισσόχορτον. Herbe genus, quæ alias μελισσόφυλλον. Occurrit apud Myresum de Antid. cap. LXXIV. Etiam μελισσοδόττον dicebatur.

ΜΕΛΙΣΣΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Μελισσοδόττον. Idem quod μελισσόφυλλον. Scholiastes Theocriti Idyll. IV. μελίττα, εἶδθ. ἢ αὐτὴ βελέτης, τ' κρινῶν λεγόμενον μελισσοδόττον.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΙΟΝ.

Μελιτζάνιον. Italicum Melensane. Malum insanum. Galli dicunt, Pomme d'ambur. Occurrit apud Myresum lib. de Drosatis, cap. LXXXIX. Fuchsius non explicat. Hinc compositum, ἀρχιμελιντζαία; de quo supra suo loco.

ΜΕΛΙΧΙΑΙ.

Μελιχαί. Apes. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. τὰ κηρία τῶν μελιχίων.

ΜΕΛΚΗ.

Μέλκη. Lac. Teutonicum nostrum, Vu Melche.

Welcke. Paxamus Geoponic. lib. XVIII. ἡ καλεμένη μέλκη αὐτοχέδιος καὶ καλλίων ἔστι, ἐκ κερματίοις ἀγρίοις καινοῖς ὄξϞ ἐμβάλλεις δριμύ. Est itaque illud lac, quod ὄξυγала veteres appellabant. Postea ibidem. Ἐτῇ ὑστερία ἔχεις πολλῶ καλλίως μέλκας τῇ πολλῇ πύρρη κατὰ σκεδάζομένων. Exstat quoq; apud Galenum, & Paulum Aeginetam.

ΜΕΛΛΑΚΙΟΝ. ΜΕΛΛΑΞ.

μελλάκιον. Puer. μελλόπις. Palladius Hist. Lauf. in Nathanaele. ἐγὼ δὲ ἐμὶ τῇ ἔμοναχῃ τῇ μελλάκιον, ἔαρπυς δισφίρω. Apud Theodorum Studitam in Testamento scribitur μελλάκιον. Facilis est restitutio in μελλάκιον. Valdè illic se torquet eruditissimus Levineius. Diminutum est à μέλλαξ. Glossæ Græcolatinæ. μέλλαξ. Adultus. Adultescens.

ΜΕΛΛΟΠΡΟΣΙΜΟΣ.

Μελλοπροσίμος. Vide προσίμος.

ΜΕΛΟΥΡΙΑ.

Μελουρία. Viscum. Exstat in Turcograciâ Crusij.

ΜΕΜΒΡΑΝΗ.

Μεμβράνη. Membrana. Suidas. περιμλωαί, αἱ μεμβράναι, αἱ δέρρες. Gelasius in Syn. Nic. εὐρηκὼς αὐτὰ ἐν βιβλῳ δειχαιοτάτῃ ἐξηγεσθαι μένα ἐν μεμβράναις ἅπαντα ἀποδιδόναι ἑκάστης. D. Paulus ad Timoth. epist. II. cap. v. ἐρχόμενος φέρε καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Balsamon de Chartoph. & Protec. ἡνὲς παρωνυμίζουσιν τὸν χαρτοφύλακα θέλουσιν ἐκ τῆς φυλάττειν μεμβράνας, ἥτοι κωδίκια.

ΜΕΝΑΤΟΝ.

Μέναυλον. Pro, βίναυλον. Venabulum.

Leo in Tactis. μίναυλον, εἶδος ἱστῆς ἀκονίης. Iulius Aphricanus De Appar. Bell. καὶ τὰ πρὸς κατὰ σκεδὰζον δρυάτων, οἷον σκεταρίων, μίναυλίων, &c. Constantinus in Tactis. ἔτω δὲ πάντες οἱ καταλλάριοι οἱ κατὰ φρεσὶ καὶ οἱ μὴ κατὰ φρεσὶ οἱ μὲν ἔχον σκετάρια, οἱ δὲ μίναυλα. Scholiastes Nicandri Theriacis. αἰγανή, τὸ ἀκόνιον, ἀπὸ μέρας πρὸ αἰγῆς ἰμάντος, ὃν ἐξαγκυλόμενοι βάλλουσι. λήγουσι δὲ τῇ μίναυλον τῇ ἀναίρουντα τὰς ἡμέρας.

ΜΕΝΕΓΕΤΑ.

Μενεγέτα. Hispanicum Melligreta. Cardamomi genus, quod Gramma paradisi vocatur officinis. Occurrit apud Myrepsum de Antidotis, cap. XXI.

ΜΕΝΙΣΚΕΙΝ.

Μενίσκειν. Pro μένειν. Manere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγελαίας. ἀρεαύλας. ἐκείναις ὅπου μενίσκειν εἰς τὰς κάμπους.

ΜΕΝΣΑΛΙΟΝ.

Μενσάλιον. Mensale. Glossæ Basilicorum. μενσάλιον. κάλυμμα τραπεζῆς. Idem est μινσάλιον. Hodie μεσάλη dicunt. Vide infra.

ΜΕΝΣΟΥΡΑ.

Μενσούρα. Mensura. Glossæ Basilicorum. μενσούρα. μέτρον.

ΜΕΝΣΩΡΕΣ.

Μένσωρες. Mensores. Glossæ Basilicorum. μένσωρες, οἱ τὰ φουράτα μετρώντες οἱ νυῶ μενσυράρες.

ΜΕΝΤΖΟΛΟΥΝΕΤΟΝ.

Μεντζολουνέτον, Italicum, Meza luneta. Semilunula. Phortius περὶ στρατ. πρᾶγμα. lib. I.

προμαχόντες καταλλήλα πάσαι καὶ μεντζολουνέτα.

ΜΕΡΑ.

ΜΕΣΑ.

Μίσα. Intus. Corona pretiosa. *μίσα.*
Intus. ἴσω. Ioānes Glycas de Van. Virg.
 αὐτὸν λέγουσιν τὸ πόδη μας εἶναι εἰς τὴν
 πόφον μίσα.

ΜΕΣΑΓΚΟΝΟΝ.

Μεσαγκονον. In Lexico Stephani.
 αὐτίον, τὸ καυθνοῦτ' ἴσιν ἔ' ἰς βολλό-
 μενον, ἔπερ ἢ μεσαγκονον λέγει.

ΜΕΣΑΖΩΝ.

Μεσάζων. Dignitatis nomen. Ad
 eum deferebant lites suas componen-
 das, qui iure agere inter se nollent.
 Chronicon Constantinop. καταλα-
 βόντες τὴν μέγαν δίκαν, τὴν μέγαν διόμει-
 κον, τὴν παλιωγράτερον ἢ καὶ παλαιότερον
 μεσάζοντα. Apomasar in Mysterijs.
 τῶν περικύλων, καὶ γλοισίων, ἔ' μεσα-
 ζόντων, ἔ' οἰνοπλῶν ζήμια. At miror cer-
 te cur cum talibus componat. Ecce in
 Chronico vides patrem Protostrato-
 ris. Et ὁ μέγας quoque dicebatur. Alibi
 in eodem Chronico. τὴν καθαστίλῃ, ἢ
 πᾶσαι τὴν ἡμερὰ αὐτῇ, τὴν μέγαν μεσάζον-
 τα, τὴν πρωτοβουλία.

ΜΕΣΑΛΗ.

Μεσάλη. Mensale. Mappa. Corona
 pretiosa. μεσάλη. Mappa. τραπιζομαϊδή-
 λον. Occurrit quoque in Turcogræciā
 Crusij. μεσάλη. Mantile.

ΜΕΣΑΡΝΟΝ.

Μεσαρνον. Dimidium agni. Tributi
 genus. In Novellâ Isaacij Comneni.
 ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχοντα εἰκοσι καπνὸς, τὸ δι-
 μοιρον ἔ' νομισματικῶν, εἰς αὐτὴ τῶν δύο δε-
 χυρῶν δεχουρ, μεσαρνον ἐν, κελῆς μόδια
 πέντα.

ΜΕΣΣΕΝΑ.

Μεσσενα. Tecum. Ioannes Glycas de
 Van. Virg.
 ἡμῖς τὰ παλαιώμενα μεσσενα δὲν πο-
 ρῶμεν.

ΜΕΣΗ.

Μέση. Forum. Glossa Græcobarba-
 ra. ἀγορὰ, ἡ μέση. Quia nimirum ple-
 rumque in medio urbium. Occurrit
 mox iterum. εἰς τὴν μέσιν, ἢ ἀγορὰν, ἢ
 φόρον.

ΜΕΣΙΚΑΛΗ.

Μεσικάλη. Herbæ genus. Demetrius
 Constantinop. in Hieracosophio. σκε-
 λίδαί τρεῖς σκορόδα ἔψησον μὲν ἀπὸ μαλῶ
 βοτάνης τῆς λεγομένης μεσικάλης.

ΜΕΣΙΜΕΡΙ.

Μεσιμέρι. Meridies. Cyrillus in Le-
 xico. μεσιμερία. μεσιμέρι.

ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ.

Μεσιτικόν. Aes quod pro loco in fo-
 ro mercibus vendendis soluebatur:
 nam μέση forum dicitur, ut ostēdimus.
 In Diplomate Andronici Iunioris,
 apud Phranzem lib. III. cap. xxiv.
 κατελκόμενοι εἰς ἀπηχτήσας καμπανισικῶν,
 μεσιτικῶν, ζυχασικῶν, μετρητικῶν.

ΜΕΣΟΓΙΑΛΟΣ.

Μεσόγιάλη. Vide γιάλη.

ΜΕΣΟΚΑΙΡΙΤΗΣ.

Μεσοκαίριτης, five μεσοκαίριτης. Homo
 mediæ ætatis. Occurrit apud Myrepsum
 lib. De Decoctis. cap. III. Anonymus
 de nuptijs Thesei.

μεσοκαίριτης ἀνδρῶν, ἐχέμεν τὸ
 ὄνομα.

ΜΕΣΟ-

ΜΕΣΟΚΑΤΕΡΡΟΝ.

Μεσοκάπερον. Vide κάπερον.

Μεσομερίζει. Meridiatur. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμολγάζει. μεσημερίζει. μεσομερίζει.

ΜΕΣΟΜΗΝΙΟΝ.

Μεσομήνιον. Glossæ Latinogrecæ. Idem. μεσομήνιον.

ΜΕΣΟΝΗΣΤΙΜΟΣ.

Μεσονήσιμα. Quarta septimana quadragesimæ, cuius dominica vulgo, *Lazaræ*. In Liturgiâ Præsanctificatorû. ταῦτα μόνον λέγονται καὶ μέχρι καὶ τῆς τρίτης ἐκ τῆς πτάρτης ἐβδομάδος. ἀπὸ δὲ τῆς πτάρτης τῆς μεσονήσιμης, μὴ τὸ εἶπέν τὸ, ἵνα καὶ αὐτοὶ. λέγον. καὶ ταῦτα τὰ Διαικονικά. Et postea. ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς πτάρτης τῆς μεσονήσιμης. In Constitutione quadam Manuelis Comneni vocatur, ἡ μεσότης τῆς νηθείας.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μεσονυχικὸν. Hymnus, quem mediâ nocte canebant. Anthos. τὸ μεσονυχικὸν (ψάλλει) Διαιτὶ εἶπέν ὁ Χρυσός, γρηγορεῖται καὶ προσεύχεσθε, ὅτι δὲν ἡξεύρεται ποία ὥρα ἔρχεται ὁ κύριος. καὶ πάλιν. ὅτε πρὸς τὸ μεσονυχικὸν κραυγὴ γέγονεν. ἰδὲ, ὁ κυμφίος ἔρχεται. Occurrit quoque apud Philotheum in Diaconico.

ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Μεσοπεντηκοστή. Septimana quarta post Pascha. cuius dominica vulgo, *Cantate*. Apud Ioannem Curopalatem in Michaële Paphlagone. ἡμέραν τῇ πτάρτῃ, καθ' ἣν εὐδοκίμῳ ἐκτελεῖται τὴν μεσοπεντηκοστὴν, καὶ ἐνοήσεις ὁ κακαυμίνος πρὸς ἀμίλλαν, &c. Typicum Sabæ,

cap. XLIX. τῇ τῆς πτάρτης ἐβδομάδος τῆς μεσοπεντηκοστῆς, ἐσπέρης, εἰς τὸ κύριον ἐκείνον, ἵστωμεν στιχηρὰ ἐξ. ἐψάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

ΜΕΣΦΙΛΟΝ.

Μέσφιλον. Pro, μέσφιλον. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ μήλου. ἡ μεσφίλου. ἡ μεσφίλου.

ΜΕΣΩΡΙΑ.

Μεσώρια. Intervalla, ac veluti pausa horarum canonicarum. Menologium. καταλιμπάνομεν καὶ τὰς ὥδας, καὶ τὰ μεσώρια, ἐπὶ τῇ στιχολογίᾳ τῶν ὥρων, καὶ τὰς μετνοίας. Vide Horologium.

ΜΕΤΑΒΑΛΜΑΝ.

Μεταβάλμαν. Pro, μετὰβολή. Glossæ Græcobarbaræ. μετὰβολῶν. ἡ μετὰβισιν. ἡ μετὰβαλμαν.

ΜΕΤΑΒΑΛΤΟΣ.

Μεταβάλτος. Pro, μετὰβλή. Inde compositum, κακομετὰβαλτον. De quo vide supra.

ΜΕΤΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Μετὰλλίζεν. In metallum damnare. Glossæ Basilic. corrigendæ sunt. ὅς καὶ μετὰλλίζετα, ἡ ἐξορίζετα, πρὸς τὴν πώδητα καὶ πρὸς ὧπ. Hodie editur, μετὰλλίζετα.

ΜΕΤΑΜΕΝΑ. ΜΕΤΑΣΕΝΑ.

Μεταμένα. Mecum. Corona pretiosa. ἔλα μεταμένα. *Veni tecum*. Sic μετασένα, sive μετασέναν. Tecum. Anonymus de Amor. Callimachi & Chrysosthomæ.

λέγει, Φρασίον παριστῶν ἐν θείῳ καὶ τὸ σύρην.

ἀνθρώπος μόνος ἐκείνῳ ἔπαρε μετὰσέναν.

Y u iij

ΜΕΤΑ:

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΝΕΙΝ.

Μεταμορφώννεν. Vide, μορφώννεν.

ΜΕΤΑΝΟΙΑΙ.

Μετανοΐαι. Inclinationes. Reverentiae, ut vulgò loquuntur. Philotheus in Diaconico. ἀπέρχεται ὁ ἡρώδης αὐτῷ τῷ διακόνῳ, καὶ ποῖσι μετανοίας τρεῖς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. iv. εἰς τὴν πρώτῃν ἡμέραν ἀπ' ἀρχῆς ἔειπεν ἡμεῖς τῆς πιαύτης γησίαις ἔτι μετανοίας ποιῶμεν. Sophronius in vita Mariæ Aegyptiæ. βαλόντες τὴν μοναχοῦς συνήθη μετανοίαν, καὶ λαβόντες ὄχλῳ, ἡρώτησε πάντας. Harum autem aliaε μεγάλα dicebantur, aliaε μικρά. Horologium. λέγει δὲ πᾶσι τὸν ἐκ τριῶν, πᾶν μετανοίας μεγάλας μὲν τρεῖς, μικράς δὲ δώδεκα. Ibidem. καὶ εἰς ποσάρα καὶ ποιῶμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες τὴν πεντακοστίαν ὄχλῳ, ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ. ὁμοίως καὶ τὰς ἐπτάς μικράς ἑνδεκά, εἴτε καὶ τὴν πεντακοσίαν. Magna erant cum quis toto corpore, sine genuum tamen inflexione, ad terram ferè vsque se inclinaret: μικρά, cum tantum cervicem, & caput, aliquo vsque. Videnda Turcogræcia Crusij. pag. 205. In festo autem, quod troparium habebat, non fiebant huiusmodi μετανοΐαι in ecclesiâ, sed in cellis suis quisq; eas faciebat. Menologium. εἰάν τις τύχη ἱερὴ ἔχουσι τροπῆριον, εἰς τὸ ὄρθρον ψάλλομεν ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ, καὶ τὸ ἑσπέρην τροπῆριν ἔαγιν. Ἐάν τις τρεσδίκων ψάλλομεν τὸ τροπῆριον ἔαγιν, καὶ ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ἔψαλλεται, ὅτε μετανοΐαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γένοι, ἀλλὰ ἐν πάσι κέλαις ἡμῶν ἕκαστος αὐτὰς ποιᾷ.

ΜΕΤΑΞΑ.

Μεταξά. Metaxa. Suidas. σερικὴ ἡ μεταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθησαν τὴν ἐδῆται ἐργάζεσθαι, καὶ πάλαι μὲν ἄλλους μηδικῶν ἐκάλεσαν, τὸ δὲ νῦν σερικῶν ὀνομάζουσιν. Hesy chius. σῆρες, ζῶα νήθοντα τὴν μεταξάν. Menander in Eclog. de Legat. ὡς αὐτοὶ ἐκείνοι ἀπὸντες οἱ σαρδαῖται ἄνιον ἐργάζονται τὴν μεταξάν πῶς μέδοις. Occurrit illic pluries. Autor in nominatus apud Suidam. ὅτι δὲ ἐστὶν αὐτὸς πρὸς αἰθίοπας πρὸς δόοντα ῥωμαιοί, ὅπως οἱ αἰθίοπες ὠνέμενοι τὴν μεταξάν ἐξ ἐνδῶν, &c.

ΜΕΤΑΞΑΡΙΟΣ.

Μεταξάριος. Metaxarius. Basilic. Eclog. xxv. εἰάν δὲ γυροπράτης, ἡ μεταξάριος, ἡ ἀλλοιοῖς δὴ ποτὶ ἔμπορος γραπύση ἰδιοῦ ἡόν, ἡ συρμένη, &c. Reperitur quoque lib. viii. Cod. de Pign. & Hypoth.

ΜΕΤΑΞΙΑΤΙΚΟΝ.

Μεταξιατικόν. Tributum, quod metaxarij solvebant. Occurrit in Diplomate Andronici junioris apud Phranzen lib. iii. cap. xxiv. ἐξοπρασίας, κασιμαπικῶν, καπηλιαπικῶν, μετωπικῶν, ἐργασιπικῶν, μεταξιαπικῶν.

ΜΕΤΑΞΩΤΟΣ.

Μεταξωτός. Metaxatus. Sericus. Balsamon ad Concil. vii. Can. xvi. ἀλλ' ἐδὲ ἐδῆται σερικῶν, ἡ ὅσω μεταξωτῶν. Anonymus de nuptijs Thesei.

μεταξωτὰ πολύπμα γιασάσανον τὰς βάνην,
ὡς ἐπρεπε τὸ κατ' ἐνός. ---

ΜΕΤΑΣΕΝΑ.

Μετασένα. Tecum. Vide supra, μετασένα. META-

ΜΕΤΑΤΑ.

Μετάτα. *Metata*. Vide *μιτάτα*.

ΜΕΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Μετατώριον, sive *μπαλώριον*. *Metatorium*. *Euchologium*. μὲ τὸ ψάλλειν τὴν τριθέκλιν κατήχησιν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἐν τῷ μεταλώριῳ, ἤτοι τῷ Διευκρινῶν, ἔξέρχεται εἰς τὸ ἅγιον ὑποσώριον. Vide *μπαλώριον*.

ΜΕΤΑΦΕΡΜΑΝ.

Μετὰφερμας. Translatio. Glossæ Græcobarbaræ. καὶ μεταφορὰν, ἢ μεταφέρμας.

ΜΕΤΕΝΕ.

Μεπνέ.. Vestis breuior. Exstat in Turcogræciâ Cnrsij.

ΜΕΤΖΙΤΙΟΝ.

Μετζίλιον. Templum minus. Theodosius Zygomala in epist. *ιμαρέλιον*, καὶ μετζίλιον ναοὶ ἀγαθῶν εἰσὶν ὧν ἐκείνο μὲν μέγα. τὸ δὲ μικρόν. Idem est quod *μασγίλιον*, de quo supra.

ΜΕΤΟΧΙΟΝ.

Μετόχιον. Germanus in Sancito. καὶ ἐν τῷ λαύριᾳ τυχὸν τυγχάνουσι τῶν θεῶν, ἢ μετόχια. Iterum. ἐν τῷ τῆς πατριαρχικῆς ἐσίας ὄντων μετοχίαν. Postea. πρὸς τὸ δὲ τῶν μετοχίων, μετοχίαν π, καὶ παρλαυρίων. Manuel Patriarcha in Solutionibus. ἰσχυρῶς εἰς μετόχιον τῇ ἐν τῷ θέματι τῶν σεβασίων πατριαρχικῇ μονῇ. Iterum. ὁ δὲ ἐκδεδοκῶς τοῦτο πῶς μοναχοῖς εἰς μετόχιον, τὴν χρηματικὴν μόνον διαποσίαν ἐκδέναι ἰδιώται.

ΜΕΤΡΗΤΙΚΙΟΝ. ΜΕΤΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Μετρητίκιον. *Aes mensuraticum*, quod pro mēsurâ solvebatur. In Con-

stitut. quâdam Man. Comneni. ἀλλ' ἐδὲ δικαίωμα ἐπὶ τέπεις ἐπιζήειν, καὶ καπτικὸν αἰαλαμῶνας, καὶ μετρητίκιον, ἐκ ἐπὶ τῶν οἰονόμοι φορολόγημα, εἰς κέρδιον τῶν διορθωφύσιν ἐπινοήμενον. Et postea. πολλὴ ἡ τριτὴ παρὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δηλωθέντων διορθωφύσιν ἢ καπτικὸν ἀπαγῆται, ἢ μετρητίκιον, ἢ χερῶν δόσον, ἢ ἐπὶ τῶν οἰονόμοι ἐσπραξίν. Vocabant etiam *μετριάπικον*. occurritque in Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzen, lib. III. cap. xxiv. Verba produximus in βίγλα: illic vide.

ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ.

Μετριότης. Hâc vocē utebantur patriarchæ & episcopi de se loquentes, aut scribentes. Sisinnius in Sanctis. Δὲ τῶν ἢ μετριότης ἡμῶν πῶς ἀθεμίτοις παρὰ τῶν σωνοικισίαις, &c. Lucas Patriarcha. ἢ τῶν μετριότης ἡμῶν, τῶν μὲν, πρὸ θεῶν νόμος παρμαχῆς, τῶν δὲ, καὶ τῶν ἔτα τῶν κατὰ τῶν πατρικῶς κηδομένη. Theodosius Patriarcha. ἢ ἐξίστα τῶν ἡμῶν μετριότητα καὶ ἐκ τῶν ἀδελφότητος μαθεῖν. Neque elatius quoque antiqui Galliarum reges. Ludovicus Pius apud Ansegisum lib. II. cap. II. *Quoniam complacuit divina providentia nostram mediocritatem constituisse.*

ΜΕΤΩΠΙΟΝ.

Μετώπιον. Frontale. Armatura frontis equi. Constantinus in Tacticis. σελινὰ σιδηρὰ καὶ καρφίων αὐτῶν, σελία, ρινία, μετώπια ἱππάρων, σιδηρία ἱππάρων, ἢ σιδηρὰ, ἢ ἀπὸ κενόκλων. Postea *μετωπίον* appellat. τὰ δὲ ἱππάρια ἀξαιρίτως τῶν ἀρχόντων, καὶ τῶν λοιπῶν ὅτι.

Ἀπλῆλῶν, ἐχέτωσαν περὶ τῶπα, καὶ ση-
θαίμα, ἢ σιδηρὰ, ἢ δὲ πενθέκλων, ἢ ἰού-
εκα.

ΜΗΔΕΝΑΣ.

Μηδένας. pro μηδεῖς. Glossæ Græco-
barbaræ. δὲ τὸ ὅπως ὕλης, ἢ δὲ τὸ ὅπως
δάσους, ἢ τὸ πᾶν σὺν δένδρε, μηδένας ποτὶ ἐκ-
ψεν ζύλα.

ΜΕΧΙΑΚΟΣ.

Μεχιακός. Medius. Glossæ Græco-
barbaræ. μέσος. ἢ μεχιακός.

ΜΗΖΗΘΡΑ.

Μηζήθεα. Cæsus Laconicus. De-
metrius Zenus Batrachom.

ἔθλ' ἐν ἐσθλῶν τυρῇ, περὶ μέναι μετ' ἑ-
τάλα,

ἔθλ' ἐν ἐσθλῶν ἀπαλαῖς, ἐπὶ τυρῇ
ἑτάλα.

Hodie enim Lacedæmon *Mispha* di-
citur.

ΜΗΛΙΑΡΙΟΝ.

Μηλιάριον. *Miliarium*, Glossæ Basi-
licorum. μελιάριον, ἱερὸν ἀγρίον.

ΜΗΛΟΝ.

Μήλον. Nummi genus ove signati.
Iustinianus Novell. c v. τῶν ἐφίμεν
αὐτὰς ῥίπην ἐν πῶς καλεμένοις μελι-
αρίοις, ἐμῆλοις, καὶ καυκίοις. Et mox ite-
rum. τὸ μὴ συγχωρεῖν ἡμᾶς τοῖς ἐνδοξο-
τάτοις ὑπάρχειν χρυσίον ῥίπην, ἢ ἐμῆζον,
ἀλλ' ἐν μελιαρίοις π, καὶ μῆλοις, ἐκ καυ-
κίοις.

ΜΗΝΑΣ.

Μηνᾶς. Pro μηνί. Mensis. Glossæ
Græcobarbaræ. ἢ γυνᾶμα ὅπως θεωρεῖ
καθημερινόν, ἢ γυνᾶμα μηνᾶς τὰ σωή-
θια της. Iterum alibi. μηνί. ὁ μήνας.

Achmes cap. ccli. ἢ δὲ ἔφαζεν ἑνα-
εὐρήσει ἡμέραν μίαν, ἢ μηνᾶν, ἢ ἐν αὐτὸν
ἀγαθόν. Anthos. ἐς τὰς χιλίας πεντα-
χσίως πένταρες τὸ μηνᾶν τὸ ἱκανάριον ἑκα-
μιν οἱ βενέικτοι ἀγάπη.

ΜΗΝΙΑΙΑ.

Μηνιαία. five μηνιαία. Cantica in
ecclesiâ cani solita. Gennadius περὶ τῆς
δοξαυῆς. τῶν ἀγίων. cap. iv. ἐν ἡμῖν δὲ
καὶ μάλα καλῶς σῶζοντ' καὶ ἄδοντες με-
λωδίων κατ' ἡμέραν, καὶ μηνιαία, ἐν τριώ-
δια, ἐν λόγοις. Triodium. ὁφείλει πίνω τὸ
ἐν μηνιαίᾳ σωματῶν ἐν τῇ ἐσθλῇ πρῶ-
τον ὡς ἐθ' ἀναμνήσκοντες. Iterum περὶ
δὲ μηνιαίᾳ πῶς ἀκολουθίαν ψάλλομεν ἐς
τὰ δὲ δόξα τῇ τῷ ἁγίῳ ἱερέως. In
Liturgiâ Praefanctificat. ψάλλει τὸ ἰδιό-
μελον ἐν τριώδι καὶ ἡμέρας, καὶ τὰ μαρτυ-
ρικά, καὶ ἐν μηνιαίᾳ. Et apud Ioannem
Metropol. Euchaistēm exstāt Iambi:
ἐς τὰ δωρηθέντα μηνιαία ἐς εὐχαίται.

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟΝ.

Μηνιατικόν. Tribui genus, de quo
amplius inquirendum; non enim li-
quet satis quale fuerit. An menstruū
dicemus? videtur suadere vocis ety-
mon. Sed qui dederunt, & quâ de
causâ? Merito ampliamus. Occurrit
autem in diplomate Andronici iunio-
ris, quod exstat apud Phranzem lib.
III cap. xxiv. κασποκλίσιας, καπρηγοκί-
σιας, μαχρίας, αὐπναυλῆς, ἐξοπιστίας,
κασμαλκῆς, καπηλιαλκῆς, μηνιαλκῆς.

ΕΜΗΝΙΣΤΕΡΙΟΝ.

Μηνιστέριον, five, μηνιστέριον. *Ministe-
rium*. Mensa in qua posita conuiuij po-
cula. Glossæ Latinogræcæ. *Abaci*.
Delfica. μηνιστέριον. Ita corrigo. Et alibi
Delfica.

Delfica. μινιστήριον. Ita rectè docti viri rescribunt, pro *Deluca*: sed μινιστήριον, aut μενιστήριον, mutari non debet. Neque semper pro mensâ accipiebatur, verum etiam pro ipsis vasis mensalibus, atque vtenfilibus. Lampridius in Alexandro Severo. *Ducentarum librarum argenti pondus ministerium eius nunquam transiit.* Luitprandus in Legat. *Divites sunt, pauperes sunt: divites aureis, quibus plena luditur arca: pauperes ministerijs, sive vtenfilibus.* Ita corrogo: hodiè perperam editur, *ministris*. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. xxiv. *Urbanus XVIII. Papa omnia ministeria sacrata fecit argentea.* Anastasius in Sixto. *Constituit ut ministeria sacrata non tangerentur nisi à ministris sacratis.*

ΜΗΝΤΖΙΒΗΡΙΑ.

Μιντζιβηρία. *Fraus.* Corona pretiosa. μιντζιβηρία. *Fraus.* Φενανία.

ΜΗΝΤΜΑ.

Μινύμα. *Vocatio.* In Patriarchâ creatione id duplex erat, vnum μικρόν, alterum μέγα. Malaxus in Histor. Patriarch. *ἡ ὡς ἔδωκεν αὐτῷ τὸ μικρόν μινύμα, διὰ τὸν ἐκάμην πατριάρχῳ.* Et postea. *ἡ συνικῶς αὐτῷ ἔκαμαν αὐτὸν πατριάρχῳ, δώσαντες αὐτῷ ἡ τὸ μέγα μινύμα.* Et occurrit illic pluries. Erat autem vocatio, quæ bis fiebat à præsulibus congregatis. Theodosius Zygomus in epist. *ἔθ' ἑστὶ, ὡς σκαλειῶν πλὴν συνόδον δέυρον τὸν μάλλόν τε πατριαρχεῦσαι.* Codinus de Offic. aulae Constantinop. hanc vocationem σφεαγίδα appellat. *δεῖ γ' ἰνὸς σφιν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι δὲ χειρεῖς χειροτονῶντες σφεαγίζονται*

ἐκ δὲ πύργου, πλὴν μὲν πρῶτῳ σφεαγίδα καλεῖται μικρὰν, πλὴν δὲ δέυρον μεγάλην.

ΜΗΣΕΒΕΙΝ.

Μησεβειν. Pro, μισεύειν. Discedere. Abire. Corona pretiosa. *μησεβειν. Discedere. ἀπαίρειν.* Glossæ Græcobarbaræ, *ἔρχεσθαι. παρῶναι. μισεύει. ἀποδημεῖ.* Hinc μισέμαλον. Discessus. In iisdem Glossis. *τῆς ἀναχωρήσεως, ἣ γιν' ὁ μισιμάτῳ.*

ΜΗΤΖΙΚΟΡΤΔΟΝ.

Μητζικέρυδον. Vide ματζικέρυδον.

ΜΗΤΗ.

Μήτη. Caput. Vertex. Truncatura ex Italico *Sommita*. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀκρόρεια ἐν ἡ κεφαλῇ. ἡ ἡ μέτη. ἡ ἡ μήτη.* Ioānes Glycas De Vanit. Vite. *τὰ μάτια κείνα τὰ γλυκία, κ' ἡ μήτ' ἡ κονιλά τη.*

Corona pretiosa *Nasum* exponit. *μήτη. Nasus. ῥίνα.* Sed illic rectius erit *μίτη*, aut *μίτης*. Vide infra *μίτης*.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ.

Μητροπολίτης. Episcopus Metropolitani, qui primas tenebat inter reliquos, quorum etiam creandorum jus habebat, sicuti ipse à Patriarchâ loci creabatur. Barlaam De Papæ primatu, cap. vi. *τῆς μὲν γὰρ χειροτονίας τῶν ὁπισκόπων τὰς ἐν ἐκάστῳ μητροπολίτῃς ἔχον τὸ κύριον, πύττες δὲ ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν χειροτονεῖσθαι, ὅφ' ὃν ἐκαστὸς ἀνίστατο θρόνον, οἱ νόμοι ἐθέσπισαν.*

ΜΗΤΡΟΦΑΜΗΛΙΟΣ.

ΜητροΦαμήλιος. *Materfamilias.* Metrodorus in Martyrio S. Dionysij. *ἡ εὐρύσαι μέγα ἱερὸν οἰκοδομῶν ἐσφεαγίζονται, ὡς θαυμασιωπία τῶν ἐν μητροΦαμήλιον γυναικῶν ἐχωρὶς ἀξίας πιστεύουσαι.*

ΜΙΑΖΕΙΝ.

Μιάζεν. Pro, ὁμοιάζεν. Aquare. Imitari. Similem esse. Anonymus de Vulpe & Lupo.

ἐν ἴνῳ μοι τὰ ῥάσα μου, κουρίβομα παλὶ μου,
 βασιῶν αὐρὸν ἐπαίερμα, Φορῶ καὶ τὸ μαυλί μου,
 καὶ δέχομαι μεγαλόχημη, ἐμιάζω σαυ γαμένη.

ΜΙΑΛΟΣ.

Μιαλός. Cerebrum. Corona pretiosa. μιαλός. Cerebrum. ἐγκίφαλος.

ΜΙΓΑ.

Μίγα. Pro μῆα. Corona pretiosa. μίγα. Μῆσα. μῆα.

ΜΙΕΡΕΥΣ.

Μιερύς. Sodalis. Socius. Petrus Siculus. μαθητὰ δὲ τέττα ὑπάρχον μυσιπώπροι μιχαήλ, καὶ ὁ κανάκαρις, ἐῖωάννης ὁ ἀόρατος, καὶ τρεῖς μιερῆς. Et postea. ἔστι τίνων οἱ μαθητὰ αὐτοῦ, οἱ καὶ σωκράδῃ μοι παρ' αὐτοῖς λεγόμενοι, ὡς μιερῆς ἑνὲς.

ΜΙΖΟΝ.

Μίζον. Pugio. In Lexico Stephani. ἐγχειρίδιον. ξιφίδιον. μίζον.

ΜΙΚΡΟΥΛΙΚΟΣ.

Μικρούλικος. Vide, ὑπερέτζικος.

ΜΙΚΡΟΥΛΟΣ.

Μικρούλος. Pro, μικρός. Anonymus De nuptijs Thesei.

— δὲ χήνησε νὰ πλάσῃ
 τὰ τὰ τὰ μαῦρα πίδαχα μὲ βάρεκα καὶ
 μικρούλα.

ΜΙΚΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Μικρούτζικος. Vide, ὑπερέτζικος.

ΜΙΛΕΙΝ.

Μιλῆν. Corona pretiosa. νὰ μιλῆν. Λογι. ὁμιλῆν. Glossa Græcobarbara. λέγειν. νὰ λέγῃ. νὰ μιλῆν.

ΜΙΛΙΑ, ΜΙΛΙΑΡΙΑ.

Μίλια. Millia. Milliaria. Glossa Latinogracæ. Decimus lapis. δέκατον μίλιον. Suidas. μίλιον, μέτρον γῆς. Simeon Sethi De Placitis Philosoph. ἀπὶ χυσι δὲ ὅσον χιλίων μιλίων ἀξίωμα ἀπὸ τῆς γῆς αἱ λεγόμεναι τῶν μακάρων νῆσι. Metaphrastes in Vita S. Theclæ. ὁρῶ τὸ τοιοῦτον καλαμῶν ἐνὶ μιλίῳ ἀπὸ τῆς πλεως. Occurrit quoque apud Basilium Magnum Hom. in Psalm. i. Dicebant etiam, μιλιάριον. Glossa Græcolatinæ. μιλάριον. Miliarium. Nisi tamen de miliario balnei accipiendus iste locus. Ambiguum est. Non tamen in epigrammate isto Nicarchi Antholog. lib. ii.

ἡγοράζας χαλκὸν μιλάριον ἡλιόδωρε
 καὶ περὶ τῷ θεράκῳ ψυχρόπρον βορέα.
 Hic manifestò loquitur de balneari.

ΜΙΛΙΑΡΙΣΙΟΝ.

Μιλιαρίσιον, Miliarisium. Numismatis pars xii. complectens folles xxiv. Et corrigendus. Suidas. μιλιαρίσιον, τὸ ἑνομίσματ' ὀδωδέκαλον. Malè hodiè editur, δέκαλον. Scholiastes Basilic. Eclog. xxi. καὶ γινώσκων, ὅτι τ' ἐν κεράλιον φόλλης αἰσι δώδεκα, ἥτι μιλιαρίσιον τὸ ἥμισον. τὸ ἑν ἰσ κεράλιον, αἰσι νομίσματ' ἥμισον. τὸ γ' ἀκέραιον νόμισμα ἔχει μιλιαρίσιον ἰσ', ἥτι κεράλιον καὶ. Glossa Basilicæ. νόμισμα λαγχανὶ μιλιαρίσιον ἰσ. Simocatta Hist. Mauric. lib. v. cap. xiv. in epistolâ Chrosroæ. συναρῶμεν αὐτῷ.

ἀν' αὐτὸ πλὴν ἡμῶν μὴ σωλὴν καὶ περὶ
 τῶν πλεοναχικῶν τριακοντῶν ἐπι-
 ρων μιλιαρσίων πεντακισχίλις πέμψαι.
 Achmes cap. CCLVII. εἰς ἰδίῃς ὅτι εὐ-
 ρε μιλιαρσία, ἢ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὴν γινώ-
 ρις, λόγοι σκληροὶ κινήθησιν) ἐν μέσῳ αὐ-
 τῶν. Et ibi aliquoties. Iustinianus No-
 vell. CV. τῶν ἐφίμειν αὐτὰς ῥίπην ἐν π-
 ῶς καλεμένοις μιλιαρσίαις, καὶ μήλοις.
 Cedrenus etymologiam trahit à mili-
 tiâ. μιλιαρσία δὲ, ὅτι μιλιτίας, ἡ γου-
 ραίαις. ὁ γὰρ σκιπῶν δι' ἐνδείας χρυσί-
 οῖς τραϊώπας πρὸ μιλιαρσία κατὰ σκοδάσας
 ὁπιδέδωκε. Idem facit Epiphanius lib.
 De Mens. & Pond. τὸ δὲ ἄργυρον, τὸ
 ἐστὶν ὁ οἱ ῥωμῶι μιλιαρσίον καλεῖσιν, ὁ
 ἐρμηνεύεται τραϊώπικόν δοῦμα. Et Glossæ
 Basilicorum. μιλιαρσίον, τραπωλικόν
 δῶρον.

M I Λ Λ A.

μίλλα. Idem quod μύλλα. Adeps.
 Vtroq; modo scribitur. Vide μύλλα.

M I A M I Λ Λ I C S.

μιλμίλλης. Rubrica. Glossæ Latino-
 græcæ.

M I M Ω.

Μιμῶ. Simia. Suidas. πηήξ, ἢ μιμῶ.
 Moschopolus. μιμῶ, ζῶν. Achmes cap.
 CXXV. εἰ δὲ ἐφίλησε πῆχον, ἢ τὴν μιμῶ,
 ἐχθρὸν πολύτερον ἀδιώσας γινώσκει. Ite-
 rum cap. CCLXXXI. εἰς πῆς ἰδίῃς ὅτι ἐπ-
 λέμεν μιμῶ οἰκεία, ἐχθρὸν πολυώλεστον, ὁ
 πονηρὸν, καὶ ὀλιγοδυνάμον θείας) ἐν τῷ
 οἴκῳ αὐτοῦ. Et passim toto illo capite.
 Ratio nominis est in istis verbis Ne-
 mesij de Nat. Hom. cap. II. πῶς πῆχον
 ὁμοίως μιμῶ).

M I N Σ A Λ I O N.

Μινσάλιον. Mensale. Mappa. Ioannes

Episcopus Citri in Resp. ἡ προσηγορία
 ἢ αὐτὴ πρὸς τὴν) ὅτι ἔμινον, πρὸ καθ'
 ἑλλευας μὲν τὸ κανὼν δηλῶν), καὶ δὲ
 πλὴν ἡμῶν γλῶσσαν τὸ πεπραγματῶ-
 μένον πῶς ὁψοποιοῖς ἐδεῖον. καὶ τὸτο γὰρ καὶ
 τὰ ἐν τῷ τραπέζῳ ἐφαπτάμενα ὀνόμα
 μινσάλια λέγον), οἷα πρὸς κόσμον τῆς
 τραπέζης καὶ τῶν μινσῶν ἡγούμενα. Codi-
 nus. μὲν τὸ ἐπερθεῖν τὸ μινσάλιον, ὁ δὲ
 μεσικίς χρηματῶν) ἄρτον ἐν παναγαρίῳ,
 ὁ βασιλεὺς εὐθὺς ἀνίσταται. Et postea.
 κρατῶν καὶ μαυδύλιον, ἐπεὶ παρὰ πρῶτον, ὡς
 εἴρηται μινσάλιον.

M I N Σ Ο Σ.

Μίνος. vel μίος. Missus. Ferculum.
 Codinus. δίδωσι μίνον ὅτι τῆς τραπέζης
 μέγας καὶ τὸ πρὸς ἐν ἰσῶ) καὶ τὸ τῶν αὐ-
 τῶν ἰσάμενα δὲ ἐκαστὸν βασιλικὰ παρδὸς
 λα ἀπαύρουσι τὰς μίνους ἐν τῶν χειρῶν
 αὐτῶν. Ioannes Episcopus Citri in Resp.
 ἡ δὲ προσηγορία αὐτὴ πρὸς τὴν) ὅτι τῷ
 μίνον, πρὸ καθ' ἑλλευας μὲν τὸ κανὼν δη-
 λῶν), καὶ δὲ πλὴν ἡμῶν γλῶσσαν τὸ πε-
 πραγματῶ μένον πῶς ὁψοποιοῖς ἐδεῖον.
 Anonymus De Amor. Callimachi &
 Chrysothoes.

εὐεῖη τραπέζα λαμπρὰ, λαμπρῶν
 βρωμάτων πολυῆς.

Φιλόσμος ἢ τραπέζα, πολυπλῆς οἱ μίνου.

M I N Σ Ο Τ Ρ Α Τ Ω Ρ.

Μινσράτωρ, sive, μισσράτωρ. Με-
 surator. Nicephorus πρὸς τὴν) πολ.
 cap. XVI. οἱ δὲ προτείνοντες πρὸ λαῶν τῶν
 πολεμίων καταλαβεῖν τὸν τόπον πρὸς τὸ
 εὐτερεπίστω τὰ ἐαυτῶν ἀπληκῆ, ὡς ἐαυτῶν.
 ὡς μισσράτωρας εἴδειται πῶς ῥωμῶις κα-
 λῶν. Leo in Tactis. μίνσωρας ἢ λέγον-
 τα οἱ τὰ ἀπληκῆ ἢ τοὺς τὰ φουράζα μετρεῖ-
 ντες καὶ καθιστῶντες, ὡς μινσράτωρας
 X x ij καλῶν.

καλῶσιν. Constantinus. αὐτὸς εὐρίσκει
 εἰς τὸ πᾶν ἡ ὁδὸς τὰς ἐπὶ εὐ γινώσκεις, ἔτι
 ἄλλοι ἐκ τῶν στρατῶν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ πύλῃ
 πᾶσι δουκάτορας. ἀπὸ τῶν τὰς μινσυ-
 ράτορας, ἵνα περιλαμβάνωσι πρὸς μίαν ἡ-
 μίαν εἰς οὐκ ἐστὶ φθόρος ἐχθρῶν. οἱ μινσυ-
 ράτορες γὰρ ὁφείλουσιν χωρίζεσθαι τὸ ἀπληκίον
 ὅπως μέλλουσιν ἀπληκίως, καὶ διδόναι τῶν
 πονεῖν αὐτῶν πᾶν γὰρ αὐτῶν ὅσους ἀπὸ αὐτῶν εἰς
 ἀπληκίον.

MINΣΟΥΡΙΟΝ. MINΣΩ-
 ΡΙΟΝ.

Μινσώριον, sive μινσώριον. *Missorium*.
 Constantinus Them. Orient. I. ἐγρέτο
 δὲ ἐν τῇ κάτω χρόνῳ ἄλλοις ἡ στρα-
 τηλάτης τῶν ἀξίων πατρικίων, τὸ νομα
 ἰορδάνης, ἔτινος εἰσι τὰ δὲ γυρᾶ μινσώρια
 τὰ ἀνάγλυφα, ἅπερ καίτοι ἐν τῷ βασι-
 λικῷ βεστιαρίῳ. Et Anthologie lib. IV.
 legitur Epigramma, cuius inscriptio
 est. εἰς μινσώριον ἔχον τὰ δώδεκα ζώδια,
 καὶ ἔπεα. Iterum aliud. εἰς μινσώριον
 ἔχον ἀφροδίτῳ καὶ ἑρῶας. Gregorius
 Turonensis lib. VII. cap. IV. Reliquos
 verò thesauros, qui apud villam Calem re-
 manserant, in quibus erat missorium illud
 aureum, quod nuper fecerat, thesaurarii
 levaverunt. Fredegarius Chron. cap.
 LXXIII. Huius beneficii repensionem
 missorium aureum nobilissimum Dago-
 bertus dare promittit. Aimoinus lib. III.
 cap. LVIII. Cumq. missorio aureo, quem
 idem rex magnis fabricaverat impensis,
 ad Childebertum regem se contulerunt.
 Flodoardus Hist. lib. I. cap. IV. Post con-
 ditum testamentum, imò signatum occur-
 rit sensibus meis, ut Basilica dominorum
 martyrum, Timothei & Apollinaris, mis-
 sorium argenteum VI. librarum ibi de-
 posito.

ΜΙΣΑ.

Μίσα. *Missā*. Corrige Constantinum
 in Tactis. ἀφ' ἧς διοθῶσιν αἱ μίσαι τῆς
 ἐσπέρης, ἕως δ' διοθῇ πάλιν τ' σημεῖον. In
 MSto. erat, αἱ μίνσαι. Perperam: nam
 μίνσαι est *Menſa*.

ΜΙΣΕΜΑΤΟΝ.

Μισέματιον. *Discessus*. Vide, *μησέβαιν*.

ΜΙΣΕΡ.

Μισέρ. *Italicum*, *Messer*. Dominus.
 Anonymus De bello sacro.

μισέρ γαλιμαὸν, τὸν ἔλεγον, τὸ δὲ Πικλῶν
 ἄλαμαίον.

Occurrit illic sepe, & exstat quoque in
 Turcogræciâ Crusij.

ΜΙΣΕΤΕΙΝ.

Μισεύειν. Vide, *μησέβαιν*.

ΜΙΣΗΤΙΑΡΗΣ.

Μισητάρης. *Inimicus*. Glossæ Græ-
 cobarbaræ. ἀπὸ χητῆς. μισητάρης. ἐχθρὸς.
 Iterum alibi. ἀπὸ σπιδος τὰς μνησιπλάκους
 καλεῖ. τὰς μισητάρεις κρᾶζι.

ΜΙΣΘΑΡΝΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Μισθαρνέτζικος. Pro, μισθαρνος. Vt
 ὑπερῶν, ὑπερτζικος, μικρὸς, μικρτζικος:
 & talia. Anonymus de Amor. Calli-
 machi & Chrysothoes.

πῶς ἔν ὁ μισθαρνέτζικος ἔφυγεν ἀπὸ
 τῆς
 μόλις ποτὶ παρελθουσῶν τῶν ἡμερῶν ὡς
 εἶπον.

ΜΙΣΙΒΙΛΙΑ.

Μισιβίλια. *Misibilia*. *Misilia*. Iusti-
 nianus Novell. LXXXV. καὶ τὰς τι καλε-
 μένας ζιβώας, ἥτοι μισιβίλια.

ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ.

Μίσκελλος. *Miscellus*. Hesychius.
 μίσκελ-

μίσπελλοι, ἐν πλῆσι καὶ μέλας οὖν. In oculis habuit fortassis locum Varronis De Re Rust. lib. I. cap. LIV. *Videas à quo genere vinarum, à quo loco vineti incipias legere: nam & praeox, & miscella, quam vocant nigram, multò ante coquitur.*

ΜΙΣΟΔΟΤΛΟΣ.

Μισοδελ. Herbae genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij, lib. I. cap. IX. λαβὼν μισοδελον βοτάνην, ἐπὶ ξηρὰν, ἐπὶ χλωρὰν, λεία καλῶς.

ΜΙΣΟΣ.

Μίσ. Vide μίνσ.

ΜΙΣΣΙΚΙΟΣ.

Μισσίκι. *Missicius*. Missus. Rude donatus, Glossæ Basilicorum. μισσίκιος, παλαιὸς σραπώτης ἀπολυθεὶς.

ΜΙΣΤΣΚΛΗΖΕΙΝ.

Μισουσκήζειν, sive, μισουσκλίζειν. Perturbare. Percellere. Glossæ Græcobarbaræ. θέλεις παρὰ ἑαυτοῦ μισουσκλήσῃ τὴν ψυχὴν σου. Iterum alibi. ἄς παρὰ τ-λουσιν. ἄς χλίζουσιν. ἄς μισουσκλίζουσιν.
• ἄς λυπῶσιν.

ΜΙΤΑΤΟΝ.

Μιπάτον, sive μεπάτον. *Metatum*. Basilic. Eclog. VI. σὺν ὁφείλει μεπάτις τὴν ἐπαρχίαν θάρεϊν ὡς αὐτὸ πατ. Passim illic occurrit. Harmenopulus. lib. II. Tit. V. οἱ ὁπλοποιοὶ, δὲ χατσοὶ, γεαυμάτων διδάσκαλοι, ζωγράφων παιδαγωγὴ, ἔβα-ρυς τῶν μιπάτων ἐλεύθεροι ἀσκητρεῖδων. In Constitutione quâdam Tiberij. τῶν σωωνῶν τε καὶ μεπάτων, καὶ ἀγλαριῶν, καὶ ὁδορωσιῶν, καὶ μεφυρῶν, &c. Proprie autem ita Constantinopoli dicebatur

synagoga Sarracenorum. Nicetas in Isaacio Angelo. τῷ τ' ἐξ ἀγλαριῶν λαβὼν σωωνίπιδας, ὃ φησι μιπά-τον ἢ δημώδης ἀσκήσις.

ΜΙΤΑΤΩΡ.

Μιπάτωρ. *Metator*. Suidas. μιπάτωρ, ὁ πρὸς ἀποτέλλομεν. ἀγλ. πρὸς ἑ ἀρ-χοῖ. Vide Glossarium Rigaltij.

ΜΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Μιτάτωριον. *Metatorium*. Theodorus Anagnosta Eclog. II. οἱ δημόσιοι ἐν-φημίς πρὸς ὑποθέμενοι περισσεύουσιν ἐμ-ποροῖεν τοῦ μεταπωρεῖς ἐξ. καὶ αὐτὸς γυνώσκει.

ΜΙΤΟΛΙΝΟΝ.

Μιτόλινον. Filum è lino. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CLXII. καὶ πάλιν ἴσως ἐπὶ περὶ ἄλλο περὶ δίδμεν μιτόλινον.

ΜΙΤΕΑ.

Μιτία. Affectio, vel, vulnus nasi. In Orneosophio caput est, quod inscribitur. πρὸς πλεῖστης ὀρνέας, ὅταν ἔχη μιτία, ἢ ὀνυχία.

ΜΙΤΗ. ΜΙΤΤΣ.

Μίτη. Nafus. Vel μίτης. Orneosophiῶ. κεφάλιν μικρὸν ἐπὶ πλάτν, ἢ μίτη αὐτῆς λεπτή. Moschopulus. ῖν, ἢ μίτης. In Canonio Mathematico Adespoto. ἢ μίτης, εἰς κέρδ. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔσται τὴν μίτην διὰ τὴν πλάγια. Et sæpissimè occurrit ibidem. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysothoes.

ἐκείνοι γὰρ ἐγγίξουσιν μῆλον εἰς τὴν μίτην

ἢ καλλιμάχου ἢ νεκρῶν, καὶ παρὰ τὸν αὐτὸν.

XX IIJ

ΜΝΗΜΑΙ.

ΜΝΗΜΑΙ.

μνήμη. Memoria. Exequia. Basilic. Eclog. iv. ἀλλὰ μηδὲ περὶ τῶν περὶ τὴν οὐρανὸν περαιομένων, ἃς οὐ μνήμης καλῶμεν. Vide Iustiniani Novell. cxxxiii. Sed & anniversarios Sanctorum dies ad colendam eorum memoriam institutos ita vocabant. Codinus. καὶ τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου διημετέρου. Et, καὶ τὴν τῆς μεγάλου χριστοῦ μνήμην. Et ibi aliquoties. Nicetas in Man. Comneno, lib. iv. ἡ διαποικίλης καὶ πῶτος πλοῆς ἀγομένης, ἡ μνήμη ἐνδόξου μάρτυρος πλαμένης. Optatus contra Parmenianum, lib. ii. *Reatus putas memoris Apostolorum et sanctorum omnium communicasse.* Balsamon ad Marcum Patriarcham, Resp. lv. πῶς τῶν ἀγίων μαρτύρων μνήμης ποιῶν ἐν πῶς αἰσθάσει ἐν πῶς κυριακαῖς. Legabantur in his passiones Martyrum, idque ex decreto Synodi Carthaginensis. Eius Canon xlv. τὴν μνήμην τῶν μαρτύρων ἐν πῶς μνήμης τῶν ἀγίων ἀναγιγνωσκώμεθα.

ΜΝΗΜΟΤΥΡΟΝ.

Μνημεῖον. Monumentum. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὅπως δὲν θέλη νάχαι μὲν ἡμῶς μνημεῖον.

ΜΝΩΔΗΣ.

Μνώδης. Valdè. Multum. Glossæ Græcobarbaræ. ἄρην. πάνυ. πολλὰ μνώδης. πολλὸν. μεγάλως. λίαν.

ΜΟΔΕΡΑΤΩΡ.

Μοδεράτωρ. Moderato. Basilic. Eclog. vi. Titulus est περὶ τοῦ μοδεράτωρος, καὶ πῶς ἀρμοσθὲν ἐλεγονόμην. Item alter.

περὶ τοῦ μοδεράτωρος ἀρεσίας. Iustinianus Novell. xx. ἐνὸς τοῦ μοδεράτωρος γεγονότος, κεκοσμημένον ἐστὶν τῶν περαιομένων ἀξία. Invenio hanc dignitate duos: vnum Helenoponti, alterum Arabiæ; de utroque in Basilicis sunt Tituli, quos jam citavi. De priore autem vide Novell. xxviii. de posteriore, cii.

ΜΟΔΗΣ.

Μόδης. Pro, μόδιος. Modius. Arithmetica Adespota. ὁ θαλάσσιος μόδης ὁφείλει χωρεῖν σίτου καθάρως καὶ ἀρύπτης λίτρας ποσάρακοντα.

ΜΟΔΙΟΛΟΣ.

Μοδιολός. Vestis Imperatricis. Cedrenus. ἔγραψεν ἐπὶ τῆς λέξης, ὅτι λεγόν, ἐπεὶ λεγόν, εἴπερ ἡ τῆς τῶν οὐρανῶν σύζυγος περὶ ἀλλοτρίαν βασιλικὴν μοδιόλον. Quæ toridem verbis apud Ioannem Curopalaten in Hist. Chronicon Constantinopolitanum. ἡ δὲ λεγομένη τόχη τῆς πόλεως μὲν μοδιόλου ἔκτιστο ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀψίδι. Scilicet nomen datum fuerit à similitudine modiolii, vasis potorij: ut tympanion à tympani.

ΜΟΔΙΣΜΟΣ.

Μοδισμός. Certus modiorum numerus. Harmenopolus in Leg. Naval. λέγει εἶναι τὴν χιλιάδα τῶν μοδισμῶν χροσίων πενήκοντα, καὶ τῆς ἐξαρτίας αὐτῆς.

ΜΟΔΟΣ.

Μόδος. Modus. Glossæ Græcobarbaræ. ἃς τρεῖς τὴν λογίαν καὶ μέτρον ἐκείνον καλεῖται, ἡ κράζειται. Simeon Hieromachus in Epist. μίας γραφῆς σε πέσω ἀντάμα με ἐτάτω, καὶ πῶς ἀκαλῶ σε πολλὰ, ἀνὲρ ἐρεθὴ μόδος νυν, τὴν ἐπέψεις εἰς

εἰς τὰ χέρια τῶν φίλων με ἀνδρία, ὅπως ἐ-
βρήσκῃ).

M O I A Z E I N.

Μοιάζεν. Similem esse. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ὁμοιον. ὁμοιασέν. μοιασέν.
ὅπως ὁμοιάζει, ἢ μοιάζει. Ioannes Glycas
De Van. Vitæ.

ἐβλέπων ὅλοι μοιάζειν ὁ ἕνας με τῷ
ἄλλῳ.

M O I A Σ Τ Ο Σ.

Μοιασός. Æqualis. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀντίχαρα. ἰσοδύναμα. ὅπως ἔχου-
σιν ἴσῳ καὶ ὁμοίαν ἢ ἴσῳ καὶ μοιασὼν δυνά-
μιν. Et mox. ἴσος. ὁμοιος. ἀντίτυπος.
ἢ ἐναντίος. ἴσος μοιασός.

M O Λ Ο Χ Α.

Μολόχα. Pro μαλάχη. Corona pre-
tiosa. μολόχα. Μαλία. μαλάχη.

M O N A Δ Α.

Μονάδα. Pro μονά. Corona pretio-
sa. μονάδα. Vitis. μονάς.

M O N A Ξ Ο Σ.

Μοναξός & μοναχός. Solus. Occur-
rit sæpè apud Anonymum de nuptijs
Thesæi.

M O N A T T A. M O N A T T I Σ.

Μοναῦτα, sive μοναυτίς. Subito. Sta-
tim. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθρόως.
ἐξαίφνης. μοναῦτα. μοναυτίς.

M O N A X A.

Μοναχά. Solummodò. Duntaxat.
Sbirus in Epist. ἐγὼ δὲν ἔλαβα καμία σε
γραφή, ἀλλὰ διπλοῖς καμία, εἰς ὅσας γε-
φαῖς ἐπιμύσα τ' ἀφηνία σε, μοναχατῶ
ἄνω. Glossæ Græcobarbaræ. μόνως. μο-
ναχά. καὶ μόνως.

M O N A X I A Z E I N.

Μοναχιάζειν. Deserere. Relinquere.
Hinc compositum, ἐξεμοναχιάζειν. Et
ἐξεμοναχιασμένος. Solus. Desertus. Io-
annes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ τὴν πῶς ἐμένει ἐξεμοναχιασμένα.

M O N A X E I O N.

Μοναχεῖον. Monachium. Sodalitium
monachorum. In l. Generali. XIII. C.
de Sacrof. Eccles. Ecclesia, vel marty-
rio, vel clero, vel monachio, vel pau-
peribus.

M O N A X Ο Σ.

Μοναχός. Monachus. Solitarius.
Dionysius Areopagita. μοναχοὶ ὃ ἔστι
καλονομάζονται, οἷς ἔργον ὀπιεκθμεῖν ἔ-
σώματι, καὶ ζῶντας τιθάναι, ἐσώφρο-
νι μαρία πνι μεταφοιτῶν πρὸς τὰ κρείττονα.
Ioannes Geometra in Paradiso, epi-
gramm. LXIX.

ὁρμή, ἐ θυμὸς, μοναχοῖς ξένα. ἐ γὰρ χρεῖστος
ἢ πῶς, ἢ πῶς αἱ εἰεν ἐν οἷσι μένει.

Palladas Antholog. lib. II.

εἰ μοναχοὶ, τί ποτε δὲ; ποτε ὃ πῶς πάλι
μῦνοι;

ὡς πληθὺς μοναχῶν ψάσκειν μονάδα.

Hesychius Presbyter ἀντιρρητικῶν, Cæt.
II. cap. LVIII. ἔστι ἀληθινὸς τῷ ὄντι μο-
ναχός, ὁ νῆψιν κατ' ὅρων. καὶ ἔστι ἀληθινὸς
νηφάλιος, ὁ ἐν καρδίᾳ ὢν μοναχός. Euna-
pius in A desio. εἶπα ἐπ' ὅσον τις ἱεροῖς
τόποις τὰς καλεσμένους μοναχὰς, ἀνθρώπους
μὲν καὶ τὸ εἶδος, ὃ βίβας αὐτοῖς συνάδης.
Rutilius in Itinerario, lib. I.

Processu pelagi iam se Capraria tollit;
Squalet lucifugis insula plena viris.
Ipsi se monachos Graio cognomine dicunt,
Quod soli nullo vinere teste volunt.

Habi-

Habitus porrò eorum erat duplex: pri-
mus, τὸ μικρὸν ᾠήμα dicebatur; sive τὸ
μικρὸν: alter, τὸ μέγα: & ἀγγελικόν. Disces
ex Euchologio, quod utriusque ἀγγελ-
ίας tradit. Meminit ἔμμελος Phran-
zes lib. I. I. cap. xxx. *In tam granē mor-
bum, quod non putāram, incidi, ut perfectē
monachus ἐμμελὸς ᾠήμαίῳ factus sim.*
Et ex hoc ordine qui erant μεγαλόχη-
μοι appellabantur: itaque in eodem
Euchologio, vbi de exequijs mona-
chorum agitur, leges. πεινάλλει αὐτὸν
τὸ κουκάλιον, εἰ μεγαλόχημός ἐστι. Ma-
laxus in Hist. Patr. ἔγινε ἢ εἰς τὴν ἀδύ-
νειαν αὐτῷ μεγαλόχημα, ἢ ἐμειονομάδην
δωάννης. Anonymi. De Vulpe & Lupo.
καὶ δέχνο μεγαλόχημη, καὶ μιάζω σὺν
γαμῆν.

Cedreno οἱ μεγάλοι dicuntur. ἰσαάκι
τὸς μοναχὸς τῶν μεγάλων κρατήσας τῷ
χαλινῷ ἔπιπας ἐάλεν, ἔφη πρὸς αὐτὸν.
Primitus liberè vivebant, sine ullā re-
gulā, quam primus illis præscripsit B.
Benedictus. Clare Hildegardis in Ex-
plicat. Reg. S. Benedicti. *Ante tempora
B. patris huius Benedicti, nullā certā regu-
lā confirmati monachi, diversā incertitu-
dine & instabilitate hāc & illac vagaban-
tur, certo magisterio & certā locatōne ca-
rentes. Quapropter ipse vitia instabi-
litis morum illorum describens, ut vita
eorum à fidelibus monachis devitetur, mo-
net.* Sic canonicis B. Augustinus. Hinc
illud apud Anselmum Anelburgensem
episcopum in Epist. *Nec monachos qui
sub regulā S. Benedicti militant; nec cano-
nicos, qui sub regulā Augustini vitam A-
postolicam gerunt, imitantur.* Ad mili-
tiam quoque illos vocavit Imperator
Valens. Ado in Chronico. *Valens lege*

*latā ut monachi militarent, violentes fusti-
bus in se occiderent.*

MONH.

μονή. Monasterium. Codinus de
Offic. Constantinop. καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν
γλυσιῶν τῆς θεοτόκου ἀπέρχεται εἰς τὴν σε-
βασμίαν μονῶν τοῦ λιθός. Et errat inter-
pres, qui *Aedem* reddit. Occurrit sæpè
& illic, & apud alios Scriptores.

MONHTA.

Μονήτα, & μονίτα. *Moneta.* Glossæ La-
tinogræcæ. *Cusitionis.* τῆς μονήτης. Har-
menopolus lib. vi. Tit. xiv. μονήτα δὲ
καλεῖται τὸ δέχεται σφραγιστήριον, ἢ
βυλλωτήριον. Michael Attaliates Prag-
mat. Tit. Lxxviii. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα, ἡτοι-
μοῦντας βασιλικὰς κλέψεις, μεταλλίζον-
ται, ἢ ἐξορίζον. Basilic. Eclog. vii. ἡ
μονήταν πλάσσω κατὰ δεξιάν. Iterum
occurrit Eclog. liv. lx. Corrigendæ
sunt eorum Glossæ. μονίτα, τὸ τυπάριον
νομίσματος. Malè editur, μονιπάρ, τὸ
τυπάριον.

MONHTAPIOS.

Μονητάριον. *Monetarius.* Suidas. με-
νητάριοι, οἱ περὶ τὸ νόμισμα πηκνύται. He-
sychius. μονητάριον, τὸ κέρμα ἐργαζό-
μενον. Vetus inscriptio:

ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΟΙ. ΠΟΛΙΤΑΙ.
ΤΟ
ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΓΟΝ
ΚΑΙ. ΟΥΕΛΑΡΙΟΝ.

Basilic. Eclog. vi. μηδὲς ἔμπορον, ἢ μο-
νητάριον, ἢ πλῶνιν, ἢ δὲ εὐπλόους ὀφι-
κίς, ὅτι πηκνύεται γίνεσθαι ἀξιωματικούς. Itc-
rum. liv. οἱ μονητάριοι τῇ ἰδίᾳ ἑα-
νούσθωσαν τύχη. καὶ ἐδὲς ἑα-
νούσθωσαν.

MONO-

ΜΟΝΟΒΑΜΒΤΑΟΝ.

Μονοβάμβυλον. Simplex conclave palatii secretius, in quo congregabatur clerus Patriarcham novum electurus. Codinus eius meminit. ὁ δεύτερος ὁσιᾶ-
 ρα, κρατῶν τ' μονοβάμβυλον. Ante hoc erat aliud, in quod promiscuè cō-
 veniebant omnes, qui cuperent statim scire quem clerus Patriarcham creas-
 set: & illud διβάμβυλον dicebatur. In-
 veniō eius mentionem apud Phran-
 zem lib. III. cap. XIX. *Secundum hæc Patriarcha cum lampadibus ad dibambu-
 la, sive atrium, descendebat, paratumq;
 inveniens equum ascendebat.* Sed ego
 potius διβάμβηλον, & μονοβάμβηλον
 scribendum censeam, à vela. De utro-
 que intelligi debet Anastasius in Sil-
 verio. *Tunc fecit beatum Silverium Pa-
 pam venire ad se in palatium Pincis, &
 ad primum ac secundum velum retinuit
 omnem clerum.* Collatio Carthag. II.
*Quoniam in hodiernum diem comperen-
 dinata cognitio est, & pro velo sunt utri-
 usque partis episcopi, si iubet sublimitas
 tua, intromittentur.*

ΜΟΝΟΒΑΝΑΟΝ.

Μονόβανδον. Cohortes sub vnum
 signum redactæ conflictus tempore.
 Vide Glossarium Rigaltij.

ΜΟΝΟΒΟΛΟΝ.

Μονόβολον. Cursus. Photius in No-
 mocan. cap. XXI. *μόνον δὲ πᾶζειν ἔξε-
 σι μονόβολον, & κεντρομόβολον.* Balsamon
 in Scholijs. *γίνωσκε δὲ, ὅτι μονόβολον
 λέγεται ὁ δρόμος.*

■ ΜΟΝΟΙΚΙΑ.

Μονοίκια. Balsamon ad Concil. IV.

Can. XVII. *ὡρίσθη ἔν κατήχην ἀμάχως
 τὰς ἐπισκόπους πρὸς τὴν τριμνηταετίαν
 νημεθῆσθαι παρ' αὐτῶν ἐνορίας ἀδιάσως,
 καὶ ἀχρεοικιστῶσιν, ἥτις μικραὶ, αἱ ἐμονοί-
 κια λέγονται, ἥτοι ἐγχωρίοι, ἥτις πολλὰς κα-
 τήκας ἔχουσιν.*

ΜΟΝΟΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Μονοκάβαλλοι. Glossæ ineditæ Lati-
 nogræcæ. *Singularior ipsoσής κέλης. μο-
 νοκάβαλλος.* Vide, τρικάβαλλοι.

ΜΟΝΟΚΟΝΤΙΑ.

Μονοκόντλια. Tela Isaurica. Iustinia-
 nus Novell. LXXXV. καὶ τὰς κατ' οἶον
 δὴ πᾶσι τρόποις ἢ ἀγῆματα νομόμενας λόγχας,
 καὶ τὰ ὡς ἐκ ἰστωρίων ὀνομαζόμενα μονο-
 κόντλια.

ΜΟΝΟΚΟΣΜΟΝ.

Μονόκοσμον. Vide κόσμον.

ΜΟΝΟΚΟΤΡΕΑ.

Μονόκυρτα. Excursiones quæ à solis
 equitibus fiebant. Nicephorus *ἐπὶ
 ὡς δὲ πολ. cap. IX. τὰ τῶν πολεμίων
 κῆρυκα, τὰ λεγόμενα μονόκυρτα, διττὴ τῆς
 ἰδίας χώρας ἐξερχόμενα πεζῶν ἀνδρῶν. Et
 mox. ὡς ἐπὶ πᾶσι γὰρ τὰ μονόκυρτα μετ'
 ὀλιγοσῶ καὶ ἐκλεκτῶ λαῷ τῷ ἐξέλθουσιν
 ποιεῖται.*

ΜΟΝΟΞΥΛΑ.

Μονόξυλα. Lintres è folido ligno.
 Leo Constitut. XVII. *ἐστὶν ἔθ' ὅσων πολ-
 λαὶ γεφύρας γίνεσθαι ἢ ἀπὸ μικρῶν πλοισ-
 σίων τῶν λεγομένων μονοξύλων.* Cedre-
 nus. *πλοίοις ἐγχωρίοις πῆς λεγομένοις
 μονοξύλοις.* Priscus in Hist. Goth. *ἐπὶ
 βαρβαροὶ πορθμεῖς ἐκ σκάφεισι μο-
 νοξύλοις, ἀπὸ αὐτῶν δὲ ἴσθρα ἐκτίμνοντες
 καὶ ἀπὸ γλύφοντες καὶ σκαδάζουσιν, ἐδὰ-
 ρον*

χορὴ ἡμᾶς. Simocatta Hist. Mauric. lib. VI. cap. IX αἰτῇ π μονοξύλων παλήθη ἀπὸ τέρυ ἰλῶν. Vegetius lib. III. cap. VII. *Commodius repertum est, ut monoxylus, hoc est, paullo latiores scaphas, ex singulis trabibus excavatas, pro genere ligni & subtilitate levissimas, carpentis secum portet exercitus.*

ΜΟΝΟΠΑΤΙΟΝ.

Μονοπάτιον. Semita, per quam vni tantum patet incessus. Errant viri docti, qui Tacticum vocabulum faciunt. Michael Attaliates Pragmat. Tit. II. *Διελείασι δὲ εἰσιν, ὅπῃ ἔχω μονοπάτιον, ἢ παλάσιον ὁδόν.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀγισίμων. ὁδὸς λεπτή. μικρὴ ἐράτω. μονοπάτιον.

ΜΟΝΟΧΕΡΙΟΝ.

Μονοχέριον. Armilla vnius brachij. sicuti διεξοχέριον. de quo supra. Glossæ Græcolatinæ. μονοχέρια, *Manuales.* Ita corrigo: nam nauci est, quod hodie editur. μονοχέρια, *Mamillares.*

ΜΟΡΤΑΡΙ.

Μορτῆρ. Mortarium. Exstat apud Crusium in Turcograciâ.

ΜΟΡΦΙΑΜΑΞΟΝ.

Μορφιάμαξον. Egregius currus. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀπάνω τοῦ μορφιάμαξον, τὴν εὐρυναι οἱ παῦροι
ἐκ τῆς πρὸ ἀρχαίας πόσεως, ἢ ληθὲν ὁ ἀγαμέμνων.

ΜΟΡΦΩΝΝΕΙΝ.

Μορφώννειν. Formare. Pro, μορφῶν. Hinc compositum, μετὰ μορφώννειν. Glossæ Græcobarbaræ. να ἀλλάζωμεν τὴν σύγκρισιν. ἢ να μετὰ μορφώννειν μετὰ.

ΜΟΡΦΟΚΑΜΟΤΟΝ.

Μορφοκάμοτον. Pulcrè elaboratum. Anonymus De nuptijs Thesei.

εἰς τὸ ζεῖν τε πὲρ πλεονὸν ἐκρέμειον σκαπτήν
μέγα καὶ μορφοκάμοτον μετὰ πολλῆς τῆς τέχνης.

ΜΟΣΚΑΡΑΣ.

Μοσκαράς. Italicum, *Mascarato.* Corona pretiosa. *μοσκαράς. Tocolator.* γαλωππίος. Iterum alibi. *μοσκαράς. Larua.* *μορμολύκειον.* Anonymus de nuptijs Thesei.

παγγίδια ἔχον ῥιφηντά, καὶ μοσχαράδες τῶς.

ΜΟΣΤΡΟΝ. ΜΟΣΤΡΟΣΟΝ.

Μόστρον. *Monstrum.* Et, *μόστροσεν. Monstrum.* Glossæ Basilicorum. *μόστρον, Φανερὸν. μόστροσεν, τὸ ἔχον ἀνθρώπου ἐπιπρὸς ζῶα μορφήν.*

ΜΟΣΧΑΡΗ.

Μοσχάρη. Pro, *μοσχάριον.* Vitulis. Corona pretiosa. *μοσχάρη. Vitulus. μόσχον.*

ΜΟΣΧΟΣ.

Μόσχον, vel *μῦσχον. Muscus.* Aromatis genus. Nicetas in Isaacio, lib. III. καὶ ἡλείφειτο μυρίσμαλα ῥοδοσπεμμάτων παντῆα, *μόσχος, χαπύλια, ἄμπαρ.* Achmes cap. XXVI. *ἡλείψατο μόσχῳ ἐν χαλαίῳ πρὸς τὸ δωδεῖν.* Et postea. *ἐδίδωτο ὡρῶν ἐν σιδήρῳ πρὸς μόσχον, ἢ ἀλλῶ πρὸς σωτήρην δωδεῖα.* Eûchologium. *βαλεμμελαίς ὅσων δίδωσιν ἡ εὐπορία, ἐν ᾧ καὶ μόσχος ἐξάγα διό.* Glossæ Latinograeca. *Muscus. βρύον. φύκον. μῦσχον.* Ioannes Glycas De Van. Vita.

καὶ πᾶσι εἶναι οἱ μόσχοι οἱ περὶ τοὺς, ἐπεὶ εἶναι ἡ εὐωδία αὐτοῦ.

Diodorus

Diodorus Euehyon Polychemic lib. i. cap. xxiii. *Admisceatur ambre vel moschi subtiliter puluerizati modicum.*

ΜΟΣΧΟΣΙΤΑΡΟΝ.

Μοσχοσίταρον, Fenum Græcum. Exstat apud Myrepsum lib. de Vnguentis, cap. xcii.

ΜΟΥΓΙΑ.

Μύγια. Mus. Glossæ Græcobarbaræ. αὐδίκητος. τὸ ἀναριπόμενον τῆς μυάρας ξύλον. τὸ ξύλον δὲ παρὰ οὐδὲ πᾶν τὸν τὴν μύα, ἢ μύγιας.

ΜΟΥΓΚΑΡΙΖΕΙΝ. ΜΟΥΓΚΡΙΣΜΟΣ.

Μυγκαρίζεν. five, μυγκρίζεν. Mungere. Glossæ Græcobarbaræ. μυκάται. Φωνάζει. μυγκαρίζει. Anonymus De nuptijs Thesei.

μυγκρίζοντες καὶ τρέχοντες ὑπὸ ἡμῶν.

Hinc μυγκρισμός. Ibidem alibi.

ποία λείνα ἢ λύκενα τὰς κάμπας τὰς εἰρκάνες

καὶ τὰ ποδιά τῆς πέπλης ἐκὼ καίτω ἐχέουσι.

Ὁ μὲ μανία καὶ μυγκρισμὸν ἀνέγνωσεν ὑπὸ ἡμῶν.

ἐδὼ καὶ μὲ θυμὸν ἄνω καὶ κάτω τρέχει.

ΜΟΥΖΑΚΙΟΝ.

Μυζάκιον. *Mosaicum.* Musivum opus. Codinus. ἔχοντα αἴετας μαργαριταρεῖνας ἐκ πλαγίων καὶ ὅτι τῶν παρῶν, ἥτοι ἐπ' αὐτῷ ὑποδημάτων τῶν μυζακίων.

ΜΟΥΛΑ. ΜΟΥΛΟΣ.

Μύλα. *Mula.* Et, μύλλο. *Mulus.* Nicetas in Alexio Comnenos lib. i. μὴ γὰρ ἴνῃ. Διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ ὁ δὲ λαὸς μούλων, ἢ ποταμῶν, τὴν σελήνην καὶ τὸν

ρικὸν ἀπεβάλλει ἐν φάσιν. Basilic. Eclog. xix. ἐὰν ἴπῳ. ὅς φραγῇ μύλαι, ἢ διὰ λακτίου ἐκλάσῃ πνῆ, ὁ δὲ αὐτῆς ἐνάγῃ. Iterum. xliv. τῶν λεγόντων τῶν βορδονίων καὶ αἱ μύλαι περὶ ἐχόμεναι. Et postea. ὁ τῶν μύλων κόσμος. ὅτι μὴ ἐν δόξαντι τῶν δόξαντι. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγομόμοχθ, ἡμίονο, βόρδο, βορδόνιν, μύλλο, μύλα. Et in Hippiatricis lib. ii. cap. cxxix. Lemma est. μάλαγμα, τὸ καλῶμενον ἄμειλα μύλα.

ΜΟΥΛΑΡΗ. ΜΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Μυλάρη. five, μυλάριον. Diminutum ἀμύλα. Paruamula. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐξ ἡ. ἐξ ἡ. ἐξ ἡ. καὶ τὸ μυλάριον ἐκαθαλύνει. Glossæ Græcobarbaræ. ζωάριν τῶν μυλαρίων, ἡ γοῦν δύο μυλάρια. Glossæ Græcolatinæ. μυλάριον. *Muscella.* Corrige, *Mulcella*, pro, *Mulicella.* Est ὑποκριτικόν. *Corona pretiosa.* μυλάρη. *Mulus.* ἡμίονο.

ΜΟΥΛΙΚΟΝ.

Μυλικόν. *Mulinum.* Cedrenus. ἡς ἐκ μίτου αὐτῆς ζῶν μυλικόν ἄσπιλον λαλῶν αἰθρῶν καὶ φωνῶν.

ΜΟΥΛΙΟΝ.

Μουλίων. *Mulio.* Basilic. Eclog. xix. καὶ ὁ μουλίων, ἐὰν δὲ ἀπὸρίαν καὶ ἀδένειαν ὅσα ἐκράτησι τῶν μουλίων.

ΜΟΥΛΚΙΑ.

Μύλκια. Possessiones. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ σκεῦη πολυτίμητα καὶ διὰ φρεσὶν ἐπεσθῆναι χρυσὴ καὶ δόξα, καὶ κτήματα πολλὰ, ἡ γοῦν μύλκια, διὰ τὴν φωνὴν τὴν καλομένην.

Yy ij ΜΟΥΛ-

ΜΟΥΛΛΩΜΑΝ. ΜΟΥΛΛΩΝΝΕΙΝ.

ΜΟΥΛΛΩΤΟΣ.

Μουλλώπης, Mutus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβάκης, χωρὶς φωνῶν, μυλλώπης. Sape illic occurrit. Et μουλλώννεν. Tacere. μούλωμαν. Silentium. Ibidem.

ΜΟΥΛΤΟΝ.

Μούλτρν. *Tumultus*. In Constitut. Constantini Porphyrogenneta. πῆς μέλλασιν ἡ ὀπιθελαῖς ἀπὸ γ' νῦν ὀπιχαρῆιν, ἡ μέλτω, αἰάθημα. Achmes cap. CLIV. ἐπεὶ ἡ ὁδὸς σε μετ' αὐτὴ μίλιον ἔτι, ἢ μὴ παρέλθῃ ὁ μῦς ἔτι, καὶ σφαγήσῃ ἐν πολέμῳ μέλτω. καὶ ἐγὼ μούλτρν ἀεράων, καὶ ἐσφάγη ὁ ἰδὼν πρὸ πλάτης τῆς μύδος. Hinc μυλῶτες. *Tumultuati*. Seditioni.

ΜΟΥΝΕΒΡΟΣ.

Μένεβρ. *Flagellum*. Per literarum commutationem. Pro, βένδρ. Sic, μέντωλον, pro βέντωλον. μερτάπι, pro βρηπτάτοι, sive βρηπτάρι. & talia. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβδης, μάσιξ, βένεβρ, μένεβρ, σκερτζία. Vel μένεβρ quoque. In iisdem Glossis alibi. ἀβρῖς, μάσιγίαν. ἐκείνον ὅπῃ δέρεται τὰς πλαιομένας μετὰ βένεβριν, ὃν ἄλλοι μένεβρον λέγουσι. Sic ναρμωνώνσι, pro ναρβωνώνσι, *Narbonensis*. Prænius in Metaphrasi Eutropij, lib. ix. δέχεσθαι τὴν βασιλείαν κάρ. ὁ ναρμωνήσιν. γάλλων δὲ ἦν ἡ πόλις. Ita corrigo. Malè hodiè editur, κάρ, ἀνὴρ. μωνήσι.

ΜΟΥΝΖΑ.

Μῦνζα. Fuligo. Exstat in codice Barbarogræco Niceta, μῦνζα μαυρίασμα. & exponitur, ἀσβόλη.

ΜΟΥΝΗ.

Μυνή. Membrū muliebre. Corona

pretiosa. μυνή. *Cunæus*. αἰδοῖον γυναικὸς. Glossæ Græcobarbaræ. τῆς γυναικὸς τὸ αἰδοῖον, ὅπερ καλεῖται μυνή.

ΜΟΥΝΟΥΧΙΣΕΙΝ.

Μενουχίσιν. *Castrare*. Corona pretiosa. μουνουχίσιν. *Castrare*. εὐνουχίσιν.

ΜΟΥΡΜΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Μυρμυρίζειν. *Murmurare*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμφαῦον, περιήχων, περιφύριζον, μυρμυρίζασιν. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ μυρμυρίζῃ λέγῃ ἔτι γλυκία πὶ λόγια.

ΜΟΥΡΟΝ. ΜΟΥΡΕΑ.

Μύρον. Pro, μόρον. *Morum*. μερία. *Morus*. Anonymus de nuptijs Thesei.

Τότες εἶδεν σὲ μία μερία τὴν πύργου καὶ θίσση,

ὅπαρ ὁ αἰμαλῖδα πὶ μέρα τὴν μερίας.

ΜΟΥΡΤΑΤΟΙ.

Μερτάπι. Stationarij Imperatoris. Codinus. καὶ μετ' ἑτάρας ἑπτοί, πύροι μὲν καὶ ἑπτοί, ὀνομαζόμενοι μερτάτοι, τ' ἕα ἑκαστὸν φέροντες. Vide supra μερτάτοι.

ΜΟΥΡΤΖΟΥΦΛΟΣ.

Μέρτζεφλ. *Superciliofus*. Nicetas in Isaacio & Alexio. μόν. δ' ἐκ πάντων δέκας ἀλέξι, ὃς ἐκ τῶν σωεσάσθαι τὰς ὀφρὺς, καὶ οἷον τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀπικρίμασθαι, πρὸς τῶν σωεφῆτων ἐπωνόμασε μέρτζεφλ. Aliter longè explicat Guntherus Monachus in Hist. Constantinop. *Consilijis quorundam pessimorum, maxime autem cuiusdam cognati sui, nobilis quidem viri sed perfidi, qui MURTFILO, id est, FLOS CORDIS, in illa gente vocabatur.* In Chronico

nico Monachi Altissiodorensis *Marculfus*, & *Morculfus*, scribitur, sed perperam. Restituendum est, *Morculfus*. Occurrit illic bis ter.

ΜΟΥΣΑ. ΜΟΥΣΑΚΙΟΝ.

ΜΟΥΣΙΟΝ.

Μῦσα. *Musa*. Tessella variè picturata. Euchologium. ὡς δὲ ψαλμῶν λεγομένων κομίζει ὁ σκδοφύλαξ μῦσας πὶ καὶ διακάερα πὶ κρινῶς λεγόμενα. In Liturgiâ veteris Ecclesiæ magnæ Constantinop. καὶ μὲν τῶν πὶ ἰδία χεῖλη, καὶ τῶν ἱερῶν ποτηρίων, τῶν ἐν χειρὶ καλύμματι δόξασι, καὶ αὐτὰ πᾶσι τῶν χεῖλῶν ἔξω τὸ ποτήριον ἀσπασάμεν, λαμβάνει μὲν χεῖρας τὸν πᾶσι δίσκον, καὶ τὴν λεγομένην μῦσιν. Typicum Sabæ, cap. xli. δόξασι μῦσιν αὐτῶν παλαιῶν, καὶ πρῶτον μὲν σάββασιν αὐτῶν διὰ μῦσας καθαρωπότης. Hinc μουσάκιον, *Musaiakion*. *Mosaiakion*. five μουζάκιον. Apud Codinum. Et μουσιῶν. Opus musivum facere: Vnde μουσιῶμα apud Codinum in Orig. Constantinop. ἐν τῇ τῶν καὶ τῶν μουσιῶματι ἐλείψει τῇ δεισπότην χρυσίον ποσότης.

ΜΟΥΣΟΤΑΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Μουσουλμανίζειν. Musulmanicam religionem profiteri. Balsamon ad Concil. i. Can. xix. ὁρῶντες πολλὰς μουσουλμανίζοντας ἐκόντες, καὶ μὴ ἀναβαπτίζοντας, ἀλλὰ μυρωθέντας μόνον. Petrus Chartophylax in Quæst. Eccles. εἰς ἔθνη κρατήθεις, ἐμαγαρίθεις, καὶ ἐν κοίτη μιανθῆεις, μήποτε ἡ μουσουλμανιστής, μυρωνέται, ἡ πᾶς εὐχὰς τῆς μαροφαγίας λαμβάνει, καὶ κρινῶνται.

ΜΟΥΣΟΥΛΟΝ.

Μῦσουλον. *Musulum*. Cinnamomige-

nus Musulo vrbe adveſti. Simeon Sethi De Cib. Facult. ἀρεστον ἢ (κινάμωμον) τὸ λεγόμενον μῦσουλον, ἥτις τὸ ἀπὸ μουσέλου πύλεως.

ΜΟΥΣΟΥΜΗΤΗΣ.

Μουσούμητης. Anonymus de nuptijs Thesci.

καὶ μουζομήτης, ἔλαγος παλαιὰ μερομένα, λαφύματα, καὶ ἀλλὰ ζᾶ ἐκείνων μαζομένα.

ΜΟΥΣΟΥΡΙΟΝ.

Μουσούριον. Epistola Sultani. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. lli. σιωπῶντος δὲ ἔν ὅμως διὰ σελανικὴν γράμματι, ὅφασιν οἱ τέρας μουσούριον, ὅπως ἀνχοίη, τὸ ὑπὸ τῶν ἐκείνων δέχων ὑποποιήσας ἀδελφῶν.

ΜΟΥΣΗΟΤΑΟΝ.

Μῦσπυλον. *Mespilum*, Moschopulus. μέσπιλον, τὸ κρινῶς μῦσπυλον.

ΜΟΥΣΤΑΚΙΟΝ.

Μουστάκιον, five μουστάκιν, & μουστάκιν. Italicum, *Mustaccio*. Gallicum, *Mustache*. Hispanicum, *Mustazo*. Veteribus Græcis μύσταξ dicebatur. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ πύγων τῶν τοξικῶν βελῶν, ἡ γοιμὴ γόκιν, ἡ μουστάκιν, ἡ βελῶν, ἡ οἰσῶν, ἡ ζαγίτων. Apud Athenæum lib. xiv. accipitur pro mustaceo libo ex cœnomelite.

ΜΟΥΣΤΑΚΟΣ.

Μουστακός. Locusta. Alexius Rharturus Doctr. vii. η. ἴδωτε μουστακὸς πολυλὰς. θ. ἴδωτε σπύρις εἰς τὰς αἰγυπίας.

ΜΟΥΣΤΟΣ.

Μῦστος. *Mustum*. Moschopulus.

Υ y iij γ λ ι θ

γλειῦχος, ὁ νεὸς οἶνος, ὁ κραιώης λεγόμενος
 μῦς. Diophanes Geoponic. lib. ix.
 γλειῦχος, πυπῆσι, ἔκκαλκμιν μῦς ξέσας
 ἦ. ἐλαίς ξέσας ἔ. καὶ ἱριῶς φανερόν
 μέρ. κατὰ δὴ σῆς, δὸ πόθ' εἰς κραιώμιον.
 Corona pretiosa. μῦς. Μυστικ.
 γλειῦκ.

ΜΟΥΣΧΟΣ.

Μούσχ. Vide μόςχ.

ΜΟΥΤΑ. ΜΟΥΤΕΤΕΙΝ.

Μῦτα. Cavea, Aviarium. Italicum,
 Μῦτα. Demetrius Constantinop. Hieraco-
 sophij lib. ii. cap. xli. καὶ εἰς τὴν
 μῦταν δὸ πόλιν (scribo, δὸ πῶς λειπὼν)
 ἕως δεκαπένταρας ἡμέρας. Iterum cap.
 liii. πρὶν αὖ εἰς μούταν βάλλης, τὴν
 κεφαλὴν αὐτῆς ἐκτρίναζον, καὶ μὲν ὕδα-
 τ. λυπλωρὴν δὸ πῶς λωε, καὶ ἕτως εἰς-
 ἀγαγεῖ εἰς τὴν μῦταν, καὶ βάλλῃ ἄμμοις εἰς
 τὴν μῦταν, ἔκκισήρην, ἵνα τρέβῃ τὴν μῦ-
 ταν πυ. Fridericus II. Imp. De Venat.
 lib. ii. in Prolog. *Quadam in conser-
 uando sanas, etiam quando iam mutant
 pennas, ut domuncula, qua dicitur muta.*
 Hinc μετατείνειν, In mutam includere.
 Ibidem. εἰαν δὲ βραδυὴν εἰς τὸ μούτῳσαι,
 δέμα ὀφείως τρέψας, ἔ εἰς κρείας ἐμβαλὼν,
 δρέψον.

ΜΟΥΤΑΤΟΣ.

Μητῆρ. Mutatus. In mutam inclu-
 sus. Demetrii Constantinop. Hieraco-
 sophij lib. i. cap. xli. inscribitur. Ἀ-
 χρεῖσμα περὶ φυλακτικὸν μετῆρων ἱερῶν.

ΜΟΥΤΖΟΝΝΟΝ.

Μούτζοννον. Labrum. Hinc τραβο-
 μέτζον. de quo infra.

ΜΟΥΤΛΟΝ.

Μῦτλον. Mutulus. Occurrit apud Eu-

stratium in Aristot. Ethic. lib. x. Scilicet
 errat, quod triglyptos exponat.

ΜΟΥΤΤΗ.

Μῦττη. Caput. Glossæ Græcobarba-
 re. ἐξοχαῖς, ἡ κορυφαῖς, ἡ μῦτταις, ἡ κε-
 φαλαῖς. Iterum. ἀκρωρῆς ἐν ἡ κεφαλῇ,
 ἡ μῦττη. Et alibi. ἐξοχαῖς, ὑψηλαῖς
 μῦτταις τῶν ὄρεων.

ΜΟΥΤΟΝΝΕΙΝ.

Μουτῶννειν. Ridere. Glossæ Græco-
 barbaræ. ἀγλάσως. χωρὶς γέλασμα, ἡ
 γελῶν. δὸ πῶς μετακρίνεται.

ΜΟΥΤΟΤΟΣ.

Μουτῶτος. Acutus. Aculeatus. Glossæ
 Græcobarbaræ. σκεῖθρον. μουτῶτον, ἡ
 κεντρῶτον.

ΜΠΑΙΛΑΤΟΝ.

Μπαῖλάτον. *Baiulatus*. Anonymus De
 bello sacro.

τὸ γὰρ μπαῖλάτον ἔ μοραῖος, τὴν αὐτὴν
 πῖα ἔ τ' πῖα,
 αὐτὸς πὶ ἐπαρέλαβεν. ---

Iterum alibi.

εἰς τῶν ἐπαρέλαβεν ὁ ῥῆδος τὸ μπαῖλάτον.
 Anonymus de Investit. Episcop. Regni
 Teuton. *Bailam* dixit. *In testamento
 relicto sub bailâ seu tutela Urbani IV.
 et Manfredi principis Tarentinensis.*
 Et mox. *Sed ipse Papa et princeps di-
 ctam bailam seu tutelam minus fideliter
 gessere.*

ΜΠΑΙΟΤΛΟΣ.

Μπαῖελος. *Baiulus*. Venetorum apud
 Imperatorem Constantinopolitanum
 commerciorum causâ legatus; quo
 nomine etiam hodiè appellatur. Gre-
 goras lib. iv. ὅγε μὲντι καὶ χρόνος παλῶς
 ἄρχεται

ἀρχην ἀποσπλόμενοι τέτων, ὁ μὲν ἐν βενετίας καλεῖται μπαῖαλ^ο, ὁ δὲ ἐν πόσσης κόνσβαλ^ο. Codinus de hoc ipso. ὅταν ἔν ἔλθῃ λυπαῖλ^ο, καθ' ὃ μὲν πρώτῳ ἡμέραν προσωλήσῃ μέλλει, γονατίζει μόνον ἕως π καὶ οἱ μετ' αὐτῶ. Corrigo, & literam transpono. ὅταν ἔλθῃ ἰλ παῖαλ^ο. Nam ἰλ παῖαλ^ο, est. *Il Baiulo*. Purus putus idiotismus Italicus, quem viri docti non animadverterunt. Phranzes Chronici lib. III. cap. I. *Primum quidem de Venetis Baiilo Hieronymo Mino custodiendum & providendum palatium cum omni gazâ committitur*. Platina in Gregorio XI. *Dum Famaugusta coronationis suae pompam duceret, & adesset Genuensis & Venetus Baiulus, (ita enim appellant mercatorum praetores.) velletq; uterq; ad dexteram regis incedere, tantus repente tumultus exortus est, &c.* Sed improprie etiam Genuensibus Baiulum attribuit, qui Potestatum habebant, ut infra dicemus. Sed & Catelani Baiulum habebant. Phranzes loco citato. *De Catelanis Baiilo Petro Iuliano pars quae dicitur Bucoleontis usque ad Contoscium tuenda datur.* Aut commune potius nomen fuit. Auctor incertus in vitâ Ludovici Pij. *Huius legationis baiulus fuit Theodorus Nomenclator, qui negotio peracto, &c.*

Μ Π Α Λ Λ Α.

Μπάλλα. Italicum, *Palla*. Corona pretiosa. μπαῖλλα. *Pila*. σφαῖρα.

Μ Π Α Λ Λ Ο Τ Α.

Μπαλῶτα. Italicum. *Ballota*. Sors. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Ἐκὲ ββαλῶ ἱπποκασὶ νὰ εἴξῃσι μπαλῶτα, ἀλλὰ νὰ κάμουν ναύκληρον, νὰ πῶσιν καὶ ποδῶτα.

λοιπὸν ὁ λύκος νὰ γῇ ναύκληρος, ἔτι χένη

ποδῶτα ὁ κυργάδαρ μπαλῶτα τε εὐ- γῇ.

Μ Π Α Λ Λ Ο Τ Ι Α Ζ Ε Ι Ν.

Μπαλλοτιάζειν. *Ballotare*. Sortē mittere. Ex idiotismo Italico. Glossæ Græcobarbaræ. πὰ γρημάτα ἔσῃσιν κυάμα, ἰσῶς κακία, εἰς τὸ ὅποιον ἡ μὲν ὀπία εἰψηφίζασιν, ἡ μπαλλοτιάζων, καὶ χερσὶν ὄσιν. Et sine m alibi. ἀλλήκη πρῶσιν, πῖ, ἀνδ κλή- ρα κάμνῃ ἡρῶν ποιεῖ τίποτις. χωρὶς λαχ- νόν, ἡρῶν κληρὸν ἡ πάλον, ἡτὶ παλοτάτ- ζων. Est autem illic παλοτάτζειν more corrupto scribendi, παλοτάτζων. *Ballotatio*. Per occasionem corrige Glossas Isidori. *Palitidius, qui palotello ludit*. Hodie editur, *palotello*. Italicum est, *Pallotella*.

Μ Π Α Λ Ο Μ Α Τ Α Ρ Η Σ.

Μπαλοματάρης. Sartor. E Flandrico, *Palmentier*. Corona pretiosa. μπαλοματάρης. *Refarcitor*. ἀκείης. Hinc βαλμαδική, Ars ipsa: apud Nicetam. τζαγ- ρακή, ἑραπική, καὶ βαλμαδική.

Μ Π Α Ρ Α Κ Α.

Μπαράκα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ αὐτὴ δὲν ἰπῶσιν, ἀμ' εἶχε μία μπα- ράκα.

Μ Π Α Ρ Α Τ Ι Ο Ν.

Μπαράτιον. *Imperatum*. Mandatum. Literæ quibus publicum aliquod munus suscipiendum imperatur, ac committitur. Hodie vulgò *Commissio* appellatur. Occurrit non semel apud Malaxum in Hist. Patriarch.

Μ Π Α Ρ Μ.

ΜΠΑΡΜΠΕΡΙΣ.

Μπαρμπέρις. *Italicum, Barbicord. Corona pretiosa. μπαρμπέρις. Barbitor. κυρέυς.*

ΜΠΑΡΟΥΝΙΑ. ΜΠΑΡΟΥΣ.

Μπαρουνία. *Baronia. Baronatus. Anonymus De Bello sacro.*

ἀπ' αὐτοῦ ἐδόθη ἡ μπαρουνία μιστὲρ καὶ ἐκείν.

Iterum alibi.

ὡς εἶχε μερίδας ἡ αὐθεντία ἐν μπαρουνίᾳ ἀκόμα.

Et, μπαρὺς. *Baro. Idem auctor ibidem.*

ἀπ' αὐτοῦ πάλιν ἐγραφεν περὶ μπαρὺς ἐκείν.

μιστὲρ γυλιαμὸν τὸν ἔλαραν, πὲρ Πίικλιν ἀλαμάν.

ΜΠΑΡΠΟΥΤΑ.

Μπαρπέτα. *Anonymus de nuptijs Thesi.*

καὶ ὡς μπαρπέτα βάσταξε, ὡς ἔλμον ἐκ κεφάλῃ.

Iterum alibi.

ἄλλοι ἴνες πὲρ ἔλμον τας, καὶ ἄλλοι τὴν μπαρμπέταν.

ΜΗΑΣΙΑΣ.

Μηασίας, sive πασίας. *Bassa. Dignitas primaria inter Turcas, qualis Marefchallorum. Sæpius occurrit in Chronico Constantinopolitano. Phrāzes lib. III. Cumq̃ Glarantzæ esset, sæpius scripsimus ad eos qui cum Radiate egerunt. Ita rescribo. Hodie editur, cum Radiate. Idem mendum est apud Nicetam in Man. Comneno.*

ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΣ.

Μπασάρδ. *Spurius. Italicum, Ba-*

stardo. In Glossis Græcobarbaris. ἐχθρὸν ἐκαμιν τὸ παρικλῶ τὸ νότον ἡγουν μπασάρδον καὶ ἱπλὰς. Aimoinus lib. v. cap. I. Contra Wilhelmum bastardum prodicionis auctorem ire accelerat.

ΜΠΕΓΛΕΡΜΠΕΙΣ.

Μπεγλερμπέις. *Chronicon Constantinop. ὡς πρῶτος πρῶτος, ὅς παρ' αὐτοῖς λέγεται μπεγλερπέις, ὁ δὲ πρῶτος γαμβρὸς αὐτοῦ. Occurrit illic pluries.*

ΜΠΕΝΕΔΕΤΑ.

Μπενέδετα. *Vulgatum. Benedicta. Caryophyllata. Apud Myrepsum lib. De Antidotis, cap. CCCCXLVII. μπενέδετα λαζατίβα. Benedicta laxativa. Iterum occurrit lib. De Unguentis, cap. LXI.*

ΜΠΕΡΠΕΝΑ.

Μπερπένα. *Verbena. Exstat apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. XLII.*

ΜΠΗΝΤΑ.

Μπέντα. *Vitta. Corona pretiosa. μπέντα. Vitta. παγία.*

ΜΠΟΛΙΑ.

Μπλία. *Velum. Gallicum, Voile. Corona pretiosa. μπλία. Velum. πῶμα πῆτασμα.*

ΜΠΟΜΒΑΡΔΑ.

Μπομβάρδα. *Bombarda. Chronicon Constantinop. ἔχον γὰρ μπομβάρδας καὶ τρεφία πολλά, καὶ ῥήσαντες πάντα ἐχέτο καπνὸς μέγας, καὶ κρότ' ἐμείγας.*

ΜΠΟΜΒΥΞ.

Μπίμυξ. *Bombyx. Exstat in Corona pretiosa.*

ΜΠΟ-

ΜΠΟΡΕΤΟ.

Μπορετό. Possibile. Corona pretiosa.
μπορετό. Possibile. Διωνάτος.

ΜΠΟΣΚΟΣ.

Μπόσκος. Italicum, Bosco. Corona
pretiosa. μπόσκος. Sylva. ὕλη.

ΜΠΟΣΤΕΛΕΝΟ.

Μποστέλλω. Postilena. Anonymus
De nuptijs Thesfi.

ἡ σέλα τῆ ὁλόχρυση, κίοιο τ' σαλη-
βάρη,

ἢ ἀθιέλλω μποστέλλω με τ' μαρμαρι-
τάρη.

ΜΠΟΤΕΣΤΑΣ.

Μποτσετάς. Italicum, Podestá. Dignita-
tis genus. Georgius Logotheta in
Chronico. ἐκ βενετίας εἰς τὴν κωνσταν-
τίναν ἀφίκοντο μποτσετάς π. καὶ ἄλλοι. Apud
alios Scriptores dicitur ποτσεάτ. Et
apud ipsum hunc Logothetam ita scri-
bitur non multo post.

ΜΠΟΤΚΟΤΝΙΑ.

Μπακένια, Buccella. Anonymus De
Vulpe & Lupo.

δὲν εἶδα ποτὶ τινος δὸτ' αὐτ' μπακένη.
Exstat item in Turcogræciâ Crusij.

ΜΠΟΤΑΙΤΗΡΙ.

Μπαλιτήρι. Operculum. Exstat apud
Crusium in Turcogræciâ.

ΜΠΟΤΑΠΕΡ.

Μπέλπερ. Pulvis. Phortius.

νά γεμίσῃς Φλασκία

μπέλπερ ἀπ' ὀξυπλάγας.

ΜΠΟΥΡΔΕΛΛΟ.

Μπαρδέλλω. Italicum, Bordello. Coro-
na pretiosa. μπαρδέλλω. Lurapar. πορνο-
βοσκῆον.

ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ.

Μπούσουλα. Anonymus De Vulpe
& Lupo.

βλέπε καλὰ τὴν εἰρήσιν, ἴσως τὴν

μπέσουλά σου,

νά μὴν εἰσέλθῃς ἐν τῇ σφαιρῇ.

ΜΠΟΥΦΟΤΝΟΣ.

Μπούφανος. Italicum, Buffone. Co-
rona pretiosa. μπέφανος. Mimicus. θυμολι-
κός. Anonymus De nuptijs Thesfi.

ἔπε πολλὰ χαλίσματα ὀρδνιάσαν κή-

φίεραν,

νά δώσῃς ἔκαστον ἐνὸς πᾶσι γυμνάσιον ἀν-

δρώπας,

ὅσοι κιαρένυχαν ἐκείνη, μαζόροι καὶ μπυ-
φάνοι.

ΜΠΡΑΤΖΟΣ. ΜΠΡΑΤΖΑΔΑ.

Μπρατζος. Italicum, Braccio. Bra-
chium. Glossæ Græcobarbaræ. ἰσπη-
χυ, ὅπῃ ἐνι μίαν πηχυν μακρὴν, ἢ μίαν
ἀγκυῶνα, ἢ ἓνα μπρατζον. Atque hinc
μπρατζάδα. Clypeus, ab eo quod
brachio gestetur. In ipsdē Glossis.
τὸ μανίκιον ἔσχεταρξιν, ἡ γοιὴν τάργας, ἢ
μπρατζάδας.

ΜΠΡΟΣΤΑ.

Μπροστά. Ante. Glossæ Græcobarba-
ræ. φέρνεται ὁ μπρόστος ἢ μπροστά εἰς τὴν ἀρθε-
μιν με λαμπάδες. Occurrit iterū alibi.

ΜΠΡΟΥΝΤΖΟΝ. ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟΝ.

Μπρούντζον. Italicum, Bronzo. Aes.
Phortius πρὶ εἰρή. παραγμᾶ. lib. i.

κάρβονον, καὶ σαλμητρίον,

μπρούντζον, ἔχον χαλκόν, καὶ σίον.

Inde μπρούντζινον. Aeneum. Anony-
mus De Vulpe & Lupo.

λαμπάρδας νάχει μπρούντζινος, τὰ φέ-
κια γεμισμένα.

ZZ

ΜΠΡΟΥΤ.

ΜΠΡΟΤΣΚΟΣ.

Μπρῶσκ. *Bruscus*, sive *Ruscus*. *μυά-
κωδα*. Occurrit apud Myrepsum, lib.
De Antidotis, cap. xxix.

ΜΤΑΔΙΚΟ.

Μυάδικ. Flabellum. Exstat in Tur-
cogreciâ Crusij.

ΜΤΙΑΙ.

Μυία. Ita rectè emendat eruditissi-
mus amicus noster, Nicolaus Rigal-
tius. Vide ejus Glossarium. Sunt au-
tem sagittæ minuscule.

ΜΤΑΛΑ.

Μύλλα. Adeps. Axungia. Glossæ
Græcobarbaræ. *στάπ*, τῷ πύχῃ, εἰς τὸ
πύχ. ἡ μύλλα, ἡ ξύζω. Scribitur
etiam μύλλα.

ΜΤΛΩΝΙΣΣΑ.

Μυλώνισσα, Molitrix. Glossæ Græ-
cobarbaræ. *ἀλετρις*. *μυλωθρὸς*. *μυλώ-
νισσα*. ὅπερ ἀλέθ. π. ἀλθρα.

ΜΤΟΣΚΑΤΟΝ.

Μυόσκαλον. Stercus murinum. De-
metrius Constantinop. Hieracosophij
lib. ii. cap. xxvii. ἡ μέλι ἀπεφροσμένον
μῦ κρέατ. ζεῖσ, ἡ μυοσκαλον εἰς ὑδρο-
μελι τρέψας.

ΜΤΡΗ.

Μυρῆ. Pro, *μυρὸς*. Corona pretio-
sa. *μυρῆ*. *Crus*. *κνήμη*. Iterum alibi. *μυ-
ρῆ*. *Coxa*. *ισχίον*.

ΜΤΡΟΔΑΤΟ.

Μυροδάτ. sive *μυροδάτν*. Odorife-
rum. Corona pretiosa. *μυροδάτ*. *Odori-
ferum*. *Δίσμον*. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀνθισμίας οἶν. *κρᾶσιν μυροδάτν*.

ΜΥΡΟΔΙΑ.

Μυροδία. Odor. Corona pretiosa.
μυροδία. *Odor*. *ἰδυμή*.

ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ.

Μυροφόροι. Ita vocabantur tres Ma-
riæ, quæ coëmptis aromatibus ad se-
pulcrum Christi accefferunt, ut eum
ungerent. In Macarismo quodam
veteris Ecclesiæ Orientalis. *μυροφόροι*
ἦλθον κλαίοντες ὅτι τὸ μνημά σου χρίσθαι
ὁ θεὸς λίαν πρῶν. Germanus in Hist. Ec-
cles. *αἰθέρα* (ὁ ἄγγελος) *αἰάσασιν τῷ*
κυρίῳ τῷ *μυροφόροις*. Et apud Græcos
Dominica tertia post Paschā vocatur,
ἡ κυριακὴ τῶν ἁγίων μυροφόρων. Vide Ty-
picum Sabæ, cap. xlviii.

ΜΥΡΤΑΙΤΗΣ.

Μυρτάτης. Codinus De Offic. *π. ἔ*
μεγάλῃ μυρτάτῃ, ἥτις τὸ μὲν καθάδιον, ἔ
τὸ κέκκινον σκαρβάνικον αὐτῇ. Viri docti
putant fuisse magnum præfectum
τῶν *μυρτάτων*, de quibus paullò an-
te diximus. Sed falluntur: nam in
eodem Codino est. *τὸ ἔ* *μεγάλῃ μυρ-
τάτῃ* *ὑποχρέτημα ἀνεπίγωνσιν ἐστίν*. Im-
mò præfectus eorum *στρατοπυδάρχης*
dicebatur. Idem Codinus alibi. *τὸ*
τῷ στρατοπυδάρχει τῶν μυρτάτων, οἷα τὸ
ἔ *στρατοπυδάρχει τῶν τζαζατρῶν*. Itē-
rum. *καὶ ὁ τῶν μυρτάτων στρατοπυδάρ-
χης ὁμοίως*. Itaque de eorum errore
fatis liquet.

ΜΥΣΤΙΚΟΙ.

Μυστικοί. Senatores secretioris con-
silio, non Secretarii, quod volunt viri
docti. Codinus. *ἡ ἔ* *μυστικὴ ὑποχρέσις*
νοῦται καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔ *ὀνόματ*. Ach-
mes cap. xiv. *μυστικὸς ἐστὶ τῷ Φαραὼ*
καὶ

καὶ πρῶτον τῶν σαρκύφων μυσηίων
αὐτῶν. Ioannis Tzetza epistola exstat,
quæ inscribitur, τῷ μουσικῷ κυρίῳ νικη-
φόρῳ τῷ σερβιλίῳ. Apud Suidam in
Θλαδίας Αὐτορ innominatus. ὑπο-
βάλλει πίνω τὰς ἐάλεντ μουσικὸς, τῷ
γυναικωνίῳ πιν λέγω φάλαγχα, οἵπερ εἰσιν
αἱ τῶν φαύλων πρᾶξεις ἐμπύρμα, κατηγορήσῃ
ἔμελετις καὶ βασιλέως ἐμ-
μελετῶν. Catalogus Patriarch. Con-
stantinop. νικόλαος ὁ δὸς μουσικῶν ὅτι
τῷ αὐτῷ λείοντ. Supplebimus per oc-
casionem lacunam Zonaræ in Leone
Philosopho. τῷ αὐτῶν τῷ θρόνῳ
τῆς κωνσταντινουπόλεως ὁππλήσῃ ἔτη
* καὶ μεταγεμένῃ τῷ ζῶν, ὁ μουσικὸς
νικόλαος πατριαρχῆς χειροτόνητο.
Deest hic numerus annorum Anto-
nij istius Caulex (nam hoc illi cogno-
mentum, ut discimus ex præcedenti-
bus quoque verbis) cui successit Nico-
laus. Ego restituo. ὁππλήσῃ ἔτη β'.
ζ'. Duos enim annos iste Cauleas pa-
triarchatum tenuit. Clarè ecce Cata-
logus Patriarcharum, quem jam cita-
vi. αὐτῶν ὁ καυλίας ἐπ' αὐτῷ τῷ
λείοντ ἔτη β'.

ΜΥΣΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Μυσογράφος. Qui τῆς μουσικῆς est
ab αἰtis. Ioannes Metropolit. Euchai-
tensis in Iambis.

μυσογράφος χθὰς ἁγνῆς νεαυίας,
καὶ σήμερον πάρεσιν ἐξ ἀκλῶρ νείος.

ΜΥΣΤΡΙΟΝ.

Μυστήριον. Eustathius ad Iliad. γ'.
ψαυμοί εἰσι κτῆλοι, οἷον μύστρα καὶ αἰ-
λιον διορύσιον, τρεῖς μυστρία, ἐπεὶ ἰδιω-
τικῶς.

ΜΥΤΖΟΚΟΚΚΟΝ.

Μυτζόκοκκον. Euchologium. καρπο-
βαλοσίου λίτρας β'. κυπρίως λίτρας β.
μυτζόκοκκα λίτρας γ'.

ΜΩΡΑΛΙΟΝ.

Μωράλιον. Italicum, Moraglia. Posto-
mis. Suidas in Etymologico βατέρνιον
interpretatur. μωράλιον. βατέρνιον.

ΜΩΡΩΣΟΣ.

Μωρωσός. Morosus. Hesychius. μωρωσός,
ὁ τῷ θλίψεσθαι παντὶ ὡς πτωλῶς.

ΝΑΒΙΑ.

Νάβια. Ναυία. Suidas. νάβια. ὁ δὲ
ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν
πολλοῖς μὴ διεσῶσθαι τῆς ἐλλὰδος φωνῆς
ἢ ῥωμαϊκῆ. ναὺς καὶ νάβια ἐγγύς. Vtro-
bique νάβια editur, corruptè. Macro-
bius Saturnal. lib. I. cap. VII. Servavit
in hoc Saturni reverentiam, ut quo-
niam ille navi fuerat advectus, ex una
quidem parte sui capitis effigies, ex alte-
ra verò navis exprimeretur, quò Saturni
memoriam in posteros propagaret. Ita
fuisse signatum hodièq. intelligitur in alea
lusu, cum pueri denarios in sublime ia-
ctantes, CAPITA AVT NAVIA,
lusu teste vetustatis exclamant. At verò
Suidas non satis intellexisse videtur,
dum τὸ πορθμεῖον interpretatur. Ipsam
potius navem significabat, ut ex cita-
tis Macrobij verbis est observare. Pau-
lus Festi abbreviator. Ναυία, lignum
cavatum ut navis, quo in vindictis uti
solent. Ergo nihil aliud fuerit quàm
μονόξυλον.

ΝΑΖΗΡΑΙΟΙ.

Ναζηραῖοι. Genus monachorum
apud Turcas. Laonicus Chalcondyles

ZZ ij lib.

lib. VII. αὐτὸν οἰχεῖσθαι εἰς τὴν ἀσίαν διὰ-
τρήσαντα πρὸς τοὺς ἱερεῖσιν, καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς
καταμένοις τὰ ζῆλαῖς. Suidas. νὰ ζῆραῖος,
ὁ θεῶν κεχωρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος, ὁ
μοναχός.

NAHMOYN.

Ναήμυν. Effc. Corona pretiosa. νὰή-
μυν. Effc. εἶναι.

NANTIZEIN.

Ναντίζειν. Gallicum, Ναντίρ. Occu-
pare. Auferre. Anonymus De Vulpe
& Lupo.

ναυόσομε τὰ ζάμενα ἔσπε πα βαζῶμε.

ΝΑΠΤΗΣ.

Νάπτης. Pro, ναύτης. Anonymus De
nuptijs Thesfi.

----- ὁ ποσειδὼν δὲν κάμνη
ὅταν φασκόνῃ θάλασσαν, ἔτλῃ ἑκαμνον
οἰνάπταις.

NAPΘΗΣ.

Νάρθηξ. Ferula. Locus extra eccle-
siam, ubi stabant οἱ ἀκροώμενοι. Trio-
dium. Διὸς τῆς τῆς κυρακῆς δὲ χόμεζε
ἀναγινώσκων μὲν τὴν ἐν τῷ νάρθηκι διόλου-
σιν τῆς λιτῆς τῆς κατηχῆς ἔσ' ἀγίῃ πα-
τρός θεοδώρου ἔσ' εὐδοκίου. Euchologium.
καὶ τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ νάρθηκι διότι-
θεται τὰ σωτήρια ἱμάτια. Hic in exequijs
ponebantur etiam funera simplicium
monachorum. Idem Euchologium.
καὶ μετὰ τῆς ἁραπῆς οἱ ἀδελφοὶ τὸ λεί-
ψανον, διότι καμίζουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ ἡ μὲν ἱερεὺς ἐστὶν ὁ ἐκδημήσας ἀδελ-
φός, τίθει τὸ τέρας λείψανον ἐν τῷ μέσῳ
ἔσ' ναῦ. ἡ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ νάρθηκι. Ele-
gans est locus apud Theorianum in
Legat. Armen. quem produximus su-
pra in ἀκροώμενοι. Illic vide.

NAPTEIN.

Νάρτειν. Euenire. Accidere. Glossæ
Græcobarbaræ. ὅπως δὲν περιβλέπη. ὁ ἀν-
θρωπὸς ὅπως δὲν θωρεῖ τὸ πᾶν ὅπως
μὲν νάρτην, περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς νάρτη.

NATALIA.

Νατίλια. Natales. Balsamon ad Pho-
tij Nomocanonem. νατίλια ἡ εἰσι τὰ τῶν
βασιλέων γένεθλια, ἡ τῶν ἀνάρχων.
Radulphus Flaviacensis ad Leviticum
lib. IV, cap. I. Cum putantur consumpti
(iusti) oriuntur ut Luciferi. Inde est
quod sanctorum obitus Natalitia vocari
Ecclesiasticus usus obtinuit: quia quod sunt
infanti angustia materni uteri ad huius
aëris libertatem, hoc est iustis huius con-
versationis erumna ad futura gloria am-
plitudinem. Guigo in Meditat. cap. IV.
Si ille aut ille tantum laboraret propter
Deum, quantum laborat propter mundum,
natale eius tanquam martyris ageretur.
Haimo in Homilijs. Mos inolevit in
sanctâ ecclesiâ, ut dies quibus sancti Dei
exierunt à presenti seculo, non dies mortis, sed
dies natiuitatis appellantur. Hericus mo-
nachus De Vita S. Germani. lib. IV.
Hoc scitote prius mundo clarescere festū
Quatuor ante dies; hæc sunt natalia sancti.
Huius martyr factus felici sorte calendis.
Historia VVinebaudi abbatis. Cum in
natalitijs sanctorum à cellula egrederetur,
vultu hilari & claro eloquio fratres cor-
roborabat.

NATTALEIN.

Ναυτάλειν. Haurire. Promere. Coro-
na pretiosa. σῦρε, ναυτάλεις κρασι. Ηαυτά
vintum. ἰθὺ δρυσόμεν οἶνον.

NATKEΛIA. NATKΛAI.

Ναυκέλια, & ναυκλαί. Navicella.
Ναυικη.

Navicula. Vide Glossarium Nicolai Rigaltij.

N A X A N.

Νάχαν. Cum. Quando. Glossæ Græcobarbaræ. *νάχαν* Φαλιάσιν, ἢ *νάχαν* σΦάλλειν.

N E K E Σ Σ A P I O Σ.

Νεκесάριος. *Necessarius.* Theophilus Institut. lib. II. cap. XIX.

N E M I T Z O I.

Νεμίτσοι. Milites barbarici, Imperatori feruientes. Anna Comnena Alexiad. lib. II. ὡς δὲ ἐνταῦθα μὲν ἐφεσά-
ναι τὰς ἀθανάτους λεγομένους ἐμάνθανεν,
ὅκῃσιν ὅ τὰς ἐκ τῆς θύλης βαράγους, ἀλ-
λαχόσιν δὲ τὰς νεμίτζους, ἔθνος καὶ τῆτο
βαρβαρικόν, καὶ τῇ βασιλείᾳ ῥωμύων
ὑπῆκον. Φησὶ περὶ ἀλέξιον, ὡς αἰνῶν,
μήτε τίς βαράγους ἐμβάλλειν, μήτε τίς
ἀθανάτους ποσειμβάλλειν, τῶν δὲ γε νε-
μίτζων δοποπρώμενον ἴσως ἔκ πρῶν βάλ-
λειν σκοπεῖ.

N E O T T Z I K O Σ.

Νεόττικος. Iuvenis. Anonymus De bello sacro.

αἰθρωπὸς ἦτον νεόττικος χρόνων ἐκκοσι-
πέντε.

Et alius De nuptijs Thefei.

νεόττικὴν τευφερὴ ἀκέμη κερασίδα.

N E P A Δ E Σ.

Νεράδες. Nymphæ. Glossæ. Græco-
barbaræ. *ἀρρωσίνα.* νύμφαι ὄρειοι. *νερά-
δες ὄρειναι.*

N E P A N T Z I O N.

Νεράντζιον. sive *νεράτζιον.* Italicum,
Nerancio. Malum Medicum. Nicandri
Scholiastes ad Alexipharmica. *μῆδον* π
ρεάφεται μῆλον. ἐστὶ δὲ τὸ μῆδικόν μῆλον,
ἀεὶ νεράντζιον. Stamati in Epist. &

ἐξέσπασ πὰς ῥίζας τῶν δένδρων μετὰ τῶν νε-
ρατζίων, ἔχάλασαν πὺν πύχον & πελο-
λαίεμα. Apud Myrepsum lib. de Em-
plastris, cap. CXC. est *νεραντζία.* Fuch-
sius vocem non intellexit. Anonymus
de Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καὶ νεραντζίαν ἔβλεπεν ἐκ τῶ δένδρον
ὅκῃνον,

ὡς αἰθρωπὸς ἀναίδητος, ὡς αἰ-
φρονήμενος,

καὶ τὸ δακτυλιδόπυλον εἰς τὸ νεράντζη
διώκει.

Apud Crusiū in Turcogræciā *νεραντζί*
explicatur, *color flavus.* Apud Latinos
Barbaros *Arantium* vocatur. Diodorus
Euchyon Polychemias lib. I. cap. XI.
*Caro Persicorum, & medulla osium eo-
rundem, aqua rosarum, pulpa pomorum
arantiorum.*

N E P B O Σ.

Νέρβος. *Neruis.* Chrysostomus in
Acta Apost. Serm. XXXV. ἡ σφαλίσις,
φησιν, εἰς τὸ ξύλον, ὡς ἂν εἴποι τις, εἰς τὸν
νέρβον.

N E P O N. N E P O K A P Δ A M O N.

N E P O Σ E A I N O N.

Νερόν. Aqua. Glossæ Græcobarbaræ.
ὑδὼρ αἰθρωπὸν, καὶ συλλειπὸν. νερόν σωρε-
μένον, καὶ σωαζόμενον. Occurrit iterum
alibi. Apud Myrepsum lib. De Anti-
dotis, cap. ICV. *μὲν νερόν καμπύσης.* Itē
capp. ICV. & ICXI. νερόν τῆς ζωῆς. Ita
vtrobique corrigo, & lego: ἀντίδοτος
ἡ λεγομένη λαμπιστὶ ἄρουα βίτι, χραικιστὶ
νερόν τῆς ζωῆς. Ecce, ἄρουα βίτι, est,
Aqua vitæ. Vir eruditissimus, Leon-
hartus Fuchs, interpretatur, *Iugem
vitam:* sed errat toto calo. Sic apud
eundem, lib. de Drosatis, cap. LII. *νε-
ροκάδαμα, &, νεροσίλωα, sive, νερο-
σίλωα.*

στλίνα : sunt, *Aqua pasturij*, &, *Aqua arj* : vbi itidem miris modis se torquet : & modò νερό accipit pro radice, & à νεροϑ deducit ; modò pro recenti, ut sit νεαρός. Cyrillus in Lexico. κρενός, τ' σελινάρεν (lego, σιλνώαρεν) ὅπῃ τρέχῃ ἀπ' αὐτοῦ τὸ νερόν. Constantinus de Administ. Imp. καθ'αλαμδαίνας τὴν ἔκλινον φεραγμον μὲν ῥωσι-τὶ λίσσῃ, σκλαδινιστὶ δὲ βερόντζη, ὅ ἐστι βράσμα νεῦ. Sed νεροσέλινον etiam interpretari licet, *Arium palustre* : quod veteribus, ὑδροσέλινον. Demetrius Zenus in Batrachom.

κισπὸ ἑ νεροσέλινα ἐβάλαν γιαμασίκια.

ΝΕΡΟΚΟΤΒΑΔΙΣΜΑΝ.

Νεροκβάλισμα. Scaturigo aquæ. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysochæ.

Ἐ τὸ νεροκβάλισμα ἐπαυσεν δὲ τὸ π.

ΝΕΡΟΚΡΑΤΙ.

Νεροκράτι. Olla cuprea aque. Occurrit apud Crusium in Turcograciâ.

ΝΕΡΩΤΙΚΟΣ.

Νερωτικός. Aquosus. Aquis abundans. Glossæ Græcobarbaræ. τίπι δασεροι, ἢ νερωτοῖ, ὅπῃ ἔχον πολλὰς βρύσας.

ΝΕΥΡΙΚΟΝ.

Νευρικόν. Constantinus in Tactis. ἐχέτωσαν ποσειώπια καὶ σηδέρα ἢ σιδηρά, ἢ δὲ κεντράκλων, ἢ νευρικά, ἵνα σέπων τὰ στήθη ἢ οἱ τεράχηλοι αὐτῶν.

ΝΕΦΑΡΙΟΣ.

Νεφέριος. *Nefarius*. Passim apud Iureconsultos Græcos.

ΝΕΦΕΛΗ.

Νεφέλη. Vitium oculi in accipitre.

Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. XLVIII. ὅς ἐστι πολλὰς γινομένης αὐτῆς ἐν ὀφθαλμοῖς ἱεράκων παρεμποδίσας εἰς τὸ ὄραν, οἱ μὲν νεφέλας καλεῖσιν, οἱ δὲ λωκώματα.

ΝΗΣΑΝΤΖΗΣ.

Νησάντζης. Dignitatis genus. Chronicon Constantinop. ἅμα ἢ τὸ ἐλθῶν ἀπικτίνε τὴν γαμβρὸν αὐτῶ, τὴν σκενιπρεῖ, τὴν μπασεπίπαισι, ἢ τὴν κανιλεσκίρη, τὴν πρῶτον νησάντζη.

ΝΗΣΙΤΖΙΝ.

Νησίτζιν. Pro, νησίδιον. Insula. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysochæ.

βλέπεις ἐκείνον τὴν καλὸν τὴν εὐμορφὸν τὸν τόπον,

Το καλοξενόχαραγον ἐκείνο τὸ νησίτζιν. Iterum.

καὶ τὸ νησίτζιν τὸ καλὸν, τὸ εὐμορφὸν ἐκείνο.

ΝΗΣΤΙΚΑΔΑ.

Νησικάδα. Ieiunium. Inedia. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαστίας, ἀποφίας, νηστίας, νησικάδας, ἀφαγίας.

ΝΙΒΓΕΙΝ.

Νίβγη. Pro, νίπην. Glossæ Græcobarbaræ. δαπνίπην. καθ'αρχίαν. νίβγη.

ΝΙΒΕΣ.

Νίβες. *Nives*. Suidas. νίβα, χιόνα. Hesychius. νίβα, χιόνα, καὶ κρήνη.

ΝΙΚΑΡΙΟΝ.

Νικάριον. Cedrenus. ἐν τῆς νικαρίους τῆ νομίσματι ὑποκείμενα ῥωμαϊκὰ γράμματα δηλοῖται ταῦτα.

ΝΙΚΟΚΤΡΙΑ.

Νικοκύρια. Substantia. Facultates. Bona.

Bona. Glossæ Græcobarbaræ. ἐπλήθυ-
νε πλὴν ὅσῳ τε. ἢ ἐπὶ πλεονεξίᾳ καλὰ τε, καὶ
κλήματα. ἢ ἐπὶ πλεονεξίᾳ καλὰ τε.

N I S T I A :

Νιστιά. Pro, ἐστία. Glossæ Græcobar-
baræ. εἰς τὸ πῦρ. εἰς τὸ λαμπρῶν. ἢ εἰς πλὴν
στία. ἢ νιστιαν. ἢ γὰρ ἐστία.

N I T Z E A O Σ,

Νιτζελ. Nigellus. Vide infra σιλτ-
ζέμε.

N O B A T E T E I N.

Νοβατιεύ. Novare. Glossæ Basilic. ἐνο-
βάτωσιν. αἰεκαίνουσιν. αἰεψήλαφουσιν.

N O B E Λ A.

Νοβέλα. Novella. Res noua. Ano-
nymus De Vulpe, & Lupo.

καὶ ἡ νοβέλα πᾶσι, καὶ πῶς ἐντροπα-
σίῃ.

N O B E P O N I K I A.

Νοβερνίκια. Vestes pellicæ. Mauri-
cius. γουία, ἢ γου νοβερνίκια ὅτι κεντρί-
κων πλάττα πάνυ.

N O Δ Ο Π Α Κ Τ Ο Ν.

Νοδοπάκτον. Nudum patrum. Glossæ
Basilic. νοδοπάκτον, ψιλὸν σύμφωνον.

N O E M B R I O

Νοέμβρι. November, Mēnsis. Oc-
currit passim.

N O M E Γ Κ Ο Υ Λ Α Τ Ω Ρ. N O M E Γ -
Κ Λ Α Τ Ω Ρ.

Νομεγκυλάτωρ, sive νομεγκλάτωρ.
Nomenclator. Nomenclator. Glossæ Ba-
silicorum. νομεγκυλάτωρ, ὁ ἐξ ὀνόματός
πια φωνῶν, ὁ ὅρῳ σωτηρίας κράτης.
Corrigendus est Theophilus ad An-
tolycum extremo lib. III. ἐν γὰρ πρὸς βέ-

λεπταμάθει, ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ὁρῶν
ὡς ἀνέγραψε χρύσεον ὁ νομεγκλάτωρ,
ἀπελεύθερον γινώσκον μ. αὐρηλίου ἐρήμου.
Perperam hodiè editur. χρύσεον, ὃν
ὁ μὲν κράτωρ, ἀπελεύθερον γινώσκον μαν-
ρηλίου ἐρήμου. Erant Nomenclatores in-
ter officiales præfecti vrbis. Vide No-
titiam Imperij. Postea quoque inter
Ecclesiasticos locum habuerunt. An-
nales Francici. Huius factionis fuisse prin-
cipes Paschalis nomenclator, & Campulus
sacellararius.

N O M O Δ Ο Τ Η Σ. N O Μ Ι Κ Ο Σ.

Νομοδότης. Apud Codinum expo-
nitur primicerius Lectorum. Hæc
verba sunt. ὁ νομοδότης, ὁ καὶ ὁ περιμυ-
κήριος τῶν ἀναγνώσων. Falluntur viri
docti, qui præceptorem interpretan-
tur Musicorum, & Psaltarum. Etiam
νομικός dicebatur, ut discimus ex Ca-
talogo eiusdem Codini. Sed hic
duplex erat: ecclesiasticus, & palati-
nus. De ecclesiastico iam dictum
est: palatinus verò non alius erat
quam tabellio. Suidas nos docet. πε-
τελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβό-
λαια, ὁ ὅρῳ τῶν πολλοῖς νομικός λεγό-
μενος. Aut etiam legum sive iuris peri-
tus. Homilia Scholastica Vetus. ὁ
μὲν δικηλόγος πρὸς τοὺς, καὶ τῶν σωτηρίων,
καὶ τῶν νομικῶν, ἵνα σωθῶντο ἐκ δικη-
σων ἡμῶν. Modestinus Excusat. lib. IV.
καὶ κερβίδιος σχεβόλας, καὶ παῦλ, καὶ ἐ-
μίπος ἐλπιανός, οἱ κερυφαῖροι τῶν νομικῶν
γράφει, φάσκοντες, ὅπως δύνανται
ὅρῳ φυλάττειν. Scholiastes Harmeno-
puli lib. V. Tit. VII. ὁ νομικός αὐτί-
γραφος, ὁ οἰκίστης ἐνοχονότα ἡ μοιχείαν ἐκ-
ισχυρῶς ἐκ τῆς ἀληθείας ἐλευθεροῦται. Quod
porro ad τὸν νομοδότῃν attinet, hic

νομικός

νεμμοδότης scribitur apud Ioannem episcopum Citri in Responsis.

NONIS.

Νόνις, Monialis, Idem quod νόνα. De quâ voce infrâ. Apud Palladium in Hist. Laus. De Virgine Romanâ. εἶπον τῇ παρθένῳ, ὅτι μονάζων ἵς ἀναγκαίως σοι θέλει σωτηρεῖν. διδῶκει ἢ αὐτῇ δότικον ἢ νόνις, ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἐδενί σωεπιτύχηκεν. In MSto. est. ἡ νόνις. Malè Hervetus, veluti non intellectum, in versione suâ omisit.

NONNAI.

Νόναι. sive, νόαι. Nome mensium. Theodorus Anagnosta Eclog. i. ἐπ' αὐτῇ εἰσῆλθον ἐν κωνσταντινὸς πόλει πρὸς λείψανα τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἀνδρέα καὶ λεκά πρὸς πάντε νόνων μαρτίων. Eusebius Hist. Eccles. lib. viii. διδύρα ξανθικῆ, ἥ τις ἐστὶ πρὸς πιαρῶν νόνων ἀπελλίων. Suidas. νόναι τῶ μινωῶς, αἱ δὲ τῶν μὲν πρὸς καλαίδας. Vide ineptissimam nominis originem in εἰδοί. Corrigendus est Moschopulus. νόναι τῶν μινωῶν πρὸς πιαρῶν ἀπελλίων. Suidas. νόναι τῶ μινωῶς, αἱ δὲ τῶν μινωῶν πρὸς καλαίδας ἐνεία ἡμέρας. Perperam editur. πρὸς πιαρῶν ἀπελλίων.

NONNAI.

Νόναι. Nōna. Moniales. Xiphilinus in Domitiano. πολλὰ καὶ ἡ νόνα τὰς ἀγῶνας νύκτωρ ἐπείκει, καὶ εἰς τὴν νόνα καὶ γυναικας σιωέβαλε. Nō rectè Moschopulus. νόνα, κύριον. Nihil enim magis proprium est, quàm μοναχὸς. Hieronymus ad Eustochium. Maritorum ex parte dominatum viduitatis preferunt libertatem, casta vocantur, & nonna. VValafridus De Vita S. Galli, lib. i. cap. xvi. Cur filiam tuam, quam nonna

illa de te concepit & genuit, non fecisti tecum venire. Flotilda in Visionibus. De quo cum requisisset, audivit quod fieri nonna deberet.

NOΞΑ. NOΞΑΛΙΑ. NOΞΑΛΙΩΣ.

Νόξα. Noxa. νοξαλία. Noxalis actio. νοξαλίως. Noxaliter. Crebra hæc apud Iureconsultos Græcos.

ΝΟΣΟΝΑΡΙΟΣ.

Νοσνάριος. Sponsa. Glossa Basilicorum. νοσνάριος, ἡ νύμφη.

ΝΟΣΤΑ. ΝΟΣΤΟΣ.

Νοσά. Recenter. Glossa Græcobarbaræ. ἀβλῆς. νοσῆς. νοσά φιλιασμένη. Et νοσῆς. Recens. Nouus. Eadem Glossa alibi. κατὰ. νοσά. καινέριος,

ΝΟΣΤΙΜΑΔΑ.

Νοσιμάδα. Decor, qualis propriè in iuvenetâ. Glossa Græcobarbaræ. μηδὲ εὐμορφίας. μηδὲ νοσιμάδας. μηδὲ εὐμορφίας.

ΝΟΤΑΙ. ΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Νόται. Νοτα. & νοτάριος. Notarius. Grammatici Græci passim. Michaël Anchialus in Synodico. ἐπὶ δὲ καὶ ὑπογραφῆς τῶν λογιωτάτων ἀρχόντων καὶ πρεσβυτέρων νοταρίων. Iulianus in epist. ad Ecclidium. ἡμεῶν δὲ τῆς ζητήσεως ἐξω σοι πάντης ὁ νοτάριος γεωργίος. Leo Papa in epist. ad Leonem Imp. οἷς δὲ λέγει τὸν νοτάριον τὸν ἡμέτερον, ὃς πρὸς πικρὸν ἐδοκιμάσαμεν, σιωπῶντες. Petrus Siculus. ἀλλὰ πάντες ἴσοι ὅτις ἔχουσιν διὰ καὶ ὑποβεβηκότας μετέρις, νοταρίους παρ' αὐτοῖς ὀνομαζομένους. Scholiastes Hermodenis πρὸς ἰδίων. Sect. i. γραμματικῶν,

πύφων, οἷον ἐν νοταρίῳ. Sed Notariorū primum duo erāt genera. Hi ipsam artem facitabant; illi profitebantur, & adolescentes docebant, atq; νοταριοὶ παιδοδιδάσκαλοι dicebantur. Et hi festum Sanctorum Notariorum celebrabant, cum larvis per forum cursitantes, quod postea Lucas Patriarcha sustulit. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXII. τὰ μὲν τοι γινόμενά ποτε ἀπρεπῆ ἔσθ' τῶν νοταρίων παιδοδιδασκάλων κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων, μὲν περὶ σωπείων σκωλικῶν διερχομένων τὴν ἀγορὰν, περὶ χερῶν πινῶν κατηργήθησαν κατ' ὅρισμόν τ' ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου λευκά. Eorum verò qui artem facitabant tria rursus erant genera. Hi palatio inferviebant, isti militiæ, illi ecclesiæ, & πατριαρχικῇ nuncupabantur; fitque eorum mentio in Synodico Michaëlis Anchiali antea à nobis citato: item in altero Alexij Patriarchæ. ἐν καὶ δὲ ἐστὶ γνῶσις, τῇ ἡμῶν ἀναφέρειν μετριότητι, ἢ καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ χαρτοφύλακι, καὶ τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἐνυλάττεισιν Δακτύλοις, ὧς πατριαρχικῆς νοταρίους. Et hi chartophylacibus operam navabant. Apparet ex verbis proximè prolatis, & Sancito quoque Nicolai Patriarchæ. ἐν πολλοῖς τοῖς πρὸ καὶ καὶ χαρτοφύλαξι, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὰς νοταρίοις, ἄθροισεν τὸν παρόντα τύπον Δακτύλων. Erantque numero duodecim. Balsamon de Chartoph. & Proteccl. πρὸς δὲ περὶ κατὰ τὴν τῶν (τὴν χαρτοφύλακα) ἐν δὲ κατὰ τὴν πατριαρχικῶν νοταρίων αὐτοπείας ἐχόντων πρὸς τῶν ἀκροατῶν συνελόντων; Ac primitus quidem supra septem non erant, ex institutione Clementis. Anastasius in vitâ eius. *Fecit*

septem regiones dividi Notarijs fidelibus ecclesie, qui gesta Martyrum sollicitè & curiosè unusquisq; per regionem suam diligenter perquirerent. Dicebanturque *Regionarij*. Vide infra, *μεγαλὰ*. Atque hos exstimulabant totidem subdiaconi, in eam rem instituti à Fabiano Pontificè. Idem Anastasius in vitâ eius. *Fecit septem subdiaconos, qui septem Notarijs imminerent, ut gesta Martyrum in integro colligerent.* Tamen etiam primum hoc Fabiano tribuit Lectionale, vbi de eo. *Hic regiones divisit diaconibus, & septem subdiaconos, qui septem notarijs imminerent, ut gesta Martyrum fideliter in integro colligerent.* Iam eorum, qui in militiâ, munus satis clarè percipimus ex istis Cantacuzeni lib. I. cap. xxxv. *Notarios legere, qui in indices referrent, quantum militum indigentium ad redditus capiendos destinatum esset.* Regino in Chron. *Misit itaque rex Erchambaldum Notarium in Liguriam ad naves parandas.* Sozomenus lib. IV. cap. x. *μὲν δὲ πάντες βασιλικῆς ταχυγράφοι ἐκ τῶν πύλων τῶν καλεμένων νοταρίων δόποσι λείψανον ἡμῶν ποιοῦντες ἀλεξανδρίαν ἐβασίλευσαν.* Et hi νοταριοὶ βασιλικῇ dicebantur. In verbis Sozomeni citatis. *βασιλικῆς ἡ ταχυγράφος ἐκ τῶν πύλων τῶν καλεμένων νοταρίων.* Apomasar in Mysterijs. *ἐν τῷ τρίτῳ ὁρίνησι τὰς λεγομένους νοταρίους βασιλικῆς.* Hos ipsos *μεγιστὰς* appellat ibidem. *θάνατον μεγάλων αὐθρόπων, δόποσι λείψανον τῶν μεγιστάνων νοταρίων.* Ita aliquoties illic; & alibi *μεγάλους* quoq; *ἐκπλήσιν* τῶν μεγάλων νοταρίων. Observe autem in Sozomeni verbis, πρὸ

τῶν νοταρίων πῦγμα. Itaque tribuni etiam illis sui, cum primicerio, & adiutore. In Notitiâ Consuetudinum. τῷ περιμμηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβύων νοταρίων νομίματα κδ'. τῷ αὐτῷ βοηθῷ νομίματα γ'. Iustinianus Novell. viii. τῶν λαμπροτάτων τριβύων τῶν περιωλεματῶν καὶ νοταρίων. Marcellinus Comes in Chronico. Αναστάσιος Imperator donatium Illvricianis militibus per Paulum tribunum notariorum erogandum misit. Atque hi sunt iidem, qui τριβύνοι νοταριοὶ alijs dicuntur. Zosimus. συνεξήκει τέτω καὶ ἰωάννης, τῶν βασιλικῶν ὑπογραφίων, ὅς τριβύνας καλεῖσιν, ἄρχων γογγυμένων, εἰα γνώριμῳ ἀλλοτρίῳ καὶ πρῶτον. Et apud Isidorum Pelusiotam lib. ii. epist. cccxci. inscriptio est. Σεβήνῳ τριβύνῳ νοταρίῳ. Observa autem dignitatem, nam λαμπροτάτοι dicuntur in Notitiâ & Novellâ citatis. Cyrillus in epistolâ ad Acacium. ἀπεστάλη τῷ αὐτῷ καθορθώσων ὁ κύριός μου ὁ θαυμασιώτατος τριβύνας καὶ νοταριος δεξιότατος. Et hi quidem notarii iidem cum scriuarijs, de quibus infra. Palatini autem erant illi, quos nos hos hodiè *Publicos* appellamus; interque hos dignitate primus ὁ πρωτονοταριος. Codinus. πρωτονοταριος διήλθον καὶ διὰ τὸ ὄνομα, πρωτῶν γὰρ τῶν νοταρίων. Et hic, ἄρχων τῶν ὑπογραφίων vocatur ab Achmete Onirocrit. cap. lxi. Et πρωτοστάτης τῶν βασιλικῶν ὑπογραφίων, à Socrate lib. vii. cap. xxi. De eo plura infra suo loco.

NOTIA.

Notia. Humor. Corona pretiosa.

νοτία. *Humiditas*. νοτίς. Glossæ Græco-barbaræ. αἰσθημίας. νοτία.

NOTOBOLIA.

Νοτοβολία. Nebula. Glossæ Græco-barbaræ. ὁμίχλη. νοτοβολία. κατὰ χημία. Occurrit illic pluries.

NOTMBATE TEIN.

Νομβάδων. Legare. Glossæ Basilicorum. νομβάτ' εἰδω, λεγατεύεω. Sed legendum censio, νογκουπατ' εἰν. Id est, *Nuncupare*.

NOTAEON.

Νύειον. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. xc. i. Fuchsius interpretatur, *Apium*.

NOTMEPA.

Νύμερα. *Numeri*. Cohortes. Suidas. πείρας, πλήρη στραδμάτων, φάλαγγες, νύμερα, λεγόντων. Oecumenius ad Acta Apost. cap. xv. καὶ πλὴν ἀξίας ἰδὲ λωσεν, ἐκ σπείρης ἐπὶ τῆς καλεμένης ἰταλικῆς. πῶτα δὲ εἰς τὸν δὲ καλεῖται νύμερον. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatii Patriarchæ Constantinop. λέων ἐκείνῳ ὁ λαλάμων ὀπνημαζόμενῳ, τῶν νυμέρων διομέσικος ὢν, ὅτι πρῶτον αὐτῷ τοῖς ραπίσμασι κατέκρυψε πᾶς σιαγῶνας, ὡς δύο μύλας ἐκείνῳ τῷ ἰερῷ τῷ γέροντι ἐκπέσιν. Quem locum viri doctissimi frustra vitij suspectum habent. Item δεξιμὲς appellabant καὶ τὸ ἰσθδιαμῆν. Itaque leges apud Zonaram Annal. iii. ἐπὶ τριβύνοι δεξιμῶν ὑπερορίας ἀνακληθέντες ἐπὶ ἵππον. Hæceruditissimo Interpreti olim in mentem non venerunt. Apollonius presbyter de Excid. Hierosol. lib. ii.

--- laudavit ineptus

Verba ducis uasfrî numeru, fortessq; rece-
Compositas. ---

(pit
Et

Et olim insignem locum Iulij Cæsaris
correximus restitutione hujus vocis,
Animaduers. Miscell. lib. i. cap. xiv.

ΝΟΥΝΤΕΣΑΡΚΑ.

Νυνπαίρκα. Vox ignota. Occurrit
apud Myrepsum lib. De Purg. cap. xl i.

ΝΟΥΠΑ. ΝΟΥΠΑΣ.

Νυρά. Cauda. Glossæ Græcobar-
baræ. *κυντύρα*. *Διὰ πῶς ἔχει σιμῶν ἔραν*,
ἡγοῦν κύντῶν νυράν. Iterum alibi. *κέρκος*,
ἔρα, *νυρά*. Item, *νυράς*. Ibidem. *ἀκρωρά*,
ἔρα, *νυράδες*.

ΝΤΑΜΑ.

Ντάμα. sive, *τάμα*. Gallicum, *Dame*.
Domina. Anonymus De bello sacro.
*γνωαῖκαι ἔιδώκασιν τῶν ντάμά μαρ-
μαρίται*.

ΝΤΑΡΔΟΥΝΗ.

Νταρδένη. Italicum, *Dardo*. Corona
pretiosa. *νταρδένη*. *Iaculum*. *ἀκόντιον*.
Haimo in Homilijs. *Ex omnibus genti-
bus erant schola in Româ. Quidam ex-
ercebantur sagittis, ut fierent sagittarij:
quidam verò cum dardis & cæteris exer-
citjjs*.

ΝΥΚΤΑ.

Νύκτα. Pro νύξ. Corona pretiosa.
νύκτα. Nox. *νύξ*. Nicetas in Man. Com-
neni, lib. vi. *Ἰπποφάντων γὰρ ἐκ τῶν ὀπίθεν
νύκτας βαρβαρῶν ἰνῶν, ἃ βοησίων, μὴ
αἰαμένων ἢ τοσούτων τῶν ἐπὶ νύκτων, &c.*

ΝΥΚΤΕΡΙΑ.

Νυκτερίδα. Pro νυκτερίς. Corona pre-
tiosa. *νυκτερίδα*. *Vespertilio*. *νυκτερίς*.

ΝΥΜΦΙΤΖΑ.

Νυμφίτζα. Stellio. Suidas. *ἀσκαλα-
βώτης*, *ζωύφιον* ἰσθμὸς *σαύρα* ἐν τῇς πύχαις

*τῶν οἰκημάτων ἀνέρπον. ἢ ὁ πνίχες. καὶ ἡ
κυντῶς λεγομένη νυμφίτζα*. Glossæ Græ-
cobarbaræ. *ἀγνήτης, σίντης, βλαπνίχες*,
ὁπῶν βλάπται. ἢ ἀσκαλαβώτης, πνίχες,
νυμφίτζα. Et alibi. *ἀσκαλαβώτης, γε-
λειώτης, καλαβώτης, πνίχες, νυμφίτζα*.
Cyrillus in Lexico. *ἀλλῶ, ἡ νυμφίτζα*,
ἢ ἡ κάτα.

ΝΥΦΗ.

Νύφη. Pro νύμφη. Corona pretiosa.
νύφη. *Νυμφίς*. *νύμφη*. Hinc *γυνούφου*,
Pro, *νέινυμφου*. Anonymus De nup-
tjjs Thesei.

ὅταν αὐτὸς ἐκάθισεν μετὰ τῶν γυνόντων τῶν.

ΝΥΧΙΑ.

Νύχια. Pro, *δυνύχια*. Vngues. Ano-
nymus De nuptijs Thesei.

*τὰ νύχια τὰ δυνύχια τὰ ὅλα τὰ ἑτακο-
νίζει*.

Demetrius Zenus in Batrachom.

*τὰ νύχια ἔχον ζύμηλα σὺν ἑταχσιν οἷ
γαίτης*.

ΝΩΒΕΛΛΙΣΙΜΟΣ.

Νωβελλίσιμος. *Nobilissimus*. Olym-
piodorus. *ζῶντες μὲν οὐαίης νωβελλίσι-
μου γίνεται, βιασαμένης τῆς παλακιδίας
τὸν ἀδελφόν*. Et postea. *καὶ ἐπαναλαμ-
βαίνει αὐτὴ μὲν τὸ τῆς ἀγούσης, ὁ δὲ ἑτα-
λενιανὸς τὸ τῶν νωβελλίσιμου ἀξίωμα*.
Cedrenus. *κωνσταντῖνον τὸν διομέσιμον
μετακαλεσάμενον τῆς ὑπεροχίας, καὶ
νωβελλίσιμον πμῆζας, ἔχει μετ' ἑαυτοῦ*.
Non exiguæ autem dignitatis hoc ge-
nus fuisse apparet ex locis jam cita-
tis: & Imperatores quoque filiorum
minores eâ ornabāt. Zonaras in Con-
stantino Copronymo. *ἀκόλας*.
*ὁ δὲ ἂν καὶ τρεῖς γνωαῖκας ἀγάγῃ, καὶ
ἐν μὲν τῆς πρώτης ἔχει πᾶντα λίοντα, ἐν δὲ*
Aaa ij τῷ

Ἐ τῆς βασιλείας ὀνόματι κατηξίωσεν. ἐν δὲ τῶν ἄλλων χρυσοφόρον, νικηφόρον τι, καὶ νικήταν, καὶ τὰς μὲν δι' οὗ καίσαρος ἔσειψε, τὸν δὲ νικήταν ἔσειψε νωβελλίσμον. Olympiodorus. ἔτ' οὗ πῶδας ἔαχε, κώνσαντα καὶ ἰβλιανόν. ὧν τὸν μὲν κώνσαντα καίσαρος χειροτρεῖ, ἔτα ὕστερον καὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ τὸν ἰβλιανόν νωβελλίσμον. Et fratres etiā. Idem Zonaras in Leone. τῷ δὲ μεγάλῳ αὐτοκράτορι τὸν ἐαυτῷ ἀδελφὸν ἐνδόκιμον νωβελλίσμον ὁ βασιλεὺς περὶβάλλει. Et de nepotibus locus est apud Marcellinum Comitem in Chronico. Anno regia Urbis condita CXCVII. Iustinus Imperator Iustinianum ex sorore suā nepotem, jamdudum à se Nobilissimum designatum, regni quoq. sui successorem creavit Kalendis Aprilis. Et vel hinc quoque dignitatis magnitudo apparet, quod cū crearetur, ad instar Imperatoris ac Caesaris coronaretur, etsi alio sine dubio coronæ genere. Ecce in verbis Zonara, quæ citavi. καὶ τὰς μὲν δι' οὗ καίσαρος ἔσειψε, τὸν δὲ νικήταν ἔσειψε νωβελλίσμον. Vestis illi quoque purpurea (observa colorem Imperialem) & aureo limbo ornata. Zosimus lib. 11. de Constantio, & Anaballiano. ἐδὴν χρώμενοι κακοβαφεῖ καὶ περικρύσσω, τῆς τῶν λεγομένων νωβελλίσμου παρ' αὐτὰ κωνσταντίνου τυχόντες ἀξίας. Et erat Caesarum ipsorum quoque titulus. Nazarius in Panegyrico Constantini. Nobilissimorū quoq. Caesarum laudes exequi velle studium quidem dulce, sed non cura mediocris est. Incepit hoc nomē Constantini & Licinij temporibus. Itaq. in Fastis Capitolinis exstat. Fl. Valerius Crispus Nobilissimus Caesar. Et de-

inceps aliquoties illic est videre. Sic filia quoq. Nobilissima dicebantur. Ecce in Rescripto Imp. Arcadij, Honorij, & Theodosij, quod exstat Cod. Theod. lib. x. Tit. xxv. Ad omnem fraudem amputadam, procuratores per singulas quasq. provincias nobilissimarum puellarum familiarum mearum, &c. Sed ipse quoq. Augustæ ita indigetabantur. Amalarius in Epist. ad Ludovicum Pium. Iudith orthodoxa nobilissima atq. prudensissima Augusta salus per multos annos. In Descriptione Urbis Constantinop. invenio in regione primā, Domum Nobilissima Marina. Rursum in nonā, & decimā, Domum Nobilissima Arcadia.

ΝΩΘΕΙΝ.

Νώθεν. Vide, γνώθεν.

ΝΩΤΑΡΙΟΣ.

Νωτάρ. Βαίulus. Glossæ Basilicorum. νωτάριος, ὁ βαρυβατάκης.

ΞΑΘΘΟΣ.

Ξαθθός. Pro, ξαθός. Flavus. Sicuti ἄθθός, pro ἄθος, & talia. Hinc in Glossis Græcobarbaris. πικιλόθραξ, ὁ μορφομαλῶσα, ξαθρομαλῶσα.

ΞΑΜΗΤΟΣ.

Ξάμητος. Pro, ἐξάμιλος. Vide illic.

ΞΑΜΙΛΙΑ.

Ξαμίλια. Rhuzanus in Paraphrasi Vatican. Φεῦ σοι πελοπόννησος πολλομηθῆσαι. ἔχ' ὡς ξένος κίνδυνος, ἀλλ' οἰκῆσθαι. ὡς πλεῖστα κάλλα μένυσιν ἐν ξαμίλοις.

ΞΑΝΑΣΤΡΟΦΑ.

Ξαναστροφα. Retrorsum. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΞΑΝΘΗ.

ΞΑΝΘΗΣΑΡΙΟΝ.

Ξανθησίριον. Apud Myrepsum lib. De Decoctis, cap. xiv. Puto rescribendum, ξανθοκάρυον, ut est cap. xvii.

ΞΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Ξανίσκειν. Pro, ξαίνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ξαίνει. ξανίσκει.

ΞΑΡΙΟΣ.

Ξάριον. Leontius De sphærâ Arati. γραφομέν πλυνκῶ λινι ἐτύχοι, ἃ ξάριον χρώματι, πρὸς τὸ μὴ πλῆν χρεῖαν δι' χερῶς ἀπυλαιοφθλῶναι διώμας.

ΞΑΡΤΙΟΝ.

Ξάρτιον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροτόλια. πὰ ἀκρα τῆς τοῦ. πὰ ξάρτια.

ΞΕΝΑΛΙΟΝ. ΞΕΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξενάλιον. Quod hospitibus datur. Veteres ξένιον dicebant. Constantinus De Administr. Imp. οἱ δὲ τιθεῖται πατρίνα κῆται ἀπολησοὶ ὄντες, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς παανίων ὁξέας σπιθυμητῶν, ἀναίδων σπιζή- τῶσι ξενάλια ἱκανά. Hinc ξεναλίζειν. Dona hospitalia dare. Malè Suidas interpretatur, συναθροίζειν.

ΞΕΝΙΑ. ΞΕΝΙΔΙΟΝ.

Ξενία. Hospitium. Tugurium. Apud Palladium Hist. Lauf. in Chronio. καὶ ὄρεν κάλλιστον ὕδωρ ἀπέχον εἰς βά- θος ὄργγας ἐπὶ αἶ, καὶ ὠκετόμησεν ἐαυτῶ ἐκεί ξενίαν μικράν. Item ξενίδιον. Apud eundem alibi in Eulogio. ἐκεγκὼν ξένον ἐκεῖν ἐπῆρεν αὐτὸν, ἃ ἀπλῶς γ- κεν εἰς τὸ ἴδιον ξενίδιον. Et mox. ὡς πᾶς πεφάσθ' ὀλῆθαι ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ξενίδιον συ- λαδῶν με.

ΞΕΝΟΚΟΤΡΙΨΙΣ.

Ξενοκουρίτης. Qui alibi tonsuram ac-

cepit: id est, alterius monasterij monachus. Lucas Patriarcha in Synodico. ἐνορίας καὶ ἐνοπτικά τῶν διορίζων- ται, ξενοκουρίτῳ μὴ γίνεσθαι καθηγμένον. Balsamon ad Concil. vii. Can. xxi. ἃ μάθης ὅπως οἱ ξενοκουρίται καλῶνται, ἃ οἱ τῶν δεχόμενοι.

ΞΕΝΟΧΑΡΑΓΟΝ.

Ξενοχάραγον. Descriptu admirabile. Rarū. Anonymus De nuptijs Thesei. μαδ' τοχόλιος ἔγινε ξενοχάραγον πᾶμα.

ΞΕΠΤΕΡΙΟΝ.

Ξεπτέριον. Accipiter. Anonymus De nuptijs Thesei.

μεράκια, ἃ ξεπτέρια, πετρέπες, ἃ φαλκηνία.

ΞΕΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Ξερανίσκειν. sive ξηρανίσκειν. Pro, ξη- ραίνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀξηρεῖ. ξηραίνει. ξηρανίσκει. Et alibi iterum. ἄζω. ξηραίνω. ξηρανίσκω.

ΞΕΡΑΧΙΑ.

Ξεραχία. Glossæ Græcobarbaræ. ἄζη. ξηρασία. ξηραχία. κενιορίος.

ΞΕΡΟ.

Ξερό. sive, ξερὸν. Pro, ξερὸν. Siccum, Corona pretiosa. Ξερό. Siccum. Ξερὸν. Glossæ Græcobarbaræ, ἀζαλέας. Ξηρας. Ξερας. Et occurrit illic pluries.

ΞΕΡΟΠΟΤΑΜΟ.

Ξεροπόταμο. Torrens. Corona pretio- sa. Ξεροπόταμο. Torrens. χείμαρρος. Exstat quoque apud Nicetam, Ξεροπότα- μος.

ΞΕΡΟΤΤΑΝΟΝ.

Ξεροτύχανον. Quasi, ξηροτήχανον. Aaa iij Glossæ

Glossæ Græcobarbaræ. ὀπίπανον. λα-
λάσιον ξεροτύρανον.

ΞΕΤΡΕΧΕΙΝ.

Ξετρίχαν. Fugere. Effugere. Euade-
re. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ὡς ἀν' ἐχθρούς θανάσιμος πάντοτε
μας ξετρίχης.

ΞΕΦΟΤΝΤΟΜΕΝΟΝ.

Ξεφεντμίνον. Phortius πει σραβ.
πραγμαλ. lib. i.

ἡ βύτ' ζα ξεφεντμίνια
ἐκ χαμαλ. Θ. μωσμένα.

ΞΕΨΥΧΕΙΝ.

Ξεψυχῆν. Exanimari. Animo delin-
quere. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.
δὲν ἐρχε' ἀπὸ φόβου τε χεῖδον τὰ ξεψυ-
χησι.

ΞΗΓΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξηγαλίζην. Emulgere. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἀμοργίδα. ἐξισοκηῖαν το γαί-
λα. Ξηγαλισμένω.

ΞΗΔΙΑΛΥΖΕΙΝ.

Ξηδιαλύζην. Soluere. Exoluere.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀναλύζ. Ξηδια-
λύζην.

ΞΗΔΙΝ.

Ξήδιν. Acetum. Glossæ Græcobar-
baræ. ὄξ. Θ. Ξήδιν. Scribitur etiam ξίδιν.
Et occurrit ibidem pluries. Corona
pretiosa. Ξήδι. Acetū. ὄξ. Θ. Anonymus
De Vulpē & Lupo.

τὰ φὰς τ' μαρμαλόφυλον ἐκείνο χωρὶς
ξίδην.

ΞΗΔΥΝΑΜΩΝΝΕΙΝ.

Ξηδυαμώνναν. Imbecillum esse. Non
posse. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδυνατέ.
ξηδυαμώνν. ἀδυνεῖ. ἀρωστῶ. Inde ξηδυ-
γάμωμα. Imbecillitas. In iisdem Glossis
alibi.

ΞΗΖΟΥΡΩΝΝΕΙΝ.

Ξηζουρώννεν. Mundare. Purgare. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἀπορὺπῦται. καθαί-
ρει. Ξηζουρώννεν.

ΞΗΚΑΘΑΡΗΣΙΣ.

Ξηκαθάρσις. Solutio. Liberatio.
Glossæ Græcobarbaræ. εἰσκαί τῷ λύ-
σιν, ἡ γὰρ τῷ ἀφάλουσιν, ἢ ξηκαθάρσιν. Ite-
rum mox. δὲν εἰσκαί ἀφάλουσιν, ἢ ξηκα-
θάρσιν.

ΞΗΚΟΚΚΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξηκοκκαλίζην. Exoffare. Glossæ Græ-
cobarbaræ. δὲ θρέμβολα, ὀνόμαϊα βασι-
νιστηρίων, πῶς τ' ἐξαρθρῶν τὸν ἐμβαλλό-
μενον. ἀπὸ ξηκοκκαλίζην ἐκείνον ὅπῃ
νακπίσῃ εἰς ἐκείνα.

ΞΗΚΟΚΚΗΝΙΑΖΕΙΝ. ΞΗΚΟΚ-
ΚΗΝΙΑΣΜΑΝ.

Ξηκοκκινιάζην, sive, ξηκοκκινιάζην.
Cocco tingere. Atq; inde, ξηκοκκινιά-
σμαν. Tinctura coccinea. Color coc-
cineus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὸ θά-
λουσιν. ἐξεπύρωσιν. ἢ ἀπίσσειν. ἔχασε τῷ
ὄψιν ἐ τῷ πύρωσιν. ἐσβέσιν ἢ ὡς τὰ τῶν
ἐ ξηκοκκινιάσμαν.

ΞΗΛΑΡΙΟΝ.

Ξηλάριον. Προξυλάριον. Navis. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἀδρυα, παλοῖα μοῖβξυ-
λα. Ξηλάριον ὅπῃ ἐνὶ φλασμένα ἀπὸ ἐνα
ξύλον μόνον.

ΞΗΛΕΙΒΓΕΙΝ.

Ξηλείβην. Προξηλείβην. Delere. Per-
dere. Glossæ Græcobarbaræ. χαλῶνται,
ἀφαιρίζονται, ἐξαλείφονται, ξηλείβονται.

ΞΗΛΙΜΜΟΣ.

Ξηλιμμός. Defectus. Interitus. Glos-
sæ Græcobarbaræ. χαλεπὸν ἢ θανὸν ὅλε-
θρον. κακὸν ξηλιμμόν.

ΞΗΛΙ-

ΞΗΛΙΜΟΥΤΤΑΝ.

Ξηλιμυτῶν. Exoriri. Apparere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνατίλλει. ἀναφαίνεται. φαίνεται ἀπ' ἑνὸς. Ξηλιμυτῶν.

ΞΗΜΕΡΟΝΗ. ΞΗΜΕΡΟΜΑ.

Ξημερόνη. Diescit. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ σκότ. πᾶντα γίνεται, καὶ πάλι ξημερόνη.

Hinc Ξημύρουα. Diluculum. Idem alibi.

πρὶν ὥστε ὅτι Ξημύρουα δὲν ἦσε μυσταμύ.

ΞΗΠΕΦΤΕΙΝ.

Ξηπίφτην. sive, Ξηπίφθεν. Pro, ἐκπλήην. Excidere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλόντα. κλοπέντα. ἀλαπίσιντα. ἐκπῶνον ὅπως Ξηπίφτη καὶ πᾶντι) εἰς κλειψίαν. ἢ ὅπως ἐξέπεσε καὶ ἀπιάσιν εἰς μοιχείαν καὶ κλειψίαν.

ΞΗΠΟΔΗΜΕΝΟΣ. ΞΗΠΟΔΗΤΟΣ.

Ξηπόδη. Discalceatus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰνυπόδητος. γυμνόπους. Ξηπόδητος. ὅπως ἔχει τὰ πόδια ἔξω γυμνά. Alibi quoque in iisdem Glossis reperitur, Ξηποδημέν.

ΞΗΠΟΔΗΤΟΣ.

Ξηπόδη. Idem quod Ξηπόδη. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνυπόδητος, γυμνόπους, Ξηπόδητος, Ξηπόδητος, ἀνυπόδητος.

ΞΗΡΙΖΩΝΝΕΙΝ.

Ξηριζώνειν. Eradicare. Glossæ Græcobarbaræ. καταργίζει, ἀφαισπᾷ, αἰσπᾷ, Ξηριζώνειν.

ΞΗΡΟΜΥΡΟΝ.

Ξηρόμυρον. Rosmarinum. Glossæ Latinogracæ.

ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ.

Ξηροπότμος. Torrens. Glossæ Græcolatinæ.

ΞΗΡΟΣΤΗΜΑΝ.

Ξηρόσημαν. Medela. Glossæ Græcobarbaræ. θραπεία. ιατρεία. ιασιν. ιατρούμα. γιάτρεμα. Ξηρόσημαν. Et mox. θραπεία. ιατρεία. ιαμα. γιάμαν. Ξηρόσημαν.

ΞΗΣΤΟΜΑΤΗΣ.

Ξησοματῆς. Memoriter. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὸ μνήμης λέγει. ἔστι δὲ μά. καὶ Ξησοματῆς.

ΞΗΣΤΡΕΜΜΑ. ΞΗΣΤΡΕΜΜΑΤΟΝ.

Ξηστρίμμα. sive, Ξηστρίμματον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναστροφῆς. Ξηστρίμματου. ἢ Ξηστρίμμα.

ΞΗΣΤΡΙΑ.

Ξηστρία. Serenitas. Glossæ Græcobarbaræ. αἰθρία. Ξηστρία. Et occurrit illic pluries.

ΞΗΤΡΙΧΩΝΝΕΙΝ.

Ξητριχώνειν. Pilos evellere. Depilare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσπὸν πύλλειν, τὰ Ξητριχώνειν τὸ ἀσπὸν.

ΞΗΤΑΝΤΩΝΝΕΙΝ.

Ξηφαντώνειν. sive, Ξηφαντώνειν. Luxuriari. Glossæ Græcobarbaræ. ἀραιοδομονισαί. οἱ ὀλιγοπύκνους. ὅπως Ξηφαντώνειν ὀλίγον. Iterū alibi. τρυφᾷ. σπαλαλαῖ. Ξηφαντώνειν. Ioānes Glycas De Van. Vita. καὶ με γεράκια καὶ σκυλία πάντῃ Ξηφαντώνειν.

ΞΗΦΟΡΩΝΝΕΙΝ.

Ξηφορώνειν. Exonerare. Occurrit in Glossis Græcobarbaris. καφρίζειν. τὰ ἀλαφρυίσαι. τὰ Ξηφορώνειν.

ΞΗΦΩ

ΞΗΦΩΤΙΣΜΑ.

Ξηφώσιμα. Ortus. Detectio. Glossæ Græcobarbaræ. αἰαλοαῖ. ἀνακαλύμμα-
τα. ἀποσκεπίσματα. Ξηφώσιματα.

ΞΗΧΩΡΙΣΤΕΙΝ.

Ξηχωρίζειν. Segregare. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

Ἐ κόσμῳ τῆς ἀπολαύσεως ἄς τῆς Ξηχω-
ρίζου.

ΞΙΓΓΗ.

Ξίγγη. Adeps. Vide ἀξέγγιον.

ΞΙΔΙΝ.

Ξίδιν, sive ξήδιον. Pro ὀξίδιον. Acetum.
Vide ξήδιον.

ΞΙΕΙΝ.

Ξίειν. Pro ξίειν. Corona pretiosa.
Ξίειν. Scalperet. ξίειν.

ΞΙΛΟΝΝΕΙΝ.

Ξιλόννειν, sive, ξιλώννεν. Miscere. Per-
turbare. Confundere. Glossæ Græco-
barbaræ. νὰ συγχήζῃ. νὰ ξιλόννει. νὰ αἰα-
κατύνῃ.

ΞΙΛΛΩΝΝΕΙΝ.

Ξιλλώννειν. Vide ξιλόννειν.

ΞΟΔΙΑΣΜΑ.

Ξοδίασμα. Vide, ξαδίασμα.

ΞΟΛΟΘΡΕΜΜΟΣ.

Ξολοθρεμμός. Pro, ἐξολόθρῳμα.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀφάνισις. ἀφα-
νισμός. ἐξολόθρῳμα. Ξολοθρεμμός.

ΞΟΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ξομακρίζειν. Longè distare. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀφεστίαι, νὰ ξομακρίζει.
νὰ ἀπομακρυνῇ.

ΞΟΜΠΛΙΑΣΜΑ. ΞΟΜΠΛΙΝ.

Ξόμπλιν. Exemptum. Glossæ Græco-

barbaræ. ξόμπλιν, ἡ ὠραιοτάτη. Oc-
currit illic pluries. Item ξομπλίαςμα.
Eadem Glossæ. ὠραιοτάτη, ἡ ξο-
μπλίαςμα. Iterum alibi. αἰνίγματα, ζητή-
ματα, πεμήματα, γυρεύματα, γυρέματα,
ξομπλίαςματα. Truncata vox est, ut
apparet, & plenius quoque profere-
bāt. ἐξομπλίαςμα. Ibidem. αἰνιττόμενοι,
δι' αἰνιγμάτων ἢ ὠραιοτάτων λαλῶν. ὅπῃ
λέγει με ὠραιοτάταις, καὶ αἰνίγματα, ἢ
ἐξομπλίαςματα.

ΞΟΝΙΟΝ.

Ξόνιον. Pro, ἀξόνιον. *Axiculos*. Glossæ
Græcobarbaræ. τὰ πηγμάτα ἢ αἰῶ τῆς
ἀμάξης, τὰ ὅποια ἴσθιν) ὁμοιωτοῦ εἰς τὰ
ξόνια, ὅπῃ συσπρίφονται εἰς αὐτὰ.

ΞΟΡΙΔΕΣ.

Ξορίδες. Venatores. Bestiarum. Lao-
nicus Chalcondyles Hist. lib. v. ἔοι τῶν
θηρῶν πρυτανεῖς, ξορίδες ἔτω καλέμενοι.

ΞΟΣΤΕΓΟΝ.

Ξόστηγον. Pro, ἐξόστηγον. Protectū. Sug-
grūda. Anonymus De nuptijs Thefei.

οἱ ῥίμνες, ἔτ' ἐξόστηγον, καὶ οἱ ψηλοὶ τε-
κλόνες,
τὰς ἀρχοντας ἐγέμασι, με τῆς δέχον-
τος αἰῶ τῆς.

ΞΟΥΡΑΦΟΠΟΥΛΟΝ.

Ξουράφοπουλλον. Nouacula. Glossæ
Græcobarbaræ. ξιφίδιον μικρόν, ἡ ξουρα-
φόπουλλον, ἡ μαχαυρόπουλλον.

ΞΟΥΣΙΑ.

Ξουσία. Pro, ἐξουσία. Potestas. Ano-
nymus De nuptijs Thefei.
ἀφ' ὧν τὰς ἐδοσε ξουσία καθολικῶς, ὡς
πρὸς πᾶσι.

ΞΥΓΑΒΔΙΑ.

Ξυγάβδια. Calceamenti genus. Sui-
das.

das. ξυρίδες, καμπύκια, ξυράδα, ἢ ἄλλο τι ὑποδήμα διαφόρον.

ΕΥΛΑΒΙΟΝ.

Ξυλάβιον. Oppiani Scholiastes Haliut. II. πνεύγρη, ὃ ξυλάβιον φασιν οἱ χαλκείς.

ΕΥΛΑΛΟΓΟΝ.

Ξυλάλογον. Ligneus equus. Fabricæ genus. Nicetas in Alexio Comneno, lib. II. πλεγμαλίον ἵστυον ἐκ λύγων συγκείμενον, ὃ φασιν ἢ δημῶδες φράσις ξυλάλογον, αἶγω ζωοτῶ εἰς τὸ διαμπερὲς σκεπόμενον διαζωοσάμενος, τὸ χέδιον ἐκείνο θάτερον εἴσσι.

ΕΥΛΑΛΟΗ.

Ξυλαλόη. Lignum aloes. Veteres ἀράλλοχον vocabant. Simeon Sethi De Cib. Facult. Ξυλαλόη ξύλον ἐστὶ δένδρου. γίνε) ἢ ἐν διαφόροις τόποις τῶν ἐώων.

ΕΥΛΑΡΑΚΙΟΝ.

Ξυλαράκιον. Pro, ξύλον. Lignum: Cōstantinus in Hist. Apollonij Tyrij. ἐγλάκησεν με τὴν χαρὰν, καὶ φέρε ξυλαράκια.

ΕΥΛΕΤΙΝΟΣ.

Ξυλεῖν. Ligneus. Glossæ Græco-barbaræ. ὑποδήμα. ξύλινα. ὑποδήμα. ξυλεῖνα.

ΕΥΛΙΝΑΔΕΣ.

Ξυλινάδες. Lignatores. Lignarij mercatores. Synod. Constantinop. VIII. Act. VIII. θεωρημάτων σκυλίων, ἐχθροπῶν, ξυλινάδων, βελονάδων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τριῶν.

ΕΥΛΟΒΟΛΟΝ.

Ξυλόβολον. Locus ubi ligna reponun-

tur. Glossæ Græcolatinæ. ξυλόβολον, ἢ ξυλοθήκη. Cella lignaria. Lignarium.

ΕΥΛΟΓΑΤΑ, ΕΥΛΟΚΑΤΑ.

Ξυλογάτα, sive ξυλοκάτα. Ligneus catus. Muscipula. Æaonicus Cretensis, ad Rattachom. παγίδα σονόσσαν, ξυλοκάταν λυπηράν. Demetrius Zenus.

τὸν γὰρ καὶ τὸν γέρακα, πείσσια τὰς τρεμάσων, καὶ κείνῳ τῷ ξυλογάτῳ, εὐλοίμας τῷ μι-
σῶματι.

ΕΥΛΟΓΑΤΚΟΝ.

Ξυλόγλυκον. Glossæ Latinogræcæ. Siliqua. κεράτιον, καὶ κυάμης καὶ φασέλης λο-
βοῖ, καὶ ξυλόγλυκον. Nihil aliud est quam glycyrrhiza.

ΕΥΛΟΚΑΣΙΑ.

Ξυλοκασία. Casia. Euchologium De Confect. S. Vnguenti. σέρακος λίτραν ἁ. πεπέρους μακρῆς λίτρας β'. ξυλοκασίας λίτρας γ'.

ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Ξυλόκαστρον. Propugnaculum ligneū in dromonibus grandioribus. Basilii in Naumachicis. ὡς γὰρ καὶ μεζόνων πλε-
θρομένων, ἐν τῷ εἶναι χρη, οἷς ὁπ-
τῶσι τὰ λεγόμενα πάντως ξυλόκαστρα. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ παρὰ τοῦ γὰρ ὅρος ξυλόκαστρα ἐὰν ποίσεν.

ΕΥΛΟΚΟΚΚΟΝ.

Ξυλόκοκκον. Interius filique granum. Orneosophion. πλύνε βαμβάκιον μὴ αἶνε καλῶς, καὶ βάλε ἐν τῷ βαμβάκῳ θη-
ριακῷ ξυλόκοκκον ἐν. Occurrit quoque apud Myrepsum.

Bbb

ΞΥΛΟ-

ΞΥΛΟΚΟΝΤΑΡΙΟΝ, ΞΥΛΟ-
ΚΟΝΤΙΟΝ.

Ξυλοκοντάριον, & Ξυλοκόντιον. Bacillus ad impellendos equos. Anonymus De Castrametat. ἐφίππων δὲ ἄπαντες, Ξυλοκόντια κατήχοντες πάνυ κονδα, πρὸς τὴν ἀπατήσιν τὰς πολεμίας. Apud Nicetam in Alexio, lib. III. Ξυλοκοντάρια, ἣ ἐγκράσματ' αὐτῶν ἀλόγων.

ΞΥΛΟΚΟΥΜΒΑΡΑ.

Ξυλοκουμβάρα. Eustathius ad Iliad. ε'. εἴη δὲ αὐτῶς πιῦρ πλοῖον ἢ κρινῶς ὀνομαζομένη πρὸς Ἰωνῶν Ξυλοκουμβάρα, ὡς εἴηεν ἐκ τῶν φθαρῶν ὃ κύμβη.

ΞΥΛΟΠΕΔΗ.

Ξυλοπέδη. Glossæ Latinogræcæ. Nernus. Ξυλοπέδη.

ΞΥΛΟΣΚΑΜΝΟΝ.

Ξυλόσκαμνον. Lignum scamnum. Theognostus De causâ Ignatij. μικρὸν κατίπαυσε τὸν θυμὸν, καὶ εἰς Ξυλόσκαμνον καθεδιδῶαί με ἐκάλῳσε.

ΞΥΛΟΣΟΥΒΛΟΣ.

Ξυλόσβελος. Qui subularum ligna parat. Ioannes Tzetzes Chil. xi. πετρομαχασκοπάπυτζον, τζαγάριον, Ξυλόσβελον.

ΞΥΛΟΣΠΙΤΙΟΝ.

Ξυλοσπίτιον. Lignum hospitium. Domuncula è ligno. Tugurium. Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. πολλοὶ δὲ τὸ πατερίδιον ἄγχι πηξάμενοι Ξυλοσπίτια, ἔτι δὲ πέρσῃ, προσέμειναν δέλειον ὑποδιώλεις ζυγόν.

ΞΥΛΟΣΤΑΣΙ.

Ξυλόστας. Locus ubi ligna reponuntur. Occurrit apud Crusium in Turco-græciâ.

ΞΥΛΟΤΖΗ.

Ξυλότζη. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

--- μόνον ὡς αὐτὸν καμάτη

Ξυλότζης δ' ἀπομείναμεν, τὴν δυσωδίαν γμάρι.

ΞΥΛΟΤΖΟΥΝΙΠΕΡΙ.

Ξυλοτζουνίπερι. Lignum iuniperi. Occurrit apud Myrepsum De Antidoris, cap. CCCCXII.

ΞΥΛΟΤΡΟΤΑΟΝ.

Ξυλότροτον. Ligneâ trullâ exstructū. Codinus in Orig. Constantinop. Σρεδρομικὴν ἐκκλησίαν, Ξυλότροτον, Ξυλότροτον, κληθεῖσαν τῶν μεγάλων κωνσταντίνου καὶ ἐλένης.

ΞΥΛΟΧΑΡΤΙΟΝ.

Ξυλοχαρτίον. Ligna charta. Liber. Codex. Eustathius ad Odyss. φ'. ἐγίνοντο γὰρ φασιν διὰ βύβλων αἰγυπθίων ὡς οἷα πεπύρων ὑδροχαρῶν, καὶ οἱ τ' ἐπεμεθώδον, ὑποκείμενα τῆς γραφῆς χαρτέρια, ὅπῃα ἴσως καὶ τὰ ὑπερονιδιωκῶς λεγόμενα Ξυλοχαρτία.

ΞΥΝΟΝ.

Ξυνόν. Acerbum. Corona pretiosa. Ξυνόν. Acerbum. σφυρὸν.

ΞΥΝΤΟΣ.

Ξυντός. Acutus. Aculeatus. Glossæ Græcobarbaræ. Ξυντός, ἡ γὰρ κεντρῶς, ἣ σκεδῆς.

ΞΥΠΝΙΖΕΙΝ.

Ξυπνίζειν. Excitari è somno. Euigilare. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ἵππεσιν εἰς τὴν ὑπὸν τε αὐτῶν ἀνδρῶν Ξυπνίση.

ΞΥΡΑΦΗ.

Ξυράφη. Novacula. Corona pretiosa. Ξυράφη. Novacula. Ξυρῆς.

ΞΥΡΙΑΣ.

ΞΟΔΙΑΣΜΑ.

Ξοδίασμα. Expēsa. Sumptus. Glossa Græcobarbara. διαπνημάτων, ἐξόδων, ἀπολωμάτων, ξωδιασμάτων. Scribebant etiam ξοδίασμα. Verbū est, ξοδιαζέιν. Occurrit pluries in iisdem Glossis.

ΞΩΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ξωμακρίζειν. Peregrè proficisci. Glossa Græcobarbara. ἀπέρχεται. πάγει διαμακρά. Ξωμακρίζειν.

ΞΩΜΕΝΕΙΝ.

Ξωμένειν. Pro, ἔξω μένειν. Emanere. Occurrit in Glossis Græcobarbaris.

ΞΩΠΕΤΑΣΘΟΝ.

Ξωπέταθον. Aulaum. Glossa Græcobarbara. ἀπὸ τῶ ὄρθου παλῶμαι τῆς θύρας. ἤγειν ἀπὸ τῆς ξωπέταθον τῆς πόρτης.

ΞΩΠΟΡΤΗΣ.

Ξωπόρτης, & ξωπόρτιον. Pro, ἐξωπόρτης, & ἐξωπόρτιον. Porta, sive janua exterior. Glossa Græcobarbara. ἀγχαπιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θραπέαι : ἡ δὲ ἀλυσίς ὅπῃ ἐνὶ αἰς τῇ ξωπόρτῳ. Et mox iterum. ἀγχαπιδες, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἐς αὐτὸς βωμὸς ἐν ὁμήματι κίονος τὸ θυσιαστήριον ὅπῃ εἴκει ὁμοῦς ὁ ξωπορτίς. Vel plenè quoque efferebant. In iisdem Glossis. ἀμπύρον, πυλῶνα, ἐξωπόρτιον, πόρταν μεγάλην πῦ τῆς χώρας, ἡ αὐτῆς μεγάλης.

ΟΒΡΥΖΟΝ.

Ὀβρυζόν. Obryzum. Purum putum. Etymologici Auctor. ἀπὸ τῆς βασινὸς τῆς χρυσοοικῆς λίθου, ἐν ἧς διοικιμάζεται ὁ χρυσός, καὶ πὶ ὄβρυζος, καὶ πὶ κίβδηλος ἡ. Scholiastes Thucydidis lib. 1. χρυσὸς ἀπὸ ὄβρυς, πολλὰκις ἐψηθῆναι, ὅτι

ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. Et corrigendus Constantinus Manasses.

ἔσιλβεν ἡλιος λαμπρὸν ὡς ὄβρυζον χρυσίον.

Perperam est in MS^{to}. ὡς ὄβρυζον.

ΟΔΩΝΙΑ. ΟΔΩΝΑΡΙΑ.

Ὀδώνια. Vdones. Epiphanius καὶ καὶ παρῶν. τὰ δὲ ἄλλα πείλας, ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γνησμένα, ἀπὸ τῶ πονοδώνια κέκληται, ἡ βράκα χερσὶ περιελθῆσαι, διακλυλῆς δὲ τοῖς ποσίν. Glossa Basilicorum. ὀδονάρια (scribe ὀδονάρια) τὰ περιελθόμενα τοῖς ποσίν ὑφάσματα ἀλέγειν ποδῶνα.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΜΕΓΑΣ.

Ὀικονόμος μέγας. Magnus Oeconomus. Ordinis Ecclesiastici munus, quod nobis describit Codinus. ὁ μέγας οἰκονόμος, κρατῶν πάντας τὰς κτήματας τῆς ἐκκλησίας, καὶ πᾶν τὸ ἐπιστάζόμενον ἐξ αὐτῶν. καὶ οἰκονομεῖ τῶν δεξιῶν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. Pachymerius. μέγας οἰκονόμος, ὁ πᾶσαν οἰκονομίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἔχων. Balsamon De Chartophyl. & Proteccl. ἔχει τὴν ἐκκλησιαστικῶν κλημάτων τῶν πρὸνοιας ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Administabat igitur prædia omnia ecclesiastica, & illorum redditus. Erat autem cleri totius post Patriarcham primus. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ μὴ τῶν πλεόντων ἐκκλησιῶν, ὁ πρῶτος μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ ἐκκλησιῶν κύριος ἀναστάσιος, ὡς πρῶτος τῶν κληρικῶν, ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν μέγας οἰκονομῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐκκλησιῶν μεγαλοφώνως τὸ μέγας μελόνμα. Est hoc item videre ex Codini indice, & Responsis Joannis episcopi Citri. De Bbb ij signari

signari verò hic solebat ab Imperatore. Paret ex Zonara in Romano Argypulo. γίγναι γὰρ ποτὶ τῆς εἰς θεῶν λόγου ἐπωνύμου σοφίας μέγας οἰκονόμος, ἐπεὶ τῷ βασιλεῖ ἀνείη παρὰ τὸν οἰκονόμου τῆς ἐκκλησίας ταυτησί ποσυχελίζεσθαι. Et obtinuit vsque ad imperium Isaacii Comneni, qui primus potestatem illam & jus omne in Patriarcham transulit. Zonaras in ejus vitâ. μέχρι τότε πρὸ μεγάλου οἰκονόμου ποσυχελιζόμενος παρὰ πρὸ βασιλέων, ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ σκωδούλακτον, ἐκείνῳ δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τῷ τῷ πατριάρχῃ ἐξῆπ ἐξουσίαν, διαξενώσας ἀμφοῖς τὸ δημόσιον.

ΟΙΚΟΣ.

οἶκος. Lectio in ecclesiâ vsitata. Gennadius ἐπὶ τῆς διπλαύς. τῷ ἀγίων. cap. fiv. καὶ ιδιόμελα, καὶ κεντάκια, καὶ οἶκτον. καὶ σωμαζάρα. Typicum Zabæ, cap. xxxv. εἰς ἀναγνώσκομεν διὰ τῶν οἶκων ἐξ. ἐστὶ μέγα ἐν εἰς τῶν τῶν ἀνάγνωσιν. οἱ αὐτοὶ ἵς ἐκείνῃ εἰσὶ καὶ ἄ, β, ἡ γὰρ καὶ. εἰς λέγονται παρὰ τῷ ἱερέως. ἀγγελῶν πρὸς πρὸς. καὶ μὴ τῶν ἀνάγνωσιν τῶν ἐξ οἶκων, πάλιν τὸ κεντάκιον. Fuisse autem numero xxi v. apparet ex verbis citatis, & sequentibus eiusdem capituli, satis clare; nam postquam ter vi. commemoravit, addit demum. ἀφ' ἑκτῆς τὸ κεντάκιον, καὶ τὰς καταλειφθέντας ἐξ οἴκων. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. vi. ἀφ' ἑκτῆς τὸ κεντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τῆς εὐρησίας.

ΟΙΝΑΡΙΟΝ.

Οἰνᾶριον. Taberna vinaria. Balsamon ad Concil. i. Can. xviii. σημείων

σιν ἐν τὸν κανόνα διὰ τὰς ἱερωνύμους τὰς ἐμπροσθομένους οἰνᾶρια, καὶ βαλαρεῖα πεκτόντας.

ΟΚΝΑ.

Ὀκνα. Foramen dolij. Existat in Turcogræciâ Crusij.

ΟΚΝΙΑΡΙΔΗΣ.

Ὀκνιαρίδης. Malus. Ignauus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβελίς, ὀκνιαρίδω, φαῦλον, κακόν.

ΟΚΝΙΑΡΙΚΑ.

Ὀκνιαρίκα. Segniter. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμελῶς. ὀκνηρῶς, ἢ ὀκνιαρίκα.

ΟΚΤΑΠΟΔΗΣ.

Ὀκταπόδης. Polypus. Stamatius in Epist. ἔλαβα εἰς τὸ ζενάρι, ὅπῃ μὲν ἀπὸς ἑλῆς, καὶ πεκταπόδης, καὶ σφογκάρια.

ΟΚΤΑΠΟΔΙΟΝ.

Ὀκταπόδιον. Flammeum Imperatoris, habens multas imagines hierarcharum, cum octo lingulis. Codinus. τὸ δὲ ἑπτερον, ἀκόντας ἔχον πολλὰς θείας ἱεραρχῶν, ὀκτάγλωσσον, ὅπερ καλεῖται ὀκταπόδιον.

ΟΚΤΩΗΧΟΣ.

Ὀκτώηχον. Vide ἡχον, & μάρων.

ΟΛΑΝΤΑΜΑ.

Ὀλαντάμα. Omnes simul. Glossæ Græcobarbaræ. ὅμῃ πάντες. ὅλοι ἐν τῷ ἅμα. ὀλαντάμα. Et alibi. ὀλαντάμα, σωρεμένα.

ΟΛΙΓΟΥΤΤΖΙΚΟΣ.

Ὀλιγούτζικος. Pro, ὀλίγον. Anonymus De nuptijs Theci.

εἰς ὀλιγούτζικον καιρὸν ἐφθασεν εἰς τὴν πύλιν,

ὅπερ ἐπὶ τῇ ἐκπολύτῃ μὲν ὅλα τὰ κερᾶσια.

ΟΛΑΤ-

ΟΛΛΙΓΑΝΕΙΝ. ΟΛΛΙΓΟΣ.

Ὀλλιγάνειν. Minuere. Glossa Græcobarbara. νὰ μικράνει. νὰ ὀλλυγάνει. Sic dicebant ὀλλίγ, pro, ὀλίγ. Occurrit quoque in iisdem Glossis.

Ο Λ Λ Ο Σ.

• Ὀλλ. Vniversus. Omnis. Pro, ὅλλ. Alexius Rharturus Doctr. II. δίδει νόμον, ἥδη καλὰ, ἐλπὶδα ἀγαθὴν, & δέλεος ὑποτακτικὸς, καὶ ὡς περ ὅταν ὁ κύριος ὅσων ἦεν εἰς τὴν αὐτήν, ὅλλοι πὴν ὑποτάσσον. Et occurrit illic sapè. Gregorius Dialogus De vitâ Sancti. lib. I. ἀπέλθου, καὶ δὸς τὴν πύξιν ἐλαίαν βάλλου εἰς ὅλα τὰ πηγάδια. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἐν ὅλλοις τέτοις τοῖς καλοῖς καὶ φιλοτίμοις πάντων
ἀνθρώπων ἐπὶ πύξιν, ὅς ἐστιν ὡς
πύξιν φύσιν.

• Ο Λ Ο Β Ο Τ Ρ Κ Ο Τ Ο Σ.

Ὀλοβότρκ. Vide, βερκένειν.

Ο Λ Ο Μ Ο Ν Α Ξ Ο Σ. Ο Λ Ο Μ Ο Ν Α Χ Ο Σ.

Ὀλομόναξ. & ὀλομόναχος. Vt quoque modo scribitur. Solus. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ μίαν ἡμέραν κίνησε, ὡς ἦτον μαθημένον,
πενθεὶς ὀλομόναξ εἰς τὴν γαλὸν ὑπάγη.

Occurrit illic pluries.

Ο Λ Ο Π Λ Ο Τ Μ Ο Ν.

Ὀλόπλουμον. Totum plumeum. Glossa Græcobarbara. πλεμπόμιλον, ὀλόπλουμον, ὅτι ἐκ ὅλλου πλεμύσος.

Ο Λ Ο Π Τ Ω Χ Ο Σ.

Ὀλόπλωχ. Omnino egenus. Pauperrimus. Bessarion in epist. ἀμὲν ἄς ἐν θυμῷ, ὅτι εἶναι διωγμένοι δὸς τὸν ἴσον τῶν ὀρφανῶν, ἔξνοι, ὀλόπλωχοι.

Ο Λ Ο Ρ Θ Α.

Ὀλόρθη. Recta. Orneosphion. καὶ ἵνα καὶ ἡμεῖς ὀλόρθη. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ πάντες ἐκατέστησαν ὀλόρθη ἐν βυζάντιον.

Occurrit illic pluries. Sed & λόρθη dicebant, pro eodē. Idem Auctor alibi.

ἐν τῷ θεῷ λόρθη πύξιν γαμὰν τῆς πικρίας.

Ο Λ Ο Τ Ε Λ Α.

Ὀλότελα. Omnino. Plenè. Bessarion in epist. ἄς δὸς περὶ τῶν καὶ αὐτοῖς καὶ πάντων τῶν ὀλοτελα, ἢ πλεον, ἢ ὀλυγώπρον, ὡς περὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ο Λ Ο Χ Α Ρ Ο Σ.

Ὀλόχαρος. Gratosus. Glossa Græcobarbara. χαρῆς χαρῆς ὀλόχαρος.

Ο Λ Π Ι Δ Α.

Ὀλπίδα. Pro ἐλπίς. Spes. Anonymus De bello sacro.

νὰ ἐλθῶ ἐδὼ ἡμεῖς καὶ εἰς τὸν ὀλπίδα.

Ο Μ Α Σ Τ Ι Α.

Ὀμάσια. Oculi. In Canonio Mathematico Adestoto. τὰ ὀμάσια κέρδος πλὺ. Nescio an ὀμάσια legendum, pro ὀμμάσια.

Ο Μ Α Τ Ζ Ι Ο Ν.

Ὀμάτzion. Homagium. Fides. Anonymus De bello sacro.

νὰ κάμνουν τὰ ὀμάτσια εἰς τὸν πύξιν ἐκείνον.

Bbb iij

Ite

Iterum.

τὰ ὁφθαλμοὶ τῶν λιβανόματ' αὐτῶν
χρῶσι.

Carolus iv. Bullæ Aureæ cap. xxi. i. *Terra districtus, homagia, vasallagia, & alia quævis ad ipsa spectantia, scindi, dividi, seu quâvis conditione dimembrari non debent.* Thvvroc Chron. Hung. cap. xxxiv. *Popularis conditio gravi premebatur censu; nec eidem crebra homagiorum solutio pacē redimebat.* Leonhartus Presbyter in Chron. Bavar. *Civitates autem Bavaria, quarum principalior fuit Amberg, pueri homagium fecerunt, procurante patre ejus.* Ivo Hominatum appellat, Epist. lxxxvii. *Dicitur etiam quod milites illos, qui beneficia monasterij habent, tanquam eos tibi reservas, hominatum facere Abbati non permittis.* Alijs Hominatum dicitur.

ΟΜΑΤΗ.

Ὁμαύρη. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ὁμαύρη παλαιὰ μὲν χαλκῶν ριζοκρίλων. Iterum ὁμαύρη λευκομένη καὶ διεκτείνω σιδήρῳ.

ΟΜΒΡΟΔΕΚΤΗΣ.

Ὁμβροδέκτης. Cisterna. Hero in παρὰ βολαίς. ὡσαύτως καὶ φροντίζειν καὶ τῆς ὕδατος ἀφθονίας, καὶ ἐμπιμπλάντας ὁμβροδέκτας, καὶ τὰ ἀγρία πάντα.

ΟΜΗΔΕΙΟΝ.

Ὁμήδιον. Piscis genus. Achmes cap. ccciii. εἰς εἰδὴ ἐδίδεν ὁμήδεια, ἣ ὄρεα, ἣ τῶν ὁμοίων πτερυγίων, εὐρήσει νόσον. Ita corrigo. Hodie enim corruptè legitur ἐδιδὼ ὁμήδεια. Sequitur statim eodem tapite. εἰς εἰδὴ ὁμήδεια. Oppiani Scholias Halicut. i. χημησι, ὁμηδαίοις, χηδαίοις.

ΟΜΜΑΤΗ.

Ὁμμάτη. Oculus. Corona pretiosa. ὁμμάτη. Oculi. ὁφθαλμοί.

ΟΜΟΚΗΝΣΟΙ.

Ὁμόκηνσοι. Eundē censum soluētes. Basilic. Eclog. lvi. εἶπον συμβαίη ὅτι. ὁμολογῶν οἰασθῆναι κλήσεις ὁμοδύλων ἢ ὁμοκλήτων γένους, ἐξ ἑκείνων δὲ χρὸν καλεῖται μὲν τὸ ὅτι ὁμολογῶν διεκτείνων ἀπαλῆσθαι ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δημοσίας. Occurrit etiam non semel Novell. cxxviii.

ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΣ.

Ὁμολογητᾶς. Pro, ὁμολογητῆς. Confessor. Glossæ Græcobarbaræ. ὅς τῳ τῶν ὁμολογητῶν ὀνομαζομένων. ὁ ὁπῖος ἦν ἕνας διὰ τὸ κείνους ὁπῶ ὀνομάζον καὶ κράζοντες ὁμολογητῆδες.

ΟΜΟΡΦΙΑ. ΟΜΟΡΦΙΟΝ.

Ὁμορφία. Pulcritudo. Ornatus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγλαΐσμα, καλλωνή, ὁμορφία, κόσμος, καλλώπισμα. Iterū. ἀγλαΐα, τῷ κάλλει, εἰς τὸ ὁμορφίαν. Et, ὁμορφός. Pulcer. Corona pretiosa. ἐν πρᾶγμα ὁμορφόν. Res pulcra.

ΟΜΟΡΦΙΖΕΙΝ.

Ὁμορφίζειν. Ornare. Glossæ Græcobarbaræ. ποικίλων. καλλωπίζοντες. ὁμορφίζοντες.

ΟΜΟΡΦΟΜΑΛΛΕΙΝ.

Ὁμορφομαλλῆν. Pulchros crines habere. Glossæ Græcobarbaræ. ποικιλόθριξ. ὁμορφομαλλῆσα. ξανθομαλλῆσα.

ΟΜΠΡΟΣ.

Ὁμπρός. Ante. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ θυσιαστήριον ὅπου εἴκει ὁμπρός τῷ ξωπρῷ.

ΟΜΠΡΟΤΙΤΤΕΡΑ.

Ὁμπροτίττερα. Idē quod ὁμπρότις, de quo

de quo statim. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνὰ προθέσει. χωρὶς ἴσιν ὀμπρόπτεα. χωρὶς νὰ ἔχη ὀμπρόπτεα ἴσιν.

Ο Μ Π Ρ Ο Τ Τ Ε Ρ Α.

Ὀμπρόπτεα. Antea. Primùm. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάθεα ἢ δῆλθ· ἐκαλῆτ' πρόπτερον. ἢ δῆλθ· ἐκράζετον ὀμπρόπτεα.

Ο Μ Φ Ι Κ Ι Ο Ν.

Ὀμφίκιον. Officiū. Pro, ὁφίκιον. Sic μαμπάριον, παμπάριον, & talia dicebant, pro μαπαάριον, παπαάριον. Nicetas in Alexio Comneno lib. 1. & βραχίς δι' ἐκ τῶν αἵμα βασιλεῖ ἐκρίζοντων, καὶ οἷς τὰ ὑπερήφανα τῶν ὀμφικίων ἀνέκειντο.

Ο Ν Ο Θ Η Λ Ε Ι Α.

Ὀνοθήλεια. Asina. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 11. cap. ix. γάλα ὀνοθηλείας, ἔλαιον ῥόδινον. ἔσω δι' ἐπλύνοντ' γάλα. Ἐπὶ τῷ ἔμβαλον εἰς χαλκῶν.

Ο Ν Ο Σ Κ Ο Ρ Δ Ο Ν.

Ὀνόσκορδον. Alij genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. lxxxix. λαβὼν τ' λεγόμενον ὀνόσκορδον, λαίς ἐν ἰγδίῳ.

Ο Ν Τ Α Ν.

Ὀνταν. Cum. Quando. Pro, ὅταν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβυδοκόμας. ὁ ὅτι τῷ συσφαλεῖν κομῶν. ἐπ' ἄνιν σκεπῆ ἢ κρατῆ' μεγάλθ· ὀνταν συσφαλεῖ.

Ο Ν Υ Χ Ε Α.

Ὀνυχία. Affectio, vel læsio vnguiū. In Orneosophio caput est, quod inscribitur. περὶ πληγῆς ὀνύχων, ὅταν ἔχη μίσαν, ἢ ὀνυχίαν.

Ο Ξ Ο Δ Ο Σ.

Ὄξοδθ·. Sumptus. Impensa. Glossæ

Græcobarbaræ. ἀναλώμαθ·. δαπανήμαθ·. ἔξοδοι. ὀξόδοι. ἐξοδίσματα. Occurrit iterum alibi in iisdem Glossis.

Ο Ξ Υ Γ Γ Ι Ο Ν.

Ὄξύγγιον. Vide ἀξύγγιον.

Ο Ξ Υ Μ Η Τ Ο Ν.

Ὄξύμητον. Cuspis. Corona pretiosa. ὀξύμητον. Cuspidis. γλαυχίς.

Ο Ξ Υ Τ Α Ρ Ι Ο Ν.

Ὄξυτάριον. Acetabulum. Vasculum aceti, ad intingendum appositum, quod veteres ὀξύταρον dicebant. Martyrius de V. & B. è quo excerpfit Cassiodorus librum de Orthographiā. Bant etiam vocalibus alijs interveniētibus in primā syllabā nullius nominis enunciarī cognovī, nisi in glossematibus, Bantmut, ὀξυτάριον. Atque Bantala, ψαλλιστής.

Ο Π Ε Ρ Α Ι.

Ὀπεράι. Opera. Glossæ Basilicorum. ὀπεράι, οἱ καρπὶ τῶν οἰκετῶν. Et, ὀπέραις, ἐργασίαις ἐν τ' χειρῶν. Iterum. ὀπέραις, ὁ δῆλθ· εἰς φυσικῶ ὑπερηρείαν.

Ο Π Ε Ρ Α Τ Ο Σ.

Ὀπεράτθ·. Operator. Operarius. Glossæ Basilicorum. ὀπεράτθ·, ἐργαστής. Sic ἐξπλωράτθ·. Explorator.

Ο Π Ι Ν Ι Ο Ν.

Ὀπνιόν, Opinio. Glossæ Basilicorum. ὀπνιόν. ἢ ὑπεκαλμένη καὶ μετ' ἐνδοιασμῶ δόκησις.

Ο Π Ι Σ Θ Α Μ Β Ο Ν Ο Σ.

Ἐπιδάμβωνος. Qui post ambonem est. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. xli. καὶ δι' τῷ ἐπιδάμβωνος ἄλλω γίνεται ὁ ἡπὴρ καὶ τῷ τάξιν αὐτῶν.

αὐτῶν. Occurrit passim in Liturgijs & Ritualibus Græcorum.

ΟΠΙΣΘΕΛΗ. ΟΠΙΣΘΕΛΙΝΗ.

Ὀπιδήλη. *Postela*. & ὀπιδελίνη. *Postilena*. Glossæ veteres Latinogræcæ corrigendæ sunt. *Postilena*, ὀπιδία, ὀπιδήλη. Hodie editur, ὀπιδήνη. Sed manum tamen inhihero, nam *Postena* dixisse videntur ævo barbaro. Thvroc in Chronico Hung. *Corrigiarumq; cinguli ac frena, & similia alia, cum thenijs & postenis serica substantia contexta fuerunt*. Ergo ὀπιδήνη est ad illam formam. At ὀπιδελίνη occurrit apud Mauriciū Strateg. lib. 11. cap. 11. μικρὰ τεφία μὲ τῶν ὀπιδελίνων καὶ αὐπλίων τῶν ἵππων. Et apud Leonem Constitut. vi. καὶ πυφία εἰς τὰς ὀπιδελίνας ποταρα, ἥ εἰς τὸ κερυφάδιον ἵππων τεφίων. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν ἡ μικρὰ τεφία, ἡ γοῦν διέλλια, εἰς τὰς ὀπιδελίνας τῶν ἵππων. Ita corripo. Perperā est in MS¹⁰. ἡ γοῦν διέλλια. Quid autem διέλλιον sit, supra à nobis dictum est.

ΟΠΙΣΘΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ὀπιδοκέρβιον. Posterior crepido sellæ. Mauricius Strateg. lib. 1. cap. 11. ἵνα ἐν καιρῷ ᾖ πλήρες, καὶ ἐν καιρῷ κέρσων, ὀπιθεν τῶν ὀπιδοκέρβιων καὶ τὰς ψοίας τῶν ἵππων βασιζωντῶν. Vide κέρβη.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΑΞ.

Ὀπιδοφύλαξ. Vide φύλαξ.

Ο Π Ν Α.

Ὀπνὰ. Spiritus. Glossæ Græcobarbaræ. πνευσίων, ὅπν πνῆ, ἔα πνῆ, ὅπν πνῆ, ἢ διὰ τὸ ὀπνῶν. Et alibi. αἰσπνῶν, ὀπνῶν.

ΟΠΤΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀπτανάριος. Glossæ Græcolatinæ. ὀπτανάριος. *Affator. Coctarius*.

ΟΠΤΙΜΑΤΟΙ.

Ὀπτιμάτοι. *Optimates*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΟΠΤΙΩΝ.

Ὀπτίων. *Optio*. Procopius De bello Vandal. lib. 1. τῶν δὲ ὑπαπαντῶν τρεῖς καὶ δύο δολέξας ἀνδρας, ἀραδὺς τὰ πλέμια, ἰωάννη παρέδωκεν, ὅς οἱ ἐπιμελεῖτο τῆς περὶ τῶν οἰκίαν δαπάνης, ὀπτίωνα τῶν καλῶσι ῥιτωῦοι. Sed legendum est, περὶ τῶν ἀκίαν, ut supra monui. Iustinianus Novell. cxxix. καὶ τὴν μὲν ἐκάστου πύγματι ὀπτίωνας ἀποδέχεται τὰ εἶδη δίχα πινὸς ἀλαφροφῆς, καὶ ῥογδῶν τῆς ἐξέδεχοις, καὶ τῆς τραυμάταις τῆς ἐν εἶδει χορηγούμενας ἀνόντας. Invenies quoque Novell. cxvi. Cyrillus in Lexico obsidem interpretatur. ὀπτίωνα, ὄψιμα.

ΟΡΑΣΕΙΣ.

Ὀράσεις. Visiones. Erant libri Græcorum pariter & Saracenorum, in quibus tradebatur, quot annos Imperatorum quisque esset victurus, & quæ imperante illo etiam eventura. Luitprandus in Legat. *Habent Græci & Saraceni libros, quos ὀράσεις, sive visiones Danielis vocant; ego autem Sybillinos, in quibus scriptum reperitur, quot annis Imperator quisque vivat, quæ sint futura eo imperante tempora; pax, an simulas; secunda Saracenorum res, an adversa*. De his ipsis libris loqui censeo Gregoram lib. vii. ubi de secreto Imperatoris cum Logothetâ congressu agit.

agit. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὑπερελίαν ὁ μέγας ἀ-
φίκετο λογοθέτης πρὸς τὸν βασιλέα, ἥ ἦα
μὲν αὐτοὶ κατὰ μόνους ἐκοινολογήσαντο πρὸς
ἀλλήλους τότε μὲν ἐδίδες ἐγνωτῶν παύτων,
ἐκ σημείων μὲν τοι τινῶν σοχάζεσθαι ἡμῖν
ἐξεγένετο ὑπερον, ὡς βιβλία τινὰ χρησιμο-
λογικὰ ἐθεάζαντο, ἐν οἷς τινὰ τῶν μελλόντων
εἰσαφῶς τε καὶ αἰνιγματωδῶς παρ' ὅτων
δὴ πρὸς ἐξετέθησαν. Iterum lib. IX. ex-
tremo. εὐρηται γὰρ ἐκ πολλῶν βίβλων τῶ
βασιλεῖ γεράματα τε αἰνιγματώδη καὶ ἀ-
μυδρά τινὰ δι' εἰκόνων γνωρίσματα φέροντα
τῶν μελλόντων αἰν. Vbi observa per lite-
ras obscuras & imagines libros illos
conscriptos fuisse. Confirmat Zona-
ras in Leone Armenio. ἀλλὰ καὶ τί
φασι τῇ τῶν ἀνακτόρων βιβλίον ἐναποκεῖ-
σθαι, ἐν ᾧ καὶ χρησμοὶ περὶ τῶν βασιλέων
ἦσαν, καὶ μορφῆς ἐνεγράφεοντο αὐθρόπων
τε καὶ θηρῶν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ καὶ
λέων θηρὶ ἐχρωμάτισε, ᾧ κατὰ νότον τὸ σο-
χεῖον τὸ χ. ἐγκεχάρακτο. αἰνὴρ δὲ λὺ ὅτι
θιν τῷ θηρὶ, δόρατι διὰ μέσσω τῷ χ. δι-
λαύνων τὸν λέοντα. Circumferebantur
etiam αἱ ὁράσεις τῶ ἀγνίσ παύλης. Marcus
Patriarcha Alexandrinus in Quaestis.
Βιβλία διάφορα εὐρίσκονται εἰς ἀνατολικὰς
καὶ νοτίους χώρας. καὶ τὰ μὲν ὀνομάζονται διδασ-
καλίας τῶν ἀγίων ἀποστόλων. τὰ δὲ, ὁρά-
σεις τῶ ἀγνίσ παύλης.

ΟΡΒΙΚΛΑΤΟΝ.

Ὀρβικλάτον. *Orbiculatum*. Iulius A-
fricanus De Appar. Bell. καὶ μῆλον τὸ ῥω-
μαϊκὸν ὀρβικλάτον καλεῖσθαι ἅμα μέλιθον
κοτύλαις ἐκκαίδεκα.

ΟΡΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀργανάριος. *Organarius*. Glossæ Græ-
colatinæ. ὀργανάριον. *Organarius*. Fi-
sularius.

ΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ὀρδινάριος. *Ordinarius*. Basilic. Ec-
log. XL. ἡ διὰ τὴν ἀνηθότατα διακαθο-
χή, ὡς περὶ αἱ λοιποὶ τῶν παίδων ὀρδινα-
ρία διακαθοχαί, εἰσω ἐνιαυτῷ παρέρχεται.
Iustinianus Novell. XX. ἀρχὴν αὐτῶν
ὀρδιναρίαν ἐμβαδμον ποιήσαντες. Et plu-
ries tam illic, quàm apud reliquos Lu-
reconsultos Græcos.

ΟΡΔΙΝΑΤΙΩΝ.

Ὀρδινατίων. *Ordinatio*. Arrianus in
Epictetum. lib. III. cap. XXIV. ἐτι σοι
τύραννον ἔσαι τις, ἡ δορυφόρον, ἡ καίσα-
ρανοὶ, ἡ ὀρδινατίων δέχεται σι.

ΟΡΔΙΝΕΤΕΙΝ.

Ὀρδινεύειν. *Ordinare*. Mauricius lib. I.
cap. V. ὀρδινεῦσαι εἰς ἀκίας παλαίμους τε καὶ
νέους. Item. δεῖ ἕκαστον ἀρχόντα τὸ ἴδιον τάγ-
μα ὀρδινεῦσαι. Iterum. εἰ δὲ ἐλαττον, τὸ πρί-
τον ἐν ἐκάστῳ ἀρχιμειῷ, καὶ εἰς δεκάρχους ὁρ-
δινευσθῆναι αὐτοῖς.

ΟΡΔΙΝΙΑ.

Ὀρδινία. *Ordo*. Leo Constitut. III.
τὴν δὲ τοιαύτην ὀππλογίαν ὀρδινίαν ποιεῖ-
σθαι ἐν τοῖς κονταβερνείοις. Anonymus De
nuptijs Thesei.

καὶ μετὰ τὴν ὀρδινία τὸν τόπον της ὀρθότης
ὅτι καλὰ ἐσάθηκεν. —

Demetrius Zenus in Batrachomyo-
machiâ.

ἀλλὰ συμπῶμε σ' ὀρδινία, καὶ μὴ ἀπα-
μελῶμε.

ΟΡΔΙΝΙΑΖΕΙΝ.

Ὀρδινιάζειν. *Ordinare*. Arsenius in
epistolâ ad Zygomalam. ἀμὴ ἂν δύοσι ὁ
θεός, εἰς τὸν καιρὸν θέλομε τις ὀρδινιάζει κα-
τὰ τὴν τάξιν τῶν, καὶ θέλομε τ' ἐσήλη.

Ccc ΟΡΔΙ-

ΟΡΔΙΝΙΟΝ. ΟΡΔΙΝΟΝ.

Ὁρδίνιον, five, ὄρδινον. *Ordo*. Theocriti Scholiastes Idyll. x. ἄντακα, τὸν ὄγμον φησὶ, τὸ κοινῶς λεγόμενον ὄρδινον. Macarius Xinus adversus Saracenos. καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις ὄρκον πεποιήται· μὲν τῆς ἀπολλυμένης ὄρδινος. Leo Constitut. 111. φύλακας τῶν αἰκίων, ἤγαν τὴν κατὰ τὸ πᾶσι τῆς παλαιᾶς ἔξως ὄρδινων. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. 1. ὄγμον, τάξις, καὶ ὄρδινον. Constantinus in Tacticis. λοχαγὸς δὲ λέγεται ὁ παρὼν τῆς τάξεως, ἤγαν τῆς ὄρδινος, κατὰ τὸ βασιλεῦσαι.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

Ὁρθοδοξία. Apud Codinum invenio Dominicam τῆς ὀρθοδοξίας. Cedrenus τὴν τῆς ὀρθοδοξίας πανηγυριν appellat. Ioannes Curopalates ἑορτῶν. Erat autem illa Dominica, quā finiebatur prima septimana quadragesimæ, ut discimus ex Typico Sabæ, Triodio, & Gregora. Ergo errant docti viri, qui reijciunt in xx i. Maij. Institutio est à Michaële Imperatore, & ejus matre Theodorâ, ob restitutionem imaginum. Philotheus in Homiliâ in primam Quadrages. Dominicam. τῇ κυριακῇ ταύτῃ ἡ πρώτη τῶν νηστῶν ἡ τῆς χριστῆς ἐκκλησία ἐορτάζειν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν, ἥτοι τὴν αἰσθηλῶσιν τῶν σεπλῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων, γενομένην πρὸς μικρὰ βασιλείας, καὶ Θεοδώρου τῆς τέτης μητρὸς τῆς μακαρίας βασιλίδος, καὶ τῆς ἁγίας μεθοδίου πατριάρχως κωνσταντινέως. Pluribus describit Triodium, in huius dominicæ synaxario. Itaque processio tunc fiebat cum crucibus & imaginibus, in memoriam institutionis. Typicum Sabæ. λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τῆς

ἁγίας σαυρῆς ξύλων καὶ τῶν σεπλῶν εἰκόνων. Et prædicabatur tunc memoria orthodoxorum Imperatorum & Patriarcharum. Gregoras lib. viii. ἦκε τὸ τῆς πρώτης ἐβδόμης τῆς τεσσαρακοστῆς σάββατον, ἐπὶ τε δὴ καὶ ἐμελλε τῇ ὑστεραίᾳ κηρύττειν δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἡ μνήμη βασιλέων ὁμῶς καὶ πατριαρχῶν. Legebatur item Decretum Synodale. Typicum Sabæ. ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ἁγισμῶν, ἐπὶ δὲ ἀναγινώσκον τὸ ζωοδικόν. Fiebatque id præsentem Imperatorem, & quidem adstantem. Clarè notat Codinus de Offic. ἀπέρχεται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἁγίαν ὁφίαν καὶ κατὰ τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ ὅτι δὴ ἀναγινώσκεται τὸ σωοδικόν, ἵσταται. τῇ εὐφημίας δὲ λεγομένης, καίθηται ὅλη θρόνος αὐτῆς. Iconomachis autem tunc in personam imposuit Michael, quem dixi, Imperator, ut a templo B. Mariæ in Blachernis cum facibus irent ad S. Sophiæ, & sibi mutuo in aurem insurrarent, ἀνάθεμα. Ioannes Curopalates in eius vitâ. καὶ καὶ οἱ συκοφαντοῦνται τῆς προσηκείας ποιῶν παρεδόθησαν εἰ μὴ ἀνεξικακῶς ὁ πατριάρχης ἀφεθῆναι τῆς τοῖς τὸ ἐγκλημα ἐξητήσατο, τὸν οἰκίον διεσπότην μιμνήσκου. τὸ το μόνον εἰς ἐκτίσιν λαβόντες, καὶ τιμωρίαν. τὸ αἰὶ πᾶν ἐστὶ κατὰ τὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἐορτὴν μετὰ λαμπάδων δὸς τῆς ἐν βλαχέρνας τῆς παναχράντης ναῦ πρὸς τὸν θεὸν τῆς ἁγίας ὁφίας εἰφικνεῖσθαι νεών, καὶ τὸ, οἰκίαις ἐνηχέοντες ὡσιν, ἀνάθεμα. ὃ καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν ἐταμεινθῆς ζωῆς. καὶ ἡ μὲν εἰκονομάχων αἵρεσις τοιαῦτον ἔχει τὸν τρόπον τῆς καταλύσεως. Fulissimè narrat quoque Triodium.

ΟΡΘΟΠΛΩΡΟΣ.

Ὁρθόπλωρος. Vide, πλωρ.

ΟΡΙΝΟ-

ΟΡΙΝΟΠΕΤΡΟΒΟΥΝΙΝ.

ὀρεινοπετροβούνιν. Monticulus lapideus. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysothoës.

καὶ μετὰ τῶν ἀλόγων μας, καὶ τῶν σι-
τῶν μας μάγον
ὡς αὐτοὶ ἀναδράμωμεν ὀρεινοπετρο-
βούνιν.

ΟΡΙΤΖΑ.

ὀρίτζα. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

καὶ μετὰ ὀρίτζαν ὀλίγῳ ἀπεχαίρετι-
σαι με.

ΟΡΚΙΩΛΙΟΝ.

ὀρκιῶλιον. *Vnculus*. Euchologium. ἔτα φέρει ὁ χαρτὴν ἀρχαῖον ὀρκιῶλιον, τὸ κοι-
νῶς λεγόμενον θερμάρων.

ΟΡΝΗΣ.

ὀρνῆς. *Vrna*. Cedrenus. γενεθλίας δὲ
ἰωαννῆς ἀγομῆς, καὶ τῶν μερῶν φερόν-
των σολὰς ἐκλήνωται ἀπὸ βλατίς ὀξέως,
καὶ χλαμύδας ὡραίων τῆ βασιλι-
κῆς, ἔπαυσε ταύτας φορεῖν. διὰ τὸ μὴ εἰς
ἀκαίρως χρεῖας διαπαντᾶσαι τὰ χρήμα-
τα, ὀρίζας διακτυλίσ ὄρνες ἐν ταῖς σο-
λαῖς αὐτῶν κόσμῳ χάριν φορεῖν. Quem lo-
cum viri docti non intellexerunt. Certe Latini corruptâ jam lingua, ut
illo ævo, *Orna* quoque dicebant. Ob-
servo ecce in *Querulo*. *Euclio aurum in
ornam congescit olim, quasi busta patris, o-
doribus insuper infusus, tituloque extrâ ad-
dito. Navem ascendens ornam domi fodit,
rem nulli aperuit.*

ΟΡΝΙΒΩΠΕΣ.

ὀρνίβωρες. Milites viliores, & quorū
facilis jactura, ut ait Poëta, qui in pri-

ma acie quandoque hosti opponun-
tur, ut in illos vires suas frangat. Mau-
ricius Strateg. lib. 1. cap. xi. εἰ δὲ μέ-
ρῳ γυμνάζεται, μηδένα ἐμπεσοῦν περι-
παλεῖν, εἰ μὴ τῷ μέρῳ ἀρχοντὶ καβαλλά-
ριον μετὰ μανδρατορῶν δύο, στρατῶν
ἐνός, ἑσπαθίς (*scribo, παθαρίν*). ἐνός, καὶ
τῶν ὀρνίβωρας, μέχρις ἑσπασίον τὸ ζυμω-
λῆς γένηται ἡ ἀσπίς. τότε δὲ εἰσέρχε-
σθαι ἐν τῇ ἀσπίδι, ἥτοι ἀσπιδῶς, καὶ μὴ
ζυμωλέεσθαι αὐτὸν πολεμίοις, μηδὲ τῶν ὀρ-
νίβωρας, διὰ τὸ γυμνὰς αὐτὸς εἶναι.

ΟΡΝΙΘΑ.

ὀρνιθα. Gallina. Corona pretiosa.
ὀρνιθα. Gallina. ὄρνις.

ΟΡΝΙΘΟΠΟΥΛΙΤΖΙΑ.

ὀρνιθοπωλλίτζια. Avium pulli. A-
viculæ. Aves. Constantinus Asynkitus
in Viatico. καὶ ὀρνιθοπωλλίτζια, καὶ πέρ-
δικας, καὶ ὅμοια.

ΟΡΝΙΘΟΠΟΥΛΟΝ.

ὀρνιθοπούλον. Avis. Demetrius Con-
stantinop. Hieracosophij lib. 11. cap.
xxv 11. ὀρνιθοπούλον ζεσὸν τρεῖς ἡμέρας
αὐτῷ δὸς, καὶ τὰ σκληρὰ αἰαλῶς.

ΟΡΝΙΦΟΓΙΤΟΝ.

ὀρνιφόγιτον. Gallinarium. Reperi-
tur in Crusij Turcogracia.

ΟΡΝΟΛΗΣ.

ὀρνόλης. *Vrnula*. Homilia Scholasti-
ca Venus. ὑποδείξας ἐν ἑλαβεν ὀρνόλινον,
ἐπεδόθη καθαρὸν. προσλήχθη ὕδωρ πρὸς
τῷ ὄψιν εἰς ὀρνόλιν.

ΟΡΤΟΝ.

ὀρτον. *Erectè*. *Rectè*. Glossæ Græco-
barbaræ. αἰετάρῳ. ἐκονίας ἀπάνω.
ἐπειδὴ ἐκτεῖ ὀρδὸς, ἢ ὄρλον, ἢ ἀπάνω.

Ccc ij ΟΡΤΤ.

ΟΡΤΥΚΗ.

Ὀρτύκη, Pro, ὄρτυξ. Corona pretiosa. ὄρτυκη. Κοιμητική. ὄρτυξ.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΟΣ.

Ὀρφανοτρόφος. Orphanorum curator. Theodorus Anagnosta Eclog. I. ἀνατολίῃς τελευτήσαντος γεννάδου προχαρίζεται περισβύτερος τῆς ἐκκλησίας, ἀπακίς τῷ ὀρφανοτρόφῳ συμψήφῳ γενομένῳ. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatii Patriarchæ. καὶ νικηφόρον μὲν νικίας μητροπολίτῳ ὄντι βιάζεται ὡς αὐτῶν ὀρφανοτρόφον εἶναι. Magna autem huius muneris dignitas, adeoque frater Imperatoris, Michaelis Paphlagonis, eâ ornatus legitur apud Zonaram. Desijt autem sub postremis Imperatoribus. Codinus. ὀρφανοτρόφος ὡς μὲν φρονίζων καὶ ἀπαιμελῶδες πάλαι τῶν ὀρφανῶν, νυνὶ δὲ ἐδάμῳς κέκτηται τινὰ ὑπερησίου.

ΟΡΧΟΜΑΙ.

Ὀρχομαι, Pro, ἔρχομαι: vt ὄξος, pro, ἔξος. & talia. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ μία τὴν ἄλλαν φθάνουσα ἢ λύπη δὲν σκολάζει,
ἀμὴ ἔναι ὅτι ὄρχεται καὶ πόρ, πολλαίς
καὶ διπλαῖς.

ΟΣΚΑΡΙΟΣ.

Ὀσκάριος. Rufus. Theocriti Scholiastes Idyll. IV. τὸ δὲ γὰρ κατ' ἡμᾶς πύρριχος, ὀσκάριος.

ΟΣΚΙΑ.

Ὀσκία. Umbra. Glossæ Grecobarbaræ. ἢ σκιά τοῦ δὲν φαίνεσθαι, ἢ ἡ ἑσπία.

ΟΣΠΗΤΙΟΝ.

Ὀσπήτιον, sive, ὁσπίτιον. Hospitium. Suidas. οἰκία, τὸ ὁσπήτιον. Iterum. ὁσπήτιον, τὸ οἶκμα. Nicetas in Alexio lib. III. τὸ τοῖστον ἔρμαλον πρὸς αὐτὸν ῥωμαῖοι μὲν παρῆλθον βαλγάρων ἀφροντισῆντες, καὶ κατέλυπον ἔρημον. ὁ δὲ χρύζων ἀπαισιόχους εἶχε κατὰ ῥωμαίων ἀπρὸς μάχον ἀνέμισμα, ἢ ὁσπίτιον ἀφρόντισον. Iterum sub finem libri. τὸ δὲ δὲ τῷ δὲ λαβόμενοι οἱ πολέμοι τῶν τεχισμῶν, βάλλουσιν ἴσια εἰς τὰ ὁσπίτια. Simeon Hieromonachus in epistolâ ad Zygomalam. πολλὰ ἐξομνάσι τοσπίτιμα, καὶ ἔχο ἀδινάτων φαιμλία. Passim occurrit.

ΟΣΠΙΤΙΚΟΣ.

Ὀσπιτικός. Ignavus. Qui semper domi desidet. Nicetas in Alexio Comneno, lib. III. καὶ τοῖς τοῖς ἔργοις αὐτὸν περλανθίζας, ἀπὸ μακρὸν ὀφθέντα ὁσπιτικὸν καὶ ἀπόλεμον, εἰς συζῆτιον ἐπανόρεσμε.

ΟΣΠΡΑΤΟΥΡΑ.

Ὀσπραῖρα. Ospratura. Munus commendorum leguminum. In l. ult. § 19. ff. De Muneribus. Elaeptoria, ut ospratura, ἀπὸ Alexandrinis patrimonij munus exifimatur.

ΟΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ὀστίαριος. Ostiarius. Apud Suidam. οἱ ῥωμαῖοι τὰς θύρας ὡσίας φασί, κατὰ ἑλληνικῶν δὲ ἐτυμολογίαν χαφονδρὶ διὰ τῷ ὡ μεγάλῳ ὡς τὸ ἐξωθεῖν τὸν εἰσερχόμενον. ἐνθεν ὡστίαριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας, ὡσθίζων τὰς εἰσείναι βελομεύας. Scribe ὡσία. Sic apud Aristophanis Scholiasten ad Plutum. καὶ ῥωμαῖοι ὡσία τὰς θύρας φασί, ὡς τὸ ἐξωθεῖν τὸν εἰσερχόμενον. Sed verò ὁ cerebrum Grammaticorum.

rum. Alibi in eadem farragine Glos-
sarum Suidæ. ὁσία δὲ ἡ θύρα παρὰ ῥω-
μαίοις, διὰ τῆς ο μικρῆς. ὅθεν καὶ ὁσία ἐλ-
θὲν αὐτῆς τὸ ἀξίωμα. Erat autem inter mu-
nera ecclesiastica. Balsamō De Char-
tophyl. & Protecđ. ὁ χαρίοφύλαξ ἐκ
ἐστίν, ὥς τινες λέγουσι, φύλαξ τῆς σικρέτης,
καὶ θυρωρὸς. τῆτο γὰρ τῶν ὁσιαρίων ἀρ-
χαῖον ἐπάγγελμα. Codinus in Orig.
Constantinop. ὁ τῶν τῶν ἀμβων, ὡς
ἕως τῆς μέσης τῆς ναῦ, ὑπῆρχεν οἰκὸς αὐ-
τιόχῃ τινὸς ὁσιαρίων. Et erant quidem
tres numero. Ioannes Episcopus Ci-
tri in Resp. μετ' αὐτῶν οἱ τρεῖς ὁσιαριοί,
καὶ μετ' αὐτῶν οἱ τρεῖς ἀρχόντες τῶν ἐκκλη-
σιῶν. Codinus De Offic. duos tan-
tum ponit; primum, qui januam cu-
stodiat in electionibus publicis: alte-
rum, qui præsit monobambulo. Ter-
tium autem appellat δρομέσικον τῶν θυ-
ρῶν, in nono demum quinario, cum
duos illos in sexto collocet. Sed ter-
narius hic numerus intelligendus dun-
taxat est de muneris diversitate, nam
certè in personis erant longè plures,
& in ecclesiā maiore ad centum rede-
git Iustinianus Novell. 111. Locum
producimus in κληρῶν, itaque non ite-
ramus: illic vide, si tanti est. Postea ite-
rum restrinxit Heraclius, & reduxit ad
LXXV. Apparet ex eius Novellā, quæ
est De Num. Cleric. In Blachernis erat
tantum VI. Discimus ex eadem No-
vellā, circa finem.

Ο Σ Φ Ρ Α Δ Ι Ο Ν .

Ὁσφραδῖον. Olfactorium. Eusta-
thius ad Iliad. α. ἔτω τις τῶν ἐπιτερί-
πλων κολάκων τὸ ἀρσινόη, ἥρας ἰὸν ἀνε-
ξαμματίζειν, ἀγκάλλων θωπευτικῶς τὴν

βασιλίαν ἀρσινόην ὡς πρέπειν εἶναι
ἥρας ὁσφραδῖον. Nicetas in Isaacio An-
gelo, lib. 1. ἡ χάριν καὶ καλὴν ἐν γυναι-
ξὶ καλῶνόμαζεν ὁ πατρὸς μητρὸς αὐτῆς θεῖον
ὁ αὐτοκρατορ μαννὴλ, καὶ οἶον τὴν ἐκ τῆς
γένεως ὁσφραδῖον.

Ο Τ Ο Ν Ι Κ Α .

Ὀτόνικα. Glossæ Basilicorum. ὁτάν-
κα, ἱματίον γυναικῶν ποικιλτὸν. Sed le-
gendum censeo, τόνικα. Est purum pu-
tum Latinum, Tunica.

Ο Υ Γ Κ Λ Α .

Ὀυγκλα. Vngula. Apud Myrepsum,
lib. De Antid. cap. CXIX. ὕγκλα κα-
βαλῖνα. Vngula caballina.

Ο Τ Ε Λ Α Ρ Ι Ο Σ .

Ὀυελάριον. Velarius. Inscriptio
Vetus.

ΑΝΤΙΠΟΛΟΙΣ. ΚΑΙ. Ο. ΠΟΛΙΤΑΙ-
ΤΟ.

ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΤΟΝ
ΚΑΙ. ΟΥΕΛΑΡΙΟΝ.

Ο Τ Ζ Α Ρ Ε Ι Ν . Ο Τ Ζ Α Ρ Ι Ζ Ε Ι Ν

Ὀυζάρεν, sive, ἐζαρίζεν. Italicum,
Vfarc. Vii. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ
ὅποια σωηθίζουσιν ὡς τὰ κάτεργα, ἢ ἐζα-
ρυσιν εἰς τὰ πολλὰ ὅπως ἔχον κεντὰ. Et
alibi ibidem. καὶ τὴν μίαν δὸς τῶν
ἐσωηθίζεν ὁ περικλῆς, ἡ γὰρ ἐζαρίζεν.

Ο Τ Ι Ζ Η Ρ Ι Ο Ι .

Ὀυιζήριοι. Aponiasar in Apoteles-
matis. διαφορὰ τῶν ἐχθριστῶν μετα-
ξὺ καὶ στρατιωτῶν, καὶ τῶν τεχνειῶν, ἥτοι
τῶν οἰκοδραποτῶν τῶν ἀρμάτων. Legen-
dum est, τῶν εἰζηρίων. Occurrit in-
corruptius paullo post. καὶ διαφορὰς
μεταξὺ εἰζηρίων καὶ βασιλείων. Iterum:
Ccc iiij βλά-

βλάβειν ὀπιφέρει τοῖς ἐκζητοῦσι τῶν βασιλέων. Sunt autem *Visirí*, qui & ἐκζητοῦσι Græcis recentioribus, ut alibi annotavimus.

ΟΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Ὀυϊκάριος. *Vicarius*. Vide βικάριος.

ΟΤΙΛΙΟΝ.

Ὀυϊλίον. *Villa*. Basilic. Eclog. lvi. *Κρημαίνεζας* τὴν τῶν χρημάτων ποσότητά, καὶ τῶν εἰδῶν, ἢ μὲν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἢ τοι εἰλίων, ἢ τ' ἐν κεντρύων. Iustinianus Novell. cxxvii. ὑπὲρ ἐκάστη ἐργα, ἢ εἰλίς, ἢ κεντρύων, ἢ ἄλλων αἰῶν διήτωτε ὁνοματί.

ΟΤΙΝΔΙΚΑΤΙΩΝ.

Ὀυνδικατίων. *Vindicatio*. Crebrum est apud Iureconsultos Græcos.

ΟΤΙΝΔΙΚΤΟΣ.

Ὀυνδικτός. *Vindicta*. Suidas. εἰνδικτός. Deinde, quod solens facit, producit verba Auctoris cuiusdam in-nominati. ὁ καὶ εἰνδικτον ἐλευθερέμωρος. Apud Theophilum est, εἰνδικτός.

ΟΤΛΑΚΙΣ.

Ουλάκισ. Corona pretiosa. ἑλάκισ. *Cursor*. *Δρομεύς*. An non rectius? ὁ λάκισ. Italis est, *Lacajo*. Gallis *Lacquet*. Vides manifesta vestigia vocis exoticae. Videndus est Laonicus Chalcondyles lib. ix.

ΟΤΟΝ.

Ούον. *Vna*. Alexander Trallianus lib. vii. cap. xiii. τέτοις καὶ τὰ κά-
σανά ἐστιν ὀπιτήθια, καὶ μέσσιλα, καὶ
ἕα παύν πώπειρα. Aduarius περὶ
πνεύμ. ψυχ. lib. ii. cap. v. ἕα δὲ παύν
εὐφρονα ἐν ὀπώραις, καὶ κάρυα, καὶ μέσσι-

λα, ἐν φαρμάκῳ μὲν λόγῳ λαμβανόμενα, παύν χρησιμα.

ΟΤΡΙΜΟ.

Ὀτριμο, Pro, ὥριμον. Corona pretiosa. ἕριμο. *Maturum*. πεπανημένον.

ΟΤΣΙΟΝ.

Ὀουσίων. *Hofa*. vt λερέκιον, *Lokica*. & talia. Est dictio ab Alemanis petira. Sunt autem ἑσία proprie Gallorum *Brodequins*. quod inde facile est colligere, quia inter τὰ λωρὰ ἱμάτια ponit Achmes cap. cxx. καὶ τὰ λεγόμενα ἑ-
σία εἰς αὐώτερον πλῆτον τῶν εἰρημῶν παύ-
των κρίνεται. Iterum. εἰ δὲ ἑσίον χαλαί-
ζον, ἢ βέρετον, εὐρήσει πλῆτον διὰ χαράγ-
ματ' ἀργύρου ἀνάλογον τοῦ πλῆθους. Et aliquoties in illo capite. VVarne-
fridus de Gest. Longobard. lib. iv. cap. xxi. *Calcei eis erant ad summum polli-
cem penè aperti, & alternatim laqueis cor-
rigiarum retenti. Postea verò caperunt bo-
sis vii, super quas equitantes tubragos bir-
reos mittebant. Monachus Sangallensis De Gestis Caroli Magni. li. i. Cumque
omnes ad obsequium domini cuncti Hofas
suas vellet extrahere, ille prohibuit. Cave
autem putes esse Gallorum, Houffe. Thynroc in Chronico Hung. caligas
solutares appellat. Corpus ipsius splēdidis-
simum tunicā scarletinā, ac etiam caligis
solutaribus gemmis preciosissimis contex-
tis, &c. Godefridus Villahardovinus Hist. Constantinop. lib. iv. Morchu-
fles chauca les hueses vermeilles par laie &
par conseil des autres Grex, si se fist Em-
pereor. Iterum lib. vi. Enuoia les hue-
ses vermeilles, & les dras Imperials d'Em-
pereor Baudouin.*

ΟΤΣΟΝ.

ΟΥΣΟΝ. ΟΥΣΙΔΙΟΝ.

οὔσον. *Vfus.* Glossæ Basilic. ὄσον, ὄσι-
καίον τι. Hinc ὄσιδιον, diminutiva for-
ma. Eadem Glossæ. πεκέλιον, ὡσανεὶ
μικρὸν ὄσιδιον.

ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΙΑ.

ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΙΝ.

ὄουσακαπιτεία. *Vfusario.* Balsamon
ad Photij Nomocan. Tit. II. cap. I.
ἐνομοθέτησεν μὴ περικόπιασθαι τὴν ὄουσακα-
πιτεάν. Et ὄουσακαπιτεῖν. *Vfusare.* Fre-
quens apud Iureconsultos Græcos.

ΟΥΣΟΥΦΟΥΚΤΟΣ.

ὄουσάφουκτος. *Vfus. f. uctus.* Iustinia-
nus Novell. VII. ὅστις τρεῖς φορές πλάγ-
ματ' ἐκκλησιαστικῶν χρηστῶν, ἤτοι τὸν καλῶ-
μενον ὄσάφουκτον, ὅστις ῥητὸν τινα χρόνον.
Occurrit passim.

ΟΥΤΙΛΙΟΣ.

ὄουτίλιος. *Vtilis.* Passim apud Iure-
consultos Græcos reperitur.

ΟΥΑ. ΟΦΕΛΛΙΟΝ.

ὄφα. *Offa.* Demetrius Constanti-
nop. Hieracosophij lib. I. cap. VIII.
διὰ σκυλοπλάγδωσις ὄφας τρεῖς μῖαι ἡ-
μέραν, καὶ εἰς δευτέραν ὄφας πέντε, καὶ εἰς τρί-
την ὄφας ἑπτα. Hinc ὀφέλλιον. *Offella.*
Offula. Glossæ veteres Græcolatinæ.
ὀφέλλιον. *Ofella.* Et observa, *Ofella*, vni-
co F. Ita scribebant Latini Barbari,
vnde & Græcum Barbarum, vno φ.
Kempo Thessaliensis.

Ferculum splendens, & ofella dulcis

Grata fuerunt Damini. —

Iterum mox.

Dicito tandem mea quo locorum

Permanes, fallax quæ & ofella nobis

Detinet.

Et sic constanter apud Apitium quo-
que de Re Culin. lib. VII. cap. IV.

ΟΦΘΟΣ.

ὄφθους, sive, ὀφθός. Pro, ἐφθός. Co-
etus. Glossæ Græcobarbaræ. ἐφθὸν ἄ-
λευρον. ἀλεύρων ὀφθόν, ἢ ὀφθόν.

ΟΦΙΟΚΕΦΑΛΟΣ.

ὄφιοκέφαλος. Accipitris genus. De-
metrius Constantinop. Hieracosophij
lib. I. cap. II. δὲ τὸν ὀπλεγόμῳ ἱεράκα
ἐν πρώτοις τὸν νεανίσκον ὀπλητῆν. ἐπὶ τὸν
λεγόμῳ ὀφιοκέφαλον. εἰσὶ γὰρ οἱ μικρὰς
τὰς κεφαλὰς ἔχοντες, καὶ ὁμοίως ὀφειν.

ΟΦΦΙΚΙΑΛΙΟΣ.

ὄφφικιάλιος, & ὀφφικιάλις. *Officia-
lis.* Glossæ Græcobarbaræ. ὁποῖα ἐψη-
φίζαν, ἢ μπαλωτιάζαν, καὶ ἐχειροτονῶσαν
οἱ ἀθλοῦνται καὶ ἄλλοι περὶ τήνδε τὴν ὀφφί-
κιάλιδας, καὶ ἀρχοντίας. Occurrit illic plu-
ries. Moschopulus. ὅτι τίνος δὲ λέγεται,
δῆλον. ἀπὸ τῆς ὀφφικιάλιος. Lucas Pa-
triarcha in Sancito. τὸ δὲ ζωνηγορήσαν
κληρικόν, ὡς οἱ κοσμικοὶ ὀφφικιάλιον, καὶ
δέξασθαι σφραγίδα λαϊκῶν, μισοῦται καὶ κω-
λύεται. Apud Codinum. ἕως ὧδε τὰ τῶν
ὀφφικιαλίων τῶν βασιλέων κωνσταντινουπόλεως
ὀνόματα. Et Basilic. Eclog. VI. Titulus
est, περὶ παλαιοῶν ὀφφικιαλίων.

ΟΦΦΙΚΙΟΝ.

ὄφφικιον. *Officium.* Moschopulus.
ὀφφικιον, διὰ δύο φφ'. ἐστὶ μὴ ἡ λέξις ῥα-
μαῖκη. Adrianus pontifex in epistola
ad Basilium Achridenum. καὶ τὴν παρρη-
χομήνῃν δόξαν ἐκζητῶμεν, οἱ τὸ ποιμαί-
νεν ἐδεξάμεθα ἐκ τῆς ὀφφικίας. Cabasilas
in Quæsitis. εἰ ἐπ' ἀδείας ἐστὶ τῶν ἀρχιερέων
ἐπάνω τῶν περὶ σπουδαίων, μηδὲν δὲ χρί-
των, ὀφφικίᾳ τίθεναι τινα, μηδὲν μὴδ' αὐτὸς
ἐκχρίνας

ἔχοντος ὀφφίκιον. Glossæ Latinogræcæ. *Fungitur officijs. κέχρηται ὀφφικίοις.*

ΟΧΕΙΡΟΣΦΙΚΤΑΤΟΝ.

Ὀχειροσφικτάτον. Anonymus De A. mor. Lybistri & Rhodamnes.

ἡ κόρη ἀν' ὠφείζεντο, καὶ τὸ ὠφείζον
της
κατατὴν ὡς τὴν ἐνδέχεται καὶ ὀχειροσφι-
κτάτον.

ΟΧΙ.

Ὀχι, Pro, ἔχι. Non. Corona pretiosa. γὰρ τι ὄχι. *Cur non. διὰ τι ἔ.* Ioannes Glycas De Van. Viræ.

τῆς φύσεως καὶ σανικῶς ὄχι ἀπὸ θέλη-
μά σβ.

ΟΨΕΣ.

Ὀψές. Heri. Corona pretiosa. ὀψές. *Heri. χθές.*

ΟΨΙΚΕΥΕΙΝ.

Ὀψικεύειν. *Obsequi. Obsequium præstare. Sequi in comitatu.* Suidas. *διηριγευοµονός* (ita corrigendum supra admonui.) ὀψικευόµητο. In Synodo Florentina. ἔκ τῆ παλαιῆς ἐξεληθόντες, καὶ τῶν ἑπὶ πάλιν ὀπιβαίνοντες, τῷ πατριάρχῃ ἀπὸ ἡλθοῦ ὀψικευόντες ἕως τῆ ἐτοιμασµένου αὐτῷ οἴκου. *Euchologium. βασιάζοντο* τῆ πρωτοϊερέως τὸ μῦρον μετὰ τῆ αἱλαβάς κεκαλυµµένον μετὰ δισκοκαλύµματα ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων μυστηρίων, καὶ ὀψικευοµένοι ὑπὸ τῶν διακόνων. *Basilic. Eclog. xlix.* τῆ πᾶσαν αἰδῶ καὶ τιμὴν ἔχειν τὰς ἀπελευθερίας πρὸς τὰς πάτρωνας, καὶ τῆ ὀψικεύειν αὐτὰς.

ΟΨΙΚΙΟΝ.

Ὀψίκιον. *Obsequium. Comitatus.* Constantinus Porphyrogenneta Them.

Orient. iv. τὸ δὲ θέµα τὸ καλέµενον ὀψίκιον πᾶσιν ἔχει γνώριμον τὴν προσηγορίαν. ὀψίκιον γὰρ ῥωμαῖσι λέγεσθαι, ὅπερ σημαίνει τῇ ἐλλήνων φωνῇ τὰς προσπορευοµένας ἑµποδὲν τῆ βασιλείας ἐπ' εὐταξίᾳ καὶ τιμῇ. *Agrætiæ De Orthographia. Circum pedes sunt obsequia servorum, Antepedes amicorum.* VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. i. cap. xx. *Illæ multitudinem virorum, & nobilem comitatum aspiciens, interrogabat quis iste esse possit, qui tam sublimæ obsequium haberet.* Et thematis quoq; nomē erat, nomine hinc translato. In Constantini verbis supra productis. τὸ δὲ θέµα τὸ καλέµενον ὀψίκιον πᾶσιν ἔχῃ γνώριμον τὴν προσηγορίαν. *Diaconus in Theodosio. Ex proprio stolo misit taxatos velocibus scaphis, & ex themate Obsicio apud Rhodum amnem colligi iussit.* *Corrigendus Georgius Logotheta in Chron.* τότε γὰρ ἅπαν θέµα ὀψικίς, καὶ αἰγίς, ἔ αὐτὸ δὲ τὸ ἀπαραµύτιον, τῶν ἱταλῶν ἐγγόνει. *Perperam in MS. erat, θέµα ψικίς. Vel certè ψίκιον truncatè dixerunt, pro ὀψίκιον, vt multa talia.*

ΟΨΙΣ.

Ὀψις. *Obses.* Nicetas in Isaacio, lib. ii. *Βασιλεὺς δὲ χαλωθεῖς, αὐτὸν μὲν ἔκριτῶν τῆ βῆλῃ ταβελλίονας ἀπέστειλεν ὀψιδας.* Anonymus De bello sacro.

ναὶ σέκετε μετὰ τιμῆς ὀψιδα εἰς τὸ κάστρο. *Constantinus De Administ. Imp. καὶ ἀναλαμβάνεσθαι ἐκείθεν ὁμήρους, ἥτοι ὀψιδας, καὶ ἀποκρισιάριον.* *Cyrillus in Lexico. ὀπίονα, ὀψιτα.*

ΟΨΩΝΑΤΩΡ.

Ὀψωνάτωρ. *Obseñator. Stipendiarius.* Glossæ Græcolatinæ veteres. ὀψωνάτωρ. *Stipendiarius.*

ΟΨΩ.

ΟΨΩΝΙΟΝ. ΟΨΩΝΙΖΕΙΝ.

ΟΨΩΝΙΣΜΟΣ.

Ὀψώνιον. *Obsonium*. Stipendium. D. Paulus ad Rom. cap. vi. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς αἰμαρίας θάνατος. Et ad Corinth. i. cap. ix. τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Can. Apost. xli. ὅστις στρατιώτης ποτέ κατὰ πολεμίων ἰδίῳις ὀψωνίοις ὅπλα καλὰ φέρεται. Nicetas in Man. Comneno, lib. v. ἅμα δ' ἀποκομίζοντα καὶ τὰ τῶν ἐροδολυμιτῶν ἰσχυρίων ὀψώνια. Dositheus lib. iii. καὶ ἐὰν καλὸς στρατιώτης ἔσῃ, τρίτῳ ὀψωνίῳ διωθήσῃ εἰς τὸ πρᾶσιώριον μετέβηται. Hinc ὀψωνίζεν. Merere. Militare. Et ὀψωνισμός. Stipendium. Ioannes Curopalates in Eudociā. τῷ ὀψωνισμῷ ἐνδείκναιτες, καὶ τῶν σωτηρίας παρεχόμενων αὐτοῖς σιτηρεσίων στρατάρχαι.

ΠΑΓΑΝΕΥΤΑΙ.

Παρανεύεται. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. i. cap. cxciv. τῶν δὲ παρανευτῶν, καὶ αὐτῶν διερευνῶντων, εἰ πέρδικες αἰσπητήσῃ, δὲ σοι μακρόθεν λύειν τὸν ἵερα καλὸς ποθεν αὐτῶν.

ΠΑΓΑΝΟΣ. ΠΑΓΑΝΕΤΕΙΝ.

Παγανός. *Paganus*. Suidas. παγανός, ἀσρατεύοι. Hefychius. παγανός, ἰδιώτης, ἄφρων. Constantinus De Administr. Imp. παγανός τῇ τ' σκληρῶν διαλέκτῳ ἀβάπτιστοι ἐρμηνεύονται. Dorotheus Doct. ii. λέγει μοι ἐκεῖνος, ἔχω ἑμαυτὸν ὡς ἓνα παγανόν. Hinc παρανεύειν. Nicetas Paphlago in vitā Ignatij. ἀπὸ τῶν ὡς εἰ μὴ παρανεύων ἐν μοναχικῷ τῷ ζωῇ ἁγίῳι ἀνελθοῖ, θάνατον ἐπηρῆσθαι τῷ ζημίῳ.

ΠΑΓΑΝΕΥΤΗΣ.

Παρανευτής. Venator. Demetr. Constantinop. Hieracosophij lib. i. cap.

cxciv. καὶ ὡς τῶν παρανευτῶν τὸ θῆρος, εἰ ἅμα τῇ πῆσθ' ἐκείνων περιουμήσαι καὶ οἰε-
ραξ, &c. Et μοχ. εἰ δὲ μὴ πῶ τὰς πέρδικας σκοπῇται, καὶ ἅμα τῇ φωνῇ τ' παρανευτῶν ἀπολυτῆς, ἀσχοῦν τ' θήρας θλιβήσεται.

ΠΑΓΑΡΧΟΙ.

Πάγαρχοι. Pagorum praepositi. In Iustiniani Novellis, & Edicto xiii.

ΠΑΓΕΙΝ.

Πάγειν. Corona pretiosa. νὰ πάγει. Ire. πορεύειν. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

νὰ συμπήσης τὰ ἔπαθα, νὰ πάγῃς εἰς τὴν φεδῆλαν.

Alius De nuptijs Thefei.

καὶ λεύθερον τὸν ἄφηνεν νὰ πάγῃ ὅπως θέλῃ.

Glossa Græcobarbaræ. ἀναχωρεῖ. ὑπάγει. πάγει. μισεύει. ἀποδημεῖ.

ΠΑΓΕΝΝΕΙΝ.

Παγέννειν. Errare. Vagari. Circum-
ire. Glossa Græcobarbaræ. πλανᾶται, ἢ ῥέμπτεται, ἢ παλιερίζει, ἢ παγέννει. Occurrit illic pluries. Ioannes Glycas De Van. Vita.

καὶ αὖ πᾶμεν σὺν φρονίμῃς, ἀφ' ἧς ἡ ζωὴ παγέννει.

ΠΑΓΙΔΑ.

Παγίδα, Pro, παγίς. Corona pretiosa. παγίδα. Laqueus. παγίς.

ΠΑΓΙΝΗ.

Παγίνη. *Pagina*. Suidas. κανόνιον, ἔτι καλεῖται ἡ οἰασιλή ποτε πραγματεία, καὶ πλόνων τυγχάνη πηυχίων, ἢ εἰχών, ἢ παγινῶν. Hinc compositum, διάπαγινον, τριπάγινον. Eustathius ad Iliad. ψ. ὅτι δὲ ποτε καὶ ἡ ἐν βίβλοις γραφὴ ἔτι εἰς τὴν ἐτάπητον εἰ μόνον σπυρηδὸν ἔπληνθηδὸν ἀνελθόντι, ἀλλὰ

D d d

ἀλλὰ καὶ πυργηδὸν κατὰ βάθος, ὅθεν ἐξέρχεται, καὶ τὰ κοινὰς διπλόγυνα λεγόμενα, ἔς τριπλόγυνα, ἐτέρωθεν ἐς γυνῶνα. Ita restituo, nam perperam hodie editur, διπλόγυνα καὶ τριπλόγυνα.

ΠΑΓΚΟΣ.

Πάγκο. Italicum, Banco. Argentaria. Scannum. Synodus Florentina. ταῦτα τῶν καρδιωαλίων εἰπόντων, ὥρσεν ὁ βασιλεὺς διὰ χραμμάτων καὶ βαλλῶν βεβαιωθῆναι πάντα, καὶ διοθῆναι εἰς ἀναπλήρωσιν πάντων πάγκους τρεῖς τῆς βενετίας, καὶ γενέας, καὶ τῆς φλωρεντίας. Siffridus Presbyter Epitom. lib. 1. Dum iter pergens in quādam ecclesiā hospitatus fuisset, & fessus super bancum quiesceret, Pontificale Romanum. Presbyteri verò ordinati retrò pontificem, vel hinc & inde, ubi magis commodum erit, in terrā genu flexi habeant libros coram se super scabellis seu bancis ordinatis. Leonardus Presbyter in Chron. Bavar. Super bancum iuxta caminum considens puerum suis supra genibus statuit.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΡΙΟΣ.

Παγκρατιάριος. Qui veteribus, παγκρατίας. Glossa Benedicti. Pancratia. τῆς παγκρατίας.

ΠΑΓΧΡΗΣΤΟΝ. ΠΑΓΧΡΗΣΤΑΡΙΟΣ.

Πάγχρηστον. Crustula. Saluianus De Prouid. lib. vi. Infantes quoque, ut omnes ferè parvulos, quos morigeros minae & ferula non efficiunt, interdum πάγχρηστα atque blanditiis ad obedientiam trahunt. Nam quod παιδικὰ restituere vult Brassicanus, vir sanè doctus, planè nihil est. Hinc παγχρηστάρειος. Dulceatius. Apud Arnobium. lib. 11.

ΠΑΓΩΝΗ.

Παγώνη. Ραυο. Corona pretiosa. παγώνη. Ραυο. ταῶς.

ΠΑΖΑΡΗ. ΠΑΖΑΡΙΟΝ.

Παζάρη, & παζάριον. Forum. Ex Italico, Βαζαρο. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ παζάριον, φόρος, ἔτι τε πάντα τὰ σκιάσματα. Malaxus in Hist. Eccles. λέγοντες ἑβραῖοις μεγάλη τῇ φωνῇ. τὸ πῖτ παζάρη καλεῖται, καὶ τὸ πείζεσθαι. Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ εἰς τὸ παζάρη ἵππυγεναι, κιατίνος μετὰ κείνον.

Occurrit quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΠΑΘΘΑΙΝΕΙΝ.

Παθθαίνειν. Pati. Glossa Græcobarbaræ. σκῆν' ὅπως ἔπαθε πολλά. ἢ παθάνει. ἢ παθθαίνει.

ΠΑΘΙΑΣΜΑ.

Παθίασμα. Passio. Morbus. Glossa Græcobarbaræ. βεβῶνες. πάθη. παθίασμα. πονήματα.

ΠΑΙΓΝΙΔΙ.

Παιγνίδι. Ludus. Corona pretiosa. παιγνίδι. Ludus. παιγνιον.

ΠΑΙΓΝΙΩΤΑΙ.

Παιγνιώται. Lufores. Codinus De Offic. μεταξύ δὲ τῶν δὴ τῶν τῆς κλήρης καὶ αὐτῶν δὲ τῶν φλαμῶλων, ἵσανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιώται, ἦτοι σαλπικταί, βεκινάτορες, αἰακαρισαί, καὶ σερβλισταί. Chronicon Constantinop. ἡ δὲ δόπορσις αἰσάει τινὰς τῶν παιγνιωτῶν τῶν ἰσσοδρομῶν. Harmenopolus lib. iv. cap. vi. ἔδιδε ὁ δημόσιος παιγνιώτης, ἡ ὁ ὑὸς αὐτοῦ, γυναῖκα ἢ θυγατέρα συγγλητικῶν.

ΠΑΙΔΑ-

ΠΑΙΔΑΚΙΟΝ.

Παιδάκιον. Puer. Ioannes Glycas, De Van. Vita.

πᾶσι παιδάκια μας γλυκία, γονεῖς ἡ-
γαπητοί.

Apud Hesychium inuenio, παιδάκιμα.
μειράκια. Puto rescribendum.

ΠΑΙΔΕΜΕΝΟΣ.

Παιδεμύ. Pro, πεπαιδευμύ. Co-
rona pretiosa. παιδεμύ. Eruditus.
πεπαιδευμύ.

ΠΑΙΔΕΝΕΣ.

Παίδνες. Puellæ. Virgines. Glossæ
Græcobarbaræ. νέαι, καὶ ἀπαλαί. νοῦς.
ἡ παίδνες.

ΠΑΙΔΙΝΕΚΡΟΝ.

Παιδινεκρόν. Abortus. Glossæ Græco-
barbaræ. ἐκτρωμα. παιδίον νεκρόν. ἄω-
ρον. παιδινεκρόν. ὅπως ἐπέθανεν εἰς τὴν κοι-
λίαν τῆς μάνας τῆς.

ΠΑΙΔΙΤΖΙΝ.

Παιδίτζιν. Pro, παιδεύτης. Doctor.
Magister. Anonymus De Amor. Cal-
limachi & Chrysothoes.

ἀλλὰ μέγαλιν διδάμιν ἔχω τῆς ἰα-
τρίας,

ὁ χρὸν γὰρ παιδίτζιν μὲ. —

ΠΑΙΔΙΟΝΝΕΙΝ.

Παιδιόννην. Inde compositum, ἀξανα-
παιδιόννην, de quo supra.

ΠΑΙΔΟΠΟΥΛΟΝ.

Παιδοπούλον. Puer. πῦλλος, sive, πῦλ-
λον, semper dictionem ὑποκορίζει. Ta-
lia plurima occurrunt apud Codinum,
Nicetam, alios.

ΠΑΙΖΟΤΡΑ.

Παιζέτρα. Peditatus. Anonymus De
nuptijs Thesei.

ἔδρε πολλά ἀλάρματα λαμπρὰ, ἡ
σκερλασμήα,
ἔτε μεγάλα ἄλογα, ἔτε πολλὰ πα-
ζέτρα.

ΠΑΙΝΕΜΕΝΟΣ.

Παινεμύ. Laudatus. Phortius πε-
ρὶ τραγ. τραγμ. lib. I.

τὰ πολλὰ πεθυμημύ,
εὐγενεῖ, καὶ παινεμένω,
ἰακώβω τῷ λασκάρη,
εὐζωνίῳ παλικάρη.

Et mox iterum.

κλάδ. τῶν γεγενημένων
ἀξίων καὶ παινεμένων.

ΠΑΙΤΙΤΑ.

Παιτίτα. Petita. Petitiones. Glossæ
Basilicorum. παιτίτα. γνώρισμα αἰτή-
σεως. Suidas. παιτίτα, ῥωμαϊκὴ ἡ λέ-
ξις. ζημῆται δὲ γνώρισμα αἰτήσεως. Au-
ctor apud eum innominatus. χρυσά-
φι. διὲ ὁ παραιπόσιτ. παιτίτα ἐπεζή-
ται θεοδόσιον τὸν βασιλία. Ammianus
lib. xxii. Annuum stipendium graue,
absque fructuosis petitionibus multis refu-
tata, nihilominus tamen mulierem non de-
sinebat incessere.

ΠΑΚΑΚΑΣ.

Πακακάς. Rana. Theodosius Zygo-
malain Epist. τὰ σῦκα σῆκα λέγουσι: τὸν
βάτραχον, πακακᾶν.

ΠΑΚΤΕΤΕΙΝ.

Πακτεύειν. Pacisci. Conducere. Mi-
chaël Attaliates Pragmat. Tit. xlii. ἐστὶ
δὲ, ὅταν τις οἶκον ἰδίον, ἡ ἀρξὸν πακτεύσῃ
D d d ij πώς

πρός τινα, ἐφ' ᾧ λαμβάνειν ἐτήσιον πάκτον. Balfamon ad Concil. I. Can. XVII. σημεύωσαι ἔ τὸν κανόνα διὰ τὰς ἱερωμύνας τὰς ἐμπροσθεν ἱερωμύνας οἰνάρεα, καὶ βαλανέω πακτεύουσαι. Crebrum est apud Iureconsultos Græcos. Est autem ἐ Latino barbaro, *Paçtare*. Carolus IV. in vita sua. *Et cum ibi exercitus diuisset, paçtauerunt illi de castro cum eis.*

ΠΑΚΤΙΩΤΗΣ. ΠΑΚΤΙΩΤΙΚΟΣ.

Πακτιώτης. Foederatus. Tributarius. Constantinus de Administr. Imp. καὶ λοιπῶν σκλάβων, οἱ τινὲς εἰσι πακτιώται ἤ ῥως. Et πακτιώτικος. Apud eundem Constantinum. καὶ ἰαννίμωδος διὰ τὴν ποταμὴν ἀποκινῶντες κατέρχονται εἰς τὸ βιτετζέση, ὅθεν εἰσι πακτιώτικόν κάστρον τῶν ῥως.

ΠΑΚΤΟΝ.

Πάκτον. *Paçtum*. Cedrenus. τῷ δ' αὖ τῷ ἐτ' ἐζητήσαν οἱ βέλγαροι πάντα διὰ τὰ κάστρα. Chronicon Constantinop. ἡρώπη δὲ εἰς πάκτον διὰ τὸ καὶ αὐτῶν ἀργυρεῖν εἶναι ἀπὸ κυρίας προσήκτορος.

ΠΑΚΤΟΥΝ.

Πακτῶν. Idem, quod πακτιεύειν. *Paçtēi*. Glossæ veteres Latinogracæ. *Perigit*, ζυνέθετο, ζυνετέξατο, καὶ ἐπάκτωσεν.

ΠΑΚΤΩΝΕΙΝ.

Πακτώνειν. Idem quod πακτιῶν. Nicetas in Andronico Comneno, lib. II. ἕως ἐξέπεμπεν, ἕκ ὧν ἴσας ταύτας τοῖς βελόμοις προσβάλλων, ἔτι οἱ ἐκ τριόδων πακτώνων, ἀλλὰ θῶροι ταῖς ἀρχαιρεσίας καὶ ἀπὸ τῶν παρὰ τοὺς ποταμούς.

ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Παλαϊόκαστρον. Vrbs vetustate colapsa. Constantinus De Administrat.

Imp. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς τῶν παλαμοκάστρων κτίσμασιν εὐρίσκονται καὶ ἐκκλησιῶν γνωρίσματα, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν γνωρίσματα, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΣ.

Παλατῖνος. *Palatinus*. Minister patriarchæ, qui eius nomine in palatium ad Imperatorem ultrò citròque commeabat, & sermones ac voluntates communicabat. Nicetas in Alexio Man. F. τὸ πατριάρχης σέλας, εἰς τὴν δέσποιναν τὸν ἐαυτῶν ὑπηρετήν, ὅς ἐκ τῶν ὁρῶν βαλὼν εἰς τὰ ἀρχεῖα, καὶ διαπορθμεύειν τοῖς βασιλεῦσι τὰ βασιλεία, καὶ ταῖς ἀποκρίσεις καὶ αὐτῶν μεταφέρειν, παλατῖνος ὠνόμασαι. Erant quoque milites, & eorum Schola, cuius multa passim mentio. Panes item, qui populo donari à Constantino Magno soliti. Suidas. παλατῖνοι, εἰδὲ ἄρτων, ἕς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καὶ ὅν ὑπάτευε χρόνον, ἕως ὀνομάζας αὐτὸς, οἷα ἐκ τῶν παλατίων χορηγεμῶν. Glossæ Basilic. παλατῖνοι, εἰδὲ ἄρτων, ἕς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, οἷα ἐκ τῶν παλατίων χορηγεμῶν. Codinus in Orig. Constantinop. de hoc ipso Constantino loquens. ἐφιλοτιμήσατο δὲ καὶ τῷ δήμῳ καὶ ἑκάστον ἐτὶ παρέχων ἄρτους ἡμερησίως, ὀνομάζας αὐτὰς παλατῖνας, τὰς ἐκ τῶν παλατίων χορηγεμῶν. Ita restituo illum locum. Hodie corruptè editur, παρέχων αὐτὰς, ἡμερησίως ὀνομάζας αὐτὰς παλατῖνας.

ΠΑΛΑΤΙΟΝ.

Παλάτιον. *Palatium*. Thomas Magister. βασιλεῖα κρείττον ἢ ἀνάκτορον, τὸ δὲ παλάτιον ἀδόκιμον. In Encomio Pantaleonis Martyris.

ὅς τας

ὅς τὰς νόσας κάμνοντες ἐν παλατίῳ.

Θάλπων, περισσουλῶν, ἐνδρῶς περισ-
ενέπων.

Eusebius De vitâ Constantini lib. IV.
ἐνδον γάρ τοι ἐν αὐτῷ παλατίῳ καὶ τὸ μεσό-
τατον τῆ βασιλείων, &c. Codinus. πεζεύει
δὲ καὶ ἔτος ἐν τῇ τῆ παλλατίᾳ αὐλῇ. Glossæ
Græcolatinæ. παλάτιον. *Palatium*.

ΠΑΛΑΦΡΙΟΝ.

Παλαφρίον. Gallicum, *Palefroy*. Pa-
tanveredus. Anonymus De nuptijs
Thefei.

Φαρία ἐκαβαλλίνεσθαι καὶ ποιεῖ παλαφρία.

ΠΑΛΕΪΝ.

Παλεῖν. Lucari. Pro, παλαίειν. Glossæ
Græcobarb. παλαίει. παλεῖ. ἢ παλιόνει.

ΠΑΛΙΓΚΑΠΗΛΑΡΙΟΣ.

Παλιγκαπηλάριος. Vide καμηλάριος.

ΠΑΛΙΚΑΡΑΚΗ.

Παλικαράκη. Pro, παλικάριον. Juve-
nis. Adolescens. Puer. Constantinus
in Historiâ Apollonij Tyrij.

χρῆσι τοῦ ναξάζομνος τοῦ νίον παλικαράκη.

ΠΑΛΙΟΝ.

Παλίον. Vide γονάχιον.

ΠΑΛΙΟΝΝΕΙΝ.

Παλιόννειν. Lucari. Pro, παλαίειν.
Glossæ Græcobarbaræ. ἢ μάχεσθαι. ἢ πα-
λαίει. ἢ παλιόννει μεῖλλον.

ΠΑΛΙΟΤΑΔΕΣ.

Παλιόταδες. Lucatores. Glossæ Græ-
cobarbaræ. οἱ παλαισταί. οἱ παλιόταδες.

ΠΑΛΙΟΤΡΟΚΟΚΚΟΝ.

Παλιότροκοκκον. Paliuri granum. Or-
neophorion. ἢ παλιόροκοκκα τρέψον, καὶ
δὸς μετὰ κρίασι.

ΠΑΛΙΩΝ.

Παλίων. *Palus*. Mauricius Strategicus
lib. XI. cap. III. πρὸς δὲ τὰς παλίονας,
ἡτριμέβολας, τὰς περιγαγομύδας, ἀρπαγας,
πίσας, καὶ πῦρ, &c.

ΠΑΛΛΙΟΝ.

Παλλίον. *Pallium*. Etymologici Au-
ctor. λέγεται δὲ ἀμπεχόνῃ αὐτὴ τῇ περιβο-
λῇ ἱματίᾳ, ἣ γὰρ παλλίον. Hesychius. ῥή-
μα, παλλία βασιλῆα. Item. τριβώνιον, παλ-
λίον, περιβόλαιον. Suidas. ἀμπεχόνιον,
παλλίον, λεπτὸν ἱμάτιον. Gregorius Nazi-
anzenus in Testamento. βέλομαι αὐ-
τῷ δοθῶμαι κάμισον ἐν, σιχάριον ἐν, παλλίον
δύο. Glossæ Græcolatinæ. παλλίον. *Pal-
lium*. Accipiebant etiam pro stragulo.
Basilic. Eclog. I. I. τῷ ὀνόματι τῆ τρωμῆς
πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ τραγυλῖα, καὶ
τὰ παλλία, ἑπ' αὐτὸ περιβαλλόμεθα. Epi-
phanus contra Meletianos. ἱμάτιον ἐκ-
πελάσας, τῆς ἐν λωδίῳ, εἴτ' ἐν παλλίον.
Glossæ Latinogrecæ. *Gausara*. βαρε-
ρικὸν παλλίον. Eutropius lib. IX. *Militēs*,
qui cum sequebantur, faciliore commoti, di-
ductis lecticula pallijs, post aliquot dies
mortem eius notam habere potuerunt.

ΠΑΛΜΟΤΑΡΙΟΣ.

Παλμυλάριον. *Palmularius*. Suidas.
παλμυλάριον, ὄνομα κύριον. Antoninus
Imp. τῷ εἰς αὐτὸν, lib. I. πρὸς τῇ τροφῇ,
τὸ μήτε περιανδρὸς, μήτε βενεμανδρὸς, μήτε
παλμυλάριον, ἢ σκετάριον γενέσθαι.

ΠΑΛΟΣ.

Πάλος. *Palus*. Glossæ Græcolatinæ.
πάλος. *Palus*. Martyrologium in Pas-
sione Acacij. τότε θυμωθεὶς ὁ ἀρχων
πρὸς τὴν τάξιν λέγει. πῶς ἂν τέσσαρες πά-
λος, καὶ ἐκεῖ ἐνδύσασαι αὐτὸν νεύροις ὡμοῖς

D dd iij χρῆ-

χρήσασθε. Harmenopulus in Leg. Ge-
org. εἰς τις βῆς ἢ ὄνθ' ὁρίων εἰσελθεῖν ἐν
ἀμπελῶνι, ἢ κήπῳ, ἐμπαρῇ ἐν τοῖς τῷ φραγ-
μῷ πάλαι, ἀζήμῳ ἔσω ὃ τ' ἀμπέλαι ἐτὶ
κήπε κύριον. Vel etiam Pila. ex Itali-
co, Palla. Glossæ Græcobarbaræ. κάμ-
νει, ἤ γυν. ποιεῖ τίπτες χωρὶς λαχὸν, ἤ γυν
κλῆρον, ἢ πάλαι, ἥτοι παλοτιάζων. Et ob-
serva illic παλοτιάζειν, de quo supra
in μπαλοτιάζειν. Illic vide.

ΠΑΛΟΥΔΙΝ.

Παλῆδιν. Pro παλῆδιον. Saccharum can-
narum. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ ῥώ-
γῃ γλύκυσμα σαχαρῶν κλινῶν, τὸ λεγόμε-
νον παλῆδιν, εὐρήσῃ θλίψιν, ἐτόσον. Vsur-
pabant etiam pro palude. Vide locū
Mauricij, quem Rigaltius produxit.

ΠΑΛΟΥΚΙΝ. ΠΑΛΟΥΓΗ.

Παλέκιν, sive, παλῆκιν. Paxillus.
Paruus palus. Cyrillus in Lexico. ῥό-
παλον, παλέκιν, ἢ κοντοράβδιν. Grego-
rius Dialogus De Vitis Sanctorum lib.
I. καὶ ἰδίων τὸν ὄφιν ἢ πλωμῶν φρίκη θείας
ἐκρεμάσθη. Διὰ τῶ ποδὶς τὸ παλούκιν.
Idem est παλούγη, apud Crusium in
Turcogræciā.

ΠΑΛΩΤΑΡΙΣΜΑ.

Παλωτάρισμα. Ballotatio. Italicum.
Glossæ Græcobarbaræ. ἢ ψῆφον, ἢ πα-
λωτάρισμα.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑΡΙΟΝ.

Παναγία. Panis sacer, à sacerdoti-
bus consecratus. Et παναγιάριον, arcu-
la in quā panis ille repositus. Codinus.
τὸ δὲ παναγιάριον ὅτι τῆς τραπέζης λα-
βὼν, ἐπασίω τίθησι τῆς τραπέζης, καὶ ὑψῶν
παναγίαν δίδωσιν αὐτῷ τῷ ὁμοεπίτῳ, ἔ-
τι δὲ τῷ βασιλεῖ. Et paullo ante, τοῦ

ὁμοεπίτῳ τῷ ὁμοεπίτῳ κομίσαντο ἄρτα
ἐν παναγιαρίῳ, ὁ βασιλεὺς εὐθείως αὐτί-
σαι.

ΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Πανάριον. Panarium. In Inscriptione
librorum Epiphaniij. Ἐπιφανίης Ἐπισκό-
πος καὶ στατήρας τῆς κύπρου κατὰ αἰρήσεων
ὁμοεπίτῳ, τὸ δὲ πλεονάζον πανάριον, εἰς
ἐν κιβώτιον. Occumenius ad epist. lu-
dæ, cap. I. ἐκ τῶ πεπονημένῳ τῷ μακα-
ρίῳ τῷ κύπρου περὶ τέτων, ὁ καὶ πανάριον
ἐκάλεσε, τὴν γνώσιν εἰληφότες. Arethas
ad Apocalypsim, cap. III. τίνος δὲ ἦσαν
τὴν ἀρχιεργίαν, Ἐπιφανίης τῶ ἐκ κύπρου
θεῖος ἀνδρὸς ἢ τῶν παναρίων αὐτῶ ἐβίβλῃ
δηλώσω. Iterum, cap. VI. τίνα δὲ ταῦτα
πολλάκις ἡμῖν εἴρηται τὴν τῶν παναρίων
βίβλον παριστῇ.

ΠΑΝΔΕΚΤΟΝ.

Πάνδεκτον. Linteamen. In Lexico
Stephani. ὀθόνη, πάνδεκτον.

ΠΑΝΔΡΕΜΕΝΟΣ.

Πανδρεμῶν. Nuptus. Corona pre-
tiosa. πανδρεμῶς. Nuptus. μνηστῆς. Ioan-
nes Glycas De Van. Vita.

παιδεία, καὶ νέοι, καὶ γέροντες, κορίττια,
πανδρεμῶς.

Sæpè occurrit etiam in Glossis Græco-
barbaris.

ΠΑΝΘΑΝΕΙΝ.

Πανθάνειν. Pati. Glossæ Græcobarba-
ræ. ἐκείνῳ ὅπως ἐπαθε πολλὰ. ἢ πανθάνειν.
Iterum alibi. πάσχειν, ἢ πανθάνειν.

ΠΑΝΘΕΩΤΑΙ.

Πανθεῶται. Ministri Domestici men-
sa. Anonymus De Castametis. κα-
τὰ δὲ τὸ διεξιὸν ἀνατολικώτερον τῶ τῆς τρα-
πέζης οἱ πανθεῶται.

ΠΑΝΙΟΝ.

ΠΑΝΙΟΝ. ΠΑΝΟΝ. ΠΑΝΝΟΣ.

Πανίον. *Pannus*. Manuel episcopus Bellensis in *Quæst.* ἐκ τῶ πανίος τῶ ἑσπερωθέντος καὶ περιελήσαντος τὴν τράπεζαν. *Demetrius Peragomenus De Podagrâ*, cap. xli. καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν ἐπιτιθέμενον μετὰ πανίος, ἡ ὁμαλῶν. *Fronto Geoponic.* lib. xlix. κύων δὲ σοὶ ἀκολυθήσει, ἐὰν κύων ἐτέρου χωρὶς εἰς πανίον ἐνδύσας πρὸς Φαινης αὐτὸν. *Apud Myrepsum* lib. de *Morb. Muliebr.* cap. xxiii. πανίον σε πόνον legitur. *Male.* *Fuchsius*, πόνον ἀπαλόν, rescribit ex *Paullo Aeginetâ*. Non rectè. Potius legerim, πανίον πονγγόνον. *Panniculum spongiosum*, id est, mollem. Et hoc mihi abest à vestigiis prisce lectionis. Occurrit quoque apud *Suidam*, & *Codinum*. Etiam πανόν dicebant. *Nicetas in Andronico*, lib. ii. ἀπὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι καὶ τῶν ποδῶν ἐκτετυμμένον ἄσπερον πανόν μετὰ λωρίων ἕως κάτωθεν γονατικῶν. Item πάνον. *Dion* De appellatione *Pannoniorum*, lib. xli. ὀνομάζονται ἕως ὅτι τὰς χιτῶνας τὰς χειρῶν ἐξ ἱματίων τινῶν εἰς πάντας ἐπιχωρίως πως καὶ κατέμενοντες καὶ περὶ ἀγορεύοντες αὐρῶν ἤσαν.

ΠΑΝΝΑΔΑ.

Παννάδα. *Italicum*, *Panada*. *Aqua cum pane infriato*. *Maza*. *Glossæ Græcobarbaræ*. ἀναγεγίς, μάζα, σημηδία, γεῖτα, παννάδα.

ΠΑΝΟΠΡΑΤΗΣ.

Πανοπράτης. *Qui vendit pannos*. *Nicetas in Alexio Angelo*, lib. ii. ὁ μόνον τόνον οἱ ἐν τοῖς οἴκοις καὶ ἀγοραῖς, καὶ κατὰ τὰς πόλεις, καὶ πανοπράται, σεβαστοὶ

ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ ἐσκύθαι καὶ σύροι ὧνιον ἀργυρίων ἔφρανον τὸ σεβάζεσθαι.

ΠΑΝΟΣ.

Πανός. *Panis*. *Athenæus* lib. iii. πανός, ἄρτος. μεσάπιοι καὶ τὴν πλεονομίαν πανίας, καὶ πανία τὰ πλεονομία. *Ineptit Florus Magister in Exposit.* *Missa*, qui πανόν puram Græcam dictionem censuit esse. *Hæc ejus verba sunt.* *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.* *Quâ petitione nostrâ sufficientiam quotidiani victus petimus, nomine panis totum significantes; quoniam πανός, Græcè, Latine dicitur Totum id sacramentum, quod in hoc quoque tempore necessarium est, non tamen ad huius temporis, sed ad illam æternam felicitatem assequendam.*

ΠΑΝΟΥΚΛΑ. ΠΑΝΟΥΚΛΙΟΝ.

ΠΑΝΟΥΚΛΟΝ.

Πανούκλα, πανούκλιον, & πανούκλον. *Pannucula*. *Panniculus*. *Glossæ Græcolatinæ*. πανούκλα. *Panicula*. Item *Servij*. *Panicula*. πανούκλιον. *Hesychius*. πλώιον, πανούκλιον, ἡ ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη. Occurrit etiam apud *Alexandrum Trallianum* lib. iv. cap. ii. & *Myrepsum* lib. De *Emplastris*, cap. i. Sed & pro peste accipitur. *Corona pretiosa*. πανούκλα. *Pestis*. λοιμός.

ΠΑΝΤΑ.

πάντα. *Corona pretiosa*. πάντα. *Comitum*. *Comitatus*.

ΠΑΝΤΕΧΕΙΝ.

Παντέχειν. *Obuiare*. *Glossæ Græcobarbaræ*. ἀναπάντητον. ὁ μηδὲν ἀπαντᾷ. ἐκείνο ὅπερ δὲν ἀπαντᾷ καλεῖται μηδὲ πατήχει κανένα.

ΠΑΝ-

ΠΑΝΤΟΤΙΝΟ.

Παντοτινὸν, sive, παντοτινόν. Corona pretiosa. παντοτινὸν, *Perpetuum*. αἰώνιον. Glossæ Græcobarbaræ. αἰένναον. αἰεὶ ὄν. διλυκεῖς. παντοτινόν. Hinc adverbialiter, παντοτινὰ. In iisdem Glossis. τρέχοντα παντοτινὰ, ἢ παντοτινὰ. Iterum. αἰεγενέτων. διὰ παντός ὄντων. ἐκείνων ὅπως ἐν παντοτινὰ.

ΠΑΝΤΟΤΡΙΖΕΙΝ.

Πανιερῆζιν. Vagari. Glossæ Græcobarbaræ. πλανᾷται. ῥέμβεται. πανιερῆζι.

ΠΑΝΤΟΦΑΡΤΓΞ.

Πανιοφάρυγξ. Gulosus. Vorax. Helluo. Eustathius ad Odyss. σ'. ὥστερ ἀπλήγας σκῶμμα ὁ γάστρις, ἔτω καὶ ὁ γαστρίμαργος, καὶ ὁ γαστρώπληγξ, ἔσθ' ὁ πανιοφάρυγξ.

ΠΑΝΥΠΕΡΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Πανυπερσεβάστος. Dignitatis nomen. Anna Comnena lib. viii. τὸν ἐμὸν καίσαρα νικηφόρον τὸν βρυέννιον τῷ τῷ πανυπερσεβάστῃ τότε τετιμῆμενον ἀξιώματι, ἐξήτει διάσασθαι. Origo ab Alexio Comneno est, qui primus ea ornavit Michaelē Taronitam. Zonaras testatur in vita eius. τὸν μὲν ἐν ταρωνίτῳ τῇ πρώτῃ ζωῇ γεγενημένον τῶν ἀδελφῶν, πάνυ σεργομῆν πρὸς τῇ μητρὶ, καὶ πρὸς αὐτῶν τιμωμῇ, πανυπερσεβάστον ὠνόμασαν, ἔτατο κανιζαίης τὸ ἀξίωμα. Et fecit parem esse Casari, idque permansit ad Andronicum usq; iuniorem, qui Ioannem Cantacuzenū cum Magnum Domesticum creasset, Panhypersebasto æqualē primo, mox quoque, mortuo avo Andronico seniore, inferiore statuit. Codinus clarè lib. De Offic. aulæ Constantinop. καὶ τῷ τῷ δὲ (τῷ πανυπερσεβάστῃ) ἀξίωμα ἐκ τῷ. ἀλλ' ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀλέξει, πρῶ-

τῷ Ἀππενόκη. θέλων γὰρ ὡς αὐτῷ τῷ τῷ καὶ τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν αὐτῷ, μιχαήλ τὸν ταρωνίτῳ, ἐποίησεν αὐτὸν ἱεροσάβιον καὶ ζωθρονον τῷ καίσαρι, μήτε ὑποβιβάζας αὐτὸν τέττα, μήτε ἀναβιβάζας. ὁ καὶ μέγα τινὸς ἔτω ἐπεκράτησεν, ἕως τῇ βασιλείας τῇ δευτέρῃ ἀνδρονίκῃ τῇ παλαμολόγῃ. ἔτ' ὅ γὰρ δὴ ὁ βασιλεὺς τιμῆς τὸν κανιζαίης τῷ ἰωάννῳ (ὃς ἐγγόνει καὶ βασιλεὺς ὑπερον) μέγα δομέσιμον, πρῶτον μὲν ἱεροσάβιον τῷ πανυπερσεβάστῳ τῷ τῷ ἐποίησεν, ὑπερον δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῷ τῇ πάπῃ ὑπεβίβασε τὸ ἀξίωμα τῷ πανυπερσεβάστῃ, καὶ ἔταξεν αὐτὸ εἶναι ὑπὸ τὸν μέγα δομέσιμον, ἀναβιβάζας τὸ τῷ μεγάλῃ δομέσιμῃ ἀξίωμα. Andronicus autem senior etiam evexerat, & vestes ei atq; calceos Imperatorios item cum ornamentis Imperialibus concesserat. Gregoras de eo lib. vii. ἐτετιμῆκε δὲ αὐτὸν εὐθύς ἔτ' ὁ πανυπερσεβάστῃ ἀξιώματι, ὁ νυνὶ καὶ αὐτὸ διὰ τῷ πρὸς αὐτὸν σεργίῳ ἐνδοξότερον, ἢ πρῶτον εἶχε, πολλῷ κατεστῆκατο. ἐνδύμασι γὰρ καὶ πεδίλοις αὐτῷ, καὶ ὅσα καὶ τὸν ἵππον τέττα κοσμεῖ κίρροις τοῖς ἅπασιν χορηγῶν κεχαρίσται, ἢ ἢ διασημότατον ἐν τοῖς περὶ τὸν βασιλεῖα εὐγενέσι.

ΠΑΝΦΟΡΕΜΑ.

Πανφόριμα. Totum pallium Patriarchæ. Reperitur apud Crusium in Turcogræcia.

ΠΑΞΑΜΑΔΙΟΝ. ΠΑΞΑΜΑΞ.

Παξαμάδιον, sive, παξαμαῖς. Buccellatum. Suidas. παξαμαῖς, ὁ δίπυρος ἄρτιον. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Et alibi. δίπυρος ἄρτιον, ὁ δίπυρος ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμαῖς. Isidorus in Glossis. *Paximatum, panis subcinericius*. Tzetzes Var. Hist. Chil. ii.

μή γάρ

μή γὰρ τὸ παξαμάτιον μαζαν ἀλλ' ἄζαν
λέγει.

Luitprandus in Legat. *Soli mensula affi-*
dent nuda, paximatum sibi apponentes.
Columbanus de Reg. Monach. cap. v.
Olera, legumina, farina aquis mixta, cum
parvo pane paximate, ne venter oneretur,
& mens suffocetur. Vide illic Notas eru-
ditissimi amici nostri, Melioris Gol-
dasti, & Glossarium Rigaltij.

ΠΑΨΟΝΙΟΝ.

Παόνιον. *Ραυο.* Nicetas in Isaacio
Angelo, lib. 111. Ἰππολεικτικός τε ὡς
ὡπερ παόνιον τὸ φιλόκοσμον, ἢ ὡπερ ἐκ
πασῶν νυμφίῳ, καὶ ἄς ἐκ λίμνης περι-
καλλοῦς ἤλιῳ περιήει καθεκάστω τῶν
ἀνακτόρων.

ΠΑΠΑΓΓΑΣ.

Παπαγγάς. *Italicum. Paragazo. Co-*
rona pretiosa. παπαγγάς. Psittacus.
ψιπτακός.

ΠΑΠΑΔΙΑ.

Παπαδία. *Sacerdotissa. Glossæ Græ-*
cobarbaræ. ἄγον, ἱερεῖαν, παπαδίαν,
πρεσβυτέρωσαν. Iterum. ἀγωγός, ἐπα-
παδία τῆς ἀρτέμιδος.

ΠΑΠΑΛΗΘΡΑ.

Παπαλήθρα. *Papalis tonsura. Con-*
stantinus in epistolâ ad Silvestrum.
ὕπερ τὴν σεφάνην, ἥτοι τὴν παπαλή-
θραν, ὡς εἶχε πρὸς διόξαν τῆ θεῆ καὶ τῆ
ἀγίας πέτρας, ἐκ ἧς ἐλε βασιάζειν σεφαίην
ἐκ χρυσοῖς, ἢ μαργαρίτων. Balsamon ad
Syn. in Trullo, Can. xxi. διορίζεται
ὁ κανὼν κείρεσθαι κατὰ κληρικὸς τὴν κε-
φαλὴν, ἥτοι ἔχειν παπαλήθραν, καὶ ἐν-
δύεσθαι χιτῶνα μοναχῶ.

ΠΑΠΙΤΖΑ.

Παπίτζα. *Anonymus De Vulpe &*
Lupo.

καὶ ὅσαις παπίτζαι, καὶ ὄρνιθες, χλωά-
ρια καὶ αὐ βρεθῶσι,
ὅλα σκαλόνω πνιγοτά. —

ΠΑΠΑΟΜΑ.

Πάπαομα. *Teges. Exstat in Turco-*
graciâ Crusij.

ΠΑΠΟΥΛΟΝ.

Πάπαλον. *Papula. Demetrius Con-*
stantinop. Hieracosophij lib. 1. cap.
xviii. ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἔχῃ καρφίαν, ὥτως αὐτὸν
γνώσῃ. ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἔχῃ πάπαλα ὄζα.

ΠΑΠΟΥΤΤΗ. ΠΑΠΟΥΤΤΙΟΝ.

Παπύτζη, & παπύτζιον. *Solea. Cal-*
ceus. Corona pretiosa. παπύτζη. Cal-
ceamentum. Iterum. παπύτζια. Cal-
ceamenta. πέδιλα. Codinus. ἐπὶ δὲ καὶ
κάλτζας τοιαύτας μετὰ παπύτζιον μελά-
νων. Item. περιειμαῖζονσι πλωχὰς δώδε-
κα, καὶ ἐνδύει τὰς τὰς ὑποκαμίτια, ἥως χι-
τῶνας, καὶ τὰς ἐσθρῆκια, (ita corrigendum
supra monuimus) ἐπαπύτζια. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀκρόρφυρα, ὑποδήμα-
τα γυναικεία, παπύτζια τῶν γυναικῶν. It-
erum alibi. τὰ ὑποδήματῶν, ἥτοι τὰ πα-
πύτζιον. Hinc compositum, πετρομα-
χασκοπάπατζος, qui pedibus impositū
lapidem ei aculans pugnat. Ioannes
Tzetzes Chil. xi.

πετρομαχασκοπάπατζον, τζαγγάριον,
ἐυλόσθελον.

ΠΑΠΠΑΣ.

Πάππας. *Papa. Iustinianus Novell.*
CXXXI. διὰ τὸ τοῦ Θεωφύλακτος διὰ τὸς
αὐτῶν ὄρες τὸν ἀγιάταρον πρεσβυτέρου ῥώ-
μης πάππαν πρῶτον εἶναι παπῶν τῶν ἱε-

Εεε ρέων.

είων. Iulius Metaphrastes in Vita Ar-
fenij. ὁς πάλιν τῷ συνεδρεύοντι τῆς κατὰ
ρῶμην ἐκκλησίας, πάππας αὐτὸν σιώνθης
ἐνομάζειν, ἐγχειρίζει τὴν ἔρευναν. Con-
stantinus Manasses in Chronico.

τῶν ἄλλων τε πρωτόαρχῳ τῶν ἱεροπό-
λων λέων

πάπας κατονομάζεται τῇ τῶν ῥωμαίων
γλώσσῃ.

Nēque in ecclesia Larina tantum hoc
nomen erat, sed in Græca quoque.
Itaque in Antholog. lib. III. epi-
gramma legitur, cuius hæc inscriptio.
σωφρονίῃ πατριάρχῃ ἱεροσολύμων εἰς τὸν
τίφρον ἰωάννη πάππα ἀλεξανδρέως. Et
notus est inter ecclesiastica Constā-
tinopolitana officia ὁ πρωτοπαπᾶς, de
quo nos infra.

ΠΑΠΠΙΑΣ.

Παππίας. Pater. Constantinus Lasca-
ris Grammar. lib. III. τὰ εἰς αὐτὸ καθαρόν
ἱσούλλαβα ἀλλὰ βαρύτερα κοινῶς εἰς ὁ
ποιᾷ τὸν γενικῶς. οἶον ὁ ἀνείας, τῷ ἀνείας.
ὁ παπαπίας τῷ παπαίῃ. Palladius Hist.
Lauf. in Paulo Simplicio. καὶ δύνοντο
τῷ ἡλίῃ λέγει αὐτῷ ὁ αὐτῶν. παπία θε-
λεῖς φάγωμαι ἄρτι κλάσμα. Paullus Mo-
nachus Collectan. lib. I. μετὰ ἐν ἡμέ-
ρας τινὰς ὁρῶ τὴν παναγίαν θεοτόκον ἐλθού-
σαν πρὸς με, καὶ λέγουσά μοι. τί λυπεῖς καὶ
ἀδημονεῖς παπία; In aulâ Constantino-
politana erat quoque dignitatis nomen;
& cum epitheto dicebatur, ὁ μέγας. Sed
hæc defierat jam temporibus Codini,
qui & incognitum se habere fatetur
qualis fuerit, his verbis. ὁ μέγας πα-
πίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπηρεσίαν ἀνέπαινον
τον, νῦν δὲ ἐδεμίαν. Nos tamen scimus;

erat enim custos palatij. Constantinus
Manasses in Chronico.

— γυμνοὶ δὲ κεκρυμμένοι.

πρὸς τὸν τῶν οἰκῶν φύλακα τῶν ἐν τοῖς
ἀνακτόροις,

παπίαν λέγουσιν αὐτὸν κατὰ ῥωμαίων
γλώσσαν.

Itaque habitabat quoque in palatio.
Obfero ex Ioanne Curopalate in Mi-
chaele Rhancabe. οἷς ἀπαρτίζονται
μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπάκτετο τῷ θείῳ, καὶ
τὴν ψυχὴν ἐκυμαίνεται. διὰ καὶ ἀγρυπνῶ
διετέλει παρ' ὅλλω τὴν νύκτα. ῥοφώτερα
τοίνυν ἢ βασιλικώτερα ἐχλευσάμεν, τὴν
ἐπὶ τὸν παπίαν φέρεσαν πυλίδι διαρρή-
ξας κατεσκέπει τὰ ἐσθλόν. Et erat inter
dignitates primarias; Itaque Palæolo-
gus aliquis, ex Imperatorum sangui-
ne, Magnus Pappias legitur apud Can-
tacuzenum lib. II. cap. XXVI. Mili-
tiam quoque obibat, & copias duce-
bat. Ecce apud eundem, lib. II. cap.
XXVII. Dextrum cornu Protostrator, sin-
istrum Zamplaco Magnus Pappias tene-
bat, medio agmine Imperator ipse emi-
cabat.

ΠΑΠΠΟΥΔΟΣ.

Παππῶδῳ, pro, πάππῳ. ut ἄρ-
κῶδῳ, pro, ἄρκῳ. Bartholemaus
Monachus in Elencho Agareni. εἰ
ὁ βίῳ αὐτῷ, καὶ τῶν παππῶδων αὐτῷ, ὡς
ἡκῶς ὡς μεσελμαίνε.

ΠΑΠΥΛΑΙΩΝ.

Παπυλαίων, sive, παπυλαίων. Παπίλιον.
Tentorium. Suidas. παπυλαίων, σκη-
νῆς, ἡτοιμέντας. Urbicius. βασιλεὺς πα-
πυλαίων, ἀρχολογία περὶ τῶν τέτων καλὰ-
πῆξιν. Cedrenus. βελιτάριον διὰ ἐπὶ
τὸν πρεσβυτέρῳ ἐγγὺς ἐρχόμενον. ἐγὼ, τὸν

πα-

παπαυλεῶνα ἐπαΐζατο ἐν' ἡμεῖς ἐρήμω.
Fasti Siculi. Ἡ τῶν περικειμένων ὑπάρ-
των ἐξάφη ὑπὸ τῆς στρατῆ ἀλέξανδρου
αὐγους ὡς ἐσιν ὑπὸ τὸν παπαυλεῶνα.
Occurrit quoque apud Procopium
Perf. lib. 11.

ΠΑΡΑΒΑΛΜΑ.

Παράβαλμα. Excrementum. Or-
neofophion. ἡ βλάβη τῶν ὀρνέων γίνεσθαι
διὰ τρεῖς αἰτίας. διὰ πολυφαγίαν, διὰ
ἀσπασίαν τῶν παβάλματ', καὶ διὰ χο-
λλῶν, ἥτοι κόπον.

ΠΑΡΑΒΑΝΔΙΤΑΙ.

Παραβανδίται. Vide κόμης.

ΠΑΡΑΒΟΛΑΝΟΙ.

Παραβολάνοι. Qui ad curandos agros
deputabantur. Vide l. *placet*. xvii. & l.
parabolanos. xviii. Cod. de Episc. &
Cler. In Codice autem Theodosiano,
legg. xlii. xliii. *Parabalani*, & *parabaia-*
ni, mendose editur.

ΠΑΡΑΓΑΔΗΣ.

Παραγάδης. Rete. Glossa Græco-
barbaræ. ζαγήνην. δίκτυον. παγίδην.
τῶν παραγάδων. ἐργαλεῖον αἰλιευτικόν.

ΠΑΡΑΓΑΥΔΙΣ.

Παραγαυδης. Vestis genus. Fasti Si-
culi. φορέσας σιχάειν ἄσπρον, τῶν παραγυ-
διν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλεμμία. Vide
Notas V. Cl. Isaaci Casauboni ad Tre-
bellium.

ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΥΕΣΘΑΙ.

ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΙΑΙ.

Παραγγαρεύεσθαι. Parangarijs onerari.
Apud Iureconsultos Græcos. Sic πα-
ραγγαρεία. *Parangaria*. Apud eisdem.

ΠΑΡΑΓΙΑΛΙΝ.

Παραγιαλιν. Littus. Glossa Græco-
barbaræ. αἰγιαλός. ἡ τῶν θαλασσίων.
τὸ παραγιαλιν. Iterum alibi. αἰτή. ἡ γὰρ
τῶν παραγιαλιν.

ΠΑΡΑΔΑΡΤΑΔΕΣ.

Παραδαρτάδες. Miseri. Glossa Græ-
cobarbaræ. ταλαίπωροι. ὅτε κοπιᾶζουσιν
πολλὰ. τῶν παραδαρτάδων.

ΠΑΡΑΔΕΙΧΙΟΝ.

Παραδείχων. Hortus. Glossa Græco-
barbaræ. κήποι. τῶν παραδείσων. τῶν πα-
δείσων. περιβόλια.

ΠΑΡΑΔΕΡΝΕΙΝ.

Παραδέρνειν. Affigi. Sphachanes in-
cipit. ad Meletium Monachum. ἐχά-
σαν τὴν ὁδὸν τὴν ἀληθινὴν, καὶ τῶν παραδέρ-
νειν, καὶ ἐπεσον εἰς νόημα ἀνίατον. Glossa Græ-
cobarbaræ. ταλαπῶρες. τῶν παραδερ-
νέων. ὅτε τῶν παραδέρνειν ἡμέραν καὶ νύκτα.

ΠΑΡΑΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Παραθηκαίριος. Depositarius. Ex-
stat apud Harmenopulum lib. 1. Tit.
ix. Eius Scholiastes. ὁ νόμος ἀπ' αἰσῆ
τῆς παραθηκαρίας δηλαδὴ ἐκ ἀπαιτεῖ με-
γάλλω δῆμιέλειαν.

ΠΑΡΑΘΗΚΑΡΕΙΟΝ.

Παραθηκαρίον. Repositorium. Glos-
sa Basilicor. ῥεποσιτόριον. τῶν παραθηκα-
ρίων.

ΠΑΡΑΘΥΡΙΤΖΗ.

ΠΑΡΑΘΥΡΟΠΟΤΛΟΝ.

Παραθυρίτζη, Pro, παραθύριον. Ano-
nymus De nuptijs Thefei.

παραθυμισμὶς. αἰσῆ μικρὸν παραθυ-
ρίτζη.

Ecc ij Idem

Idem est *ᾠδαθυρόπικλον*. Apud eundem Auctorem. *τῶν*. Occurrit quoque apud Heronem in *παρεκβολαῖς*.

πολλὰς φοραῖς ἑμαῖα της ἐσίκου καὶ θόρι
πρὸς τὸ ᾠδαθυρόπουλον πρὸς τὰ ἑαῖ ἢ κέσθῃ.

ΠΑΡΑΚΑΜΠΑΝΙΣΜΑΤΑ.

Παρακαμπανίσματα. Iniusta ponderationes. Vide, *καμπανός*.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΜΑΤΑ.

Παρακαλίσματα. Rogationes. *Corona pretiosa*. *ᾠδακαλίσματα*. *Rogationes*. *ἀξιώσεις*.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΝ.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Παρακελλάριον. Minor cella grandior, alicui adjuncta : & *ᾠδακελλάριον*, ejus præfectus. Apud Græcum quidem auctorem necdum inveni, sed video uti Anastasium Bibliothecarium aliquoties in Hadriano, Gregorio IV, & Zacharia.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΟΝ.

Παρακέλλον. Idem quod *ᾠδακελλάριον*, de quo antea. Balsamon ad Concil. vi. Can. xcvi. *καὶ διὰ κατὰσνευῆς ᾠδακέλλων, ἢ γοῶν μαχηρέων, ἢ ἄλλων τοιούτων.*

ΠΑΡΑΚΕΡΚΕΤΑ.

Παρακέρκετα. *Adcircitationes*. Circitationes alia post alias. Iulius Africanus De Appar. Bell. εἰς τὸν γὰρ ἅμα πάντες ὁμονοήσας πρὸς πρὸςδοσίαν οἱ φύλακες, εἰς τὸ πάλιν ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ κατὰ πρὸς βαθύπυρρον κατενεχθῶσι. καὶ μάστιγα ἐὰν κέκετα καὶ ᾠδακέρκετα θηπονηθῇ, ἄλλα μὲν περὶ πρώτῳ φυλακῇ τῷ νυκτός, ἄλλα δὲ περὶ δευτέρῳ, καὶ ἕτερα περὶ τῇ

ΠΑΡΑΚΛΑΔΙΟΝ.

Παρακλάδιον. Constantinus De Administr. Imp. cap. ix. *καὶ κείσιν ἀναπαυσάμενοι πάλιν ἀποκινῶντες ἐρχονται εἰς τὸν σελινῶν, εἰς τὸ τῷ θλανβίς ποταμῷ λεγόμενον ᾠδακλάδιον*. Nihil est aliud, quam quod *Diuergium* appellat Sículus Flacus De Condit. Agr. & Auctores de Limit.

ΠΑΡΑΚΟΙΜΩΜΕΝΟΣ.

Παρακοιμώμενος. Accubitor. Nicetas in Ioanne Comneno. ὃν καὶ τῷ τῷ *ᾠδακαμωμένῳ* τετίμηκεν *ἀξιώματι*. Frequens passim mentio nominis huius in Historia Constantinopolitana. Corrigere Luitprandum de Reb. Europ. lib. II. cap. vii. *Ad tuendum palatium, iustandamque rem privatam, ut isic moris est, ennuchum officio Paracimomenon dedit*. Non rectè editur, *Parachimmenon*. Erant autem duo: hic τῇς *φρενδώνης*, id est, annuli Imperatorij; ille τῇς *κοιτῶν*, sive cubiculi, dicebatur. Sed dignitas maior priori, qui & absente Protostratore gladium Imperatoris ferebat, adeoque ipsi sanguine proximi Imperatori ea ornabantur. Clarè apud Nicetam loco citato. καὶ φροντιστὰς τῶν δημοσίων πρὸςβάλλετο ἐκ τῶν κατὰ αἶμα οἱ προσεγγιζόντων, τὸν κομινῶν ἰωάννῳ, ὃν καὶ τῷ τῷ *ᾠδακοιμωμένῳ* τετίμηκεν *ἀξιώματι*, καὶ τὸν ταρωνίτῳ ζηγάρῳ ὃν τῷ πρωτοβεστάρῳ. De hac enim præfectura capienda ista verba sunt. Militaria autem munia quoque obibat, & cum exercitu quandoque mittebatur. Ecce apud eundem Nicetam

cetam in Alexio Comneno. lib. i. Pseudo alexio turbati apud Ancyram obuiani mittitur, τις ἐκτομίας, ὃ τὸ πικρὸν ὁνοπολίτης, ἀρτί πρὸς βασιλέως ὡς κοιμώμενον τιμηθεῖς. Posterior reliquis cubicularijs præerat, habens sub se quoque τὸν προκαθήμενον τῆ κοιτῶν, ut vocabant. Manebat autem intrà palatium, & gladium item Imperatoris portabat, absente fundæ Acubitore. Hæc nos docet Codinus de Offic. aulæ, pag. 61.63. Iuo *Concubitores* interpretatur, lib. iv. de Privilegiis & Dignit. Rom. Eccles. *Quemadmodum Imperialis potentia diversis officiis cubiculariorum, nec non & ostiariorum, atque omnium concubitorum ornatur.* Ita corrigo. Hodie editur, *ordinatur.* Xylander apud Cedrenum, τὸν ὡς κοιμώμενον interpretatur, *Cubicularium.* Non satis circumspicte.

ΠΑΡΑΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Παρακοντάκιον. Non rectè dixerim quid sit, etsi divinem. Vellem scire interpretationem Pigafetta, quam in suo Glossario laudat Rigaltius.

ΠΑΡΑΛΑΥΡΙΟΝ.

Παραλαύριον. Aedicula lauræ adjuncta. λαύρα autem quid sit, supra ostendimus. Germanus in Sancitis. καὶν προάσειον, ἢ μοναστήριον, καὶν ὡς λαύριον, καὶν εἰς εὐκτήριον. Iterum. καὶν καὶ ὡς λαύρια τυχὸν τυγχάνεσι τῶν μονῶν, ἢ μετόχια.

ΠΑΡΑΜΑΝΤΙΟΝ.

Παραμάντιον. Diplois. In Lexico Cyrelli. διπλοῖς, τὸ ὡς μάντιον.

ΠΑΡΑΜΗΡΙΟΝ.

Παραμήριον. Gladiolus in femore pendulus ē Zona, unde *Parazonium* Isidoro dicitur. Iustinianus Nov. LXXXV. ὡς ἔστι τόξα καὶ βέλη, ἀπ' αὐτῆς τε καὶ ξίφης, ἃ περ καλεῖν εἰώθασι ὡς παραμήρια. Hesychio est ὡς ζώνη, & ὡς ζώεις. Vide Glossarium Rigaltij.

ΠΑΡΑΜΟΝΑΡΙΟΝ.

Παραμονάριον. Administer monasterij. Balsamon ad Concil. iv. Can. 11. οἱ δὲ οἰκονόμοι, οἱ χαρτελάριοι, οἱ παραμονάριοι, καὶ ἕτεροι περιβάλλοντες. Genadius in epistolâ encyclica. περιβάλλοντες τὸ πρὸς τὰς χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἐκδικον, ἢ παραμονάριον, ἢ ὅλως τινὰ τῶν κλήρων, δι' αἰχρῶν καρδίας οἰκεῖαν.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ.

Παραμονή. In Ecclesiâ vulgò *Vigilia* dicitur. Profestum. Codinus De Offic. τῇ καὶ τῇ δεκεμβρίᾳ μὲν, καὶ ἢ ἢ τῶν χριστιανῶν ὡς παραμονή, τῇ βασιλείᾳ, &c. Vbi errat, ut scire in isto opere impli- cando, Interpreter, cum interpretatur *festam stativam.* Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. xi. εἰ τύχη ἢ παραμονή τῶν φώτων, σάββατον, ἢ κυριακή. In aulâ erat statio. Apud eundem Codinum alibi. ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τῇ παλλατίᾳ στρατιῶται ὀνομαζόμενοι ἔτω ὡς παραμοναί, ἔχοντες ἄλογα. Et mox. αἱ μὲν τοὶ ὡς παραμοναί μετὰ σκιαδίων.

ΠΑΡΑΜΠΡΟΣ.

Παραμπρός. Ante. Glossæ Græco-barbaræ. ἄγμα. τὸ πρὸ τῶν βασιλέως τῶν ἄγμων. ἢ κοινοσαβλῖα ὅπερ πάγει παραμπρός τῇ βασιλείᾳ.

Ecc iij ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΙΑ.

Παραπέτασια. Aedificij genus. In I. *aedificia*, 39. C. Th. de Operib. Publ. *Aedificia, quae vulgi more τῶρα πετάσια nuncupantur, vel si qua alia opera publicis manibus vel privatis sociata cobarent, ut ex his incendium vel insidias vicinitas reformidet, aut angustientur spatia platearum, vel minuatür porticibus latitudo, dirui ac prosterni praecipimus.* Corrige Codicem Iustiniani eodem Titulo, lib. 13. vbi corruptè editur, *παρεπεβία*.

ΠΑΡΑΠΕΤΟ.

Παραπέτο. Italicum. *Parapetto*. Phortius *περὶ τῆς ἀλ. πραγμῆς*. lib. 1. *μὴ ἀνω καβαλλαρίας, μετὸ παραπετό μίας.*

ΠΑΡΑΠΟΡΤΙΑ.

Παραπόρτια. Portæ parvulae alijs maioribus adjunctæ, quales in vrbibus ac arcibus videmus. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. *ὁ δὲ γε πεπιάκης τὸς ἐν τοῖς τείχεσι διαβιβήσας, καὶ παραπόρτιον ἀπὸ πεπιαμῶν ἐυρὼν, δι' αὐτῆς ἐξέθορεν εἰς τὸ στρατεῖον.* Hero in παρεκβολ. τῶ δὲ λαῷ κατὰ τὸ ἐχθρὸν ἐξορμῶντ' εἶτε διὰ τῶν παραπορτίων, εἶτε διὰ τῶν ὑπονόμων, &c. Constantinus in Tacticis. *ἐχέτω δὲ τὸ περίφραγμα τῶ φρουράτου πύλας τέσσαρας τὰς μεγαλωτέρας, καὶ δημοσίας, παραπόρτια τε μικρὰ περιωτότερα.*

ΠΑΡΑΣΙΜΟΣ.

Παράσιμ. Corona pretiosa. *τῶρα σιμ.* Mutilatus. κολοβός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Παρασκευή. Dies Veneris. Corona pretiosa. *τῶρα σκευή.* Dies Veneris. Sy-

neus epist. IV. *ἡμέρα μὲν ἐν τῷ, ὡς τινὲς ἀγούσιν αἱ ἰσθλαὶ τῶρα σκευήν.* Marcus Patriarcha. *Quest. Can. LII. ὁ κατὰ λυών διὰ κρέατος, τυρῶ, καὶ ὡς, τὰς τετραδάς καὶ τὰς τῶρα σκευὰς τῶ ὅλα χρόνῳ.* Συγγνωστὶ ἐστὶ ἡ εἰς Occurrit quoque apud Balsamonem, Codinum, Nicetam, alios. At dies crucifixionis Christi ἡ μεγάλη dicebatur. Codinus De Offic. τῇ μεγάλῃ τῶρα σκευῇ ψάλλονταί αἱ ὥραι μετὰ τῶν προπαλαίων. Vel αἰγία quoque. Theodorus Anagnosta Eclog. II. *αὐτῇ μὴ δεχομῶν τὸ σύμβολον ἀπαῖ τῶ ἔτος λεγόμενον πρῶτον ἐν τῇ αἰγίᾳ τῶρα σκευῇ τῶ θείῳ πάθους.*

ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΙΣ.

Παραστράτις. De stratâ, id est, via decedo. Exstat in Turcogræcia Crusij. Vide infra, *στράτα*. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

καὶ ὅλοι τῶρα στρατίζουσι ταφέντι νὰ περῶσι.

Anonymus De Vulpe & Lupo.

— *θύει τὴν μέσσην λαῶν*

νὰ μὴ τῶρα στρατήσῃ.

Occurrit quoque dictio *Parastratica*, in Notis Tullij Tyronis ac Senecæ, Comment. IV. cap. I.

ΠΑΡΑΣΤΗΝΑΓΩΓΗ.

Παρασυναγωγή. Falsa Synagoga. Illicitus conuentus. Nicetas De Fide Orthodox. lib. V. interprete Morello. *Id consecutus est, ut & martyrij coronâ exciderit, & à diuinis patribus, qui Nicæam conuenerant, eo nomine condemnatus sit, quia seorsum parasynagogas conuocaret.*

ΠΑΡΑΣΥΡΤΑΤΟΙ.

Παρασυρτάτοι. Equites δικάβαλλοι, & τετραβάλλοι. Vide συρτά.

ΠΑΡΑ.

ΠΑΡΑΤΙΤΛΟΝ.

Παράτιτλον, sive, ᾠδέτιλ^α. Summa rerum ad Titulos appositā. Commentarius. Explicatio. Iustinianus in epistolā ad Tribonianum, quæ Pandectis præfixa legitur. *Sufficiat per indices tantummodo, & titulorum subtilitatem, quæ ᾠδέτιλα nuncupantur, quadam admonitoria eius facere.* Iterum in alia ad Senatus, & omnes populos, quæ illam sequitur. *Si quis forsitan per titulorum subtilitatem adnotare maluerint, & ea, quæ ᾠδέτιλα nuncupantur, comprehendere.* Et est liber Photij, hoc titulo. ᾠδέτιλ^α. Φωτίῃ πατριάρχῃ κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῆς πρὸς μιχαήλ τὸν ἄρχοντα βεργάρων ὑπιστάτης, περὶ τῶν ἐπὶ αὐτῶν οἰκονομικῶν συνόδων. Exstat M S. in Bibliotheca Serenissimi Electoris Palatini. Firminus De Mutat. Aëris, cap. I. *Superitulum* appellat. *Hac particula non est nisi superitulus tabula præcedentis.* Claudius Taurinensis *Supercapitulum* appellat, in Apologetico adversus Theodemirum Abbatem. *Epistolam tuam, cum adiunctis supercapitulis, plenam garrulitate atque soliditate, per quendam asperitum portitorem.*

ΠΑΡΑΤΟΝ.

Παράτον. Paratus. Apparatus. Suidas. ᾠδέτον, ἢ ᾠδέσκευή, ᾠδέ ῥωμαίοις. Iterum alibi. *παράτον γὰρ ᾠδέσκευή παρὰ ῥωμαίοις.*

ΠΑΡΑΤΟΥΡΙΟΝ.

Παρατίριον. Paratura. Hesychius. παρὰ τίριον, ἀντιπᾶν. κράσπεδον. Tertul-
 lianus De Virg. Vel. *Manifesta paratura circumferunt totam mulieritatem.*

VVarnefridus in Vita Carol. Magni. *Erat antiquorum ornatus vel paratura Francorum, calceamenta forinsecus am-
 reata.*

ΠΑΡΑΤΤΑΛΜΑ.

Παράτταλμα. Oppositio. Comparatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀντιπαράθε-
 σις. ἀνίσταξις. ἐναντίον ᾠδούγαλμα.

ΠΑΡΑΦΟΣΣΑΤΕΤΕΙΝ.

Παραφωσάτευν. Castra juxta metri. Theophanes in Chronographia. *καὶ κεῖ παρὰ τὸν βαρδονάζων ποταμὸν ᾠδω-
 φωσάτευν.*

ΠΑΡΔΟΒΑΛΛΟΙ.

Παρδόβαλλοι. Pardorum non cura-
 tores, ut volunt viri docti, sed venato-
 res. Hoc ipsum nominis etymon loquitur. Martialis in Spectac. epigr. xv.

*Et volucrem longo porrexit vulnere
 pardum.*

Codinus. *ἰστέον δὲ καὶ τῆς, ὡς αἱ παρ-
 δόβαλλοι, ὁ πτωχὸς φέρει τὰς παρδὰς, ἵπ-
 πότεται εἰς ἐρχονται εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἵππο-
 ται ὁμοίως ἐκέρχονται.*

ΠΑΡΕΙΝ.

Πάρειν. Rapere. Abducere. Glossæ Græcobarbaræ. *ἐπειδὴ γὰρ τὸν πάρεσιν
 εἰς τὴν κρίσιν.*

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ.

Παρεκκλήσιον. Sacellum. Chroni-
 con Constantinop. *ἐνέβαλον ἐν τῷ πα-
 ρεκκλησίῳ μετὰ τῆς κιβωτίδος τοῦ ἐσφραγισ-
 μένου.*

ΠΑΡΕΠΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Παρεπονέμεν^{ος}. Afflictus. Miser. A-
 nonymus De Vulpe & Lupo.

πάντοτε κακὸν ἐξῆλκε, καὶ παρεπονέμενος.

ΠΑΡΕΣ-

ΠΑΡΕΣΧΑΡΙΤΗΣ.

Παρεσχαρίτης. Ita in navi dicebatur, qui foci custos erat. Harmenopulus in Leg. Naul. παρεσχαρίτης μωδός, μέριμνισον. Eustathius ad Odysf. ζ. περί δὲ ἐσχάρας, ἣ παρώνυμον ὁ κοινῶς παρεσχαρίτης λεγόμενον, δηλοῦται μὲν καὶ ἐν ἀλλοις.

ΠΑΡΕΥΓΑΣΙΣ.

Παρεύγασις. Vide ἔυγασις.

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ. ΠΑΡΘΕΝΩΝΕΣ.

Παρθενεία. Monasteria virginum, Moschopolus. παρθένον. παρθελεύω. παρθενία. παρθενεία δὲ, τὰ μοναστήρια. Quæ totidem verbis Basiliius περὶ ῥαμματ. γυμνασ. Item παρθενῶνες. Theodorus Studita in Canone Epinicio. ἀνοιγέσθω νυνὶ τὰ ἀσκητήρια, καὶ οἱ παρθενῶνες καλλωπίζεσθαι τὰ λείψανα. Agathias lib. v. οἱ δὲ καὶ εἰς ταύτας ἐξυβρίζον ἀφαιρέμενοι τῶν ἱερῶν παρθενῶν, καὶ ἀπειπῶς αὐταῖς πρὸς εἶαν συγκυλινδόμενοι.

ΠΑΡΙΠΠΑΡΙΑΤΟΙ.

Παριππαριάτοι. Equifones. Parafrenatij vulgò. Nicephorus περὶ ὡδωδρομῆς πολέμου, cap. xi. τὴν δόποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς παριππαριάτας κατὰ λιμπάνων μετὰ τῶν στρατηγῶν. Iterum cap. xv. τὰς παρπαριατάς καὶ ἐνταγιστάς διαχωρίζων. Corrige cap. xxi. καὶ τὰς μὲν παριππαριάτας, ἑταῖς ταγαῖς τῶν ἰσάων ὅτι φερόμεναι, μήκωθεν δόπας ἐλθὲν ἐν ὀχυρῶ τόπῳ. Perperam est in MS. τὰς μὲν παρπαριατάς.

ΠΑΡΚΑΤΕΤΑΖΕΙΝ.

Παρκατετάζειν. Considerare. Attendere. Glossæ Græcobarbaræ. παρκατετάζειν. λογιᾶζειν. ἐννοιάζειν. Vel etiam, Mi-

nuere. Demere. Eadem Glossæ alibi. καὶ μένεται, καὶ ἐλατῆσι, καὶ κατὰ κατετάζειν τὴν ῥυπαρείαν, καὶ ζῆραν.

ΠΑΡΚΑΤΩΤΕΡΟΣ.

Παρκατώτερος. Minimus. Glossæ Græcobarbaræ. ὅτι μὲν ὕψους τὸ ἐλάχιστον. εἰς τὸν ὕψων τὸ παρκατώτερον.

ΠΑΡΜΗ.

Πάρμη. Parma. Polybius. καὶ τοῖς μὲν νεώτεροις παρήγγειλαν μάχαιραν φορεῖν, καὶ ῥοζέφους, καὶ πάρμην. ἡ δὲ πάρμη καὶ διωάμιν ἔχει τὴν κατασκευὴν, καὶ μέγιστον ἀρκῦν ἔσθ' εἰς ἀφάλλαν. Suidas. πάρμαι, σιερματινοὶ θυρεοὶ. Et Auctor apud eum innominatus. τὴν διωάμιν τῆς πάρμης καὶ τῶν λιβυστικῶν θυρεῶν ἀντίχον ἐρρωμένους οἱ Ῥωμαῖοι.

ΠΑΡΟΦΘΑΛΜΙΣΤΗΣ.

Παροφθαλμίστης. Præstigiator. Nicetas in Man. Conneno, lib. iiii. ἀνὴρ τῆς ἄγαν δόπογονος, ὅς ἐδόκει μὲν παροφθαλμίστης τὸ πρῶτον, ὡς δ' ὕστερον ἔδειξε, ταλαύταιον ἀνθρώπων.

ΠΑΡΠΑΤΕΙΝ.

Παρπατεῖν. Pro, περιπατεῖν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀεροβατεῖν. εἰς τὸν αἶρα περιπατεῖν. καὶ περιπατεῖ εἰς τὸν αἶρα. καὶ παρπατεῖ εἰς τὸν αἶμον.

ΠΑΣΙΑΣ.

Πασίας. Bassi Turcarum. Vide μπασίας

ΠΑΣΤΑΖΙΕΣ.

Πασαζίες. Panes dulciarij. Galli dicunt. Ραβτές. Existat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΑΣΤΕ-

ΠΑΣΤΕΛΙΟΝ.

Παστέλιον, sive, πασέλιη. Quod alij incorruptius πασιλλῶ & πασιλλῶ dixerunt. *Pastillus*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXXX. ὁρβον ἐν λειώρας, καὶ φρεάρας μέλιτι, καὶ ὡς πασέλιον ποιήρας, δὸς αὐτῷ. Apud Myrsinum lib. de Mal. Muliebr. cap. II. pro, καὶ ποιήρας πατέλιη, rescribas κ. π. πασέλιη. Nam quod Fuchsius vult restituendum, καὶ ποιήρας παντελῶς, non est nauci.

ΠΑΣΤΙΛΟΣ. ΠΑΣΤΙΛΛΟΣ.
ΠΑΣΤΙΛΛΟΥΝ.

Πασίλλῶ, sive, πασιλλῶ. *Pastillus*. Photius in Bibliotheca. ἐν θρόνῳ δισυδύται, καὶ ἐνδύεται, καὶ πασιλλον τρώγει. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. VII. καὶ ποιήσον πασίλως, ἢ τὰ μέλι, καὶ ἔψημα, καὶ ὡς μίξας, ἐν ταύτῃ τῇ μίξει τὰς πασίλως εἰσάψας ἵππὶ τρέσιν ἡμέρας δίδει. Iterum cap. XXI. κόψον, καὶ ποιήσον πασίλως ὡς ὡς. Alexander Trallian. lib. I. cap. XIIII. καλῶς μὲν ἐν κενῷ καὶ οἱ πασιλλοὶ διαμασώμενοι, οἱ ἔχοντες ὕσώπῳ, καὶ γλήχων, ἢ πεπέρειως. Corrigendus est Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. CI. καθάρας τὸν ἱέρακα διὰ τῆς ζωεχῆς δόσεως τῷ πασίλῳ, πρὸς τὸ διαπρίφιναι παῖσαν ρυπαρίαν ἢ ἐγκύμῳ. In MS. perperam est, πασίλῳ. Atque hinc πασιλῶν, apud Alexandrum Trallianum lib. V. cap. IV. εἴτα τὸ μέλι πασιλῶρας ἐνώσον, ἢ ποιήσας κοκκία, δίδει πρῶτῳ καὶ ὀψέ.

ΠΑΣΤΡΙΚΟΣ.

Παστρικός. Corona pretiosa. παστρικός. *Mundus*. καθαρὸς.

ΠΑΣΧΑΛΙΚΟΣ.

Πασχαλίκος. Qui libenter festum colit. Marcus Hieromonachus in Resp. εἰ δὲ τις ἴσως λίαν ἐστὶ πασχαλίκος καὶ φιλιόρτῳ, εἰ βῆληται καὶ παῖρας τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς, τὸν τοιαῦτον κανόνα ψαλλέτω.

ΠΑΤΕΛΙΣ.

Πατέλις. Genus ostrei. Scholiastes ad Oppiani Halieut. lib. I. λεπάδες εἰσὶ ζῶα ἐλάττηνα τῶν ὀστρέων, ἃ φασὶ πατελίδας.

ΠΑΤΕΛΛΑ. ΠΑΤΕΛΛΙΟΝ.

Πατέλλα. *Patella*. *Patina*. Iul. Pollux lib. VI. cap. XII. τὰς δὲ καλεμένας πατέλλας λεκανίδας ὀνομαστέον, εἰ καὶ ἐξ ἀργύρου εἴεν. Glossæ Græcolatinæ. πατέλλα. *Patina*. Dicebant etiam πατέλλιον. Eustathius Iliad. Ἑ. ἐκ δὲ τῶν ὀμηρικῶν πετάλων καὶ ποτήρια ἐκ πετάλα, τὰ πατέλα, ὅποια τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλλια. Pollux libro citato, cap. XII. εἴη δ' αὖ ἡ πατάνη λοπάδιον ἐκ πετάλου, ὃ νυν ἴσως διὰ τὴν καλῆσι πατέλλιον. Recentiores πατέλλιν scribebant, ut infinita talia. Alexander Trallianus lib. V. cap. IV. ἵππιβαλλε διὰ τῷ ὕδατι εἰς μέγα καθαρὸν πατέλλιν.

ΠΑΤΕΡΑΣ.

Πατέρας, Pro, πατήρ. Corona pretiosa. πατέρας. *Pater*. πατήρ. Glossæ Græco-barbaræ. ἀβραάμ. πατέρας. διαβάτης. ἢ πατέρας ὑψηλός. Græci recentiores in ἡρ desinentia in ερας vel ηρας resoluunt: Sic ζωήρας infra, pro ζωτήρ. Et θῆρας pro θῆρ scribebatur apud Polyænum lib. I. ἡρακλῆς πρὸς ἀλκίῳ τῷ ἐρυμανθίῳ συὸς φοβηθείς διόλω τὸν θῆραν εἶλεν.

Fff ΠΑΤΕ-

ΠΑΤΕΡΙΖΑ.

Πατερίζα. Sceptrum patriarchæ. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΠΑΤΖΟΣ.

Πατζός. Curtus. Oppiani Scholias-tes Halieut. 1. *Ζυμοί, μικροί, πατζοί τῶν ἡλικίων.* Et vestigium vocis exstat in *λαπατζάζ,*

ΠΑΤΖΟΥΝΑΡΙΟΝ.

Πατζενάριον. Vasis genus, instar acini. Moischion De Morb. Muliebr. cap. cxvi. *ἐνίοτε ὕδωρ, οἶνον πολλάκις, εἰς ἀγ- γεῖον ὑέλινον ὁμοιοῦνται ῥαγδὸς πεπρασμένον καὶ τετρημένον, ὅπερ οἱ ἄγροικοὶ σταφυλίσθια ποταγορεύουσιν, ἢ πατζενάριον.*

ΠΑΤΙΦΡΕΣ.

Πατίφρες. Duo illa ligna, quæ pedi- bus texentis calcantur. Reperitur apud Crusium in Turcogræcia.

ΠΑΤΟΣ.

Πάτ. Gaza. Thesaurus. Apud Nicetam in Alexio Duca pro, ὡς περ ἔ- πλῃτ' ἅπας ὁ ἱερός, codex Barbaro- græcus habet. ὡς περ καὶ πάτ' ἅπας ὁ ἱερός. Et mox pro, τὸν τῆς θήμης τῆς θείας, in eodem est, τὸν θείον πάτον. In Querolo. *Si dñves fueris, patus appellaberis; sic nostra loquitur Græcia.*

ΠΑΤΟΥΝΑ.

Πατῆνα. In Canonio Mathematico Adefsoio. ἢ πατῆνα, εἰς εὐτυχίαν. Iterū. ἢ πατῆνα, εἰς ὑγίαν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Πατριάρχης. Huius summa in eccle-

sia Orientali erat dignitas, ut in Occi- dentali Pontificis. Simocatta Hist. Mauric. lib. viii. cap. ix. *ἐπέσκωπῶν τε καὶ τὸν πατριάρχην τὸν τῶν καὶ αὐτῶν καὶ, ὃν πατριάρχην ζυῶντες ῥωμαῖοις ἀποκαλεῖν.* Eterant numero quatuor: Alexan- drinus, Antiochenus, Hierosolymita- nus, & Constantinopolitanus, qui in- ter reliquos primas tenebat, & οἰκ- μάρχικος dicebatur. Hæc est observare ex Codino. Isidorus Orig. lib. vii. cap. xii. tres tantum recenset, Hierosoly- mitano omisso. Constantinopolita- nus autem confirmari necesse habe- bat à Metropolitano Heracleensi; id- que factum jam à temporibus Severi Imperatoris, qui Byzantium Heracleæ subiecit. Glycas Annal. lib. iv. *Vsus ob- tinuit, ut Patriarchæ Constantinopolitani confirmatio ad Heracleæ spectet antisti- τέ.* Barlaam de primatu Papæ. cap. vii. *ἕκαστος γὰρ τῶν πατριαρχῶν ἐψηφίζετο μὴ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων, ἐχειροβο- νεῖτο δὲ ὑφ' ἐνὸς αὐτῶν, ὅπερ καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἔτι γίνεται. οἷον ὁ μὴ ἡμέτερος πα- τριάρχης (intelligit Constantinopoli- tanum.) ὑπὸ τῆς μητροπολίτις ἡρακλείας, ὁ δὲ ἱεροσολύμων, ὑπὸ τῆς καισαρείας. ὁμοί-ως ἔοι λοιποὶ. Balsamon ad Concil. ii. Can. iiii. ἢ πόλις αὕτη τῆς βυζαντίας ἔκ- εἰχε τιμὴν ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ πρὶν τῆς μητροπολίτις ἡρακλείας ἐχειροτονεῖτο ποτὲ ἐπισκοπῶν ἐν αὐτῇ. Eo demortuo, & se- de vacante, faciebat Casariensis. Nar- rat ibidem Balsamon. *ἔρρηται δὲ ἐν τῷ χρονικῷ τῆς σκυλίτζης, ὅτι ἐχειροτονήθη πα- τριάρχης σίφαις σύγγελλ' ὁ ἀδελφός τῆς βασιλείας κυρὸς λέων, τῆς σφῆς παρὰ τῆς καισαρείας, διὰ τὸ περτελευῖναι τὸν ἡ- ρακλείας.* Sed an per totum Orientem jus*

jusecclesiæ dixit Constantinopolita-
nus? Non. Nam ecce archiepiscopi
Bulgaricæ & Cypri, alijq; nonnulli Me-
tropolitani, cum non recognoscebāt,
ut supra tradidimus in αὐτοκράτορι. In
Armenia quoque episcopus non ab
eo ordinabatur, sed ab Archiepiscopo
Cæsariæ Cappadociæ primū, deinde
labente imperio ab Amara Syriæ. Ni-
con de Relig. Armen. Cum magnus
Gregorius, qui fuit Armenia episcopus,
cavisset Armenia episcopum à nullo alio
esse ordinandum, quam ab illius temporis
Cæsariæ Cappadociæ archiepiscopo, ut ipse
quoque ordinatus est, & horrenda execra-
tiones, & anathema sit intentatum qui
aliter faciunt, hæc quidem illi transgredi-
untur: à Syria autem Amara universa-
lis eorum episcopus ordinatur. De pri-
matu autem contentio fuit inter Ro-
manum Pontificem & Patriarcham
Constantinopolitanum; sed decidit
Iustinianus, & Romæ Constantino-
polim subjecit. Patet ex Novell.
CXXXI. θεωρίζομεν κατὰ τὴν αὐτῶν ὁρμὴν τὸν
ἀγιοτάτον τῆς πρεσβυτερίας ρώμης πάπ-
παν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων. τὸν δὲ
μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντι-
νουπόλεως τῆς νέας ρώμης δευτέραν τάξιν
ἐπέχειν μετὰ τὸν ἀγιοτάτον δόξολικὸν θρό-
νον τῆς πρεσβυτερίας ρώμης. Quæ verba
profert etiam Nilus de primatu Papæ,
lib. II. Fecit idem Phocas rogante Bo-
nifacio. VVarnefridus de Gest. Lon-
gobard. lib. IV. cap. XXXVII. Phocas, ro-
gante Papâ Bonifacio, statuit sedem Roma-
næ & Apostolicæ Ecclesiæ caput esse omni-
um ecclesiarum, quia Ecclesia Constantino-
politana primam se omnium ecclesiarum
scribebat. Denuò sub Balduino Flan-

dro, capta Vrbe. Exstat apud Gode-
fridum Monachum in Annalibus epi-
stola Comitis de S. Paulo, & in cā-
hâ de re ista verba. Hoc equidem vos
scire volo, quod eo usque in negotium Sal-
vatoris processimus, quod Orientalis eccle-
sia, cuius olim metropolis erat Constanti-
nopolis, cum Imperatore & universo im-
perio eius capiti suo Romano Pontifici,
sicut fuit antiquitus renodata, Romana ec-
clesia sese esse filiam recognoscit, & vult
de cetero eidem more solito humiliato
capite devotus obedire. Ipse etiam eius-
dem ecclesiæ Patriarcha huic aspirans ope-
ri, & applaudens, suæ dignitatis pallium à
summo Pontifice recepturus Romanam se-
dem ulterius adit. Atque hoc accidit
anno MCIII. Hâc ipsâ de re sunt ista
quòque verba Georgij Logothetæ in
Chronico. ἡνάγκαζε τὰς πάντα τῇ τῆς
πρεσβυτερίας ρώμης ὑποκύψαι ὑποταγῇ.
ἐντεῦθεν καθεύργοντο μοναχοί, ἱερεῖς ἐδεσ-
μῆντο, καὶ ναὸς ἀπ᾽ αἰγέκλειστο. καὶ λέ-
ον αὐτῷ δυὸν θάτερον. ἡ ὁμολογήσειν, καὶ λέ-
γειν, καὶ πιστεύειν, τὸν πάντα πρῶτον ἀρ-
χιερέα, καὶ τέταρτον μὴ μὲν ἐν ἱεροτελε-
θείᾳς ἐκφωνεῖν, ἢ θάλατον εἶναι τῷ μὴ ἐξε-
πρεξαμύνῃ τὸ ὀπιτίμιον. Sed statim dis-
siliuit hæc concordia, quam tamen re-
sarcierunt paullo post in Concilio
Romano, anno MCCXV. Vide eundem
Godefridum, loco citato. Verum ite-
rum per amulationem postea excu-
tere jugum, & primatum sibi vindica-
re, Constantinopolis voluit, dura-
vitque ea contentio ad tempora us-
que Michaëlis Palælogi, sub quo vni-
tæ denuò ecclesiæ, etsi neque ista
vniò perseveravit. Capita verò eius
tria erant. Primum, ut in hymnodijs

Fff ij Papæ

Papæ cum quatuor Patriarchis mentio fieret : alterum, ut liceret cuius Romam veterem provocare: tertium, ut illi in omnibus principatus deferretur. Phranzes Chronici lib. i. cap. vi. *Michael, cum quid ageres non videres, ad Alexandrum iv. Pontificem super Ecclesiarum pacificatione legatos ire iussit, modo is Caroli expeditionem impediret. Pontifex legationem benignè admisit, & quod peteretur facturum spondit. Concordia capitibus tribus circumscripta ac definita est. Primum fuit, ut in sacris hymnodijs Papa cum quatuor Patriarchis nominaretur: alterum, ut esset integrum Romam tanquam maius tribunal appellare: postremum ut Papa in omnibus concederetur principatus.* Gregoras lib. v. γέγονεν ἡ κοινωνία ἐφ' ὅρα τριῶν κεφαλαίων. ἐνὸς μὲν, τῆ ἐν ταῖς ἱεραῖς ὑμνωδίαις τὸν πάππαν εἰς τὰ δίπλῃχα μνημονεύεσθαι ὁμᾶ τοῖς ἑτέροις τέταρσι πατριάρχασι. δευτέρου δὲ ἐκκλητῆς, τῆ το δὲ εἰς, ἐξ εἶναι τῷ βελοιδῷ καθάπερ εἰς μᾶλλον καὶ ἐπιλέεσθαι αἰατρεχὴν δικαστήριον τὸ πάλαιον ῥώμης. καὶ τρίτου, τῆ πρωτεύειν ἐν ἅπασιν. Vide quoque Pachymerium Hist. lib. v. & Manuelem Calecam contra Græcos, lib. iv. cap. v. Ad primum caput quod attinet, eius meminit Besfariion in epist. εἶναι χρειαὶ νὰ προσέχωμεν εἰς τὸ το, νὰ μηδὲν φεύγωμεν ἀπὸ τῶ ἐκκλησιᾶν λαϊνικῶν διὰ τὸ μνημόσυνον τῆ πάππας. Patriarchæ autē Græcanici designandi ritum omnem discas ex Codino De Offic. pag. 211. Malaxo in Hist. Patriarch. & Phranze Chron. lib. i. cap. xix. Sed & in Occidentali ecclesiā antiquitus fuerunt, primò vnus tantum, isque Aquileiæ: at mox sub Phoca etiam Gradis ordinatus alter, coeperunt

que ita duo esse. Vide VVarnefridum De Gest. Longobard. lib. iv. cap. xxxiv. Deinde verò etiam additus Foroiulienfis, cuius meminerunt Annales Francici Fuldenses anni dccc. & VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. xxv. Postremò nunc quartus quoque accessit Moscoviæ, ut notum est. Primitus eis dignitas par cum Cardinalibus; itaque in confessu publico locus inter illos promiscuè habitus: sed postea imminuta est, & post eos collocati sunt, ante episcopos. Vide librum Cæremon. Rom. Eccles. lib. i. Sect. iir.

• ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πατρίκιος. Patricius. Non nobilitatis tantum nomen, ut apud veteres Romanos, sed etiam dignitatis, & præfecturæ. Apud Suidam in γραμματεῖδιον auctor innominatus. Ἐγραμμάτεια βασιλικὰ τῶν τῶν πατρικίων τιμῶν δωρεῶν. Procopius De bello Vandalic. lib. i. καὶ μὲν λέγουσιν ἰσπανικῶν βελοιδῶν εἶναι, εἰς τε βελλὺ αἰατρεχὴν σε ποιήσας, τιμῆς μετ' αὐτῶν τῆς αἰῶντος, τῶ δὲ πατρικίων καλῶσι. Malchus in Byzanticis. ἀδαμαίτιος δὲ τῶν βασιλικῶν τιμῶν αἰεμίμνησκε, καὶ ὅτι πατρίκιον καὶ γραμματεῖον αὐτὸν ποιήσας, ἀ τοῖς πλεῖστοις καμῶσι τῶν ῥωμαίοις γέρεα εἰς, καὶ τῶν ἄλλων θεωρεῶν, καὶ πλεῖστα ἐνέπλησεν. Dixi etiam præfecturæ nomen; & hoc verum est. Ecce, Victor Tunnunēsis in Chronico. *Stunzas Tyrannus gentium multitudine ordinata, Solomoni magistro militie ac patricio Africa, ducique, Romana militie ducibus illico occurrit.* VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. i. cap. i. i.

Ama-

Amalus patricius provincie, qui Guntramno Francorum regi parebat, contra eos exercitum duxit. Hericus Monachus De vita S. Germani, lib. vi.

Volusianus erat praelso nomine quidam, Urbis patricio, toti dilectus & urbi.

Origo dignitatis huius à Constantino Magno. Nicephorus Gregoras in vita S. Theophanonis Imp. ἐπεὶ δὲ κωνσταντῖνⓄ ὁ μέγας μετὰ τῆς βασιλείας, καὶ τὰς ἐκείθεν ἀξίας εἰς βυζαντιὸν μετενέωχε πατρίας, λυγρὰν ὁμὰς καὶ τὸ τ' πατρικίων ἀξίωμα. Atque hic primus ea ornavit Ornatum. Zosimus lib. 11. *Κωνσταντῖνῳ καὶ ὁπλᾶτον ὡρῶσκειν, ὅς τ' ὡς κωνσταντῖνῳ τῆς ἀξίας τελευτήκει τὸ πατρικίον, πρῶτον ταύτῃ ὀπινοῦσαν τὴν τιμὴν, ἔπειτα καθίσταται τὰς ταύτης ἡξιμασίας τῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχῶν νομοθετήσαντι.* Sedebat verò patricius supra prætorij præfectū, ut discimus ex citatis Zosimi verbis: & in ecclesia episcopis quoque præponebatur. Luitprandus in Legat. *Bulgarorum ille Apostolus, quanquam, ut dicis, & verum est, tonsus, illotus, & cæcenā ἀνεὰ cinctus sit, patricius tamen est, cui episcopum præponere, Francorum præfertim, nefas decernimus.* Immò ipsis patriarchis pares censebantur, quippe proximi ab Imperatoribus. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. xxxi. *Comparetur Papa Romanus Augustis & Caesaribus: Patriarchæ verò Patricijs, qui primi post Casares in imperijs fuisse videntur.* Itaque ut Imperator ὁπισθημονάρχης dicebatur, & ecclesiæ præerat, rebusque ecclesiasticis, veluti supremum caput; ita Patricius aliquis eius locum tenebat, & ὑπεκκλησίῳ hac de re appellabatur. Accipimus ex Disput.

Gregentij. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέστατον καὶ λογιώτατον διαζύμῳ τὸν ἐρβαῖν, αἰάδοχⓄ αὐτῷ γενόμενⓄ ἐν τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι, καὶ λέοντα μετανομάζας, ἐνα τῆς συγκλήτης αὐτῷ τὸν ἀπέφλυεν, ὑπεκκλησίονα αὐτῷ ποιήσας, ὃν οἱ ῥωμαῖοι πατρικίον καὶ καυκλείονα προσαγορεύουσι. Patriarcha tamen, aut si quis archiepiscopus, per honorem & reverentiam, etsi in pari dignitate, prior nominabatur. Observo apud Nicetam Paphlagonem in vita Ignatij Patriarchæ. ἐντεῦθεν ὑπογραφὰ καὶ φωνὰ καυκλικῶν τε προσώπων καὶ πολιτικῶν, μητροπολιτῶν καὶ πατρικίων. Item Cancellarios quoque suos habebat. Clarè videmus apud Cassiodorum in Instit. Divin. Lect. *Hunc subsecutus est superscriptus Marcellinus Illyricianus, qui adhuc patricij Iustiniani fertur egisse cancellos.* Et de Narsete patricio narrat Agathias lib. 1. *ναρσῆς δὲ ὁππῶς βενναίων, μόνος ἐπὶ ἡγετο τὰς ἀμφ' αὐτὸν θρασυτείας τε καὶ διουφόρας, καὶ ὅσοι τῆς ἀρχῆς ὑπαίρεται ἐτύγχανον ὄντες. οἷς δὲ τὰ ἀρχεῖα ἐπεφρόντισο τῆς ἄλλης εὐκοσμίας περὶ, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἀπασι τοῖς βυζαντινοῖς ὡς αὐτὸν εἰσιτητέα εἶναι. τάττας δὲ ἐδⓄ ῥωμαῖοις ἐκ τῶν κυκλίδων ἐπονομάζειν.* Et postetiore quoque ævo, ab hac eorum tanta dignitate Imperatoriæ proxima, Occidentales *Patricios Romanorum* dixerunt, quos nunc Reges appellare mos est. Observo ex VValthramo De Investit. Episcop. *Adrians Papa; collaudantibus Romanis, & plenā synodo primatum, archiepiscoporum, abbatum, ducum, & principum acclamante. Carolo Magno, eiusque successoribus futuris, sub anathemate concessit patriciatum Romanum.*

Fff iij

num.

num. Item ex Anastasio in vitâ Hadriani. *Cupiens divisionem in regno Francorum immittere, ipsumque beatissimum Pontificem a charitate & dilectione excellentissimi Caroli regis Francorum & patricij Romanorum separare.* Atque clarissimus locus est apud Adelmum in Annalibus Francieis, in rebus Caroli Magni, anni DCCCi. cum Imperator renuntiaretur: *Leo papa coronam capiti eius imposuit, cuncto Romanorum populo atclamante, KAROLO AVGVSTO A DEO CORONATO MAGNO ET PACIFICO IMPERATORI ROMANORVM VITA ET VICTORIA.* Post quas laudes à Pontifice more antiquorum principum adoratus est: ac deinde omisso PATRITII nomine IMPERATOR & AVGVSTVS appellatus. Et in Chronico Laurishamensi. *Otto Dei gratii Rex Francorum & Longobardorum, ac Patricius Romanorum.* Hinc illud Metelli in Quirinalibus, de Quirino, qui Cæsare patre natus seculo renuntiauerat.

*Margarita nitens, & precio bona,
Spreui patricij munia nominis.*

Decreuit autem id Stephanus Papa, cum patrociniū postularēt à Pippino adversus Haisulfum regem Longobardorum. Venericus, sive VValthramus est, in Apologia Henrici IV. *Legitur Stephanum Papam venisse ad regem Pippinum, & postulasse patrociniū eius contra Haisulfum regem Longobardorum, ac ipsius patronicij gratiā decrevisse, quolibet deinceps regem Francorum esse patricium Romanorum.* Sed ut ad Orientale imperium revertar; non semper ibi illis sua digni-

tas constitit, quippe cū aliquando ante eos fuerit Magister Officiorum, ut ostendi in μάγιστρο. Theodosius iunior legem tulit, ne cui cunuchus hæc dignitas conferretur. Cedrenus de eo. νόμον ἐξέθετο, μὴ εἰσέρχονται εἰς πατρικίαν ἀξίαν εὐνῆχον. Apud Suidam in εὐνῆχον auctor innominatus. ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργή τῇ πρὸς ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον ἐξεφώνητε διατάξιν, εὐνῆχον ἐν ταῖς πατρικίαις μὴ τελεῖν. Sed non obtinuit. nam ecce iterum apud eundem Cedrenum in Basilio Macedone. εὐνῆχον τετὴν, καὶ σκύθης, καὶ τῇ τῶν πατρικίων ἀξία τετίμητο. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Cumque Constantinopolim venirem, Christophorus patricius cunuchus, qui Nicephori vicem eodem gerit, mihi mandavit, non posse me tunc recedere.* Et horum liberos torqueri aut puniri à carnifice illicitum, nisi iussu Imperatoris. Martyrologium in passione Mamantis. ὁ δὲ κολλάζεν ἐταίμῃ. ὡν ὑπὸ τῶν πατέρων ἔργατο ἀξιώματ. & γὰρ ἐφίετο πατρικίων παίδας ὑβρίζειν, εἰ μὴ βασιλεὺς ὑπὸ τρέψειεν.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΤΗΣ.

Πατρικίτης. *Patricius.* Iustinianus Novell. xxxv. ii. κατὰ τὴν τῶν μεγίστων ἀξιωμάτων κτῆσιν, πατρικιότητες τε, καὶ ὑπατείας, καὶ παρχότης. Constantinus Manasses in Annal.

τὴν τῆς πατρικιότητος καταπαλῶν ἀξίαν.

ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΑΛΙΚΙΟΝ.

Πατριμονιαλίκιον. *Patrimonialitium.* Glossæ Basilicorum. πατριμονιαλίκιον, πατρικὴ εἰσία.

ΠΑΤΡΙ-

ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΑΛΙΩΣ.

Πατριμονιάλιος. *Patrimonialis*. Apud Iureconsultos Græcos.

ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΟΝ.

Πατριμονίον. *Patrimonium*. Cedrenus. ὅ δὲ λεγόμενα πατριμονία τῶν ἐν ῥώμῃ ναῶν τῶν ἀγίων καὶ κορυφαίων δόξολων. Iustinianus Novell. CII. μήτε τῷ θεῷ πατριμονίῳ, ἢ τοῖς θεοῖς ἡμῶν περιεάτοις, ἢ αὐτῷ τῷ θεῷ ἡμῶν οἰκῶ. Et Iustinus Novell. I. ἢ καὶ τῷ θεῷ ἡμῶν θησαυρῶν ἱερῶτάτε ἡμῶν ταμίει, ἢ τῷ θεῷ πατριμονίῳ. Vide supra in λαργιτίωνες.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΝ.

Πάτροκλον. *Patrocinium*. Excusatio. Prætextus. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. καὶ ἄλλοτε μὲν κατὰ ῥωμαίων ἐμεγαλαύχον, τότε δὲ πρὸς φασιν εὐρηκότες, ὃ δὴ λέγεται πάτροκλον, τῷ τῶν οἰκείων θρημμάτων ἀπαγωγῇ καὶ κακῶσιν ἐαυτῶν, εἰς δόξασίαν λαμπρὰν ἀνεσκήρτησαν. Constantinus Manasses in Annal.

πάτροκλον δὴθεν πρὸς φασιν εὐλογον εὐερεμένη.

Zonaras in Basilio Macedone, ἐκείνης ζῶντι, τὸ θῶκος τὸ θεῖον ὑπεβαλέσαντο, πάτροκλον ἵστο πρὸς φασιν πρὸς βαλόμενοι. Occurrit quoque apud Annam Comnenam lib. III. semel iterumque: sed corruptè πρὸκλον, pro πάτροκλον. Id quod observavit quoque Hæschelius. Incorruptum exstat ibidem lib. VII. οἱ δὲ ἀνθρώπων αἵματι λαφύσαι ἡμεῖς ὁμοῖοι, καὶ κρεῶν ἀσθραπείων ἐμφορηθῆναι, καὶ λείαν πολλῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας ὑπισυναξαι, πάτροκλον τῷ εὐρηκότες, κατὰ τῶν ῥωμαίων πανστράτι χωρεῖσαι ἐβασλεύοντο. Censeo originem esse à proverbio,

πατρόκλειον πρὸς φασιν. De quo Diogenianus Cent. VII. Proverb. XLVII. Inde corruptum postea, πάτροκλειον πρὸς φασιν, & simpliciter quoque deinde, πάτροκλον.

ΠΑΤΡΟΚΟΛΟΣ.

Πατροκέλον. Iulianus in epistolâ ad Byzantios. τὰς βελευτὰς πάντας ὑμῶν ἀποδεδώκαμεν, καὶ τὰς πατροκόλους, εἴτε τῇ γαλιλαίων ἐαυτὰς ἐδίδον. θρησκεία, εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσασιν διαδράναι τὸ βελευτήριον.

ΠΑΤΡΩΝ.

Πάτρων. *Patronus*. Hesychius. πάτρωνες, οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιοφέντων τῆς ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ ῥωμύλῳ ἑκατὸν ὄντες, ὡς περ δυνάμειον πατέρων τάξιν ἐχόντων, καὶ ἐκ τούτων οἱ κρινόμενοι βοηθοὶ ὡς ἀγινόμενοι. Theophilus ad Autolycom lib. III. μέχρις τελευτῆς τῆς ἰδίας πάτρων αὐτοκράτορος ἔφη. Occurrit sæpè in Iurisconsultorū Græcorum libris, & Veteribus Inscriptionibus.

ΠΑΤΡΩΝΕΤΩ.

Πατρωνέω. *Patrocino*. Glossæ veteres.

ΠΑΤΡΩΝΙΣΣΑ.

Πατρώνισσα. *Patronissa*. Glossæ, & Harmenopolus lib. V. Tit. III.

ΠΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Πατρωνίκιον. *Patronicium*. In Nou. Tiberij. καὶ πρὸς φασιν αὐτοῖς δυνάμεν, ἢ τὸ λεγόμενον πατρωνίκιον ἀπὸ χωρίων τινῶν ἐλευθερικῶν.

ΠΑΤΡΩΝΙΚΟΝ.

Πατρωνικόν. Quod ad patronum attinet. πατρωνικὸν δίκαιον, lus patronatus. Suidas.

Suidas. παρηνικὸν δίκαιον, τὸ ἐκ παρ-
στάτη δίκαιον. Obvium est apud Iure-
consultos Græcos.

ΠΑΤΓΕΙΝ.

Παύγειν. Pro, παύειν. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀπόληγε. παύς. παύε. παύγε.
κατὰ παύει.

ΠΑΥΣΑΝΑΙ.

Παυσάναι. Induciæ. Luitprandus in
Legat. Pausanas exigit, quas nec te exige-
re, neque nos concedere ratio ipsa compellit.

ΠΑΦΙΛΟΣ.

Πάφιλος. Acus ligulæ. Exstat in
Turcogræciâ Crusij.

ΠΑΧΙΑΤΙΚΟΝ.

Παχιατικόν. Tributi genus, quod
pro adipis ponderatione datum. Oc-
currit in Diplomate Andronici iu-
nioris apud Phranzē lib. 111. ca. xxiv.
Verba protuli in βίγλα illic videbis.

ΠΑΧΝΙΖΕΙΝ.

Παχνίζειν. Pinguem reddere. Orneo-
sophion. ἡ ἐρεῖ αὐτῇ ἀπλωμιστῇ, ἕως αὐ-
τοῦ παχυνσμένη.

ΠΑΧΥ.

Παχὺ. Corona pretiosa. παχυ. Pin-
guedo. λίπος.

ΠΑΨΑΔΙΟΝ.

Παψάδιον. Chronicon Constanti-
nor. ὑποκάτω δὲ τῷ κίονι τοῦ φό-
ρου ἐτέθη καὶ τὸ παψάδιον σοιχεῖον, καὶ
ἐτέρω σημειοφορικῶς πολλά. Investigan-
dum quid sit.

ΠΕΓΝΕΡΑΤΙΚΙΟΣ.

Πεγνερατικός. Pignoratitius. Glossæ
Basilicorum. πεγνερατικία. ἀγωγή πε-
ρὶ ἐνεχύρων.

ΠΕΓΝΗΔΙΟΝ.

Πεγνήδιον. Pro, παιγνίδιον. Anonymus
De nuptijs Thesei.

καὶ τότε ἀρχιμήδης, τρουμπέτες, καὶ
πεγνήδης.

ΠΕΔΑΤΟΥΡΑ.

Πεδαῖρα. Pedatura. Mauricius Stra-
teg. xi. εἰ δὲ δὴ μὲς ἐστὶν ἐν τῇ πόλει δέον
κακῶν συμμίσγειν ἐν ταῖς τῷ τείχεος πεδα-
ταῖς τοῖς στρατιώταις. Glossarium Ri-
galtij.

ΠΕΔΕΝΕΣ.

Πέδερες. Pedissequæ. Ancillæ. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἄβραι, νέαι, δῆλαι,
πέδερες, σκλάβες. Idem est, παῖδερες,
de quo supra.

ΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Πέδικλον. Pedicula. Pedica. Mauricius.
λωρόσοκκον, πέδικλον, σελοπαγγιν. Exstat
quoq; apud Leonem. Hinc πεδικλῆν.
Impedire, Pedicas immittere. Bartho-
lemæus Monachus in Elencho Aga-
reni. ὁ δὲ κερύσης εἶχε φοράδα παῦν θαυ-
μασὴν, πεδρέχεσθαι μετὰ τῷ αἵματι, μετὰ
δύο ζυγίων σιδήρων πεπεδικλωμένη.

ΠΕΔΟΥΚΛΟΝ.

Πέδικλον. Pedungula. Ungula pedis.
Achmes in Introduct. in Mathem. μορ-
φή ὡς συάρεα, ὁ δὲ ὄντες ὡς τρέβολοι, ἔχων
πέδικλα ἀλόγων.

ΠΕΔΟΥΛΙΟΝ.

Πεδύλιον. Pedulis. Glossæ Benedicti.
πεδέλια, ποδῶν καλύμματα. τινὲς δὲ ἀρ-
τέλια ἠρμήνευσαν. Interpres Iuvenalis
Sat. 1. Pedules novos in braccis, quos pe-
dornes dicunt. Glossæ Isidori. Pedana,
pedulis novus, qui caligæ asinitur.

ΠΕΝΕ-

ΠΕΖΕΣΤΕΝΗ.

Πεζεστένη. Forum pretiosissimarum vestium. Malaxus in Hist. Eccles. λέγοντες, καὶ βοῶντες μεγάλη τῇ φωνῇ. τὸ πρὸ παζάρη καίεται, καὶ τὸ πεζεστένη.

ΠΕΖΕΙΝ.

Πέζειν, Pro, παίζειν. Ludere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγλαίας. ἀγρεύουσ. ἐκείναις ὅπως μινύσκουσιν τὰς καμπύλας ἢ ὅπως πέζον τὸ πηδάλιον. Huic πέξιμον, de quo infra.

ΠΕΖΟΥΛΙΟΝ.

Πεζύλιον. *Pessulus*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγμάτιστες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεωρεῖσθαι. ἢ δὲ λευκὸς ὅπως ἐνὶ εἰς τὸ ξωπόρτιν, ἴσως τὰ πεζύλια. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἢ εἰς μεγαλύτερον, ἢ εἰς πεζύλιον κτησάμενον, καὶ εἰς τόπον ὅμοιον φεσκαλαρίαι.

ΠΕΖΟΥΝΙΟΝ.

Πεζύνιον. *Pullus*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀηδόνι νεοσσός. πεζύνιον.

ΠΕΘΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πεθανίσκην. *Mori*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθάνατοι. ὅπως δὲ γεύονται τὸν θάνατον. ὅπως δὲ πεθανίσκειν.

ΠΕΘΕΡΟΣ.

Πεθερός, Pro, πενθερός. Corona pretiosa. πεθερός. *Socer*. iterum. πεθερά. *Socrus*. πενθερά.

ΠΕΚΟΥΛΙΟΝ.

Πεκύλιον. *Peculium*. Glossæ Græco-latina. πεκύλιον, ὅσια ὑπεξήσας, ἢ δὲ λη. *Peculium*. Greg. Nazianz. in Testamento. τὰς ἐν οἰκέτας, ἢ ἐλευθερίας, βέλομαι καὶ νῦν ἐπ' ἐλευθερίας μένειν,

καὶ τὰ πεκούλια αὐτοῖς πάντα μένειν βεβαίως. *Mandatum Vicariorum*. μήτε θελήματι οἰκείοις ἀκολουθῶντας, μήτε τῇ ἰδίᾳ κτήσει, ἢ τοῖς λεγομένοις πεκυλίοις, προσέχοντες. *Passim occurrit in libris lreconsultorum Græcorum*.

ΠΕΛΑΓΟΛΙΜΗΝ.

Πελαγολιμήν. *Leo Tactic. Constit.* XX. ἰσορῶ σοι καὶ ἕτερον ναυτικὴν εὐλας στρατήγημα. ὅταν γὰρ εἰς τόπους λιμνῶν μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμοδρασίᾳ διόβασι μελλῇ ποιήσασθαι, εἰς ἕτω τύχη ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατείας, σάκκους πολλὰς γεμίνας ἄμμους, καὶ τοῖς χροῖοις προσδίδοντας, διὰ ἐκάστην δρόμον ἐκκρεμάσεις τὰς ἀρκύντας, οἷον ἐσιδήρας ἀγκύρας. καὶ ἕτω τὸν λεγόμενον πελαγολιμνῶν ποιήσας, εὐκόλως κατὰ τὸν τόπον τῆς νυκτὸς ἐπελθὼν, τὴν βεβηλημένην σοι καθδρομὴν ποιήσεις. *Anna Comnena lib. iv.* ζυπαρτίσαντες τὰ μείζονα τῶν πλοίων, καλωδίοις τε δεσμήσαντες, καὶ τὸν λεγόμενον πελαγολιμνῶν σιναπαρτίσαντες. *Et lib. vi.* περὶ τὸν λιμνῶν τῆς κορυφῆς τὸν λεγόμενον πελαγολιμνῶν ζυπαρτίσαντες, τὰ μικρὰ τῶν σκάφης εἰς μέζον ἤλασαν.

ΠΕΛΑΘΗΚΗ.

Πελαθήκη, sive, πελατική. *Clava Turcica*. *Exstat in Turcogræciâ Crusij.* *Censeo depravatum ex ἀπελατικῶν.* *Vide illic.*

ΠΕΛΑΡΠΑΚΙΣ.

Πελάρπακίς. *Beglierbegus*. *Dignitatis nomen.* *Georgius Logotheta in Chronico.* τῷ μεγίστῳ στρατοπεδάρχῃ τῶν περσικῶν στρατευμάτων, ὃν πελάρπακιν οἶδασιν ὠδρακαλῆν, ξυώη κατὰ τὴν ὁδὸν. *In Chronico Constantinop.* G g g scri-

scribitur. *μπεγλεμπάις*. Vide supra.

ΠΕΛΕΓΡΙΝΟΣ.

Πελεγρινός. Ex Italico, *Rellegirino*. *Peregrinus*. Hadrianus Papa in epist. ad Basilium Imp. quæ exstat in Synod. Constantinop. v i i i. Act. vii. *ὡς τὰς τῶν ἀποστόλων φλίας ὡς ἀπόδημοι καὶ πελεγρινός ἐξῆσε*. Anonymus De bello sacro.

Θρηῶ καὶ θλίψις ἐγένετο εἰς ὅλας τὰς πελεγρινάς.

ΠΕΛΕΚΑΝΙΚΟΣ.

Πελεκανικός. Fabrilis. Glossæ Græco-barbaræ. *πρωτόμαστρ* τῆς πελεκανικῆς, ἤ γυν τῆς τεκτονικῆς τέχνης.

ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ.

Πελεκάνος. Faber. Glossæ Græco-barbaræ. *τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἀρχαλεῖον τὰς πελεκάνας*. Et alibi iterum, *ἀρχιτέκτων. ὁ πρῶτος*, ἡ ἄρχὴ τὰς τέκτωνας. ἤ γυν τὰς πελεκάνας.

ΠΕΛΕΛΑΔΑ. ΠΕΛΕΛΟΣ.

Πελελάδα. Stultitia. Corona pretiosa. *πελελάδα. Insania. μωρία*. Et *πελελός*. Stultus. Eadem Corona. *πελελός. Fatuus. σκαρός*. Anonymus De nuptijs Thesei.

— *ἐπὶ βλεψέ μὴ κρίση*

τῷ ὄρεξιν τῷ πελελῷ τῷ πονεμῷ ἀρκήτα.

Scribitur *πελλός* in Glossis Græco-barbaris. *ἀβέλτερος. μωρός. λωλός. πελλός*. Atque inde *πελλάρα*, quæ *πελελάδα* in Corona. Eadem Glossæ. *ἀβέλτερος. μωρία. πελλάρα. λωλάρα*.

ΠΕΛΛΑ.

πέλλα. Inter instrumenta nautalia

ponit Constantinus De Administrat. Imp. *τὰ παλαιὰ αὐτῶν μονόξυλα κατὰ λύνοντες, ἐξ αὐτῶν βάλλοι καὶ πύλας καὶ σκαρμούς εἰς αὐτὰ, καὶ λοιπὰς χρείας*.

ΠΕΛΛΑΝΕΙΝ. ΠΕΛΛΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πελλαίνει. Stultescere. Glossæ Græco-barbaræ. *μωραίνει. νὰ μωραίνει. νὰ λωλαίνει. νὰ πελλαίνει. νὰ γένη μωρός*. Item. *πελλανίσκειν*. Eadem Glossæ alibi. *μωρίζει. ἀφορμίζει. λωλανίσκει. πελλανίσκει*.

ΠΕΛΛΟΝ. ΠΕΛΛΟΡΑΦΟΣ.

Πέλλον. Pellis. Hesychius. *καρβατίνη, μόνη, πέλλον*. Hinc *πελλοράφος*. *Pellariis*. Sutor. Glossæ Latinogrecæ. *Pellariis*. *πελλοράφος*.

ΠΕΛΛΟΣ.

Πέλλος. Stultus. Vide, *πελελός*. Ind. *πελλάρα*. Ibidem.

ΠΕΜΠΙΝΕΛΕ.

Πεμπινέλε. Pimpinella. Sideritis. Herbæ genus. Occurrit apud Myrsinum De Antid. cap. xcix.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη. Dies Iovis. Nicephorus Homologeta in Can. *ε' δὲ ἐργάζεσθαι τῷ ἐβδόμηδρα τῆς διακαιονίσμης, ἕτε τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμης ψάλλειν τὸν ἁμῶν; ε' δὲ τὰς πέμπτης φυλάττειν*. Et ἡ μεγάλη πέμπτη dicebatur, quæ Pascha antecedebat. In Liturgia Basilij Magni. *εἰ δὲ ἐστὶν ἡ μεγάλη πέμπτη, ψάλλει, Codinus. καὶ τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ ἀναγιγνώσκονται τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια*.

ΠΕΝΘΕΚΤΗ.

Πενθέκτη. Quintosexta. Ita Synodus

δὺς dicebatur, quæ in Trullo habita.
Balsamon De Privileg. Patriarch. ὡ-
ρίσεν ἢ ἐν τῷ προύλλῳ τοῦ μεγάλου παλα-
τίου (ὑσᾶσα θεία καὶ οἰκουμένη καὶ ἀγία συν-
οδία), ἢ καὶ πενδέκτη λεγομένη, ταῦτα
ρητῶς. Phranzes lib. II. I. cap. XIX. *Mo-
nachus porro eodem loci incolentes, ad
sanctissimi Prophetæ & præcursoris mona-
sterium in Trullo recedere voluit, ubi im-
perante Iustino Rhinotmeto sancta syno-
dus quintio sexta celebrata est. Simplici-
ter ἐκτὴ apud Zonaram in Scholio ad
Can. Apost. v. ἢ ἐν τῷ τριῶν ὑσῶν ὁδῷ,
ἢ λεγομένη ἐκτὴ. Iteratque eadem ad
Canones LX. LXXX. & in Orat. πρὸς
τὰς τὴν φυσικὴν τῆς γονῆς ἐκπολὺν μίαν σμα
ἡ γαμψή.*

ΠΕΝΘΟΣ. ΠΕΝΘΙΜΟΣ.

πένθος, & πένθιμος. Significa-
tio nota. Sed notandum discrimen
quod statuunt Iureconsulti Græci po-
sterioris ævi, quibus aliud est, ἐν τῷ πέν-
θει τεκεῖν; aliud, ἐν τῷ πένθιμῳ. Prius
enim de mulieribus honoratis, aliud
de non honoratis, vsurpant. Scho-
liastes Basilic. Eclog. xxviii. τὸ μὲν
πένθος, ὅτι τῶν γυναικῶν τῶν ἐντίμων
αἰδέων λέγεται. τὸ δὲ πένθιμος, ὅτι
τῶν ἀτίμων. ἢ μὲν ἐν γυνὴ τῇ ἀτίμῳ, ἐφ'
ἧς ὁ πένθιμος χρόνος λέγεται, μετὰ τὸ τε-
κεῖν & κωλύεται γαμεῖσθαι. & γὰρ διὰ τὴν
τιμὴν τῇ τελευτήσαντῃ, πρὸ τῆς γεννήσεως,
ἐκωλύετο αὐτὴ γαμεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὴν
τῆς γονῆς σύγχυσιν. ἢ δὲ τῇ ἐντίμῳ γυ-
νὴ, ἐφ' ἧς τὸ πένθος λέγεται, καὶ τέκη,
ἀλλ' ἐν τὸν χρόνον ὁφείλει φυλάξαι, ἐπεὶ
& διὰ μόνον τὴν σύγχυσιν τῆς γονῆς κω-
λύεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τιμὴν τῇ τελευ-
τησάντῃ.

PENNON.

Πέννον. Penna. Hefychius. πύνα,
πύρα.

PENOLHS. PENOLION.

Πενόλης. Penula. Glossæ veteres Græ-
colatinæ. Sic ὀνόλης. Vrnula. & talia.
Item πενόλιον. Fasti Siculi. ἐκράξεν αὐτῷ
κατὰ τῆς δεξιᾶς μέρας τῆς σήθους, ὡς τὸ πε-
νόλιον αὐτῷ καὶ τὴν τόξαν τρηθῆναι.

PENTHKONTOΦΥΛΑΣ.

Πεντηκοντοφύλαξ. Vide φύλαξ.

PENTHKOSTAPION.

Πεντηκοστάριον. Gennadius περὶ δασυ-
λαύς. τῶν ἀγίων cap. IV. ἄσονται μετὰ
μελωδῶν καὶ ἡμέραν καὶ μὲναια, καὶ
τελώδια, καὶ λόγοι, καὶ μεταφραστῆς, καὶ πενή-
κοστάρια, καὶ εὐχητήρι, καὶ τροπάρια. Et in
ecclesia Græca liber est, cui Titulus.
πενήκοστάριον, περιέχον πᾶσας τὰς αὐτῶν
πρεπείας καὶ ἀναγκαίας ἀκολουθίας, ἀρ-
χόμενον ἀπὸ τῆς ζωφόρου μεγάλης κυρια-
κῆς τῆς ἐγέρσεως τῆς κυρίας ἡμῶν ἰησοῦ, μέχρι τῆς
αὐτῆς ἐορτῆς τῆς τιμῆς σώματος καὶ αἱμάτων
τῆς κυρίας ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

PENTES.

Πένες, Pro, πένης. Pauper. Gregorius
Lecapenus De Construct. ἰστέον ὅτι
ἄλλο ἐστὶ τὸ βαρβαρίζειν, καὶ ἕτερον τὸ σολοι-
κίζειν. καὶ τὸ βαρβαρίζειν μὲν γὰρ ἐστὶ, τῇ
ἀμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, εἴτε περὶ τόνον,
περὶ γραφὴν, &c. γραφὴν, ὡς ὅταν τις τὸ
πένος διὰ τῆς γραφῆς, ὁφείλων διὰ τῆς
ψαῖ.

PEZIMON.

Πέξιμον. Lusus. Glossæ Græcobarba-
ræ. αὐλησις μαλακὴ τῇ ἀγάθων. πέξι-
μον τῇ πηδαιατικῇ τῇ ἀγάθων.

Ggg ij PEZON.

ΠΕΞΟΝ.

Πεζόν. *Plexum*. Glossæ Latinogræcæ.
Prosa, pexa tunica. πεζόνιμάτιον.

ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΝ.

Περίβολιν. Idem, quod περίβολιον. *Sep-
tum. Hortus.* Glossæ Græcobarbaræ.
ὁ κήπος. τὸ περίβολιν. ἢ περίβολιν.

ΠΕΡΓΟΥΛΑ. ΠΕΡΓΟΥΛΟΝ.

Πέργυλα. *pergula*. Sive, *πέργυλον*.
Glossæ Basilicorum. *πέργυλα, ὑπερῶν*.
Hesychius. *πέργυλον, ὀρυζάριον.*

ΠΕΡΙΒΕΛΑ.

Περίβελα. *Planulæ*. Exstat in Tur-
cogræciâ Crusij.

ΠΕΡΙΔΙΚΟΠΙΑΣΤΗΣ.

Περίδικοπιάσης. *Perdicum venator*. A-
nonymus De Vulpe & Lupo.

γιατὶ εἶναι μέγας κυνηγὸς, μέγας περιδι-
κοπιάσης.

ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΣ.

Περεγρίν. *Peregrinus*. Glossæ Basi-
licorum. *περεγρίν, πάροικ, ξέν, πα-
ρεπίδημ.*

ΠΕΡΗΝΟΣ.

Πέρην. *Perennis*. In Inscriptione
veteri.

ΠΑΣΙ.

ΚΡΑΤΗΣ. ΚΑΙ. ΜΗ.

ΝΟΔΩΡΟΣ. ΤΙΟΙ.

ΑΥΤΟΥ. ΠΗΡΗΝΟΙ

ΜΝΗΜΗ. ΤΗ. ΧΑ.

Vbi, *περῶνι μνήμη*, nihil aliud est, quod
quod in Latinis epitaphijs, *Pere-*
memoria. *περῶνι* autem pro *περῶν* est,
corrupto posterioris æui more, quo
& ω confundebant, & subscribendum
adscribebant.

ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΝ.

Περίβολιον, sive, *περίβολ*. *Hortus,*
& *septum*, cui inclusæ feræ ad vena-
tionem. Moschopulus. *κήπος, ὁ τῶν*
λαχαίων, καὶ τῶν δένδρων. ἤγαν ὁ ὠρεάδει-
σ, καὶ τὸ νῦν κοινῶς λεγομένον περίβο-
λιον. Achmes cap. CLI. *διὰ τὰ ὅλα ἐκείνῳ*
καὶ δένδρα τῶν περιβόλων αὐτῷ. Luitpran-
dus in Legat. *Nicéphorus in eadem canā*
me interrogavit, si vos perivolia, id est,
briolia, vel si in perivolijs onagros, vel
cetera animalia haberetis. Cui cum vos
briolia, & in briolijs animalia excerptis
onagris habere affirmarem: ducam te, in-
quit, in nostrum perivoliū, satis magnū,
montuosum, fructuosum, omninò amanum.

ΠΕΡΙΓΙΑΛΙΟΝ.

Περίγιάλιον. *Ora maritima.* Vide
γιαλός.

ΠΕΡΙΘΑΛΑΣΣΟ.

Περίθάλασσο. *Littus. Corona pre-*
tiosa. *περίθάλασσο. Littus. ἄκτη.*

ΠΕΡΙΚΛΟΤΒΙΖΕΙΝ.

Περίκλεβίζειν. Vide κλεβον.

ΠΕΡΙΟΔΕΥΤΗΣ.

Περιοδευτής. *Lustrator. Circitor.* Ita
vocabatur cuius munus esset circumi-
re per omnes vniversæ regionis eccle-
sias, & inquirere de illarū statu. Gen-
nadius in Encyclo. *ἰδί τοίνυν τὰ πάντα*
θεοσεβέσαι, πάντα τὸν ὄντινα ἐν ἀλισκόμε-
νον ὅπῃ τοιῷ τινὶ ὁπίσκοπον, ἢ χαρεπί-
σκοπον, ἢ περιόδευτῶν, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διά-
κονον, &c. Et observa locum illi in or-
dine ecclesiasticorum post chorepi-
scopum. Synod. Laodic. Can. LVI. &
δεῖ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν ταῖς χώραις καθί-
στασθαι

σαοθαι ὀπισκόνους, ἀλλὰ περιοδεύτας. τοπόδης. μακροδιάκτυλ^ο, μακρόλαμ-
 Sed nimis generale hoc, & laxum. ν^ο.
 Strictius, & propriè Ioannes Episcopus
 Citri post τὸν νομόδωτον recenset. Lo-
 cusest in eius Resp. ad Cabasilam. εἰ-
 σὶ δὲ καὶ ἕτερα οὐφίκια, ἅπερ μάλιστα τοῖς
 ἱερεῦσιν ἀρμόζουσιν. ὁ δὲ τῶν κατηχήσεων,
 ὁ ὀρφανοτρόφ^ο, οἱ τέσσαρες ἐκδοίκοι, ὁ ἄρ-
 χων τῶν φώτων, ὁ νομοδότης, καὶ ὁ περιο-
 δεύτης. Balsamon in Comment. ad Sy-
 nod. Laod. περιοδεύται δὲ εἰσιν οἱ σή-
 μερον περιβαλλόμενοι ὡς τὰ τῶν ὀπισκόν-
 των ἑξαρχοι. ἔτσι γὰρ περιοδεύουσι καὶ
 ὀπιτηρεῖται ψυχικά φάρμακα, καὶ καί-
 αρετίζετὶ τὰς πειστές. Mirum est Codinum
 in Catalogo officiorum Ecclesiastico-
 rum nullam omninò huius mentio-
 nem facere.

ΠΕΡΙΠΛΟΚΑΣ.

Περίπλοκας. Demetrius Constanti-
 nor. Hieracosophij lib. II. cap. XLIV.
 μασίχλω, καὶ λίβανον ἀρρενικόν. ἀνθ^ο πε-
 ριπλοκάδ^ο. ἐκ πάντων αἰὰ ἐγγίαν
 μίαν.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Περίστερόπυλον. Columba pullus.
 Columba. Rhazes de Peste, cap. IV.
 καὶ τὰ θυμαρά ἀρτύματα, καὶ τὰ διακία,
 καὶ τὰ περίστερόπυλα, καὶ τὰ ὕεια κρέα.
 Demetrius Constantinor. Hieraco-
 sophij lib. II. cap. VI. καὶ θρέψεις πε-
 ριστέροπυλον ζεσόν, ἢ ποινικόν.

ΠΕΡΙΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ.

Περίτριγυρίζω. Vide infra, τριγυ-
 εἶζειν.

ΠΕΡΙΤΗΣ.

Περίτης. Avis venaticæ genus. Or-
 neosophion. ὁ περίτης οὐφείκει εἶναι κον-

ΠΕΡΙΦΟΡΑΡΙΟΣ.

Περίφοράριος. Circūforaneus. Agyr-
 ta. Circulator. Glossæ Latinogræcæ.
 Circumlator. περίφοράρι^ο. Et Græcola-
 tina. περίφοράρι^ο. Regula.

ΠΕΡΙΧΑΡΟΣ.

Περίχαρ^ο. Corona pretiosa. περι-
 χαρος. Facetus. ἐν τράπεζ^ο.

ΠΕΡΙΧΕΡΙΟΝ.

Περίχεριον. Veteres περίχερον dice-
 bant. Glossæ Latinogræcæ, Armilla.
 περιχέρια.

ΠΕΡΙΧΥΤΗ.

Περίχυτή. Lucia. Photius in Nomo-
 can. cap. XXIX. μόνον δὲ παῖζεν ἔξες
 μονόβολον, καὶ κοινόμονόβολον, καὶ κυλ^ο ὀν^ο
 κόντακα χαρὶς πόρεψς, καὶ περιχυλίω. Balsa-
 mon in Scholijs. περιχυλή, ἢ πάλη.

ΠΕΡΝΕΙΝ.

Πέρνειν. Ferre. Pro, φέρνειν. Glos-
 fæ Græcobarbaræ. ἄγγαρ^ο, σκευοφό-
 ρ^ο. φορτηγός. ὁ π^ο βασι^ο τ' ἀγκεία. ὁ π^ο
 βασι^ο ἔπέρνει τὸ φορτίν. Ioannes Glycas
 de Van. VII.

καὶ τῆς ζωῆς τὸν πλεόν κερὸν πέρνεισιν μὲ
 τὰ μαῦρα.

ΠΕΡΝΙΑ.

Περνιά. Ilex. Glossæ Græcobarbaræ.
 ἄκυλον. ὁ τῆς πρίης καρπός. ὁ καρπός τῆς
 κρινιάς, ἢ περονιάς.

ΠΕΡΣΕΚΟΥΤΙΩΝ.

Περσεκυτίων. Persecutio. Iustinianus
 Novell. CXXXV. εἰ γὰρ ὅτι τῶν χρημάτων
 πέπωνθε περσεκυτίων^ο ὀπιδίδεσθαι λιβέλ-
 λης τὸ οἰκείων πραγμάτων αὐτῶ.

Ggg iij ΠΕΡ.

ΠΕΡΣΙΜΟΤΛΟ.

Περσίμυλο. Petroselinum. Corona pretiosa. περσίμυλο. Petrosillum. πηροσέλινον.

ΠΕΡΣΟΝΑΛΙΑΙ.

Περζοναλίας, sc. ἀγωγαι. Personales actiones. Novell. cxxxvi, & Iureconfulti Græci passim..

ΠΕΡΤΖΗΝΗ.

Περτζήνη. Gallicum, *Pertuisane*. Hausta velitaris. Trágula. Cyrillus in Lexico. *Σειρομάστιν, κοντάλια μετὰ ἀγκρίφια, ἥως περτζήνη.*

ΠΕΣΙΜΟΝ.

Πίσμιμον. Casus. Vide εὐγαρμαν.

ΠΕΣΚΕΣΙΟΝ.

Πεσκέσιον. Tributi genus, quod Imperatori Turcico soluunt Patriarchæ Constantinopolitani. Chronicon Constantinop. δὲς πεσκέσιον φλωρία χιλιάδας δύο. Tamen Amurathes capta Vrbe immunitatem concesserat. Phranzes Chronici lib. i. cap. xix. *Dedit etiam literas Patriarchæ cum subscriptione auctoritatis regie, quibus illi à vexationibus cavuit, rebellari vetuit, & quicquam tributi nomine ab eo exigì, vim à quoquam adversario & inimico inferri interdixit, & ut à vectigalibus, & publicis contributionibus ipse, omnesque successores, subiectique Episcopi in perpetuum vacarent mandavit.* Primus dedit Simeon Hieromonachus Trapezuntius, ut Patriarchatu potiretur; eratque florenorum quingentorum; postea verò ad tria vsque millia excrevit. Mox tamen iterum ad duo reductum fuit, ut

discimus ex Malaxo in Hist. Patriarch.

ΠΕΣΟΣ.

Πεσός. Vide, πινσός.

ΠΕΤΑΛΟΝ.

Πέταλον. Lamina aurea, quam in fronte Pontifex gestabat. Glossarium Arabicolatinum. *Petalum, aurea lamina, in fronte Pontificis.* Eusebius Hist. Eccles. lib. i. cap. xxxi. *ἰωάννης ὁ ὁπτι τὸ σῆμα τῆ κυρίας ἀναπεσῶν, ὃς ἐγεννήθη ἱερεὺς, τὸ πέταλον πεφορηκώς, ἑδιδάσκαλον.* Iterum lib. iv. cap. xxiv. *ij*sdem verbis. Arnoldus abbas Bonævallis. *Præter hac laminam auream, quem petalum vocant, fronti habebat insertam.* Beda De Tabernac. lib. iii. cap. iii. *Et lamina aurea super cidarim, quæ titulo nominis Domini ceteris altior omnibus eminebat.* Et cap. ix. *Induatur fæminalibus lineis, tunicâ lineâ, superbucicali, rationali, baltheo, tiarâ, petalo aureo.* Inscripsum autem erat nomen Dei, ut videmus in priore loco Bedæ, quem produxi, & ex Aristea De lxxii. Interpretibus. *ὅτι δὲ ταύτης τῆ ἀμίμητον μίτραν, τὸ καθηγιασµέρον βασίλειον, ἐκτυπῶν ὅτι πᾶσι χρυσῷ θράµμασιν ἀγίοις τὸ ὄνομα τῶ Θεῷ, κατὰ μέσον τῶν ὀφρύων δόξη πεπληγωµέρον.*

ΠΕΤΖΙΜΕΝΤΑ.

Πετζιµέντα. Impedimenta. Sarcinæ. Constantinus De Administ. Imp. καὶ ἄτως ἐπὶ ποντες αὐτὰ (τὰ μονόξυλα) εἰς τὸν ποταµόν, ἑτὰ πετζιµέντα αὐτῶν ἐμβλησκόµηροι, εἰσέρχονται, καὶ αὐτοὶς δόπο πλέουσιν.

ΠΕΤΖΙΟΝ.

Πετζιον, live, πετζιον. Italicum, *Pezzo, Pellis.*

Pellis. In Diplomate Andronici, quod existat apud Phranzem lib. III. cap. xxiv. διὰ περὶ φαγίων πασῶν, ἢ γομερίων, ἢ πετρίων, ἢ παρίων, ἢ λινοκόκκων. Nicetas in Alexio Comneno, lib. III. οἱ μὲν τοῖνυν τὰ πλοῖα φέροντες ἐσησαν κατέκλιτο τῶν πετρίων, βοήσις πετρίοις φραζάμενοι ταῦτα, ὡς εἶναι περὶ ἀδελφῶν. Glossæ Græcobarbaræ. Πηλεμεῖν τὸ Πηκεφάλαμον δῆρμα, συνθελί. νὰ κερύση. τὸ πετρίον ὅπως ἐν ἀπαύει τῶν κεφαλῶν, μετὰς τρέχας.

Π Ε Τ Η Ν Α Ρ Ι Ο Ν.

Πετλώαρον, sive, πετλωάρον. Volucris. Auis. Glossæ Græcobarbaræ. πελῶλιν, ἥτοι πετλωάρον.

Π Ε Τ Ι Τ Ε Τ Ε Ι Ν.

Πετιτεύειν. *Petere*. Glossæ Basilic. ἐπετίτευσεν. ἀπατήτησεν.

Π Ε Τ Ι Τ Ο Ν.

Πετίτον. Regio. Via. Eustathius Iliad. ὁ τοῦτοι λιβυκοὶ νομοὶ ἐγχωρίως λέγονται, καθὰ τὶς αὐτῶν εἴποι μετῶνες, ἢ τόρμαι, ἢ ἐνορία, ἢ πετίτα. Iulianus in Orat. De Regno. οἰκεῖται δὲ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἄλπεων. ὅρη δὲ εἰσι ταῦτα παμμογῇ (f. παμμεγέθη) ἔδοτορρωγῇ. ἐν αὐτοῖς πέταλλα (sive πέλιτα) μόλις ἀμάξη μία ἔορικῶ (l. ὀνικῶ) ζεύγῃ τῶν ὑπέρβασιν βιαζομένων ἐσυχωρῶντα.

Π Ε Τ Ρ Α Ρ Ε Ι Α.

Πετραρεῖα. *Petraria*. Vide τετραρεῖα.

Π Ε Τ Ρ Ι Τ Η Σ. Π Ε Τ Ρ Ι Τ Α Ρ Ι Ο Σ.

Πετρίτης. Auis venatricis genus. Anonymus De nuptijs Thesei.

εἰς τέτιον πρόπον πῆλανε ἐμῆλῖα κυνηγόντας.

πετρίτῳ ἐς τὸ χεῖρον τῆς βασιόντας ἡ κερτέα.

Iterum alibi.

εἶχαν μεράκια, καὶ σκυλία, πετρίτας ὅσας θέλουν.

Hinc πετρίαρι. Occurrit apud Nicetan, lib. III. De rebus Alexij Angeli.

Π Ε Τ Ρ Ο Κ Ο Λ Λ Α.

Περεκόλλα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαλμασίτης. λίθος κόλλα. πετρεκόλλα.

Π Ε Τ Ρ Ο Χ Ε Α Ι Δ Ω Ν.

Πετροχελιδών. Eustathius ad Odyss. δὲ χελιδόνας τινὰς, αἳ οἱ ἰδιῶται πετροχελιδόνας φασίν, ἐκείνοι καλεῖσιν ἀποδίας.

Π Ε Τ Κ Ι Α.

Πεύκια. Tapetes. Aulæa. Corona pretiosa. πεύκια. *Aulæa*. τὰ πῆλεις.

Π Ε Φ Τ Ε Ι Ν.

Πέφειν. Pro, πῆλιν. Cadete. Glossæ Græcobarbaræ. πῆπει, ἢ πῆφτει.

Π Η Γ Α Δ Η.

Πηγάδι. Puteus. Cisterna. Corona pretiosa. πηγάδι. Cisterna. φρέαρ. Glossæ Græcobarbaræ. ευγάλλει, ἢ σύρνει, καὶ μεθύει νερόν, ἡ γοῦν ὕδωρ, ὅπου τὸ φρέαρ, ἢ λάκκον, ἢ πηγήν, ἢ πηγάδι. Theodosius Zygomala Theomato-epist. XXII. καὶ γλυγοροτέρα ἡ θελε λείψειν νερόν ὅπου τὸ πηγάδι, καὶ ὅπου ταῖς βρύσας, παρὸ ὅπου εἰσέναι ὕλη τῶν λόγων.

Π Η Γ Α Ν Ε Λ Α Ι Ο Ν.

Πηγαέλαιον. Oleum rutæ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLIV. πηγαελαῖος κοχλιάριος δύο.

Π Η Γ Ε Λ.

ΠΗΓΕΑΒΙΟΝ.

Πηγέλιον. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ ἄμπαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰς δὲ τέττα πηγαί, καθάπερ πηγέλιος, καὶ ἀσφάλτα, καὶ θεία.

ΠΗΓΟΥΝΑ.

Πηγύνα. Pro, πωγών. Barba. Deme-trius Zenus in Batrachomyomachia. καὶ τὸ πηγύνη το βρέξε με ὁρῶν μεγάλη. Sed legendum, πωγύνη. Vide πωγύ-
νιον.

ΠΗΔΙΑΒΛΙΟΝ.

Πηδιάβλιον. Tibia. Glossæ Græco-barbaræ. ἄυλησις μαλακὴ τῆ ἀγάθων. πέξιμων τῆ πηδιαβλίς τῆ ἀγάθων. Iterum alibi. ἀγλευκὲς, αὐλὸς, πηδιάβλιν. Et occurrit illic pluries.

ΠΗΚΤΗΣ.

Πήκτης. Structor. Quadratarus. In l. Artifices. I. C. de Excus. Artific. Quadratarij, quos Græco vocabulo πήκτας ἀρpellant, structores. Zonaras Annal. III. ἐτέρω δὲ αὐτοῖς ἡπιόβλη μινύεται τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐμελέτα ὁ πήκτης βασιλεῖ. Sed illic esse legendum, ἐπείκτης, supra docuimus ex Cedreno.

ΠΗΜΕΝΤΑΡΙΟΣ.

Πημεντάρει. Pigmentarius. Olympiodorus in Platonis Gorgiam, cap. I. ὁ μὲν ἱατρὸς ἡπιτάττει, ὁ δὲ πημεντάρει. ἡλιακονεῖ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἐντεπίζων. Et occurrit semel itrumque mox cap. XLII. Glossæ Basilicorum. πημεντάρει, προσπετῶς διδῶς τὸ κώνειον, ἢ σαλαμάνδραν. Bakhamon ad Concil. VI. Can. XCI. κατέχεται τῷ περὶ αἰδοροφόνων νόμῳ καὶ ὁ πημεντάρει προσπετῶς διδῶς τινι

κώνειον. Eadem idem ad Photij Nomocan. Tit. VII. cap. XXV. In Lexico Stephani. μυριψῆ, πικροψῆς.

ΠΗΝΙΟΝ.

Πηνίον. Penus. Glossæ Græcolatinæ. πηνίον. Penus. hac Penacula.

ΠΗΡΟΥΝΙΟΝ.

Πηρίνιον. Fibula. Glossæ Græcobarbaræ. αἶτας, πόρπας, περόνας, πηρένια, πούτζες.

ΠΙΑΝΝΕΙΝ. ΠΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Πιάννειν. Prehendere. Capere. Theodosius Zygomala Thematoepist. V. ὅπο τόρα. πιάνοντας τὸ κοντίλη εἰς χεῖρ, ἐχέριζα νὰ σε χράζω. Glossæ Græcobarbaræ. λαμβάνειν, ἤτοι πιάνειν, ἢ συκα. Hinc, πιασμῶ. Corona pretiosa. πιασμῶ. Deprehensius. εἰλημῶς.

ΠΙΑΝΟΝ.

Πιάνον, Pro, πήγανον. Ruta. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγονον. πιάνον, πήγανον.

ΠΙΓΑΔΙ.

Πιγάδι. Idem quod πηγάδη. Corona pretiosa. πιγάδι. Putius. φρέαρ.

ΠΙΚΕΡΝΗΣ.

Πικέρνης. Pincerna. Item, πικέρνης. Glossæ Græcolatinæ. πικέρνης. Pocillator. Codinus. τὰ τῆ πικέρνη πάντα οἶα τὰ τῆ μεγάλης πικερνῆς, ἀνευ δὲ δικανικῆς. καὶ τὰ τῆ κροτωαλάτης ὅμοια τοῖς πικέρνη, καὶ ἀνευ δικανικῆς. Observa obiter Imperatoris pincernam dignitate supra Curopalatem fuisse, quod & clarè apparet ex aliâ eiusdem recensione, quâ facit pag. 13. ὁ μέγας δηλαδὴ διομέσικος μετὰ τὸν καίσαρα ἀρχή, ἢ καθεξῆς οἱ λοι-
ποὶ

πρὸς ὁ πανυπερσέβας, ὁ πρωτόβεσιάρι-
 , ὁ μέγας δεξι, ὁ πρωτοστράτωρ, ὁ μέγας
 στρατοπεδάρχης, ὁ μέγας περιμμήρι, ὁ
 μέγας κοντοσαῦλλ, ὁ μέγας λογοθέτης,
 πρωτοσέβας, ὁ πικέρνης, ὁ κροπαλλά-
 τής, ὁ ὄρκακοιμώμυρ, τῆς φρονόνης. Vi-
 des ordinē. Nec circa pocula tantum
 occupabatur, sed copias quoque du-
 cebat, & militare munus obibat. Ecce
 apud Cantacuzenum lib. h. cap. xxix.
*Imperator pincernā Philantropano ad Mi-
 tylenem pedestri & equestri manu obsiden-
 dam relicto, Phocæam cursum intendit.*
 Et cap. xxxiv. *Ioannem Pincernam, &
 Monomachum illuc cum copijs contendere
 iussit.*

ΠΙΔΕΞΙΟΣΥΝΗ.

Πιδεξιόσυνη. Dexteritas. Solertia. A-
 nonymus De nuptijs Thesei.

ἡ σκόπα γὰρ τὰ πράγματα μετὰ τὴν πι-
 δεξιόσυνην.

Glossæ Græcobarbaræ. ὑψηλά. ψηλο-
 κοπημύα μετὰ πιδεξιόσυνην.

ΠΙΘΑΜΗ.

Πιθαμή, Pro, πιθαμή. Corona pre-
 tiosa. πιθαμή. Palmus. πιθαμή.

ΠΙΘΙΚΙΟΝ.

Πιθίκιον. Athenæus De Mach. Bell.
 δεῖν ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῇ ὑπερσδομῇ ταῖς
 ὁλκάσιν ἀρπάζειν μέζον τὸ λεγομύρον πι-
 θίκιον.

ΠΙΚΝΑΔΕΣ.

Πικνάδες. Corona pretiosa. πικνάδες.
 Leniscia. φακοί.

ΠΙΚΟΤΤΟΛΟΝ.

Πικτόζυλον. Pro, ὀπικτόζυλον. Cama-
 fus. Psellus De Grammatica.

κάμαρον, τὸ πικτόζυλον. κέπφ, ἢ-
 δὲ ὀρέας.

ΠΙΚΡΑ.

Πίκρα. Corona pretiosa. πίκρα.
 Anxietas. περιαλγεία.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ.

Πικραμύ. Amarus. Acerbus. Tri-
 stis. Ioannes Glycas De Van. Vita.

πάντα μ' αἰσενάσματά, μετὰ δάκρυα,
 μετὰ πόνους,

πέναν τὴν δολοφῶν ζωὴν καὶ πικρα-
 μύνας χρόνους.

ΠΙΚΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πικρανίσκειν. Indignari. Aegrè ferre.
 Offendi. Glossæ Græcobarbaræ. ὅπως
 πικρανίσκω, ἤγαν πικραίνοντα.

ΠΙΚΡΥ.

Πικρὺ. Corona pretiosa. πικρὺ. Ἀπά-
 γνυται. πικρὸν.

ΠΙΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Πιλατίκιον. Sceptrum Imperatoris,
 ad instar pili, atque inde nomen. Ita-
 que falluntur viri docti, qui etymon ab
 Oriente petunt. Codinus. ὁ πρωτοβε-
 σιάρ, πιλαιίκια, ἢ ὁ σκήπτρον, κρατῶν
 ἀπωρημύα γε ὄντα κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα
 αὐτῆς. Iterum. ὁ πρωτοβεσιάρ, ἐμφα-
 νίζει αὐθιγὰ πιλαιίκια, τὴν τῆ βασιλείας
 δεικνύων ἐτοιμασίαν. Et tertio. μετὰ γὰρ
 τὸ ἐτοιμασθῆναι τὸν βασιλέα, καὶ σταθῆναι,
 ὁ πρωτοβεσιάρ, ἐμφανίζει πάλιν ἐκ τῆς
 ταῦτα ὀπικαίικια. Manifestò legendū,
 τὰ πιλαιίκια. Hoc autem, ut alia quæ-
 dam à Medorum rege assumpserrat Im-
 perator, habebatque cum Iudicibus
 commune. Erat verò contextum è
 corallio, fimbriatumque, & ex collo
 gestabatur. Idem Codinus alibi. ὀπικ

H h h

δὲ

ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῶν κρατῶν ἐκρέμαστο διὸ τι-
να διὰ σιτανίων πωλατίνια λεγόμενα, ἅπερ
εἰσι μαργέλλια μετὰ σύρματι, τὸ μὲν μὴ-
κτὸ ἀπιδραμῆς ἔλαττον, τὸ δὲ πλάττῃ πα-
λαμῶν. ἅτινα ὁ πῦ μέδων ἐφόρει βασιλεὺς,
ἐμοὶ ὡς καὶ οἱ κραταί.

ΠΙΛΟΣ.

Πίλτ. *Pilum*. Suidas. ἐς δὲ πάλττ ἔ-
τάγμα, πρῶττ Πίλτ καλέμεντ.

ΠΙΛΟΦΟΡΟΣ.

Πιλοφόρτ. *Pilifer*. Pilanus. Pilū ge-
rans. Petrus. Patric. De Legat. δέκεβα-
λτ πρὸς τρανανὸν ἐπεμψε πρέσβεις πιλο-
φόρους. ἔτοι γὰρ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ τιμωτέ-
ροι. πρῶτον γὰρ κόμητας ἐπεμψον, εὐελε-
ξέας παρ' αὐτοῖς δοκῶντας εἶναι.

ΠΙΓΜΕΝΟΣ.

Πιγμῶτ. *Firmus*. Stabilis. Glossæ
Græcobarbaræ. βέβαιτ, πιγμῶτ, ἡ
ἐμπιμῶτ, ἡ στερεός.

ΠΙΝΑ.

Πίνα. Fames. Corona pretiosa. τί-
να. Fames. λιμός. Item, Penna. Deme-
trius. Constantinop. Hieracosophij
lib. I. cap. CLI. τὰς γεμίσας πίνας τρύ-
πα, καὶ μετὰ οὖν παλαιῶς διότι πλυνε τὸν τό-
πον. Item, cap. CLXII. ἐπειδὴ πύξας
εὐφυῶς τὸν ἱέρακα, τέμε αὐτῶς πρὸς τεχρῶς τῶ
κλαδένττ πρὸς τὴν πίναν.

ΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Πινάκιον. Quadrans medimni. Zo-
narus in Michael. Ducæ F. σίτς γενο-
μένης ἐνδρίας ἐν ταῖς ἡμέραις τῶ βασιλέως
τέτς, ὡς μὴ ὅλον μέδιμνον εἰς νόμισμα διπο-
λεῖσθαι, ἀλλὰ πρὸς πινάκιον, ὅ ἐστι με-
δίμνς τὸ τέταρτον.

ΠΙΝΝΕΙΝ.

Πίννν. Pro, πίννν. Bibere. Glossæ Græ-
cobarbaræ. γνέσαι, ἡ γνύγεται, ἡ πίννναι
κρασίν. Iterum alibi. πίνννν ἢ βρέχεται.

ΠΙΝΟΛΙΑ.

Πινόλια. Pinus. Exstat in Turcogre-
cia Crusij.

ΠΙΝΣΟΣ.

Πινσός. *Pinus*. vel, *Pisus*. Sed non est
leguminis genus, ne quid erres. Co-
dinus in Orig. Constantinop. τῶν δι-
πινσῶν ὑψωθέντων, καὶ τῶν μεγάλων κί-
νων σταθῶν, ἐμελλεν μετ' αὐτῶν καὶ τῶν ῥω-
μαίων κίονας στήσαι. Iterum. καὶ αἰαλα-
βόντες εἰς τῶ πινσῶς μέχρ' αὐτῶν κατηχ-
μῶν, πρὸς ἐτάξε στατήγιττ ὁ μάγιστρος,
&c. Cedrenus. σιωιδῶν ἐν ὁ βασιλεὺς ἡ-
γρεν ἄλλας πινσῶς, καὶ ἐδέξατο τὸν τρεῖλλον
καὶ ἔτας ἐκτίσθη. Scribitur etiam πινσός.
Suidas. πινσός, καὶ πινσός. πινσός δι-
πινσός. Locum autem Procopij est
lib. De Edific. Iustin. κατὰ δὲ τὰ τῶ νεῶ
μέγα λόφοι χερσὶ πείησι ἐπανεστήκασι τέσσα-
ρες, ὧς καλέσσι πετῶς. Apud Haimeno-
pulum est πινσός. lib. II. Tit. IV. § 40.
& 50. Vbi valde æstuat viri docti. Glos-
sæ Græcolatinæ. πινσός, *Pisus*. Errat au-
tē vehemēter interpretēs Haimenopu-
li, qui interpretatur, *Bitumen*. Procopi-
us clarē ostendit quid fuerit, nec alio
interprete opus est.

ΠΙΝΤΟΝΝΕΙΝ.

Πιντόνννν. Abundare. Glossæ Græ-
cobarbaræ. πλεονάζομεν. πολλύνισκομεν.
πιντόννομεν. Vel, Portare. Eadem Glos-
sæ. νὰ φέρνει. νὰ πιντόνννν. Occurrit illic
pluries.

ΠΙΟΤΟΝ.

Πιοτόν. Pro, ποτόν. Poculentum. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ ποτὰ σιτία δεχομένη. ὅπερ δέχεται καὶ λαμβάνει τὰ φαγιά καὶ τὰ πσιτά. Occurrit etiam alibi in illis ipsis Glossis.

ΠΙΠΠΙΑΛΙΖΕΙΝ.

Πιππυλλίζειν. Glossæ Græcobarbaræ. αὐτλαῖ. πιππυλλίζει. γεμῶνν. γεμίζι.

ΠΙΡΙΟΝΗ.

Πιρίον. Serra. Exstat in Turcograciæ Crusij.

ΠΙΡΟ.

Πίρο. Spina. Apud Crusium in Turcograciæ.

ΠΙΣΤΙ.

Πίσι. Pro, πίσις. Fides. Simeon Cabasilas in Epist. τέτων δὲ (τῶν διαλέκτων) ἀπασῶν ἢ τῶν ἀθλουαίων χειρὶς. βελομόμοι γὰρ εἰπῆν, ἰδὲ πίσις, ὅτι πῆν, καὶ ἐλλήνων δικαιοσύνη, λέγουσιν αὐτὶ τέτων. ἐπᾶ πίζι, ἐπᾶ ῥολή, ἐπᾶ ῥωμάκη κελσι.

ΠΙΣΚΙΝΑ.

Πισκίνα. Piscina. Basilic. Eclog. xix. οἱ δὲ ἐν ταῖς πισκίνας ἰχθύες ἐκ εἰσὶ τῷ οἴκῃ, ἢ τῷ ἀρχῇ, ὥστερ μὴ δὲ τὰ λοιπὰ ζῶα. Iterum lvi. λέγει ὁ πρῶτος μὴ κωλύεσθαι τὸν αἰνεύ ἀγίας χρυσάμυον ἐν τέτῳ ἔτει τῷ ὕδατι τῆς πηγῆς, ἢ τῷ ὕδατι τῆς φρέας, ἢ τῆς πισκίνας, ὡς αὐτῶς κεχρησθαι. Glossæ. πισκίνα, κιστέρνα, ἰχθυοτροφεῖον, κολυμβήθρα. Moschopulus. κρήνη, ἢ κοινῶς πισκίνα. Scribitur Φυσκίνα apud Anonymum De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἡ κόρη τὸν καλλίμαχον ὡς οἶδε πολέμηντα,

καὶ κόψαντα τὴν κεφαλὴν τῷ δράκοντι
εἰς τέλῃ,
δράκτι ζυστὴν ὁλόχρυσον ὑπάμπερος τῆς
Φυσκίνας,
νερὶ νὰ φέροι πρὸς αὐτὸν, ἰταὶ χεῖρας τοῦ
νὰ νύψει.

Alibi quoq; βισκίνα scribitur pro eodem in illo ipso Poemate.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Πίσκοπος. Pro, ὁπίσκοπος. Anonymus De bello sacro.

— εἰς ὅλα τὰ ῥηγάτα
καρδινάλεις ἀπεσθῆλιν λεγάτης καὶ
πισκόπους
ἐὸν ῥῆγαν τῆς φράντζας τε, καὶ τόπους τῆς
ἐτέρας.

Et alius De Vulpe & Lupo.

καὶ γίνομαι καλόγερος, τὰ ῥεχάμε μιν
εἰζῶ,
καὶ πάγο σαὺ ἡ γέμῃ, σὰν πίσκα-
πο γυρίζω.

ΠΙΣΤΑΚΕΛΑΙΟΝ.

Πισκέλαιον. Oleum pistacinum. Simeon Sethi De Cib. Facult. εἰ δὲ βέλεται φασίτις ἐλαίῳ ἀμυγδαλελαίῳ ἢ πιστακελαίῳ γινῶσιν περιθεῖναι, τὸ ἐλαιον εἰς ἡσάτω μεθ' ὕδατος τριπλασίως.

ΠΙΣΤΟΣ.

Πίς. Pistus. Panis genus. Maucicius Strateg. lib. i. ἐτέρας ἀμάξας ὡσεὶ δέκα ἢ ἑκοζὶ βασαζζας πίστες, ἢ βεκελάτα. Iterum lib. vi. εἰς τὴν τέτταν, ἢ τοῦ καμάρδαν, ἐχὴν καὶ δαπάνῃ βεκελάτα, ἢ πίστες, ἢ ἄλλας τινὲς εἰδὲς ἐλαφρῆ. Leg Constitut x. δαπάνῃ ἔχων ἢ παζαμαδίζε, ἢ πίστες, ἢ ἄλλας τινὲς εἰδὲς ἐλαφρῆ. Viri docti putant legendum, εἰδὲς ἀλεύρε. Sed nihil omnino mutandum.

Hhh ij Videt

Vides enim eadem dicere verba Mauricij ac Leonis. Et in Glossario veteri. βυκελάτῃ, ἄρτῃ ἐλαφρῇ, ὃς λέγετο κολάκιον.

ΠΙΣΩ.

πίσω. Pro, ὁπίσω. Anonymus De nuptijs Thesci.

τὸ τί με μῦθον ἔποικας εἰς τὸν καιρὸν τὸν πίσω.

ΠΙΤΕΡΑ.

πίτερα. Pro, πίτερα. Glossæ Græco-barbaræ. λίπῃ, κῆπάχῃ, ἔπίτερα, ἤ-γην πίτερα. Occurrit mox iterum.

ΠΙΤΖΟΣ.

πιτζός. Orneosophion. τὰ φαικωνία τὰ ἐξωπίασα κρέησινα παρ' ὃ τὰ πωλότεροφα. ὁφείλει δὲ εἶναι πιτζά.

ΠΛΑΓΙΑΡΙΟΣ.

πλαγιάριος. Plagiarius. Glossæ Græcolatinæ. πλαγιάριον. Plagiarius. Fragmenta. Glossæ Basilicorum. πλαγιάριος, ψυχαγωγός, αἰδραποδιστής.

ΠΛΑΓΙΑΥΛΙΖΕΙΝ.

πλαγιαυλίζειν. Eustathius ad Iliad. ἦν δὲ τις καὶ πλαγιάυλῃ. ὅθεν ἡ κοινὴ γλῶσσα τὸ πλαγιαυλίζειν εἰληφε.

ΠΛΑΚΟΠΙΤΤΑ.

πλακοπίττα. Placenta. Vide, μαρζαπώ.

ΠΛΑΚΟΤΝΤΑΡΙΟΣ.

πλακεντάριον. Placentarius. Glossæ Græcolatinæ. πλακεντάριον. Placentarius. Dulciarius.

ΠΛΑΝΤΑΣΣΕΙΝ.

πλαντάσσειν. Rumpere. Nicetas in Isaacio Angelo lib. II. πολλοὶ δὲ καὶ

αὐτοὶ καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ τραχέος ἐπανήλθει, τῇ ζωῶνι τῷ δρόμῳ πλαντάσσειν τῶν κρίσι τῶν ὀχημάτων.

ΠΛΑΤΟΣ.

πλατῆρος, Pro, πλατῆς. Latus. Glossæ Græcobarbaræ. φάραγγες, ἡ τόποι πλατῆς. Φαράγγια, ἡ πλατῆς τόποι.

ΠΛΑΤΖΑ.

πλάττῃ. Locus. Ex idiomate Alemannico, & Gallico. Anonymus De nuptijs Thesci.

ἐβλῶ σὴν πλάττῃ τῆ γὰρ ἐβαλαν οἱ θεοὶ μας.

ΠΛΑΤΖΑΡΙΟΣ.

πλατζάριον. Idem quod πλατιάριος. Anonymus De Arte Persica. ζημαίνει ἢ καὶ περικλάτορα, ἔπλατζαρές, καὶ μάστρας. In Glossis Basilic. inuenio, πλατζάριον, κομμερικιάριον. Et mox, πλατιάριον.

ΠΛΑΤΙΑΡΙΟΣ.

πλατιάριος. Commerciarius. Glossæ Basilic. πλατιάριον, κομμερικιάριον.

ΠΛΑΤΟΝΙΟΝ.

πλατόνιον. Anonymus De nuptijs Thesci.

καὶ μεζεμήταις, καὶ λαγῆς, πλατόνια μεζομῆτα, λαφόπικλα, καὶ ἄλλα ζῆ ἐκείσε μεζομῆτα.

ΠΛΕΜΕΝΟΝ.

πλεμῆρον, Pro, πεπλεγμῆρον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀελαβήνιον, σιγὰ πλεκομῆ. ἄλλοις πλεμένη. Anonymus De nuptijs Thesci.

μαλία του ὀλόξανθα, σγουρά, λισο-πλεμένα.

ΠΛΕ-

ΠΛΕΜΟΝΗ.

πλεμόνη. Pulmo. Corona pretiosa.
πλεμόνη. Pulmo. πνεύμων.

ΠΛΕΞΙΔΑ.

πλεξίδα. Capillus. Corona pretiosa.
πλεξίδα. Crinis. πλόκαμος. Occurrit
quoque apud Crusium in Turcogra-

cia. Anonymus De nuptijs Thefei.

όλοχρυσάχε τὰ μαλῖα ἐκείνα δειπλο-
μήα

αἰπαῖω εἰς κεφάλῳ της χωρὶς καμία
πλεξίδα.

ΠΛΕΞΙΜΟΝ.

πλέξιμον. Catena. Torques. Glossæ
Græcobarbaræ. αλύσιον. τὸ περὶ τὸν
τράχηλον πόλιον. τὸ πλέξιμον ὅπως βάλ-
λαν εἰς τὸν λαμόν. αλύσιδιον ἀργυρὸν, ἢ
χρυσόν.

ΠΛΕΡΟΜΑΝ.

πλέρομαν. Merces. Vide, πληρωμή.

ΠΛΗΓΑΤΟΙ.

πληγάτοι. Plagati. Vulnerati. Ruffus
in Legg. Milit. εἰ δὲ τινες αὐτῶν μαχομέ-
νες συμβῇ γενέσθαι πληγάτας, ἐλευθέρους τὰς
τοιαύτας φυλάττειν τὰ τοιαύτα ὀπιτιμίας. It-
erum. εἰ δὲ συμβῇ τινὰς ἐξ αὐτῶν, ὡς εἰκός,
πληγάτας ἐν αὐτῇ τῇ συμβολῇ γενέσθαι, ἐκεί-
νας ἐλευθέρους εἶναι τὰ τοιαύτα ἐγκλήματι.

ΠΛΗΓΟΜΑΤΙΑ.

πληγοματία. Vulnus. Glossæ Græ-
cobarbaræ. βαζανισμῶν. πληγοματιῶν.
ποροποματιῶν.

ΠΛΗΓΟΝΕΙΝ.

πληγόνειν. Percellere. Ferire. Vul-
nerare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνέπι-
πληκλον. ὅπως πῶς δὲν πληγόνειται. ἄκακον.
Iterum. ἀτρωῖται. ὅπως δὲν πληγόνειται.

ΠΛΗΘΥΝΙΣΚΕΙΝ.

πληθυνίσκην. Pro, πληθύνειν. Glossæ
Græcobarbaræ. πληθυνίσκη πληθυνίσκη.

ΠΛΗΝΑΡΙΟΝ.

πλυνάριον. Plenarium. Basilic. Ec-
log. LVI. ὑπὲρ δὲ τῶν δημοσίων ζωτε-
λαιῶν τὰς δόποχας, ἦτοι ἀμεριμνίας μερι-
καί τε καὶ πλυνάριος πᾶσι τρεῖσι τοῖς
τῶν τῶν δημοσίων ἐποδισχομῶν γίνεσθαι
διορίζομεν. In Edicto Iustiniani XIII.
καὶ τῶν ὑπ' αὐτῷ πλυνάριον παρ' αὐτῷ
παραχθῆναι.

ΠΛΗΡΩΜΗ.

πληρωμή. Merces. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀθήτευσι. ὁ μηδὲν ὀπιμιῶ
δελεύων. ὅπως δὲν δελεύς κανένος αἰθρώπης
διὰ πληρωμῆς, ἢ πλέρομαν.

ΠΛΗΤΤΕΙΝ.

πλήττειν. Pro, πλήττειν. Vt multa ta-
lia. Demetrius Chalcondyles in Ero-
tematis. πλήσσω, ἢ πλήττω, ἢ πλήττω,
πλήξω, πέπληξα.

ΠΛΙΘΘΑΡΙΟΝ.

πλιθθάριον. Later. Glossæ Græco-
barbaræ. φραγμοὶ πλατεῖς δὲ πλίνθες.
φραγμοὶ πλατεῖς περιεφαιωμένοι ἢ γὰρ
τριγυρισμένοι μὲ πλιθθάρια.

ΠΛΙΣΣΕΙΝ.

πλίσσιν. Dolere. Tristari. Glossæ
Græcobarbaræ. νὰ λυπηθῆμεν. μακάρι
νὰ θέλαμεν πλίσσιν. ἢ νὰ ἤθελαμε θλι-
βεῖν. Iterum alibi. ἀνιᾶσθαι. λυπεῖσθαι.
νὰ θλίβεσθαι. νὰ πλίσσιν.

ΠΛΟΚΑΔΙΑ.

πλοκάδια. Crates. Inter instrumen-
ta bellica. Laonicus Chalcondyles
lib. VII. ἐστρατοπεδεύετο καὶ τηλεβόλος τε
H h h iij καὶ

καὶ πλακάδια ὡς ἀσκυαζόμεναι ἢ ἡμέρας τινὰς.

πλαμβάτον, τὸ μολίβδων. τὸ σήωμα, πλαδῶ.

ΠΛΟΥΜΑΚΙΟΝ.

Πλυμάκιον. *Plumacium*. Glossæ Græcolatinæ. πλυμάκιον, πλαμμίον, *Plumacium*. Gotfridus Viterbiensis Chron. Part. ix.

Primus Assyria rex nomine Sardana-pala

Fecerat ex plumâ plumacia clausus in aulâ.

Anastasius in Sergio. *In quo interius plumacium ex holoserico super positum, quod stauracis dicitur, invenit.* Gulielmus Brito circumloquitur, Philip-peid. lib. iii.

— *plumisque tumentia ditis
Ornamenta thori, diversorumque colorum
Ridentes panni.* —

ΠΛΟΥΜΒΑΤΙΖΕΙΝ.

Πλυμβαλίζειν. *Plumbatis* vincere, ac cedere. Basilic. Eclog. vii. τῆς τιμωρίας τὸ εἶδον, ἵνα μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμεναι, τῇσι κλοιοφορῶν, ἢ πλαμβαλίζομεναι, διευκαῶς εἰς τὸ μέταλλον ἐκπέμπηται. Corrige Glossas. πλαμβατίζεται, ἐξυάτους βέλεσι κατὰ σίξεται. Male editur, πλαμβαλίζεται. Exponit præter mentem Basilicorum, sed tamen etiam rectè. Vide πλαμβάτον.

ΠΛΟΥΜΒΑΤΟΝ.

Πλυμβάτον. *Plumbata*. Flagellum, cuius lora plumbum in extremo in-nexum habebant. Suidas. πλαμβάτοις, μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν. Onomasticon Vetus. *Plumbata*. μολίβδωται. Pscellus, περὶ γραμματικῆς, corri-gendus est.

Perperam erat in MS. πλέμτος, τὸ μολίβδιον. Anastasius in Cornelio. *Decius iracundiâ plenus iussit os beati Cornelij cum plumbatis cadi.* In l. Nemo 2. C. de Exact. Trib. *Nemo carcerem, plumbatarumque verbera aut pondera expaves-cat.* Iterum in l. Quilibet. 40. C. de Decur. *A iudicibus ordinarijs plumbatarum iētibz subijciatur.* Honorius Serm. de S. Laurentio. *Cum invictus Christi miles hoc supplicio non superaretur, immò de pæ-nis, ut de epulis gratularetur, plumbatis caditur.* Iterum Serm. de S. Cæcilia. *Et ipse Deo credidit, & mox iussu præfecti plumbatis casus pro Christo occubuit.* Sed sciendum est, plumbatas duplices fuisse; nam aliæ flagella erant, & de ijs jam diximus: aliæ collaria, & compe-des plumbo graves. Hinc nimirum in l. Nemo, quam citavi, *plumbatarum pondera*, nam complectitur vtrumque genus; & ad prius verbera referri oportet. Eodem modo *plumbea pondera* dixit Ammianus lib. xxi. *Intēduntur eculei, expediuntur pondera plumbea, cum fidi-culis & verberibus, resultabant omnia tru-culentæ vocis horroribus, inter catenarum sonitus tene, claude, comprime, abde, mi-nistris officiorum tristitiam clamitantibus.* Et de ijsdem loquuntur Basilica. μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμεναι, τῇσι κλοιοφορῶν, ἢ πλαμβατιζόμεναι. Vide supra πλαμβατίζειν, illic locum in-tegrum adscripsimus. Porro plumba-tæ pertinebant ad homines genere aut dignitate præstantes, ut equuleus ad plebem. Prudentius in Romano.

Incen-

*Inensus his Asclepiades iusserat
 Eniscerandum corpus eculeo eminus
 Pendere, & vinctis vinculisque crescere.
 Apparitores sed furenti suggerunt,
 Illum vetusta nobilem prosapia,
 Meritiisque multis esse primum civium.
 Iubet attoneri noxiale stipitem,
 Plebeia clarum pœna ne damnet virum.
 Tundatur, inquit, terga crebris ictibus,
 Plūboque ceruix verberata extuberet.
 Persona quaque competenter plectitur,
 Magnique refert viliis an sit nobilis.
 Gradū reorum forma tormentis datur.*

ΠΛΟΥΜΒΟΣ.

Πλῦμβος. *Plumbum*. Glossæ Basilic.
 πλῦμβος (ita corrigo, pro, πλῦμ.)
 ὁ μόλις δῶ.

ΠΛΟΥΜΜΑΡΙΚΟΝ.

Πλῦμμαρικόν. *Plumaricum*. Plumis
 variegatum. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem.
 τὰς ἀπὸ τῶν βεβαμμένους διὰ
 πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, ἑ
 πλῦμμαρικὰς λέγει. Id quod *Plumans* dicit
 Vopiscus. *Lanceas tunicas purpureā tincan-*
tes, & plumante difficultate pernobiles.

ΠΛΟΥΜΜΙΖΕΙΝ.

Πλῦμμιζέιν. Inde πλῦμμισμα, & πλῦμ-
 μισμαν. Glossæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον
 διαπύσσων. ἀπὸ κάμινον, τὸ ὁ ποῖον εἰς τὸ
 πλῦμμισμαν ἔχει καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη τὴν
 αὐτὴν θεωρεῖαν.

ΠΛΟΥΜΜΙΟΝ. ΠΛΟΥΜΜΙΝ.

Πλῦμμιόν, sive, πλῦμμιν. *Pluma*.
 Glossæ Basilic. πλῦμμία, ποικιλτὰ ὑφάσ-
 ματα. Glossæ Latinogræcæ. *Pluma*.
 πῖλον. πλῦμμιν. Neque mutare quic-
 quam viri docti debebant; utroque e-
 nim modo scribebant, ut infinita ta-

lia. Fasti Siculi. φορέζας τιχάειν ἄστρον,
 ὡς ἀγαυόν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσὰ πλῦμ-
 μία βασιλικά. Vbi attende, πλῦμμία
 βασιλικά. Procopius illustrat sub ini-
 tium lib. 111. De Ædific. Iustiniani.
 χιτῶν ἐκ μελέξης ἐγκαλλωπίσματι χρυσοῖς
 πανταχόθεν ὠραῖσιν, ἀ δὲ νενομίκα
 πλῦμμία καλεῖν. Dicebant etiam πλῦμ-
 μον. Demetrius Constantinop. Hieraco-
 sophij lib. 1. cap. XLIX. τίμων τὰ
 πλερὰ αἰμάσει, πλῦμμοι δὲ εὐρίσκεις ἔχοντα
 περὶ τὰς εἰσας αὐτῶν.

ΠΛΟΥΜΙΣΜΑΝ.

Πλῦμισμαν. Vide πλῦμμιζέιν.

ΠΛΟΥΜΜΙΣΤΟΝ.

Πλῦμμιστόν. *Plumatum*. Plumis refer-
 atum. Ornatum. Gennadius in Expli-
 cat. Ramplii. οἱ πλῦμμιστὴν παλαιὰ ἑ
 τὴν χροῖαν κατέχον. ὁ πλῦμμιστὴν καὶ σύμ-
 μορον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβάκ-
 χεύον, μακίον λινὸν πλῦμμιστόν. Item.
 πλῦμμιστόν. Ibidem. εὐ πεποικιλιμέ-
 νον, καλὰ πλῦμμιστόν, ἢ καλλωπισμένον.
 Anonymus De nuptijs Thesai.

κατατετὴν ἄλλῃ τεμερία ἐμιλία πλου-
 μιστόν.

ΠΛΟΥΜΜΩΔΙΑ.

Πλουμωδία. Fimbriæ ornatus, &
 variegatio. Occurrit in Turcogræcia
 Crusij.

ΠΛΟΥΤΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Πλῦτινίσκειν. Ditescere. Glossæ Græ-
 cobarbaræ. καλορίζηκύεις, καὶ πλῦτι-
 ζεις, ἢ πλῦτινίσκεις.

ΠΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πλυνίσκειν. Pro, πλύνειν. Lauare.
 Glossæ Græcobarbaræ. γὰ λούει. γὰ
 πλυνίσκει.

ΠΛΥΝΟ.

ΠΑΥΝΟΚΟΛΟΣ.

πλυνκόλ. Qui nates lauat. Vide
κόλ.

ΠΑΩΡΑ.

πλώρα. Pro, πρῶρα. Proa. Mutatur
in λ, ut in pluribus talibus. Constan-
tinus De Administrat. Imp. τὸ δὲ
ποῖον οἱ μὲν πλώραν, οἱ δὲ μέσον, οἱ δὲ
καὶ εἰς τὴν πρύμναν μετὰ κονταρίων κον-
τευόμενοι. Anonymus De nuptijs The-
sei.

καὶ πρὸς τὴν σίτειαν ἔδιδξαν ταῖς πλώ-
ραις τὴν κάλιν.

Et alter De Mulo, Vulpe, ac Lupo.

καὶ θέλησαν ἡ πλώρα μας μέσα τὴν τρε-
μυλιάνα.

Hinc compositum, ὀρθόπλωρος. Con-
stantinus, quem citavi. ἐν τῷ τῷ ἐν τῷ
φραγμῷ σκαλώνειν ἅπαντα εἰς τὴν γῆν
ὀρθόπλωρα.

ΠΝΕΥΜΑΚΑΡΗΣ.

Πνευμακάρης. Suspiriosus. ἀδμα-
τικός. Occurrit apud Myrepsum De
Antidotis, cap. 1. Sed corrigendum,
πνευμακάρις, pro πνεῦμα καρδίας. Ea-
dem forma dicebant φοβικιάρης, &
talía.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ.

Πνευματικός. Presbyter auricularius.
Vulgò, Confessorius. Corona pretiosa.
πνευματικός. Confessor. ἐξομολογητής. In
Synodo Florentina. ἐπὶ δὲ καὶ ἱερεῖς τῆ
βασιλείας, καὶ ὁ πνευματικός αὐτῶν ὁ μέγας
πρωτοσύγγελος κύριος γρηγόριος. Ioan-
nes Glycas De Vanit. Vita.

κραῖζειν τὰς πνευματικὰς, ζυγάζειν τὰς
παισίδες.

ΠΝΙΜΕΝΟ.

Πνιμένο. Pro, πεπνιγμένον. Corona pre-
tiosa. πνιμένο. Suffocatum. πνικτόν.

ΠΝΙΞΙΜΟΝ.

Πνίξιμον. Laqueus. Glossæ Græco-
barbaræ. ἀγκυλή. πνιξτός. πνίξιμον.
Φῆρα.

ΠΟΓΝΙΖΑ.

Πόγνιζα. Lagena. Reperitur in Tur-
cograciâ Crusij.

ΠΟΓΟΥΝΙΝ.

Πογούνιν. Barba. In Canonio Ma-
thematico Adefspoto. τὸ πογούνιν, ἀ-
γαθὸν τέλ. Iterum. τὸ πογούνιν, εἰς
μανδράτα. Demetrius Zenus in Batra-
chomyomachia.

καὶ τὸ πογύνη το βρέζει με ὄρεξιν μεγάλην.
Ita corrigo. Perperam editur, πηγύνη.

ΠΟΔΑΛΙΑ.

Ποδάλια. Pedalia. In Etymologico
Suidæ. πέδιλα, ποδάλια τινά.

ΠΟΔΑΡΟΥΛΙΟΝ.

Ποδάρειον. Scabellum pedum. Ni-
cetas De reb. post excid. Urbis. τὰ δὲ
τῶν χριστῶν καὶ τῶν ἀγίων θεῶν εἰκασμάτα εἰς
ποδάρουλια καὶ ζυγῶδες κατεσκευά-
ζον. Eustathius ad Odys. ἡ πόδας δὲ δόται
ἀπ' αὐτῶν καὶ ἡ πόδας τῷ σκιδῶν αἰθρα-
κος, ἡ καὶ αἰθιδράχλη, ὡς ἐκείνους λέγει.
δηλοῖ δὲ, τὸ ἰδιωτικῶς γυναικείον ποδα-
ρούλιον.

ΠΟΔΕΑ.

Ποδέα. Ministerium. Vtensilia. Ni-
cetas in Isaacio Angelo, lib. 1. οἰκήμα-
τα κατήρειψαν, τὸν ἐν δὲ πλῆτον περιεβά-
λοντο, ἱερεῖς ἀνῆρουνσαν φρονιτιστήρια, ποδέας
ἀφείλοντο τῶν ἀγίων. Hieron. l. b. 111.

καὶ

καὶ τὸν ἐν ἀνακτόροις περιώνυμον ναὸν, ὃς νέα μὲν κικλήσκειται, θείας πάσης ποδῆας ἐψήλωσε. Apud Codinum in nono quinario officiorum ecclesiasticorum inuenitur, ὃ ἔστι τῆς ποδῆας.

ΠΟΔΗΜΑΤΑ.

Ποδήμαλα. Pro, ὑποδήμαλα. Calcei. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσκήρει, ὑποδήμαλα ἀττικά; ποδήμαλα, ἢ ποδήσια, ἢ ποδήχια ἀβλυῶν. Iterum alibi. ὑποδήματα κοῖλα. ποδήμαλα τρογκύλα.

ΠΟΔΗΧΙΑ.

Ποδήχια. Calceamentum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλοδήμα, ὑποδήμα, ποδήχια, ὑποδήσια.

ΠΟΔΙΓΗΣΙΟΝ.

Ποδιγήσιον. Glossæ Basilic. ποδιγήσιον, νόμισμα ὑπὸ γῆς ἐς τρωμένον.

ΠΟΔΙΝΟΝ.

Πόδινον. Pedulæ. Calceus. Glossæ Græcobarbaræ. τῷ παπυρίῳ, ἢ ποδήνῳ.

ΠΟΔΟΚΟΙΛΟΝ.

Ποδόκοilon. Concavitas pedis. Glossæ Græcolatinæ. ποδόκοilon. Aqualegelle. Sed quid dictio ista Latina sibi velit, non video.

ΠΟΔΟΛΟΥΤΡΑ.

Ποδόλουτρα. *Pedum lora*. Pedicæ. Achmes cap. CCLXXXVII. ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ, ὅτι ὁ ἱερεὺς αὐτῆς καλιπῶν τὰ ποδόλουτρα ἀπωλείῃ, ὁμοίως δὲ ποδῆσεται αὐτῷ.

ΠΟΔΟΠΑΝΑ.

Ποδόπανα. *Pedum panni*. Glossæ Basilic. ὀδονάερα. (ita supra monui legendum, non ὀδονάερα.) ὁ περὶ ἀπὸμα τοῖς ποσὶν ὑφάσματά, ἀ λέγεται ποδόπανα.

ΠΟΔΟΡΤΙΟΝ.

Ποδόρτιον. Vestis ad pedes usque demissa. ποδῆρης. Achmes cap. CCXVII. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι περιεβάλετο ποδόρτια νέα, ὑποδρίαν ἔχοντα, μιᾶς ποιοῖται πᾶσις ἐκ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς. Et passim illo capite. Interpres Iuuenalis Sat. I. *Pedules novos in braccis, quos pedortes dicunt*. Hodiè illic editur, *pedornis*.

ΠΟΔΟΥΕΛΛΟΝ.

Ποδύελλον. Pedica. Glossæ Græcolatinæ. ποδόψελον. *Pediculum*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΠΟΔΥΜΩΤΑΝ.

Ποδύμωταν. Calcei. Exstat in Turco-græciâ Crusij.

ΠΟΘΕΝΕΙΝ.

Ποθένειν. Mori. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθάνατοι. ὅπως δὲν γούνηται τὸν θάνατον. ὅπως δὲν ποθένειν.

ΠΟΙΕΙ.

Ποίει. Italicum, *Poi*. Postea. Anonymus De bello sacro.

ποίει ἐν νένταν ἔρχονται ὅπως ἐβλεπῶν τὸ σκῆπρον

τῆ βασιλείας ἀδελφῶ τῆ μεγαδομεσίκα;

ΠΟΙΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ποιναλίζειν. *Punire*. Poenâ afficere. Cedrenus. ὑποθέτας δὲ τὴν ἀρμυρικὰς πολέμου τὴν ἀρχοῦας αὐτῶν ἐποιναλίζειν. In παρεκβολαῖς Heronis. καὶ ἐὰν ὡς χωρῶσι τινα οἱ τοῖς τοῖς ἀρχοντες ἐκ τῆς ἐλεσθῆς μὲν σκυλεύειν, ἵνα ποιναλίζονται.

ΠΟΙΝΑΛΙΟΣ.

Ποινάλιος. *Penalis*. Apud Iureconsultos Græcos passim occurrat.

ΠΟΙΟΤΑΚΟΣ.

Ποιῦλκ. Iulius Africanus de Appar. Belli. ὕπτιον εἰς ποιῦλκας ἐμβάλλεται, καὶ εἰς τὸ ῥάταξιν κέφοις ἀνδράζι διδοίαι.

ΠΟΚΑΜΙΣΟ.

Ποκάμιζο. Vide ὑποκάμιζον.

ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΔΕΣ.

Πολεμισάδες. Bellatores. Glossa Græcobarbaræ. καὶ καπηλάτες, καὶ πολεμισάδες. Iterum alibi. ἀγωνισαῖ. πολεμισαῖ. πολεμισάδες.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Πολιτική. Meretrix. Corona pretiosa. πολιτική. Αμασία. ἐταῖρα. Glossa Græcobarbaræ. Exstat quoque in Turcogracia Cruisij. δύο ἐταῖραι, δύο ἦσαν ἢ ἦτον πολιτικά. Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

καὶ ἀνείχε λύπη ἡ πολιτική, νὰ μέχεζε-
πάῃσει.

ΠΟΛΛΑΡΟΣΤΗΤΟΣ.

Πολλαρόσητος. Valetudinarius. Glossa Græcobarbaræ. νοσώδης. πολλαρόσητος. ὅπως ἀρὸς αὐτοῦ συχλαῖ.

ΠΟΛΛΟΦΗΜΙΣΤΟΣ.

Πολλοφήμιτος. Celebris. Glossa Græcobarbaræ. ἀγακλιῶ. ἄγαν ἐνδοξα. πολ-
λαδοξασμένα. πολλοφήμιτος.

ΠΟΛΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πολλυνίσκειν. Abundare. Glossa Græcobarbaræ. πλεονάζομεν. πιντόνομεν. πολλυνίσκομεν.

ΠΟΛΥΞΕΥΡΟΣ.

Πολλύξευρ. Astutus. Versipellis. Glossa Græcobarbaræ. πολλύξευρον. τῷ ῥάβελον.

ΠΟΛΥΠΟΔΙΝ.

Πολυπόδιον. Polypus. Glossa Græcobarbaræ. ὁ θαλάσσιος πολύπους. τὸ πολυπόδιον τῆς θαλάσσης.

ΠΟΛΟΜΑΝ.

Πολομᾶν. Facere. Laborare. Glossa Græcobarbaræ. ἄπρεπα κάμνεις. κακὰ ποιεῖς, ἢ πολομαῖ.

ΠΟΛΠΙΖΕΙΝ.

Πολπίζειν. Pro, ἀπελπίζειν. Desperare. Ioannes Glycas De Van. Vita.

ὅτι εἶναι αὐτοὶ πολπίζομεν νὰ μὴ γη-
ροθροφήσων.

ΠΟΛΥΒΕΡΓΙΑ.

Πολυβέργια. Vide, βέργη.

ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ.

Πολυέλεος. Menologium. εἰς τὰ καθίσματα τῆς ψυχολογίας καθίσματα ἀνασάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοή, ὁ πολυέλεος, καὶ καλίσματα τὰ ἀγία. Typicum Sabæ, cap. IV. περὶ τῆς αὐτοῦ δὲ καὶ τὸν πολυέλεον εἰς τὴν ἀρχυρηνίαν.

ΠΟΛΥΚΑΝΔΗΛΑ.

Πολυκάνδηλα. Candelabra templorum, in quibus multæ candelæ collocari possunt. Cedrenus. Δισκοπτήριον γὰρ προσήνεγκε τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ πολυκάνδηλα τὰ πρῶτον λίαν ὑπερελάσαντα. Ita legendum, non πολυκάνδυλα: nam κάνδυλα edulij genus sunt. Arithmetica' Adespota. πολυκάνδηλον εἶχεν ὑάλια ιβ'. εἶχε δὲ καὶ ἡ ἡμέρα ὥρας ιβ'. Anastasius in Leonē III. Et polycandelum porphyreticum pendentem in pergula ante confessionem in catenulis aureis. Landolphus Sagax in Heraclio. Accipite etiam.

etiam ecclesia magnas multas candelasferentia, simul & alia vasa ministratoria. Interpretatur, *multas candelasferentia*, quæ in Græco textu πολυκάνδηλα invenerat.

ΠΟΛΥΚΟΜΠΙ.

Πολυκόμπι. Equisetum. Exstat apud Crusium in Turcogracia.

ΠΟΛΥΚΤΩΡ.

Πολύκτωρ. Pollucetor. Qui pollucebat. Suidas. πολύκτωρ, ὄνομα κύριον. Sed errat, & vocem Latinam non intellexit.

ΠΟΛΥΣΤΑΥΡΙΟΝ.

Πολυσταύριον. Vestis patriarchalis, cui multæ cruces intertextæ, vnde nomē. Idem quoque Φαινόλιον dicebatur. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. xxxvii. & δοθέντι ὅπισθόθεν τινὶ τὰ τοῖς πατριάρχαϊς φιλοδιμηθέντα διὰ ἐνδυμνίας χαρίσματα, σάκκον δὲ δολονότι, καὶ πολυσταύριον. τάς τε γὰρ ὑπὸ τῶν κυδαίνεσθαι δεδοκίαι, ὡς καὶ ἀναφερομένης εἰς τῆς οἰκονομίας τὰ πέρας. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε δὲ καὶ ἱερὰ πολύτιμα καὶ λαμπρὰ πολυσταύρια φαλλόνια, σιχαρία, ὠρερία. Sed hæ cruces intertextæ tantum penulæ albæ, quamvis postea etiam nonnulli purpureæ facere inceperint; quod damnatum. Inde Constantinus Cabasilas in Quæsitis. εἰ δὲ ἔστι καὶ ἐν τοῖς πορφυρεῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τιθέναι καθάπερ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ σιχαρίῳ τὰς ποταμὰς, ἐν δὲ τῷ φαυνολίῳ σταυροὺς. Demeetrius Chomatenus in Resp. τὸ ἐσθῆς τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρεὰ ἀρχιερατικά δοῖν ἐσθήματα ἀπὸ βέλτου εἶναι, ἕως πρὸς αὐτῆς τὴν εἰρημνίαν ποταμῶν καὶ σταυρῶν.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ.

Πολυχρόνιον. Imprecatio vitæ diuturnæ, quæ fiebat Imperatori Constantinopolitano. Codinus. εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλλαι, καὶ πολυχρονίζουσι, ψάλλοντες ἑαυτοὺς τὸ κοντάκιον, ἢ παρθένοι σήμερον τὸν ὑπερέχον τίκτει. καὶ πάλιν τὸ πολυχρόνιον. Ita autem hæc interpretatio dicebatur à primâ voce formulæ, quæ erat. πολυχρόνιον ποιήσῃ ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου εἰς πολλὰ ἔτη. Codinus iterum, καὶ ἡ ψάλλειν μὲν ἐκ δευτέρου τὸ προπαρίον, ἀναγινώσκειται δὲ ὑπὸ τῶν κανονάρχων, πολυχρόνιον ποιήσῃ ὁ θεὸς τὴν θεοπροσληπὴν καὶ θεοφρέτητον, κραταίαν, ἑαγίαν βασιλείαν σου εἰς πολλὰ ἔτη. εἴτα ἐπευφημίζων ἡ ὡρερία λέγουσα, πολυχρόνιον ποιήσῃ ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου εἰς πολλὰ ἔτη. Atque hoc est, quod πολυχρονίζου, & πολυχρόνισμα vocatur aliquoties apud eundem Scriptorem. Sed hæc in liturgia duntaxat, & salutatione aliqua solenni obtinebant; at in processibus, & acclamationibus, simpliciter dicebant, πολλὰ ἔτη. Luitprandus in Descriptione Legationis suæ ad Nicephorum Phocam, vbi de processu. Et canabatur, μέδοντι, id est, principi, νικηφόρῳ πολλὰ ἔτη. id est, plures anni sint. Cedrenus. ἐυφημίζων ἐν τὰ μέρη, ἀναστασίας αὐγῆς πολλὰ τὰ ἔτη. Nec Imperatoribus tantum, aut Augustabus hæc acclamabant, sed & Patriarchis: Euagrius lib. ii. cap. xlvii. λέοντι πολλὰ ἔτη. πατριάρχα πολλὰ τὰ ἔτη. Cedrenus. ἔφη μεγάλη τῇ φωνῇ, κωνσταντίνος οἰκονομικῆς πατριάρχης πολλὰ ἔτη.

Iii ij πομο:

ΠΟΜΟΝΗ.

Πομονή, Pro, ὑπομονή. Tolerantia. Patientia. Simeon Hieromonachus in epist. καὶ τόρε δὲν ἔχο τι πὶ, μόνο δὲ ξα τὸ θιῶ, καὶ καὶ με διδι πομονεύ.

ΠΟΜΠΗ.

Πομπή. Pompa. Comitatus, qui pompæ ac magnificentiæ causa cum Imperatore progrediebatur. Gregorius Dialogus epist. ii. ad Leonem Isaurum. εἰ τις ἀρῇ ἐκ σε τῆς βασιλικῆς ἐνδύσεις, τὴν πορφύραν, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς, τὴν ἐλκεργίδα, τὰς τάξας τῆς πομπῶν, ὅπως μέλλεις θεωρεῖσθαι τὸν αὐτῶν ἀρχιμ., καὶ ἄμορφ., καὶ ἑδαμνός. Gotfridus Vi-terbiensis Chron. Parte xiv.

Vidit, & obscurui rex, totaque pompa suorum.

Jonas De Cultu Imag. lib. ii. Imperatorem regalis pompa præcedit. Et præfatus hic aliquis, qui scilicet observaret, ne quis ordine & loco non suo incederet præter dignitatem. Ecce apud Agathiam lib. i. εἶπετο δὲ οἱ καὶ ζανδαλαὶ ὁ τῶν οἰκοτερίβων ὁ παδῶν πρωτοστάτης. Atque hic postea κόμης τῆς πομπῆς dixi cæpit. Idem Gregorius epist. i. ad eundem Leonem. νελεύξιν γὰρ ὁ τότε κόμης τῆς πομπῆς αὐτῆς πληροφορηθεὶς ἐκ τῶν σικελίας Ἐπισκόπων. ὅτι αἱρετικός ἐστιν, ἔσω εἰς τὸ ἱερὸν τὸν τῆς φωνῆς αὐτῆς ἐποίησατο. Ordinem autem in comitatu, & dignitatem fuisse, certum est; & cognoscitur clarè ex illo loco Constantini Them. Orient. iv. ὁ ψίκιον γὰρ ῥωμαῖσι λέγεται, ὡς σημαίνει τῇ ἐλλανῶν φωνῇ τὰς πορφυροκόμους ἐμπαροῦν τῆ βασιλείας ἐπὶ τῇ ἐξίᾳ καὶ τιμῇ.

ΠΟΜΠΙΑΖΕΙΝ. ΠΟΜΠΙΑΣΜΑ.

Πομπιάζειν. Vide infra, πομπάζειν. Inde, πομπίασμα. Glossæ Græcobarbaræ. πομπῶς. αἰτιμῶς. αἰτιασίως. πομπίασμα. αἰτιασμα.

ΠΟΝΤΗΣ.

Πόντης. Pons. Procopius De Edific. Iustiniani, lib. iv. πόντιον τὴν χερσὶν ῥωμαῖοι τῇ λατίνων καλεῖσι φωνῇ.

ΠΟΝΤΙΖΕΙΝ. ΠΟΝΤΙΣΜΑ.

Ποντίζειν. Inquinare. Maculare. Hinc πόντισμα. Glossæ Græcobarbaræ. μολυσμός. μασμός. μαγάρημα. πόντισμα. ζέρωμα. Occurrit illic pluries.

ΠΟΝΤΙΚΙΝ. ΠΟΝΤΙΚΟΠΑΡΙΔΑ.

Ποντίκιν, sive, ποντίκιον, & ποντικός. Mus Ponticus. Moschopolus. μῦς, ὁ κοινῶς ποντικός. Rhuzanus in Paraph. Vatican. ἔφαγε τὸ μίαν ποντίκιν τὸ βασάνην τῆς καθολικῆς, καὶ ἐξέλασεν ἡ καθολικῆς. Corona pretiosa. ποντικοί. Μῦες. Alexius Rharturus Doctr. xiv. τὸ ψωμί, ὡς εἶναι εἰς τὸ σελήκιον, κινδυνεύει καὶ ἀπὸ κλέπην, καὶ ἀπὸ ποντικῶν. Demetrius Constantinop. Hieracosoohij lib. ii. cap. viii. καὶ θρέψας περιετρόπαλον ζεσόν, ἢ ποντικόν. Hinc, ποντικοπάριδα. Muscipula. Apud Crusium in Turcogracia.

ΠΟΝΤΙΛΙΟΝ. ΠΟΝΤΙΛΟΝ.

ΠΟΝΤΙΛΟΤΝ.

Ποντίλιον, & πόντιλον. Ponticulus. Pons. Glossæ Græcolatinæ. ποντίλιον. Pontem. Leo Constitut. xv. αὐτίκεινται δὲ ταῖς τοιαύταις βολαῖς κίλικα κρεμάσματα ἐξωθεν τῶν τεύχεων κατὰ τὰς πορφυροκόμους, ἢ σάρκινα, ἢ χοινία ἐλινγιδία, ἢ πόντιλα, ἢ ζύλα κρεμάσματα. Totidem panē verbis

verbis Mauricius Strateg. lib. xi. cap. iii. Hinc *ποντιλῶν*. Ponte sternere. Mauricius lib. i. cap. i i. *ποντιλῶσαι*, ἤτοι *καταστῶσαι*, πάντων ἐν εἰσόδῳ ὄντων τῶν τε *χορηγῶν*, καὶ τῶν *ποντίλων*.

ΠΟΝΤΟΓΕΦΥΡΑ.

Ποντογέφυρα. Pons ē pontonibus constructus. Mauricius lib. i. cap. ii. εἰ μὲν γέφυρῶσαι *χρεῖα*, ταῖς *ποντογέφυραν* ποιῶσαι, ὅθεν δὲ τῆς ἰδίας ὁχθῆς ἀρξάσθαι. Locum produxit in Glossario suo Rigaltius.

ΠΟΠΙΝΑ.

Ποπίνα. Porina. Harmenopulus lib. vi. Tit. ii. εἰ δὲ τις ἔυροι αὐτὸν *ζωτυχαῖον* τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς *ραμετῇ*, εἰ μὲν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, ἢ τὸν ταύτης τῆς *γυναίκος*, ἢ τῆς *μοιχῆς*, ἢ ἐν *ποπίναις*, ἢ ἐν *παρασείοις*, εἶναι ἄδικον τῷ ἀνδρὶ ταῖς οἰκείαις *χερσὶ* τῶτον *αἰελεῖν*. Vide totidem verba Novell. cxvii. Sed utrobique mendosè legitur, *ποπίναις*. Glossæ Basilicorum. *ποπίνα*, *καπηλεῖον*.

ΠΟΡΑΛΕΥΡΟ.

Ποράλευρο. Farina ex vinaceis. Exstat apud Crusium in Turcogreçia.

ΠΟΡΔΟΚΟΠΑΝ.

Πορδοκοπάν. Pedere. Glossæ Græcobarbaræ. εἰ δὲ ἀσθενὰ τὴν *πορδόμενον* οἶκοι μύρις. *πορδοκοπᾶς* ἢ κλάννεις με ἀνασθενάγμαν, μὰ δὲ τῶτον δὲν θέλεις μύρις εἰς τὸ πῶτην.

ΠΟΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Ποριατικόν. Tributum, quod pro mercibus soluebatur ubi evehebantur. In Diplomate Andronici junio-

ris apud Phranzem lib. iii. cap. xxiv. ἀπὸ τε τῆς ἀπατή^{τως} τῆς *κομαρκίης*, τῆς *διαβατικῆς*, καὶ τῆς *ποριατικῆς*. Et postea. μηδὲ ἐνεκεν *ποριατικῆς* διδόντες τὸ *τυχόν*.

ΠΟΡΙΚΟ. ΠΟΡΙΚΟΠΩΛΙΣΣΗΣ.

Πορικόν. Fructus. Corona pretiosa. *Πορικόν*. *Fructus*. καρπὸς. Depravatum ex ὁπωρικόν. Hinc *πορικοπωλίσσης*, qui fructus in foro vendit. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. iii. καὶ τὰς ἀρχαὺς πρῶτα εἰς ἐξώνησιν, αἰς τὰς ὁπωρεὰς οἱ *πορικοπωλίσσαι*.

ΠΟΡΝΟΝ.

Πορνόν. Manè. Glossæ Græcobarbaræ. *πρωῖ*. *ταχιά*. *πρωνόν*. ἄλλος *πωρνόν*.

ΠΟΡΤΑ.

Πόρτα. Porta. Etymologici Auctor. πόρτα, ὡς τὸν πόρον τηρεῖν. Vide in eptiam Græculi magistri. Nicetas in Man. Comneno lib. v. τὰς πόρτας ἀφωλιζαντες, καὶ μετ' ἀσβείας κτίζαντες. Mauricius lib. vii. cap. ix. καὶ ἐν μύρῳ βάνδιον μετ' αὐτῶν ὁφείλον σκελεῖν, καὶ τὰς πόρτας τῆς *φωσάτης* φυλάττειν. Leo Constit. xi. εἰ δὲ τὰς *χρησίμους* τῶν *tribνων* μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὰς *ταγμάτων*, εἰς τὰς πόρτας τῆς *φωσάτης* ἀφορίζεσθαι. Postea ita quoque vocati sunt stipatores Imperatorum Turcicorum. Chronicon Constantinop. μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ αὐτῆς, αἰς ἀδελφῶς βέλεται βασιλεῦσαι, καὶ ἀκονί^{σθαι} τῆς *πατρὸς*, ἐξῆλθε τῆς πόλεως μετὰ τῶν *περὶ* αὐτὸν, ὅς *λέγετε* πόρτας. Et alibi. ἐγένετο δὲ μέγας ἀφανισμὸς εἰς τὰς ἀγαλῶνας. ἔμεινε δὲ ὁ αὐθέντης μετὰ τῆς πόρτης τῆς *μόνης*. Occurrit autem illic pluries. Instituit id Iii iij Otho-

Othomannus I. circiter annum c. l. c. c. c. Tradit Laonicus Chalcondyles lib. i.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΝ.

Πορτάριον. *Portula*. Ianua. Glossæ Græcobarbaræ. πυλῶνα, θυρωρὸν, ῥομαίῳ, ξωπόρτιν, πορτάριον.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΣ.

Πορτάριος. *Portarius*. Constantinus in epistola ad Silvestrum. διὰ πολλῶν ὀφθικίων κεκόσμηται, ἥτοι κυβικαλαρίων, πορταρίων, ἐξ κυβιτῶρων. Anonymus De bello sacro.

καὶ τὸν πορτάρη πιέζετε, καὶ εἴψατε τὸν ἔξω.

Item alius De Amor. Callimachi & Chysorhoes.

πορτάριον εἰς τὴν πόρταν τῆ κανίς ἐδῆεν ἔθηκεν.

ΠΟΡΤΟΜΟΡΦΟΣ.

Πορτόμορφος. Qui imaginem fert, aut signum. Imaginarius. Signifer. Glossæ Latinogræcæ. *Imaginaris*. πορτόμορφος. Hodie editur, πρωτόμορφος. In veteri Onomastico est. *Imaginaris*. σημεοφόρος. Hoc emendationem nostram confirmat.

ΠΟΡΤΟΣ.

Πόριος. *Portus*. Clemens De reb gestis S. Petri. εἰς πόριον κατέβας πυκνότερον ἐπυνθανέτο, πᾶσι τοῖς ἡ αἰκίσαν ἐν ὅς τεσσάρων ἐνιαυτῶν ἀπαλίσαν ναυάγιον. Et mox. αὐτὸς διακρύων εἰς πόριον κατήλθε, καὶ εἰς πλοῖον ἐμβας, εἰς ὅππῃ τῇ τιν ἐκείνων ἐξεπλευσε. Cedrenus. εἰσῆλθε πλοῖον διὰ ἀλεξάνδρείας εἰς τὸν πόριον ῥώμης. Ita corrigo. Malè hodie editur, εἰς τὴν πόριν. Ioannes Tzetzes Chil. vii.

καὶ βαρβησόλας ποταμούς, καὶ πόριν διὰ, —

Hesychius. ῥέας πόριν, ὡς τὸν ἀδριακὸν κόλπον. Marcianus in Periplo. καὶ λήγει δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ὅτι τὸν περὶ μεσημῆρον ναὸν τῆ ἥρας, ἥτοι βελῶνα τὴν πόριν, ἢ πόριν μάγνον. Occurrit etiā apud Sozomenum lib. ix. capp. vi. viii. & Nicephorū Callistum Hist. Ecclesiast. lib. iv. cap. xxxi. Sed & pro πόριν, five pulte, vsurpabant. Glossæ Græcobarbaræ: πόριν, ἢ πόλιν. Et alibi. ἱστόπολιν. ἱστόποριν.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΗΣ.

Πορφυρογεννήτης. In purpura genitus, patre jam Imperatore. Clarum ex Zonara in Constantino Duca. τὴν μὲν βασιλείαν αὐτῷ καὶ αὐτοῖσι τρισὶν ἔτεσιν, ἔς αὐτῷ ἡ ζωοικία εὐδοκία ἐγένετο, τὰς μὲν δύο τὸν μιχαήλ καὶ τὸν ἀνδρόνικον ἰδιωτεύοντες, τὸν δὲ κωνσταντῖνον βασιλεύσαντι, καὶ αὐτῇ αὐγῇ αἰαρήθεισα. ὅθεν ἔτι μόνος πορφυρογεννήτης, ὃν αὐτὴ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικαῖς ὡς ἀσκήμοις ἐκόσμησεν. Nicetas in Man. Comneno lib. v. τῷ δὲ δεσποίνῃς πρὸς τὸ τεκεῖν ἐλθόντος, ὡς ἐκονομήσθη μὲν ἡ πορφύρα, ἣ ἡγερέπιδη πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῆ γεννήσεως. Themistius Orat. vi. quæ est ad Valentinianum junio-rem. πρῶτον γὰρ διὰ τῆς εὐδαίμονος οἰκίας ἐπαρσανώθης ἐν ἀλεργίδι. Et Cantacuzenus in epistola ad Nilum, de Constantino, quem πορφυρογεννήτην vocant. καὶ κωνσταντῖνον τὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ τεχθέντα. Alij a domo deducunt, cui πορφύρα nomen. Anna Comnena lib. vi. τὴν βασιλίδαν κατὰ τὸ ἀφορισμὸν πάλαι ταῖς τιμῇς τῆ βασιλίδων οἰκίας ὅτι ταῖς ὡδῖν ἐυρηκῶς. πορφύραν τῆτο εἰνέκα-

αἰνέκαθεν ὀνομάζουσιν, ἐξ ἧς καὶ τὸ τῶν παρ-
φυρογενήτων ὄνομα εἰς τὴν οἰκουμενὴν διέ-
δραμε. Luitprandus de Reb. Europ. lib.
I. cap. 11. *Constantinus Imperator Au-*
gustus, ex cuius nomine Constantinopolis
est sortita vocabulum civitas, domum istam
edificari iussit, cui Porphyra nomen impo-
suit, voluitque successuram nobilitatis sue
sobolem istic in lucem prodire, quatenus
qui suo exstemma nascerentur luculentā
hāc appellatione Porphyrogeniti appellaren-
tur. Meminit quoque palatij τῆς πορφύ-
ρας Constantinus Manasses in Anna-
libus.

ΠΟΣΚΑΔΑ.

Ποσκάδα. Italicum. *Imboscaria*. Infidix.
Exstat in Turcogræciā Crusij.

ΠΟΣΤΑΤΙΚΟ.

Ποσταϊκὸν. Possessio. Corona pretiosa.
ποσταϊκὸν. Possessio. κτήμα.

ΠΟΣΤΕΛΙΝΟ.

Ποστέλινο, sive, *μποςτέλινο*. *Postilena*.
Vide illic.

ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ.

Ποστῆμ. *Posthumus*. Glossæ Basilic.
ὁ ποστῆμος, ὁ μεταγενέστερος. Exdem alibi
corrigendæ sunt. καὶ τότε μάλλον ὅτε ἐν τοῖς
κληρονόμοις καὶ ποστῆμ. εὐρίσκεται, καὶ
ἀδελφὸν εἰ τεχθῇ καὶ κληρονομῇ. Hodie
editur, καὶ παρῴν. In iisdem quo-
que πομσίμβ. scribitur. πομσίμβ.,
ὁ μετὰ τὴν τελευτὴν τεχθῆς.

ΠΟΤΑΓΗ.

Ποταγή. Pro, *ποταγή*. Subiectio.
Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ κάμαζιν εἰς ποταγὴν τινὸς νὰ μηδὲν
εἶναι.

ΠΟΤΕΣΤΑΤΟΣ.

Ποτεςάτ. *Potestatus*. Prætor. Itali-
cum, *Podesta*. Codinus De Offic. ὁ δὲ
ποτεςάτ. τῶν γεννητῶν, καὶ ἕτ. εἰς
τὸν καιρὸν τῆς παρῴν. συντοῖς μετ' αὐτῶν
ἄρχαι μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων εὐλο-
κόμ. παρῴν. μέχρη καὶ τῆς τε-
πέσης. Iterum. καὶ διδω. δὲ χεῖρὸς τῶ πο-
τεςάτ. πολιτικῶν, καὶ ἀπαρῶν. Nicepho-
rus Gregoras lib. IV. εἰ γε μὴ τοι κατὰ
χρόνος τακτῶς ἄρχαι δὲ παρῴν. τῶν,
ὁ μὴ ἐκ γενεῆς καλεῖται παρῴν. ὁ δὲ
ἐκ παρῴν, κόνεα. ὁ δὲ ἐκ γενεῆς, πο-
τεςάτ. Iterum lib. VII. ἡκεῖ δ' ἡτὶ τῶ-
τοις καὶ ὁ τῶν ἐν τοῖς γαλάτ. λατίνων ποτε-
σάτ. ὡς τὸν ἐλλήνων αὐτοκράτορος πα-
μαίσις σύμμαχος. Georgius Logotheta
in Chronico. εἰ δὲ ἀπελθόντες εἰς παρῴν-
σίαν λατῖνοι, καὶ ὁ ποτεςάτ., ἐπεὶ μή τι
δραῖσαι ὅλως ἰσχύοντες, &c. Radevicus De
reb. Frid. I. Imp. lib. II. cap. X. De prin-
cipibus quoq; ad ordinandos in civitatibus
consules seu potestates alium alio dimittit.

ΠΟΤΗΡΙ.

Ποτήρι. Corona pretiosa. ποτήρι.
Calix. ποτήριον.

ΠΟΥΒΛΙΚΙΖΕΙΝ.

Παβλικίζειν. *Publicare*. Detegere.
Corrigendus est Leo in Tacitis Con-
stitut. XVII. Vide illic meas Notas.
Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX. χρη,
ἐὰν ὀλίγος ἐστὶν ὁ στρατός, μὴ ὅππῃ δὲ δὴν διὰ
τόπων οἰκουμενῶν παρῴν. αὐτῶν, μηδὲ ἐν τῇ
ιδίᾳ, μηδὲ ἐν τῇ πολεμίᾳ, ἵνα μὴ διὰ κατα-
σκόπων ἐκδηλὸς γινώμ. τοῖς ἐχθροῖς πα-
βλικιωθῇ, ἀλλὰ δι' ἐτέρων τόπων παρῴν-
σαι. Falluntur viri docti, qui cen-
sent idem esse, quod publicā quasi
pugnā, & vniuersis copiis configere.
Hinc compositum, παρῴν. Leo

Leo in Taciticis. ἄνω περὶ περὶ κί-
δαι ἐν ταῖς γυμνασίαις ἐς Συμφέρεαι.

ΠΟΤΒΛΙΚΟΝ.

Πύβλικον. *Publicum*. Ruffus in Leg.
Milit. οἱ ὅτι μοιχεία, ἢ ἐν ἄλλῳ ἐγκλήμα-
τι περὶ κί καὶ κατακρίνεται, ἐκ εἰσὶ δικασί-
ων, βελόρδοι ἐρεθίζονται. Et apud Iure-
consultos Græcos passim.

ΠΟΥΓΓΗ. ΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Πουγγή, & πουγγίον. Sacculus. Cru-
mena. Gallicum, *Poche*. Glossæ Græ-
cobarbaræ. μάστιγας & πλεκτὸν, που-
γκύ πλεκτόν. Iterum. ἀσκοπήρεα, μαρτύ-
ριον, ζακκοπάθιον, πουγκύ. Phortius
περὶ ἐρεθ. πραγματ. lib. II.

πλησθὲς δὲ τῶν πουγκί-
ων μάλ' ἐπερὶ τὸ κυλίσσης.

πρῶτον δὲ τὰ ἐρεθιστικά
τὸ πουγκίον τὰ γυμνάσια.

Cyrillus in Lexico. μαρτύριον. ζακκο-
πάθιον. ἢ πουγκίον. Balsamon ad Concil. VI.
Can. LXI. φυλακτῆρες δὲ λέγονται οἱ καὶ
ἀπὸ πάντων διαμνησκύ διδόντες τοῖς ὑπ' αὐτῶν
ἀπαλαμνείοις δόγματα, τινὰ ἐκ σημειῶν
νημάτων ὑφασμάδων, ἢ πουγγία λεγόμενα,
ἔχοντα ἑσώθεν ποτὲ μὲν γραφὰς, ποτὲ δὲ
ἑτέρα ψεύδη τινὰ τὰ περιτυχόντα. Et le-
gendum erit πύγκον, pro πύκλον, apud
Cantacuzenum lib. I. cap. XLVI. II.
fortasse etiam πύγκας, pro ποιόγκας,
apud Iul. Africanum, De Appar. Bell.
Vide locum supra in ποιόγκῳ. Ob-
serva autem, per γγ, & γκ scribi, nam
& γ & κ indifferenter ponunt recen-
tiores Græci. Sic σκαράμαγγον, σκα-
ράμαγκον, de quo infra. ζαράγκης, pro
ζαράγγης, apud Polynæum lib. I. Non
monerem hoc, nisi viderem viros
magnos disputare.

ΠΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Πυλάριον. Pullus equinus. Glossæ
Græcobarbaræ. αἰγνάα πῶλῳ ἢ μεγά-
λη ἵππος. τὸ μέγαλον πυλάριον. In Lege
Salica, Tit. XL. *Poledrus* dicitur.

ΠΟΥΛΙΝΑΡΙΟΝ. ΠΟΥΛΙΝΟΝ.

Πυλινάριον. *Pulvinarium*. *Pulvinar*.
Glossæ Servij. *Pulvinus*. πυλινάριον.
Item, πυλινον. Arrianus ad Epiſte-
tum lib. III. cap. XXI. δὲ τιθῶναι χί-
λια βάθρα, καὶ ὑποκλινθῶναι τὰς ἀκρο-
μυίας, καὶ ἐν κομψῷ στολίῳ ἢ τριβωνίῳ ἀνα-
βαῖναι ὅτι πυλινον διαγράφει πῶς ἀπέ-
θανε. Corrige Erotianum in Lexico
Hippocratis. σκύτιον ὑποκατάλαον, δερ-
μάτινον προσκατάλαον, ὅπερ καὶ πυλιν-
ον. Malè hodiè editur, πυλινον.

ΠΟΥΛΙΑ. ΠΟΥΛΟΙ.

Πυλία. *Pullis*. Occurrit in Glossis
Græcobarbaris non semel. Et πολλοί.
In Lexico Stephani. νεοσσός. τῶν πύ-
λοις. τοῖς τέκνοις. In Demetrio Constan-
tinop. Hieracosophij, lib. I. cap. XLII.
inscribitur. διάχρησμα προσφυλακτι-
κὸν πύλων ἐρεθισκόν.

ΠΟΥΛΠΕΡ.

Πύλπερ, sive, πύλπερ, & πύλπερ-
Pulvis. Vide supra, μύλπερ. Ioan-
nes Tzetzes Chil. v.

αὐτῷ λέγω τῷ ἄσβεστον τῷ πᾶσι
θρυλλομένῳ.

πύλπεριν δὲ τῷ ἄσβεστον ἐκ τῶν χα-
λασμαίων.

In Hippatricis lib. II. cap. cxxix. Lem-
ma est, πύλπερ καδριγάριον. Corrige,
πύλπερ. Notus est, *Pulvis Quadrigarius*,
ex libris Mulomedicorum.

ΠΟΥΛ-

ΠΟΥΛΠΙΤΟΝ.

Πύλπιτον. *Pulpium*. Glossæ veteres
Græcolatinæ. πύλπιτον. *Pulpium*. *ra-*
vimentum.

ΠΟΥΜΠΟΥΤΡΙΖΕΙΝ.

Πυμπυρίζειν. *Sonare*. *Prædicare*.
Glossæ Græcobarbaræ. αὐτὸς αὐτὸν αὐ-
λεῖ. τῷ τῷ ἤγεν πηδιαυλίζει τὸν ἑαυτῆς. ἢ
διαλαλέει, ἢ πυμπυρίζεται, ἢ πομπιάζει-
ται καὶ καθενίζεται.

ΠΟΥΝΙΑΛΩ.

Πυνιάλω. *Italicum*, *Pugnale*. *Corona*
pretiosa. πυνιάλω. *Pugio*. ξιφίδιον.

ΠΟΥΠΙΛΟΣ.

Πύπιλος. *Pupillus*. *Frequens est apud*
Iureconsultos Græcos.

ΠΟΥΡΝΟΣ.

Πῦρν. *Dies*. *Anonymus De nup-*
tijis Thesei.

ἓνα πῦρνον ταχυτίκῃ ἐγέρθηκεν ἢ
κόρη.

Anonymus De Vulpe & Lupo.

πῶρα πῦρνον ἐφόρτονε τὸν γάδιον
ἐκείνον.

ΠΟΥΤΑΝΑ.

Πυτάνα. *Italicum*, *Putana*. *Corona*
pretiosa. πυτάνα. *Meretrix*. πόρνη. *Ano-*
nymus De Vulpe & Lupo.

καὶ δὲν με λέγεις κῆσενε πυτάνα καὶ με-
θύσεα.

ΠΟΥΤΖΙΝΔΟΡΟΝ.

Πυτζινδόρον. *Navigij genus apud Ve-*
netos. *Eusepioto*. In *Syn. Florent*. ἡλ-
θεν ὁ δὲ μετὰ τιμῆς μεγάλης, μετὰ ἀρχόν-
των καὶ συμβούλων αὐτῆς, καὶ ἐτέρων ἀρχόντων
πλείων, ἐν ᾧ τῷ εὐτρεπισμένῳ πυτζινδόρῳ,

ὁ δὲ ἰσκαπασμένον ἐν θρόνῳ σκεπάσματος, καὶ
χρυσᾷ λεοντάρια ἐν τῇ πρύμνῃ ἔχε.

ΠΟΥΧΟ.

Πῦχο. *Pulvisculum palearum*. *Re-*
peritur apud Crusium in Turcogra-
cia.

ΠΟΧΕΡΟΣ.

Πόχερ. *Pro*, ὑποχείρι. *Subditus*.
Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ μετὰ σεντακόσπελα μυσέθεν οἱ πα-
χείροι,
καὶ πρὸς τὸ μέγα θίατρον ἐπήρασι τῇ
ᾧρας.

ΠΡΑΕΒΑΡΙΚΑΤΩΡ.

ΠΡΑΕΒΑΡΙΚΑΤΕΤΕΙΝ.

Πραεβαρικάτωρ. *Prævaicator*. Glossæ
Basilic. πραεβαρικάτωρ, ὁ τῷ ἰδίῳ αἰτίᾳ
περὶ δίδε. Malé πραεβαίκατωρ scribit
Balsamon *De incensis Patriarchæ die*
Cateches. explicans dictionem βαίον. ὁ
πραεβαίκατορας λέγομεν τὸς ποικιλομένους
κατὰ τῷ ἴρην ζυεργὰς, καὶ περὶ δίδοντας τὰς
πρόφους. Hinc, πραεβαρικάτεύειν.
Glossæ citatæ. πραεβαρικάτεύει. τὰ αἰλη-
θῆ ἐγκλήματα ἀποκρύπτει.

ΠΡΑΙΔΑ.

Πράϊδα. *Præda*. *Basilius Magnus De*
Exercit. Grammat. πράϊδα, ἡ λησεία.
Etymologici Auctor. λεία, ἡ λαφυρα-
γωγία, ἡ πράϊδα. *Achmes cap. cclxxvi*.
ἐχθροὶ τοῖς τοῖς ἐλεύσονται ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς, καὶ
αἰαλόγως τὴν πράϊδας διαφθερεῖ αὐτὸν. *Co-*
stantinus Porphyrogēneta Novell. viii.
ἀλλὰ τυχὸν αἰαίσχυνται ἀναρχία, ἡ πράϊ-
δα, ἡ ἀρπαγή, ἡ τι τῶν τοῖς τῶν ἐπὶ ἀρχῇ.

ΠΡΑΙΔΕΤΕΙΝ.

Πραϊδεύειν. *Prædari*. Basilic. *Eclog.*
Kkk LVII.

LVII. ἐὰν τις Συμφρατριάῃ βαρβάρους εἰς τὸ πραιδευθῶναι ῥωμαϊκὸν ἐδαφόν, ἢ μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν πραιδαν διέλθῃ μετ' αὐτῶν, ἔωθον καίεσθαι. Etymologici Auctor. ληϊστοί, οἱ ἐκ λείας ἢ λησείας κτηοί, δὸπὸ τῆς ληϊζω, τὸ πραιδεύω. Hesychius corrigendus est. ἀπρονόμειον, ἢ πραιδευθεῖς. ἡ προσωμὴ γὰρ ἡ πρὶ τῆς χώρας ἀρπαγή. Hodie editur mendose. ἀπρονομὴ γὰρ. Item Constantinus Tacticis. ἵνα πρῶτα γυγίλης ἐνὸς ἐκάστου ἑγματος ἄρχοντα ἵστασθαι, καὶ φυλάττειν, πρὸς τὸ μὴ πραιδευθῶναι τὰς τοιαύτας τόπας, ἕως αὐτὸς λαὸς διαβῇ. καὶ τότε ὁφείλεις πρῶτα διδόναι ἕτως ἀπραιδευτὰς τὰς τόπας τῷ ἐρχομένῳ ὀπίσω αὐτῷ ἄρχοντι. Perperam in MS. ἕτως ἀπραιδευτὰς. Et Cantacuzenus adversus Saracenos Apolog. 1. ἐπεὶ γυνεῖδωλοατρῆνις ἦσαν, ἔπαρορρίζοντες τὸν θεόν, παρεδίδου μὲν αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ πραιδευόμενοι, διὰ τὰ κατὰ αὐτῶν. Hodie editur, καὶ παιδεύσεις.

ΠΡΑΙΚΟΥΛΑ.

Πραϊκὴ λα. Machina. Nicetas in Man. Comneno, lib. iv. πρὶ δὲ τέτοις τὴν τάφρον ἐμπλήσας ἀφυσγῆν διὰ τὴν τὴν λίθων σέρησιν, τὰς τε περὶ τοὺς πραικῆλας περὶ τῆς, (τέσσαρες δ' ἦσαν αὐταὶ) τὰ τείχη κατὰ σείειν ἐπέταπεν.

ΠΡΑΙΠΟΣΙΤΟΣ.

Πραιπόσιον. Praepositus. Theophylactus Simocatta Histor. Mauric. lib. iv. cap. xv. ἐνέσχεν εἰς τὴν βασιλικὴν διορηφίαν ζωστῆρα γυμνὸν κορυφατότατον (ὃν πραιπόσιτον εἶπεν ῥωμαῖοις δὲ ποικαλῆν) ἀνὰ τὴν μαρτύρων πόλιν ἐξέπεμψε. Himerius. νάρκιωθον ὁ πραιπόσιον δίδω. ζιζάνισμα. εἰπὼν, τῷ ἡλίῳ ὡς ἡλίῳ δὲ ποικῆρα σκότον ὑπάρχων. Constantinus

Them. Orient. 1. καὶ ἄλλη ἄλλως ὠνομασμένη, ὑπὸ δὲ καὶ ἡγεμόνα τυγχάνουσα, πολλὰ κίς δὲ περιπόσιον. Moschopolus. περιπόσιον, ἀξίωμα. De dignitate autem elegans locus est apud Harmenopolum lib. iv. Tit. περὶ ἀξιομάτων. οἱ περιπόσιοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἐξουσίαν τοῖς γενομένοις ἐπαρχοῖς περιτωρῶν, ἢ πόλεων στρατηλάταις, καὶ ἐν ταῖς προσωμῆσι ταῖς βασιλικαῖς γυνομήναις, καὶ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἐρεσίαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις τάξεσιν, ἵνα κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ὃν ὁ χρόνος δίδωσι, περιμῶνται.

ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΝ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΑΛΙΟΝ.

Πραΐσειον. Praefens. Cohortes aliquot hoc nomine. Euagrius lib. iv. cap. 111. ἔτῳ δόλω προζωπείον ἀνεξέλεγκτον πραιθεῖς, στρατηγὸν αὐτὸν ἐνὸς τῶν καλῶν πραισένων ἀναδείκνυν. Iustinianus Novell. xxii. ἐγράφη τὸ ἰσότηπον τζιζατῶ ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ τῆς θείας πραισέναις. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. 1. cap. vii. διὰ τοιούτου καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τῆς αὐτοκράτορος αὐτῆς χειροτονήθεις δὲ ποικαλῆν, καὶ ῥωμαϊκαῖς ἀξίαις λαμπερύνεται, τὴν τε τῶν πραισένων τὴν πρῶτην ῥωμαῖοις λεγομένην ἐνοπλίαν ἡγεμονίας τιμὴν δὲ ποικεῖται. Marcellinus Comes in Chronico. Praefens magisterque Praefensis militiae factus, Consul quoque designatus, creditum sibi ripensis Daciae partem Mesiaeque cum suis satellitibus pro tempore tenuit. Erant autem equites pariter & pedites, dispositique per Orientem & Occidentem; ut discimus ex Notitia Imperij. Hinc πραισέναιλοι, milites. qui ἐν τῷ πραισένῳ merebant. In Iustiniani Edicto xiii. καὶ τὸν ἐνδοξότατον στρατηγὸν τῶν πραισέναιων. Et inter domesticos numer-

merabantur. Apparet ex l. lege. 4. C. de Domest. & Protect. *Si quis virorum fortium presentium domesticorum in scholâ equitum primicerij locum adeptus diem inter eâ supremum clausuris.*

ΠΡΑΙΣΙΔΟΣ.

Πραίσιδ. *Præses.* Non recte Moschopolus. *πραίσιδ*, ὄνομα κύριον. Sic quoque Basilus de Exercitat. Grammat.

ΠΡΑΙΤΕΡΙΤΕΤΕΙΝ.

Πρατερεύειν. *Prætere.* Glossæ Basilic. καὶ λέγουσιν ἀδίκως (ita scribo, non ἀδίκως.) ἑαυτὸς ἐξερεδάτης γενέσθαι, ἡ γὰρ ἀποκλήεις, ἢ πραιτερευθῆναι. *Iterum alibi.* πραιτερευθῆναι, ἡ γὰρ ἀμνημονεύτες ἐα. θ. α.

ΠΑΙΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πρατεντῆρα. Vide πρετεντῆρα.

ΠΡΑΙΤΕΞΤΑ.

Πραιτέξτα. *Prætexta.* Theophilus in Institut. Tit. de Iniurijs. Corrigendæ obiter Glossæ Basilic. in quibus perperam editur, πραιτεξτάτα, φόρεμα ῥωμαϊκόν. Scribe, πραιτέξτα.

ΠΡΑΙΤΟΥΡΑ.

Πραιῦρα. *Prætera.* Olympiodorus in Hist. μάξιμ. εἰς τῶν ἐν πόρεων εἰς τὴν τῆς υἱῶ πραιτῆραν τεσσαράκοντα κατεβάλλετο πεντῶα. Inuenies quoque apud Suidam.

ΠΡΑΙΤΟΡ.

Πραίτωρ. *Prætor.* Moschopolus. πραίτωρ, ἀξίωμα ῥωμαϊκόν. Anonymus in Aristotelis Rhetoric. lib. 1. εἰ δὲ ῥώμη καὶ ζαρ αὐγας, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ευγενῶν ὑπαίτοις πραιτῶρες. Socrates lib. v. cap.

viii. ἦν δὲ τις νεκρία ἐπὶ ὄνομα, Συγκληρικὸν μὲν γένος, ἑπικλῆς δὲ τὸν τρόπον, δὲ ὅλα θάυμαζόμενον, καὶ τοὶ τὴν τῆς πραιτῶρ χειρίζων ἀρχὴν. Duplex erat; Thematis, & populi. De priore Leo in Tactis. ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τῆς θέματος, καὶ ὁ χαρταλάριος, προσέτι δὲ ὁ πραιτῶρ, ἡ γοῦνα ὁ τῆς θέματος δικαστής, &c. Posterior sub postremis Imperatoribus desijt. Codinus de Offic. ὁ πραιτῶρ τῆς δέξις ἐστὶν ἔχει ὑπερησίου τινά.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟΣ.

Πραιτωριανός. *Prætorianus.* Prænius in Metaphrasi Eutropij, lib. viii. ἀλλ' ὁ γλῶσσοις τῆς βασιλείας ἡμέρα στρατιῶν ὑπεξήγαγε τὰς τῶν καλεσμένων πραιτωριανῶν.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ. ΠΡΑΙΤΩΡΙΔΙΟΝ.

Πραιτώριον. *Prætorium.* Ioannes Patriarcha Hierosolym. de Azymis. πρῶτος ὁ ἰωάννης εἶρηκεν ὅτι καὶ αὐτὸς εἰς τὸ πραιτώριον. Georgius Hamartolus in Michaelē Imp. προστάζει τῆς βασιλείας ἀπέκλινεν ὁ ὑπαρχος ἐν τῷ πραιτώριῳ. Phlegon de Mirab. & Long. φαῦς καίσαρ δὲ ἄλλος ἐκ βασιλῶν δὲ πραιτωρίῳ παλαιαντιανῶν ἐτὶ ῥλς, ὃν καὶ αὐτὸς ἐθεασάμενος ἀδελφῶν τῷ καίσαρι ἐπιδόχθην. Hinc, πραιτωρίδιον. *Prætoriolum.* Arrianus in Epictetum lib. 1. cap. xxi. εἰ γυνή, εἰ παιδίον, εἰ πραιτωρίδιον, ἀλλὰ γὰρ μόνον, καὶ ἑρᾶνός, καὶ τριβωνάριον.

ΠΡΑΙΦΕΚΤΟΙ.

Πραίφεκτοι. *Præfēti.* Erant numero duodecim, & consulibus operam navabant in legendo extraordinario milite. Suidas. πραιφεκτοι, δὲ ὅδεκα ἄρχοντες περὶ βλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων,

Kkk ij vi τοῖς

οὐ τοῖς ὑπάτοις τὰς ἑπτατηδεκάτεις πρὸς
τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονό-
των Συμμάχων ἰσχυρῶς τε καὶ περὶ ἐξέλε-
γον τὰς ἑπτακαλὺντας ἐκτρασσοδυναμίας, ὁ
μεθερμηνεύοντο ἑπταλέκτες. Quæ toti-
dem quoque verbis Glossæ Basilico-
rum. Polybius. ἀφροισθέντων δὲ καὶ
τῶν Συμμάχων ὁμῶς τοῖς ῥωμαίοις, τὴν μὲν
οἰκονομίαν καὶ τὸν χειρισμὸν ποιοῦται, τῶν
αὐτῶν οἱ καθεσάμενοι μὲν ὑπὸ τῶν
ὑπᾶτων ἄρχοντες, περὶ τὰς ἀπορροαίας δὲ
παραίφικτοι, διώδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντες.
Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. Β. ΟΥΛΠ... ΝΑ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. Δ. ΓΑΛΛΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. ΔΑΡΔΑΝΩΝ.
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΕΠΑΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ

ΠΡΑΙΦΕΚΤΩΡΙΑ.

Πραιφεκτωρία. *Præfectura*. Iustinia-
nus Novell. xxxviii. πραιφεκτωρίας
γὰρ τὰς ἐφεκτωρίας ὁ νόμος ἑπτάσσει.

ΠΡΑΚΤΕΙΟΝ.

Πρακτεῖον. Glossæ Basilic. ἐπιτίονες. τὰ
πρακτεῖα τῶν δημοσίων τελῶν.

ΠΡΑΜΑ.

Πράμα. Opus. Glossæ Græcobarba-
ræ. πρᾶγμα, ἢ πρᾶμα, ἢ ἔργον. Anony-
mus De nuptijs Thesei.

καλάπεν ὅτι ἐσκέυθηκεν ἐκείνῳ θαυμάσιον
πράμα.

Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij.
διὰ τὸ καιρὸς τῶν πραγμάτων καθημερινῶ
τῶν δόχων.

ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ. ΠΡΑΜΑΤΙΑ.

Πραματευτής. Corona pretiosa. πρᾶ-
ματευτής. Mercator. ἔμπορος. Sic πρᾶματία.
Ibidem. πρᾶματία. Merces. ἔμπερία.

ΠΡΑΝΔΙΟΠΡΑΤΑΙ. ΠΡΑΝΔΙΟΝ.

Πρανδιοπράται. Prandiorum vendi-
tores. Balsamom ad Marcum Patriar-
cham Alexandr. Resp. xxiv. καλαλλάκ-
ται τυχὸν γενόμενοι, ἢ πρανδιοπράται, ἢ οἰ-
νοπράται. Iam πρανδιον est Lorum, Fa-
scia, aut Cingulum. Glossæ Isidori.
Prandium, genus Zonarum. Constanti-
nus De Administ. Imp. δηλονότι λαμ-
βάνοντες τὸν τῶν χειρῶν τὸν συμπεφω-
νημὸν μισθὸν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης διακονίας,
κατὰ τὸν συνῆκον τῆς δαλείας, ἔτε καὶ κόπῃ αὐ-
τῶν, οἷον βλαττία, πρανδία, χαζέρια, σημή-
τα. Landulphus Sagax in Iustiniano de
Avaribus. *Habebant etiam etiam co-*
mas prolixas valde, atque perplexas, vin-
ctas prandeis. Ita rescribo: hodiè editur,
iunctas. Monachus Sangallensis de Ca-
rolo Magno, lib. 11. *Tenuissimas illas*
pediculas, vel tenuiores brandeas, extrabe-
re cepissent. Sigebertus in Chronico.
Et sic brandium altaris, quo consecratum
corpus Domini involuerat, particulatim
dividebat. Sed ut dicam quod sentio,
puto πρανδιοπράτας apud Balsamonem
potius esse caupones, qui convivia
vendunt adventantibus: addit enim,
ἢ οἶνοπράται. Lector arbitrabere.

ΠΡΑΞΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πραξαπόστολος. Liber D. Luca De
Actis Apostolorum. Typicum Sabæ.
μετὰ δὲ τὴν πλήρωσιν τῆς ψαλμῆς ἐπεύχεται
ὁ ἱερεὺς λέγων, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς παύ-
τοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων, ἀμήν. καὶ εὐθὺς ἀνάγνωσιν τὸν πρα-
ξαπόστολον. Et alibi. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνω-
σιν τῆς πραξαπόστολος εὐλογεῖ τὸν ἱερέως,
ἀπαρχόμεθα τῆς ἐξαψάλλμης. Triodion. ἔ-
γινετο ἀνάγνωσις εἰς τὸν πραξαπόστολον, εἰς
τὸν ὁρθρον.

ΠΡΑΤ-

ΠΡΑΤΖΟΖ.

ΠράτζϞ. *Brachium*. Vide μπράτζϞ.

ΠΡΑΤΙΚΑΡΕΙΝ.

Πρατικάρην. *Italicum, Praticare*. *Verfari. Conuerfari. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγοράζην. ἐν ἀγορᾷ διατρέβην. νὰ διατρέβῃ εἰς τὴν ἀγορὰν. νὰ πρατικάρῃ. Iterum alibi. αἰδάνης. διατρέβων. πρατικάρονης.*

ΠΡΕΒΕΔΟΥΤΡΟΣ.

ΠρεβεδϞρϞ. *sive, προβεδϞρϞ. Exoticum, Provedidor. Provisor. Curator. Anonymus De bello sacro.*

πρωτοεσιάρην ἔβαλεν, ὁμοίως καὶ τρεζερέρην,

καὶ πρεβεδϞρον ἤ κάσρων.

Ioannes Bonapheus in epistola ad Theodosium Zygomalam. ὁ ἀγιώτατϞ πατριάρχης ἀλέξανδρείας τῶν φιλεμένων ἀριθμεῖται τῷ καθαρωτάτῳ πρεβεδϞρῳ ζακύνθῃ μιτὲρ λεωνάρδῳ ἑμῳ.

ΠΡΕΒΕΛΕΝΤΖΙΟΝ.

Πρεβελέντζιον. *Privilegium*. Anonymus De bello sacro.

τὰ ψιχηκὰ τὰ ἔχον μετὰ πρεβελέντζιον.

ΠΡΕΔΙΚΑΤΩΡ.

Πρεδικάτωρ. *Predicator*. Demetr. Cydonius interpres Ricaldi contra Mahometē. ἐγὼ πίνω, ὃ ἐν τῇ τάξει τῷ πρεδικατόρων ἐλάχιςϞ, τῆς ποταύτης (υμφορᾶς) ζυαλγῶν τοῖς ἡπατημένοις, &c. Itaque malim rescribere apud Ioannem Cantacuzenum Contra Mahometem Orat. 1. τίς τῆς τάξεως τῶν πρεδικατόρων, ἥτοι τῶν κηρύκων, εἰκαλδϞ ὄνομα αὐτῷ, ἀπελθὼν εἰς τὴν βαβυλῶνα, ἔνθα τὸ μυστήριον τῆς αὐτομίας ἐνεργεῖται,

καὶ φιλοπονήσας εἰς ἄκρον, ἐξήσκησεν τὴν τῶν ἀρράβων διαλέκτον. Hodie editur, τῶν πρεδικατόρων.

ΠΡΕΙΟΥΑΤΟΣ.

ΠρεβιάτϞ. *Privatus*. Vide, πριβιάτϞ.

ΠΡΕΚΟΚΚΙΑ.

Πρεκόκκια. *Præcoccia mala*. Actius lib. 1. μηλῖα ἀρμενιακῇ. ταύτης καὶ τὸ δένδρον καὶ τῶν καρπῶν πρεκόκκια καλεῖσιν. Dicebant etiam βερίκοκκα. Vide supra.

ΠΡΕΠΑΤΩΡΕΣ.

Πρεπάτωρες. Antecessores. Mauricius lib. 11. cap. xii. δεῖ ἀφορίζην ἐαυτικὴν ζωῆς, ἥτοι πρεπάτωρας, ποῦτες τὴς ὀφειλῆς προλαμβάνην, ἵνα ὁδὸς προγιγνώσκην, καὶ ὅπῃ τῇ ἀποληκτῇ ὁδηγῶν τὸν στρατὸν.

ΠΡΕΣΑ.

Πρέτα. *Italicum, & Gallicum: Presa. Presse. Multitudo: Turba*. Anonymus Denuptijs Thesei.

ἀπετὼν πρέσαν τὴν πολλήν, καὶ τὰς πολλὰς τὰς κόλπας,

οἱ δὲ οὗοι τὰς ἐχορήσασιν ὁ παλαμῶν κινήσας.

Et mox iterum.

ἔτοι ὁρδινία ἔχασιν, μόνον ἐτέχασιν ὅλοι σὸν τόπον ὅπως ἐβλεψαν τὴν πρέσαν τὴν μεγάλην.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ. ΠΡΕΣΒΥΤΤΕΡΙΟΝ.

ΠρεσβύτερϞ. *Sacerdos*. Malchus in Byzanticis. ἡ δὲ διὰ ὁρμωμένοις, ὁ πρὸς τοῖς ἀδαμαντίς περαπτεσάλμενϞ ἱππεὺς ἀπαντᾷ, τὸν τῶν βαρβάρων ἔχων ἱερέα, ὃν οἱ χριστιανοὶ καλεῖσιν πρεσβύτερον, ὡς πῶς τῆς ἀδελφείας αὐτῷ δοποθήσεται. Synesius ad Theotimum epist. lxxvi. τῇ δὲ ἡλικίᾳ (υμπερίσσης) τῆς μοναδικῆς κατὰ τὸν βίον

Kkk iij

βίον

βίον ἐνστάσεως ἡξιώθη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἡξιώθη δὲ τῷ πρεσβύτερῳ εἶναι. Ammianus lib. xxxi. *Et dum necessaria parabantur ad decernendum, Christiani ritus presbyter, ut ipsi appellant, missus à Frisigerno legatus, cum alijs humilibus venit ad castra principis.* Hinc πρεσβύτερον, ipse ordo. Ignatius in epistola ad Trallianos. ἀλλ' ὑποτάσσεται καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ ὡς ἀποστόλοις ἰσοῦ χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν ᾧ διάγοντες ἐν αὐτῷ εὐρεσόμεθα. Apud Suidam legitur, πρεσβυτερεῖον. Presbyterorum autem in magnâ ecclesiâ Constantinopoli numerus erat sexaginta. Vide Iustiniani Novell. III. Sed non obtinuit. Nam ecce sub Heraclio legitimus numerus LXXX. Vide eius Novellam, quæ est de Num. Cleric. In templo Blachernarum erant XII. Constat ex eadem Novella. Et legitimum illis obeundi muneris tempus anni quatuor, ex constitutione Synodi Constantinop. VIII. Can. v. πρεσβυβαδῆτω εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τῆς αἰαγνώσεως ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τῆς ὑποδιακόνου δόξῳ, καὶ ἐν τῷ τῆς διακόνου τρεῖς, καὶ τέσσαρας ἐν τῷ τῆς πρεσβυτερίας.

ΠΡΕΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πρετεντέρα. *Præsentura.* Glossæ Basilic. πρετεντέρα. πρῆστασις. Ammianus lib. xxviii. *Castra limitésque vigilijs tuebatur, & præsenturis.* Et lib. xxi. *Ibi que inventum casu Romanum leniter alloquutus misit ad vigilias ordinandas & præsenturas.* Glossæ Latinogræcæ. *Præsentura.* πρεβολή. Ἰππείχισμα.

ΠΡΙΒΑΤΑΡΙΟΣ.

Πριβατάριον. Cedrenus in Basilio

Romani F. Ἰππείχισμα δὲ τῷ βασιλεὺς ἡμῶν γυνῆκα τὴν θυγατέρα τῶν πρώτων τῶν πριβαταρίων τῶν ναῶν τῆς ἀθλοφόρου Δημητρίου, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς ἔχει δύο. Appellat πριβαταρίους, quos Latini *Præbendarios.*

ΠΡΙΒΑΤΟΝ.

Πριβάτον. *Privatum.* *Ærarium Imperatoris.* Item πριβάτον scribebant. Suidas. πριβάτον, ῥωμαῖα ἡ λέξις. Malchus in Byzanticis. ἀλέξανδρον δὲ ποιεῖ τῶν πριβάτων κόμητα. Theodoretus Hist. Eccles. lib. II. cap. XII. κόμητα πριβάτων τὸν τοιοῦτον προσαγορεύειν εἰώθασιν ῥωμαῖοι. Inscriptio Vetus.

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΕΞ ΠΛΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ
ΕΠΙΤΡΟΠΩ. ΠΡΕΙΟΥΑΤΗΣ.

Etiam ergasterium significat. Hesychius. πριβάτον, τόπος ἐργαστηρίου. Ponitur quoque pro balneo. Prochorus de reb. gest. S. Ioannis Evangelistæ. ὡς δὲ πριβάτον ἀνὰ μέσον τῆς ὁδοῦ, καὶ εἰς ἐκ τῶν ἱερῶν, εἰσελθὼν ἐν τῷ πριβάτῳ λείεσθαι, ἀπεπνίγη. Vide supra in λαργιτίωνες.

ΠΡΙΒΙΛΙΓΙΑ.

Πριβιλίγια. *Privilegia.* In Rescripto Valentiniani ad Nicomediensis. ἡ περὶ τὰ πριβιλίγια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας πόλεως ὑπάρχουσα ἀρχαία συνήθεια φυλαχθήσεται. Glossæ Basilicor. magis Latine per e scribunt. πριβιλίγια. πρενόμια.

ΠΡΙΓΓΙΠΑΔΕΣ.

Πριγγιπάδες. *Principes.* Ὑψηλάδες, δεκάδες, κοντάδες, & talia. Anonymus De bello sacro.

ἐνταῦθα ἐνώθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τὰς
πριγγιπάδας.
τὰς κεφαλὰς, καὶ ἀρχηγὰς τῆ φραγ-
γικῆ φροσάτα.

ΠΡΙΓΓΙΠΑΤΟΝ.

Πριγγιπάτον. *Principatus*. Anonymus
De bello sacro.

ὅπῃ ἐκράτησαν οἱ Ῥωμαῖοι μέγα εἰς τὰ
πριγγιπάτα.

Constantinus de Administr. Imp. τὸ
διὲ σαλερινὸν ὠκίσθη ἵππὶ τῶ σικάρδῃ, ὅτε
διεμέρισαν οἱ λογγοβάροισι τὰ πριγγιπά-
τα. Sic *Principatus* tunc Latini quo-
que neutro genere efferebant. Obser-
vo apud Glabrum Rodulphum Hist.
lib. i. cap. v. *Illorum quippe ducaminis
principatum fuit metropolis civitas Rhoto-
magorum*.

ΠΡΙΓΓΙΠΙΣΣΑ.

Πριγγίπισσα. *Principissa*. Apud Can-
tacuzenum lib. ii. cap. xxxiii. εἰς τὴν
τάραντῳ κρατῆσαν πριγγίπισσαν.

ΠΡΙΓΚΙΨ.

Πρίγκιψ, sive, πρίγγιψ. *Princeps*.
Suidas. πρίγκιψ, ὁ ἐξαρχῶς τῆς τάξεως.
Constantinus Porphyrogenn. Them.
Orient. i. ὑπὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων βασιλεί-
αν γενέμενοι εἰς ἐπαρχίας διηρέθησαν, καὶ
ἡγεμονίας, καὶ δικάζουσιν, καὶ τὰς καλεμέδους
κονσιλαοίους, τῆτέσι βελευτάς, ἦσαν δὲ καὶ
τινὲς αὐτῶν πρίγγιπες. Nicetas in Ioan-
ne Comneno. τῶτο αἰτησαμένη τῆ τῆς
αὐτοκράτειρας πρίγγιπ. Et Basilic. Ec-
log. vi. Titulus est περὶ πρίγκιπ, καὶ
μαγιστριαῦ, καὶ ἐτέρων τιῶν στρατευο-
μένων. Datus autem hic titulus fuit he-
reditarius Peloponnesi regulo à Con-
stantino Magno, teste Gregora lib.

vi i. Itaque observare est apud Phran-
zem Chron. lib. i. cap. iv. τὸν τῆς σι-
κελίας ῥῆγα μαφρὲ, καὶ τὸν τῆς ωελοπονή-
σε καὶ ἀχαΐας πρίγγιπ. Sed accipitur
quoque pro praefecto carceris. Mar-
tyrologium in Passione Glyceriae. εἰ-
πὲν ὁ ἡγεμὼν τῷ πρίγγικι, διζαίμεν
τὸν διακτύλιον τῶτον ἀπελθὼν σφεράγι-
σον τὴν φυλακὴν ὅτῃ ἐστὶν ἡ μάγῳ ἐκεί-
νῃ. Et in Pass. Mocij. θαλάσσι δι-
ὁ πρίγκιψ τῆ αὐθιγῶν θυμομαχίας
κατ' αὐτῆ ἀπέθετο αὐτὸν ἵππὶ τῆς εἰρκῆς.
Dicebant etiam πρίγγιπ. Rhu-
zanus in Paraphasi Vatican. εἰ σοι τὸ
ἔθνος τῆς λαμπρότητος, ὅτι οἱ πρίγγιπ
σε δόπο θανέονται. Item. πρίγγιπ. Vi-
de ἀμπαταδῆρ.

ΠΡΙΕΚΙΟΝ.

Πρίεκιον. Serra. Constantinus in
Tacticis. δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια,
πρίεκια, σκέπαρνα, τριβόλια δόπο δειλεμένα
μετὰ σφραγιδῶν. Nisi legendum, πε-
λέκια: quod magis cenfeo.

ΠΡΙΚΑ.

Πρίκα, Pro, προΐκα. προΐξ. Dos. Ni-
canor in Epist. ἡ γυνὴ αὐτῆ πορευθεῖσα
παῖσαν τὴν πρίκαν, καὶ τὴν παρορμαίαν
δωρεὰν, ἐξωτερικῶς ἔλαβεν.

ΠΡΙΜΑ.

Πρίμα. Pro, πρίμνα. Puppis. Anony-
mus De nuptijs Thesei.

τὸν δρόμον ἀρχωρήσασι, κύπαλ εἰς τὴν
ἀθήνα

τὸν πλεόν καιρὸν τὰ κάτερρα, ἄνεμοι εἰ-
χαν πρίμα.

Et alius de Vulpe & Lupo.

εὐθὺς ἐκάμαν ἄρματα, τὸ πέλαιον ἐ-
γίκαν,
καὶ μαζόντικαν, καὶ τοὶ πρῆς ἐλὼ πείμαν
ἀνέβηκαν.

PRIMIΓΓΙΑΙΟΝ. PRIMIGΓΙΑΙΟΣ.

Πριμιγγίλιον. Suidas. πριμιγγιλίων, τιμῶν, ἥτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἢ πορονομίων. Sed legendum censeo, πριμιλιγίων: nam *Primilegium* etiam Latini dicebant, quod tamen reprehendit Caper de Verb. Dub. *Privilegium quod priuui legium: non Primilegium*. Nisi indifferenter ita protulisse volumus, ut Φελότης, Φενόλης, & talia. Certe etiam in Glossis Basilicorum inuenio. πριμιγγίλιον, ὁ πρῶτον, ἢ ὁ πλήρης.

PRIMIΠΙΛΑΡΙΟΣ.

Πριμιπιλάριον, sive, πριμοπιλάριον. *Primitipilarius*. Suidas. πριμοπιλάριον, ὁ τὸ μείζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων πρὸς Ῥωμαίοις. Basilic. Eclog. lvi. ὁ ἐξαργυρισμὸς τῶν εἰδῶν παρεχομένων τῷ πριμιπιλαρίῳ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων εἰδῶν ποσὸν γινέσθω. Phlegon de Mirab. & Long. ἐκλίσια μοδίσσινα, πόλεως κορσιόλων, πριμοπιλαρίῳ ἀπελευθέρω, καὶ ἡμᾶς ἐτι ἔστω, ἐπὶ ἑκατὸν ἑκοσι.

PRIMIΠΙΛΟΣ.

Πριμίπιλος. *Primitipilus*. Basilic. Eclog. lx. τὸ χρεωστῆς μὲν εἰς πριμίπιλον πάντων τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν περιμᾶται. Harnepopulus lib. lli. Tit. v. καὶ καλῶς εἴπεν ἀπὸ μόνος τῷ πριμιπίλῳ κατέχευται.

PRIMITΙΒΟΣ.

Πριμίτιβον. *Primitiuus*. Et inter nomina propria. Dositheus lib. lli. ἔρβικῃ λέγοντον, πριμίτιβον ἐλευθερωσάμενον.

PRIMMIΚΗΡΙΟΣ.

Πριμμικήριον. *Primicerius*: id est, primus in ceram & tabulas relatus. primumq; locum obtinens. Hoc nomine dictus, quisquis ordinis sui primus. Suidas. πριμμικήριον, ὁ πρῶτον τάξεως τῆς τυχεύσεως. Moschopulus. πριμμικήριον, ἀρχὼν τις. In Constitut. Heraclij. μηδενὸς ἐτέρου, πλὴν τῶν ἐν ἐκάστῳ τάγματι λεγομένων πριμμικηρίων. Adelmannus in epistola ad Berengarium. *Sciens familiarum tuum dominum Paulinum Metensem primicerium tibi propriorem, tibi que aliquando viciniorum esse*. Apud Codinum legitur, primicerius aulae, Lectorum, Bardariotarum, tabulariorum, Barangorum, notariorum, & qui supra omnes, ὁ μέγας. Hanc dignitatem Boeotiae Thebarumque princeps hereditariam accepit à Constantino Magno, teste Gregora, lib. vii. Atque inde sub postremis Imperatoribus truncato eum nomine μέγαν κήριον appellarent. Idem Gregoras loco citato. τὸν γὰρ τοι τῆς βοιωτίας καὶ θηβῶν ἀρχηγὸν αὐτὶ μεγάλα πριμμικηρία μέγαν κήριον ὀνομάζουσιν οὖν, εἰς τὸ πρῶτον παρῶν ἐκ τῆς παρῶν θηβῶν τὴν πρῶτον συλλαβὴν. Ita corrigo, nam mendose hodie est. μέγαν κύριον. Iterum postea eodem libro. ὁ τὴν τε τῶν ἀθηνῶν καὶ θηβῶν δριπέων ἀρχὴν καὶ τὴν χάριν ἐκείνῳ ἔχων ἀπαύσας, ὅς τις καὶ μὴ, ὡς ἀνωτέρω εἰρηκαρῶν, ἐπὶ νόμας πριμμικήριον. τῆς δριπέως ὑπὸ τῆς δριμυτῆς διαφθορῆς μέγας ἐλέγετο κήριον. Perperam illic quoque editur, κύριον. Sed caute legendus hic locus, ne te impediatur: distinguendus enim Athenarum & Thebarum princeps, quorum postremo tantum magni

magis Primicenis vel Cens. nomen
convenit, cum Athenarum Magnús
Dux diceretur, ut ex eodem Gregora
alibi docemus.

ΠΡΙΜΟΛΟΚΑΡΙΟΣ.

Πριμολοκάριος. Primolocarum, Sui-
das. πριμολοκάριος, ὁ τ' ἀκρότατον βαθ-
μόν τ' ἑρασίας ἔχων, ὕψος τ' τῇ πρῇ.

ΠΡΙΜΟΣ.

Πρῶτος. Primus. Glossæ veteres. δὲ
παῖδες πρῶτος, μέλη πρῶτη. Theo-
philus lib. III. Tit. XVII. τῶν τῶν
πάντων ἐπρωτότητι ὁ ἐπρωτότατος τῶν
ἄλλων ὁμολογῶν, εἰς πρῶτον ἐπρωτότα-
τος, ὁμολογῶν διδοῖν ἐκαστὴν νομίσματα.
ὁμοίως ἔχει τὸ πρῶτον.

ΠΡΙΜΟΣΚΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Πριμοσκυτάριος. Primoscutarius.
Glossæ Basilic. πριμοσκυτάριοι, ὑποτα-
σσάμενοι, εἰς τὴν λαχέμεναι περὶ τῆς

ΠΡΙΜΟΣΚΡΙΝΙΟΣ.

Πριμοσκρινίος. Primoscrinius. Glossæ
Basiliconum. πριμοσκρινίος, ὁ πρῶτος
τῆς πόλεως.

ΠΡΙΝΤΖΗ.

Πρίντζη. Eleutherius Zebelenus de
Significat. Eclips. εἰς πρίντζη, καὶ τῶν
ὁμοίων, ἔστιν ἡ πρῶτη.

ΠΡΙΝΤΖΙΠΟΣ.

Πρίντζιπ. Princeps. Vide ἀρχηγός.

ΠΡΙΟΝΗ.

Πριόνη. Pro, πρίον. Corona pretiosa.
πριόνη. Seca. πριόν.

ΠΡΙΟΡΕΣ.

Πριόρες. Priores. Dignitatis nomen.

Iustinianus Novell. LXIX. ἡ δὲ ἄλλη
αἰδέσθαι πρὸς τὸν πρῶτον, καὶ τὸν
δριδμῶν, καὶ τὸν χαρταλαρίων. Basilic. Ec-
log. XXIX. ἡ μὴ πρὸς τὸν ἡ δὲ αὐτῆς, ἡ δὲ
ἄλλη αἰδέσθαι πρὸς τὸν πρῶτον, τὸν πρῶτον
δριδμῶν, καὶ τὸν χαρταλαρίων, &c. Eusta-
thius De Temp. Intervall. μεθ' ὃ τοῦ
πρῶτος ὑπομνημάτων ὁμοίωσιν οἱ πρῶ-
τοι δριδμῶν ὅτι ἐπὶ λατρίᾳ.

ΠΡΙΟΥΑΤΟΣ.

Πριουάτος. Privatus. Vide περὶ βίτης.

ΠΡΙΧΟΥ.

Πριχῶ. Priusquam. Glossæ Græco-
barbaræ. ἡ πρὶν περὶ τῆς πρῶτης
νόμου. ἡ πρὶν τῆς νόμου. ἡ πρὶν τῆς νόμου.

ΠΡΟΑΜΒΟΥΛΟΝ.

Προάμβουλον. Proambulum. Hesychius.
προαύρια, καὶ προαυλήματα, ὡς περὶ
ἀμβουλα, καὶ προαυλήματα. Corrige:
προαυλῆμα.

ΠΡΟΒΑΤΟΜΑΝΔΡΗ.

Προβατομάνδρη. Ovile. Exstat apud
Græcium in Turcogræciâ.

ΠΡΟΒΑΤΟΡΙΟΣ.

Προβατορίος. Probatorius. In Edicto
Iustiniani XLII. ἐπὶ τῆς πρῶτης
μηδὲν τῶν ἀντικειμένων γινώσκων, καὶ
τῶν προβατορίων.

ΠΡΟΒΕΑ.

Προβεία. Pellis ovina. Membrana.
Pergamena charta. Nicetas in Isaacio
Angelo, lib. I. ἡ χαρμῆς τῆς Φαιτῶν
ἐξ ἀπάλων ἐπὶ τῶν χαρμῶν, καὶ προβείας μὲν κα-
λαμαρῆς ἔχοντα. Iterum in eodem lib.
III. ἀρμῶν τῶν ἀντικειμένων πινυλῶ-
ν, ἔστιν προβεία, καὶ εἰς ἀόλιον πρὸς τὸ μαν-
δρῶν ἀπὸ τῆς χαρμῆς.

Φοβηθῶναι. Luitprandus in Legat. *Secunda, inquit Nicephorus, hora transit; περὶ λαοῦς, id est, processio nobis celebranda est.* In illa optimates tunicis, laceris induti, vulgus verò discalceatum incedebat. Sed operæ pretium est videre totam descriptionem Luitprandi, cuius hæc sunt verba. *Νοή, pigeat me περὶ λαοῦς, ipsam describere, & Dominos meos audire.* Negotiatorum multitudo copiosa ignobiliumq; personarum eâ solennitate collecta, ad susceptionem & laudem Nicephori, à palatio usque ad S. Sophiam, quasi pro muris viæ margines tenuit, clypeolis tenuibus satis & speculis vilibus dedecorata. Accessit & ad dedecoris huius augmentum, quod vulgi ipsius potior pars ad laudem ipsius nudis processerat pedibus. Credo sic eos putasse, sanctam eos potius ornare περὶ λαοῦς. Sed & optimates sui, qui cum ipso per plebeiam & discalceatam multitudinem ipsam transferant, magnis & nimia vetustate rimatis tunicis erant induti. Satis decentius quotidianâ veste induti procederent. Nullus est cuius atavus hanc novam haberet. Nemo ibi auro, nemo gemmis ornatus erat, nisi ipse solus Nicephorus, quem imperialia ornamenta, ad maiorum personas sumpta & composita, faciliorem reddiderant. Per salutem vestram, quæ mihi meâ carior existat, una vestrorum pretiosa vestis procerum centum horum, & eò amplius pretiosior est. Balsamon ad Concil. 216. ὅτι τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἡγουμένης περὶ λαοῦς, ἡ ἐκ τῆς βασιλικῆς λαοῦ τῆς καὶ βασιλικῆς. Imperatores verò, (monebo hoc per occasionem) suscepto imperio

in processu festo ibant ad templum S. Sophiæ, ibique ab armigero sagitta ponebatur cui inscriptum nomen Imperatoris, & annus inq; imperii: atque inde sciebat posteritas quo quisque anno imperare cœpisset. Luitprandus loco citato. *Igitur falsidicus illis inflatus natus S. Sophiam ingreditur Dominus suis imp. se à longè sequentibus, & in pacis osculo ad terram usq; adorantibus.* Armiger huius sagittæ calamitatis in Ecclesia ponit, quæ prosequitur, quo nimirum tempore imperare caperis, & sic arant, qui id non viderunt, intelligunt. Et hic processus habebatur die Pentecostes. Observo ex eiusdem Luitprandi verbis. *Septimo autem, id est, ipso videlicet sancto Pentecostes die, in domo quæ dicitur Στρωγὰ, id est, Coronaria, ante Nicephorum sum deductus.* Neque hic tantum, sed & alij, ex more solenni. Cedrenus. *συνήθως δὲ περὶ λαοῦς ἡγουμένης καὶ ἡμῶν τῆς πνικτοῦς ἐκ τῶν αὐτῶν ἀγίων μυστικῶν, &c.* Sic corrigo, malè enim hodiè editur. *περὶ λαοῦς ἡγουμένης.* Neque ad S. Sophiam semper ibant, sed nonnunquam ad alia quoque templa. Et ecce de S. Mocij legimus in citatis Cedreni verbis. Et hora quidem processui propria secunda. Haurio ex eodem Luitprando. *Secunda, inquit Nicephorus, hora iam transit: περὶ λαοῦς, id est, processio nobis celebranda est.* Video verò antiquum procedendi morem, & in primitivâ jam ecclesiâ usitatum. Terrullianus ad Vxorem, lib. 11. *Vt, si festum faciendum est, maritus de die conducat ad balneas: si jejunia observanda sunt, maritus eandem*

die convivium exerceat; si procedendum erit, nunquam magis familia occupatio adveniat.

ΠΡΟΕΡΕΔΕΓΕΡΙΤΕΤΕΙΝ.

Προερεδιγερίτων. Pro herede genere. Theophilus Institut. lib. 11. Tit. xix. ὁ ἐξ ἐρανεῖος γραφῆς κληρονόμος, ἢ ἐξ ἀδιαθέτου ὡς λογίμου κληρονόμου διώταται προερεδιγερίτων.

ΠΡΟΖΥΜΗ.

Προζύμη. Corona pretiosa. προζύμη. Fermentum. ζύμη.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΟΙ.

Προηγιασμένοι. Praefanctificati pannes. Ioannes episcopus Cirtii in Resp. αἱ τριαῶναι παννυχίδες γίνονται μὴν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαίρετως δὲ ἐν τῇ πένητι ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἑβδομάδος τῶν νηστῶν μὲν τῆς ἡμετέρας τῶν προηγιασμένων ἀπολύειν. Nicephorus Homologeta in Can. μὲν τῶν τῶν προηγιασμένων ἀπολύειν ἐν ἰδίῳ πυρῶν. Manuel Patriarcha in Sanctitis. οἱ παλαιότεροι ἱερεῖς οἱ τὰς προηγιασμένους θείας ἄρτας ποιησάντες τὰς ὑποκυρών δ. c. Horum liturgia celebrabatur tantum in Quadragesimā, ut discimus ex Typico Sabae, Ioanne Episcopo Cirtii in verbis iam statim citatis, & libro cui titulus, ἡ θεία λειτουργία τῇ προηγιασμένων. In illo haec verba. ἡ θεία λειτουργία τῇ προηγιασμένων λέγεται ἐν τῇ πνευματικῇ νηστείᾳ ἡμέρᾳ μόνον. Sed eximij erāt dies sabbathi, dominicae, & Annuntiationis: idque ex decreto Synodi in Trullo habitae. Eius Canon. LII. δὲ ὅλης τῆς πνευματικῆς, πλὴν σαββάτου, καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναγισμοῦ, ἢ τῶν προηγιασμένων λειτουργία πλείω.

ΠΡΟΘΗΣΙΣ.

Πρόθεσις. Dicam per occasionem de templis Graecorum, quae in tres partes distincta fuisse sciendum est; in βῆμα, sive προθύον, in ναὸν, in προναόν. Iam βῆμα erat elatior pars templi, sive chorus, nomen habens à gradibus quibus in illud ascendebatur, quod solis sacerdotibus intrare licebat. ναὸς erat ipsum templum: προθύον vestibulum templi. τὸ βῆμα partim tabulato, in quo ostia erant duo; unum ad dextrā, alterum ad sinistram; partim velis introque ostio interiectis secludebatur: atque ibi sacra peragebat sacerdos. Porro duo in eo erant altaria; hoc in medio maius, & ἁγία τραπέζα: illud minus, ad sinistram eius, & προθύον dicebatur. Haec omnia docet nos Simeon Archiepiscopus Thessalonicensis lib. de Templ. Sacerd. & Mystagog. De priori altari clarè videmus apud Codinum de Offic. pag. 155. ὡς μὲν ἐν πάλαι σπηδαίᾳ, καὶ τὴν πρὸ τοῦ εἰσόδου εἰσέρχεται τὴν βασιλίαν ἐς τὸ ἅγιον βῆμα, & θυμὸν τῶν ἁγίων τραπέζαν, δίδωται τῇ τῆς κληρικῶν ἀπὸ τῆς βασιλείας καὶ δωριὰν χρυσὸν λίτρας ἑκατὸν. Vbi viderint viri docti, quàm rectè vertant, *sacrum tribunal*. Et frequens passim est mentio, ut & secundi altaris, de quo proprie nunc agimus. In eo sacra sacerdos preparabat. In Liturgiā Chrysostomi. εἶπα ἀπελθόντες εἰς τὴν προθύον ὑψίστου πρὸς χεῖρας. Codinus. ἐρχόμενοι οἱ ἐπισκοπὸι καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἐκκλησίας προελαλῶντες τὴν βασιλίαν. ὁ δὲ διέρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ εἰσόδου τῆς προθύου, ἐνθα καὶ τὸ ἅγιον. Quae totidem verbis habes apud Cantacuzenū lib. 1. cap. 41.

Vtrumque

Vtrumque ἑὸν θῆματ' altare comple-
ctitur Ioānes Episcopus Citri in Resp.
ἐπὶ τῇ ἀναφίρει) εἰς τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνά-
γωγὴν καὶ τῶν ἁγίων δώρων ἐν τῇ εἰς τὴν
ἀρίστην τελετῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν
περὶ τὴν ἐκπόδω.

ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΙ.

Προκαθήμενοι. Nemo debet putare
τὰς προέδρους eodēdem esse, qui εἰ προκα-
θήμενοι; nam etsi eadē sit vocis no-
tio, non tamen eadē usurpatio. Qui
fuerint εἰ προέδροι paullo ante diximus;
nunc dicemus περὶ τῶν προκαθήμενων.
Invenio inter officia aulica quatuor:
nēpe, sacri cubiculi, vestiarij, magni
palatij, & Blachernarum. Codinus
omnes recenset. Prioris mentio ex-
stat etiam apud Cantacuzenum lib. i.
cap. xix. καθικρυώσι τὴν ἐκ τῶν
προκαθήμενων. Extra aulam erant quo-
que in vrbibus. Codinus, quem cita-
vi. εἰσι καὶ προκαθήμενοι πάλαι καὶ
ἀξίως αὐτῶν. Et hi non alij quam iudi-
ces. Iustinianus Novell. xlii. δὲ τὴν
τῶν τηλικούτων προκαθήμενων ἀνδρῶν εἶναι
παντοχόρην σιμόν τὴν ἀνεπιλήπιον. Ana-
stasius Sinaïta de Var. Mod. Sal. &
Panit. λίγα τὴν ὁ προκαθήμενος πρὸς
τὴν παῖδα, ἐπὶ μοι, νεώτερι, δὲ λόγος μὲν εἰς
Anna Comnena improprie posuit
Alexiad. lib. i. καὶ πῶτα τῶ πρώτῳ δε-
ξιέρῳ καὶ ταῦτα προκαθήμενος τῆς οἰκ-
μένης ἀπάσης.

ΠΡΟΚΑΣΙΑ.

Προκασία. Italicum, *Procaccia*. Por-
tulaca. Glossa Latinograece. *Portulaca*.
ἀνδράχνη. προκασία. Ita restituendum.
Ineptum est quod editur. ἀνδράχνη.
ἰνροσσία.

ΠΡΟΚΑΣΤΡΙΟΝ.

Προκάστριον. *Procastrium*. Glossa Ba-
silic. προκαστρία, οἰκήματα ἐν τῶν περιμε-
βάλων.

ΠΡΟΚΑΤΤΑ.

Πρόκαττα. *Pracata*. Hesychius. προ-
καττα. προειρημένα, προηγουμένα.

ΠΡΟΚΕΝΣΟΝ. ΠΡΟΚΕΣΣΟΝ.

Πρόκενσον. *Processus*. Vt ἀντικένσον.
ἀποκεσσαν. Hoc viri docti non ani-
madverterunt. Ioannes Europalates in
Romano Lacapeno. προκένσον δὲ ἡρο-
μένη ἐν τῷ ἐκδοτικῷ, αἰφνίδιος δὲ βασι-
λεὺς εἰς τὸ πάλαιον ἱστορίῳ, ἡλικ-
λῆς μὲν θείας αὐτῆς. Cedrenus. καὶ προ-
κένσον ἡρομένη ἐν τῷ ἐκδοτικῷ ἀπώλειαν
βασίλειον τὸ σῆμα τῆ βασιλείας. Atque
hac in Iustino; iterum in Iustino
Europalate. αὐτῆς ὅ ἡ βασιλείας ἡλικ-
κένσον προκένσον τὸ παλαιὸν ἐκδοτικόν.
Corrige Chronicon Constantinop. δ
ἁγίος ἰωάννης καὶ δεκαθλίονα ἑξῆς δεκα-
θλίς ἐκ τῆς ἡλικθίας καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν
ἡλικθίας ἐξ ὅσων εἰς τὴν προκένσον αὐτῆς.
In MS^o. malè est, εἰς τὰ προκένσον. In
Fastis Siculis per os scribitur. καὶ φεβ-
θῆς λίαν ὁ βασιλεὺς ἐξ ἡλικθίας πέραν εἰς τὴν
ἁγίον μαμῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς προκένσον
ἡλικθίας ἐξ. Apud Suidam reperitur vox
inexplicata, quales aliae nonnullae,
προκένσον. Sed προκένσον legendum
cenfeo. Sic συνέκον. *Successus*. Apud
Ioannem Damascenum de Fide Or-
thod. cap. LVIII. ὁ μακάριος καὶ ἡλικ-
θῆς ἐν τῇ πρὸς συνέκον ἡλικθίας ἡλικ-
θῆς. Quod vix est ut monuissē,
nisi viderem errasse in interpretando
eruditum virum, Iacobum Fabrum
LII ij Stapu-

Stapulensem, dum vertit: *Ad sui stimulatorem*. Debebat, *Ad Secessum*.

ΠΡΟΚΛΑΣΤΑΙ.

Προκλάσται. *Cursores*. Leo Constit. VII. ἐπὶ τὰς δὲ κινήσεις, ὥς ἐκ παλαιότητος, ὅτι μὲν αὐτὴ ἐλασία, ὡς κούρωσας, ἔς οἱ τῶν προκλάσταις λέγουσι. Vide Glossarium Rigaltij.

ΠΡΟΚΟΜΙΣΑΡΙΟΣ.

Προκομισάριος. *Procommissarius*. Suidas. προκομισάριος, ὁ ἐκ παλαιότητος διὰ μερῶν μεταξὺ λαφθαίς ἀλατιῆς. Sed incidit ille sine dubio in codicem mendosum; nam transpositis literis legendum est, προκομισάριος. *Compromissarius*. Vide supra in illa editione.

ΠΡΟΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Προκουράτωρ. *Procurator*. Synod. Carthag. Can. XVI. ὁμοίως ἤρουν ἵνα πρὸς σκοπῇ, καὶ περισφύροι, καὶ ἀλάστοι, ἐκλήψεις μὴ γίνωνται, ἡ προκουράτωρ. Et passim occurrit in libris Iureconsultorum Græcorum.

ΠΡΟΚΥΨΙΣ.

Πρόκυψις. Nicetas in Alexio, lib. I. τῆς γὰρ ἡμετέρας ἡμέρας χρὸς, αὐτὸς πὶ τῶν ἀβελήων πολλῶν ἡμφιάζων, καὶ τῶν λοιπῶν πᾶσιν ἐπιστάχαι τὰς χρυσυφύεις περὶ τὰς καὶ παλαιότητας ἐδῆται, καὶ ἐπὶ ἐπάνω τῶν ὑψηλῶν ἐξαίφνης φασκίς, πηχέας τῶν τῶν λεγομένων περὶ αὐτῶν. Codinus De Offic. έχοντας ἐκ παλαιότητος καὶ τὰς καίμας, καὶ πρὸς αὐτῶν παρῶν, ὡς τὰς ἀπὸ λειψάνων μεταρῶν, ἀλλὰ καὶ φασκίς ὁ βασιλεὺς ὡς πὶ τὰς περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς προκύψις. Iterum. ἀνέχοντα ὁ βασιλεὺς πρὸς τῆς προκύψις. Et illic

aliquoties occurrit. Videant autem viridolli, an recte *Adorationem* & *Orationum* sint interpretati.

ΠΡΟΛΗΓΑΤΑ.

Προληγάτα. *Prælegata*. Glossæ Basilic. προληγάτα, ἀντὶληγάτα.

ΠΡΟΜΑΡΙΣ.

Προμάρις. Glossæ Basilicorum. προμάρις, κῆπος. Sed legendum, προμάρις. *Pomarium*. Vide infra προμάριον.

ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΟΝ.

Προμετώπιον. Vide supra, μετώπιον.

ΠΡΟΜΗΤΑΤΩΡΕΣ.

Προμηπάτωρες. *Prometatores*. Iustinianus Novell. cxxx. τὰς δὲ προμηπάτωρας καὶ ἡμωρίας καὶ ἐξορίας ἐπομίνην. Anonymus contra Armenios. στέργιος πρὸς διδάσκαλον τῆς δερμινιακῆς αἰρέσεως γινόμενος, ἔχει κινῶν καλῶμενον ἔτι δεξιζέμενον. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὴν προμηπάτωρα.

ΠΡΟΜΙΣΚΟΝ.

Προμίσκον. *Promiscuum*. Glossæ Basilic. προμίσκον. πρὸς κινῶν. Ita corrigendum censeo. Hodie editur, προμίσκον. Perperam.

ΠΡΟΜΩΤΗΣ.

Προμώτης. *Promotus*. Suidas. προμώτης, προκίνησις, ὡς ἐκ ἐκείνων. Erant autem equites, & quidē varij. Passim occurrunt in Notitiâ Imperij.

ΠΡΟΜΟΤΙΩΝ.

Προμώτιον. *Promotio*. Etymologici Auctor. προμώτης, ἐκ ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή, καὶ δηλοῖ τὸν προκίνησις. ὅθεν καὶ προμώτιον, καὶ προκίνησις. Lampridius in Diadumeno. Habete igitur commilitones & promotiones solitas, sed geminatas.

ΠΡΟΞΕ-

ΠΡΟΞΙΜΟΣ. ΠΡΟΞΙΜΟΤΗΣ.

Πρόξιμ^{ος}. Proximus. Pro vicario, & optione. Anonymus De Castramet. οἱ δὲ διαμάτωρες μὲν τῶν προξίμων ἐξώσω ἡμιθ' ἑπὶ αἰς, οὐδ' ὁ βασιλεὺς ὁ ἀγ^{ος} πληροφώρα ἔχει. Iterum alibi. ὁ δὲ προξίμ^{ος}, καὶ ὁ κόμης τῶν βασιλικῶν, σὺν τοῖς μαγκλαβίταις ἐπικύρωσιν. Atque hoc in Militiâ. In palatio ita dicebatur, qui sub Magistris. Sic Proximi scriptorum, memoriae, epistolarum, ac libellorum. Multa de illis Cod. Justin. lib. xii. Tit. xix. & Theodos. lib. vi. Tit. xxvi. Et Proximus admissionum, apud Ammianum lib. xxii. Mamertino ludos edente circenses, manumittendus ex more inductis per admissionum proximum ipse lege agi dixerat, ut solebat. Hinc πολλοὶ προξίμοι, qui hanc dignitatem expectabant. Inscriptio Vetus.

D. M.

M. A. V. R. E. L. I. O. A. V. G. R. E. L. I. S. I. S. I. D. O. R. O. M. I. L. I. T. A. R. I. O. P. R. O. X. I. M. O. A. K. A. T. I. O. N. I. E. W. S. A. V. R. E. L. I.

Et in l. hâc. xiii. C. De Prox. Sacr. Scrin. *Ἐν κεντρικῷ βιβλίῳ clarissimis proximis, & meliorproximis, aut eorum adiutoribus, absentia causa vel offerre de suo proprio, aut ex annonis seu stipendiis quicquam relinquere cogendis. Vbi & hoc observa; inter clarissimos cense. Hinc προξिमότης. Glossa Basilic. προξिमότης. ἐγγύτης.*

ΠΡΟΟΙΚΟΣ.

Προοίκος. Gallis vulgò, Maior domus. Clarissimum ex Cedreno in Leone Icononiaticho, vbi de regni Gallici

statu. ἰσχυρὰ δὲ ἐπὶ ἑθ^ε καὶ τὴν ἑρ^α φεγγίαν κατὰ γ^{ος} ἄρχων, καὶ μηδὲν διοικῶν πάλιν ὅτι ἀλόγως ἐδίειν καὶ πίνειν, καὶ δὲ τὴν μάκρον μὲν προκαθίσταται ὅτι πάντες τῶ ἑθ^ε καὶ προσκυλῶν αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς προσκυλῶν ὑπὸ αὐτῶν, διαπορεῖται καὶ καὶ συνήθειαν, καὶ ἀνιδόνα αὐτοῖς, ἔχον δὲ προοικὸν γάμων αὐτῶ καὶ τῶ ἑθ^ε αἰς τὸ διοικῶν πάντα τὰ πρὸ γμα^{τα}. In Constantinop. imperio προοικ^{ος} per vrbes erant, qui in Galliâ, Britannia magnâ, & quibusdam Belgij vrbibus, Maiores. Constantinus Them. Orient. xii. ὁ γὰρ θωμάς ἐκείν^{ος}, ὁ προοικ^{ος} τῆς αὐτῆς πόλεως, τηλικ^{ου} τ^{ος} καὶ ὅτι θυσιασὶ παύσει^{ται}, τοῖον τὸν μακάριον ἰω^{αν} ἡ^γε^α περιήγησιν ἱστορία. Vbi loci non se explicat V. Cl. Bonaventura Vulcanius.

ΠΡΟΟΡΔΙΝΕΙΝ.

προορδινεῖν. Praordinare. Leo in Tacit. Constit. xvii. καὶ μὲν σκοπῶν τῶν θάλασσαν καὶ τὰς θύρας καὶ προσέχει καὶ διερευνᾶται, καὶ ὅπως προορδινεῖν βάνδα.

ΠΡΟΠΟΤΒΑΙΚΙΖΕΙΝ.

προποτβαικίζειν. Vide, προποτβαικίζειν.

ΠΡΟΣΘΕΤΕΙΝ.

προσθεῖν. Vide, θέλειν.

ΠΡΟΣΙΝΑΣ.

προσινάς. Anonymus De nuptijs Theici.

ὁ φίλε μὲν μυριάριος ἔστω λυγα^ρ μόνε,

πρὸς τὸ παρ' αὐτῶν πησὶς ἐδώ γ^ω προ^ς σινάδα.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΣΚΛΑΙΕΙΝ.

προσκαίειν. Hoc dicebatur de penitentibus, qui stantes extra ecclesiam ingressuros orabant ut preces pro se fundiderent. Basilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοι χρίσας, πνέου καὶ δακρυῶν. ἵσταται μὲν ἐν προσκλαίειν. Scholiastes. ἤνουν, ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἱστάμενοι, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διόμοιοι. ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενοι. Quam explicationem sumpsit ex eiusdem Can. LVI. Iterum occurrit apud eundem Can. LXXVI. LXXVII. Gregorius Nyssenus Can. I. δέησις. ἡ προσκλαίειν.

ΠΡΟΣΚΟΤΑΚΕΤΕΙΝ.

Προσκυλίω. Vide σκύλα.

ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Προσμονάριος. Mansionarius. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. XXVIII. καὶ χρηροπῆσαι ὅτι χρημασιν ὁπίσκειν, ἢ περισύμπειν, ἢ ἀλάσκων, ἢ χαλεπὸς κέπειν, ἢ ἐπὶ τὸν ἴον τῶν τῶ κλήρου κατηρῆμηνων, ἢ προσβάλλειν ὅτι χρημασὶν οἰκονομῶν, ἢ ἐκδοκῶν, ἢ προσμονάριον, ἢ ἄλλως πρὸς τὸ καὶνός. Gregorius Dialogus De Vita Sancti. lib. III. ὁ δὲ δούσελος φανὲς αὐτῇ καὶ ὅταν ἔπι πρὸς αὐτῇ, ἔπειθε εἰς τὸν προσμονάριον τῆς ἐκκλησίας, τὴν λεγόμενον σιδανδὶον τὸν μαισιονάριον, ἢ αὐτὸς ὁλοῖται τὴν ὑγίαν. Menologium. λίθον δὲ μέγαν ποιήσας ἐφεικτικῶς ἐδάμισε τὴν προσμονάριον τὴν εὐδελαν.

ΠΡΟΣΟΨΙΟΝ.

Προσψύσιον. Faciale. Nicetas De Reb. post Excid. Urbis. καὶ χρυσὸφάντι σεντήρια, σιδάνα, καὶ προσψύσια. Homilia Scholastica Vetus. κατήχησις σιδάνα εἰς

τὸ βαλάντιον, ἔξωθεν προσψύσιον, πρὸς κμάζον, λήκον.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ.

προσφορά. Oblatio. Tales in re divina erant quatuor. Prima in memoriam Servatoris nostri; secunda in beatæ Mariæ; tertia in Ioannis Baptiste, Apostolorum, Hierarcharum, Stephani protomartyris, & aliorum martyrum: quarta in Archiepiscopi eius loci. Licet videre in Liturgiâ Chrysostomi. Dicebatur etiam ἄρτος, & εὐλογία, & ἀπαρχή. Germanus in Hist. Eccles. ἡ προσφορά, ἡ καὶ ἄρτος, καὶ εὐλογία, καὶ ἀπαρχή λεγόμενη.

ΠΡΟΣΦΩΝΑΡΙΟΝ.

Προσφωάριον. Fiscella Sportula. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni. Ἐ μὲν μπερὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν βόσκοντες καμήλους καὶ τῶν ἰῶν ἀρράδων σιγήσαντες, ὅτι φερόμενοι τὸ εὐφάντιον αὐτῶν ἐν προσφωάριον ὅτι ἔσται αὐτῶν. Iterum postea καὶ λαβούσας ἐν τῷ προσφωάριον καὶ τὸ σιγήσαντες ἐπὶ τῶν καμήλων περὶ, καὶ ἀναστὰς τὸν μοναχόν, ἦλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔκρυψε αὐτῶν.

ΠΡΟΣΚΕΙΡΙΑΡΙΟΣ.

Προσχειρίαριος. Minister. Opera Codinus in Orig. Constantinop. ὑπάρχον δὲ μαίτορες τὸν δεξιὸν ἑκάτον, ἔχοντες ἀνὰ ἑκάτον μυριάς προσχειρίαριος.

ΠΡΟΤΖΕΣ.

Πρότζες. Fibula. Vide πρῶτον.

ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ.

Προτίκτωρ. Professor. Glossa Basilic. πρὸς τὸν κεντρικόν, ὑπερβαλὼν, οἱ νῦν λεγόμενοι

Ammanuensis. Glossa
M m m Latinor

Latinogræcæ. *Απαμνησῖς. ποχρησ-
φόρ*Ⓢ. *ποχρησέει*Ⓢ.

Π Ρ Ω Θ Η Ν Ι Ο Ν .

*Πρωθύπνιον. Prima vigilia noctis.
Primi somni tempus. Palladius De
mon. Agypt. in Apollo. ἔτω δαιτυφίν-
ης ἐκάθ' ἑωτὴ ἀκύντης διδασκονίης πῦσαι
πᾶς ἐντολαί ἄχρι ἔσπεροπνίης.*

Π Ρ Ω Ν Ο Σ .

Πρωνός. Vide πρὸν.

Π Ρ Ω Τ Α Λ Ο Γ Α Τ Ω Ρ .

*Πρωτολογάτωρ. Præfectus generalis
equitum, quo tamen maior erat, ὁ ἀρ-
χων ἔσ' ἀλογίς. Sed vide, ἀλλ' ἀξιμάριον.*

Π Ρ Ω Τ Ε Κ Δ Ι Κ Ε Ι Ο Ν . Π Ρ Ω -
Τ Ε Κ Δ Ι Κ Ο Σ .

Πρωτεκδικέον, & πρωτεκδικⓈ. *Vide,
ἐκδικος.*

Π Ρ Ω Τ Ε Δ Δ Α Τ Ο Ν .

*Πρωελλάτν. Demetrius Constanti-
nop. Hieracosophij lib. I. cap. IV. ἡ ἐὰν
πᾶ βασιλικὰ ἐλεα μακρὰ ἔχη ἴσται τὴν πρῶ-
τελλάτων.*

Π Ρ Ω Τ Ι Ν Ο Σ .

*Πρωίνος. Priscus. Glossæ Græcobar-
baræ. οἱ παλαιοὶ, ἢ πρωίνοι.*

Π Ρ Ω Τ Ο Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Α Ρ Ι Ο Σ .

ΠρωτοπτολάριⓈ. *In Ecclesiâ Ori-
entali doctores erant, qui populo Apo-
stolorum scripta exponerent, atque illi
οἱ διδάσκαλοι τῶν ἀποστόλων dicti. Co-
dinus. διδασκαλ*Ⓢ. *ἔσ' ἀπὸστολῶν, ἐρμην-
εύων αὐτὸν. Horum primarius πρω-
τοπτολάρι*Ⓢ. *indigetabatur, & pro-
phetas quoque prælegendi jus habe-
bat. Idem Codinus. τῶν ποφητίων ἡ
τὴν ἀποστολὴν ἀναγιγνώσκει ὁ πρωτοπτολά-
ρι*Ⓢ. *Et Hippolyti Metropolitani Chij*

*Epistola quædam inscribitur inter ca-
tera, τῶ νομοφύλακι, ἔ δικαιοφύλα-
κι, τῶ πρωτοπτολάρι, ἡ πρωτοπτολάρι, ἡ
φιλιππίτις.*

Π Ρ Ω Τ Ο Α Σ Η Κ Ρ Η Τ Ι Σ .

*Πρωτοασκηρῆς. Primus à secretis. Co-
dinus in Orig. Constantinop. ἔ τὰς
μὲν ἐκλὴν κίονας τὰς ἐρώσεις, καθ' ὧς Φη-
σι ἀλφειάρχ*Ⓢ. *πρωτοασκηρῆς ἔ δ' ἰσχυ-
λογράφ*Ⓢ. *ἰσχυριαντ, μὲν ἡ δ' ἰσχυριαντ.
λησιν ὡς γυναικὸς χήρας. Nicetas in
Andronico Comnenio, lib. II. καὶ δὴ
τόμ*Ⓢ. *ἔσ' ἰδὲ ἰδὲ τῶν ἰσχυριαντ.
να, ἡ παρορδύσι*Ⓢ. *τῶ πρωτοασκηρῆς.
Luitprandus in Legat. Sederunt cum
eo ad disceptationem vestram, secundum
eorum traditionem, sapientissimi viri,
Attico pollentes eloquio, Basilins Para-
camomennus, Protosecretis, Protovestia-
rius, & Magistris duo. Dicebant etiam
πρωτοασκηρῆς. Et, πρωτοασκηρῆς.
Synodicum cap. CXLVIII. ἔ ἐν τῶ
παλαίῳ συνέδρῳ ἀφ' ἐλθὴν ποιησάμενοι, τὴν
πρωτοασκηρῆτιν φάσκον ποσυχρῆσαι
Codinus loco citato. καθ' ὧς ἰσχυριαντ
ἀντίχως πρωτοασκηρῆς ὁ γεαυμαρῆς, ἡ
ἐν τῶ τῶ ὁ σφισίς. Sed corrigendum
esse cum cenfeo, lib. De Offic. τὸ πρῶ-
τοασκηρῆς ἡ πρῶτημα δὴ λον ἡ ἀπ' αὐτῶν
ἔ ἐνὸμα*Ⓢ. *πρῶτ*Ⓢ. *ἡ τὸ σφισίτων λέ-
γεται. Hodie editur, πρῶτ*Ⓢ. *ἡ τῶν κελ-
τῶν. Constantinus Anagnosta in He-
mi jambis.*

*διόξη κατὰ σφισίτην,
λόγῳ σφισίτην,
κατὰ σφισίτην φροσῆτιν
τῶν σφισίτων πρῶτῶν.*

Π Ρ Ω Τ Ο Β Ε Σ Τ Ι Α Ρ Ι Ο Σ .

ΠρωτοβεστάρⓈ. *Primus præfectus
vestiarij. Georgius Logotheta in
Chroni-*

Chronico. Φοιεύειν ὁ πῶς τῷ ἰουαννῷ ἀλέξει. παρ' ἀλεξίου ἔδωκε, ὃν πρωτοβυστιάριον ἔτ' ἐπὶ μέλει. Nicetas in Ioanne Comneno. καὶ τὴν παρωσίτην χρηζόμενον ὄντα πρωτοβυστιάριον. Occurrit passim. Vide βυστιάριον. Et πρωτοβυστία, eius vxor. Anna Comnena. lib. vi. πολλὰ δὲ ὡς ἐλεγχὴν πρωτοβυστία καὶ μητὴρ αὐτῆς καὶ μαμαφάμενη, ἔφη μὲν ὀργῆς.

ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΤΗΣ.

Πρωτοβυστιάριτης. Vide βυστιάριον.

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ.

Πρωτόγερος. Dignitatis Ecclesiasticæ nomen. Callistus Metropolitæ Rhodi in Epist. ὁ παπῆς ἀγιώσιος, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃς ὑπάρχει πρωτόγερος, ἔαλλοι ἱερεῖς, βέλονται ἰδιοποιηθῶναι τὰ ἑξαυροπυγία πρᾶγμα.

ΠΡΩΤΟΘΥΡΟΝ.

Πρωτόθυρον. Exterior ianua. Chronicon Constantinop. ἀπέφραξε δὲ καὶ τῆς σκάλας ὅσην ἔχει πρωτόθυρον μέλει πρὸς παμπαύλην, καὶ ἔτις ἐπὶ τὴν τὴν νεκρὰ σώματα.

ΠΡΩΤΟΠΡΑΚΑΡΙΟΣ.

Πρωτοπρακάρης. Venationis in aula Constantinopolitanâ duo erant magistri : ille avibus præerat, hic canibus. Prior πρωτοπρακάρης, alter πρωτοκλωζός dicebatur. Codinus. ὁ πρωτοπρακάρης ἄρχι τῶν φερόντων ὄντα κυνηγῶν. De canum præfesto statim infra dicturi sumus. Sed estne scire, quo numero falcones eorumque curatores habuerint Imperatores Græci, maximè extremis temporibus ? Non certò quidem de omnibus constat ; nam alter altero

plures paucioresve habuit, prout venationi addictus fuit. Et Andronicum juniorem habuisse plures mille quadringentis scimus, & totidem ferè ministros, qui curarent. Auctor est Phranzes lib. i. cap. xii. Fuit Andronicus venationis cupidissimus, alebat canes amplius mille quadringentos : aves sive accipitres, supra mille quadringentos : quos qui curarent propemodum totidem numerabantur. His itaque omnibus præpositus ὁ πρωτοπρακάρης.

ΠΡΩΤΟΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Πρωτοκαγκελλάριος. Protocancellarius. Constantinus Porphyrogeneta Novell. x. περιέχουσι νόμισμα ἐν τῷ πρωτοκαγκελλάριῳ, ἔπρον νόμισμα ἐν καὶ τοῖς δυοῖν νοταρίοις αὐτὰ ἡμῖν ἔνομισμαίος. Huius quoque partes erant cum Apocrisiario curare clerum palatii. Hincmarus epist. iiii. cap. xvi. Apocrisarius autem, quem nostrates Capellanus, vel palatii custodem appellant, omnem clerum palatii sub curâ & dispositione suâ regebat. Cui sociabatur summus Cancellarius, qui A secretis olim appellabatur.

ΠΡΩΤΟΚΑΝΟΝΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκανονάρχης. Primus præfectus Canonum. Vide, κανονάρχης.

ΠΡΩΤΟΚΑΡΑΒΟΣ.

Πρωτοκαράβος. Gubernator navis. Zonaras in Constantino Duca. πρῶτονόμος δὲ αὐτοῖς, μὴ εἶναι τὴν βασιλικὴν τριήρη ἐκείνην, καὶ τὴν ἐκείνου οὐκ ἐσφύς, ἔς πρωτοκαράβου ἡδημῶδες λέγει φωνή. Basilii in Naumachicis. ναύαρχος δὲ αὐτὸν ὀνομάζοιτο ὁ πρὸς ἡμῖν πρωτοκαράβος. Constantinus De Ad-

Mmm ij ministr.

ministr. Imp. Δὲ τῶν αὐδραίων αὐτῶν,
 ἔ τῶν ἐμπροσθεν τῆς θαλάσσης, ἐπύησαν
 αὐτὰς προσωκαράδας.

ΠΡΩΤΟΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκένταρχος. Primus centurio:
 id est, ipse centurio; quem primum
 vocabant, quia secundus erat vicarius,
 sive optio, quem ~~πρωτοκένταρχον~~ ^{πρωτοκένταρχον}
 appellabant. In Basilij Porphyro-
 gennetæ Novell. II. ἔ τῶν αὐτῶν
 τὰς σχολαρίους διωκτικὰς ἀνέμασαν. ἡμῶς δὲ
 λέγομεν καὶ τὰς διωκτικὰς, προστίθετε δὲ
 ἔ πρωτοκένταρχος.

ΠΡΩΤΟΚΛΕΦΘΗΣ.

Πρωτοκλέφτης. Primarius fur, qui diu
 furta exercuit. Glossæ Græcobarbaræ.
 δεξιόκλεπ. ὁ δεξιὸς κλέπτης. ἡ πα-
 λαὸς κλέπτης. ὁ δεξιόκλεπτης. ὁ πρωτο-
 κλέφτης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ.

Πρωτοκόλλον. Liber in quo acta à ta-
 bularijs perscribebantur. Basilic. Eclog.
 XXI. Ἐ μὴ εἰς ἄλλου χάριτι καὶ συμβό-
 λατοχάρῃς γεγράφειν συμβόλαιον, εἰ μὴ εἰς
 τὸν ἔχοντα προκειμένον τὸ λεγόμενον πρω-
 τοκόλλον. Iustinianus Novell. XLIV. εἰς
 ἑκάστον δὲ προκειμένον τὸ λεγόμενον πρω-
 τοκόλλον ἔχει. Et postea. πῶς δὲ πρὸς τὴν
 ποιότητα τῶν χαρίων ἡμῶν διωρισμένα, καὶ
 τῆς δότικῆς τῆς καλεσμένης πρωτοκόλλων,
 κρατῶν ὅτι τὸ εὐδαίμονος παύτης πόλεως
 μόνον βεβλόμενα.

ΠΡΩΤΟΚΟΜΗΣ.

Πρωτοκομής. Vide, κόμης.

ΠΡΩΤΟΚΟΤΡΩΡ.

Πρωτοκέρωρ. Cursorum præfectus.
 Landulphus Sagax in Phoca. Cum
 enim misisset Protocursorem, & interro-

garet eos, quo præcipiente hoc facerint, &c.
 De cursoribus autem dictum est in
 κύρωρ. Illic vide.

ΠΡΩΤΟΚΥΝΗΓΟΣ.

Πρωτοκυνηγός. Canum venaticorum
 præfectus, sicut avium πρωτοερακά-
 ρι. Quo autem numero Imperato-
 res Græci canes ahucrint, non propriè
 scimus, sed de Andronico Iuniore le-
 gimus, habuisse supra mille quadrin-
 gentos; & ministros, qui curarent,
 fere totidem. Accipimus ex loco
 Phranzæ, quem produxi in πρωτο-
 ερακάρι. Huius quoque munus erat,
 equum consensuro Imperatore sta-
 piam tenere; & vestes, quæ in ve-
 natione feræ alicuius sanguine resper-
 sæ erant, dono accipiebat. Codinus.
 ὁ πρωτοκυνηγός ἔχει μὲν ὑπερηλαίαν πῶ-
 τῶν ὅτι βασιλεὺς τὸν ἵππον ἀναβαίνειν-
 τῶν τῶν σκάλας κατὰ καὶ εἰ μὴ μόνος
 ἔ τῶν ὁ παρὼν εὐρίσκειται. ἄρχεται δὲ τῶν
 κυνηγῶν τῶν λεγομένων σκυλομάχων.
 εἰ δὲ πρὸς κυνηγῶν τῶν βασιλεὺς αἰ-
 μαχθῶν συμβῇ πρὸς τῶν ἱμαθίων αὐτῶν,
 λαμβάνει ἔ π καὶ εὐεργεσίαν. Itaque le-
 go apud Cantacuzenum, lib. I. cap. IV.
 De quâ impressione advocatus Conto-
 phem Mesochem præfectum venatorum
 principem consulti. Non dubitamus,
 quin, venatorum principem, in Græco
 textu fuerit, πρωτοκυνηγός. In Im-
 perio Occidentali πρωτοκυνηγοὶ erant
 quatuor, ιερακάρι. vnus. Hincma-
 rus epist. III. cap. XVI. Post eas vnde
 sacrum palatium per hos ministros dispo-
 nebatur: per Camerarium videlicet, &
 Comitum palatii, Senescalcum, Buticula-
 rium, Comitum stabuli, Mansionarium,
 Venatores principales quatuor, Falconarium
 vnus.

phytus in epistola ad Zygomalam. πρὸ πάλαι ὅτε χρυσόβαλλον καὶ σιγαλίαν καλλῶς διακορυφῶν καὶ περικυβέντε πρῶτοισι πατρίσι. ὁνομαζομένη πρῶτον. Balsamon ad Concil. I, Can. xv. ἐπεχίρησεν ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίου μετὰ χεῖρος αὐτοῦ φιλίας αὐτοῦ πατρίδων.

ΠΡΩΤΟΠΑΡΑΣΕΙΣ

Πρωτοπαπῆς, Protopapa, Primus Papa.
Metrophanes in epist. ad Dionysium
Patriarcham. οὗκ ἔστι ὅπως ἡς πρω-
τοπαπῆς, ἰωάννης καθολικός, ὁ λεγόμενος πρω-
τοπαπῆς, δούλος καὶ κακὸς Φερόμενος ἅ-
ντ' ἀληθῶν ἀνέστης τῷ σέῳ πατρι-
στάτῃ. Hic princeps erat tributa-

Πρωτομανδάτωρ. Protomandator. Pri-
mus mandatorum. Cedrenus. Ἐπὶ
τῆς δὲ τούτῳ πάλιν ἡ πρωτομανδάτωρ
πληρῶν ἀρχῶν.

lis ecclesiastici, & fecundas à Patriarchâ
tenebat. Codinus. ὁ πατριάρχης τῆς
ἀνατολῆς πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ φέ-
ροντι ἀποστολὴν ἐξ ἀρχιεπίσκο-
που. In coronatione Imperatoris legebat. primum
Evangelium: & in die Londonis Im-
peratore pauperes lectulo pelum con-

πρωτόμαστο. Primarius magister.
 Glossæ Græcobarbaræ. πρωτόμαστος τῆς
 παιδαγωγικῆς, ἤτοι παιδαγωγικὴ τέχνη. Idem
 πρωτόμαστος ἢ πρωτότος dicebatur. Nicetas
 in Balduino. πρωτόμαστος ἢ πρωτό-
 τῶν τῶν μηχανῶν πτερυφότης, ὁμοίως, ἢ
 τῆς πτερυγίας κινήσεως κίνησις.

Πρωτονοταριος. Primus notariorum.
Erant vero duo genera : hic palatinus,
ille ecclesiasticus. In palatio rursus
duo erant, ο πρωθιμας, & ο δευτερος.
De priore Leo Constitut. 111.
ο πρωτονοταριος εστι θημα της πολι-
κειας επι διοικήσεως αρχων. Posterioris
meminit Nicetas in Man. Comneno.
Ecclesiasticus autem primus erat ordi-
nis ecclesiastici totius post Exocata-
ceolos, & pittacia curabat. Codinus. ο
πρωτονοταριος ηντα τω εξακαταχοιλων, &
εις τα πτωκια.

secrabat, teste Codino. Erat vero in ecclesia pariter atque Imperatoris clero. Idem Codinus. ἔχει μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς πρῶτον πάντας εἰς τὸν κλῆρον αὐτῶν, ἔχει δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία. Et qui in Imperatoris clero, faciebat consecrationem in festo Epiphaniæ coram Imperatore, si nimirum Patriarcharum nemo ad manum esset. Vide Codinum pag. 129. Et ad hunc ipsum pertinebant itidem illæ actiones, quas initio commemoravi. Item cum Patriarcha creatus de manibus Imperatoris pedum accepisset, benedictionem pronuntiabat. Phranzes lib. III, cap. XIX. *Hoc modo de manibus Imperatoris*

Πρωτοπαπιδίκιον. Munus protopapæ:
 ὡς ἀποστολίκιον, ἀρχιεπικόν, & talia. Neo-

rus futurus Patriarcha pedum accipiebat,
sedente ea super solio regio, & tota pro-
cerum

cerum coronā nudatis capisibus circum-
stante, Magnus Protoparas palatij bene-
dictionem pronuntiabat. Observa quod
appellat, *Protoparam palatij*. Idem Ce-
drenus facit. *δορυκαλὸς ὁ πρωτοπαπῆς*
ἔ παλατίῳ μὲ τῶν πρώτων ξύλων περι-
σκήυασι προσκυνησάσας πάντας. Zonaras
Annal. III. καὶ ὁ πρωτοπαπῆς δὲ τῶν
βασιλείων συλειαῖος, ὃς ἐλέγχετο πρώτῳ
κῆρυξ τῆς φήμης τούτης γυνάδα, *ὅτι*
σωθὲν μὴ ἰδῆν μὴ ἐπ' αὐτῷ τῷ πρὸς
ἡμᾶς ἐξωμόπαν. Postea magni quo-
que cognomento ornatus est, vt li-
cet haurire ex loco Phranzae, quem
citavi.

ΠΡΩΤΟΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πρωτοπατρικιος. Primarius inter pa-
tricios. Malchus in Hist. Byzant. καὶ
πῶς ἡ ἀρχὴ τῶν ὀνόματι τῶν ρωμαίων, ὅτι κα-
θάρται τὸ πρωτοπατρικίον ἀποδοθῆναι ἐκεί-
λῳ. Marcellinus Comes in Chro-
nico. *Aspar primus patriciorum cum Ar-*
nabure & Patricio filijs spadonum enfi-
bui in palatio vulneratus interijt.

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ.

Πρωτοπρεσβύτερος. Primus presby-
terij. Photius in Paratitlo. καὶ δὲ πῶς
τὴν εὐσεβέσιον πρωτοπρεσβύτερον τῆς καὶ
εὐμῆς ἐκκλησίας, *Euchologium* πρῶτον
πρεσβύτερον appellat. ἐκείνῳ δὲ ἀπολύ-
σιν αὐτῶν οἱ ἀσκήτορες, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὴν
ἄνα πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος.

ΠΡΩΤΟΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Πρωτοπρόεδρος. Primarius præsul.
Musalon in Sancitis. *συνεδρίαζόντων*
συνκλητικῶν ἀρχόντων, καὶ πολιτικῶν δι-
καστῶν, ἰσάων τοῦ μεγάλου δρυγαρίου τῆς
βίβλης, γωργίου πρωτοπρεσβυτέρου, μαγ-
ρίτη, ἰωάννου πρωτοπρεσβυτέρου & σολομών-

τος, καὶ θεοφιλεστάτων μητροπολιτῶν ἰσα-
νῶν. Dicitur πρωτοπρόεδρος in Epigram-
mate, quod præfixum Eustratij Com-
ment. in lib. II. Analytic. Post.

εὐσεβέσιον πρῶτον καὶ δεῦτερον
νικηφόρου

ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΠΡΩΤΟ- ΣΕΒΑΣΤΙΑΡΙΟΝ.

Πρωτοσεβαστος. Prim-Augustus. Zo-
narus in Alexio Comneno. ἦσαν δὲ
αὐτοῖς καὶ ἑτέρω διπλῶ ἀδελφῶ νεώτερω
τῶ ἡλικίᾳ, ὡς τὸν μὲν πρωτοσεβαστον ἐπί-
μησον ἔμελλαν δομῆσαι τὸν ἀδριανόν, τὸν
νικηφόρον ἡ σεβαστον, καὶ ὁ δεύτερος δρυγαρίου.
Anna Comnena lib. III. καὶ ἐκείνο
δὲ καὶ πῶς πῶς καὶ ὁ πατριάρχης, καὶ
γαβρόρος ἐπ' ἀδελφῶ. ὁ βασιλεὺς, πρω-
τοσεβαστος καὶ πρωτοσεβαστάρης, μετὰ
πολλοὺς δὲ καὶ πρωτοπρεσβυτέρας ἀναδείκνυσι.
Hic ministerium nullum habuit sub
postremis Imperatoribus. Codinus.
ὁ πρωτοσεβαστος, ἡ δὲ μὲν ὑπερησίου
ἔχει. Id est, hononarium tantum titu-
lum habebat, neque ullo munere fun-
gebatur. Nam et tunc sub Ioanne ad-
huc Palzologo Man. F. viginti cir-
citer annis ante captam Constanti-
nopolim commemorat Phranzes lib.
II. cap. IX. *Mist Imperator lega-*
tos Protosbastum Nicolaum Chonia-
ten, & Francopolum Protostratorem, qui
hac ei remuniarent. Alexius Comne-
nus honorem hunc Venetorum quo-
que duci contulit. Anna de eo lib. VI.
καὶ αὐτὸν τὸν δεκά βετῆρας τῶ τῶν πρωτο-
σεβαστῶν ἀξιώματι μὲν φέρων ἐπίμησον.
Dignitate erat proximus magnò Lo-
gothetæ, vt apparet ex ordine, quo
recenset Codinus; & licet colligere
quoque

Ioannes Curopalates in Theophilo. *οὐδὲ αὐτὸν μιχαὴλ ὑπερώμωυ ὁ πατριάρχης ἡρόμανος πρῶτος πρῶτος τῶν φασί.* Itaque & Imperatore equum confensuro, freno eum prehensens, deducebat ad quartam aut quintam usque partem aulæ palatii. Codinus. *ἐπὶ δὲ ὁ βασιλεὺς μέγα τὸ ἵππον περὶ σελῶν, ὁ πρωτοστράτης δὲ τὴν χαλινὴν λαβὼν, σὺν τῶν ἵππων μέχρι τῆς πύλης ἢ πύλης τῆς ὁδοῦ παλάτης κυλῶν μέγας.* Immo ubique id faciebat. Et observo apud Nicetam in Alexio Comneno, lib. i. *ἐξὼν δὲ τῷ νεώ, καὶ μέγα τὸ ἵππον περὶ σελῶν, τὴν ὁδοῦ, ὁ μὲν ἵππον περὶ σελῶν, τὴν ὁδοῦ τῶν πρῶτος πρῶτος, ὅτι τὴν χαλινὴν ἔλκυσε.* Præterea absente magno Domestico gestabat Imperatoris spatham. Codinus. *ὁ πρωτοστράτης πρὸς μέγα δόμοις δὲ τὸν πρῶτον, φέρει τὴν τῷ βασιλεὺς ἀνάδω.* Sic venabulum item exeuntis venatum. Observo ecce apud Cedrenum. *κυνηγεσίας δὲ πρὸς ἡγομένης τῷ βασιλεὺς καὶ τῷ φιλοπαύτῳ, προεπρεῖν τὴν ὁ πρωτοστράτης ἱφίππου, ὁππότε μὲν ὁππότε τὸ βασιλικὸν βαρδάνιον.* Et dignitas hæc facie inter primarias. Zonaras Annal. iii. *καὶ τῶν πρῶτων καὶ πρωτοστράτης πρὸς αὐτῶν ἱμνησέν. ἢ δὲ ἀξία τῶν ὁππότε μὲν, καὶ τῶν οὐκ αὐτῶν τῷ βασιλεὺς.* Præficietur etiam urbibus. Cantacuzenus lib. ii. cap. xv. *Domesticus Calistatus Lascaris Byzantium ad Protostroterem præfectum super statu Imperatoris significando misit.* Iterum cap. xxvi. *Principio Protostroterem Synadecum Mesembriam pro præfecto misit.* Nec urbibus tantum, sed provinciis quoque, ut ex Gregore non uno loco

discimus. Vnde sub extremis Imperatoribus pro Præfide quoque, & Gubernatore provinciarum accipiebatur. Vides in Chronico Constantinop. *ἐν δὲ τῷ πολέμῳ, τὴν ἀποικίαν καὶ ὁ καὶ μὲν πρῶτος, ὁ πρωτοστράτης τῆς ἀνατολῆς.* Ergo Imperatoris quoque profapia eadem dignitate ornabatur. Et ecce tibi aliquem è Palæologis, apud Phranzem Chronici lib. i. cap. ix. *Manum comparat, cui cum ipse non adesset, Philæp Paleologum Protostroteris nomine primo insignitum præponit.* Iterum lib. ii. cap. vii. *Marcus Paleologus Lagrus, qui et postea Protostroter creatus est, tunc Protovestiarij dignitate fungebatur.* Et Magni quoque titulum accepit. Apud eundem Phranzem libro citato. cap. xviii. *Francopolus Protostroter, filius sororis Magni quondam Protostroteris Nicephori Melisseni, Constantinopolin venit.*

ΠΡΩΤΟΣΥΝΚΕΛΛΟΣ.

Πρωτοσύγκελλος. Protosyncellus. In Sancto Michaelis Patriarchæ, τῇ ἀποστολῇ ὑποχρῶν ὁ σφραγιστὴς τοῦ πρωτοσύγκελλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τῷ βασιλεὺς ἐκκλησίας πρῶτος. Codinus. *οἱ δὲ καὶ δεχόμενοι, καὶ πρωτοσύγκελλοι, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ γένος τῶν ὁππότε μὲν μεταστρέψαν.* Habuerunt præfidentem, & primarium præfidem. Ecce enim πρωτοσύνεδρον invenio apud Ioannem Curopalaten in Michaeli Parapinacio. *προσέλαβετο δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτῆς μητροπολίτην ἐκ τῶν κληρικών, ἀνέχον μὲν τὴν φωνήν, ἀναστρέφον δὲ καὶ ἀμφιδέξιν.* πρωτοσύνεδρον τὸ πρωτοσύγκελλον τὸν κατὰ γένος ἀνδρῶν πρὸς τοῖς ἀρχαῖς συμπληρώσαν.

Et

πᾶξιν καθίστων αὐτοὺς π. κ. τὰ μελωδήμα-
 τα, ἐνέργησαν δὲ ἐχρ. αὐτὸ π. τῷ π. κ. τ. ἐ. κ.
 καθολικαῖς παννυχίσιν ὡς ἐπαρξίας ποιῶν
 ἐν τῷ ἐκφωνεῖν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, ἢ τὸν
 παρόντα ἱερέα, τὸ εὐλόγησον δέσποτα. Signo
 quoque dato in quibusdam locis po-
 pulum ad ecclesiam convocabat. Hinc
 illud in verbis citatis. λαοσωάντης
 ὁμοίως, ὁ πρῶτος ἱνὼν λεγόμενος πρῶτος
 ψάλτης. Erat autem tantum in clero
 Imperatoris, & principem illic locum
 tenebat. Zonaras in Leone Armenio.
 ἡγρέαινε γὰρ τῶν αὐτῶν θεόδοτος, καὶ ὁ
 τῷ βασιλικῷ κειμένῳ κεκληρωμένων τῶν
 καὶ τῶν χορολόγις, ἢ χοροάρχης, ὃν πρῶ-
 τῶ ψάλλῃ παρέλαβε καλεῖν ἢ συνήθεια.
 Vbi loci fallitur insigniter viri docti,
 qui, τὸς τῷ βασιλικῷ κειμένῳ κεκληρω-
 μένους interpretantur, *cubicularios Impe-*
ratōis: debuerāt, *clerum Imp.* Codinus,
 ἐδὲ πρῶτος ψάλλῃ ἔχῃ ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ
 ὁμοίως, ὁ ἵ βασιλικὸς κληρ. καὶ ἀμ-
 φοτέρως. καὶ ὁ μὲν πρῶτος ψάλλῃ ὁ βασι-
 λικὸς ἐξάρχ. κληρ., ὁ δὲ γὰρ ὁμοίως
 ὁ δέσποτικῶς. Scito itaque discrimen.
 Qui in Imperatoris clero πρῶτος ψάλλ-
 ῃ, hic in Imperatricis & Ecclesiæ cle-
 ro, ὁμοίως τῶν ψαλτῶν, nominaba-
 tur. Atque hoc est quod dicere vult
 Episcopus Citri in verbis citatis, in qui-
 bus observa obiter dextrū & sinistrum
 chorum psaltarum. Auctor eius rei
 Flavianus Antiochiæ episcopus, qui
 ita divisit anno Constantij χχιιι. Ce-
 drenus. τῷ γὰρ ἐπὶ τῶν κωνσταντίνου Φλα-
 βιανὸς ὁ ἀποχρίας τὸς τῶν ψαλτῶν χο-
 ρὸς διελὼν, ἐκ ἀδοχῆς τῶν δέσποτικῶν
 ἐδίδαξε πρῶτος ἀδελφὸν μελωδῶν. Sunt
 qui Flaviano adjungant Diodorum.
 Vide ἀντίφωνα.

πρωτοψάλτης. Primus psaltarum,
 qui magno numero, & ad viginti quin-
 que redacti à Iustiniano. Verba eius
 hæc sunt Novel. 111. Θεωποιομεν μὴ πε-
 ραιτῶν μὲν ἐξήκοντα προσευτῶν καὶ τῶν
 ἀγιαγῶν μετὰ τὴν ἐκκλησίαν εἶναι,
 ἀναγνώσας δὲ ἑκάστῳ δέκα, καὶ ψάλλας
 εἴκοσι πέντε. Apud Latinos vocatur,
primicerius schola cantorum. Benno in
 Vita Hiltebrandi. Ioannes, *primice-
 rius schola cantorum*, cum omnibus suis.
 Codinus primū eum collocat in sep-
 timo quinario officiorum ecclesiasti-
 corum. Censebatur verò inter Lecto-
 res. Ioannes episcopus Citri in Resp.
 ἀναγνώσων δὲ ὁ φθίνια πῦλτα. ὁ δρομέ-
 σικⓄ ὁ δρεξῖς χορὸς, ὁ δρομέσικⓄ τῷ
 δεξιτέρῳ, λαοσωπῶν ὁμοίως, ὁ παρὰ τῶν
 λεγόμενⓄ πρωτοψάλτης. Minus eius,
 redigere in ordinem & numerum cā-
 tiones ac cantores : item in vniversali-
 bus vigilijs initium facere, dicendo ad
 antistitem vel sacerdotem præsentem,
 εὐλόγησον δέσποτα. Idem episcopus ali-
 bi in iisdem Resp. καὶ τὴν αὐτὴν δὲ λόγον
 καὶ τὴν ἐκκλησιαστικαῖς ὡς εἰσι δρομέσικους
 λέγουσι, εἴτ' ἂν δεχῶδὸς καὶ ὁπιστάτης τῶν
 μελωδῶν τε καὶ μελωδῶν. οἷα εἰς ρυθμὸν καὶ

Nnn ИТЕР-

ΠΕΡΙΝΙΣΤΗΡΟΔΟΥΡΟΝ.

Περινηρόλαρον. Calcarium lorum, sive corrigia. Codinus. πᾶσι δὲ τῶν περινηρολάρων αὐτῶν, οἷα ἔστι βασιλικά. πᾶσι δὲ περινηρόλαρα διβολία.

ΠΤΩΧΕΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Πτωχεύεισκειν. Mendicare. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ πτωχεύεισκειν. τὰ μηδὲν ἔχειν τὴν ἡμέραν.

ΠΤΩΧΙΚΑ.

πτωχικά. Reliquia redituum episcopaliū, quæ ut superflua mendicis distribuebantur. Balsamon ad Can. Apost. LIX. ὁ ἐπίσκοπος ὀφείλει μὲν τὴν ἀναγκαίαν αὐτῷ διαπάνω, καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἐκ τῶν κληρικῶν συνήθη οἰκονομίαν, πᾶσι περὶ τούτων ἐκ τῶν εισόδων τῆς ἐκκλησίας διαδίδοναι πρὸς πίνεσθαι. πτωχικά γὰρ καλεῖται. Et ibidem Zonaras. πᾶσι τῶν ἐκκλησιῶν πράγματ' ἢ γραφῇ πτωχικά ὀνομάζει, καὶ οἷα πᾶσι διαδίδονται τοῖς πτωχοῖς.

ΠΥΡΑΞΕΙΝ.

Πυράζειν. Corona pretiosa. πυράζειν. Perturbare. ἐνοχλεῖν.

ΠΥΡΑΜΙΣ.

Πυραμῖς. Pileus acuminatus Orientalium. Georgius Logotheta in Chronico. καὶ τὰ μὲν ἐρυθρὰ πέδιλα ἀπεβάλλετο, καὶ τὴν περὶ μάρμαρον πυραμίδα, εἰς ἡμῶν καὶ λίθου ὑπερκάθηται κόκκινον. ἃ βασιλικά σύμβολα. Iterum alio loco. ἐπιπύθεν ἐφουσιώθη τῶν βυζαντινῶν ἡμῶν, λείαν πύλινον ἐκ τῶν βυζαντινῶν ἐληφός. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ τῶν βασιλικῶν ὡς ἐκείνων τὰ καίριά περ. ἔστι πρὸς βασιλείας πυραμίδας αἰετῶν, ἢ φιάλας τῶν ἐπισκόπων.

ΠΥΡΩΝΕΙΝ.

Πυρώνειν. Vrare. Glossæ Græcobarbaræ. ἔπειθ' ἡλίον ἡμέραν. τὰ πυρώνειν εἰς τὸν ἡλίον.

ΠΥΡΟΣΤΑΤΗΣ.

Πυροστάτης. Ollā. Lebes. Schol. Sophoclis ad Aiaceum. χυτρώπας, ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὁ καὶ λάσπινον λέγειται. Et corrigendus est Demetrius Triclinius. τρέποδ' ἀμφίπυρον. ἦσαν χυτρώπας, τὸν κοινῶς πυροστάτην, ὁ καὶ λάσπινον λέγειται. Malè editur, ὁ καὶ λάσπινον λ. Eustathius ad Odyss. ρ'. ὅστις αὐτῷ, ὁ καὶ πυρὶς καλεῖται, ὃν δηλαδὴ πυροστάτην οἱ ἀρχιερεῖς λέγουσι.

ΠΥΣΚΑΛΙΖΕΙΝ.

Πυσκαλίζειν. sive, πωσκαλίζειν. Convocare. Glossæ Græcobarbaræ. μαζόνει. συγκροτεῖ. πωσκαλίζειν. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysochoros. τὸν μιδαρὸν ἔκκηκεν τῶν ἐκπασκαλίζειν.

ΠΩΛΑΡΙ.

Πωλάρει. Pro, πωλάρειον. Pullus equi. Equus. Cyrillus in Lexico. πῶλον, τὸ πωλάρει. ὁ ἵππος. Et mox iterum. πῶλον. πωλάρει. καὶ ἵππον.

ΠΩΜΑΡΙΝ.

Πωμάριον. Pro, πωμάριον. vt plurimalia. Pomarium. Anastasius Sinaita De Etymolog. πωμάριον, ῥωμαῖς ἐστὶν ἡ λέξις. πωμάριον γὰρ λέγουσι τὰ κηπία.

ΠΩΜΗΡΙΟΝ.

Πωμήριον. Poterium. Suidas. πωμήριον, τὸ πρὸς τείχεος ἐκτίσιμα. Dio lib. XLIII. ταῦτά τε ἐπίαι, καὶ νόμους ἀσφίρει, τό τε

τό π πωμήριον ὅππῃ πωλεῖον ἐπεξήραγε. Occurrit iterum apud eundem in Oratione funebri, quam Cæsari dicit Antonius.

PATAZION.

Ῥαζάζιον. Italicum, *Ragazzo*. Puer. Famulus. Scholiastes Euripidis ad Orestem. ὁ δὲ παῖς, κάλαμος λεπτός ἐν πῆς ἔλσει φυόμενος. Ἰνὲς δὲ φασὶ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ραζάζιον.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαϊδάριος. *Rhedarius*. Carrucarius. Auriga. Arethas ad Apocalips. cap. xviii. ραῖδη, ἀφ' ἧ καὶ τὸ ραϊδάριον πίττειται.

ΠΑΙΔΙΟΝ.

Ῥαϊδίον, five, ρεῖδιον, & ρεῖδα. *Rhedium*. *Rheda*. Glossæ Græcolatinæ. ραϊδίον. *Rheda*. Suidas. ραϊδίον, τὸ φορεῖον. ραϊδίων, ἄρμάτων. Et iterum alibi. ρηδίων, καρῶν, ραδίων. Corrige ραϊδίων. Ioannes Theologus Apocalips. cap. xviii. καὶ κτῶν, καὶ πρῶτων, καὶ ἰππῶν, καὶ ρεῖδων. Arethas in illum locum. ἰππῶν δὲ, καὶ πῆς διὰ τέτων ὀχήμασι, ἀ ἡ πικλαιὰ μὲν φωνὴ ἀγάρης. ἡ δὲ τῶν ἐλλύων δημοσίους ἰπποδάμους, ἡ τῶν ῥωμάων ραῖδη, ἀφ' ἧ καὶ τὸ ραϊδάριον πίττειται.

ΠΑΙΚΕΝΤΑΤΟΝ.

Ῥαϊκεντάτον, & ρεῖκεντάτον. *Recensitum*. Apud Alexandrum Trallianum lib. ix.

ΠΑΙΚΤΩΡ.

Ῥαῖκτωρ. *Rector*. Suidas. ραῖκτωρ, ραῖκτωρος. ἔδ' ἄξιόματος. Cedrenus. ἰωαννῶν ἰνὰ ἀγύρτιν, & μηδεὶς ἄξιον λόγου, λατρεῖς τῶν ἐπ' αὐτῶν, ραῖκτωρ π.

πήκεν. Constantinus De Administr. Imp. δι' ὑπομνήσεως ἑ κληρικῶν ἰωαννῶν & κτ' συγχώρησιν θεῶν ραῖκλωρος γεγονότες.

ΠΑΙΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαίφερενδάριον, five, ρεῖφερενδάριος. *Referendarium*. Inter ecclesiastica officia erat. Iustinianus Novell. vi. διὰ τῶν καλεμένων ραίφερενδάρων τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Munus eius tradit Codinus. ὁ ραίφερενδάριον, εἰς τὸ δόξασθαι εἰς τὸν βασιλεῖα, & εἰς μέγαν ἄρχοντα. Corrigendus est Suidas. ραίφερενδάριον, ἀξίωμα ραῖμικόν, ἡγοῦν ὁ ἀναφορεῖς. Malè hodiè editur, ραίφερενδάριον. Etiam Codinus pag. 197. αὐτῆς τὸν πατριάρχῳ ὁ βασιλεὺς παρπαγορεύσας, δόξασθαι ὅπως εἴπμεν μανδύας. ἐπαίρειν δὲ αὐτὸν συνήθης τὸν τῆς ἐκκλησίας ραίφερενδάριον. Nam illic quoque ραίφερενδάριον editur. In Synodo Florentinâ. ἀνέστη ὁ ρεφερενδάριον & πατριάρχης ἀλέξανδρος π, & ἡρξασθαι λέγειν. Primitus sextus erat in ordine ecclesiasticorum axiomaticorum post Exocatacoelos, de quibus supra suo loco diximus. Ioannes episcopus Citri ostendit in Resp. κτ' τὰς ἐξωκατακόιλας δὲ πρῶτος ἐστὶν ὁ πρωτοεὐαγγελιστὴς. δεύτερος, ὁ ὑπομνηματογράφος. τρίτος, ὁ λογοθέτης, τέταρτος, ὁ καυρησίσιος. πέμπτος, ὁ ἱερομνήμων. ἕκτος, ὁ ραίφερενδάριος. Postea immutatus ordo est, & quartus fuit, ut ὁ λογοθέτης secundus, ὁ καυρησίσιος tertius, ὁ ὑπομνηματογράφος quintus, ὁ ἱερομνήμων sextus. Videmus ex recensione Codini, quæ exstat pag. 5. Nec in ecclesiâ quidem duntaxat hoc officium erat, sed & in palatio, magnâ itidem cum dignitate: siquidem inter Spectabiles

Nun ij habet.

habebantur. Basilic. Eclog. II. ἄγρα-
φοι κίλδον, ἢ καλῶσι, ἐν ταύτῃ τῇ
βασιλίδι πάλαι παρὰ τῶν περιλέξιων
ἡμῶν εἰσφέρειν δαρίων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀγ-
τυπῶν. Vide etiam Iustiniani No-
vell. CXIII. Erant verò plures, adeo-
que sub Iustiniano quatuordecim nu-
merabātur, qui compescuit, venitque
novos suffici, donec ad octauum us-
que demortui essent, cumque nume-
rum ratum habens excedi in poste-
rum prohibuit. Verba eius inter cæ-
tera hæc sunt Novell. XI. μένιν μὲν αὐ-
τὸς (τὸς ποταρεσκαίδεκα) θεωρίζομεν
καθότι ἐστὶ γῆμα, μηδένα δὲ προσθῆναι
παιδιάσις ἕως αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν
παιδῶν μέτρον, αὐτὸς διωκῶς ἐκ τῶν
καθ' ἑαυτὸν. Sed non obtinuit, & iterum
excesserunt, donec Heraclius corrige-
ret, qui ad duodecim redegit. Ex eius
Constitutione hæc verba sunt. ταῦτα
δὲ φάναι, τὸς μὲν θεοφιλεῖς αὐτῶν
δεδωκέντων παλαιῶν, καγκελαρίους δὲ ἐκ
δωδεκά, ἐκ δὲ δέκα, εἰσφέρειν
δαρίους δὲ ἐκ δώδεκα.

PAMMATON.

ῥάμμαλον. Pro, ῥάμμα. Glossæ Gre-
cobarbaræ. ἀγαθὸς. δέσμη ῥάμματων.
διμμάς ἔραμμάς, ἢ ἔσημον.

PAOTSION.

ῥάσιον. Talea. Chronicon Con-
stantinop. οἱ γὰρ ἀγαθῶν ἦσαν ἀγράμμα-
τοι, ἢ ἀμαθεῖς πολλὰ, ὥστε καὶ πονηροὶ ἦσαν
ἐκ τῶν ποιῶντες ἀγὰρ ξύλων ἡρώδην, ὡς
ἐπὶ, ὡς λέγει, φαίνονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ,
ὅτι οἱ ἡγεταὶ αὐτῶν. λέγουσι δὲ τὰ ξύλα
ταῦτα, ἅπερ ἡρώδην, ἢ ἀπὸ δέσμη μνηστῆ-
ρων ἢ λογαριασμοῦ (ὡς ἢ νῦν οἱ δέστο-
ποιοὶ αὐτῶν χερῶν) ἢ ἄλλοι ἀγαθῶν ῥά-
σια, ἢ τοὶ λογιαστῆρες.

PAPHANON.

ῥάπανον. Raphanus. Corona pretiosa.
ῥάπανον. Raphanus. ῥάφανος.

PAPHATION.

ῥάπαιον, sive ῥάπαιον. Vox nondum
mihi intellecta, neq; alibi adhuc lecta.
Constantinus De Administr. Imp. τὸ
κάστρον τὸ δεξιαντὶν ὁχυρὸν ἐστὶ πάντων, ἐχ-
εῖ δὲ ῥάπαιον μέγα ὡς χωρόπαιον.

PAPH.

ῥάπη. Palea. Exstat in Turcogra-
ciâ Crusij.

PASA.

ῥάσα. Rasa. Italicum. Rasu. Vestis
genus. Nicetas in Man. Comneno,
lib. VII. τὸ μοναδικὸν γῆμα ἦτοσε, καὶ οἱ
ἐπὶ αὐτὸν ὄντες πρὸς μοναχῶν ῥάσαι
περιδύσκει μὲν αὐτὸν, ἢ ἀπεκλύσκει τὰ μα-
λακά καὶ δερματὰ ἀμφί. Constantinus
in Tactis. τὰ δὲ ἡμέτερα τῶν στρατιῶν,
καὶ πᾶσι ἄλλα ἵνα ὦσι, καὶ πᾶσι, καὶ πᾶσι
ἄλλα ἵνα, πρὸς τὴν ἑαυτῶν πλάττειν, ἢ αὐτῶν
πρόσθεν ἐν τῷ καθάλλικῳ. Eucholo-
gium. ἀκαταστάσια γινόμενα ἐκ τῶν φορέων
τινὰ ῥάσων μόνον, ἢ καὶ καμινάριον.

PASAPHOREIN.

ῥάσιφορεῖν. Rasagefare. Nicetas in
Isaacio Angelo, lib. III. ἢ ῥάσιφορῶν
δὲ ἡς, ἐκ καμινῶν ἔλκων τὸ γῆμα, τὴν
αὐτῶν τοῖς ἐρημένους βαδίσαι, ἢ ἐκ τῶν πα-
ρα γῆμα συχεθῆς, ἀπεστῆναι τῷ φωτὶ.
Et in Euchologio ἀκαταστάσια exstat, ἡς
τὸν ἀρχάριον ῥάσιφορεῖν.

PATIIONALIOS.

ῥάτιονάλιος. Rationalis. Rationum
præfectus. Glossæ Basilic. ῥάτιονάλιος, οἱ
ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῇ βασιλικῇ πραγμάτων
προϊστάμενοι.

PATTEIN

P A T T E I N.

Ῥάττην. Pro, ῥάττην. Glossæ Græco-barbaræ. ἀπέστια. ἡ γυνὴ ὅπου ῥάττηται, ἢ ῥάττη.

P A T Δ H.

Ῥάυδῃ. Pro, ῥάυδῃ. Corona pretiosa. ῥάυδῃ. *Baculus*. ῥάυδῃ.

P A Φ T H. P A Φ T H Σ.

Ῥάφτη. Pro, ῥάττην. Corona pretiosa. ῥάφτη. *Sarcire*. ῥάττην. Sic ῥάφτης, pro, ῥάττης. Eadem Corona. ῥάφτης. *Suitor*. ῥάττης.

P A X H.

Ῥάχη. Dorsum. Corona pretiosa. ῥάχη. *Dorsum*. μετὰ φρενον.

P E B E Σ T I Z E I N.

Ῥεβεσιζεν. *Revestire*. Induere. Anonymus De bello sacro.

ἀράνει πὲν χερσὶν τε μὲν αὐτὸν πὲν ῥεβεσιζεν.

Iterum alibi.

καὶ ὁ ῥήγας ἐρεβεσιζεν ἐκείνῳ τῷ ζαμπάῳ

ὡς κληρονόμος. Φυσικὸς σὺλον τὸ πρυγυκάπιν.

P E B H Θ I A.

Ῥεβήθια. Cicer. Detortum est ex, ἐρεβήθης. Maximus in epistolâ ad Zygomaliam. τὰ ῥεβήθια ἔλαβον δὸτ' ἔν τ' ἀπακύρμον νικηλάαν τὸ σκαλομπελῶν, τὸ λογοθήτιον. Demetrius Zenus in Battachomyomachia.

χλορῶν ῥεβήθων ἔχασιν φλεβες εἰς τὰ κεφάλαια.

P E T E N Δ A P I O Σ.

Ῥετρυδάριος. *Regendarius*. Glossæ

Basilic. ῥετρυδάριοι, οἱ πὲν ἐρημόσιον δρέμον ἐξυνοῦντες.

P E T E Σ T A.

Ῥετςτα. *Regesta*. Glossæ Basilic. κλέων, καὶ ῥετςτα, τὴν ἀπογραφὴν τῶν δέχαίων.

P E T E Ω N.

Ῥετῶν. *Regio*. Apud Suidam invenio vocem solitariam, ῥετῶν. Achilles cap. CLII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἵππας ἐσθλὸς εἰς ὅσον, ἢ ἀγρόν, ἢ ῥετῶνα, ἀγρόεις ἐκ ἀχάλινος, ἐλδοῖα) ἐκείνους ἐξυφασίης μέγιστος, ἀναλόγως ἔπινυ. Basilamton De Chartoph. & Protecd. ῥετῶν. τῆς βασιλευσσης πόλεως ἢ περὶ αὐτῆς ἐστὶ. Cedrenus. πύμψας καθ' ἑκάστον ῥετῶνα τὴν αὐτῶν φωνὴν ἀνέκρουζον.

P E T E Ω N A P I O Σ.

Ῥετῶνάριος. *Regionarius*. Hesychius. ῥετῶνάριος. γλῆνιάρης.

P E T E Ω N A P X H Σ.

Ῥετῶνάρχης. *Regionis praefectus*, idem qui ῥετῶνάρης, quem rectè γλῆνιάρχον interpretatur Hesychius. Codinus in Orig. Constantinop. τῇ ε' τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς ἐχάρδιον οἱ ῥετῶνάρχαι ἐν τῷ αὐγουστῶν. Rescribo. τῇ ιε'. Suidas mihi auctor est in αὐγαστος, apud quem ita legitur. αὐγουστῶν ἐκλήθη, διότι τῇ ιε' τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ ῥετῶνάρχαι καὶ σθεασαφῆσαι ἐχάρδιον ἐν τῷ αὐγουστῶν.

P E Δ A.

Ῥέδα. *Rheda*. Glossæ Basilic. ῥέδα. ἄρμα. καρῆχα.

P E Δ H M H T O P I A.

Ῥέδημητρία. *Redimitoria*. Glossæ Basilic. ῥέδημητρία. κόσμησις.

Nnn iij P E A I O N.

PEAION.

ῥεδιον. *Rhedium*. Cassianus de Reg. Canob. Agypt. τριβύνοι ἕως δύο μῦ πληκόμενα εισεληλύθαι, ῥεδιον ἔχοντες ἐλόχαλκον, καὶ χρυσοχαλίνε παγας. Scribitur etiam *ῥαίδιον*. Vide supra.

PEKATTON.

ῥεκαυτον. *Recantum*. Acceptilationis species. Iustinianus Novell. cxxx. πάλαι ἐξ ἑδῆς ῥεκαυτα γίνεσθαι πρὸς τῶν ὀφειόντων πῖς ὑποπλήσειν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν δαπανωμένων, κινδυνώ τῶν σὺν αὐτοῖς ὄντων ἐξάρχων, &c. Itaque corrigendus est Suidas. ῥεκαυτον, πρὸς ῥωμαιοῖς δόχῃς ἂν. Hodie editur, ῥεκαυγον. Item Glossæ Basilic. ῥεκαυτον, δόχῃς ἂν. Hodie est, ῥεκαυδον. Corippus *Cantum* dixit, lib. ii.

Tunc posita ratione palam, populoq; vidente,

Debita persolvit genitoris, cantarecepit,

PEKOTHEPATOP.

ῥεκουπεράτωρ. *Recuperator*. Glossæ Basilicorum. ῥεκουπεράτορες, ἐξισωπὴ ἀνάληψιν δι' ἐαυτῶν ποιῶμενοι.

PEKOMENTAZ.

ῥεκουμενιάς. *Recommēdatus*. ut vulgò loquuntur. *Commendatus*. Sbirus in epist. ad Zygonalam. καὶ πρὸς ἀκαλῶμεν πλὴν ἀφεντία σε γὰρ εἶναι ῥεκουμενιάται σε.

PELITIOSON.

ῥελιγίοςον. *Religiosum*. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. ii. cap. i. ἅγια ἐνταῦθα μὴ πὶ ἰδιωτικὰ ἅγια εἶπης, ἀλλὰ πὶ μνημεῖα, πὶ καὶ ῥελιγίοςτα λεγόμενα.

PEMATIAPHES.

ῥεμαπάρης. Anonymus De bello sacro.

ἀδενίας ἤχεν φοβερίῳ ἦτον καὶ ῥεμαπάρης.

PEMESION.

ῥεμεσιῶν. *Remissio*. Glossæ Basilic. ῥεμεσιῶν. ἄφαισις. συγχώρησις.

PEMPELOS.

ῥεμπέλος. *Rebellis*. Corona pretiosa. ῥεμπέλος. *Rebellis*. δόξα, ἡλικός.

PEMPITOS.

ῥεμπιτὸς. *Erro*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλάος. ῥεμπιτὸς. πλανημίν. τοφλὸς. μάλα.

PENTENA.

ῥέντηνα. *Teli genus*. Anonymus De nuptijs Thesei.

εὖ ἕνα χίρη βάπτει σῆμα μ' ἀγώνισμα,
καὶς ἑπὶ τὸν ῥέντηνα βασιμὲν πὶ δόξα.

PENTEZ.

ῥέντις. *Reditus*. Gallicum. *Rentes*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλοι ῥέντις. ἔπειροι. ὡς ἄδεις.

PEHANION. PEHANIS.

ῥεπάνιον. Sive, ῥεπανίς. Pro, ῥαφανίς. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. ii. cap. xvi. ῥεπάνις. Exstat quoque apud Myrepsum, lib. De Drosatis, cap. xlv. Glossæ Græcobarbaræ. ῥαφανίδες. ῥεπανίδες. Apud Alexandrum Trallianum lib. vii, cap. xx, ῥεφανίον scribitur.

PEPE.

ΡΕΠΕΤΙΤΕΤΕΙΝ.

Ρεπειτ[ι]δεν. *Repetere*. Iureconsultis. Græcis v[er]itatissimum est.

ΡΕΠΑΙΚΑΤΙΩΝ.

Ρεπαικατίων. *Replicatio*. Glossæ Basilicorum. ρεπαικατίων. αία πλοκή. αία λυσος.

ΡΕΠΟΤΑΙΑΤΕΤΕΙΝ.

Ρεπυδα[ι]δεν. *Repudiare*. Glossæ Basilicorum. ρεπυδα[ι]δεν. ι. παχωρε. αφισα. Iureconsulti Græci passim vtuntur.

ΡΕΠΟΤΑΙΟΝ.

Ρεπύδιον. *Repudium*. Iustinus Martyr Apolog. i. τ' λεγόμενον παρ' ἡμῶν ρεπύδιον ὅπου ἔχωρεται. Quem locum citat etiam Eusebius Hist. Eccles. lib. iv. cap. xvi. Iustinianus Novell. xxi. Ὁλόγως ἡ γυνὴ τὸ ρεπύδιον σείλει. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. ix. cap. xxv. εὐλόγως ὁ ἀνὴρ, εὐρίσκων τὴν αὐτῆς γαμετὴν, ρεπυδίω λύει τὴν γαμὸν. Glossæ Basilic. ρεπύδιον. Διαζύγιον. χωρισμός γαμῶν Διαπληκίων.

ΡΕΤΖΗΝΗ.

Ρετζλήν. *Resina*. Corona pretiosa. ρετζλήν. *Resina*. ἐρήτινη. Anonymus De nuptijs Thesci.

ἡ μὲν τὰ πρὸ ἐρήτιας πῶσα μετ' οὐπένη, καὶ ἀσπίς τοσούτος τὴν ἐκλήσας σμικρὰ μετ' ὅτι ρετζλήν.

ΡΕΟΥΘΟΡΙΑ.

Ρεουθόρια. *Res uxoria*. Glossæ Basilicorum. ρεουθόρια, ἀγωγή παρ' τῶν τῆς γυναίκος παραγμάτων. Item. ρεουθόρια, ἡ μὲν αἰδώς ἐς γυναίκας ἀλλήλοκληρονομία. Apud Suidam scribitur, ρεουθόρια. Corrige.

ΡΕΦΑΝΙΟΝ.

Ρεφάνιον. Vide ρεφάνιον.

ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ρεφερενδάρ[ι]ος. Vide ρεφερενδάρ[ι]ος.

ΡΕΦΟΤΤΙΟΝ.

Ρεφύγιον. *Refugium*. Apud Hesychiū est, ρεφύγια, ρεμπία.

ΡΗΓΑΣ.

Ρήγας. *Rex*. Sic δὲ λέγεται. *Dux*. Et talia. Synodus Florentina. ἐζητή τὸν πᾶπαν ὁ βασιλεὺς αὐτοδον οἰκουμένην ὑμῶν καὶ μόνον τῶν Ἰπσοπέων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐρηγῶν, καὶ τῶν δὲ λέγεται. Bessarion in epist. quæ exstat apud Phranzem. lib. iii. cap. xxvii. καὶ μηδὲν τὸ ἔχουσιν ἐν προπύλῳ ὅτι μεγάλοι ἐρηγῶν καὶ βασιλεὺς τ' αὐτοῖσι.

ΡΗΓΑΤΟΝ.

Ρηγάτον. *Regnū*. Vt δὲ λέγεται, περιγπάτον, & talia. Synodus Florentina. εἰς ὅλας τὰς τ' παρ' ἡμῶν, καὶ εἰς ὅλα τὰ ρηγάτα τ' χριστιανῶν ὅπως ἐλθῶσι πάντες. Constantinus De Administr. Imp. ἐτ[ι] καὶ ἐν ὁ καὶ ἐν ὁ μόνον ἐκείνῳ πάντων τῶν ἐρηγῶν. Iterum. καὶ τ' ἐν ἐκείνῳ ὅλον τὸ ρηγάτον ὁ ῥοδούλφ[ος].

ΡΗΓΕΑ.

Ρήγια. Vestes purpuræ tinctæ. Hesychius. ρήγια, παλὴν βασιλῆα ὑπορώμενων. βεβαμμένα ἱμάτια. ἐρηγῆς γὰρ οἱ βασιλεῖς. Apud Manuelem Palæologum legitur. ἐπ[ὶ] αὐτῶν ἐν ὑφαστῶ περὶ ἑσθροματὶ ρηγικῶ. In Lexico Sicphani perperam est, ἐρηγία, βασιλῆα ἱμάτια. Corrige. Sed Romanis Hesychius assignat, itaque inquiramus. An igitur, ἐρηγία, est *Raga*? Cod. Theod. lib. x. l. v. Tit. x. l. 3. *Intra urbem Romanam nemo raga vel exansis utatur.*

At

At profecto error est; nam *Raga*, sive *Raca*, est *Bracca*: quemadmodum *ράκη* & *βράκη* dicunt Græci: estque in l. 2. eiusdem Tituli. *Vsum tzangarum adq. bracharum intra urbem venerabilem nemini licet portare.* Viden? *rage* illic sunt, quæ hîc *bracha*. Apud Suidam mentio nulla Romanorum, simpliciter enim dicit. *ρήγες, οἱ βαφῆς, καὶ ρήγες, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.* Iterum. *ρήγες, τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.* Atque pura puta Græca dictio est. Etymologici Auctor. *ρήγες, τὸ πορφύρεον πενθόλαιον. ῥέζω γὰρ, τὸ βάψαι, καὶ οὖν μαυρίσσει.* ὅτι δὲ *ρήγες* ἔλαγον τὰς βαφῆς, ἔρξος τὸ βάμμα, αἰφίς ἀνακρίων πιεῖ, ἀλιπόφυρον ῥήγος. Ἐπεὶ δὲ ἰδύκω, πικίλα ῥέγματα. Quid igitur censebimus? Nihil aliud, quàm esse hanc explicationem ab alio aliquo, qui augere doctissimum illud & præstantissimum Hesychij Lexicon voluit. Nam esse in eo libro non pauca, quæ auctorem mentiuntur, nobis constat: quemadmodum & in collectaneis Suidæ. Certè Hesychius in huius vocis explicatione nunquam Romanos in partem vocasset, quippe maior fuit viri eruditio. Tamen estne quicquam, quo tueri hoc commentum, quicumque tandem eius auctor sit, possimus? Cogitemus. Fortassis in animo habuit speciem trabæ, quæ *Regia* dicebatur, ad discrimen *Trossula*, & *Quirinalis*. In Isidori quoq. Glossis est. *Limbus clavius in veste regia.* Vel hinc, vel ex simili aliquo loco, ille sciolus errandi ansam arripuerit. Veniendus erat hic locus Hesychij nō Hesychij, & ille alter ē Codice Theodosiano illustrandus per occasionem.

ΡΗΓΕΝΑ.

Ρήγνα. sive, *ρήγνα.* *Regina.* Anonymus De bello sacro.

ῥοῦπον γὰρ ὁδήγῶσιν, ἀπὴλθεν εἰς τὴν Φράντζαν,
ἦν ῥεπ ρήγαν 50 παρὴς, τὴν ρήγαν οὐμῶς.

Alius De nuptijs Thesei.

εἶπεν τὸ πῶς ἐν ἀδελφῇ, κυραὶ γὰρ τῆς ρήγνας ἐμίλια λέγεται τότομα. -----

ΡΗΓΛΑ.

Ρήγλα, sive, *ῥήγλα.* *Regula.* Hesychius. *ῥήγλα, σίδηρα ὡς ῥάβδοι.* Moschopulus. *στυπάλη. ἡ δασυμάκτρα, ἣν οἱ κρινοὶ ῥήγλαν λέγουσι.* Arithmetica Adespota. *ἡ ῥήγλα ὁφέλει εἶναι τρογυλὴ χειρομένη καὶ πύξιν.* Iterum. *ῥοσάλις καμπύνη, ἔξ θαλασσίᾳ, τῆς ῥήγλας.* VVarnefridus De Gest. Lango. bard. lib. III. cap. IV. *Multos in itinere negotiatione deciperunt, venundantes regulas æris, quæ ita nescio quomodo erant colorate, ut auri probati atq. examinati speciem præberent.*

ΡΗΖΗΚΑΡΗΣ.

Ρήζηκάρης. Vide ῥίζικον

ΡΗΜΑΖΕΙΝ.

Ρημάζειν. Pro, *ῖρημῶν.* Vastare. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐκεῖ πρὸνόντας ἔβλεπε ἐκείνο τὸ βασιλεὺς ἀπειγὺς καλοικήμενος ἐλότης ρήμασμένο.

Iterum alibi:

κέκτῃς πολέμους τὰς κακὰς ἐλότης ρήμασμένους.

ΡΗΞ.

Ρήξ. Minus erat quam *βασιλεύς*, & per

per contemptum à Constantinopolitanis dicebatur. Luitprandus in Legat. Ipse enim vos non Imperatorem, id est βασιλέα, sua lingua; sed ob indignationem ῥῆα, id est, Regem nostrā vocabatur. Euagrius Hist. Eccles. lib. i. cap. xvi. μὲθ' ἐν ἰδοακμῷ καὶ ῥωμαίων ὀλίγων εἰς τὴν παύμαλα, τῆς μὲν βασιλείας περιτομίας ἰαυτὸν ἀφελόν, ῥῆα δὲ περιτομῶν. Helmoldus Chron. Slau. lib. ii. cap. xv. Est enim quaedam detestabilis consuetudo regi Gracorum, qui etiam propter natiuitatis fastum diuinitatem suam IMPERATOREM se nominat. Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano ii. Graecis non esse in Synodo de laude Imperatoris, sed de solius Dei tractandum alii sonè respondentibus, nomenque Imperiale nostro Caesari penitus inuidentibus. Per Imperiale nomen intelligit vocabulum hoc βασιλείας. Itaque ῥῆζ tantum dicebatur, & Imperator Occidentalis, & quivis alius rex, nomine communi, excepto solo Bulgaro, qui pariter atque Constantinopolitanus βασιλεὺς indigetabatur, ut supra docemus in βασιλεὺς. Nicetas in Man. Comneno lib. i. ὡς ἐκ τῶν ὧτων ἀναρτῆται, καὶ κτ' τὰς ἀμφοτέρων Διάκτους, τὸν ὑψηλότερον ῥῆα, καὶ σέσωκεν πρὸ λαμβάνειν. Et lib. vii. vbi De Frederico Imperatore loquitur. Ἰβλιώτης ἐν πολλὰς κτ' πρὸ ῥηγὸς ἀλαμανίας τῷ Φρδερίχῳ αὐθῶωωωω. Codinus δὲ μὲν λογιῆς Διάκτου τὰ πρὸ τῆ βασιλείας διατελλόμενα περιτομῶν ἐχρυσόβυλλα πρὸς τὴν ῥῆας, σελτάνους, καὶ παύμαλα. Suidas. ῥῆζ, ῥῆας, ὁ τῶν Φράγων ἀρχηγός. Constantinus Manasses in Annal.

καὶ παύμαλα δαπνὺς προσφύλα τῶν καρχήλων.

ὡ δὲ τῶν Φράγων Φύλαρχος ὁ καρχήλος ἐκείνῳ.

ῥῆας τὰς σφῶν κατάρχωντας οἶδας Φράγχοι λέγαν.

Guitmondus De Verit. Eucharistiae, lib. i. Lege epistolam Leodiensis episcopi contra Berengarium ad Henricum Francorum regem. Siciliæ princeps hoc nomen hereditarium accepit à Constantino Magno, ut testis est Gregoras lib. vii.

P H T A I A N.

ῤήτλιαν. Germanicum, Ritten. Agitare. Concutere. Propriè de menfuris. Epiphanius de Pond. & Mens. πλῆζας δὲ τὸ μέτρον, καὶ ῤήτλιαζας, ὁμολογεῖ ὅτι πτωχὴρα καί.

P H T O P.

ῤήτωρ. Qui Scripturas instar Oratoris ecclesiastici interpretabatur. Codinus De Offic. ὁ ῤήτωρ, εἰς τὴν ἐρμηνεύειν τὰς γραφὰς. Et de Orig. Constantinop. καὶ ὁ ὁπιστολογράφος καὶ κανωνικὸς, ἐλευσὶς πλάκων, ὁ φιλόσοφος, καὶ πρῶτος ὁ ῤήτωρ. Nicetas in Man. Comnenio, lib. vii. ὁ τῆς ἱεροσολωνίας μεγάλης πρὸ ῤήτωρ ἱερόν κοσμοῦν, ὃν εὐαγγελικὸν ἀναβάναν ἐκρίβανται. Ioannes Coreses in Epist. ad Metrophanem. περιτρήσω μοι καὶ ἱερόδοτος ὁ ῤήτωρ, καὶ ἀπαίτας οἱ τῆς οἰκίας ἀναγκασίῃ οἰκίῃ. Polybius episcopus De vitā Epiphaniij. ὡ δὲ σὺς κληρικὸς ἀπὸ ῤήτλων, ῤῥνομα φίλων, ἀντὶ ὅσους. Erant autem plures, primasque inter hos tenebat ὁ μαῖς ὡς ῤήτλων. Meminit huius Demetrius Chomatenus in Resp. πρὸ

O o o

κτ'

*α' Φλῶρον ἀγκύρας ὄντ' τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μαῖσορ τῶν ρήτρων ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν λυκίων μυρίων ψηφιδίων. Et hunc ipsum intelligit Codinus in istis verbis. Ἐκαλεῖ κατ' ὄνομα, τὸν πρῶτοψάλτην, τὸν διομείσιον, τὸν λαμπυδάριον, καὶ τὸν μαῖσορα. Item in istis. ὁ μὲν τοι πρῶτοψάλτης, καὶ διομείσιος λδοκὰ. ὁ λαμπυδάριος δὲ κεραίων τ' χρυσῶν διδάμπυλον, ὁ μαῖσωρ, καὶ πάντες οἱ ψάλται πορφυρεῖ. Ita verò simpliciter illum appellat, quia alius nemo in toto ordine ecclesiastico ὁ μαῖσορ τὸν ὄνομα habebat. Et hic quoque μέγας ρήτωρ appellabatur. Itaque Hermodori Lestarchi Epistola quædam inscribitur, ἰωάννη τῷ μεγάλῳ ρήτῳ.

ΡΙΒΓΕΙΝ.

Ρῖβγαν. Pro, ρῖβαν. Iacere. Glossæ Græcobarbaræ. κρατεῖ ἀπάνω, καὶ δὲν ρῖβει ἢ ρῖβῃ κάτω. Inde compositum, διπερίβγαν. In iisdem Glossis. ρῖβω. διπερίβω. διπερίβγω.

ΡΙΓΛΑ. ΡΙΓΛΟΥΝ.

Ρῖγλα. Regula. Vide ρῖγλα, Hinc ρῖγλῶν. Regulâ, sive hostorio mensuram impletam æquare. Chronicon Constantinop. ὁρμάθη δὲ τ' μόδιον κύμβαλον πεπρασκέδξ. ἐς δὲ τῶν ἐμπόρων πεπρασκέδξιν ὅτιον ρῖγλωτὸν μόδιον. Ita corrigendum censeo. Hodie est in MS^{co}. ρῖγλον τὸν μόδιον.

ΡΙΖΙΚΟΝ. ΡΙΖΙΚΑΙΟ Σ. ΡΙΖΙ-
ΚΑΡΗΣ.

Ρῖζιον, sive, ρῖζιον. Fortuna. Periculum. Italicum, *Risico*. Glossæ Græcobarbaræ. αἶσα. μοῖρα. τύχη, ρῖζιον. Anonymus De bello sacro.

καὶ ἄθεν ἔχον ρῖζιον καὶ ἔχον καλὸν αὐθεν.

Item alius De nuptijs Thefei.

— πάντοτε θέλει ἔστιν

τὸ ρῖζιόν μου τ' κακόν, πολλὰ γὰρ ὄνειδιζω.

Hinc ρῖζικαῖος. Periculosus. Constantinus De Administ. Imp. μέσον δὲ αὐτῶν εἰσὶ πότερ' αὖ ρῖζικαῖα, ὑψηλὰ, νησίον δίκην ἀποφαινόμενα. Ita corrigo. Male est in MS^{co}. ρῖζικαῖα. Et ρῖζικαῖος, sive ρῖζικαῖος, pro quo ρῖζικαῖος etiam scribitur. Temerarius, Audax, & qui fortunam experitur. Anonymus De nuptijs Thefei.

ἀλήθεια καὶ περὶ βρισκόμεν ὡς πρὸς ρῖζικαῖος.

ΡΙΖΟΚΡΙΚΕΛΛΟΝ.

ΡΙζοκρικέλλον. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ὁ μαύριος πελαγαῖ μετὰ χαλκῶν ρῖζοκρικέλων.

ΡΙΜΑΔΑ.

ΡΙμάδα. Rhythmus. ρῖθμος. Constantinus in Inscriptione Historiæ Apollonij Tyrij. διήγησις ὡς ἰωάννη ἀπολλωνίῳ ὅτι τὴν ῖμαδα.

ΡΙΜΝΕΣ.

ΡΙμνες. Id est, ῖμνες. Anonymus De nuptijs Thefei.

οἱ ῖμνες, καὶ τὰ ῖμνες, καὶ οἱ ψηλοὶ τρικλίονες.

ΡΙΟΜΠΑΡΜΠΑΡΟΝ.

ΡΙομπάρμπαρα. Rhabarbarum. Alexius Rharturus Doct. vi. πὶ ὠφέλειαν λαμβάνει ὁ αὐθροπὸς ὁ ἄρως ἰατρίας τὸν ριομπάρμπαραν, καὶ τὸ πῦρ ἐξ ἰατρίας.

ΡΙΠΕΝ-

ΡΙΠΕΝΣΙΟΣ.

ΡΙΠίνσι. *Ripensis*. Apud Pæanium extat in Metaphrasi Eutropij.

ΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

ΡΙΠτάριον. Missile. Iaculum. Oppiani Scholiastes Haliëut. lib. 1. αἰγανία, εἰδ. ριπίαρις ὀππιδαιον εἰς ἄχραν αἰγῶν. Vide Glossarium Rigaltij. Hinc,

ΡΙΠΤΑΡΙΣΤΗΣ.

ΡΙΠταριστής. Iaculator. Constantinus in Tacticis. ἔχει δὲ καὶ ψιλὰς, ἤτοι τοξότας, καὶ ριπίαριτας, καὶ σφενδοβολιστάς. Iulius Africanus De Appar. Bell. ὁ φέρων εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράται, ἐπὶ τοῖς οὐ σαφάται, καὶ οἱ ριπίαριται.

ΡΙΤΖΟΣ.

ΡΙτζ. *Italicum, Ricco*. Diues. Suidas in Etymologico. ζάλακας. μισόβλεπι. μιάρος. μισητός. ὁ δὲ τὸ ζά ὀπιταίνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ριτζόν.

ΡΙΦΙΟΝ. ΡΙΦΟΣ.

ΡΙφιόν. & ρίφ. *Pro, ἔριφ*. Hædus. Glossæ Græcobarbaræ. εἰς τὴν ὀπίαν ἐβάλλαντο τὰ πίδαξ ἢ πίδαρια τῶν ριφιῶν, διὰ τὰ μηδὲν περιπαῖν. Anonymus De nuptijs Thesæi.

καὶ τὴν ρίφας κατὰσπρας, ὁ πάσις διδυμάρια, ἐπαλίσσαν, καὶ φέρωντες. ----

ΡΙΨΙΜΟΝ.

ΡΙψιμον. *Excrementum, Orneosophion*. τὸ ρίψιμον αὐτῷ ἐνι καθαρὸν. καὶ ὁμμάλια αὐτῷ ἐνι καλὰ. Et mox τὸ ρίψιμον αὐτῷ ἐνι θολόν. τὰ ὁμμάτια αὐτῷ ἐνι χαλνισμένα, καὶ δακρύοντα.

ΡΟΒΕΛΕΥΕΙΝ.

Ρόβελεύειν. *Rebellare*. Anonymus De bello sacro:

ὁ ἀρῶς. καὶ ὁ μυλίζον. ἐκείνον ἐροβέλευσαι.

Iterum.

ἐκὼς ἐστὶν σκλαβενία ρόβελεμένη ἐρίσκει.

ΡΟΒΙΝ.

Ρόβιν. *Eruum*. *Pro, ὄροβ*. Glossæ Græcobarbaræ. ἰδ. φαρμακιν. καὶ ὄροβ. ρόβιν.

ΡΟΓΑ. ΡΟΓΑΤΩΡ. ΡΟΓΕΥΕΙΝ.

Ρόγα. *Pro, ῥῶξ*. Stellio. Achmes Onirocrit. cap. CCLXXXV. τῇ αὐτῇ κρίσει κρίνεται καὶ ἡ σῆρα, καὶ ἡ ῥῶξ, ἢ τὴν λεγόμενην ῥόγα, καὶ τὴν ῥογίαν τῆς γῆς. Est quoque *Roga*, *Donatium*. *Honorarium*. *Stipendium*. Suidas. ῥόγα, ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοκμία. Cedrenus. τὴν συνήτη ἀξιονομίαν τὰς ῥόγας κελεύσασα ἡμέτερα τῶν στρατομάτων. *Bessarion* in epistolâ, apud Phranzem lib. III. cap. xxvii. εἰς ῥόγαν τὴν αὐτῶν, καὶ εἰς ἐνδύματα ὑποχέρων τῶν αὐθεντοπέλων. *Landolphus Sagax* in *Tiberio* II. *Duxit Anastasiam uxorem suam, & coronavit eam Augustam, & iactavit rogam matrem*. Hinc ῥογάτες. *Stipendiarij*. *Codinus* De Offic. ὁ τῆς αὐλῆς λογαριαστὴς λογίζεται τὰς ἐν τῇ αὐλῇ ἐκδοκίμους ῥογάτας. *Crebro* occurrit apud *Nicetam*. *Corrigendus est insignis locus in Glossis Basilicorum*. ἀνόντα σημαίνει παροχὴν, ῥόγαν, καὶ τὴν ἐτήσιον ἀξιονομίαν. Iterum. ἀνόντα παροχὴν, ῥόγα. *Perperam* editur. ἄγορας, & ἄγορας. Item, ῥογίαν. *Stipendia* facere. *Erogare*. *Codinus*.

Οοο ij εἰς

εις δούλῳσιν ὑπὲρ ὧν ἐρογεύθη. Chronicon Constantinop. τὴν κρατὴν αὐτῷ ἐκείσε ἐρογδοσε διπλῶν ρῶαν τὸν ἕνα χρῶσον. Achmes cap. CCLI. εἰ δὲ ρογυῖσι σάκχαρ πλωχοῖς, λόγῳ δ' ἔργῳ νεθετήσῃ, ἐ διδάξῃ αὐθρώπῳ. Hinc ρογαμένοις, in Coronā pretiosā, ρογαμένοις. *Stirp-diarius*. μισοφόρ.

ΡΟΓΑΛΙΑ.

Ρογάλια. *Rogalia*. Dies quibus rogæ ab Imperatore & Patriarchā populo dabantur. Balsamon De incens. Patriarchæ die Cateches. ἡ συνήθως διδομένη ρῶα κατὰ τὴν κυρίως δότικρον, εἰς τὴν ἐτησίως προσβαίνουσαν ἐκκλησιαστικῶν ρῶαν κατὰ τὴν μεγαλὴν τρίτῃ κατέπεισε, καθὼς τὰ παλαιὰ λαλεῖσι ρογάλια.

ΡΟΓΟΣ.

Ρογ. Italicum, *Rogo*. Rogus. Pyra. Anonymus De nuptijs Thesefi.

λοιπὸν ἴδε καὶ ἀναψαυ ὀλοτελῆς αἱ ρῶγοι.

Iterum alibi.

τὸν ἕνα ρῶγον ἀναψαυ Διὰ τὸν δερκίαν πάλι.

In Glossis Græcolatinis ρῶγιον scribitur, sed transpositis vocibus Latinis. Hodie editur, ρύλης. *Ruga*. *Rogus*. ρῶγιον. Sed vindicandus ordo est, scribendumque. ρύτης. *Ruga*. ρῶγιον. Rogus.

ΡΟΔΑΚΙΝΟ.

Ροδάκινο. Corona pretiosa. ροδάκινο. *Malum persicum*. μῆλον περσικόν.

ΡΟΔΟΣΤΑΜΑΤΑ.

Ροδοστέματᾶ. Aqua rosacea. Ioannes Glycas De Vanit. Vite.

πῶ ἔνασ τῶ ροδοστέματᾶ, ἐ πῶ ἔνασ ἡ μυροδίσσαι.

Exstat etiam in Turcogræciā Cusij.

ΡΟΘΕΣΙΟΝ. ΡΟΘΕΣΙΑΖΕΙΝ.

Ροθῆσιον. Pro, ὁροθῆσιον. Terminus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκρουνοῖ, ὄροι, ὁροθῆσια. ροθῆσια. Hinc ροθῆσιάζειν. Terminare. Finire. Alibi eadem Glossæ. ἐκείνοι ὅπῃ ἐρρίζον καὶ ροθῆσιάζειν Διὰ ὄνομα πῶς ἡ Διὰ λόγου τῶς τῶ δίκαια.

ΡΟΙΔΕΑ.

Ροῖδία. Malus punica. Moschopulus. ροῖα παρ' ἀήλικῶς, ἡ κρινῶς ροῖδία.

ΡΟΘΕΧΙΟΝ. ΡΟΘΕΧΙΑΖΕΙΝ.

Ροθῆχιον. Idem, quod ροθῆσιον. Glossæ Græcobarbaræ. πῶι ὄραν γῆς. εἰς τὰ ὁροθῆσια. ἡ ροθῆχια τῆς γῆς. Inde etiam, ροθῆχιάζειν. In iisdem Glossis alibi. ὁροθῆσιάζει. ἡ ροθῆσιάζει. ἡ ροθῆχιάζει.

ΡΟΚΚΑ.

Ρόκκα. Italicum, *Rocca*. Colus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀντίον γυναικεία ἴσῃ. ἡ κατὰ πρῶσωπα πῶι ὁφαιλκεδ ξύλου ὃ γυναικισίμου, ἴσως τῆς λεκάτης, ἡ τῆς ρόκκας. Vide, δὲ γλάπῳν. Cyrillus in Lexico. κερκίδες, ρόκαι γυναικῶν. Corona pretiosa. ρόκα. Colus. ἡ λακάτη.

ΡΟΜΦΑΙΑΙ. ΡΟΜΦΑΙΟ-ΚΡΑΤΗΡΕΣ.

Ρομφαῖαι. Hastæ, quas tenebant principes honoratissimi ad latus Imperatoris stantes, qui numero quatuor

tuor erant, ex utroque nimirum latere bini; & ρομφαίαιες dicebantur. Codinus De Offic. Δὲ δὲ γινώσκων καὶ τῶν, ὅτι ὁπλῆνεια φορεῖ τὸ αὐτῷ εἶμας ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ πατριάρχῃ, ἢ διωπότη, ἢ κατ' οἶον διήλνα χρῆσαν ἄλλῳ, συνήθως ἐστὶ παρὶς αὐτῶν τῶν πλοκαρῶν καὶ τῶν ἐπιμαυρίων δρχόντων τῆς πολιτείας, ἀνὰ δύο ἐξ ἑκατέρου μέρους, φοροῦντες μὲν ὀπλούρικα χρυσᾶ, αραρικά, περικνηα. κατὰ χροῖαν δὲ ἐν χειρὶν ἑκάστοι ἀπὸ τοῦ προγγύλλου γαλαμῖνον τὴν βασιλείαν ἔχοντες ἐπιπῶν, καὶ κοντέρον, ἥως δόρυ, κεχρυσωμένον ἔχοντες (lego, ἔχοντες) ξύλον. καὶ μὲν ἐν κοντέροις ἥως δόρυ καὶ πῶς ὀνομάζονται ρομφαῖαι· οἱ δὲ κατὰ χροῖαν, ρομφαίαιες. Observare quoque est apud Annam Comnenam Alexiad. lib. 1. ὅρα πὴν ἱπποπόμον τοῦ βρυγνίου ἱππῶν ὀπλοῦντες, τῇ τε ἀλουργῇ ἐφιστρίδι κεκοσμημένοι, καὶ κατὰ χρῆμα τὰ φάλαρα ἔχοντες, καὶ διὰ τῆς κατὰ χροῖαν τὰς ἐξ ἑδῶς τοῖς βασιλεῦσι παρασημασμέναις ρομφαῖαις, ὁκῶσαι αὐτῶν ὡς ἀδύνατοι. Et mex. καὶ τὰς παρ' ἑκάστης τῆ βασιλικῆς σώματι ἐπιφομέναις ρομφαῖαις.

ΡΟΣΑΤΟΝ.

Ροσάτον. Rosatum. Apud Alexandrum Trallianum, lib. ix.

ΡΟΤΖΑ.

Ροτζα. Rocha. Rupes. Italicum, Roccia. Glossæ Græcobarbaræ. ῥῥυς πετρώδης, ἥτοιμα ὁπὸ ἔχουσιν ὀλίγον χαῖμα ἐς τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω ἐν ῥοτζᾷ, ἥτοιμα πέτρα. Diodorus Euehyon Polychemiæ lib. i. cap. xvi.

Oleum commune, nucum, terebinthina, cera, thuris, colophonia, aluminis rocha, gummi Arabici. Et occurrit illic sapius. Helias Monachus De Lap. Philosoph. Tere in mortario arco cum tanto aluminis albi, vel rocha.

ΡΟΤΒΑΙΟΤΒΟΣ.

Ροτβαίος. Suidas. ροτβαίος, ὅτι ροτβαίος ὁ δὲ βοηθὸς βοηθός. Sed non dubito quin in mendosum codicem inciderit; nam ροτβαίος potius dicebatur, id est, subadiutus. In Rescripto Imp. Gratiani, Valentini, & Theodosij. Quod in posterum custodiendum ita ratum sit, ut periculum se & adiutor & subadiutus adiutor esse cognoscant. Exstat Cod. Theod. Tit. De Agent. in Reb. Synesius epist. c. xlv. ἀρτοκρατίων τίς ἐστὶ τῶν ἡγεκλεωντῶν διορυφῶν, τίς ἐστι τῶν βοηθῶν βοηθός. ἢ γὰρ ροτβαίος λέγεται τῶν ἐρμηνεύων πιστεύεται. Quo loco graviter labitur, ut non raro, interpretes Neagorgus. Metaphrastes in Actis Porphyrii martyris. ἰλαρίος ἡς ροτβαίος & μαγιστῶν. In Collat. Carthag. i. i. Navigio adiutore numerorum, & Peregrino adiutore subadiutorum officij Domini Viri Clarissimi, & spectabilis Vicarij. Sæpe occurrit in Notitiâ Imperij.

ΡΟΥΓΑ.

Ρούγα. Ruga. Vicus. Platea. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agarenî. μίαν ἐν τῶν ἡμερῶν ἡλθον ζυγίτης περὶ, πρὸς τὴν ἡσυχασίαν, ἐς τὴν ῥούγαν πρὸ τῶν χαλιπτῶν, καὶ λέγεται αὐτῇ. Glossæ Latinogracæ. Ruga. O o o iij ρούγα.

ρῶμη. Est autem è Gallico, *Rue*: vt à *Licue*, *Leuca*, sive, *Leuca*. λεύκη. à *Trene*, *Trenga*, *τρένγα*.

ΠΟΤΑΙΟΝ.

Ροῦδιον. Piscis genus. In Scholijs ad Oppiani Halicut. lib. i. Φυκίδες, ληπίται, ροῦδιαι.

ΠΟΤΘΟΡΝΙΑ.

Ρῶθῆνια. Vide, ρῶθῆνια

ΠΟΥΚΑ.

Ρῦκα. Corona pretiosa. ρῦκα. *Ruca*. εὔζωμο.

ΠΟΥΚΑΝΙΖΕΙΝ.

Ρῦκανίζεν. *Runcare*. Glossæ Græco-barbaræ. ἀρεαμύζεν κατὰ ξίσιν. νὰ ρῦκανίσῃ.

ΠΟΥΚΛΟΝ.

Ροῦκλον. *Ruculum*. Repagulum. Cornix januæ. Glossæ Servij. *Repagulum*. κρεῖξ. τὸ ρῦκλον. Iterum alibi. *Ruculum*. στυπάλη.

ΠΟΥΜΑΣΤΟΝ.

Ρέμαστον. Maturum. Exstat in *Turcograciæ* *Crusij*.

ΠΟΥΝΤΕΛΛΕΣ.

Ρέντιλλες. Circuli. Orbiculi. Ex Gallico, *Rondelle*. Glossæ Græco-barbaræ. ῥέντιλλες, ἡ γυνὸς οἱ ρέντιλλες τ' ἴντες.

ΠΟΥΣΑΛΙΑ.

Ροῦσάλια. Panegyris post Pascha celebrari solita. Balsamon ad Concil. vi. Can. xlii. ποιῶντι πατήγουρς ἐστὶ καὶ τὰ λεγόμενα ροῦσάλια, τὰ μὲν τ' ἄγιοι πάρα δὸς κακῆς σωτηρίας ἐν τ' ἔξω κῶραις γινόμενα.

ΠΟΥΣΙΟΣ. ΠΟΥΣΙΩΔΗΣ.

Ρῦσιος. *Ruffus*. Nonnus Hist. lib. i. Φαλλος δὲ ἐστὶ ἐν δέρματι ροῦσιος ἁλμα αἰδοῖς ἀνδρός. Achmes cap. xlviii. καὶ ἐὰν ἐστὶ ροῦσιον, ἡ γυνὴ τῆς χαρᾶς ἔσται. Iterum, cap. cxxvi. ἐστὶ γὰρ λῶκον, ἔσται εὐδής. ἐστὶ ρῦσιον, τῆς χαρᾶς ἔσται. Glossæ Græcolatina. ρῦσιον. Φάρμακον. *Excidit vox, Ruffus*. Anthologia lib. v. exstat epigramma, cuius hoc initium.

ἰαλιανὸς ἔτ' ἄρμα ροῦσιος
ἔχων, ἐνὶ τὰς ἐναυτίας δρόμους.

Hinc ρῦσιώδης. *Subruffus*. Scholiastes Homeri, qui Didymi nomen falso præfert, Odyss. ix. μίλτ', πηλὸς ρῦσιώδης.

ΠΟΥΤΑ.

Ρῦτα. *Ruta*, vel *Rutta*. Manipulus militum. Itali *Rotta*. Alemanni *Rotte* dicunt. Nicetas in Balduino Flandro. ἀμίλα ἐ μοῖραν τ' ἔτ' σφᾶς σπρίδματ' περικέμπψαυες, καὶ εὐπλοῦς ὠνόμαζον, πᾶν τὸ πρὸς ἰσχύος ἀνιπυκλήτως δρᾶν ἐκδεδῶκασιν ἐν τῷ πρὸς πόλεις θῆναι τὰς ἀποστάσεις. Gulielmus Neubrigensis, lib. ii. cap. xxvii. *Rex stipendiarias Bribantionum copias, quas rutas vocant, accersuit*. Corrigendus est insignis locus apud Guillelmum Britonem Philippeid. lib. vii.

Accipe selectos equites Guillelme trecentos.

Et famulos in equis tria millia summe clientes,

Mille quater pedites, tecum Lupicavicaeputa

Fac eas, ite simul tenebrosa noctis in umbrā,

Nihili

Nihili est, quod hodiè editur, *tecum lupicaria rupta*. Nam Lupicarius unus est è praefectis. Ecce ibidem. lib. viii.

Verù burgenses, & præcipuè Lupicarius, Cui patria curam dederat rex Anglicus omnem,

Elegere magis, &c.

Ergo clara & certa emendatio est.

ΡΟΥΦΗΜΑΝ.

Ρούφημαν. Pro, *ρόφημα*. Sorbitio. Haustus. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorhoes.

καὶ μὲ ποτήριον λίανον σμαράγδιον ὀκάλῃ

νερόν ὡς μόνον ῥέφημαν ἔδει τι πλιόν τέστιν.

ΡΟΥΦΙΑΝΟΣ.

Ρούφιανος. Italicum, *Ruffiano*. Leno. Ganeo. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

ἵνας ῥεφίαν ἔσκεν ἔπιμος, καὶ ἀνεβάλεα

πλὴν παραμαλίαν τῆς ἑρσιᾶς, καὶς μίον πλὴν ἀγοράζῃ.

Et mox iterum.

μακάριον ἐλέγασιν ὀκάλῃ τὸν ρούφιανον.

Occurrit illic pluries.

ΡΟΥΧΑΡΕΙΟΝ.

Ρούχαρειον. *Rucharium*. Codinus. ὁ πρωτοβυστάριος λαμβάνων ἀπὸ τῶν τοῦ ρούχαρειῶν ὑποφύλων δίδωσιν τῷ βασιλεῖ. Synodus Florentina. ἐν τῷ ρούχαρειῳ τὸ βασιλεῖς ὑποφύλαμιν πύς τῆς. Et differebat à vestiario. Discimus ex Codino. ἡ μίοντι ἀνάγει τὸ βασιλεῖς ἀπὸ εἰς τὸ ρούχαρειον ἐνέλεσται, τὰ δὲ ὑποφύλαμιν εἰς τὸ βυστάριον.

ΡΟΥΧΙΟΝ.

Ρούχιον. sive, *ρούχον*. *Ruchum*. Ex idiomate Germanorum, *Rock*. Codinus. τὸ κέκκινον ἱμάτιον, ἥως τὸ ρέχον αὐτὸ, ὡς τὸ βασιλικόν. Nicetas in Andronico, lib. ii. Φορῶντα ρέχον ἔχον μέγρι καὶ τῶν γονάτων. Iterum in Isaacio, lib. i. Φεράσινὰ ρέχα φερίσινος, καὶ τῆς φέλας. Et pluries illic. Addit i. Capit. Carolin. Tit. xxi. Et pedules paria quatuor, ruceum unum, pelliceas usque ad talos duas. Ibi *Ruceum* est *ρχιον*. Helgaldus in Vitâ regis Roberti. Et exuens se vestimento purpureo, quod linguâ rusticâ dicitur *tocus*, utroque genu fixo in terram, toto de corde ad deum supplicem fudit precem. Vel *Rochetum*, ex Italico, Liber Carem. i. cap. iv. *Vituntur croceis obscuris, & subius parvo caputio supra rochetum*. Et sapissimè illic occurrit.

ΡΥΓΙΤΗΣ.

Ρύγιτης. *Vermiculus*. *Euchologium* in Orat. Tryphonis pro hortis, vineis, & arvis. *μύρμηξ, φθίει, ρύγιτης, ψυλλίτης, καυλοκαπ*, ἐρυσίδη.

ΡΥΤΗ.

Ρύτη. *Ruta*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. i. cap. cxxxii. ὅτε δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ἀμλυαῖον, καὶ ρύτης βοτάνης λελειωμένης.

ΡΩΓΙΟΝ.

Ρώγιον. *Rogus*. Glossæ Græcolatinæ. *ρώγιον*. *Rogus*. Ita restituo. Vide, *ρώγ*.

ΡΩΘΟΥΝΙΑ.

Ρώθουνια. sive, *ρθένια*. *Corona pretiosa*. *ρώθουνια*.

ῥώθ'ένια. *Nates. μυκτῆρες.* Anonymus
De nuptijs Thefei.

καπὺς ἐκ τῆ ῥώθ'ένια τῆς αὐτῆς δόσεως
μεγάλη.

Demetrius Zenus in Batrachom.

εὐθὺς ἐκ τῆ ῥούθ'ένια τῆ ἐρώσεως πᾶ
μιαλά τῃ.

ΡΩΜΑΝΙΑ.

Ῥώμανια. Imperium Orientale, sicuti Constantinopolis, imperij caput, ῥώμη. Apud Theorianum in Legat. Armen. ὅρα καλῶ τῷ μεγάλῳ ἀγνώστω σε μετὰ χαρῆς τῷ συγγραφέῳ τῷ τῷ τῷ, ἔδωκε μοι, ἵνα ἐξελληνίσῃς ἐν Ῥωμανίᾳ ἔχομεν αὐτῷ.

ΡΩΜΑΝΙΣΙΟΝ.

Ῥωμανίσιον. *Romanense.* Obex. Vectis, quo fores obserantur. In Novellâ quâdam Zenonis. ἐπὶ δὲ διατίθεται πᾶ καλὰ μενὰ σὺλάρια ἐξ τὸν παρόντα νόμον μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ αὐτῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν λεγόμενων Ῥωμανισίων διαδομένῳ ὀχήματι. Glossæ Græcobarbaræ. τὸν μοχλὸν ἀφαιρομένους, ἢ σιγόνοντες τὰ Ῥωμανίσιν τῆς πύρας. Iterum alibi. ἄσoron, μοχλὸν, πυλῶνα, θυρωρὸν, Ῥωμανίσιν. Occurrit quoque Basilic. Eclog. LVIII.

ΡΩΠΑΚΙΟΝ.

Ῥώπακιον. Suidas. Ἀφρονηία, τῆ παρ' ἡμῶν Ῥώπακία. Iterum alibi. ῥώπαξ, ῥώπακος. τῆ Ῥώπακία παρ' ἡμῶν. Moschopulus. ῥώψ, τὸ κρινῶς Ῥώπακιον.

ΡΩΤΑ.

Ῥώτα. Pro, ἐρωτᾶν. Rogare. Anonymus De nuptijs Thefei.

ἔρχομαι εἰς τὰς Ῥώτας ποτὶ ἔρχομαι καὶ πῆναι.

Constantinus in Hist. Apollonij Tyrij. ἐσήμεσε καὶ ῥώτῃς ἐναυὸς ὁ γιανναμάθη.

ΣΑΒΑΘΙΟΝ.

Σαβάθιον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LIV. Vide χλωροσαῦρα.

ΣΑΒΑΚΑΘΙΟΝ.

Σαβακάθιον. Sudarium. Suidas. κεκρύφαλον, σαβακάθιον, σινδάριον. Hesychius. κεκρύφαλον, ἑδος κειλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων. σαβακάθιον δισκομέτριχον. Glossæ Græcobarbaræ. ἄμπυκας, κεκρύφαλον, κόσμον γυναικῶν, σαβακάθιον.

ΣΑΒΑΝΟΝ.

Σάβανον. *Sabanum.* Linteam. Hierocles ἱππατρ. lib. I. cap. xxxiv. ἑταζόντες εἰς βαλανεῖον, ἔπιπτοντες ἰδρῶσαι, καθαμάσκειν ἐνδον ξηροῖς αἰσάνοις. Gregorius in Dialog. ad Petrum. ἐξερχομένης δὲ αὐτῆς ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ αἰσάνα αὐτῆς ἐπιδίδωκε. Quæ verba profert etiam Gennadius De Purgat. cap. III. Theodorus Priscianus lib. II. cap. IX. Et si adhuc doloris molestia perseverauerit, Phlebotomum adhibebo, perseverando tamen fricationibus manibus vel sabanis calidis. Apitius De Re Culin. lib. II. Quum cocta fuerit, savano calido involves gruem. Victor De Besscut. Vandal. lib. III. Illa, quibus cum suscipiens de fonte dudum rexerat, sabana bainlabat. Et corrigendus est Aldhelmus De Laud. Virg. Qui in sabanis et sindonibus bainlabantur egroti, sanctorum meritis sospites, et vel compotes salubriter abscedunt. Hodie editur, in sabanis. Inter-

Interpres Historiæ Apollonij Tyrij. *Vidit per plateam puerum nudum currente, oleo caput unctum, sabano praecinctum.* Bonifacius epist. x. *Partem thymiamatis & sabanum pro benedictione.* Vide Auctionarium nostrum ad Librum De Gloria, cap. xxxi.

ΣΑΒΟΤΡΑ. ΣΑΒΟΥΤΡΑΤΟΝ.

Σαβύρα. *Sabarra.* Arabes *Saouarra*, Turcæ, *Saffa* dicunt. Glossæ Græco-barbaræ. *αἰρημάςτος ναύς, κήφη σαβύρας, ἑλαφρὴ ἀπὸ τῆς σαβύρας.* Gregorius Dialogus De Vita Sancti lib. i. *λαβὼν δὲ τὴν, ἣ ποιῶνς ευχλὴν, ἡδυνάκε περὶ τὰς συναδελφύς ἐκπῶν. ἀπὸ ληπ, καὶ δὲ τὸν ἔταυτὸν βάλλιντι εἰς ὄλθα πὲν πηρία καὶν σαβυράς ἐσι.* Hinc *σαβυράτον*, sive *σαβυρωτόν, Sabarraion.* Harmenopolus in Leg. Naval. *εἰδὲ τὸ ἐν πλοῖον οὐμῶν ἢ περὶ αὐτὸν ἢ σαβυράτον, ἢ πεφορτωμένον.* Glossæ Græco-barbaræ. *αἰρημάςτος ναύς, καρεῖν ἀσπούρωτον.*

ΣΑΓΓΑΙΝΟ.

Σαγγάινο. Vox ignota apud Arrianum in Periplo maris rubri. *πλοῖα μαγάλα χαλκῷ ἔξυλον σαγγάινο, ἣ δοκῶν, ἣ κερασῶν, ἔφωλάντων.*

ΣΑΓΓΑΡΟΝ.

Σάγγαρον. Nauigij Barbarici gentis. Vide *παραδίοφωνον*.

ΣΑΓΗΝΗ.

Σαγλήνη. Nauigij genus. Constantinus De Administr. Imp. *ἐπὶ αἱ σαγλήναι τῶν ταύτων χειρῶν, ἐπὶ αἱ κωνῆραι, ἔδωκε κατὰ λιμὲν πρὸς πόλεμον ἔπαιχε.*

ΣΑΓΙΟΝ. ΣΑΓΙΣΜΑ.

Σαγίον. *Sagum.* Amiculum quod-

vis. Phemon Cynosophij cap. xlviij. *Ἐτείχαι ἱππείας ἐκ τῶν ὀπιθίων πιδῶν καύσαι, ἄτμησιν αὐτὴν ἐκ τέτων, μὲν σαγίον σκεπάζει, ἄλλοι δὲ ἐδρώσιν.* Et *σαγίσμα.* Instratum equi. Nicetas in Man. Comneno, lib. v. *ἄλλοι αὐτῶν δαμάσμενα μὲν κεφαλάρων καὶ σαγισμάτων λωρικοινῶν.* Et in Andronico lib. i. *σαγίσμα ἀλόγου φορῶν, καὶ τὰ περισώπρεα τῶν μελῶν ἀνάρμοστα ἔχον.* Codinus. *ὁ δὲ πατριάρχης ἀπέρχετο ἱππότης εἰς τὴν ἀγίαν σοφίαν, ἣ ἱππὸς αὐτῷ περικεκομμένος σαγίσματι ἐκ παντὸς λωρικοῦ μίτρου καὶ κεφαλῆς.*

ΣΑΓΙΤΑ.

Σαγίτα. *Sagitta.* Suidas. *δύς, βέλτε, ἀγίτα.* Achmes cap. cclxix. *εἰδὲ ἰδὴ τις ὅτι σιναγὰ βέλη, ἥτοι σαγίτας, καὶ ἀνθρώπων θάνατον μελετήσιν.* Malaxus in Hist. Patriarch. *ἐκάμαμεν εἰς αὐτοὺς βομβάρδαις, καὶ μὲν τὰ τεφίκια, καὶ μὲν τὰ σαγίτας.* Leo Constitut. vi. *ἐπὶ εἰς ἀμάξας ἐχέσαι τὴν δοκίμην καὶ σαγίτας αὐτῶν.* Postea etiam *σαγίτα* dicere ceperunt. Vide locum Anonymi De nuptijs Thesci in *καρδίτζα*.

ΣΑΓΙΤΤΟΒΟΛΟΝ.

Σαγιττόβολον. *Sagittarius.* Leo in Tacticis. *καὶ ὑποχώρει πρὸ ἐλασίου ἕως ἐν ᾧ δὲ ἔπρεν σαγιττόβολον.* Occurrit illic pluries.

ΣΑΓΜΑΡΙΑ.

σαγμάρια, vel *σαμάρια.* Impedimenta. *Sarcina.* Suidas. *δοποκλή, ἢ τὸ πηληδαῖον κομιδὴ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τῦρδον, τὰ σαγμάρια.* Glossæ Græco-barbaræ. *δοποκλή, κατήχημα. τῦρδον. σαμάριον.*

Ppp

ΣΑΓΜΑ-

ΣΑΓΜΑΡΙΟΣ.

Σαγμάριος, vel Σαμάριος. *Sagmarius*. Sellam, aut instratum ferens. Apud Achmetem Onirocrit. cap. CCXXXVII. inscriptio est. *ὅτι καμῶ-
λων δρομῶν Σαμαρίων*. Vide Rig. Gloss. Corrige verò Rigordum in Virâ Philippi Augusti. *Ex improviso de nemoribus egressus, militum castruâ armatorum stipatus non modicâ, sagmarios regis Philippi cum denarijs & argento multo & variâ suppellectile potenter abduxit*. Hodie non rectum est, quod editur, *sagmarios regis*.

ΣΑΓΜΑΤΟΓΗΝΗ.

Σαγματογυλή. Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ σαγματογυλῶν, καὶ πεζώματ, καὶ γανυάκ. Et prox ibidem. καὶ ἡ σαγματογυλή, καὶ πεζώματ, καὶ μέλι καλαμίνον, πὺ λυγόμενον αἰκχαλ.

ΣΑΓΜΟΣΕΛΙΟΝ.

Σαγμοσέλιον. *Sagma sella*. Anonymus De Castramet. ἀναλαμβάνειν οὐδ' ἂν ὀπίσθισμον ἔλαβ, καὶ παρὰ τῶν ἱππων δύο ἡμερῶν ἢ τριῶν βασυζόμενας εἰς περὶ ἡμερῶν ἢ καὶ ἱππας ἐν τῇ σαγμοσέλει. Vide Gloss. Rig.

ΣΑΓΩΝΗ.

Σαγώνη. Corona pretiosa. Σαγώνη. Gen. Σαγών.

ΣΑΖΕΙΝ.

Σάζειν. Equare. Pro, ισάζειν. Glossa Græcobarbarâ. ὁμαλίζειν, ισάζειν. καὶ αἰζειν. καὶ ισόνειν.

ΣΑΙΤΑ.

Σαῖτα. Vide, σαγίτα.

ΣΑΚΑ.

Σάκα. Equitum genus. Anonymus De Castramet. καὶ ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἱππο-
λεξάντι ἀρχόντῃ ἐχέτω μὲν ἱππῶν, ἔς
δὲ τὴν σάκαν ὀνομάζουσι. Quæ totidem ver-
bis habes apud Nicephorum ὅτι πα-
ραδρ. πολ. cap. XII. Vide Gloss. Rig.

ΣΑΚΕΛΗ. ΣΑΚΕΛΙΟΝ. ΣΑ-
ΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Σακέλη, sive, Σακέλιον, aut Σακέλη, & Σακέλιον (indifferenter enim scribitur) *Sacculus*. Hesychius. Σακέλη, ὅπερ τὸ χρυσίον ἦν. Σακέλιον ὁμοίως. Gildas De Excid. Brit. *Si iustificabitur in statera iniquus, & in sacello pondera dolosa, ex quibus divitias suas in impietate repleverunt*. Caesarius Homil. II. De Eleemos. *Non de cellaria, non de horreo, vel de sacello, sed de cordis thesauro profertur*. Greg. Nazianzenus in Iulianum Orat. I. πῶς ἔτι ὁ κερ-
δῶν αὐτοῖς ἐσθλῆσται, καὶ τὸ σακέλιον
περὶ ἐσθλῆσται. Ecloga LL. Leonis & Constantini. *Εκ τῶν εὐσεβῶν ἡμῶν σακελλίῃ ἀρῶμεν τῷ π. ἐνδοξοτάτῳ κρι-
αίτωρι, τῷ ἀπὸ γραφῶν, καὶ πᾶσι
πῶς ὁπλ. δικαστικῶς κεφαλαίοις καὶ
παραγούσι, τὰς μετὰ τὴν παρὰ χεῖρα.* Salvianus ad Eccles. Cathol. lib. I. *Non pecuniarios thesauros, nec graves metallo aureo saccos, habentes quidem multum ponderis, sed plus tamen iniquitatis*. Atque hinc σακελάριος, sive, σακελλάριος. *Sacellarium. Saccularium. Sacculi præfectus*. Suidas. Σακέλιον, βαλάντιον, μαρτύριον, ἐξ ἧ καὶ Σακελλάριος. Anastasius Sinaïta ex Syriaco deducit. *ἐσθλῶν μὲν τῶν ἐσθλῶν, ὅτι ἡνὰ
ὀνόματι εἰσὶν ἀλλόχλωστα, ἀπὸ ἧς
ἐστὶν αὐτὰ*

ἐπισημαίνουσι, ἐπιμολογῶνται, εἰς τὴν Κακίαν
 λατρίαν. ὁ σὺν ἐστὶ. σὺν ἐστὶ. ὁ δὲ
 κακίαν ἐστὶ. Balsamon De Chartoph.
 & Protegd. ὁ δὲ τῶν ῥωμαίων σὺν ἐστὶ
 ὁ δὲ τὸ διοικεῖν καὶ φυλάττειν ἐστὶν, καὶ
 ἡ τὰς κακίαν ἐστὶν φυλάττειν πατριάρ-
 χικὴ κακίαν ἐστὶν καὶ ἐστὶ ἀλλοτρίαν
 μετανοήσαντι. Et observa, ita dictum
 etiam carcerem Patriarcharum. Sed
 agam de priore significatione. Saccu-
 lus igitur hic intelligendus est æra-
 rium, quo eleemosynas asservabant:
 & Imperatores suo item ærario hanc
 vocem applicarunt, itaque supra in
 Eclogis Leonis & Constantini. ἐν τῷ
 εὐσεβῶς. ἡμῶν κακίαν ὠρεῖται τὰς
 μὲν παρὰ τὴν. De sacculo autem
 eleemosynarum est locus apud Feli-
 cianum De Eleemosynis. Interim saccu-
 lus, id est, ἐν visceribus pauperum repona-
 mus, quia manus pauperum gazophylacium
 Christi est. Et erat duplex: hic maior,
 ille minor. Maiori præfatus, ὁ δὲ τῷ
 μεγάλῃ κακίαν, vel, μέγας κακίαν
 ὁ δὲ τῷ, dicebatur: qui minori. ὁ δὲ τῷ
 μικρῇ κακίαν, vel κακίαν sim-
 pliciter: & prior secundus inter Exo-
 cataccelos, alter quintus erat. Ioan-
 nes episcopus Citri in Resp. ἀπὸ μὲν
 παλαιᾶς ἀρχαίας πρὸς μὲν ἐστὶ
 ὁ μέγας οἰκονομῶν, ἐστὶν ὁ δὲ τῷ
 μεγάλῃ κακίαν, ἡ γὰρ ὁ μέγας κακίαν
 λατρίαν. τρίτος, ὁ μέγας σκόλοφύλαξ. τε-
 τάρτος, ὁ δὲ τῷ μικρῇ κακίαν, ἡ γὰρ
 ὁ κακίαν. Præterea ὁ μέγας curam
 habebat monasteriorum omnium
 tam virilium quàm muliebrium, id est,
 eleemosynas curabat, quæ monaste-
 rijs dabantur; puta testamenta, legata,
 donationes, & talia. Monasteria au-

tem intelligo tam illa quæ intrā ipsam
 Constantinopolim sita, quàm quæ
 Peræ, ex adverso Urbis; etli ea, inter
 istius etiam regiones, & quidem de-
 cima tertia censebatur. Discimus hoc
 ex Balsamone libro citato, τῶν κα-
 πόλιν, καὶ τῶν περιεχόντων μοναστηρίων
 τῶν μέγας (τεσσαρεσκαιδεκά) ὁ δὲ εἰς τὴν
 τῆς βασιλείας τῶν πόλεων ἢ περιεχόντων
 τῶν ἐστὶν) ὁ μέγας ἔχει κακίαν. Quem locum non intelligentes viri
 docti graviter in interpretatione sunt
 lapsi. Atque substitutum hic sibi ha-
 bebat, τὸν ἀρχόντα τῶν μοναστηρίων. Co-
 dinus docet. ὁ μέγας κακίαν, κρα-
 τῶν τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μοναστήρια.
 ἔχων ἐκ τῶν ἐστὶν τῶν ἀρχόντων τῶν
 μοναστηρίων. Minor verò ecclesias ob-
 servabat, & eleemosynas, quæ ibi in
 privatorum pauperum vsum daban-
 tur, sacculo suo recondebatur. Idem Co-
 dinus. ὁ δὲ κακίαν, κρατῶν τῶν καθολι-
 καῶν ἐκκλησιῶν, & τῶν κακίαν. Balsamon
 emphyteusēs addit. τῶν καθολικῶν ἐκ-
 κλησιῶν, πρὸς τὴν καὶ τῶν ἐμφυτεύσεων τῶν
 διοικήσιν ἐστὶν ὁ κακίαν.

Σ Α Κ Ε Λ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν.

Σακελιστήριον. Colum. Moschopulus.
 τριγώνος, τὸ κοινὸν Σακελιστήριον. Oppia-
 ni Scholiastes Halicarn. 1. ἡ δὲ, τὸ Σακε-
 λιστήριον.

Σ Α Κ Ε Ρ Δ Ω Σ.

Σακέρδης. Sacerdos. Etymologici
 Auctor. Σακέρδης, ῥωμαῖσι ἱερεὺς. σάκρα
 ὃν πρὸς αὐτοῖς λέγεται τὸ ἱερά. Σακέρδης
 ἐν τῷ ἱερῷ ἔρδων. Mirtum est; quod
 dictioni merè Latinæ etymon pe-
 tuerit è suâ Graciâ. Liber ridere in-
 cepitiam.

Ppp ij

ΣΑΚΗ.

ΣΑΚΗ.

σαική. *Saccus*. Corona pretiosa. *Σακή*, *Saccus*. σάκκⓄ. Alexius Rharturus Doctr. III. ὁ ἥλιⓄ ἥλκε ἡνεί φησὶν ὡσεὶ *Σακή* τρέχον μαβρός, καὶ ἡ σελήνη ὡσάν αἷμα.

ΣΑΚΙΤΖΑ.

Σακιτζα. Depopulatio. Ex idiomate exotico. *Apomasar* in *Mysterijs*. *θηλοὶ Σακιτζαὶ*, καὶ ἐχθραν, καὶ θραύμα κακόν. Itali *Saeco* dicunt; Galli *Sac*.

ΣΑΚΚΟΠΑΘΝΙΟΝ.

Σακκοπάθιον. Pera. Mantica. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσκοπήρα. μαροπίον. *σακκοπάθιον*. Apud Etymologici Auctorem *Σακκοπάθιον* scribitur. πήρα, τὸ *Σακκοπάθιον*. ἤτοι σακκίον μικρόν. Sed Glossarum lectionem defendit Suidas in ἀσκοπήρα.

ΣΑΚΚΟΡΑΦΙΝ.

Σακκοράφιν. Subula. Glossæ Græcobarbaræ. σελήν. σελγλω. *σακκοράφιν*. Etymologici Auctores. ἀνέτρα, ἡ βελόνη ἢ μείζων, ὡς τῷ *σακκοράφιν* καλεῖσιν.

ΣΑΚΚΟΣ.

ΣάκκⓄ. *Saccus*. Codinus. ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸ εἶμα φασκ, εἰ μὴ τὸν σάκκον, καὶ τὸ Διδάγμα. Iterū. καὶ ἡ ταῦτῳ ἰδίᾳ ἄλλο φορεῖ, εἰ μὴ τὸ εἶμα καὶ τὸν *Σάκκον*. Erat etiam vestis Patriarchæ, qui hanc fumebat tribus tantum temporibus, in Festo nempe Paschatis, Pentecostes, & Natiuitatis Dominicæ. Demetrius Chomatenus in Resp. ὁ σάκκος ἐν τρισὶ μόναις τῷ ἔτους λαμπρεῖς διαποικιλαῖς ἑορτῆς τῷ ἑαυτοῦ χρησιν παρέχετο. ἤτοι ἐν τῇ μεγάλῃ τῷ πάχα

κυριακῇ, ἐν τῇ πεντηκοστῇ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χριστῆ. Atque ad solos Patriarchas ex omni ecclesiastico ordine pertinebat. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. xxxvi. ὁ δοθέν *Πατριάρχῃ* ὑπὸ τοῖς πατριαρχαῖς φιλοδημηγίῃ διὰ ἐνδυμνίας χαρίσματος, σάκκος δηλονότι καὶ πολυσάριον. Dixi antea vsum illius non fuisse, nisi tribus illis festis primarijs, & hoc verum est: fumebant tamen etiam in jejunijs & memorijs mortuorum, sed purpurei coloris. Atque hoc discrimen fuit. Demetrius Chomatenus loco citato. αὐτὸ γὰρ τοῦτο παληροφορεῖν ἔφαρκε ὡς ἡ χρεῖαν εἶναι σάκκον περὶ φύρον. καὶ ἅμα ὅτι πίνθας ἐστὶ τὰ περὶ φύρα τοιαῦτα ἐκδήματα σηματοῦν. ἐν μόναις γὰρ νηστείοις ἡμέραις, ἐν ἐμνημοσάοις ἀπληθύντων. Nihilominus nonnulli purpureum faciebant, præter ecclesiæ morem, & decorum. Hinc est illud in Cōstantini Cabaſilæ Quaestio-nibus. εἰ δὲ ἐν περὶ φύρον ἡνείδω σάκκον. Meminit etiam sacci Chronicon Cōstantinop. καὶ δὲ ἡνείδωσεν αὐτὸν τοῦς χρόνους ἰδωκαὶ ἐν τῷ πατριαρχεῖν, ἐξ ὧς ἐστὶ καὶ ὁ *Σάκκος* ὁ δὲ χαλκός, ἕως τῷ νῦν. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἐνδυσε αὐτὸν αὐτῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων τῷ δὲ χερστικῶν, τῷ πολυτήμα σάκκῳ, ἐν ὧς φορεῖ, καὶ τῶν *Πηλοίων*. Mysticam etus significationem accipimus ex Balsamone De Privileg. Patriarch. οἱ σάκκοι δὲ ὁρίζεσθαι τῷ χλαῖναι τῷ ὕβριος.

ΣΑΚΚΟΤΛΟΝ. ΣΑΚΚΟΤΛΙΟΝ.

σάκκυλον. *Sacculus*. Demetrius Cōstantinop. Hieracosophij lib. II. cap. xlix. ἀψίνθιν ἀρεῖοι μετὰ ἀξυγγήν χοιρεῖς τρέψας, καὶ ποιήσας σάκκυλον δέματιⓄ

ἡρμιαῖος ἀπαλῦ, ὁ Πηγοχαρμμένα μα-
λαγμάτι ἀναγαγίτης. Dicebant etiam
σακκύλιον. Moschopolus. πῆρα, τὸ
σακκύλιον. Balsamon De Chartophyl.
& Protecđ. ἡ τὴν κακέρουσι δὲ φυ-
λάτῃσιν πατριάρχῃ σακκύλῃ ἐπιπύθῃ
ἡ σὰν ἀλλαχθῆναι μελαινόμασιν, ὡς περ δὲ
καὶ τὸ σακκύλιον. Ioannes Diaconus
ad Scutum Hesiodi. ἐβίβηκε δὲ τὴν πο-
φάλλῃ σακκύλιον ἀγορῶν. Et paullo
post. ἐκρίματο δὲ δὸς τῷ σακκύλῃ
κροσσῶν χρυσῶν.

Σ Α Κ Ο Τ Λ Α Κ Η Σ.

Σακουλάκης. *Sacculus*. Ioannes
Maximus in epistola ad Theodosium
Zygomalam. πὲρ ἐβήθια ἔλαβα δὸς
τὴν πᾶπα κύριον νεόλαον τὸν σκουλουμ-
πρῶν, τὸν λογοθέτην, μέσαι εἰς ἓνα σα-
κουλάκῃ.

Σ Α Κ Ρ Α.

Σάκρα. *Sacra*. Rescriptum, sive
epistola Imperatoris. Irenæus Comes
in Epist. ad Orientales, καὶ ἡ γραφείσα
δὲ αὐτῷ. ὡς τὴν συνόδον σάκρα, καὶ ἐπὶ
ἐκ τοιαύτης. Theodorus Episcopus in
Homiliâ in Natalem Christi. πῶτῃ
τῷ σάκραν τῷ λεγομένῳ τῇ ἰταλῶν
φανῇ, ὑποδεχόμενος αὐτὸς τὴν καὶ τῆς πό-
λεως ἐχθρὸς. Cedrenus. παρέσχεα-
σε τὸν βασιλῆα γράψαι ὡς κύλλον
σάκραν. Menander De Legat. ἐστὶν ἡ
δὲ, ὡς πῶς λεγομένης τῇ λατίνῳ ἀ-
λάτῃ σάκρας ἐξ ἀμφοῖν τῶν βασιλείων
αὐτῷ Πηγοχαρμμένα. Occurrit illic plu-
ries. Eandulphus Sagax in Iustino xi.
Cum ausum suscepisset Imperatoris sa-
crum, osculatus est signaculum. Et Basilic.
Eclog. vii. Titulus est, ὅτι
συνεθετῶν διδομένων ὡς τῶν ἐπαρχι-

τῶν πῶς ἀναστρέφονται καὶ ἐμφανίζονται πῶς
ὁ βασιλεὺς δόσιν ἀποδίδει αὐτοῖς, ἢ τῶν
ἐπαρχῶν πῶς.

Σ Α Κ Τ Ο Σ.

Σάκτος. *Sactus*. Glossæ Basilicorum,
σάκτον. ἄγιον.

Σ Α Κ Χ Α Ρ Ι.

Σάκχαρι. *Sacchar*. Arrianus in Peri-
plo maris rubri. καὶ μέλι τὸ καλῶμενον,
τὸ λεγόμενον σάκχαρι.

Σ Α Λ Α Ρ Ι Ο Ν.

Σαλάριον. *Salarium*. Theodorus
Prodromus in Lexico. σαλάρια, δηλῶματα.
Glossæ Basilic. σαλάριον, δηλῶμα. δη-
λῶρον ἡμερίσιον, ἡ μεμνῆσιν, ἡ ἐπιστάσιν. κα-
ρίως δὲ τὸ δίδμενον ἀξιώματι. Vide
ἀλλάριον.

Σ Α Λ Ι Β Α.

Σαλίβα. Teli genus. Codinus. φέρεται
ἡ ἔρξ δὸς ἀρίστου μέγας τῆς ζώνης σαρ-
μάσιν, ὃν κοινῶς καλῶσι σαλίβα. Leo in
Tacticis. μαρζομάβαλον εἰλόγῃ, ἡ τῷ σα-
λίβα. Anonymus De bello facto.

σαλίβα ἔχει τετραπλῆς, ὡς ὡς ἀπο-
λατῆς.

Vide Glossarium amicissimæ nostræ
Rigaltij.

Σ Α Λ Ι Β Α Ρ Ι Ο Ν.

Σαλιβάριον. *Salvarium*, Lupatum.
Quia salivam equis moveat. Glossæ
veteres Græcolatinæ. σαλιβάριον. Lu-
pa. Potius, *Lupatum*. Anonymus De
Invent. S. Crucis. ἡ δὲ μετὰ καλῶ-
μῃ ἀνδραπῶν ἡ Πηγοχαρμμένα, ὅφῃ ὡς
αὐτῶν, βασιλεὺς ἵσταλμα καὶ μετῴκει
φύλαξον. λάβε τὴν ἡλικίαν τῆς, καὶ
πῶς μοι σαλιβάριον ἐν τῷ χαλῶν τῷ
Ppp ii; τῶν,

ἔπει, ἐν ᾧ βασιλεὺς καθίζηται. Geor-
gius Hamartolus in Chronico. τῶν
δὲ ἡλίων πὺς μὲν εἰς τὴν ἰδίαν ἐδικαιφα-
λαίαν ἐχάλασεν, τὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ
σαλυβάρῳ αὐτοῖς. Hodie σαλυβάρη di-
cunt. Corona pretiosa. σαλυβάρη. Ca-
ristum. ἡνία. Anonymus De bello
sacro.

μὲ ἴ' ἄλλο χάρη βάπτει πὲ σαλυβάρη
χάρη.

ΣΑΛΙΓΓΑΣ.

Σαλίγας. Coclea. Corona pretio-
sa. σάλιγας. Coclea. κοχύλια.

ΣΑΛΙΞ.

Σάλιξ. Salix. Hefychius. σάλιξ, ἰπία
ῥώμῃσι.

ΣΑΛΜΗΤΡΙΟΝ.

Σαλμήτριον. Italicum, Salustro. Ni-
trum. Phortius πείραξ. παραγμ. lib. 1.
κάρβανον, ἢ σαλμήτριον,
μπερούτζον, καὶ χαλκὸν, ἢ θίον.

ΣΑΛΜΠΗΓΓΗΟΝ.

Σαλμπήγηον. Pro, σάλπιγξ. Anony-
mus De bello sacro.
ἔδοκον πὲ σαλμπήγηα, ἢ φλάμπυρα
ἔξαπαλόν.
καὶ ἀλάγηα ἐχώρησαν πίζη καὶ καβαλ-
λάγη.

ΣΑΛΟΣ. ΣΑΛΙΟΝ.

Σάλ. Saliua. Moschopulus. σίε-
λ. πὲ κρινῶς σάλ. Hinc σάλιον.
Glossæ Græcobarbaræ. πῆνις πάλιν
αἶμα μὲ πὲ σάλιον.

ΣΑΛΤΖΑ.

σάλτζα. Italicum, Salsa. Gallicum,
Sauce. Embamma. Intinctus. Nice-
tas De reb. post. excid. urbis, ὡς

καὶ ἡ ἐκ σαρδάνων σάλτζα πὲ καὶ σάλ-
τζα ἐξ ἄλλων χυμῶν δεμυστόντων τὴν
αἰδοῦσιν.

ΣΑΛΤΖΕΜΕ.

σαλτζέμε. Salizemte. Apud My-
repsum De Antidotis cap. xxix. La-
tinum Græsolunt in τῇ Græcobarba-
ri. Sic ibidem, cap. ccccxlv. σάλτζεμος.
Χηρῆς. Vel C. quoque. Ita pro Τοχι-
σμο reperies τῶν τζον. Ibidem.

ΣΑΛΤΒΑΡΙ.

σαλυβάρη. Vide σαλυβάρηον.

ΣΑΜΑΝ.

σάμας. Impedimentum. Sarcina.
Glossæ Græcobarbaræ. δόπουκλή, κα-
τῆσθμα, τῆρδον, σαγμάριον, σάμας.

ΣΑΜΑΡΔΑΚΟΣ.

σαμάρδακ. Samardacus. Morio.
Homo ridiculus. Chrysostomus ad E-
phesios Homil. xviii. ἐχέσας τὰς λε-
γομένους μελασποῖους, σαμαρδάκους,
ὑπὲρ οἱ Ὀτρεάπελοι. Quem locum
indicavit mihi Cl. V. Theodorus
Canterus, Aliàs terminus bifurcus
dicebatur. Latinus lib. De Terminis.
Terminus, si bifurcus fuerit, samardacus
dicitur. Vocatur etiam Samartia, in
ijsdem libris.

ΣΑΜΑΡΙΟΝ.

σαμάριον. Vide, σαγμάριον.

ΣΑΜΙΑΤΩΡ.

Σαμιάτωρ. Samiator. Cotarius,
Mauricius. σαμιάτωρας, τῆς ποτιῶν, σα-
γισποῖους, ἢ τὰς λοιπὰς. Vide Glossa-
rium Rigaltij.

ΣΑΜΙΟΤΝ.

σαμῖον. Samiare, Acuere. Subigere.
Constan-

Constantinus in Tacticis. *σαξίαι καὶ πυλῶν, πυλῶν ἡτοιμημένα καὶ οὐκ ἐκμαμμένα.*

ΣΑΝ.

σάν. Cūm. Quando. Tanquam. Anonymus De nuptijs Thesci.

σάν ὁ θεσπύς ἐξέλεγε. σάνο πὶ πι-
τάκη,

σας ἀρχοντάς τε γύρησι. ---

Iterum alibi.

εὐμύρφη σάν τριανθ. Φίλο, καὶ ὡς πὶ βα-
μύνο ῥόδον.

Constantinus in Historiā Apolloniij Tyrij.

ἡ κόρη ὄνταν ἀνέστει πὶ βάλει τὰ κάμη,
ἐχάθηκεν τὸ αἷμα της, καὶ τέμει σάν
καλάμη.

ΣΑΝΙΑΔΑΣ.

Σανιάδας. Pro, σάνις. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. ἀλλὰ καὶ Σανιάδας ἐστὶ σοῖς βασιλεὺς ἀνέστη. ἐξ ὧν ὁρῶμεν ὅτι Σανιάδας, ἐστὶ ἀπὸ τῆς σάν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνιῶν. ὡς δὲ καὶ Σανιάδας, ἐστὶ ἀπὸ τῆς σάν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνιῶν. ὡς δὲ καὶ Σανιάδας, ἐστὶ ἀπὸ τῆς σάν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνιῶν.

ΣΑΝΟΣ.

σάνος. Foenum. Corona pretiosa. σάνος. Fenum. χλοή. In Turcograciā Crusij scribitur, σάνος.

ΣΑΞΙΜΟΔΕΙΜΟΝ.

Σαξιμοδείμων. Cedrenus. βελλόμενος βάθρα καὶ πλῆθι φιάλων κτλ., ἐς τὸ πλεονάζειν τὸ σαξιμοδείμων. Sed quid fuit? an locus publicus, in quo repositi omne genus gladij: nam *Saxa*, sive *Saxi*, dicebantur breves gladij. Gotfridus Viterbienfis Chron. Patie xv. Ipse brevis gladius apud illos *saxa* vocatur. Ita corrogo; nam perperam edidit.

Gafridus Monemutensis De Orig. & Gest. Britan. lib. iii. cap. i. in *Commilitonibus suis praecepit, ut unusquisque longum cultrum intra caligas absconderet. & cum colloquium securus tractarent Brittones, ipse eis hoc daret signum, nimirum ore saxas, unde quisque paratus astantem Brittonem audacter occurreret, atque abstractis cultris oculos ipsam ingularet.* VVichundus Hist. lib. i. *Fugerunt autem eo qui hoc facinore nomen illius inditum tradant, cultelli enim nostrā lingua *sahs* dicuntur.* Fredegarius Chronici cap. lxxiv. *Heraclius equum calcaneo vehementer urgens, extrahens saxum, capiti Patricij Persarum truncavit.* Male hodie legitur: *extrahens uicum.* Et habes compositum, *Scramasaxus*, apud Gregorium Turonensem lib. ii. cap. l. *Duo pueri cum cultris validis, quos vulgo *scramasaxos* vocant, infectis veneno, maleficis à Fredegunde reginā, cum aliam causam se gerere simularent, utraque laeterni ferunt.*

ΣΑΗΙΝΙΣΚΕΙΝ.

σαήνισκειν. Pro, σήπειν. Vide, μαζαρίσκου.

ΣΑΗΙΟΣ.

σάηιος. Corona pretiosa. σάηιος. Putris. σήπειν.

ΣΑΠΩΝ. ΣΑΠΩΝΙΟΝ.

σάπων. Sapo. Glossa Gracolatina. σάπων. Sapo. Theomnestus Hippia. lib. i. cap. x. σάπωνος γαλλικῆς λίθρας μία, ἀγγλίας παλαιῆς λίθρας δύο. Item σάπωνος. Moschopulus. ἡτρων, τὸ σάπωνος. Bartholomaeus Monachus

nachus in Elencho Agareni. ἀπὸ τῶν
 ἑς τὸ μαρτύριον αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐκ
 τῶν αὐτῶν οἰκῶν, πλυνόμενα μὲν σαπῶν καὶ
 ὑδατῶν. Apud Demetrium Constanti-
 nop. Hieracosophij lib. i. cap.
 cxlii. scribitur σαπῶν: & cap.
 cxliv. σαπῶν.

ΣΑΡΑΓΙΟΝ.

Σαράγιον. Palatium. Chronicon
 Constantinop. μόνον δὲ τὸν πῶτον
 ἦν αὐτῷ Ἰσαάκιον ἔβαλεν ἐν ταῖς βασι-
 λείαις, ἐν τῷ σαράγιον αὐτῷ. Et mox.
 ἐπαυσαμένης ἡ πόλις αὐτῆς ἐν τῇ πό-
 λει ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζειν σαράγιον, καὶ
 καλλωπίζειν πολλὰ τῆς πόλεως. Malaxus
 in Hist. Patriarch. ἔχων ἡ ἑξέμια ἐς τὸ
 σαράγιον ὅσον πλῆθος. Phranzes Chron.
 lib. i. cap. xxi. *Carina in saratio sive
 palatio Ameca, annos nata quatuordecim,
 & menses quinque.*

ΣΑΡΑΚΙΝΟΝ.

Σαράκινον. Genus cucumeris. Ci-
 trulū officinis. Exstat apud Myrepsium
 De Antidotis, cap. xxxi.

ΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ.

Σαρακοστός. Pro, ποταμοστός. Bi-
 ton in Mechanicis. ὅτι ποταμοστός κα-
 νὼν, καὶ ὁ σαρακοστός, ἐχέτωσαν κέρατας
 σιδηροῦς ἀλλοιρίτως παντὶ ἔργῳ χρησι-
 μέως.

ΣΑΡΑΝΤΑ.

Σαράντα. Corona pretiosa. ἀσπράγ-
 ξα. Quadragesima. πωρράχων. Anonymus
 De Vulpe & Lupo.

ἀκούει, βλίπτει, καὶ μακρὰ σαρὰντα με-
 ροσπράττει.

ΣΑΡΑΠΤΑΡΗΣ. Hinc

Σαραπταρής, sive, σαραπταρής. Pin-

terna. Laonicus Chalcondyles Hist.
 lib. v. καὶ οἱ εἰσάχοντες λαχόμενοι παρ' αὐτῶν
 σαραπταρῆς. Iterum alibi. ἐν τῷ πνε-
 ῦμα ἀμυρῶντος τῷ ἀλῆαζω τοῦ
 σαραπταρῆ τῷ πνεύματι ἀσπρίβω τῷ παθὸς ἐν
 τῇ πόλει, &c.

ΣΑΡΑΧΟΡΙΔΕΣ.

Σαραχόριδες. Milites Turcici. Lao-
 nicus Calcondyles Hist. lib. vii. οἱ σα-
 ραχόριδες καλούμενοι ὁ ἀρχὴν τοῦ
 λαοῦ. Et mox. πρῶτον, δὴ οἱ
 ἐπὶ τῇ πόλει οἱ σαραχόριδες ἐς τὰς ἑλλείνας,
 ἐπὶ τῇ πόλει αὐτῇ, ἐς μάχην.

ΣΑΡΚΑ.

σάρκα. Pro, σῆρξ. Corona pretiosa.
 σῆρξ. Caro. σῆρξ.

ΣΑΡΚΙΝΟΝ.

σάρκινον. Sarcina. Mauricius lib. ix.
 cap. iii. ἀντίκτιστον ἢ πιαύτως βολαῖς
 κλίμας κρεμάμενα ἔχοντα τὰ τεχνικά, καὶ
 τὰς ποταμοστός σάρκινον, καὶ οἰκίαν ἐκτετα-
 να, πόλιν κρεμάμενα. Leo Constitut.
 xv. ἡ σάρκινον, ἡ οἰκίαν ἐκτετα-
 να, ἡ τοῦ ζύλου κρεμάμενα.

ΣΑΡΜΑΝΙΖΑ.

Σαρμανίζα. Gunæ. Occurrit apud
 Crusium in Turcograciâ.

ΣΑΣΜΟΣ.

Σασμός. Pro, ἰσασμός. Glossæ Grae-
 co-barbaræ. Ἐξ ὧν καὶ ῥήματα. Ἐξ ἰσασμός,
 ἡ σασμός.

ΣΑΤΑ.

Σατῶ. Pro, σὺ. Tu. Theodosius Zy-
 gomala in epist. ἄμου σὺν ἀδελφῶ-
 τον σου, καὶ ὅτι σὺ κοινοῦμαρ, σατῶ
 καί με πῶς.

ΣΑΤΤΡΙΑ

Σ Α Τ Τ Ρ Ι Α.

Σαυτρία. *Satureia*. Cunila. Deme-
trius Constantinop. Hieracosophii lib.
ii. cap. XLV III. ἐὰν ὁ ἰέραξ ἀπ' ὀφθαλ-
μῶ πάσχη, λάβε βολάνην τινὲ λεγομένην
σαυτρίαν, καὶ ὀποβάλασαμον, κάπνισον, καὶ
τὸ κακὸν ἀπολείς.

ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΟΝ. ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΙΚΟΝ.

Σαχαρικόν. *Sacchar Cannarum*. Hinc
σαχαρικόν, quod ex eo confectum
est. Achmes cap. CCXIII. εἰ δὲ πρῶ-
γαι γλυκύσμα σαχαρικόν, τὸ λεγόμενον
παλᾶν, εὐρήσει θλίψιν, καὶ νόσον, διὰ τὸ
χρῶμα εἶ τὸ πῦρ, αἰάλογον τῆς βρώσεως.
Sed corrigendus est locus, rescriben-
dumque: καὶ τὸν πυρὸν.

Σ Α Χ Α Ρ Ο Π Ο Τ Γ Γ Ι Ο Ν.

Σαχαροπέγγιον. Iecur. Laonicus
Cretensis ad Batrachom. ἡπατὰ λευ-
κοχίτωνα, σαχαροπέγγια λευκά.

Σ Γ Α Φ Φ Ε Ι Ν.

Σγάφφειν. Pro, σκάππειν. Fodere. Vi-
de, ἀξανασγάφφειν.

Σ Γ Ο Μ Π Ο Σ.

Σγομπός. Ex Italico, *Gobbo*. Gibbo-
sus. Corona pretiosa. σγόμπον. *Gib-
bosus*. Πήκυρτον.

Σ Γ Ο Τ Ρ Ο Σ.

Σγυρός. Italicum, *Scurro*. Obscurus.
Contortus. Ioannes Tzetzes Chil.
XIII.

τέσσαρα δὲ τοῖς α α λαοῖς τὸ ἔλιν δηλοῖ
τάδε.

τὸ ὑγιές, ὁλόκληρον, ὁλέθριον, σγυρόν τε.
Vbi labitur vehementer interpres,
qui putat esse Italorum, *Verdoscurro*. si-
ve, *Viride obscurum*. Nostram autem in-

terpretationem tuentur Grammatici
veteres. Ex ijs vnum Hesychium da-
bo. ἔλιν ποτὲ μὲν τὸ μαλακὸν καὶ ἀπαλόν,
ποτὲ δὲ τὸ ὑγιές, καὶ ὁλόκληρον, καὶ τὸ ὁλέ-
θριον, κυρίως δὲ τὸ σινετραμμένον. Sed
τὸ σινετραμμένον metaphoricè pro ob-
scuro ponunt: atque hinc illa dictionis
notio. Iterum occurrit postea apud
eundem Tzetzen.

τὸ ὑγιές, ἀκέραιον, ὁλέθριον, σγυρόν τε.

Invenio quoque inter cognomina. Ni-
cetas in Balduino Flandro. ὅψι δὲ καὶ
μόλις περὶ τὰς θερμοπύλας λόχον ὁ σγυ-
ρὸς λέων ὑποκαθίστας, μηδὲν τι καὶ δράσας
γενναῖον, φυγαῖς ἐκείθεν εἰς τὸν ἀεροκόριν-
θον ἔρχετο. Truncatè autem σγυρόν, *Obs-
curum*, dixerunt: vt μᾶλλον, *Tumultus*.
Hinc porro compositum, σγυροπέπλος.
Et est inter epistolas Planudis vna in-
scripta, τῷ σγυροπέπλῳ κυρῷ Δημητρίῳ.
Item, σγυρομάλλης. Et legitur ita cog-
nominatus aliquis ex Palælogis, apud
Phranzem Chron. lib. III. cap. xxv.
Item σγυροπέπλος, in epistola Smarag-
dæ quadam. Et σγυρότης, equi nomen
apud Annam Comnenam lib. III.
Invenio itidem σγυρότης. *Obscuritas*.
Oppiani Scholiastes Halieut. II. ἔπλῳ,
ἢ σγυρότης, ἢ ἐξαθήσεις τῶ γενέων. Et apud
Studitam Catechesi LXXXIII, σγυρο-
δής est, qui fuscum colorem habet:
vbi loci magnæ tenebræ sunt, nec mi-
rū, eruditissimo viro, Ioanni Livincio,

Σ Δ Ο Υ Λ Ο Σ Τ Ν Η.

Σδελοσύνη. Pro, εἰς δελοσύνην. Ano-
nymus De nuptijs Thesci.

πῶς γιανὰ ἔμπη εἰς θησίαν τὸ ασητή
σδελοσύνη.

Q q q Σ Ε Β Α.

ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΩΡ.

Σεβαστοκράτωρ. Hic proximus à Despotis, ab Imperatore tertius : & de eo quoque loquentes dicebant, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. id est, *Maiestas eius*. Ad nullum autem ministerium tenebatur, sed summis tantum principatibus & præfecturis destinabatur, uti Despota, ac Cæsar. Codinus De Offic. ὁ δευτέρου μὲν, ὁ σεβαστοκράτωρ, καὶ ὁ καῖσαρ, ὁ δὲ μέγας ὑπηρεσίαν ἔχουσιν, εἰ μὴ ταχθῶσιν εἰς ἡγεμονίαν. Et plures simul hoc titulo erant ornati. Ecce apud Nicetam in Ioanne Comneno. τὸν δὲ μετ' αὐτὸν αὐθρόνικον, ἰσαάκιον τε τὸν ὅτι τῷ δὲ, καὶ τὸν ἐφελξῆς τέταρτον μανὴλ σεβαστοκρατορικῆς ὑπερχαίρει τιμαῖς. Coronæ autem ius quoque habebant. Observo apud eundem Nicetam in Alexio Comneno lib. v. μήτιν διατράξοντι τὴν κόλπον μῆλαν, ἢ ἐποχῶν ὡς, τὸν σεβαστοκρατορικὸν ἀπεβάλετο φέφανον, ἀνατραπέντα τῆς κορυφῆς, καὶ αὐτομάτως κατὰ πρὸς τὸν εἰς ἐδμήφον. Idque instituerat Alexius Comnenus. Anna lib. iii. vbi de eo. ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ σέμμασιν ἐν ταῖς πανθήμοις ἡμέραις αὐτὸς φανῆσθαι προσέταξε τὸν τε σεβαστοκράτορα καὶ τὸν καῖσαρα. Dignitatem hanc hereditariam accepit à Constantino Magno princeps Thessaliæ, ut discimus ex Gregora lib. vii. obtinuitque usque ad tempora Andronici Palæologi, sub quo defecit. Gregoras loco citato. εἶχε γὰρ ἀδελφῶς τῶν καὶ ταῦτα τὰ πρὸς Θεσσαλίαν πράγματα, τῶν δὲ ποντῶν ὅκα τὴν ἀρχὴν νέε τε ὅτι τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀπείρας ἐχούσιν εἰς πραγμάτων μεγάλων διοίκησιν, καὶ ἄλλως νόσω δαπανώμενα μακρὰ, ὅσον δὲ πᾶσι τεθνήξεσθαι μέλλοντι, καὶ ἅμα αὐτῷ καὶ ἀλλόθεν τὴν μέ-

χρις αὐτοῦ διαδοχὴν τῆς τῶν γεγονόνων καὶ σεβαστοκρατορίων ἀρχῆς. Atque is, in quo defecit, erat Ioannes Ducas, ut discimus ex eodem Gregora libro, sub finem. Tamē Zonaras in Alexio Comneno auctor est, cum hoc nomen tanquam novum dedisse fratri Isaacio, his verbis. εἴτα ὁ μὲν ἀλέξιος βασιλικὸν ἀναδέεται διάδημα, τῷ δ' ἰσαάκιω τὰ δευτερεῖα νεμένηται τῆς τιμῆς, καὶ αὐτὸς ὅτι φημιθῆναι ὀνόματι, σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπωνήθη, καὶ ὑπερεῖχε τῶν καίσαρων. Et fufse Codinus. μέχρι τῆς βασιλείας ἀλέξια τῶν κομνηνῶν τὸ τῶν σεβαστοκρατορῶν ἀξίωμα ἐκ τῶν, ἀλλ' ἐνθὺς μετὰ τὸν βασιλέα πρῶτον πάντων ἦν τὸ τῶν καίσαρων. ὅτι δὲ ὅτι τὸν μελιστῶνδονικὸν τὸ τῶν καίσαρων ἀξίωμα τετίμηκεν. ἦν δ' αὐτῷ καὶ ἀδελφὸς αὐτῶν, καὶ πρῶτον καὶ τὸν χρόνον, ὁ κομνηνὸς ἰσαάκιος. ἐχρῶν δὲ τῶν μετῴν τιμηθῆναι ἀξιώματι. ἕτερον δὲ ἀξίωμα ἐκ ἦν (ὡς ἐφθῆμεν εἰπόντες) πάλιν τὸ τῶν καίσαρων. ἀνομοιοποίησε δὲ νέον ἀξίωμα συνθεῖς αὐτὸ ἀπὸ τῶν σεβαστῶν, καὶ τῶν αὐτοκρατορῶν, καὶ ἐφηρμόσατο τῷ ἀδελφῷ, τὸ τῶν σεβαστοκρατορῶν δηλαδὴ ὄνομα, δευτέρον οἰονεὶ βασιλέα τῶν πεποιηκώς, καὶ ὑπεβίβασε τῶν καίσαρων. Eadem Glycas & Anna Comnena lib. i. Vnde ergo à Constantino? inquires. Solvant nodum. Dedit ille primus hereditarium Thessaliæ principi, sicut alia alijs; sed in palatio inter proceres, circa Imperatorem, nullus hoc nomine. Alexius itaque introduxit in palatium, & fratrem Isaacium coornavit.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Σεβαστός. Dignitatis genus; Anna Comnena Alexiad. lib. i. ὡς ἀπάν-

των

των γέρας ἀπέλαβε πρὸς τῇ αυτοκράτο-
ρῳ τὴν τῇ σεβαστῇ ἀξίαν, σεβαστὸς ἀναρ-
ρηθεὶς ἐκ μέσης συγκλήτης. Institutum
ab Alexio Comneno patre narrat An-
na lib. III.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ.

Σεβαστοφόρος. Dignitatis nomen.
Ioannes Curopalates in Constantino
iterū Imperatore. ἐξευνέχισε δὲ καὶ ῥω-
μαῖον τὸν τῇ σεφάσῃ υἱόν, τὸν μετέπειτα σε-
βαστοφόρον γενόμενον.

ΣΕΒΕΝΙΝΟΝ.

Σεβένινον. Paullus Monachus Colle-
ctan. lib. I. οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ὁ ἀββᾶς
παμβῶ, παλαιὰ πολύρραφα ἐφόρυν, καὶ
σεβένινα, νυῖ δὲ πολύτιμα φορεῖτε. Vesti-
menta Σεβένινα sunt τὰ ἐκ σεβεννίς. Est
autem σεβένινον illud corticosum, quod
in summa palmula enascitur. Hefy-
chius. σεβένινον, τὸ ἐκ ἀκρῶ τῷ φοίνικι
φλοιῶδες γενόμενον.

ΣΕΓΟΤΡΟΣ.

σεγέρ. Vide, σιγέρ.

ΣΕΔΑ.

σέδα. Sedes. Suidas. σέδας, καθέδρας.
Eadem Hefychius. Scaurus De Or-
thographia. Extremo, quod proprium est
literarum, quod propinquitate sociari, &
inuicem succedere, ut cum Fusuos Furnos
dicimus & Seddam Sellam.

ΣΕΔΕΤΟΝ.

σέδετον. Fossatum. Suidas. σέδετον,
τὸ Φωσάτον. Theophilus de Testam.
Milit. ἐν ἐτέρους διατρέβασσι τόποις, ἢ ἐν
τοῖς λεγομένοις αὐλῶσι σέδετοις. Rufus in
Leg. Milit. στρατιώτης ἐν πρὸς χειμαδίῃ,
ἢ κατὰ πάροδον, οἷς τὰ σέδετα. Glossa

Basilic. exponunt non tantum Φωσά-
τον, sed etiam καθέδραν, & παράσπον.

ΣΕΙΡΑΔΙΟΝ.

Σειράδιον. Eustathius ad Odyss. χ'.
ὥσπερ δειρά δέλη, ἔτω καὶ σειρά σέρα τὸ
ιδιωτικόν. καὶ τὸ κοινῶς δὲ λεγόμενον σεί-
ράδιον, ὃ ὁμηρικῆς ἐστὶ κόμμά τι σφραῖ.

ΣΕΙΡΙΚΟΝ.

σειρικόν. Intibum. Suidas. σέρρεα,
εἰδ. λαχάσ, τὰ παρ' ἡμῶν σειρικά λε-
γόμενα.

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΙΣ.

σειρομάστις, vel σειρομάτης, aut σειρομά-
τις. Hefychius. σειρομάτης, σκευὴς τι σιδή-
ρην, ὅπερ οἱ τελώναι, πρὸς ἔρευναν ἔχουσι λα-
βὴν ξυλίνῳ ἔχον. Iterum. σειρομάτης, λόγ-
χη, δόρυ, ῥομφαία. Eunapius. ὡς ὁ σει-
ρομάτης μάλλον εὐδοκίμει τῇ δόρῳ. Geor-
gius Pisides in Hexaemero.

καὶ παρ' ἡμῶν ἵππ. σειρομάστις τρέμμα.
Plenissime exponit Ioannes Tzetzes
Chil. XIII.

πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλεῖσι σειρομά-
τιν,

κυρίως ὃ σιδήρεον τῶν τελώνων ὑπάρχον,
ὡς μέγας ὀβελίσκος τις, ὃ πηλῆγοντες
τὰς σάκκας

τὰ κλεπτομένων νοῦσι καὶ κραδίσι.

ΣΕΙΣΑ.

Σείσα. Pro, Σείρα. Catena. Glossa
Graecobarbaræ. τὴν σφάν, ἢ γυν ἄλυσσιν.

ΣΕΙΤΙΔΕΣ.

Σείτιδες. Monachorum genus. Lao-
nicus Chalcondyles Hist. lib. VII. Ἐτὴν
μὲν ἐν ἀρχὴν ἀποδεχόμενος, μετὰ ζιχίδων
τῶν παρ' αὐτῶν ναζιραίων, καὶ σειτιδῶν, καὶ
τὸ γένος σφῶν, πολλὰ διέτρεβον.

Qqq ij ΣΕΚΟΤ.

ΣΕΚΟΥΝΔΙΚΗΡΙΟΣ.

Σεκουνδικήριος. *Secundicerius*. Menologium. ὁ μὲν σέριος. πριμικήριος. ὡς τ' αὐτῆς γυνήλιον, ὁ δὲ βακχ. σεκουνδικήριος. τ' αὐτῆς αὐτῆς.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ.

Σεκουνδος. *Secundus*. Leo in Tacit. σεκουνδος. ὁ δὲ, ὁ δεύτερος. τῆς ἀκίας, ὁ λεγόμενος. *Πριμότης*. Et alibi in *ijf-dem*. καὶ σφερόμενοι οἱ σεκουνδοι, τῆς ἐν οἱ ὑπὸ τὸν δέκαρχον τεταγμένοι. *Πριμότης* ἐξέρχονται διαστήματα ἄχρι τῶν βημάτων. Suidas in *Etymologico*. σεκουνδος, δεύτερος. Videtur quoque Theophilus Antecessor.

ΣΕΚΟΥΡΙΟΝ.

Σεκούριον, sive, σέκυρις. *Securis*. Glossae veteres Graecolatinae. *Secur*. σέκυριον. Corrige, *Securis*. σέκυριον. Item dicebant, τζέκυρη, τζέκυριον, τζέκυριον. Sed de his infra.

ΣΕΚΡΕΤΑΡΙΟΣ.

Σεκρετάριος. *Secretarius*. Euagrius Hist. Eccles. lib. 11. ἀνέγνω κωνσταντίνος. σεκρετάριος. ὁ δὲ χρίσας ὅτι λέξεως ταύτης. Ioannes Curopalates in *Michaële Parapinacio*. εἰς τὰς σεκρεταρίας τῷ πατρὶ τῷ μιχαήλ ὑπορετησάμενος. Dacryanus in *Spec. Mon.* Statim alios diiudicare & despicere incipiunt, se sanctos iam, deique secretarios existimant. Et hic idem est cum eo, qui ἀσηκρήτης alias dicebatur.

ΣΕΚΡΕΤΙΚΟΙ.

Σεκρετικοί. *Secretici*. Secretorum ministri, qui secretariis à manu erant, & operam illis in scribendo navabant. Mennit eorum Constantinus Por-

phyrogenneta Novell. 11. ἡ ἐκ τῶν ἐντελεστέρων πρὸς τὰς μικρόν τι ὑπερέχοντες, οἷον δὲ τῶν ἀσφατεῦτων πολλῶν πρὸς χαλαρίας, ἢ σεκρετικὰς. Balsamō De Charitoph. & Protecō. πόσας ἑκάς. τῶν ἔχει χαλαρίας τὰ κόπας συμμεριστὰς, καὶ πόσας σεκρετικὰς διακονητὰς, ἐκείνι λέγειν καιρὸς.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ.

σέκρετον. *Secretum*. Apud Suidam invenies σέκρετον, sine vlla interpretatione. Et opus certè non habebat, itaque vocem recensuisse tantum contentus fuit. Harmenopulus lib. 111. Tit. 1v. βασιλεύω ἡ πρὸς σέκρετον. Apud Hesychium est σέκρετων. Corrige, σέκρετον. Constantinus Porphyrogenneta Novell. 11. καὶ χολαρίος ἐστὶν ἡ σέκρετος ὑπορετάριος. Ac primitus quidem secularium principum dicebatur. Primus nomen transtulit Paulus Samosatenus episcopus, quod ei inter damnationis capita obiectum olim fuit à Synodo Antiochena, cuius epistola exstat apud Eusebium Hist. Eccles. lib. vii. cap. xxx. In illa haec verba. σήκητον δὲ, ὡς οἱ τὰ κόσμους ἀρχοντες, ἔχων τε κ' ὀνομάζων. Invenio autem secretum varia: rerum privatarum nempe, & publicarum. Secreti privatarum mentio est in Constitut. quaedam Alexij Comneni. ὁ μὲν γὰρ δημόσιος. διὰ τὴν σέκρετον τῶν οἰκειακῶν τὸ τῶν συμβολαίαις ἐγκείμενον ἐξ ἐπιρωτήσεως, &c. Et in altera Man. Comneni. ἀπατηθησομένων ἀσυμπαθῶς ἐξ αὐτῶν παρὰ τὴν σέκρετον οἰκειακῶν, ἐκ περιλεύσεως τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp.

XXIX. καθ'ασπρωθεν ἐν τῷ σεκρέτῳ τῶν οἰ-
κειαιῶν κατὰ μελῶν νοέμβριον. Atque hic
asservabantur cum alia instrumenta,
tum iura quoque Urbis. Clarum est
ex Niceta in Alexio Man. F. σὺ οἷς καὶ
τὸ τῆ παντεχνῆ Θεοδώρ περικαλλῆς οἴκη-
μα, ἐπαρχὴ ὅλος τῆς πόλεως, καὶ τὸ τῶν οἰ-
κειαιῶν διέποντος σεκρέτον, τῷ δικαιοδοτι-
κῷ τε θρόνῳ ἐμπρέποντος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐξή-
λυξε δρασμῷ τῷ πεσῆν. τὰ δ' ἐνόντα διηρ-
πασσάμενοι, ἃ δὲ αὐτῶν τῶν δημοσίων τό-
μων ἀπώλοντο, οἱ τὰ δίκαια τῆς πολιτείας
πᾶσι τῶν πρώτων βασιλέων ἐχέουσιν ὑπογε-
γραμμένοι. Secreti publicarum memi-
nit Cedrenus. χάριν τῶν λαμβανόντων
ὀφείκια ἑ ἀξιώματα ἀτελῶν, κατέστρωται
εἰς τὰ δημοσιακὰ σέκρετα πρόσταγμα τῆ
αἰοδύμης βασιλείας. Balsamon de Privi-
leg. Patriarch. κατὰ τὸν νοέμβριον μελῶν
τῆς δευτέρας ὀπνημῆσεως δοπολυθεῖσα, καὶ
τοῖς δημοσιακοῖς, καὶ ἐκκλησιαστικοῖς σεκρέ-
ταις καθ'ασπρωθεῖσα. Atque hoc est, quod
τῆ γενικῇ σέκρετον appellat Ioannes Cu-
ropalates in Leone Basilij F. μετὰ θαύμα-
τον γὰρ τῆ λέοντος τυραννήσεως ὁ κωνσταντι-
νος ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆ γενικῇ σεκρέτῳ. Et hic
servabantur publica Imperij. Sed hæc
Imperialia : venio iam ad Patriarcha-
lia, quæ item duo, Illud Sanctius, hoc
Minus dicebatur. Prius citatur in San-
cito quodam Michaelis Patriarchæ.
τῆτο δὲ τὸ ἴσον πατριαρχικῇ συνοδικῶς ἐκ-
τεθέντος γραμματίος ἐκ τῶν δοποκειμένων κω-
δικίων τῷ εὐαγγεῖ σεκρέτῳ ἐκβληθέν, &c. At-
que hic custodiebantur decreta Syno-
dalia. De minori locus est in Sancito
Xiphilini. προκαθημένων ἰωάννης τῆ ἀγιο-
λάτῃ οἰκουμενικῇ πατριαρχίᾳ ἐν τῷ μικρῷ σε-
κρέτῳ, &c. Item apud Cedrenum. νική-
τας ὁ ψευδώνυμος πατριαρχὴς τὰς ἐν τῷ μι-

κρῷ σεκρέτῳ τῆ πατριαρχείας εἰκόνας διὰ
ψηφίδων ἔσας ἔξεσε. Et hoc destinatum
chartis Patriarchalibus. Præter duo
autem illa Patriarchalia, erant quinque
alia ecclesiastica : vnum magni Oeco-
nomi, alterum Sacellarij magni, ter-
tium magni Sceuophylacis, quartum
Chartophylacis, quintum minoris Sa-
cellarij. Accipimus ex Balsamone De
Chartoph. & Proteccl. ἐδέησε τοῖς τὰ τῆς
ἐκκλησίας ὁροθετήσασιν ὁροδόχοις ἡμῶν αὐ-
τοκρατόρσι καὶ αμερίσαι τὰ ἐκκλησιαστικὰ
δίκαια ταῦτα πρὸς πέντε σεκρέτων εὐαγγῆ
λογοθέσια, καὶ ἀναθεῖναι τῶν τέτων διοίκη-
σιν διακονηταῖς. ἃ δὲ γὰρ ἔδει τὸν πατριαρ-
χίῳ ἔτιως ἀνακλειῶς ἐν πᾶσι νυμφοσολῆ-
μδρον περὶ σκαπάνῃ ἀρχολοῦσθαι, καὶ δέ-
λων χορτάσμεθα. ἐκ τοτὲ γοῦν καὶ μέχρι τῆ
νυνὶ πᾶσι πέντε προκαθημένων, τῶν ἐξω-
κατακοίλων ἀρχόντων φημι, ὡς δοτὲ πέντε
ἀγῶνιστων ταῦτ' ἐμὲ ἀγῶνισται. ἡ γοῦν τῆ με-
γάλῃ οἰκονόμῃ, τῇ μεγάλῃ σκευαρχίᾳ,
τῇ μεγάλῃ σκευοφύλακῃ, τῇ χαρτοφύ-
λακῃ, καὶ τῇ σκευαρχίᾳ. Sed est monen-
dum, quod turbare alias graviter pos-
set; quia duplex primitus munus susti-
nebat Carthophylax; iudex enim erat
in causis ecclesiasticis, in causis verò
cleri defensor; duplex etiam Secretorum
habuit : cornmque alterum τῆ χαρτο-
φυλακίᾳ, sive χαρτοφυλακικῶν; alterum
τῆ ἐκδικείᾳ appellabatur. Mentionem
τῆ χαρτοφυλακικῆς facit Ioannes Episco-
pus Citri in Resp. ἀν' ἐκείνῃ ἀνέεται τῷ
ὑπομνηματιογράφῳ ἡ ἐκδοσις καὶ ἀγῶνι-
σις τῆ χαρτοφυλακικῆς σεκρέτων ὑπομνη-
ματισμῶν. Item Germanus in Sancito
quodam. ὀπνηνωδῆτω τοῖνυν ὁ παρὼν ὁ-
ρισμὸς τῆς ἡμῶν μετερίστη τῷ σεκρέτῳ τῆ
ἐκτῆ χαρτοφυλακίᾳ, καὶ αὐτίχα φητω. At

Q q q ij] verò

verò τῷ ἐκδικεῖν mentio est apud Balsamonem De Chartoph. & Protecđ. πρὸς δὲ χρῆται καὶ ῥήμασι τῷ ἀποκείμενῃ βιβλίῳ ἐν τῷ σεκρέτῳ τῷ ἱερῷ ἐκδικεῖν. Postea dirempta fuerunt hæc munera, & primum Chartophylaci mansit, alterum in Protecđicum translatum, qui additus est sextus quinque Exocatacœlis. Atque ita ex quinque secretis sex deinde facta sunt.

ΣΕΛΑ. ΣΕΛΑΡΙΟΝ.

σέλα. *Sella*. Theomnestus Hippatic. lib. I. cap. xxvi. καὶ αὐτῷ τῷ σέλας τῷ ἰσχυρῷ ὀπίσθῃ, ὥς ἐ μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα ἔτω μέναι. Occurrit apud Suidam, Codinum, & alios passim. Item σελάριον dicebant. *Sellare*. Achmes cap. CLV. τὰ σελάρια τῶν βασιλέων εἰς πρῶτον τῶν γυναικῶν αὐτῶν κείνονται, καὶ εἰς τῷ βασιλείᾳ αὐτῶν. Cap. CCXXXII. καὶ ἀπὸ τῶν εἰπεῖν ἐν ὀλίγῳ, παῖτα τὰ σελάρια τῷ βασιλείῳ καὶ ὄναρ θεωρεῖν, εἰς γυναῖκας αὐτῶν κείνονται. Suidas. σέλλα, σελλάρια, σωτηρία, ἔσθρα. Anastasius in Stephano I I. Et vice stratoris usque in aliquantum locum iuxta eius sellam properavit.

ΣΕΛΕΝΤΙΟΝ.

Σελέντιον. Vide, σιλέντιον.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΑ.

Σελήνοδρομία. Libri, in quibus de luna cursu, eiusque prognosticis tractatur, quod de nomine licet colligere. Vsi sunt ijs posterioribus temporibus in ecclesia Orientali nonnulli, sed rejecti ac prohibiti fuerunt, ut impij. Nicephorus Homologeta in Canon. τὴν ἀποκάλυψιν τῷ παύλῳ, καὶ τὰ

λεγομένα βροηολόγια, καὶ σελήνοδρομια, ἢ καλὰ δρολόγια, ἔχρησθαι, βέβηλα γὰρ πάντα.

ΣΕΛΙΝΑΙΟΝ.

Σελινάιον. Leo Constitut. v. λωρόσκακα, πῆδικλα, σελινάια σιδηρεῖα. Videtur idem esse cum sellipungio, sive sellæ marsupio, in quo necessaria sibi equites reponabant. Idem Leo Constitut. VI. λωρόσκακον, πῆδικλον, σελοπῆγγιον. Ecce, isto loco ponit nunc σελοπῆγγιον, quo antea σελινάιον. Et Mauricius Strateg. lib. I. ἔχεις δὲ καὶ εἰς τὰς σέλας σκάλας σιδηρεῖας δύο, λωρόσκακον, πῆδικλον, σελοπῆγγιον. In Papia invenio. *Selanijs, tibiis, vel tubis*.

ΣΕΛΙΝΑΤΟΝ.

Σελινάτον. *Apitatum*. Glossæ Latinogræcæ. *Apitatum*. σελινάτον. Dicebant quoque ἀπιάτον, ut supra ostendimus.

ΣΕΛΙΟΝ.

Σελίον. sive, σελλίον. *Sella*. Achmes cap. CCLXI. τὸ σελίον εἰς ἀξίαν καὶ γυναῖκα κείνῃ. Himerius. ἐν τῷ ἰπποδρομίῳ εἰδωλὰ πολλὰ ἐκ τῆς ῥώμης ἦγοντα γεγονόσι. καθεζομένη γυνὴ ἐν σελλίῳ χαλκῷ ἀθήνη. Eustathius ad Iliad. β'. σέλμα γὰρ ἡ καθεδρά, ἐξ ἧς καὶ τὸ σελλίον εἰκοι λέγεσθαι. Sed errat, dum Latinæ vocis etymon in sua Græcia quærit. Polybius episcopus in Vita Epiphanij. Ὀπίσθῃ παρῶντ' ὁδὸν τὰ τόπων ἧσαν ἀπῶντες οἱ πλεῖστοι καθεζομένοι ὀπί σελλίων. Etymologici Auctor. ἐξ ἧς καὶ σέλλα, καὶ σελλίον.

ΣΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Σελλάριος. *Sellaris*. Etymologici Auctor. κέλης δὲ ἐστὶν ἰσχυρὸς ὁ μονάμενος, πύξ,

πυξ, καὶ δρομικός, ὁ νυῖ σελλάριον λεγόμενον. Eustathius ad Iliad. ὁ τὸν ἄρξυτον ἵππον, καὶ κατὰ τινὰς τὸν μονάμπυκα, ὃς νῦν φασὶ σελλάριον λέγεσθαι. Suidas. κέλης, ὁ σελλάριον.

Σ Ε Λ Λ Α Σ Τ Ρ Ω Σ Ι Σ.

σελλάστροφισ. Glossæ Græcolatinæ. σελλάστροφισ. Sellisternium.

Σ Ε Λ Ο Π Ο Ι Ο Σ.

σελοποῖος. Sellarius. Hero in παρικβολ. χαλκίς, σελοποῖος, χαλινοποῖος, τζαγγαρίος, ἐξήπας.

Σ Ε Λ Ο Π Ο Τ Γ Γ Ι Ο Ν.

σελοπώγγιον. Constantinus in Taciticis. σφενδριβόλα μεγάλη, σελοπώγγια μεγάλη, πυρέβουλα, καὶ ὕσκας. Vide σελιναῖον.

Σ Ε Λ Ο Χ Α Λ Ι Ν Ο Ν.

σελοχάλινον. Sella, & Frenum. Bal-famon ad Photij Nomocan. Tit. viii. cap. i. ἀμφιέννυται δὲ καὶ ἀληθινὰ ὑποδήματα, καὶ καβαλλικεύει μετ' ἀληθινῶν σελοχαλίνων. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. xvii. ἐπαίρειν τὸν στρατιώτῃ ἐξαίρετως τὸ ἵππῳ ἄριον αὐτῷ, σὺν τῷ σελοχαλίνῳ.

Σ Ε Μ Ε Ν Α.

σεμένα. Pro, εἰς ἐμὲ. Anonymus De nuptijs Thesei.

καρὰ σεμένα τιαπεδῶ, ἐγλήτωσε ἡ ζωή μου.

Σ Ε Μ Ν Ο Σ.

σεμνός. Hymnus ita dictus à prima voce qua inchoabatur; quemadmodum, ἄγιον, ἄμωμον, ἄξιον, & tales. Codinus. ἀρχομένης δὲ ψάλλεσθαι τῷ ὀπὶ τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ σεμνῶ, ἐρχόμενοι οἱ ἐν-

τιμότεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλῶνται τὸν βασιλέα.

Σ Ε Ν Α Τ Ο Ν.

σένατον. sive, σινάτον. Senatus. Codinus. τὸ σένατον, ὡς οἶμαι, λέγασθαι εἶναι τὴν κωδικέλλων φυλακτῆριον. ἐκεῖσε γὰρ οἱ πατριῖκοι ἐλάμβανον αὐτὴς ἕως κωνσταντίνου. Cedrenus. ἐπειδὴ ἐν τῷ φόρῳ παλαιοῖον τῶ λεγόμενον σινάτῃ ἐγένετο, τῆς ρασιρὸς νηξάσης αὐτόν. Zonaras. καὶ κατέκαυσεν πρὸς τοὺς ἄλλοις τὸν τε ἐν τῷ σινάτῳ καλῶμενον μέγιστον οἶκον.

Σ Ε Ν Α Τ Ω Ρ.

σινάτωρ. vel, σηνάτωρ, & σινάτωρ. Senator. Indifferenter his omnibus modis describitur. Suidas. σινάτωρ, εἰδὼν ἀξιώματι. Procopius de Ædific. Iustiniani. ὡς ἦκιστα τῷ ἀρχαγγέλῳ αὐτοῦ δαίμων πρέπων πρὸς σενάτορον τινός, &c. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopf. S. Script.

μεθ' ὧν οἱ σενάτορες ἦρξαν εἰς χρόνον.

Σ Ε Ν Δ Ο Τ Κ Η.

σενδέκη. Vide σεντέκιν.

Σ Ε Ν Τ Ο Ν Η. Σ Ε Ν Τ Ο Ν Ι Ο Ν.

σεντόνη, & σεντόνιον. Sindon. Lintheum. Corona pretiosa. σεντόνη. Lintheum. ὁ θόνη. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ ἀπλώση, ἢ νὰ δόπομακρίσει τινὰς τὰ σιτάκια, ἢ τὰ αἰλεύρια, εἰς τὸ σεντόνιον. Nicetas de Reb. post Excid. Urbis. καὶ τὰ χρυσοῦφанта σεντόνια, σάβανα, καὶ προσόψια.

Σ Ε Ν Τ Ο Υ Κ Ι Ν. Σ Ε Ν Τ Ο Υ Κ Ο Π Ο Υ Λ Ο Ν.

Σεντέκιν, sive, σενδέκιν. Arca. Scrinium. Glossæ Græcobarbaræ. αἰοίγιον. βωτὸν, νὰ αἰοίγῃ σεντούκιον. Iterum alibi.

λαρνά-

λαρνάκιν ξυλέον, ἡγοῦν χαυτάκιν, ἡ σελή-
κιν. Cyrillus in Lexico. μαρσίτιον, σεν-
τάκιν, ἡ περγγιν. Corona pretiosa. σελή-
κη. Arca. λάρναξ. Arithmetica Ade-
spota. αὐθροπός τις εἶχεν ὑἷς ὅσους αὐτὸς
εἶχεν, καὶ πρᾶγμα ὅσον ὑπῆρχεν, καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς. υἱοὶ μου ὑπάγετε εἰς τὴν σενδόκλιν μου,
&c. Hinc σελικόπαλον. Anonymus De
nuptijs Thesei.

καὶς τέφραν τὴν ἐποίκισμα, ἀπέσω βα-
λαμὸν τῆς

εἰς σελικόπαλα μικρὰ πολλὰ εἰς λίγον
τόπον.

Arabes Sandock, Turcæ Sondock dicunt.
Vides itaque originem.

ΣΕΝΤΙΝΑ.

σέντινα. *Sentina*. Constantinus in Hi-
storiâ Apollonij Tyrij.

καὶ τὴν σέντινα ἐδιδάθηκε σοδόμον καὶ
καθίζει.

ΣΕΡΑ.

σέρα. *Sera*. Clausstrum. Eustathius
ad Odyss. χ'. ἐφυλάχθη δὲ ἡ λέξις ἐπα-
ρὰ τοῖς ὕστερον. σιραὶ τοῖνυν ἐλέγοντο τινες
πεπλεγμέναι διὰ χροίων, φυῶν δηλαδή.
ἐβλήθην δὲ εἰληφθαι δοκεῖ καὶ ἡ ἐδιδωρικὴ
σέρα, ἡ τῆς θυραὶς κλείσσει.

ΣΕΡΓΕΝΤΗΣ.

Σεργέντης. *Italicum, Sergente*. Stator
Anonymus De bello sacro.

μόνον δύο καθάλλαρες, καὶ διώδικα
σεργέντες,

μὲ κάτεργον ἐτέρωθεν. —

Iterum alibi.

τὰ ὀφίδια ὅλα ἄλαξεν, πρῶτον τὴν κα-
σελλάους,

καὶ τὴν σεργέντην τῶν κάτρων, καὶ ἑτα-
λεν ἐδικὰς τῆς.

ΣΕΡΜΩΝ.

σέρμων. *Navis genus*. Anna Compe-
na Alexiad. lib. III. δρόμωναίς δὲ τριήρεις
εἰτοιμάζων, καὶ διήρεις, καὶ σέρμωναίς, ἑφο-
τάγωγος ἐτέρας παμπληθεῖς ναῦς ἐκ τῶν
πρωγίων εὐτρεπίζων χωρῶν.

ΣΕΣΕΝΑ.

Σεσένα, *Pro*, εἰς σέ. Anonymus De
nuptijs Thesei.

ἐγὼ νὰ ποίσω ταπεινὴ θυσία καλὴ Σεσένα.

ΣΕΣΚΛΟ.

σέσκλο. *Corona pretiosa*. σέσκλο:
Beta. Σεῦτλον. Demetrius Zenus in Ba-
trachom.

καὶ δὲ σέσκλα τρυφερὰ ἐκάμασι λε-
ρίαις.

ΣΕΣΚΟΤΠΟΝΔΙΑ.

Σεσκόπονδια. *Seiskipondia*. Glossæ
Basilic. Σεσκόπονδια, ὡς ῥωμαίοις τρα-
τιωτικά ἐφόδια. Vide divinationem no-
stram in ἱεσκόπονδια.

ΣΕΤΤΛΟΡΙΖΟΝ.

Σετλόριζον. *Betæ radix*. Demetrius
Constantinop. Hieracosophij, lib. II.
cap. xxvi. ἑ Σετλόριζον μετὰ τινάπικας τρέ-
ψας, ἑ δὲ ποτιέρας, ἐξ αὐτῆς εἶναι καὶ τὸν
ἐρανίζον ἐπάληφε. Occurrit illic pluries.

ΣΗΛΕΚΤΟΣ.

Σήλεκτος. *Seleetus*. Hesychius. Σήλεκ-
τος. χαμαιδικαστής. Occurrit etiam apud
Suidam.

ΣΗΜΑΔΙ. ΣΗΜΑΔΕΥΕΙΝ.

Σημαδί. *Pignus*. Corona pretiosa. Ση-
μάδι. *Pignus*. ἐνέχυρον. Vel etiam, Sig-
num. Glossæ Græcobarbaræ. αὐταγές.
Σημεῖον. Σημαδίον. Et σημαδεύειν. Op-
pigne-

pignerare. Anonymus De bello sacro.

τὸν τόπον τὸν ἐσημάδευεν, ὑπὲρ πύργου ἰδανείσω.

Item alius De nuptijs Thefei.

καὶ παρευθὺς ἡκίστηκεν, καὶ γνωρίσει ἡμαῖδη.

Ponitur etiā pro, Signare. Inde, σημάδευμα. Signum. Nota. Glossæ Græco-barbaræ. τὰς χαράξεις τῶν τροχῶν. τὰ σημάδεύματα τῶν τροχῶν. Et, ἀσημάδευτο. Qui notam non habet. Eadem Glossæ alibi ἀνήμυκτο. ἀχάρακτο. ἀσημάδευτο. ὅπως δὲν ἔχει χάραγμα, ἢ σημάδιον.

ΣΗΜΑΙΝΕΙΝ. ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ.

Ἡμαίνειν. Signum dare sono nolæ, aut campanæ. Occurrit sæpe in Ritualibus Græcorum. Et in Typico Sabæ cap. v. est, περὶ τῆς πῶς χρὴ Ἡμαίνειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Occurrit illic sæpe. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. xxxiv. περὶ δὲ τῶν ὥραν πρῶτον τῆς σιδηρῆς. Et σήμαντρον. Pulsatio nolæ, campanæ. Ibidem. ὁ ἔν ἐρημὸς καθ' ἡμέραν, βαλὼν τῶν ἐξ ἑσθ' μετ' ἡμῶν τῶν ἡγεμῶν, ἀπὲρ χεῖρας, καὶ σημαίνει τὸ μέγα σήμαντρον. Triodion. ὁ δὲ καθ' ἡμέραν βαλὼν τῶν σιδηρῶν μετ' ἡμῶν τῶν πρεσβυτέρων ἀπὲρ χεῖρας, καὶ κρῖναι τὸ σήμαντρον.

ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Ἡμεοφόρος. Signifer. Vexillifer. Glossæ Græcolatinæ. σημεοφόρος. Signifer. Iacobus Diaconus in Vita Pelagii. καὶ λέγει μοι ὁ σημεοφόρος, πᾶσι τοῖς ἡμῶν καὶ ὁπισκοπος. Iterum. ἡ δὲ διάκονος ἐκλαμιν αὐτῶν. ὁ δὲ σημεοφόρος ἐλεγεν αὐτῇ, μὴ κλαίε, ἀλλὰ μάλλον ἐνδύμει.

Gregorius Dialog. De Eleemos. Orat. & Oblat. ὁ δὲ σημεοφόρος ἡμῶν πατὴρ βενέδικτο ταῦτα ἀκρίβως περὶ τῶν παροβίων, ἐδήλωσεν αὐταῖς, λέγων.

ΣΗΜΕΝΤΟΝ.

Ἡμῶν. Segmentum. Constantinus de Administ. Imp. λαμβάνοντες τὸν χερσωνῶν τὸν συμπεφωρημῶν μιᾶς ὑπὲρ τοιαύτης διακονίας, κατὰ τὸ ζῶον τὸ διελθίας, καὶ τὴν κόπην αὐτῶν, οἷον βλατῆας, πρᾶνδια, χαρίερα, Ἡμῶν, πέτεται.

ΣΗΜΗΔΙΑ.

Ἡμηδία. Vide, γράμματα.

ΣΗΣΑΜΟΤΥΡΟΝ.

Ἡσαμότυρον. Idem quod σισαμῖς. Laonicus Cretensis ad Batrachom. σησαμίδα, Ἡσαμότυρον.

ΣΗΣΤΕΡΤΙΟΝ.

Ἡσέρτιον. Sestertium. Didymus Claudius De Analog. Rom. τὰ δὲ χίλια Ἡσέρτια ποιεῖ διακόσια πενήκοντα δινάρια ἀργυρᾶ, καὶ δέκα χρυσᾶ.

ΣΙΓΑΝΑ.

Ἡγανὰ. Tacite. Clam. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ σιγανὰ ἐσετάφηκε ἔσω τὸν πάλαν μόνον,

Et mox iterum.

καὶ μετ' αὐτὸν ἐδιδάθηκε εἰς τὸν πάλαν καὶ ἄλλοι.

πολλὰ κρυφὰ καὶ σιγανὰ γὰρ τῶν θεῶν νὰ δῶσι.

Glossæ Græco-barbaræ. ἄκλυ. ἡσύχως. σιγανὰ. Occurrit illic pluries.

ΣΙΓΑΝΟΣ.

Ἡγανός. Tacitus. Glossæ Græco-barbaræ. τὰ πᾶσι τῶν ὀνομάτων τῶν σκυ-
R r r θρω-

θρωπῶν, καὶ ὑπερσέμων, καὶ σιωπηλῶν. δι-
είκει τὸ τοῦ ὀνόματος εἰς τὰς ὑποκειμένας, καὶ
ὑπερφηφάνους, ἑκαταχίλους, ἢ σιγανὲς.

ΣΙΓΓΙΛΙΟΝ. ΣΙΓΓΙΛΛΙΟΝ.

Σιγγίλιον, ἢ, Σιγίλλιον. *Sigillum*. Me-
thodius in Epist. ad Zygomalum. τὰ
γὰρ πάσαι διὰ χρυσοβάλων καὶ σιγγιλίων
καλῶς διακερμέναι τε καὶ τυπωθεῖσαι πρω-
τοπαπασίμια ἀποπαῖσαι πνεῖται. In
Constitut. Isaacij Comneni. καθὼς ἔ-
στιν ἐν τοῖς σιγγιλίοις τῶν παλατιῶν ἀναγράφον-
ται. Constantinus De Administr. Imp.
ἐν ᾧ ὁ πρωτόκλητος καὶ μαθητὴς τῆς χρισ-
τοῦ τῆς ἀθλήσεως δεικνύει ἀγῶνα, δειδω-
κὼς περὶ αὐτῶν καὶ σιγγίλιον ἐν τῇ αὐτῇ
μετρητοῦ. Moschopolus. σιγγίλλιον, λα-
τινικῶς ἡ Φραγίς.

ΣΙΓΙΛΛΙΩΝ.

Σιγγιλίων. *Singilio*. Gregorius Nazian-
zenus in Testamento. ἐλαφίαι τῶν ὀν-
τέων, εὐτρεπῶ ὄντι, ἐχλομαι δοθῆναι κάμα-
τον ἐν, σιγάρια δύο, παλλία τρία, σιγγιλίω-
να ἑνα. Trebellius in Claudio. *Singilio-
nes Dalmatenses decem, chlamydem Dar-
bianicam mansuelem unam*. Vir magnus
legit, *Cingiliones*; & interpretatur par-
uum cingulum, quo utebantur equi-
tes Dalmatæ. Non possum probare.
Certè *Singiliones* nihil aliud sunt quàm
ἀπαλοῖδες.

ΣΙΓΙΣΤΡΟΝ.

σίγιστρον. Arca. Eustathius ad Iliad.
v. ζυγαστρον, ἡ ξυλὴν σορᾶς, ὡς τὸ ἐξυ-
γᾶσθαι οἷον κοίλῳ ζυγαστρῷ. ἐξ ἧς παρ-
φθαρται τὸ κοινολεκτηρικὸν σίγιστρον.

ΣΙΓΝΟΝ.

σίγνον. *Signum*. Suidas. σημαία, σί-
γνα, πεστομαί. Iterum alibi. σημαία,

τὰ ὡς ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. Scho-
liastes Nazianzeni in Iulianum Orat.

1. τὰ καλέμενα ὡς ῥωμαίοις σίγνα καὶ
βάνδια, ταῦτα ὁ ἀπικίζων συνθήματα καὶ
βάνδια καλεῖ. Cedrenus. μέσον τῶν ἰσ-
τῶν ἐν τῷ σίγνῳ. Constantinus in
epistola ad Silvestrum. καὶ πάντα τὰ
σίγνα, καὶ βάνδια, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμή-
ματα. Macarius Homil. xv. γίνεταί
ὑὸς θεῷ λαμβάνων τὸ ἐξάνιον σίγνον ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτῷ.

ΣΙΓΝΟΦΟΡΟΣ.

Σιγνοφόρος. *Signifer*. Glossæ Græco-
latina. σιγνοφόρος. *Manipularius*.

ΣΙΓΝΟΧΡΙΣΤΟΝ.

Σιγνόχριστον. *Signum Christi*. s. cruci-
fixi. Falti Siculi. καὶ τὸ σιγνόχριστον τῷ κα-
πέλωι πεσεῖν, ἑ πολλὰ πλοῖα παθεῖν.

ΣΙΓΟΤΡΟΣ.

Σιγέρ. & σιγέρ. *Securus*. Coro-
na pretiosa. σιγέρ. *Tutus*. ἀσφαλής.
Anonymus De Vulpe & Lupo.

καὶ σε λιμίονα γύρεψε σιγέρον νὰ μοῦς
βάλης.

ΣΙΔΕΡΕΝΟΣ.

Σιδερέν. *Ferreus*. Glossæ Græco-
barbaræ. θώραξ ἐν ἄρματι, ἡ γενίματιον,
ἡ ῥέχον Σιδερένον.

ΣΙΔΕΡΕΤΙΝΟΣ.

Σιδερέτιν. *Idem quod, σιδερέν*.
Ferreus. Glossæ Græco-barbaræ. ἀλογ-
χον δόρυ. τὸ ἀσίδηρον δόρυ. κοντάριν ὅπως δὲ
ἐχθρὸν σιδερέτινον.

ΣΙΔΕΡΟ.

σίδερο. Pro, σίδηρ. *Corona pretio-
sa*. σίδερο. *Ferrum*. σίδηρ.

ΣΙΔΕ.

ΣΙΔΕΡΟΠΟΤΛΛΟΝ.

Σιδερόπυλλον. Ferrum. Glossæ Græcobarbaræ. αἰκίδες, τὰ σιδέρια τῶ βέλους. τὰ σιδερόπυλλα τῆς σιγίτης.

ΣΙΔΗΡΟΠΕΔΑΙ.

Σιδηροπέδαι. Ferreæ compedes. Ioannes Cuiropalates in Michaelis Rhan-cabe. ὁ δὲ μυχαήλ τῆς ἐκ τῶ παπῆς φρε-ρᾶς ἀναθεῖς ἐπὶ τὰς πόδες ἐν σιδηροπέδαις ἔχων καίρα μύδρας, διὰ τὸ τὴν κλεῖν τῶ σιδή-ρων ἐν τῷ κόλπῳ τῶ λείνῳ φυλάττειν, ἕτως ὡς εἶχε μετὰ τῶ σιδήρων ὅτι τὸν βασι-λῆον ἐκάθισε θρόνον.

ΣΙΖΕΙΝ.

σίζεν. Pro, σείν. Quater. Glossæ Græcobarbaræ. σείν, ἡ σίζῃ τὴν ἀσπίδα. Iterum alibi. σείνῃαι ἡ σίζνῃαι ἀπαύω καὶ κάτω.

ΣΙΚΑ.

σίκα. Sica. Glossæ Basilic. ἡ σίκα, σιδη-ρὰ μάχαρι. Ita corrigo, nam perperā, hodie editur, ἀσίκα, σ. μ.

ΣΙΚΑΛΙΣ.

σίκαλις. Secale. Moschopulus. ὄλυ-ρα, εἶδος τι τῶ ποσειδών, ἡ καὶ ζεῖα καλῆ-μύη. ἡ κοινῶς σίκαλις.

ΣΙΚΑΡΙΟΝ.

Σικάριον. Sica. Theodorus Prodromus in Lexico. σικάριον, ἡ μάχαρι. Cedrenus. Σικαίρις δὲ αὐτὴς ἀνόμασεν ἀπὸ τῶν σικαίων, ἀεὶ μαχαίρια, ἀεὶ φέροντο κρυφῇ.

ΣΙΚΑΡΙΟΣ.

Σικαρίῳ. Sicularius. Suidas. σικάριοι, ληστῶν γένῳ. D. Lucas Act. cap. xxi. ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τὰς τετρακισχίλις

αἰδρας τῶν σικαίων. Oecumenius in Comment. Σικαριοὶ λέγονται λησταὶ ἐν Φιδίοις χρόνοι. Isidorus Pelusiota lib. iii. epist. cxix. οἱ περὶ θεοῦ καὶ ἡδονῶν τὸν γαλιλαῖον, καὶ τὸν αἰγυπτιον, τὸν τῶν Σικαίων προσάνα. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synops. S. Scripturæ.

ἐντεῦθεν ἀνέβη εἰς μέγα πάλιν.

Σικαίων ὁλεθρῶ. —

ΣΙΚΛΟΝ.

σίκλον. Glossæ Basilic. σίκλον, τὸ ἔδαφος.

ΣΙΚΟΝΝΕΙΝ.

Σικόννῃν. Tollere. Auferre. Ferre. Portare. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγ-γαρῶ, σκευοφόρῶ, φορήγος, ὅπῃ βασιλεὺς ἀγκεία, ὅπῃ σικόννῃ τὸ γομαίν. Et occurrit ibidem pluries. Constantinus de Administr. Imp. cap. xxxviii. ὃν ἐὰρ χοντὰ κατὰ τὸ τῶ χαζάρων ἐθῶ καὶ ζάχαρον πεποιήκασιν σικώσαντες αὐτὸν εἰς σκουῖον. Bessarion in Epist. καὶ ἀπέκη ὅταν τὰς εἰπῇ ἐκείνῳ, νὰ συκοῦσιν. Detortum ex Σικόν, quæ vox reperitur apud Scholiasten Homeri Iliad. i. Eius verba ista sunt. ἐπάφρας. ἐπάρας. σηκώσας.

ΣΙΚΟΤΙΟΝ.

Σικότηιον. Pro, συκοῖον. Iecur. Cyrillus in Lexico. λοβὸν ἡπατῶ, ἄκρον σικότης. Corona pretiosa. σικότη. Iecur. ἡπαρ. Glossæ Græcobarbaræ. μέρῳ τὶ τῶ ἡπατῶ. μερῖκόν τι τῶ φλαγγί, ἡγεν σικότης.

ΣΙΚΡΙΚΙΟΣ.

Σικρίκιῳ. Cursor. Eleutherius Zebelenus De Form. & Constitut. Corp. εἰ οἱ πέσω τὸν ἥλιον μόνον λέγας, δηλὸν τὰς μεταλλικὰς, τὰς ἐργασίμους τὰ καυκά-
R r r ij καὶ

καὶ μεγαρόδια, τὴν δὲ σελήνην εἰς τὰς πε-
ζοδόρους, καὶ σικελίους, ἤγεν ταχυδόρους,
μαντατοφόρους, καὶ ἀποκρισιαρίους.

ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΗΣ. ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Σιλεντιάρης, sive, Σιλεντιάριος. *Silentia-
rius*. Horum duo ordines: prior vilior,
atque idem cum eo, qui in patriarcha-
libus secretis ὁ δὲ τῶν σικελίων diceba-
tur, & silentium ac quietem populo
indicebat. Hinc est in Glossis veteri-
bus Græcolatinis. ἡσυχιοποιός. *Silentia-
rius*. Agathias τὰς ὁπιστάτας τῆς ἀμφιτὸν
βασιλείας σιγῆς appellat lib. v. ὅς δὲ τῶν
πρώτων τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφιτὸν βασιλείας
σιγῆς ὁπιστάταις, γίνεσθαι τε κοσμητὸν δό-
ξῃ. Salvianus De Provid. lib. iv. *Paverit
quippe actores, paverit silentiarios, pave-
rit procuratores*. Procopius De bello
Pers. lib. ii. ἔφασκε δὲ καὶ οἱ αὐτῶν τὸ δη-
μόσιον ὡς συντάξεις οφείλει ἐκαστῶν διέ-
κα, ἐπεὶ ἐν τοῖς σιλεντιαρίοις ἐν παλατίῳ
τασοῦτον, ἔδεν κεκομισμὸν ἐνθένδε
εἶναι, ἐξ ἧς δὲ εἰς γλῶττιν κολυχίδα χροσρόης
ἦλθε. Constantinus De Administrat.
Imp. διὰ τῶν βήλων ὑπὸ τῶν Σιλεντιαρίων
κυροδύων. Alter ordo erat longè ho-
noratior, præeratque secretis Impera-
toris. Procopius de Aedific. Iustin. lib.
iv. ἐνταῦθα θεόδωρος τῶν βασιλεῶν τὴν
ὑπεργίαν παρέχειτο, Σιλεντιάρης τὴν ἀρχὴν,
συνεὶδος μάλιστα. Malchus in Byzanticis:
ἐ. αὐτὸς λέων βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τὰς
ἐκτὴν-θράκην βαρβάρους πρὸς βουλὴν τε λό-
χιον τὸν σιλεντιάριον. Euagrius Hist. Ec-
cles. lib. iii. cap. xxix. ἀναστὰς τὸν
ἐφάρον περιλίσθησιν ἅπαντες ἡκοντο εἰς γε-
ρεσίαν, ἐν δὲ τῇ λεγομένῃ τῶν σιλεντιαρίων
πολὴ κατελεγομένη. Itaque necessario
mendum est apud Zonaram, vbi de

hoc ipso Anastasio. ἡ ἀριάδνα τὸν δικόρου
αἰασάσιον σιλεντιάριον ὄντα (τῶν χαμαιζή-
λων δὲ τῶν ἀξιοματῶν) εἰς τὴν βασιλείαν
αἰήγαγε. Corrigo. τῶν χαμαιζήλων μὴ τῶ-
το. Dorotheus Doctr. xciii. ἐν τῷ πα-
λατίῳ εἰσὶ μεγάλα καὶ λαμπρά στρατὰ,
ὑπὸ θῆτην σύγκλητον, τὰς πατρικίους, τὰς
στρατηλάτας, τὰς ἐπαρχίας, τὰς σιλεντι-
αρίους. εἰς γὰρ αὐταὶ πολῦτιμοι στρατὰ. Et
inter clarissimos recensentur in l. *Inbe-
mus*. s. C. de Silent. & Decur.

ΣΙΛΕΝΤΙΟΝ.

Σιλένιον, sive, σελένιον. *Silentium*. Pro-
differtatione viebantur. In Disputat.
Gregentij. ἐξάνεσθαι ἐν ὁ βασιλεὺς, καὶ διε-
λύθη τὸ σελένιον. Nicetas in Man. Com-
neno, lib. vii. ἔ. λαμπρῶς ἐπέστειλε μόνον,
ἀλλὰ ἔ. καὶ ἡγεμονίαν ὡς δὲ λόγους, ἔ. φασί.
σελένιον, ἔ. εἰς κοινὴν ἀνέπτυσεν ἀκοήν. Zo-
naras in Leone Philosopho extremo.
νοσηρίας δὲ ὁ λέων τὸ κοιλιακὸν νόσημα, το-
σοῦτον καί φεράσθη τὴν δυνάμιν, ὡς μὴ δὲ
διωχθῆναι διαλεχθῆναι τῇ συγκλήτῳ περὶ
νηθείας τὴν συνηθὴ διαλέξιν, ἡ καλεῖται σε-
λένιον. Cedrenus. ἄμα αὐτῇ καθιεθεῖς ἐν τῇ
μαγναύρῃ, σιλεντίος γενομένη, τὴν εὐθυμίαν
καθαίρεισιν ἐποίησάτο. Corrige hac ipsa in
re Ioannem Curopalatem, apud quem
malè scribitur, σενίος γενομένη. Landul-
phus Sagax in Leone. *Silentium contra
sanctas ac venerabiles celebravit iconas*.

ΣΙΛΗ.

σίλη. *Sil*. Demetrius Constantinop.
Hieracosophij lib. ii. cap. xx. χημῶνος
δὲ ὄντος, πρὸς μίαν ἡμέραν τοῦ ἐλθεῖν εἰς θή-
ραν, δίδοναι αὐτῷ σίλην.

ΣΙΛΙΓΝΙΟΝ. ΣΙΛΙΓΝΙΣ. ΣΙΛΙΓΝΙΤΗΣ.

Σιλίγνιον, & σιλίγνης. *Siligo*. Glossæ
Græco-

Græcolatinæ. σιλίγνιον. *Siligo*. Ioannes Damascenus De ijs qui in fide obdorm. ἐν ἐκείνῳ αὐτῷ γεγονότος, καὶ τοῖς οἰκίας πράξεις σαθροῦς θανάτου, καὶ οὕτως λεγόμεναι σιλίγνιον ἐν ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς ζυγῆς πλάσιγγι. Palladius Hist. Laus. in Apollonio. ἐβάσταζεν δὲ φαρίδας, ῥοὰς, αἰᾶ, σιλίγνιον, ὡς οὐκ ἔπιδοντο οἱ ἀρρώστους. Auctor Anonymus apud Etymologicographū. Ἐφθοῖς, τυρὸν ἐκπέρας τρεῖς. Ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκεον, διήθη. εἴτα οὐκ ἔβαλον μέλι καὶ σιλίγνεως ἡμίσησαν, ὅς ἐστιν ἡμισυ μέτρα, καὶ συμμάλαζον εἰς ἐν. Hinc panis σιλίγνιτης. *Siliginens*. Occurrit apud Alexandrum Trallianum libb. i. ix. Simeonem Sethi De Facult. Cib. & Actuarii περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. i. cap. v. Videndus quoque Eustathius ad Odyss. ζ'.

ΣΙΛΦΗ.

σίλφη. Navigij genus. Suidas. ναξινργής καὶ θαρῶ. πολλοὶ αὐτῷ λεγόμενα, καὶ θαρὸς ἐν ναξίῳ γενομένοι. ὡς νῦν σίλφας λέγουσιν τινὰ ἀκατίων εἶδη.

ΣΙΜΑ.

Σιμά. Prope. Glossæ Græcobarbaræ. ἐγγὺς τῆς γῆς. σιμά τῆς γῆς. Sæpe illic occurrit.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ.

Σιμικίνθιον. *Semicinctium*. D. Lucas Aθ. xix. καὶ οὕτως τὰς ἀσθενέοντας οὐκ ἐρεῖς διὰ τῆς χρωτὸς αὐτῆς σιδάρεα ἢ σιμικίνθια. Nicetas Paphlago in vita Ignatii. καὶ διὰ τῶν σιδάρεων καὶ σιμικινθίων ἐκείνων τὰ θαυμασιώτατα δράσθαι. Cyrillus in Catechesi xviii. σιδάρεα καὶ σιμικίνθια τὰ ἐξωθεν ὅλη τῶν σωμάτων ἀπόμικτα τῶν νοσούντων ἡγήρει τὰς ἀσθενεῖς. Suidas. σιμικίνθια, φακώλια, ζινάρεα.

ΣΙΜΟΝΝΕΙΝ. ΣΙΜΟΚΟΝΤΕΤΕΙΝ.

ΣΙΜΟΚΟΝΤΕΤΕΙΝ.

Σιμόννη, & σιμοκοντεύειν. Appropinquare. Glossæ Græcobarbaræ. πλησιάζει, σιμόννη, σιμοκοντεύει. Iterum. πλησιάζει, σίμοσε, σιμοκόντευσεν. Etiam dicebant, σιμοκοντεύειν. Eadem Glossæ alibi. σιμοκοντεύει τῶν. ἢ σιμοκοντεύει τῶν. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

ἐγὼ θὲς μόνῃ. Ἐμε τρεῖς ἄλλους καβαλλαίους

ἔλθω σιμώσω πρὸς αὐτὸ ὡς δινηθῶ τὸ κάτρον.

Ioannes Glycas De Van. Vita.

βλέποντα σίμων· ὁ καιρὸς, καὶ ἡμέρας ἐκόντεψαν.

ΣΙΜΟΧΡΥΣΟΛΙΘΑΡΟΝ.

Σιμοχρυσολίθαρρον. Gemma auro contra æstimanda. Anonymus De nuptijs Thefei.

τὰ σιμοχρυσολίθαρα, καὶ τὰ κρεβάτολidia.

ΣΙΜΠΑΙΚΟΣ.

σίμπαικος. *Simplex*. Apud Myrepsum lib. de Antidotis, cap. lxxviii. σιμπλική δισαγαία.

ΣΙΝΑΤΟΝ.

σίνατον. Vide σένατον.

ΣΙΝΔΟΝΑ.

Σινδόνα, Pro, σινδών. Vt εἰκόνα, εἰκὼν. Et plura talia. Arrianus in Periplo maris rubri. Ἐπερὶ ζάματα, καὶ γαυνάκαι, καὶ μολόχια, καὶ σινδόνα ὀλίγα.

ΣΙΝΙΦΟΣ.

σίνιφος. Anonymus De Arte Persica. αἰρετικὸς, καὶ κακοποιὸς ἀνθρώπος, καὶ μαλιδίτης, καὶ διεργημένος, καὶ σινίφος.

R r i i j

ΣΙΝΟΥ

ΣΙΝΟΠΙΔΙΟΝ.

Σινοπίδιον. sive, σινοπίδιν. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 11. cap. xiii. σινοπίδιν ὀλίγον, τῆς μέλειψον. Iterum cap. l. χίνα λίτρας εἰ καὶ σινοπίδιν ἑγγίαι γ'.

ΣΙΝΤΖΙΦΙΟΝ.

Σιντζίφιον. Zizyphum. Ioannes Maximus in epistola ad Theodosium Zygomalam. περὶ δὲ τῶν ἄλλων πράματων, ὅπως ἐφηκες νὰ μεθίσωσῃ ὁ πάππας κύριος μιχαήλ ὁ ἐλεαθεῖς, σιντζίφια, καὶ ἄλλα, δὲν μετέδοκον τίποτες.

ΣΙΠΟΥΣ.

Σιπῶς. Onomasticon Vetus. Sapius. σιπῶς.

ΣΙΡΟΜΑΣΤΗΣ.

Σιρομάτης. Vide, σειρομάτης.

ΣΙΣΤΕΡΝΟΝ.

σίστερνον. Glossæ veteres Latino-græcæ. Arca. σίστερνον. An detortum ex Cisterna.

ΣΙΤΑΝΙΟΝ.

Σιτάνιον. Cingulum. Codinus. ἔπει δὲ τῶν κριτῶν ἐκρέματο διὸ τινὰ διὰ Σιτανίων πωλατικὰ λεγόμενα, ἅπερ εἰσι μαργέλλια μετὰ σύρματι. Sed scribendum est, διὰ γαῖτανίων. Vide, γαῖτανιον.

ΣΙΤΑΡΙΣ.

Σιταρίς. Pica. Suidas. σίτη, ἡ νῦν οἶμαι λεγομένη Σιταρίς.

ΣΙΤΑΡΟΠΟΡΤΟΣ.

Σιταρόπορτος. Puls ex frumento: nam πόρτος pro πόλτος dicebant. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθήρη, πυρίνη, πλωσαίη, σιτόπολις, Σιταρόπορτος.

ΣΙΤΛΑ.

σίτλα. Situla. Suidas in Etymologico. σίτλα, σκύφος, κρατήρ, κισσύβιον. Vlpianus in Orat. καὶ αἰνίδις καδῶ, γυναικεῖον ἀγγεῖον, ὃ χρωταίη πρὸς τὰς ἀρύσεις τῶν ὕδατων. ἢ τὰς νῦν σίτλας. Corrige Gregorium Dialogum de Vitis Sanct. lib. 1. τῶν ὕδατων ἐν πληρωθείᾳ ἀπῆρε τὸ ἀνδράποδον αὐτῶν ὕδαρ μετὰ ξυλίνης σίτλας. Perperam est in MS. σίτλας. Alexander Trallianus lib. 1. cap. 11. λαμβανέσθωσαν δὲ σίτλας εὐκράτες θερμῆς. In Lexico Stephani. κρατήρες, αἱ σίτλαι, οἱ σκύφοι.

ΣΙΦΑΡΟΣ.

σίφαρος. Species tibiae. Arrianus in Epictetum lib. 111. cap. 11. βυθίζομαι δὲ τῶν παλῶν, σὺ μοι παρελθὼν ἐπαίρεις τὰς σιφάρους, ἡδὲ αὐτὰς.

ΣΙΦΩΝΑΤΩΡ.

Σιφωνατωρ. Siphonator. Qui siphoni ad proram præerat. Leo in Tactis, Constitut. xix. τῶν δὲ πρῶτων ἐλατῶν οἱ τελευταῖοι διὸ ὁ μὲν πρῶτος σιφωνατωρ, ὁ δὲ ἕτερος ἀγκύρας βάλλον καὶ θάλασσαν.

ΣΚΑΛΑ. ΣΚΑΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Σκάλα. Scala. Suidas. κλίμαξ, ἡ κοινὰς σκάλα. Hesychius. σκάλα, κλίμαξ, αἰάβασμα. Pollux lib. 11. cap. 1x. ὑποβάθρα, καὶ διαβάθρα, καὶ σκάλα καλεῖται. In Synodo Florentina. καὶ σκάλα μία ἐν τῇ πρύμνῃ, καὶ μία ἐν τῇ πρῶρᾳ, τῶν ἀνέρχεσθαι καὶ κατέρχεσθαι τὰς ὑπέρβας αὐτῆς. Chronicon Constantinop. ἐποίησαν πάλιν σκάλας μετὰ βυτζίων καὶ σανίδων. Hinc ἐπὶ ἡμεῶν Constantinopoli. Ioannes Curopalates in Basilio Macedone. καὶ τὸν

πὸν τῷ μάρτυρι ἀκακίᾳ (ναὸν) ἐν τῷ ἐπι-
σκάλω. Πῶς αὖτε αἰδῶντα ὀπισθενάσας τῷ
πρώμῳ ἤρτασεν. Significat quoque
scopolum sub aquis latentem. Ioan-
nes Tzerzes Chil. vii.

ἡ κρυπτομένη κύμασι πέτρα δὲ ὀπισθο-
λαίως,

ἐν ἧ καὶ προσσάρονται προσκρέοντα τῇ
σκάφῃ,

ὑφ' αὐτῆς ἔρμα λέγεται, (κάλα παρ' ἰδιώ-
ταις.

Item navale. Moschopolus ad Iliad.
lib. i. ὅρμητον, τὸ μέρον τῆς λιμνῆς εἰς ὃ
ἐλκόμεθα αἱ νῆες δεδένται. ὃ οἱ κοινὸι κά-
λαν λέγουσι. Atque ita intelligi debet
in Novell. clv. μετὰ τῶν ὄντων ἐν αὐτῇ
πρωτοτέρων, καὶ καλῶν πασῶν. Et in
Diplomate Andronici Iunioris, apud
Phranzen lib. iiii. cap. xxiv. εἰς δὲ
τὰς λοιπὰς πάντα τόπους, καὶ χώρας,
καὶ κάλας τῆς βασιλείας μας, διαμύρωσιν
αὐώτεροι ἀπατήσεως κομῆρις παντελῶς.
Et occurrit illic eā notione bis ter.
Erant autem scalæ tales Constantino-
poli numero tres. Descriptio Urbis
Constantinop. *Augusteum, Capitolium,*
Monetam, Scalas maritimas tres. Et ha-
runt una Timasij dicebatur, eratque
in regione Urbis quarta; altera Chal-
cedonenfis in quinta, tertia Sycæna
in sexta. Discimus id ex eadem Descri-
ptione. Invenio porro etiam veterem
Hebraicam, apud Annam Comne-
nam, lib. vi. Atque hinc Καλιαλίκον,
portorium, quod pro statione navium
solvebatur. In Diplomate Andronici
statim citato. καθελκόμενοι εἰς ἀπατή-
σεις καμπανισικῆς, ζυγασικῆς, μετριατικῆς,
παχιατικῆς, γομερατικῆς, ὀψωνίς, (κα-
λιατικῆς, βιγλιατικῆς.

Σ Κ Α Λ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν.

Καλιστήριον. Sarculum. Theocriti
Scholiastes Idyll. x. Καλὶς, ἐργαλεῖον
χειρουργικόν, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλισή-
ριον.

Σ Κ Α Λ Ο Μ Α.

Κράλομα. Corona pretiosa. σκάλο-
μα. *Ripa.* ὄχθη.

Σ Κ Α Λ Ο Υ Ν Ι Α.

Καλύνια. Corona pretiosa. *βαλύν-
ια. Gradus.* βαθμοί.

Σ Κ Α Λ Ο Β Α Τ Η Σ.

σκαλοβάτης. Hero in παρεκβολ. χα-
λινοποιῖς, τζαγγαρίσις, ῥάπτας, σκαλο-
βάτας, κωποποιῖς. Sed legendum, κα-
λαφάτας. Vide, καλαφάτης.

Σ Κ Α Λ Π Ε Τ Ο Ν.

σκαλπέτον. *Italicum, Scarpetta.* Vdo.
Calceus. Apud Nicetam. σκινὰ σκαλπέ-
τα φορῶντες λατῖνοι.

Σ Κ Α Λ Ω Ν Ε Ι Ν.

σκαλώνειν. Appellere. Exscendere.
Nicetas in Isaacio Angelo, lib. i. τὸ
γὰρ σικελικὸν ναυτικὸν εἶποτε κατὰ χέ-
ρσον προκύψεν, ἢ ἐσκάλωσεν, ἐνθὺς τοῖς
βέλεσιν ὡς ὑδατῷ σαγίσιν ἐνθὺς πα-
τίθεν καταντλούμενον, ὡς κελυφῷ χελῶ-
ναι τὰ τῶν νηῶν ὑπὲρτερε καταστρώματα.
Constantinus de Administ. Imp. ἐν
τούτῳ ἐν τῷ φραγμῷ σκαλώνεσιν ἅπαν-
τα εἰς τὴν γλῶσσαν ὁρθώσωρα, (ita corrigo,
malè ὁρθώσωρα est in MS.) καὶ ἐξέρ-
χονται εἰς ὠρισμένους ἀνδρες φυλάττην τὴν ἐ-
γλαν μετ' αὐτῶν. Hinc ὀπισσκαλώνειν. Con-
scendere navem. Discedere. Apud eun-
dem Constantinum alio loco. *λίκα δὲ
γένηται τὰς (lego, καιρὸς) ὀπιστῆδει,*
ὀπισκα-

δοποκαλώ(σ)αιτες ἔρχονται εἰς τὸν πόλιμον
τὸν δὸς λεγόμενον ἄσπον.

ΣΚΑΜΑΡΕΙΣ.

Καμαράς. Prædones. Menander de Legat. τῶν ἀβάρων ἀφισταμένων, ἑῖς τῶν οἰκείων ἀπερχομένων, οἱ Καμαράεις ἐγχωρίως ὀνομαζόμενοι ἐνεδρεύ(σ)αιτες ἀφείλοντο ἵππους τε, καὶ ἀργυρον, καὶ δόποσκευῶν. Eugippius in vitâ Severini, cap. X. Ipse quantociens Istri fluenta prætermeans latrones prope-
rantes insequitur, quos vulgus Scamares appellabat. Papias. Scamares, spiones legis.

ΣΚΑΜΝΑΓΙ.

σκαμνάγι. Sellula. Reperitur apud Crusium in Turcogræciâ.

ΣΚΑΜΝΕΙΟΝ. ΣΚΑΜΝΙΟΝ.

ΣΚΑΜΝΟΣ.

Καμνεῖον, vel σκαμνίον. Scamnum. Basilicor. XLIV. τῆς ἐστὶ τῆς κινήσας αἴψυχα, οἷον τρέπεται, τρέπεται φόροι οἱ τὰς τρεπείζας ἔχοντες, δελφίνες, σαβασέλλια, σκαμνία, κλίναι. Thomas Magister. λέγεται δὲ σκίμπης καὶ τὸ σκαμνεῖον. Dicebant etiam σκάμν(σ). Suidas. σκίμπης, κρέβατ(σ), ἢ σκάμν(σ). Cedrenus. εἰς τὸν ξιφῆρη τὸν αὐθροῶν εἰσιόν(σ)α ἰδὼν, ὑπὲρ σκάμνον τινα, τὴν πηλὴν βελόμημον ἐκφυγεῖν. In Synodo Florentinâ. ἐκεί(σ)ιδε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δῆκα ἐξ ἀριστερῶν αὐτῶν παρομοίως τῶ σκάμνω τῶ διαπότη.

ΣΚΑΝΤΑΡΗ.

Καντάρη. Cingulum virile. Existat in Turcogræciâ Crusij.

ΣΚΑΠΟΥΛΙΟΝ.

Καπαύλιον. Scapula. Corrige Codicum De Offic. ἀπὸ τῆς δὲ ἔχ(σ) ἔτως, ἀλλὰ (κα)ίσμα(σ) τῶν τῶν ἵππων (κα)παυλίων

ἰππικῶν μέχρι καὶ τῆς ἡμισείας σκέπον-
τ(σ) σέλας, ἔτω καβαλλικαῖον. Et iterum alibi. καὶ ὅπιοθεν τ(σ) σέλας ἐπάνω σκαπαλίων. Male hodiè utrobique viri docti legunt. καπαλίων. Vel Scapulare quoque designat. Chronicon Constantinop. Φέρει(σ) ἰππὶ ὤμων (κα)παύλιον (ita lego, non καπαύλιον.) καὶ πύον ἐν τῇ χειρὶ.

ΣΚΑΡΑ.

Κάρα. Corona pretiosa. σκάρα. Craticula. ἐχάρα. Occurrit quoque apud Crusium in Turcogræciâ.

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΟΝ.

Καράμαγκον, sive, Καραμάγκιον, & Καραμάγκιν : nam ita indifferentes scribunt. Vestis genus est. Achmes cap. CXXXI. εἰ δὲ ἐδωκεν αὐτῷ καββάδιν, ἦτοι Καραμάγκιν, ταχὺ ἀποθανεῖται ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Iterum cap. CLVIII. ἐφόρει κάμβα, ἢ τὸ λεγόμενον Καραμάγκιον σκελκόν. Et corrige eundem cap. CCLXVIII. γυνὴ ἐκείδῃ ὅτι ἐφόρει καββαδίκιν, Καραμάγκιον, ἢ φακεώλιον αὐτὸς, χαρήσεται ἐπὶ τῷ αὐτοῦ αὐτοῦ. Male editur, καββαδίκιν Καραμαγκίς. Diaconus in Heraclio. Loriscam ipsius auro contextam, & scaramangin ipsius detulerunt cum capite ipsius. Cedrenus. τὰ βραχιόνια αὐτοῦ, καὶ τὴν σέλαν, πάντα ὀλόχρυσα, καὶ τὸ Καραμάγκιον αὐτοῦ. Apud Codinum male semper Καράγκιον legitur : restitue ubique, σκαράμαγκον. Sic in Lexico Cyrilli. τρέβανες, περιβλήματά τινα. τῶν μὲν ῥητόρων ἐρυθροὶ τε καὶ φαινοὶ, φαιοὶ δὲ τῶν φιλοσοφῶν. ὡς δὲ τὸν δὲ τὸν αὐτοῦ κατ' ἐκεί(σ)τω φορέμενον, ὡς τοῖς πολλοῖς μὲν τὸ νῦν σκαράμαγκον. Perperam est in MS. σκαράμαγκον.

ΣΚΑΡΔΑ

ΣΚΑΡΔΑ.

Σκάρδα. Excubiae. Custodes. Ex Italico, *Guardia*. Glossæ Græcobarbaræ. κυσώδια. σωτηροφία. ξένων. ἡ γουιν ποττοσαβλία. σκάρδα.

ΣΚΑΡΙΟΝ.

* Σκάριον. Pro, ἰσχάριον. vt σκάρα, pro ἰσχάρα. Vide infra χαρίον.

ΣΚΑΡΜΟΣ.

Σκαρμός. Pro, Σκαλμός. Apud Constantinum De Administ. Imp. Vide πέλλα.

ΣΚΑΡΟΛΑΧΑΝΟΝ.

Σκαρολάχανον. Vulgatum, *Scariola*. Intubus satius. Occurrit apud Myrepsum de Drosatis, cap. LXXI.

ΣΚΑΡΦΙΟΝ.

Σκαρφίον. Constantinus De Administ. Imp. εἰπῶσι δὲ ἑσκαρφία περὶ τῶν πετεινῶν, εἴτε καὶ φαγεῖν, εἴτε καὶ φάσσαι αὐτὰς καὶ ζῶντας εἰσάσαι.

ΣΚΑΤΑ. ΣΚΑΤΟΠΑΜΠΟΥΑΟΝ.

Σκατά. Corona pretiosa. Σκατά. *Stercus*. σκώβαλον. Hinc compositum, σκατοπάμπυλον. Ampulla, sive vas ad excipienda alui excrementa. Glossæ Græcobarbaræ. αἰτναῖον καύθαρρον, τὸν μέγαν. σκατοπάμπυλον τὸν μέγαν.

ΣΚΑΥΤΗΣ.

Σκαύτης. Corona pretiosa. σκαύτης. *Fossor*. σκάπης.

ΣΚΕΒΡΙΟΝ.

Σκέβριον. *Scebrum*, sive *Sceurum*. Granarium. Horreum. Ex Alemannico, *Scheur*. Maximus Cent. II. c. LXXXIV. σωείποιο δὲ τῇ μνήμῃ τῆ χρυσίε ἑ ἡ μνήμη

τῆ βαλλαυλίας, καὶ τῆ σκεβρίας, καὶ τῆ κρυμλείε, καὶ τῶν ἐξῆς. ἢ ἡ μὲν μνήμη τῆ χρυσίε λυσιώθει, εἶχε γὰρ τὸ πάθος. ἢ ἡ τῆ βαλλαυλίας, καὶ τῆ σκεβρίας, καὶ τῶν ἐξῆς, ἀπλή. ἢ γὰρ εἶχε πρὸς αὐτὰ πᾶσι ὄντες. Ingulphus in Hist. *Carpi*, largiente Domino, bonis omnibus abundare, ut tamen in thesauris ac sceuris, quàm in terris ac tenementis ei pro primis amissis postmodum duplicia redderentur. Ita rescribo. Hodie editur, *scauris*. Anastasius Bibliothecarius in Sergio. *Missus in locellum, quod scebrum carnale* (lego *chartale*, cum magno Baronio) vocatur, in hanc Urbem Romanam ad confirmandum. Item dicunt, *scuria*. Lex Alemannorum Tit. LXXXI. *Scuriam vel graneam servi si incenderis, cum vi. sol. componas, & similem restituis*. Sed de hoc, & talibus, locus quoque erit in Glossario Latino-barbaro, quod adorno.

ΣΚΕΔΟΠΟΔΗ.

Σκεδοπόδη. Glossæ Latinogræcæ. *Pedical*. παγίς. σκεδοπόδη.

ΣΚΕΘΘΕΙΝ.

Σκεθθεῖν. Stimulare. Verberare. Glossæ Græcobarbaræ. κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντῶσι, ἢ σκεθθῖν μετὰ τὸ ὁποιον σκεθθῶσιν ἐκείνοι ὅπως ἀροτριάξωσιν τὰ βέδια.

ΣΚΕΘΘΙΝ. ΣΚΕΘΘΟΒΕΡΙΟΝ.

Σκέθθιν. Aculeus. Stimulus. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ σκέθθιν, τὸ κέντρον τῆ φαλαγγίς. Iterum alibi. ἀκάννα, κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντῶσιν. ἢ σκέθθιν, μετὰ τὸ ὁποιον σκεθθῶσιν ἐκείνοι ὅπως ἀροτριάξωσιν τὰ βέδια. Et hinc compositum, σκεθθοβερῖον. Virga aculeata. Alibi in iisdem Glossis. βέ-

σὺ κέντρον.

κατερον. βγκέντεν. βγκεντεβέργια. σκεθ-
βοβέργια.

ΣΚΕΘΘΟΤΟΝ.

Κεθθολόν. Acuminatum. Glossæ Græ-
cobarbaræ. δυναλόν ξύλον, ἢ σκεθθολόν.

ΣΚΕΝΑΤΛΙΟΝ.

Κενδύλιον. Tell genus. Hero in
Βελοποιοίκοις. καὶ ἐχρισμῶν ἐξ ὧν ἐκ τῆ
ἐπικεκαμμένης ἀκρῆς, ὥστε δίχην γένεσθαι,
καθ' ἅπερ τῶν καλεσμένων σκενδυλίων.

ΣΚΕΤΟΦΤΛΑΞ.

Κενοφύλαξ. Qui sacra ecclesiæ vasa
custodiebat. Theodorus Anagnosta
Eclog. II. ποιεῖται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς
ἐπίσκοπον μακεδόνιον τινὰ τῆς ἐκκλησίας
πρεσβύτερον, καὶ Κενοφύλακα. Vnus in-
ter illos dignitate excellebat, qui ὁ μέ-
γας dicebatur. Codinus. ὁ μέγας σκευο-
φύλαξ, κρατῶν τὰς ἐκκλησίας. Bal-
samon De Chartoph. & Protec. τῶν
ἱερῶν κειμηλίων ἐπιμελείαν ἔχει ὁ μέγας
Κενοφύλαξ. Et de hoc capienda in scrip-
to epistolæ cuiusdam Photianæ. ἐν-
λαμπρῶ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Κενοφύλακι.
Designabatur hic ab Imperatore usq;
ad tempora Isaacii Comneni, qui jus
illud omne in Patriarcham transtulit.
Zonaras in eius vita. μέχρι τότε τῆς με-
γάλης οἰκονομίας ποιεῖται καὶ τῆς βασι-
λευσίαν, ἀλλὰ μὴ καὶ τῆς Κενοφύλα-
κας, ἐκείνη δὲ ἐς αὐτῶν τὴν πα-
τριάρχαν ἐξέστη, ἀποξενώσας αὐτοὺς
τὸ δημόσιον. Erat vero tertius in ordine
τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ut discimus ex Codi-
no, & Ioanne Episcopo Citti. Sed sim-
plicium sceuophylacum tres ordines
erant: hi enim presbyteri, illi diaconi,
isti lectores. Atque presbyteris

quidem quatuor, ἐ diaconis sex, ἐ le-
ctoribus duo. In Constitut. Heraclij.
σκευοφύλακας πρεσβύτερους μὴ τέσσαρας,
διακόνους δὲ ἐξ, ἀναγιγνώσκοντας δὲ δύο. De sce-
uophylace presbytero ecce & in Theo-
dori Anagnostæ verbis citatis, & in
Catalogo Patriarcharum. τιμὸν δὲ
πρεσβύτερον κωνσταντινουπόλεως, καὶ Κενο-
φύλαξ ἐπὶ ἀναστασίας καὶ ἱεσίν. De dia-
cono, in eodem. κωνσταντίνου διάκονος
τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ Κενοφύλαξ. Por-
ro & inter palatinas dignitates aliquis
hoc nomine in exercitu Imperatoris.
Balsamon loco citato. ἔτι καὶ νομοφύ-
λαξ καλεῖται, καὶ σκευοφύλαξ τῆς βασι-
κῆς γραμματείας.

ΣΚΗΝΙΟΝ.

Κλινίον. Pro, χοινίον. Funis. Glos-
sæ Græcobarbaræ. κρίκοις ὧν οἱ κάλοι
διαδέρχονται. κρίκελλια ἢ κρινέλλια διὰ
τῶν ὁπωσίων διαβαίναν τὰ χοινία, ἢ κλινία.

ΣΚΙΑΔΗ.

Κιάδη. Pro, Κιάδιον. Corona pretio-
sa. Κιάδη. Πίλες. στέφανος.

ΣΚΙΑΚΟΝ.

Κιακόν. Umbrosum. Tenebrosum.
Glossæ Græcobarbaræ. ἀνέλια χωρά-
φια, ὅπερ δὲ τῶν κρεῖν ὅτι λυγρὰ. σκιακά.

ΣΚΙΓΚΟΣ.

Κιγκός. Perna. Ex idiomate Fran-
corum, sive Alemannorū, Schincke.
Nicetas in Imperio Andronici. lib. II.
De crocodili posteriori crure usurpa-
vit per catachesin. ἀπὸ ζωῆς κροκοδεί-
λης κατὰ σκευαζόμενον Κιγκὸν λεγόμενον.
Theodorus Priscianus lib. II. cap. XI.
Reparatum est & pipere, satyrio, &
sciscio, & eruca semine. Hinc compo-
situm,

atum, *Friscinga*. Sed de hoc in Glossario Latino barbaro.

ΣΚΙΝΟΣΑΠΩΝΟΝ.

Κινοσάπωνον. Demetrius Constantinop. Hieracof. lib. 1. cap. CXXXIII. καὶ ἀκαπῶνας, ἡγοῦν κινσάριδας φρίξας, καὶ τριφας, κμίζας, εἴτε Κινοσάπωνων. Est genus saponis, ut apparet.

ΣΚΙΠΙΩΝ.

Κιπιών. *Scirio*. Glossæ Latinogræcæ. *Scirio*. Κιπιών.

ΣΚΛΑΒΑ.

Κλάβα. Serva. Ancilla. Ex idiomate exotico. Bartholemaus Monachus in Elencho Agareni. ἀσεβῆς καὶ ακόδοξος ὑπῆρχεν, καὶ λαβῶν γυναῖκας δέκα, καὶ Κλάβας ἐκκαίδεκα.

ΣΚΛΑΒΙΑ.

Κλαβία. Servus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰχμαλωτίζοντα, ἐκείνον ὅπως φέρει εἰς σκλαβίαν τὸν ἀνθρώπον διωπτικῶς. Iterum alibi. ἀγγαρεία, δολεία, σκλαβία.

ΣΚΛΑΒΙΝΑ.

Κλαβίνα. Italicum, *Scianina*. Teges. Corona pretiosa. σκλαβίνα. *Siragulum*. σιούρα. Glossæ Græcobarbaræ. ἱμάτιον. ἡ ῥέχον. ἡ ἀπενύκτω. ἡ καρπεντιά. ἡ σκλαβίνα.

ΣΚΛΑΒΙΝΙΑ. ΣΚΛΑΒΙΝΙΣΚΙΟΝ.

Κλαβινία. sive, σκλαβινία. Ensis genus. Inceutus Auctor apud Etymologicographum. ἐκείνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, αὐοίζαντες ἐτέρας πύλας ἐφερον τὰς Κλαβινίας. Hinc diminutum, Κλαβινίσκιον. Mauricius. βηρύτης, ἡτοι λακίδια, σκλαβι-

νίσκια. Vide, ἀκλιδία. Nihil aliud est, quam Itolorum, *Spada scianopesca*.

ΣΚΛΑΒΙΣ.

Κλάβις. Vide, Κλάβος.

ΣΚΛΑΒΟΝΝΕΙΝ. ΣΚΛΑΒΟΥΝ. ΣΚΛΑΒΟΓΕΝΗΣ.

Κλαβόννειν, & σκλαβῶν. In servitutem redigere. Glossæ Græcobarbaræ. αἰχμαλωτίζοντα, ὅπως τὸν σκλαβόνναι σανακῶς. Constantinus Them. Occident. ν1. ἐσκλαβώθη δὲ πᾶσι ἡ χώρα, ἐ γέγονε βάρβαρος, ὅτε ὁ λοιμικός θάνατος πασαν ἐδόσκειτο τῷ οἰκισμῷ. Ita corrigo; nam mendosum est id quod editur, ἐδλαβώθη. Occurrit μοι ibidem iterum corruptum. Sic σκλαβογενής, apud Annam Comnenam Alexiad. lib. II. καὶ πολλοῖν εἰρημῶν δύο βαρβάρων σκλαβογενῶν, τῷ τε βορέλῃ φημι, καὶ τῷ γερμανῷ. Hodie itidem mendose illic editum est, ἐδλαβογενῶν.

ΣΚΛΑΒΟΣ.

Κλάβος. sive, σκλάβος. Servus. Italicum, *Sciano*. Gallicum, *Fsciane*. Glossæ Græcobarbaræ. δέλα, πένδρες, σκλάβος. Iterum alibi. οἰκέτης, δέλος, δελουτής, σκλάβος, κόπελλος. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. καὶ ὡς ἀνδραπόδοις χρῆσθαι τοῖς ἐλευθέροις, καὶ ὡς σκλάβοις ἀγοραστοῖς τοῖς ἀξιώτεροις ἐνίοτε ἀρχεῖν προσφέρει. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐτάν ἐκοίφαι, ὅταν τὸν ἐπῆραν σκλάβον ἐδῶ εἰς τὴν κωνσταντινῶν πόλιν. Iterum. καὶ τῆς ὥρας ευγῆκε καθολικῆς καὶ σκλάβος ἀπάνατα.

ΣΚΝΙΘΘΕΣ.

Κνίθθες. Vrticæ. Glossæ Græcobarbaræ. κνίδα. κνίθθες. σκνίθθες.

Sff.ij ΣΚΟΝ.

ΣΚΟΝΤΑΠΤΕΙΝ. ΣΚΟΝΤΗΛΕΙΝ.

Σκοντᾶ πτεῖν, & σκοντηλεῖν. Errare. Pec-
care. Glossæ Græcobarbaræ. ἁπαισιος.
ὅπως δὲν ἔπαισεν. ὅπως δὲν ἐσκόνταψεν. ὅπως
δὲν ἐσκοντήλησεν. ἢ ὅπως δὲν ἐφάλεν. ἢ
ἐφάλιασεν.

ΣΚΟΡΔΑΡΙΣΜΕΝΟΝ.

σκορδαρισμένον. Corona pretiosa.
ἐπορδαρισμένον. Redemptum. εἰσπρεπ-
τόμενον.

ΣΚΟΡΔΟ.

Σκόρδο. Corona pretiosa. σκόρδο.
Ἄλλιον. σκόροδον.

ΣΚΟΡΔΟΡΑΣΑΡΙΝ.

Σκορδοράσαιεν. Scordium. Trixago
palustris. Myrepsus lib. De Antid. cap.
XXVII. σκορδοράσαιεν, τὸ λεγόμενον ἰτα-
λικῶς ἄσα φετίδα.

ΣΚΟΡΠΙΩΝ.

Σκορπίων. Scorpio. Machina bellica.
Onomasticon Vetus. Arcubalista. σκορ-
πίων. In Lexico Stephani. σκόρπιοι, ἢ τὰ
σκορπίδια, πῦρ εἶδη εἰσὶν ὅσων πολεμ-
κῶν. Vide descriptionem apud Am-
mianum lib. XXII. & Vitruvium lib.
X. cap. XV. Caper sagittam esse ait li-
bro de Orthographia. Scorpio bellica res
est, id est, sagitta, at Scorpius animal. Pro
flagello quoque usurparunt. Honori-
us Serm. de S. Laurentio. Victimam Chri-
sti in catastrâ extenditur, cum scorpionibus,
id est, flagellis in modum scorpionum acu-
leatis creditur. Sed illa verba, id est, fla-
gellis in modum scorpionum aculeatis, me-
rum glossema sunt, itaque tollenda.
Lectio nale à flagellis distinguit. Cum
comminata sibi ab Imperatore tormenta

nihili penderet, item scorpionibus, de hinc
fustibus aggressus, exinde flagellis dirè ca-
ditur. Ercst terminus quandoque, ex
congerie lapidum. Sículus Flaccus De
Condit. Agror. Aly cōgeries lapidum pro
terminis observant, & scorpiones appel-
lant. Et mox. Congeries lapidum acervati-
m congesta sunt, quos scorpiones appel-
lant. Apud Auctores de Limitibus scri-
bitur, Scorofones.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΤΡΑ.

Σκοτεινῶρα. Caligo. Obscuritas. Τε-
nebræ. Glossæ Græcobarbaræ. σκότεια.
σκότ@. σκοτεινῶρα. σκοτινίασμα.

ΣΚΟΤΗ.

Σκότη. Iecur. Exstat in Turcogræcia
Crusij. Detortum est ex σκώτιον, de
quo supra.

ΣΚΟΤΟΜΟΣ.

Σκοτόμος. Cædes. Glossæ Græcobar-
baræ. αἰδροφονία. φονικὰ, & θάνατοι. καὶ
σκοτομοὶ τῶν αἰδρώπων.

ΣΚΟΤΟΥΛΑΤΟΣ.

Σκοτυλάτ@. Scutulatus. Arrianus in
Periplo maris rubri. φορτία δὲ εἰς αὐτὴν
περχωρεῖ, πορφύρα διαφορ@, καὶ χυ-
δαία, καὶ ἱματισμός ἀραβικὸς χειρῶ-
τος, ὅπε ἀπλῆς, καὶ ὁ κοινὸς, καὶ σκώλε-
τ@, καὶ διάχρυσ@.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ.

Σκοτώνειν. Occidere. Nicetas in Man.
Comneno lib. VI. εἰ δὲ τῶν σκοτώσα-
τες πέρσαι, ὡς εἶδον παρόντα τὸν αὐτοκρά-
τορα, (εἰδὲ γὰρ ἡμῶν λαθεῖν) συγκροτηθῆ-
ναι εἰς ἀπῆρα, ὡς εἰς θῆρα μέγα τὸν βα-
σιλέα ἐπῆσαν. Et in Isaacio Angelo,
lib. IX. οἱ δὲ ἡγχαλλοῦσθαι τῶν ὀπῆρων
τὰ πρ-

περὶ τὸν λαοὺς καὶ αὐτὸς ἐχεν χωρία, καὶ παλείσας μὲν σκοτώσαι, ἔκ ἐλάτῃς δὲ ζωνή-
λη φένας. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoeis.

ἔξελθῃ σιώτομα τορὰ σκοτώσης τὸ
θνήσκον.

ΣΚΟΥΒΙΤΩΡ.

Σκουβίτωρ. *Excubitor*. Glossæ Basilicorum. σκουβίτορες. οἰονεὶ φύλακες ἀ-
γροῦντοι.

ΣΚΟΥΛΙΚΗ.

Σκυλίκη. Pro, σκώληξ. Corona preti-
tiosa. σκυλίκη. *Aerugo*. σῆς. Iterum ali-
bi. σκυλίκη. *Vermis*. σκώληξ.

ΣΚΟΥΛΑΚΑΙ. ΣΚΟΥΛΚΕΥΕΙΝ.

Σκάλκα. *Sculca*. Quasi *Excubita*. *Ex-*
cubita. nam σκάλκα est *Culcita*: vt supra
docuimus. Theophylactus Simocatta
Hist. Mauric. lib. vi. cap. ix. τῇ πα-
ροῖνιαι καὶ ἐν παραξίαις νοθεύσαντες τῆς δια-
φραγῆς κατεμήλησαν, καὶ σκάλκων σιω-
θες τῇ πατρίδι φωνῇ ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν.
Leo Constitut. xvii. ἐ δὲ ὄν, ὡς ἐρατη-
γέ, εἰς ἀπείρους τῶν τοιούτων αὐθιγῶν καὶ
σκάλκας, ἡγοῦν καὶ διὰ τῶν κατὰ σκέπων
τῶν σῶν διακρίσεις κατὰ πειθεύειν. Occur-
rit illic pluries. Et videtur proprie-
quitum fuisse. Hinc Papias. *Sculca*, in
lege pro cabalcada. Hinc, σκυλκεύειν. Ex-
plorare. Leo in Tacticis. ἵνα σκυλκεύω-
σι καὶ γινώσκωσι μήποτε ἐγκρύπτονται εἰς
ὄλεθρον. Ita emendo. Perperam erat in
MS. ἵνα καὶ σκυλκεύονται γινώσκωσι μήπο-
τε. Et compositum, περισκυλκεύειν.
Idem Leo alibi. δεῖ γὰρ καὶ αὐτοὺς τοὺς εἰς
ἐγκρυμμα ἀπερχομένους περισκυλκεύειν
ἀσφαλῶς, καὶ οὕτως ἀρμόζοντα τῇ τῶν
ἐχθρῶν ὁρμῇ.

ΣΚΟΥΛΑΚΑΤΟΡΕΣ.

σκυλκατόρες. Truncatè, pro ἐκκυλ-
κάτορες. *Excubatores*. *Excubitores*.
Constantinus De Administrat. Imp.
γινώσκων τοῦτο διὰ τῶν σκυλκατόρων ἡμῶν.
πάντας ὑμᾶς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου κα-
τασφάξον. Occurrit quoque apud
Leonem Constitut. xvii.

ΣΚΟΥΛΛΑΡΙΚΙΑ.

Σκυλλαρία. Pro, χολαρία. *Ipna-*
res. Achmes in Introduct. in Astro-
log. δηλοῖ πάλιν κοκκία δριμύα, καὶ ἐγ-
κόσμια, δακτυλίδια, βραχιάλια, Σκυλλα-
ρία, ὅσα ὅμοια. In Turcogræcia Cru-
sij est, σκυλλαρία.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ.

Σκυλούκιν. Pro, σκώληκιν. *Vermis*.
Glossæ Græcobarbaræ. σκώληξ. σκυ-
λούκιν.

ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ.

σκυλούπανδρ. *Scolopendra*. Glossæ
Græcobarbaræ. ζῶον ὅπερ ἔχει πολλὰ
πόδια, ἢ ποδάρεα, τὸ ὁποῖον καλεῖται σκυ-
λούπανδρ., ἢ κολόπανδρ.

ΣΚΟΥΛΤΑΙ.

Σκουλταί. *Ausculca*. *Auscultationes*.
Excubia. Vulgò *Seminellam* appella-
mus. Truncata autem vox est, vt μουλ-
τον. *Thymulus*. σγυρὸς. *Obscurus*: & talia.
Mauricius Strateg. lib. vi. cap. ii. ἐν
μὲν τοῖς κούρῳρσιν, ἢ σκούλταις, αἰαγκαῖον
ἔχον τὰ ἀδέσφατα τοὺς στρατιώτας.

ΣΚΟΥΛΤΑΤΩΡΕΣ.

Σκυλτάτορες. *Auscultatores*. *Excubi-*
tores. Mauricius lib. ix. ὁ ἐν πείρᾳ σκυλ-
τάτωρ διώεται ἐκ τινων σημείων, καὶ πρὶν ἢ
τοὺς πολέμους θεῖσθαι, καὶ ἀνοήσαι τὸ μέ-

Sss iij τζορ

τρων τῶ πλῆθους αὐτῶν. Vide Glossarium
doctissimi Rigaltij.

ΣΚΟΤΠΑ.

Κῆπα. *Scopa*. Isaacius Tzetzes ad
Lycophronem. ἐφελτρεύσωσι, σαρώσω-
σι. σαρὸν γὰρ, καὶ ὁφελτρον, καὶ ὁφελον, καὶ
ὁφελμα, ἡ σκῆπα λέγεται.

ΣΚΟΤΡΙΑΖΕΙΝ.

Κακῶς αἰν. *Obscurare*. Denigrare. A-
nonymus De nuptijs Thefei.

ἐστὶ πολλὰ αἰλάρματα λαμπρὰ, ἡ σκ-
ερασμύα.

ΣΚΟΤΡΑΟΥΛΙΟΝ.

Κοροδύλιον. siue, Κοροδύλιον. Piscis
genus, qui Κοροδύλη, & σκοροδύλη
alias. Orneosphion. καὶ πάλιν μεθ'
ἡμέρας οὕτω διὸς ἀπὸ σκοροδύλης αἰγίνα
πέντε. Et mox iterum. τὰ ὅλα δὲ σκρ-
δύλια διορθήσωσαν αὐτῷ μετὰ κρέατος
λυωμύα.

ΣΚΟΥΡΤΖΙΑ.

Κουρτζιά. *Scortea*. Flagellum è scor-
to, id est, corio. Glossæ Græcobarba-
ræ. ἄρδης. μάστιξ. βένευρος. μάνευρος.
σκουρτζιά.

ΣΚΟΥΤΤΑΡΑΤΟΣ.

Κυτάρατος. *Scutatus*. *Scutarius*. Con-
stantinus in Tacticis. εἶχε δὲ καὶ ψιλὸς
ἡγούμενος τοξότας, καὶ εἰπάρετας, καὶ φρε-
νοβολιστάς, τὰς ἡμίσεις τῶν σκυταράτων.
Occurrit illic pluries.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ.

Κυτάριον. *Scutum*. Glossæ Græco-
latinæ. σκυτάριον. *Cetra*. Suidas. θυ-
ρεὸς, ὅπλον, τὸ παρ' ἡμῶν σκυτάριον. Oc-
currit passim.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΣ.

σκυτάρης. *Scutarius*. *Scutatus*. Mar-
cus Antoninus τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. i. πα-
ρὰ τῷ τροφῆως τὸ μήτε πρῶσιανός, μήτε βε-
νετιανός, μήτε παλμελάριος, ἡ σκυτάρης
γενέσθαι.

ΣΚΟΥΤΕΛΑ. ΣΚΟΥΤΕΛΙΟΝ.

ΣΚΟΥΤΕΛΛΟΝ. ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

σκυτέλα. *Scutella*. Demetrius Zenus
in Batrachomyomachiâ.

καὶ χεῖρα αἰέναι παρὰ τῷ δὲν τρέχον
ἐν τῷ σκυτέλα.

Corona pretiosa. σκυτέλα. *Raporsis*. τρυ-
βλίον. Item σκυτέλιον, & σκυτέλλον. Co-
dinus. καὶ ὁ πικέρηνς αὐλικά τὸ τῷ οἰνοχόῳ
φέρει σκυτέλιον. Nicetas in Murzuflo. τῷ
μὲν διέδρανον, καὶ τὰς ἐγκυμώδεις κόσμας
ἐνεκολλίζοντο, τῷ δὲ εἰς σκελετὰ καὶ πινάκια
ταῖς ἐαυτῶν τραπέζας παρέφερον οἱ τῷ αὐτι-
χεῖς περὶ δρόμοι. Glossæ Græcolatinæ.
σκυτέλλον. *Scutella*. Et Græcobarbaræ.
ἄλυσον. τρυβλίον. σκυτέλλιν. Etiani dice-
bant σκυτλον. Invenio in Glossis Græ-
colatinis, quas citavi. σκυτλον. *Scutella*.
Apud Crusium in Turcogræciâ legi-
tur, Σκυτέλι. *Orbisculus*.

ΣΚΟΥΤΤΕΡΗΣ. ΣΚΟΥΤΤΕΡΙΟΣ.

Κυτέρης. siue, σκυτέρης. Cave con-
fundas cum scutario : nam hic longè
alius erat, & ferebat scutum ac labarum
Imperatoris. Codinus De Offic.
ὁ σκυτέρης βασιλεύει τὸ διβέλλιον, καὶ τῷ
βασιλέως σκυτάριον. Vide, διβέλλιον.
Planudes in epistola ad Melchisedec.
διέδοται δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς τὸν ὁμότιμον
ὑμῶν φίλον τὸν σκυτέρην Ἰππιστὴν. Habe-
bat autem dignitatem marchionis.
Gregoras lib. vii. ὅπερ ἐν τοῖς ῥωμαίων
στρατεύ-

τρατεύμασιν ὁ τὴν βασιλικὴν κατέχων σημαίαν, τὸ τοῦ λατίνους μαρκήσιου.

ΣΚΟΥΤΕΥΕΙΝ.

σκηλεύειν. Scuto defendere. Mauricius lib. i. cap. xx. τρεῖς ἡ τέσσαρες μὲν ψιλὰς ἀκονίσεις, ἡ περὶ φερόμεναις καὶ τῇ σκετρία αὐτῶν, ἵνα εἰ χρεία γένηται, ἐσκηλεύωσι ἐ ἀκοντίζωσιν οἱ αὐτοὶ. Immo simpliciter pro *Defendere* ponit Constantinus in *Tacticis*. πᾶν ἵνα περιπαλῶσι παρέξω τὸ ὄψα-
 τας, πρὸς τὸ φυλάττειν ἐ οἰοῖται σκηλεύε-
 σθαι ὑπὸ αὐτῶν τὴν ὄψα τῶν.

ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

σκῦτλον. Vide, σκετέλα.

ΣΚΟΥΦΙΑ.

σκυφία. Galericius. Italicum, *Cus-
 fia*. Codinus. De Offic. ἐκτὸς δὲ Φο-
 ρῆσι τὰς τοιαύτας σκυφίας μετὰ καπα-
 σίων. Corona pretiosa. σκυφία. *Cap-
 itium*. κωῆ. Papias. *Cidaris, mitra, tia-
 ra, pileus sacerdotalis, cuphia*. Anonymus
 De nuptijs Thesei.

ὡς χιμῆζεται φάλκονας ὅταν ξέβη κίλιν
 σκυφία.

ΣΚΡΙΒΑΣ. ΣΚΡΙΒΩΝ.

σκριβας. five, σκριβων. *Scriba*. Sed
 triplex est huius vocis notio. Aut enim
 scribam significat, aut praefectum satel-
 litum Imperatoris, aut medicum castren-
 sem, qui exercitum sequebatur, milite-
 tesque in acie vulneratos curabat, atque
 olim διπολάτῃ etiam dicebatur. De
 scriba Glossa Basilic. σκριβα. γραφεύς.
 Et Constantinus Porphyrogeneta No-
 vell. xi. ἐπειδὴ ὁ σκριβας ἐκ ἐστὶ δίκαιος
 δικαστής, ἀλλὰ καὶ τῶν θεματικῶν κριτῶν, καὶ
 αὐτῶν τῶν ἀντιγραφίων ὑποβέβηκε. Har-
 menopolus lib. v. Tit. xi. συν ἀκρι-

βεία δὲ καὶ αὐτὸς ποιῶν ἀντιγραφίῳ πα-
 ρέντῃ καὶ σκριβα, ὃ ἡ ἑπὶ τεσσάρων φροντὶς
 ἡπιδέτραπται. De satellitum praefecto
 auctor est Suidas. σκριβων κατὰ λατίνους
 σώματοφυλάκων ὑπερφερόμεν. Qua-
 totidem panè verbis habes in Glossis
 Basilicorum. Theophylactus. Simo-
 catta Hist. Mauric. lib. i. cap. iv. ξυ-
 νωρικεύσιν δὲ αὐτῷ καὶ κομνητίον, αὐ-
 δεα τῶν σώματοφυλάκων τῷ βασιλέως
 ὑπερφερόμενον, ἐν σκριβωνά τῇ λατινίδι
 φωνῇ ῥωμαῖοι κατονομάζουσι. Iterum lib.
 vii. cap. iii. ἕνα τινὰ τῶν τῷ βασιλέως
 σώματοφυλάκων, ὃν σκριβωνά ῥωμαῖοι κα-
 τονομάζουσι, εἰς τὴν αὐτὴν σκηνὴν μετὰ-
 κλητον ποιησάμεν. Et hanc notionem
 accipi debet apud Anastasium in Vi-
 gilio. *Quo audito Augusta misit Anthemi-
 um scribonem cum iussuionibus suis*. Et
 in Thodoro. *Omnes, qui in consilio cum
 ipso fuerant, imboiatis misit Ravennam
 per manus Maurini scribonis, & Thoma-
 ti chartularij*. De medico autem ca-
 strensi locus est in Leonis *Tacticis*,
 διαπολάτοι προσηγορεύοντο τὸ παλαιὸν οἱ
 νῦν λεγόμενοι σκριβωνες. οἱ τινες ὄψακολα-
 θέντες τῇ ὄψατάξει τὰς ἐν τῇ μάχῃ τραυ-
 ματιζομένους αἰάλαμβαιόνται ὡς ἱατροὶ, καὶ
 περιποιεῖνται.

ΣΚΡΙΜΙΔΟΡΟΣ.

σκριμιδός. Gladiator. Italicum,
Scrimiore. Corona pretiosa. σκριμιδό-
 ρος. *Gladiator*. ὁ πολεμάς.

ΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

σκρινιάρης. *Scriiniarius*. Suidas. σκρι-
 νιάρης, ὁ χαρτελάριος τῷ ἐπάρχῃ, ὁ
 αἴρων τὸ σκρίνιον, ἥτοι τὸ κιβώτιον. Etymo-
 logicus Auditor. σκρινιάρης τῆς δεκτικῆς
 ὑπάρχων τῆς ἐξωστῆς λαλῶν φωνῇ. ὅστις νοτάριος
 ἐκ λυ-

ἐκκλησιαστικῶς, ἢ χαρτοφύλαξ. *Κρινίον* γὰρ τὴν δρυφακτικὴν λάρακα οἱ ῥωμοὶ καλεῖσι. Sed errat, quod χαρτοφύλακα dicat; debuisset χαρτελάριον. vt Suidas. Infra ostendemus errorem. Basilicor. Eclog. vi. δίκαιον τρεβλιωτικῶ πεκαλίς ἔχουσι καὶ οἱ σκρινιάριοι, καὶ οἱ ἐξσκέπῳρες τῶ ἐπαρχε πρατωρίων. Corrupte apud Constantinum Them. Orient. i. legitur, *γρηνιαρίοι*, id quod ante me monuerunt viri docti.

ΣΚΡΙΝΙΟΝ.

Κρινίον. Scrinium. Glossæ Basilicor. σκρινία, αἱ ἀρκλαί. Iulianus in epistolâ ad Commune Iudæorum. καὶ περὶ παρέδωκα τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρινίοις δοτοκείμμενα. Euagrius lib. iii. cap. xxxix. καὶ τῶν καλεσθῶν ἰδικῶν σκρινίων τυχεῖν, καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα διαψηφίζοντων. In Notitiâ Consuetudinum. μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων τῶ θείῃ λατερκελίῃ. Et observa illic, μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων. Nam tot erant numero. Notitia Imperij. *Magistri scriniorum quatuor, memoria, epistolarum, libellorum, epistolarum Græcarum.*

ΣΚΡΙΠΤΟΝ. ΣΚΡΙΠΤΟΦΟΡΟΣ.

Κριπτόν. Scriptum. Glossæ Basilicor. σκριπτόν. τὸ γερραμμόν. Hinc σκριπτοφόρος. Scrinarius. Chartularius. Eadem Glossæ. σκρινιάριοι, σκριπτοφόροι, ἢ γὰρ χαρτελλάριοι. Ita emendandum censeo: nam nauci non est, quod editur. σκρινιάριοι, σκριπτοφόροι. ἢ χαρτελλάριοι.

ΣΚΡΟΦΕΣ. ΣΚΡΟΦΕΙΟΝ.

Κρόφες, Scrophæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμαρῶσαι, αἱ χοῖροι, αἱ σκρόφες.

Hinc σκρόφον, sine, σκρῶφον, i. κρίας. *Scrofina.* Porcina. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Scrofina. σκρῶφια.* Non recte editur, σκρῶφια.

ΣΚΥΒΑΛΑ.

σκύβαλα. Magna palca. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΣΚΥΛΗ.

σκυλή. Corona pretiosa. σκυλή. Canis. κύων.

ΣΚΥΛΟΜΑΓΓΟΣ.

σκυλόμαγγο. Magno canum. Codinus de Offic. ἀρχὴ δὲ καὶ τῶ κυνηγῶν τῶ λεγομῶν σκυλομάγων. Glossæ Latinogræcæ. *Μαγος. κυνοτρόφο.*

ΣΚΥΛΟΠΟΤΛΟΝ.

σκυλόποτλον. Canis. Catellus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. ii. cap. lxxiii. ἀπὸ σκυλοπότλου μικρῶ, ἢ ἀπὸ γερμῆς, δια τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν θρέψεις.

ΣΚΥΝΘΙΛΙΑ.

σκυνθίλια. Scintille. Chronicon Constantinop. ἐκῆσε ἕκαμνον τὰ καρφία τὰ μικρὰ, τὰ βαταλαρικά, ἀπερ λέγῃσι σκυνθίλια.

ΣΚΩΛΗΚΟΚΑΜΠΗ.

σκωληκοκάμπη. Vermis genus. Euthologium in Orat. pro hortis, vineis, & arvis. κάμπη, σκώληξ, σκωληκοκάμπη, σκαῖθαρ, βροῦχι, ἀκρίς.

ΣΚΥΤΑΡΙΟΝ.

σκυτάριον. Scutum. Hesychius. ἀσπίδα. σκυτάριον. ἢ ὄπλον.

ΣΜΑΡΙ

ΣΜΑΡΙΔΕΣ.

σμαρίδες. Mulieres furiosæ. Moschopulus. μαρινίδες, αἱ κοινῶς σμαρίδες.

ΣΜΑΧΗ.

σμάχη. Pro, εἰς μάχην. In pugna. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐκείνη πατρὸς ἐδωκεν ὅταν πατρὸς ἤβρα σμάχη.

ΣΜΙΜΕΝΟΣ.

σμιμνός. Mixtus. Glossæ Græcobarbaræ. συγκερασμνόν. σμιμνόν. ἢ σμικλόν.

ΣΜΙΟ.

σμίω. Subitò. Exstat in Turcogracia Crusij. In Corona pretiosa legitur, ἰσμίω.

ΣΟΒΡΑΚΩΜΗΣ.

σοβρακώμης. Gubernator. Extat in Turcograciâ Crusij.

ΣΟΒΣΙΔΙΑΡΙΟΣ.

σοβσιδιάριος. Subsidiarius. Glossæ Basilicor. σοβσιδιαρία. ἢ ἀντιμέτωποι τοῖς νόμοις κατὰ τὴν σκεῖβαν. Ita corrigo. Malè editur. σοβσιάρια. Iterum alibi. ἐστὶ δὲ σοβσιδιαρία, καὶ ἐν τὸς διπλοῦ ἐνιαυτῶν σωμαπῶν καὶ ἀρχεῖται καὶ πληρῆται. Etiam illic editur, σοβσιάρια.

ΣΟΖΑΤΟΣ.

σοζάτος. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐπὶ οὐκ ἐκείνῳ δὲ ἐλευσιν εἰς χρόνον γὰρ σοζάτον,

μὲ πόνους κίανασυναγμῶς εἰς βασιλείας τῶν κόρτων.

Iterum alibi.

ἐδὲν ἦτον πολλὰ μακρὰ ἀπὸ τῶν χρόνων ἢ σοζάτος,

πρὶν μίλια τὸ διάστημα, ἀπείρη καὶ σοζάτος.

ΣΟΖΥΓΟΣ.

σόζυγος. Pro, ἰσόζυγος. Glossæ Græcobarbaræ. αὐτὴν ὁππότε. ἰσοβαρὺς. ἢ ἰσοδύναμος. ἢ ἰσοβαρὺς. ἄλλοι χιόβαρον. ἢ σόζυγον. ἢ γενῖσός ζυγον.

ΣΟΚΑΜΙΛΑΤΧΟΝ.

σοκαμίλαυχον. Truncatum, pro, ἰσοκαμίλαυχον. Pileolum interius, quale sub pileo gestat senes. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ τὰ καμιλαύχια ἡμῶν, καὶ τὰ σοκαμίλαυχα, ἐρρήξαν κατὰ γῆς.

ΣΟΛΑΡΙΟΝ.

σολάριον. Vide, σολάριον.

ΣΟΛΔΑΝΟΣ.

σολδάνος. Vide, σελτάνος.

ΣΟΛΔΑΟΣ.

σολδάτος. Solidus. Italicum, Soldo. Theonas in epistolâ ad Zygomalam. ἐλλογὸς μοι ἐκείθεν μετὰ τῇ ἡμετέρῃ καλογῇ σολδαίοι πέντε. Hericus Monachus De Vitâ S. Germani, lib. v.

Biscentum promunt instructio munere soldos.

Dona viro.—

ΣΟΛΔΑΤΟΣ.

σολδάτος. Vide, σελδαδός.

ΣΟΛΔΙΟΝ.

σολδιόν. Stipendium. Ex Italico, Soldo. Glossæ Græcobarbaræ. λαμβάνει τὰ σάμματα, ἢ καρτζά, ἢ σολδιά, ἢ γενὴ κρήματα. Iterum alibi. ἀπὸ σάμματα, ἢ ἀπὸ σολδιά, ἢ ἀπὸ καρτζά.

ΣΟΛΕΜΝΙΟΣ.

σολέμνιος. Suidas. σολέμνιος, Ttt ἢ σολέμνιος.

αὐτῶν βασιλείῳ ἀναφαίρει· δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις. Neq; ecclesijs duntaxat, sed & militibus. Iustinianus Novell. cxxviii. ὅτι κοινωνοῦν τοῖς χρήμασιν ἔτινα τοῖς ἐργοῖς καὶ σιωνικοῖς τῶν πόλεων, ἢ τοῖς γαλοῖς τῶν πόλεων, ἢ ἄλλοις οἰοισδὴ πῶς σολεμνίοις ἢ σολαρίοις ἀφωρεώθησαν. Et Edictio xii. περὶ φάσις λογοθεσίῳ πολιτικῶν πόρων, ἢ τοῖς καλεσμένοις σολεμνίων. Ecloga LL. Leonis & Constantini. ὅσα ἐν βασιλικῇς ρόγαις, ἀνόνων τε, ἐν σολεμνίων τέτοις περσενεμέθησαν. Tertullianus De Corona Mil. Est & alia militia regiarum familiarum: nam & castrenses appellantur, munificia, & ipse solennium Caesareanorum. Immo & pro quovis honorario ponebant. Glossa Basilic. σολέμνιον, σύνθηδες τὸ διδόμενον παιδευταῖς, ἰατροῖς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Arator lib. ii.

— solennia nobis

Cur, precor, ista datis, fragili quos corpore constat.

Terrena sub lege premitur —

ΣΟΛΗ.

σολή. Pro, σολή. Theodosius Zygomala in epist. τὰ σῦκα σῦκα λέγουσι: τὸν ἑστέραχον, πακακῶν: ἑστέρα γελοῖα: ὡς καὶ τὴν σολῶν, σολῶν.

ΣΟΛΙΟΝ.

σολιον. Solium. Glossa Graecolatina. σόλια. Soli. Scribe, Solia.

ΣΟΛΟΝ.

σολον. Pro, εἰς ὅλον. Anonymus De bello sacro.

ὡς κληρονόμῳ φυσικὸς σόλον τὸ περιγίγατον.

Item alius De nuptijs Thesei.

ἐγὼ νὰ σόλον τὸν κερὸν χερσὶν ἐμῶν ἐστὶν κόσμον.

ἐδέποτε τὴν δόξασα νὰ μὴ καὶ ἡγορήσω.

ΣΟΠΕΡΦΕΤΖΙΑΡΙΟΣ.

σοπερφετζιάριος. Superficiarius. Glossa Basilic. ἢ ῥέμ. ἑκτιχάλια ἐστὶ σοπερφετζιάρια. ἢ διδομένη τοῖς ἐμφυτεύταις εἰς ἐκδιχίαν.

ΣΟΠΟΛΙΟΝ.

Σοπόλιον. Suburbium. Theodosius Zygomala in epist. τὰ ἐξω τῆς πόλεως περσούλια, ἀξωπόλια εἶδει λέγειν, σοπόλια λέγουσιν.

ΣΟΠΡΑΒΕΣΤΑ.

Σοπραβέστα. Italicum. Sopraeste. Vestis superior. Constantinus in Historia Apollonij Thesei.

καί παρ τὴν σοπραβέστα μετὰ ζορνίαις ἐκείναις.

ΣΟΡΤΙΑΖΕΙΝ.

Σορτιάζεν. Aptare. Glossa Graecobarbara. ἀρμόζων. ἐκείνῳ ὅπως σορτιάζει, καὶ τεργιάζει, ἕνα μὲν ἄλλον.

ΣΟΥΤΑΛΙΟΣ.

Σουάλι. Arithmetica Adespota. τῶν σκαλῶν καμπανῶν, καὶ τῶν θαλασσῶν, τῆς εἰγλας.

ΣΟΥΒΑΙΟΤΒΟΣ,

Σουβαΐε. Subadiuma. Glossa Basilic. σουβαΐε, ὁ τῶν βοηθῶν βοηθῶν. Vide σουβαΐε.

ΣΟΥΒΛΑ. ΣΟΥΒΛΙΟΝ. ΣΟΥΒΛΙΖΕΙΝ.

σουβλά. Subula. Etymologici Auctor. ὀβελισκὸς οἰονεὶ ὀφελισκὸς τις ὢν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελόμενος. ὀφελὸν γὰρ τὸ αὐξάνει, ὁ βελὸς: σημαίνει δὲ ἀμφοτέρω τῶν σουβλάς. Nestarius De Elcemof. φλογισμοὶ πυρὸς πολυδῶς καὶ κακότεχνοι, ἐσθλάς ἐστι βῆτες, σουβλάς τε καὶ τήρανα, καὶ ὅσα τότε ὄργανα θάνα-

θανάτῳ τοῖς χριστιανοῖς ὀπιτίθεντο. Cedrenus. ἑτέρας δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας περσαναρχήσαντες ἐπὶ πυρὸς ὤπησαν. Etia dicebant σκελίον. Leo Constit. v. λωρόσοκκα, πένδικλα, σελινᾶμα σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐτῶν, εἰνία, σκελία. Suidas. ὀπήτιον, τὸ σκελίον, τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Iterum alibi. ἡπήτριον, σκελίον, ὃ ἐκπῆσι τῆ βυρσάρα. Moschopulus. περόνη, τὸ σκελίον. Glossæ Græcolatinæ. σκελίον. *Subula*. Atq; hinc σκελίξην. Suidas. ἐπήρεν, ἐσκέλιζεν. Iterum alibi. πέρῳ, τὸ δούπεραι ποιεῖμαι. πέρω δὲ, τὸ σκελίξω, καὶ κενῶ. Rursus. πεπαρμένον. ἐσκελισμένος. Scholiastes Oppiani Halic. lib. iii. πέροις, σκέλις.

ΣΟΤΒΛΟΠΟΤΛΟΝ.

Σκελόπελον. *Subula*. Est ὑποκοριστικόν. Qua forma multa talia efferebant. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροπόρος, τὰς ὀβελίσκας, σκελόπελα, σκελόπελα. •

ΣΟΤΒΡΙΚΙΟΝ.

Σκερίκιον. *Subricula*. Glossæ veteres Græcolatinæ.

ΣΟΤΒΣΕΛΛΙΟΝ.

Σκεσέλιον. *Subsellium*. Basilic. Eclog. XLIV. σκεσέλια, σκαμνία, κλίνας, καὶ ὡς ἴνῃ ἡργυρωμένα, σρώματα, ποσειδάλαα.

ΣΟΤΓΕΣΤΙΟΝ.

Σκεγέσιον. *Surgeſtio*. Relatio. Glossæ Basilic. σκεγέσιον. ἀναφορὰ.

ΣΟΤΓΛΑΡΙΟΝ.

Σκεγλάριον. *Sigillarium*. Glossæ Basilic. Σκεγλάριον. ἐργαλῆσθῆκη.

ΣΟΤΓΛΗ. ΣΟΤΓΛΟΠΟΤΛΟΝ.

σέγλη, & σκελόπελον. *Subula*. Non semel occurrit in Glossis Græcobarbaris. Vide, σκελόπελον.

ΣΟΤΔΑ. ΣΟΤΔΑΤΟΝ.

σέδα. *Fossa*. Leo Constit. xlv. περιβαλὲ σέδαν βαθύναν, καὶ εἰς μίαν μόνον ἡμέραν, ὡς εἰρηται, ὁφείλῃς ἀπληκεύειν. Constantinus in Tacit. ὄρουσε ἐξώθεν σέδα πλάττονον μὲν ποδῶν ἐπὶ καὶ σ'. βαθύναν δὲ ποδῶν ζ' ἢ καὶ ἡ. Item De Administr. Imp. ἐν ᾧ καὶ σέδα οἱ παλαῖοι ποιησάμενοι διεβίβασαν τὴν θάλασσαν. Apud Nicetam est, σέδα ποιῆν, pro διαβαθύνειν. Galterus Alexandreidos lib. vi. *Sedem* pro ligone posuit.

Quippe inter primos galeato vertice primus

Fulminat in muros, nunc grandia saxa volutans,

Nunc sude suffodiens, nunc frangens arieteportas.

Et VVippo De vita Chonradi Salici. *Nequaquam, nisi securibus & sudibus, de terra in circuitu gelatâ euelli potuissent.* Vel etiam exponi potest, *Sudes*: vt σέδα. *Sedes*. Inde σεδάτον. *Sudatum*. Vrbicius. βασιλαὶ παυλαίωνων, ἀρχολία περὶ τὴν τέτων κατὰ τῆς ἰν, φουδάτων ἢ σκεδάτων ἐργασία. Est autem σκεδάτον, munimentum ἐvalli, ἐsudibus fieri solitum. Nam sudibus muniri valla consueuisse & olim & nunc, est notissimum. Ammianus lib. xxxi. *Vbi vallo sudibus fossaque firmato, Gratianum impatiēter opperens, Richomerem comitem domesticorum suscepit.* Beda Hist. Anglic. lib. i. cap. vi. *Vallum vero, quo ad repellendam vim hostium castra muniuntur, fit de cesspitibus, quibus circumcissis ἐτὴρᾷ velut murus exstruitur altus.*

T t t ij super

super terram, ita ut inante fiat fossa, de qua leuati sunt cespites, supra quam sudes de lignis fortissimis praefiguntur. Hodie Palissade vocatur Gallico vocabulo, quo etiani nos utimur. Guillermus Brito Philippeidos lib. VII. Palicium nominat.

Paliciumque triplex, quod erat gaillardica subitus

Maenia, quadratis palis & robore duro

Vsq̄ue sub extremas protensum fluminis oras.

ΣΟΤΔΑΡΙΟΝ.

σολδάριον. Sudarium. Suidas. κεφάλιον, σολδακίδιον, σολδάριον. Aristophanis Scholiastes ad Plutum. ἡμιτύβιον αὐτὶ τῷ σολδαρίῳ. Athanasius Homil. in S. Parasceven. ἰδωμὴν τίως δωροφορῶντα τὸν ἰωσήφ, & τὸν νικόδημον συντρέχοντα συνδρόνι καθαροῦ, καὶ ὁθονίοις, καὶ σολδαρίῳ περιελίσσοντας τὸν τῷ παντὶς κύριον. Iul. Pollux lib. II. cap. xvi. εἴη δὲ αὐτὰ κατὰ τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμωδίᾳ καλεῖσθαι καλὸν καλῶμενον, ὃ νῦν σολάριον ὀνομάζεται. Vtitur quoque Nonnus in Paraphrasi. Et occurrit passim.

ΣΟΥΚΕΣΩΡΙΟΣ.

σुकесωρίῳ. Successorius. Glossa. δὲ ἐδίκτω σукесωρίῳ. περὶ διαδοχῆς κληρονόμων. Ita corrigo. Hodie editur, δεδίκτωσ, & κесωρίῳ. De Edicto successorio, est in Pandectis Tit. ix. lib. xxxviii.

ΣΟΥΚΕΣΤΩΡ. ΣΟΥΚΟΤΣΤΡΑΡΙΟΣ.

σукѣсѡр. sive, сукѣсѡр. Sequester. Glossa Basilic. сукѣсѡр. μεσίτη. Hinc сукѣсѡрѣи. Sequesterarius. In iisdem Glossis alibi. κινῆται δὲ αὕτη καὶ сукѣсѡрѣи.

σεκρίως, ἤ γὰρ μεσσητικῶς. Ita corrigo. Hodie editur, сукѣсѡрѣи.

ΣΟΥΚΙΝΟΝ.

σέκινον. Succinum. Suidas. σέκινοι, καὶ ἐλεφάντινοι διακτύλιοι ταῖς γυναῖξιν εἰσὶ σύμφοροι. Artemidorus Onirocrit. lib. II. cap. v. σέκινοι δὲ, ἐλεφάντινοι, καὶ ὅσοι ἄλλοι διακτύλιοι γίνονται, γυναῖξιν μόναις συμφέρουσι. In Glossis Basilicorum legitur. сѣкѣн. ὁ εὐνῆχ.

ΣΟΥΚΟΝ.

сѣкѣн. Pro, сѣкѣн. Ficus. Vide supra πακακαῖ.

ΣΟΥΛΔΑΔΟΣ.

солдѣдѣи. sive, солдѣтѣи. Miles. Ex Italico, Soldato, Quasi Solidatus. aut Solidarius. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν νοπετζίδες, τρεῖς γυνεῖς, φεγγαῖα λέγονται солдѣдѣи. Glossa Græbarbaræ. αἰκίον. πολέμι. πολεμικός. ξέν. ἤ γὰρ, солдѣтѣи. μιῶς. Thvroc in Chron. Hung. Quotidie armati Teutonici soldati Lodowici de Tarento. Sigebertus. Capitales Barones suos cum paucis secum duxit, soldarios vero milites innumeros. Schaffnaburgensis in Hist. Germ. Omnia quæ habuit in Thuringiâ ad eum locum de cetero monitu Trutmanni solitarij.

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ.

солтѣн. Sultanus. Codinus. διατάττει τὰ ὄντα τῷ βασιλεῖς διποσελλόμενα πρὸς ἀγμάτα καὶ χρυσόβελα πρὸς τε ῥήγας, солтѣны, καὶ τοσάρχας. Valens in Astronomicis. καὶ αἱ λεηθῆσαι παρ' αὐτῶν ἀφελθῆσθαι πόλεις. ὁ δὲ солтѣн τῶν περιστῶν διπολεῖται. Sæpe occurrit apud Nicetam. Apud Cedrenum солдѣн.

ἸάνⓄ. scribitur. Indifferens est. Fredericus II. Imp. De arte Ven. lib. I. cap. XXI. De hoc enim genere unam misit nobis Soldanus Babylonie albam pennis & plumis superioribus. Pontificale Romanum. Circa Pontificem, aliquando ante, aliquando post, equitabat marescallus, sive soldanus curiæ. Est ex idiomate Arabico, & Turcico.

Σ Ο Τ Λ Φ Α Ρ Α.

σὺλφωρ. Sulphur. Exstat apud Myrsinum lib. de Antidotis, cap. CCCIV.

Σ Ο Τ Μ Μ Α Ρ Ι Ο Ν

Συμμάριοι. Summarij. Milites cohortis Comitianæ. Vide Iustiniani Novell. xxx. XLIV. Et Iulianum Antecessorem Constitut. LVIII.

Σ Ο Υ Μ Μ Ο Σ.

σῦμμⓄ. Summus. Agathias in Epigramm.

ἐπὶ τὰ μὲν ἐκⓄ ἔχεν, μίαν εἶνατⓄ. αὐτὰρ ὁ σῦμμⓄ.

διασας ἀμφιέπων ἱστⓄ ἔλεν δεκάτῳ. ὅς δὲ πέλει μετὰ σῦμμον, ἔχεν δ' ὕο.

Σ Ο Υ Μ Π Ε Ρ Ι Ο Ν.

συμπέριον. Malleus. Morbus iumentorum. Apſyrtus Hippiatric. lib. I. cap. II ἐστὶ δὲ τὸ πάθⓄ ὃ καλεῖσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς ἢ καλάρρον, ῥωμαῖσι δὲ συμπερίον. ἐστὶ δὲ ἡ αρθρίτις. Sed legendum illicest, σκαπέριον. Id est, *Suspirium*. Vegetius Mulomed. lib. I. cap. IV. vbi de malleo arido. Hunc *Suspirium* vocant, & insanaibilem, nisi ab initio festinâ curatione subveneris. Observa autem obiter diffidiū. Vegetius malleo arido attribuit, quod Absyrtus articulari.

Σ Ο Υ Ν Α Ρ Ε Ι Ν.

συνάρειν. Sonare. Canere. Constantinus in Historia Apollonij Tyrij.

ἐκράτειν εἰς τὴν χεῖρα της μία ἄρπα, καὶ συνάρη.

Et mox iterum.

ὁ ῥήγας ὄνταν ἄκασε πρῶμα πρὸν ἰδάρη,

τὴν ἄρπα εἰς τὸ χεῖρα τον τῆ δίδιν, καὶ συνάρη.

Σ Ο Υ Π Ε Ρ Φ Ι Κ Ι Α Ρ Ι Ο Σ.

συπερφικιάριⓄ. *Superficiarius*. Glossæ Basilicorum. συπερφικιάριⓄ, ἔχων οἰκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἰδάφει.

Σ Ο Υ Π Ε Ρ Φ Ι Κ Ι Ο Ν.

συπερφίκιον. *Superficies*. Glossæ Basilic. συπερφίκιον. ὑπερώον.

Σ Ο Υ Π Π Ε Δ Ι Ο Ν.

συππέδιον. *Suppedium*. Scabellum pedum. Nicetas in Alexio Comneno. ἐπὶ τινⓄ μετεώρῃ συππεδίῃ κατὰ τὸν μάκρωνα παρευρεθέντος σὰς αὐτὸς, καὶ περὶ τῆς παρσκευασμένης εἰς πόλεμον, ἔφησε τοιαύδε. Et in Isaacio Angelo. ἔχεται δὲ μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ γένⓄ παρ' ἐκείνοις ἐπὶ δὴ μοι εἰ παρενηνεγμένων συππεδίων τοῖς βασιλεῦσι σωήδριζον ἅπαντες. Iterum De Reb. post. Excid. τὰ δὲ τῆ χριστῆ καὶ τῶν ἀγίων θεῶν εἰκόσματα εἰς ποδάρηλια καὶ συππεδία καλεσκούαζεν. Scribebant etiam *σωπέδιον*, & *σωπιδιον*. In Synodo Florentinâ. ἐκάθισεν ἐν σωπεδίῳ ὁ τῆ βασιλείας ἀδελφὸς, κύρις δημητριⓄ, εἴτα οἱ ἄρχοντες, ἐκ ἐν σωπεδίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ πατώματι. Et corrigendus est Codinus De Offic. ὁ δὲ πατὴρ σωπέδιον τῶν τῷ βασιλεῖ κατὰ γένⓄ περὶ κόντων κῶν ἀπὸ τῶν ἀσκητῶν τις δρεμαῶν

Ttt iij ἀμφο-

ἀμφοτέρας κατέχει χερσίν, ὥς τὸν βασι-
λέα ἐδράϊως παλῆν. Minus rectè hodie
editur, *πατέϊσσοπέδιον*. In Papia inven-
nio. *Suppedium. Refugium*. In Onoma-
stico Vetere *Suppedaneum* dicitur. *Sup-
pedaneum. ὑποπόδιον*. Et Inscriptio
Vetus.

SUPPEDANEVM HOC CVM
RISVPOS.

Helgaldus in Vita regis Roberti. *Vidit
quendam eorum mole carnis gravatum
pedes suos depedere, ab aliâ pietate ductus,
à longè quærens suppedaneum repperit
unum, quod manibus Deo & hominibus
charus apprehendens, illud tanto pontifici
offerre non recusavit, & sub pedibus eius
ponere non est dedignatus.*

ΣΟΥΡΓΟΥΝΙΔΕΣ.

Σουργύνιδες. Coloni. Chronicon
Constantinop. αὐθρόπων διέχωρις, καὶ
αὐοίκας, εἰπαῖν, μενάσσης τῆς πόλεως, ἐπε-
σάξας, καὶ ἔφερον σουργύνιδας λεγομένους, ἡ-
τοι μελοίκας, ἡ παροίκας. Et alibi iterum.
καὶ τὸ μέρϑ' ἅπαν οἰκέμενον ἐξ ὧν ὠνευκεν
ξένων σουργύνιδων, ἡτοι παροίκων. Phran-
zes lib. III. cap. XIX. Paullò post etiam
colonias, quas Turca suâ linguâ Surguni-
des nominant è Capha, Trapezunte, Syno-
pia, Asprocastro ei deduxit. Malaxus
in Histor. Patriarch. διότι ἤφεραν σου-
ργύνιδες διὰ ἄλλα κάσρη, καὶ τὰς ἐκατοίκη-
σαι οὐκ αἶ.

ΣΟΥΡΛΑΔΕΣ.

Σουρλάδες. Surulorum sonitus. Ano-
nymus De nuptijs Thesei.

καὶ τότες ἀρχιλήσασι τεταμπίτες, καὶ
πεγνήδια.

σουρλάδες, καὶ ἄλλα τύμπανα. —

Ab eadem origine σουρλισαί, de quibus
infra.

ΣΟΥΡΟΝ.

Σουρόν. Surra. Metaphoricè etiam in
quadrupedibus. Hierocles Hippiatr.
lib. II. cap. LXXXVII. ἄτινα γίνεταί ἐν τοῖς
κυνόποσιν, ἡ σουροῖς λεγομένοις. Nisi legē-
dum potius, Σουροῖς. Absyrus lib. II.
cap. CXV. περφέρουσι τὰς ἀπλάς εἰς τὸ
ἐντὸς μέρϑ' τῶν κυνοπόδιων, ἡ λεγομένων
Σουράων. Ita censeo.

ΣΟΡΟΤΑΙΟΝ. ΣΟΥΡΟΥΛΙΣΤΑΙ.

Σουράλιον. Instrumentum musicum.
Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐβλέπων τὰ ζυγαφισὰ σουράλια νὰ ση-
μαίναν.

Hinc σουρλισαί. Suruliste. Codinus. ἱ-
σταται πάντες οἱ λεγόμενοι παγιώται, ἡ-
τοι σαλπικταί, βεκινατόρες, αἰακαρισαί,
ἐσουρλισαί, ἔτοι καὶ μόνοι.

ΣΟΥΡΦΙΚΙΟΝ.

Σουρφίκιον. Sulphureum. Glossæ Basi-
lic. σουρφίκιον. τεαφικόν.

ΣΟΥΣΑΝΙΟΝ.

Σουσανίον. Vide, σωζαίον.

ΣΟΥΦΡΑΓΕΝΑ.

Σουφράγενα. Suffragines. Absyrus
Hippiatric. lib. I. cap. LII. πένματ' αἰ-
εμπίπτοι εἰς τὰς πόδας. ἄ τινες εἶπον σῆ-
ρας. ἑτέροι δὲ χειράματα. ῥωμαῖσι δὲ λέ-
γεται σουφράγενα.

ΣΟΥΦΡΑΓΙΟΝ.

Σουφράγιον. Suffragium. Iustinianus
Novell. VIII. εἰδ' ὅτι ἂν διδόντες εἰδὲ περ-
φάσει τῶν καλεσμένων σουφραγίων. Et oc-
currit illic iterum. Glossæ Basilic. σου-
φράγιον, ἀποτροφή, βοήθης.

ΣΠΑ-

Σ Π Α Θ Α Ρ Ι Ο Σ.

παθάρει. *Spatharins*. Satelles. Cedrenus. παθάρει. ὁ σωματιοφύλαξ ἐστίν. *Iulius Metaphrastes in vita Arsenij*. παθάρειον ἐν τινι τὸν ὑπηρετῶν ἔχων, ὃς ἔνυσεν αὐτῷ ἐδόκη, καὶ τῶν διαπύρρητων κοινωνῶς. *Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX*. ὅπιοθεν δὲ αὐτῷ ἐκ τῆς παθαρείας. *Constantinus Porphyrogeneta Novel. II*. ἡ δὲ εὐτελέστερα τῶν μοναστηρίων, καὶ ὅσοι ἀπὸ παθαρείων τῶν ἐν τῇ Θεοφυλάκῃ πόλει διατριβόντων, &c. *Adelmus in Annal. Irene Imperatrix ἐ Constantinopoli misit legatam nomine Leonem spatharium, pacis confirmandæ gratia inter Francos & Græcos*. *Alcuinus epist. IX. ad Nicephorum Imp. Audito adven- su memorati legati dilectionis tuæ, Arfacij gloriosi spatharij, magnopere gauisus sumus*. *Vbi obserua, gloriosum appellari*.

Σ Π Α Θ Α Ρ Ο Κ Α Ν Δ Ι Δ Α Τ Ο Σ.

Σπαθαροκανδιδάτ. *Spatharocandidatus*. *Qui nigrum & Spatharius erat, & Candidatus*. *Gregorius Dialogus in epistola ad Leonem Isaurum*. ἡ χρῆμα. ἡ ὑμέτερος θεοφειρῆς βασιλείας καὶ ἀδελφότης. ἐδιδάμεθα διὰ αὐγυσταλίσ παθαροκανδιδάτ. *Et mox. ἀπέστειλάν μοι τὸν ἱεβῖνον τὸν παθαροκανδιδάτον εἰς τὰ χαλκοπερσῖα*. *Constantinus De Administ. Imp. τιμηθεὶς κατὰ διαφέρειας καὶ ῥῆς κανδιδάτ, στρατῶν, παθάρει, παθαροκανδιδάτ*. *Inter epistolas Photij duæ sunt cū hac inscriptione*. Θεοδότῃ παθάρει, κανδιδάτῃ. *Corrigendum censeo, παθαροκανδιδάτῃ*.

Σ Π Α Θ Α Ρ Ο Κ Ο Υ Β Ι Κ Ο Υ Λ Α Ρ Ι Ο Σ.

παθαροκυβικλάρι. *Spatharius cubicularius*.

cubicularius. *In Synodo Constantinop. VIII. Act. IV*. ἀπὸ δὲ τῶν τῶν συγκλήτῃ χρηγόμεν. παθαροκυβικλάρι.

Σ Π Α Θ Α Σ.

παθαας. *Qui gladios facit*. *Glossæ Græcobarbaræ*. ξιφιστής, παθαας, μαχαροποιός.

Σ Π Α Θ Α Τ Ο Σ.

παθαάτ. *Spathatus*. *Spatha armatus*. *Iul. Africanus De Appar. Bell. μαχόμενοι δὲ ὅτε μὴ ὀπιδιώκῃσιν ὀφείλῃσιν εἶναι ἐμπροσθεν οἱ κοντοεῖται, ὥστε οἱ παθαάτοι, καὶ οἱ ῥιπαρισαί*.

Σ Π Α Λ Ι Ω Ν.

παλίων. *Pluteus*. *Agathias extremo lib. III*. οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῆς διωξέως ἑωανελθόντες τῆς τε παλίωνας ἐνέπησαν, καὶ ὅποσα ἄλλα περὶ καὶ μηχανήματα ἀμφὶ τὸ τάχ. ἐλέληκτο. *Suidas*. παλίωνες, πλέγματα μηχανικά. *Vide quæ apud eum supra*.

Σ Π Α Ν Ο Δ Ρ Ο Μ Ο Σ.

πανοδρόμ. *Hispanicus cursor*. *Mercator, qui in Spaniam, id est, Hispaniam excurrit, negotiandi causa*. *Palladius Hist. Laus. in Paëlio & Efsaia*. ἕτερος τις καὶ παήσι. καὶ ἡσάας ἔτω καλῶν ἀδελφοὶ ὡς ἔχον πατὸς ἐμπόρεα πανοδρόμ.

Σ Π Α Ν Τ Ι Ο Ν.

παντίον. *Achmes in Introduct. in Astrolog.* διηλοῖ χρευσίον, καὶ ἀργύριον, καὶ κοκκία δριμύα, παντίον τε καὶ πᾶν, καὶ τὰ ὅμοια.

Σ Π Α Ρ Τ Ζ Α Μ Ι Α.

παρτζάμια. *Nihil aliud sunt, quam ἀπάρτοι, live Linæ. Apud Nicetam in Man.*

in Man. Comneno, lib. vii. *σπαρτζά-
μια μετὰ κωδωνίων.*

Σ Π Α Σ Τ Ρ Ε Υ Ε Ι Ν.

Σπασρεύειν. Verrere. Comere. Or-
nare. Glossa Græcobarbara. *μηδὲ καλ-
λωπίζεσθαι, μηδὲ σπαρώνεσθαι, μηδὲ σπασρεύε-
ται.* Iterum. *ἀκαλλώπις, ἀσάρω, ἀσπασρευτ.*

Σ Π Α Φ Η.

Σπαφή. Gladius. Occurrit in Tur-
cograciâ Crusij.

Σ Π Α Χ Ι Δ Ε Σ.

Σπαχίδες. Filij principum in aulâ
Turcicâ ministrantes. Laonicus Chal-
condyles Hist. lib. v. *τέτων δ' αὐθις ἔχοντες
οἱ σπαχίδες καλὸν μῆτρον ἀμφὶ τὴν διακοσίαν.
ἔτοι δ' εἰσὶν οἱ τῶν ἀρχόντων παῖδες, ὧν τὴν
μὲν ἀπὸ τῆ κοιτῶνος ἐκβαλὼν εἰς ταύτην
αὐτὴς καθίστησι τὴν χώραν, τὴν δὲ ὀπίσ-
τερον ἐλθὼν ἐκ τῆ αὐτῆς ἀνδρῶν παῖδας
ἀρχόντων γενόμενος.* Corrigitur est Ma-
laxus in Hist. Patriarch. *ἀγάδες, φλαμ-
παράροι, σπαχίδες, καὶ ἄλλοι πολλοὶ. Per-
peram editur, σπαχίδες. Chronicon Cō-
stantinop. μετὰ στρατευμάτων, γενιζάρων,
σπαχίδων, καὶ πεζῶν τοξότων.*

Σ Π Α Χ Ο Γ Λ Α Ν Ο Ι.

Σπαχογλάνοι. Inter excubitores erāt
aulæ Turcicæ. Laonicus Chalcondy-
les Hist. lib. ix. *τὴν δὲ στραπεδῶνα εἰς μοί-
ρας διελόμενοι, τὸ μὲν παρ' αὐτῶν κατεκρά-
τησε, ποιήσας σιλικαρίδας καὶ σπαχογλά-
νας, ὕστερον εἰς τὰς θύρας αὐτῆς.*

Σ Π Ε Κ Α Ρ Ι Ο Σ.

Σπεκκάριος. Specularis. Basilus Mag-
nus in Hexæmeron Homil. 111. *ὅσοι αἱ
ἔσιν ἢ τε κρυστάλα λίθαι, ὃν δὲ ὑπερβάλλει*

*λασαν τῆ ὑδαλῆ πῆξιν μεταποιεῖσθαι φε-
σίν. καὶ ἡ τῆ σπεκκαρίδας φύσις ἐν μετὰ τοῖς
ζωισταμῶν.*

Σ Π Ε Κ Λ Ο Ν. Σ Π Ε Κ Λ Ο Π Ο Ι Ο Σ.

Σπέκλον. Speculum. Suidas. *σπέκλον
ὑέλιον, τὸ σπέκλον.* Basilic. Eclog. xl iv.
*ὡς περ τὰ ἐμβλήματα τῶν ἀργυρέων σκευῶν,
καὶ τὰ σπέκλα τῶν οἴκων.* Hierocles Hip-
piatr. lib. ii. cap. lxx. *ρόδοδάφνης, χαλ-
καίδης, σπέκλα, ἐξ ἀναλίτρου μίαν.* Sed
illic legendum censeo. *φέκλα, non,
σπέκλα. iam φέκλον illi est, quæ alijs φή-
κλη. De quâ voce infra. Glossa vete-
res Græcolatinæ. σπέκλον. Speculum.
Hinc σπεκλοποιός. Eadem Glossa. σπε-
κλοποιός. Specularius.*

Σ Π Ε Κ Ο Υ Λ Α Τ Ω Ρ.

Σπεκκλάτωρ. Speculator. In Euange-
lio D. Marci cap. iv. *ἐν θείῳ λόγῳ ἑλίας
ὁ βασιλεὺς σπεκκλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆ-
ναι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.* Theophylactus
in Comment. *σπεκκλάτωρ ὁ δολίμης
λέγειται στρατιώτης, ὃς πρὸς τὸ φονεῦν τε-
τακται.* Martyrologium in Passione
Christophori, *ταῦτα ἀκράσας ὁ πῶθεν
ἔσθωκεν αὐτὸν, καὶ λέγει τῷ σπεκκλάτορι,
διδούρο τέκνον. ποίει τὸ κελευσθέν σοι ὑπὸ τῆ
βασιλείας.* Suidas. *σπεκκλάτωρ, τῷ
διουφόρῃ.*

Σ Π Ε Κ Τ Α Β Ι Λ Ι Ο Σ.

Σπεκταβίλι. Spectabilis. Iustinia-
nus Novell. xx. *αἱ σπεκταβίλις, καὶ τὸ
τῶν θείων ἀκρότητων ἡγεῖμα. Et mox. αἱ
ἔ σπεκταβίλιοι δικασταὶ κρίνουσιν ἀλλὰ
ζωήγοροι μόνον. Et passim.*

Σ Π Ε Ρ Α.

Σπέρα. Pro, ἑσπέρα. Corona pretiosa.
καλὴ σπέρα. Bonus vesper. καλὴ ἑσπέρα.

Σ Π Ε Τ -

ΣΠΕΤΖΙΑΛΙΟΣ.

Σπετζιάλιος. *Specialis*. Glossæ Basilic. αὕτη ἀρμόζει δύο μεριδικαῖς διασώταις ἀναιλόγως τῷ ἐκάστῳ ἀρμόζον διεκδικῆσαι διὰ τῆς σπετζιαλίας ἢ ἐν διὰσιζίν. Ali-
bi in iisdem Glossis scribitur, σπεκιά-
λειος.

ΣΠΕΤΛΟΝ.

σπέτλον. Dorotheus Doctr. III. ὡ-
σπερ λύχνος φάνων διὰ σπέτλων. Sed
legendum censeo, διὰ σπέκλων. Intel-
ligit, *Specularia*.

ΣΠΗΤΑΛΕΙΟΝ.

Σπητάλειον. Idem quod σπιτάλη. *Hos-
pitale*. Xenodochium. Anonymus De
bello sacro.

καὶ ἀφείλη, τὸν ἔλεγον τῷ ἀγῶνι ἰστανόντι
τῷ σπητάλειῳ. —

ΣΠΗΤΙΟΝ.

Σπήτιον. Pro, ὁσπήτιον. *Hospitium*. Do-
mus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδινά, τὰ
μικρὰ πρᾶγματ' αὐτῶν. Iterum ali-
bi. ἡ οἰκία. ὁ οἶκος. τὸ σπήτιν.

ΣΠΙΓΟΝ.

Σπίγον. Vox ignota, apud Myrep-
sum, lib. De Purgat. cap. XI.

ΣΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Σπινάκιον. Italicum, *Spinace*. Teu-
tlomache. Anonymus De Vulpe &
Lupo.

καὶ φόρτονέ με λάχανα, σέλινα, καὶ αὐ-
πίδια,
σπινάκια, καὶ μαρῆλια, ράβανα, καὶ
κρεμῆδια.

ΣΠΙΟΛΗΣ.

Σπίολης. Glossæ Benedicti. *Babyloni-
cum*. σπιόλης.

ΣΠΙΡΗ.

Σπिरή. Corona pretiosa. σπιρη. *Gra-
num*. κόκκος.

ΣΠΙΤΑΛΗ.

Σπιτάλη. *Hospitale*. Ex Alemanico
Spitael. Corona pretiosa. σπιτά-
λη. *Hospitium*. ξενικόν.

ΣΠΙΤΗ.

Σπίτη. Detortum ex ὁσπίτιον. De
quo supra. Corona pretiosa. σπίτη.
Domus. οἶκος.

ΣΠΙΤΙΚΟΣ.

Σπιτικός. Corona pretiosa. σπιτικός.
Familiaris. οἰκῆτος.

ΣΠΛΗΝΑ.

Σπλήνα. Corona pretiosa. σπλήνα.
Lien. σπλήν.

ΣΠΛΗΝΟΔΑΠΑΝΟΝ.

Σπληνοδάπανον. *Herbæ* genus, quæ
alias ἄσπληνον dicitur. Occurrit apud
Myrepsum lib. De Droscatis, cap.
LXXXII.

ΣΠΟΓΓΙΤΟΤΡΑΠΕΖΟ.

Σπογγιοτάπεζο. *Penicillum*. Occur-
rit apud Crusium in Turcogræciâ.

ΣΠΟΡΤΟΥΛΟΝ.

Σπόρτελλον. *Sportula*. Aristophanis
Scholiastes ad Nubes. πρυτανεία, τὰ
νῦν καλέμεθα τῶν ῥωμαίων σπόρτελλα.
Basilic. Eclog. VI. ὡς παρ' αὐτῶν ζημιω-
θέντες κατὰ πρῶτα τυχόν τῶν λεγομέ-
νων σπορτελλῶν. In Constitut. Heraclij.
ὅτι τε τῷ μέτρῳ τῶν σπορτελλῶν αὐτοῖς
φυλαττομένων ἀπρώτων. Glossæ Latino-
græcæ corrigendæ sunt. *Concessiones*.
τὰ σπόρτελλα. Hodie editur, *Commissio-
nes*

V V V

nes

nes. Occurrit quoque apud Hesychium, & Suidam. Et hinc *κανίσκια*, voce quidem purè Græcâ, sed significatione Barbara vsurparunt. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀδωροδόκη* ὅπως δὲ λανθάνει δῶρα. ὅπως δὲ λείχεαι *κανίσκια*. Et occurrit illic pluries. Apud Nicetam in-Alexio Angelo, lib. III. *κανίσγειον* scribitur. καὶ ταῦτα ὡς ἄλλοις τοῖς ποσὶς αἶμα ἀπαύξουσιν ὁμοφύλων μετὰ καὶ μύσους ἀνικαλῶτων ῥωμαίων ὥσπερ *κανίσγειον* καὶ δόλοισμα τῷ ἀρχοντι τῆς ζαγορέως ἰωάννη. Constantinus De Administr. Imp. διὰ τὸ καὶ πρῶτον αἰθρῶν δόλοισμα μετὰ μεγάλῃ *κανίσκει* τὸν βασιλέα Balsamon ad Can. Apost. IV. ὅπως δὲ τῷ ὅπῃ ταῖς μνήμας τῶν ἀγίων καὶ τῶν κατοικομένων προσφύρομα, καὶ *κανίσκια* λεγόμενα, διὰ πολυειδῶν ὁπωρῶν κοσμήματα τῷ δυσπαραλήπτῳ προσφέρονται. Inde *κανισκεύειν*. Donare. Glossæ Græcobarbaræ. δότῃ τῆς ὁμοίας. μηδένος ἔδωκε δέκατον. ὅπως δὲ λανθάνει. Iterum alibi. Θεοῖς ἀνακέμενον. ἀφιερωμένον τοῖς θεοῖς. *κανισκεμένον* εἰς τῆς θεῶς.

ΣΠΟΥΡΓΗΤΑΣ.

σπουργήτας. Corona pretiosa. *σπουργήτας*. Rasser. εὐρεθός. Anonymus De nuptijs Thesei.

τότες ἀπαύω τὸν ναὸν εἰδὼς νὰ ξάπτῃ τῆσι.

σπουργήτας, *περιτέρας*.

ΣΠΡΙΖΕΙΝ. ΝΑ ΣΠΡΙΖΗ.

σπρίζαν. sive, νὰ *σπρίζη*. Pro. ἀσπρίζαν. Albicare. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἐν γὰρ τῇ ἐν ἀνατολῇ ἀρχαίῳ νὰ *σπρίζη*.

ΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

σαρακοστή. Corona pretiosa. *σαρακοστή*. *Σαδραγέσιμα*. *τεσσαρακοστή*.

ΣΣΟΦΟΡΙΝ.

σσοφόριν. Peplus muliebris. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνὰ χαλῶσα τὸν πέπλον, καὶ τὸν μαδὸν δεικνύουσα. ὅπως οὕτως ἀπαύω τὸ ῥέχον τῆς, ἢ ὅπως οὕτως τὸ *σσοφόριν* τῆς, καὶ δεικνύει τὰ βύζια τῆς.

ΣΤΑ.

στὰ. Pro. εἰς τὰ. Occurrit passim apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΑΒΑΡΟΝ.

στάβαραν. sive, *στάβαραν*. Seps. Munimentum. Hero in παρεκβολ. ὅτε εἶχεν ἀπληκεῦσαι, τὰς ὁδὸς τὰς ὅπῃ τὸ ἀπληκετον φέρσας τὰς μὴ ἀπέσκαπτε, τὰς δὲ *στάβαρας* ἀπέφρασε. Eustathius Iliad. ὡς *στάβαρας* οἱ σκόλοπες, ὡς ἀλλὰ καὶ ἐρέθη, τὰ κατὰ φθορὰν λεγόμενα *στάβαρα*, οἷς ὅσα ἐκρίθη τούτοις ἀντὶ φράσσεται. Iterū Odys. ἔ. *στάβαρα*, ὅρα δὲ καὶ ἀπαυμυμένα ξύλα, τὰ καὶ *στάβαρα* ὡς τοῖς μὴ λαλῶσιν ευγενῶς. Vide Glossarium Rigaltij.

ΣΤΑΒΑΙΟΝ. ΣΤΑΒΛΟΣ.

στάβλιον. *Stabulum*. Florentinus Geoponic. xv. τῷ γὰρ *στάβλιον* κατὰ καιρὸν τὸν αέρα μὴ λαμβάνοιτο, ὥσπερ πνιγμῷ διόλλυται. Item, *στάβλο*. Hesychius. καρνοτάσιον, *στάβλο* ὅπως τὸ κάρνιον ἵσταται. Theomnestus Hippiatr. libr. i. cap. xxxiv. ἔσθαι αὐτὸν ἐν *στάβλῳ* μικρῷ, καὶ ἐν κύκλῳ αὐτῷ περιέκασαι ἀκαπνα.

ΣΤΑΒΟΥΛΑΡΙΟΣ.

σταβυλάριον. *Stabularius*. Caupo. Glossæ

Glossæ Basilicor. *σαβελάριον*, ὁ τὸν *σάβλον* ἤτοι *καπηλεῖον* ἐκφυμαζών.

Σ Τ Α Γ Γ Ο Σ .

σάγγον. Corona pretiosa. *σάγγον*. *Stagnum*. καοσίτερον.

Σ Τ Α Γ Ι Ο Ν .

σάγιον. Credo idem esse quod *ἐξάγιον*. Natus erit error ex compendio, scribendo, *ς*. pro, *ξ*. Anonymus De Pond. & Mens. τὸ *ἀσάριον*, *διλυάριον* ἤτοι *σάγιον* ἐν ἡμῖν. Occurrit illic *ἱαπέ*.

Σ Τ Α Γ Ν Ο .

σάγνο. *Stagnum*. Apud Crusium in Turcogræciâ.

Σ Τ Α Γ Ν Ο Ν .

σάγνον. *Stagnum*. Procopius Vandalic. lib. 1. τὸ *δὲ σάγνον* ἐφαίνετο σφίσιν. ἐν καλῷ κείσθαι. μέτρω γὰρ τεσσαράκοντα *σαδίων* *καρχηδόνιον* *διέχει*, ἐμπὸς *δίων* τε *ἐδὲν* εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν *σάλον* ἀπαντα ἰκανῶς πεφυκέναι.

Σ Τ Α Κ Τ Η .

στάκτη. Corona pretiosa. *σάκτη*. *Cinix*. τέφρα.

Σ Τ Α Λ Α Μ Α Τ Ι Δ Α .

σαλαματίδα. five, *σαλαματιά*. Corona pretiosa. *σαλαματίδα*. *Gutta*. θρόμβος. Glossæ Græcobarbaræ. *πηγὴν* *σαγόνων*. βρύσιν *σαλαματιῶν*. Obuium illic plus semel est.

Σ Τ Α Λ Α Μ Α Τ Ι Ζ Ε Ι Ν .

σαλαματίζειν. Stillare. Glossæ Græcobarbaræ. *σασσιν*. ἢ *σαλάσσωσιν*. ἢ *σαλαμαλίζωσιν*.

Σ Τ Α Λ Η .

σάλη. Ex Italico, *Stalla*. Stabulum. Hesychius. *σάλη*, ταμῆϊον *κίλων*.

Σ Τ Α Μ Α Ν .

σάμαν. Statio. Domicilium. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ *σάσιν* καὶ οἰκῶσιν μὴ *ἐχούτες*. ἐκεῖνοι ὅπῃ *δὲν* ἔχον *σάσμον*, ἢ *σάμαν*, καὶ *καλοικίας*.

Σ Τ Α Μ Α Τ Ι Ζ Ε Ι Ν ,

σαματίζειν. Anonymus De nuptijs Thefei.

ἐγύριζεν τὰ *δὴ* καὶ *καὶ* *σαντῶ* *ἐσαματίζειν*.

Σ Τ Α Μ Α Τ Ι Κ Ο Σ .

σαματικός. Anonymus De bello sacro.

σαματικὸς εἰς *μίξαν* ὅλως *παντὰ* *κοινά* *εἶα*.

Σ Τ Α Μ Ε Ν Α .

σάμνα. Pecuniæ. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀσάρια*, ὁ *βολοί*, *νομίσματα*, *σάμνα*. Occurrit *ἱαπέ* ibidem. Corona pretiosa. *σάμνο*. *Νυμπτus*. νόμισμα. Iterum alibi. *σάμνα*. *Μονeta*. νομίσματα. Anonymus De nupt. Thefei.

ὁμοίως *πάλι* *ἐσκόπησε* *σάμνα* *γλαυ* *δῶση*

τῶν *φυλακάρων*. —

Σ Τ Α Μ Ι Ο Ν .

σαμῖον. Pro, *σάμνον*. Vrna. Hydria. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ *κεραμικά* *ἀγγεῖα*, ἢ *γεν* *σαμιά*, *κορίπια*. *λαγίνια*, *πιθάρια*.

Σ Τ Α Ν Ι Κ Ο Ν .

σανικόν. Violentum. Glossæ Græcobarbaræ. *δυνατικῶς* *σανικῶς*. Occurrit illic pluries. *Μαλάxus* in Histor. Patriarch. καὶ *σανικῶς* αὐτῷ *ἐκαμαν* αὐτὸν *πατριάρχην*. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

V v v ij ἄτον

ἄτονε. *χρῆμα* τὸ θέλημα νὰ φύσῃ τὸ δίκιο
της,
καὶ τὸ θελεν ὁ κύριος. της νὰ κάμῃ *σανικό*
της.

ΣΤΑΡΗΣ.

Γτάρης. *Corona pretiosa*. γάρης. *Tricium*. πυρὸς.

ΣΤΑΣΕΙΣ.

Γτάσεις. *Partes tres in quas à Græcis dividitur psalmus cxviii*. Licet videre in *Psalterio*. *Typicum Sabæ*. ψάλλομεν τὰ *παραχθέντα*, καὶ τὸ, ΔΟΞΑ ΕΝ ΤΥΣΙΤΟΙΣ. καὶ τὸ, ΚΥΡΙΕ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ. καὶ ἐν τῷ γέλει σάσιν μίαν, μετάνοίας δώδεκα. *Euchologium*. καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη σάσις τῇ ἀνάμνησιν εἰς ἡχὸν *πλαγίᾳ* α'. Vel quoque interualla quælibet. *Euchologium* alibi. ὑπερχεῖται ὁ *κανδηλάτης*, καὶ κρύεται βαρέας ὅτι τὸν *σιδηρὸν*, ποιῶν σάσεις τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΔΙΟΝ.

σασίδιον. *Locus*. *Typicum Sabæ*, cap. ii. ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τῇ *κανδηλάτῃ* ἐξελθὼν τῇ ἀγίᾳ *θυσιασθείς*, καὶ ποιήσας *μετανόειαν* κατενώπιον τῶν ἀγίων *θυρῶν*, ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς *χορὰς* πρὸς μίαν, ἀπερχόμενος ἵσταται εἰς τὸ *σασίδιον* αὐτῶν. *Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. c.* ὁφείλει τοίνυν ὁ ἱερεὺς, ὁπότε μέλλει διακονεῖν, πρῶτον ποιεῖν *μετανόειαν* ἐν τῷ *σασιδίῳ* τῇ *παραχθέντῃ*. *Corrigi debet locus Tridij*. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἀγίας εἰκόνας ἐν τοῖς *σασιδίοις* ἡμῶν, ὡς *συνήθως*. *Perperam editur*, ἐν τοῖς *σασείοις*.

ΣΤΑΤΑΡΙΑ.

στατάρια. *Stataria*. *Glossæ Græco-barbaræ*. ἀμαξίς, γένος *σαφυλῆς*, ἀπὸ

αἰσθηδονιάδος. γένος *σαφυλῆς*, ὅπου γίνεται ἡ γινίσκεται εἰς τὴν *κληματερίαν*, ἡ γου *στατάρια*.

ΣΤΑΤΕΡΗ.

σατέρη. *Corona pretiosa*. *σατέρης Statæra*. σάδμος.

ΣΤΑΤΙΩΝ.

σατίων. *Statio*. *Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. xiii. cap. ii.* ὁ *μεμβολομογράφος* ὁ τὸ ἀρραβωνικὸν σύμβολον ἐκτιθέμενος τῇ ἰδίᾳ *σατίων* μετακινήσεται. *Iustinianus Novell. xliii.* εἰ ὡς ταῦτα τι *πράξαμεν*, ἐκπεσόντα πάντως τῇ *καλεμῶν* *σατιῶν*. *Hesychius*. *συνέδρα*, ἡ σάσις, *ἐν τῷ* *σατίῳ* *λέγεται*. *Glossæ Græcolatinæ*. *σατίων*. *Statio*. Et *Latinogrecæ*. *Officina*. *συνέργιον*. ἐργαστήριον. *σατίων*. *περποήσις*.

ΣΤΑΤΟΤΤΟΝ.

σατῶτον. *Statutum*. *Iustinianus Novell. xvi.* καὶ εἰ μὲν ἔγωγε τὸ τῶν *κληρικῶν* ἡ *λατῶν* μέτρον, ἀλλ' ἔτι *πλεονάζουσιν* ὅσον *πρὸς* τὸ *ἀνθρώπινον* ὥρτισμένον, καὶ τὸ *καλεμῶν* *σατῶτον*, *μηδεμίαν* γίνεσθαι αὐτῷ *χειροτονίαν*, *μέχρις* αὐτοῦ ἀριθμὸς εἰς *ἐαυτὸν* *δοποκατασάμην*. καὶ δὲ ἡ *λατῶν* τὸ *πλήθος*, ὡς *ἀνάγκη* εἶναι, *διὰ* τὸ *μὴ* *ἐλθεῖν* τὸ *σατῶτον*, ἕτερον αὐτῶν *τελευτήσαντ* *εἰσαχθῆναι*, *εἰς*.

ΣΤΑΤΑΡΟΝ.

σαύαρον. Vide, *σάβαρον*.

ΣΤΑΤΑΙΣΙΑΝΟΣ.

σαυλισιάνος. *Stabularius*. In *Syn. Constantinop. viii. Act. ix.* καὶ ἕτεροι πολλοὶ, οἶδα, εἰσὶν, οἷον *βελονάδες*, *σαυλισιάνοι*, *ἱπποιατροὶ*, καὶ ὅμοιοι.

ΣΤΑΤΑΛΟΚΟΜΗΣ.

σαυλοκόμης. *Stabuli comes*. Anonymus

mus De Castramet. μετὰ δὲ τὴν εἰσὶν
τῶν τῶν εἰσὶν ἀρχόντων, καὶ τῶν εἰσὶν ἀρχόντων.
μήτων, ἡ μεγάλη ἐταιρεία πρὸς αὐτολάς
αὐτολακύνετω.

ΣΤΑΥΛΟΝ. ΣΤΑΥΛΟΣ.

σταῦλον. five, σταῦλον. *Stabulum*,
Thomas Magister. σταῦμοι καὶ αἱ τὸ θυ-
ρῶν τῶν εἰσὶν ἀρχόντων, καὶ οἱ κοινῶς λεγόμενοι σταῦ-
λοι. Moschopolus. τὰς τοιαύτας οἰκίας κα-
λεῖσιν ἰπποδῶνας, καὶ ἰπποστάσεις. τινὲς δὲ
καὶ σταύλους. Basilic. Eclog. LVII. εἰ μὴ
ἀλλ' ὁ σταυλῶν ἐν τῷ ὀπίσθῳ παρ' αὐτῶν
τρίτῳ μέρει ἔκχει σταῦλον. Harmenopu-
lus lib. II. Tit. VI. εἰ δὲ σταῦλον εἴη τὸ γι-
νόμενον οἶκημα, ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ αἰοῦναι τῆς
τῶν γένετον θυρῶν, &c.

ΣΤΑΥΡΟΠΑΤΗΣ.

σταυροπάτης. Perjurus. Qui fidem
scripto consignatā, & crucis signo fir-
matam fallit; vel, qui iusiurandū pro-
positā cruce datum transgreditur. Sy-
nodus Constantinop. VIII. οἱ σταυροπά-
ται τὰς ἰδίους σταυρὸς ἡθέτησαν.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ.

σταυροπήγιον. Diœcesis vniuersa Epi-
scopi, in quā ille crucis figendæ ius ha-
bebat: & ipsa quoq; fixio crucis. Ger-
manus in Sancito quodam. κατατι-
ται ἀρῶνα χεῖρα τῆς ἐπισκοπικῆς αὐτῆς
μοναστηρίοις ἐπιβαλόντα, ἐς δὲ οἷς ἐοικῆα
πήξατα σταυροπήγια, πορφάσει τὸ ἐπὶ
μὲν τῶν ἀγίων δημοτῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ κε-
μῖναι τῆς ἀρετῆς, παρ' ἐγχωρίᾳ ἐπισκόπου
αὐτογεγενησάντων ἐπὶ σταυροπήγιον ἐκτίθεσθαι.
Callistus Metropolitanus Rhodi in
Epist. ὅδε ὑπάρχει σταυροπήγιον ἐν τῇ σῆς
παναγιότητι, ὅπερ ἀπὸ καμμιρῶν.
Ecloga LL. Leonis & Constantini,

Tit. III. τῶν κωνσταντινουπόλεως πατρίων
ἔχει καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀλλων ἐνορίαις,
ἐν οἷς ἔκ ἐστι πορκαθιέρωσις, καὶ σταυροπή-
για διδόναι. Ioannes Metropolitanus
Naupacti in Confess. ὡς συστάσης ἐπὶ τῷ
σταυροπήγιον ἐμῷ. Iterum. ἐξέβαλε καὶ ἐπὶ
ἐκκλησιαστικὰ σταυροπήγια ἀπὸ τῆς μοναστη-
ρίων. Sed hæc plenius sunt explicā-
da. Sciendum nulli ædificare templum
vel monasterium vllum licuisse, nisi
aduocato prius loci episcopo, qui ex-
tensis ad cœlum manibus oratione
consecraret locum Deo, defigens inibi
signum crucis. Iulianus Antecessor
Constitut. LXI. Nullus audeat ædificare
ecclesiam, vel oratorium, antequam civi-
tatis episcopus veniat, & ibi vota faciens
sanctissimam crucem infixerit, in eodem
loco publicè procedens, & ceteris omnibus ma-
nifestam faciens. Basilic. Eclog. IV. τὸν
οικοδομῆν βασιλέα μοναστήριον, πορκα-
λεῖν δὲ ἐν φασὶ τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ποιῆν σταυ-
ροπήγιον. Theophylactus in Epist. ἐνο-
ρία τίς ἐστι τῇ καθ' ἡμᾶς ἀρχιεπισκοπῇ
διαφέρουσα, ἐν ᾗ τῶν τις μοιχαλῶν αἰετῶν
οἶκον ἐκλήριον, ἐκωλύθη παρ' ἡμῶν, ὡς
τῶν γνώμην ἡμετέραν ἵδ' ἔργα ἀρξάμενος,
ἐμὴ τε τοῖς κακοῖς, μὴ τε τοῖς τῆς πολιτείας
νόμοις ἐγνωσμένα ποιῶν. ὁ δὲ σταυροπήγιον
πατριαρχικὸν λαβὼν, ἔφησε καὶ ἔτω τῶν ἔρ-
γων ἀρξασθαι. Sed libet ritum omnem
plenè ostendere ex Euchologio. τὸ δὲ
σταυροπήγιον γίνεσθαι ἕτως. αἰαφέρεται τῷ
πατριαρχῇ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ναῦς,
καὶ γίνεσθαι γράμμα πορκαθιέρωτον, ἢ πρὸς τὸν
ἐξάρχον αὐτῆς, ἢ πρὸς τινὰ τῶν ἀρχιερέων,
ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆ-
ναι, καὶ τὸν ναὸν τελεωθῆναι ἐπὶ σταυροπή-
γιον πατριαρχικῷ. κελεύει δὲ γενέσθαι καὶ
σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ πατριαρχ-
χοὶ

• χικὸι γραμματικοὶ, ἐν τῷ ἐνὶ μέρει, ἕτως
 ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡ-
 ΧΙΚΟΝ, ΑΓΙΑΣΘΕΝ ΕΠ' ΟΝΟ-
 ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥΔΕ, ΕΝ
 ΤΗ ΘΕΟΣΩΣΤΩ ΠΟΛΕΙΤΗΔΕ,
 ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΔΕ. ΕΝ
 ΤΩ ΙΔΙΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ, ΠΑΡΑ
 ΤΟΥΤΔΕ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
 ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙ-
 ΑΡΧΟΥ. ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ μέρει. ΕΝ
 ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΥ-
 ΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ Η-
 ΜΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ,
 ΤΩΝ ΔΕ. ΕΝ ΕΤΕΙ, ΤΩ ΔΕ. καὶ
 πέμπεται ὁ σταυρὸς ἐν ᾧ ναὸς μέλλει οἰκο-
 δομηθῆναι. εἶτα ὁ προσδεδεξιμὸς ποιῆ-
 τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν ὑπὲρ τῷ θεμελίῳ.
 ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πῆγνυσιν
 καὶ τὸν σταυρὸν ὀπίσκει τῆς ἀγίας τραπέ-
 ζης, περὶ τρεπιδέντῳ τινὸς αὐτοφερεῖς οἰ-
 κοδομήματι, λάκκον ἔχοντι, ἢ διὰ λί-
 θων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁ-
 ρᾶται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. His pera-
 ctis dicebatur hæc præcatio. κύριε ὁ
 θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ περιπλάσας τὴν
 ἁγίαν τῶ μαυρῶς εἰς τὸν τίμιον καὶ ζω-
 ποῖον σταυρὸν τῆ ἀγαπῆς σου ἡμῶν, κύριε δὲ
 ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἀ-
 γιάσων τὸν τόπον τῆτον τῇ δυνάμει καὶ ἐνε-
 ρείᾳ τῶ τιμῆς καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀχραντῆς ἑύ-
 λης τῶ σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ
 παντὸς ἐναντίας. φύλαττον καὶ τὸν τόπον, ὅ-
 τὸν οἶκον τῆτον, καὶ ταῖς ἐνοικῆσας ψυχὰς
 τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων, πρεσβείαις τῆς
 ὑπερενδόξης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου μαρίας. ὅτι ὑμολόγηται καὶ δε-
 δόξασαι σε ἡ βασιλεία τῶ πατρὸς, καὶ τῶ
 ἡμῶν, καὶ τῶ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί-
 καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Vi-
 de quoq; iustitiani Nov.v. & cxxiii.

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ.

σταυροφόρος. In Synod. Florent. ἐπε-
 λεξάμενοι ἐν τὸν τε ῥωσίας, καὶ τὸν νικαίας,
 καὶ δύο σταυροφόρους, τὸν τε μέγαν χαρτοφύ-
 λακα, καὶ τὸν μέγαν ἐκκλησιαρχίην, ἀπε-
 σείλαμεν αὐτὰς. Et alibi ibidem. συν-
 ἤλθομεν ἐν οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ σταυροφόροι, οἱ
 ἡγούμενοι, καὶ ἀπὸ τῶ οἱ ἀνατολικοὶ πα-
 τὲς ἡμεῖς.

ΣΤΑΦΙΔΑ.

σταφίδα: Corona pretiosa. σταφίδα.
 ρυα ραββ. σταφίς.

ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΣΤΟΝ.

σταφυλόπαστον. Instrumenti genus.
 Nonus De Morb. Curat. cap. cxxii.
 ἔρηξ δὲ διὰ σταφυλόπαστον ποιεῖσιν αἰ-
 ματίτης λίθου λαΐου, ἢ γῆ σαμιά, ἢ λημ-
 νία, ἢ βῶλ.

ΣΤΕΙΛΕΙΑΡΙΟΝ.

στειλαιάριον. Foramen securis per
 quod manubrium inseritur. Eusta-
 thius Odyss. lib. v. στειλαιὸν ἐδιδεόρω.
 τὸ ἐνὶ ἐμὸν ἔζυλον εἰς τὴν θηλυκῶς λεγο-
 μένῃν στειλαιᾷ, ἥγωιν εἰς τὴν ὁπλὴν τοῦ
 σιδήρου. καὶ φυλάσσεται μέχρι τῶ νῦν ἢ
 λέξις, στειλαιάριον λεγομένη παρὰ τοῖς πολ-
 λοις, ὡς στειλαιᾷ, ἥγωιν ὁπλὴν, οἱ μὲν πα-
 λαῖοι, καὶ τῆμα ἐρμηνεύουσι.

ΣΤΕΚΕΙΝ.

στέκειν. Stare. Glossæ Græcobarba-
 ræ. ἀγχεύς. ὁ παρὰ τῶν θυρῶν ἐς τὴν βω-
 μὸς ἐν ἀγέματι κίον. τὸ θυσιαστήριον
 ὅπως στέκει ὁμῶς τῶ ξωπορτίῃ εἰς ἀγῆ-
 μαν τῶ κίονι. Bessarion in Epist. καὶ
 αἱ στέκονται μετὰ εὐλαθείας, καὶ προσοχῆς,
 χωρὶς γέλῳ. Ioannes Glycas De
 Van. Vitæ.

ὅτι

ὅτι σε μας δὲν σέκεται, ὁ χρόν(ος) γὰ μα-
κράνη,
τέκει σέκενον τὸν κρατὴν ὁ πῶ(ς) μας θέλει
κρίνει.

ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ. ΣΤΕΛΑΝΕΙΝ.

σελένειν. &c., σέλν(ειν). pro, σέλλ(ειν). Mit-
tere. Simeon Hieromonachus in epist.
σελένω τὴν αὐθεντία σε μίαν κάπαν νευ-
τίαν. Stamatius in Epist. σέλλω τὴν αὐ-
θεντία σε διὰ τὴν ὥραν σίσυλα τζεκη
πέντε. Hinc compositum, δ(ο)σελένειν
pro, δ(ο)σελλ(ειν). Sophronius Patriar-
cha in Epist. πλὴν αὐτόθι δ(ο)σελένομ(ον)
τῆς ἡμετέρας, τόν τε ὁσιώτατον ἱερομοναχόν
καὶ πνευματικόν, κύριον διόνυσιον, μετὰ
τὸν γερσίμον.

ΣΤΕΛΙΟΝΑΤΟΝ.

σελιονάτον. *Stellionatus*. Harmeno-
pulus lib. vi. Tit. xv. καὶ ὁ καταδι-
καθεὶς τὸ σελιονάτον, καὶ ἡ πλάσαμ(ον)ή
ἐγκυμονεῖν.

ΣΤΕΜΜΑ.

σέμμα: Pro corona usurpabant, &
diademate. Codinus. δι(ε) δι(ε) γνωσ-
κοιν, ὅτι ὅπερ καλεῖται νυῦ σέμμα, ὠνομά-
ζετο πάλας δι(α)δ(ι)ημα. Balsamon. δι-
καθεῖται ὁ πάπας ρώμης δι(α) πάντων τοῖς
βασιλικαῖς πρεσβυτεῖς μεγαλύνεσθαι αὐ-
τὸν τῷ σέμμα(τι). Achmes cap. c c
XLVII. τὸ σέμμα εἰς προσώπων βα-
σιλέως κρίνεται καθόλου. Constantinus
Manasses.

τί μοι ἐδῆς πολὺ χρυσ(ός), πῶ(ς) τὰ σεμ-
μάτων κάλλη.

Landolphus in Mauricio. *Cum Constan-
tina Mauritiij coniuge stemma constru-
ctum attulerant Imperatori*. Corrigen-
dus est Ioannes Biclariensis in Chro-

nico. *Stamatius Saracenorum rex
Constantinopolim venit, & cum stemmate
suo Tiberio principi cum donis Barbaria
occurrit*. Perperam hodiè editur, *cum
Schemate*.

ΣΤΕΜΜΑΤΟΥΡΙΟΝ.

σεμματογύριον. Coronæ genus, quæ
propria Despotarum. Codinus, vbi
de designatione Despotæ solenni. ἀνα-
σείτ(ει) ἐν ὁ βασιλεὺς πῶ(ς) τῆς οἰκί-
ας τῆς αὐτῆς κεφαλῇ σέφανον δι(α) λί-
θων καὶ μαργάρων, ἐχόν(τα) καμάρας μι-
κράς τέσσαρας ἔμπροσθεν τε, καὶ ὀπι-
σθεν, καὶ ἐκ πλαγίων, εἰ ἄρα ὁ χειροτονη-
θεὶς βασιλέως ἡσέβ(η)σιν. εἰ δὲ χαμβρὸς τύ-
χοι ὦν, ἔμπροσθεν μόνον. ὅς δὲ σέφαν(ος)
καλεῖται καὶ σεμματογύριον.

ΣΤΕΡΑ.

σέρα. Pro, ὑσέρα. Vtemus. Glossæ
Græcobarbaræ. ἐυγάλλει ἐξω δ(ο)τὲ τὴν
σέραν, ἥτοι τὴν μάνα. Iterum alibi. ἀμ-
φικας. ὑσέρας. ἢ σέρας,

ΣΤΕΡΕΜΟΣ.

σερεμὸς. Priuatio. Glossæ Græcobar-
baræ. δ(ο)σερήσεις μι(α)δ(ε)ς. σερεμὸς, ἢ σερέ-
ψιμον τῷ πλερώμα(τι).

ΣΤΕΡΕΤΕΙΝ.

σερεύειν. Priuare. Auferre. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀφαιρεῖται. λαμβάνει.
σερεύει. σερεύγει. πέρνει. πιάννει.

ΣΤΕΡΕΤΕΙΝ.

σερεύειν. Priuare. Vide, σερεύγειν.
Vel etiam Tardari. Morari. Poste-
riorem esse. pro, ὑσερεύειν. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ὑσερίζεσθαι. βραδυνέσθαι.
ἐκείνης ὁ πῶ(ς) σερεύν(ται) τὸν καιρὸν.

ΣΤΕΡΕ-

• χικοί γραμματικοί, ἐν τῷ ἐνὶ μέρει, ἕως
ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡ-
ΧΙΚΟΝ, ἈΓΙΑΣΘΕΝ ΕΠ' ΟΝΟ-
ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥΔΕ, ΕΝ
ΤΗ ΘΕΟΣΩΣΤΩ ΠΟΛΕΙΤΗΔΕ,
ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΔΕ. ΕΝ
ΤΩ ΙΔΙΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ, ΠΑΡΑ
ΤΟΥΤΕ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙ-
ΑΡΧΟΥ. ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ μέρει. ΕΝ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΥ-
ΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ Η-
ΜΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ,
ΤΟΝ ΔΕ. ΕΝ ΕΤΕΙ, ΤΩΔΕ. καὶ
πέμπεται ὁ σφυρὸς ἐν ᾧ ναὸς μέλλει οἰκο-
δομηθῆναι. εἴτα ὁ περὶ διέξαινον ποιῇ
τὴν αἰῶθεν ἀκολουθίαν ὅτι τῷ θεμελίῳ.
ὅταν δὲ ποιήσει τὴν καθιέρωσιν, πηγνύσι
καὶ τὸν σφυρὸν ὅπως τῆς ἀγίας τραπέ-
ζης, περὶ τρεπιδέντῳ τινὸς αἰωφερῆς οἰ-
κοδομήματι, λακκὸν ἔχοντι, ἢ διὰ λί-
θων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁ-
ρεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. His pera-
ctis dicebatur hæc præcatio. κύριε ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ περιπλάσας τὴν
ἐκδοχὴν τῆ μωυσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωο-
ποιὸν σφυρὸν τῆ ἀγαπῆς σου ἡμῶν, κυριε δὲ
ἡμῶν ἰσὺ χειρὸς, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἀ-
γιάσων τὸν τόπον τῆτον τῇ διυνάμει καὶ ἐνερ-
γείᾳ τῆ τιμῆς καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀχράντης ξύ-
λης τῆ σφυρῆς, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ
παντὸς ἐναντίας. Φύλαττον καὶ τὸν τόπον, ὃ
τὸν οἶκον τῆτον, καὶ τὰς ἐνοικῆσας ψυχὰς
τῶν ἐνταυθα κατοικούντων, πρεσβείας τῆς
ὑπερενδόξης διεποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου μαρίας. ὅτι ἡυλόγηται καὶ δε-
δόξασαι σε ἡ βασιλεία τῶ πατρὸς, καὶ τῷ
ἡμῶν, καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Vi-
de quoq; Iustiniani Nov. v. & cxxiii.

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ.

σφυροφόρος. In Synod. Florent. ἐκ-
λεξάμενοι ἐν τὸν τε ῥωσίας, καὶ τὸν νικαίας,
καὶ δύο σφυροφόρους, τὸν τε μέγαν χαρτοφύ-
λακα, καὶ τὸν μέγαν ἐκκλησιαρχίον, ἀπε-
σείλαμεν αὐτούς. Et alibi ibidem. συν-
ήλθομεν ἐν οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ σφυροφόροι, οἱ
ἡγέμενοι, καὶ ἀπλῶς οἱ ἀνατολικοὶ παύ-
τες ἡμεῖς.

ΣΤΑΦΙΔΑ.

σταφίδα: Corona pretiosa. σταφίδα.
Ρωμαϊστ. σταφίς.

ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΣΤΟΝ.

σταφυλόπαστον. Instrumenti genus.
Nonus De Morb. Curat. cap. cxxii.
ἐπεὶ δὲ διὰ σταφυλοπάσης ποιεῖται αἰ-
ματίτης λίθου λεῖου, ἢ γήσαμιά, ἢ λημ-
νία, ἢ βῶλ.

ΣΤΕΙΛΕΙΑΡΙΟΝ.

στελαιάριον. Foramen securis per
quod manubrium inseritur. Eusta-
thius Odyss. lib. v. στελαιὸν ὁ δειτέρως,
τὸ ἐνὶ μέντοι ξύλον εἰς τὴν θηλυκῶς λεγο-
μένην στελαιάν, ἡγοῦν εἰς τὴν ὀπίω τοῦ
σιδήρου. καὶ φυλάσσεται μέχρι τῆ νῦν ἡ
λέξις, στελαιάριον λεγομένη παρὰ τοῖς πολ-
λοῖς, λὺ στελαιάν, ἡγοῦν ὀπίω, οἱ μὲν πα-
λαῖοι, καὶ τῆμα ἐρμηνεύουσι.

ΣΤΕΚΕΙΝ.

στέκειν. Stare. Glossæ Græcobarba-
ræ. ἀγχεῖς. ὁ παρὰ τῶν θυρῶν ἕως βω-
μὸς ἐν οἰκίᾳ κίον. τὸ θυσιастῆριον
ὅπου στέκει ὁμπερὶς τῆ ζωοτοῦ εἰς οἰ-
κίαν τῶ κιονίς. Bessarion in Epist. καὶ
αὖ στέκονται μετὰ εὐλαθείας, καὶ προσοχῆς,
χωρὶς γέλωτος. Ioannes Glycas De
Van. Vitæ.

ὅτι

ἔτι σε μας δὲν σέκειται, ὁ χρόν' ὅτ' ἀμα-
κρώνη,
σέκει σέκεινον τὸν κερτὴν ὁ πῶς μας θέλει
κρίνει.

ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ. ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ.

στέλεναι. ἔλ, σέλνφν. pro, σέλφν. Mit-
tere. Simeon Hieromonachus in epist.
στέλνω τὴν αὐθεντία σε μίαν κάπ' αὐ-
τίαν. Stamatius in Epist. σέλνω τὴν αὐ-
θεντία σε διὰ τὴν ὥρην σίξυλα τζέκηα
πέντε. Hinc compositum, ὁποστέλεναι
pro, ὁποσέλλειν. Sophronius Patriar-
cha in Epist. πλὴν αὐτόθι ὁποσέλλομεν
τὰς ἡμετέρας, τόν τε ὁσιώτατον ἱερομοναχόν
καὶ πνευματικόν, κύριον Διονύσιον, μετὰ
τὸν γράσιμον.

ΣΤΕΛΙΟΝΑΤΟΝ.

στέλιονάτον. *Stellionatus*. Harmeno-
pulus lib. vi. Tit. xv. καὶ ὁ καταδρι-
καθεὶς τὸ στέλιονάτον, καὶ ἡ πλάσαμύρη
ἐγκυμονεῖν.

ΣΤΕΜΜΑ.

σέμμα. Pro corona usurpabant, &
diademate. Codinus. διὰ δὲ γινώσ-
κειν, ὅτι ὅπως καλεῖται νῦν σέμμα, ὠνομά-
ζετο πάλαι διὰ δέλημα. Ballamon. δι-
καίεται ὁ πάππας ῥώμης διὰ πάντων τοῖς
βασιλικοῖς προσνομίοις μεγαλύνεσθαι αὐ-
τὸν τὸ σέμμα. Achmes cap. c c
XLVII. τὸ σέμμα εἰς πρὸς ὧπων βα-
σιλείας κρίνεται καθόλου. Constantinus
Manasses.

τί μοι ἐσθ' ἡσ πολὺ χρυσ', πῶς τὰ σέμ-
μάτων κάλλη.

Landulphus in Mauricio. *Cum Constan-
tina Mauritiij coniuge stemma consti-
tutum attulerant Imperatori*. Corrigen-
dus est Ioannes Biclariensis in Chro-

nico. *Aratundarus Saracenorum rex
Constantinopolim venit, & cum stemmate
suo Tiberio principi cum donis Barbaria
occurrit. Perperam hodiè editur, cum
Schemate.*

ΣΤΕΜΜΑΤΟΥΡΓΙΟΝ.

στεμματογύριον. Corona genus, quæ
propria Despotarum. Codinus, vbi
de designatione Despotæ solenni. ἀνα-
σείτ' ὃν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἀτίθῃσιν οἰκιο-
χείρως τῇ αὐτῇ κεφαλῇ σέφανον διὰ λί-
θων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καμάρας μι-
κράς τέσσαρας ἐμπροσθεν τε, καὶ ὀπι-
σθεν, καὶ ἑκατὼ πλάγιον, εἰ ἄρα ὁ χειροτονη-
θεὶς βασιλείας ἡσ ἐστίν. εἰ δὲ γαμβρὸς τύ-
χοι ὦν, ἐμπροσθεν μόνον. ὅς δὲ σέφαν' ὃ
καλεῖται καὶ στεμματογύριον.

ΣΤΕΡΑ.

σέρα. Pro, ὑτέρα. Vtens. Glossæ
Græcobarbaræ. ἐυγάλλει ἔξω ἀπὸ τὴν
σέραν, ἥτοι τὴν μάναν. Iterum alibi. ἀμ-
φικας. ὑσέρας. ἢ σέρας,

ΣΤΕΡΕΜΟΣ.

στερεμός. Priuatio. Glossæ Græcobar-
baræ. ὁποσέρησις μιᾶς. στερεμός, ἢ στερέ-
ψιμον τὸ πλερώμα.

ΣΤΕΡΕΤΕΙΝ.

στερεύειν. Priuare. Auferre. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀφαιρεῖται. λαμβάνει.
στερεύει. στερεύει. πέρνει. πιάννει.

ΣΤΕΡΕΥΕΙΝ.

στερεύειν. Priuare. Vide, στερεύειν.
Vel etiam Tardari. Morari. Poste-
riorem esse. pro, ὑστερεύειν. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ὑστερίζσας. βραδυνώσας.
ἐκείνους ὅπ' ὑστερεύονται τὸν καιρὸν.

ΣΤΕΡΕ-

ΣΤΕΡΕΨΙΜΟΝ.

σερέψιμον. Priuatio. Glossæ Græco-barbaræ. ἀφαίρεσις, ἡ γὰρ σερέψιμον τινὸς παράγωγι. Iterum alibi. ἀποσέρησις μιᾶς. σερεμὸς, ἡ σερέψιμον τῷ πλεονάματι.

ΣΤΕΡΙΟΝ.

σίερον. Pro, ἀσέρων. ἀστὴρ. Stella. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ γὰρ ἦτον ἄτυχον, καὶ τῆς νυκτὸς ὁ σίερα

ἀκόμη ἐφαινόνησαν τὸν ἔρανὸν ἀπᾶν.

ΣΤΕΦΑΓΝΑ.

σεφάγνα. Circulus. Exstat apud Crusium in Turcogræcia.

ΣΤΕΦΑΝΟΝΝΕΙΝ.

σεφανόνειν. Pro, σεφανῶν. Coronare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβέλλει. σέφει. σεφανόνειν.

ΣΤΗΘΑΙΟΝ.

σηθαῖον. Projectum. Moschopulus. γέισον, καὶ γέισωμα, τὸ πρῶτον τῷ ὑπερθύρῳ, ἡ γοῶν τὸ κοινῶς σηθαῖον.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ.

σηθάριον. Pectorale. Armatura pectoris equorum. Constantinus in Taciticis. Vide, μετώπιον.

ΣΤΗΘΟΚΟΡΥΖΑ.

σηθοκόρυζα. Vide, λαθοκόρυζα.

ΣΤΗΜΙΑΖΕΙΝ.

σημιάζειν. five, σημάζειν. Italicum, stimare. Estimare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀξιον ἡ γὰρ μὲν, ἡ γὰρ ὅπως λογίζεται, ἡ λογιάζεται, ἡ λογαρεύει, ἡ νομίζει, ἡ ψηφίζει, ἡ σημιάζει ἀξιον. Iterum alibi.

θέλει μὲν ψηφίζειν, ἡ θέλει μὲν σημάζειν ποτικωτέρῳ ἀπὸ τῶν ἄλλων.

ΣΤΗΜΙΑΣΤΑΔΕΣ.

σημιασάδες. Aestimatores. Censores. Glossæ Græcobarbaræ. ἀποτιμηταί. σημιασάδες.

ΣΤΗΝ.

σίω. Pro, εἰς τὴν. Occurrit passim apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΙΑ.

σία. Focus. pro, ἐσία. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ σιῶναι. ναὶ σαθὴ μοναχὰ κοντὰ εἰς τὸ λαμπρὸν. ἡ εἰς τὴν σίαν. ἡ νισίαν. ἡ γὰρ ἐσίαν.

ΣΤΙΑΤΑ.

σίατα. Offa. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ τὰ ἄλλα σίατα πᾶν εἶναι αὐτῷ, δὲν εἶναι ὁκτὰ κορμία τῆς.

Exstat quoque in Turcogræcia Crusij.

ΣΤΙΑΒΟΝΝΕΙΝ.

σιλβόννη. Splendere. Pro, σίλβειν. Glossæ Græcobarbaræ. σίλβει. λάμπει. σιλβόνει. ἡ γὰρ σιλβόννη.

ΣΤΙΛΙΚΙΔΙΟΝ.

σιλικίδιον. Stillicidium. Glossæ Basilic. σιλικίδιον, σαγών, ὅ ἐστιν ἀπὸ κεράμων σαλαγμός.

ΣΤΙΛΙΠΙΝΙΣ.

σιλιπινίς. Passer troglodytes. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis, cap. Lx.

ΣΤΙΛΛΟΝΝΕΙΝ.

σιλλόνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγασίφρων. ὁ ἐπαίρων τὰς ὀφρῦς. ὅπως σιλλόνει τὰ φρύδια τα. ἡ ὅπως τὰ σιλλόνει. ἡ ὅπως τὰ σικόνει.

ΣΤΙΝ.

ΣΤΙΝΝΕΙΝ.

σίννη. Pro. ἰσάναμ. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ λῖνα, ἃ ἰσᾷσι πρὸς ἄγαν τὸ λεόντων. ἤγαν, ἡ νήμα, ὃ πᾶς σίννησιν νὰ κυνηγήσαν καὶ νὰ πιάσιν τὰς λιόντας.

ΣΤΙΟΞΤΛΟΝ.

στιόξυλλον. Ligum cremium. Stamtius in Epist. σέλνω τὴν ἀφελία σὲ διὰ ὧραν σιόξυλλα τζεκία πέντε μὲ τὸν παρὸν καραδοκῶρη.

ΣΤΙΠΕΝΔΙΟΝ.

στιπένδιον. Stipendium. Glossæ Basilic. σιπένδιον, τὸ τριβῆτον.

ΣΤΙΠΟΥΛΟΝ.

σιπῆλον. Glossæ Basilic. σιπῆλον, τὸ ἰχυρὸν. Inde Stipulari.

ΣΤΙΧΑΡΙΟΝ.

σιχάριον. Stica. Ita enim Latini appellabant. Glossæ Isidori. Stica, tunica. Glossæ veteres Græcolatinæ. σιχάριον. Tunica. Glossæ Servij. Allix. σιχάριον. Erat autē vestis sacerdotalis. In Liturgia Chrysostomi. ἐλθόντες δὲ (ἱερεὺς ὁ διάκονος) εἰς τὸ ἱερατεῖον, λαμβανέσθω ἑκάστος ἐν ταῖς χερσὶ τὸ σιχάριον ἐαυτῶν. Lucas Patriarcha in Sancitis. λέγων ἀένδεικτον εἶναι, τὰς μετὰ Φαινολίῳ καὶ σιχαρίῳ τὰ ἅγια μετὰ χριζομῆρας κοσμικὰς στολὰς ἐνδιδύσκεσθαι. Et subinduebatur penula. Ecce apud Codinum. περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σαυρὸν ἀπὸ τῆς τῆς παλλατίης ἐκκλησίας μετὰ τῆς ψαλίῳ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, φορῶν μὲν τὸ σωήθης αὐτῷ σιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ φελόνιον. Color verò illi albus. Accipio ex Fastis Siculus. φορέας σιχαρίῳ ἄσπρον, πρὸς γαυδίον, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσὰ πλεμμία. Germanus in Hist. Eccles. πρῶτον μὲν τὸ σιχάριον λευκὸν ὃν τῆς

θεότητος τὴν αἴγλην ἐμφαίνει, καὶ τὴν ἰερείως τὴν λαμπρὰν πολιτείαν. Habes eccerationem coloris. Et forma quidem undulata. Constantinus Cabasilas docet in Quæst. ad Demetrium Chomatenum. εἰ δὲ ὅν ἐστι καὶ ἐν ταῖς πορφύροις ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τεθῆναι, καθάπερ ἔστι ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ σιχαρίῳ τὰς ποταμῆρας, ἐν τῷ Φαινολίῳ πλεμῆρας. Et hoc est, quod μανδύον μὲ ποταμῆρας appellat Codinus in istis verbis. καὶ οἱ μὲν ἀρχιερεῖς εἰς τὸν προσκύνησιν τῆ βασιλείας, ὡς εἰρηταί, ἐρχόμενοι μετὰ τῶν ἐκόντων μανδύον μὲ ποταμῆρας (Ita lego) προσκυνέσθω αὐτῶν. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐχάριζε καπᾶσιον ἐνδυμῶν, μὲ τὸν καμῆχα, καὶ μανδῆ μὲ τὰς ποταμῆρας, καὶ ἄλογον ἄσπρον. Et duplex quidem hic color, siquidem significabatur sanguis & aqua, quæ riuuli instar è latere Christi effluxissent. Gregoras lib. vi. cap. 1. οἱ ἀρχιερεῖς βαπτύν εἰς τὸ μανία τὰς ποταμῆρας κοκκίνους καὶ ἄσπρους, διότι ἐρρευσεν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς χριζοῦ αἷμα καὶ νερὸν αὐτάμα. Balsamon De Privileg. Patriarch. ἡ μετὰ ποταμῶν σιχαρία δὲ οὐκ αἴσιν τὰς κρενὰς τῆς αἱματιᾶς, τὰς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποσάξαντας. Erant quoque trianguli multi intertexi, sive figuræ literæ Γ. sed in solis Patriarchalibus. Balsamon loco citato. καὶ ῥαβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυκαύριον, καὶ διὰ χρυσῶν σιχαρίων, τὴν πατριαρχικὴν ἐμὸν καὶ δόξαζον ἀγιότητά. Rationem huius rei reddit ipse postea. τὰ μετὰ ποταμῶν σιχαρία δόξαζον τὰς κρενὰς τῆς αἱματιᾶς καὶ τῆς ὑδατιᾶς, τὰς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποσάξαντας. τὰ ἐν ταῖς τριγωνίαις, τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον χρυσοῦν τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ διεσῶτα σινάψαντα. Ita totum locum male diuulsam coniungo: non enim

X x x possunt

possunt τῷ φαινολίῳ, sive τῷ πολυσαυρίῳ tribui. Est & alter locus eiusdem ibidem, qui hoc evincit. ἔτε γὰρ σάκκας, ἔτε πολυσαυρία ἐν διδύσκονταί, ἔτε μετὰ ραυμάτων ἢ τριγωνίων σιχάερα. Itē alius. ἐν διδύσκονταί σάκκας, ἔμετὰ ποταμίων ἔ τριγωνίων σιχάερα. Has autem triangulas figuras, literam Γ. præ se ferentes, ex re ραυμάδια appellabāt. Vide supra in γάμμα. Erant quoque lora diversa: hæc in manu, illa transversa. Prima designabāt vincula Christi, in quibus ad Caiapham & Pilatū perductus fuit; altera sanguinem, qui in cruce ex latere eius fluxit. Germanus in Hist. Eccl. τὰ λωρία τῶ σιχαεῖς τὰ ἐν τῇ χερσὶ εἰσὶν ἐμφαίνοντα τὸν δεσμὸν τῶ χριστοῦ. διήσαντες γὰρ αὐτὸν ἀπήγαγον πρὸς καϊάφην τὸν ἀρχιερεῖα, καὶ τὸν πιλάτον. τὰ λωρία τὰ εἰς τὰ πλάγια, εἰσὶ, τὸ αἷμα τὸ ρεῦσαν ἐκ τοῦ πλευρῆς τῶ χριστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ. Sed plenius distinguendū est. Erat σιχαεῖον & diaconorum, & sacerdotum, & patriarcharū, vt apparet ex locis jam citatis. Diaconorum & sacerdotum, erat album: sed tamen quadragesimæ tempore, excepto festo Annuntiationis, Palmarū, & magno Sabbato, purpureum item gestabant. Codinus. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ διάκονοι πορφυρεῖ σιχαεῖα καὶ φελόνας φορεῖσι, πλὴν τῆς τῶ εὐαγγελισμῷ, ἑορτῶν βαΐων, καὶ τοῦ μεγάλου σαββάτου Cuius rei hæc ratio. Quadragesima Christianis quasi tempus luctus est, itaque sticharium tunc purpureum ferebant, quia color ille signum luctus. Clarè Demetrius Chomatenus in Resp. πένθους εἰσὶ τὰ πορφυρεῖ τοιαῦ-

τὰ ἰσθήματα (loquitur de sacco, & hoc ipso stichario) σήμαντρον. Festo autem Annuntiationis, Palmarum, & magno Sabbato, qui dies lætitiæ erant, non sumebant purpureum. Atque hoc observa obiter. Patriarchæ verò purpureum gestabant; & in illis non luctus signum habebatur purpura, sed principatus; quemadmodum item in Imperatore erat. Id ipsum quoque lector attentus ex locorum jam citatorum collatione deprehendet. Præterea diaconorum & sacerdotum erat fluuiatum, sive undulatum, vt initio dixi; Patriarcharum autem non item. Constat ex Demetrio Chomateno in Resp. τὸ ἔθθος τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρεῖ ἀρχιερατικά θεία ἰσθήματα ἀπλῶς βέλεται εἶναι, καὶ χωρὶς προσθήκης τῶν εἰρημνίων ποταμῶν.

ΣΤΙΧΗΡΑ,

σιχηρεῖ. Cantica certa in ecclesiā. Gennadius περὶ τῶ δόξαλαύσεως τῶ ἀγίων. cap. iv. καὶ πένθηκοςάρια, ἢ σιχηρὰ, ἢ τροπάρια, ἢ ἰδιόμελα, ἔ ποηήσκεια. Cedrenus. καὶ τὸ σιχηρὸν δὲ τὸ κατὰ τὴν βαΐοφόρον. Zonaras in Annal. 111. τὸ κατὰ τὴν τῶ βαΐοφόρος ἐορτῇ ἀδόξιδρον σιχηρὸν. Et varia erant. Inwenio ecce in Typico Sabæ. δόξολικά, αἰασάσιμα, μαρτυρικά, αἰατολικά, καὶ ἀλφάβητοι, sive, τῶ ἀλφάβητα, τῶ σίχτα, τῶ μελωδία.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ.

σιχοπλόκοι. Apomasar in Mysterijs. καλοσύνην γυναικῶν, ἐνέχων, σιχοπλόκων, καὶ παιγνιωτῶν, χαροκόπων ἀνδρῶν. Εἰ μοχ. εὐεξίαν τῶν σιχοπλόκων, θάνατον μεγάλων ἀνθρώπων.

ΣΤΑΙ-

ΣΤΑΙΒΟΝΝΕΙΝ.

ἐλιθόνειν. Nitere. Splendere. Vide, ἐλιθόνειν.

ΣΤΟΑ. ΣΤΟΙΔΙΟΝ.

στοά. Suffossio. Porticus subterranea. Vulgò Gallis, & nobis Belgis, à similitudine, *Galerie*. Biton in Mechanicis. ἔτ' αὖ ἡ γέροχελώνη, ἔτ' αὖ στοά, ἔπεχελώνη ἐσθίως προσαχθείη. Procopius Gothic. lib. II. τινὰς δὲ ἐκέλευσεν ἐν τῷ ὁμαλῷ τῶν ἀπὸ τῶν ῥάβδων ἐπαγῆν στοὰν. ἔτω γὰρ καλεῖν τῶν μηχανῶν νενομίκασιν ταύτῃ. οἱ δὲ αὐτῆς ἐντὸς ὑποδύντες ἐβόδιζόν τε, καὶ τῶν στοὰν ἐφείλκον τὰς πολεμίας λανθάνοντες. Et an scribendum *Stoais* apud Turpinum, cap. IX. *Septimo mense aratis iuxta murum pectatis & manganelis, & stois*. Hodie editur, & trois. Arbitrare Lector. Apud Athenarum De Mach. Bell. est στοῖδιον. Hæc eius verba sunt. περὶ δὲ τῶν ὑπορύξεων καὶ στοιδίων κατασκευῆς, καὶ τῆς περὶ αὐτὰ πραγμαθείας, ὃν τρόπον δεῖ γίνεσθαι, γεγραφοῦται πύρρα ἐν τοῖς πολιορκητικοῖς, ἐκ ἐκρίνα τοῖς καλῶς εἰρημνίοις ὑπὸ αὐτῶν αἰηλίσθαι.

ΣΤΟΜΑΝ.

στόμαν. Pro, στόμα. Glossæ Græcobarbaræ. να ἀναπνεῖ. να πένει ὁπνάν ἀπὸ τὸ στόμαν.

ΣΤΟΜΑΧΗ.

στομάχη. Corona pretiosa. στομάχη. *Stomachus*. στόμαχος.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ.

στομομανικόν. Velum muliebre, quos velatur. Theophilus Protospatharius De Hum. Corp. Fabr. lib. IV. εἰκε καὶ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φιλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ στομομανικῷ.

ΣΤΟΝ.

στον. Pro, εἰς τον. Frequentissimum est apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΟΡΙΑ. ΣΤΟΡΙΣΜΑ.

στορία. Pro, ἱστορία. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸ ὅποιον ἐφαίνετον στορία τοῦ ἀθλαγ καθε, ὅταν ἐγίνετον βοσκὸς, καὶ γέλασε τοῦ ἄργον.

Item στορίσμα. Pro eodem. Ibidem.

ὡς ἐδίδχνε τὸ στορίσμα σεκεῖνο τὸ σκουταρη.

ΣΤΟΤΗΡΟΝ.

στοτηρόν. *Sturpium*. Glossæ Basilic. στοτηρόν. πορνεία.

ΣΤΟΥΡΑΚΙΟΝ.

στοράκιον. Pampinus. Corimbus. Moschopulus. ἑλιξ, ὄνομα κύριον, καὶ τὰ κατὰ κύκλον στροφόμενον, ὡς τὰ κοτῶς στοράκια ἑλικες λεγόνται.

ΣΤΟΥΣ.

σους. Pro, εἰς τὰς. Obuium ubiq; est apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΡΑΒΑΡΑ.

στραβάρα. Luscitio. Vitium oculorum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλασσκοπιή. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν. στραβάρα τῶν ἀμματιῶν. Iterum alibi. τυφλάραν. στραβάραν.

ΣΤΡΑΒΟΚΑΜΠΟΥΤΡΑ.

στραβοκαμπάρα. Rhuzanus in Paraphrasi Vatican. Constantinop.

ἦλθε δὲ καὶ ἡ μάμη τε ἡ στραβοκαμπάρα πάλι.

ΣΤΡΑΒΟΚΟΛΙΖΕΙΝ.

στραβοκολίζην. Ineptire. Nugari. Anonymus De Vulpe & Lupo.

τί τζαμπανίζης γάδρα, καί τι στραβο-
κολίζης.

ΣΤΡΑΒΟΜΑΤΙΑ.

στραβομαλία. Curvatura. Flexus Glossa Græcobarbaræ. ἀγνώνος. ἡ καμπῆς τῆ
τήχης. ἡ στραβομαλίας τῆ τοίχης.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΤΙΖΟΤΟΙ.

στραβομύτζνοι. Qui labra habent
distorta. Glossa Græcobarbaræ. ἀγκυ-
λόχειλοι. στραβόχειλοι. στραβομύτζνοι.

ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟΝ.

στραβόξυλον. Glossa Græcobarbaræ.
ἀμφιμήτεια. τὰ μετὰ τὴν πρόωπιν τῆς νεῶς
ἐξ ἑκατέρου μέρους ὀπισθιθέμενα. στραβό-
ξύλα.

ΣΤΡΑΒΟΧΕΡΑΣ.

στραβοχέρας. Qui curva manu est.
Glossa Græcobarbaræ. ἀγκυλόχειρ.
στραβοχέρας.

ΣΤΡΑΓΛΙΟΝ.

στραγλίον. Stragulum. Basilic. Eclog.
II. τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς
περιέχεται, ἢ τὰ στραγλία, ἢ τὰ παλλία, ἢ
πάν ὁ περιβαλλόμεθα, τῷ ὀνόματι ἢ τῇ τροφῇ
ἢ ἐσθῇ, ἢ μὲν τὰ στραγλία περιέχεται.

ΣΤΡΑΠΗ.

στραπή. Fulgur. Pro, ἀστραπή. Glossa
Græcobarbaræ. ἀστραπή. στραπή. Oc-
currit hæc vox, sed alia natione, etiam
apud Lactantium Stanij Interpretem
ad Theb. XII. Exuuijs hostium extrue-
batur regibus mortuis pyra: quem ritum
sepultura hodie quoque barbari servare di-
cuntur, quam strabas dicunt lingua sua.

ΣΤΡΑΠΟΠΕΛΕΚΙΝ.

στραβοπελέκιν. Securis anceps. Glossa
Græcobarbaræ. ἀμφήκης. στραπο-
πελέκιν. ἢ πασθῆν. ἢ γυν μάχαιρα. Ac-
cipitur etiam pro fulmine. Eadem
Glossa alibi. ἀργῆς, ὁ κεραυνός. τὸ στρα-
ποπελέκιν.

ΣΤΡΑΠΤΕΙΝ.

στράπειν. Pro, ἀστράπειν. Glossa Græ-
cobarbaræ. ἀστεροπητής. ὅπως ἀστράπτει.
ἢ εἰσάπτει.

ΤΤΡΑΤΗ.

στράτη. Strata. Platea. Glossa Græ-
colatina. λεωφόρος. Strata. Itiner. Ma-
laxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔρρικαν πᾶ-
ρας δὲ τὰς στραταίς, καὶ δὲ τὰς φόρας.
Iterum. καὶ ψάλλοντες αὐτὴν ἔκλαιον δὲ
τὰς στραταίς. Sugerius in vita Ludovici
Grossi. Hugo de Pompona, miles strenuus,
castellanus de Gornaco (lego, Gornaco)
castro super fluvium Matrona sito, merca-
torum in regia strata equos ex insperata
rapuit, & Gornacum adduxit. VVarne-
fridus De Gest. Longobard. lib. v. cap.
xvii. Cum equestri exercitu per stratum,
qua antiquitus per mare facta fuerat, in-
troiit. Balsamon in epist. να μηδεν φεύ-
γωσιν δὲ τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τὸ μνημόσυ-
νον τῶ πᾶσι, ὡς αὐτὸ ἐποίησαν εἰς τὴν
στράταν ὅπως ἤρχεσθε. Burchardus De
Excid. Mediolan. Clausis per hiemem
stratis, cum illi fortiter iam ardearentur,
animos principum callidis propositioni-
bus attentabant. Hinc ὡς στρατίω. De
strata, sive via, decedo. Exitat in Turco-
gracia Crusij.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΙΚΙΑ.

στρατηλατικά. Insignia militaria du-
cum.

cum. Codinus. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἢ τὸ
ῥέχον αὐτῆς, ὡς περ καὶ τὸ βασιλικόν, μετὰ εἰ-
ζῶν, ἀνευ τῆς στρατηλατικῆς. Viri docti in-
terpretantur, *Lemniscos*.

Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ Α Ι.

στρατιῶται. Milites stationarii cum
equis, quibus præerat ὁ ἀλογάτωρ. Co-
dinus. ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τῆς παλλατίδος στρατιῶ-
ται ὀνομαζόμενοι ἔτι καὶ ὄξυμοναὶ ἔχοντες
ἀλογα, ἐφ' ὧν καὶ ἀλογάτωρ. Gregoras
lib. viii. τὰ περὶ τὸν βασιλεῖα πελεκυφό-
ρων, καὶ στρατιῶν, καὶ ξιφηφόρων καὶ α-
δαρθάνειν μελλόντων. Dicti autem στρατιῶ-
ται ab equis, quos σῶσσα appellabant,
ut infra dicemus.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Κ Ο Π Ο Σ.

στρατοκόπῳ. Viator. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ἄλλος ὁ δόλιγος. ἄλλῳ δια-
βάτης, ἢ στρατοκόπῳ.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Π Ε Δ Α Ρ Χ Η Σ.

στρατοπεδάρχης. Præfectus copijs.
Quinque erant numero. Primus τῶν
μονακαβάλλων, secundus τῶν τζαγγε-
τέρων, tertius τῶν μυρτάτων, quartus τῶν
τζακόνων, quintus ὁ μέγας. Quatuor
prioribus suas quisque copias curabant:
at quintus vniuersum exercitum; ei-
que de alimentis, instrumentis belli-
cis, omnibusque necessarijs prospicie-
bat. Disces ex Codino de Offic. pagg.
59. 81. Postremus tantæ erat dignitatis,
ut ad affinitatem quoque Imperatoris
admitteretur. Itaque apud Cantacu-
zenum lib. i. cap. xvii. Manuel Taga-
ris legitur duxisse Theodoram Afani-
nen, Imperatoris consobrinam. Et
dabatur quoque Titulus quibusdam
honorarius, puta consanguineis Im-

peratorum, aut alioqui proceribus
Imperij: ideoque apud eundem Can-
tacuzenum libro citato leguntur mag-
ni Stratopedarchæ, hic, quem dixi,
Tagaris, & quidam Palælogus.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Π Ι Κ Ι Ο Ν.

στρατορίκιον. Gallis. *Le Montoir*.
Locus eduior, è quo Imperatorem
in equum sublevabat strator. Codi-
nus. ἔτι καβαλλικεύειν ἀπερχόμενῳ
ἀλλαχθὲν μὲν ἐδραμῶς, ἔως δὲ καὶ μόνῃ στρα-
τορικῇ.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Τ Ρ Ι Α.

στράτρια. *Stratoria*. Stragulæ eque-
stres. Cyrillus in Lexico. σάγματα,
στράτρια ἀλόγων.

Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ρ.

στράτωρ. *Strator*. Qui Imperatorem in
equum sublevabat. Suidas. στράτωρ, ἢ
δὲ ἀξιωματικῷ. Vetus Inscriptio.

BACHANOT. ΣΤΡΑΤΩΡΟΣ. ΚΕ.

ΔΡΟΥΓΓΑΡΗΟΥ, ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ.

Et Basilic. Eclog. vi. Titulus est, πε-
ρὶ στρατῶρων, καὶ ἐτέρων τινῶν στρατευομέ-
νων. Iuo lib. iv. De Dignit. & Privi-
leg. Eccles. Rom. *Tenenies frenum equi
ipsius pro reverentia beati Petri strato-
ris officium illi exhibuimus.* Quæ Con-
stantinus Magnus ad Silvestrem sic
Græcè extulerat. καὶ κρατῶντες τὸν χα-
λινὸν τῆς ἵππου αὐτῆς, στράτωρ ὁ φρικτὸν
ἐποικίζαμεν. Cedrenus. κωνσταντίνῳ δὲ
τις στράτωρ τῆς ἀρταβάσσης, ἐδωκεν ἰκονά-
της θεοτόκου ἐσῶσαν, λαβὼν λίθον, ἑρρι-
ψε καὶ αὐτῆς. VVarnefridus De Gest.
Longobard. lib. ii. cap. x x v ii. *Eius
equus in porta medio concidens, quamvis
hinc inde ab stratore verberibus cæsus, non*

X x x iij poterat

poterat elevari. Iterū lib. iv. cap. xxvii. A Focā, qui fuit strator Prisci Patricij, occiditur. Primus in hoc ordine erat ὁ πρωτοστράτωρ, de quo supra diximus suo loco.

ΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

ἐσάφτειν. Pro, ἀστράπτειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστειροπότης. ὅπῃ ἀστράπτει ἡ σφάπτει. ἢ σφάπτει.

ΣΤΡΑΧΥΔΙΟΝ.

στραχύδιον. Arista. Spica. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ εἰς τὸν σάχυν τῆ σίτη αἰώως κέντρον. ἐκείνον ὅπῃ σέκεται ἀπ' αὐτοῦ τῆ στραχυδίου τῆ σιταρίας ὡσαύτ' κέντρον, ἢ γὰρ σκεθρὴν. Iterum alibi. ὅτι τῶν ἀστραχυῶν εἰς τὰ στραχύδια.

ΣΤΡΕΜΦΥΛΟΝ.

σρέμφυλον. Pro, σέμφυλον. Moschopulus. σέμφυλα, τὰ κοινῶς σρέμφυλα.

ΣΤΡΙΓΓΙΖΕΙΝ.

στριγγίζειν. Clamare. Vocare. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryforhōes.

κράζει δλοκῶ καλλίμαχον, καλλίμαχον στριγγίζει.

Et occurrit illic pluries. Item alius De Amor. Lybistri, & Rhodamnes.

ἐστρίγγισα εἰς τὸν ἔραυνον, καὶ ἐλάλην εἰς νέφη.

ΣΤΡΙΚΤΟΣ.

στρίκτος. Strictus. Suidas. στρίκτον, ἔτω καλεῖται τὸ ῥωμαίοις τὸ ἐσενωμένον καὶ ἀπλάτεις ὅτι παντὸς εἴδους, κυρίως δὲ ὅτι ὑποδήματ'. Glossæ Basilic. στρίκτῶ, σερεῶ, ἀναμφιβόλ'.

ΣΤΡΙΦΟΚΑΜΗΛΟΣ.

στριφοκάμηλ'. Coronā pretiosa. στριφοκάμηλι'. Sirmio. στριφός.

ΣΤΡΟΥΜΠΑ.

στρέμπα. Trochus. Pindari Scholiastes ad Olympion. Od. xiii. ῥόμβ', ἢ κοινῶς στρέμπα, ἥτις καὶ βόμβιξ λέγεται, καὶ ῥόμβ'. Laccapenus in Schedis Grammaticis. ἐλαύνει τὸν ῥόμβον, ἥτοι τὴν κοινῶς λέγην στρέμπα ὅτι παιδιᾷ.

ΣΤΡΟΥΦΝΙΣΜΑ.

στρέφνισμα. Glossæ Græcobarbaræ: στρεφνίσματα, καὶ σεφανώματα, καὶ ισάσματα.

ΣΤΡΩΣΙΑ.

σρώσια. Equi strati, paratique ad excipendum sessorem; qui Imperatori numero septem. Codinus. διὰ δὲ γινώσκην, ὅτι ἐστὶ ἐς καθ' ἑκάστην ετοίμους εἶναι ἵππους ἐπ' αὐτοῖς, οἱ καὶ καλεῖσθαι σρώσια, σκδεχομένης τὸν βασιλέα, καθ' ἑκάστην αὐτῶν αὐτῶν ἐκ τέτων βέλοιο.

ΣΤΡΩΤΗ.

σρωτή. Sella equestris. Glossæ Græcolatinæ. σρωτή. Strata. Iam autem Strata illic nihil aliud est quàm ephippium. Glossæ alia Latinogræca. Strata. ὅτι τῶν πῶν.

ΣΤΥΒΗΣ.

σύβης. Styrpa. Glossæ Latinogræca. Styrpa. κάναβις. σύβης. ἄγγαθα.

ΣΥΒΑΛΤΑΡΕΑ.

συβαλταρέα. Subalterna. Alternatim. Codinus. τὰ δὲ δικανικία αὐτῶν ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσεῖς, τὰ δὲ ἐφεξῆς. συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Iterum. τὸ δὲ δικανικιον αὐτῶν χρυσοῦν ἐρανον συβαλταρέα.

ΣΥΒΑΛΤΗ.

συβάλτη. Constantinus in Tacticis. πρὸς

πρὸς δεκαετοπολέμους ἔχε μαγνητικὰ διά-
φορα, καὶ σκάλας ξυλινὰς συβάλατας, καὶ
ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ὀφειλομένης.

ΣΤΒΒΑΛΜΑ.

σύβαλμα. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀλλήκα. χλαμύδα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύ-
δου ἀλληλοχίρως. χιτῶν ἢ χλαμὺς πορφυ-
ρᾷ. ἢ ἰμάτιον χειμερινόν. ῥέχον κόκκινον. ἄλ-
λοι σύβαλμα τῷ κοκκίνῳ. Anonymus
De nuptijs Thefei.

ἀμὴ ἔζη τὰ συβάλματα ὑπαὺ τῷ
κόσμῳ τέτῃ.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ.

σύγκελλος. Proximus hic antiquitus
Patriarchæ erat, & successor quoque
mortuo; quod tamen sub posteriori-
bus Imperatoribus non obtinuit. Ce-
drenus. ἀνεπαλήρωσε δὲ αὐτῷ πρὸς τὸν
βασιλεῖα πρεσβείαν ὁ λεγόμενος παρ' αὐ-
τοῖς σερίφος. δύναται δὲ τὸ τοῦ ὀνομα πρὸς
τὸν παρ' αὐτοῖς χαλυφᾶν, ὅπερ ὁ παρ' ἡμῖν
σύγκελλος πρὸς τὸν πατριάρχην πάλαι.
ἐκείνῳ γὰρ δοξαζομένη ἐκείνῳ ἐνθὺς εἰς
τὸν τέτῃ θρόνον ἐγκαθιδρύει. Zonaras An-
nal. 111. ἐκπέπομφε δὲ καὶ ἐκείνῳ πρέσ-
βυν πρὸς βασιλεῖα, ἐν ἐκείνῳ ἐκείνοι σερί-
φῳ. ἔτ' δὲ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, ὅπερ πάλαι
ὡς παρ' ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. ὡς
γὰρ ὁ σύγκελλος τῷ πατριάρχῃ δοξαζομένη
εἰς τὸν ἐκείνῳ τόπον ἀντικαθίστατο, ἔτω καὶ ὁ
σερίφης τῷ χαλυφᾷ φθαρένῳ τὸν τελευ-
τήσαντα διαδέχεται. Ita restituo illum lo-
cum valdè hodiè luxatū: editur enim.
ἔτ' δὲ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πάλαι ἦν περ' ὅπερ
ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. Atq; erant
numero plures, sed Heraclius ad duos
redegit. In eius Constitut. hæc sunt
verba. τὰς μὲν θεοφιλεῖς συγκελλὰς εἰς δύο

τὸν ἀριθμὸν περιελάμβανεν. In conventibus
publicis sedebant ante metropolitās;
sed litem ijs illi moverunt sub Constā-
tino. Ioannes Curopalates in eius vi-
tā, ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῇ ἀγίας πεν-
τηκοστῆς ταραχὴ διὰ τὴν καθίδραν ἐν τῇ λη-
τηργίᾳ, μὴ καταδεξαμένων τῶν μητροπολι-
τῶν προκαθίσαι αὐτῶν τὰς συγκελλὰς ἐν τῷ
σωθρόνῳ. Horum primus πρωτοσύγκελ-
λος dicebatur. Scribebant autem etiā
σύγγελλος, sive σύγγελος, indifferenter
Exstaiq; μιχαὴλ συγγέλῳ ἔπρεσβυτέρῳ
ιεροζολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον διονύσιον.
Sic in composito, πρωτοσύγγελλος, de
quo supra. Σύγγελλος verò est Congel-
lus, apud Norikerum Balbulum in
Martyrologio. Cum plurimos discipulos
vel socios sanctitatis suæ suppare habuisset,
unum tamen, congelum scilicet, Latine
Fausli nomine illustrem, præceptorem
beatissimi Columbanī, magistri domini &
patris nostri Galli, virtutum ac merito-
rum suorum quasi unicum, exemplo Isaac,
reliquit heredem. Falluntur viri erudi-
ti, qui, Congellus, nomen proprium
censent. Vides commutationem κ. &
γ. Sic Σαράγκης est apud Polyænum,
qui alijs Σαράγγης. Sic Emigranea apud
Michaelē Scotum Physiogn. cap. 11.
quæ ἡμικρανία Græcis. *Contingit*, inquit,
dolor capitis, qui dicitur sōda, sive emigra-
nea. Et infinita talia.

ΣΥΓΚΟΥΡΑΤΩΡ.

συγκουράτωρ. Concinator. Basilic. Ec-
log. XVII. ἐκ ἀναγκάζεται ὁ κουράτωρ τῷ
συγκουράτῳ τὰς λέγους δοθεῖναι τῆς ἰδίας
διοικήσεως.

ΣΥΓΚΟΤΡΙΟΝ.

συγκέριον. Avis venaticæ genus.
Orneo-

αἴτοτε· χρεία τὸ θέλημα νὰ φύσῃ τὸ δίκω
της,
καὶ τὸ θελεν ὁ κύριος· της νὰ κάμῃ σανικό
της.

ΣΤΑΡΗΣ.

Γτάρης. Corona pretiosa. γάρης. Tri-
plex. πυρός.

ΣΤΑΣΕΙΣ.

Γτάσεις. Partes tres in quas à Græcis
dividitur psalmus cxviii. Licet vide-
re in Psalterio. Typicum Sabæ. ψάλλο-
μεν τὰ περὶ λεχθέντα, καὶ τὸ, ΔΟΞΑ ΕΝ
ΤΥΨΙΣΤΟΙΣ. καὶ τὸ, ΚΥΡΙΕ ΠΑΝΤΟΚΡΑ-
ΤΩΡ. καὶ ἐν τῷ γέλει γάσσιν μίαν, μετὰ νοίας
δώδεκα. Euchologium. καὶ ψάλλεται
ἡ πρώτη γάσσις τῇ ἀμώμῃ εἰς ἡχὸν πλαγίῃ
αἰ. Vel quoque interualla quælibet.
Euchologium alibi. ὑπέρχεται ὁ κανὼν
λάπης, καὶ κρύβεται βαρέας ὅππότεν σιδη-
ρῶν, ποιῶν γάσεις τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΔΙΟΝ.

Γασίδιον. Locus. Typicum Sabæ,
cap. ii. ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τῆ κανὼν ἡλάπ-
τα ἐξεληθὼν τῇ ἀγίᾳ θυσιαστηρίᾳ, καὶ
ποιήσας μετὰ νοίαν κατενώπιον τῶν ἀγίων
θυρῶν, ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς χορὰς πρὸς
μίαν, ἀπερχόμενος ἵσταται εἰς τὸ γασίδιον
αὐτῆς. Marcus Hieromonachus De
Dub. Typ. cap. c. ὁφείλει τοῖνον ὁ ἱερεὺς,
ὁπότε μέλλει διακονεῖν, πρῶτον ποιεῖν με-
τὰ νοίαν ἐν τῷ γασιδίῳ τῇ περὶ εὐχῶν. Cor-
rigi debet locus Tridij. καὶ ἀσπαζόμεθα
τὰς ἀγίας εἰκόνας ἐν τοῖς γασιδίοις ἡμῶν, ὡς
συνήθως. Perperam editur, ἐν τοῖς γα-
σίοις.

ΣΤΑΤΑΡΙΑ.

Γαταρία. Stataria. Glossæ Græco-
Barbaræ. ἀμαξίς, γένος σαφυλῆς, διπλῆς

αἰσθηδονοῦσα. γένος σαφυλῆς, ὅπως
γίνεται ἡ γυνίσκεται εἰς τὴν κληματαριῶν, ἡ-
γούσα γαταρίαν.

ΣΤΑΤΕΡΗ.

Γατέρη. Corona pretiosa. Γατέρη
Statara. γάδμος.

ΣΤΑΤΙΩΝ.

Γατίων. Statio. Balsamon ad Photij
Nomocan. Tit. xiii. cap. ii. ὁ μὲν
συμβολαιογράφος ὁ τὸ ἀρραβωνικὸν σύμ-
βολον ἐκτιθέμενος τῇ ιδίᾳ γατίῳ με-
τακινήσεται. Iustinianus Novell. xlii.
εἰ ὡς ταῦτα τι πράττειν, ἐκπεσόντων
πάντως τῶν καλεσμένων γατίωνων. Hesychi-
us. σωέδρα, ἡ γάσις, ἡ νῦν γατίων ἀλέγ-
σι. Glossæ Græcolatinæ. γατίων. Statio.
Et Latinogracæ. Officina. σωέριον. ἐρ-
γαστήριον. γατίων. περιποίησις.

ΣΤΑΤΟΥΤΟΝ.

Γατῆτον. Statutum. Iustinianus No-
vell. xvi. καὶ εἰ μὲν ἔπω τὸ τῶν κληρικῶν
ἡ λατρία μετρεῖται, ἀλλ' ἐτι πλεονάζουσιν ὅσον
πρὸς τὸ ἀνάγειν ὠρυσμένον, καὶ τὸ καλεσμένον
Γατῆτον, μηδεμίαν γίνεσθαι αὐτῇ χειρο-
τονίαν, μέχρις αὐτοῦ ἀριθμὸς εἰς αὐτὸν ὁπο-
κατασταθῇ. καὶ δὲ ἡ λατρία τὸ πλεονάζειν, ὡς
ἀνάγκη εἶναι, διὰ τὸ μὴ εἰσῆσαι τὸ γα-
τῆτον, ἕτερον αὐτῇ τελευτήσαντος εἰσαχ-
θῆναι, &c.

ΣΤΑΤΑΡΟΝ.

Γατάρων. Vide, γάβαρον.

ΣΤΑΤΛΙΣΙΑΝΟΣ.

Γαυλισιάνος. Stabularius. In Syn. Cō-
stantinop. viii. Act. ix. καὶ ἕτεροι πολ-
λοὶ, οἵδε, εἰσὶν, οἷον βελονάδες, γαυλισιάνοι,
ἵπποιατροὶ, καὶ ὅμοιοι.

ΣΤΑΤΛΟΚΟΜΗΣ.

Γαυλοκόμης. Stabuli comes. Anony-
mus

mus) De Cafframet. *μῆδ' ὁ δὲ τὴν εἰσὶν τῶν τῶν εἰσὶν ἀρχόντων, καὶ τῶν εἰσὶν ἀρχόντων, ἡ μεγάλη ἐταιρεία πρὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν.*

ΣΤΑΥΛΟΝ. ΣΤΑΥΛΟΣ.

σταῦλον. five, σταῦλον. *Stabulum*, Thomas Magister. σταυμοὶ καὶ αἱ τῶν θυρῶν ὡς σταυροί, καὶ οἱ κοινῶς λεγόμενοι σταυλοὶ. Moschopolus. τὰς τοιαύτας οἰκίας καλεῖσιν οὐκ ἰπποκράτους, καὶ ἰπποκράτους. τινὲς δὲ καὶ σταύλους. Basilic. Eclog. LVII. εἰ μὴ ἄρα ὁ σταυρῶν ἐν τῷ ὁπλίοντι παρ' αὐτῶν τριτὴ μέρη ἔκχει σταῦλον. Harmenopolus lib. II. Tit. VI. εἰ δὲ σταῦλον εἴη τὸ γινόμενον οἶκον, ἐν τῷ σταυρῶν αὐτοῖς τῆς τῶν γαίοντων θυρῶν, &c.

ΣΤΑΥΡΟΠΑΤΗΣ.

σταυροπάτης. Periurus. Qui fidem scripto consignatā, & crucis signo firmatā fallit; vel, qui iusiurandū propositā cruce datum transgreditur. Synodus Constantinop. VII. οἱ σταυροπάται τὰς ἰδίους σταυρὰς ἡθέτησαν.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ.

σταυροπήγιον. Diocesis vniuersa Episcopi, in quā ille crucis figendæ ius habebat: & ipsa quoq; fixio crucis. Germanus in Sancito quodam. κατατιθῆται ἅπαντα χεῖρα τοῖς ὁπισκοπικοῖς αὐτῶν μοναστηρίοις ὁπισθαλόντα, ἐς δὲ οἷς ὁ οἰκὶα πῆξαι σταυροπήγια, προφάσει τῶν ἐκ τῶν μὲν τῶν ἀγίων δημοτῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ κειμένων τῆς ἀρχῆς, παρ' ἐγκρίσεως ὁπισκοπικῆς αὐτοῖς δοῦναι ὅτι σταυροπήγιον ἐκτίθειτο. Callistus Metropolitanus Rhodi in Epist. ὅδε ὑπάρχει σταυροπήγιον ἐν τῇ σῆς παναγιότητι, ὅπερ ἀπὸ καμμιελίου. Ecloga L L. Leonis & Constantini,

Tit. III. τῷ κωνσταντινῶν πόλεως πρεσβυτέρῳ ἔχει καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀλλων ἐνορίαις, ἐν αἷς ἔκ ἐστι προκαθιέρωσις, καὶ σταυροπήγια ὁρίσασθαι. Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. ὡς συστάσης ὅτι τῷ σταυροπήγιον ἐμῶν. Iterum. ἐξέβαλε καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σταυροπήγια ἀπὸ τῶν μοναστηρίων. Sed hæc plenius sunt explicanda. Sciendum nulli edificare templum vel monasterium ullum licuisse, nisi aduocato prius loci episcopo, qui extensis ad cælum manibus oratione consecraret locum Deo, defigens ibi signum crucis. Iulianus Antecessor Constitut. LXI. Nullus audeat edificare ecclesiam, vel oratorium, antequam civitatis episcopus veniat, & ibi vota faciens sanctissimam crucem infixerit, in eodem loco publicè procedens, & ceteris omnibus manifestam faciens. Basilic. Eclog. IV. τὸν οἰκοδομεῖν βελομήτρον μοναστήριον, προκαλεῖν δὲ φασὶ τὸν ὁπισκοπον, καὶ ποιῆν σταυροπήγιον. Theophylactus in Epist. ἐνορία τίς ἐστι τῇ καθ' ἡμᾶς ἀρχιεπισκοπῇ διαφέρειν, ἐν ᾗ τῶν τῶν μοιχαλῶν αὐτοῖς οἶκον ἐκτίθειν, ἐκκλησίαν παρ' ἡμῶν, ὡς ὅτι γινώσκω ἡμεῖς ἔχειν ἔργον ἀρχιεπίσκοπος, ἐμὴ τε τοῖς καυοῖς, μὴ τε τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις ἐγνωσμένον. ὁ δὲ σταυροπήγιον πατριαρχικὸν λαβὼν, ἔφησε καὶ ἔτω τῷ ἔργῳ ἀρχεῖσθαι. Sed libet ritum omnem plenè ostendere ex Euchologio. τὸ δὲ σταυροπήγιον γίνεσθαι ἔτως. αἰαφείρεται τῷ πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ναῦ, καὶ γίνεσθαι χεῖρα πατριάρχικον, ἡ πρὸς τὸν ἐκάρχον αὐτῶν, ἡ πρὸς τινὰ τῶν ἀρχιερέων, ὅτι τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν ναὸν τελεωθῆναι ὅτι σταυροπήγιον πατριαρχικῶν. κελεύει δὲ γινέσθαι καὶ σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ χεῖρα φασὶν οἱ πατριαρχικοὶ

• χικοί γραμματικοί, ἐν τῷ ἐνὶ μέρει, ἕτως
 ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡ-
 ΧΙΚΟΝ, ἈΓΙΑΣΘΕΝ ΕΠ' ΟΝΟ-
 ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥΔΕ, ΕΝ
 ΤΗ ΘΕΟΣΩΣΤΩ ΠΟΛΕΙΤΗΔΕ,
 ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΔΕ. ΕΝ
 ΤΩ ΙΔΙΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ, ΠΑΡΑ
 ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
 ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙ-
 ΑΡΧΟΥ. ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ μέρει. ΕΠΙ
 ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΥ-
 ΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ Η-
 ΜΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ,
 ΤΟΝ ΔΕ. ΕΝ ΕΤΕΙ, ΤΩ ΔΕ. καὶ
 πᾶσι περὶ τὸν οὐρανὸν ἐν ᾧ ναὸς μέλλει οἰκο-
 δομηθῆναι. εἴτα ὁ περὶ διζήμενος ποιῇ
 τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν ὑπὲρ τῶν θεμελίων.
 ὅταν δὲ ποιήσει τὴν καθιέρωσιν, πῆγνυσσι
 καὶ τὸν ναὸν ὅπως τῆς ἀγίας τετραπέ-
 ζης, περὶ τὴν ἐκκλυσίαν τινὸς αὐτοφειῶς οἰ-
 κοδομήματι, λακκὸν ἔχοντι, ἢ διὰ λί-
 θων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁ-
 ρᾶται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. His pera-
 ctis dicebatur hæc præcatio. κύριε ὁ
 θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ περιπατῶν τὴν
 ἐκκλησίαν τῶν μαρτύρων εἰς τὸν τῆς ζω-
 ποιοῦν ναὸν τῆς ἀγαπῆς σου ἡμεῖς, κύριε διὲ
 ἡμῶν ἡμεῖς χριστοῦ, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἀ-
 γιάσων τὸν τόπον τῆς διωάμεν καὶ ἐνε-
 γεία τῆς τιμῆς καὶ ζωποιοῦ καὶ ἀχραντοῦ ξύ-
 λου τῆς ναοῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ
 παντὸς ἐναντίας. φύλαττον καὶ τὸν τόπον, ὅς
 τὸν οἶκον τῆς τοῦ, καὶ τὰς ἐνοικῶντας ψυχὰς
 τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων, περισβείας τῆς
 ὑπερενδόξης διανοίας ἡμῶν θεοτόκου καὶ
 αἰεταρθέως μαρτίας. ὅτι ἐνυλόγηται καὶ δε-
 δόξαται σου ἡ βασιλεία τῶν πατέρων, καὶ τῶν
 ἡμεῖς, καὶ τῶν ἁγίων πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Vi-
 de quoq; iustitiani Nov. v. & cxxiii.

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ.

σαυροφόρος. In Synod. Florent. ἐκ-
 λεξάμενοι ἐν τὸν τε ῥωσίας, καὶ τὸν νικαίας,
 καὶ δύο σαυροφόρους, τὸν τε μέγαν χαρτοφύ-
 λακα, καὶ τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην, ἀπε-
 σείλαμεν αὐτοὺς. Et alibi ibidem. συν-
 ἤλθομεν ἐν οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ σαυροφόροι, οἱ
 ἡγούμενοι, καὶ ἀπὸ τῶν οἱ ἀνατολικοὶ πα-
 τὲς ἡμεῖς.

ΣΤΑΦΙΔΑ.

σταφίδα. Corona pretiosa. σταφίδα.
 Ρωμαῖα. σταφίς.

ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΣΤΟΝ.

σταφυλόπαστον. Instrumenti genus.
 Nonus De Morb. Curat. cap. cxxii.
 ἐπεὶ δὲ διὰ σταφυλόπαστος ποιῶσιν αἰ-
 ματίτης λίθου λαΐου, ἢ γῆ σαμία, ἢ λημ-
 νία, ἢ βῶλιν.

ΣΤΕΙΛΕΙΑΡΙΟΝ.

στειλείριον. Foramen securis per
 quod manubrium inferitur. Eusta-
 thius Odyss. lib. v. στειλείριον ὁ δὲ ἑτέρως,
 τὸ ἐνὶ μέσῳ ξύλου εἰς τὴν θηλυκῶς λεγο-
 μένῃν στειλείᾳ, ἡγοῦν εἰς τὴν ὁπλὴν τοῦ
 σιδήρου. καὶ φυλάσσεται μέχρι τῆς νύκτος
 λέξις, στειλείριον λεγομένη πρὸς τοὺς πολ-
 λοις, καὶ στειλείᾳ, ἡγοῦν ὅπλιν, οἱ μὲν πα-
 λαῖοι, καὶ τῆμα ἐρμηνεύουσι.

ΣΤΕΚΕΙΝ.

στέκειν. Stare. Glossæ Græcobarba-
 ræ. ἀγχεῖν. ὁ περὶ τῶν θυρῶν ἐς τὴν βω-
 μὸς ἐν ᾧ ματὶ κίοντι. τὸ θυσιάζειν
 ὅπως στέκει ὁμαρτὸς τῆς ζωπορίας εἰς ἡ-
 μαν τῶν κινῶν. Bessarion in Epist. καὶ
 ἀς ἐκκλυσίαν μετὰ εὐλαβείας, καὶ προσοχῆς,
 χωρὶς γέλων. Ioannes Glycas De
 Van. Vita.

ὅτι

ἔτι σε μάς δὲν σέκεται, ὁ χρόν' ὅ γὰ μα-
κρῶν,
σέκει σέκετον τὸν κρατὴν ὁ πῶς μάς θέλει
κρίνει.

ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ. ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ.

σελέναι. δε, σέλιν. pro, σέλιν. Mit-
tere. Simeon Hieromonachus in epist.
σελένω τὴν αὐθεντία σε μίαν κάπιν νευ-
τίαν. Stamatius in Epist. σέλω τὴν αὐ-
θεντία σε διὰ τὴν ἄραν εὐχολα τρέκη
πέντε. Hinc compositum, ἄποσέλιναι
pro, ἄποσέλλαι. Sophronius Patriar-
cha in Epist. πλὴν αὐτόθι ἄποσέλλομαι
τῆς ἡμετέρας, τόν τε ὁσιώτατον ἱερομοναχόν
καὶ πνευματικόν, κύριον διονύσιον, μετὰ
τὸν γράσιμον.

ΣΤΕΛΙΟΝΑΤΟΝ.

σελιονάτον. *Stellionatus*. Harmeno-
pulus lib. vi. Tit. xv. καὶ ὁ καταδι-
καθεὶς τὸ σελιονάτον, καὶ ἡ πλάσαμύρη
ἐγκυμονεῖν.

ΣΤΕΜΜΑ.

σέμμα. Pro corona usurpabant, &
diademate. Codinus. διὰ δὲ γινώσ-
κειν, ὅτι ὅπερ καλεῖται νῦν σέμμα, ὠνομά-
ζετο πάλαι διὰ δέλημα. Ballamon. δι-
καῖται ὁ πάπας ῥώμης διὰ πάντων τοῖς
βασιλικαῖς προνομίαις μεγαλύνεσθαι αὐ-
τὸν τῷ σέμματι. Achmes cap. c c
XLVII. τὸ σέμμα εἰς προσώπων βα-
σιλέως κρίνεται καθόλου. Constantinus
Manasses.

τί μοι ἐσθὴς πολύχρυσ', πῶς τὰ σέμ-
μάτων κάλλη.

Landulphus in Mauricio. *Cum Constan-
tina Mauricij coniuge stemma consti-
tutum attulerant Imperatori*. Corrigen-
dus est Ioannes Biclariensis in Chro-

nico. *Stamatius Saracenorum rex
Constantinopolim venit, & cum stemmate
suo Tiberio principi cum donis Barbaria
occurrit. Perperam hodie editur, cum
Schemate.*

ΣΤΕΜΜΑΤΟΥΡΙΟΝ.

σεμματογύριον. Corona genus, quæ
propria Despotarum. Codinus, ubi
de designatione Despotæ solenni. ἀνα-
σείτ' ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν οἰκίαν
χείρως τῇ αὐτῇ κεφαλῇ σέφανον διὰ λί-
θων καὶ μαργάρων, ἐχόντα καμάρας μι-
κράς τέσσαρας ἐμπροσθεν τε, καὶ ὀπι-
σθεν, καὶ ὅκ' παλαγίων, εἰ ἄρα ὁ χειροτονη-
θεὶς βασιλέως υἱὸς ἐστίν. εἰ δὲ χαμβρὸς τύ-
χοι ὢν, ἐμπροσθεν μόνον. ὅς δὲ σέφανον
καλεῖται καὶ σεμματογύριον.

ΣΤΕΡΑ.

σέρα. Pro, ὑτέρα. Vtens. Glossæ
Græcobarbaræ. εὐγάλλει ἔξω ἀπὸ τὴν
σέραν, ἥτοι τὴν μάνα. Iterum alibi. ἀμ-
φικας. ὑσέρας. ἢ σέρας,

ΣΤΕΡΕΜΟΣ.

σερεμὸς. Priuatio. Glossæ Græcobar-
baræ. ἄποσέρησις μισθ'. σερεμὸς, ἢ σερέ-
ψιμον τῷ πλερώματι.

ΣΤΕΡΕΤΕΙΝ.

σερεύειν. Priuare. Auferre. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀφαιρεῖται. λαμβάνει.
σερεύει. σερεύει. πέρνει. πιάνει.

ΣΤΕΡΕΥΕΙΝ.

σερεύειν. Priuare. Vide, σερεύειν.
Vel etiam Tardari. Morari. Poste-
riorem esse. pro, ὑσερεύειν. Glossæ Græ-
cobarbaræ. ὑσερεύσας. βραδυνώσας.
ἐκείνης ὁπῇ σερεύεται τὸν καιρὸν.

ΣΤΕΡΕ-

ΣΤΕΡΕΨΙΜΟΝ.

σερέψιμον. Priuatio. Glossæ Græco-barbaræ. ἀφαίρεσις, ἤ γιν' σερέψιμον τινὸς πρᾶγμαλθ. Iterum alibi. Δοποσέρησις μοδῶ. σερεμὸς, ἢ σερέψιμον τῷ πλεγμα-
τθ.

ΣΤΕΡΙΟΝ.

στέρα. Pro, ἀστέρα. ἀστὴρ. Stella. Anonymus De nuptijs Thesei.

καιρὸς γὰρ ἦτον ἄτυχθ, καὶ τῆς νυκτὸς
τῷ στέρα

αἰκόμη ἐφαινόνησαν εὐν ἐρεγνὸν ἀπά-
νε.

ΣΤΕΦΑΓΝΑ.

σεφάγνα. Circulus. Exstat apud Crusium in Turcogræcia.

ΣΤΕΦΑΝΟΝΝΕΙΝ.

σεφανόνειν. Pro, σεφανῶν. Coronare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβέλλει. σέ-
φει. σεφανόνειν.

ΣΤΗΘΑΙΟΝ.

σηθαῖον. Projectum. Moschopulus. γέισον, καὶ γέισωμα, τὸ πρῶτον τῷ ὑπερ-
θύρῃ, ἤ γινω τὸ κοινῶς σηθαῖον.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ.

σηθάριον. Pectorale. Armatura pectoris equorum. Constantinus in Taciticis. Vide, μετώπιον.

ΣΤΗΘΟΚΟΡΥΖΑ.

σηθοκόρυζα. Vide, λαθοκόρυζα.

ΣΤΗΜΙΑΖΕΙΝ.

σημιάζειν. sive, σημάζειν. Italicum, stimare. Estimare. Glossæ Græcobarbaræ. ἄξιον ἢ γέμειθ, ἤ γινω ὅπῃ λογί-
ζεται, ἢ λογιάζεται, ἢ λογαρεύει, ἢ νομίζει, ἢ
ψηφίζει, ἢ σημάζει ἄξιον. Iterum alibi.

θέλει με ψηφίζειν, ἢ θέλει με σημάζειν πο-
τιμωτέρῳ δὲ τῷ αἰσῷ.

ΣΤΗΜΙΑΣΤΑΔΕΣ.

σημασάδες. Aestimatores. Censo-
res. Glossæ Græcobarbaræ. Δοποτηται.
σημασάδες.

ΣΤΗΝ.

στω. Pro, εἰς τὴν. Occurrit passim
apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΙΑ.

σία. Focus. pro, ἐσία. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στωα-
νὰ σαθῇ μοναχὰ κοντὰ εἰς τὸ λαμπρὸν. ἢ εἰς
τὴν σία. ἢ νισία. ἤ γιν' ἐσία.

ΣΤΙΑΤΑ.

σίατα. Ossa. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

καὶ ἴ' ἄλλα σίατα πᾶ ἔναι αὐτῷ, δὲν εἶναι
ἐκτὸ κορμία τῆς.

Exstat quoque in Turcogræcia Crusij.

ΣΤΙΑΒΟΝΝΕΙΝ.

σιλβόννη. Splendere. Pro, σιλβεν.
Glossæ Græcobarbaræ. σιλβ. λάμπει.
σιλβόνει. ἤ γιν' σιλβόννη.

ΣΤΙΑΙΚΙΔΙΟΝ.

σιλικίδιον. Stillicidium. Glossæ Basilic. σιλικίδιον, σαγῶν, ὃ ἐστὶν δὲ πρὸ κεράμων
σαλαγμὸς.

ΣΤΙΛΙΠΙΝΙΣ.

σιλιπινῶς. Passer troglodytes. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis, cap. Lx.

ΣΤΙΛΛΟΝΝΕΙΝ.

σιλλόνειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγασίφρων. ὃ ἐπαίρων τὰς ὀφρῦς. ὅπῃ ψι-
λόνει τὰ φρύδια τῶ. ἢ ὅπῃ τὰ σιλλόνει. ἢ
ὅπῃ τὰ σικόνει.

ΣΤΙΝ-.

ΣΤΙΝΝΕΙΝ.

σίνην. Pro, ισάνα. Glossæ Græcobarbaræ. Ἡ λῖνα, ἃ ἰσᾷσι πρὸς ἄγραν τῷ λεόντων. ἤγαν, ἡ νήματα, ὅπως σίνουσιν νὰ κυνηγῇσιν καὶ νὰ πιάσιν τὰς λιόντας.

ΣΤΙΟΞΤΑΟΝ.

σίουλλον. Ligum cremium. Stamatius in Epist. σέλω τὴν ἀφηνία σου διὰ ὧσαν σίουλλα τζεκία πέντε μὲ τὸν παρὸν καραβοκύρη.

ΣΤΙΠΕΝΔΙΟΝ.

στίπενδιον. Stipendium. Glossæ Basilic. στίπενδιον, τὸ τριβῆτον.

ΣΤΙΠΟΥΤΑΟΝ.

σιπῆλον. Glossæ Basilic. σιπῆλον, τὸ ἰχυρὸν. Inde Stipulari.

ΣΤΙΧΑΡΙΟΝ.

σιχάριον. Stica. Ita enim Latini appellabant. Glossæ Isidori. Stica, tunica. Glossæ veteres Græcolatinæ. σιχάριον. Tunica. Glossæ Servij. Allix. σιχάριον. Erat autē vestis sacerdotalis. In Liturgia Chrysostomi. ἐλθόντες δεῖ (ιερεὺς ὁ διάκονος) εἰς τὸ ἱεραγεῖον, λαμβάνουσιν ἑκάς ἐν ταῖς χερσὶ τὸ σιχάριον ἐαυτῶν. Lucas Patriarcha in Sancitis. λέγων αἰένδεικτον εἶναι, τὰς μετὰ φαινολίων καὶ σιχαρίων τὰ ἅγια μετὰ χριζερμύας κοσμικὰς στολὰς ἐνδιδύσκεσθαι. Et subinduebatur penula. Ecce apud Codinum. περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σαυρὸν διὰ τῆς τῆ παλλατικῆς ἐκκλησίας μετὰ τῷ ψαλίων ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ συνήθες αὐτῷ σιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ φελόνιον. Color verò illi albus. Accipio ex Fastis Siculus. φορέας σιχαρίων ἄσπρον, ὡς φαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσὰ πλεμμία. Germanus in Hist. Eccles. πρῶτον μὲν τὸ σιχάριον λευκὸν ὄν τῆς

θεότητος τὴν αἴγλην ἐμφάνει, καὶ τῆς ἰερείας τὴν λαμπρὰν πολιτείαν. Habes ecce rationem coloris. Et forma quidem undulata. Constantinus Cabasilas docet in Quaest. ad Demetrium Chomatenum. εἰ δέον ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐοθὴμασι τεθλῶναι, καθάπερ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ σιχαρίῳ τὰς ποταμύας, ἐν τῷ φαινολίῳ σαυρὺς. Et hoc est, quod μανδύον μὲ ποταμύας appellat Codinus in istis verbis. καὶ οἱ μὲν ἀρχιεροὶς εἰς τὸν περσικὴν τῆ βασιλείας, ὡς εἰρηταί, ἐρχόμενοι μετὰ τῶν ἐχόντων μανδύον μὲ ποταμύας (Ita lego) περσικὴν αὐτῶν. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐχάριζε καπάσιον ἐνδυμὸν, μὲ τὸν καμνχαῦ, καὶ μανδῆ μὲ τὰς ποταμύας, καὶ ἄλογον ἄσπρον. Et duplex quidem hic color, siquidem significabatur sanguis & aqua, quæ riuli instar è latere Christi effluxissent. Gregoras lib. vi. cap. i. οἱ ἀρχιερεῖς βασιλεὺς εἰς τὴν μαυρία τὰς ποταμύας κοκκίνους καὶ ἄσπρους, διότι ἐρέουσιν διὰ τὴν πλεωραν τῆ χριστοῦ αἷμα καὶ νερὸν αὐτάμα. Balsamon De Privileg. Patriarch. τὰ μετὰ ποταμίων σιχαρία δοξάζουσιν τὰς κρηνὰς τῆ αἱματιᾶς, τὰς ἐκ τῆς θείας πλευρῆς διποσάξανα. Erant quoque trianguli multi intertexri, sive figuræ literæ Γ. sed in solis Patriarchalibus. Balsamon loco citato. καὶ ῥάβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυτεύριον, καὶ διὰ γεμαμάτων σιχαρίον, τὴν πατριαρχικὴν καὶ μόνιμην δοξάζουσιν ἀγιότητι. Rationem huius rei reddit ipse postea. τὰ μετὰ ποταμίων σιχαρία δοξάζουσιν τὰς κρηνὰς τῆ αἱματιᾶς καὶ τῆ ὑδατιᾶς, τὰς ἐκ τῆς θείας πλευρῆς διποσάξανα. τὰ ἐν τῆτοις τριγώνια, τὰ ἀκρογωνιαῖον λίθον χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ διεσώτα συνάψαντα. Ita totum locum male diuulsū coniungo: non enim

XXX possunt

possunt τῷ φαινολίῳ, sive τῷ πολυσαυρίῳ tribui. Est & alter locus eiusdem ibidem, qui hoc evincit. ἔτε γὰρ σάκκας, ἔτε πολυσαύρια ἐν διδύσκονταί, ἔτε μετὰ ραιμάτων ἢ τριγωνίων σιχάρια. Itē alius. ἐν διδύσκονταί σάκκας, ἔμετὰ ποταμίων ἢ τριγωνίων σιχάρια. Has autem triangulas figuras, literam Γ. præ se ferentes, ex re ραιμάδια appellabāt. Vide supra in γάμμα. Erant quoque lora diversa: hæc in manu, illa transversa. Prima designabāt vincula Christi, in quibus ad Caiapham & Pilatū perductus fuit; altera sanguinem, qui in cruce ex latere eius fluxit. Germanus in Hist. Eccl. τὰ λωρία τῶ σιχαρίῳ τὰ ἐν τῇ χειρὶ εἰσὶν ἐμφαίνοντα τὸν δεσμὸν τῶ χριστοῦ. Διήσαντες γὰρ αὐτὸν ἀπήγαγον πρὸς καϊάφην τὸν ἀρχιερέα, καὶ τὸν πιλάτον. Τὰ λωρία τὰ εἰς τὰ πλάγια, εἰσὶ, τὸ αἷμα τὸ ρεῦσαν ἐκ τῶ πλευρῆς τῶ χριστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ. Sed plenius distinguendū est. Erat σιχάριον & diaconorum, & sacerdotum, & patriarcharū, ut apparet ex locis jam citatis. Diaconorum & sacerdotum, erat album: sed tamen quadragesimæ tempore, excepto festo Annuntiationis, Palmarū, & magno Sabbato, purpureum item gestabant. Codinus. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ διακονοὶ πορφυρεῖ σιχάρια καὶ φελόνας φορεῖσι, πλεὺν τῆς τῶ εὐαγγελισμῷ, ἑορτῶν βαίων, καὶ τοῦ μεγάλου σαββάτου Cuius rei hæc ratio. Quadragesima Christianis quasi tempus luctus est, itaque sticharium tunc purpureum ferebant, quia color ille signum luctus. Clarè Demetrius Chomatenus in Resp. πένθους εἰς τὰ πορφυρεῖ τοιαύ-

τὰ ἐσθήματα (loquitur de sacco, & hoc ipso stichario) σήμαντρον. Festo autem Annuntiationis, Palmarum, & magno Sabbato, qui dies lætitiæ erant, non sumebant purpureum. Atque hoc observa obiter. Patriarchæ verò purpureum gestabant; & in illis non luctus signum habebatur purpura, sed principatus; quemadmodum item in Imperatore erat. Id ipsum quoque lector attentus ex locorum jam citatorum collatione deprehendet. Præterea diaconorum & sacerdotum erat fluuiatum, sive undulatum, ut initio dixi; Patriarcharum autem non item. Constat ex Demetrio Chomateno in Resp. τὸ ἐσθ. τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρεῖ ἀρχιερατικά θεία ἐσθήματα ἀπλῶς βέλειται εἶναι, καὶ χωρὶς προσθήκης τῶν εἰρημνίων ποταμῶν.

ΣΤΙΧΗΡΑ,

σιχηρεῖ. Cantica certa in ecclesiā. Gennadius περὶ τῶ δόξα λαύσεως τῶ ἀγίων. cap. iv. καὶ πένθηκοςάρια, ἢ σιχηρὰ, ἢ τριπαρία, ἢ ἰδιόμελα, ἢ κοίλια. Cedrenus. καὶ τὸ σιχηρὸν δὲ τὸ κατὰ τὴν βαϊοφόρον. Zonaras in Annal. 111. τὸ κατὰ τὴν τῶ βαϊοφόρου ἐσθλῶ ἀδόμοτον σιχηρὸν. Et varia eliant. Invenio ecce in Typico Sabæ. δόξολικά, αἰασάσιμα, μαρτυρικά, αἰατολικά, καὶ ἀλφάβητον, sive, τῶ ἀλφάβητα, τῶ σίχρα, τῶ μελωδία.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ.

σιχοπλόκοι. Apomasar in Mysterijs. καλοσύνην γυναικῶν, ἐννέχων, σιχοπλόκων, καὶ παιγνιωτῶν, χαροκόπων ἀνδρῶν. Εἰ μὲν. εὐεξίαν τῶν σιχοπλόκων, θάνατον μεγάλων ἀνθρώπων.

ΣΤΑΙΒΟΝΝΕΙΝ.

ἐλιθύνειν. Nitere. Splendere. Vide, ἐλιθύνειν.

ΣΤΟΑ. ΣΤΟΙΔΙΟΝ.

στοά. Suffossio. Porticus subterranea. Vulgò Gallis, & nobis Belgis, à similitudine, *Galerie*. Biton in Mechanicis. ἔτ' αὖ ἡ γέρροχελώνη, ἔτ' αὖ στοά, ἔπεχελώνη ἐξιδίως περσασθαιή. Procopius Gothic. lib. 11. τινὰς δὲ ἐκέλευσεν ἐν τῷ ὁμαλῷ τῶν δὲ τῶν ῥάβδων ἐπαγγεῖν στοὰν. ἔτω γὰρ καλεῖν τῶν μηχανῶν νενομίκασιν ταύτῃ. οἱ δὲ αὐτῆς ἐντὸς ὑποδύντες ἐβάδιζόν τε, καὶ τῶν στοὰν ἐφείλκον τὰς πολέμους λανθάνοντες. Et an scribendum *Stois* apud Turpinum, cap. 1x. *Septimo mense arietis iuxta murum petraris & manganelis, & stois*. Hodie editur, & τροῖς. Arbitrare Lector. Apud Athenæum De Mach. Bell. est σοῖδιον. Hæc eius verba sunt. περὶ δὲ τῶν ὑπορύξεων καὶ σοῖδιων κατασκευῆς, καὶ τῆς περὶ αὐτὰ πραγμαθείας, οὗ τρόπου δὲ γίνεσθαι, γεγραφοῖτο πύρρα ἐν τοῖς πολιορκητικοῖς, ἐκ ἐκείνων τοῖς καλῶς εἰρημνοῖς ὑπὸ αὐτῆς ἀγγιλεῖν.

ΣΤΟΜΑΝ.

στόμαν. Pro, στόμα. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ ἀναπνεῖ. τὰ πύρρα ὅταν ἐντὸς τὸ στόμαν.

ΣΤΟΜΑΧΗ.

στομάχη. Corona pretiosa. στομάχη. *Stomachus*. στόμαχος.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ.

στομομάνικον. Velum muliebre, quo os velatur. Theophilus Protospatharius De Hum. Corp. Fabr. lib. 1v. εἰκε καὶ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φιλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ στομομάνικῳ.

ΣΤΟΝ.

στον. Pro, εἰς τοῖ. Frequentissimum est apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΟΡΙΑ. ΣΤΟΡΙΣΜΑ.

στορία. Pro, ἱστορία. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸ ὅποιον ἐφαίνεται στορία τοῦ ἀθλαγῆ καθε, ὅταν ἐγίνετο βοσκὸς, καὶ γέλασε τοῦ ἄργον.

Item στορίσμα. Pro eodem. Ibidem.

ὡς ἐσθλὸν τὸ στορίσμα σκεῖνο τό σκουτάρη.

ΣΤΟΤΠΡΟΝ.

στοτπρον. *Sturpum*. Glossæ Basilic. στοτπρον. πορνεία.

ΣΤΟΤΡΑΚΙΟΝ.

στοράκιον. Pampinus. Corimbis. Moschopulus. ἑλιξ, ὄνομα κύριον, καὶ τὰ κατὰ κύκλον σπείρομενον, ὡς τὰ κοινῶς στοράκια ἑλικες λέγονται.

ΣΤΟΥΣ.

στους. Pro, εἰς τὰς. Obuium ubiq; est apud Scriptores Græcobarbaros.

ΣΤΡΑΒΑΡΑ.

στράβαρα. Luscitio. Vitium oculorum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλασσοπωτή. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν. στράβαρα τῶν ἀμματιῶν. Iterum alibi. τυφλάραν. στράβαραν.

ΣΤΡΑΒΟΚΑΜΠΟΥΤΡΑ.

στραβοκαμπάρα. Rhuzanus in Paraphrasi Vatican. Constantinop.

ἦλθε δὲ καὶ ἡ μάμη τε ἡ στραβοκαμπάρα πάλι.

ΣΤΡΑΒΟΚΟΛΙΖΕΙΝ.

στραβοκολίζην. Ineptire. Nugari. Anonymus De Vulpe & Lupo.

τί τ' ἀμύχανίζης γὰρ δὲ, καὶ τι στραβοκολίζης.

ΣΤΡΑΒΟΜΑΤΙΑ.

στραβομαλία. Curvatura. Flexus Glossæ Græcobarbaræ. ἀγνώστος. τ' καμπῆς τῆ τέχνης. τ' στραβομαλίας τῆ τοῖχης.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΥΓΙΖΟΥΝΟΙ.

στραβομύτζανοι. Qui labra habent distorta. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκυλόχειλοι. στραβόχειλοι. στραβομύτζανοι.

ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟΝ.

στραβόξυλον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμφομήτεια. τὰ μετὰ τὴν τρώπιν τῆς νεῶς ἐξ ἑκατέρου μέρους ὁπτιζόμενα. στραβόξυλα.

ΣΤΡΑΒΟΧΕΡΑΣ.

στραβοχέρας. Qui curva manu est. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκυλόχειρ. στραβοχέρας.

ΣΤΡΑΓΛΙΟΝ.

στραγλίον. Stragulum. Basilic. Eclog. II. τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, ἢ τὰ στραγλία, ἢ τὰ παλλία, ἢ πᾶν ὁ περιβαλλόμεθα, τῷ ὀνόματι τ' τρωφῆς ἢ ἐσθῆς, ἢ μὲν τὰ στραγλία περιέχεται.

ΣΤΡΑΠΗ.

στραπή. Fulgur. Pro, ἀστραπή. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστραπή. στραπή. Occurrit hæc vox, sed alia natione, etiam apud Lactantium Statij Interpretem ad Theb. XII. Exuuijs hostium extruebatur regibus mortuis pyra: quem ritum sepultura hodiè quoque barbari servare dicuntur, quam strabas dicimni lingua sua.

ΣΤΡΑΠΟΠΕΛΕΚΙΝ.

στραβοπελέκιν. Securis anceps. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμφῆκες. στραποπελέκιν. ἢ απαδήν. ἦγαν μάχαιρα. Accipitur etiam pro fulmine. Eadem Glossæ alibi. ἀργῆς, ὁ κεραυνός. τὸ στραποπελέκιν.

ΣΤΡΑΠΤΕΙΝ.

στράπτειν. Pro, ἀστράπτειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστροπητής. ὥσθ' ἀστράπτει. ἢ σάπτει.

ΤΤΡΑΤΗ.

στράτη. Strata. Platea. Glossæ Græcolatinæ. λεωφόρος. Strata. Itiner. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔρριπλαν πέτραις δὸτὰ ταῖς στράταις, καὶ δὸτὰ τὰς φόρας. Iterum. καὶ ψάλλοντες αὐτὴν ἐκλαμον δὸτὰ ταῖς στράταις. Sugerius in vita Ludovici Grossi. Hugo de Pompona, miles strenuus, castellanus de Gortraco (lego, Gornaco) castro super fluvium Mastrona sito, mercatorum in regia strata equos ex insperato rapuit, & Gornacum adduxit. VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. v. cap. XVII. Cum equestri exercitu per stratam, qua antiquitus per mare facta fuerat, introiuit. Balsamon in epist. νὰ μηδὲν φεύγωσιν δὸτὰ τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τὸ μνημόσυνον τῆ πάτῃ, ὥσταν τὸ ἐποίησαν εἰς τὴν στράταν ὥσθ' ἤρχεσθε. Burchardus De Excid. Mediolan. Clausis per hiemem stratis, cum illi fortiter iam ardearentur, animos principum callidis propositionibus attentabant. Hinc ὡς στράτιον. De strata, sive via, decedo. Existat in Turco-græcia Crusij.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΙΚΙΑ.

στρατηλατία. Insignia militaria ducum.

cum. Codinus. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἢ τὸ ῥέχον αὐτῆς, ὡς περ καὶ τὸ βασιλικόν, μετὰ εἰζῶν, ἄνευ τῆς στρατηλατικῆς. Viri docti interpretantur, *Lemniscos*.

Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ Α Ι.

στρατιῶται. Milites stationarii cum equis, quibus præerat ὁ ἀλογάτωρ. Codinus. ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τῆς παλλατίης στρατιῶται ὀνομαζόμενοι ἔτι καὶ ὄξυμοναὶ ἔχοντες ἄλογα, ἐφ' ὧν καὶ ἀλογάτωρ. Gregoras lib. viii. τὰ περὶ τὸν βασιλεῖα πελεκυφόρων, καὶ στρατιῶν, καὶ ξιφηφόρων καὶ ἀρθάνων μελλόσιων. Dicti autem στρατιῶται ab equis, quos *σῶσα* appellabant, ut infra dicemus.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Κ Ο Π Ο Σ.

στρατοκόπος. Viator. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλος ὁ δῖτης. ἄλλος δὲ διαβάτης, ἢ στρατοκόπος.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Π Ε Δ Α Ρ Χ Η Σ.

στρατοπυδάρχης. Præfectus copiis. Quinque erant numero. Primus τῶν μονακαβάδων, secundus τῶν τζαγγατέρων, tertius τῶν μυρτάτων, quartus τῶν τζακόνων, quintus ὁ μέγας. Quatuor priores suas quisque copias curabant: at quintus vniuersum exercitum; ei-que de alimentis, instrumentis bellicis, omnibusque necessariis prospiciebat. Disces ex Codino de Offic. pagg. 59. 81. Postremus tantæ erat dignitatis, ut ad affinitatem quoque Imperatoris admitteretur. Itaque apud Cantacuzenum lib. i. cap. xvii. Manuel Tagaris legitur duxisse Theodoram Afaninen, Imperatoris consobrinam. Et dabatur quoque Titulus quibusdam honorarius, puta consanguineis Im-

peratorum, aut alioqui proceribus Imperij: ideoque apud eundem Cantacuzenum libro citato leguntur magni Stratopedarchæ, hic, quem dixi, Tagaris, & quidam Palæologus.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Π Ι Κ Ι Ο Ν.

στρατορίκιον. Gallis. *Le Montoir*. Locus eduior, ἐ quo Imperatorem in equum sublevabat strator. Codinus. ἔτι καβαλλικεύει ἀπερχόμενος ἀλλαχῆ μὲν ἐδραμῶς, ἔως δὲ καὶ μόνος στρατορικῆς.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Τ Ρ Ι Α.

στρατέρια. *Stratoria*. Stragulae equestres. Cyrillus in Lexico. *σάγματα*, *στρατέρια ἀλόγων*.

Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ρ.

στράτωρ. *Strator*. Qui Imperatorem in equum sublevabat. Suidas. *στράτωρ*, ἢ δὲ *ἀξιωματῶν*. Vetus Inscriptio.

BACHANOT. ΣΤΡΑΤΩΡΟΣ. ΚΕ.

ΔΡΟΥΓΓΑΡΗΟΤ, ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ.

Et Basilic. Eclog. vi. Titulus est, *πρωτῶν στρατῶν, καὶ ἐτέρων τινῶν στρατευομένων*. Iuo lib. iv. De Dignit. & Privileg. Eccles. Rom. *Tenentes frenum equi ipsius pro reverentia beati Petri stratoris officium illi exhibuimus*. Quæ Constantinus Magnus ad Silvestrem sic Græcè extulerat. καὶ κρατῶντες τὸν χαλινὸν τῶν ἵππων αὐτῶν, *στράτωρ* ὁ φρίκιον ἐπορεύσαμεν. Cedrenus. *κωνσταντῖνος δὲ τις στράτωρ τῶν ἀρταβάσδεων, ἐδὼν γαῖον αὐτῆς θεοτόκῃς ἐσῶσαν, λαβὼν λίθον, ἔρριψε καὶ αὐτῆς*. VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. ii. cap. x x v ii. *Eius equus in porta medio concidens, quamvis hinc inde ab stratore verberibus cæsus, non*

X x x iij poterat

poterat elevari. Iterū lib. iv. cap. xxvii. *A Focā, qui fuit strator Prisci Patricij, occiditur.* Primus in hoc ordine erat ὁ πρωτοστράτωρ, de quo supra diximus suo loco.

ΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

ἐσάφτειν. Pro, ἀστράπτειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστροπῆις. ὅπῃ ἀστράπτει ἡ στράπτει. ἢ στράφτει.

ΣΤΡΑΧΥΔΙΟΝ.

στραχύδιον. Arista. Spica. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ εἰς τὸν σάχυν τῆ σίτη αἰώως κέντρον. ἐκείνον ὅπῃ σέκεται αἰσάνων τῆ στραχυδία τῆ σιταρίας ὡς αὐτὸ κέντρον, ἡ γὰρ σκεθρὴν. Iterum alibi. ὅτι τῶν ἀσχυῶν. εἰς τὰ στραχύδια.

ΣΤΡΕΜΦΥΛΟΝ.

στρέμφυλον. Pro, σέμφυλον. Moschopulus. σέμφυλα, τὰ κοινῶς στρέμφυλα.

ΣΤΡΙΓΓΙΖΕΙΝ.

στριγγίζειν. Clamare. Vocare. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhōes.

κράζει δλοκῶ καλλίμαχον, καλλίμαχον στριγγίζει.

Et occurrit illic pluries. Item alius De Amor. Lybistri, & Rhodamnes.

ἐστρίγγισα εἰς τὸν ἔρανον, καὶ ἐλάλην εἰς νέφη.

ΣΤΡΙΚΤΟΣ.

στρίκτος. *Strictus.* Suidas. στρίκτον, ἔτω καλεῖται πρὸς ῥωμαίοις τὸ ἐσενωμένον καὶ ἀπλάτεις ὅτι παντὸς εἴδους, κυρίως δὲ ὅτι ὑποδήματ'. Glossæ Basilic. στρίκτα, σερεὰ, ἀναμφιβόλ'. •

ΣΤΡΙΦΟΚΑΜΗΛΟΣ.

στριφοκάμηλ'. Coronā pretiosa. στριφοκάμηλ'. *Sirimbio.* στρεβός. •

ΣΤΡΟΥΜΠΑ.

στρῦμπα. Trochus. Pindari Scholias-tes ad Olympion. Od. xiii. ῥόμβ', ἡ κοινῶς στρῦμπα, ἥτις καὶ βόμβιξ λέγεται, καὶ στρόμβ'. Laccapenus in Schedis Grammaticis. ἐλαύνει τὸν στρόμβον, ἥτοι τὴν κοινῶς λέγην στρῦμπαν ὅτι παιδιᾷ.

ΣΤΡΟΥΦΝΙΣΜΑ.

στρῦφνισμα. Glossæ Græcobarbaræ: στρῦφνίσματα, καὶ στεινῶματα, καὶ ισάσματα.

ΣΤΡΩΣΙΑ.

στρώσια. Equi strati, paratique ad excipendum sessorem; qui Imperatori numero septem. Codinus. διὰ δι' ἐγινώσκην, ὅτι ἐστὶ ἐς καθ' ἐκάστην ἐτοίμης εἶναι ἵππους ἐπὶ αἰ, οἱ καὶ καλεῖσθαι στρώσια, ἐκδεχομένους τὸν βασιλέα, καθ' ἑκάστην οἶον αὐτὸν ἐκ τῶν βέλαιτο.

ΣΤΡΩΤΗ.

στρωτή. Sella equestris. Glossæ Græcolatinæ. στρωτή. *Strata.* Iam autem *Strata* illic nihil aliud est quàm ephippium. Glossæ alia Latinogræca. *Strata.* ὅτι πῶσιον.

ΣΤΥΒΗΣ.

σύβης. *Styrra.* Glossæ Latinogræca. *Styrra.* κάναβις. σύβης. ἄγγαθα.

ΣΥΒΑΛΤΑΡΕΑ.

συβαλταρέα. *Subalterna.* Alternatim. Codinus. τὰ δὲ δικανικὰ αὐτὰ ὁ πρῶτος μὴ κόνδυλος χρυσοῦς, τὰ δὲ ἐφεξῆς. συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Iterum. τὸ δὲ δικανικὸν αὐτὰ χρυσοθήραν συβαλταρέα.

ΣΥΒΑΛΤΗ.

συβάλτη. Constantinus in *Tacticis.* πρὸς

πρὸς δὲ καιροπολέμους ἔχε μαγχανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλῖνας συβάλλτας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ὀπνηοῖσεις.

ΣΤΒΒΑΛΜΑ.

σύββαλμα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλήκα. χλαμύδα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδῳ ἀλληλοχείρῃ. χιτῶν ἢ χλαμύς πορφύρῳ. ἢ ἱμάτιον χειμερινόν. ῥῆχον κόκκινον. ἄλλοι σύββαλμα τῷ κοκκίνῳ. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἀμὴ ἔτῃ τὰ συβάλλματα ὑπαῖν τῷ κόσμῳ τέτε.

ΣΤΓΚΕΛΛΟΣ.

σύγκελλος. Proximus hic antiquitus Patriarchæ erat, & successor quoque mortuus; quod tamen sub posterioribus Imperatoribus non obtinuit. Cedrenus. ἀνεπλήρωσε δὲ αὐτῷ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβείαν οὐ λεγόμενῳ παρ' αὐτοῖς σερίφῳ. δύναται δὲ τῷ τοῦ ὀνόματος πρὸς τὸν παρ' αὐτοῖς χαλυφᾶν, ὅπερ οὐ παρ' ἡμῶν σύγκελλῳ πρὸς τὸν πατριάρχην πάλαι. σκείνη γὰρ ἀποθανόντῳ σκείνῳ εὐθὺς εἰς τὸν τέτε θρόνον ἐγκαθιδρύετο. Zonaras An. 111. σκπέπομφε δὲ καὶ σκείνῳ πρέσβυν πρὸς βασιλέα, ὃν σκάλην σκείνοι σερίφῳ. ἔτῳ δὲ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, ὅπερ πάλαι ἡμῶν παρ' ἡμῶν οὐ λεγόμενῳ σύγκελλῳ. ὡς γὰρ οὐ σύγκελλῳ τῷ πατριάρχῃ θανόντῳ εἰς τὸν σκείνην τόπον ἀντικαθίστατο, ἔτω καὶ οὐ σερίφῃς τῷ χαλυφᾷ φθαρέντῳ τὸν τελευτήσαντα διαδέχεται. Ita restituo illum locum valde hodie luxatū; editur enim. ἔτῳ δὲ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πάλαι ἢ περ' ὅπερ ἡμῶν οὐ λεγόμενῳ σύγκελλῳ. Atq; erant numero plures, sed Heraclius ad duos redegit. In eius Constitut. hæc sunt verba. τὰς μὲν θεοφιλεῖς συγκελλὰς εἰς δύο

τὸν ἀριθμὸν περιεσύντας. In conventibus publicis sedebant ante metropolitās; sed litem ijs illi moverunt sub Constantino. Ioannes Curopalates in eius vita, ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς ταραχὴ διὰ τὴν καθίδραν ἐν τῇ λετρυγία, μὴ καὶ ἀδεξαμένῳ τῶν μητροπολιτῶν προσκαθίσαι αὐτῶν τὰς συγκελλὰς ἐν τῷ σωθρόνῳ. Horum primus πρωτοσύγκελλῳ dicebatur. Scribebant autem etiā σύγγαλλος, sive σύγγελλος, indifferenter. Exstaiq; μιχαὴλ συγγέλλος ὁ πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων ἐγκάμιον εἰς τὸν ἅγιον διονύσιον. Sic in composito, πρωτοσύγγελλῳ, de quo supra. Σύγγελλῳ verò est Congellus, apud Northerum Balbulum in Martyrologio. Cum plurimos discipulos vel socios sanctitatis suæ suppare habuisset, unum tamen, congellum scilicet, Latine Fausti nomine illustrem, preceptorem beatissimi Columbanii, magistri domini & patris nostri Galli, virtutum ac meritum suorum quasi unicum, exemplo Isaac, reliquit heredem. Falluntur viri eruditi, qui, Congellus, nomen proprium censent. Vides commutationem κ. & γ. Sic Σαράγγης est apud Polyænum, qui alijs Σαράγγης. Sic Emigranea apud Michaelē Scotum Physiogn. cap. 11. quæ ἡμικρανία Græcis. Contingit, inquit, dolor capitis, qui dicitur sōda, sive emigranea. Et infinita talia.

ΣΤΓΚΟΥΡΑΤΩΡ.

συγκρατῶρ. Concinator. Basilic. Eclog. xvi. ἐκ ἀναγκᾶς ἐστὶ οὐ κρατῶρ τῷ συγκρατῶρι τὰς λόγους ἀποδέναι τῆς ἰδίας διοικησεως.

ΣΤΓΚΟΤΡΙΟΝ.

συγκέριον. Avis venaticæ genus. Orneo-

Orneosophion. τὰ συγκέρια τὰ μυτι-
λνωῖα κρείττονα τῶν ἄλλων.

ΣΥΓΝΟΦΟ.

σύγνοφο. Corona pretiosa. σύγνοφο.
Nubes. νεφέλη.

ΣΥΧΓΑΡΙΑ. ΣΥΓΧΑΡΙΚΕΙΑ.

συγχάρια. Præmia ob nuntiatam
publicam lætitiā dari solita. Basilic.
Eclog. lvi. Vel munera congratulatio-
ria. Cedrenus. τότε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν
πέμπει συγχάρια τῷ βασιλεῖ μαργαρίτας
καὶ λίθους πολλὰς. Theophanes in Chro-
nographia συγχάρικια appellat. ἐν αὐ-
τῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει
συγχάρικια τῷ ἡρακλεῖ ὅτι τῇ τῶν περ-
σῶν νίκη. Anonymus De Amor. Calli-
machi & Chrysothores.

ὡς εἶδον ἀντιτάλλον τὸν τῆς Δεσποίνης
ὑπνον.

οἱ πρῶτιστοι τῷ βασιλεῖ, καὶ φύλακες τῆς
κόρης,

καὶ τὴν τῶν θρηῶν καὶ κλαυθμῶν κατὰ-
παυσιν ἐκείνων,

τὸ συγχάρικιον γράψαντες ὡς πρὸς τὸν
βασιλέα,

πέμπουσι ταύτην τὴν γράφην μετὰ σω-
δὴς μεγάλης.

ΣΥΓΧΛΟΣ.

σύγχλῳ. Herba genus. Demetrius
Constantinop. Hieracosophij lib. i.
cap. clxxi. λαβὼν βοτάνην σύγχλον κα-
λεμένην, καὶ ζέσας τῷ ὕδατι, κατὰ τὴν τῆς τό-
πης τῆς κλασματικῆς ἐπὶ ἡμέρας ἐπὶ.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ.

συκάμινον. Aristophanis Scholiastes
ad Ranas. σῦκον, εἶδῳ παθήματι, αἰὲν ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τῆς σώ-
ματος, ὃ φαίνεται ἰδιωτικῶς συκάμινον.

ΣΥΛΙΚΤΑΡΙΔΕΣ.

συλικτάριδες. Erant inter excubito-
res aulae Turcicae. Laonicus Chalcon-
dyles Hist. lib. v. μετὰ δὲ συλικτάριδες
ἔνεσι τῶν βασιλέως θυρῶν ἀμφὶ τῶν τρια-
κοσίων, οἱ ἵππεῖς ὄντες ἀπὸ τῶν νεηλῦδων ὅτι
ταύτην ὠρῶν ἵκοντο τὴν χώραν. Apud
eundem in fine lib. viii. scribitur, σιλ-
κτάριδες, & lib. ix. σιλκτάριοι.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΤΩΡ.

συμβελάτωρ. Corona pretiosa. συμ-
βελάτορες. Consiliarii. σύμβελοι.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ. ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΙΑ.

συμπένθερος. Confocer. Codinus.
ὅτι τῆς καυκλείας ἦν ὁ συμπένθερος τοῦ
βασιλέως. In cuius loci interpretatio-
ne errant viri docti. Hinc συμπενθε-
ρία. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. i.
τὸν ὑπαθρον καὶ ἐπηλυν ἀταλλάξασθαι
διὰ συμπενθερίαν.

ΣΥΜΠΕΣΜΑ.

σύμπεσμα. Accidens. Casus. Ano-
nymus De nuptijs Thesei.

γιατὸ λεῖν τὸ σύμπεσμα ἀθλίς τῆ ἀρ-
κήτα

ἐνύκλια ἐκατέβαλεν, ἐκρίβειν ἡμέρα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ.

συναξάρια. Vita sanctorum ac mar-
tyrum in compendium redacta, quæ
in ecclesiâ coram populo legebantur.
Gennadius περὶ ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων.
cap. iv. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοινάκια, καὶ οἰ-
κοί, καὶ συναξάρια, καὶ ἐξαποσταλάρια. Idem
De primatu Papæ, cap. v. τὰτο ἐν τῷ
συναξαρίῳ τῶν ἁγίων μαζίμην γέγραπται, καὶ
ἀδιαγνώστῳ ὁ βελέμνῳ τῇ τρισκαιδεκά-
τῃ τῆς αὐγύστη. Sæpe est observare in
Meno-

Menologio. Duplicia verò erant; & hæc Xanthopuli dicebantur, illa Triodij. Observo ex ipso Triodio. *πρόλογος ἐν ᾧ πρὸς τῶν συναξαρίων τῶν ἑξαποπάλων, εἰς τὴν τριωδίαν συναξαρίαν.*

Σ Ψ Ν Α Π Τ Η .

συναπτή. In ecclesia Orientali variæ erant precationum formulæ à diacono pronuntiari solitæ, quæ quia connectebantur, & simul pronuntiabantur, *συναπτή* simpliciter vocabantur. Et hæc duplices erant, τῶν εἰρηνικῶν nimirum, & τῶν αἰτήσεων. Irenicæ verò rursus duæ, & earū una ἡ μεγάλη, altera ἡ μικρά dicebatur. Maioris meminit Philotheus De Instit. Diac. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει τὴν μεγάλην συναπτήν. Pentecostarium. ὁ διάκονος ἐν εἰρήνῃ τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν συναπτήν μεγάλην τῶν εἰρηνικῶν. Minoris mentio existat ibidem. καθεκάστη ὡδὴ ποιῶμεν συναπτήν μικράν, λέγοντες καὶ μίαν εὐχὴν. Et apud Philotheum loco citato. μετὰ δὲ τὴν ἐναντίαν ποιῶν ὁ διάκονος μικράν συναπτήν. Formulæ existant in Euchologio, quas hic transcribam. Prior istis verbis concipiebatur.

ἐν εἰρήνῃ τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἀναθῆναι εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῇ σύμπαντι κόσμῳ, εὐσεθείας τῶν ἁγίων τῇ θεῇ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἁγίας οἴκου τῆς, καὶ τῆς μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου θεῶν εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἡμῶν τῇδε, τῇ

τιμῇ πρεσβυτερίᾳ, τῇ ἐκκλησίᾳ διακονίας, πασί τοις κλήρῳ, ἔτι τοις λαοῖς, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων καὶ θεοφυλάκων βασιλέων ἡμῶν, πασί τοις παλατίαις, καὶ τῇ στρατιᾷ αὐτῶν, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς συμπολεμήσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τῆς πόλεως αὐτῶν πασὶν ἐχθροῖς ἐπὶ πολέμιον, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, ἔτι τῶν οἰκόντων ἐν αὐταῖς, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ εὐκρασίας αἱρῶν, εὐφορίας τῆς καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καρπῶν εἰρηνικῶν, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ πλεόνων, ὁλοποιούντων, νοσούντων, κακόνων, αἰχμαλώτων, καὶ τῶν σωτηρίας αὐτῶν, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς βουλήναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τῇ κυρίᾳ δεηθῶμεν.

ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, ἔτι διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

τῇ παναγίας ἀρχαγγέλου ὑπερευλογημένης ἐνδόξης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονευσαμένης ἐαυτῆς καὶ ἀλλήλων καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν χερσὶ τοῦ θεοῦ ὑποσχεθῶμεθα.

ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ ἡμῶν, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad finem singulorum versuum chorus respondebat, κύριε ἐλέησον. ad penultimum, σοι κύριε. ad ultimum, ἀμήν. Atque ita habebat irenicorum connexio maior, jam minor hæc ista erat.

Υ υ υ ἔτι

ἔτι ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῇ κυρίᾳ διηθώμεθα.
αὐτίλαβῃ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλα-
ξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

τῆς παναγίας ἀχράντης ὑπερευλογημέ-
της ἐνδοξῆς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσασθαι ἐαυτὰς, ἡ ἀλλή-
λας, ἡ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ
τῷ θεῷ ᾧ δοξάζομεθα.

ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὴ ἐξουσία ἡ βασι-
λεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῇ
πατρὶ, καὶ τῇ ὑπὲρ, καὶ τῇ ἀγίᾳ πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὰς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.

Ad priores duos versus chorus, κύριε
ἐλέησον, respondebat; ad reliquos, idem
quod in magna. Et hanc quidem con-
nexionem, ab eius initio, τὴν σωματικὴν
ἔτι ἔτι, sæpè nominari videbis. Venio
nunc ad τὴν τῇ αἰτήσεων. Eius mētio iti-
dem in Pentecostario. Ἐταύτης τῇ ἀνα-
γνώσεως πληρωθείσης, ψάλλομεν τὸ χριστὸς
καὶ ἡ γ. καὶ γίνεσθαι ἡ ἐκκλησίᾳ. ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ θεός. καὶ ἡ λοιπὰ. ἡ τῇ σωματικῇ τῇ αἰτή-
σεων. Atque ea quidem ista erat.

τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρη-
νικὴν, καὶ ἀναμάρτητον ᾧ δοξάζομεν τῇ κυ-
ρίᾳ αἰτησώμεθα.

ἄγγελον εἰρήνης πρὸς ὁδὸν, Φύλακα
τῇ ψυχῶν καὶ τῇ σωματικῶν ἡμῶν, ᾧ δοξάζομεν
τῇ κυρίᾳ αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην ἡ ἀφ᾽ ἑσθῆς τῇ ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν, ᾧ δοξάζομεν τῇ κυ-
ρίᾳ αἰτησώμεθα.

ἡ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ᾧ δοξάζομεν τῇ
κυρίᾳ αἰτησώμεθα.

τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῇ ζωῇ ἡμῶν ἐν εἰ-
ρήνῃ ἡ μετὰ νόμῳ ἐκτελέσας ᾧ δοξάζομεν τῇ
κυρίᾳ αἰτησώμεθα.

χριστιανὰ τῇ τέλει τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνα-
δυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, ἡ κα-
λῶν διπολογίαν τὴν ἐπὶ τῇ φροβερῇ,
ᾧ δοξάζομεν τῇ κυρίᾳ αἰτησώμεθα.

τῇ παναγίας ἀχράντης ὑπερευλογημένης,
ἐνδοξῆς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀει-
παρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀ-
γίων μνημονεύσασθαι ἐαυτὰς, καὶ ἀλλή-
λας, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ
τῷ θεῷ ᾧ δοξάζομεθα.

ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος θεός ὁ
πατέρας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν τῷ πατρὶ, ἡ τῷ ὑπὲρ, καὶ τῷ ἀγίῳ
πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, ἡ εἰς τὰς αἰῶ-
νας τῇ αἰώνων.

Ad singulos versus respondebat cho-
rus ᾧ δοξάζομεν κύριε, exceptis penultimo,
& ultimo: illic eadem erat responsio,
quæ τῇ εἰρηνικῶν supra.

ΣΤΥΝΔΙΜΜΑΝ.

σύνδιμμαν. Glossæ Græcobarbaræ.
σύνδισμ. ἡ σύνδιμμαν.

ΣΤΥΝΕΙΣΑΚΤΟΣ.

συνείσακτο. Mulier adscititia. Eu-
sebius Hist. Eccles. lib. vii. cap. xxx. ταῖς
τῇ σωματικῇς αὐτῇ γυναικας ὡς οἱ ἀνιοχεῖς
ἐν μαζασι, &c. Syn. Nic. Can. 111. ἀπη-
γόρευε καθόλου ἡ μεγάλη σιών, μήτε
ἐπὶ κόπῳ, μήτε πρεσβύτῳ, μήτε διακόνῳ,
μήτε ὅλως τινὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐξ εἰναι συνείσακ-
τον ἔχον. Epiphanius contra Orig. καὶ η-
γορεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ ταῖς ἀγα-
πηταῖς λεγομέναις συνείσακτας γυναικας ἐκ-
κλησιῶν. Dionys. Monachus. in Quæst.
δεύτερον τοῦτον τὸ ἐρώτημα, εἰ δὲ τῷ μέχρις
ἐσχάτης ἐκπνοῆς συνείσακτο γυναικὶ σω-
μῆς, ἡ μὴ; Photius in Biblioth. ὁ μέγας
χρυσόστομος ᾧ δοξάζομεν τὰς ἐκκλησίας συνεί-
σακτας τῇ ἐκκλησίᾳ. ΣΤΥΝΕ-

ΣΤΗΝΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Ζωεπίσκοπος. Coëpiscopus. Capreolus in Epist. ad Synodum Ephesinam. τῇ τῆς μάκαρος μνήμης ἀδελφῶ ἡμετέρῃ καὶ Ζωεπιζώπῃ αὐγαίνῃ τὴν παρῆσαν ἰδικῶς ἀπῆται.

ΣΤΗΝΕΣΤΩΤΕΣ.

Ζωεσῶτες. Stantes. Ita dicebantur poenitentes, qui orantes quidem in ecclesia stabant, necdum tamen ad sacramentorum communicationem admitterebantur. Basilii Magni Can. LVIII. ὁ μοι χύζας, πενθεκαδεκάσιαν. τίσασαρχ μὲν ἔτη περὶ κλαίων, πέντε δὲ ἀκροάμην. τίσασαρχ ὑποπίπλων, καὶ ἐν συνεσῶς, ἤγαν τοῖς πιστοῖς ζυνευχόμενος, τῷ ἁγιασμάτων τῷ μῆτῳ ἀξίμην. εἰ μὴ μετὰ τῷτο. Iterum Can. LXXVII. ὁ τὴν ἰδίαν ἀφῆς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν περὶ κλαίετω, διητίαν ἀκροάσθω, τριτίαν ὑποπιπείτω, ἔτα ἐνιαυτὸν ζυνεσῶς τῷ κοινωνίας ἀξίμην.

ΣΤΗΝΗΒΑΣΜΟΣ.

Ζυνησασμός. Corona pretiosa. συνθασμός. Ραββιν. συνθήκη.

ΣΤΗΝΗΘΕΙΑ.

Ζυνήθεια. Salarium, vel, donum ordinarium. Basilic. Eclog. XXI. μὴ ἐξείναι τε τοῖς δαυδαῖς λαμβάνειν τῷ δαυδαζομῶν τινὰ, περὶ αὐτῶν τῷ λεγομῶν περῶν, ἢ ζυνηθῶν. Mauricius. χορηγούμενος αὐτοῖς χρυσικὰς ζυνηθείας. Et exstat Novella Isaacii Comneni, περὶ τῷ ὑπὲρ χητονίας δεδομένων ζυνηθῶν. Ansegius Consuetudines appellat, lib. IV. cap. XLVII. De iniustis occasionibus, et consuetudinibus noviter institutis, sicut sunt tributa, et tholonei in media via. Glossæ veteres Latinogracæ. Salarium. ὁ ψώνιον. παροχή. συνήθεια. ἀλαλκόν.

ΣΤΗΘΡΟΝΟΝ.

Ζυθρόνον. Subsellium. Ioannes Cuiropalates in Constantino. ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῷ πονητικῶς ταραχῇ διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λητρεγία, μὴ καὶ ἀδεξάμενον τῷ μητροπολίτῳ περὶ καθίσαι αὐτῶν τὰς συγκλήτους ἐν τῷ ζυθρόνῳ. Euchologium. καὶ τῷ ζυνήθους ἐυφημίας τελεμένης, αὐτοχολῶν εἰς τὸ ζυθρόνον.

ΣΤΗΝΙΠΠΙΑ.

Ζυνιππία. Glossæ Græcolatinæ. Ζυνιππία, ἀγγέλιον πῶτων. Equitium.

ΣΤΗΝΤΕΚΝΟΙ.

Ζυντεκνοί. Patres spirituales. Vulgò Compadres. Constantinus Cabasilas in Quest. ὅτι τέτοις ἐδύναται τῷ συνίκεν αὐτῷ θυγατέρα, ἀδελφὴν ἔχειν ἀναδεξιμαῖς αὐτῷ, ἀγαγεῖται νόμφων ἢ ὡς αὐτῷ, ἢ ἀδελφὸ παιδί, ἢ παρὶς ἀδελφῶ; Synodicum cap. CXL. ὁλοῶν δὲ πολυτρόπως ἐφιλιώθη τῷ αὐτοκράτορι, καὶ συνίκεν αὐτῷ ἐκρημάτιζε τῷ τῷ βασιλεὶς ἀρχιεπισκόπῳ. Cedrenus. καὶ ζυντεκνος ἐκ τοῦτε χρηματίζῃ αὐτῷ. Euchologium. ἔτα ἀλλασσῶν οἱ τῷ δαυδαζομῶν, ἢ γαν οἱ κοινῶς λεγόμενοι ζυντεκνοί, τὰ δαυδαζομῶν. Ergo notum est, quod sit ζυντεκνία apud Theodorum Studitam in Testamento. Negotium facessit locus iste doctissimo interpreti.

ΣΤΗΝΤΟΝΑΡΙΟΣ.

Ζυνιππία. Glossæ Latinogracæ. Pedicularius. Ζυνιππία.

ΣΤΗΝΤΡΟΦΟΣ.

ΣΤΗΝΤΡΟΦΙΑ.

Ζυντροφος. Comes. Corona pretiosa. Ζυντροφος. Comes. Ζυνπαδός. Inde, Ζυντροφία. Co.

Comitatus. Bessarion in Epist. διότι θείλουσιν ἔχειν τὰ παῖδια πλείονα συντροφίαν, καὶ πλείονα δαλωσύνην.

ΣΥΡΕΜΒΟΛΟΣ. ΣΤΡΙΓΓΟΕΜΒΟΛΟΝ.

συρέμβολος. sive, συριγγοέμβολος. Canalis subterraneus. Eustathius Iliad. γ. ἰστέον δὲ ὅτι (σύριγγ) ὁ ῥηθεὶς ὑπόνομος, ὁ καὶ ἔμβολος, συνήθεις, ποιεῖ μὲν συριγγοέμβολον. συγκοπεῖς δὲ διὰ τὸ δύσφωνον, λέγεσθαι τοῖς κοινολεκέσσι συρέμβολος.

ΣΥΡΝΕΙΝ.

σύρην. Pro, σύρην. Trahere. Glossæ Græcobarbaræ. ἐξαπλώνει. ταυρίζῃ. σύρῃ. σύρκει. Ioan. Glycas De Van. vitæ.

καὶ πρὸς τὸν ἄδην μὲ παρδὴν μας σίρνησιν οἱ χορόνοι.

ΣΥΡΤΑ.

Συρτά. Ad huius vocis explicationem recitandus est mos aulæ Constantinopolitanæ. Quotidie sternebantur septem equi, & ex eâ re συρτά dicebatur. Horum quem vellent Imperator conscendebat; reliqui sex, quocunque iret, circumducebantur, & συρτά inde appellabantur; eismo evidenti. Codinus. ἐθ' ἐστὶ καθεκάστῃν ἑτοίμους εἶναι ἵππους ἐπὶ τὰ, οἱ ἔκ καλῶνται τρώσια, ἐκδεχομένους τὸν βασιλέα, καθ' ἑκάστην ἡμέραν οἷον ἀνέκ τετῶν βέλους. οἱ δὲ λοιποὶ ἵπποι ἀκολουθεῖσιν, οἱ ἔκ καλῶνται συρτά. Aliquoties apud eundem occurrit hæc dictio. Instituitis autē hic mos primū sub Theophilo. Vide rem & causam apud eundem Codinum pag. 53. Sed non Imperatorij tantum equi ita dicebantur; immo generaliter omnes alij quorūvis equitum; non τῶν μονοκαβάλλων, qui ἄννο tantum equo utebantur in mili-

tia, sed τῶν δικαβάλλων, καὶ τρεκαβάλλων; qui duos aut tres semper circumducebant. Constantinus in Tacticis. καὶ τὰ σαγμαρία, καὶ τὴν λοιπὴν ὁποσπεύη, καὶ τὰ συρτά, ἵνα κατὰ λιμωάνης μετὰ τῶν τέλῃ. καὶ γὰρ εἰς μὲν τὰ κέρτα, καὶ τὰς ἄλλας ὁπλοδρομὰς, ἔχουσιν οἱ ἐκτιῶται τὰ συρτά μετὰ αὐτῶν. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

καὶ μετὰ τῶν ἀλόγων μας καὶ τῶν συρτῶν μας μόνον αἱ ἀνδρὲς ἀναδιδράμω μὲν ὀρινοποτεροβάνιν.

Vnde & συρτάται; famuli, qui equos illos ducebant. Nicephorus περὶ συρτάδων. πολ. cap. xi. ἀναλαμβάνουσιν τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ τὰς συρτάτας, καὶ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ὁδὸν καθ' ἣν οἱ πολέμας διέσχονται.

ΣΥΡΤΟΘΗΛΕΙΑ.

Συρτοθήλεια. Laqueus. Glossæ Græcobarbaræ. ὅπως κάμνη συρτοθήλειαν, ἢ γὰρ βρόχον, καὶ πνίγαι.

ΣΥΣΚΟΤΤΟΝ.

σύσκατον. Scutorum coniunctio. Leo Tactic. Constituit. xix. μήποτε ὁ ἐναντίος σύσκατα ποιήσας, καὶ τὰς βολὰς ἐπώσῃν δεξιὰ μὲν, εἰτα τέτων πληρωθέντων, καὶ τῶν βαλλόντων σκοπευμένων, ἀθρόοι ἀναστάντες ταῖς ἀπάθαις καὶ τοῖς μὲν αὐλοῖς (leg. μεταύλοις) ἀμύναντες. Et corrigendus idem est Constituit. xviii. καὶ μετὰ τῶν βαλλομένων κατ' αὐτῶν καταπλήρωσιν τὰ σύσκατα ποιῶντες καρτερεῖσι. Perperam hodie est, ἃ συσκόντα ποιῶντες.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ.

Συστατικά. Litteræ commendatitiæ. Balsa-

Balsamon ad Concil. vi. Can. xvii.

χρεία ἐστὶ πάντῃ κληρικῷ ἔξω χειροτονήτῳ
διπλᾶς ρεαφᾶς ὁπ. φέρεσθαι, συστατικῶ
διηλασθῆναι καὶ διπολυτικῶ, ὡς αὐτῇ τῇ μὲν
χρησθῆναι εἰς ὁπισθόσπιν τῆ λεγομένης πο-
σῆσαι αὐτῷ βαθμῷ, τῇ δὲ εἰς τὸ ἀπαρεμ-
ποδίστως ἐφ' ἐτέρας ἐκκλησίας κληρῶ
συγκαταλεγκῶναι. Vide quoque Can.
Apollol. xxxiii. & Zonaram ibidem.
Concil. Chalced. Can. xiiii. ξένος κλη-
ρικὸς, καὶ ἀγνώστος (ita rectè emendat
vir magnus, Petrus Pithæus.) ἐν ἐτέ-
ρα πόλει διόχα συστατικῶν ρεαφᾶτων τῆ
ἐσθλῆς ὁπισκόπου μηδὲ ὁλως μηδὲ μὲν λει-
τεργεῖν. Zonaras in Comment. συστα-
τικῇ δὲ ὁπισθόσπιν λέγονται αἱ ἐγχειριζο-
μένης κληρικῶς ἢ λαϊκοῖς ἀφορισμοῖς, ἢ
ἀγνώστως πασι πάσιν ἐν ἐτέρα πόλιν ἀπί-
σι, καὶ σιωπῶσαι τῷ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ
ὁπισκόπῳ τὰς ἀνδράς, ὡς λυθέντας τῶν
ὁπιστιμίων, ἢ πεισθὺς ὄντας. Ingulphus in
Hist. *Literam viaticam* appellat. *Quod*
si absque viaticâ literâ abbatibus loci vestri
talibus fugitiivus repertus fuerit, iuxta deme-
ritia legali supplicio subiacet.

ΣΦΑΚΤΟΝ.

Φακλόν. Capra. Glossæ Græcobar-
baræ. αἶγες. Φακλᾶ. Hinc compositū,
αἰγιοΦακλόν, de quo supra.

ΣΦΑΛΛΑΓΚΗ.

Φαλάγκη. Corona pretiosa. Φα-
λάγκη. Aranea. ἀράχνης.

ΣΦΑΜΕΝΟΣ.

Φαμνός. In perfectus. Glossæ Græ-
cobarbaræ. Φολομνός. ἢ Φαναλαμνός. ἢ
Φονεμνός. ἢ Φαμνός.

ΣΦΕΚΛΗ.

Φέκλη. Vide, φήκη.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΙΣΤΗΣ.

Φενδοβολιστής. Funditor. Constanti-
nus in Tactis. εἶχε δὲ καὶ ψιλὰς, ἡγίου
τοξότας, καὶ εἰπιπαιστας, καὶ Φενδοβολι-
στας, τὰς ἡμίσεις τῶν σκετάρων.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ.

Φενδοβόλον. Quicquid funda eii-
ciunt. Mauricius. εἰς τὸ εἶψαι μακί-
θεν βηρύτιας, καὶ Φενδοβόλα. Hinc
Φενδοβολίζεν, & Φενδοβολιστής. De
quo jam dictum ex Constantino. Et
quidem Φενδοβολιστής est *Fundibula-*
rius apud Radeuicum De Reb. Frede-
rici I. Imp. lib. i. cap. xxxvi. *Fun-*
dibularia instrumenta dixit Sugerius in
vita Ludouici Grossi. *Machinas im-*
pugnatorias, manganella & fundibularia
inchoat instrumenta. Ita corrigo. *Pes-*
sime hodiè eduntur, manganella & fun-
di balurii.

ΣΦΙΚΑ.

Φίκα. Corona pretiosa. Φίκα.
Vespa. Φηξ.

ΣΦΙΚΤΟΤΡΙΟΝ.

Φικτέριον. Vestis aliqua interior,
quæ astringi solebat. Codinus in
Orig. Constantinop. καὶ τὸ ἱμάτιον
αὐτῷ τὸ ὑποκαμισοβράχιον, καὶ τὸ Φικ-
τέριον, καὶ τὸ φακιώλιον αὐτῷ λαβῶν,
συνέδησεν αὐτῷ. Achmes cap. ccxxxii.
εἰ δὲ κοντᾶ, καὶ δίκλιν Φικτερίων, χα-
ρὰν ἐλπίζει μεγάλῃ, καὶ ἐλάττωνα εὐρή-
ζει αἰαλογας. Corrige, δίκλιν Φικ-
τερίων. Ioannes Tzeizes ad Heliodi
ἔργ. β'. χλαῖνα δὲ, καὶ χλανίσκιον, τὸ
νῦν καλέμενον Φικτέριον. καὶ παῶ πα-
χὺ ἱμάτιον. Idem videtur quod ἀνα-
ξυρίς.

Yyy iij ΣΦΙΚ-

ΣΦΙΚΤΡΑ.

σφίκτρα. Vis. Necessitas. Glossæ Græcobarbaræ. ἐξ ἀνάγκης. δὸν δία. δὸν σφίκτραν. Iterum. ἀνάγκη. δία. σφίκτρα.

ΣΦΟΓΚΑΡΙΟΝ.

Σφογκάριον. Spongia. Stamati in Epist. ἔλαβα καὶ τὸ ξενάρι, ὅπερ μας δόθηκες, ἔτοκλεπόδη, καὶ τὰ σφογκάρια, καὶ ἑωχαραίω τὴν ἀφηνία σου πολλὰ.

ΣΦΡΑΓΙΖΕΙΝ. ΣΦΡΑΓΙΣ.

σφραγίζειν. In Patriarchæ creatione *Vocare* significabat; & σφραγίς, *Vocatio*. Et erat ea duplex; vna μικρά, altera μεγάλη. Codinus De Offic. aulæ Constantinop. δὲ δὲ γινώσκην, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἀρχιερεῖς χειροτονούμενοι ἐκ δυνάμεως, καὶ τὴν μὲν πρώτην σφραγίδα καλεῖσι μικράν, τὴν δὲ δευτέραν, μεγάλην. Licebit *Confirmationem* vocare. Malaxus μήνυμα appellat: vide supra. Porro sciendum duplicem σφραγίδα in Patriarchæ tantum creatione obtinuisse; nam in reliquis præsulibus & antistitibus vnica tantum erat. Obseruo ex eodem Codino. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πρωτοσύγγελοι, ἀλλὰ δὲ καὶ καθηγούμενοι τῶν ἐπισκοπῶν μοναστηρίων, μετὰ τὸ τὴν σφραγίδα παρὰ τῶν πατριάρχων λαβεῖν, ἀπέρχονται. Præterea etiam σφραγίζειν ponunt pro, *Cruce signare*. In Euchologio, in Ordinatio. Lectoris. καὶ τρίτον τὴν τέταρτην κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθεισιν αὐτῷ τὴν χεῖρα. Iterum alibi. ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζει αὐτὸ τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος. Postea clarius dicitur. καὶ κλινέσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ποιῶν ὁ ἱερεὺς τὴν τῆ σαυρὲ σφραγίδα Typicum Sabæ, cap. v. τὴ δὲ μεγάλην μὲν σφραγίζει

ὁ πρεσβυτέρως ἐξυπαγιστὴν ἐν ἐκκλησίᾳ. Anthologium. καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἐκατοντάδος, τῆς κυρίου ἐλέησον. σφραγίζοντες τὴν ἡμετέραν ταῖς ἐνάρεσι μετὰ τῆς τιμῆς σαυρὲ τῆς. Pro eodem κατασφραγίζον vsurpabant. Occurrit pluries in Ritualibus Græcorum.

ΣΦΡΑΝΤΖΗΣ.

Σφραντζής. *Franciscus*. Nomen proprium. Exstat apud Cantacuz. lib. ii. cap. xxv. & Gregoram lib. x. Nuper quoque prodijt Chronicon, cuius auctor hoc nomine indigeratur; quod vtinam Græcè, iudem vt Simocattam, nobis dedissent viri docti; maiores longè gratias illis & deberemus, & ageremus.

ΣΧΑΙΩΜΑΤΑ.

σχαιώματα. Ornamenta equorum Imperatorum, è margaritis, & gemmis, circum collū, & ponè sellā ab illis gestari solita. Codinus. ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τῆ βασιλείας ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρῃ περὶ τὸν τεράχλον, καὶ ὁπιοθεν τῆς σέλας ἐπαύω τῶν σκαπυλίων (ita legendum supra monui.) ἅπερ ὀνομάζεται σχαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα.

ΣΧΑΡΙΟΝ.

σχάριον. sive, σκαρίον. Pro, ἐσχάριον. Basis. Nam ἐσχάρα Græcis basis dicitur, vt testatur Vitruvius lib. x. capp. xvi. & xx. Athenæus De Mach. Bell. γίνεται τὸ μὲν μῆκος τῆς χαρὸς πηχῶν μῆ. πλάτος δὲ, καὶ τὰ δὲ σκέλη τὰ ὅτι τῆς χαρὸς πηγνύμενα δὲ τίθενται. Et occurrit illic pluries. Apollodorus in Poliorceticis. κατὰ δὲ τὴν ὀρθοστάτην δὸν τῶν δυνάμεων

πλῶν ἢ τὰ διπλὰ ἵπτιθενται ἕτερα
 ζῦλα τετραγωνίζοντα τὸ ἅλμα, καὶ τὸ χα-
 εῖον συμπληρῶνται. Accipitur quoque
 pro machina, quæ recens extrahæ-
 naues in mare pertrahuntur. Eusta-
 thius ad Odyss. ἢ. αἰθῆναιⓈ δι' ἐχά-
 ριον πρὸς γῶγως οἶδρε, δι' ἕ κατέλκονται
 νῆες εἰς θάλασσαν, ὅθεν ἡ ἀπερίεργⓈ
 γλῶσσα πρὸς φθέρουσα, τὸ καὶ νὸν παῖον
 δὸς σκαρίβ εἶναι φησι, βελομένη πάντως
 δὸς ἐχαρίβ εἶπεν.

Σ Χ Α Τ Η Σ.

χάτης. Palladius Histor. Lauf. in
 Eulogio. καὶ λοιδορίας λοιπὸν πλῶν
 τὸν αἰθῆρα, ἵππλεων αὐτῷ. χάτα,
 γλῆψον, φαγοκύρι, ἀλλότρια χρήματα
 ἐκλείψας. Sed omnino, σκατογλῆψον,
 Legendum censeo. Et est σκατογλῆψ-
 των Palladio, qui σκατοφάγⓈ Ari-
 stophani.

Σ Χ Ι Δ Α Ρ Ι Ο Ν.

χιδάριον. live, χηδάριον. Schedarium.
 Armarium reponendis schedis pro-
 prium. Glossæ Basilicorum. χιδάριον,
 ἀρμάριον. Suidas explicat, δῖλλον, πι-
 νακίδιον, τιτλάριον.

Σ Χ Ι Ν Η.

χινῆ. Restis. Laqueus. Corona pre-
 tiosa. χινῆ. Laqueus. ἀγπεδρόνη. Alibi
 ibidem rectius scribitur, χροινῆ.

Σ Χ Ι Σ Μ Α Δ Α.

χισμάδα. Segmentum. Phorcius
 περὶ τραί. πραγματ. lib. II.
 καὶ ποῖτε χισμάδαν μίαν,
 ναὶ ἡ κερύσσον μακρίαν.

Σ Χ Ο Ι Ν Η.

χοινῆ. Pro, χοινόν. Corona pretiosa.
 ἢ χοινῆ. Eupis. κάλως.

Σ Χ Ο Ι Ν Ο Π Λ Ο Κ Ι Ο Ν.

χοινοπλόκιον. Funiculus plexus. Co-
 dinus. ὁ δὲ τέταρτⓈ κατὰ τὸν δεύτερον ἐκ
 τέτυλιγμένⓈ χοινοπλοκίῳ ἀργυρῷ.

Σ Χ Ο Λ Α Ρ Ι Κ Ι Ο Ν.

χολαρίκιον. Inauris. Moschopulus.
 ἐνώτια. κόσμⓈ γυναικῆⓈ. ἡ γοῦν τὰ
 κοινῶς χολαρίκια. In Lexico Cyrilli.
 ἐνώτια, χολαρίκια. Constantinus De
 Administ. Imp. προσέθηκεν εἰς τὰς
 τεσσαράκοντα λίτρας καὶ χολαρίκια ζυ-
 γήν μίαν, ἐκτιμηθεῖσαν λίτρας ἐντέα. Et
 μοχ. αἰελάβετο τὰς τεσσαράκοντα λί-
 τρας, καὶ τὴν ζυγὴν τὰ χολαρίκια. Suidas
 in Etymologico. ἐλλάβια, τὰ ἐνώτια,
 ὅ ἐστι χολαρίκια.

Σ Χ Ο Λ Α Ρ Ι Ο Ι.

χολάριοι. Scholares. Basilic. Eclog.
 LIV. Titulus est, περὶ αἰνόνων διδομένων
 τῇ κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῖς χολαρίοις.
 Constantinus Porphyrogeneta No-
 vell. II. καὶ χολαρίοις ἐσιν, ἡ σεκρέτοις
 ὑπηρετῆμινⓈ. Basilus etiam Porphy-
 rogeneta Novell. II. εἶτⓈ γὰρ καὶ αὐ-
 τὰς τὰς σχολαρίους δυνάμεις ἐνόμασεν. Et
 passim fit eorum mentio. Erant autem
 tanquam custodes Imperatores, &
 noctu atq; interdiu in aula versaban-
 tur, magnificentie & ornatus causa
 comitantes in publicum prodeuntē.
 Agathias lib. VI. ἦσαν δι' ἐκ μάχμοις
 ἀληθῶς, ἐδὲ μετρίως γοῦν τὰ τοιαῦτα πε-
 παιδευμένοι, ἀλλ' ἐκ τῶν ταγμάτων ἐκεί-
 νων, οἱ εἰς τὸ διημερεύειν τε καὶ διανυκτερεύειν ἐν
 τῇ αὐλῇ δότοκεκρμετο, ἕως δὲ σχολαρίους δότο-
 καλῆσιν. εἰτοι δὲ τραίμωται μὲν ὀνομάζονται,
 καὶ ἐγγεγράφαι τοῖς τ' ἀκαλόγων βιβλίοις.
 εἰσὶ δὲ οἱ πολλοὶ ἀστικοὶ τε καὶ φαιοδρομίμονες,
 καὶ

καὶ μόνον οἶμαι ὅγκη τῇ βασιλείᾳ ἕνεκα, ἢ ἐν ταῖς παροδοῖς μεγαλαυχίας ἐξευρημένοι. Et primitus quidem hic ordo dabatur solis militiæ peritis, exercitatisque, præmij loco. Postea vero cum Zeno Isaurus tribulibus quibusdam suis & familiaribus dedisset, quorum nulla virtus, aut meritum, nundinatio irrepsit: & emit hunc honorem ignavissimus quisque. Hæc pluribus tradit ille ipse Agathias loco citato, quo Lectorem studiosum remittimus. Cedrenus auctor est institutos eos à Gordiano; sed nos errare eum ostendimus supra in κανδιδάτῳ. Corrigendum autem obiter Lectionale. *Armata militiam in adolescentiâ secutus, inter scholares alas sub rege Constantino, deinde sub Iuliano Cesare militavit.* Mendosè editur, *inter scalares.*

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ.

σχολαστικός. Leontius Mechanicus De Arati Sphæra. ἐπύγχατον γὰρ καὶ τοιαύτῳ τινὰ (Φαῖξαν ἐργαζομένῳ) ἐλπίδῳ τῷ σχολαστικῷ ἀνδρὶ ἀξιολόγῳ ὁμῆ καὶ φιλομαθεῖ. Suidas. ἀγαθίας, σχολαστικός σμυρνᾷ καὶ ῥεάψας τὴν μετὰ προκόπιον ἱστορίαν τὸν καίσαρ έα. Viri docti numerant inter ecclesiastica officia; & putant eundem fuisse, quem hodie Protonotarium appellamus: sed horum error refutatione non eget. Alij autem volunt esse advocatum; & patronū causarum. Atque hoc verum est. De Agathia dicit Suidas fuisse σχολαστικόν. Et ipse Hist. lib. 1. testatur artem suam his verbis. ἀγαθίας μὲν ὄνομα, μύρινα δὲ πατρίς, μεμνόνῳ παλῆρ. τέχνη δὲ τὰ ρωμαίων νόμιμα, καὶ εἰ τὴ δικαστηρίων ἀγῶνες.

Iterum lib. III. ἐγὼ γὰρ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σοῦ βιβλίδια πολλὰ δικῶν ἀνάπλεα καὶ πραγμάτων ἐξ ἐωθινῶ μέχρη καὶ εἰς ἥλιον καβαδύῳτα ἐκμελεῖν, καὶ ἀνελεῖν. Synesius epist. CV. γινῆς τῇ τῆς σχολαστικῆς εἰδέναι ταῦτα, καὶ πρὸς ἐκείνον ἐξαγγέλαι. Et sic per provincias quoque hoc nomine Iudices dicebantur. Sigebertus in Chronico. *Franco scholasticus Leodicensium & scientia literarum, & morum probitate clares.* VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. xxv. *Quales composuerunt Ambrosius, Hilarius, & Beda Anglorum pater, & Prudentius scholasticus Hispaniarum.* Vide etiam Synesij epistolas CLV. CLVI. ad Domitianum Scholasticum. Licet inde quoque haurire. Papias. *Togisforium, locus ubi scholastici disputant.*

ΣΩΒΑΡΙΟΝ.

Σωβάριον. *Supravium.* Abolla. Achmes cap. CLVIII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι φορεῖ ἀναβόλιον, ἤτοι σωβάριον, εὐρήσει γυναῖκα κατὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν πῆξιν αὐτῆς. Errat interpres, qui *Sabanum* trāslulit, quod aliud erat, ut nos supra ostendimus.

ΣΩΛΑΡΙΟΝ.

Σωλάριον. *Solarium.* Suidas in Erymologico. σωλάριον, ἡλιακόν. Basilicorum Eclog. LVIII. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τῇ γείτονῳ, καὶ τὸ ποιῆσαι σωλάριον. In Novella quādam Zenonis. ἐτι δὲ θεασίζομεν τὰ καλέμενα σωλάρια μετὰ τὸν παρόντα νόμον μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ σανίδων γενέσθαι. Vel etiam tributum erat, quod pro solo pendebant, qui in publico ædificassent. In citatā Ecloga Basilicorum. εἰ δὲ μὴ βλάβῃ τὸ κτιεῖν, φόρον ὑπὸ τῇσιν αὐτῶν.

αὐτῷ, ὃ λέγεται ἀπὸ τῆ ἐσθλάφης σωλάριον. Ergo duplex est huius vocis significatio, quam oportet observare.

ΣΩΛΕΑΣ.

Σωλέας. Solimut. Codinus. τὸ ἥ μῆλον, ἔτα κρεῖνα, καὶ τὸν σαυρὸν τῆ κιβωρίας, ὁλόχρυσον ἢ ἀμβωνα, ἔτὸν σωλείαν χρυσᾶ. Occurrit pluries apud illum. Cedrenus. ἡ τετραλὰ τῆ ἀγίας τῆ θεῆ μεγάλης ἐκκλησίας Φερνική ἡ σάππεσε, τὸν τε ἀμβωνα, καὶ τὰς σωλέας ἐξ ὀνυχίτης λίθου ὅλης σιανέπρηψε, καὶ εἰς χῶν ἀπέτελεσε. Euchologiū. ἐξεληθόντες διὺς διάκονοι ἐκ τῆ ἀγίας εἰματα, λαμβάνουσι τὸν χειρῶν ἐξ ὅσων μέλλοντα διάκονον, ἐς ὧτα ἐν τῷ σωλείᾳ.

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ.

Σωληνάριον. Theca oblonga, ac fistulæ instar, in qua sagittæ recodebantur. Mauricius. σκεῦος μικρὸν, σωληνάριον. ἑξήλινα μετὰ μικρῶν σαγίτων. Constantinus in Tacticis. σωληνάριον μετὰ μικρῶν σαγίτων, καὶ τῶν κακέρων αὐλῶν. Suidas. σωλῶν, σωλῶος, τὸ παρ' ἡμῶν σωληνάριον. Moschopulus. σωλῶν, τὸ σωληνάριον.

ΣΩΝΝΕΙΝ.

σώννεν. Servare. Theodosius Zymala Thematoep. XLVI. ἀλλὰ, αὐτοῖς ἦσε γερὸς, καὶ τὰ χρυσᾶ παῖδιά, καὶ ἡ καλὴ μαῖα αὐλῶν, σώννεν μὲν καὶ τὸτο. Glossæ Græcobarbaræ. σῶζει. ἐλευθεροῖ. σώννεν. ἐλευθερώννεν.

ΣΩΠΕΔΙΟΝ.

σωπέδιον. Vide, σκαππέδιον.

ΣΟΠΑΝ. ΣΩΠΕΝΝΕΙΝ.

σωπαῖ, & σωπέννη. Tacere. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorhoes.

σῶπα τὸν λέγει βασιλεῦ, ἀπαρτί μὴ μελέμνα.

Item alius De nuptijs Thefei.

ἀφ' ὧν ἔπαυσεν ὁ θεός, καὶ σῶπασεν τὰς λόγους.

Glossæ Græcobarbaræ. σωπαῖ. μελλόν. νει. σωπένκει.

ΣΩΡΕΥΓΕΙΝ.

σωρεύγη. Cumulare. Glossæ Græcobarbaræ. σωάγω, σωρεύω. σωρεύω.

ΣΩΣΑΝΙΟΝ.

σωσάνιον. sive, σκασάνιον; utroque enim modo scribebant, ut λωρίκον, λάρικον, & talia. Significat autem loriscam. Moschopulus. θώραξ, μέγας τῷ σώματι, καὶ τὸ φοριδάλον ὅπλον, καὶ τὸ ἐξ αλύσειων. ὁ καινῶς ἀπὸ τῆς τῶν λατίνων γλώττης σκασάνιον ἔλωρίκον λέγεται. Ioannes Diaconus ad Scutum Hesiodi. θῆκε δὲ εἰς τὰς ὤμους αὐτῷ σωσάνιον, καὶ τοξοθήκην ἐκρέμασεν εἰς τὰ στήθη αὐτῷ. Corrigendus est insignis locus in Vita Caroli Magni. Adelfonsus rex Gallicie & Asturiæ pradatâ Vityssiponâ, ultimâ Hispaniæ civitate, insignia victoriæ suæ, sofaniâs, mulos, captivosque Mauros domno regi Carolo per legatos suos Troiam & Basiliſcum hiemis tempore misit. Editur hodiè, boanosos, mulas. Fulcrum emendationi nostræ ab Adelmo in Annal. Franc. Venere de Hispaniâ legati Adelfonsi regis, Basiliſcus & Troia, munera deferentes, quæ ille de manubijs, quas victor apud Olyssiponam civitatem à se expugnatam ceperat, regi mittere curavit. Mauros videlicet septem, cum totidem mulis, atque loriscis. Et alij Annales incerti auctoris. Hadofinis quoque supradictus rex pradatâ Olyssipona Hispaniæ civitate, insignia victoriæ suæ, loricas, mulos, captivosque Mauros, per Troiam & Basiliſcum legatos suos misit.

ZZZ

misit.

misit. Vides eandem Historiam, & in eâ consensum Scriptorum; ergo recte emendavimus, literis leviter transpositis, & mutatis.

ΣΩΤΗΡΑΣ.

σωτήρας. Corona pretiosa. σωτήρας. *Servator. σωτήρ.*

ΣΩΤΗΡΙΑ.

σωτήρια. Sella. Suidas. ἔδραι λέγονται καὶ αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια. Et alibi rursum. σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια, ἔδραι. Constantinus in Tacticis. ἀδλωατόν (scribo, εἰ δὴ αὐτὸν) διὲ, σκεπείδωσαν καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν διὰ μικρῶν δότοκρεμασμάτων δὸπὲ τῶν ἀφιλέτρων τῆς σωτηρίας. Et mox iterum. κρεμάδω καὶ τὸ τοιῶτον τζικέρον μετὰ θηκαρίῳ δερματίνῳ εἰς πλὴν σωτήριον.

ΣΩΦΙΚΑ.

Σωφικά. Viscera. Occurrit in Turrogaciâ Crusiij.

ΤΑΒΕΛΛΙΩΝ.

ταβελλίον. *Tabellio.* Suidas. ταβελλίον, ὃ ἐστὶ τὸ πόλεως γραφῶν συμβόλαιον. Nicetas in Isaacio hb. 11. αὐτὸ μὲν τῶν κερτῶν τῆ βήλης ταβελλίονας ἐσειλον ὀψιδας. Constantinus Cabasilas in Quæst. τι σημαίνει τὸ μὴ ἐλευθεροδοῦν τὸν δῆλον, ὥστε τοῖς δῆλοκοῖς ἐνηγητοῖς οἱ ταβελλίονες ἐγγράφειν ἐνώθασι. Auctor incertus apud Suidam in πρίτκῳ. ἕκαστον αὐτῶν ὀπσοφραγίζων αὐτοῖς οἰκείοις γραμματεῖν, ὥστε ταβελλίονα καλεῖσι ῥωμαῖοι. Frequens est apud Iulianum consultius Græcos.

ΤΑΒΕΡΝΑ.

ταβέρνα. *Taberna.* In Lexico Stephani. ταβερνῶν, πανδοχείων. D. Lucas

Act. cap. xxviii. ἐξῆλθεν εἰς ἀπαύτησιν ἡμῶν ἄχρις ἀπὸ πέντε φόρων, καὶ τριῶν ταβερνῶν. Atque inde Euthalius De Peregrinatione Pauli. κατέκειθεν περὶ αὐτῶν εἰς ῥώμην, ἀπαύτησιν αὐτῶν τὰ ἀδελφῶν εἰς ἀπέναντον, καὶ τρεῖς ταβέρνας. Scauola in l. xxxiv. D. De Pign. & Hypoth. οἶδεν γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι καὶ ἡ ταβέρνα, καὶ οἱ δῆλοι μὲν, ἐδρῆν κατέχονται. Glossa Basilic. ταβέρνα, ἐργαστήριον.

ΤΑΒΕΡΝΑΡΗΣ.

ταβερνάρης, sive, ταβερνάρης. *Tabernarius.* Anonymus De bello sacro.

διωτέρα ἔχετε πολλὰ, διώτε τῷ ταβερνάρῃ, ἐπάρατε πολλὰ κρεσσὶ, καὶ πίνετε μετ' αὐτῶν.

ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΝ. ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΣ.

ταβερνεῖον. *Taberna.* Suidas. ταβερνεῖον, καπηλεῖον, πανδοχεῖον. Et ταβερνεῖον. *Tabernarius.* Caupo. Theodorus Prodromus in Lexico. ταβερνεῖον, οἱ καπηλοὶ.

ΤΑΒΛΑ.

τάβλα. *Tabula.* Suidas. τάβλα, ὄνομα παιδία. Glossa Græcolatina. τάβλα: *Tabula.* Iterum alibi. μονόχωρον ἐν τάβλα. *Idem.* Apollonius contra Phryges. περὶ φήτης φιλοκοσμεῖ; περὶ φήτης τάβλας καὶ κύβοις παίξει; Vel etiam ταῦλα scribitur. Cedrenus. ἕτος ἐστὶ παλαμήδης, ὃ ἐστὶν ταῦλα ἐφευρών. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἐπαύσαν τὰ ἀζάρια, ἦγον τὸ ταυλῆ. Ismenius. τῇ λεγομένῃ ταύλα βασιλεὺς ἐδέχετο τὰς δὸπὲ τῶν ἐθνῶν δυνάστας. Corrigendus est per occasionem Florus in Exhortat. ad Moduinum episcopum Augustodunensem.

Flam-

Flammea cornuto vibrantum lumina
vultu,

Gestantemque sacris iura superna
tablis.

Malè hodiè editur, *tabulis*. Grammaticuli putantes τὸ *tablis* non esse satis Larinum, non viderunt se facere aliquid contra rationem metri.

T A B A I Z E I N.

ταβλίζην. Tabula ludere. Hesychius. κυβεῦσαι. ταβλίσαι. Etymologici Autor. περὶ τὸ ταυλίζην. Basilic. Eclog. III. ἀπαγορεύομεν δὲ τοῖς ἐσιωτάτοις ἐπισκόποις, ἔπεσβύλοις, καὶ διακόνοις, ἔποδιακόνοις, καὶ ἀγνωστῶν, καὶ παντὶ ἄλλῳ οἰκὸν ἐναγῆς τάγματι ἢ ἀρχαίᾳ καθέστωι, ταβλίζην. Moschopulus. ἐπεκράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβους τὰ ἐσιγμῶν ὡς αἰ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. Male hodie apud Thomam Magistrū legitur. κύβοι λέγονται τὰ ἐσιγμῶν ὡς αἰ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. Vides manifeste corrigendum esse, οἱ ταυλίζοντες.

T A B A I O N.

ταβλίον. *Tabula*. Basilii De Grammat. Exercitat. κύβος, τὸ ταυλίον. Nicetas in Isaacio & Alexio. ζυγμῆθι δὲ μὴ αὐλῶν, ἔδύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία. Sed quid sunt ταβλία apud Cedrenū, pag. 15. φορβῆνας χλαμύδας ἐχέρας ταβλία ῥῆσια, καθάπερ οἱ δὸν τῆς ἰστανείας χώρας. Et postea. ταβλία χρύσεια. Iterum. ταβλία πορφυρεῖ. Item in Fastis Siculis. φορέρας σέφανον ῥωμαίων, καὶ χλαυίδην ἄσπρον ὀλοσηρικόν, ἔχων αὐτὶ πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικόν ταύλιν. An κλασία legemus, & *Clavos* interpretabimur? Sic in Glossis Isidori invenimus, *Clavia*, *borda*. Sed malumus nihil

mutare. Ecce lucem ab Anastasio in Pelagio II. Eodem tempore investitur corpus beati Petri apostoli tabulis argenteis deauratis. Et in Hormisda. *Pallia olobera blattea cum tabulis auro tectis de chlamyde vel stola Imperiali*. In Leone III. *Et aliam vestem habentem tabulas chrysoclavas tres*. Et alibi orbiculos interpretatur. Atque hinc est illud apud Tertullianum De Pallio. *Tunicam longiorem cinctu arbitrate suspendis, & pallij iam teretis redundantiā tabulata congregatione fulcitis*.

T A B A I O Π Η.

ταβλιόπη. Ita per lusum dicta aleatorum Dea, δὸν τὴν ταβλας nimirum. *Palladas in epigramm. Antholog. lib. II. πάντων μεροπόλων ἡ καλλιόπη θεός ἐστι, σέο δὲ καλλιόπη ταβλιόπη λέγεται*.

T A B A I Σ.

ταβλῖς. Vannus. Glossæ Servij. *Vannus*. ταβλῖς.

T A B A I Σ Τ Η Σ.

ταβλιτής. *Tabulista*. Aleator. Glossæ veteres Græcolatinæ.

T A B A Θ Π Α Ρ Ο Χ Ο Σ.

ταβλοπάροχος. Qui tabulam lusoribus exhibet. Occurrit in Glossis Græcolatinis.

T A B O Λ Ε Τ Α.

ταβολέτα. Pugillares. Italicum est, *Taboleta*. Exstat in Turcogræciâ Crucij.

T A B Ο Τ Λ Λ Α Ρ Ι Ο Σ.

ταβυλάριος. *Tabularius*. Metrophanes Archiepiscopus Constantinopol. in epistola. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς αὐτῆς

ZZZ ij κατ

χρησιμώτατα κύρις μιχαήλ ὁ παυλιώ-
της, ἔχει τὸ τῷ ταβέλλαρις ὁφφίκιον. In-
scriptio Vetus.

ΕΤΤΥΧΙΑΔΗΣ. ΣΕΒΒΒ

ΑΠΕΛΕΥΘ. ΤΑΒΟΤ

ΔΑΡΙΟΣ. ΤΟΝ. ΕΑΤΤΟΤ
ΠΟΤΡΑΝΑ

Eusebius Hist. Eccles. lib. viii. τὰς ἐν
ἀπᾶσαις πόλεσι λογισαὶ ἅμα στρατηγῶν
ἢ ταβέλλαρις ἐπίσπερχον τὸ βασιλικὸν εἰς
πέντας ἀγῶν παρσαγμα. Glossæ Græco-
latinæ. ταβέλλαρις. Tabularius. Oc-
currit quoque apud Iureconsultos
Græcos.

ΤΑΒΟΥΛΙΟΝ.

ταβέλιον. Italicum, Tamburro. Tym-
panum. Anonymus De nuptijs The-
sei.

ἄρμαλα, ἐκκίνα, φωνᾶς, ταβέλια, καὶ
τρεμπέταις.

ΤΑΓΗΝΟΝ.

τάγλων. Glossæ Græcobarbaræ. κα-
θίδραν. καθίστω. καθίσμα. Καμνίν. τά-
γλωα. τηγάνα.

ΤΑΒΡΙΖΕΙΝ. ΤΑΒΡΙΣΜΟΣ.

ταβρίζειν. five, ταυρίζειν. Violentè
trastare. Vim inferre. Glossæ Græco-
barbaræ. τείνῃ. ἔξαπλῶ. ἔξαπλόνῃ. ταυ-
ρίζῃ. σύρῃ. σύρῃ. Hinc, ταβρισμός. Vio-
latio. Stupratio. Apud Nicetā in Mur-
zuflo. αἰδρῶν οἰμωγαί, γυναικῶν ὀλολυ-
γαί, ταβρισμοί, διαχωρισμοί, ἐλκυσμοί, αἰ-
δραποδισμοί. Est autem ταβρισμός pro
ταυρισμός, mutato υἱ in β. vt in pluribus
talibus. Evidens est ratio nominis ijs
qui sciunt quid sit ταυρῶ, & αἰταύρω-
ται. virgo apud Aristophanem.

ΤΑΓΙΖΕΙΝ.

ταγίζειν. Gustare. Edere. Glossæ Tyrij.

Græcobarbaræ. πρὸ βατὸν γεγευμένον
πρὸας. πρὸ βατὸν ταγνόμενον χόρτα. βοζη-
μένον βότανα.

ΤΑΛΙΕΡΗ.

ταλιέρη. Orbis. Italicum. Tagliere.
Corona pretiosa. ταλιέρη. Orbis ligneus,
κύκλῳ ξύλινῳ.

ΤΑΜΟΥΤΖΑ.

ταμύτζα. Simia. Exstat in Turcogra-
cia Crulij.

ΤΑΜΠΑΡΙΟΝ.

ταμπάριον. Pro, ταππάριον. five, ταβ-
βάριον: vt μαμπάριον, μαππάριον. ὁμφί-
κιον, ὁφφίκιον. Italicum, Tabarro, Penula.
Chlamys. Nicetas in Man. Com-
neno, lib. iv. καὶ τῷ μὲν ταμπάρῳ τῷ
ζώματι περιέληξε τὸν λύγον, τὸν δὲ ὅτι
καθὼς πύλον ἐπέθηκεν αὐθῶν. Occurrit
item apud Codinum De Offic.

ΤΑΝΑ.

τάνα. Anonymus De nupt. Thesei.
ὅταν τῷ θαλάσσοι φθάσει, καὶ σέβηκε
τῆς τάνας.

Et alius De Vulpe & Lupo.

— νὰ παῖς εἰς τῷ τάνα;

καὶ θέλη ναὶ ἡ πόρι μας μέγα σὺν τρε-
μντάνα.

In codice Nicetæ Barbarogracco τάνα
exponitur φάσις,

ΤΑΝΑΛΙΑ.

τανάλια. Forceps. Italicum, Ταναγ-
λια. Corona pretiosa. ταναλία. Forceps.
πανέγρα.

ΤΑΝΤΖΑ.

τάντζα. Italicum, Danza. Choreia.
Constantinus in Historia Apollonij

καὶ

καὶ παύει ὁ ἀπολλώνιος, καὶ ἀρχι-
σε τὴν ταύτην
μετὰ γενέσθαι ψαρεῖ.

ΤΑΞΑΤΙΩΝ.

ταξάτιων. *Taxatio*. Apud Iureconfu-
tos Græcos. Sed alia significacione
apud Cedrenum. τὰς ἐχθρὰς τρεῖς ἐ-
δίωξε, καὶ ἅπαντα τῆς ἀφελικῆς τὰ κάσρα
ἠλευθέρωσε, ἑ καὶ ἀλιπὼν ταξάτιονα ἰδίον,
τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἐδίδουσι. Certe Xylan-
der non satis bene *Legatum* interpre-
tatur. Debuerat potius, *Præsidium*. Sic
apud Constantinum De Administ. Imp. κερδῶν τῶν ἀβιμέλεχ ἐπεσερᾶτε-
σαι οἱ ἄραβες τῇ ἀφελικῇ, καὶ ταύτην πα-
ρέλαβον. καὶ ἐκ τῶν οἰκείων στρατῶν ταξάτι-
ον ἐν αὐτῇ κατέστησαν.

ΤΑΞΑΤΟΣ.

ταξάτ. *Miles præfidiarius*. Con-
stantinus De Administ. Imp. καὶ ὁ
πύρις ῥωμανὸς καὶ αὐτῇ ἡ βασιλίσσα ἐπεζή-
τησε τὸ κάσρον τὸ κετζίον τῶν ἀναλαβείσθαι
αὐτὸ, καὶ εἰσαγαγεῖν ταξάτης. Landul-
phus Sagax lib. xx. Anno tertio imperij
Leontij acie Arabes in Africam mota hanc
obtinuerunt, & ex proprio exercitu taxa-
tos in ea quosdam constituerunt.

ΤΑΞΕΙΔΑΡΙΟΣ.

ταξειδάρι. Idem quod ταξάτ.
Achmes in Introduct. in Astrolog.
διηλοῖ διολιότητος τῶν χαρταγμάτων, καὶ
τῆς χημίας, φόβον ταξειδίων, πολλὰ
ὄχλησιν, ἔπολέμας. Apomafar in My-
sterijs. πλῆθ. κλεπῶν, καὶ ληστῶν, καὶ
ταξειδίων.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ.

ταξείδιον. *Præsidium* urbibus aut
munitionibus impositum. Basilus

Porphrogenneta Novell. ii. διε-
ρχόμενοι τὰ θέματα τῆς βασιλείας ἡμῶν
καὶ πρὸς τὰ ταξείδια ἀπερχόμενοι. Ach-
mes cap. c l x. καὶ ἐὰν ἔχη ταξείδιον,
αὐατρεῖται αὐτὸ. Occurrit apud illum
Scriptorem. Vide etiam Glossarium
Rigaltij.

ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΝ.

ταξιδεύειν. *Peregre ire*. Glossa Græ-
cobarbaræ. ἀποδημεῖν. ἐπορεύθαι. ἐτα-
ξιδευσεν. Et occurrit illic pluries. Ach-
mes cap. clviii. ἀπόδημι ἐσαι, καὶ
ταξιδεύων, ὅτι τοσῶτον ὅσον ἐρρῶπαθη.
Cap. clxi. εἰς τὸν πλεον ἐαυτὸν θαρρῶν
ταξιδεύσει. Significat quoque, *In Præsi-
dio esse*. Anonymus De Castramet.
ὅπως γνωθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ ταξιδεῦσαι
συνέειπεν τῇ ἀγία αὐτῇ βασιλείᾳ. Con-
stantinus in Tacticis. δεῖ ἐξοπλισθῆναι
τὰς στρατιάς διὰ τῶν ἰδίων ἀρχόντων, &
ἐτοιμάζειν τὰ διπτήδεια πρὸς τὸν καιρὸν,
αὐτὸν τε στραχεύσασθαι μέλλει πρὸ τοῦ φροσῆτον,
αὐτὸν τε ταξιδεῦσαι.

ΤΑΞΙΩΤΗΣ.

ταξιότης. Glossa Græcolatinæ. τα-
ξιότης. *Apparitor*. *Officialis*. Theo-
gnostus De causa Ignatij. ἕτερον δὲ τα-
ξιότης ἐστίν, καὶ ἐκ λαϊκῆς τάγματι. Ju-
stinianus Novell. v. ἐν τοῖς ταξιότησι τῶν
λαμπροτάτων τῆς ἐπαρχίας ἀρχόντων τετά-
ξεται. Illic sunt *Cohortales*. Et passim
in Novellis.

ΤΑΠΕΙΝΩΝΝΕΙΝ.

ταπεινῶνναι. *Pro*, ταπεινῶν. *Humiliare*.
Glossa Græcobarbaræ. μαλάσσει. μα-
λακτιανίσκει. ταπεινῶνναι.

ΤΑΠΙΣ.

τάπις. Vide, γονάχιον.
Zzz iij

ΤΑΠΛΑ

ΤΑΒΛΑΡΑ.

τάβλαρα. *Tabularia*. Rhuzanus in Paraphrasi. Vatican. ὅτε ἔλθῃ ὁ σα-
χρίτης, καὶ σωτηρήσιν τάβλαρά τε.

ΤΑΠΤΡΑ.

τάπτρα. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. i. οἷον προκατελήφθησαν οἱ καὶ ταπύ-
ρωτοι οἰνοβαρέσειροι.

ΤΑΡΓΑ.

τάργα. Clypeus. Italicum. & Hispanicum, etiam Gallicum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσπίδων, ἡ γυν σκευαρίων, ἡ ὅπλων, ἡ ἀρμάτων, ἡ τάργων. Iterū alibi. τὸ μανίκιν τῆ σκευαρίων, ἡ γυν τάργας.

ΤΑΡΓΙΚΑ.

ταργικά. Clypeatim. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσπίδων. ταργικά. μετὰ τὰς τάρ-
γας.

ΤΑΡΙΑΕΣ.

ταρίδες. Dromones. Apud Nicetam.

ΤΑΡΙΟΝ.

ταρίον. Genus ponderis incogniti, apud Myresum De Emplastris, cap. XCIV.

ΤΑΡΚΑΣΙΟΝ.

ταρκάσιον. Pharetra. Italicum. *Tar-
casso*, live, *Carcasso*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄρδις, πληθυντικῶς Φαρέτρας, ταρκάσια,
ἰσοδόκας, βελοθήκας. Corona pretiosa. ταρκάση. *Pharetra*. Φαρέτρα. Anonymus De nuptijs Thesei.

— κ' ἐγγάμαν τὰς σαΐταις
ἐκ τὰ ταρκάσια τ' ἄμορφα, ἔμετ' αὐλαῖς
διόξεσεν.

ΤΑΡΚΑΣΟΔΟΞΑΡΟΝ.

ταρκασοδόξαρον. Idem quod ταρκά-

σιον. *Pharetra*. Anonymus De nuptijs Thesei.

ἄλλοι ταρκασοδόξαρον γυμνάτα τὰς
σαΐταις.

ΤΑΣΙΝΑΡΙΑΙ.

τασιναρίαί. Viri egregij, & selecti speculatores. Anonymus De Castramet. ὁπλίεσθαι γυναῖκας καὶ ἀνδρείους, ἔς οἱ ἀρμύριοι τασιναρίας καλεῖσι. Et corrigendus ille idem est in istis verbis. τὰς τραπεζίτας δόποσέλλειν, ἥτοι τασιναρίας, καὶ κατ'ασκότους παλίστας. Malè hodie legitur. ἥτοι τὰ σινάκια. Nicephorus περὶ ὤψας. πολ. cap. v. χρητὰς κινήσεις τῶν φροσάτων ἀναμανθάνειν, καὶ τραπεζίτας ὁπλίεσθαι γυναῖκας, ἔς οἱ ἀρμύριοι καλεῖσι τασιναρίας. Malè est itidem cap. x. ἐν τῷ τοιάτῳ τοίνυν καιρῷ, ὅτε ἡ ζυνάθροισις τῆ φροσάτης μέλλει γίνεσθαι, ζυνεχέστερον τὰς τραπεζίτας δόποσέλλειν, ἥτοι τὰ σινάκια, καὶ κατ'ασκότους παλίστας τῶν χρησίμων καὶ πιστῶν. Vide Glos. Rig. in τραπεζίτη.

ΤΑΤΑΣ.

τάταξ. *Tata*. Nomen dignitatis in aula, cuius nullum munus erat jam tempore Codini. ὁ μέγας ἄρχων ἔδε ἐν ὑπηρετήματι κέντηται. καὶ ὁ τάταξ τῆς αὐλῆς ὠσαύτως. Mentio est apud Georgium Logothetham in Chronico, ἀφῆκε θεοδόωρον καλαμπάνην, ὃν καὶ τάτῃν τῆς αὐλῆς κατωνόμαζεν.

ΤΑΤΛΑ.

ταῦλα. *Tabula*. Vide, τάβλα.

ΤΑΤΛΙΖΩ.

ταυλίζω. Idem quod ταβλίζω.

ΤΑΤΛΩΜΑΤΑ.

ταυλώματα. *Tabulamentis*. Aristophanis

nis Scholiastes ad Equites. τὰς δου-
φάδας, τὰ νῦν ταυλώματα καλῶμεθα. Et
alibi ad Vespas. ἐσταυθα δὲ τὰ ταυλώ-
ματα τῷ δικαστηρίῳ.

Τ Α Τ Α Ω Σ Ε Ι Σ.

ταυλώσεις. *Tabulationes*. Callisthe-
nes in vita Alexandri. ἐξήλθον αἱ ταυ-
λώσεις τῶν ἰππων, ἐωοίγησαν δὲ ἀφ' ἑτῆρες
τῶν καγκέλλων, προεπηθήσαν πάντες ὅξιν
ἄρμασι χρησάμενοι.

Τ Α Τ Α Ω Τ Ο Ν.

ταυλώδον. *Tabulatium*. Suidas. ἀνύφακ-
τοι, ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα, ἢ
τὰ περιλειχίσματα, ἢ κυγκλίδες, περιφράγ-
ματα, τὰ νῦν ταυλώματα καλῶμεθα, τὰ τῶν
οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. Quæ toti-
dem verbis Aristophanis Scholiastes
ad Vespas. Agathias pro ipsa tabula
lusoria usurpauit; exstatque Antholo-
giæ lib. i. eius Epigramma, εἰς ταυλω-
τὰ ζῶων τῷ βασιλέως. Ita correxe-
rim. Hodie mendosum est quod edi-
tur, εἰς τὰ λυτὰ ζῶων τ. β.

Τ Α Τ Ρ Α Ι Α.

ταυραῖα. *Tympana*. Tympanum, quia è
pelle taurina. Mauricius Strateg. lib. i.
cap. xvi. σημαίνει βεκήνω, ἢ τῇ ταυραῖα ὁ
παμπιδέκλωρ, ἢ τῇ φωνῇ.

Τ Α Τ Ρ Ι Α Ρ Ι Ο Σ.

ταυραρίον. *Taurarius*. Glossæ La-
tinogræcæ. *Pile*. ταυραρίοι. ταυροκα-
τάστηται.

Τ Α Τ Ρ Ι Ζ Ε Ι Ν.

ταυρίζειν. Vide, ταβερρίζειν.

Τ Α Φ Α Τ Α.

ταφαῖα. Vestis serica. Exstat in Tur-
cogræcia Crusij.

Τ Α Χ Ι Α.

ταχιά. Manè. Glossæ Græcobarba-
ræ. πρῶτ. ταχιά.

Τ Α Χ Ι Ο Τ Τ Ζ Ι Κ Α.

ταχιότζικα. Pro, τάχα. Anonymus
De nuptijs Thesei:

ἓνα πῦρνον ταχιότζικα ἐγέρθηκεν ἡ κό-
ρη.

Iterum alibi.

ἀρκήτας καὶ ὁ παλαμὸν καὶ θε πῦρνον
πορχέτον

ταχιότζικα μετὶ τῶν αὐγλῶν ἵς λογισμὸς
γεμάτοι.

Τ Α Ψ Ι.

ταψι. Patina. Occurrit apud Cru-
sum in Turcogræcia.

Τ Ε Α Φ Ι Ν. Τ Ε Α Φ Ι Κ Ο Σ.

τεάφιν. pro, θίαφον. Sulphur. De-
metrius Constantinop. Hieracosophij
lib. ii. cap. xxiii. καὶ ἀφοδεύει ὡς τεά-
φιν, καὶ φαίνεται ὡς ἀμανιτάριν. Hinc τεα-
φικός. Sulphureus. Glossæ Basilic. σερ-
φίκιον. τεαφικόν.

• Τ Ε Ι Χ Ο Μ Α Χ Ι Ο Ν.

τειχομάχιον. Machina bellica, ad
muros oppugnandos facta. Nicetas
in Andronico Conineno. τειχομάχια
ἰσῶν. βελοςάστιά τε, καὶ ἀρκητήρας ὀππτεχ-
νῶμεθα.

Τ Ε Λ Ε Ι Ω Ν Ν Ε Ι Ν.

τελειώνειν. Perficere. Absolvere.
Glossæ Græcobarbaræ. ἄληκτον. ἀκα-
τάπαυσον. ὅπως δὲ καταπαύει, ἤ γὰρ δὴ
τελειώνει.

Τ Ε Μ Π Λ Ο Ν.

τέμπλον. *Templum*. Malaxus in Hi-
stor. Patriarch. ὅλον τὸ τέμπλον μετὰ
ἁγία.

ἄγια θύρη, τὸ παλαιὸν ἐκαίνο, τὸ ζεσθωμένον, τὸ ἐνθαλε, καὶ ἑκατέρωθεν νεὸν. Et mox. καὶ κάτωθεν τῆ τέμπελῃ ἡ εἰκόνα αὐτῆ κυρίως ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, μεγάλη καὶ λαμπροτάτη. Anonymus De bello sacro.

μητροπολίτας, ἀρχιερεῖς, τὸ τέμπελο, τὸ σωτήριον.

TENANTION.

Τενάντιον. Torques. Occurrit apud Nicetam in Alexio Angelo. lib. i.

TENDA. TENTONNEIN.

Τένδα. sive, τέντα. Tenta. Tentorium. Suidas. παπυλαίων, σκηνῆς. ἥτοι τέντας. Iterum alibi. τένδα παρ' ἡμῶν, οἰκία ἐκ λίνου. Glossæ Basilic. τένδα, τὸ ζφαιρικὸν διατεταμένον ὕφασμα. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν τέντα τῆ σελτάνῃ. Occurrit passim apud Codinum, Leonem, Nicetam, alios. Corrige per occasionem Florentinū Monachum De Expugnat. Accon.

Bacchanalis Africus mare perturbabat,

Euulsa tentoria cuncta laniabat.

Si confratres meitunc ibidem fuissent,

Et tenere dentibus me tendam vidissent,

Horum quidam, reputo, super me risissent.

Hodie editur, me tandem v. Hinc τέντοννεν. Tentoria ponere. Anonymus De nuptijs Thesci.

ἐτ' ὅρισε καὶ τέλοσαν ταῖς τένταις ὁ θεός.

Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

δὲν εἶναι αὐτοὶ ὅπως τὸ συχνὰ εἰς τὰς κάμπους ἐτείνοντο.

ΤΕΡΓΙΑΖΕΙΝ.

τεργιάζεν. Consonare. Convenire. Concordare. Glossæ Græcobarbaræ. ναὶ συμφωνήσαν, ναὶ τεργιάσαν, ναὶ ὁμοφωνήσαν. Iterum alibi. συμφωνον. τεργιασέν. Et compositum, ἀτεργιασόν. Ibidem. ἄπρεπα, ἀτεργιασα. ἀνάσματος.

ΤΕΡΜΙΝΟΝ. ΤΕΡΜΕΝΟ.

τέρμινον. &, τέρμιο. Terminus. Glossæ Basilicorum. περθεσμία, ἡ ῥητὴ καὶ τεταγμένη ἡμέρα εἰς τὸ δέ τι, ἥ γινε συμπεφνημένη; ἡ παρ' ἰταλοῖς λέγεται τέρμινον. Anonymus De nuptijs Thesci.

μέσα εἰς τὴν κόντεβε τὸ τέρμιο καὶ ἡμέρα.

ὅπως τὸς ἔδωκε θεοῦς. —

ΤΕΡΝΕΜΕΝΤΑ.

Τερνεμέντα. Torneamenta. Hastiludia. Occurrit apud Cantacuzenum lib. i. cap. XLII.

ΤΕΡΠΩΝ.

τέρπων. Arrianus in Periplo maris rubri. ὠθαγίνονται σὺν γυναῖξιν καὶ τέκνοις, βασιζόντες φορτία μεγάλα τέρποναι, ὠμαμπελίνων ὠθαπλήσια. Et postea. καὶ ἀρπάζουσιν ὅτι τινὰς ἡμέρας, ὑποσώσαντες ἐαυτοῖς τὰς τέρποναις, ἐκπαίρουν εἰς τὰ ἴδια εἰς τὰς ἐσωτέρους τόπας.

ΤΕΡΤΕΡΙΑΖΕΙΝ.

τερτεριάζεν. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXII. ἱέραξ ὅταν ἄρξῃ τερτεριάζεσθαι, ἔως αὐτὸν περιπορήσῃ.

ΤΕΡΤΙΑ.

τερτία. Tertia. Hesychius. τερτία, ἡ τρίτη.

τέτη. Ita correxi: nam malè hodiè editur, τήτα.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΡΙΟΙ.

Τεσσαρακοντάριοι. Milites, quorum stipendium erat aureorum quadraginta. Cedrenus. μὲν δὲ τῶν ἀνδρῶν πολεμικῶς, καὶ φρονήσεως καὶ ἀγχινοίας οὐκ ἀπύρῳ, τ' ἐπώνυμον ὀρύφας, στρατὸν ἵνα περὶ αὐτῶν ἀνδρῶν βασιλικῇ, ποσσαρον τῶν καλούμενων, ἐκ τῆς ἀφανισμῶν αὐτῶν ἀπὸ ποσσαρόντων χροσίου.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΑ.

Τεσσαρακοστὴ. Quadragesima. Dies quadragesimi à morte sanctorum, qui celebrari solebant. Palladius Hist. Lauf. in Eulogio. καὶ αὐτῇ δὲ μὲν μακαρίαις ὁλογίαις καὶ ποσσαροσὴ ὁππλησίων, πρὸς τὴν λεωδωμένην τὸ σῶμα καὶ τῆς τῶν ἀδελφότητος. Typicum Sabæ, cap. XXX. ὅτι δὲ ποσσαροσὴ αὐτῶν γίνεται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν πληρωθῇ. Vide loca Damasceni, quæ citamus infra in τριπινιά).

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΙΤΑΙ.

Τεσσαρεσκαίδεκατῇ. Ita dicti Sabbatiani, quod non die Dominicâ, ut reliqui Christiani, sed quartâ decimâ lunâ, Pascha cum Iudæis celebrarent. Harmenopulus De Sectis. οἱ περὶ τὴν σαββάτιον ἐπὶ ποσσαρεσκαίδεκατῇ καλῶνται, ὅτι μὴ καὶ τὴν κυριακῇ, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν ποσσαρεσκαίδεκάτῃ τῇ σελῶν καὶ πύχα καὶ ἰσθαίων πλῆσι.

ΤΕΣΣΕΡΑΡΙΟΣ.

Τεσσαράριος. Tesserarius. Plutarchus. ἐν δὲ τῇ περὶ ἀντιγύου, καὶ βάρη. ὁ μὲν ἐπὶ τῇ, ὁ δὲ ποσσαράριος. ἔτι δὲ

καλῶνται οἱ τῶν ἀγαθῶν καὶ διοικήρων ὑπερησία πλεονεξίας.

ΤΕΣΤΑ.

Τέστα. Euchologium. ὃν δὲ ψαλμῶν λεγομένων καμίζει ὁ σάββοφύλαξ μέσας πρὸς διακρίματα καὶ κινήσεις λεγόμενα, καὶ τῶν ὁ λέγει λεκάνη.

ΤΕΣΤΑΜΕΛΙ.

Τεστέμιλι. Pannum mantile. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΤΕΤΑΡΑΓΜΙΑ.

Τετταργμία. Ioannes Curopalates in Basilio & Constantino. καὶ τῆς ἀφανισμῶν λῶσις ἀπὸ τῆς τετταργμίας.

ΤΕΤΑΡΤΗΡΟΝ.

Τετταρτηρόν. Numismatis genus à Nicephoro Phoca excogitatum. Cedrenus. ἡ ἀπὸ τῆς καὶ τὸ νόμισμα, τὸ λεγόμενον τετταρτηρόν ὁππνοήσας.

ΤΕΤΙΟΣ.

Τέτιος. Talis. Anonymus De nuptijs Thesci.

ὡς πῶν τρέπον ὁ θεὸς μελῶς πολλοὺς ἐσέτη.

ΤΕΤΡΑΒΗΛΑ.

Τετράβηλα. Tetravela. Anastasius in Leone III. Tetrabela rubea alethina quatuor habentia cruce cum gammadijs, & in circuitu periclysin De Tyrio. Erant autem vela quadruplicia, quod ipsa vox loquitur, quorum usus in sacris. Occurrit sæpe apud eundem Anastasium.

ΤΕΤΡΑΓΓΟΤΡΟΝ.

Τετράγγυρον. Cucumis. Suidas. σικύα, καὶ τετράγγυρα. Simeon Sethi De Fa-

Aaaa

cult.

cult. Cib. ἀγούρεα, πᾶ λεγόμενα σίκυα. καὶ κρινῶ δὲ περάγουμεα. Moschopulus. σίκυα, οἱ νῦν ἰδίως πίπτες, καὶ πᾶ κρινῶς περάγουμεα. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ περάγουμεα, μείζων ἢ κρέασις, καὶ πσοπίεα. Et est nomen quoque proprium loci. Constantinus De Administ. Imp. περάγουμεν δὲ καλεῖται, διότι ἔστιν αὐτὸ μικρὸν δικλὴν ἀγούρεον.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΗΣ.

Τετραγωνάκης. Quadrangulus. Vide, κοματήρης.

ΤΕΤΡΑΔΑ.

Τετράδα. Pro, πῖρας. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. xix. μὲν πλὴν ἐκείνου, εἰ ἐπὶ πῖράδα, ἢ τετρασκόλη, αἱ μεγάλαί τε εἰς μέγανόαι, καὶ δόλουσις ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ δόλουσιον, καὶ εἰς τὸ μισσηνικλὸν, εἰ ἐπὶ τετράδα, ἢ τετρασκόλη. Et ita pluries illic occurrit. Anastasius Casarensis episcopus De Artziburio. αἰς ἡ δὲ ἡμέρας ἵνα φυλάξωμεν ὡς καὶ πέντων, ἥως πῖράδα, καὶ τετρασκόλη.

ΤΕΤΡΑΔΕΣ.

Τετράδες. Quartæ feriæ septimanarum, sive dies Mercurij. Balsamon in Resp. καὶ δὲ πλὴν ἐβδομάδα τῆς ἀκακισμοῦ (ita emendandum supra monui) ἀκινδιώως κρεωφαγήσμεν καὶ πλὴν αὐτῆς περάδα καὶ τετρασκόλη. Iterum paullo post. καὶ πᾶς περάδας καὶ τετρασκόδας ξηροφαγεῶν. Nicetas in Man. Comneno, lib. iv. ὡς καὶ πᾶς νηστὶς τῶν ἡμέρων, περάδα φημι καὶ τετρασκόλη, κρεωβόρον αὐτῇ τετρασκηδὲς τράπλαν. Vel etiam πᾶν τῷ dicebantur: & ἡ μεγάλη πᾶν τῷ, quæ antepaschalis. Apud Codinum.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ.

Τετράδια. Excubie, quæ constabant ex militibus quatuor. Nicetas in Man. Comneno, lib. i. ἀλύσει διττοῖς κακχήμεν, καὶ πσορσι πῖρας τοῖς σπασιων φρεμέμεν. D. Lucas Act. cap. xii. ὃν καὶ πᾶδας ἔγερ ἐς φυλακὴν τετραδὲς πσορσι τετραδίοις σπασιων φυλάσκειν αὐτὸν. Nicephorus ἐπὶ τετραδ. πολ. cap. ix. ἀπετέλλεν δὲ, καὶ πσορα ἐπὶ τετράδια ἱεροῦ, ἐφίππυς καὶ αὐτοῦ, ἐγὼ κακχέτην ὃ φροσάπυ ἀπ' ἀλλήλων ἀκακχωρσμένα. Vide Gloss. Rig.

ΤΕΤΡΑΔΙΤΑΙ.

Τετραδίται. Ita dicti Sabbatiani, quod in festo Paschatis jejunarent, ceu quartâ feriâ. Vide Harmenopulum De Sectis.

ΤΕΤΡΑΕΤΑΓΓΕΛΟΝ.

Τετραεταγγέλιον. sive, τετραεταγγέλιον. Liber quatuor Evangeliorum. Menologium. καὶ τὰς ἀναγνώσεις ὃς τετραεταγγέλιον, καθὼς ἔχομεν ὅς τῇ πρώτῃ ἐβδομάδι τῆς ἱεσσαρακοστῆς. Typicum Sabat. cap. xxxviii. ἀναγνώσκει ἡ καὶ πῖρα ευαγγελίον τῇ δευτέρᾳ, τῇ τρίτῃ, ὃ τῇ τετάρτῃ. καὶ πῖρα. Et mox. εὐτρεπιδέει ὃ ἀναλογία καὶ βλαπὲς, καὶ τετρίν ὃ ἐπὶ αὐτῷ ὃ τετραεταγγέλιον, καὶ πέντων ἱεσαμένων ἀσκηπῶν, γίνετ' ἀνάγνωσις. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. xxxviii. τελεθεισῆς ἡ πᾶν τῆς ψάλλον ἡ ὡρα, καὶ τῆς ψυχολογίας αὐτῶν, καὶ τῶν ἀναγνώσεων ὃ πῖρα ευαγγελίον.

ΤΕΤΡΑΚΕΡΑΤΟΝ.

Τετρακέρατον. Nummus pendens si-liquas quatuor. Zonaras Annal. iii. πῶς ἐν κωνσταντινουπόλει ὀπισθίμους ταυ-κλήρους

κλήρους συναγαγών, δίδωκεν ὅτι τέκω
τετρακέραιον τὸ ἰόνισμα.

T E T P A Π O Δ I O N.

Τετραπόδιον. Mensa quadrupes.
Philotheus De Institut. Diacon. καὶ
τὰ μὲν μαυράλια πῆν) παρ' ἐκάτερα τῷ
πρωτευρεπιθύντες τέτραπιδις, ἐν ᾧ κείμεν
μὲν σίτον καὶ πίνε ἄρτων δισκῶ, ὡς ἔχο-
μεν ἔθῶ. προσφέρειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Euchologium. ἱερεὺς ἑμπεσθὲν τῶν μι-
γάλων πυλῶν τετραπόδιον μὲν ἐνδυτῆς,
ἀνῶν) ἢ ἔ τέτραπιδις τὸ ἄγιον διατίλειον.
Typicum Sabæ. καὶ λαβὼν ὅτι χεῖρας πῶν
ἥμιον σωρὸν γυμνὸν μὲν βασιλικῶν κλά-
δων, ἱερεὺς ἑμπεσθὲν ἔ τέτραπιδις βλέ-
πων καὶ ἀναπλάς.

T E T P A P E I A.

Τετραρεῖα, sive, τετραρεῖα. Machinæ
bellicæ genus. Nicetas in Man. Com-
neno, lib. v. αἱ τε τῶν τετραρεῖα, καὶ τὰ
μαχαιρικὰ ξύλα, ἔσ' αὐτῶν ἰσχυρώτητος,
γνώμης ἄτερ τῷ στρατηγῶν) . In πε-
ρικτολαῖς Heronis. οἱ δὲ μηχανοποιοὶ
περὶ τῶν μηχανῶν κτῆν) ἔργα, οἷον τετρα-
ρεῖας μαχαιρικὰς, καὶ τῶν λεγομένων ἡλα-
κάδας. Sed aut ego valdè fallor, aut
apud Nicetam πετραρεῖα, apud Hero-
nem πετραρεῖας rescribendum. Estque
πετραρεῖα, nihil aliud quam *Petraria*.
Godefridus Monachus in Annal. Nec
esset aliquis inter eos, qui milites ad stipen-
dium & sariantos ad solidum destineret, vel
qui petrarias faceret protrahi, nec alia in-
strumenta bellica produci. Et occurrit
plurices apud alios.

T E T P A P X H Z.

τετράρχης. Vide, φύλαξ.

T E T P A C C A P O N.

Τετράσσαρον. Vide, ἀσάρεον.

T E T P A Φ T A A O N.

Τετράφυλλον. Genus pilei Imperia-
lis. Codinus De Imperatore loquens.
Φορεῖ δὲ ὅτι τῆς κεφαλῆς τὸ δισκὸν αὐτῷ
Φόρεμα, ἥως ἡ κελευρία, ἡ τετράφυλλον, ἡ
ἑτέρον ἢ ὅμοιον τύπος.

T E T P A Ω Δ I O N.

Τετραώδιον. Hymnus magno sab-
bato cani solitus : ita dictus quod qua-
tuor partibus constaret, quas ὠδαίς ap-
pellabant, ut alibi docui. Hunc antea à
Patriarchâ Thomâ incœptum imple-
vit Marcus Monachus. Cedrenus. ὁ
σφώτρως μοναχὸς μάρκος, οἰκονόμος ὢν
τῆς παύτης μονῆς, ὁ τὸ τετραώδιον πρὸ
μυῆλου αὐτῷ ἀναπληρώσας ἔ κυ-
ροῦ θωμά, πολλὰ καπδεῖν) ἔ βασιλέως.
Ita corrigo; nam perperam hodiè edi-
tur, κυρὸ θωμά : ut etiam apud Ioan-
nem Curopalaten, qui ex mendoso
Cedreni codice verbo tenuis exscripsit.
Certè illud θωμά, rectum esse non
potest; nam Cosmæ quidem nomine
Patriarchæ duo fuere, sed vterq; post
hæc tempora : prior Hierosolymita-
nus, sub Michaële Ducâ, Nicephoro
Botoniate, & Alexio Comneno;
posterior Atticus, sub Manuele Com-
neno. Et proclivis error ac lapsus est
ex nomine θωμά in θωμά. Sed &
Thomæ duo fuere; alter sub Phocâ
Mauricij successore; alter sub Cōstan-
te Heraclij nepote. Vtriadsignabimus?
Hunc Cedreni locum non benè intel-
lexerunt viri eruditi.

T E T T E N T E P H Z.

Τεττεντήρης. Quæstor Imperatoris
Turcici. Chronicon Constantinop. καὶ
τῶν ἡγεμόν) ὁ τεττεντήρης λαβὼν φλω-
Aaaa ij. εἰς

εἰς χίλια, ὅπ' ὤρεθ' ἡσαν γεγραμμένα χιλιάδες δι' ὅς διονυσίαι. Et mox. ἔτι γινώμην τῷ τάλαντῳ, τῷ λοχαρεῖ τῆς βασιλείας ἐκάθητο. Διὰ τὸ δύναι τὸ πλῆθος. Malaxus in Hist. Patriarch. μόνον μὲ τὸν λόγον τῷ τάλαντῳ, Διὰ τὸ πλῆθος τὸ χαράττιον.

Τ Ζ Α Γ Α Ν Ο Σ.

Τζαγανός. Cancer. Hispanicum, Zangano. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. καρκίνοι, ἰδιωτικῶς τζαγανοὶ.

Τ Ζ Α Γ Γ Α Ι. Τ Ζ Α Γ Γ Ι Α.

Τζάγγαι, & τζαγγία. Tzanga. Glossæ Basilic. τζάγγαι, τὸ ὑποδήμα. Isidorus. Zanga, pellis. Erant calcei propriè Imperatoris. Codinus. ἐπὶ δὲ καὶ ἕτερον γένος ὑποδημάτων, ἃ καλεῖται τζαγγία. ἔχουσιν ἐκ παλαιῶν καὶ τὰς κνήμας, καὶ ὅτι τῶν παρῶν, αὐτὰς διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἀλινὰ καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς περὶ πύλας, καὶ τὰς περὶ κύψας. Codex Theodosij lib. XIV. Tit. X. *Vsum tzangarum atque braccarum intra urbem venerabilem nemini liceat usurpare.* Et postea. *Intra urbem Romanam nemo vel tagis vel tzancis utatur.* Synodus Aurelianensis Can. XXI. *Monacho orarium in monasterio, vel Zancas habere non liceat.* Ornabantur verò aquilis & margaritis. Clarè Codinus in verbis citatis; & Phranzes Chron. lib. III. cap. XVIII. *Corpus exanime invenerunt, id est ex Imperatorij calceis agnoverunt, in quibus, ut Imperatoribus consuetum erat, aquila aurea depicta viscebantur.* Fasti Siculi. πᾶσι τζαγγία, αὐτὰς δὲ διὰ τῆς χάρας αὐτὰς ἐξ ὁποῦ περικῶ ὀχήματα, ἔχοντες μαργαρίτας. Et margaritas quidem primus addidit Diocletianus. Paulus

Diaconus Hist. Miscellæ, lib. X. in eius Vitâ. *Ornamentum gemmarum vestibus calceisq. indidit.* Color illis rufus, vel purpureus. De rufo intelleximus ex Fastis Siculis, & est videre apud Gregoram lib. III. vbi De Alexio. ὅς ἐπὶ δὴ γούνης ἄρρεντος αὐτὸς οὐκ ἠμμοίρει, ταῦτ' ἔνδον ἐκ τοῦ ποδὸς κρηπίσι περὶ σιτάχας. ἢ εἴη αὐτῇ τε καὶ ὁ ποῦτε συζυγισμένος τῆς βασιλείας διὰ δόχον. Basilus Imp. Parænetic. ad Leonem F. cap. LXIII. πορφύρεα δὲ σε κοσμήσει, καὶ ἡ σωφροσύνη ταύτῃ συνεπαληθῆσιν. καὶ τῶν ποδῶν σε τὸ ἐνδον πηγήσει ὑποδήματα, καὶ αὐτοῖς πῶς φλόγα ἔσ' ὅφρα καὶ περὶ τῆς. De purpureo Procopius nos docet, De Aedific. Justin. lib. III. ὑποδήματα μέχρι εἰς γόνυ φοινικῶν χρώματι, ὃ δὲ βασιλεὺς μόνον ῥωμαίων τε ἔσ' ὅφρα ὑποδείδω γένος. Zonaras Annal. III. εἰδὼς αὐτὸς τὰ φοινικῶν πέδιλα, ἔσ' ὅφρα πηγήσει ὑποδήματα, καὶ βασιλεὺς ἀνέπει. Nicetas in Ioanne Comneno, lib. III. τὰς πόδας εἰς ἐπιμασσίας περικεῖται φοινικῶν ἀμφιέννυσσι πέδιλον. Et observa in verbis Procopij ad genua vsque pertigisse. Habebant quoque jus huiusmodi calceorum reges Bulgaria, Ioannes Curpalates in Tzimisce. τὰ ὀφθαλμοῦ τῆς βουλγαρικῆς βασιλείας ἐπὶ ὅφρα τῶν πηλῶν τὸν βορρῆα διὰ ποδὸς. τὰ δὲ λῶ, ἐφ' αὐτὰς ἐκ χρυσῶν, καὶ ἡ ἀρετὴ νειησμένη ἐκ βύσσου, ἐπέδιλα ἐνδον. Georgius Logotheta in Chronico. ἐπὶ δὲ ἔσ' ὅφρα βουλγαρικῶν κεχειρωμένων, περικεῖται τοῦ ὑποδύει, ἐπέδιλα ἐνδον. Usurpare quoque Patriarcha voluit sub Isaacio Comneno, sed Patriarchatu propterea ab ipso fuit deiectus. Ioannes Curpalates in eius Vitâ. ἐπιβάλλει δὲ (ὁ

περικεῖται

πατριάρχης) ἔκκοκαβαφῇ περιβαλεῖν πιδίλα, τῆς παλαιᾶς ἱερουσαλῆς φάσκων εἶναι τὸ πιῦτον ἔθνος, καὶ εἶναι τὰς καὶ τῇ νύκτι καθεῖσθαι τὴν δεξιὰν. ἱερουσαλῆς γὰρ καὶ βασιλείας τ' ἀναφορὰν εἶναι ἢ καὶ ὀλίγον εἶναι ἐλεῖν. ἐν δὲ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ πλέον πύχα ἔειπτον. πῦμα δὲ ὁ βασιλεὺς ἐνωρίζοντο ἵνα ὁδόν τε λαλόμενα, ἑσώσῃ μᾶλλον δρᾶσαι ἢ παθεῖν, &c. Dixi autem antea aquilas fuisse intertextas, & has Despotæ quoque habebant, sed in calceis sanguinei albique coloris. Codinus. τὰ δὲ ὑποδήματα ἔδεικτον χρύμαλ' ὁξέως ἔλαυνον, ἔχοντες αἰγίους μαργαριτίνους. Gesserunt quoque Sebastocratores, sed in calceis cæruleis. Idem Codinus. τὰ ὑποδήματα ἔδεικτον σεβαστοκρατόρων ἡγεμονία ἔχοντες αἰγίους συρμαίνοντας. Atque illic & hoc nota; sine margaritis fuisse, fimbriasque tantum habuisse. Dedit hoc illis Michael Palæologus, ut discimus ex Gregora lib. iv. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἅμα τῷ πεντηκῶν ἔδεικτον αἰγίωμα. ἐπὶ δὲ ἡπίσημοι πῦμα ἔδεικτον πεντηκῶν ἀναφορὰν, ὅτι ἐν τῆς κυανῆς πιδίλοις ἔδεικτον χρυσῶφαις αὐτὰς ἐνηρμόζοντο αἰγίους. Erant ergo tzangæ propriè Imperatoris, Despotarum, Sebastocratoris, & Caesaris. Coeperant olim alij quoque usurpare, sed noluerunt Imperatores cum populo formam hanc calceorum communem habere: itaq; venierunt Arcadius & Honorius Augusti Rescriptis duobus, vno ad Populum, altero ad Flavianum Præfectum Urbis. Vtriusque principium ex Codice Theodosiano, jam ante recitavimus. Sed neque in Constantinopolitana aut Bulgarica tantū aulâ distincti

calcei: quin etiam in Bohemica invenio. Ecce apud Cosmam Pragensem in Chron. Bohem. *Posthæc indutus veste principalis, & calceamento regali, acriter ascendit equum.*

ΤΖΑΓΓΑΡΙΚΗ.

Τζαγγάρικη. Apud Nicetam. τζαγγάρικη, καὶ ράπτικη, καὶ βαλμαδικη, Michael Patriarcha in Epist. *εὐρίσκετο* ἡ χρυσίου ἀνθρῶπιον, ὄνομα γιῶργιος, καὶ τὸ ἡπίκλιον ἄγιος, ἐκ πόλεως παλαιᾶς πύργου, ἐκ τῆς πελοποννήσου, ἔδεικτον τζαγγάρικῶν πύχων ἡπίσκων.

ΤΖΑΓΓΑΡΙΟΣ. ΤΖΑΓΓΑΡΙΣ.

Τζαγγάριος. Calcearius, qui tzangas pararet. Codinus. ὁ πῦμα (τὰ τζαγγάρια) ποιῶν, καὶ τζαγγάριος, ἡὼς σκυλεὺς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλὰ τζαγγάρους ὀνομάζεσθαι. Ita corrigo: malè hodiè editur, τζαγγάριος. Moschopolus. σκυτῆριον παρ' ἀπὸ τοῦ ὁ σκυλεὺς, ἡγοῦν ὁ ποιῶν τζαγγάριον. Hefychius. σκυλεὺς, παγγάριος, καλλιγάριος. Vbi παγγάριος pro ratione scribendi est τζαγγάριος, nam τζ pro σ scribebant & ζ. Ioannes Tzetzes Chiliad. xi.

πυρρομαχασκοπῆται τζον, τζαγγάριον, ζυλόσχελον.

Corona pretiosa. τζαγγάριος. Cerda. σκυλεὺς. Atque hinc τζαγγαριὸς. Michael Patriarcha in epist. καὶ τζαγγαρικῶν πύχων ἡπίσκων.

ΤΖΑΓΓΑΣ.

Τζαγγας. Calcearius Imperatoris, cum alij τζαγγάριοι dicerentur. Vidimus in verbis Codini citatis in τζαγγάριος. Occurrit & alibi apud eundem. ἔθνος δὲ ἐστὶ καὶ τὰς ἡγομένης ἐν τῆς

Α α α α iij μ ο ν α

μονασιεῶσι ἰοῦταί, καθ' ὧς ἐρήπη, τὸν ποδ
 βασιλῆως τζαγκας φέροντα τὸ δίδυλιον
 πάλω σπουτέρει. ὅτι τῶν ὤμων πλάγιον
 ἀπολαβήτων καὶ ἰνῶν τῆς αὐλῆς πρὸς α-
 πέρχεται. Et postea. ὁ δὲ λόγος περὶ τῆς
 πῶς ὁ τζαγκας φέρει τὸ δίδυλιον, καὶ ἄλλοι
 ἄλλοι, ἀγνοοῦν).

ΤΖΑΓΓΟΣ.

Τζαγγίς. Italicum, Zanco. Sinister.
 Occurrit in Scholijs ad Oppianum.

ΤΖΑΓΓΡΑ.

Τζαγγρα. Arcus. Vide, τζαγγρ.

ΤΖΑΓΓΡΑΤΩΡ. ΤΖΑΓ-

ΓΡΟΤΟΞΟΤΗΣ.

Τζαγγράτωρ. Sagittarius, à tzangris,
 five arcibus. In Syn. Florent. ἦν οἱ τζα-
 γράτορες ἐφόρον ἄλλης θίρας φορέματα
 καὶ σημασίας. Nicetas in Man. Com-
 neno, lib. II. φραζάμεναι τε, ὡς ἔχον,
 τὰ τόχη τοξότης καὶ τζαγκράτοροι. Eru-
 ditissimus VVolphius interpretatur,
 Funditores; Iunius, Spatharios: Neu-
 ter rectè. Erant, quod dixi, sagitta-
 rij. Discimus id ex Cantacuzeno;
 & ipse quoque Nicetas clarè docet,
 cum τζαγγροτζόας vocat in Alexio,
 lib. III. οἱ δὲ τῆς σιταλήκτῳ κρινὸν κρα-
 τυάμενοι, ἔτις τζαγγροτζόας πολλὰ
 καὶ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἀφ' ἐνὸς σιτωδήματός
 πινῶν τὸν σὺν ἑξίν. Phranzes Chron.
 lib. II. cap. XIV. Zangratoes, genus sa-
 gittariorum, alterius generis vestes et in-
 signia habebant. Mendum est apud Co-
 dinum. τὰ τζαγγροτζόας τζαγγατ-
 ρων ὁμοίως εἶς τζαγγατ. τὰ τζαγγροτζό-
 άρχη τζαγγατ, οἷα τὰ τζαγγροτζόας
 τῶν τζαγγατ. Iterum alibi. ὁ τζαγγ-
 ρατῶν τζαγγροτζόας φροντίζων αὐτῶ-
 τας, ἔτις πινῶν τζαγγατ. Rescribo
 ybique, τζαγγατ.

ΤΖΑΓΓΡΟΣ.

Τζαγγρ. Arcus. Cantacuzenus
 lib. I. cap. xxxvi. *Supra domum turrem
 ligneam addit, habentem tabulata quin-
 que, in quorum singulis octo starent, qui
 e Latinis arcubus, tzangros vocant, sa-
 gittis iaciendis propugnatores a muro fu-
 garent.* Nicetas in Man. Comneno.
 lib. IV. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ὀκτώ μὲν τζαγγ-
 ρων, καὶ ἐπὶ τῶν ὀκτώ, καὶ τὸ ἄλλο ἄπαν
 ὀκτώων ὡσεύμενοι τέτταρες ἐξέκρυσαν.
 Phranzes Chron. lib. II. cap. V II. *De summo autem castelli, sive arce,
 tzangri petebantur quidem infestè, sed
 non ladebantur tamen.* Apud Annam
 Comnenam lib. VII. τζαγγρα scribi-
 tur aliquoties. Inde μαγιστὸς τζαγγρα,
 apud Heronem in βελοποιήσε.

ΤΖΑΓΙΟΣ.

Τζαγι. Pro, ἄγι. Constanti-
 nus in Hist. Apollonij Tyrij.
 μ' αὐτὸς ἐκείνῳ τῷ φορῶν καὶ δὲν ἐ-
 θυμάτον,
 καὶ τῷ κακῷ τῷ ὄρεξιν ὅλους τζαγγίους
 δρῶτον.

ΤΖΑΚΚΙΖΕΙΝ.

Τζακκίζαν. Itali, Saccheggiare. &
 Galli, Saccager. Prædari. Populari.
 Rhuzanus in Paraphr. Vatican. ἔφαγε
 τὸ μικρὸν ποτικὸν τὸ μαζαζὸν τῆς καυδῆ-
 λας, καὶ ἐτζακκίτω ἡ καυδήλα. Chroni-
 con Constantinop. ὁ δὲ βασιλεὺς βα-
 σίλειος ἐτζακκίσει αὐτὸν. Alexius Rhar-
 turus Doctr. V III. διότι ὅταν ὁ αὐθρῶ-
 πος τζακκίσει τὸ βασιλικὸν κάκαλον ἔπο-
 δος αὐτῶν. καὶ ἔτις ἐστὶν ἡ κακκίσις
 τὸ πᾶσι τῷ. Hinc τζακκισμα. Glossæ
 Græcobarbaræ. κατὰ γὰρ, τζακκισμα,
 κλέμμα, κλεψία. Iterum. ἀγμῖς, πρὸς
 δρῶσις,

Ἰραύης, κατὰ τὸ ζακίσματα. Et scapè alibi in iisdem Glossis.

T Z A K O N E Σ.

Τζάκονες. Stationariorum militum septem erant genera. Barangi, Bardariotæ, Cortinarij, Murtati, Spatharij, Straniotæ, Tzacones. De singulis suo loco diximus, sed soli hactenus Tzacones nobis indicti: nunc itaque operis propositi ordo jubet vt dicamus. Erant autem hastati. Codinus. ἦτα ὁρίσθησαν οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκονες φέροντες καὶ ἔπι ἀπικατρία. Gestabantque cuculiones & clibania cærulea, quæ in tergo ac pectore habebant leones albos cōtra sese erectos. Idem Codinus. αἱ μὲντοι πρῶτον μὲν σκιαδίων, οἱ τζάκονες δὲ μὲν καπισίων, φορέντες ἐπὶ πᾶσι κλῖδα καὶ ἡράντα, λείοντας περὶ τὸ στήθος ἔχοντες ἱσαμένους λευκοὺς ὀρεῶντας αὐτοὺς καὶ πρὸς ὅσον. ὡσαύτως καὶ ὁπίθεν. Corrigendus obiter Luitprandus in Legat. Nec infirmiori auctoritate, eadem confirmati lectione, haud multo post Magistro Tzaconia occurrunt, quem dum in fugam verterent, eius corporis omnibus modis contriverunt, corruptè editur, Exaconia occurrunt. Simili modo apud Phranzen in Chronico alibi Exemplaco scribitur, quod rectius Tzamplaco lib. III. cap. XXI. Porro Magister Tzaconia à Luitprando dicitur, qui στρατὸς ἀρχηγὸς τῶν τζακόνων Constantinopolitanis. Custodiebant verò Imperatorem cum in castris esset. Iterum discè ex Codino. ὁ στρατὸς ἀρχηγὸς τῶν τζακόνων διαμελῶν τῶν εἰς πᾶσι καὶ εὐεχόμενων φυλάξων, οἷον τζάκονες ὀνομαζόμενοι. Sed, iniquistaliquis, Cortinariorum statio in castris

fuit. Scio, & distinguo. Cortinarij solam curtem & tentorium Imperatoris custodiebant, at Tzacones prodeuntem per castra deducebant, custodes corporis eius. Hæc differentia est, quam observa. Erant verò Lacones, corruptâ pronuntiatione, Gregoras clarè lib. IV. σωλῶ δὲ τέτι καὶ στρατὸς ἐν τοῖς ὁπλοῖς θαλάσσιον, λακωνες ἄρτι προσελθόντες ἐκ πελοποννήσου τῷ βασιλεῖ, ἔστησαν πρὸς φθάσαι γλῶσσα τζάκονες μελαινάσας. Neque audiendi viri docti, qui Hebræam esse vocem putant.

T Z A K O Σ.

Τζάκ. Vide, τζάκ.

T Z A K O M A N.

Τζάκωμαν. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἔπι πρῶτον φανερὸν ἀρχιμον, ἔτοι τζάκωμαν, κόμπλιω, καὶ πληρωμα ὁ ζητῶμενος ἔργου. Ita corrigo; nam malè est in MS^o. κόμπλιω. Vide, κόμπλη.

T Z A M A N Δ A Σ.

Τζαμανδᾶς. Pera, in quâ vestes includebant. Thomas Magister. Φάσκωλος, ὁ ἐκ δέρματος, ὁ λατόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρονται.

T Z A M Π I O N.

Τζαμπιον. Italicum, Zampa. Lexicon Cyrilli. Πιφουλίδες, τὰ τζαμπια.

T Z A M Π O T N I Z E I N. T Z A M.

Π O T N I Σ T H Σ.

Τζαμπανίζεν. Corona pretiosa. τζαμπανίζεν. Νηγαρι. ληρεῖν. Anonymus De Vulpe & Lupo.

πὶ τζαμπανίζις γάδαρι, καὶ ἡ γραβοκαλίζης.

Hinc τζαμπανιστής. Eadem Corona τζαμπανιστής. Νηγαρι. φλυαγός.

T Z A M.

ΤΖΑΜΠΡΑ. ΤΖΑΜΠΡΕΛΙΑΝΟΣ.

Τζάμπρα. Camera. Cubiculum. In Lexico Cyrilli. Θαλαμηπόλον, τζάμπρας δῆλον. Et mox iterum. Θαλαμῳ. οἶκος, οἰκήτων. (lego, ὁ κλισίων.) ἡ τζάμπρα. Corona pretiosa. τζάμπρα. Θαλαμῳ. Anonymus De bello sacro.

καὶ τὰ τ' δλώσι τζάμπρας τοῦ, τὰ κήτι π ἐκείσε.

Et alius De nuptijs Thesci.

ἐς τὸ παλάτιον ἔσθην τὰς ἑβανὸς ἐκείσε

ἐς τζάμπρας μίαν ὀλόχρυσον. ---

Hinc τζαμπρελιανός. Camerarius, Anglicum, Chamberlain. Auctor De bello sacro.

τὰ τὸν δλεχθὰ ἐς τ' κάστρο τὸ μὲ ἵνα τζαμπρελιανόν.

ΤΖΑΝΝΟΣ.

Τζαννός. Stultus. Italicum, Ζανο. Eustathius ad Odyss. ε' ἂ τ' εὐήθη ἀπαλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν μωρὸν, ὃν ἴσως ἡ κεινὴ γλῶσσα τζαννὸν λαλεῖ.

ΤΖΑΞΙΡ.

Τζαξίρι. Ocreæ. Exstat in Turcogracia Crusii.

ΤΖΑΟΥΣΙΟΣ.

Τζάουσι. Stipator. Satelles. Apomafar in Mysterijs. ζητητὸν ὡς σωματοφυλάκων ἢ τζαούσιων, π βελητὸν. Constantinus Porphyrogenneta in Novell. ζυγῶντι ζωῇ τῇ θυγατρὶ τζα-ετζα σουλιανῶ. Augerius Busbequius in epist. Budam venienti pauci Turca ex eo genere, quos Chiausos vocant, obviam fuerunt hi vicem accensorum apparitorumq; implent, & mandata pleraq; omnia seu principis Turcarum seu Bassarum ferunt.

estq; in primis honorificum apud eam gentem officium. Qui praefecti huic ordini, μεγάλοι dicebantur, & comitatum Imperatoris in ordinē cogebant magno primicerio subjecti. Codinus. οἱ μεγάλοι τζάουσι εὐρίσκοντι εὐτακτῆς τῷ τ βασιλεὺς σωτῆζιν, ὑπὸ τὸν μέγαν πριμμικῆριον ὄντες. Malaxus in Hist. Patriarch. ἡ ἑδρα τῆς ὥρας μὲ τῶν κληρικῶν, ἡ μὲ τ' μεγάλη τζαύτλη τ βασιλεὺς. Nimirum Barbaro & Orientali nomine ita appellari postea coepit, qui primitus κόμης τῆς πριμῆς, de quo nos supra in πριμῇ.

ΤΖΑΠΑΡΙΚΟΣ.

Τζαπαρικός. Vide, τζαπίον.

ΤΖΑΠΙΟΝ. ΤΖΑΠΠΑ.

Τζαπίον, & τζάππα. Ligo. Ex Italico, Zappa. Theocriti Scholiastes Idyll.

IV. σκαπάνη ἐστὶ δίκειλα, σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. Moschopulus ad Hesiodi ἔργ. β'. κεφαλῶν μακίλλω, τὸ παρὰ πῆς κοινῶς τζαπίον. Glossæ Græco-barbaræ. δίκειλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἀργαλοῖον τὰς γεωργίας. τζάππα. Hero in Parechol. δλεῖ δπιδέριδα τ' ἐρατηγὸν τζαπία, ἢ πινάριον, δι' ἐργασίας σῦδας. Glossæ Isidori corrigendæ sunt. Sappa, quasi sarcula. Malè editur, repetitis literis, Sapparra. Hinc τζαπαρικός. Fossilis. Apud Rhazen De Peste, cap. XL. ἐστὶ τίνω νίτρον γεωργικόν, ἀλλὰ τζαπαρικόν, ἀδάρκη, καρκύν κικαυμῆ.

ΤΖΑΡΧΟΛ.

Τζαρχοί. Arcubalistæ. In παρικο-λαῖς Heronis. δλεῖ μελετῶν πάντα τὰς δλεῖ κλίζαν (lego ἀποτίζαν) μὲ τῶν τζο-βολιστῶν, ἢ τ' τζαρχῶν. Nisi tamē quis censcat

censeat corrigendum, τζαγγρῶν. In quam sententiam est ut inclinem.

T Z A T Z I O I.

Τζάτζιοι. Achmes in Introduct. in Astrolog. ἡ δὲ ἐστὶν ὁ ἥλιος, δηλοῖ δυνάμιν βασιλείων, καὶ μεγαλύνει τὴν ὑψηλῶν, ἀπώλειαν τῶν κακῶν καὶ φθοραποιῶν, πλεῖστος τζατζίωι, καὶ μυρεψῶν.

T Z E K H O N.

Τζεκήον. Pro, ζυγίον. Stamati in Epist. τίλιν τιλ ἀφινῆσαι σε ἀπὸ τίλ ὄραν εὐδύλλαι τζεκήαι πίνει μὲν τὸν παρὸν καραδοκύρη. Vbi hoc observandum ligna cremia, quæ veteres appellabant, Constantinopoli posterioribus temporibus ad libram vendi solita.

T Z E K O T P I O N.

Τζεκέριον. Vide, τζικέριον.

T Z E A T M O L.

Τζέλυμοι. Solymi. Hierosolymi. Eustathius ad Iliad. β'. δηλον ὅτι μέρει ἐν τῷ μέρος λυκίας (πυρηνίδων) καὶ οἱ σόλυμοι, ἐρμυδὸν μὲν χωρίον ἔχοντες, βαρβαρικώτερον ὅτι τζέλυμοι ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων καλούμενοι. Eadem iterat ad Iliad. ζ'.

T Z E N I A Z O. T Z E N I A S T H S.

Τζενιάζω. Illudo. Decipio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὸ ἰω. γελῶ. τζενιάζω. Hinc, τζενιαστής. Planus. Impositor. Eadem Glossæ. ἀπὸ πτω. γελαστής. πλεῖστος. τζενιαστής.

T Z E N T O Γ A A H.

Τζεντογάλη. Centrum galline. Vulgò, salvia silvestris. Occurrit apud Myresum lib. De Vnguentis, cap. LXII.

T Z E P O T N H.

Τζεπένη. Italicum, Giurone. Corona pretiosa. τζεπένη, δηλωθεῖς.

T Z E P H.

Τζέρη. Gallicum, Charge. Invasio. Apomafar in Mysterijs. δηλώσας τῶν ἐνοικέλιων εἰς πᾶς τζέρηαι ἐ χαρκάδας τῶν παρῶν καὶ τέκων.

T Z E P M A.

Τζέρμα. Vitij vel morbi genus in avibus. In Orneosophio caput est, quod inscribitur, πρὶ τζέρμα.

T Z E S T O S.

Τζέσος. Cestus. Pro, κρίσος. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγυλῖς, λυγός. φυτὸν ἱμασιῶδες. ἴσως τὸ πλόκιν, ὅτι πλέκων μὲν τοὺς κρίσους, ἡγοῦν τζέσους.

T Z E T A I Z E I N.

Τζέτίζεν. Balbutire. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. ὡς καὶ κόμην διδρπίζεν καὶ πῶς ἐκείνους ἐπὶ τζέτίζεσαν, καὶ τὸν τῆς γλώττης ὅτι παιδὸς καὶ βασιλέως σχηματίζεσθαι τζέτίζεσθαι.

T Z E F E T O N.

Τζεφέτην. Vel, ζεφέτην. Zibethum. Aromatis genus. Nicetas in Isaacio, lib. I. Φεαγνικά ρῆχα φορέωντες, ἐ τζεφέτη. Legitur & ζαπίνα apud eundem in eodem Isaacio, lib. III. ἐ ἡλείφετο μυρσμάτα ρόδοις, αμμάτων παλῶνα, μόχους, ζαπίνα, αμπαρ, καὶ ἐξωπλίζετο, καὶ ἐκαλλωπίζετο παλῶνται. Itidem in Aetuario. Trötulas De Pass. Mul. cap. IV. Super omnia melior est imunctio facta cum Zibeto.

T Z E X O I.

Τζέχοι. Bohemi. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. καὶ δὲ καὶ πρὸς τὰς τζέχους τὰς βοεμίας καλεσμένους δηλὸν συχνὸν ἵνα χρόνον πᾶν πόλεμον ἀφ' ἐξουσίας μεγάλα κακὰ ἐπὶ αὐτὴν ἀλλήλους.

B b b b

T Z H Γ A.

ΤΖΗΓΑΡΙΖΕΙΝ.

Τζηγαρίζειν. Sagam esse. Incantare.
Vnde ἐκτζηγαρίζειν. Anonymus De
Amor. Callimachi & Chrysothoes.

ἀνάστημα καὶ τὴν καιρὸν, ἀνάστημα τῷ
ῶραν,

ὅταν αὐτῷ τῷ δέσποιναι εἰς τὴν τὸ πη-
λάκην

ἀπήρασιν ἐφίρασιν τὰ μαγικά τῆς

χαίρας,

αὐτῷ ἐκτζηγαρίζουσιν, ἡμεῖς ἀνανακ-
τῶμεν.

Item alter De Amor. Lybistri & Rho-
damnes.

τὸ πόσα μ' ἐτζηγαρίζουσιν οὐκ ἔλαθέ σ'
ὁ πόθος.

ΤΖΗΚΑΛΗ.

Τζηκάλη. five, τζηκάλιν. Olla. In
Canonio Mathematico Adefpoto.
τὸ τζηκάλιν, ἢ τὸ χάλκωμα, ὅταν ἐξάψῃ.
Corona pretiosa. τζηκάλη. Olla. χύτρα.
Exstat in Turcogræciâ Crusij. Apud
Demetrium Zenum in Batrachomyo-
machiâ scribitur τζηκάλιον.

ἐδ' ἄλλα οἷα φαίνεται περὶ εἶχεν μὲ
τζηκάλια.

Hinc vox composita, τζηκαλολάριον,
apud Nicetam in Man. Comneno, lib.

IV. ἐτυχε γὰρ ποτὲ ἀπὸ μελειώρος τῶν βασι-
λείων βλέπων εἰς θάλασσαν, κατήγετο δὲ
ἀλίας τζηκαλολάρινα ἔχουσα τὰ αἰώματα.

ΤΖΗΛΗΠΟΥΡΔΕΙΝ.

Τζηληπουρδεῖν. Anonymus De Mu-
lo, Lupo, & Vulpe,

οἱ σκύλοι σὺν γοκήσασιν, τζηληπουρδῶ ἔ-
φώγω,

καὶ δὲν τοῦς ζεῖω πίπτες μὰ τρέχοντες
χορεύω.

Et mox.

καὶ εἰς τὰ ψηληπουρδίσματα, καὶ εἰς τὰ
πιδεξιουσῶν.

ΤΖΗΝΤΖΙΚΑΣ.

Τζήντζικας. Corona pretiosa. τζήν-
τζικας. Cicada. τίττις.

ΤΖΗΝΤΟΤΑΡ.

Τζήντοταρ. Vulgatum, Zedoaria. De-
metrius Pepagomenus De Podagrâ,
cap. xxxiii. ἀραρικῶ, ζῆς, τζήντοταρ, αὐτὰ
χαύματα ἔχ.

ΤΖΙΑ.

Τζία. Tibia. Demetrius Zenus in
Batrachomyomachiâ.

κυκλία κυλῶν ἐγίνασι. ἔσπινκζαν τὰ
τζία τὰς.

ΤΖΙΒΙΚΙΟΝ.

Τζιβικιον. Ricinus. Didymus, vt ma-
lè vulgo inscribitur, ad Odyss. xvii.
πνὲς δὲ λέγασιν ἄλλα ζωα ἐγγίνεσθαι, ἀ-
λέγε' κυνοραϊσιν. εἰς οἱ γὰρ τὰς κυκλίας
πίνοντες τὸ αἶμα αὐτῶν. ἐπὶ δὲ πᾶσι τὰ
καλόμενα τζιβικία.

ΤΖΙΒΟΥΔΑ.

Τζιβῶδα. In Chronico Cōstantinop.
ἐκ τῶν κατέργων ἐβέλησαν τῷ τζιβῶδαν.
Crusius interpretatur, celocem.

ΤΖΙΚΗΤΖΙΠΗ.

Τζικητζίπη. Vox ignota. Exstat apud
Myrepsum lib. De Morb. Muliebr.
cap. xxiij.

ΤΖΙΚΝΑ.

Τζικνα. Cinn. Glossæ Græcobarbaræ.
τζικνα. κύνις. πύφρα. κύνις.

ΤΖΙΚΝΕΑ.

Τζικνέα. five, τζυκνέα. Cygnus. Orneo-
sophion. τὰς γηπαύρας, τὴν τζικνέα, τῷ
αἰθυσίᾳ,

αἰθυσια, ἢ τὰ παιῦτα, ὁφείλεις ἵνα προσέχης αὐτὰ. Iterum alibi, τζικινέα σάρκα, ἢ πηλαργῦ, ἢ γηκώρη, ἢ αἰθυσία, μὴ πολὺ τερσβάλλης ἀρνίω.

Τ Ζ Ι Κ Ο Δ Ο Σ.

Τζικελ. Siculus. Bessarion in epist. γὰ ἀφῆντι γὰ ὑπάγει εἰς ἄλλω χώρῃ τὴν λέγουσι τζικελον, ὅπῃ εἶναι καλὸς ἀνὴρ. Et mox. τὸ τζικελον εἶναι ἐτορία γυ.

Τ Ζ Ι Κ Ο Τ Ρ Ι Ο Ν.

Τζικέριον. Item τζηκέριον, & τζηκέρη. Securi. Corona pretiosa. τζικέρη. Securi. πικεως. Leo Constitut. v. ρικπάρια, τζηκέρια, καὶ ἔπειτα τζηκέρια ἀμφισομα. Constitut. vi. ἡ τζικούρια ἢ βαρδέκια ἔχοντες. Anonymus De nuptijs. Thesci.

λοιπὸν αὐτὸς μὲ σωτροφία τῷ ἔργῳ
τῷ περιμένῃ.

βαρία τζικέρια θπίασι, ἢ με θυμὸν
μεγάλον.

Apud Nicetā τζηκέρια quoq; scribitur in Alexio, lib. ii. δίδωκε ἢ τζηκούρια ἀνὰ χῆρας ὥστε κέπην τὰ ξύλα, ἢ ἐπὶ αἰσ, ἢ ἡμερίαν.

Τ Ζ Ι Μ Β Λ Α. Τ Ζ Ι Μ Β Λ Ο Σ.

Τζιμβλα, τζιμπλα. Glaucoma. Cyrillus in Lexico. λήμη. τζιμπλα. Suidas in Etymologico. λήμη, ἢ τζιμβλα. Et τζιμβλα. Suidas ibidem. λημαλός, τζιμβλα. Item. πιλός, ὁ μαδαρὸς τῆς βλεφάρου, ὁ τζιμβλα. In Lexico Stephani. πιλός, τζιμβλα. Scribitur quoque per υ.

Τ Ζ Ι Μ Ο Τ Ρ Ι Ο Ν.

Τζιμέριον. Nonus De Curat. Morb. cap. xliii. ἀνασάσεις πάντας, πρῶτον τζιμερία ἡμα θπίασι.

Τ Ζ Ι Ν Α.

Τζίνα. Fraus. Glossæ Græcobarbaræ. δέλεαρ. δόλ. ἀπάτη. τζίνα.

Τ Ζ Ι Ν Τ Ζ Ε Τ Ρ Ο.

Τζιντζέρο. Zingiber. Italicū, Zenzero. Corona pretiosa. τζιντζέρο. zingiber.

Τ Ζ Ι Π Α Τ Α.

Τζιπάτα. In Parecbolis Heronis. θπὶ τῆς κατασκάδου ἢ τζιπάτα ἐκτὸς τῶν πεφρῶν.

Τ Ζ Ι Π Π Α.

Τζίππα. Glossæ Græcobarbaræ. πὴ πνήματα ὅπῃ ἔρχονται ὑποκάτω τῷ λώκῳ ὅφθαλμοῦ ἕως τὰ λέγουν. ἡ γου τζίππα.

Τ Ζ Ι Ρ Ε Μ Β Ο Λ Ο Σ.

Τζιρέμβολ. Canalis subterraneus, quo aqua in castella ducitur, quæ res inuenta maximè in vsum obsessorum. Eustathius. συριγέμβολος, δι' ὅς θπὶ πολλὸν ὕδωρ πορίζον, οἱ πολιορκύμενοι, ὃν ἡ περὶ σκοπὸς ὁμιλία τζιρέμβολον ὡς λαλεῖ.

Τ Ζ Ι Τ Α Ρ Ι Ο Ν.

Τζιτάριον. Citreum mialum. κίτριον. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. xciii.

Τ Ζ Ι Τ Ζ Ι Λ Ι Α Ν Ο Σ.

Τζιτζιλιάνος. Siculus. Ex idiotismo Italicō, Siciliano. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ σικελοὶ, ἡ γου οἱ τζιτζιλιάνοι.

Τ Ζ Ι Τ Ζ Ι Ρ Ο Σ.

Τζιτζιρ. Nudus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰάμονες. μὴ ἔχοντες ἱμάτια. ἐκείνοι ὅπῃ δὲν ἔχον ἔχχα θυμοὶ. τζιτζιροι. E Gallico, Deschiré.

Τ Ζ Ι Χ Ν Α.

Τζιχλα. Pro, κίχλα. Corona pretiosa. τζιχλα. Turdis. κίχλα.

Bbb ij TZORE.

TZOFE. TZOFION.

Τζόμα. Res. Glossę Græcobarbarę. τὰ πράγματα, ἡ γὰρ τζόμα. Est Gallicum, *Chose*. Quæ enim Galli per CH. Græcobarbari per τζ proferūt, vt μαρτζάδες, *Marchands*, τζάμπεα, *Chambre*. & talia. Sed & βραβῶν explicant eadem Glossę. νικητήρια. τζόμα. βραβῶν. Iterum. ἀθλαῖς. τὸ βραβῶν τῆς νίκης ἀνὶ θάλλον. ἢ τζόμα θύκης, ὅπερ θάλλει πάντι. In Leg. Longobard. Rotharis. Tit. CI. *Si quis foras fuerit furatus de bove uinitorio, componat solid. vi.*

TZOKOS.

Τζόκ. In περιεβολαῖς Heronis. διὰ τῆς φέρει τὴν κρατὴν τζαπία, καὶ ἀξινόρυγία, ἢ πύαλα δι' ἐργασίαν σάδας, ὁμοίως καὶ τζόκους, ἀλλὰ πᾶς κτ' σύγκρισιν ἄριστομένους πύκας ἐν τῇ γῇ. Et iterum alio loco. συναγαγεῖν πλῆθ' λαῶν ἀπὸ τῆς χώρας μὲν ἀξινῶν, καὶ τζαπίων, ἢ τζάκων. Vides differentiam scripturę; & inquirendum vtrum sit rectius, τζόκος, an verò τζάκος.

TZOTBALON.

Τζόβαλον. Stola Persica. Nicetas in Man. Comneno, lib. VI. ἦσαν τζόβαλα, ἢ πύκας ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι μαλλ'.

TZOTBAPIN.

Τζόβερν. Achmesin Introducť. in Astrolog. δηλοῖ ἀνωμαλίαν γυναικῶν, πρὸς τὴν εἰς τὴν γυναικάς, ἢ τζόβερν, ἐννοια εἰς τὴν καρδίαν πάντων.

TZOTKALION. TZOTKALOGAATINON.

Τζόκαλιον. Olla. Hinc, τζόκαλοάγινον. Olla & patina. Vide supra, τζόκαλη.

TZOTKNIZ.

Τζόκνις. Vrtica. Oppiani Scholiastes ad Halicent. II. τὴν κνίδα, ἢ λινεὶς τζόκνις. Corona pretiosa. τζόκνις. Vrtica. ἀκαλήφη.

TZOTAEEN.

Τζόαεην. Genus decocti. Constantinus Asynkirus in Viatico. πῶς τῆς ὁμοφάνους ἐμφύλης ζυλάπιω κτ' αἰνχαρ, ἢ τζόαεην, ἢ ὑδρόμαλι.

TZOTPAKION.

Τζόπρακιον. Avis venaticę genus. Orneosophion. τὸ τζόπρακιον ἐφύλασσε ἵνα κολήσῃ, πτεράγωνα, πλατυκέφαλα. Et mox κρείττονα διὰ τζόπρακιον τὸ μελετικωτικὸν ἢ μεσσηνικόν.

TZOTPIKOAGIOS.

Τζόπριχοάγιος. Exhibitor & irrifor sacrorum: nam pro σελίζαν, Græcobarbari τζελίζαν dicebant, vt plura talia. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

τρεῖς, μὴ ἐπὶ κλίματι, ἢ ἀπὸ τῆς δόλοισ

τρεῖς κλίματι, πρὸς τζόπριχοάγιον. Iterum.

εἰ λήσας κλίματι, ἢ τζόπριχοάγιος

ὅτι ἐν τῷ μῆλῳ τὸ δωρεῖται, ἢ τῇ ροῇ.

TZOTSTPA. TZOTSTPON.

TZOTSTPIZEIN.

Τζόσπον. Ludi equestris genus. Italicum. *Giostra*. Cantacuzenus lib. I. cap. XLII. Proinde & cum Imperatore venationes celebrabant, & *causitiam*, ludi genus, & *tarneamenta*, hoc est equestres concursus, ipsi Romanos ante id temporis penitus ignaros primi docuerunt. Apud Crusium Turcogæciz lib. III. legitur, τζόσπον.

τῆρα. Corrige Gregoram lib. x. ἅπα
 ἡ ἀγῶνας ἐξετίλειοι δῖοι, οἱ δὲ τῆς λατῆος
 πύλαι παρὶνύλων τῆς γομασσίας ἐνκα σώ-
 μαλῳ, ὅπῃ ἀλλῶ ἀγορεύει τῶν πολεμικῶν.
 τῶν οὐ μὴν αἰς μονομαχίας ἐνδείξει ἔχει.
 ἡ τῆρα ὡς λατῆος καλῶται. Malè
 hodiè editur. ἐχλ, κιντῆρα ὡς λ. κ.
 Cōstantinus in Hist. Apollonij Tyrij.

καθῆνας ὁρδινιάζιον τῶν τῆρα γα-
 ναδῶν.

Anonymus De nuptijs Thefei.

κινδῶνα οὐκ ἔχασιν οἱ δῖοι καλῶν ἡ-
 γῶν,

ματῶτο οὐκ ἰδέασιν ὡς τῆρα ἐν κιν-
 δῶν.

Hinc τῆρα ἐξί. Idem Auctor alibi.

πὺν αἰῶν κινδῶν οἱ νεότεροι ἐπαύζαν ἐτῆ-
 ρίζαν.

Et τῆρα ἐξί. Constantinus in Historiā
 Apollonij Tyrij.

ἡ τῆς δολῶν ἡ δὲ ἐλθὼν τῆ-
 ρα.

T Z O T P I O N.

Τζεχέριον. Securis. Ex Arabico,
 Tchokor. Nicetas in Alexio lib. ii. δέ-
 δωκε καὶ τζεχέρια ἀνὰ χεῖρας, ὥς κί-
 πην ζύλα.

T Z O X H. T Z O X A P I K H.

Τζόχη. Tocha. sive, Toca. Calculus.
 Occurrit apud Ioannem Tzetzen
 Chil. xii.

ἡσίοδῳ ὁ πατέρας τῆς ἡμέρας,
 κατὰ ἡμέρας δὲ ἡσίοδον, ὅς τῳ κα-
 τίρας.

τῆς ἡμέρας πὺν τζέτῳ ἡ, πὺν τζόχας μὴ
 πὺν μίας

ἐλθὼν ὅς τῳ τζέτῳ χεῖρας πὺν τζέτῳ
 In Auctoribus De Limit. Agror. Tri-
 jupitum quāto μακίτε quāto consti-
 tuimus

cum signis, id est cineribus, aut carboni-
 bus, & calce ibidem constitutus, & su-
 perductus, & super tochtam munitel-
 lum constitutus. Isidori Glossæ. Toca, is
 calculus dictus est, corrupto solo pilis quod
 sibi componunt. Calx enim est lapis, cal-
 culus diminutivum. Sed locus deprava-
 tus est, & de emendatione cogitandum.

An verò huc pertinet locus Cosmæ
 Pragensis Chron. Bohem. lib. ii. Ador-
 nata lapidibus pretiosis, & cristallinis
 saxis. Legendumque potius est: fochis,
 vel fochis. Non existimo, nisi iterum
 corruptæ alibi Isidori Glossæ, in qui-
 bus est, Saga, nomen gemme. Atque
 hinc τζοχαρικὴ in Diplomate Andro-
 nici. Δὲ τζοχαρικὴν πᾶσαν, ἡ γομα-
 ρίαν, ἡ πὺν τζέτῳ, ἡ πᾶσι, ἡ λυσιπᾶς, ἡ
 τζοχαρικῆς.

T Z T K A Λ A P A.

Τζυκαλάρα. Chronicon Constan-
 tinop. καὶ τῶν δόλοπωλείων οἱ ἐκ τῶν κίονες,
 ἐτῶν τζυκαλαρῶν τῆς χαλκῆς ἐχρησίσ-
 τας πολλάς. Lego, τζυκαλαρείων. Iam
 τζυκαλαρείων nihil aliud est quam lo-
 cus ubi olle vèdebatur. τζυκάλη enim,
 sive τζυκάλη, aut τζυκάλη, (nam tri-
 bus his modis scriptum invenio) Olle
 est, Vide supra.

T Z T K A N I Z E I N. T Z T K A - N I S T H P I O N.

Τζυκανίζεν. Pilâ ludere. Achmes
 cap. clv. ἐὰν τις ἴδῃ ὅπῃ ἔφιππῳ ἄμα
 τῷ βασιλεῖ αὐτῷ, ἡτοι μίγῃ ἐλαυνεῖ τῶν
 σφαῖραν, ἡτοι τζυκανίζε. ὁρῶσι χαρῶν
 καὶ δόξας πὺν αὐτῶν ἀναλόγως τῆς ὀπ-
 τυχίας τῆς σφαίρας, ἡ τῆς ὀπτι-
 κῆς. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅπῃ ἐτζυκανίζεν,
 ὁρῶσι ὁρῶσιν. Et τζυκανίζιον, locus
 Bbbb iij in

in quo ludebant. Cedrenus. καὶ μέρους
 ἐν τῷ ἱππικῷ περὶ αὐτῶν, ἐπὶ δὲ
 καὶ τὰ ἐξ ἐκείνου, τὰ δὲ λοιπὰ καὶ τὰ
 τζυκασιήριον. Constantinus De Ad-
 ministr. Imp. ὁ δὲ τέταρτος φεαγμὸς το-
 σῶν ἐν τῷ, ὅπου τὸ πλάττει καὶ τζυ-
 κασιήριον. Itaque emendandus est Co-
 dinus in Orig. Constantinop. ὁ μὲν
 εἰς ἡρχετο δὲ τῷ τζυκασιήριον, καὶ τῶν
 μεγάλων, καὶ τῆς ἀκροπόλεως. Malè ho-
 diè editur, ἐσώρητο δὲ τὴν κασιή-
 ριον. Ludebāt autem in equis. Achmes
 clarè ingerit. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ ἱπ-
 πῶς αὐτὸν ὠλύθειται ἐν τῷ παγκύβητῳ,
 εἰ μὲν ἐπιστῇ, ὁ δὲ εἰς τοσῶτον. Et in verbis ci-
 tatis. ἔφηντο ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτὸν ἦτοι
 μεγάλῳ ἐλαύνει τὴν σφαῖραν, ἦτοι τζυκα-
 σίριον. Imò toto illo capite.

T Z T K N E A.

Τζυκνία. Vide, τζυκνία.

TZYMBAA. TZYMBAAQTTEIN.

Τζύμβλα. *Glaucoma*. Inde, τζύμ-
 βλώπειν. Moschopulus. λήμη, ἡ κοινῶς
 τζύμβλα. ἀφ' ἧς λημνῶν, πὶ τζύμβλωπῶν.
 Et apud Demetrium Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. Lxxv. in-
 scriptio est, εἰς τζύμπλας.

T H N I O A I A.

Τηνωλία. *Tincola*. Demetrius Con-
 stantinop. Hieracosophij lib. II. cap.
 XLII. ὅταν ἴδῃς τὴν ἱέρακα, ὅλη τὴν κοιλίαν
 αὐτῆς μαδιζέει, καὶ τὸ καλὸν αὐτῆς, ἥδη δὲ σε
 νοεῖν, ὅτι τηνωλία ἔχει.

T H P O N.

Τήρων. Vide, τήρων.

T I P N O N.

Τήσον, *Tignum*. Suidas, & Hesychius.
 πηλοδρα, πήνα. Theophilus De Rect.

Divis. ἄλλα γὰρ καὶ εἰς λίθον, ἢ βήταλον, ἢ
 κίονα. τῇ γὰρ ἔστι πῆχυς περὶ ἡγερίαν ἀπασαν
 ὕλην σημαίνει).

T I M A P A T O I.

Τιμαράτι. Honorati. Laonicus Chal-
 condyles Hist. lib. VIII. ὑπαρχοί τε, καὶ
 ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ, καὶ τιμαράτι καλέμε-
 νοι, μεγίστω δόποφίρῳσι τὴν πόσιν.

T I M A C I A.

Τιμασία. Pro, ἀλμασία, sive, ἀλμία.
 Opprobrium. Glossæ Græcobarbaræ.
 ὄνειδος. ἀλμία. ἀλμασία. ἡμασία.

T I M O N H.

Τιμόνη. Clauus. Temo. Italicum,
Timone. Corona pretiosa. ἡμόνη. *Gubet-
 naculum*. πεδάλιον.

T I N A.

Τινὰ. Pro, τίς. Aliquis. Glossæ Græ-
 cobarbaræ. νὰ ὡς φησὶ γινῆναι.

T I P O T E S.

Τίποτες. Corona pretiosa. τίποτες. *Ni-
 hil*. ὁδὸν. Vel, *Aliquid*. Glossæ Græcobar-
 baræ. οἱ ἐκ ἀφωγῶν καὶ περὶ τῶν. ὅπως
 κάμνουν ἢ ποῖες δὲ τὴν ἀφωγῶν τας.

T I P O N. T I P O N I K O N.

Τίρων, τήρων, sive, τήρων. *Tiro*. Maca-
 rius Homil. XLIII. λοιπὸν περὶ αὐτῶν)
 οἱ τήρωνες, καὶ οἱ πέντες, καὶ οἱ ἰδιῶν, καὶ
 συμβαίνει ὅτι νύκτωρ συνειράζοντες καὶ τῶν
 πολεμίων. Man. Comnenus Novella De
 ferijs. ἡ ζ' ἑφθροναίς, ἀφ' ἧς μετὰ το-
 μάρτυρα ἐρασιλάτῳ θεόδωρον. ἡ ιζ'. ἀφ' ἧς
 ἀφ' ὁφύρον θεόδωρον τήρωνας. Sed scriben-
 dum, ἡ ἦ. Nam octava, Theodoro sacra
 erat, septima Parthenio episcopo, ut
 apparet ex Kalēdario Græcorum. Me-
 nologium. ἀρτι γὰρ τῇ ἐρασίᾳ τῶν τήρωνων
 καταλεγει, καὶ ὑπὸ τὴν τῆς πέν-
 τοσιτου

ποσίτῳ βράγκα τυγχάνων, παρ' αὐτῷ εἰς ἐξέτασιν κατέστη. Hic βρήγας vocatur in Triodio. Hinc ἡρωικὸν, *Tironicum*. Tributum, quod exigebatur in stipendia tironum. Synesius ad Anastasium epist. LXXIX. ὃν ὅτι τῶν δεσμωτῶν ὄντα ἔαπατήσιν ἐπέχει τὰ στρατιωτικῶν χρυσία ἔκαλεμένον ἡρωικῶν. Et ἡρωικὸν ἔγγραμμα, in Triodio. Ὁπιπύμπη τὸν μέγαν αὐτῷ ἀθλοφόρον θεόδωρον, πὺν δὲ τῷ ἡρωικῷ ἔγγραμμάῳ πρῶτα ἐπονομαζόμενον.

ΤΙΤΛΑΡΙΟΝ.

Τιτλάριον. *Titularium*. Titulus. Index. Suidas. πηλάριον, δέλτος, χεδάριον, πινακίδιον. Arrianus ad Epietum lib. III. cap. XXII. ἄγε πρὸς γεαμματιστῶν δόσους πινακίδια ἔχοντα γεαφῆα, πηλάρια, ἐτέπης κραδῶσπον ἐτιμάσῃ.

ΤΙΤΛΟΣ.

Τίτλος. *Titulus*. Moschopolus. τίτλος, ἢ ὀπιγραφή. Suidas. τίτλος ἀφ' ὧν κεφαλαία. Hesychius. τίτλος, πύχιον ὀπιγραμμεῖα ἔχον. Cedrenus. τίτλος, κυρίως ἡ ὀπιγραφή τῶν ἀξιομάτων καλεῖται. Euthymius Zygabenus Panopl. Dogmat. Tit. XXVIII. ὅτι δὲ οὐκ ἐστὶν αἱτιῶν τῶν κακῶν ὁ θεὸς ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ καὶ τῶν μαρτυριῶν τίτλῳ. Nicephorus Xanthopolus in Append. Synopf. S. Script.

ὁ σωτὴρ, ἡ λῶν, καὶ γραφῆς τίτλος ἄνω.

Vtitur quoque Nonnus in Paraphrasi.

ΤΙΤΛΟΤΝ.

Τιτλῶν. Titulum facere. Inscribere. Unde compositum, περὶ τιτλῶν. Eustathius ad Iliad. μ'. ὅτι πρὸς μὲν ἡρώων μέγαν ὀπιγραφήν τ' ἐκείνων τῶν αὐτῶν.

μὴ δὲ μάχη πρὸς ταῖας. ὁ δὲ ἐκδορε φαίδιμος ἐκίωρ. ἄλλως ἢ ἀφ' ὧν μῆς λίξις ὀπιγραφή. τηχομαχία γδ. ἔτω πρὸς τηλομαχίαν τῶν παλαιῶν.

ΤΟΓΑ.

Τόγα. *Toga*. Fasti Siculi. ἔκρετον αὐτῷ καὶ ἔδριξεν μέγας ἔσθρας, ὡς τὸ πινόλιον αὐτῷ ἐπὶ τὴν τόγαν τηθῆναι.

ΤΟΙΧΑΡΜΑΡΙΝ.

Τοιχαρμάριν. *Armarium* ad parietem positum. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysothoes.

ἢ τὸ κλειδὸν ἀναλαβὼν ὑπὸ τῶν πρὸς κεφαλῶν ἐκείνο τὸ ἔδρακον βλῆπε τὸ τοιχαρμάριν, τὸ τοιχαρμάριν ἀνοίξει. —

ΤΟΛΑΜΠΡΟΝ.

Τολαμπρόν. Pro, τὸ λαμπρόν. Ignis. Exstat in Turcogratiâ Crusij. Constantinus in Taciticis. θείων μετὰ κινῆσιν ἐκ τῶ ἀπλήκτου αὐτῷ, ἐπὶ ἡσυχίᾳ τῶν ἔτω, καὶ ἡ ψὴ λαμπρὰ πολλὰ. Glossa Græcobarbara. τόπος ὅπου ἀπὸ τῶν λαμπρόν, ἡτοι πῦρ.

ΤΟΛΟΙΠΟΝΙΝ.

Τολοιπονίν. Pro, τολοιπόν. Glossa Græcobarbara. λοιπόν. τολοιπόν. τολοιπονίν.

ΤΟΜΑΡΗ. ΤΟΜΑΡΕΝΟΝ.

Τομάρη. Corona pretiosa. πεμάρη. Cutis. δίσμα. Anonymus De nuptijs Thesei.

τὸν ἔδωκε καὶ ἐγίνετο λαφὸν μετὰ τὴν μάχη.

Hinc τωμαρένον. Quod è pellibus confectum. Glossa Græcobarbara. σκεπητήρια ἐκ δέρματι, ἡ γὰρ τωμαρένα σκεπασμάτα.

ΤΟΞΟ.

ΤΟΡΜΟΝ.

Τόρμον. Occurrit saepe apud Heronem De Chirobolistrâ, & in βελοποιικῶς.

ΤΟΡΝΕ.

Τόρνε. Gallicum, *Tourney*, sive, *Tournoy*. Nicephorus Gregoras lib. x. εἶπα καὶ ἀγῶνας ἐξεπέλειε δ' ὅσοι, οἱ δ' ἡ τῶς λατίνοις πάλαι θινενόλω) γορμασίας ἐνεκα σώματι, ὅππῃ χρὴ ἀγορεύειν τῶν πολέμων. τέτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἐνδείξιν ἔχει, καὶ τζῆρα (ita corrigendum jam supra ostendimus.) ὅδ' ὁ λατίνοις καλεῖται. ὁ δ' ἐπὶ τῶν ἀγῶνων ἴσως πρὸς αὐτοῦ. Cantacuzenus lib. i. cap. xlii. appellat *πρηνέμεντα*, id est, *Tornamenta*, sive *Torneamenta*. Albertus Argentinenensis in Chronico. *Cum enim ad tornamenta, vel probamenta alia venirent, & multitudine egrediebantur, dicebant.* Sed hæc in Glossario Latino-barbaro nostro.

ΤΟΡΝΕΜΕΝΟΣ.

Τορνεμένος, Pro, *πρηνευμένος*. Τορνατός. Glossæ Græcobarbaræ. *ποτήριον πρηνευμένον. ποτήριον πρηνέμενον.*

ΤΟΡΝΕΣΙΟΝ.

Τορνέσιον. Gallicum, *Tournois*. Glossæ Græcobarbaræ. *χρήματα, ἢ σάματα, ἢ πρηνέσια, ἢ καρτζα.* Theonas in epistolâ. *εἰλῆξαι μοι ἐκείτην μετὰ τῶν ἡμετέρων καλογήρων σολδαοὶ πίνπει, ἀλλ' ἵνα εἰσι πολιτικά πρηνέσια ἐξ.* Bessarion in epist. καὶ ἐμὸν κατὰ γινώσκον) τῶν ἀ μὴ ἐδε βάλον) νὰ ἐξωδιάζωσιν ἕνα τρηνέσιον πλέον. Apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. cxvi. τρηνέσιον scribitur, Fuchsius interpreti non intellectum.

ΤΟΡΤΑ.

Τόρτα. Italicum, *Torta*. Placenta. Corona pretiosa. *πρτα. Placenta. παλαῖς.* Scribebant etiam τῆρτα. Vide infra.

ΤΟΡΤΖΑ.

Τόρτζα. Fax. Gallicum, *Torche*. Italicum, *Torchio*. Zygomala in explicatione epistolæ cuiusdam. *τρτζαι, Φῶς πρτσαι: κηροὶ πῶταρες ἅμα κεκολλημένοι.*

ΤΟΖΙΤΖΟΝ.

Τόσιτζον. *Toxicum*. Vide, *λασσιτίκος*.

ΤΟΥΒΑ. ΤΟΥΒΑΤΩΡ.

Τῆβα. *Tuba*. Inde, *πυβάτωρ. Tubator*. *Tubicen*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΤΟΥΒΙΑ.

Τυβία. *Tubuli*. Tibialia. Achmes cap. ccxlii. εἰ δ' ἐῖδη ἡς ὅπ' ἔβαλε τυβία νία, δὴ ῥῆσι νίαν χαράν ἐν τῷ πλάτῳ αὐτοῦ, δ' αὖ τὴν ἀπ' αὐτῶν σκέπῳ τῶν σκελῶν. Et passim toto illo capite. Iterum cclxviii. εἰ δ' ἴδῃ ὅπ' ἐφόρει τυβία, ἡ ὑποδήματα αὐτοῦ, καὶ τυβία εἰς πικνον ἄσπιν, καὶ δ' ἐῖδη ὑποδήματα εἰς δ' ἄλλας κλίρονται. Latini *βαρβαρίζοντες* etiam *Tubulos* dicebāt. Ecce in *Querolo. Aestum vestitus genibus, brumam nudis cruribus, in soccis hieme, caneros in tubulis age.* Et observandum est: vtebantur ijs in hieme. Iterum ibidem. *Occurrat non venientibus, utaturq; in astu tabulis angustis & novis.* Porro ita quoque dicebantur *metaxa rubra*, quæ equo Imperatoris circum talos alligabantur. Codinus. *ὡς δ' ἐπὶ πρὸς μὲν σωτήρα φορεῖν τὴν τῆ βασιλείας ἵππον ἐν τῇ πιαύτη πανηγύρεϊ πρὸ τῶν τεράχλων, ὅπ' ὁπθεν τῆς σέλαις ἐπ' αὐτῶν σκαπελίων (ita enim legendum supra monuimus.) ἀπὸ ὀνομαζον)*

C c c c

μαζον)

μάζοντα χαιώματα, ἐκ μαργαρίων ἐλίδων συγκείμενα. μικρὸν δὲ ἄνωθεν τῶν ἀσπραγάλων πεδιδεδεμέναις μετώξαι ἐρυθράς, ἀπὸ ὀνομάζον τρεῖς. νῦν μὲν πάλαι οὐκ εἰσὶν, τὰ δὲ τῶν τρεῖς γίνεσθαι. Quo loco malè πυφία, & τρυφίων, restituere tentant viri docti. Hinc χαλκότετρα, de quibus infra.

ΤΟΥΒΟΥΑΟΝ. ΤΟΥΒΑΟΝ.

Τέβελον, sive, τῆβλον. *Tubulus*. Siphon. Glossæ Basilic. τέβλα, σωλινάριον. Vel etiam, Later. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἡ φερὲν ἀσβείλιν, καὶ λιθέρια, καὶ κεραμίδες, ἐκ τέβλα. Moschopulus. ὁπῇ λίθου, πὲρ τέβλον. χαράφι δὲ καὶ χεὶς ὁράκων τὸ αὐτὸ. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. παλαίπριον κατανοήσας ὑπὸ νόμον, καὶ δὲ ὀνείργνη οἰκίσκοι, (πύργος δὲ ἔστ' ἐκ τέβλα ἅπας) ὑπὲρ τέβρι. Hodie τῆφλο dicunt. Exstat in Turcograciâ Crusij.

ΤΟΥΛΔΟΝ.

Τῆλδον. Iumenta farcinas & impedimenta vehentia. Suidas. σιγμαίον, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τῦλδον, ἢ βασιλίζοντα δόποσκωλῶ, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ὁπληθειῶν. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. II. cap. IV. τὴν περσιτικὴν δόποσκωλὴν ἐχυρώσαντες, καὶ σύητες ἐρώμασις τῇ ὁπληθειῶν φωνῇ τῆλδον δόποκαλῶν. Apud Suidam in δόποσκωλῇ legitur τῆρδον. Ita enim verba eius sunt. ἡ τῶν ὁπληθειῶν κομιδὴ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τῆρδον. Et sic in Glossis Græcobarbaris. δόποσκωλῇ, κατὰ σῆμα, τῆρδον, σιμαίον, σίμαον. Commutabant inter se λ. & ρ. vt est observare in multis dictionibus: & nos aliquoties hîc monuimus. Apud Harmenopulum lib. II. Tit. II. mendosè τέφλοις edidit.

tur, pro τέλδοις; vt rectè observarunt Viri eruditi. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΤΟΥΛΟΥΠΑΝΙ.

Τελευπάνι. Pileus Turcicus. Occurrit in Turcograciâ Crusij.

ΤΟΥΜΠΕΣ.

Τῆμπε. Τυμβή. Tumuli. Colles. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνώμαλον, τεραχῆαν, σκληράν. τὴν γλῶσσαν ὅπως δὲ ἐν ἰσῇ, παρὰ μερικὸν ψηλὴ, καὶ μερικὸν χαμαλὴ. ἡγοῦν τῆμπε, ἐκ λαζίες.

ΤΟΥΜΠΙΚΕΣ.

Τῆμπικες. Suidas. τῆμπικες, οἱ βασιλεῖς τῶν ἐρώματων. Non invenio hanc vocem in toto Latio. Investigemus amplius.

ΤΟΥΝΤΕΣΚΟΣ.

Τεντίσκου. Teuto. Italicum, *Tudesco*. Corona pretiosa. πωντίσκου. *Alcmanis*. γερμανοῦς.

ΤΟΥΡΔΟΝ.

Τῆρδον. Vide, τέλδον.

ΤΟΥΡΜΑ.

Τῆρμα. *Turma*. Leo Constitut. VII. εἰ δὲ τῆρμα γυνάξῃ, μηδὲνα ἔμπεδον περὶ παλῖν, εἰ μὴ ἱέρμαρχον καθ' ἀλλήλους. Occurrit passim.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΑΤΟΝ.

Τερμαρχάτον. *Turmæ præfectura*. Constantinus De Administr. Imp. ἐκράτησε δὲ καὶ τὸ συμπόσιον, ποιήσας αὐτὸν τερμαρχάτον.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΗΣ.

Τερμαρχης, sive, τέρμαρχου. *Turmæ præfectus*. Occurrit passim.

ΤΟΥΡΜΕ.

ΤΟΥΡΜΕΝΙΟΝ.

Τερμένιον. *Turma*. Constantinus in *Tacticis*. *πρωτάστομεν δὲ ἵνα ἕκαστον τερμένιον ἔχῃ καὶ δρέπανα, ἔσθινάρια, ἀλφειὶν ἐξ ἀναγκαίης εἶναι πλὴν χειρὸς αὐτῶν.*

ΤΟΥΡΝΕΞΕΙΝ.

Τερνέσιν. Itali, *Tornare*, Galli, *Turner* dicunt. Exstat apud Niceram in codice Barbarogracco.

ΤΟΥΡΝΕΣΙΟΝ.

Τερνέσιον. Vide, Τερνέσιον.

ΤΟΥΡΤΑ.

Τῦρτα. Italicū, *Torta*. Erotianus. *ἐκὸς τῆς λέξης (ἄρτον) τὸν ἐν θερμοπασιδιᾷ ἐγκρυβέντα ὀπίθωμαι, ὃν τῦρταν καλοῦσι.* Scribebant etiam τῦρτα. Vide supra.

ΤΟΥΤΙΑ.

Τῦτια. *Tutia*. Occurrit apud Rhasen lib. De Peste, cap. xi. *ἐβένι μῦμα, μαμηρά, τῦτια, αἰμαλῆτης.* Diodorus Euclyon Polychemiae lib. i. cap. ii. *Plumbi, stanni, acachymia argenti & auri, tutia, storacis non liquida.* Nil aliud est, quam lapis Lydius, ex idiomate Italico, Gallico, & Hispanico.

ΤΟΥΤΟΥΜΦΑ.

Τῦτμφα.) Dolus. Fraus. Infidia. Apud Annam Comnenam lib. ii. Alexiad. *Ἰππικελῶς αὐτῷ αὐτῷ ἐξεγερθέντι, ἐνεδραον καὶ τῦτμφας ἤδη ἐξέφερον, τὸ ὑπὸ ὁδόν τῶς καὶ τῶς κερμινυῶν λαλέμενον.*

ΤΟΥΦΕΚΙΑ.

Τεφείκια. Tormenta bellica. Chronicon Constantinop. *ἔχον γὰρ μπιμβάρδας ἐτεφείκια πολλὰ.* Et mox. καὶ ἀπὸ τῶ βομβάρδαις, καὶ ἀπὸ τῶ τεφείκια, ἐπὶ τῶ πᾶσι πᾶσι λαῶν, ἐποπνίασιν ὁ κόσμος. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Λομπάρδες γὰρ καὶ μπερὺντιζες, τεφείκια γιμισμένα.

ΤΟΥΦΙΑ.

Τεφία. *Tufa*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΤΟΥΦΛΟ.

Τεφλο. Vide, τεφλον.

ΤΡΑΒΑΙΑ.

Τραβαῖα. *Trabea*. Suidas. *τραβαῖα, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες τῶν ῥωμαίων.* Codinus in Orig. Constantinop. *ἡ οἱ μὲν τραβαίων τῆς εἰσόδου χρησάται. τραβαῖα δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες.*

ΤΡΑΓΟΛΑΣ.

Τραγόλας. *Tragula*. Suidas. *τραγόλας, ὄπλον, ὃ χρησάμενος ὁ κῆρας ἔτω βίαιον ἐφῆκε πηλῶν, ὥς τὸν βληθέντα ἀλφειὶν θάλασσαν καὶ ἀλφειῶν πηλῶν ἀλφειῶν, καὶ τῇ γῇ προσελῶσαι.* Vide eundem in κῆρας.

ΤΡΑΓΟΥΔΗ.

Τραγούδη. five, τραγύδιον. Corona pretiosa. τραγούδη. *Cantilena*. αἰδή. Anonymus De nuptijs Thesei.

τότε μὲν λόγια δωνικὰ καὶ μὲν γλυκύα

τραγύδια

ἀλλὰ καὶ πᾶσι φωνήεις τες. ---

Glossa Gracobarbara. *τῶ τραγύδια, ἔσθμνοι, ἐδοξολογήματα.*

ΤΡΑΓΟΥΔΛΟΣ.

Τράγυλλος. *Hircus*. *Caper*. Glossa Gracobarbara. *ὁ τράγυλλος, ἡ ἡ αἴρα.*

ΤΡΑΓΩΔΗΤΗΣ.

Τραγωδῆτης. Theocriti Scholiastes Idyll. vii. *συρικτῶ λέγει, τὸν κοινῶς τραγωδῆτην.*

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ.

Τραδιτέων. *Tradere*. Frequens est apud Iureconsultos Gracos.

CCCC ij ΤΡΑ-

ΤΡΑΚΑΔΑ

Τρακάδα. Strues lignorum. Exstat apud Crusium in Turcogræciâ.

ΤΡΑΚΤΑΙΖΕΙΝ.

Τρακτίζειν. *Tractare*. Musalon in Sancitis. *πρὸ γάρ με ἡ θωρα, δι' ἧς καὶ τῶν μνηστῶν νομοθέτηται γίνεσθαι μίσην τῶν ὁμοζύγων ἢ τῶν μαρῶν αὐτῶν, ἢ τρακτίζεσθαι* (δήσε). Menander De Legat. ἡ ἀδελφότης τῶν καίσαρ^Θ πῶτε μάγιστρον τῶν ρώμιων ἐνυπόβριον ἐπέλευσεν καὶ ἐπέτρεψε καὶ ἐχυσίαν δίδωκε λαλήσῃ καὶ τρακτίζῃ. καὶ ὁ ζῆλος, καὶ ὁ λεγόμενος *πρὸς* ρώμιους μάγιστρον, καὶ εὐσθῆσις, πᾶσι περὶ τῆς ἐιρήνης κρινῶς ἐλάλησεν, καὶ ἐτρακτίζουσιν τῶν ἐιρήνῳ πενήτηνται ἐνιαυτῶν. Et sæpè occurrit apud Iureconsultos Græcos. Nugatur autem ille Græculus, qui ait: τρακτίζω, τὸ λευκαίνειν, ἐκαστὰ κατὰ τὸ λευκαίνειν. Item alibi. ἐν τῷ πρώτῳ γίνεται καὶ τρακτίζῃ, τὸ κακὴν γίνεσθαι. Hinc τρακτίζεσθαι in Lexico Cyrilli. τρακτίζεσθαι. σκοπεῖσθαι ἐξουσία.

ΤΡΑΚΤΑΤΟΝ.

Τρακτῆρον. *Tractatum*. Glossæ veteres Latinogrecæ. *Tractibus*. τῆς τρακτῆρις, καὶ δικαιολογίας.

ΤΡΑΚΤΕΤΗΣ.

Τρακτιευτής. *Tractator*. Iustinianus Novell. xxviii. πᾶσιν μαρτυρεῖται τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔχον, ὡς εἰς τὴν παρεῖσθαι ἡμῶν ἐν τρακτιευτῇ τῶν δημοσίων φόρων καὶ διατηρῶσιν καὶ ὅπως καὶ ἡμῶν. Et in edicto xlii. πᾶσι καὶ ἄρχοντες πᾶσι τὸ δέχσθαι, καὶ τὰς περικλεισθαι, ἐκ τρακτιευτῆς.

ΤΡΑΚΤΩΡΕΙΑ.

Τρακτωρία. *Tractoria*. Mandatum,

quod cursu publico iter facientibus datur à præfecto prætorij. Eustathius Antecessor De Temp. Intervall. τρακτωρία ἐλέγοντο ἀπὸ τοῦ αἰσθάνεσθαι τῶν ἐπάρχων ποσὸς ζῶν δρομικῶν γρόμματα. Glossæ Basilic. τρακτωρία, κίλευσις ἐπάρχων, ἢ καὶ κομμία. ἢ τὸ πᾶσι τῶν δρομικῶν ζῶν.

ΤΡΑΝΑ.

Τράνα. Michael Attaliates Pragmat. Tit. xcvi. ἐπὶ τῇ πρὸς ἐμὴν ἀπόφασιν ἀπὸ τράνας ἕως τράνας ὁργῶν τῆς.

ΤΡΑΝΣΛΑΤΕΤΕΙΝ.

Τρανσλατέειν. *Transferre*. Glossæ Basilic. τρανσλατέειν. μεταφράζειν.

ΤΡΑΝΤΑΡΙΑ.

Τραντάρια. Idem quod τρακαρία. Nam τραντάρια est *Triginta*. Itali dicunt, *Trenta*. Glossæ Græcobarbaræ. τρακαρίας δέκα. δέκα τραντάρια.

ΤΡΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ.

Τραντάφυλλον. &, τρακτοντάφυλλον. *Trantafolium*. Trigintafoliorum flos. Rosa. Chronicon Constantinop. καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐπὶ τῶν τῶν σαυρῶν κείνα π, καὶ φύλλα, καὶ βασιλικά, ἐκ τρακτοντάφυλλα, καὶ κόσμος, ἐκ σάμψυχα, ἐκ βάλοιμα, ἐκ φυτευθῆσαι εἰς γαστράς. Ita corrigo. Malè in MS^o. erat. καὶ τρίακοντα φύλλα, καὶ κόσμος. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβαντα, ῥόδα, τραντάφυλλα. Anonymus De nuptijs Thefei.

--- ἐλαμπνὺς ὡς ἀστὴρ
καὶ ὁ ματὶς τραντάφυλλον, καὶ ῥόδον μυρσίνον.

ΤΡΑΠΕΖΑΡΕΙΟΝ.

Τραπιζαρεῖον. Paullus Monachus Collectan. lib. i. μετὰ τοῦ τὸ παρελθεῖν πᾶσι καὶ τὸ τρυγητὸν πρὸς τὸ δίδω^ν δὲ καὶ εἰς τὸ τραπιζαρεῖον.

ΤΡΑΠΕ-

ΤΡΑΠΕΖΟΚΡΑΒΒΑΤΟΝ.

Τραπιζοκράββατον. Glossæ Basilic.
ἡσυχίον. τραπιζοκράββατον. Ita corrigo.
Hodiè editur. ἡσυχίον.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟΝ.

Τραπιζομανδήλον. Vide, μεσέλη.

ΤΡΑΠΗΔΑΝ.

Τραπηδάν. five, τραπηιδάν. *Trīpediare*. Saltare. Glossæ Græcobarbaræ.
ἀγκωλιάζων. ἀλλόμεν. τῷ ἐπὶ τῷ ποδὶ.
τραπηδόν. μετ' ἑνὸς ποδίν. Iterum ali-
bi. ἀθυρεύνει. παύζειν. σκυρτῶν. νὰ παύζην.
νὰ σμίγῃ. νὰ τραπηιδά.

ΤΡΑΠΠΑΓΑ.

Τράππαγα. Vide, κέτυμβα.

ΤΡΑΤΑΡΕΙΝ.

Τρατάρειν. Italicum, *Trattare*. Tra-
ctare. Agere. Theodosius Zygomalá
Thematoepist. vi. ἐχθρὸς τ' πυχὸν ἔχῃ
ἐννοίαις μεγάλῃς διὰ λόγους, πῶς νὰ μὴ
τρατάρει. Iterum xxxvi. σὺ δὲ δὲν
ἤξεύρω πῶς με τρατάρεις, ὅπως ἔδιδε καμίας
ζῆλον σε ἔλαβα.

ΤΡΑΦΟΣ.

Τράφ. Pro, τέρφ. vt δελφ. διφρ.
Fossa. Scholiastes Hermoge-
nis. τριγύνησι καὶ τῷ, ἐὰν πλὴν τὰ φρον τρά-
φον ἔπης, ἢ τὸν καλῶς διασῶν κευχε-
δίας. Leo Constitut. xi. ἀσφαλίζε-
ται ἢ οὐρύγμασιν, ἢ πάλαις, ἢ ὁλοκλήρῳ
τράφῳ, ὃ λίγυσι φόρα. Iulius Africa-
nus De Bell. Appar. ἔσωθεν δὲ τὴν τρά-
φον, εἰ μὴν εἰσιν ἀμαξίαι, ἢ σάβαρα, ἢ ἔπρον
οἰκοδόμημα ὑποσκηπάζονται. Corona
pretiosa τράφ. Fovea. βόθυν.

ΤΡΕΒΑ.

Τρέβα. Inducia. Itali dicūt, *Tregua*.

Galli, *Trefue*. Anonymus De bello
sacro.

ἐν κἀσπον ἐπαλησίαν, καὶ τρέβαν ἐξή-
τησαν.

Dicebant etiam τρέβα. Vide infra.

ΤΡΕΖΟΤΡΙΕΡΗΣ.

Τρεζοτέρης. *Thefauratus*. Anony-
mus De bello sacro.

πρωτοεσιάρων. ἔβαλον, ὁμοίως καὶ
τρεζοτέρων.

ΤΡΕΜΟΤΝΤΑΝΑ.

Τρεμουτάννα. Italicum, *Tramontana*.
Anonymus De Mulo, Lupo, & Vulpe.
καὶ θέλη ναὶ ἡ πόλεμας μέσα εἰς τρε-
μουτάννα.

Alius De nuptijs Thefei.

καὶ καίθη μετ' ὀβόλοισι, ἔμε πλὴν τρε-
μουτάννα,
ἀπὸ τὸν τόπον μέσους. ---

ΤΡΕΜΟΤΧΙΑΖΕΙΝ. ΤΡΕ-
ΜΟΤΧΙΑΣΜΑ.

Τρεμχιάζειν. Tremere. Glossæ Græ-
cobarbaræ. νὰ τρέμῃ. νὰ τρεμχιάζῃ.
Iterum alibi. πεφρίκασιν. ἐτρεμχιάσα-
σιν. Hinc τρεμχιάσμα. Tremor. In
ijsdem Glossis. ἀτρέμας. ἡρέμα. ἡσύχως.
χωρὶς τρεμχιάσμα.

ΤΡΕΝΑΙΤΙΟΝ.

Τρεναίτιον. Fibula. Nicetas in Man.
Comneno, lib. ii. τὸ δόρυ μεπωρίζων,
χλαμύδα ἡδημένην ἀσφοτέρῳ, περὶ τὸν
διεχθρὸν ὅμον μετὰ τρεναίτιον ἢ βέκλας
ἡσφαλισμένῳ.

ΤΡΕΝΣΙΕΡΑ.

Τρενσίερα. Italicum, *Trinchia*. Lori-
cula. Phortius περὶ στρατ. τραγμ. lib. ii.

τὰς τέχνας νὰ σημειώσῃ,
τρενσίερας νὰ ἐπιμώσῃ.

Cccc iij

Et

Et mox iterum.

ποίησι καὶ τρενσιέρας
μὲν τὰς λαμπυροδίας.

ΤΡΕΞΗΜΑ.

Τρέξημα. Curriculum. Glossæ Græcobarbaræ. τὰς χαράξας τῶν τροχῶν καὶ ὁμοδρομίας. τὸ σηματοδομεῖν τὸ τρέξημά-
των. τὸ τρέξημά τ' ὅπως ἐτρέξαν ἀντάμα.

ΤΡΕΞΙΜΟΝ.

Τρέξιμον. Cursus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγάρροον. ἄγαν ροῶδη. ὅπως ἔχει δυνα-
τον εὐρύμα, ἢ τρέξιμον.

ΤΡΕΥΑ.

Τρεύα. Idem quod, τρέβα, de quo paullo ante. Codinus. σὺν ἐπιήσει διὰ πῦρ ἀγάπῃ πλείας, ἀλλὰ τρεύας, μέχρι τινὸς ὀλίγου καιρῶ. In Foedere S. Ludouici cum Raimundo Tholos. Com. Nec pacem cum ipsis faciet, vel treugas, sine assensu ecclesiæ, & nostro. Et occurrat illic bis terq; Frodoardus in Chronico. Treuge vel inuicia belli inter regem Ludovicum & Hugonem principem usque ad Synodi tempus Ottone rege mediante disponuntur. Simile omnino vocabulum est, Guerra. Alkindus De Mutat. Temp. cap. viii. Cum præsuerit illis Mars, vel Saturnus, & non aspexerint eos fortuna, significabunt multitudinem guerre, & destructionem climatum. Michael Scotus in Physiognomic. Proœmio ad Fredericum I. Imp. Duo sunt tempora homini uiuenti, scilicet tempus paci, & tempus guerre. Sed hæc propria Glossa pro nostro Latinobarbaro.

ΤΡΗΓΗΡΕΙΝ. ΤΡΗΓΗΡΟΝ.

Τρηγήρειν, & τρήρηρον. Anonymus De bello sacro.

τὸ κάπρον ἐτρηγήρησαν, ἀσπίδας καὶ τῶν
χώρας,
τὰ τριμπυτρίετα ἔσησαν καὶ πάλιν τρη-
γήρου.

Idem est, quod, τριγυρίζεν, de quo infra paullo.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ.

Τριαδικά. Hymni, sive troparia, in S. Trinitatem, qui semper echos claudabant cum theotocijs. Licet haurire ex Horologio, & cæteris Ritualibus Græcorum.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΦΥΛΛΟΝ.

Τριακοντάφυλλον. Rosa. Moschopulus. ρόδον, πικρινῶς τριακοντάφυλλον. Recentiores ut τράντα dicebāt, & τριάντα, pro, τριάκοντα: sic quoque τριαντάφυλλον, & τριατάφυλλον.

ΤΡΙΑΝΤΑ.

Τρίατα. Trīginta. Constantinus in Historiâ Apollonij Tyrij.

σὺρε νὰ φύγης ἀπὸ δῶ, πλέω σε μὲν δὲ-
γήσης,
καὶ τρίατα μέρας πέρμενο σε δίδω νὰ
γυρίσης.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΟ.

Τρίαταφιλο. Rosa. Vide, τριατάφυλλον.

ΤΡΙΒΓΕΙΝ.

Τρίβαν. Pro, τρέβαν. Terere. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγμα. σῶτρίμμα. πρᾶγμα ὅπως τρέβεται μὲ ἄλλον. πρᾶγμα ὅπως τρέβεται σμικρὸν μὲ ἄλλον.

ΤΡΙΒΟΤΝΑΛΙΟΝ.

Τριβανάλιον. Tribunalium. Tribunal. Cedrenus. ἐξέφθη κωνσταντῖν ὁ καβαλλῖν ὑπὸ λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ
τρέβαν.

τριβαναλίω. Codinus in Orig. Constantinop. κ' ἐλθὼν εἰς τὸ τριβανάλιον, ἐφάνησαν παλάσια ἀχειροποίητα θωμάσια ἐκλισμένα. Himerius. ἐν τῷ παλατίῳ τῷ τριβαναλίῳ εὐδοκίας γυναικὲς θεοδοσίᾳ πρὸ ἐκγόνῃ θεοδοσίᾳ ἐνθα καὶ ὀρχήσις πλείστη.

ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ.

Τριβῦν. *Tribunus*. Etymologici Auctor. τριβῦν, ὁ κλιάρχης. Theodorus Anagnosta Eclog. 1. μαρκιανὸς, ἰλλύριος πρὸ γῦ, τριβῦν ὡς περ ἐβήκως ἐν ἡλικίᾳ, ἐν πλείμοις γνόμενός ἄριστος, ἀνηγορεύθη βασιλεὺς. Mauricius lib. VII. cap. 1. τριβῦνον γυναικὸν καὶ φρόνιμον, καὶ χεῖρα μάχεσθ' δυναμειον. Et occurrit pluries in libris Iuris Graecanici.

ΤΡΙΒΟΥΤΟΝ.

Τριβῦτον. *Tributum*. Glossæ Basilic. τριβῦτον. φόρος. τίλ.

ΤΡΙΓΟΝΟΠΟΥΛΟΝ.

Τριγωνόπουλον. Pro, τρυγῶν. Turtur. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ πῶς τριγωνόπουλα ἠφίεραν καὶ σφαζέτω.

ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ.

Τριγυρίζειν. Circumire. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχαρεύς. περιέρχῃ. τριγυρίζεις. Anonymus De Mulo, Vulpe, & Lupo.

καὶ μεζαρία καὶ σκυλία τὸ δάσος τριγυρίζῃ.

Hinc περιτριγυρίζειν. Nicetas in Ioanne Comneno. τὸν ἐκείσε περιτριγυρίζμενον πῶς αὐτὸν διαδάσῃς. Et in Man. Comneno, lib. II. καὶ τὴν κερκυραίων πᾶσαν περιτριγυρίζων, οἱ πρὸς αὐτοὺς θημιελῶς καλίσκῃ πῃ.

ΤΡΙΘΕΚΤΗ.

Τριθέκτη. *Trifecta*. In ecclesiâ canebantur horæ novem; quarum tertiam & sextam vocabant tridione compositâ τριθέκτῃ. In Liturgia Chrysostomi. ἐπὶ τῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον ἀντίφωνον, ἢ τὴν τριθέκτῃ. Codinus. ψάλλοντες ἐν αἰώροι, ὡς ἐστὶ, ἢ πρῶτη, ἢ τριθέκτη, καὶ ἡ ἐνάτη, καὶ τῶν προτέρων.

ΤΡΙΘΥΡΟΝ.

Τριθύρον. Macarius Homil. xxvii. ὁ γὰρ πολύπορος διὰ τὸ εἶναι ἔχων μάγχανα, καὶ τριθύρα, καὶ ποικίλως πολλὰ κατὰ τὴν ποσὶν νομᾶς τ' ψυχῆς.

ΤΡΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Τρικάβαλλοι. In imperio Orientali erant agmina fossati certis locis per regiones distributa in Monocaballos, Dicaballos, Tricaballos, & Megaloagigas. Codinus. ἦσαν ἐν τῇς καὶ θήματα τῶν φροσάτων πύγματα, οἱ μὲν μεγαλοαγογί' ὀνομαζόμενοι, οἱ δὲ τρικάβαλλοι, ἐπὶ τοὺς μονοκάβαλλοι.

ΤΡΙΚΕΦΑΛΑ.

Τρικέφαλα. Quæ populo die Paschatis in signum letitiæ ob resurrectionem Dei Trini à Patriarcha dabantur. Balsamon De incensis Patriarche die Catechef. ὡς αὖ τῶν ἀγιοπάτων πατριάρχων καὶ τὴν κατήχησιν θυμιάματα δίδον, καὶ τὴν βασιόφορον σαυροὺς ἐκ κηρία, ἐκ αὐτῆς καὶ τὴν μεγάλην πηγάδα κηρία καὶ θυμιάματα, καὶ καὶ τὸ ἅγιον πᾶν αὐσασμοὶ καὶ τρικέφαλα.

ΤΡΙΚΛΙΩΝ.

Τρικλίων. Pro, τρικλίνιον. Anonymus De nuptijs Thesei.

οἱ τζάμοι.

οἱ τζάμπρες, οἱ ὀλόχρους, ὁπῶσαν μίση
σαῦτα

Ἡ ὠρεφύρια τζάμορφα, ἔοι ψηλοὶ
τεκλόνεσσι

Iterum alibi.

οἱ ἔμνες, καὶ ἡ ἔοσπια, ἔοι ψηλοὶ τεκ-
κλόνεσσι.

ΤΡΙΜΠΟΥΤΖΕΤΟΝ.

Τριμπυτζέν. Machina bellica. A-
nonymus De bello sacro.

πὸ τεμπυτζέτι ἐσησεν καὶ πόντου
τρηγῆς.

Iterum alibi.

ἔδοσαν τὰ σιλπίγρια τὸ πόντον δέχθη-
σαι,

τὰ τριμπυτζέτι ἐσύρασαν γέροθεν εἰς
τὴν ῥίχην.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΩΡ. ΤΡΙΟΥΜ- ΒΙΡΑΤΩΡΙΑ.

Τριεμβιράτωρ. Triumvir. Fasti Sici-
li. καὶ ἐχόντο οἱ τρεῖς τριεμβιράτορες. οἱ
ἐδιοίκουν τὰ ρώμικα ἱεράγματα ἕως Ἰου-
νίου αὐτοῦ. Hinc τριεμβιρατωρία. Tri-
umviratus. In iisdem Fastis. Διδεχθῆς
τῆς ὑπαθείας, ἥτις τριεμβιρατωρίας, καὶ
δρακίμασι καὶ κοινῇ τῆς συγκλήτης.

ΤΡΙΠΑ.

Τρίπα. Corona pretiosa. τρίπα. Fo-
ramen. ὁπῆ. Glossa Græcobarbaræ. αἱ
τρίπα, ἦσαν ἡ τρίπες τὴν ἀλυστῆς.

ΤΡΙΠΑΓΙΝΟΝ.

Τριπάγων. Quod in tres paginas
distinctum est. Vide, παγίνη.

ΤΡΙΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Τριπέδικλον. Gregorius Dialogus
De Vit. Sanct. lib. II. ὁ παμπόνηρος δαί-
μων ἐν ἁγίᾳ ἱππίατρῃ εἰς συνάντησιν

αὐτὸν ἐξῆλθε, τὸ κέρως καὶ τριπέδικλον ὀπι-
φερόμενον.

ΤΡΙΠΟΔΟΝ.

Τρίποδον. Incessus equi moderatus.
Nos in nostro idiomate dicimus, **En**
Driesslach. Leo Constitut. VII. μὲν τῶν
σκευαρίων ἐπελαύνειν ὡς ἀκλῶς τριπόδῳ
μόνῳ, ἡρωικῇματι συμμέτρῳ τῷ λεγο-
μένῳ κάλπα, ἔμει βιαίως τρέχεν. Corri-
ge Pelagonium ἱππίατρ. lib. I. cap.
XXXIV. καὶ ἀναβάτῳ ὀπικαθῆσθαι ποιήσας,
δρόμῳ Διδε κάλπης γόμναζε, ἥτις τῷ λε-
γόμενῳ τριπόδῳ. Hinc τριποδίζεν. Glossa
Græcolatina. τριποδίω. Tripedo.

ΤΡΙΠΟΤΑΙΑ. ΤΡΙΠΟΤΑΙΤΖΑ.

Τριπυλία. Phortius πρὸς γραμ. παραγ-
μα. lib. II.

μόνον ἐκ τῶν τριπυλίων
ὡς τῶν ὁμοιοεραδύων.

Huius diminutiui, τριπυλίτζα. Apud
eundem, loco citato.

καὶ πῶς τὴν μίαν κάτω
τριπυλίτζαν εἰς τὴν πᾶτον.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ.

Τρισάγιον. Trisacrum. Hymni ge-
nus. Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς ἐπὶ τὸς
πρὸς τῶν θύραν εὐρισκόμενον. πᾶν εὐλο-
γητὸν, καὶ λέγει τὸ τρισάγιον. Hæc erant
verba. ἄγιος ὁ θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Malaxus in
Hist. Patriarch. παροϊμιάζεν τὴν θείαν
ἀγγέλους ὅπως ἐκείτω ἐμπαθεῖν καὶ φοβεῖν
θεῖον θρόνον τῶν ὑρανίων, κλινόμενοι τὰς κε-
φαλὰς, καὶ λέγοντες τὸ, ἄγιος ὁ θεός, ἄγιος
ἰσχυρός, καὶ τὰ ἑξῆς. Et quidem, ἄγιος ὁ
θεός, referebatur ad Deum Patrem,
ἄγιος ἰσχυρός, ad Deum Filium, ἄγιος
ἀθάνατος, ad Spiritum Sanctum. Ioan-
nes Damascenus De Orthod. Fide,
cap.

cap. LVII. ὁ θεὸς, ὅτι ὁ πατὴρ ἐκλαμβάνομεν, οὐκ αὐτῷ μόνῳ τὸ τῆς θεότητος ἀφορίζοντες ὄνομα, ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν θεὸν ἐδόξας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τὸ, ἅγιον ἰσχυρὸς, ὅτι ὁ υἱὸς τίθειμεν, οὐκ ἀπὸ μίφειννώτης τῆς ἰσχύος τὸν πατέρα, ἐτὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τὸ, ἅγιον ἀθάνατον, ὅτι ὁ ἅγιος πᾶσι μαρτυροῦμεν, οὐκ ἐξω τῆς ἀθανασίας τῆς φύσεως τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. Fusc id etiam Germanus in Hist. Eccles. S. Maximus Mystagogia cap. xxiv. mysticam significationem tradit. Διὸ δὲ τῷ τριουγίᾳ, πλὴν πρὸς τὰς ἀγίας ἀγγέλους ἐνωσίν τε καὶ ἰσομίστιον, καὶ πλὴν ἁπάντων τῆς ἀγιαστικῆς δοξολογίας τῷ θεῷ σύμφωνον εὐπνίσαν. Sed illustrandæ vniuersæ rei causâ historiam recitabo. Anno Theodosij junioris quinto, vel trigésimo, secundum Cedrenum, Landulphum, & Gotfridum Viterbientem, magno existente terræ motu, & muris corruentibus, quia Amalechitz intra Urbem habitarent, & adversus hymnum hunc blasphemias proloquerentur, preces & supplicationes in campo tribunalis Theodosius cum Proclo Patriarchâ instituit; cùm verò, κύριε ἐλέησον, clamarent horis aliquot continuis, adolescentulus quidam in conspectu omnium in aërem sublatus est, audiuitque angelos clamantes, ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Quod cùm mox demissus narrasset, omnes eodem modo Trisagium canere cœperunt, & cessavit terræ motus. Codinus in Orig. Constantinop. ὁ δὲ μικρὸς θεοδόσιος εἰς τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς βασιλείας αὐτοῦ σεισμὸς γιγνόντος, ἐ τῶν τέχων κατὰ πηλὸν ὄντων,

Διὸ τὸ τὰς ἀμαλικήτας τὰς χυτίζοντας οἰκῆσαι ἐν τῇ πόλει, ἐ βλασφημῶντες σφοδρῶς εἰς τὸ τριουγιον. ποιήσαντες ἐν αὐτῷ βασιλεὺς πολλῶν ἐκείνων καὶ λιπῶν ἐς τὸν κάμπον τῆς τριουγιαλίας μετὰ τῷ πατριάρχῃ πύκλῳ. κραζόντων δὲ τὸ, κύριε ἐλέησον, ὅτι πολλὰς ὥρας, πάντων ὁράντων ἡρώτων παθόντων εἰς τὸν αἶρα. Ἐκείνοι οὖν πάντες τῶν ἀγγέλων μελωδόντων καὶ ὑμνούντων, ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. κατηλόντων δὲ τῷ πατρὶ καὶ ὁ λαὸς ἕως ἐμελῶδει, καὶ ἐπὶ ὁ σεισμὸς ἐκπαύθη. Vide autem quam hæc corrupta sint apud Gotfridum Viterbientem Chron. Parte xvi. Anno imperij Theodosij junioris trigésimo terræ motus horribilis Constantinopoli fuit: propter quem ibi divina communionis cantatum est primitus, ἅγιος οἰκὸς ἡσυχίᾳς: hoc est, sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis. Narrat etiam Landulphus Sagax, dicitque accidisse horâ tertiâ. Atque ex hac causâ, cùm antea Constantinopoli tantum cani soleret, Theodosius suâ Pulcheriæ sororis statuit, ut ab illo tempore in omnibus imperij sui ecclesijs quotidie caneretur. Landulphus in Theodosio. Porro beata Pulcheria super miraculo unâ cum fratre supra modum admirata, sanxit per universum orbem divinum hunc psallere hymnum. Et tunc receperunt omnes ecclesie per singulos dies hunc canere Deo. Gotfridus loco citato. Hoc canticum dñm à toto populo cum Proculo suo episcopo caneretur, illico terræ motus cessavit. Vnde ab Imperatore & sorore eius Pulcheriâ tunc præceptum est promulgatum, ut hoc canticum per totum orbem de cætero caneretur.

Dddd retur.

retur. Refert quoq; Constantinus Manasses in Annalibus, & Marianus Scottus in Chronico; qui tamen reijcit in annũ tertium Imperatoris Leonis. Et sic hymnum hunc cecinit quoque Synodus IV. Chalcedonenſis; quæ habita anno Martiani 11. Damascenus loco citato. καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ ᾧ καὶ μεγάλῃ ἐοικυμενικῇ πᾶρτη σωῶδῳ, τῇ ἐν χαλκηδόνι φημι, ἕως ὑμνηθῶμαι ὁ τριῳῳς ἕτῳ ὑμῶν ὡς οὐκ οἶδω. ἕτω γὰρ τῆς πεπραγμένους τῇ αὐτῆς ἀγίας σωῶδῳ ἐκφύσῃ. Postea Imperator Anastasius addere voluit, ὁ σωρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν post, ἀγῶ ἀνάστα. Verum id cum magno malo & suo & Constantinopolitanorum. Narrat Victor in Chronico. Probo V. C. Cos. Anastasij Imperatoris præcepto, Plato civitatis præfectus & Maximus pulpitu ecclesie S. Theodori ascendentes, & hymno, quem Græci τριῳῳιον dicunt ὁ σωρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν noviter apponentes, dum per forum Constantinĩ id psallentes ad magnam Ecclesiam pergunt, nubes ex improvise super eos cinerem pro pluviam miserunt, totamq; civitatem atq; provinciam contexerunt. Pro quâ novitate multa mala Constantinopolitana obvenerunt civitati, multiq; male sunt interempti. Prasynorum siquidem simulq; & Venetorum turba adversum Anastasium Imperatorem unita, inter mille iniurias atq; mala incendium in urbem miserunt, combustaq; est civitas ὡς τοῦ κίλως, quod vocant, usq; ad forum Constantinĩ, supra longitudinem plateæ columnarum nonaginta quatuor. Meminerunt huius quoque rei Euagrius, lib. 111. cap. XLIV. Constantinus Manasses, & Cedrenus. Theodorus Anagno-

sta Eclog. 1. factum hoc Petro cuidam ascribit, ut & alii. Felix Papa in epistola ad Zenonem Imperatorem. πῆ-
τρῳ ὁ πρώτοπῳ ὑὸς τοῦ Διόδοτου ὁ ἀναξίως ἐπασηδήσας τῇ αὐτοκράτει ἀγίᾳ πῶ θῆς ἐκκλησίᾳ, καὶ μάλιστα τὴν τῶν ἀρχιερωσύνης θρόνον ἰγιατῆν πῶ μάρτυρῳ, πῶ τριῳῳιον λιλῶ νοθεύσῃ βαλῆθῃς, Διὸς τοῦ θῆσθαι ἐν αὐτῇ, ὁ σωρωθεὶς δι ἡμᾶς, μυρία ἄπῃ ἐγράψατο. Exstat apud Gennadium De primatu Papæ, cap. v. Et eius sectatores Θεοπαχίται dicti. Harmenopolus De Sectis. Θεοπαχίται, οἱ πῶ πῆτρον τὸν ἀναφῆα τῶ τριῳῳίῳ προσέθηκα τὸ, ὁ σωρωθεὶς δι ἡμᾶς, πῶ πῆτῳ πῶ ἀπῃ θῆ πῶ θῆς πῶ πῆτῳ. Idem est apud Cedrenum. Et arripuerunt hoc Armenii, Nicon De Relig. Armen. Adjiciunt autem sancto atq; sanctissimo hymno illud: Qui crucifixus es pro nobis, Petri fullonis rabiem sequentes. Damnavit Synodus in Trullo habita. Ejus Can. LXXXI. ὁ τῶ τριῳῳίῳ ὑμῶν τὸ, ὁ σωρωθεὶς, πῶ πῆτῳ, ἀναθηματιζέσθω. Quare autem tolerari non possit, ostenditur in Harmenopuli verbis jam citatis. Et Theorianum item vide in Legat. Armen. Atque ex hac occasione Calandio quidam addidit χριστὸ βασιλεῦ, præmittens istis verbis, ὁ σωρωθεὶς; ne ad Deum Patrem traherentur. Theodorus Anagnosta Eclog. 11. καλαδῶνα λέγῃ πῶ πῆτῳ, χριστὸ βασιλεῦ, Διὸς τῶ πῶ πῆτῳ, ὁ σωρωθεὶς δι ἡμᾶς. Sed postea iterum sustulit ab exilio Antiochiam reversus, teste Cedreno. Et hæsit hæc seditio in Ecclesiâ, Orientalesque, ὁ σωρωθεὶς δι ἡμᾶς, addebant: Constantinopolitani Occi-

Occidentalesque omittebant: multis verò in locis pro iis verbis dicebant, *ἀγία τριάς* ἐλέησον ἡμᾶς. Photius in Bibliotheca. Φησὶ δὲ ὁ ἐφεξής τις τῶν τριατῶν ὑμολογίων (loquitur de hoc trifagio) τὸς μὲν αἰατῶν οἰκουῦντας, εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀναφέρειν, καὶ διὰ τὸ τοῦ μηδὲν ἑξαμαρτάνειν ὁπισθωάπληντος τὸ, ὁ σαυρωθῆς δι' ἡμᾶς: τοὺς δὲ τὸ βυζαντινὸν καὶ τῶν ἰσπερὶ γενεομένων, εἰς τῶν ὑπερτάτων καὶ πνεύματι πηγῶν τῆς ἀγαθότητος, τῶν ὁμοῦσιον τριάδα, τῶν δοξολογίων ἀνάπλην. διὸ μηδ' ἀνέχεσθαι τῶν ὁπισθωάπλην τὸ, ὁ σαυρωθῆς δι' ἡμᾶς, ἵνα μὴ πάθος τῇ τριάδι περὶ αὐτῶν. ἐν πολλαῖς δὲ ἤ κ' τῶν εὐρώπῳ ἐπαρχίαις αὐτῶν, ὁ σαυρωθῆς δι' ἡμᾶς, τὸ ἀγία τριάς ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπάγειν. Hoc porro obiter monendum. Viri docti, πὲρ τριατῶν interpretantur, *Cantilenam Sanctus, Sanctus, Sanctus*. Nō rectè. Debebant, *Trisantum*. Nam proprii hoc omnino hymni genus fuit, debetque distingui ab Epinicio, in quo similiter ter ἀγιος canebatur, hunc in modum ἀγιος, ἀγιος, ἀγιος κύριος σεβασθῶ. Discimus ex Germani Hist. Eccles. Ergo hæc confundere non oportet, quod fit malè interpretando. Idem error, ut jam recentiores taceam, ab Ansegiso quoque committitur lib. i. cap. lxx. *Gloria patri cum omni honore apud omnes cantetur: & ipse sacerdos cum sanctis angelis & populi Dei communi voce Sanctus, Sanctus, Sanctus decantet*. In finē Trifagii sigillum faciebat Patriarcha, quo innuebatur omnes de Christo prophetias esse impletas. Germanus in Hist. Eccles. ἡ σφραγὶς τῶν ὁμοῦσιον πνεύματι ἐν τῶ

τέλει τοῦ τριαγίου, εἰς πληρωσὶν μὲν καὶ εἰς ἐκσφραγίσματα τῶν περὶ χριστὸν πεποιημένων περὶ φηλικῶν χαρακτηρίζεται. Postea eo peracto legebatur liber Apostolicus, & dicebat diaconus, *πρόσωμεν*. Idem Germanus loco citato. καὶ δὲ τὸν τριατῶν ὑμνον ἀναγινώσκοντες βιβλίον δαυσοδικόν, καὶ λέγει ὁ ἀρχιεπίσκοπος, *πρόσωμεν*. Meminit autem τοῦ τριαγίου etiam Leo Constitut. xi. καὶ διωλόντας ψάλλοντες τὸν τριατῶν ὑμνον. Corrigo, καὶ διωλόντας ψάλλοντες. Idem Constitut. xii. καὶ τὸν δειπνόν, ἐταξίμους, τὸν τριατῶν ψάλλοντες, καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τῶν σιμωθῶν. Mauricius Strateg. lib. i. cap. xxi. καὶ τῆς τέθνης τριατάκης σημενίας περὶ ἰσπερὶ πνεύματι τῶν πόνων, καὶ διωλόντας ψάλλοντες τὸν τριατῶν. Atque hæc de hymno Trifagio vbertim satis. Vsurpabant quoque pro S. Trinitate. Observo apud Simocattam Hist. Mauric. lib. i. cap. ii. πρὶν ἢ τελευτῆσαι αὐτὸν εἶδεν ὅτι, λέγουσαν αὐτῷ. τάδε σοι πρὶν τὸν τριατῶν λέγει. οἱ πύργονοι τῆς εὐσεβείας ὅτι τῆς σῆς βασιλείας ἐφοιτήσαντες χερόνοι.

T P I T E N N A T A I.

Τριπινάπη. Memoria mortuorum, quæ celebrabantur tertio & nono die. Sed altius hoc repetendum per occasionem. In vetere Ecclesia memorias defunctorum fidelium celebrabant die tertio, nono, quadragesimo, & anniverfario. Ioannes Damascenus περὶ τῶν ἐν πίσει κεκοιμημένων. καὶ γὰρ αὐτῶν ἀφορμῶν ἐδεδώκει, τὸ μνημεῖον ὅτι ἡ ἀναιμάκτου θυσίας ποιῶν τῶν περὶ λαθόντων, ἐπάλιν τρίτη, καὶ ἑννατη, καὶ τεσσαρτατη καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν μνημάτων, καὶ τελεταῖς.

Dddd h. Typ.

Typicum Sabæ, cap. xxx. *χρη ἐν ἐδί-
ναι, ὅτι ἐὰν γῆν) ἀδελφὸν ἐκδημῶσαι πρὸς
κύριον, ἐν ταύτης τῆς ἡμέρας, ἀφ' αὐτοῦ
τῆς ἐβδομάδος, παννυχὶς ἔγειρε) τῶν τρι-
τῶν αὐτῶν, ἕως τῆς ὀρθοῦς ἐσπέρης· τίτι
γὰρ πλῆν) ἡ παννυχὶς αὐτῶν. ὁμοίως καὶ τῶν
συνεβῆαται ἡ λειτουργία αὐτῶν. τῶν ἐπὶ τὸν συνέ-
βηατον γίνοντα πᾶν ἑνὰ αὐτῶν, καὶ λαγχά-
νη, καὶ πμῆ. πᾶσι δὲ ποσαρχοῦσιν αὐτῶν
γίνοντα, ὅταν ὁ δριφτὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν
πληρωθῇ. Atque ex his quæ tertio
& nono die celebrabantur, τριπινάται
dicebantur. Idem loco citato. παύον-
ται δὲ καὶ αἱ πρὸς ἀναπαύσεως τῶν πε-
νήτων ἐργασθῆναι μοῖραι, καὶ αὐτῶν ταύ-
της αἱ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν λειτουργίαι, ὑμνω-
δαί, ψαλμοὶ, ποσαρχοῦσιν, αὐτῶν
τριπινάταις, καὶ ἐτήσοι μνήμαι, καὶ πλίσται,
αἱ τινες οὐκ εἰς μάτην ἐπινοήθησαν. Cele-
brabant porro etiam quadragesimum
diem, isque ποσαρχοῦσιν appellabatur.
Vide supra. Rationem explicatam in-
venio in Triodio. ἐξῆσαι μὲν ἐν ἡ ψυχῇ
τῷ σώματι) ἔδεμειαν φροντίδα τῶν ἐν-
ταῦθα ἔχει, ἀλλὰ τῶν ἐκείσε αἰεὶ φροντίδι.)
τῆς δὲ ποιῶμεν, ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ ἀν-
θρῶπος) ἀλλοιοῦται πῶς ὄψιν. ἑνὰ δὲ,
ὅτι πᾶσι τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ πλάσις, σωζομέ-
νης μόνης τῆς καρδίας. ποσαρχοῦσιν δὲ,
ὅτι καὶ αὐτῇ ἡ καρδία τότε διπλοῦται. καὶ
ἡ γῆνησις ἔτω περιβαίνει. τῇ γὰρ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἡ καρδία ζωρεαφῆται. τῇ δὲ ἐν-
νάτῃ πηγνύται εἰς αἶμα. τῇ δὲ ποσαρχοῦ-
σιν εἰς τελείαν ὄψιν ἀναπαύεται. ἀφ'
ταύτων πῶς αἴτιας τῶν ψυχῶν μνείαν
ποιῶμεν.*

ΤΡΙΤΖΕΡΙΟΝ.

Τριτζέριον. Tirimis. Moschopulus.
τρίτης, ἡ τρίτος ἡρεσίας ἔχου ναῦς. ἡ γοῶν
πρὸς τριτζέριον. Nicetas in Alexio

Angelo, lib. II. *κάπερα διτζίρια καὶ
τριτζέρια πηξάμενος, καὶ πολλοῖς σπορῶν
φραξάμενος, πᾶς ὁ φραξάμενος ἐκπερὶ
πόλιν.*

ΤΡΙΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Τριτράπεζον. Trichiniū. Corona pre-
tiosa. τριτράπεζον. Cernicū. τρικλίνιον.

ΤΡΙΦΘΙ.

Τρίφθι. Tyrocnestis. Occurrit apud
Cruisium in Turcogræciā.

ΤΡΙΧΗΛΑΒΟΣ.

Τριχηλάβος. Volfella. Forpex. Mar-
cellus Sidites in Iatricis.

*ἡ περὶ αὐτῆς χολῆς π. φιλοσκοπέλου
ἵννοιο*

ὡς ἐὰν ὀρνυαὶ θάμιναι τρέχας ἐν βλο-

φάροις

*νύσταται εὐτ' αὐτὴν τριχηλάβω ἐξε-
ρύσας.*

In Glossis Philoxeni & Benedicti τρι-
χολάβις scribitur, ut & apud Aërium,
ubi quoque τριχολάβιον invenio.

ΤΡΙΧΟΔΕΣΜΟΣ.

Τριχόδεσμος. Fascia crinalis. Glos-
sa Græcobarbaræ. ἀμπυξ. χαλινὸς τρι-
χόδεσμος.

ΤΡΙΨΑΛΜΟΣ.

Τρίψαλμος. Typicum Sabæ, cap.
xxxviii. *συνάπτε) ἡ καὶ πρώτη ὥρα, ἥτις
στοιχολογία μὲν οὐκ ἔχει, ψάλλεται δὲ
συνήθως τρίψαλμος. Triodium. ἵστον
δὲ, ὅτι ἡ πρώτη ὥρα, ἥ ἐννάτη, ἔστι
στοιχολεγει) ἐν τῇ μεγάλῃ ἐβδομάδι, ἀλλὰ μό-
νον ψάλλεται τρίψαλμος, ἡ δὲ τριῖνη
στοιχολεγει).*

ΤΡΙΨΙΜΟΝ.

Τρίψιμον. Intrinum. Farcimen. Glos-
sa Græcobarbaræ. *τρίψιμον ἐκ πολλῶν
κρεῶν. τρίψιμον διὰ πολλὰ κρέατα.*

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Τριώδιον. Canticum divisum in tres partes, quas ὠδὰς appellabant. Gen-nadius πρὸ τῆς δωδεκάτης. τῶν ἁγίων, cap. i v. ἄδονται μὲν μελωδιῶν κατ' ἡμέραν καὶ μελωδιῶν, καὶ τριώδων, ἑξ ἡμέρας. Rituale Græcorum. ψάλλομεν τῆς ἐκπλήξεως ἀναστάσιμα τετρία, καὶ ἀνατολικά τετρία, καὶ τῆς τριώδων ἰδιόμελα δύο. Menologium. δεῖ εἰδέναι ὅτι τὸ περὶ τριώδιον εἰς τὸ δωδέμηκτον ψάλλεται. Sic δὴ τριώδιον, quod duas ὠδὰς contineret. Menologium. ἔπρην τριώδιον, ὃ ἦν αὐτῶν, καὶ ἡ ἀκρόστι-χis, τρίτη.

ΤΡΟΓΙΑΝΟΣ.

Τρογιάνος. Troianus. Phryx. Glossæ Græcobarbaræ. τρωξὶ Φρυξίν. κεντὰ εἰς τὰς Τρογιάνους.

ΤΡΟΞΑΛΛΙΔΑ.

Τροξαλλίδα. Pro, τρωξαλλίς. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδιδόξ. τρωξαλλίς. τρωξαλλίδα.

ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΙΑ.

Τροπαυχία. Gestamen aliquod capitis proprium Imperatori Constantinopolitano. Codinus. ὅτι δὲ τῆς κεφαλῆς φορέματα διαφόρα, ποτὶ δὲ τὸ ὀνομαζόμενον τροπαυχίαν, ποτὶ δὲ ἱεσινιάνιον.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ.

Τροπάριον. In ecclesiâ Orientali canebantur certis diebus certi canones. quas in troparia dividebant, plerumque triginta, & nonnunquam aliquando plura, excepto vno Magno Canone, quid ducenta & quinquaginta complectebatur. Triodium hoc nos

docet in descriptione magni Canonis. Illic plenissime totâ hâc de re agitur; eoq; tectorē studiosum remittimus. In Liturgiâ Chrysostomi. οἱ δὲ ψάλλοντες λέγουσι καὶ σιωπήσῃ τροπάρια, καὶ τῶν κατ' ἡμέραν ἁγίων. In Liturgiâ Præsanctificatorum. εἰπὼν Θεὸς τῶν χοροῦ τὸ τροπάριον, λέγει ὁ διακόνος ἡ ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως. Quid propriè fuerint, & vnde dicta, explicat Zonaras ad Can. Anastas. Damasceni. τροπάρια δὲ λέγονται, ὡς πρὸς τὰς εἰρμὰς τρεπόμενα, καὶ τῶν ἀναφορὰν τῶν μέλους πρὸς ἐκείνας ποιέμενα, ἢ καὶ ὡς τρέποντα τῶν φωνῶν τῶν ἀδόντων πρὸς τὸ μέλῳ καὶ τὴν ῥυθμὸν τῶν εἰρμῶν. εἰ μὴ γὰρ πρὸς ἐκείνας ὁ τῶν αὐτὰ ψαλλόντων φθόγγῳ ἀδύνοισι, ὅσα ἄρρυθμόν ἐστι τὸ μέλῳ, καὶ ἐναρμόνιον, καὶ μέλῳ λέγεται, ἀλλ' ἀπηχὲς καὶ ἀνάρμοσον καὶ ἄρρυθμον φώνημα. Canebant autem post Horas. Codinus. ψάλλοντες ἐν αἰῶραι, ὡς εἶθ' ὅ, καὶ τῶν τροπαρίων. Et paullo post. τῶν ὠρῶν καὶ τῶν τροπαρίων ψαλλομένων, παρῆσι μὲν ὁ βασιλεὺς. Nonnulla ex his erant quæ fecerant Anthimus & Timocles. Theodorus Anagnosta Eclog. i. ἀνθιμῷ καὶ τιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταί, καὶ φεαρίας διηρέησαν. Cedrenus tradit eos scripsisse anno viii. Leonis magni. Hæc verba sunt in illius vitâ. τῷ ἐγγδόω ἐπὶ ἀνθιμῷ ἐπιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταί, ἐγνωρίζοντο. Eius verò quod post secundum antiphonum canebatur, auctores credebantur antiquissimi Iosephus & Nicodemus: alij ad Iustinianum originem referunt. Germanus in Hist. Ecclæs. τὸ δὲ τροπάριον, ὃ κατ' τὸ πλῶν τῶν δόξων ἀντιφώνων, ποιητὰς ἐστὶν ἰωσήφ ἐν καὶ δὴ μὲν, ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ ἐν-
Dddd iij Ταφία

παιδείας αὐτὸν, ἐμνήθησαν αὐτὸ ὑπὸ τῆς ἑκπαιδείας οὐκ ἀλλ' ὁ υἱὸς Θεοφίλου, κοσμήτορος
 ἡμῶν ἐξωστὸς σώματι. ὁ κύριος, καὶ τῆς αὐτοῦ, καὶ καμαρώνας πολυτελῶς.
 ἐν αὐτῇ ἀχωρήσει θρόνῳ. ἐνιοὶ ἢ λέγου-
 σιν, ὅτι τὸ αὐτὸ τροπικὸν ἐκπεφώνηται
 ὡς ἔστι τῆς θείας λήξεως βασιλείας ἐκ-
 νιασ, σφόδρα καὶ αὐτὸ πῶς συμβόλοις τῆς
 χριστοῦ ἡγήσεως ἐφαρμόζον.

ΤΡΟΠΟΔΕΜΕΝΟΣ.

Τροποδεμίν. Versutus. Callidus.
 Glossæ Græcobarbaræ. πανουργ. πολύτροπ. τροποδεμίν. ὡς ἔστι βελος.

ΤΡΟΥΑΙΟΝ.

Τραίον. Trulla. Hierocles ἱππιατρ.
 lib. II. cap. LXXIV. καὶ ἄρα ὑπὸ τῆς πυ-
 ρὸς τὸ τραίον, ὅτι βάλει τὴν ἀσφαλτον
 μὴ κινῶν αὐτὴν.

ΤΡΟΥΔΑΑ. ΤΡΟΔΑΟΝ.

ΤΡΟΥΔΑΟΣ.

Τρῦδα. Trulla. Codinus. ὅτι πὶ τὸ
 ἄκρον ἔστι σκαδία, ἐπὶ τὸν γόρον τῆς τρῦδας.
 Basilic. Eclog. LXIV. καὶ δὴ λάβρα, λύχ-
 νοι, τρῦλαι, χαλκῶ σκαδία. Glossæ Græ-
 colatinæ. τρῦδα. Trulla. Dicebant
 etiam τρῦλλος, & τρῦλλον. Codinus in
 Orig. Constantinop. ἐξ ἧς ὡς τῶν
 ἰδιωτῶν φέρεται λόγῳ, ὅτι ὁ τρῦλλος
 κισσάρενός ἐστιν. Et ibidem non semel.
 Cōstantinus Porphyrogēneta Them.
 Orient, XIII. δικάστη δαλιισμῶδος, ἐν
 τῷ τὸ σκαπτικὸν τὸ μεγαλομαρτυρῶν Θεο-
 δώρου ἐν τῷ τρῦλλῳ τῆς αὐτῆς ἀποκρί-
 ματι. Metrodorus in Martyrio S. Dio-
 nysij. τῶν ὅστις οὐκ ἐπὶ Φυλάγειν
 τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ ὅσα, πᾶσι θεμελίαι
 καπλήθησε, ἐν ἑαυτῷ μέγα τρῦλλον, οἰκο-
 δομῶν ἐσφράγισεν.

ΤΡΟΥΔΑΩΤΟΝ.

Τρῦδαωτὸν. Trullatum. Chronicon
 Constantinop. τὸν ἢ τρῦδαωτὸν σκυλὸν

ἐκπαιδείας οὐκ ἀλλ' ὁ υἱὸς Θεοφίλου, κοσμήτορος
 αὐτοῦ, καὶ καμαρώνας πολυτελῶς.

ΤΡΟΥΜΠΕΤΑ. ΤΡΟΥΜΠΕΤΑΡΗΣ.

Τρουμπέτα. Italicum, Trombetta. Tu-
 ba. Corona pretiosa. τρουμπέτα. Tuba.
 σάιπυξ. Anonymus De nuptijs
 Thefei.

καὶ τῆς δὲ χλωήσεως τρουμπέτες καὶ π-
 γνήζεις.

Et τρουμπέτης. Trombetti. Eadem
 Corona. τρουμπέτης. Tubicen. σελ-
 πυκτής.

ΤΡΥΠΑ.

Τρύπα. Præfurnium. Os furni. Oc-
 currit apud Crustum in Turcogræciā.

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ.

Τρυφερότης. Mollities. Pro, τρυφε-
 ρότης. Vide, μαλακίονος πία.

ΤΡΩΓΑΙΤΗΣ.

Τρωγλίτης. Passer. Eustathius ad
 Iliad. β'. Διὰ τὴν ὡρα φῆ τὸν σπουδόν. ἔοι-
 κεν αὐτὴ εἶναι, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τρον
 τρωγλίτης.

ΤΡΩΝΝΕΙΝ.

Τρώννῃν. Vulnerare. Glossæ Græco-
 barbaræ. ἄτρωλ, ὅτι ἔστι τρώννεται.
 ἢ πλεγωννῇ.

ΤΥΜΒΟΛΟΣ.

Τύμβολος. Tymulus. Tymbola. Chro-
 nicon Constantinop. πῶς λεγόμενον
 τριέξοδον τὸ εἰς πᾶς κατὰ κατὰ τῆς
 ἀγίας μωκίς ὑπάρχον ἐπὶ ἡγή, ἐνθα καὶ
 τύμβολοι ἐκκλησιῶν καὶ δρεσιῶν ὑπάρχοντες
 κεχωσμένοι.

ΤΥΜΠΑΝΙΑ.

Τυμπάνια. Pilca mulierum Con-
 stantinopolitanarum tympani formam
 refc.

referentia. Nicetas in Alexio Comnenolib. i. περιέκλειπτο λαμπρῶς διεσπασμένη λίθοις πὺ μαργάρους τὸ τυμπάνιον ἀναδύσσει. Iterum De Reb. Gest. post Excid. Urbis. τὰ ἡ γυναικῆα τυμπάνια, καὶ τὰ τῶν ἔλων καὶ λούκων τριχῶν ὀπικροτάφια κατήματα, πῆς ἵπποις περιπίπτουσιν. Strabo quoque de mulieribus Hispanis narrat lib. III. τυμπάνιοι περιχάσται, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφέρεις καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μίτρι τῶν περωτίδων, εἰς ὕψος ἡ καὶ πλατὺ ἐξυπνίσταμένοι καὶ ὀλίγον.

ΤΥΠΙΚΑ.

Τυπικά. Psalmi CII. & CXLV. quos per vices die Dominico in officio divino chorus canebat. Et priorem quidem psalmum, τὰ πρῶτα τυπικά; alterum, τὰ δεύτερα, appellabant. In Liturgiā Chrysostomi. καὶ τὰ ἐρηνικά ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἡ δὲ τυπικά, εἰς τὴν κυριακὴν. Et postea καὶ τὰ ἐρηνικά τὰ δεύτερα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ δεύτερον ἀντίφωνον, ἡ δὲ τυπικά τὰ δεύτερα, εἰς τὴν κυριακὴν. Triodion. καὶ ἀναγνώσκον κατὰ χάσας εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά.

ΤΥΠΩΝΝΕΙΝ.

Τυπώνναι. Pro, τυπῆν. Glossa Græcobarbaræ. τυπώνναι καὶ ἐκτονίζει τὴν δόξαν.

ΤΥΡΑΓΝΙΑ.

Τυραγνία. Pro, τυραννίς. Cruciatu. Dolor. Anxietas. Anonymus De nuptijs Thefei.

Φόβον μένον καὶ κόλασι καὶ τυραγνία μετὰ

ἡσίοις εἶχε ἀπ' αὐτῶν.

ΤΥΡΗ.

Τυρῆ. Corona pretiosa. τυρῆ. Casci. τυρὸς.

ΤΥΡΙΝΗ.

Τυρινῆ. Septimana eadem, quæ τυροφάγου. Typicum Sabæ, cap. IV. τὰς ἡ δύο ἐβδομάδας τῆς τῆς δαπνίαν, καὶ τῆς τῆς εὐλῆς, εὐχολογῶνται εἰς τὴν ὁρῶν κατὰ δύο.

ΤΥΡΟΒΟΛΙΟΝ.

Τυροβόλιον. Scholiastes Theocriti Idyll. XI. παρὰ, τὰ κρινῶς λαγόμενα τυροβόλια.

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ.

Τυρογάλον. Serum lactis. Moschopolus. ὁρὸς, τὸ κρινῶς κατέλειπον τυρογάλον.

ΤΥΡΟΦΑΓΟΣ.

Τυροφάγου. Septimana quæ sequatur τὴν δαπνίαν. Nikon. De Relig. Armen. Septimanā quoque τῆς τυροφάγου carne vescuntur, ieiunantes septimanā quæ est ante δαπνίαν intensis ieiunijs, præter panem & aquam nihil aliud gustantes. Balsamon in Resp. ad Marcum Patriarcham Alexandrinum. ὑπέχει μοι τὰς πεντάδας καὶ τὰς ὀκτάδας τῆς δαπνίαν, τὴν τυροφάγον, τὴν ἀσκαίνισίμην, (ita legendum supra admonui) καὶ τὴν δωδεκαήμερον. Anna Comnena Alexiad. lib. II. νύξ δὲ ἡ τῆς τυροφάγου κυριακῆς, κατὰ τὴν ἡμέραν πατήρη τῶν ἐσκήπτετο. Tunc magnum jejunium suum agebant Tetradiu. Idem Balsamon tradit paullo post. καὶ τὴν ἐβδομάδα τῆς τυροφάγου νηστεύουσιν οἱ πεντάδι) οἱ αἵρετοι νηστίασιν μετὰ τῶν. Neque alleluja hæc septimanā psallebatur, præterquam feriā quartā, & sextā.

Τριῶν

Triodium. τῇ ἐβδομάδι τῇ ἀποκρεῶ ἀλληλουία ἢ ψάλλομεν. ἐκκύπτομεν διὰ καὶ τὸ ἐν κοντάκιοι τῇ ψαλτηρίᾳ διὰ τῷ ὁρθρῷ, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν ἑσπερινόν. ὡσαύτως ποιεῖμεν διὰ τῇ ἐβδομάδι τῆς τυρινῆς, αὐτὴ τῆς τετάρτης, καὶ ἑκτῆς. ἐν γὰρ πρῶτης ψάλλομεν ἀλληλουία, ποιεῖντες καὶ μετανοίας. *Institut Heraclius Imperator votireus, bello cum Chosroe Persarum rege feliciter peracto. Illud ipsum Triodium alibi.* πρὶ μὲν τοῖς τῆς τυροφάγου ἡμετέροις ἵναι τὸν βασιλεῖα ἡράκλειον ἐπὶ ἔλξει, καὶ τυροφάγον ἔσται τὸ πρῶτον. καὶ χροστὴς γὰρ καὶ περὶ αὐτὴν ἔξ ἑτασιν ἐκστρεψάσαι, ἡυξάσθαι τῷ θεῷ, εἰ καὶ ἐκείνους ἰαχούσθαι, πάντῃ μετὰ μένῃ, ἐμπαζὺ νηστίας ἐτρυφῆς κατὰ ἡσυχίαν. Porro esu casei, aut etiam ovorum, poenitentes solvabant jejunium suum, puta si clerici essent; nam alij id carne faciebant. Nesteuta in Nomocane. *Pro communione participes existant sanctificationis illuminationum, & sic ieiunium solvunt, alij quidem caseo, & ovis, mundani vero carne.*

ΤΥΡΩΝ.

Τύρων. Vide, τήρων.

ΤΥΦΑ.

Τύφᾱ, sive, τῆφᾱ, *Tufa*. Zonaras in Basilio Porphyrogenetâ. ἱάρεα τινῶν δὲ εἰς ὁρθία, ὡς πῦφαι καλεῖ ὁ δὲ ἡμῶδης. Ioannes Tzetzes Chil. viii.

ὑπερὸν ἐστὶ νίκαις ἣ ἡμῖν οἱ σιφεφόροι σφαῖς κεφαλαῖς ἐπέθεντο τιάρους, ἥτοι τύφας.

ΤΥΦΑΡΑ.

Τυφάρεα. Cacitas. Glossæ Græco-barbaræ. ἐρίψμον τῶν ὀμματῶν. τυφλάρεον. σφαδάρειον.

ΤΥΦΛΩΝΝΕΙΝ.

Τυφλώνειν. Pro, τυφλοῦν. Occœcare. Glossæ Græco-barbaræ. χρίζει. σφαδάρειον. ἢ ὅπως τυφλώνει.

ΤΥΡΙΣΙΑ.

Τυρίσια. Corona pretiosa. ὑβρίσια. ἱμῖνια, ὑβρίς.

ΤΥΡΟΠΙΣΣΟΝ.

Τυρόπισον, sive, ὑγρόπισον. Liquida pix. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. ii. cap. viii. ἱατρούσεις διὰ ἔτους. ὑγρόπισον κατὰ τὸν μὲν μέλι. αὐτὴ δὲ ὡσεὶς πέντε ὀφθαλμοὺς τρεῖς. Occurrit illic pluries, & variè scribitur, modò ὑγροπίσα, modò ὑγροπίσιν quoque. Scholiastes Nicandri ad Alexiph. ὡς ἡ μὲν ὁσμὴ ὁμοία ἐστὶ πύσιν χυτῇ, ὅς ἐστι, τῷ ὑγροπίσῳ. ἢ δὲ γούσις, καδρίσι.

ΤΑΡΟΜΥΣΤΗΣ.

Ταρμούσης. Qui aquæ lustrali in vestibulo templi præfectus ineuntes exeuntesque aspergebat. Est epistola Synesij cxxi. quæ inscribitur, αἰασκισίῳ ὑδρομύσῃ.

ΤΑΡΟΣΑΤΟΝ. ΤΑΡΟΡΟΣΑΤΟΝ.

Ταρροσάτον, sive, ὑδροροσάτον. Aqua rosea. Alexander Trallianus, Nonus, Simeon Sethi, & alij. Scribitur etiam truncatè δροσάτον. Vide supra.

ΤΕΛΟΠΙΖΕΙΝ. ΤΕΛΟΠΗ.

Τελοπίζαν. Oculos quasi vitreos habere. Vitium in accipitribus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. ii. cap. lxxvii. ἐὰν ὁ ἰεραξ ὑελοπίση τὰς ὀφθαλμούς, ἔσται αὐτὸν νοήσεις. Ipsum vitium ὑελοπή dicitur. Et illud caput inscribitur, εἰς ὑελοπῶν ὀφθαλμῶν.

ΤΙΟΤΗΣ.

ΤΙΟΤΗΣ.

Υιότης. Filiatio. Vox quā appellabantur laici, aut inferioris ordinis clerici. Basilus Achridenus in epistolâ ad Hadrianum Papam. πῶς ἔντες ἡμᾶς ἡ πατριολὴ τοῦ πλαισηθίου παρὰ πᾶσι, ἀγιάται πᾶσι; πῶς ἡ εἰκὼν τῆς ἀπολλωλῆος δραχμῆς; ἡμεῖς γὰρ ἔτι ἐκπεσόντες ἐαυτῶν τῶν σῶν κέλπων φαιμέν, ἔτι πῶς ἡσότης ἡ πῶς ποιμαστικῶς ἀποφύγομεν, ἡ καὶ ἔτις ὀνδίζωμεθα. Gulielmus Bibliothecarius in Stephano v. 1. Hâc allocutione missam celebrans populum admonuit. *Filiationem vestram, charissimi, commoneamus, ut convenientes ad sacratissimum Dei templum id diligenter pertractare studeatis, ad quod venistis.*

ΤΠΑΓΚΩΝΙΟΝ.

Υπαγκώνιον. Cubital. Glossæ Græcolatinæ interpretantur, *Cervical*. Non satis rectè, ut ipsa dictio loquitur. Romani delinquente imperio, & cum eo quoque ipsâ linguâ, *Succubitanam* dixerunt. Itaque lego apud Trebellium in Claudio. *Albam subsericam unam, cum purpureâ succubitanâ.* Succubitanas autem intellige stragulas, qualibus hodiè etiam vti magnates videmus, quorum subfellia ijs instrata. Scio viros magnos aliter sentire de isto Trebellij loco, tamen licet mihi dissentire sine illorum offensâ.

ΤΠΑΚΟΗ.

Υπακοή. Menologium. ὁ ἀμωμῶς, ἡ ὑπακοή, ὁ πολυέλεος, ὁ καθίσματα ὁ ἀγίος. Marcus Hieromonachus De dub, Typ. cap. LXVI. μὲν τὸ τριτάτον

ὁ λέγομεν πῶς ὑπακοὴ τῆς ἡχῆς, ἀλλὰ τὸ πατριολὸν καὶ τῶν αἰώνων, ἡ τῆς ἐορτῆς. Occurrit passim in Ritualibus Græcorum.

ΥΠΑΝΔΡΕΜΑΤΟΝ.

Υπανδρέμαλον. Matrimonium. Conjugium. Glossæ Græcobarbaræ. ὤραν γάμος. καιρὸν ἀπὸ τῆς ἐορτῆς ὅτι ὑπανδρεμάτης, ἡ ἀρμασίας.

ΥΠΑΝΤΗ.

Υπαντή, sive, ὑπαπαντή. Festum Occursus, quod in ecclesiâ Occidentali Purificationis appellatur. Micrologus De Eccles. Observat. cap. XLVI. ὑπαντή nuncupatur obuiatio, quia venerabiles persona Simeon & Anna eo die obuiaverunt Domino, dum presentaretur in templo. Codinus. κατὰ πῶς τῆς ὑπαπαντῆς ἐορτῇ εἰς τὸ βλαχεριῶν ναὸν ἀναλίσκονται καὶ τῶν βασιλέων. Videndus quoque Amalarius De Eccles. Offic. lib. iv. cap. xxxiii. Celebrabatur postridiè Kal. Febr. Clarè ecce in Constitut. Man. Comneni. ἡ δὲ ὑπαπαντή ὁ φεβρουαρίου, ἀπὸ πῶς τῆς σωτηρίας ὑπαπαντῆς. Itaq; error est apud Phranzen Chron. lib. ii. cap. x. *Discessimus Calendis Februarij horâ primâ post meridiem festi Dominici, quod ὑπαπαντή dicitur.* Sed puto culpam esse librarij, quam miror tamen non animaduersam crudito illius interpreti, & editori, Pontano. Institutum verò hoc festum sub Iustiniano, pontifice Pelagio. Siffridus Presbyter Epitomes lib. i. *Sub Pelagio παρὰ ὁ Iustiniano Imperatore summis initium apud Constantinopolim ut ὑπαπαντῆς Domini, id est Purificatio beata Maria virginis solenniter celebraretur.*
Eccc Et

Et quidem anno imperij eius decimo quinto. Landulphus Sagax in vitâ eius. *Anno xv. imperij Iustiniani mensis Octobri facta est mortalitas Byzantijs. Et eodem anno Hyrapante Domini sumpsit initium, ut celebraretur apud Byzantium secundâ die Februarij mensis.* Incidit autem hic annus xv Iustiniani in Christi DXLII. Itaq; cum Landulpho congruit Sigebertus, qui in Chronico suo factum hoc dicto Christi anno adscribit. Cedrenus seorsum abit, & originem rejicit in annum nonum sive ultimum Iustini, cui Iustinianus successit. Vide eum pag. 300.

Τ Π Α Τ Ι Α.

Υπάπα. Nummi Consulares. Hic mos fuit. Consules initio magistratus sui pecunias in populum spangebant. Gracii isti recentiores Υπάπα sc. νομίματα appellabant. Nec Consules tantum, sed & Imperatores faciebant in coronatione suâ, vel perfecto aliquo opere insigni. Codinus in Orig. Constantinop. de Iustiniano, cum templum Sophiæ absoluisse. & ἐπέησεν Υπάπα, & ἔδωκε κεντήματα τῷ λαῷ διὰ στρατηγίς μαγίστρ. Cedrenus Υπάπας aliquoties nominat. Ad Consules quod attinet, vide 1. *Ordinem.* 2. C. De Coss. & non sparg. ab his pec.

Τ Π Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Ω Ν.

Υπεκκλησίον. Qui Imperatoris partes in ecclesiasticis rebus obibat. In Disputatione Gregentij. ἔνα τῆς συγκλήτης αὐτῶ τῆς ἀπὸ Φηνεν, Υπεκκλησίονα αὐτῶ ποιήσας. Vide πετρί. 410.

Υ Π Ε Ρ Π Α Σ Ι Δ Ι Ο Ν.

Υπερπασίδιον. Quasi *Superpassagium*. Locus per quem necessario transitur. Constantinus in Tacticis. ὅταν δὲ μέλλῃς διαβαίνειν μὲ τῷ στρατῷ εἰς ὁρεῖνας τόπους καὶ σέβας, καὶ δύσκολον χώραν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἵνα προέμπης μέγῃς ἐκ στρατόμαχου, & κρατῆς πρὸς ὑπερπασίδα, ἐκλεισθῆς, πρὸς τὸ μὴ παραβῆναι τὰς πολεμίας.

Υ Π Ε Ρ Π Α Λ Ε Ο Ν.

Υπέρπαλιον. Respondet Gallico, *Superlimus*. Est autem tributigenus ab Alexio Comneno excogitatum exactumque. Zonaras. ἐντυθεν διοργανοῦσαι πάντα τοὺς ἐν ἀρχαῖς καὶ χωρίοις διαφερασθῶν τοῖς ὑπερχοῖς ἐξέλλοντι κτήσεων, καὶ πρὸς καὶ τῶν ὀνομάτων θηρινότηρ, πρὸς ὑπερλίμα λέγω, καὶ πρὸς ὑπερπαλῖα, καὶ ἄλλοις ἄλλοις ἐπερχῶν καὶ τῶν ὑπερχῶν ἐίστην.

Υ Π Ε Ρ Π Υ Ρ Ο Ν.

Υπέρπυρον. Viri docti interpretantur, velum coloris ignei, apud Codinum. ἐν δὲ & πταγμένον διδόσκει πρὸς τὴν μέγαν περιμικήριον καὶ κυριακῶ χάριν δικαιοσύνην ὑπέρπυρον ἐν. Sed errant toto coelo; nam est nummi genus. Scholiastes Harmenopuli. lib. i. Tit. xv. καὶ ἐνταῦθα γὰρ ἀδελόν ἐστιν, εἰ τι τῶν πτέρων παρ' ἐμὲ ἡλεθ' μήνηται πρὸς ὑπέρπυρα, εἰ τι ἐμοὶ παρ' ἐκείνῃ. Theorianus in Legat. Armen. ἐξωσω ὡς ἐν ὑποχέσθ. ἐνταῦθα ὑπέρπυρα τέλῃ, μᾶλλον οὐτα φύσεως χρυσῶ διηλονόπ. Et mox iterum. πῶς νυνὶ εἰσι ταῦτα πρὸς ὑπέρπυρα; In cuius loci interpretatione labitur ibidem vir eruditissimus, Ioannes Leunclaius, dum πρὸς ὑπέρπυρα vertit modò, igne potiora;

potiora; modò, ignita. Corrigendum autem est Chronicon Constantinop. quod ἀνέκδοτον penes me habeo. ὅπερ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ θαυμάσας, διέδωκε τῷ καμίσιον ὑπέρπυρον ἑκατὸν. Ma. Iè illic exaratum est, ὑπὲρ ὧν ἑκατὸν. Item V Vilhelmus Tyrius De bello sacro lib. xviii. cap. xii. *Dotis autem quantitas erat in centum millibus hyperpyrorum iusti ponderis, exceptis decem alijs eiusdem monete millibus, quos dominus Imperator ad opus nuptialium expensarum liberaliter contulit: & excepto mundo virginali, in quo tam in auro, quàm in gemmis, vestibus, & margaritis, tapetis, & holosericis, vasis quoque pretiosis, quadraginta millia iustà estimatione poterant computari.* Mendosè editur, *centum millibus hyperorum.* Et observa illie dotem filia Imperatoris Constantinopolitani, nempe Isaacij Comneni. Hefychius alibi laminam esse dicit. ἔλασμα, ὑπέρπυρον.

Τ Π Ε Ρ Τ Ι Μ Ο Ν.

Ὑπέρημον. Tributi genus ab Alexio Comneno institutum, testè Zonara. Vide verba eius in ὑπέρπλεον.

Τ Π Ε Ρ Τ Ι Μ Ο Σ.

Ὑπέρημος. Titulus Metropolitan. Sciendum autem Metropolitanorum duos fuisse ordines; quorum hi quidem ὑπέρημοι & ἑξαρχοι dicebantur, hi verò tantum ὑπέρημοι. Videatur Codinus De offic. Constantinop. pag. 229. & sequentibus. Alexius porro Comnenus Venetorum quoque Patriarcham ὑπερτίμης titulo insignivit. Narrat Anna de col. vi. ὑπέρημον ᾧ ἐν παλαιάρχῳ σφῶν (βεγεπῆκον) ἡξίωσε μὲν τῆς ἀλόγου ῥήγας.

Υ Π Ο Β Ο Λ Ο Ν.

Ὑπόβολον. Glossæ Basilic. ὑπόβολον ἐστὶ τὸ ὅτι τῇ ποσότητι τῆς περιουσίας ὑποβαλλόμενον ὧν ἔσται ἀνδρὸς καὶ εἰς πλεοναυαδισαζομένης τῆς περιουσίας. Vide Harmenopulum lib. iv. Tit. x. Suidas anulum interpretatur. ὑπόβολον, τὸ δακτυλίδιον. Intellego istum, qui in sponfalibus arrabonis vicem dabatur. Et ita vsurpabant. Non aliter acceperis in LL. Leonis & Constantini. ἐὰν οἱ συναλλάσσοντες νομίμως συναλλάσσωσι, καὶ μὴ ὦσιν ἐκ τῶν κικωλυμένων, τετίσι δὲ ἀρραβῶνων, ἡρώω ὑποβόλων, ἢ δὲ ἐνδεσφῶν. Itē apud Attaliaten Pragmat. Tit. xxvii. ἀζημίως λύει ὁ ῥά μιν, ἢ δὲ ὑποβόλας διδομένους ὧν ἔσται ἀνδρὸς.

Υ Π Ο Γ Ο Ν Α Τ Ι Ο Ν.

Ὑπογονάπον. Quod genibus substernebant preces facturi. In Liturgiā Chrysostomi, εἶτα τὸ ὑπογονάπον λαβὼν, εἰ ἐπὶ πρῶτοσύγελῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλῳ ἕως ἔχων ἀξιοτήτι να, καὶ εὐλογήσας αὐτὸν, καὶ ἀπαύσαι μιν, λέγει. Etiam ὁ ὑπογονάπον, & γονυκλινὲς nuncupabatur. Sed de his vocibus diximus suo loco.

Υ Π Ο Δ Η Μ Α Τ Α Ρ Ι Ο Σ.

Ὑποδηματάρης. Glossæ Græcolatinæ. ὑποδηματάρης. Calceamentarius. Caligarius.

Υ Π Ο Δ Ο Χ Α Ρ Ι Ο Σ.

Ὑποδοχάριος. Auxiliator. Nicephorus περὶ ὧν δρ. πολ. cap. xi. ἐπὶ πᾶσι δόξασιν ἐκάστω αὐτῶν, ἀλλ' ὑποδοχαρίης τὰς παρ' αὐτῶν κατελειφθέντας. Et mox. εἰς ἐπὶ πᾶσι πάλιν ἀναγῆναι ὑποδοχαρίης, τὸν στρατηγὸν ἵσως πάλιν μὴ κινήσαντα.

Eccc ij Itē.

Et quidem anno imperij eius decinio quinto. Landulphus Sagax in vitâ eius. *Anno xv. imperij Iustiniani mensis Octobri facta est mortalitas Byzantijs. Et eodem anno Hypapante Domini sumptis initium, ut celebraretur apud Byzantium secundâ die Februarij mensis.* Incidit autem hic annus xv Iustiniani in Christi DXLII. Itaq; cum Landulpho congruit Sigebertus, qui in Chronico suo factum hoc dicto Christi anno adscribit. Cedrenus scorsum abit, & originem rejicit in annum nonum sive ultimum Iustini, cui Iustinianus successit. Vide cum pag. 500.

ΤΠΑΤΙΑ.

Υπάπα. Nummi Consulares. Hic mos fuit. Consules initio magistratus sui pecunias in populum spangebant. Græci isti recentiores Υπάπα sc. νομίσματα appellabant. Nec Consules tantum, sed & Imperatores faciebant in coronatione suâ, vel perfecto aliquo opere insigni. Codinus in Orig. Constantinop. de Iustiniano, cum templum Sophiæ absolvisset. & ἐποίησιν Υπάπα, & ἔδωκε κεντυάρα τῷ λαῷ Δὲ στρατηγὶς μαγίστρη. Cedrenus Υπάπαις aliquoties nominat. Ad Consules quod attinet, vide I. *Ordinem.* 2. C. De Coss. & non sparg. ab his pec.

ΥΠΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Υπεκκλησίων. Qui Imperatoris partes in ecclesiasticis rebus obibat. In Disputatione Gregentij. εἷα τῆς συγκλήτης αὐτῷ τῆτον ἀπέφηνεν, Υπεκκλησίονα αὐτῷ ποιήσας. Vide πατρι. κμθ.

ΥΠΕΡΠΑΣΙΔΙΟΝ.

Υπερπασίδιον. Quasi *Superpassagium*. Locus per quem necessariò transitur. Constantinus in Tadicis. ὅταν δὲ μέλλης Διαβαίνειν μὲν τῷ στρατῷ εἰς ὁρεῖνὰς τόπους καὶ τένας, καὶ δίσκωλον χώραν, ἀναγκαῖον ἐστὶν ἵνα προπέμψης μίαν ὡς ἔσρατὸν μάλιστ', & κρατῆς τῆς Υπερπασίδος, ἢ κλησῶρας, πρὸς τὸ μὴ περλαβεῖν τὴν πολεμίαν.

ΥΠΕΡΠΑΕΟΝ.

Υπερπαεον. Respondet Gallico, *Synopsis*. Est autem tributi genus ab Alexio Comneno excogitatum exactumque. Zonaras. ἐπιῦθεν ἀπογραφεῖς παύλαχορ τῶν ἐν ἀρχαῖς καὶ χωρίοις Διαφρεσσῶν πῶς ὑπερπαεῖς ἐξέλιπον κτήσεων, καὶ τὰ καὶ τῶν ὀνομάτων ὀπινερότη, τὰ ὑπερπαιμα λέγω, καὶ τὰ ὑπερπαεα, καὶ ἄλλοι ἄλλοι ἐπηρῶν καὶ τῶν ὑπερπαεῶν εἰσήγοντο.

ΥΠΕΡΠΥΡΟΝ.

Υπερπυρον. Viri docti interpretantur, velum coloris ignei, apud Codinum. ἐν δὲ & πταγμένον διδόσκει πρὸς τὴν μέραν περιμικτὸν καὶ κυριακῶν χάριν δικαιοκίαν ὑπερπυρον ἐν. Sed errant toto cœlo; nam est nummi genus. Scholiastes Harmenopuli. lib. 1. Tit. xv. καὶ ἐνταῦθα γὰρ ἀδελόν ἐστιν, ἢ π τῷ πύρρῳ παρ' ἐμῷ ἡλεθμήθησαν τὰ ὑπερπυρεα, ἢ π ἐμοὶ παρ' ἐκείνῳ. Theorianus in Legat. Armen. ἐς ὧσιν ὡς ἐν ὑποχέσθ. ἐν ταῦτα ὑπερπυρεα τρία, μιᾷ ὄντα φύσιν, χρυσῷ δηλονότι. Et mox iterum. πῶς νῦν εἰσι ταῦτα τὰ ὑπερπυρεα; In cuius loci interpretatione labitur ibidem vir eruditissimus, Ioannes Leunclaius, dum τὰ ὑπερπυρεα vertit modò, igne potiora;

potiora; modò, ignita. Corrigendum autem est Chronicon Constantinop. quod ἀνέκδοτον penes me habeo. ὅπερ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ θαυμάζας, δέδωκε τῷ κομίσαιβι ὑπερπυρὰ ἐκατὼν. Ma. lè illic exaratum est, ὑπερ πῶρ ἐκατὼν. Item V Vilhelmus Tyrius De bello sacro lib. xvi. cap. xii. Dotis autem quantitas erat in centum millibus hyperpyrorum iusti ponderis, exceptis decem alijs eiusdem moneta millibus, quos dominus Imperator ad opus nuptialium expensarum liberaliter contulit: & excepto mundo virginali, in quo tam in auro, quàm in gemmis, vestibus, & margaritis, tapetis, & holosericis, vasis quoque pretiosis, quadraginta millia iustâ estimatione poterant computari. Mendosè editur, centum millibus hyperorum. Et observa illie dotem filia Imperatoris Constantinopolitani, nempe Isaacij Comneni. Hefychius alibi laminam esse dicit. ἔλασμα, ὑπερπυρον.

Τ Π Ε Ρ Τ Ι Μ Ο Ν.

Ὑπέρημον. Tributi genus ab Alexio Comneno institutum, teste Zonara. Vide verba eius in ὑπερπυρον.

Τ Π Ε Ρ Τ Ι Μ Ο Σ.

Ὑπέρημος. Titulus Metropolitanus. Sciendum autem Metropolitanorum duos fuisse ordines; quorum hi quidem ὑπέρημοι & ἑταρχοι dicebantur, hi verò tantum ὑπέρημοι. Videatur Codinus De offic. Constantinop. pag. 229. & sequentibus. Alexius porro Comnenus Venetorum quoque Patriarcham ὑπερτίμης titulo insignivit. Narrat Anna de eo lib. vi. ὑπέρημον ὃ ἐστὶν πατριάρχην σφῶν (βενετῶν) ἡξίωσε μὲν τῆς ἀλόγου ῥόγας.

Υ Π Ο Β Ο Λ Ο Ν.

Ὑπόβολον. Glossæ Basilic. ὑποβόλον ἐστὶ τὸ ὅτι τῇ ποσότητι τῆς περιουσίας ὑποβαλλόμενον πῶρ ὃ ἀνδρὸς καὶ εἰς πλεοναΐα βεβαζομένης τῆς περιουσίας. Vide Harmenopulum lib. iv. Tit. x. Suidas annulum interpretatur. ὑποβόλον, τὸ δακτυλίδιον. Intelligo istum, qui in sponfalibus arrabonis vicem dabatur. Et ita vsurpabant. Non aliter acceperis in LL. Leonis & Constantini. ἐὰν οἱ σωμαλλάστοι τις νομίμως σωμαλλάσῃ, καὶ μὴ ὦσιν ἐκ τῶν κεκαλυμμένων, ταῖσι δὲ ἀρραβάνων, ἡ γοῦν ὑποβόλον, ἢ δὲ ἐξ ἑσφῶν. Itē apud Attaliaten Pragmat. Tit. xxvii. ἀζημίως λύει ὁ γάμος, ἢ δὲ ὑποβόλα διδομένη πῶρ ὃ ἀνδρὸς.

Υ Π Ο Γ Ο Ν Α Τ Ι Ο Ν.

Ὑπογονάτιον. Quod genibus substernebant preces facturi. In Liturgiâ Chrysostomi. εἶπα τὸ ὑπογονάτιον λαβὼν, εἰ ἐστὶ προσωπὸς γέλοιος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιοτήτητα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸν, καὶ ἀπασιμένον, λέγει. Etiam ὁ υπογονάτιον, & γονυκλινὲς nuncupabatur. Sed de his vocibus diximus suo loco.

Υ Π Ο Δ Η Μ Α Τ Α Ρ Ι Ο Σ.

Ὑποδηματάρης. Glossæ Græcolatinæ. ὑποδηματάρης. Calceamentarius. Caligarius.

Υ Π Ο Δ Ο Χ Α Ρ Ι Ο Σ.

Ὑποδοχάριος. Auxiliator. Nicephorus πρὸς πῶρ, πολ. cap. xi. ἐπὶ τὴν ἐκδήλωσιν ἐκείνην αὐτῶν, ἀλλ' ὑποδοχαρίης τὰς παρ' αὐτῷ κατὰ λειψήντας. Et μοχ. εἰς ἐπεὶ πάλιν ἀγαγεῖν ὑποδοχαρίης, τοῦ στρατηγῆ ἵσως πάλιν μὴ κινήσας γ.

Eccc ij Itē.

Item cap. xxi. καὶ ἀλιμπανέτω δὲ ἐν ὧ πῶ ἡλίζετο ἐξ ἀνδρας, ἡ ὀκτῶ, τὰς ὑποδοχαρίας καλαμένους, μὲ καὶ ἡν ἄρχοντες τῶν χρησίμων.

ΥΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Υποθηκάριος. Hypothecarius. Balfamon ad Concil. iv. Can. xvii. πᾶσα ἀγωγὴ προσήκουσα σελῶ οἴκῳ, εἴτε προσωπικῇ, εἴτε υποθηκαρίᾳ εἰσὶν, ἐκ υποθεκαίεται ποσαράκοντα ἔτη. Apud Suidam in περίοδος, Auctor incertus. ὁ νόμος ἐμποδῶν ἱσίο πὺς μὲν ἄλλας δίκας ἀπίσας εἰς τριακοντῆν ὥρα χαφῶ ἀγῶν, ὀλίγας ἢ ἄσας καὶ τὰς υποθηκαρίας πᾶσας ποσαράκοντα ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρέων.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΒΡΑΚΙΟΝ.

Υποκαμισοβράκιον. Subfeminale. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ἱμάτιον αὐτῆς, καὶ ὑποκαμισοβράκιον, καὶ τὸ σφικτάριον, καὶ τὸ φακώλιον αὐτῆς λαβὼν σιωέδῃσιν αὐτῆς.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ.

Υποκάμισον. Subucula. Suidas. ἔπενδύτης, τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον, ὃ καὶ υποκάμισον λέγεται. Theophylactus Comment. ad Matthaum cap. v. χιτὼν κυρίως τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον υποκάμισον. Codinus. ἐνδύσσι τέτρως υποκάμιζα, ἥως χιτῶνας. Occurrit pluries apud Achmetem cappp. cxxx. clviii. ccxxx. Hodie ποκάμησο dicunt. Corona pretiosa. ποκάμησο. Interula. χιτῶν.

ΥΠΟΜΗΝΙΣΚΕΙΝ.

Υπομνίσκειν. Pro, ὑπομένειν. Ferre. Glossę Græcobarbare. ἐκείνος ὅπῃ ὑποφέρει. καὶ ὑπομένει. καὶ ὑπομνίσκει. ἢ ὑπομνίσκει.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Υπομνηματογράφος. Hic perscribendis commentarijs vacabat, eratque duplex: in palatio unus, alter in ecclesiā. Palatini mentio est in l. seq. l. ix. Cod. De Decur. & apud Procopium in Esaiam. Φασὶ δὲ, ὡς τοῦ περὶ Φήτου τὰς ὥρας πῶ θεῶ λόγου ἐκκλήσονται παρ' ἡσά ἴνες οἱ λεγόμενοι ὑπομνηματογράφοι πᾶ λεγόμενα σημειῖται. Ecclesiasticus secundum post Exocataccelos locum tenebat, ut discimus ex recensione Ioannis episcopi Citri, quæ exstat in eius Responsis. Sed postea mutato ordine quintus factus est, ut cognoscimus ex indice Codini. Munus eius, quod diximus, & ipsum nomen satis clarè loquitur, & Codinus describit. ὁ ὑπομνηματογράφος εἰς τὸ γράφειν πᾶ ὑπομνήματα. Hic idem ægrotante vel absente Chartophylace promulgabat etiam & legebat Regesta. Ioannes Episcopus Citri in Resp. νοστῇ μὲν τι ἔχαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημῆτος, ἀλλ' ἐκείνη τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἀνέπει ἡ ἐκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τὰ χαρτοφυλακίῳ σκερῆτον ὑπομνηματισμῶν.

ΥΠΟΝΟΡΙΟΝ.

Υπνόριον. Hero in παρεκβολ. ἔστι λαῖ καὶ τῶν ἐχθρῶν ἐξορμῶντος, εἰ πὺ ἀφ' ὧρα πορτίῳ καὶ πὺ ἀφ' ἧ ὑπνορίαν.

ΥΠΟΝΥΜΦΙΣ.

Υπονυμφίς. Paranympa. Suidas. δημικρῶς ἐκάλεν πᾶς νυῖ λεγομένης ὑπονυμφίδας. Reperitur quoque in Scholijs Aristophanis.

ΥΠΟΠΙΠΤΕΙΝ.

Υποπίπειν. Hoc facere dicebantur poeni-

poenitentes, qui à communicatione exclusi stabant intrā ecclesiam post suggestum, & exhibant cum Catechumenis. Basilii Magni Can. LVIII.

ὁ μοιχάρας πνίλαι καὶ δεκαετίας. πέντε μὲν ἐτὶ περὶ κλαίων, πέντε δὲ ἀκροάμενος, πέντε ἀποπνίγων, ἔτι σιωπῶν. Scholiaſtes. ἀποπνίγων, ἡ γὰρ ἐν τῇ τῆς ἐκκλησίας ἱστέμεν ὅτι πνίγει τὸν ἄμβωνον, καὶ ἐξέρχεται καὶ τῶν κατηχεμένων. Theorianus in Legat. Armen. εἰπε τί φησιν ὁ καινὸν; καὶ ἐπὶ αὐτῷ περὶ τῆς τῆς δὲ ἐστίν, ἐν τῇ μὲν τῆς ἐκκλησίας ἐκτρέφεται, ἐν δὲ τῷ ὅτι πνίγει τὸν ἄμβωνον ἱστέμεν. ἔτι ἐξέρχεται καὶ τῶν κατηχεμένων. Nicetas Metropolitani Thessalonicensis in Resp. μετὰ τοῦτον δὲ οἰκονομῶντι δὲ ἐξαστίας, ἡ πνίλαιτίας. τρία μὲν ἐτὶ ἀποπνίγοντες, ἔτι λοιπὰ σιωπῶντες μόνον χωρὶς περὶ τοῦ. Synodus Ancyra Can. XVI. ὁ ἀλογισμὸς μὲν, ἐκ τῆς μὲν πλὴν περὶ καὶ δεκαετίας ἀποπνίγει. Gelasius in Syn. Nic. δέκα ἐτὶ ἀποπνίγει τὸν καὶ τὴν φρενὸς ἀκροάσεως χρόνον.

ΥΠΟΣΕΛΛΙΑΚΟΣ.

• Ὑποσελλιακός. *Subsellaris*. Sellam portans. Nicetas in Alexio Angelo lib. III. καὶ αὐτὸς δὲ μὴ ὑποσελλιακῶ ἀλόγῳ ἐποχῇ ὡς ὁ πρὸς τὸν ἐξῆς τὸ πᾶν δρώμενα.

ΥΣΚΑ.

Ὑσκα. Hispanicum, *Hysca*. Fomes. Ignitabulum. Suidas. ὕσκα, ὑψέρον, καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἀπὸ πυρ. Constantinus in Tacticis. σφενδοβόλα μεράλα, πυρεκβολά, καὶ ὕσκα, Itali dicunt, *Eſca*.

ΥΣΤΕΡΝΟ.

Ὑστερνό. Corona pretiosa. ὕστερνό. *Ex-tyetum*. ἔχραπν.

ΥΣΤΕΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Ὑστερτζικός. Posterior. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

ὁ λόγος δὲ ὕστερτζικος χρόνους περὶ καὶ τοῖς.

Tale est, μικρτζικός. Paruus. Glossa Græcobarbare. μικρόν, ἢ μικρτζικόν, ἢ μικρτζικόν.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Ὑψιστάριος. Secte genus. Hesychius. ὑψιστάριος, αἵρεσις ὡς φασὶ τῶν τῶν ὑψιστον σεβομένων. Gregorius Presbyter in Vita Greg. Nazianzeni. καὶ τῶν τῶν ὑψιστῶν ἀποστασμένων δεισδαιμονίᾳ καὶ πλάνῳ, γησιῶ μύτης ἀνεφάνη τῆς χάριτος. Et ipse Nazianzenus in Orat. Fun. in patrem. ὑψιστάριοι τῶν πατέρων ὄνομα.

ΥΨΩΝΝΕΙΝ.

Ὑψώννειν, sive, ὑψόννειν. Eleuare. Extollere. Glossa Græcobarbare. ἄρας. καὶ φάσκει. ὑψώννεος. ψαλόννεος.

ΦΑΒΑ. ΦΑΒΑΤΟΝ.

φάβα. *Faba*. Glossa Servij. *Faba*. Φάβα. Etymologici Auctor. ἐπὶ τῇ ἀδεπῶς, ὁ νῦν φάβα καὶ ἰδιώτῃ καὶ ἀχρεῖς ὀνομάζουσιν. Hesychius. φάβα, μέγας φόβος, καὶ τὸ σπύγος ὁ παρὶς. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. CV. φάβα ἐψήσας εἰς ὕδωρ λείψον καὶ μέλιτος. Habes quoque apud Aristophanis Scholiasten ad Ranas. Hinc φάβατον. *Fabatum*. Phamon Cynosophij cap. XXI. φάβα τε λαβὴ τῷ α. ἐλαίᾳ ξείλῳ α. ἀξυγίᾳ αἰσῶν τῷ ἰον. Cyrillus in Lexico. ἐπὶ τῇ, φάβατον, ἢ ὁ παρὶς. Latinis Barbaris etiam *Fabana* dicitur. Anonymus in Vita S. Carilephi. *Tantam fabanam coxit, ut per*

Ecce iiij

totam

totam hebdomadam satis haberet. Perpetuam est in MS^{to}. *fabianam*.

ΦΑΒΡΙΚΙΣΙΟΣ.

Φάβρικισι. *Fabricensis*. Vide, Φαυ-
ελμισι.

ΦΑΒΡΙΞ.

Φάβριξ. *Fabrica*. Ντκάλιξ, *Caliga*.
Δέλφιξ, *Delphica*. & talia. Iustinianus
Novell. LXXXV. σωείδομεν τ' τῆς ὁπλο-
ποιίας ἔργον μηδένα μὲν ιδιώτῳ ἐργάζεσθαι,
μὴν δὲ ἐκείνους πᾶς ὅπλα κατασκευάζειν
τὰς ἐν τῇ δημοσίαις καταλεγόμενας Φά-
βριξ. Et mox. ἐν τῷ σκευίῳ πᾶγ-
μίνους τῶν Φαβρίκων.

ΦΑΓΕΝΗ.

Φαγή. *Dolium*. Exstat apud Cru-
sium in *Turcogræciâ*.

ΦΑΓΗ.

Φαγή. *Esca*. *Pabulum*. *Corona* pre-
tiosa. Φαγή. *Pabulum*. βορέα.

ΦΑΓΗΝ.

Φαγῶ. *Mensa*. Glossæ Græcobar-
baræ. τράπεζα. πῦλα. Φαγῶ.

ΦΑΓΟΚΤΡΙΞ.

Φαγοκύρις. *Dominus helluo*. In cō-
vitiō dicebatur. Palladius Hist. Lauf.
in Eulogio. καὶ ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτῷ
δύσφημα, ὡς λοιπὸν πλύνειν τὸν αὐδρα,
ὅτι λέγων αὐτῷ. σκατογλῆπτον (ita corri-
gendum supra monui) Φαγοκύρι, ἀλ-
λότῃα χερέματ' ἐκλεψας.

ΦΑΓΥΛΙΟΝ. ΦΑΓΥΛΑΟΣ.

Φαγύλιον, sive, Φάγυλλ. *Phaculla*.
Marfupii. Vber. Sumen. Hefychius.
Φάγυλλαι, μαρδοὶ, μάρσιπποι. Isidorus
in Glossis. *Phaculla*, *perna*, *petaso*. Sui-
das. Φαγύλιον, *μαρσύπον*. Corrige

Cyrrillum in Lexico, apud quem malè
est, Φαγάλιον, *μαρσύπον*. Hinc com-
positum, *Phagolidorum*, apud Ethel-
vverdum in Prologo lib. II. *Chronic*.
Hortamur in Domino ne nostra spernantur
a phagolidoris dicta, sed potius præcipimas
regi cælorum gratias reddant.

ΦΑΙΝΟΤΚΛΟΝ.

Φαίνκλον. *Faniculum*. Suidas in Ety-
mologico. μάραθρον, ῥώμοι λέγουσιν
αὐτῷ Φαίνκλον, παρ' ὅτι Φαῖον ποιεῖ τὸν
ὅκλον, ἡγοῶν τὸν ὀφθαλμὸν. Sed libetne
ridere ineptiam etymi?

ΦΑΚΑΡΙΞ.

Φάκαρις. *Fulica*. Glossæ Latinogra-
cæ. *Fulica*. λάρθ, ἡ Φάκαρις.

ΦΑΚΕΩΛΙΟΝ.

Φακιάλιον, sive, Φακείλιον, aut Φα-
κώλιον. *Pilei* genus. Suidas. Ἰνὲς δὲ καὶ
κίδαρι λέγουσι περικράνιον πίλινον, ἡ σέ-
φαλον, ἡ Φακείλιον, ἡ πῖλον βασιλικῶν
περσῶν. Germanus in Hist. Eccles.
τὸ περικράνιον ἐστὶ τὸ Φακιάλιον μετ'
ἑπτεφύρεσιν ὑπὸ τῷ δεξιερῶς δεδεμένους,
καὶ συνδεδεμένον ὅτι τὸ περσίδεν. Codinus
De Offic. Constantinop. οἱ ἡγεμόνες
(Φορῆσι) σκαράμαγκα, ἵτα legendū, Φα-
κιάλια, καὶ καββάδα. Origo huius ge-
staminis à Medis est. Idem Codinus.
καὶ ἀπὸ μὲν τῆς τῶν μῆδων δέχτης ἔλαβε (ὁ
κῦρ) τῷ Φακιάλιον καὶ τὸ σκαλάρι-
ον. Quale autem id fuerit videtur ex
verbis istis Achmetis cap. CCXXVI.
ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρεσε Φακιάλιον, δέξασθαι
ἀξίωμα κρατητικὸν μέγιστον, ἀναλόγως δ'
τῆς ἐκ μήκους κυκλώσεως τῷ Φακιάλι.

ΦΑΚΙΑΛΙΟΝ.

Φακιάλιον. Palladius Hist. Lauf. σῶν
ἐξόντων

ὁθόνιν ἐφόρεσιν ἐπὶ τοῖς φακίαις. Vide nostras illic Notas.

Φ Α Κ Δ Η.

Φάκλῃ. *Facula*. Suidas in Etymologico. Φάκλιν, ἄλφ' π' φαίνην καλεῖν. Sed infelix est in eruendo etymo.

Φ Α Κ Ρ Η.

Φάκρη. Cohortis Turcicæ nomen. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. vii. Ἐἰωάννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὴν Φάκρην, τὰς βίβλας ξιδας καλυμένους, ἐπὶ τῇ ὁπῇ τῆς ἀσίας στρατηγόν.

Φ Α Κ Τ Ο Ν.

Φάκτον. *Factum*. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. l. x i i. ὁ μὲν Φάκτιον ἀγορεύας, οἷος αὐτὸς καὶ εἰς τὴν ἀξίαν καὶ νόμους συγχνώμης. Sæpius occurrit apud Iureconsultos Græcos.

Φ Α Κ Τ Ο Τ Α Ρ Ι Ο Σ.

Φακτουάριος. *Factuarius*. Glossæ Basilicorum. Φακτουάριοι, πωλητὰ, περὶ τῆς.

Φ Α Λ Ι Α.

Φαλία. Error. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμαρτία. σφάλμα. Φαλία.

Φ Α Λ Ι Α Ζ Ε Ι Ν. Φ Α Λ Ι Α Ν.

Φαλιάζειν, ἵνε, Φαλιάν. *Fallere*. Errare. Ex Italico, *Fallire*. Glossæ Græcobarbaræ. ἐφαλίας, ἐσφαλε. Iterum alibi. νὰ φαλιά, νὰ σφαλή. Sic *Fallire* apud Latinos barbaros. Lex Salica Tit. x x i x. Si quis voluerit alterum occidere, & colpus ei fallierit, &c. Inde verbale, Φαλίασμαν. In ipsdem Glossis. ἄβλημα, Φαλίασμαν, ἀμάρτημα, σφάλμα.

Φ Α Λ Κ Ι Δ Ι Ο Ν.

Φαλκίδιον. *Facula*. Leo Constitut. vi.

κρίνον, κίλκια, Φαλκίδα, τζιχούρια, ματζέκια. Constantinus in Tadicis. δρίπανα, ἀξινάρια, Φαλκίδα, πλέκια, σκίπαρα, τριβόλια. Suidas in Etymologico. Φαλκίδιον, δρεπάνιον.

Φ Α Λ Κ Ι Μ Η Ν Ο Ν.

Φαλκίμλων. *Farcimen*. Aliquoties momui in hoc nostro Glossario posteriores Græcos R Latinorum in A convertere, & contra. Est autem *Farcimen*, & Φαλκίμλων, morbi genus, in iumentis. Absyrtus Hippiatric. lib. i i. cap. x c v i i. πῶς τῶν ὀφθαλμῶν ἀρῶμαις καλοῦσι Φαλκίμλωνα, εἰσι δὲ ἐκ βολαῖ ἐν τῷ σώματι ὅμοιοι. Διόησι, καὶ μείζοντες, ἔπειν, καὶ ἐκρήξιν λαμβάνουσιν αὐτὰ ματῇ. Ita corrigo. Hodie editur, Φαλκίμλωνα, quæ lectio nauci non est. Vide Vegetij Mulomedicinam lib. i. cap. p. i i. v i i. x i v.

Φ Α Λ Κ Ο Σ.

Φάλκ. *Falk*. Scholiastes Hermenopoli lib. v. Tit. x. ἐστὶ τῇ λέξις ῥωμαϊκή, ἔδοκεν πρὸς τὸ Φάλκους, ὃ δὲ ἡ λέξις τὴν δρεπάνιν, ἔτι τὴν τριβὴν τὴν ἀπὸ τῆς δρεπάνης, ὡς φησὶ.

Φ Α Λ Κ Ω Ν. Φ Α Λ Κ Ω Ν Ι Ο Ν.

Φάλκων. & Φαλκωνιον. *Falco*. Suidas. Φάλκων, Φάλκωνος, ὄνομα καὶ εἶδος ἱέρακος. Αἰθμης cap. c c l x x v i i. ὁ ἱεραὸς καὶ Φάλκων ἐς δὲ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τοῦ βασιλέως κρείνεται. Constantinus De Administ. Imp. ἔκείνοι ἀντιδύκων ἀπὸ χάρις ξένων ψυχάρια δῖο, Φαλκωνία δῖο, σκυλλία δῖο.

Φ Α Λ Σ Ο Ν. Φ Α Λ Σ Ι Α.

Φάλσον. *Falsum*. Glossæ Basilic. Φάλσον. ψεύδος. Iterum alibi. τῇ Φαλσις. πῶς Φαλσῶν. Ita corrigo. Hodie non recte editur.

editur, δαφάλσις. Iterum. κρηλήθη διφάλτις, ἤγειν πει πλαστογραφίας. Hodie editur. κρηλήθη διελφάτις, ἤγουν π. π. Hinc φαλσία. *Falsitas*. Anonymus De nuptijs Thesei.

ὡς εἶναι φανερόν σήμεν τὸν κόσμον μὲν ἀληθείας

ἔμπηγιδις ἀνύχημα γυνάτων τὴν φαλσίας.

Φ Α Λ Σ Ε Υ Ε Ι Ν.

φαλσδέν. *Falsare*. Corruptere. Synodicum cap. xl. τῆς ἀλθρήκης φαλσδθείσης ὑπὸ εὐσεβίου τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ ὁμητρού.

Φ Α Μ Η Λ Ι Α.

Φαμηλία, sive, Φαμηλία. Familia. Codinus. εὐρόπης. διὰ καὶ τὰς Φαμηλίας αὐτῶν, ἐξεπλάγηται. Diophanes Geoponic, lib. ii. πῶς ὁμβρεα συναγίδω, πῶς εἰς ἡμετέραν ἐπίσης τὴν Φαμηλίας ἐξαρκῆται χρῆσιν. Achmes cap. clix. οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Φαμηλίας ἐν τῇ χύτρᾳ εἰσι. In Constitut. quādam Romani maioris, καὶ τῇ αὐτῇ Φαμηλία, ἢ καὶ τὸ χλιν, ἀλλ' ὅτι περὶ οὐσίας δι' αὐτῶν ἢ τῶν περὶ αὐτῶν αὐταῖς γεγονόσι. Et passim apud Iureconsultos Græcos.

Φ Α Μ Ι Δ Ι Α Ρ Ι Κ Ο Ν.

Φαμιλιαρικόν. Aes quod familiae alēda nomine dabatur militibus. Mauricius Strateg. lib. ii. cap. ii. χρὴ ἀναγκάζειν τὰς στρατώνας, ἐμάλιζε τὰς παρὰ Φαμιλιαρικὰ λαμβανόντας, πάντως παύσας αὐτοῖς ὀπινοῖν, ἢ δέλεις, ἢ ἐλδάρεις, καὶ τὴν ἡγομένην ἀφαιτῶσιν. Rigaltius in suo Glossario.

Φ Α Μ Ι Α Ι Κ Ο Σ.

Φαμιλικός. *Familiaris*. Et Φαμιλικῶς,

Familiariter. Cedrenus. τὰς μὲν πρῶτας χριστῶνος πωταρῶντες δι' ὅσοντας, Φαμιλικῶς πρὸς τὸν βασιλέα ἐξαπέσταλται. Errant viri docti, qui interpretantur, *additā custodiā*. Neque rectius censent, qui, *cum familiā*. Debuissent. *habita familiari, sive, famulari*.

Φ Α Μ Ι Ν Α Λ Ι Α.

Φαμινάλια. sive, Φημινάλια, aut Φημινάλια. *Feminalia*. Etymologici Auctor. ἀναξυρίδας, Φαμινάλια, βρακία. Hesychius. ἀναξυρίδας, Φημινάλια, βρακία βαρβαρικὰ. Apud Suidam scribitur, Φημινάλια.

Φ Α Μ Ω Σ Σ Α.

Φάμωσα. *Famosa*. Libelli famosi. Apud Suidam. in ἰσοκράτους auctor incertus. ἀπὸ σκωπτικῶν ἐν αὐτῶν ὁδῶν, καὶ παρωδίας, καὶ τῆς λεγομένης Φαμώσοις, ἀφ' ἧς τῆς νισίτιδος πηδῶσιν. Basilic. Eclog. xxxv. ὁ ἄσωνος ἔπει ἀφαιτῆται, ἔπει μαρτυρεῖν ἐν ἀφαιτῇ δι' αὐτῶν, ἔπει ὁ ἀφ' αὐτῶν κατὰ δικαιοσύνην. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. ix. cap. xxxv. τὰ χύτρον καὶ τὰ πρῶτον κινεῖ, ἡρπῶς πρὸς τῶν ὑβριζόντων, ἢ τυπῶντων, ἢ ποιῶντων Φάμωσα.

Φ Α Ν Α Ρ Η.

Φανάρη. Laterna. Corona pretiosa. Φανάρη. *Laterna*. λαμπτήρ. Exstat in Turcogræciā Crusij.

Φ Α Ν Α Ρ Ι Ο Ν.

Φανάριον. Speculum. Moschopolus. ἑσπρίον, τὸ κοινῶς Φανάριον.

Φ Α Ν Ε Ρ Ω Ν Ν Ε Ι Ν.

Φανερώνειν. Manifestare. Pro, Φανερεῖν. Glossa Græcobarbarā. ἀναφαίνειν. λέγειν. τὰ Φανερώνειν.

Φ Α Ν Τ Ι.

ΦΑΝΤΙΝΑ.

Φανίνα. Virgo. Anonymus De nup-
tijs Theſci.

ἔπαιε τ' πῶς εἰ ἀδελφὴ κυρὰς γδ' τῆς
ρήγινας,
ἐμίλια λέγων πνομα ἐκείνης τῆς Φαν-
λίνης.

Iterum alibi.

καὶ πρὸς τὴν τζάμπρα κίνησε ἡ ἔμορφη
Φανίνα.

ΦΑΡΑΓΓΙΖΕΙΝ.

Φαραγγίζην. Præcipitare. Detrudere.
Glossa Græcobarbaræ. ἐκβαλεῖν. ὡς θ-
σαι. Φαραγγίσει.

ΦΑΡΑΚΛΩΜΑ.

Φαρακλωμα. Pro, Φαλάκρωμα. Glos-
ſæ Græcobarbaræ. Φαλακρώματι. εἰς τὸ
Φαλάκρωμα. ἢ Φαρακλωμα.

ΦΑΡΑΣ.

Φάρας. Equus generosus. Purū pu-
tū Arabicum. Achmes cap. C CXXXI I I.
ἵππῳ ὁ Φάρας, ὁ δ' ἄλγης, εἰς ὕψῳ καὶ
ἀξιώμα κτ' τὴν τῶν οὐνείρων ἐκρέθη κρι-
σιν. ὁμοίως καὶ ἡ ἵππῳ ἡ Φάρας εἰς ὁ-
γῶν γυναικα. Ita corrigo: malè hodiè
editur, ἵππῳ τὸ Φάρας τὸ ὠγῶν. Oc-
currit toto illo capite passim. Iterum
CLII. CLIX. vbi hæc verba. εἶδον κατ'
ὄναρ Φάραν ξανθὸν ἄχει μιλίαι ἑπτά-
μυνοί με ἐκείνον. Apud Nicetani quo-
que restituendum censeo in Isaciō
Angelo lib. 1. θέλων γυνὴν ὁ καὶ παρ τὴν
ἑαυτοῦ νίκην ἀνακαλεσάμενος, ἡρμαλώθη, καὶ
ἐκβαλὼν ἐκείνην δέχεται τὸν Φάραν. Editur
hodiè, ἀραβικὸν φάλω. Anonymus
De bello sacro.

ἔχεν φλαμέλγης ἐξακοσίαις, ἐ τριακο-
σίαις φεράγης,

ὅπῃ ἦσαν ὅλοι ἐκλεκτοὶ ἐπὶ τὴν εἰς τὴν φα-
ρίαν.

ΦΑΡΔΥΡΩΘΩΝΟΣ.

Φαρδυρώθωνος. Qui est latis nari-
bus. Orneosophion. μεγαλόματῳ,
μεγαλόστομῳ, φασόσηθῳ, Φαρδυρώ-
θωνος. Et mox. πτερυγῶνα, πλατυκέφα-
λα, Φαρδυρώθωνα, μεγαλόματῳ.

ΦΑΡΔΥΣ.

Φαρδύς. Latus. Absyrtnus Hippiatric.
lib. II. cap. xv. εἰς τὰ ἑκείνη ἔχεν τὴν ἵπ-
πον. μακρὸν τρέχῃ λον, μακρὸν κερμίν, καὶ
μακρὰς πόδας, Φαρδὺ σῆθῳ, Φαρδία
ἀναπνευστικὰ, καὶ Φαρδεῖς ἀρμυές. Mau-
ricius Strateg. lib. II. ἡ δὲ κεῖνη, ἡ-
γῶν ἰσχυρὰ, διὰ κενήκλων πλατῖα
πάνυ, ἔχοντα μακίτια Φαρδία ὀπτινοῦσαι
αὐτὰς. Orneosophion. Φαρδία τὰ ἐν-
δύνατα αὐτῶν. τὸ σῶμα μέγα. ἡ γλῶσσα
μαύρη. Vide Gloss. Rig.

ΦΑΣΚΙΑ.

Φασκία. Fascia. Eustathius in Diony-
sium. περιμήκης κτ' τὰς παλαιάς, ὡς
πηνία, τυπὶς καὶ ἀπὸ ὑφάσματος τμη-
μα σενὸν ἢ μεμηκισμένον, ὅπερ ἡμεῖς φα-
σκίαν φάμεν. Moschion De Morb.
Muliebr. cap. xxxiv. καὶ αὐτὴν τὴν γα-
στῆρα, εἰ τῷ βαρὺ πλείον κρέματι, Φασκίαις
ὀπτιμῶς ἐσφυγμένῳ ὡς δὲ δέχεσθαι. He-
lenus Hippiatric. lib. II. cap. Lxxvii.
καὶ εἰς ὁρόνιον ὀπτιμῶς ὀπτιπῶν καὶ ὀπ-
τιμῶς Φασκία. Moschopulus. κερία,
ὁ νηπίων δισμός. ἡ γῶν ἡ κρινῶς Φασκία.
Occurrit passim.

ΦΑΣΚΙΟΝΝΕΙΝ.

Φασκίοννεν. Fasciare. Fascijs involve-
re. Moschion cap. Lxii. καὶ κατ' ὀλίγον
σφικτότερον τῇ χειρὶ αὐτὰς τὰς μαδὰς
Φασκίοννεν δέχόμεθα. Occurrit iterum
ibidem cap. Lxviii.

Ffff

ΦΑΣΟ-

ΦΑΣΟΣΤΗΘΟΣ.

Φασόστηθος. Qui palumbi pectus
hal et. Orneosophion. ὁ πείτης ὁ φεί-
λει εἶναι κατὰ πόδης, μακροδάκτυλος,
μακρυλάμινος, μικροκίφαλος, μεγα-
λόμυλος, μεγαλόστομος, Φασόστηθος.

ΦΑΤΡΙΚΗ.

Φαυρική. *Fabrica*. Anastasius Sinaïta
in Hodego. καὶ ἐπὶ τὴν κάθοδον σωτή-
ρησιν εἰς ἀλάλξιν ὁμοίως ἐν τῇ Φαυρική
τῇ δημοσίᾳ.

ΦΑΤΡΙΚΗΣΙΟΣ.

Φαυρικήσιος, sive, Φαυρικήσιος. *Fabri-*
censis. Cedrenus. Φαυρικήσιοι, οἱ τῶν
ὁπλῶν δημιοεργῶν. Iustinianus Novell.
LXXV. εἴθινες Φαυρῆιν ἢ διεπλάττει, ἢ Φα-
βρικήσιοι ἀλαπιδάσκοντες, παρονοήσαντες οἱ
ἐπὶ τὸν ἀρχόντες ἡμετέρας τὰς τριάκκας
ἐποβάλλειν.

ΦΕΓΓΑΡΗ.

Φεγγάρη, sive, Φεγγάριν, aut Φεγκάριν.
Luna. Corona pretiosa. Φεγγάρη. Lu-
na. σελήνη. Nicetas in Alexio Comne-
no, lib. I. πρὸς ὅπου οἱ μὲν ἰσχυροὶ ἐξ-
εόησαν, καὶ εἰς γέλων διεκινήθησαν, τὴν ἐγ-
κρυφιαζομένην τῷ σελήνῳ πρὸς τὸν Φα-
λάκρον ὡς πηλοσίφωλον Φεγγάριον τὸ
καὶ πηλοκίπες. Isidorus Metropolita-
nus Thessalonices in Ephemeridibus.
σκόπη ἂν ἀκριβῶς, ὅταν περὶ τὴν χρο-
νὸν, καὶ μὲν ἐπὶ πηλοκίπας ἢ σελήνην Φεγ-
γάριν ἐν. Glossa Græcobarbaræ. αἰδής,
ἢ σελήνη πρὸς χαλδαίοις, τὸ Φεγγάριν.
Anonymus De nuptijs Thefei & Æ-
myliæ.

καὶ πῶς ἐσωχτοχαίρομεν εἰς ἡλίον καὶ
Φεγκάριν.

ΦΕΔΟΥΛΑ.

Φεδάλα. Virgo. Anonymus De nup-
tijs Thefei.

Ἐμεταπύκνυντο ἐρχόμενα ἐλάμψη Φε-
δάλα,
ἐμίλια ὀνομάζον. ----

Et alibi iterum.

Ἰησὺς πολλὰ ἄρσετο ἢ ἑμορφῇ Φε-
δάλα.

ΦΕΔΟΥΡΑ.

Φεδούρα. Vas ligneum. Occurrit apud
Crusium in Turcograciâ.

ΦΕΚΛΑ.

Φεκλά. Vide, Φήκλα.

ΦΕΛΕΤΡΟΝ.

Φέλετρον. *Feltrum*, sive, *Filtrum*. Leo
Constitut. VI. ἀπὸ τῶν λεγομένων Φε-
λίτρων τῆς σέλας. Ita corrigo: nam est
Italicum, *Feltro*. In Leg. Baiuuar. cap.
VI. Si quis in exercitu aliquid furaverit,
pastoriam, capistrum, frenum, feltrum, vel
quæcumq; inuolauerit, & probatus fuerit,
si seruius est, perdat manus suas, &c. Hin-
ringus Lector in Cartâ Investit. Ca-
vallos quinque cum saumis, & rufias, & fil-
tros, cum stradurâ suâ, ad nostrum iter ad
Romam ambulandum. Florentius VVi-
gorniensis in Chronico. Et omnis
supellex ad varios usus, ut sunt cortinae,
stragula, tapetia, filtra, coria, sagmata.
Helmoldus Presbyter in Chron. Scla-
uorum. Dedit etiam ei sex domos feltri-
nas, secundum morem terra illius. Dio-
dorus Euchyon Polychemiæ lib. III.
cap. IV. Refrigeretur, & per diem quies-
cat, postea per filtrum distilletur. Ergo
male est in Leone, τὸ λεγομένων ἀφελέ-
τρων. Omnino corrigendum.

ΦΕΛΙΑ.

ΦΕΛΙΑΖΕΙΝ. ΦΕΛΙΑΣΤΟΣ.

Φελιάζειν. Congruere. Convenire. Glossæ Græcobarbaræ. δῆρσι. ὁ ἥρμοστο. ἐπὶ γρίασιν. ἐφελιάσιν. Hinc Φελιάσος. Conveniens. Eadem Glossæ. δῆρσι. εὐάρμοστον. καλοπρίασον. Φελιάσων.

ΦΕΛΟΝΗΣ. ΦΕΛΟΝΙΟΝ.

Φελόνης. *Penula*. Pallium sacerdotale. Moschopolus. Φελόνης, ιερατικὸν ἐνδυμα. Detortum est ex Φαινόλης, transpositis & commutatis literis. Godinus. Φορῶν μὲν τὸ σωήτης αὐτῷ σιχαλέον, Φορῶν δὲ ἐπ' αὐτῷ ἔφελόνιον. Occurrit quoque apud D. Paulum ad Timoth. epist. i i. cap. v. Item Φελόνιον dicebant. Glossæ Græcolatinæ. Φαινόλης, τὸ Φελόνιον. *Penula*. In Liturgiâ Chrysostomi. εἶπα λαβὼν τὸ Φελόνιον, καὶ ὁμολογήσεις, ἀπαύσεις. Germanus in Hist. Eccles. πὸ δὲ ἀπειζωμένους τῆς ἱερέως περιπατεῖν Φελόνιους, δικάνουσιν ὅτι καὶ ὁ χριστὸς ἐν τῷ σαυρῷ ἀπερχόμενος ἔτιως εἰς βασιλεῶν τῶν σαυρῶν αὐτῷ. Vides hîc mysticam interpretationem, cui consentit Balsamon De Privileg. Patriarch. πὸ δὲ πολυσταυρίων Φαινολία διορίζεται τὸ πᾶν σαυρῶν πᾶν πεγκόσμιον διοῖται καὶ διώσται. Et aliam quoque ab eâ adfert idem Germanus loco citato. τὸ δὲ Φελόνιον ἐμφαίνει πᾶν ἀπὸ κακίας πορφύραν, ὡς περ τῷ ἰησοῦ οἱ ἀσθεῖς ἐμπιζοντες ἐφόρησαν. Color verò eius purpureus, & albus. Constantinus Caba-
silas in Quæst. αἱ δὲ ἐπὶ ἑνὶ τῷ πορφυροῖς δὲ χερσὶ καὶ ἐν τῷ πᾶσι πιδύωαι, καὶ πᾶσι ἐν τῷ λαοῖς, ἐν μὲν τῷ σιχαλίῳ τὰς πόδας, ἐν δὲ τῷ Φαινολίῳ σαυρῶς. Sed distinguendum, Purpureus erat Patriarcharum, atq; Episcoporum; albus

sacerdotum, & diaconorum; qui tamen etiam purpureum gestabant tempore Quadragesimæ, excepto festo Annuntiationis, Palmarum, & Magno sabbato. Codinus docet. εἰδέναι δὲ δᾶ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας ἐκ μεγάλης ποσότητος οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι πορφύρᾳ σιχαρία καὶ Φελόνας φοροῦσι, πᾶσι τῆς ἑκ ἐκκλησιασμοῦ, ἰορτῶν βασιῶν, ἑκ μεγάλης ποσότητος. Erant autem cruces intertextæ, ut observare licet ex verbis Cabasilæ. Primitus soli Romani utebantur, postea ejus quoque jus impetrarunt Constantinopolitani. Fusè narrat Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Videmus Constantinopolitanum episcopum pallio non uti, nisi Sancti patris nostri permissu. Verum cum impiissimus Albericus, quem non stillatim cupiditas, sed velut torrens impleverat, Romanam civitatem usurparet, Romanus Imperator filium suum Theophylactum Eunuchum Patriarcham constituit: cumq; cum Alberici cupiditas non lateret, missis ei muneribus satis magnis efficit, ut ex Papa nomine Theophylacto Patriarcha littera mitterentur: quâ auctoritate cum ipse, tum successores eius, absq; Paparum permissu pallii uterentur. Ex quo turpi commercio vituperandus mos inolevit, ut non solum Patriarcha, sed etiam episcopi totius Græciæ pallii utantur.* Et in occidentali quidem ecclesiâ usus ejus vetustus admodum, redimique solebat à Pontifice, donec hoc jus remisit Archiepiscopis Leo i i. temporibus Constantini Pogonati. Anastasius in vitâ ejus. *Fecit constitutum, quod in archivo ecclesiæ continetur, ut qui ordinatus fuerit Archiepiscopus, nullam consuetudinem*

Ffff ij pro

pro usu pallij aut diversis officiis ecclesie persolvere debeat. Ita corrigo. Malè hodiè editur, nullà consuetudine. Vide σωήθηα. Nec licebat uti nisi intrà provinciam, in ecclesiâ, sollennijs missarum, & festis præcipuis. Pontificiale Romanum. Nec potest Archiepiscopus vel Patriarcha pallio uti extra suam provinciam vel patriarchatum, & non omni tempore, sed tantum in ecclesiâ, in missarum sollempnijs, in festis præcipuis, non in processionib. neq. in missis pro defunctis.

ΦΕΜΕΛΙΟ.

φεμέλιο. Fundamentum. Exstat apud Crusium in Turcograciâ.

ΦΕΝΟΤΑΙΝ.

φενέλιν. *Feniculum.* Occurrit apud Myrpsum lib. De Antid. cap. xxxiv.

ΦΕΝΤΙΑ.

φενλία. Pro, ἀφενλία. αὐθεντία. Auditoritas. Anonymus De nuptijs Thesei.

για τὴν ἐμνηλίαν λέγοντας ἑδεκαμία φενλία

καραγάπη ἢ περίπη γάρ ποτε, νὰ ἐν με σωτηροφία.

Simeon Hieromonachus in epist. καὶ ἀφ' ὧν δέομαι, ἐ ἀνίστομαι, ἐ ἀξιώ τὴν φενλία σε, ἡα μὴ ἀπαξιώσης τῆς ἡμῶν αἰτήσεως.

ΦΕΝΤΡΑ.

φέντρα. Pro, ἀφέντρα. Domina. Anonymus De nuptijs Thesei.

Ἰυμάσαι φέντρα καὶ κυρὰ καιρὸν ἀπερασμένον.

ΦΕΡΕΖΕ.

φερίζε. Vestis Zauschi, sive τζαυσίς, exterior. Exstat in Turcograciâ Crusij.

ΦΕΡΜΟΤΑΛΑ.

φερμύλλα. Vide, φορμύλλα.

ΦΕΡΝΕΙΝ.

φέρνειν. Ferre. Pro, φέρειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀράγας. ἀραγών. φέρωντα. φέρνοτας. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

ὃ ἀλλὰ καὶ ἂν μας τὰς φέρουσιν ἐκεῖ ὅπου καλοῖκαμεν.

ΦΕΡΟΥΔΑΛΑ.

φέρυλλα. *Ferula.* Suidas in Etymologico. φέρυλλα, ἡ κρύβαι. Quæ totidem verbis Glossæ Basilicorum.

ΦΗΚΑΡΙ.

φηκάρι. sive, θηκάρι. Theca. Vagina. Glossæ Græcobarbaræ. δέγυρλι θήκη. δέγυρὸν φηκάρι, ἡ θηκάρι. Occurrit quoq. in Turcograciâ Crusij.

ΦΕΤΓΙΟΝ.

φωγιόν. Fuga. Exilium. Glossæ Græcobarbaræ. ἀφφυγία, τὸ αἰὶ φυγαδεύεσθ. τ' παροισπὸν φυγιόν. Iterum alibi. σποφλω. φυγλω. φωγιόν. σρέψιμον. σρέμμα.

ΦΗΚΛΗ.

φήκλη, sive, φέκλα. *Facula.* Fax. Suidas. φήκλη, τρυγία κακαυμένη. Corrige Alexandrum Trallianum, lib. xi. φέκλης, τεπίσι τρυγίας οἶνε κακαυμένης. Malè editur, σφέκλης. Iulius Africanus De Appar. Belli. μίαν π' ἀφενθίαν καὶ τρυγὸς ὅπλι, ἡ φέκλα καλῶσι ῥωμάϊοι. Apud Aeginetam malè itidem σφέκλη scribitur.

ΦΗΜΙΝΑΛΙΑ.

φημινάλια. *Feminalia.* Glossæ Græcobarbaræ. βρακαμένον, ὅπερ φορεῖ φημινάλια.

μινάλια, ἤτοι βραχία. Vide, Φαμι-
νάλια.

ΦΗΤΙΑΙΝ.

Φητίλιν. In Canonio Mathematico
Adeſpoto. πῦ λιχνάρη τ' Φητίλιν ἐὰν
ἐπιπᾶ.

ΦΘΕΙΡΑ.

Φθεῖρα. Pro, Φθέρ. vt χῆρα, pro,
χέρ. vt talia. Vide, ρύγτης.

ΦΘΕΙΡΑΡΙΟΣ.

Φθεράριος. Glossæ Græcolatinæ.
Φθέραιες, ὅτι ἀλόγος ζῷς. *Ricinosus*.
Corrige eadē alibi. Φθεράριος. *Pedun-
culosus*. Hodie editur, Φθεράφι.

ΦΙΑΜΕΤΑ.

Φιαμέτα. Italicum, *Fiametta*. Flam-
mula. Igniculus. Anonymus De nup-
tiji Theſei.

πυτί ἔναυ κένη ἡ εὐμορφη κ' ἡ ἐλάμ-
πη Φιαμέτα,

πῶ τιὼ καρδίτ' ζα με σφαῖρε. ----

ΦΙΒΛΑ.

Φίβλα. *Fibula*. Suidas. πόρπη, ἡ ὠξὺ
ρῶμαίσις Φίβλα. Hesychius. Φίβλα, πόρ-
πη, Φικίον, περόνη. Etymologici Aucto-
r. πόρπη, ἡ Φίβλα, Glossæ Græcolatinæ.
Φίβλα. *Fibula*. Et depravatē, Φίλα.
Glossæ Græcobarbaræ. πόρπας. ἡ Φί-
λαις. ἡ περόναις. ἡ ῥάφαϊς.

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΑ.

Φιβλατέρα. *Fibulatura*. Constantinus
De Administr. Imp. παρέχομεν ὑμῖν καὶ
ἡμῶς αὐδραῖται χρυσὸν μετὰ καὶ χλαμύ-
δος βασιλικῆς, ἐ Φιβλατέρας.

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΙΟΝ.

Φιβλατέριον. *Fibulatorium*. Suidas. Φι-
βλατέριον, πεβόλαιον περισκόν. Anasta-

sus in Gregorio III. *Annulas superan-
tatas paria duo pendentes, fibulatoria nu-
mero quinque*. Et in Leone IV. *Fibula-
toria maiora & minora quinque*. Trebel-
lius in xxx. Tyrannis profert epistolam
Claudii, in quā hæc. *Arcus Sarmaticos,
& duo saga velim ad me mittas, sed fibu-
latoria, cum ipse miserim de nostris*.

ΦΙΒΛΙΟΝ.

Φιβλίον. *Fibula*. Glossæ Latinogræcæ.
Fibula. πόρπη. Φιβλίον.

ΦΙΒΛΟΥΝ.

Φιβλῶν. *Fibulare*. Suidas. περᾶσαι.
Φιβλῶδς. Et corrige Hesychium. ἐμπερ-
πᾶσαι, Φιβλῶσαι. Hodie editur, ἐμπε-
ρῶδς. Palladius Hist. Laus. in Eulogio.
σωθεῖν δὲ τὴν ἄλλω ἡμέρᾳ ἐλθῶν τὸν
μύρον ἐσπίρει βαθεῖαν, ὡς κρόνις διη-
γήσεται, ἐμπε Φιβλωμένον χλαμύδα διερ-
ματίνω.

ΦΙΓΟΣΤΑΛΟΣ.

Φιγόςταλ. Equile. Exstat apud Cri-
sium in Turcogræciā.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑ.

Φιδεϊκόμισσα. sive, Φειδεϊκόμισσα. *Fi-
deicommissa*. Suidas. Φιδεϊκόμισσα, ὠξὺ
ρῶμαίσις πᾶ ἐν πίσει καὶ ἀλιμπανόμενα
ὑπὸ ἑ μίλλοντ' πλάττων. Hesychius.
Φειδεϊκόμις, ἡ ἀφ' μαρτύρων πίσις.
Greg. Nazianz. in Testamento. πλὴν
ὧν ἂν ἐν πρώτῃ τῇ ἀξιοθέῳ με ἴσιν ἰδικῶς
καὶ ἀλίπῳ, λεγόμεν ἡ Φειδεϊκόμις χάριν.
Occurrit frequēs in Iureconsultorum
Græcorum libris.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑΡΙΟΣ.

Φιδεϊκόμισάριος. *Fideicommissarius*.
Passim apud Iureconsultos Græcos.

Ffff iij . ΦΙΔΗ.

ΦΙΔΗ. ΦΙΔΙΟΝ.

φίδη. five, φίδιον. Corruptum ex ὀφίδιον. Corona pretiosa. φίδη. *Anguis*. ὄφεις. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ αὖν ἡξέυρης πάντες τὴ δόντη τοῦ φιδίος
πρώτα δαγκάνη κάλιναι. ----

ΦΙΚΑΡΙΟΝ.

φικάριον. Theca. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκείνα ὅπερ τὸ ἀνασκήνεν ἀπάνω· οἱ κρίκει τὴ θήκης, ἢ τὰ κελύκη αἱ κερκίαι ἔφικαρίαι.

ΦΙΚΟΥΛΗ.

φικύλη. Furca tricuspis. Apud Crusium in Turcogræciâ.

ΦΙΛΑ. ΦΙΛΟ.

φιλά. Fibula. φιλὸ. Oculus cui fibula inferitur. Exstat utrumq; in Turcogræciâ Crusij. Vide, φίλα.

ΦΙΛΕΥΓΕΙΝ.

φιλεύγειν. Glossæ Græcobarbaræ. να φιλοξενεῖ, να φιλεύγει. να ὑποδέχεται.

ΦΙΛΟΚΑΛΕΙΝ.

φιλοκαλεῖν. Ornare. Comere. Verere. Apud Nicetam in codice Barbarogræco σεπρωμένη exponitur φιλοκαλημένη. Postea dixerunt etiam φλοκαλεῖν, φρουκαλεῖν, & φερκαλεῖν. De quibus singulis infra suo loco.

ΦΙΛΟΛΕΙΟΝ.

φιλόλειον. Vide, φόλειον.

ΦΙΜΙΝΑΛΙΑ.

φιμινάλια. *Feminalia*. Suidas. Φιμινάλια, ἀταξυρίδας, βεγκία.

ΦΙΟΛΑ.

φίολα. Corona pretiosa. Φιόλα. *Amphila*. Φιόλα.

ΦΙΣΚΟΣ.

φίσκος. *Fiscus*. Glossæ Græcolatinæ. φίσκος, ὁ σωτήρ. *Fiscia*. Corrige, *Fisci A.* id est, *Advocatus*. Psellus in Schol. ad Attaliatæ Pragmat. Tit. XLVIII. καὶ τὸ μὲν πτεράλαστον τῷ φίσκῳ προσκυρεῖται. τὸ δὲ ἄλλο πτεράλαστον ὁ ναυαγήσας ἔχει. Vetus inscriptio.

ΕΙ. ΔΕ. ΤΙΣ

ΕΚΒΑΛΗ. ΤΗΝ. ΜΥΡ

ΤΑΛΗΝ. ΔΩΣΕΙ

ΤΩ. ΦΙΣΚΩ

Occurrit apud Iureconsultos Græcos, & Grammaticos passim. Hinc διποφισκῶν. *Confiscare*. Dositheus Sentent. lib. III. Διὰ βιβλίδις λέγονται ἡνὸς πατίρ φιδιον διποφισκῶται. Sed confiscationis quis ritus? Libet dicere per occasionem. Aedibus prædiisque, quæ fisco addicerentur, tabella imponebatur, pannusque subpurpureus. Pannus ipso colore vindicabat illa Imperatori, tabella verò causas legendas prætereuntibus exhibebat. Est super hâc re insignis locus apud Agathiam lib. v. ἔνιοι τῷ ὁμίλου διεθρύλλαν ὡς ἄρα ἐνδικώτατα εἶη ἀνηρημένος, ἀδικὸς πρὸς τὰ μάλα γεγονώς, καὶ πολλὰς ὅσας τῶν οἰκείων ἀφηρεμῆν, ὅτι πρὸς αἱ γραφαὶ παιίδες ἐκείναι καὶ τὰ ῥάκη τὰ ὑποποφυρεῖς ἐς τὸδε αὐτὰ ἀπετελεύτησαν, ἀλλὰ πολλὰ τῶν εὐδαιμόνων οἰκίαις ἡμῶν ἐπέβαλλε, πλεὶς βασιλεία εὐνοίαν περὶχομένη, καὶ πάντῃ ἅπαντα ἐσφενδύει, βιαζόμεναι μὲν ἀνέδω καὶ ἀναρηνὺς τὰ βελευμάτα ἀποχομένων, χαίρειν δὲ πολλὰ λέγων τῶν νόμοις, οἱ δὲ τὰς παῖδας κληρονομεῖν ἐθέλουν τῆς τῶν φυσίωνων πείρας.

ΦΙΣΚΩ.

ΦΙΣΚΟΣΤΗΓΟΡΟΣ.

Φισκοσωήγορ. Fisici advocatus. Hesychius. Φισκοσωήγορ, ὁ τιμίων σωήγορ. Qui etiam Φίσκ simpliciter dicebatur: in quâ notione Glossarij locum paullò ante correximus. Primus hunc instituit Hadrianus. Testis Spartianus in eius vitâ.

ΦΙΣΤΟΤΛΑ.

Φίστα. *Fistula*. Apud Myresum De Antid. capp. II. x. κασίας Φίσουλα.

ΦΙΤΖΟΠΑΙΓΝΙΔΟΝ.

Φιτζοπαίγνιδον. Pythiorum ludus. Anonymus De nuptijs Thesci.

ἔπ' εὖ Φιτζοπαίγνιδον δὲ τῆς δάφνης κλόνας,
ἢ ὅκ' ἔ' σπλινόμορφ' εὐφάνη εὖς νέμεις.

ΦΙΤΤΛΟΓΛΩΣΣΟΣ.

Φιτυλόγλωστος. Orneosophion. π. τζεράκια ὁφείλασιν εἶναι κενόψια, π. τεράγωνα, παλάμικεφαλα, φαρδυνώθωνα, μεγαλόμματ', Φιτυλόγλωσσα.

ΦΚΕΡΕΙΝ. ΦΚΕΡΕΝΝΕΙΝ.

Φκερεῖν. Stillare. Fluere. Glossæ Græcobarbaræ. σαλάσασιν. ἢ σαλαμαλίζεσι, ἢ Φκερεῖσι, ἢ Φκερέννεσι. Dicebant etiam Φκερέννειν. Patet in verbis citatis, & alibi in iisdem Glossis Græcobarbaris. ἀνταος. Διαρρῆς ἀν. ὅπως τρέχῃ πάντ' εὖ δὲν εἴκει, ἢ δὲν Φκερέννειν. Iterum alibi. δὲν πατῆ. νὰ Φκερέννειν. ἢ νὰ ἀφίνῃ.

ΦΛΑΒΑ.

Φλάβας. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXIV. πὰς μὲν δὲν ἔ' κατὰ χρομένης Φλάβας θρεαπύτης εὐδίδως.

ΦΛΑΒΕΛΛΙΟΝ.

Φλαβέλλιον. *Flabellum*. Athenæus lib. XIV. εἰς ἣ μὴ ἦ χρυσία, Φλαβέλλοις καὶ νοῖς χρῶ, ἐν οἷς τ' πῦρ εἰπύτῃ.

ΦΛΑΓΕΛΛΙΟΝ.

Φλαγέλλιον. *Flagellum*. Hesychius. σκυτάλαι, βακτηρίαι, ἢ αἰπίπικαι ἔλαι, καὶ ὀφρων ἐστὶ Φλαγέλλια, λῶροι.

ΦΛΑΓΕΛΛΟΥΝ.

Φλαγελλῶν. *Flagellare*. Simeon Metaphrastes De Vitâ S. Theclæ. ἔπαθεν ἐν τῷ ψυχρῷ ἢ ὁ ἡγεμὼν ἐκτόπως, ἢ πῶς ὁλοις δόσσηθεις, πὺν μὲν πῶλον Φλαγελλώσας ἐκβάλλει τῆς πόλεως, θέκλαν δὲ πυρκαυσὸν γῆρας κατὰδικάζει.

ΦΛΑΓΚΙΟΝ.

Φλαγκίον. sive, Φλαγσιον. Itali, *Fianco*. Galli, *Flanc*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκρῶς, ἀπ' ἀλάγχνα, Φλαγκία, ἐν περ. Occurrit iterum alibi in iisdem Glossis.

ΦΛΑΜΕΓΓΟΣ. ΦΛΑΜΙΩΝ.

Φλαμέγ. *Flander*. Italicum, *Fiamenco*. Anonymus De bello sacro.

ἔχεν Φλαμέγους ἐξακροῖς, ἢ τριακροῖς Φράγους.

Sic Φλαμίων, pro eodem. Nicetas in Isaacio, & Alexio. Ἰνὲς τ' Φραγγίσκων (ἔστι δὲ εἰσὶν οἱ πύλαι Φλαμίονες κικλησόμενοι) ποταμίων ἐβεντικῶν μοίρων, ἀποστέλλοις, &c.

ΦΛΑΜΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Φλαυκάρ. *Flamularius*. Signifer. Vide Gloss. Rig.

ΦΛΑΜΟΥΤΙΣΚΙΟΝ.

Φλαμλίσκιον. *Flammulum*. Constantinus in Tacticis. ὁμοίως Φλάμυλα μεταλά, Φλαμλίσκια τ' κεντρῶν, βαῖδα ἔχοντα.

ἔχοντες ἀμφόρους χρυσά. Leo Constituit. VI. καὶ τῶν μῆλων, ἥτοι τῶν ὤμων τ' ἰάδας, φλαμυλίστρια μικρά.

ΦΛΑΜΟΤΑΟΝ.

φλάμυλον. Idē quod φλαμυλίσκιον, nisi quod illud est ὑποκερασικόν. Suidas. σαυρίων, εἰδὲται σιγῆσαι, ἡ φλαμύλα. Codinus. τέτων γὰρ μήτε πᾶξιν ἐχόντων, μήτε φλάμυλον ἴδιον, ἀλλ' ἀπέκλιως ἕτως δόπουλμείων, &c. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. καὶ τὰ φλάμυλα, ἃ ἴνα καὶ ἐκιδύσασθαι καὶ ὁ πέτρῳ, καὶ ὁ ἀσάν, περπορδόμενοι ἐμπροσθεν ἔσρατ' αὐτοῖ. Occurrit apud eundem pluries.

ΦΛΑΜΠΟΤΡΑΡΕΟΣ. ΦΛΑΜΠΟΡΙΑΡΗΣ.

φλαμπυράριος. item, φλαμπυράρης. *Flammularius*. Malaxus in Hilt. Patriarch. ἀγάδες, φλαμπυράριοι, παῖδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Sed παῖδες illic esse legendum monui supra. Anonymus De nuptijs Thefei.

ἐμὲ ἔσραφη τὸν δριαὺ ὁ πῦρ τὴν φλαμπυράρης.

ΦΛΑΜΠΟΤΡΟΝ.

φλάμπυρον. *Flammulum*. Moschopulus. σιγῆα, τὸ φλάμπυρον. Codinus. καὶ οἱ μὲν εἰς τὰ ἔπρα εὐελισκόμενοι ἄρχοντες, ὡς κεφαλαί, ἰσῶσι τὸ σωήτης βασιλικὸν φλάμπυρον. Sed scribendum est, ἄρχοντες, ἥως κεφαλαί.

ΦΛΑΣΚΗ. ΦΛΑΣΚΙΟΝ.

ΦΛΑΣΚΩΝ.

φλάσκη. Arabicum, *Flaska*. Italicum, *Fiasco*. Corona pretiosa. φλάσκη. *Oenoforium*. οἶνοφόρον. Papias in Glossis. *Flaska* Græcè pro recondendis fialis primum facta sunt, unde & dicuntur.

Idem est φλασκίον. Leo Constituit. XII. χρῆν' ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔσπλιν' ἑκατον σραπώτιω ἐν ἔσπλιν' αὐτῶν ὅτι φέρεται ὕδωρ εἰς τὰ λεγόμενα φλασκία. Phortius περὶ σρα. πραγμα. lib. II.

ἔσπας ἐπὶ καὶ φλασκία

πηλινὰ μὲν καὶ ῥόγια.

Gregorius Dialogus. De Vitis Sanct. lib. II. ἐπιμυσε πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐθρόπας αὐτὰ οἷον φλασκία δύο. Item φλάσκων dicebant. Ioannes Tzetzes Chil. XIII.

ὃν βίονα ἐφλάσκονα παύζων ὁ τζέτζης λέγει.

Thynroc in Chron. Hungar. cap. LXXXVIII. Propter timorem huius fecit illam includi per artem tornatoriam in flasconem. Andreas Presbyter in Chron. Bavar. Ignorans quod calliditate quidam geminus potus in eodem flascone sibi offerretur, confidenter bibens, lethale virus suscepit. Et corrigendus est Hesychius. δρυβάσαλον, κοτύλη, ἡ φλάσκων. φλάσκων ἡ εἶδος πτηνείας. Hodie editur, φλάσκων. Item Florentius V Vigornienfis in Chronico. *Flasconem* ἡ vino à se benedicto plenum dedit, precipiens ut tam longè ad bellum procederet, quamdiu illi & suis illud vinum non deficeret. Perperam editur, *Flaxonem* ἡ.

ΦΛΕΒΑ. ΦΛΕΓΑ.

φλέβα. five, φλέγα. Corona pretiosa. φλέβα. *Vena*. φλεψ. Glossæ Græco-barbaræ. αἱμαλῆτης. ἡ φλεψ. ἡ φλέβα, ἡ φλέγα.

ΦΛΙΜΕΛΙΟΝ.

φλιμέλιον. *Flemen*. Apfyrtus Hippia- tric. lib. I. cap. LI. ἀναγκαῖον καὶ τὰ εἰδέναι, ῥόματα εἰς τὰ γόνατα ἐμπύπτονται, ἃ ἴνα

ἄντα ῥωμαῖσι λέγεται Φλιμίλια, ἡ δὲ πίμνην. Hierocles. ἐμπίπῃ τῷ γόνι πῖμα, καλῶσι δὲ αὐτὸ ῥωμαῖσι Φλιμίλιον, ὃ ἡ δὲ πίμνη.

Φ Λ Ο Κ Α Λ Ε Ι Ν.

Φλοκαλεῖν. Verrere. Comere. Ornare. Glossæ Græcobarbaræ. μηδὲ καλλωπίζεσθαι, μηδὲ σαρώνεσθαι, ἢ γόῳ Φλοκαλεῖται, ἢ Φερκαλεῖται, ἢ Φερκαλεῖται. Occurrit item in Turcogræciâ Crusij.

Φ Λ Ο Κ Τ Ι Σ.

Φλοκίς. Pustula. Glossæ Græcolatina. Φλοκίς. Papula. Pusilla, Pusilla. Glossæ Græcobarbaræ. Φλυκταίνας. καυσίματα. Φλοκίδες.

Φ Λ Ο Τ Δ Α.

Φλοῦδα. Circulus latus vimineus. Exstat apud Crusium in Turcogræciâ.

Φ Λ Ο Υ Μ Π Ε Τ Α.

Φλαμπήτα. Fibula. Corona pretiosa. Φλαμπέτα, Fibula. περόνη.

Φ Λ Ω Ρ Ι Ο Ν.

Φλωρίον. Florenus. Italicum, Fiorino. Bessarion in epistolâ, quæ exstat apud Phranzen Chron. lib. II. cap. xxvii. τότε θέλει ιδεῖν τὸ ὑπόλοιπον πόσον ἔνα, καὶ πόσον δοσμένον ἀπὸ τῶν χίλια διακόσια Φλωρία. Chronicon Constantinop. ὑπέχετο δοθῆναι τῷ βασιλεῖ Φλωρία χίλια χάριν τῶν πατριάρχων. Macarius Hieromonachus in Epist. καὶ ἔλαβε Φλωρία ἐξ ὀκτὼ καὶ ἑξήκοντα. Αἱ τῶν ἱερῶν τῶν ὑπὸ θεσιν. Malaxus in Hist. Patriarch. αὐτὸς ἔδωκε πενήκιστον Φλωρία χίλια. Hodie Φλωρί dicunt. Corona pretiosa. Φλωρί. Aureus νικητήριος. χρυσὸν νόμισμα. Albertus Argen-

tinensis in Chronico. Annuatim debent presentare ad cameram Papæ unum marmorinum, hoc est, denarium aureum, qui bene noscitur à curiâ, & est minoris valoris quàm parvus florenus De Florentiâ.

Φ Ο Β Ε Ρ Α.

Φοβέρα. Minæ. Terror. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπλή. ὄρη. θυμὸς. Φοβέρα. Φοβέρισμα.

Φ Ο Β Ι Κ Ι Α Ρ Η Σ.

Φοβικιάρης. sive, Φοβικκιάρης. Vtroque modo scribitur. Timidus. Meticulosus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβλεμῆς. ἀπλμ. δ. ἰλός. Φοβικιάρης. ἀχαρ. χαμιλοπηρεασμὲν. καὶ ἄλλοι.

Φ Ο Β Ι Κ Ι Α Σ Μ Α.

Φοβικίασμα, sive, Φοβικκίασμα. Timor. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ δολία. ἡ φόβ. ἡ Φοβικκίασμα.

Φ Ο Ι Δ Ε Ρ Α Τ Ι Κ Ο Ν.

Φοιδεράτιον. Fæderaticum. Stipendium fæderatorum. Novell. Iustiniani CXLVII. & Iustini I.

Φ Ο Ι Δ Ε Ρ Α Τ Ο Ι.

Φοιδεράται. Fæderati. Militum genus. Zonaras Annal. III. τετραρχίῳ τῷ πύγματι τῶν Φοιδεράτων ποσειδεύοντι. Harmenopulus lib. IV. Tit. XII. εἰς στρατὸν εἶναι, εἰς Φοιδεράται, ἢ γόῳ ὑποποιοῖ, εἰς γολάριοι. Basilic. Eclog. LVII. ἢ μὴ ἵνα στρατῶν, ἢ Φοιδεράται, ἐν πῶν ἰδιωτικαῖς χρεῖαις ἀπαχολοῦται. Vide Iustiniani Novell. cxvi. Sidorius lib. II. epist. VII. Studet pila senes, alea iuvenes, armis cumuchi, literis fæderati. Corrigendus est Ioannes Curopalates in Michaële Rancabe. ὁ μὲν

λίαν ἔ τῶν Φοιδεράτων ἡμεῶν ἀνδείχθη
 πάγματ' . Iterum postea. ἀνδρά νιον
 καὶ ὀρηπίας τρυμάρχην ἀνέδειξε πρὸ Φοι-
 δεράτων πάγματ' . Utrobique perpe-
 ram scribitur, Φοιδεράτων. Erant autem
 Gothi. Malchus in Eclog. De Legat.
 ὅτι ζυῶν πρὸς τοὺς ἡλθον ἐκ Θράκης
 τῶν παπώνων γότθων, ἐς δὲ ἔ Φοιδε-
 ράτας οἱ ῥώμηοι καλεῖσιν. Numerus eo-
 rum quadraginta millia, datumq; no-
 men à Constantino Magno. Rem, &
 causam, tradit Iordanus De Reb. Get.
Dum famosissimam in suo nomine (Con-
stantinus) conderet civitatem, Gothorum
interfuit operatio, qui fœdere inito cum
operatore, quadraginta suorum millia illi
in solatia contra gentes varias obtulere.
Quorum & numerus & millia usq; ad
præsens nominatur in republicâ, id est, Fæ-
derati. Et renovatum postea hoc no-
 men est à Theodosio. Idem Scriptor
 ibidem. *Cūctus exercitus in servitio Theo-*
dosij imperatoris perdurās, Romano se im-
perio subdens cum milite velut unum cor-
pus effecit, milliaq; illa dudum sub Con-
stantino principe Fœderatorum renomata,
& ipsi dicti sunt Fœderati.

ΦΟΛΑ. ΦΟΛΛΑ. ΦΟΛΗΣ.

ΦΟΛΛΙΣ.

Φόλα, sive, Φόλλα, *Follis*. Obolus.
 Glossæ Græcobarbaræ. ὁμοιος ὀβολός.
 ὁμοιασὴ Φόλλα. Harmenopulus in Legg.
 Georg. περιέχτω ὑπὲρ αὐτῶν ἡμερέσιον
 περὶ πονῆν, ἢ ἡνω φόλας δώδεκα. Ite-
 rum ibidem. Ζημιώσωσιν καὶ τὴν πώ-
 τητα τῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ κλέμμα ἐλθε-
 τ, καθ' ἐκάστην ἡμέραν δώδεκα φόλας.
 Scribebant quoque Φόλης, & Φόλις,
 sive Φόλλης, indifferenter. Suidas. ὀβολοί

εἰσιν ἂς καλεῖσιν Φόλλης. Moschopulus.
 ὀβολός, ἢ Φόλις. Cedrenus. κέρματα δὲ αἱ
 δώδεκα Φόλλης ὠνομάθησαν. Vide Eri-
 phanium De Mens. & Pond. Mar-
 cellinus Comes in Chronico. *Num-*
mis quos Romani Teruntianos, Græci fol-
lerales vocant, Anastasius suo nomine
figuratis, placabilem plebi commutatio-
nem distraxit. Ita lego: hodiè editur,
 Romani *Terentianos*. Dicebatur por-
 rò etiam Φόλλης, tributum à Constan-
 tino Magno impositum, quod pro fa-
 cultatibus suis soluebāt viri clarissimi.
 Sozomenus lib. 11. ἀπὸ πρῶτον δὲ τῶν
 τῶν λαμπροτάτων ἐστίας, πλ' . ὅτι δὲ,
 ὥπην Φόλλην αὐτὸς ἐπέθηκεν ὄνομα.

ΦΟΛΒΙΟΝ.

Φόλβιον. Herbarum genus. Demetrius
 Constantinop. Hieracosophij lib. 11.
 cap. 1. Φολβία βοτάνης, κέσση, σμύρνης,
 ἄρρενικῆς, σέχης ἰνδικῆς, &c. Occurrit
 illic pluries. Alibi etiam Φολβόλιον
 scribitur, ut cap. v. Φολβόλιον, πένθε, λ-
 βαρον ἄρρενικόν, κέσση, σέχ' . ἰνδικόν,
 κρόκον, &c. Sed prius rectius arbitror,
 & ea constantior scriptura est. Ac
 sanè videtur esse Italorum, *Fogliamol-*
la, quæ Latinis Beta. Corrigendus
 quoq; Georgius Logotheta in Chro-
 nico. οἱ δὲ ἰατροὶ ἀμυχὰς τῆς ποσὶν
 ἐπείου, καὶ Φόλβιον πῆς ἀμυχῆς ἐνέβαλ-
 λον. Hodiè legitur. καὶ ἐΦόλβιον.

ΦΟΝΔΩΜΑΤΑ.

Φονδώματα. *Fundi*. Reperitur apud
 Crusium in Turcogræciâ.

ΦΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Φονεμέν' . Interfectus. Glossæ Græ-
 cobarbaræ. σκόλωμένοι. ἢ θανατωμένοι.
 ἢ Φονεμένοι.

ΦΟΝΙΑ.

ΦΟΝΙΑΔΕΣ.

Φονιάδες. Homicidæ. Glossæ Græco-barbaræ. ἀνδροφόνες. Φονιάδες.

ΦΟΡΑΙ.

Φορεῖ. Vices. Corona pretiosa. μία Φορὰ. Semel ἀπαξ. Iterum. πότις Φοραῖς. Quoties. ποσὶς. Glossæ Græco-barbaræ. ἀρχίμιον. Πηδήμιον ὅπως θυσιάζει μίαν Φορὰν τὴν μίαν. Anonymus De nupt. Thesei & Æmyliæ.

πολλαῖς Φοραῖς εἰς θυμῶσιν με φέρη ὁ λογισμός μου.

ΦΟΡΑΚΙΣ.

Φορεκίς. Vide, κατέλοι.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ. ΦΟΡΕΣΙΑΙ.

Φορέματα. Gestamina. Vestes. Codinus. ὑπὸ τῷ περὶ πρεσβυτέρων τὰ πρῶτα Φορέματα ἀφελὼν ἐφόρει παῦτα τὴν ἀνέλιον αὐτῶν. Occurrit illic sæpè. Item Φορεσίαι. Apud Suidam in αὐτῶν ἡγετὰς αὐτοῦ innominatus. ὡς καὶ συμμάχος περὶ αὐτῶν λαβὼν. ἔξ ὧν σάμαλιν Φορεσῶν, ἔξ ὧν Φορεσίαις αὐτῶν ἡγετῶν. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. i.

οἱ εἰς ἔχον Φορεσίαν
πτεράρεον καὶ ποικιλίαν,
τυρνήσαν ἔκ περ Φορεσίαν.

Corona pretiosa, Φορεσία. Habitus. χῆμα.

ΦΟΡΜΑΡΙΑ.

Φορμάριον. Formula. Sententia mortis. Suidas. Φορμάριον, ὡς ἂν ῥωμαίοις δότοφαις θανάτου. Ammianus lib. xiv. Oblato pretioso regina monili, id assensuta est, ut ad Honoratum, tum comitem Orientis, formulā missā, letali odio, scelere nullo coniectus idem Clematius, nec hiscere nec loqui permissus, occideretur.

ΦΟΡΜΟΥΛΑ.

Φορμύλλα. Formula. Glossæ Basilic. Φορμύλλα. τύπη. Ita corrigo: non rectum est, quod editur. Φερμύλλα, τύπη.

ΦΟΡΟΣ.

Φόρος. Forum. Glossæ Latinogracæ. Forum. ἀγορὰ. Φόρος. Suidas. φόρος, τὸ πωλητήριον. ὁ πόρος ἐν ᾧ πωλῶν τὰ ὄνια. Oppiani Scholiastes Halieut. i. i. ἀγορὰ. τὸ πωλητῆρος. ὁ πόρος ἐν καθέζον. ὁ Φόρος. Occurrit aliquoties apud Codinum.

ΦΟΡΤΙΚΟΣ.

Φορτικός. Corona pretiosa. Φορτικός. Coactus. βεβαιοσμένον.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ.

Φορτώνειν. Onerare. Corona pretiosa. Φορτώνη. Onerare. Φορτίζω. Exstat quoque apud Nicetam.

ΦΟΣΣΑ. ΦΟΣΣΙΟΝ.

Φόσσα. Fossa. Basilic. Eclog. lvi. i. ἔστι τῷ γένει πιεῖν ὡς ἄρχωμα, ἢ Φόσσα. Julius Aphricanus De Bell. Appar. ἔχων διὰ τὸ πύγχε πύρε κατὰ πείρεν τριβόλους στυδεδεμένους, ἢ Φόσσα μικρὰς ἐχέουσας ἐνδοθεν σκόλοπας, πύρεσας, ἢ πύρεσας. Glossæ Basilicorum. κάσπον, τυπίσι Φόσσαν, ὡς ἡμεῖς καλεῖμεν κατὰ δύναμιν. Dicebāt etiam Φοσσίων. Schol. Demosth. in Orat. Chersones. σπέρου ἐκάλαν οἱ Φοσσῆες καὶ οἱ λίβους, ἀπὸ Φοσσῆος ἰδιωτικῶς.

ΦΟΣΣΑΝ.

Φόσσαν. Fossare. Fossam facere. Apomassar in Mysterijs. Φοσσάσιον, ἐφοσσάσιον, Φοσσάσιον. Iterum. κωρησιον, Φοσσάσιον, ἐπιμασίον.

Gggg ij

ΦΟΣΣΑ.

ΦΟΣΣΑΤΕΤΕΙΝ.

Φοσσατέειν, sive, Φοσσατέειν. Exercitium ducere. Bellum gerere. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agarenii. ιδόντες ὁ λαὸς τὸν μυχὰμὲτ νικῆσαι, ἔμαζον πολὺς λαὸς, καὶ ἐφουσύνουσιν ἐκ νῦν ὁ μυχὰμὲτ κατεπάνω τους.

ΦΟΣΣΑΤΙΚΩΣ.

Φοσσατικῶς. Instar exercitus. Militariter. Constantinus De Administr. Imp. ἀπῆραν πάντες Φοσσατικῶς, ἔχ' τῆς σαλῶν ὡρμησας.

ΦΟΣΣΑΤΟΝ.

Φοσσάτον. *Fossatum*. Exercitus. Castra fossâ munita. Moschopulus. Φοσσάτον, ὁ στρατός. Basilii De Exercitatu. Grammat. Φοσσάτον, ὁ στρατός, καὶ τὰ ὅμοια. Achmes cap. ccc. παλῶν Φοσσάτον ἀβλαβῶς ἐλδοσ' ἐκῆσσι. Annales Francici. *Alter Saracenus de Africa legatus Amirali Abraham, qui in confinio Africa in fossato praesidebat.* Occurrit passim. Proprie autem ipsam fossam significat. Robertus De Monte in Chronico ita vsurpat. *Rex Henricus fecit fossata alta & lata inter Franciam & Normanniam, ad praedones arcendos.* In Foedere S. Ludovici cum Rainundo Com. Tholos. *Nec pacem vel treugas sine assensu ecclesiae & nostro cū eis faciet, donec diruantur muri, & impleantur fossata.* Andreas Presbyter in Chron. Bav. *Ratispona à portâ S. Petri usq; ad portam occidentalem fossatum exterius in toto perficitur.* Postea etiam Φοσσάτον dixerunt, vt λώρικον, λέρικον, & talia. Chronicon Constantinop. ἦλθεν ὁ χαλκπασίας μὲτ' Φοσσάτε ἀπὸ κερὺ ἐκ τῶν δυ-

τικῶν μέρεος τῆς χώρας ἔ' αὐματόν. Iterum alibi. ἀφαισάσιος πὶ Φοσσάτε διύσιος ἔ' ἀναπλῆς. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγορῶν, ἀθροισις, σῶρδσις, στρατὸς, Φοσσάτον, στραία.

ΦΟΤΕΙΑ.

Φοτεία. Corona pretiosa. Φοτεία. Ἰγνί. πῦρ.

ΦΟΤΙΝΓΕΣΤΗ.

Φοτινγέση. Glossæ Latinogræcæ. *Plagiola*. Φοτινγέση.

ΦΟΤΑΛΙΚΛΟΝ.

Φοτάλικλον. Genus lusus. Suidas. Φοτάλικλον, ἡδ' ὁ παιδιᾶς. Apud Hefychiū invenio, Φάαι. ἀλώπικες. Et an inde ludo nomen? Ergo fuerit lusus aliquis, in quo sese mutuò deciperent vuluti altu vulpino.

ΦΟΤΓΝΑ.

Φῶγνα. Gena. Etymologici Auctor, παρείας, τῶν πειφυσιαμένων ἔχον τὰς γνάθους, ἡγοῦν τὰς παρείας, αἱ καὶ Φῶγνα λέγονται.

ΦΟΤΔΟΥΛΑ.

Φοδέλα. Ancilla. Virgo. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

καὶ κάναο τύχει καὶ ἐμοῦ νὰ ἐραζέται καὶ Φοδέλα.

Et occurrit illie pluries. Apud Auctorem De nuptijs Thefei semper scribitur Φοδέλα.

ΦΟΥΚΑΡΟΝ.

Φέκαρον. Fucus. Hefychius. ἀγχαρῶς ζεπη. ἐν τρεῖς τῶν παρειᾶς οἰονὲ Φεκάρω.

ΦΟΥΚΑΣ.

Φεκάς. Potus genus. Simeon Sethi De

De Facult. Cib. ὁ λεγόμενος Φυκῆς, ἀπλῶς μὲν κατὰ σκευαζόμενος, ψυχρὸς ὅστι. σωθῆναι δὲ, ξηρὸς καὶ θερμὸς.

ΦΟΥΚΤΑ.

Φῦκτα. Mensuræ gens. Arithmetica Adefspota. ὁ θαλάσσιος μὸδός ἐφείλχων εἶναι σίτου καθαρῶ καὶ ἀπύρου λίτρας πεσάρακοντα, ἢ φυκῆς εἴκοσι ἐξ. ἢ γὰρ Φούκτα, ἢ κύμουλα, ἢ λεγομένη ἀντλητή, ἴσησι λίτρας, &c. Alexander Tralianus lib. iv. cap. i. πύρις σίτου Φούκτω μίαν, ῥῶδα ξηρὰ ἑλίγα, νικηλάς Φοίνικας πέντε.

ΦΟΥΚΑ. ΦΟΥΚΙΖΕΙΝ.

Φῦλκα. Laqueus. Cyrillus in Lexico. ἀγρόνη, ἑρόχος, καὶ πηγμονή ἢ ἀφ' αἰνίας, ὡς Φῦλκα. Hinc Φυλκίζειν, quod malè viri docti interpretantur. In furca agere. Nam hoc est Φυρμίζειν. In eodem Lexico. ἀπήγχατο, ἀφ' αἰνίας ἐφυλκίσθη. Cedrenus. ἐς ὁ βασιλεὺς δι' ἀδάμαστος ἐφάλκισε, ἔπεικε φάλσις. Et occurrat apud eum pluries. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. ix. cap. xxv. τῇ κεφαλῇ πικρὰ πειρίσσει καὶ τὴν καὶ δαμά, καὶ τὸ δαπνίσκει, καὶ τὸ φυλκίζειν. Nihil aliud est quàm strangulare: cave itaque confundas cum Φυρμίζειν.

ΦΟΥΛΑΚΟΝ.

Φῦλκον. Germanicum, **Dolk**. Iulius Africanus. δὲ κατὰ σκευαζόμενος τῷ καιρῷ καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ Φῦλκα περὶ ἄλλων τῶν κάρων. Nicephorus περὶ παρὰ δρ. πλ. cap. xi. ὡς περὶ φόνων πρὸς τὰς σκωλὰς αὐτῶν καὶ τὰ Φῦλκα τῶν φυλάττονται. Macarius Xinus Adversus Saracenos. εἰσάγει τὸν αὐτὸν ὅρνον ὁμνύοντα μὲν Φυλκὶ τῶν φυλκῶν. Vide Gloss. Rigaltij.

ΦΟΥΛΑΕΤΕΙΝ.

Φυλλεύειν. Ferire. Obterere. Calcare. E Gallico, *Fouller*. Glossæ Græco-barbaræ. τὰ πηλῶσι. τὰ κρούει. τὰ σφύρει. τὰ Φυλλεύειν.

ΦΟΥΜΙΖΕΙΝ. ΦΟΥΜΙΣΤΟΣ.

Φυμίζειν. Celebrare. Anonymus De nuptijs Thesei.

καὶ ἀφ' ὧν ἀρχῆσι, λίγα ὧ ἀμφοῖν,

τίπαι τῶν ἐκατόντητες τῶν Φυμισμῶν νῦν γίνονται.

Hinc Φυμιστός. Clarus. Celebris. Occurrit ibidem pluries.

ΦΟΥΜΩΣΟΣ.

Φυμώσος. *Fumosus*. Athenæus lib. iii. ἐπὶ δὲ τῷ ἐμβλητῇ ἐς τὸν Φυρνον, ὑποπίπτει τῷ κρεμνῷ χόνδρῳ τις, καὶ τῷ πηλῷ ὁ ἀρτῶς, καὶ ἑλκεα χυμῶμα ἔχουσιν, οἷον τῷ Φυμώσῳ τυρῶ.

ΦΟΥΝΔΑ.

Φῦνδα. *Funda*. Ventrale. Glossæ Latinogræcæ. *Ventralis*. καὶ λιθόισμος. Φῦνδα. Itē. *Ventile*. Φῦνδας. Vel etiam marsupium. Scholiastes Dionis Chrysostomi Orat. vii. φασκώλια, τῶν ποδῶν βαλάντια, ἐξ ὧν φασμάτων λινέων. καὶ τῶν βραχίονων ἐστὶ ὅτι καὶ τῶν ζώων πειρίσσει. ἔδῃ καλοῦσιν ὡς βαρβαρικώτερον Φῦνδας. S. Bonauētura in Vitā S. Frāciſci, cap. vii. Invenit in viā bursam magnam, quasi plena esset denarijs tumescen-tem, quam visitato vocabulo fundam appellat. Et mox. Reversus est ergo ad fundam cum fratre & iuvene quodam, qui erat in viā. Macrobius Saturnal. lib. ii. cap. iv. Cumq̃ accessisset ad sellam, demissa in Gggg iij paupere.

pauperem fundam manu paucos denarios protulit, quos principi daret,

ΦΟΥΝΔΟΣ.

Φουνδ. *Fundus*. Iureconsulti Græci vtuntur.

ΦΟΥΡΔΟΥΛΗΣΙΝ.

Φουρδουλήσιν. *Purum putum Gallicum, Fleur du lis*. Liliū. Græci pronuntiabant incuriosius λ ομιλλο. Glossæ Græcobarbaræ, ἀδρός (ita dicebant, pro αὐδρ, vt supra monui suo loco.) μαῦρ καὶ μαλακίδες. ἴσως Φουρδουλήσιν. Sed ille Græculus ignoravit liliū in linguâ Gallicâ, nūquam enim aliās dixisset esse florem nigrum.

ΦΟΥΡΚΑ.

Φούρκα. *Furca*. Apud Suidam in ἱλλύσον αὐτορ innominatus. Ὡρὼν ἡ ἱλλύσον φθορία ἐκρέμασιν ὅττι διδύμω ξύλῳ, τυτίσιν εἰς Φούρκαν. Harmenopulus lib.vi. Tit.viii. οἱ πρὸς τὰς πολεμίας αὐτομολήντες, καὶ πὰς ἡμετέρας βελάς ἀπαγγέλλοντες, εἰς Φούρκαν ἀναρτῶνται, ἢ καίωνται.

ΦΟΥΡΚΑΛΕΙΝ.

Φουρκαλεῖν. Vide, Φλοκαλεῖν.

ΦΟΥΡΚΑΤΑ.

Φουράτα. *Furcata*. Phortius πειράζουμα. lib.ii.

ἐπὶ τὰ ὀρδινιάσας

Φουράτας τὰ ἐπιμαύσας.

ΦΟΥΡΚΗΣΙΣ.

Φούρκης. *Furcæ supplicium*. Apud Achmetem cap. lxxxviii. Titulus est. ἐκ τῶ ἰνδῶν, πρὶ ἀνασκορλόπησης, ἥτις Φουρκήσεως.

ΦΟΥΡΚΙΖΕΙΝ.

Φουρκίζειν. In furcam agere. *Furcæ*

supplicio afficere. Harmenopulus lib.vi. Tit.vi. οἱ ὀπίσθημοι λεγόμενοι ἐν τῇς πόσιν, ἐν οἷς ἐπαλημμέλουντο, Φουρκίζοντες.

Et in Legg. Georg. ἐαί τις διελθὼν ἑλάν ἐν νυκτὶ κλέψαι, ἀπελάσῃ ἐκ τῆς μάθρας τὰ θρέμματά, καὶ θηράλωτα γνῶνται, Φουρκίζεσθαι ὡς φονεῖς. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit.xxviii. ὁ λεγόμενος, καὶ ἐσθρας ποιῶν, ἐν ᾧ κεκατῆται πότῳ Φουρκίζεσθαι. Corona pretiosa. Φουρκίσαι. *Suspendere*. κρεμάσαι. Et mox iterum. Φουρκισμίν. *Suspendere*. ἡρτημένον.

ΦΟΥΡΚΙΟΝ.

Φουρκίον. *Furcilla*. Etymologici Auctor. δίκρ, τὸ Φουρκίον.

ΦΟΥΡΝΑΣ.

Φούρναξ. *Fornax*. Epiphanius contra Ebionæos. καμίνες τῶν ἐξωθεν τῆς πόλεως πολλὰς περὶ τῆς γνέως τάχα τὸν ἀρδμὸν ἐπὶ, Φούρνακας δὲ ὀπίσθημας ταύτας καλεῖσιν. Et mox. Ἐραὶ ἐκαστὴ Φούρνακι ἐκ τῆς ὕδατος.

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ. ΦΟΥΡΝΑΡΙΟΣ.

Φουράρης, sive, Φουράριος. *Furnarius*. Pistor. Corona pretiosa. Φουράρης. *Pistor*. ἄρτοποιος. Occurrit apud Harmenopulum quoque, & in Eclogis Basilicorum.

ΦΟΥΡΝΙΚΙΟΣ.

Φουρνίκιος. *Furno coctus*. Eustathius Iliad. xvi. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πότῳ ἡ Φούρνον ἐκείνος φησὶ κεινόνον, ἢ παρώνον ἰσορεῖ Φουρνίκιον ἄρτην, κατὰ τὴν κλιθάνον τὴν κλιθάνικιον. Haussit ex Athenæo.

ΦΟΥΡΝΙΚΟΝ.

Φουρνικόν, Furni instar habens. Laqueatum.

queatum. Cameratum. Cedrenus. ἡ
πρῶτα τ' ἀγίας ἔχει μεγάλης ἐκκλησίας
Φερνική ἔτι ἐπεισ.

ΦΟΥΡΝΟΣ.

Φῆρνον. *Furnus*. Erotianus in Lexico
Hippocratis. ἵππυ, καμίνυ. οἱ δὲ Φέρνυ. καὶ
γὰρ ὁ Φῆρνον ἵππῳ λέγεται. Ioannes
Tzetzes Chil. vi.

ἀφ' αὐτοῦ μύλα ἀλάετρα, καὶ Φῆρνον κο-
λοῶσιν.

Athenaus lib. III. ἐπιδάσθ' ἐμβληθῆ
εἰς τὸν Φῆρνον, ὑποπίσσειται τῷ κεράμω
χόνδρῳ ἕς. Pelagonius Hippiatric. lib.
I. cap. IV. βάλλε εἰς Φῆρνον, καὶ μὲν πὸ ὀπίη-
θιῶσαι καλῶς, ἐν ὀλμῳ κῶψας ξηρίον ποιῶ.
Occurrit passim.

ΦΟΥΣΚΑ.

Φῆσκα. *Fusca*. Moschopulus. Φύσκη,
ἡ κρινῶς Φῆσκα. Alexander Trallianus
lib. XI. παρέχει δὲ αὐτῷ πρὸς ἡμέρας δι-
πύλῳ ὄντι, ἡ εἰς ῥοσῶν, ἡ εἰς Φῆσκα.
Phamou Cynosophij cap. VII. εἰ δὲ
πάνυ καυμαλίσμενθ' ἔλθῃ δὲ τῆς θήρας,
Φῆσκα μὲν γλήχωνος συμμίζας ῥᾶν εἰς
τὸ σῆμα αὐτῆς. Φῆσκα δὲ ἐστὶν ὄξ' καὶ
ὑδωρ θερμὸν, καὶ ὡς δύο. Illic habes quid
sit. Corona pretiosa. *Vesicam* interpre-
tatur. Φῆσκα. *Vesica*. κίση.

ΦΟΥΣΚΟΛΟΓΟΙ.

Φεσκολόγοι. Glossæ Græcobarbaræ.
κατήγοροι. κατὰ λαλητῶν. κατὰ λαλητῶν.
ἡ Φεσκολόγοι. ἡ κακολόγοι.

ΦΟΥΣΚΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Φεσκυλάριον. Gennadius in Expli-
cat. Ramplij. ἡ εἰς μεγαλύτερον, ἡ εἰς πεζύ-
λιον κτησμένον, καὶ εἰς τέτην ὅμοιον Φε-
σκυλάριον.

ΦΟΥΣΚΩΝΕΙΝ.

Φεσκώνειν. *Fuscare*. Offuscare. Alexius
Rharturus Doctr. VII. ἀλλὰ πὶ γένε-
λαὸς ἔχει τοὺς φρονεῖς ὑπερογκᾶ, καὶ
φεσκώνεσιν ὑπὸ τῷ πνέματι τῆς αἰσ-
κῆς. In Turcogræciâ Crusij legitur.
ἐφεσκασεν ἡ ἡγελασσα. *Invenimus mare*.
Anonymus De nuptijs Thesei.

---- ὁ ποσδὼν δὲν κάμνη

ὅπου φεσκόνῃ ἡγελασσα. ----

Glossæ Græcobarbaræ. ἀπ' ἑαυτῶν ἡ δὲ
μῆσαι καμίνος, ἡ φονσκομένῳ.

ΦΟΥΣΣΑΤΟΝ.

Φουσσάτον. Vide, Φουσσάτον.

ΦΟΥΣΤΑΝΗ.

Φουστάνη. *Italicum*, *Fustagno*. Galli-
cum, *Fustaine*. Demetrius Zenus in Ba-
trachomyomachiâ.

καὶ φόρεμα ἐποίησαι κατὰ λόγον Φου-
στάνη.

Anonymus De nuptijs Thesei.

μὲ Φουστάνη καὶ ξάμνηον. ----

Occurrit quoque in Turcogræciâ Cru-
sij, explicaturq; vestis interior mulie-
bris. Andreas Abbas De Vitâ Otho-
nis episcopi Rambergensis, lib. I. cap.
XLV. *Quicquid ex privatis pecuniâ fu-
stani, et purpure coemere poteris, his in-
mentis in Pomeraniam diriges.*

ΦΟΥΣΤΙΣ.

Φούσις. *Biremis*. *Italicum* & Tur-
cicum, *Fusta*. Malaxus in Hist. Pa-
triarch. καὶ δερμάδα ἑκαμὲ, καπνιστὴ καὶ
Φούσις ἀσκήσια πεντῶντα.

ΦΟΥΤΑ.

Φούτα. Codinus. τὸ δὲ σκαρῶνιστον
αὐτῶν.

αὐτὸ ἐνδιδυμένον κάκκιον χάρδιον (legendum χάσδιον, vt infra ostendam.) ἔχον ὅππιν κερυφῆς μικρὰν φῆπιν ἐρυθράν. Viri docti interpretantur, *Puellam*. An legendum erit? φῆπιν. Vt sit illud quod *Fugium* appellat Sugerius in Vitâ Ludovici Grossi. *Circumdantes capiti eius fugium ornamentum Imperiale instar galeæ circulo aureo concinnatum impopunt*. Nugæ. Corrige, μικρὰν πύφιν. & in Sugerio, *Frigium ornamentum Imperiale*. Glossæ Isidori. *Frigium, mitra*. Sed quando in Sugerium incidimus, libet per occasionem emendare eundem in Vitâ Ludovici F. Grossi. *Tympanis, & anacaris, & alijs similibus instrumentis horribiliter resonabant*. Male editur, *Tympanis, & macarijs*. Vide supra ἀνάκαρα. Cum verbum illud explicaremus non veniebat in mentem huius loci.

ΦΟΥΤΡΕΤΣ.

Φατρεὺς. Carnifex. Gallicum, *Bourreau*. Corona pretiosa. Φατρεὺς. Carnifex. Διήμιθ.

ΦΟΥΧΤΑ.

Φῆχπα. Manubrium. Glossæ Græco-barbaræ. κώπη, ἡ λαβὴ τῆς ξίφους. καὶ κρυπίν, τὸ πιάσμαν, ἡ γροὺ ἡ φῆχπα τῷ πααθίς. Anonymus De nuptijs Theſci,

ἔς ἐς πλὴν φέχτην τῷ πααθίς πάντῃ τῷ χέσταν τέχε.

ΦΡΑ.

Φρα. Italicum. *Fra*. Frater. Gennadius in Orat. De Spiritu Sancto. δειλιάσις ἐξέκλινε, τὸ μὲν προσθλαλεγομένης Φραῖ ἰωάννης βοῶνθι, φέρετε πὺν ἐφέσθωδε. Synodus Florentina. ἐξελεξά-

μεθα τοὺς παρόντας δύο διδασκάλους, τὸν πρῶτον ζιάλιον Φραῖ ἰωάννην, καὶ τὸν Φραῖ ἀμβρόσιον.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΖΕΙΝ.

Φραγγερίζεν. *Flagellare*. Basilic. Eclog. LX. καὶ οἱ μὲν δούλοι Φραγγελιζόμενοι τοῖς δεσπόταις ἀποδίδονται.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Φραγγέλιον, sive, Φραγγέλιον. *Flagellum*. D. Ioannes Evangelij cap. II. καὶ πηήσις Φραγγέλιον ἐν χοινίῳ, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τῆς ἱερᾶς. Chrysostomus in Orat. De Circo. λάβε καὶ πλὴν κασιδά τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ Φραγγέλιον ἐν τῇ χειρί σου. Basilic. Eclog. LVII. οἱ ἵπποι οἱ ἀφωλεσμένοι τῷ δημῳσίῳ δρόμῳ, ἐδὲ ξύλοις, ἐδὲ ροπάλοις τύπτονται, ἀλλὰ μόνον Φραγγελλοῖς ἐλαύνονται. Zonaras ad Can. Apostol. xxvii. τὰς ἐν τῷ ἱερῷ ἐμπροσθεν, ὡς ἂν τὸ θεῖον ἀμαρτανόοντας, τῷ Φραγγελλίῳ τύπων ἐκείθεν ἐξήλασε. Occurrit passim.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΤΗΣ.

Φραγγελίτης, sive, Φραγγίτης. Licetor. ῥάδδχθ. Georgius Alexandrinus in Vitâ Chrysostomi. ἀνελθὼν ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ καλεῖται ἀσφαλιθῆναι πᾶς ὕψους αὐτῆς, καὶ τηρηθῆναι πάντας ὑποτῶν ὑπορετῶν καὶ Φραγγελιτῶν τῆς ἐκκλησίας.

ΦΡΑΓΓΕΛΟΤΝ.

Φραγγελεῖν. *Flagellare*. D. Matthæus Evangel. cap. xxvii. τὸν δὲ ἰησοῦν Φραγγελλώσας παρέδωκεν ἵνα στυρωθῇ. D. Marcus cap. xv. ἀπέλυσε αὐτοῖς τὸν βαρράβαν, καὶ παρέδωκε τὸν ἰησοῦν Φραγγελλώσας, ἵνα στυρωθῇ. Etymologici Auctor. Φραγγελλῶ, ἐκ τοῦ Φραγγέλιον, ὁ σημερινός.

ὁ σκηρῆναι σφῶν ἐν χρόνῳ πεπλεγμένῳ.
Maximus Planudes in Orat. De Sepult.
Dom. ἐφραγῖελώθης, ἐγὼ δὲ ἱμαντῶ ὁ-
λῶ κατῆξα.

ΦΡΑΜΟΣ.

Φραμὸς. Serpes. Glossæ Græcobarba-
ræ. αἰσινες. Φραγμῶ. Φραμοῖ.

ΦΡΑΝΤΖΑΖΕΙΝ.

Φραντζάζειν. Scabie Gallicâ laborare.
Anonymus De Vulpe & Lupo:

ἐ δὲν μου λέγεις κῆσαντε πῶλῶνα, καὶ
μεθύσρα.

ἐ Φραντζασμένη, ἐ λοβὴ, ἐ μία κακὴ
μαυλίσρα.

ΦΡΑΤΖΑΤΟΣ.

Φρατζάτ. Anonymus De nup-
tjis Thefei.

λέγῃ τὰς ποιοῦσι μοναῖς, ἐ τίπης, καὶ
Φρατζάτρυς.

ΦΡΑΧΘΗ.

Φράχθῃ. Idem quod Φραμὸς. Coro-
na pretiosa. Φραχθῃ. Serpes. Φραγμὸς.

ΦΡΑΤΔΑΤΩΡ.

Φραυδάτωρ. Fraudator. Glossæ Ba-
silic. δίδοται δὲ καὶ τῷ Φραυδάτωρ, ὅς
ἤγουν τῷ ὑποσηρῆτῃ. ἐπὶ δὲ ἐπαι-
νῷ ἀποκαθίστησι τὸ πᾶγμα μὲ τῶν οἰ-
κείων πικρῶν ἐ καρπῶν, ὡς ἡδυῶναλο λαβὼν
φ Φραυδάτωρ, ὑπολογιζομένων τῶν ἀναγ-
ματικῶν διαπνημάτων.

ΦΡΕΜΗΝΟΡΑΙΟΣ.

Φρεμνωραῖος. Italicum, Fra Minoræ.
Minorita. Anonymus De bello
sacro.

Φρεμνωραῖος, ἐπὶ λαν καὶ δῆλο καθα-
λαεῖας

φὺν πάπαν τ' ἀγνώστου ἐκείνου ὡς τῷ
βῶμῳ.

ΦΡΕΝΕΣΙΣ.

Φρένεσις. Pro, Φρόνησις. Prudentia.
Glossæ Græcobarbaræ. Φρόνησιν. ἡ γνώ-
σιν. ἡ σωῖσιν. ἡ Φρόνησιν. ἡ Φρένεσιν.

ΦΡΕΝΙΜΟΣ.

Φρένιμ. Prudens. Glossæ Græco-
barbaræ. σωῖδος. Φρόνιμ. Φρένιμ.

ΦΡΕΝΤΖΑΤΟΝ.

Φρεντζάτν. Vide, Φροντζάτν.

ΦΡΕΝΩΝΗ.

Φρενώνη. Crassum cribrum. Apud
Crusium in Turcogræciâ.

ΦΡΕΡΙΟΣ.

Φρέρι. Gallicum, Frere. Frater. Ni-
cetas in Andronico Comneno, lib. i.
ὁ ψὲς ὅτι πρὸς τῶν ἱεροσολυμιῶν λυθεῖς, ὡς
Φρέριος φασίν, ἔχεν ἔνθετον τῷ πρὸς τῷ
πατρίδα ἐπὶ νουδον. Gregoras lib. v. πρὸς
δόσιμον εἰληφάπης τῶν Φραγίων ἡνὶς ἐλει-
τήρησεν ἀπὸ ἐν τῶν αὐτῶν βλαχερνῶν.
Δὲ χύροπιας ἡνὶς τῶν οἰκίων.

ΦΡΙΔΗ.

Φρίδῃ. Φρίδιον. Pro, ὁ Φρίδιον. Coro-
na pretiosa. Φρίδῃ. Supercilium. ὁ Φρύς.
Anonymus De nuptijs Thefei.

τὴ Φρίδῃ τέλα μαλιαρῶ ἐμῖαζαν
ἀρριανθρεπον.

ΦΡΟΝΗΜΑΔΑ.

Φρονημάδα. Corona pretiosa. Φρονη-
μάδα. Prudentia. Φρόνησις.

ΦΡΟΝΟΣ.

Φρόν. Pro, Φρόν. Sella. Exstat
apud Crusium in Turcogræciâ.

ΦΡΟΥΝΤΖΑΤΟΝ.

Φρεντζάτν. Anonymus De Amor.
Callimachi & Chrysothoes.

H h h h

Φρεντζ

Φρενζάπν θέλω εμορφον να πώσπ
εις τὴν κήπον,
χ' τ' νερόν ἐκ μηχαναῦς τρέχοντ' εὖ φρεν-
ζάπν.

Et alibi.

πῦτ' ὁ πῖπ' τ' δένδρον, χ' τ' φρεν-
ζάπν εἶπν,
καὶ τ' νεροκυβάλισμας ἔπωσεν ὑπὸ
πῖπ.

Occurrit illic pluries : scribitur au-
tem indifferenter φρενζάπν, &
φρενζάπν.

ΦΡΥΑΡΙΑ.

Φρυαρία. Herbae genus. Demetrius
Constantinop. Hieracosophij lib. II.
cap. XL. βοτάνην τὴν λεγομένην Φρυα-
ρίαν τρέψας, χ' μίξας μετ' οἶνον παλαιόν,
ἐμβάψας κρείας χοίρειον ζεστόν, δώσας
πᾶσι βρακί.

ΦΡΥΔΙΟΝ.

Φρύδιον. Pro, ὁ Φρύδιον. Supercilium.
Glossa Græcobarbaræ. ἄβρῆπς. ὁ Φρῦς.
Φρύδα. Iterum. ἀγασίφρων. ὁ πᾶς
ὁ Φρῦς ἐπαφρων. ὁ πᾶς φιλόνομι πᾶς Φρύδα
πυ. Hinc detortum Φρίδα, de quo
paullo ante.

ΦΤΕΡΝΑ.

Φτέρνα. Corona pretiosa. Φτέρνα.
Ferna. Πτέρνα.

ΦΤΕΡΝΙΣΤΗΡΙ.

Φτερνιστήρι. Corona pretiosa. Φτερν-
ιστήρι. Calcar. Πτερνιστήρι. In Turcograciâ
quoque Crusij invenio, Φτερνιστήρι.
Calcaria.

ΦΤΕΡΟ.

Φτερό. Corona pretiosa. Φτερό, Fep-
na, Πτερό.

ΦΤΕΡΟΥΤΙΕΣ.

Φτερούτιες. Corona pretiosa. Φτερού-
τιες. Ala. Πτερούτιες.

ΦΤΗΝΙΑ.

Φτύνια. Corona pretiosa. Φτύνια.
Abundantia. Δπορία.

ΦΤΙΟΝ.

Φτίον. Auris. Glossa Græcobarbaræ.
ἀνήκοον, ἀνδ' ἀκοῆς, χωρὶς ἀκοῆς χ' φτία,
ἡ γων ὡπ. Anonymus De nuptijs
Thesæi.

ἀνηκουσὴ γὰρ εἰς τὰ φτία ἡ ἀφάντης πᾶς
γῆσις.

ΦΤΙΑΝΝΕΙΝ. ΦΘΙΑΖΕΙΝ.

Φτιάννεν, sive, Φτιάζεν. Facere. Πα-
rare. Glossa Græcobarbaræ. ποιῆν, ἡ
κάμνεν, ἡ πράσσει, ἡ πράττει, ἡ φτιάννει, ἡ
φτιάζει. Corona pretiosa. να φτιάσθ.
Ppararare. κατὰ σκοδάζεν. Glossa citatæ.
ἀβλής. νεοργής. νεκὰ φπασμένη.

ΦΤΙΑΣΙΑΙ.

Φπασίαι. Corona pretiosa. Φπασίαι.
Fucis. Φυκός.

ΦΥΑΛΙΟΝ.

Φυάλιον. Velum. Hesychius. ἄρμενον
Φυάλιον. Ita scribo, non Φιάλιον. Sed
alibi vice versâ. χερσὶς, ποτήριον. οἱ δὲ
Φυάλη χερσὶς. Rescribo, Φιάλη. Et apud
Theophilum Protospatharium De
Hum. Corp. Fabr. lib. II. εἶοις δὲ τὸ
μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ Φυαλίῳ, ἢ
κοινῶς λεγομένῳ σομομαίικῳ. Editur iti-
dem mendosè, Φιαλῶν. Apud Codi-
num semper Φυάλιν leges, qui tunc
erat mos scribendi, ut jam aliquoties
notavi.

notavimus. καὶ ὅτι μὲν πῦμα, ὅτι δὲ
 ὀπλιτεῖαι καὶ φακωλίδες φορεῖ, ἄλ-
 λοτε καββάδιον, καὶ φυάλιν. Iterum. εἰ
 δὲ μὴ, τὸ συνήθως ἰμάτιον αὐτῶν, ἥως ἐνδυ-
 μα, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ λεγόμενον φυάλιν. Et
 alibi. εἰ δὲ μὴ, εἰφανον καὶ φυάλιν, ὡς
 προσήπομεν. Viri docti interpretantur.
Vitream carbassum; tanquam esset, ἐφυά-
 λον. Non assentior. φυάλιον recen-
 tiores Græci crassiore pronuntiatione
 καὶ παλαιότερον ἐφάεσαν *Velum* La-
 tinorum.

ΦΥΛΑΓΕΙΝ.

φυλάγειν. Custodire. Cavere. Glossæ
 Græcobarbaræ. αὐλίζεσθαι. φυλάττειν, ἢ
 φυλάττειν. φυλάγει, ἢ φυλάγει. Bar-
 tholomæus Monachus in Elencho A-
 garenī. φυλάγει μὴ ἀποτρέψω τὴν αἰδῶ
 τῆς ἀνατροπῆς, καὶ φονεύσω σε.

ΦΥΛΑΚΑΡΗΣ.

φυλακάρης. Custos carceris. Anony-
 mus De nuptijs Thesei.

καὶ ὁρῶν μὲν ἐποίησε ἐκεῖ πῦ φυλα-
 κάρη

ἀπὸ τῶν γάμων πῦμα καλὰ γὰ τὸν
 φυλάγει.

Iterum alibi.

ὁμοίως πῦμα ἐσκόπησε εἰμένα γαίνα-
 δῶση

τῶν φυλακάρων πῦμα ἐκείνον γὰ
 φυλάγειν.

ΦΥΛΑΚΟΝΝΕΙΝ.

φυλακόνειν. Carceri includere. Ano-
 nymus De nuptijs Thesei.

καὶ μέγα τὸ σερξ' ἀληθῶς ἔγινε πῦς φυ-
 λακῶν

εἰς φυλακὴν παυτὶνῃ. ----

ΦΥΛΑΚΤΑΔΕΣ.

φυλακταδες. Custodes. Glossæ Græ-

cobarbaræ. μαργαῖς. ἢ φύλακας. ἢ φυ-
 λακταδες.

ΦΥΛΑΞ.

φύλαξ. Hic in militiâ erat postre-
 mus exercitus, & quasi eius custos. &
 πτεάρχης quoque, & ἄρχος diceba-
 tur. Leo in Tactis. πτεάρχης ἐστὶν ὁ καὶ
 φύλαξ, ὁ λεγόμενος ἄρχος, καὶ πτε-
 ἀρχῆς ἰσχυρὸς τῆς ἀκίας. Corrige Ano-
 nymum De Castramet. καὶ τὸ εὐώνυμον
 μέγα πτεγνύδω ἢ ἔσβεστιαρὶς σκλήρ,
 καὶ δὲ τὸ δειξίον, ἔσβεστια τῆς τεραπίδης.
 ὁπότεν δὲ ἔσβεστιαρὶς, ἢ πτεφύλακας,
 καὶ καθεστῆς κελωνιῶν καὶ ἀβεστιαρῶν.
 Malè hodiè est, ἢ τὸ φύλακας. Non
 enim idem est ὁ ἀβεστιαρὶς, qui φύλαξ,
 quod temerè existimant viri docti.
 Nominabatur item ὁπτεφύλαξ. Vr-
 bicus. τὸ δὲ πτε τῆς πτεως τὸ βάθος
 ἔχον ζυγόν, ἔσβε, καὶ ἄρχος. καὶ ἄρχ-
 ῶς, ὁ αὐτὸς δὲ ὁπτεφύλαξ. ἢ συνή-
 θεια πτεγνύδω φύλακα αὐτὸν καλεῖ. Vo-
 catur etiam πτεγνύδω φύλαξ in Novellâ
 Alexij Comneni.

ΦΥΛΛΕΡΕΑ.

φυλλερέα. Tilia. Pro, φύλλοις. Deme-
 trius Constantinop. Hieracosophij lib.
 II. cap. xx. ὁ ἵκνους ἐξω ἐκ φυλλερέας,
 ὁμαλὸς, μήτε λίαν παχύς, μήτε λίαν λε-
 πτός.

ΦΥΛΑΧΤΟΚΟΥΛΑΡΟ.

φυλαχτοκούλαρο. Theca cochlearia.
 Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΦΥΛΟΝ.

φύλον. Pro, φύλλον. Folium. Phor-
 tius πτεβί. πτεγνύδω. lib. II.

ποίησεν καὶ πτεβί φύλον

λάμαρ δὲ πτεβί ὡς φύλον.

H h h h ij ΦΥΛΙ-

ΦΥΣΙΚΕΤΕΙΝ.

φυσικεύειν. Est φυσιολογεῖν. Leontius
De Spherâ Arati. ὁ γὰρ ἡσίοδος φυσιο-
κόμος Φησιν.

ἐνία γὰρ νύκτας τι ἐ ἡμέτε χαλκίος
ἀκμων
ἔρανόθεν καλίων, δεκάτη δὲ εἰς γαῖαν
ἔκειτο.

ΦΥΣΙΜΑΝ.

φύσιμα. Pro, φύσιμα. Glossæ Græ-
cobarbaræ. πνεῦμα. φύσιμα. ἀνεμοί.

ΦΥΣΚΗΝΑ.

φυσκήνα. Depravatum ex ποσκήνα.
Piscina. Vide illic.

ΦΥΤΙΑΙΟΝ.

φυτίλιον. Codinus. διὰ τὴν τῶν κερ-
σοδομένων πέντε καὶ πενήντα, ἀνομάζον-
τι φυτίλια, ἔθ' ἐπὶ λαμβάνειν τὴν
πρῶτον ἀράν. Viri docti interpretan-
tur, *Futilia*. Sed puto illos falli. Primū,
διὰ τὴν κερσοδομένων, non est, ἀεὶ *inforti-*
bis, quod existimāt, sed, *ex rebus in pre-*
da abductis. Quæ sequuntur autem, ἀ-
νομάζον) φυτίλια: amplius de ijs in-
quirendum censeo.

ΦΥΤΡΟΥΝ.

φύτρην. Torquere. Cruciare. Dele-
re. Occidere. Nicetas in Isaacio An-
gelo, lib. III. καὶ ἄλλοι ἄλλοι πάλιν καὶ
πάλιν, καὶ οὐκ ἐστὶν ὁσάκις εἰπέν, ἐπανέ-
στησαν, ἥ ἐως παρὶς ἐφυτρώθησαν γίγαν-
τες. Vides veltigium in φύτρεος, sive,
φωτρεὺς, quod carnificem interpreta-
tur Corona pretiosa.

ΦΩΚΑΔΙΟΝ.

φωκάδιον. Myrotheca. Glossæ Græ-

cobarbaræ. ἀλάδαρον. φωκάδιον. μυρο-
θήκη. καυνόν. καυνόν.

ΦΩΛΗΤΖΑ.

φωλήτζα. Nidus. Anonymus De
nuptijs Thesei.

ἔβλεπε παρὰ ἐκκλῆσιν Φωλήτζες καὶ
παλῖα.

ΦΩΝΑΣΙΜΟΝ.

φωναζίμον. Streptitus. Clamor. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἀταμένη βοή. ψηλα-
μένη φωνή. ἡ κραυγὴ ἀπολαυμένη. ἤγει-
ρον φωναζίμον μεράλιον.

ΦΩΝΗΤΖΑ.

φωνήτζα. Pro, φωνή. Vox. Anony-
mus De nuptijs Thesei.

--- καὶ με γλυκύα τραγέδισα
ἔλαξαι τῆς φωνήτζες τῆς. ---

ΦΩΤΑΓΩΓΑΡΙΟΝ.

φωταγωγάριον. Preces pro illumina-
tione. Adscribemus eas ex Horologio
Græcorum. λέγει καὶ φωταγωγάριον καὶ
τὸ καὶ τὸ ὀκτώηχον. ΗΧΟΣ Α.

ὁ τὸ φῶς ἀναπλῶν κύριε τῷ ψυχῷ
μου καθάρισον διὰ πίστεως ἀμαρ-
τίας. ΗΧΟΣ Β.

τὸ φῶς σε τὸ αἰδίων ἐξαπίσειλον χριστὲ ὁ
θεός, καὶ φώτισον τὰ ὀφθαλμοὺς, τὰ κρυ-
πὰ τῆς καρδίας μου. ΗΧΟΣ Γ.

ἐξαπίσειλε τὸ φῶς σου χριστὲ ὁ θεός,
καὶ φώτισον τὸν καρδίας
μου. ΗΧΟΣ Δ.

ὁ τὸ φῶς ἀναπλῶν τῷ κόσμῳ σε,
τῷ ἐν σκοτὶ ψυχῷ μου ὑπάρχον-
τι, διὰ πίστεως ἀμαρτίας καθάρισον.
ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΤ Α.

φωτδοσε κύριε ἐξαπίσειλον τὸ φῶς
σε, καὶ φώτισον τὸν καρδίας
μου. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΤ Β.

φῶς

Φῶς κατέπερυσεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ
τὸ μῆγα ἔλεος. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Διέλεον με κύριε πρὸς τὴν ὁμολογίαν,
καὶ διδάξον με πρὶν τὸ θέλημά σου
ἄγιε. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ.

Φῶς ὑπάρχων χρεῖς φώτισόν με ἐν
σοί.

ΦΩΤΙΖΕΙΝ. ΦΩΤΙΣΜΟΣ.

Φωτίζειν. Baptizare: &, φωτισμός. Ba-
ptismus. Iustinus Martyr Apolog. II.
καλεῖται δὲ τὸν τὸ λυτὸν φωτισμός,
ὡς φωτίζονται τὴν ἀφνοίαν τῶν ταῦτα
μαρτυρούντων.

ΧΑΒΑΛΑΔΑΙ.

Χαβαλάδα. Apomafarin Mysterijs.
διώαμιν χαβαλαδῶν, καὶ ἐμφόδων αὐ-
θρόων.

ΧΑΒΙΑΡΙ.

Χαβιάρι. Salfamentum. Arsenius
in Epist. τὸ χαβιάρι, ὅπερ ἔδοσες τε γιά-
κωμ καὶ καλαφάτι, ἐλάβαμί π, ἐν ὅχα-
ρισματι τὸ πείσας.

ΧΑΒΟΣ.

Χάβ. Capistrum. Frenum. Mo-
schopolus. κημός, ὁ κωνῶς χάβ. ὁ πε-
ρὶ δέμεν τῶν σωματι τῶν ἵππων. Ite-
rum alio loco. Φιμός, ὁ λεγόμενος κη-
μός, ἡρῶν ὁ κωνῶς χάβος. Aristophanis
Scholiastes ad Equites. κημός, ὁ χάβος, ὁ
περιδένει τῶν ἵπποις. Legitur Cha-
mus apud Honorium Serm. De Inuēt.
Crucis. Constantinus itaq. ecclesia impug-
nator acerrimus illo tempore monarchi-
am tenuit, quem divina pietas in chamo
& frena constringens sibi appropinquare
compulit. Et sic in Martyrologio, in Pas-
sione Timothei & Maurae. λύσας
αὐτὸν ἀπὸ τῶν χαβῶν, καὶ δέσας αὐτὸν πρὸς

χρῆρας χάμον πείσας αὐτὸν κρεμάσας πρὸς
καὶ κεφαλῆς ὅπως ἔκινον. Et mox. ὁπ-
οῦνα δὲ ἐκιδύων, ἀπὸ τὸ πείσας
αὐτὸν τὸν χάμον.

ΧΑΛΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαλασμένος. Corona pretiosa. χα-
λασμένος. Designatus. καίερτασμένος.

ΧΑΛΙΦΑΣ.

Χαλιφάς. Dignitatis genus inter
doctores Turcarum. Ioannes Canta-
cuzenus Contra Mahometem Orat. I.
ἐκ τῶν διδασκάλων αὐτῶν ἵς, χαλιφάς τὸ
ἀξίωμα. Et mox. καὶ καίερτασας, ὅτι
κεκρυμμένον χρεῖστας ἡ, ἐκ ἐπαφῆς
αὐτῶν ἐν ὧ τύπῳ ἐπαφῆς τὴν χαλιφάδα,
ἀλλ' ἐν ἐπὶ ῥω χωρὶς.

ΧΑΛΚΙΑΣ.

Χαλκίας. Corona pretiosa. χαλκίαν
Fiber. χαλκός.

ΧΑΛΚΟΤΟΥΒΟΝ.

Χαλκότηβον. Aeneum tibiae. Leo
Constitut. VI. ἔχον δὲ χιρομάνικα τὰ
λεγόμενα μαυκάλλια, καὶ χειρόψελλα σι-
δηρεῖα, ἢ ξύλινα, καὶ περικνημίδας ὁμοίως,
ἀ λεγόμενα ποδοψέλλα, ἢ χαλκότηβον.
Constantinus in Tacticis. κλιδάνια,
καὶ κασιδάς, καὶ μαυκίελλα, καὶ χαλκότηβον,
ἐκωντάρεα μακρότερα. Vide quae supra
in τὰ βία.

ΧΑΜΑΙΖΙΚΙΟΝ.

Χαμαιζίκιον. Instrumenti Musici
genus. Nicetas in Man. Comneno,
lib. II. τὸ δὲ ὅτι αὐτὸ ἐν τῇ χάμοις καὶ
χαμαιζικίοις. περὶ τὰς, καὶ ἡ τῶ
Βασιλεῖ Διαπικί. Iterum lib. VII.
ἔχοντες καρυκίας βρωμάτων, καὶ τῶν πρὸς
λύριον ἐκιδάσαντες χαμαιζίκιον αὐτῶν ἐ-
χασιν ἐκ ἀπὸ χαλκίου.

Hhhh üj

ΧΑΜΑΙ.

ΧΑΜΑΙΚΕΡΑΣΙΑ.

Χαμικερασία. Suboles cerasi. Exstat apud Myrespsum lib. De Drosatis, cap. LXXXI.

ΧΑΜΙΚΗΛΑΔΕΣ.

Χαμικηλάδες. Avum genus. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. ὁ μὲν τὰ μιμηλά τῶν σπεθίων, ἤγνω κίους, χαμικηλάδας, ψιτηκούς, ἔπειτα κερτήρας.

ΧΑΜΙΛΟΝ.

Χαμιλόν. Corona pretiosa. χαμιλόν. Ιππητ. χιταμιλόν.

ΧΑΜΙΛΟΠΤΕΡΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαμιλοπτερισμίν. Vide, Φοβι. κιάρης.

ΧΑΜΟΒΟΥΝΝΙΟΝ.

Χαμοβόνιον. Colliculus. Anonymus De nuptijs Thefei.

πρὸς κεντὰ τὴν θάλασσαν σε χαμοβόνια πῖνο.

Iterum alibi.

ἄλλοι ἰδιωματόισι τὸ χαμοβόνιον κᾶνο.

ΧΑΜΟΓΕΛΩΝ.

Χαμογέλων. Subridens. Anonymus De nuptijs Thefei.

ὅταν ὁ θησεὺς ἐχέκησε ἑκάينو τὸ πιτ-
τῆκη,

ἐξ ἄρχοντος τε γόρησε χαμογελόντας
λέγει.

ΧΑΜΟΣ.

Χάμ. Vide, χάς.

ΧΑΝΙΑΖΕΙΝ.

Χανιάζειν. Diducere. Aperire. Orneofophion. πλύνε βαμβάκιον μὲ οἶνον καλῶ, καὶ βάλλε ἐντὶς ἑ βαμβάκιον θη-
ερακίον ἐν δόκῳ ἐν, καὶ χανιάζας τὸ ὄρ-

ρεον βάλλε τὸ βαμβάκιον. Et mox. κα-
θίσσον αὐτὸ ἵνα πῇ νερόν, καὶ ἐκ πῆς χανιά-
σῃ αὐτὸ, καὶ βάλλε καλὸν καμμάκιον δύο.
Et corrigi debet ibidem. τὰ ὄμματά αὐτῶ
ἐν χανιασμένα, καὶ δακρύουσιν. Hodie edi-
tur, χανισμένα. Occurrit illic pluries.

ΧΑΝΤΑΚΙΟΝ.

Χαντάκιον. Arca. Scrinium. Glossæ Græcobarbaræ. λαρτάκιον ἐν λένον, ἤτοι χα-
ντάκιον, ἢ σελήκιον. Nicetas in Alexio, lib. III. πρὸς ἀπὸ τοῦ σιν πῇσι μεχα-
νικῶς ἔχοντες χαντάκιον, συμμηκίζομεν τὸν
εὐρὺ τῆς πύλης. Iterum in Balduino Flandro, & pro Glossâ ponit. τραπο-
δύς) πρὸς αὐτῶν, χαντάκιον πύλων, καὶ
βαθὺ χαλτάκιον ὁρῶντας. Sic in Glossis Græcobarbaris. τὰ βάθη ἑ χαλτάκια.
Anonymus De nuptijs Thefei.

τὸν κάμπιν ἰδιωματόισι με πάλως, με
χαντάκια.

ΧΑΝΤΡΕΣ.

Χάντρες. Murenulæ in margaritis. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΧΑΟΥΝ.

Χαῦν. In chaos convertere. Obscu-
rare. Confundere, Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. ἐχάωσαν τὴν
ὁδὸν τὴν ἀληθινὴν, καὶ πρὸς ἀδύνατον, καὶ
ἔπειτα εἰς νόσημα ἀνίστανται. Occurrit ali-
quoties apud Achmetem in Oniro-
critico, & Nicetam in Isaacio Angelo, lib. I. & Alexio Angelo, lib. I.

ΧΑΡΑΓΜΑ.

Χάραγμα. Moneta. Pecunia. Achmes cap. CCXX. εὐρήσῃ πλοῦτον διὰ χα-
ράγμα, ἀνάλογον ἑ πλοῦτος. Iterum cap. CCXXVIII. εὐρήσῃ πλοῦτον διὰ χα-
ράγμα, καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν πῆξιν
αὐτῆς.

αὐτῆς. Codinus in Orig. Constanti-
nop. καὶ ὁρῶντι πάλισματ', ἐφάνη αὐτῶν
εὐνυχος ὡραὶ εἰρηκῶς αὐτῶν, ἡ λυπῇ πρὸς
χαράγματι; ὁ δὲ μοι ἵνα αὐτοὺς περὶ
ἐκ τῶν μαγιστῶν σὺ, καὶ κομίσω σοι χά-
ραγμα ὅσον ἀν βέλαι. Et mox. καὶ ἰδὼν
τὸ ἔδαφ' πεπληρωμένον χρυσῆς χαράγ-
ματ'. Anna Comnena lib. viii.
εἰς τὰδαφ' κατέπρωσε παρὶς ἑδρας
χρημάτων, ἑκάμφιν, χαράγματός πε-
ρὶ χρυσῆς, καὶ δαγύρου, καὶ τῆς καλωπείας
ὕλης.

ΧΑΡΑΤΖΙΟΝ.

Χαράτζιον. Tributi genus. Hiero-
nias Patriarcha in epistolâ quâdam.
Ἐὰν καὶ καὶ τῶν ἡμῶν μετερίστη, χρυσῶν
ἤδη χαράτζια τρία, καὶ πρὸς τὴν φλωρία
ἐκαλὸν ἐπεσ. Chronicon Constantinop.
πληθύνει τὸ δὲ τὸ χρῶν, καὶ μὴ διω-
γῆντι δὲνα τὸ χαράτζιον, ἔδενος ὄντι
τὸ βοήθει αὐτῶν, ἐπὶ τῶν κληρικῶν,
ἐπὶ τῇ λαῷ, εἰς βαλεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλα-
κῇ. Occurrit ibi pluries. Gregorius
Metropolitani Prusæ in Epist. καὶ ἐλθὼν
τὸ χαράτζιον μετὰ τὸν δὲ αὐτῶν μας, τὸν
οἰκονομικόν. Eleutherius Zebelenus
De Significat. Eclypf. δηλοῖ καὶ ματ' ἡ
χωρῶν, καὶ ἐνοχῶν αὐτῶν ὡς πρὸς, ζή-
τησιν περὶ χαράτζια πρὸς βασιλέως.

ΧΑΡΒΑΛΟΝ.

Χάρβαλον. Nicetas De Reb. post Ex-
cid. περὶ χάρβαλα πῶτα ἐχρισμένα ῥῆχα.
Inquiramus quid sit.

ΧΑΡΕΙΟΝ.

Χαρίεον. Constantinus De Admi-
nistr. Imp. βλατῆα, περὶ δὲ χαρίεα,
σήμινα, πίπτει. Sed legendum cenſeo,
χαρίεα. Et erant, quæ περιχίεα αρ-

pellant Glossæ, id est, armillæ. Vide
infra, suo loco.

ΧΑΡΖΑΝΙΟΝ.

Χαρζάνιον, sive, χαρτζάνιον. Scarta-
nea. Lorum. Achmes cap. ccxxv.
εἰς αὐτὸς ἐκείν' ὁ βασιλεὺς ἐποῦσε ἵνα
μαγκλαβίω, ἡ χαρζανίω, εὐρήσει ἐξ αὐτῶν
πείφηνον καὶ μέγιστον ἀξίωμα παρὰ καύ-
χημα. Iterum cap. ccxlix. εἰς αὐτὸς πε-
ρὶ εὐρε χαρζάνιον, εὐρήσει ἐξασίαν ἐλαττο-
να τὸ μαγκλαβίω. Thynroc in Chron.
Hung. cap. xcix. Tandem antedicti tri-
ni dextrarum solennes cum armis et operi-
mentis omnibus ipsorum gloriosissimis, seu
attinentijs, cum scartaneâ, curru, seu mo-
bili, aut ostilario regnali, &c.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Χαριστικάριος. Præbendarius. In
Constitut. Alexij Comneni. εἰ μὲν ἐστιν
ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ἀπὸ τῆς ἡγε-
μενείας. εἰ δὲ χαριστικάριος, ἀπὸ τῆς
μονῆς. Et postea. εἴη γὰρ ἀκώλυτος ὁ ἀ-
γιάτης πατριάρχης τὸ πῶς ἐν ἡμερῶν τοῖς χα-
ριστικάριοι καὶ ἐπομνήματ' ἔχων. Balsa-
mon ad Concil. vii. Can. xix. ὁ δὲ εὐ-
ρισκόμενος λαμβάνων, ἡ καὶ διδοῖ, εἰ μὲν
ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ἀπὸ τῆς
ἡγεμενείας. εἰ δὲ χαριστικάριος, ἐκδιώ-
χῆται ἀπὸ τῆς μονῆς.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ.

Χαριστική. Præbenda. Achmes cap.
xxv. εἰς αὐτὸς ἰδὼν ὅτι χαριστικὰς ἔλαβε παρὰ
αὐτῶν βασιλέως, εὐρήσει πλεονέκτησιν ἐν σωτηρίαν
ψυχῆς. Matè viri docti interpretantur
Donatium: nam de præbendâ eccle-
siasticâ capiendum esse locum facile
persuadent illa postrema verba. εὐρήσει
σωτηρίαν ψυχῆς.

ΧΑΡΚΑ.

ΚΑΡΚΑΔΑ.

Καρκάδα. Apomasar in Mysterijs. *διώαμιν τῶν ἐσοκέντων εἰς τὰς τζέρκας Ἐ χαρκάδας τῶν περὶ πατρῶων καὶ τέκνων. Et prox iterum. διχλοσιώω πραγματω- τῶν, ταξείδαριον, φέρον τῆς ὁδῆς, διώαμιν τῶν εἰς τὰς χαρκάδας.*

ΧΑΡΤΑΡΙΟΝ:

χαρτῆριον. Gallicum, *Quartier*. Scutulum quadratum. Exstat apud Codinum De Offic. aulae Constanti-
nop.

ΧΑΡΤΙΑΤΙΚΟΝ.

χαρτιατικόν. Tributum pro chartis in-
stitutum à Nicephoro Logothetâ. Ce-
drenus. *τρίτη κακόνιοια παρ' ἡδ' ἑαδὲ πάν- τας, καὶ ἀναδιβάλλει τὰ τέτων δημόσια τί- λη, παρέχοντας καὶ χαρτιατικὰ ἑνὶ καὶ ἀνὰ κε- ράτια ἑ. Zonaras Annal. III. ἀπα- γνῶσθαι καὶ ὑπὲρ χαρτιατικῆς (ἐθελούσης) ὁπῆ- τας νόμισμα πένθιο κεράτια.*

ΧΑΡΤΙΟΝ.

χαρτίον. Idem quod χαρτῆριον. Co-
dinus. καὶ ἡ πάντα αὐτῶ ὁμοία, οἷα ἔστι ἡ ὁ- βασκοκρατορ, καὶ χαρτίων ἡγεμονίαν ἀν- δριστῶν. Anastasius in Sergio. *Trullum* vero eiusdem ecclesie fufis chartis plum-
beis cooperuit, atq. munivit. Et in Grego-
rio III. *Tectū vetustā incuriā demolitum* purgari fecit ad purum, & cum calce ab-
undantissimā seu chartis plumbeis à nouo
restauravit.

ΧΑΡΤΟΠΟΥΛΟΝ.

χαρτόπουλλον. *Chartula*. Harmeno-
pulus lib. v. Tit. VIII. καὶ λέγεται τῶν
κωδικελλῶν, ἡ ἡρώ μικρὸν χαρτόπουλ-
λον, ἡ βιβλίον.

ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΟΣ.

χαρτουλάριος. *Chartularius*. Ono-
masticon Vetus. *Scriniarius*. χαρτυλά-
ριος. Balsamon De Chartoph. & Pro-
tecd. πόσας ἑκάστος τέτων ἔχει χαρτυλ-
λαρίους ἔκαστος συμμεριστὴς, καὶ πόσας σε-
κρελικὸς ἀλκονητῆς, ὅτι ἐπὶ λέγειν καιρὸς.
Basilic. Eclog. III. πῶς ἡ οἰκονόμοις, καὶ
διοικηταῖς, καὶ χαρτυλλαρίοις ὅπως ὁπῆ-
οντων διαγῶν οἰκων, &c. Erat autem
chartulariorum ordo triplex. Hic in
ecclesiā, ille in palatio, iste in exercitu
occupabatur. In ecclesiā iterum quin-
que erant, pro numero τῶν ἐξουσιαστί-
λων, qui singuli proprium habebant.
Apparet ex verbis Balsamonis citatis.
Qui in palatio, ὁ μέγας dicebatur, digni-
tatemque habebat proximam Proto-
stratori, praefectus cum eo equisonibus
Imperatoris. Zonaras in Leone I-
sauro. *παῦλον τὸν τῶν βασιλικῶν ἱππῶν
ἐπιτετῆντα (χαρτυλλάριον ἢ ῥωμαῖοι οἶδε
τῶν λέγειν Φωνῇ) πατρίκιον πμήτῆς,
καὶ στρατηγὸν σικελίας ὀνομάζας, σείλας
καὶ πρὸ δροπῆς. Nicetas in Isaacio
Angelo, lib. III. σελῆς δὲ καὶ αὐτῶ ὁ
σεβαστὸς κύριος. Θεόδωρος ὁ χαμνός,
χαρτυλλάριος ὢν τῶν ἱπποσάδμων, ἡγε-
σέτι τὸν πόλεμον συγκροτήσας, καὶ σικελ-
ληφὼς ἀπέκτενεν. Gotfridus Viterbien-
sis Chron. Parte xx. Rege Alboino
adhuc in Italiā manente, Narses prae-
fatus Italia, & Chartularius imperialis, vo-
cat ipsum Alboinum cum omnibus Lom-
bards in Italiam. Vide de ejus munere
quae Codinus De Offic. aulae Constan-
tinop. Erat etiam ὁ τῶν θείων κειμένων,
cujus mentio exstat in Eccloga LL.
Leonis & Constantini, Tit. VII. &
Iustiniani Novell. VIII. Isque Impe-
rator*

tatori erat a codicillis. Novella citata. παρόντι. διὰ καὶ τῷ κατὰ καιρὸν μεγαλο-
πρεπείᾳ χαριλλασίᾳ τῶν θείων ἡμῶν
κοιτώνων, τῷ τοῖς συμβόλοις τέτοις τοῖς παρ'
ἡμῶν ὑπηρετημένοις. Nec vnus ille, sed
tres. Ecce in Notitiā Consuetudinum.
τοῖς τρισὶ χαριλλασίᾳ τῷ θείᾳ ἡμῶν κν-
βυλλείᾳ νομίματα ἐνεία. Et sæpissime il-
lic. Novell. xlv. διὰ δὲ αὐτῷ παρέχων προ-
φάσει συμβόλων ἕτως, τοῖς περιβλέπουσιν
χαριλλασίᾳ τρισὶ τῷ θείᾳ κνβυλλείᾳ νο-
μίματα ὁκτώ. Qui in exercitu erat, is
militem conquirebat, conscribebat-
que. Leo Constitut. iii. ὁ χαριλλασίᾳ
ἐστὶ πρὸς τῷ τῷ στρατῷ καταγραφῇ τε καὶ
ἐναρξήσῃ. De hoc ipso Constantinus
in Thacis. ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τῷ θεί-
ματι, καὶ ὁ χαριλλασίᾳ.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ.

Χαρτοφύλαξ. Hunc Glossæ, & viri do-
cti, cum Chartulario cōfundunt. Non
rectè. Nam sigilli Patriarchalis custos
erat, quod etiam in pectore gestabat.
Balsamon De Chartoph. & Proteccl.
τὸ πατριαρχικὸν βυλλωτήριον τὸ ὡς τῷ
στῆθι τῷ χαρτοφύλακι ἀπωρημένον, ὡς
εἶωθε. Sub se habebat τὸν ὑπομνηματο-
γράφον, qui illo vel absente, vel morbo
impedito, signabat. Ioannes Episco-
pus Citri in Resp. τὸ σημειῶσαι τὰ πα-
ρεμπέποντα τῷ χαρτοφυλακικῷ ἀξιώματι
ἀπαρτῆται ἰγκόλαται, ὅθεν καὶ πα-
ρόντι. μὲν αὖτε ἐκ ἐξέστιν ὅλως τῷ ἀρχιερεὶ
ἐτέρῳ ἀναθῆναι σημειῶσαι ὁμοειδή, εἰ μὴ
πρὸς ἐπιστολὴν διὰ μακρῆς ὁ δὲ γενέσθαι ση-
μειῶσαι, διὰ τὴν κατὰ τόπον ἀναφυεῖσαν
ὑπόθεσιν. τῶν καὶ γὰρ ὅν ἐκλεξίται ὁ
ἀρχιερεὺς ἀποστέλλει δικαίῳ αὖτε τηρήσονται
ἐς συμφέροντα τῶν ὑποθέσεων. νοσηλίας μὲν

τοῖς τῷ χαρτοφύλακι, ἢ ἀποστέλλει αὐτῷ
ἐκείνῃ τῷ ὑπομνηματογράφῳ αὐτῷ ἢ ἐκ-
θεσίᾳ καὶ ἀνάγνωσις τῷ χαρτοφυλακικῷ ὑ-
κρίτῃ ὑπομνηματισμῶν. Eius munus in
partem describit Codinus. Erat nimi-
rum chartis præfectus ad iura ecclesia-
stica pertinentibus, ecclesiasticarum
quoq; causarum omnium iudex, cog-
noscens de causis matrimonialibus,
& clericorum in cæteris defensor. Hæc
eius verba sunt. ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν
τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῶν δικαιοσύνην
κρίνῃς τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν,
ἐκτὶ ταῖς γαμικαῖς ὑποθέσεσιν. ἀλλὰ ἐν αἷς
λοιπαῖς τῶν κληρικῶν ὑποθέσεσιν ἐκδικῶν, ὡς
δεξιὰ τῷ ἀρχιερεὶ χεῖρ. Balsamon De
Chartoph. & Proteccl. καὶ παρῶντι προ-
φάσει, ἐδ' ἐξ ἀποστέλλῃ ἐδ' ἐκ φλαγ-
τῶν κατὰ πάντων τῶν ἐρωτημάτων δικαιοδοσίαν
τῷ χαρτοφύλακι. Et postea ὁ χαρτοφύ-
λαξ κατεβύνη μονομερῶς τὰ τῷ πατριαρχῇ
δικαίῳ τῷ ἀρχιερωσύνης ἀνήκοντα. Appella-
baturque dextera Patriarchæ, vt vidi-
mus in jam citatis Codini verbis. Bal-
samon addit etiam os. ὁ χαρτοφύλαξ
ἐμνημονεύεται πανευκλεῶς, καὶ καλεῖται τῷ
πατριαρχῇ σῶμα καὶ χεῖρ. Erāt verò Char-
tophylaces duo. Prior Patriarchicus,
& ecclesiæ archiuā servabat, sicuti jam
diximus; alter œconomeio inservie-
bat, & tabulas ecclesiasticorum redi-
tuum expensarumque conficiebat, ac
curabat. Est mentio huius in Catalo-
go Patriarch. Constantinop. ἰωάννης
διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τῷ οἰκονομῇ.
Ad priorem quod attinet, apud illum
quoque testimonia deponerantur,
quæ scripta de ijs qui sacris initiari vel-
lent, item hierologix. Nonnulli qui-
dem τῷ ὑπομνηματισμῷ has partes tribue-

Iiii

runt,

ταῖς ἐξω τῶν ὁδοῦ συνάξις ἐ μόνον τῶν ιε-
ρίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχιερίων, ὅσοι προσάξουσιν
τῶν αἰοδιμῶν βασιλέων κυρτὴ ἀλεξίς τῶν κομη-
νῶν. Et huius rei quaestio illi mota fuit
sub Alexio Comneno, qui pristinae eū
dignitati asseruit. Exstat super hac re
Constitutio eiusdem Imperatoris, in
qua haec verba. ἐπεὶ δὲ νῦν ἡ βασιλεῖα μὴ
μάθοι ὡς τινες τῶν ἀρχιερίων ἀντιφιλοτιμέμε-
νοι πρῶτον τὸ τῶν χαρτοφύλακος ἐπὶ ἐξου-
σίαις περὶ νόμοις, καὶ κανόνας εἰς μέσον προφέ-
ροντες, διὰ τὸ φιλονεικεῖν μὴ προκαλεῖσθαι
αὐτὸν τῶν ἀρχιερίων, ὁπωρὶκα δέοι τῶν τῶν συν-
ερχομένων καὶ τινὰ χρεῖαν ἐξουσιάζειν κα-
τὰ ταύτην περὶ τῶν εἰς τὴν ἀγίω συνῶν σε εἰς-
ελεύσεις, ἐκ ἀναρχίας τῇ βασιλείᾳ μὴ
ἐδοξε περὶ γὰρ, διὰ τοσάυτον χρόνον βασανι-
σθὲν καὶ τοῖς πρὶν πατριάρχαις, καὶ τοῖς ἄλλοις
ἀρχιερεῦσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτοῖς τοῖς νῦν ἐκ ἐπὶ
ἐυλόγων ὁρίζουσι πράγματι, διὰ τὴν πολυήμερον
δεχθὲν συνῶν καὶ τὸ παρέλκον ἀθελήθη-
ναι, καὶ ὡς τι τῶν ἡμελημένων ὡς εὐσεβῶν.
Atque hoc est quod Balsamon indi-
cat in postremis verbis loco proximè
citato. Ad extremum Magni quoque
cognomento honestatus est ab An-
dronico iuniore. Cantacuzenus Hist.
lib. II. cap. I. *Chartophylaci, quia maio-
res (honores) capeffere volebat, munus effe-
cit splendidius, Magnūque Chartophyla-
cem nominavit, quod episcopus Chartophy-
laci usque hodie manet.*

Χ Α Σ Δ Ι Ο Ν.

χάσδιον. Viri docti interpretantur,
Pilum. Achmes cap. CCXXVI. εἰ δὲ ἴδῃ
ὅτι τὸ φακώλιον ὅσοι χάσδις λῶ, εὐρήσει
πλεῖστον πλείονα. Occurrit illic pluries,
& iterum cap. CCXII. Sed cap. CCXX.
χάσδιον scribitur. τὰ δὲ ἀπὸ ἐρίων γα-

στρος, ἡ τῶν ἄλλων, ἥτοι χάσδις λαρ-
τά, εἰς πλείονα καὶ μείζονα τῶν παύτων τῶ-
το κρίνεται. Synodus Florentina. ἐκαθέ-
ζετο ἐφ' ἵππων ὡραστάς. μέλαν. καὶ ἐν-
τρεπισμένον μετ' ἐρυθρῶ καὶ χρυσοῦ φάνης χα-
σδίας. Anonymus De nuptijs Thesei.

μὴ χάσδις χρυσοράντις, πλεῖστα ὑπὲρ
μέτρον,
ἀρχοντικά, καὶ ἑμορφα.

Χ Α Σ Κ Α Χ Ι Α Ζ Ε Ι Ν.

χασκαχιάζον. Hiare. Glossa Græco-
barbaræ. διακεχυμένως γελᾶν. τὰ γὰρ
χασκοχιασμένα. ἤγεν χασκιάζον.

Χ Α Σ Ν Α Τ Α Ρ Ι Σ.

χασνατάρις. Aerarij præfectus.
Chronicon Constantinop. ὁ πλεῖστον
αὐτῶν, ἐπεὶ ζῶν ἐδὲν ὠκονόμησεν, ἐγένετο ἀν-
θεντικῶς, γινώσκοντες τὴν χασνατάρει ἀγα-
θῶν ὅτι κληρονομήσειεν. Et occurrit
mox iterum.

Χ Α Τ Ο Υ Ν Α Δ Ε Σ.

χατηνάδες. Achmes in Introduct.
in Astrologiam. τὰ περὶ τῶν χατηνά-
δων, παιγνιωτῶν τε, καὶ εὐνούχων, ἐκ τῆς
ἀφροδίτης.

Χ Ε Ι Μ Ο Ν Ι Α Τ Ι Κ Ο Σ.

χειμωνιατικός. Hiemalis. Glossa Græ-
cobarbaræ. ἱμάτιον χειμερινόν. μάνδυσ-
μα, ἢ μάντισμα χειμωνιατικόν.

Χ Ε Ι Ρ Α.

χεῖρα. Pro, χεῖρ. Manus. Anna
Comnena Alexiad. lib. I. καὶ γὰρ τὰ
ἀνδρὲς τούτω καὶ ἄμφω ἤσαν καλῶ καὶ
γενναῖω, καὶ τὰ γε εἰς χεῖραν καὶ πᾶ-
ραν ἴσοι, ὡς περὶ τῶν τρυφάνων ἰσ. μῦθοι.
Leo in Tactics, Constitut. XV III.

liii ij ἐπὶ

ἐπὶ ταύταις ἤσσεις καὶ τὰ λεγόμενα κέρατα-
κατὰ χεῖρα, καὶ ἑμπεσθῆναι τῆς πρώτης
τάξεως.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Χειροβόλιςτρα. Balistræ genus. Con-
stantinus De Administr. Imp. καὶ τεχομα-
χήσαντες ἀπὸ ὄρθρου ἕως ὥρας τρίτης ἐτεκ-
μήραντο τὴ φυγὴν, μὴ προσδέξαντες τὰς
ἐν τοῖς ἄρμασι κατασκευασμένας χειροβο-
βίστρας. Et mox. ταῖς χειροβόλιςτρας τὰς
διώκοντας ἀνήλιπκον. Glossæ Græcolati-
να. χειροβαλίστρα. Falarica.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΟΝ.

Χειρόβολον. Manipulus. Moschopo-
lus. ἐστὶ δὲ τὸ δρεῖγμα, τὸ κοινῶς χειρόβο-
λον. Isaacius Tzetzes ad Lycophro-
nem. ἀμάλη λέγεται τὸ χειρόβολον τῶν
ἀσταχύνων. In Lexico Cyrilli. δράγματα,
χειρόβολα, δερμάτια.

ΧΕΙΡΟΛΑΒΗ.

Χειρολάβη. Manubrium. Hero De
Chirobalistra. καὶ τετρήσθω ἡ α' β' γ' δ'
χειρολάβη. Et occurrit illic pluries.

ΧΕΙΡΟΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Χειρομάγγανον. Machinæ genus. He-
ro in Parecb. καὶ τὰς λεγομένας ἡλεκά-
νας, καὶ χειρομάγγανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ.

Χειρομάνικον. Manica. Etymologici
Auctor. χειρὶς σημαίνει τὸ χειρομάνικον.
Vide Glossarium Rigaltij.

ΧΕΙΡΟΜΤΛΟΝ.

Χειρόμυλον. Manualis mola. Con-
stantinus in Tacticis. συναγε δὲ καὶ πριό-
νια, καὶ χειρόμυλα, καὶ ὀρέγια, (φυεῖς,
πληυρία, κοφίνες, κιλίκαι. Vocatur χει-

ρομύλη apud Xenophontem Cyropæd.
lib. vi. & χειρομύλων apud Dioscori-
dem lib. v.

ΧΕΙΡΟΣΙΦΩΝΟΝ.

Χειροσίφωνον. Manualis siphon, ad ja-
culandum ignem. Leo Constit. χιχ.
χρήσασθαι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ μεθόδῳ, τῶν
διὰ χειρὸς βαλὼν μύλων μικρῶν σιφώνων,
ὅστις ἐν τῶν σιδηρῶν σκεταρίων ὡς δὲ τῶν
στρατιωτῶν κρατερῶν, ἅπερ χειροσίφω-
να λέγεται, ὡς δὲ τῆς ἡμῶν βασιλείας ἀρτε-
κατεσκευασμένα. εἴψουσι γὰρ αὐτὰ ἐσκευ-
ασμένους πυρὸς κατὰ τῶν προσώπων τῶν πο-
λεμίων. Et obseruauit, siphones istos
esse ab auro & inuentione Leonis Im-
peratoris.

ΧΕΙΡΟΣΤΙΟΝ.

Χειρόστιον. Codinus. ὁ πρωτοῖσιρακάριος
ἀρχὴ τῶν φερόντων ὄρνα κινηγῶν, φέρει δὲ καὶ
χειρόστιον ἐπὶ ζώνης. Viri docti interpre-
tantur, manicas. Sed legendum est,
χειρόστιον, ut ποδέρσιον. Nicetas in Alexio
Angelo, lib. ii. καὶ αὐτὴ καὶ χειρόστιον χρυ-
σοπάσον ἔχουσα διεχρισμένῳ ἐν δάκτυλον
κοινητίνῳ εἶχεν ὄρνιθα.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.

Χειροτονία. Zonaras ad Can. Apost. i.
νῦν μὲν χειροτονία καλεῖται, ἡ τῆς καθιερώ-
σεως τῶν ἱερέων λαχόντων τελεσιουργία
τῶν εὐχῶν, καὶ τῶν ἁγίων πνεύματι ἐπι-
κλησις, ἀπὸ τῆς τὸν ἀρχιερέα τείνειν τὴν χεῖ-
ρα εὐλογεῖν τὸν χειροτονούμενον. πάσαι
δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ψήφος χειροτονία ὠνόμα-
το. Et quæ sequuntur. Passim occur-
rit.

ΧΕΙΡΟΨΕΛΛΟΝ.

Χειροψέλλον. Inter arma naualia po-
nit Basilus in Naumach. δόρατά τε, καὶ
δρέπανα, καὶ χειροψέλλα.

ΧΕΛΑΝ.

ΧΕΛΑΝΔΙΟΝ.

Χελαυδίου. Nauigij genus. Cedrenus. ἀπείσθην ὅτι ἀγχίαλον χελαυδία βχ'. βέρρα ἢ πνέουσιν ἀπώλυσαν πάλιν εὐλίων. Constantinus De Administr. Imp. καὶ βασιλικῇ ἀποστολῇ κατὰ χελαυδίων δύναιται καὶ χωρὶς τοῦ εἰς χερσὶν ἀπέλθῃν. Paulus Diaconus in Iustiniano. Omnes naues, dromones videlicet, trieres, scaphas, chimaras, & lintres, usque ad chelandia collegit. Luitprandus in Legat. Interea Grimzonem Adalberti nuntium se adire iussit, quem cum nautali suo exercitu redire precipit; fuerunt chelandia viginti & quatuor. Corrige eundem De Reb. Europ. lib. v. cap. iv. Rogans Imperatorem Romanum, ut naues sibi cum Græco igne transmittat quas chelandia patrio sermone Græci cognominant, Hodie editur minus recte, chelandria. Occurrit iterum ibidem corruptum ter quater cap. iv. eiusdem libri. Et emendandus fortassis etiam Interpretes Iuuenalis Sat. vi. Canna, genus navis, quæ chelandia dicitur: ut sit, chelandia Micipsarum. Hodie editur, gandeia.

ΧΕΝΟΝΝΕΙΝ.

χενόννεν. Fundere. Glossæ Græcobarbaræ. χύνουσιν. ἢ χενόννουσιν.

ΧΕΡΑ. ΧΕΡΙΟΝ.

χέρα. Pro, χεῖρ. Manus. Anonymus De nuptijs Thefei.

καὶ εἰς τὸν φέχλαν τῶ παθίς πάντα τὸν χέραν τῆ χε.

Occurrit passim apud illos Mixobarbaros. Itē, χέριον. Macarius Hieromonachus in Epist. καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ἐπὶ ἤρχον ἐκ τῆ μητροπολίτης εἰς τὰ χέριμα

τῆς ζωῆς, ἔλαβεν αὐτά. Ioannes Glycas De Van. Vitæ.

Ὁ χέριμα καὶ ὁ πόδια μου τὸν δύναιται ἔχασαι.

ΧΕΡΑΦΙΟΝ.

χεράριον. Arnilla. Glossæ dicunt, χειράριον. Constantinus De Administr. Imp. βλαστήα, πραΰδια, χεράρια. Ita corrigendum puto. Hodie in MS. est πραΰδια, χαρίρια.

ΧΕΡΒΟΛΙΑ. ΧΕΡΒΟΛΙΑΖΕΙΝ.

χερβολία. Idem quod, χερσόβιον, de quo paullo ante. Glossæ Græcobarbaræ. δράγματα. δίσμα τ' ἀσαχύν. ἀγκάλη. χερβόλια. Hinc χερβολιάζειν. Eadem Glossæ. τὸ σώρευμα, ἢ σώρεμα, ἢ βάνομαι, ἢ βανάρομαι, ἢ βανάειν τῶν χερβολίων, ἢ γεν τ' δραχημάτων, ὅσα πωλύναι τὸ χέρι, καὶ χερβολιάζει.

ΧΕΡΜΑΝΤΙΛΟ.

χερμαντίλο. Mantile. Exstat in Turcograciâ Grusij.

ΧΕΡΝΙΒΟΞΕΣΤΟΝ.

χερνιβόξeson. Mallunium politum. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. iii. ὡς δὲ εἰς τοῖς διακρίλοις κατὰ πότον τὰ ἐν ταφοῖς βασιλέων ἡωρημένα κυπελλοῖσιν τῷ θεῷ ἀναθήματα ἐκ λίθων τιμαλφῶν ἐχρυσίσαντο, ἀπέφθην ἐσκευασμένα, καὶ χερνιβόξεσιν περιέφερον. Ioan. Curopalates in Theophilo. εἰδὼκε δὲ καὶ σκευὴ πρὸς τέτοις δῦο ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν κατεσκευασμένα, ὥστε ἡ κοινοβουλία καλεῖ χερνιβόξεσιν. Euchologium. κελεύει δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τῶτον τὸ φελόνιον. ἢ τὸ μανδύιον, καὶ ἐνδύσασθαι στιχάριον, καὶ ζώσασθαι. κομωδῶναι δὲ χερνιβόξeson, καὶ μανδύλιον.

liii iij ΧΕΡΟΥ.

ΧΕΡΟΤΑΙ.

χειρῶν. Manubrium. Exstat apud
Cesulium in Turcogracia.

ΧΕΤΙΚΕΡΟΝ.

χετίκερον. Pro, γιδίκερον. Fænum Græ-
cum. Veteres dicebant, αἰγόκερας.
Glossæ Latinogracæ. Fænum Græcum.
τῆλιν. χετίκερον.

ΧΗΒΑΔΙΟΝ.

χηβάδιον. Ostrei genus. Moschopu-
lus. χήμη, εἰδ' ὅς τ' ἔστιν, ἔχον τὸ κοινῶς χή-
βάδιον. Oppiani quoq; Scholiastes Ha-
liant. v. verbum poetæ, χήμησι, inter-
pretatur, χηβαδίοις.

ΧΗΝΑ.

χῆνα. Corona pretiosa. χῆνα. Ἀπ-
φερ. χῆν.

ΧΗΝΕΑ.

χῆνεα. Herbæ genus. Simeon Serhi
De Facult. Cib. καὶ μηδεὶς θαυμαζέτω εἰ
εὐθὺς τῷ ἔρω μετὰ δίδωσι τῆς ἰδίας ποιότη-
τος. ἰδὲ γὰρ χῆνεα ἐρυθρὰ ἔστα, καὶ ταῖς
χερσὶν ἐπι-θεμένη μετὰ βάλλει τὸ ἔρον ὅππῃ
τὸ ἰσθμὸν χρώμα.

ΧΗΝΟΠΛΟΥΜΑΤΟΝ.

χῆνοπλεμάτον. Lectus anserinis plu-
mis refertus. Chrysostomus Homil.
in Herodiadem. ἔτε ἄρτον ἔχεν, ἔτε
ἔ τράπεζαν, ἔ δὲ κλίνην τὴν τῶν ἡδον-
ῶν ὑπερήτιν, ἔ τὰ μαλακὰ χῆνοπλεμά-
τα, ἐκλύοντα, καὶ χαυνῶντα τῶν αἰσθησύν-
ων τὰ σώματα.

ΧΙΝΟΣ.

χῖν. Pro, ἐχῖν. Echinus. Glossæ
Græcobarbaræ. εἰδ' ὅς ἐχίνων θαλασ-
σίων. θεωρία, ἢ ἰδέα χίνων τῆς θαλάσ-
σης.

ΧΙΛΙΟΝΤΑΣ.

χιλιοντας. Pro, χίλιος, Millenarius
numerus. Andreas Hierosolymitanus
De rat. inuen. circ. sol. κραταιὰ τὰ κά-
τω τῶν χίλιοντάδων, καὶ ἐκατοντάδων, τῶν
ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Et occurrit mox
iterum.

ΧΙΟΒΑΡΟΣ.

χιόβαρ. Qui est æqualis ponderis.
Vide, σόζυγ.

ΧΙΟΥΤΑΣ.

χιέχας. Aquila. Glossæ Græcobar-
baræ. αὐταρ. αἰὶς. ἀτὸς, ἢ χιέχας.

ΧΛΗΜΗΤΡΙΖΕΙΝ.

χλημητρίζειν. Pro, χρεμετίζειν. Ano-
nymus De nuptijs Thesfi.
ἔ δὲ ἐχλημητρίζουσι τὰ ἄλλα ὡς πρέ-
πει.

Occurrit illic pluries.

ΧΛΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

χλιανίσκειν. Pro, χλιαίνεν. Glossæ
Græcobarbaræ. αἰαφλύει. αἰαζέ. ἀξα-
ναβράζει. ἢ χλιανίσκει.

ΧΛΙΑΡΟΨΥΧΙΟΝ.

χλιαροψύχιον. Glossæ Græcolatinæ:
χλιαροψύχιον. Terpidarium.

ΧΛΩΡΟΣΑΥΡΑ.

χλωροσαῦρα. Lacerta. Scholiastes
Theocriti Idyll. 11. σαῦραν, τὴν κοινῶς
λεγομένην χλωροσαῦραν. Iterum Idyll.
11. καὶ ὁ σαῦρ, ἢ κοινῶς λεγομένη χλω-
ροσαῦρα, ὅππῃ τοῖς Φραγκοῖς ἡρεμῇ. De-
metrius Constantinop. Hieracosophij
lib. 11. cap. LIV. χλωροσαῦρας ζώσας,
ἤτοι μύσας, ἢ σαβάθιν, ἢ ποντικὰς, ἢ πε-
λαργόν, ἢ τεργόνα δρώσας αὐτῷ διὰ τριῶν
ἡμερῶν.

ΧΝΑ.

ΧΝΑΡΟΝ. ΧΝΑΡΙΟΝ.

χναρόν. five, χναρίον. Planta pedis. Vestigium. Pro, ἰχναρίον. five, ἰχνίον. Glossa Græcobarbarā. ἀκροβημάτιζε. ἔπ' ἀκροῖς τοῖς βήμασιν ἵστασι. εἰς τὰ ἀκρό-
χναρά σε σάθῃ. ἢ εἰς τὰ ἀκρά τ' ἰχμίων σε,
ἦτοι χναρῶν σε σάσῃ.

ΧΝΩΔΙΝ.

χνῶδιν. Pro, χνῆς. Glossa Græco-
barbarā. ὁ χνῆς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀν-
θρώπων. τὸ χνῶδιν, καὶ τὸ ὑψηλώτατον
τῶν καρβένων.

ΧΟΙΡΟΜΑΝΔΡΙΟΝ. ΧΟΙΜΑΝΔΡΗ.

χοιρομάνδριον. Hara. Basilus Mag-
nus De Grammat. Exercitat. Συφεός,
τὸ χοιρομάνδριον. θυρεός, τὸ ὅπλον. ἐρνεός,
ἡ ἀγρία συκὴ. Moschopolus περὶ χεδῶν
corrigendus est. συφεός, τὸ χοιρομάν-
δριον. Hodie editur, τὸ χοιρομάνδριον.
Nicetas in Isacio Angelo, lib. II. ὡς
εἰς χοιρομάνδριον οἱ συφόρβοι τὰς σὺς ἀπα-
ξάπας εἰσελῶσιν. Apud Crusium in
Turcogræciā scribitur, χοιμάνδρη.

ΧΟΛΙΑΖΕΙΝ.

χολιάζειν. Irafci. Corona pretiosa.
χολιασμήν. Irafci. ὀργιζόμεν.

ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ.

χοντζέτιον. Ratio. Italicum. Compio.
Gallicum, Compré. Hieremias Patriar-
chain epist. καὶ ἐκρυψε καὶ τὸ χοντζέτιον
τῶν δύο ἀμπελίων, ἃ τίνα ἡγόρασεν αὐ-
τός. Et postea. ὅθεν ἀποφανόμεθα παραι-
νίσαι αὐτῇ; δῆναι τὸ χοντζέτιον αὐτῇ πρὸς
αὐτὸν. Smaragda in epist. ὅπως ἡθελα
ἀγορεύειν ἀπὸ αὐτὸν χρόνοι περασμένοι με-
χοντζέτιον τῷ τότε καδῇ.

ΧΟΝΤΖΙΑΣ.

χόντζιας. Præceptor. Chronicon
Constantinop. τὴν δὲ θυγατέρα αὐτῆς ἔκ-
ἔλαβεν, ἀλλ' ἐδῶκεν αὐτὴν πρὸς τὸν χόντ-
ζια αὐτῆς.

ΧΟΝΤΡΟΣ. ΧΟΝΤΡΟΣΤΗΝΗ.

χοντρός. Crassus. Hebes. Corona
pretiosa. δάκτυλο χοντρός. Pollux. αὐτί-
χης. Proprie, Digiti crassus. Sic, χον-
τρός μίτο. Crassum filum. Apud Crusium
in Turcogræcia. Anonymus De nup-
tijs Thefei.

ἔποικα σὴν ὄθραγιάλια, ἕνα χοντρός
ἀλάγη.

Glossa Græcobarbarā. ἀπαίδευσις.
χοντρός. ἀχρῶν. ἀνήγειρος. Hinc χον-
τροσύνη. Crassities. Theodosius Zygoma-
la Themato epist. xxxii. τὸ ὁπῶν
καὶ ἀδικίας καὶ χοντροσύνης ἐνι σημάδι.

ΧΟΡΑΦΗ.

χοράφη. Corona pretiosa. χοράφη.
Campus. ἀγρός.

ΧΟΡΗΣ.

χόρης. Pro, χωρὶς. Sine. Anonymus
De nupt. Thefei.

ἐλεμοσύνη νὰ ἐβρῶ χόρης κανένα βιά-
ρῃ.

ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ.

χορμάτιον. Apomatar in Mysterijs.
μεγαλεῖον τῶν κακῶν τῶν μὴ ἐχόντων χορ-
μάτια τῆς αὐθεντίας.

ΧΟΡΤΑΝΝΕΙΝ.

χορτάννειν. & χορτέννειν. Pro, χορτά-
ζειν. Implere. Saturare. Glossa Græco-
barbarā. πληρεῖς. νὰ γεμίζει. νὰ γεμῶν-
ναι. νὰ χορτένναι. νὰ χορτάννῃ.

ΧΟΡΤΑ-

ΧΟΡΤΑΡΑΚΙΟΝ.

χορταράκιον. Gramen. Anonymus
Denuptijs Thefei.

εἰς χορταράκια τρυφερά, εἰς δένδρον λεπ-
κάτω,
εἰς λευκάδια ἕμορφα. —

ΧΟΡΤΕΝΝΕΙΝ.

χορτέννῃ. Vide, χορτάννῃ.

ΧΟΣΙΑΡΙΟΝ.

χοσιάριον. Effosfor parietum. La-
tro. Prado. Harmenopulus lib. 1. Tit.
1V. ἡ διάταξις βύλεται τὰς λήσας, καὶ τὰς
ἑσάυρας, ἀρπαρας, φονεῖς, καὶ ἕς χοσια-
ρίους φασὶ, καὶ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν οἰα-
δήποτε ἡμέρᾳ τῆ πάχα ἐξετάζεσθαι, καὶ
ἑσπασίους ἀποβάλλεσθαι. Glossa Basilic.
ἑσπαστοί, οἱ ἀρπαραί, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χο-
σιάριοι.

ΧΟΤΖΑΣ.

χοτζᾶς. Tripes. Ioannes Diaconus
ad αἰσιόδα Hesioidi. ἐστὶ δὲ τρίπες κρε-
τὴρ μέγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὁ νυνὶ βαρ-
βάρως λεγόμενος. Χοτζᾶς.

ΧΟΤΖΙΟΝ.

χτζιον. Fundibula. Machinae belli-
ce genus. Rigaltius in Glossario
suo profert locum ex Mauricio. Illic
vide.

ΧΟΥΜΕΛΗ.

χουμέλη. Potio ex melle. Zonaras ad
Can. Apost. 131. σικέρα δὲ ἐστὶ πᾶν τὸ
αἶνυ οἶνον μέδων ἐμποιοῦν, οἷα εἰσιν ἂ ὀπιτη-
θεύουσιν ἄνθρωποι, ὡς ἡ λεγομένη χουμέλη,
καὶ ὅσα ὁμοίως σκευάζονται.

ΧΟΥΧΙΑΡΗ. ΧΟΥΧΙΑΡΙΟΝ.

χουχάρη. sive, χουχάριον. Italicum,
Cuchiaro. Corona pretiosa. χουχάρη.

Cochlear. διοίδιον. Theophanes Hez-
romonachus in Epist. διὰ μικρὰ δὲ
ἐνθύμησι τέλναι σοι χουχάρια τεράτεια.

ΧΟΧΛΑΖΕΙΝ.

χοχλάζην. Mouere. Concutere.
Turbare. Glossa Græcobarbara. ἀνα-
βερασμένη. ἀνακεκμημένη. ἀνακατομένη.
χοχλασμένη. Iterum alibi. ἀνέζοναν. ἀνέ-
βραζεν, ἐχοχλαζεν.

ΧΟΧΛΑΣΤΙΣ.

χοχλάστις. Fuligo. Glossa Græcobar-
bara. μέλαινα καὶ πομφόλυγες. μαύρες
καὶ χοχλάστις ὅπως καὶ σικόνισσιν ἀπ᾿ αἰῶν
φλοκτίδες.

ΧΟΧΛΙΟΝ.

χοχλίον. Corona pretiosa. χοχλίας.
Lémax. κοχλίον.

ΧΡΑΔΙΟΝ.

χεράδιον. Color. Glossa Græco-
barbara. χρωμάτων κρείς. χρώσμα
τῶν χεράδιων. Iterum alibi. τὰ χρώμα-
τα. χεράδια.

ΧΡΕΙΑΚΟΣ.

χρεακός. Qui vsui est. Minister.
Arrianus in Periplo maris rubri. καὶ
πέμπουσιν εἰς αὐτὴν ἐφόλκια, τὰ πλείονα
κυβερνήταις καὶ χρεακοῖς ἀραβί, χωμάδου
τοῖς κατὰ συνήθειαν καὶ ἐπιγαμβείοις ἔχου-
σιν, ἐμπείροις τε ἔσιν τῶν τόπων, καὶ τῆς φω-
νῆς αὐτῶν.

ΧΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ.

χριαζόμενος. Vtilis. Glossa Græco-
barbara. χρησιμῶς. χριαζόμενος.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ.

χρονικόν. Salarium, quod cuiusque
eccle-

ecclesiæ sacerdotibus certæ domus ijs deputatæ soluunt. Occurrit in Turcograciâ Crusij.

ΧΡΟΝΟΣ.

χρόν^⓪. Annus. Elias Metropolitani Cretæ in Resp. ad Dionysium Monachum. τρισκαιδέκατον ἐλαύνουσα χρόνον βέλεται νομίμως αὐδελὶ ἐτέρῳ συν-αφθίῳαι, καὶ ιερολογηθίῳαι. In Novell. v. Nicephori Phocæ. ἡ τῶν τεσσαρέκοντα χρόνων πρῶτη ἀνέγκλητ^⓪ μὲν καὶ ἀνεκφώνητ^⓪ πρῶτη δὲ αὐτῶν τὸ δίκαιον ἐπεβεβάβευε. Philes in Histor. Animal.

συλλαμβάνει τὸ πνεῦμα, καὶ τρίτη χρόνον.

εἰς τοὺς πέντε αὐτὸ ἀπὸ μητέρ^⓪ αἵματος.

Constantinus Cabasilas in Quæst. αὐτῆς προσκαρτηρησάσης τῷ τῷ αὐτῷ ἀφίξιν χρόνον πέντε. Et occurrit passim apud posterioris istius aui Scriptores. Sic Tempus quoque usurpavit Sedulius Carm. Pasch. lib. i.

*Aulica depasto mutans convivia fæno,
Pronus ab amne bibit, septenaque tempora lustrans*

Omnibus hirsutis silvis & montibus errat.

ΧΡΥΣΑΚΟΝΙΟΝ.

χρυσάκονιον. Lapis Lydius. Moschopulus. λυδία, καὶ ἡ διακεκριτὴ τῷ χρυσῷ λίθ^⓪, ἡ καὶ βάσαι^⓪ λέγεται. καὶ πρῶτ^⓪ τοῖς καινοῖς χρυσάκονιον.

ΧΡΥΣΑΓΓΥΡΟΝ.

χρυσάγγυρον. Tributi genus, quod pro suis pariter & brutorum animalium excrementis dare homines co-

gebantur. Homines quidem pro se nummum argenteum vnum; pro bubus, mulis, & equis alterum; pro cane atque asino folles sex numerabant. Zosimus lib. ii. auctorem facit Constantinum Magnum. εἴτ^⓪ καὶ τῷ εἰσφορᾷ ἐπὶ ἡγεῖα χρυσίᾳ τε καὶ ἀργυροῦ πᾶσι τοῖς ἀπανταχῇ γῆς μετιῶσι τὰς ἐμπορίας, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι πωανώϊας ποσὶθῆσι, μέχρ^⓪ καὶ τῶν ἐυτελεστάτων. εἰδὲ διςυχῆς ἐταίρους ἐξω ταύτης ἐάσας τῆς φθορᾶς. ὥςτε ὡς ἰδίῳ, μάλλον^⓪ τῷ τετραετῆς ἐνίστασθαι χρόνον, καθ' ὃν εἶδε τῷ τοτὸ τέλ^⓪ εἰσφέρεισθαι, θρῶν^⓪ ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ ὁδὸν. ἐν ἀνί^⓪ δὲ, μάστιγας καὶ βασάνους ἐπιφροσύνῃς τοῖς σωμασι τῶν διὰ πονείας ἐλάτης ζῆμιον ὑπενεγκῆν μὴ δυνάμεν. ἡ δὲ δὲ καὶ μηλῆρες ἀπέδοντο τὰς παῖδας, καὶ πατέρας ἐπὶ πορείᾳ θυγατέρας ἐξήσαντο, ἐκ τῆς τέτων ἐργασίας ἀργύριον, τοῖς τῷ χρυσάγγυρον πρῶτον εἰσενεγκῆν ἐπειγόμενοι. Sed omnino negat, & calumnia hunc Zosimum insinuat Euagrius lib. iii. cap. xi. Pendebatur autem singulis quadriennijs. Zosimus testis est loco citato. Euagrius libr. i i i. cap. x x x i x. & Cedrenus pag. 294. Nemo plenius describit Constantino Manasse.

ὡς δὲ τὸ περικόσμημα τῷ πρῶτον μὴ τάτ^⓪

ἡ πρῶτ^⓪ ἀνάγκης εἰσπράξεως κῆ-
δὴλ^⓪,

ἡ λέγεται χρυσάγγυρον ἀνδράσι φιλο-
λόγοις.

τὶ δὲ, καὶ ποῖον τὸ τεχθῆν, ὁ λόγ^⓪
ἰσότησαι.

ἅπας ἀνὴρ τε, καὶ γυνή, παῖς, κόρη τε,
καὶ βρέφ^⓪.

K k k k πρῶτ^⓪

πρωταίτης, ἀπελευθεροῦ, οἰκέτης, ἐκ
οἰκέτης,

ὑπὲρ σκυβάλας κοπρηρῆς καὶ δυσνομίας
ἔργου

ἐν ἑξ ἀργύρεα νόμισμα παρείχε τῷ τα-
μειῳ.

τρεῖς δὲ καὶ τοῖς κτλώσιν ἐπέκειτο τὸ
βάρος.

Βασί, τοῖς ἡμίνοις τε, καὶ μὲρ τοι καὶ τοῖς
ἰσσοῖς.

ὑπὲρ ἐκάστη δὲ κινὸς, ὑπὲρ τῶν ὀνα-
ρίων,

ἑξ φόλλαις κατεβάλλετο τῇ κτλώσι ὁ
δραπόζων.

Sustulit Anastasius Dicorus. Theodo-
rus Anagnosta Hist. Ecclef. Eclog. II.
αἰασάσι. αἰέσειε τὸ χρυσάργυρον, καὶ
τὴ κυνήγια ἔπαυσεν. Et in eo consentiunt
omnes Historici. Fecit verò permotus
legatione monachorum Hierosoly-
mitarum, & Tragædia Timothei Ga-
zæi. Cedrenus. πρὸς βίαις τοίνυν διεξάμε-
ν. ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶ ἐν ἱεροζολύμοις μο-
ναχῶν, καὶ τιμοθέου τῆ γαζαῖας, ἀνδρὸς τὰ
πάντα ῥοφῆ, τραγωδίαν ποιήσαντι. ὑπὲρ
τῶ τοιαῦτα, ταῦτα ἐξέκοψε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
χρόνον καὶ περιβλεπὼν φιλοτιμίαν τῆς πο-
λυτάλαυτε καὶ πανώλες ἐσφορῆς τῆ κα-
λεμνῆς τετραετηρικῆς χρυσαργύρεα κατέλυ-
σεν ὁ βασιλεὺς, καὶ περὶ ἐν τῷ ἰσσοδρόμῳ
ἐναλίον πάντων κατέκαυσεν τὰ τοιαῦτα ζυ-
γείας καλὰ γραφα. Quod ad Timothei
tragædiam attinet, de ea testatur quo-
que Suidas. τιμόθεος, γαζαῖος, γραμ-
ματικὸς, γεγονώς ὅππῃ αἰασάσις δικόρεα, εἰς
ἐν καὶ τραγωδίαν ἐποίησε περὶ τῆ δημοσίης
τῆ καλεμνῆς χρυσαργύρεα.

ΧΡΥΣΑΦΗ.

χρυσάφη. Aurum. Corona prerio-

sa. χρυσάφη. Λατιν. χρυσός. Phor-
tius lib. I.

καὶ σίδηρον, καὶ βολήμην.

καὶ χρυσάφη, καὶ ἀσήμην.

ΧΡΥΣΕΨΗΤΕΙΟΝ.

χρυσεψητεῖον. Sive, χρυσοψητεῖον.
Fornax in qua aurum coquitur, &
conflatur. Suidas. χρυσοψητεῖον, ἐνθα
χωνεύει καὶ ἔψασι τὸν χρυσόν. Georgius
Logiotheta in Chronico. ἔχεν τῶν κα-
μαρκίων ἡμίτσαν μερίδα, καὶ τῇ χρυσεψη-
τεῖα ὡσαύτως, καὶ λοιπῶν μεγάλων περὶ
δαν. Vbi obiter observandum, auro
flando tributum impositum fuisse ab
Imperatoribus Constantinopolitanis.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ.

χρυσίνος. Aureus. Nummus. Glossæ
Græcolatinæ. χρυσίνος. Solidus. Nice-
tas in Isaacio Angelo, lib. I. μὴ ἐμπο-
ρεῖν δὲ λέγεσθαι χρυσίνων, ἐκ τῶν βασιλικῶν
ταμειῶν ἀργύρεα σκευὴ αἰελομένη, πα-
ρακαίετο ταῦτα τοῖς χρυσίς ἐμπορεῖσι τε-
μνέσι. Theodorus Abucaras in Dialo-
go ad præfectum cursus Emeseni. εἰ
γὰρ εἴλω εἰληφώς πρὸς σε χρυσίνους ἐκα-
τὸν, ἐθέλωμι δέ σοι τρεῖς δοποδῆναι τῷ ζυ-
γῷ ᾧ σαθμισάμενος εἴληφα. Ioannes
Tzetzes Chil. IX.

τῷ καθ' ἐν ἐλάμδαον δώδεκα τῶν χρυ-
σίνων.

Occurrit passim.

ΧΡΥΣΟΒΟΤΑΛΛΟΝ.

χρυσόβωλλον. Aurea bulla. Frequen-
tissime vbiq̃ue occurrit. Himerio χρυ-
σαῖ δέλοι dicuntur in eâ Eclogâ, quæ
est ἐ Propemptrico Flauiani. ἐγνω ταῦ-
τα βασιλεὺς, καὶ χρυσῇ πρὸς ἀρχὴν δέλοι
τῷ

πλὴν γνώμῃ ἐφθάρων. Sic VVippo De vita Cunradi Salici, *aureas literas*, appellat. Negationis (ita lego, non legationis.) tamen causam postea Imperator Græcorum aureis literis Imperatori Ghuonrado descripsit. Vide, *κρηβελλον*.

ΧΡΥΣΟΓΑΙΤΑΝΟΝ.

χρυσυγαΐτανον. Vide, *γαΐτανον*.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΣ.

χρυσογράφος. Auriscriptor. Cedrenus. ἔτ' ὡς καὶ *χρυσογράφος*.

ΧΡΥΣΟΨΗΤΕΙΟΝ.

χρυσόψηϊον. Vide, *χρυσόψηϊον*.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΟΝ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΚΑ.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΟΝ.

χρυσόκλαβον. Aureis clavis ornatum. Anastasius in Leone III. *Super altare maius fecit tetraclava holoserica alibina quatuor cum astillis, & rosis chrysoclabis*. Et in Benedicto III. *Camisias albas sigillatas holosericas cum chrysoclawo*. Papias. *Chrysoclauius, αυταυρυκρυα*. Hinc *χρυσόκλαβαρικόν*. Codinus. ὁ αὐτὸς αὐτὸς ἔχει ὀνόματα τῶ *φορέν* αὐτὸ *χρυσόκλαβαρικα*. *συρμαΐννα*. Iterum. τὸ δὲ τῶ *σκαραιν* καὶ αὐτὸ *εὐλάτιον χρυσόκίτρινον*, *χρυσόκλαβαρικόν*, *συρμαΐννον*. Ita corrigendum est. Malè hodiè editur, *χρυσόκλαδαρικα*, & *χρυσόκλαδαρικόν*. Ergo *χρυσόκλαβον* est *Auriclauium*, quod veteres Glossæ purius *χρυσόσημον* interpretantur. Iuuenalis. Sat. vi.

Ant latum pictæ vestis considerat aurum.

Ad quæ verba Scholiafies, *Auro clauas vestes miratur*. Viri docti rescribunt, *auroclauas*. Tu sine scrupulo corrige, *auriclauias*. Sed tamen etiam dicebant,

Auroclauatus. Vopiscus in Tacito. *Vxorem gemmis uti non passus est. Auroclauatis vestibus item interdixit*. Item in Bonoso. *Tunicam auroclauatam subsericam librilem unam*. Idem est *χρυσόκλαβαρικόν*, quod *χρυσόκλαβαρικόν* pro xui more scribitur in Lexico Cyrilli. *ἱεργικόν*, *χρυσόκλαβαρικόν*.

ΧΡΥΣΟΣΤΑΟΝ.

χρυσόξυλον. Scholiafies Aristophanis ad Vespas. *θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῶν χρυσόξυλον λέγεται*. Et Theocriti Idyll. II. *ὣς τὸ σῶμα μὲν ὅμοιον ἐγένετο θάψω, τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσόξυλω*. Et postea. *θάψος ἐστὶ ξύλον τιὸ καλεῖται σκυθάριον*. ἐστὶ δὲ τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον *χρυσόξυλον*.

ΧΡΥΣΟΠΟΛΙΣ.

χρυσόπολις. Herba genus. Ioannes Tzeizes.

πῶς καλεῖται δὲ τινα χρυσόπολιν τῇ κλησεί,

ἢ τὸν χρυσὸν τὸν καθαρὸν χεόμενον τοῖς φύλλοις

δέχεται, καὶ χρωννύεται πρὸς ἐάθ' βεβαμμένη.

αὐτὸ δὲ ἐστὶν ἐκείνη ἡ χρυσός, & δέχεται τοῖς φύλλοις.

Aristaneus lib. i. epist. x. ὡς περὶ χρυσόπολις ἢ πῶς τῷ χρυσῷ μείρακι ζωήθητο προσφυῶς.

ΧΥΜΑ.

χύμα. Typicum Sabæ, cap. v. εἰ δὲ τύχη ἀλληλῆϊα, & ψάλλεται χύμα. Tirdium. ἴσμεν ὅτι τὸ, θεοτόκε παρθένη, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ μέλους ψάλλεται ἐν ὅλῳ τῆς τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς κυριακῆς. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ παρῶν. τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης ἐβδομάδος. Kkkk. i) χύμα.

χύμα λέγεσθαι. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. iv. ἔτε σιχολογῶ-
μεν, ἔτε προπάρεα ψάλλομεν μὲν μέλεις.
αἰτὰ πάντα τὰ προπάρεα, καὶ τὰ θεόλο-
για, καὶ τὸ, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, χύμα, καὶ
αὐτοῦ μέλεις λέγομεν. Ita autem appel-
labatur allocutio latronis ad Christum
in cruce facta. Apparet ex eodem
Marco, cap. xxxix. ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ
ἐκνάτῃ, αὐτοῦ τῆς σιχολογίας, μεθ' ἡμῶν
ψάλλομεν τὰ τυπικά, χύμα, ἡ γὰρ τὸ, μνήθη-
τι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
σε. Iterum clarè occurrit ibidem,
cap. xl. & xli.

ΧΥΝΝΕΙΝ.

χύνειν. Fundere. Glossæ Græcobar-
baræ. χέει. ἢ χύνει.

ΧΩΝΗ.

χωνή. Infundibulum. Exstat apud
Crusium in Turcogæcia.

ΧΩΡΑΦΟΒΡΥΣΙΣ.

χωραφόβρυσις. Fons rurestris. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἀρχοπηγή. χωραφό-
βρυσις. βρύσις τῆ χωραφίς.

ΧΩΡΓΙΑΤΗΣ. ΧΩΡΙΑΤΗΣ.

χωργιάτης. sive, χωριάτης. Rusti-
cus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρχαῖος,
ἀρχαῖος, χωργιάτης. Iterum alibi. χω-
ρικὸς, χωργιατής, ἐργατής. Anonymus
De Mulo, Lupo & Vulpe.

μηδὲν ξυλοσοφῆς πολλὰ ὅτι χωριάτης
ἦν.

ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

χωρεπίσκοπος. Episcopus regiona-
lis. Damascus epist. iv. Villanum episco-
pum interpretatur. Gennadius in En-
cyclo. ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιουλίω, ἢ

πρεσβύτερον, ἢ δίακονον, ἢ ἄλλον ὄν τινα.
Ἀπόστολε τῷ κανόνι. Balsamon ad Mar-
cum Patriarcham Alexandrinum
Resp. xxviii. καὶ χειροτονήσῃ ἐπὶ χρέ-
ματιν ἐπισκοπον, ἢ πρεσβύτερον, ἢ δίακο-
νον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ ἑτερόν τινα τῶν ἐν τῷ
κλήρῳ καὶ ἡριεθμημένων. Erant autem ar-
chidiaconi. Sigebertus in Chronico.
Damascus papa decrevit, ne quid contra epi-
scopos presumant archidiaconi; qui dicun-
tur chorepiscopi, id est, regionum vel villa-
rum episcopi. Postea ἔφαρχοι dici cape-
runt. Scholiastes ad Can. ix. Concilij
Antiocheni. χωρεπίσκοποι, οἱ νῦν λεγό-
μενοι ἔφαρχοι, εἴτε πατριάρχῃ εἰσὶν, εἴτε μη-
τροπολίτῃ. Licebat autem illis ordina-
re Lectores, Subdiaconos, & Exorci-
stas; sed non Presbyteros, aut Diaconos.
Concil. Antioch. Can. x. τὰς ἐν
ταῖς κώμαις, ἢ ταῖς χώραις, ἢ τὰς καλεμέ-
νας χωρεπισκόπους, εἰ καὶ χειροθεσία εἴεν
ἐπισκόπων εὐληφότες, ἔδοξε τῇ ἀγίᾳ συνό-
δῳ εἰδέναι τὰ ἐαυτῶν μέτρα, καὶ διοικεῖν τὰς
ἐποικηδίας αὐτοῖς ἐκκλησίας, καὶ τῇ τέ-
των ἀρκεῖσθαι φροντίδι καὶ κηδεμονίᾳ, κα-
θίσαν δὲ ἀναγνώσας, καὶ ὑποδιακόνους, καὶ
ἐξορκισαί, καὶ τῇ τέτων ἀρκεῖσθαι περα-
γωγῇ, μήτε δὲ πρεσβύτερον μήτε δίακονον
χειροτονεῖν τοιμάν, δόξα τῷ ἐν τῇ πόλει
ἐπισκόπῳ ἢ ὑποκλίνται αὐτοῖς τε καὶ ἡ χώ-
ρα. Idem statuit Concil. Ancyrantum,
Can. xiii. Hæc ipsa de re loquitur
Capitul. Carolin. ix. lib. i. In eodem
(Antiocheno) concilio, simul & in An-
cyransenfi, (decretum est) ut chorepiscopi
cognoscant modum suum, & nihil faciant
absque licentia episcopi, in cuius parochia
habitant. Poterant quoque dare lite-
ras ἐπρωικαί, si irreprehensibiles es-
sent, & inculpati. Concilij citati Can.

VIII. τὰς διὰ ἀνεπιλήπτης χωρεπισκόπης
διδόναι εἰρηνικὰς.

ΧΩΡΙΑΤΟΣΥΝΗ.

χωριατοσύνη. Rusticitas. Glossa
Græcobarbaræ. ἀγροῦ πλείων. ἀγροικίας
πλήρης. γμάτῳ χωριατοσύνης.

ΧΩΡΙΟΠΟΥΛΛΟΝ.

χωρίοπουλλον. Regiuncula. Vicus.
Glossa Græcobarbaræ. ἀγρίδιον, κωμά-
ριον, χωρίον, χωρίοπουλλον.

ΨΑΛΙΔΙ.

Ψαλίδι. Corona pretiosa. ψαλίδα. For-
cers. ψαλὺς.

ΨΑΡΑΓΓΙΟ.

Ψαραγγίο. Piscarium. Occurrit apud
Crusium in Turcogræciâ.

ΨΑΡΑΣ. ΨΑΡΑΡΗΣ.

ΨΑΡΗ. ΨΑΡΑΚΗ.

Ψαράς. Piscator. Corona pretiosa.
Ψαράς. Piscator. αἰλιεύς. Item ψαράρης.
sive, ψαράεις. Glossa Græcobarbaræ.
αἰλιεύς. ψαράρης. Iterum alibi. τῶν
αἰλιέων χώρα. χώρα τῶν ψαράειδων. Et
ψάρη. sive, ψαρία. Pisces. Eadem
Corona. ψάρη. Pisces. ἰχθύς. Iterum.
ψαρία. Pisces. ἰχθύες. Alexius Rhari-
turus Doctr. xiv. καὶ ἔμεινεν γυμνὸς ἐκ
τῆς χάριτος τῆς χρεῖας, καὶ ἐνθὺς ἐψυ-
χράνθη, ὥσπερ τὸ ψάρι ἐξωτὸς ὕδατος.
Glossa Græcobarbaræ. ἄδωνις, ἰχθύς
θαλάσσιος. ψάριον τῆς θαλάσσης. Item,
ψαράκη. Constantinus in Historiâ
Apollonij Tyrii.

ᾧ τίασαν διχοστασίμῃ, καὶ φάγαν τὸ
ψαράκη.

ΨΑΡΕΜΑΤΟΝ.

Ψαρέμαλον. Piscatio. Glossa Græco-
barbaræ. δόρυθα θαλάσσια. κοιλία τῆς
γιαλῆς. καμάκια τῆς ψαρεμάτης. ἤγεν ὅπως
με κῆνα ψαρεύσων.

ΨΑΡΕΤΕΙΝ.

Ψαρεύειν. Piscari. Vide, ψαρέμαλον.

ΨΑΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ψαρόπουλλον. Pisciculus. Glossa Græ-
cobarbaræ. ἰχθύες πολλοὶ μικροὶ. ψαρό-
πουλλα πολλά.

ΨΕΜΑ. ΨΕΜΑΤΑΡΗΣ.

ΨΕΜΑΤΙΝΟΣ.

Ψέμα. sive, ψέμαν. Corona pretio-
sa. ψέμα. Mendacium. ψεύδῳ. Ano-
nymus De Vulpe & Lupo.

ὁμνεο σας ἀλήθεια, καὶ δέν σας λέγω
ψέμα.

Glossa Græcobarbaræ. γὰρ τὸ σιμιάση
μάταιον καὶ ψέμαν. Hinc ψεματάρης.
Eadem Corona. ψεματάρης. Men-
dax. ψεύσης. Glossa Græcobarbaræ.
ψεύσης. ψεματάρης. Et ψεματάρηνος. Ano-
nymus De bello sacro.

— γὰρ τὸν καλαπαλήσει.

διὰ λόγους ψεματάρηνους. —

Item, ψεματινός. Glossa citata. πού-
λὸς. μεγάλων. βαρετὸν. ἀνεχάριτον. ψε-
ματινόν.

ΨΕΝΕΙΝ.

Ψένειν. Vide, ψήννειν.

ΨΕΥΔΟΠΑΤΙΟΝ.

Ψευδοπάτιον. sive, ψευδοπάιον. In No-
vella Zenonis. Φωλαγωγὺς δὲ ποιήσας δὸς
ἐξ ποδῶν τῆς πάτης εἰς ὕψος, μηδαμῶς τὸ
καλὸν μὲν ψευδοπάιον ποιεῖν ἐν τῷ αὐτῷ

Kkkk. iij οἰκή-

οικήματι τομήσαντες. Et mox iterum.
 πάλιν αὐφωάγωγοι διὰ τῆ ψευδοπάτης
 ὡς ἀκουθικῶς πηρώσῳ χρείαν, καὶ τὸν γεί-
 τονά ἐδάψαν. Leo Constitut. xix. αὐ-
 θεν δὲ τῶ τοιῶτα σίφων ὡς ψευδοπάτιον ἀπὸ
 λαοδίων, καὶ αὐτὸ περιτεταχισμὸν σάνι-
 σιν, ἐν ᾧ σήκονται αὐτοὶ πολεμισαί. Rigal-
 tius interpretatur, *Faulx planché.*

ΨΕΥΔΟΦΟΡΟΝ.

Ψευδοφορον. *Falsafores.* Galli, *Faulse*
portc. Sulpitius De Vita S. Martini.
Vidi praterea ad pseudoforum monasterij
adductum energmenum, & priusquam
ad limen attigerat, fuisse curatum. Purius
 est ψευδοθυρον, quod deprauatē *Scudo-*
tyrati scribitur apud Freculphum
 Chron. Tom. II. lib. I. cap. xii. *Ag-*
gre per scudotyrum in palatium refugiens
furorem excitata plebs euaserit. Iterum
 illic, lib. IV. cap. I. *In sinum eius, dum*
in deo deos querit, tanquam in scudotyrum
inducitur. Corruptissimè editur, *per*
ScudoTyrum.

ΨΗΛΟΣ. ΨΗΛΩΝΝΕΙΝ.

Ψηλός. Pro, ὑψηλός. Glossæ Græco-
 barbaræ. τῶ γλῶ ὡς ῥιζέν ἐν ἰσῇ, παρὰ
 μαρρικὸν ψηλὴ, καὶ μαρτικὸν χαμαλὴ. Ano-
 nymus De nuptijs Thesei.

αὐτὴν ἐξέβλεν ὁ θεσεὺς κείν τὸ ψηλὸν
 παλάτη.

ἐδιέβη με τῶ ζωτροφία τῶ γέρε τῶ πα-
 τρός τε.

Inde ψηλώνειν, pro, ὑψηλῶν. In iisdem
 Glossis alibi. ὑψέται ψηλώννεται. Et ψή-
 λωμα. Ibidem. ὑψωμα, ἤγεν, καύχημα,
 ψηλωμα.

ΨΗΜΟΠΟΡΟ.

Ψημόπορο. Corona pretiosa. ψημόπο-
 ρο. *Antiqui.* ὡς ῥεα.

ΨΗΝΝΕΙΝ.

Ψήννειν. sive, ψένειν. Coquere. Glossæ
 Græcobarbaræ. βρώμα διὰ πυρῶν, καὶ
 γάλακτι ἐψημῶν. μαγίρεμαν ὅπως ψή-
 νεται μετὰ σιτῶν, ἔμετὰ γάλα. Iterum
 alibi. ἐνοιάσω καὶ ἤβρεν τὸν φῶρον διὰ
 καὶ ψήννεν ὡς ψεμία. Ioannes Glycas De
 Van. Vitæ.

καὶ καὶ ὡς ψένει τὸ ψομὸν ὁ ἥλιος, ὡς αὐ-
 τὸ λέγειν.

ΨΗΦΙΟΝ. ΨΗΦΙΝ.

Ψηφίον. sive, ψηφίν. Rostrum auis.
 Orneosophion. κεφάλιν μικρὸν ἔπαλα-
 τὺ. ἡμίτη αὐτῆ λεπτῇ. κρώμα διὲ μαύ-
 ρον, ἡ καὶ ξανθόν, ἔχον ψηφίον λεπτὸν, τὸ
 κρείττον. τὸ γὰρ κόκκινον καὶ κιχλάτον τὸ ψη-
 φίν, ἀδύοκμον. Iterum alibi. μαύρη ἡ
 γλῶσσα αὐτῶν. τὸ ψηφίν λεπτὸν.

ΨΙΚΕΤΕΙΝ. ΨΙΚΕΤΜΑ.

Ψικεύειν. Pro, ἐψικεύειν; de quo su-
 pra. Inde, ψικευμα. Glossæ Græcobar-
 barbaræ. ὑποκόρισμα. τὸ κολάκευμα. ἡ κο-
 λάκεμαν. ἡ ψικευμα.

ΨΙΚΙΟΝ.

Ψίκιον. Pro, ὀψίκιον; de quo supra.
 Georgius Logotheta in Chron. τότε
 γὰρ ἅπαν θέμα ψίκις, καὶ αἰγάς, καὶ αὐτὸ τὸ
 ἀτραμύτιον, ἵσταλὼν ἐρεγγεῖ.

ΨΙΛΟΚΑΜΟΜΕΝΟΝ.

Ψιλοκαμορμῶν. Tenuiter laboratum.
 Tenue. Glossæ Græcobarbaræ. λεπτοῦ-
 φῇ ἐνδύματα. ἱμάτια λεπτοσκευασμῶνα. ῥε-
 χα ψιλοκαμορμῶνα.

ΨΙΛΩΝΝΕΙΝ.

Ψιλώννεν. sive, ψηλώννεν. Pro, ὑψηλῶν.
 Attollere. Glossæ Græcobarbaræ. ὀλας
 ὀφρὺς ἐπαίρων. ὅπως ψηλώννεν ἅ φρευδιὰ τε.

ΨΙΜΕΝΟ.

ΨΙΜΕΝΟ.

Ψιμύο. Corona pretiosa. ψιμύο. Το-
stum. ὠπτημύον.

ΨΙΡΙΖΕΙΝ.

Ψιρίζειν. Orneosophion. ψιρίζει τινά
κατάβαιν αὐτῷ ζυχνά, τρώγει πολλά, καὶ
χωνεύει ζωτομον.

ΨΟΥΜΟΠΟΤΛΙΟΝ.

Ψουμοπάλιον. Locus in quo panes
venduntur. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρ-
τοπώλιον, ἐν ᾧ τόπος ὅπου πλεῖνται τὰ ψυ-
μία. ἤγαν ψουμοπάλιον.

ΨΟΥΜΟΠΟΤΛΑΟΝ.

Ψυμόπυλλον. Panis exiguus. Glossæ
Græcobarbaræ. ἀρτίδιον. μικρὸς ἀρτός.
μικρὸν ψωμίον. ἢ ψωμὶν. ψυμόπυλλον.

ΨΥΛΛΙΤΗΣ.

Ψυλλίτης. Pro, ψύλλα. Vidē, ῥω-
γίτης.

ΨΥΧΑΡΙΑ. ΨΥΧΑΓΩΓΟΣ.

Ψυχάρια. Animalia. Seruuli. Con-
stantinus Porphyrogenneia Novell.
v. ὑπὲρ ἀπολωλότων ψυχάρια, καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ θέματι εὐρεθέντες, παρέχει ὁ διαπό-
της νόμισμα ἐν. Et postea. εἰ δὲ καὶ τῶν
δωδεκά μιλίων παρελθόντων ἐκ ἀναζητη-
θῇ τὸ ἀπολωλὸς ψυχάριον πρὸς τὰ κυρία,
τότε εἶναι τῷ εὐρηκῶτι διαπιπράσκειν αὐ-
τὸ εἰς ἐμφανὲς πρὸς ὄψον. Item De Ad-
ministr. Imp. τὰ ψυχάρια διὰ τῆς ξηρᾶς
διαβιβάσσει μιλία ἐξ ἑως αὐτὸ διέλθωσι τὸν
φραγμὸν. Anonymus De Arte Persica.
ἡ θλίψις σημαίνει ἰσδαίης, ψυχάρια, μαύ-
ρα, καὶ λοιπὰς. Sic Latini quoque vsur-
pabant. Animalia. Isidorus Orig. lib.
xx. cap. xii. Basterna, vehiculum hinc-
tis, quasi via eterna, mollibus stramentis

est posita, a duobus animalibus deportatur.
Vide, βασίρειον. Hinc ψυχαγωγός, pro
plagiario. Glossæ Basilicæ. πλαγίαιος,
ψυχαγωγός, ἀνδραποδιστής.

ΨΥΧΗΤΖΑ.

Ψυχήτσα. Pro, ψυχή. Anonymus De
nuptijs Thesei.

καὶ τότε ἡ ψυχήτσα τῆς ἐξίβης μετὰ
κρία.

ΨΥΧΙΚΟ.

Ψυχικό. Eleemosyna. Existat in Tur-
cogracia Crusij.

ΨΩΜΗ.

Ψωμή. sive, ψωμί. Panis. Corona
pretiosa. ψωμή. Panis. ἀρτός. Alexius
Rharturus Doctr. xiv. να μὴ σὰς τὰ κλέ-
ψη ὁ ἐχθρὸς. ὁμοίως τὸ ψωμί εἰς τὸ
σεντάκιον κινδυνεύει καὶ δὸτὸ κλέπτει καὶ δὸτὸ
πονηκὲς. Anonymus De Lupo & Vulpe.
ὅπου ψωμή δὲ βέλκεται καὶ δέονται ἐν
βρύση.

ΩΜΟΝΝΕΙΝ.

Ὠμόννειν. Iurare; pro, ὀμνύειν. Glos-
sæ Græcobarbaræ. ἀρδμητός, τὰς
ἀθλήσιν, ἐν ᾧ πάντες ἀθληταὶ δημο-
σία ὤμνουσιν τὸν ὄρκον τὸν ἡλιασικόν. τὸ
πρὸς εἰς ταῖς ἀθλήμας, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι
οἱ ἀθληταὶ ὀμόνασιν φανερά τὸν ὄρκον τὸν
δυνασικόν.

ΩΜΟΦΟΡΙΟΝ.

Ὠμοφόριον. Humerale. Vestis pa-
triarchatum, & episcoporum. Codex
nus. καὶ μετὰ τῆς τοῦρχαιας ὁ δευτερεύων τῇ δια-
κόνων, τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ κατέχων θυμιατὸν,
τῇ δὲ ἐτέρᾳ τὸ λεγόμενον ὠμοφόριον τῆς πα-
τριάρχης. Malaxus in Histor. Patriarch.
ἐλαττάγει μετὰ τῶν ἱερῶν ὠμοφορίων, ὡς μητρο-
πολίτης.

πολίτης. Corrigendus est Theodorus Anagnosta, lib. II. ἐπαίνετόν τι σκευά-
μα ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ τῷ εὐφημίᾳ ὄντι,
τὸ ὁμοφόριον, τὸ ὁπισκοπικὸν εἰαυτῷ ἀφα-
ρεθῶναι ὑπὸ τῷ διακόνῳ προσέταξε. Hodie
editur, τὸ ὁμοφόριον. Hildebertus De
Offic. Missæ, vertit, *Humerales*.

— *scapulas humerale tegebat*

Presulis intratis interiora sacri.

Referbat autem figuram agni. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. xvi. ὁπιστρέποντα καὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι τὸ μὲν ἐπωμάδιον ὁμοφόριον τὸ εἰς τύπον Ἰᾶ ἀμνῷ καλλιπλεχθὲν δι-
τίθειται, μεταχρῆζεσθαι δὲ τῷ ἀληθινῷ καὶ ζωοποιῶν τὸ μυστήριον. Plenius apud Ioan-
nicipium Hieromonachum in libro qui αὐτῷ ἱνσcribitur. τὸ ὁμοφόριον, ὅπερ βασιλῆος ἀρχιερεὺς εἰς τὸν ὅμιλον, δηλοῖ τὸ
περβαίνειν τὸ πεπαισθημένον, ὅπως ὁ χριστὸς ἐκείρθη, καὶ ἐβάλετο ὅτι τὸν ὅμιλον αὐτῷ,
ἐκ ὑπάρξετο εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. καὶ διὰ
τῆτο ἔστι τὸ ὁμοφόριον διὰ τῷ μαλλὲ τῷ
περβαίνει τῷ πεπαισθημένῳ. Aliter Balsamon De Privileg. Patriarch. τὸ ὁμο-
φόριον δοξάζουσι τὴν ἐκ τῷ αὐτῷ πρὸς ἑα-
ρὸν τῷ πρώτοπαλάτῳ μετὰ βασιν. Sed profe-
cto video hic nimiam confusionem inter Græcos illos Doctores. Distin-
guendum autem est. Nam aliud erat Patriarchale, aliud Episcopale. Priori designabatur stola Aaronis, altera o-
uicula perditā; habebatque etiam cru-
ces intertextas quæ ita imitandum esse Christum innuerent. Clarissimè Ger-
manus in Hist. Eccles. τὸ ὁμοφορίον ἐστὶ
τῷ ἀρχιερεῖ, κατὰ τὴν εὐαγγελίαν τῷ ἀπαρῶν, ἡν-
περ ἐφόρει οἱ ἐν νόμῳ ἀρχιερεῖς, σχεδὸν
ρίοις μακροῖς τὸν ἐὼνυμον ὅμιλον περιτιθέν-
τες, κατὰ τὸν ζυγὸν τῶν ἐντολῶν τῷ χρι-

στῷ. τὸ δὲ ὁμοφόριον ὁ περιβέβληται ὁ ὁπί-
σκεπται, δηλοῖ τὴν τῷ περβαίνειν δορᾶν, ὅπερ
παισθημένον ἐν τῷ ὁμοφῶν ὁμοφῶν ὁμοφῶν
αὐτῷ ἀνέλαβε, καὶ σὺν τοῖς μὴ πεπαισθη-
μένοις ἡρίθμησεν. ἐκτὸς δὲ ἐσαυρῆς, διὰ τὸ
καὶ τὸν χριστὸν ὅτι τῷ ὁμοφῶν βασιλῆος τὸν σαυ-
ρὸν αὐτῷ. ἐπὶ δὲ καὶ οἱ θείοντες κατὰ χριστὸν
ζῆν ὅτι τῷ ὁμοφῶν ἀρετῇ τὸν σαυρὸν αὐτῷ, ὁ
ἐστὶν ἡ κακοπαθία. σύμβολον γὰρ τῆς κα-
κοπαθείας ὁ σαυρῆς. Aliter explicat Ni-
colaus Cabasilas De sacra Vest. ὁ δὲ
ἐπὶ τῶν ὁμοφῶν τιθέντα μετὰ τὸν φεω-
νίω τοῖς ἀρχιερεῦσιν, ὅς καὶ ὁμοφῶριον λέγε-
ται, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ὁπισκοπήν τῶν
ὑπὸ χεῖρα σημαίνει, ἣν ὑπέχοντα οἱ ἐπί-
σκοποι, καθάπερ ἀνέχοντες τὰς ἀρχομένας
ταῖς φροντίσιν, ὡς περὶ τὰ παῖδα αἱ μητέρες,
ἀλλὰ μὴ διωκόμενα δι' αὐτῶν βασιλεύειν, αὐ-
ται πορεύονται, ἀναγκάσματα, καὶ ἐπὶ τῶν
ὁμοφῶν κομίζονται.

ΩΤΟΣ.

Ὁτος. Corona preciosissima Ire-
nes, quam ei coniux Ioannes Ducas
Imperator ex ouorum prouentu da-
bat. Gregoras lib. II. οἱ ταῖς τῶν ὀρνίθων
ἀγέλαις ὁπισκατῶντες ὁποῖα τίκτοιεν ἀνὰ
ὡὰ πᾶν ζωαθροῖζαυτες ἐπὶ ἐπερασκον.
ὡς ὀλίγον χρόνον πρὸς τῶν ζωαχθῆντων ἐν-
τεῦθεν χρημάτων ἐφάνον κατὰ σκευαοθήναι
τῇ βασιλίδι λίθοις καὶ μαργάραις πολυτε-
λέσι διηλωθισμένον, ὃν καὶ ὡτὸν ὁ βασιλεὺς
ἐπωνόμασε, διὰ τὸ ἐκ τῆς τῶν ὡῶν πράσεως
κατὰ σκευαοθῆναι αὐτὸν.

ΩΠΑΙ.

Ὁρα. Hora Ecclesiastica. Codinus.
ψάλλοντα ἔναι ὡρα, ὡς ἐπὶ, ἥτε πρώ-
τη, ἡ δευτέρα, καὶ ἑνῆ, μετὰ τὰς τρεῖς ὡρας.
Hieronymus in epistola ad Eustochiū.
Horam tertiam, Sextam, Nonam. Dilu-
culum

culum quoque & Vesperam nemo est qui nescias. Et in alia ad candē Eustochiū, in epitaphio Paulæ. *Mane, hora tertia, Sexta, Nona, vespere, noctis medio per ordinem psalterium cantabant.* Achmes cap. LXXII. ὁ μέγας τῶν δακτύλων, εἰς τὴν εὐχλὴν τῆς ὁρθρᾶς. ὁ δεῦτερος, ἤτοι ὁ λαχωνός, κρίνεται εἰς τῆς τρίτης ὥρας τὴν εὐχλὴν. ὁ μέστος, τῆς ἑκτῆς ὥρας. ὁ ἄρτος, ἤτοι ὁ τέταρτος, τῆς ὀκταῆς ὥρας. ὁ ἐλάχιστος, τῆς ἑσπερινῆς ὥρας. Caussas, ob quas instituta singula, tradit Zonaras ad Can. Anastas. Damasceni. ἐνῆα δὲ εἰς αἰσώδαι, ὅτι τῆς ἐν ἔρανοῖς ἱεραρχίας καὶ ὑποβάδας εἰκόνες εἰσὶ. κατὰ γὰρ τὸν μέγαν ἱερομάρτυρα διονύσιον τὸν ἀρεοπαγίτην ἐνῆα τάγματα ἡμῖν ἐγνώθησαν τῶν ἀγγέλων, &c. Ioannicius Hieromonachus in libro qui Anthos inscribitur. Ac primum De Matutina. τὸν ὄρθρον ψάλλομεν, διὰ τὸ εἶναι χρεώσης πᾶς χριστιανὸς ὄρθρον βαθεύως νὰ δοξάζει καὶ ὑμνῶν καὶ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. Postea particulatim de singulis. ψάλλεται ἡ πρώτη ὥρα, διὰ τὸ εἶναι ἀρχὴ τῆς ἡμέρας καὶ δίδωκεν μαζὶ τὸ φῶς ἐκείνο, ὅπως μὴ ἐχάρισεν ὁ θεός, καὶ εὐαγγαλιε μαζὶ δὸτὶ τὸ σκότος, καὶ ἔβαλε μαζὶ εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἡ τρίτη, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐκκεῖναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς τὰς ἀγίας μαθητάς, καὶ ἐφώτισέν τας. καὶ ἀλλάξαν ταῖς γλώτταις τας, διὰ νὰ ὑπαῖν, νὰ πηρύξων πᾶσαν τὴν οἰκομένην. ἡ ἑκτη, διὰ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν τὸν ἔβαλεν εἰς τὸν σταυρόν τὴν ἑκτὴν ὥραν, καὶ ἐσάθαν εἰς ταῖς ἑνῆα, ἕτα ἔδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν θεόν καὶ πατέρα. ἡ ὀκταῆ, διὰ τὸ ὅτι αὐτὴ ἔδωκε τὸ πνεῦμα ὁ ἰησοῦς. Vide item Rupertum Tuitiensem De Diuin. Offic. lib. I. Initium autem his ab hymnis Alexandrinorum, institu-

taque earum distinctio circa tempora Theodosij senioris. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. xxv. Testis etiam Philo primitiuam apud Alexandrinos ecclesiam inter alia bona hymnos ante galli cantus lucanos celebrasse. Ex his itaque & similibus intelligimus, apud multos Horas, qua nunc celeberrima sunt, obseruatas: sed non ea distributione psalmodum, vel orationum, qua nunc vitemur. Quam & circa tempora Theodosij senioris inchoatam, ac deinceps expletam, multis animaduertimus causis. Habebant autem singulae sua μεσώρια, de quibus supra. Licet plenè videre in Hora logio.

ΩΡΑ ΜΑΙ.

"Ωρα μαί. Italicum, *Hor mai.* Iam. Theodosius Zygomala Thematocypist. xxxv. εἰδὲ καμῖαν ἡραφὴν σὺν λαβαίᾳ ὥρα μαί ἑναυχρόνον.

ΩΡΑΡΙΟΝ.

'Ωράριον. *Orarium.* Diaconi erat, & sacerdotis. Hesychius. Γρικὴθια, Φακίολια, ζωνάριον, ὡράριον τῶν ἱερέων. Germanus in Hist. Eccles. οἱ δὲ διάκονοι εἰς τύπον τῶν ἀγγελικῶν διωάμεων. ταῖς λεπταῖς τῶν ὡραρίων πέρυξιν ὡς λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν δόπου ἐλλόμομα προσέρχεσι. Codinus. περὶ τὸ τέλθ. φέρου τὸν σταυρόν δὸτὶ τῆς τῆ παλλακίης ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχidiaconos, φορῶν μὲν τὸ σιμνηδες αὐτῷ σιχαρίον, φορῶν δὲ ἐπ' αὐτῷ καὶ φελόνιον, καὶ μὴ καὶ ὀπιτρεαχίλιον, ἀλλ' ὡράριον. Vbi grauitur falluntur viri docti, qui *Psalmum oratorium* interpretantur. Atqui nihil aliud est quam *Orarium*, ab ore deducta appellatione, id est, ἐκμαγαῖον τῆ προσώ-

πρ: quod quia etiam χειρόμακτρον dicunt Græci, Isidorus quoque vertit, *Manuale*. Sic enim in Glossis eius legitur, *Manuale, orarium*. Gestabatur autem in humero, & eo quidem sinistro. In Liturgia Chrysostomi. ἔτα ὑποχωρεῖ ὁ διάκονος καθ' ἑαυτὸν εἰς ἐν μέ-
 ρον τῆς ἱεραλείας, καὶ ἐνδύεται τὸ στιχάριον, καὶ τὸ μὲν ὡράριον ἀπαστάμηνον ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὡμῶν. Subdiacono verò gestare non licebat. Cann. xxi. & xxi. Syn. Laodic. ὑποδιάκονος ἱερῶν σκευῶν μὴ ἀπέσθω, μηδὲ ὡράριον φορεῖτω. Neque Lectori item, aut Cantori. Eiusdem Synodi Can. xxi. ἀναγνώστης, ἢ ψάλτης, ὡράριον μὴ φορεῖτω.

ΩΡΑΡΙΟΝ.

Ὁρῶν. Chronicon Constantinop. ἐν θασαῖο καὶ μόδιον χαλκεύς, καὶ ὥρδον, καὶ δύο χεῖρες χαλκαῖ ὑπὸ ἀκοντίων. Inquirenda est significatio.

ΩΡΕΙΑΡΙΟΣ.

Ὁρειάριος. *Horrearius*. Basilic. Eclog. vi. Titulus est, περὶ ὡρειάριων τῶν κατὰ ὑποδεκτῶν καλεσμένων.

ΩΡΕΙΟΝ.

Ὁρεῖν. *Horreum*. Glossæ Scruij. *Penus*. ὡρεῖον. Moschopulus. ὡρεῖον, τὸ σιτοδοχεῖον. Basilic. Eclog. vii. ὁ δὲ αὐτὸς χρεώστης μιᾶς ἐμμέτης ὡρεῖα βασιλικά ἐχρεώσθη. Et Eclog. lvi. Titulus est, περὶ ζωωνῆς τῆς ἐν ὡρεῖοις ἀποκειμένης. Cedrenus. καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίαν, καὶ ὡρεῖα, καὶ κινστέρνας. Achmes cap. ccxcix. εἰ δὲ ἰδῇ τις ἐν αἰλῶνι, καὶ ὡρεῖα αὐτῶν μύρμηκας, ἐνρήσει θλίψιν, καὶ πτωχείαν. In Glossis Græcolatinis per o scribitur. ὁρεῖον. *Horreum*. Occurrit quoque apud alios plures.

ΩΣΓΙΟΝ.

Ὁσγιον. Veluti. *Quemadmodum*. Glossæ Græcobarbaræ. οἰογεί. ὡσγιον. ὡσπερ.

Finis cum Deo, cui soli
honor, & gloria.

OMIS-

GLOSSARIUM O M I S S A

637

Inferenda, & addenda suis locis.

ΑΙΓΕΙΟΠΡΑΤΗΣ.

Ἀγαιοπράτης. Olympiodorus in Platonis Gorgiam, cap. XLII. ὁ ἰατρός ἔχει τὰς ὑπηρετῦντας αὐτῷ, οἷον καπλήλας διὰ καλὸν οἶνον, καὶ αἰγαιοπράτας διὰ τὸ μελῶεν θάλασσαν τὸ σῶμα.

Ad ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ.

In fine adde. Ponitur porro ἀξιωματικὸν pro collegio τῶν ἀξιωματικῶν. Synodicum cap. LXXXVIII. κληρῶ τε, καὶ ἀξιωματικῶ, καὶ λαῶ κωνσταντινουπόλεως, τύπων ἀκοινωνησίας ἐνδεμῶ.

Ad ΑΤΖΑΛΙΝ.

Adde in fine. Latini *Azarum* dicunt. Diodorus Euclyon Polychemiae lib. 1. cap. 11. *Limaturæ argenti puri, aris rubri, ferri, azari, plumbi, stanni*. Gallis est, *Acier*.

ΑΥΛΑΡΙΟΣ.

Ἀυλᾶριος. *Aularius*. Aulicus. Hesychius. αὐλᾶριος. αὐλωρός. οἰκοφύλαξ. Glossæ Isidori. *Aularius*. *Aulicus*. *Palatinus*.

Ad ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ.

Pag. 62. col. b. post ista Balsamoni verba, ὁπὸ φιλοθυμίας βασιλικῆς ἰδιότητος τὸ δίσκον, insere. De Bulgariæ archiepiscopo elegans est iste

locus Georgij Logothetæ in Chronico. ὁ δὲ βαλγαρίας ἀρχιεπίσκοπος τὸ βασιλικὸν περιτίθησι χημά, καὶ διαδήμα, ὡς ἔφασκεν αὐτονόμος ὢν, καὶ μηδενὶ ἑθύναις ὀφείλων διδόναι.

Ad ΒΑΡΔΑΡΙΩΤΑΙ.

Adde in fine. Mendum quoque est apud Georgium Logothetā in Chronico. ὁ δὲ διαβάς τὸν βαρδάριον, ὃν οἱ παλαῖοι ναξινὸν ὀνομάζουσι, καὶ ᾧ λάσκαρι-μυχαὶ ἐνώθει, τῷ βέρροισι ἐλθίσαντο. Rescribe. ὃν οἱ παλαῖοι ἄξιον ὁ.

ΒΕΡΒΕΡΙΖΕΙΝ.

Βερβερίζειν. Balbuire. Scholiastes Dionis Chrysostomi Orat. xi. βαλταρίζειν, τὸ ὅπισθε συρμύως φωνεῖν, ἢ συγκεχυμύως. ὁ καὶ βερβερίζειν οἱ ἰδιώται φασί.

Ad ΓΑΥΚΟΚΑΛΑΜΟΝ.

Post Basilij Magni verba adde. Nicetas in Alexio Angelo lib. 11. ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς αὐτὸς, ὡς ὁπὸ γλυκοκαλάμου ἑσειρῶν, τῶν τευφερῶν χωρίων τῆς πεσπονίδος μόλις δόσωσασθεῖς, καὶ νίκαν καὶ προῦσαν ἀφίκετο.

ΙΝΤΥΒΟΛΑΧΑΝΟΝ.

Ἰντυβολάχασον. *Intybum*. Cichorium. Galenus περιῦ ἐν πορῶν. κιχώριον, τὸ
LIII ij ῥωμῶν.

ῥωμαῖς· λεγόμενον ἰνυβολάχανον, Ἰππύ-
θα τῷ παρχονίῳ· πλὴν κεφαλῶν.

Et Georgius Logotheta in Chronico
καὶ ἔτι συνελθόντες, ἅμα τῷ ἱερῷ κατὰ λό-
γον, ἐπὶ τῷ πατριάρχῃ, σκίψιν ἔδωκε.

Ad KARBANION.

Locum è Glossis Latinogræcis eò
traduxi; sed nunc retracto. Rectius vi-
detur, si legatur. *Carbonum*. ἀσβόλη.
Vel, *Carbonium*. Est Græcobarbarum,
καρβωνον; & καρβάνιον.

Ad KATAΛΟΓΟΙ.

In fine post verba Gregoræ adde.

E R R A T A

Pag. 157. col. a. l. 25. Theophrastus;
leg. Theophylactus. Pag. 515. l. 26.
munimentum è valli. leg. muni-
mentum valli. *Si quæ restant, ea le-
via sunt, & literaria tantum; quæ
pro aequitate tua corriges.*

R E R V M

R E R V M

In hoc

G L O S S A R I O

Memorabilium

I N D E X.

A

- A** Cclamatio in coronatione Imperatoris. 5
 Accubita novendecim Constantinopoli. 15
 Accubitores duo in aula. 404. vtriusque munus. ibid.
 Adami liber Revelationum. 41
 Adipi ponderando tributum impositum. 416
 Adnumiastæ magni munus, dignitas, atq; habitus. 9. 10
 Aeraria Constantinopoli quot, & quæ. 102. 103
 Aëris liberi nomine tributum præsidij impositum. 10
 Aes quod dabatur vigilibus. 83. pro loco in foro vendendis mercibus. 340. item pro mensurâ. 343. & militibus ad alendam familiam. 594
 Aggestum quale Imperator sinistrâ manu gestavit. 13. & cur. ibid.
 Agni dimidium pro tributo dari solitum. 340
 Alemannorum tributum. 17. a quo impositum. ibid.
 Alexius Comnenus tributum Alemannis imponit. 17. & nautis. 34. doctori oecumenico stipendium decernit. 126.
 Panhypersebasti dignitatē instituit. 400. fratrem Isaacium primum Sebastocratoræ creat. 490. primus Sebastum instituit. 491. tributa duo nova instituit. dignitatem pristinam Chartophylaci asserit. 62
 Alleluia non psallebatur in quadragesima. 42. 585
 Allogenis liber Revelationum. 41
 Ambonis in ecclesia mystica significatio. 22
 Ambrosius primus antiphonas a Græcis ad Latinos transfert. 35
 Ameræ quot apud Saracenos. 22. & a quo instituti. ibid.
 Ampulla divini cultus duplex. 125
 Anastasius Imp. asceteria funeribus curandis instituit. 57. 115. murum longum condit. 85. ad nongentos quinquaginta diaconos addit alios centum quinquaginta. 123. hymno trisagio addere aliquid tentat malo successu. 577. abolet chrysargyron. 628
 Andreæ Apostoli Euangelium. 172
 Andreas Hierosolymitanus magni Canonis auctor. 216
 Andronicus iunior Protovestiarij dignitatem imminuit. 80. etiam magni ducis. 137. & Panhypersebasti. 400. venationis maxime studiosus. 459. Chartophylacem titulo Magni ornat. 621
 Andronicus senior cirrina eparcho adimiri. 164. Panhypersebastum ornat. 400
 LIII ij Anse-

- Anserinæ plumæ in lectis. 624
 Antecessorum ordines duo. 32
 Anthimus troparia condit. 583
 Antiochenus episcopus in Cyprio episcopum ordinare volens inhibetur a synodo Ephesina. 62
 Antiochiæ dux præfecti in Cyprum mittendi ius habebat. 62
 Antiphonæ quid. 35. quando psalli solitæ. ibid. quot numero. ibid. quis instituerit, ubi, & quando. ibid. quis primus a Græcis ad Latinos transfulerit. ibid.
 Antonius Cauleas patriarchatum Constantinopoli tenet per biennium. 363
 Apocrisiarii qui, & quando nomen eorum inieperit. 43. primitus erant episcopi, postea diaconi quoque, aut presbyteri facti. ibid. regebant clerum palatii cum Protocancellario, & Capellani dicebantur Latinis. ibid.
 Aquæ lustrali in templo præfectus. 586
 Arcadius restituit Maium festum. 320. & mox iterum abolet. ibid.
 Archidiaconi collarium. 168
 Archidiaconus quis, & a quo constitutus. 53. in clero ecclesiæ postea esse desijt. ibid. quem succenturiatum habuerit. 54. & quod illi munus. ibid.
 Archiepiscopi & Metropolitani quomodo se mutuo in literis compellent. 5
 Armamentarium proprium spolijs & donariis Barbarorum. 70
 Armeniæ episcopus a quo ordinari solitus. 411
 Armenii quando ieiunent. 42. & cur. ibid. hymnum vespertinum extra ecclesiam canunt. 169. Petri fullonis trifagium sequuntur. 577
 Asceterium funeribus curandis quot personas habuerit. 57. a quo institutum, & confirmatum. ibid.
 Atticæ princeps a Constantino Magno dignitatem Magni ducis hereditariam accepit. 137
 Augustinus canonicis regulam præscribit. 352
 Auro stando tributum impositum. 28
 Auscultantes extra ecclesiam stabant, & ubi. 364
- B**
- Baiulus Venetorum Constantinopoli. 358. item Carelanorum. 359
 Balduinus Flander capta Constantinopoli pontifici Romano desert primatum ecclesiæ. 411
 Barangi milites. 69. eorum munus, & arma. 71. habitacula. ibid.
 Bardariotæ milites, eorumque munus, arma, vestes. 70. 71. pileus. 4
 Barnabæ Euangelium. 172
 Bartholomæi Euangelium. 172
 Basilus Accubitor primus proedrus factus. 450
 Basilus cœnobîa instituit. 252
 Basilus Porphyrogeneta restituit tributum a divitibus pauperum vice solvi solitum. 20. mox iterum abolere pollicitus, non facit. ibid.
 Basternæ russatæ erant. 57
 Benedictus regulam monachis præscribit. 352
 Beneventum primitus imperio Constantinopolitano subiectum. 184
 Birrus vestis servilis. 86
 Bœotiæ princeps a Constantino Magno primicerij magni dignitatem hereditariam accipit. 448
 Bohemiæ regis calcei. 557
 Brumalia in cuius honorem celebrari solita. 96. a Synodo in Trullo interdicta. ibid.
 Bulgaricæ archiepiscopus nemini erat subiectus. 62. in processione sacra qualis ei fax præferri solita. 296. rex commune cum Imperatore Constantinopolita.

politano nomen habebat. 73. 473,
item calceos, & alia eius insignia. ibid.
Nullæ variæ, & earum distinctus usus.
242. 243

C

C Abades pileo nomen dedit. 197
Cæsareæ episcopus ordinabat Arme-
niæ episcopum. 411. & patriarcham
Constantinopolitanum defuncto Hera-
cleensi. 410
Calandio addit Trifagio quædam, quæ
mox iterum refecat. 580
Calcei Imperatoris, Despotæ, Cæsaris,
Sebastocratoris quales. 556. 557. item
Bulgariz & Bohemiz regum. ibid.
Calendaria tributa. 202
Calendaria festa. 202. eaq; sublata. ibid.
Calendarum Ianuariarum celebritas. 202
Camerarij dignitas olim. 213
Camisati, & eorum munus. 209
Campagi qui, & quibus proprij. 209
Cancellarij in palatio quot. 198. patri-
ciorum. 413
Candelabris nondum suspensis templo-
rum encensia fieri non poterant. 144
Candelarum accensor in ecclesia. 211
Candidati milites. 212. eorum scholæ
quot, & a quibus institutæ. ibid.
Camiclei præfectus, eiusq; dignitas. 213
Canon quid. 215. 216. unde dictus.
ibid. canones in ecclesia varij, & carmi-
ne Iambico conscripti. ibid. canonum
præfectus, eiusque munus. 214
Canon magnus, quot troparia habue-
rit. 583
Canstrissi qui, & quot. 215
Capitum & iugorum nomine collatio fa-
cta. 180
Capua primis Imperio Constantinopo-
litano subiecta. 184
Carcer ecclesiasticus. 114. Patriarchicus.
233. quomodo dictus. 483
Cardinales quando instituti. 222. co-

rum dignitas, & sessio in confessorio
Imperatoris. ibid. numerus. ibid.
rubro galero a quo ornati. ibid.
Carnispivium quando inceperit. 42
Carthaginenses festum celebrant in me-
moriâ Cypriani. 289
Carthaginensis ecclesia ius habebat reci-
piendi aliquem sine dimissorijs, aut cõ-
mendatitijs. 44
Casei esu ieiunium solvebant pœniten-
tes. 586
Catalogi militares. 229
Catalogus ecclesiasticus. 230
Catechetica tabulæ ubi adservari soli-
tæ. 233
Catechizandis præbant Symbolum, ora-
tionē Dominicam, & principia Euan-
geliorum. 232
Catechumenorum ordines duo. 234
Cæselani Baiulum suum habebant Con-
stantinopoli. 359
Caupones tributum solvebant. 217
Census nautis impositus ab Alexio Com-
neno. 34
Census capitibus impositus. 27
Chaganus Turcarum *μὲγας δεινότης* ap-
pellari voluit. 118. 119
Chalcedonensis scala. 503
Chartæ nomine tributū exegit Nicepho-
rus Imp. 617
Chartophylacis munus. 619. dignitas
620 ea labefactata, & rursus assert
ab Alexio Comneno. 621. Magni cog-
nomento honoratur ab Andronico iu-
niore. ibid.
Chartularij qui, & eorum ordines. 618
item munera. ibid.
Chiotarij tempore *Maiores domus* origi-
nem cepere. 280
Chorepiscopi qui. 603. & eorum pote-
stas. ibid.
Chrysargyrum tributum quale, & a quo
institutum. 627. quando pendi solitum.
ibid. & a quo sublatum. ibid.
Clarissimi viri pro facultatibus suis tribu-
tum

- run~~de~~debant. 604. idque a quo institutum. *ibid.*
 Clerici in clerum recens allec~~ti~~ soluebant honorarium. 153. id. postea restitutum. *ibid.*
 Clerus Constantinopoli quadruplex. 247. in clero Imperatoris & Imperatricis quis princeps. 132. 248. clerus Imperatoris ubi habitaverit. 248. & qua de causa. *ibid.*
 Clerus a quo primum institutus. 247
 Collarium patriarchæ, & archidiaconi. 168. eius mystica significatio. *ibid.*
 Colobium monachorum quale. 254
 Comitatus Imperatoris præfectus. 436
 Comites suffec~~ti~~ Vicarijs in Isauria, Galatia, & Phrygia Pacatiana. 84
 Comit~~is~~ Largitionum munus. 27
 Comitum varij ordines, & munera. 257
 Completorium in ecclesia Orientali duplex. 40
 Confiscationis quis olim ritus. 600
 Constantinopoli Romam provocare licebat. 412
 Constantinopolitana ecclesia ius habebat recipiendi aliquem sine dimissorijs, & commendatitijs. 44
 Constantinopolitanus Patriarcha a quo confirmari solitus. 410
 Constantinus Basilij frater abolere τὸ ἀλλόφυγον voluit. 20
 Constantinus Leonis F. *ἡ ἐξαποσφάριον* fecit. 156
 Constantini Magni corona vbi adservata. 47
 Constantinus Magnus exstruit ærarium publicum. 103. Domestici mensæ dignitatem dat hereditariam Rusiæ principi. 133. magni Ducis, Articæ. 137. principis, Peloponnesi regulo. 447. magni Primicerij, Bœotiz. 448. regis, Siciliæ. 473. Sebastocratoris, Thessaliæ. 490. decanos instituit nongentos quinquaginta. 115. item patricios. 413. & Fœderatos. 604. an etiam chrysargyrum. 627. viris clarissimis tributum indicit. 604. populo panes distribuit. 398
 Consulares per provincias quot. 262
 Consules, cum magistratum inirêt, pecunias in populum spargebant. 588
 Contostaulus quis, eiusque dignitas. 266
 Convivium charitatis ergo datum clericis, & pauperibus. 3
 Corona despotarum propria. 527
 Corrector, eiusque munus. 269
 Correctores quot numero. 269. quando instituti videantur. *ibid.*
 Cortinarij milites qui. 270
 Cosmæ dies festus. 28
 Cruces in fronte bullæ Imperatoriæ. 243. & in veste Patriarchali. 435
 Crux eulogijs cur impressa. 173
 Cubiculariorum Imp. Constantinop. universus ordo. 142
 Cuculla monachorū quid significet. 274
 Curatorum duo genera. 278
 Curopalatæ munus, & dignitas. 280
 Cursus publici mandata. 256. 722
 Cypriani festum apud Carthaginenses. 289
 Cypri archiepiscopus nemini erat subiectus. 12. in processione festa qualis ei fax præferri solita. 296. & quæ rei mystica significatio. *ibid.*
 Cyprus in temporalibus Antiochiæ subiacebat. 62
 Cyri dies festus. 28

D

- D Amiani dies festus. 28
 Decani Constantinopoli qui, & quot. 115. a quibus ordinati. *ibid.*
 Defensores decanorum. 115
 Defensores ecclesiastici qui, & quot. 148. Politici. 149
 Deputati qui, eorumque genera, ac munera. 129. 130
 Despotæ qui. 118. eorum corona. 527
 Diaconissæ habebant cohabitantes fratres, vel cognatos. 3. sed postea veruit Iustinianus. *ibid.*
 Diacono-

- Diaconorum ordines quot.** 123. numerus quis, & a quo institutus. ibid. eorum functionis tempus legitimum. ibid. campagos non gestabant, nisi permissu Pontificis. 209
- Dies Solis quando Dominicus appellari coepit.** 289
- Diodorus antiphonas instituit.** 35
- Diptycha ecclesiastica.** 130
- Doctores in ecclesia Orientali quot.** 126. inter eos quis dignitate maximus. ibid. quæ eius auctoritas. ibid. defuncto Patriarcha docere non poterat. ibid. stipendium illi decretum quale, & a quo. ibid. eius locus in ordine ecclesiasticorum. ibid.
- Doctrinæ ecclesiasticæ præses erat Imperator.** 167
- Domesticorum varia genera.** 132
- Domestici mentis dignitatem hereditariam accipit Rusiæ princeps.** 133
- Domesticus Magnus qua dignitate.** 133. & a quo ad eam erectus. ibid.
- Dominici diei appellatio quam antiqua.** 289
- Dos filiarum Imperatoris Constantinop.** 623
- Drungarij magni duo.** 140
- Duces qui appellati in provincijs.** 137
- Dux magnus, qua dignitate.** 137. sed ea mutatur. ibid. Attricæ principi hereditariam dat Constantinus Magnus. ibid.
- Episcopi quomodo se mutuo in literis cōpellarent.** 5
- Episcopi reddituum reliqua pauperibus distribuebant.** 466
- Episcoporum prima institutio unde.** 167
- Epistolæ dimissoriæ, & commendatitiæ; earumque auctoritas.** 44
- Equitrati Imperatori quot parati.** 540
- id quando, & unde institutum. ibid.**
- eorum ornamenta.** 542
- Esdræ liber Revelationum.** 41
- Euangelia in ecclesia Orientali olim varia.** 171. 172
- Euangeliorum principia catechizandis præiri solita.** 232
- Eulogiæ quid.** 173. stella in ijs, & crux, quid significaverint. ibid.
- Eunuchi ne patritij fierent interdictum.** 414
- Exarchorum dignitas.** 156. 157
- Exarmatores qui.** 64
- Excubitorum platea.** 69. stipendium. 83
- Exocatacœli qui, & quot.** 161

F

- F** Abianus pontifex instituit septem subdiaconos, qui notarios regionarios vrgerent. 369
- Faces quæ ante Imperatorem, Imperatricem, Patriarcham gestabantur. quomodo distinctæ.** 296. item archiepiscoporum Bulgaricæ, Cypri, & quorundam metropolitanorum. ibid. eius rei mystica significatio. ibid.
- Ferula, locus extra ecclesiam.** 364
- Festum Panis.** 89. sublatum inter Christianos. ibid. anargyrorum. 28. festa Calendalia. 202. sublata itidem. ibid. in memoriam Zonæ, & vestium depositarum a B. Maria. 228. Cypriani. 289. Maium restitutum, & iterum abolitum. 320. sanctorum notariorum. 369. occursum. 587. quando institutum. ibid.
- Ficus veneno inquinari solita.** 191

M m m m Fim-

E

- E**cclesiæ Romanæ & Constantinop. unio redintegrata aliquoties. 411
- Ecclesiam intrare τοῖς ἀκροαμένοις non licebat.** 16. ubi steterint. ibid.
- Ecclesiasticæ doctrinæ præses erat Imperator.** 167
- Ecclesiasticis quoque tributum fumarium impositum.** 219
- Eculeus ad plebeios pertinebat.** 430
- Encænna urbium, & templorum.** 143. quomodo fieri solita. 143. 144.
- Eparchi dignitas quæ.** 164

- Fimbriæ in extremis vestibus. 34. e margella. 330
 Fiscus advocatû quis primus instituerit. 601
 Flagelli manubrium deauratum in supplicio nobiliorum. 2
 Flavianus antiphonas instituit. 35. & protopsaltas. 465
 Fœderati milites. 603. eorum nomen, & numerus a quo. 604
 in Foro locus vendendis mercibus redimebatur. 340
 Francorum hastæ quales. 4
 Fratres sese mutuo appellabant reges ac principes. 8. & eiusdem monasterij monachi. ibid.
 Eumarium tributum. 218. a quibus sublatum. ibid.
 Funera monachorum ubi poni solita. 364
 Funerum cura quibus mandata. 57

G

- G** Alatia pro Vicario Comitem accipit. 84
 Galilæa, quod tempus appellatum. 100
 Georgius Xiphilinus protonotarium facit Exocatacælum. 162
 Gordianus instituit Candidatos. 212. & Protectores. 457

H

- H** Abenz pro flagellis usurpata. 2
 Hadrianus Imperator primus fiscum instituit. 601
 Hastæ Francorum quales. 4
 Hebraica scala verus. 503
 Hebræorum Evangelium. 172
 Heracleus metropolitanus ius habebat confirmandi Patriarchæ Constantinop. 410
 idque a quo institutum. ibid.
 Heraclius cancellarios XII statuit. 198.
 referendarios in certum numerum redigit. 468. syncellorum numerum restringit. 535. septimanam *τρεοφάγων* instituit. 586
 Hefychastæ monachi. 183
 Hieromnemonis munus. 189
 Historia Lausiaca legi in ecclesia solita. 299
 Honorarium solvebant clerici recens in clerum allesti. 153. & hodie Turcarum Imperatori soluunt Patriarchæ ac sacerdotes ante aditum muneris. 152
 Monorius tollit irenarcharum creando rum morem. 147. item iconomachos. 145. restituit Maium festum. 320. & mox iterum abolet. ibid.
 Horæ ecclesiasticæ, earumque institutio, & ratio. 634
 Humerale duplex. 634. utriusque significatio. ibid.
 Hyginus Pontifex clerum instituit. 247
 Hymnus in coronatione Imperatoris. 29
 festi Palmarum. 189. a quo compositus. ibid. vespertinus. 169. isque duplex. ibid.
 Hypapantes festum, & quando institutum. 587
 Hypomnematographi duo. 590. ecclesiastici locus, & munus. ibid.

I

- Ianuariarum Calendarum celebritas. 202
 Iconomachis quid faciendum fuerit dominica Orthodoxiæ. 386. idque a quo institutum. ibid.
 Iduum etymologia ridicula. 146
 Ieiunia Armeniorum duo. 42
 Ieiunia septem dierum quot. 42
 Ieiunium magnum Tetraditarum. 585
 Ieiunium mensis Augusti. 43. mutatum, & cur. ibid.
 Ieiunium quomodo pœnitentes solverint. 586
 Ignatius instituit Antiphonas. 35
 Ignem siphonibus eiaculari quis invenit. 622
 Imperator Constantinop. manu sinistra gestabat aggestum auro intertextum. 13
 & id quare. ibid. domesticis rogas quotannis

annis dabat. 65. *ærarium* eius duplex.
 102. pecunias spargebat in populum
 die coronationis, & nuptiarum. 165.
 588. præerat doctrinæ ecclesiasticæ. 167
 atque munus quoque docendi habebat
 in ecclesia. 243. & aliquem sibi hic sub-
 stituebat. 588. quibus bullis, & ad quos
 usus. 242. 243. clerum proprium ha-
 buit. 247. 248. in imperij initio iussu-
 randum Magno Logothetæ dabat. 309.
 magni Oeconomi designandi ius habe-
 bat. 480. equitantes quot equi strati
 secuti fuerint. 542. & quando id, atque
 unde institutum. *ibid.* filiz quid dotis
 nomine dederit. 589. defuncti sepul-
 crum obseruabant ministri conclauis
 interioris, & quam diu. 237
 Indictionis ridicula etymologia. 192
 Infantes quadragesimo die in ecclesiam
 introducebantur. 149
 Innocentius IV. Cardinalibus rubrum ga-
 lerum tribuit. 222
 Inquisitor status ecclesiastici. 420
 Interpretes varij linguarum exoticarum in
 aula Constantinop. 127. 138
 Introitus in ecclesia duplex. 148
 Ioannis Anargyri dies festus 28
 Ioannes Ducas ultimus Sebastocrator 496
 Ioannes Ducas Imp. coniugi Irenæ co-
 ronam dat ex ovorum proventu. 634
 Ioannes Michaelis Paphlagonis frater
 prædijs tributum imponit liberi aeris
 nomine 10
 Ioannis Theologi liber Revelationum. 41
 Ioannes Tzimisce abolet tributum fu-
 marium. 219
 Iosephus troparium condit. 583
 Irenarchæ qui. 147. a quibus nominari
 soliti. *ibid.* mox sublatis. *ibid.*
 Irene Imperatrix coronam habuit ex pro-
 ventu ovorum. 634
 Irenica. 147
 Isaacius Angelus demolitur *ærarium* pu-
 blicum. 103
 Isaacius Comnenus ius designandi magni
 Oeconomi tradidit Patriarchæ. 380. item

magni Scenophylacis. 560. Patriarcham
 calceos Imperatorios vsurpare volen-
 tem deponit. 556
 Isauria p^{ro} Vicario accipit Comitem. 84
 Iudæi tributum Imperatori mittebant. 45
 Iudici iter facienti officialis aliquis subser-
 viebat. 450
 Iugerorum nomine quæ solui solita. 193
 Iugorum & capitum nomine collatio fa-
 cta. 180
 Iussurandum noui Imperatoris. 309. cui
 præstitum, & vbi. *ibid.*
 Iustinianus interdicat diaconis *sis τῶν ἀγα-*
πητῶν cohabitationem. 3. restringit
 numerum lectorum. 16. asceteria fu-
 neribus curandis confirmat. 57. Gala-
 tiæ, Isauriæ, & Phrygiæ Pacatianæ, pro
 Vicarijs dat Comites. 84. instituit nu-
 merum diaconorum, diaconissarum,
 & subdiaconorum. 123. restringit cle-
 ricorum honoraria. 53. ostiariorum
 numerum statuit. 389. Pontifici Ro-
 mano defert primatum ecclesiæ. 411.
 psaltas in certum numerum redigit.
 465. etiam referendarios. 468. tropa-
 rium composuit. 583

L

L Abarum, eiusque figura. 291. 292
 Latitiæ nuntiata præmia. 536
 Lamina aurea in fronte Pontificis. 422
 Lampadarij Imperatoris, Imperatricis, &
 Patriarchæ. 296
 Lanarum vestigal. 108
 Largitionum *ærarium*. 297
 Laterculum militare. 229. eius custodia
 penes quem. *ibid.* eius scriniarij. 299
 Laudationes eorum qui militiæ fortiter se
 gessissent apud Imperatorem fieri so-
 litæ. 27
 Lauratum. 292. 293
 Lausiaca Historia legi in ecclesia solita.
 299.
 Lebetibus sacris calefaciendis qui depu-
 tati. 209

M m m m ij Lectori-

- L**ectoribus legitimum obeundi muneri-
 tempus statuit Synodus Constantinop.
 25. eorum numerum Iustinianus re-
 stringit. 26. ordinis dignitas. [•] ibid.
Lectus anserinis plumis reſectus in deli-
 cijs. 624
Leo Armenius quomodo interemptus. 248
Leo Byzantius scripsit librum, *περί βησά-
 λων*. 82
Leo Iconomachus instituit tributum pro
 reficiendis urbis muris. 127
Leo Philosophus βασιλεωπάτορ digni-
 tatem primus instituit. 73
Leo II Pontifex remittit archiepiscopis
 redemptionem pallij. 597
Libri Revelationum varij in ecclesia Ori-
 entali. 41
Libri de auspicijs Calendarum. 202. de
 fato Imperatorum. 384. de lunæ cursu,
 eiusque prognosticis. 494
Litteræ circulares. 145. irenicæ. 147. com-
 mendatitiæ. 540
Litibus componendis præfectus. 349
Liturgia panum præsanctificationum. 452
Logariaſta quot, & qui. 308
Logariaſta aulæ munus abrogatum. 309
Logothetæ quot, & qui. 309
Logothetæ magni quod munus. 243. 209
Lora in ſtichario Patriarchæ. 530 quid de-
 signaverint. ibid.
de Lunæ cursu, eiusque prognosticis, libri
 vetiti. 494
Lusus ſcacchiæ. 176
Lychnicum, eiusque introitus. 313

M
Magister militum custodiebat lātercu-
 lum militare. 229
Magistrorum honos, & dignitas. 316. item
 numerus. 317
Maior domus Gallis quis. 280. 455. & il-
 la dignitas quando nata. ibid.
Maiumæ festum sumptuosum. 320. dam-
 natum a Synodo in Trullo. ibid. *mon-*
 restitutum, & iterum abolitum. ibid.
Malleus morbus. 323. & eius genera. ibid.
Manica sacerdotis ornatus. 166
Manuel Comnenus abolet tributum fu-
 marium. 219
Marchionum quæ olim dignitas. 300
Marcus monachus tetraodiam a Thoma
 patriarcha inchoatum perficit. 555
B. Mariæ hymni decreti post devictum
 Sarbarum. 12. *Σελόν* nomen datum
 a Synodo Constantinop. V. 185. vestis
 & zona depositæ. 228. eiusque rei me-
 moriæ festum. ibid.
Martyres viri & foeminae quo nomine di-
 ſtingui. 322
Mathiæ Evangelium. 172
Matrimonij septennalia celebrari solita.
 143
Mediatores Constantinopoli ad lites com-
 ponendas ordinati. 340
Memoriæ mortuorum quando celebratæ.
 581
Mensarum sacrarum instrata. 32. 154. quo-
 modo facta. 32. sine illis sacra fieri non
 poterant. ibid. quibus mensis interni
 solita. 33
 pro Mensura pecunia solvi solita. 343
Mercedinus mensis. 339
Mercibus vendendis in foro locus redime-
 batur. 340
Mercium transvehendarum nomine pecu-
 nia solvi solita. 121
Mesi liber Revelationum. 41
Meratores Imperatoris. 120
Metaxariorum tributum. 342
Metropolitani & archiepiscopi quomodo
 sese in literis compellent. 5. eorum or-
 dines duo. 589
Michael Palæologus nouum honorem ex-
 cogitat ad imminuendam dignitatem
 Despotarum. 118. dat Sebastocratori
 calceos ceruleos cum fimbrijs sine mar-
 garitis. 557. Protoquestuariū extollit. 79
Michael Paphlago τῶν ἀσκητῶν asceteriū
 commune consecrat. 28
Michael

Michael Taronites primus Panhyperseba-	Nicephorus Phocas primus dignitatem
stus. 400	proedri instituit. 450. etiam tetarte-
Michael Theophili F. instituit dominicam	rum. 553
Orthodoxiz. 386. & cur. ibid.	Nicodemus troparium condit. 583
Militare ærarium. 102. idque duplex. ibid.	Nicorhei liber Revelationum. 41
Militibus familiæ alendæ pecunia dabatur. 594	Nobilissimi dignitas quæ. 371. 372. eius
Militum census, quando, quomodo, &	corona, & vestis purpurea. ibid.
a quibus factus. 9. 10. isque duplex.	Nomenclatores inter officiales præfecti
ibid.	Urbis. 367
Militibus necessaria procurare cuius fuerit. 9. eorum universus numerus. 229	Notariorum genera quot. 369. eorum festum. ibid.
Militum aulam custodientium stipendium. 61	Nummus ove signatus. 344
Ministri interioris conclavis Imperatoris. 237. claves quoque gestabant cubiculi	Nuptæ novæ post primum concubitum munera dabantur. 186
Despotarum. ibid. & Imperatoris defuncti sepulcrum observabant. ibid.	
Ministri rei domesticæ. 111	
Monachi ad militiam vocati a Valente. 352	
Monachi coquinæ munus singuli hebdomadatim obibant. 142	
Monachi e somno excitari soliti. 162	
Monachorum vestis, & quid significet. 26. genera duo. 189. habitus duplex. 353.	
funera ubi poni solita. 364	
Monasteria quis instituit. 252. quo ritu ædificari solita. 525	
Monasterium Studij. 181	
Mortuorum memoriæ quando celebrata. 581	
Mosis liber Revelationum. 41	
Mulierum Euangelia. 172	
Mulierum Constantinop. pilea. 584	
Munera novæ nuptæ dari solita. 186	
Murus longus ubi, qualis, a quo conditus, & quare. 84. eius Vicarij quot. ibid.	
Myfici qui. 362	

N

N Autarum tributum. 34
 Nicephorus Logotheta tributum instituit, quod pro pauperibus solverent divites. 197 ab ecclesiasticis fumarium exigit. 212 chartiaticum instituit. 617

O

O Blationes quot in re divina. 456
 Occursus festum. 587. quando institutum. ibid.
 Oeconomi magni munus, & dignitas. 379
 eum quis designare solitus. 380
 Officialis iudici iter facienti subserviebat. 450
 Officinæ tributum pendebant. 168
 Olei consecratio. 175. eius ἀκολουθία a septem sacerdotibus psallebatur. ibid.
 Optatus primus patrieij dignitatem accepit. 413
 Orphanorum curator, eiusque dignitas. 388
 Orthodoxiz dominica quæ. 386. a quibus, & cur instituta. ibid.
 Ostiariorum numerus. 389. a Iustiniano restrictus. ibid.
 Orthomannus I instituit Portas. 437-438
 Ove signatus nummus. 344
 Ovorum esu ieiunium solvebant pœnitentes. 586
 ex Ovorum proventu corona Imperatricis Irenes. 634

P

P Alastinz ecclesiæ retinuerunt libros Revelationum alias vetitos. 41
 Palarmi panes. 396

M m m m iij Pala-

- Palatinus minister Patriarchæ. 396
 Palladij Historia Laufraca legi in ecclesia
 solita. 299
 Pallij sacri pro personarum qualitate di-
 versus color. 597. & quæ eius ratio.
 ibid. eius redemptionem archiepisco-
 pis Leo II. pontifex remisit. ibid. quan-
 do eius usus. 298
 Palmarum festi hymnus solennis quis.
 189. a quo compositus. ibid.
 Panes populo dari soliti a Constantino
 Magno. 396
 Panes præsanctificati, & eorum liturgia
 452
 Panhypersebasti dignitas. 400. a quo in-
 stituta. ibid.
 Panis festum, idque sublatum. 89
 Panis præsanctificatus populo post mis-
 sam distributus. 31
 Pannus dependens sub pileo Patriarchæ.
 208
 Pannus purpureus ædibus prædijsq; fisco
 additis appendebatur. 600
 Panteleemonis dies festus. 28
 Papæ in ecclesia Græcæ. 402
 Papæ Romani mentio in hymnodijs Græ-
 corum. 411. quando id institutum.
 ibid.
 Papæ magni quæ dignitas. 420
 Paschatis die quid Patriarcha distribuerit.
 525
 Patriarcha Constantinop. quomodo in li-
 teris metropolitanos & archiepisco-
 pos compellet. 5. in septimana ante
 festum Palmarum clericis suis dona
 erogabat. 65. honorarium soluit Im-
 peratori Turcico ante aditum mune-
 ris. 152. Exocaracelos diaconos facit.
 161. eius genuale. 164. & quid signi-
 ficet. ibid. manicale. 166. collarium.
 168. pannus sub eius pileo dependens.
 208. carcer, & supplicium. 233. quali
 bulla usus. 242. & quali subscriptione.
 243. eius vocatio duplex. 345.
 542. ius designandi magnum Oeco-
 nomum accipit. 379. item Sceuophy-
 lacem magnum. 506. Patriarchæ nu-
 mero quot. 410. 412. Constantinopo-
 litanus a quo confirmari solitus. 410.
 cum Pontifice Romano de primatu
 bis terque contendit, sed frustra. 411.
 412. eius designandi quis ritus. 412.
 Imperatori Turcico tributum soluit.
 422. in vestibus eius cruces intertex-
 it. 435. die Paschatis quid populo de-
 derit. 575. calceos Imperatorios usur-
 pare volens deponitur. 556. eius sigil-
 lum quis custodierit. 619
 Patricij dignitas quæ. 412. unde 413. cu-
 nuchis interdicta. 414
 Patriciorum liberos tormentis subjicere
 non licebat. 414
 Patricius Romanorum. 413
 B. Pauli liber Revelationum. 41
 Paulus episcopus Samosatenus primus
 ecclesiasticorum secretum sibi consti-
 tuit. 492
 Peloponnesi regulus titulum *Principis* here-
 ditarium accepit. 447
 Pera Byzantij regio x111. 483
 B. Petri liber Revelationum. 41. Evange-
 lium. 172
 B. Philippi Evangelium. 172
 Phocas Imperator Pontifici Romano pri-
 matum decernit. 411
 Phrygia Pacatiana pro Vicario accipit Co-
 mitem. 84.
 Pilæ lusus in equis. 566
 Pilaticium sceptrum a Medorum rege as-
 sumpsit Imperator Constantinop. 425
 Pileus Bardariotarum. 4. Imperatoris.
 193. mulierum Constantinopolitana-
 rum. 584
 Pincernæ Imperatoris dignitas, & munus.
 424. 245
 Pipinus accipit titulum *Patricij* Romano-
 rum. 414
 Plumbatæ duplices. 430. ad viros illu-
 stres pertinebant. ibid.
 Pœnitentes quomodo ieiuniū soluerint.
 586. eorum ordines quot, & qui.
 16.

Ponti-

- Pontifices dicti Apostoli.** 46. eos non nisi e
 Cardinalibus legi decretum in Conci-
 lio Romano. 222
**Pontifici Romano decernitur primatus ec-
 clesiz.** 411. 412
Porphyra palatium. 438
Portæ qui dicti, & a quo instituti. 437
**Prædijs tributum impositum liberi acris
 nomine. 10. in confiscatione tabula
 & pannus purpureus appendi solebant.**
 600
**Præfecti quot, & quid muneris sustine-
 rint.** 443
Præsanctificationum panum Liturgia. 452
Præsentales cohortes. 442
**Prætores duo. 443. eorum postremus po-
 stea esse desijt.** ibid.
**Prætorio præfectus cursus publici man-
 data dabat.** 572
Precationum formulæ variæ. 537
Preces pro illuminatione.
**Præbyteri, eorumque numerus. 446. &
 legitimum obeundi muneris tempus.**
 ibid.
**Primicerij Magni titulum hereditarium
 accipit Bæoticus princeps.** 438
**Principis titulum hereditarium accipit re-
 gulus Peloponnesi.** 447
Principes ecclesiastici, quot, & qui. 54.
 55
Privatum ærarium Constantinopoli. 102
Processionis festæ ritus. 451
**Præmia ob nuntiatam lætitiæ publicæ
 data.** 536
**Protecdici quod munus. 148. & ubi exer-
 cuerit.** ibid.
Protecores qui. 457. a quo instituti.
 ibid.
**Protocancellarius cum Apocrifario rege-
 bat clerum palatij.** 43. 459
Protonotariorum genera duo. 461
**Protonotarius inter Exocatacælos adsci-
 scitur.** 162
Protapapæ quod munus. 461
Protopsaltæ quod munus. 465
Protosebasti dignitas. 462
Protospatharij dignitas. 463
Protetratoris munus, & dignitas. 463
**Protosyncellus. 464. magni titulum po-
 stea accipit.** 465
Provestiarij dignitas, munus, & vestes.
 80
Psalmorum intervalla. 125
**Psalmus xcviij in tres partes distribu-
 tus.** 524
**Psalterium Græcorum in καθίσματα vi-
 ginti divisum.** 199
**Publicum ærarium extruit Constantinus
 Magnus. 198. Isaacius Angelus demo-
 litur.** ibid.
Pueri in magna ecclesia ubi stererint.
**Puerperæ quadragesimo a partu die pæ-
 rum in ecclesiam introducebant.** 149
Purpura luctus, & principatus signum.
 530
**Purpureus pānus ædibus aut prædijs fisco
 addictis appendi solitus.** 600
- Q
- Q**uadragesimæ initio summa hominū
 licentia. 42. & rogæ populo tunc
 datæ. ibid.
Quadragesimalia mortuorum. 481
Quæstor laterculum militare custodit.
 229
**Quæstoris munus sub postremis Impera-
 toribus abrogatum.** 251
- R
- R**avennæ archiepiscopus Pontifici Ro-
 mano non subiectus. 63. postea se
 submittit. ibid.
**Redemptores tributorum, & vectigali-
 um.** 231
**Referendarij qui. 467. in certum nume-
 rum redacti a Iustiniano. 468. item ab
 Heraclio.** ibid.
Regis

- Regis nomen hereditarium a Constantino Magno princeps Siciliæ accipit. 473
- Reverentiæ duplices in ecclesia. 342
- Rhetores ecclesiastici. 473
- Romani Constantinopoli provocare licebat. 412
- Romanus Argyrus abolet το ἀλλήλες γουον. 20
- Russiz princeps magni domestici dignitatem hereditariam accipit. 133
- S**
- S**abbatiani finistrum abominantur. 49
- S**acci Patriarchalis quando usus. 484. quis color, & significatio mystica. ibid.
- Sacellarij qui, & quot. 483
- Sacerdotibus salarium a certis domibus pendebatur. 626
- Salariz rei præfectus. 18
- Samphonis dies festus. 28
- Sarbaro devicto hymni decreti B. Mariz. 12
- Scacchiz lusus. 176
- Scalæ Constantinopoli quot. 503
- Stenophylacis magni designandi ius primitus penes Imperatorem, & quam diu. 506
- Stenophylacum quot ordines. 206. & quis singulorum numerus. ibid.
- Schisma de trigamia quando ortum, & solutum. 155. eius unio quando, & quoties prælegi solita. ibid.
- Scholares qui. 543. eorum honos prostitus a Zenone Isauro. 544
- Scholastici qui. 544
- Scribones qui. 511
- Scrinarij laterculi quot. 299
- Scythiani Evangelium. 172
- Sebastocratoris dignitas. 490. ea cui hereditaria data. ibid. quis ultimus fuerit. ibid.
- Sebastus quis. 490. a quo institutus. 492
- Secretaria varia, & quæ. 492. 493
- Segmenta panni vice crumenarum. 165
- Seneschalli qui. 280
- Septennalia matrimonij celebrari solita. 143
- Sepulcra Imperatorum a quibus, & quam diu custodiri solita. 237
- Serenitas, titulus Imperatoris. 100
- Sergius Patriarcha supplicat Basilio Imperatori pro abolitione tributi cuiusdam. 19
- Severus Imperator instituit ut Patriarcha Constantinopolitanus a metropolitano Heracleæ confirmetur. 410
- Sigillum Patriarchæ a quo custoditum. 619
- Silentiariorum ordines quot. 500
- Simeon Hieromonachus primus Imperatori Turcico tributum soluit pro Patriarchatu. 422
- Sinceritas, titulus præfecti Urbis. 100
- Sinistra abominabantur Sabbatiani. 49
- Siphones ad ignem ei aculandum Leo Imperator primus excogitat. 622
- pro solo tributum pendit solitum. 544
- Stationariorum militum genera. 559
- Stella quare in Liturgia sulogijis imposita. 173
- B. Stephani liber Revelationum. 41
- Stephanus Papa suppetias petit a Pipino. 414. & donat ei titulum *Patricij* Romanorum. ibid.
- Sticharij color, & forma. 529. quæ utriusque mystica significatio. 529. 530
- Stipendium excubitorum. 83
- Stratopedarchæ qui, & quot. 533
- Studij monasterium. 181
- Sudarij in Liturgia mystica significatio. 11
- Sycena scala Constantinopoli. 503
- Symbolum catechizandis præiri quando solitum. 232. post Evangelium legebatur. 171. idque quando institutum. ibid.
- Synellorum dignitas, & numerus. 535
- Synodus

Synodus in Trullo vetat brumalia. 96.
item festa Calendaria. 202. & *Maiumæ.* 320. Chalcedonensis statuit exarchis iurisdictionem. 157. Constantinopolitana V decernit B. Mariæ nomen *της Θεοτόκου.* 185

T

T Abula cum panno purpureo adibus prædijsque fisco addictis appendi solita. 600

Tabulæ catecheticæ ubi asservatæ. 233

Templa Græcorum in quot partes distributa. 452. quo ritu ædificari solita. 525. eorum encænna quomodo facta. 143

Tentorium ante cortem Imperatoris. 54

Tetraditarum magnum ieiunium. 585

Tetraodum a Thoma Patriarcha inchoatum Marcus Monachus absolvit. 555

Theodosius custodiam laterculi militaris a magistro militum transfert ad quæstorem. 229. vetat ne eunuchi patricij fierent. 414. ordinem fœderatorum restaurat. 604

Theodulphus componit hymnum solennem festi Palmarum. 189

Theophilus Imper. componit hymnum festi Palmarum in ecclesiâ Orientali. 189. sub eo mos equorum sternendorum natus. 540

Thessaliæ princeps Sebastocratoris dignitatem hereditariam accipit. 490

B. Thomæ liber Revelationum. 41

Thomæ Manichæi Euangelium. 172

Thomas Patriarcha inchoat tetraodum. 555

Tiaram auream quando chartophylax gestaverit. 620. & ubi ea adservata. *ibid.*

Timocles condit troparia. 583

Timotheus Gazæus scribit Tragœdiam pro abolendo chrysargyro.

Tirones a catalogis militaribus exclusi. 229

Tironicum tributum. 567

de Tonitruum significationibus libri, ijqs. vetiti. 96

Tranquillitas, titulus Imp. 100

Trianguli in stichario. 529. 530.

Tributorum supremi redemptores. 231

Tributum liberi aeris nomine prædijs impositum. 10. a quo. *ibid.* Alemannorum. 17. divitum pro pauperibus.

19. eius quis auctor. *ibid.* quis aboleverit. 20. Iudæorum. 45. pro stipendio militum aulam custodientium. 61. pro transitu mercium. 121. pro reficiendis.

Urbis muris. 127. pro officinis. 158. pro agrorum iugeris. 183. pro cauponis. 217. fumarium. 218. quis id aboleverit. *ibid.* pro loco in foro vendendis mercibus. 340. metaxariorum. 342.

pro mensura. 343. pro adipis ponderatione. 416. pro Patriarchatu. 422. pro euehendis mercibus. 437. pro applicatione & statione nauium. 503.

pro solo ædium. 544. pro stipendio tironum. 567. virorum clarissimorum pro facultatibus suis. 604. pro auro flando. 628

Trisagij historia. 576

Troparia varia. 28. 29. 583

Turcarum Chaganus μέγας διαιτὴς appellari voluit. 118. 119

Tympana inferiori parte rotunda. 26

Typica, quinam psalmi, & cur. 585

Tzausij munus. 560

V

V Alens Imp. monachos militare compellit. 352

Vasa sacra a quibus custodiri solita. 186

Vestigal lanarum. 108

Venationis magistri. 459. 460

Venenum ficubus immisceri solitum. 191

Venetorum Baiulus Constantinopoli. 358

N n n n Vestia-

Vestiariū interius Imp.	78. eius præfectus.	Vnio ecclesiarum sub Zenone.	155
ibid.	quos ministros habuerit.	ibid.	
Vestiarium mutatoriorum.	18. 19	Vocationes Patriarcharum dūz.	345
Vestis Imperatoris.	111		
Vestis magistro in crotatione data.	317.	Z	
Vestis monachorum.	26		
Vestis Patriarchalis multis crucibus intertexta.	435	Z Attricum, ludi genus.	175. milicie
Vexillum Constantinopolitanorum cum effigie draconis.	139. id unde acceptum.	ibid.	176.
Vicarij in muro longo quor.	84	Zautzas primus βασιλεωπάτωρ.	73
Vicarijs suffecti Comites, ubi.	84	Zeno Imp. edictum condit de unione ecclesiarum.	155. honorem scholariorum
Vigilum stipendium.	83	prostituit.	544.
Vindices provinciarum ad vim & proteruiam militum compescendam.	85	Zonæ B. Mariæ consecratæ festum.	228
Visiones variorum.	384	Zoroastris liber Revelationum.	41
Vitæ diuturnæ imprecationes apud Græcos.	435	Zosimæ liber Revelationum.	41
		Zosta, dignitas fœminarum principum.	180.
		Zostriani liber Revelationum.	41
		Zupani apud Servios qui.	179.

É N I S.

INDEX

INDEX

AVCTORVM GRAECORVM

Haftenus nondum Editorum.

A

A Chmetis Inroductio in Astrologi-
am. 23. 43. 58. 94. 106. 109.
207. 214. 240. 284. 294. 322. 328.
394. 416. 509. 519. 561.

Anastafius Smaita De divers. Mod. Salutis
& Pienit. 453

Andreas Hierosolymitanus De ratione inveni-
endi circuli solaris. 186. 277. 624

Anonymus contra Armenios. 454

Anonymus de Antiquis. Constantinop. 109

Anonymus De bello sacro. 29. 38. 45. 77. 81.
106. 118. 120. 135. 146. 152. 202. 219.
226. 230. 232. 234. 240. 264. 273. 277.
289. 360. 365. 371. 381. 392. 418. 427.
433. 438. 445. 448. 447. 469. 470. 472.
474. 475. 483. 486. 496. 497. 514. 521.
560.

Anonymus De Amor. Callimachi & Chryso-
rhoës. 69. 116. 138. 152. 177. 200. 206.
221. 232. 235. 236. 267. 270. 287. 292.
306. 319. 325. 342. 347. 348. 349. 365.
366. 381. 387. 365. 427. 438. 466. 479.
501. 509. 534. 536. 540. 562.

Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.
98. 134. 169. 173. 236. 282. 387. 392.
343. 534. 562.

Anonymus De Silentio. 53

Anonymus De Passione Domini. 232. 259. 282

Anonymus De Arte Persica. 88. 102. 172.
176. 323. 428. 501.

Anonymus de Vita Arsenij. 468

Anonymus De Castrametatione. 9. 79. 91. 92.
139. 142. 208. 231. 240. 257. 308. 378.
398. 455. 482. 525.

Antiochi Monachi Pandectes. 83. 216

Apollodori Poliorcetica. 542

Apomasaris Mysteria. 69. 106. 214. 240. 241.
258. 281. 290. 340. 369. 484. 530. 560.
561.

Eiusdem Apotelesmata. 389

Aristides Quintilianus De Musica. 321

Arithmetica Adespota. 56. 236. 275. 283. 350.
434. 472. 496. 514. 607.

Athenai Mechanica. 225. 425. 531. 542

B

B Basilamon ad Canon. Apost. 215. 466. 522

Idem ad Concil. 20. 33. 34. 44. 55. 60.
62. 76. 78. 89. 96. 122. 126. 146. 156. 163.
168. 170. 188. 196. 219. 238. 239. 252.
265. 273. 301. 304. 313. 330. 333. 342.
357. 369. 373. 380. 396. 401. 404. 405.
410. 421. 424. 440. 451. 461. 466. 478.
541.

Idem ad Nomocan. Photij. 119. 192. 222.
263. 265. 318. 353. 364. 391. 421. 424.
470. 471. 495. 524. 594. 607.

Basilacus. 140

Basilij Patricij Nannmachica. 99. 168. 187. 227.
238. 327. 377. 459.

Bitonis Mechanica. 105. 166. 196. 307. 330.
488. 531.

Breviarium Adespota. 332. 261. 289

C

C Allisthenes De Vita Alexandri. 197. 551

Canonium Mathematicum. 29. 31. 86.
94. 110. 228. 232. 271. 288. 349. 381.
410. 432. 562. 599.

Cassianus de Discretione. 168

de Reg. Cænob. Agypt. 142. 470

Chæroboscus de Tropis Poëticis. 290

Christo

Christophori Patricij Menologium. 192. 238

H

Chronicon Constantinop. è quo παραβολαὶ

suu concinnauit Codinus. 15. 18. 31. 50.

58. 75. 76. 91. 127. 142. 156. 163. 166.

181. 184. 187. 189. 191. 198. 217. 221.

223. 227. 231. 232. 268. 275. 276. 281.

282. 285. 289. 290. 350. 394. 396. 416.

453. 474. 476. 512. 518.

Constantini Anagnosti Hemijambi. 458

Constantini Asynktis Itinerarium. 176. 238.

254. 274. 319. 334. 387. 564.

Constantini Imp. Tactica. 119. 268. 285. 286.

305. 315. 338. 343. 348. 366. 384. 386.

406. 442. 468. 475. 487. 495. 510. 511.

515. 528. 534. 540. 541.

Constantini Manassis Annales. 56. 63. 73.

126. 127. 200. 293. 309. 322. 379. 402.

414. 415. 473. 527.

E

E *Leutherius Zebelenus de Significat. Eclips.*

23. 185. 214. 281. 322. 449. 617.

Idem de Formâ & Constitut. Corp. Hum. 214.

328. 499.

Etymologicum Suidæ. 49. 50. 52. 67. 85. 88.

91. 111. 127. 129. 131. 159. 163. 194.

223. 235. 277. 282. 311. 322. 334. 363.

475. 492. 502. 543. 544. 592.

Euthymij Zygabeni Panoplia. 110. 567

G

G *Ennadii in Rhamplium.* 50. 260. 273.

382. 417. 431. 474. 559. 609.

Glossa Anonymi. 353. 449

Glossa Græcobarbara singulis paginis ferè plu-

ries.

Glossa Seruij. 1. 21. 58. 82. 84. 112. 274.

293. 329. 440. 478. 529.

Gregorij Papa. Dialogi. 313

Eiusdem de Vita Sanctorum. 259. 327. 328.

381. 398. 456. 481. 502. 602.

H *Ero De Chirobolistra.* 207. 284. 569.

622.

Eiusdem παραβολαί. 15. 37. 94. 135. 161.

181. 203. 240. 244. 263. 266. 278. 314.

334. 382. 406. 433. 495. 503. 522. 555.

567.

Eiusdem βελοποικια. 506. 558

I

I *Acobius Diaconus de Vita S. Pelagia.* 54

326. 497.

Ioannis Curopalata Historia. 20. 22. 34. 55. 56.

60. 73. 88. 121. 158. 170. 213. 227. 248.

279. 281. 285. 288. 303. 305. 315. 341. 386

393. 402. 450. 453. 464. 491. 492. 493. 499

502. 535. 539. 553.

Ioannes Lydus. 304

Ioannes Patriarcha de Azymis. 559

Isaacij Porphyrogeneta Paralipomena in Ho-

mericum. 226

Iulius Africanus de Appar. Bell. 1. 77. 166.

225. 293. 338. 385. 404. 434. 440. 475.

519. 573. 598.

Iulius Metraphrastes. 402. 477. 519

L

L *Lonici Chalcondyle Historia.* 5. 10. 18. 21.

24. 86. 152. 175. 178. 187. 223. 238.

258. 363. 376. 390. 429. 438. 488. 491. 520

536. 561. 566. 592.

Lecapeni Schedæ Grammatica. 534

Lexicon ἀδελφολογ. 218. 282. 311

Lexicon Cyrilli. 4. 6. 11. 15. 16. 38. 50. 86. 98.

111. 196. 202. 236. 238. 265. 275. 305. 311.

340. 366. 384. 392. 398. 405. 422. 440. 466

476. 496. 499. 504. 533. 543. 560. 607.

Lexicon Stephani. 51. 53. 125. 138. 193. 268.

270. 308. 310. 324. 340. 346. 398. 424. 440

471. 502. 508.

Macarius

M

M *Acarinus Ximus Contra Saracenos.* 386.
607.
Martyrologium. 217. 220. 270. 324. 331.
397. 414. 447. 520. 651.
Mauricii Imp. Strategica. 9. 14. 31. 32. 40. 51.
68. 90. 91. 110. 154. 160. 174. 182. 210. 218.
225. 244. 257. 260. 268. 276. 279. 282.
292. 325. 331. 335. 367. 384. 385. 387. 397.
416. 427. 437. 239. 445. 486. 488. 494. 507.
509. 511. 519. 539. 541.
Maximi Planudis Epistola. 213. 489. 510
Michaelis Apostoly Epistola. 182
Moschopolus in Iliada. 520

N

N *Nicephorus Gregoras De Vita S. Theopha-*
ronis. 413
Nicephorus Imp. περί τῶν ἀδριανῶν πολέμων.
9. 83. 150. 154. 260. 161. 164. 169. 184. 205.
208. 231. 334. 347. 353. 408. 482. 540. 554
Nicolaus Cabasilas de Veste Sacra. 108. 634
Eiusdem Expositio Liturgia. 36. 173. 310. 457

O

O *Lymphiodorus in Platonis Gorgiam.* 424

P

P *Alladij Historia Lausiaca.* 23. 45. 48. 53.
60. 66. 68. 105. 182. 197. 205. 208. 209.
218. 220. 228. 235. 237. 252. 254. 271. 294
300. 303. 313. 321. 322. 323. 338. 368. 373
402. 450. 458. 461. 501. 519. 543. 553. 592.
Eiusdem De Monachis Aegyptijs.

Pantoleon De Mirac. S. Michaelis. 181. 244
Pauli Monachi Collectanea. 45. 105. 109. 177.
203. 230. 239. 302. 402. 491. 572.
Petri Chariophylacus Quest. Eccles. 314. 357
Photij Nomocanonus. 37. 67. 263. 265. 271.
353. 421.
Eiusdem Paratitulus. 407
Polybius De Vita Epiphani. 309. 473. 494
Prochorus de S. Ioanne Evangelista. 165. 256.
446.
Pselus De Grammatica. 165. 238. 246. 425.
430.

R

R *Huzanus in Valicimia Constantinop.* 74.
219. 273. 322. 323. 333. 372. 436. 447.
531. 558.

S

S *Cholarius in eadem.* 255
Simeon Sethi De Placitis Philosophorum. 346
Sophronius De Vita Maria Aegyptia. 150.
342.

T

T *Theodorus Prodromus de Accentibus.* 77.
306.
Idem de Mensibus. 202
Eiusdem Lexicon. 65. 67. 70. 485. 499.
Theophanis Chronographia. 84
Theophylacti Epistola. 63. 71. 157. 159. 227.
545.

V

V *Alentis Astronomica.* 516
Victor Presbyter in D. Marcum. 238.

F I N I S.

Nnnn iij

INDEX

INDEX A V C T O R V M

Editorum.

Qui hic citantur, vel illustrantur.

A		<i>Albertus Argentinensis.</i>	569. 603
		<i>Albertus Magnus</i>	75
<i>Bbo.</i>	121. 241	<i>Alchimus Anisus.</i>	190
<i>Abdias.</i>	174	<i>Alcuinus.</i>	519
<i>Acacius.</i>	130. 294	<i>Aldhelmus.</i>	87. 173. 291. 480
<i>Achmes.</i>	4. 41. 46. 60. 70. 75. 76.	<i>Alexander Aphrodisens.</i>	75
	77. 78. 81. 89. 91. 92. 99. 110. 126. 137.	<i>Alexander Monachus.</i>	122. 143
	175. 178. 179. 193. 196. 204. 207. 208.	<i>Alexander Trallianus.</i>	30. 65. 66. 91. 178.
	210. 234. 249. 261. 277. 278. 279. 286.		245. 261. 286. 298. 305. 310. 320. 330.
	302. 308. 311. 313. 314. 318. 322. 325.		333. 390. 399. 409. 457. 467. 470. 477.
	326. 327. 328. 332. 344. 347. 354. 356.		484. 501. 502. 607. 609.
	362. 370. 382. 390. 394. 398. 420. 433.	<i>Alexius Patriarcha.</i>	369.
	441. 450. 457. 469. 475. 476. 471. 481.	<i>Alexius Rharturus.</i>	2. 47. 50. 51. 88. 92. 107.
	482. 489. 594. 504. 527. 541. 544.		112. 118. 145. 180. 194. 200. 212. 252.
	554.		269. 277. 323. 357. 381. 436. 474. 558.
<i>Actuarium.</i>	87. 143. 260. 320. 501		606.
<i>Adamantius.</i>	261	<i>Alkindus.</i>	574
<i>Adelbertus.</i>	46	<i>Alpinus Presbyter.</i>	5
<i>Adelmannus.</i>	8. 448	<i>Amalarium.</i>	290. 372. 587
<i>Adelmus.</i>	414 463. 519. 545	<i>Ambrosius.</i>	27
<i>Ado.</i>	352	<i>Ammianus.</i>	66. 74. 246. 257. 259. 262. 298.
<i>Adrianus Papa.</i>	391. 418		395. 430. 446. 455. 508. 515.
<i>AElianus.</i>	276	<i>Amphilochius.</i>	243
<i>AEmylius Hispanus.</i>	284	<i>Anastasius Bibliothecarius.</i>	2. 59. 63. 75. 279.
<i>AEneas Garza.</i>	187		84. 88. 92. 94. 98. 101. 116. 130. 144. 171.
<i>AEneas Sylvius</i>	46		181. 196. 209. 210. 222. 228. 247. 254.
<i>Actius.</i>	24. 96. 99. 319. 445. 457. 582		259. 335. 345. 353. 369. 404. 414. 430.
<i>Agapetus.</i>	100.		434. 494. 505. 511. 538.
<i>Agathias.</i>	4. 27. 103. 229. 278. 408. 413. 436.	<i>Anastasius Casariensis.</i>	53. 142. 457. 554
	500. 517. 519. 543. 544. 551. 606.	<i>Anastasius Sinaita.</i>	299. 466. 482. 596
<i>Agathorychus.</i>	261	<i>Anatolius.</i>	202. 261
<i>Agnellus.</i>	3	<i>Andreas Abbas.</i>	45. 337. 609
<i>Agobardus.</i>	339	<i>Andreas Casariensis.</i>	53. 147
<i>Agretius.</i>	392	<i>Andreas Presbyter.</i>	337. 602. 606
<i>Amonius Monachus.</i>	70. 331. 348. 360	<i>Anna Comnena.</i>	6. 55. 59. 61. 69. 95. 97.
			131.

131. 134. 144. 145. 179. 183. 258. 270.	<i>Antipater.</i>	195
329. 365. 400. 415. 417. 438. 453. 459.	<i>Antoninus Imp.</i>	40. 76. 397. 510
462. 477. 489. 490. 496. 507. 558. 571.	<i>Antoninus Monachus.</i>	321
617.	<i>Apicius.</i>	111. 291. 480
<i>Annales Egmondani.</i>	<i>Apollonius.</i>	19
<i>Annales Francici.</i>	<i>Apollonius Collarius.</i>	370
<i>Anonymi Quæstia.</i>	<i>Aponius.</i>	15
<i>Anonymi Responsa.</i>	<i>Apostolius.</i>	320
<i>Anonymus De Inuestit. Episcop. regni Teuto-</i>	<i>Aspyrinus.</i>	115. 197. 227. 312. 323. 517.
<i>nici.</i>	518. 593. 595. 602.	
<i>Anonymus De Inuent. S. Crucis.</i>	<i>Apuleius.</i>	136
<i>Anonymus De nuptijs Thesæ. 4. 7. 11. 23. 31.</i>	<i>Arator.</i>	514
39. 50. 57. 58. 60. 64. 72. 75. 77. 81. 83.	<i>Arcadius Archiepiscopus Cypri.</i>	81
86. 93. 99. 102. 104. 106. 109. 113. 116.	<i>Arctas.</i>	76. 204. 294. 398. 467
121. 124. 128. 134. 135. 136. 139. 141.	<i>Aristænetus.</i>	629
146. 152. 153. 156. 174. 175. 176. 177.	<i>Aristæus.</i>	422
178. 183. 198. 199. 200. 201. 206. 223.	<i>Aristophanes.</i>	543
228. 231. 234. 236. 239. 246. 252. 257.	<i>Arnobius.</i>	226. 297. 394
267. 268. 269. 270. 272. 278. 281. 292.	<i>Arnoldus Abbas.</i>	422
293. 294. 295. 298. 299. 300. 301. 302.	<i>Arnoldus Presbyter.</i>	72. 156
303. 304. 306. 307. 310. 311. 312. 315.	<i>Arrianus.</i>	2. 58. 200. 245. 253. 272. 274.
319. 339. 340. 342. 346. 350. 354. 355.	295. 313. 319. 336. 385. 440. 443. 481.	
356. 357. 360. 361. 364. 365. 371. 373.	482. 485. 501. 502. 508. 552. 567.	
375. 376. 377. 380. 381. 385. 393. 395.	<i>Arsenius.</i>	71. 294. 385. 615
397. 403. 404. 416. 418. 423. 425. 428.	<i>Artemidorus.</i>	78. 82. 86. 516
429. 439. 432. 439. 441. 444. 445. 455.	<i>Athanasius.</i>	27. 516
470. 471. 472. 474. 475. 476. 480. 487.	<i>Athenaus.</i>	128. 251. 276. 334. 357. 399.
489. 495. 496. 499. 501. 510. 511. 513.	600. 607. 609.	
514. 518. 522. 523. 528. 531. 535. 536.	<i>Auctor Collat. Legg. Mosaic.</i>	279
553. 560.	<i>Auctor De Nauis Corp.</i>	319.
<i>Anonymus De Officio Protedici.</i>	<i>Auctor Geoponic.</i>	78. 96. 302. 306. 312. 320.
<i>Anonymus De Pond. & Mensf.</i>	<i>Auctor Supplementi ad Chron. Sigeberti.</i>	23.
<i>Anonymus D: R:b. Bell.</i>	280.	
<i>Anonymus De Vulpe & Lupo.</i>	<i>Auctor Vita B. Cypriani.</i>	113
98. 108. 159. 175. 195. 201. 206. 277.	<i>Auctores De Lim: Agrorum.</i>	565
286. 294. 304. 307. 311. 314. 339. 346.	<i>Augustinus.</i>	166. 313
352. 356. 359. 361. 364. 367. 374. 394.	<i>Aunarius.</i>	3
401. 406. 407. 427. 432. 441. 447. 481.	<i>Ausonius.</i>	270.
498. 521. 532. 559. 562.		
<i>Anonymus in Rhetorica Aristotelis.</i>		
<i>Ansegisus.</i>		
125. 134. 155. 317. 343. 539.		
581.		
<i>Anselmus.</i>		
552		
<i>Anthologicum.</i>		
32. 49. 137. 191. 272. 309.		
348. 402. 478.		
<i>Anthos.</i>		
24. 42. 231. 289. 325. 341. 344.		

B

<i>B: Alsamon.</i>	5. 8. 32. 41. 42. 43. 47. 49.
	62. 64. 94. 121. 132. 141. 143. 149.
	152. 158. 164. 166. 168. 181. 209. 243.
	291. 296. 302. 338. 350. 369. 379. 389.
	419. 435. 441. 444. 456. 469. 476. 483.
	484.

484. 485. 492. 493. 494. 506. 527. 529.	<i>Callistus Metropolitanus Rhodi.</i>	459. 525
532. 554.	<i>Caper</i>	448. 508
<i>Barlaam.</i> 157. 167. 345. 410	<i>Capitolinus.</i>	117. 269
<i>Bartholemaus Monachus.</i> 3. 51. 69. 98. 110.	<i>Cipreolus.</i>	539
225. 234. 255. 278. 284. 288. 320. 253.	<i>Carolus Magnus.</i>	20. 35. 56. 173. 630
402. 416. 456. 477. 487. 507. 613.	<i>Carolus IV.</i>	396
<i>Bislica.</i> 1. 19. 21. 30. 37. 40. 41. 48. 51. 74.	<i>Cassianus.</i>	26. 254
78. 82. 83. 85. 88. 89. 94. 95. 116. 124.	<i>Cassiodorus.</i> 197. 214. 269. 280. 315. 316. 413	
130. 132. 137. 151. 153. 164. 190. 191.	<i>Catalogus Patriarcharum.</i>	123. 363. 506
193. 211. 220. 221. 236. 239. 240. 241.	<i>Cato.</i>	334
299. 251. 262. 266. 271. 273. 277. 292.	<i>Cedrenus.</i> 9. 19. 20. 28. 35. 39. 41. 42. 50. 51.	
296. 297. 298. 300. 307. 313. 314. 317.	56. 71. 72. 73. 84. 85. 86. 90. 94. 99. 100. 101	
325. 342. 349. 350. 352. 355. 382. 385.	103. 119. 126. 134. 141. 143. 148. 158. 159.	
390. 391. 392. 397. 427. 429. 430. 441.	164. 170. 180. 187. 189. 190. 192. 203. 211.	
447. 448. 449. 460. 468. 480. 485. 504.	212. 216. 219. 226. 238. 241. 244. 248. 252.	
512. 515. 520. 521. 525. 532. 533. 535.	257. 258. 272. 273. 274. 276. 282. 285. 287.	
536. 539. 543. 544.	290. 300. 303. 316. 317. 318. 322. 325. 326.	
<i>Basilus Achridenus.</i> 6. 250. 587	327. 328. 330. 334. 335. 336. 347. 350. 352.	
<i>Basilus Cappadox.</i> 5	353. 355. 366. 371. 387. 396. 402. 405. 414.	
<i>Basilus Diaconus..</i> 114. 115	426. 433. 434. 435. 438. 446. 450. 451. 455.	
<i>Basilus Imp.</i> 556	457. 461. 462. 464. 465. 467. 469. 475. 485.	
<i>Basilus Magnus.</i> 3. 16. 20. 31. 108. 195.	487. 493. 495. 498. 499. 500. 504. 519. 530.	
239. 252. 290. 301. 308. 316. 346. 408.	533. 535. 336. 539. 553. 555.	
418. 441. 443. 456. 520. 539.	<i>Charius Grammaticus.</i>	82
<i>Basilus Seleucia Episcopus.</i> 43. 114. 304	<i>Charius Presbyter.</i>	305
<i>Beda.</i> 27. 198. 208. 220. 233. 277. 312. 442.	<i>Chromatus.</i>	
515.	<i>Chronica Augustensis.</i>	24. 99
<i>Benedictus Lenita.</i> 68. 155. 321	<i>Chronica Aula Regia.</i>	46
<i>Beniaminus.</i> 336	<i>Chronicon Constantinop.</i> 72. 91. 94. 128. 179.	
<i>Berno.</i> 465	182. 191. 209. 123. 223. 309. 340. 360. 366.	
<i>Berno.</i> 171	407. 422. 437. 459. 464. 468. 484. 488. 502	
<i>Bessarion.</i> 15. 18. 22. 24. 104. 136. 138. 145.	520. 255. 558.	
152. 161. 184. 198. 205. 221. 300. 330. 381.	<i>Chronicon Laurisshamense.</i>	25. 414
412. 471. 475. 499. 526. 540.	<i>Chrysostomus.</i> 11. 22. 28. 29. 115. 130. 134.	
<i>Bonauentura.</i> 607	147. 166. 168. 173. 225. 252. 256. 314. 321.	
<i>Bonifacius.</i> 481	325. 329. 365. 452. 456. 486. 529.	
<i>Breniarinn Gracum.</i> 5. 28. 40. 41. 156	<i>Cineheardus.</i>	110
<i>Bruno.</i> 270	<i>Claudius Taurinensis.</i>	407
<i>Bugge.</i> 8	<i>Clemens.</i>	193. 200. 310. 335. 438
<i>Bulla Aurea Caroli IV.</i> 382	<i>Cleopatra.</i>	130
<i>Burchardus.</i> 71. 303. 532	<i>Codex Iustiniani.</i> 19. 28. 74. 124. 136. 147.	
<i>Burclau.</i> 293	180. 215. 246. 252. 254. 279. 280. 293. 317	
	320. 321. 342. 351. 403. 406. 424. 430. 443	
	455.	
	<i>Codex Theodosij.</i> 1. 19. 21. 74. 86. 100. 147.	
	229. 245. 254. 267. 280. 287. 289. 293.	
	317.	

C

C *AEsarius.*
Callimachus.

482
 186

- 317.320.321.342.351.403.406.424.430.
443.455.
Codex Theodosij. 1.19.21.74.86.100.147.229.
245.254.267.280.287.289.293.317.372.
403.406.457.471.556.
Codinus. 4.5.9.10.11.12.13.14.15.18.19.
22.26.27.29.30.31.34.37.38.42.44.
53.55.58.61.66.69.70.71.72.74.78.79.
80.81.82.90.91.95.98.99.101.103.105.
109.111.114.120.121.122.125.126.127.
128.129.131.132.134.137.138.139.140.
142.143.144.145.146.147.148.149.150.
157.158.161.162.164.165.166.168.170.
171.173.179.181.182.185.188.189.191.
192.194.195.196.197.200.210.213.214.
215.216.217.224.227.234.235.237.240.
242.243.245.246.247.248.251.252.254.
257.263.266.267.270.273.279.280.281.
282.284.285.286.287.290.291.296.297.
308.309.312.315.316.318.321.326.327.
329.330.345.347.350.352.355.357.359.
362.367.370.378.379.380.386.389.394.
396.397.398.400.401.402.405.407.412.
424.425.426.433.435.439.443.450.452.
453.454.456.458.459.460.462.463.464.
465.466.467.469.473.474.475.477.479.
481.483.484.485.490.495.502.504.506.
510.511.512.516.517.518.527.529.530.
533.534.536.540.541.542.543.555.556.
557.559.561.
Collatio Carthaginensis. 355.477
Columbanus. 401
Columella. 95
Conradus Episcopus. 156
Constantinus. 52.57.63.64.93.101.104.114.
116.136.143.202.205.206.207.225.253
267.269.377.397.406.431.444.474.479
480.487.496.514.517.523.558.
Constantinus Cabasilas. 32.55.161.391.434.
484.529.539.597.
Constantinus Chlarenus. 247
Constantinus Harmenopolus. 10.20.23.49.67.
74.78.92.100.132.154.155.160.174
185.186.191.192.198.227.236.258.260
277.278.287.349.350.352.394.398.403
418.415.426.437.442.446.463.481.492
511.525.527.553.554.
Constantinus Lascaris. 128.222.325.402
Constantinus Lichudes. 92
Constantinus Magnus. 84.199.263.401.438.
498.533.
Constantinus Porphyrogeneta. 2.5.7.11.22.23.
30.45.47.60.61.64.65.68.81.87.88.90.
114.117.120.124.125.132.135.145.150
154.158.159.165.168.175.179.184.185
186.188.190.195.198.200.204.207.221
225.227.237.239.242.247.258.261.262
266.268.270.271.272.281.287.301.303
309.316.317.322.326.330.332.333.348
356.366.373.392.393.396.404.418.422
432.436.441.442.444.447.450.455.459
467.468.471.474.481.492.497.498.499
500.503.505.509.510.511.512.519.522
543.554.560.
Consuetudines Flammionenses. 24
Corippus. 115.286.470.
Corona Pretiosa. 3.5.6.9.10.13.16.17.18.22.
26.29.36.38.39.40.51.52.55.56.57.59
60.63.64.65.68.72.75.76.87.88.89.92
93.94.95.97.101.102.104.105.106.107
108.109.112.113.114.116.118.124.127
130.139.141.143.145.151.156.159.174
176.177.178.179.180.182.184.185.189
194.197.199.200.201.202.203.205.206
207.208.210.211.212.221.223.224.229
230.232.234.238.239.241.249.250.252
253.255.256.260.261.267.268.273.276
278.283.284.285.286.287.288.292.293
294.296.297.298.300.302.304.306.307
311.312.314.319.320.322.323.328.331
336.339.340.341.345.346.351.355.356
358.359.360.361.362.370.371.373.374
376.378.382.383.388.390.392.393.394
395.398.399.400.401.404.406.409.416
417.418.420.422.423.424.425.426.429
432.434.436.437.439.441.444.449.466
469.470.471.476.478.479.482.484.486
487.488.489.495.496.498.503.504.505
506.507.508.509.510.511.512.513.520
521.522.523.524.526.528.531.534.
536.539.541.543.559.560.561.
Cosmas Hierosolymitanus. 302.
Cosmas Pragensis. 557.565
Oooo Cypria

- Cyprianus.* 236
Cyrillus. 172.370.510
- D**
- Dacryanus.* 492
Damasceus Hypodiaconus. 176
Damasus. 630
Damogeron. 284
Darmarius. 85.
Demetrius Chalcondyles. 429
Demetrius Constantinop. 4.6.7.17.21.47.48
 49.52.62.74.77.87.89.109.111.112.139
 143.144.151.166.172.175.185.200.207
 215.230.235.239.241.244.249.250.253
 265.269.272.274.284.286.287.288.291
 293.294.297.301.311.312.320.323.337
 340.349.358.362.366.383.387.391.393
 401.409.421.422.426.431.436.440.458
 470.480.484.488.489.496.500.512.507
 512.536.611.
Demetrius Cydonius. 445
Demetrius Pepagomenus. 221.399.562
Demetrius Triclinius. 466
Demetrius Zenus. 60.88.93.94.104.113.170
 179.194.211.230.248.264.274.285.292
 294.295.298.311.344.366.371.377.385
 424.432.469.480.496.510.562.
Democrius. 78.176
Demophilus. 204
Descriptio Urbis Constantinop. 372.503.
Dexippus. 229
Didymus. 268.562
Didymus Claudius. 120.497
Diodorus Euchyō. 355.365.477.571.596.637
Diogenianus. 415
Dion Cassius. 128.203.224.399.466
Dionysius Areopagita. 351
Dionysius Monachus. 538
Diophanes. 358.594
Discorides. 272.622
Diploma Andronici. 34.108.120.121.168.177
 210.217.227.231.258.271.339.340.342
 343.344.416.425.437.603.
Dodechinus. 144
Dorotheus. 27.70.89.119.208.214.237.254.
 255.273.274.393.500.521.
Dositheus. 128.290.393.448.608
- E**
- Elogia L.L. Leonis & Constantini.* 18.113
 160.230.313.463.482.483.495.514
 525.608.
Edictum Carisiacense. 4324
Edictum Infirmis. 32.49.95.130.153.202
 256.297.307.393.429.442.449.514.
Eginhartus. 76.280
Encomium Panteleimonis. 396
Epiphanius. 16.41.58.113.120.140.146.182
 201.210.211.226.250.258.293.307.312
 313.347.379.397.398.473.538.604.608.
Erotianus. 109.276.400.571.608.
Ethelwerdus. 592
Etymologici Auctor. 4.16.40.52.68.76.78.89
 96.98.99.104.136.137.139.167.197.198
 204.208.220.221.232.236.242.244
 256.272.277.286.288.298.300.302.311
 314.315.316.320.379.437.441.442.454
 472.483.484.494.507.511.514.
Euagrius. 14.85.95.143.145.155.159.188
 235.259.280.289.299.307.312.316.317
 325.435.442.473.492.500.512.527.
Eucherius. 125.220
Enchologium. 14.19.25.27.33.37.40.44.47
 53.122.130.149.151.154.159.166.173
 179.183.184.185.191.203.211.229.230
 235.244.271.301.334.343.352.354.357
 363.364.377.387.392.462.468.479.514
 524.525.537.539.542.553.555.
Eugippius. 504
Eulogius. 262
Eumelus. 107.298
Eumapius. 202.305.332.351.491
Eusebius. 41.77.95.100.145.172.251.254.
 257.264.292.368.397.492.538.
Eustathius. 31.45.90.92.114.135.149.158
 165.180.186.193.196.197.257.288.314
 363.378.389.393.400.408.409.423
 428.432.466.491.494.495.496.498.501
 522.526.540.543.560.561.608.
Eustathius Antecessor. 256.260.298
 449.572.
Eustracius. 358.462
Euthalius. 546
Eutropius. 270.397
Eusti

F

F *Fasti Capitolini.* 372
Fasti Siculi. 58.78.93.160.162.212.302
 307.322.403.419.421.453.498.529.556.
Feliciarius. 483
Felix. 618
Ferrandus Diaconus. 232
Festus. 226.227.240
Firminus. 407
Florentinus Geoponus. 142.204.223.522
Florentinus Monachus. 101.552
Florentius Wigorniensis. 596.602
Florianus. 185
Florus Magister. 399
Florus Poeta. 546
Flotilda. 321.368
Franciscus Domesticus. 176
Freculphus. 262
Eredegarius. 46.348.358.487
Fridericus II Imp. 517.632
Frodoardus. 348.574
Frontinus. 101
Fronto. 399
Fulbertus. 195.241

G

G *Alenus.* 261.284.338.637
Galfridus Monemuscensis. 487
Gale. 219
Galterus. 515
Gelasius. 77.230.388.591.
Gemistus. 73
Gennadius. 156.183.188.216.300.344.380
 405.419.420.480.530.536.610.
Georgius Alexandrinus. 610
Georgius Hamartolus. 443.486
Georgius Lecapenus. 308.419
Georgius Logotheta. 283.300.330.361.392
 411.417.439.458.466.556.
Georgius Pachymerius. 32.120.130.150.165
 173.300.579.
Georgius Pisides. 132.491
Germannus. 11.22.35.121.168.242.274.310
 314.326.329.343.362.405.456.493.525
 529.530.579.
Gildas. 482
Glaber Radulphus. 447
Glossa Arabicolatina. 86.97.113.174.198

210.224.235.236.254.271.273.279
 282.336.422.
Glossa Basilicorum. 2.6.7.8.9.32.37.67.76.81
 83.85.87.88.98.99.101.104.111.115.117
 118.119.120.121.125.127.128.131.133
 134.140.147.150.152.153.158.159.160
 164.169.188.190.191.192.193.197.198
 199.209.211.218.225.228.234.235.258
 242.249.251.253.255.256.258.260
 261.262.264.265.266.276.279.282
 293.297.301.302.307.308.315.316
 317.320.327.328.329.331.335.338.339
 341.344.346.347.349.352.354.367.368
 370.372.379.383.389.391.395.396.403
 414.416.420.421.424.428.430.431.433
 437.439.443.444.446.447.449.453.454
 456.463.468.469.470.471.475.485.491
 496.499.509.511.512.513.514.515.516
 517.518.521.523.528.529.531.534
 543.556.
Glossa Benedicti. 169.183.187.394.416.521.
 582.
Glossa Gracolatina. 30.31.38.40.48.62.67.82
 84.85.90.91.94.95.120.139.154.155.158
 159.162.166.191.194.202.204.210.211
 220.223.224.232.235.237.242.250.254
 271.273.274.276.281.286.296.300.304
 305.307.311.314.315.319.322.326.330
 331.338.354.355.377.385.391.362.397
 399.409.415.419.424.426.428.430.433
 436.441.446.467.476.478.479.485
 492.495.497.498.500.501.514.515
 520.524.529.534.539.
Glossa Latinogrec. 3.16.17.19.30.37.38
 40.48.67.90.93.102.104.117.121.136
 141.144.147.154.155.165.169.182.188
 192.195.299.221.223.226.228.249
 255.267.282.291.293.298.300.304
 308.310.311.312.315.319.326.329
 341.344.346.352.378.384.392.396.397
 418.421.431.438.446.453.457.477.
 494.502.507.512.421.529.534.539.
Glossa Isidori. 2.25.27.68.70.75.90.91.93
 98.111.185.259.271.359.400.416.444
 472.560.
Glossa Myrepsi. 308
Godefridus Monachus. 99.223.270.331.411
 555.
 O o o o y Gode.

Godefridus Vellabardoninus. 46. 137. 138. 390
Godefridus Viterbiensis. 38. 99. 292. 430. 436.
 487. 579.
Gratianus. 41. 172
Gregentius. 29. 213. 283. 326. 332. 413. 500.
 588.
Gregorius Dialogus. 116. 169. 203. 233. 243.
 292. 436. 480. 497. 513.
Gregorius Magnus. 85. 209
Gregorius Metropolitanus Prusa. 617
Gregorius Nazianzenus. 93. 207. 397. 417. 482
 498.
Gregorius Nyssenus. 124. 125. 456
Gregorius Presbyter. 591
Gregorius Turonensis. 25. 58. 87. 131. 133. 134
 331. 348. 487.
Guigo. 364
Guibertus. 110
Guimundus. 473
Guilielmus Bibliothecarius. 37. 46. 79. 81. 98.
 181. 473.
Guilielmus Britto. 430. 478. 516
Guilielmus Neubrigenfis. 478
Guilielmus Episcopus Parisiensis. 339
Guntherus. 213. 356

H

H *Aimo.* 35. 125. 196. 218. 364. 371
Harpocraton. 186
Hegesippus. 119
Helenus. 595
Helgaldus. 479. 518
Helias Metropolitanus Creta. 627
Helias Monachus. 477
Helmoldus Presbyter. 473. 596
Hericus Monachus. 20. 364. 413. 513
Hermannus Contractus. 43
Hermodorus Lestarchus. 330. 474
Hesychius Flavianus. 61
Hesychius Grammaticus. 1. 2. 4. 20. 32. 34. 46.
 48. 53. 58. 61. 69. 70. 71. 74. 77. 81. 86. 89.
 94. 101. 104. 119. 120. 121. 128. 131. 139.
 165. 166. 178. 182. 187. 195. 198. 200. 203.
 210. 217. 223. 225. 227. 236. 237. 239. 241
 242. 244. 245. 250. 253. 254. 256. 257. 262.

264. 266. 270. 272. 275. 278. 279. 283. 290.
 291. 294. 295. 297. 299. 302. 303. 314. 320.
 322. 323. 326. 331. 342. 348. 352. 363. 366.
 393. 395. 397. 399. 405. 407. 415. 418. 420.
 438. 442. 449. 453. 469. 471. 472. 480. 482.
 486. 489. 491. 492. 496. 502. 512. 522. 523.
 524. 557. 599. 612.
Hesychius Presbyter. 351
Hieremias Patriarcha. 296. 617. 625
Hierocles. 83. 323. 480. 518. 520. 602
Hieronimus. 125. 290. 333. 368. 634
Hildebertus. 634
Hildegardis. 45. 142. 352
Himerius. 291. 494. 574
Hincmarus. 43. 56. 66. 120. 213. 221. 248. 331
 459. 460.
Hinringus. 596
Hippiatrica. 22. 92. 355. 440
Hippolytus. 61
Hippolytus Metropolitanus Chij. 458
Hismenius. 47. 546
Historia Apollonii Tyrij. 291. 481
Historia Australis. 42. 247. 259
Historia Winebaudi Abbatis. 364
Homerus. 39
Homilia Scholastica. 165. 367. 387. 456
Honorius. 85. 219. 430. 508. 615
Horatius. 2. 98. 335. * * 8
Horologium. 135. 148. 156. 159. 173. 341. 442
 574. 614.

I

I *Aphar.* 268
Ignatius. 14. 117. 157. 289. 446
Ingulphus. 102. 505. 541
Innocentius. 3
Inscriptiones. 52. 77. 155. 212. 241. 266. 289.
 310. 332. 334. 352. 389. 420. 444. 446. 455.
 533.
Ioannes Biclariensis. 527
Ioannes Bonapheus. 445
Ioannes Cantacruzenus. 5. 19. 27. 37. 69. 79. 87.
 118. 122. 128. 129. 144. 148. 165. 170. 213
 216. 244. 248. 265. 266. 285. 336. 369.
 402. 425. 438. 440. 442. 445. 447. 453.
 460.

- 460.463.464.533.542.558.615.
Ioannes Corejes. 132.473
Ioannes Damascenus. 86.94.240.453.501.
 578.580.
Ioannes Diaconus. 195.256.485.545.626
Ioannes Episcopus Ciri. 15.33.34.53.54.55.
 129.132.144.148.161.162.186.189.209
 215.235.263.290.347.368.379.389.421
 452.453.465.467.483.493.
Ioannes Evangelista. 143.610
Ioannes Garlandus. 187.258
Ioannes Geomeira. 351
Ioannes Glycas. 10.14.30.40.48.53.57.64.
 65.74.95.102.106.129.134.152.154.
 169.175.201.210.240.249.264.267.268
 269.286.292.312.340.345.351.354.
 374.375.376.378.388.392.393.395.
 421.425.432.434.476.501.526.528.
 540.
Ioannes Maximus. 485.502
Ioannes Metropolitanus Euchaisensis. 60.78.
 156.179.344.363.
Ioannes Metropolitanus Nampacti. 5.142.525
Ioannes Moscus. 14.89.173.202.216.303
Ioannes Nestentes. 586
Ioannes Patriarcha. 299.443
Ioannes Scylliza. 329
Ioannes Theologus. 467
Ioannes Treizes. 5.49.82.89.96.110.140.146
 164.166.174.183.191.196.212.237.238.
 247.249.252.281.334.362.378.400.401.
 438.440.489.491.503.541.557.
Ioannicius Hieromonachus. 634.635
Ioasaphus. 321
Ionas Episcopus Aurelianensis. 86.139.291.
 436.
Isornandes. 303.335
Irenaeus Comes. 272.485
Irmbertus. 8.218
Isaac Apyrus. 86
Isaacius Tzerzes. 52.76.116.164.212.283.
 431.510.622.
Isidorus Hispalensis. 35.123.167.197.207.
 208.218.241.279.282.303.331.410.
Isidorus Metropolitanus Thessalonicensis. 596
Isidorus Pelusiota. 132.171.242.269.291.
 370.499.
Julianus Antecessor. 3.57.64.114.153.334.
 517.525.
Julianus Imp. 45.99.133.167.247.320.368.
 415.423.512.
Julius Caesar. 371
Julius Pollux. 39.191.293.328.409.502.516
Iuo Carnotensis. 8.113.405.533
Iustinus Martyr. 123.125.173.471.615
Imuenalis. 186
- K
- K** *Empo Thessaliensis.* 391
- L
- L** *Atlantius.* 532
Lambertus Schafnaburgensis. 516
Lampridius. 15.67.191.345.454
Landulphus Sagax. 434.444.460.475.485.
 500.527.588.
Laonicus Cretenfis. 31.51.225.232.282.295.
 377.489.497.
Latinus. 486
L. Etionale. 92.165.252.369.508.544
Leges Georgica. 4.608
Leo Imp. 20.14.32.39.54.59.68.68.69.73.83
 90.91.130.136.138.140.157.160.174.
 182.220.249.257.264.266.274.275.281.
 301.313.314.319.325.331.338.347.353.
 384.385.386.417.427.436.437.439.440.
 443.454.455.461.481.485.488.492.509.
 511.515.540.
Leo Papa. 368
Leonhartus Presbyter. 45.382.394
Leontius Mechanicus. 373.544.614
Leontius Scholasticus. 42.172
Lex Alamannica. 102.505
Lex Baiuvariorum. 596
Lex Burgundorum. 51
Lex Francica. 15.125
Lex Longobardica. 98.564
Lex Ripuaria. 94
Lex Salica. 196.269.275.324.440.593
Libanius. 202
- O o o o iij Liber

<i>Liber Cereemoniarum.</i>	75. 86. 148. 219. 412.	<i>Marcus Evangelista.</i>	239. 242. 250. 520.
479.		610.	
<i>Liturgia Praesantificatorum.</i>	11. 147. 341.	<i>Marcus Exercitor.</i>	247
344.		<i>Marcus Hieromonachus.</i>	19. 78. 122. 169. 185
<i>Logizus.</i>	295	271. 342. 380. 383. 405. 409. 457. 497. 524.	
<i>Lucanus.</i>	13	554.	
<i>Lucas Evangelista.</i>	117. 499. 501. 554	<i>Marcus Patriarcha.</i>	164. 258. 385. 406. 492
<i>Lucas Patriarcha.</i>	278. 343. 373. 391. 529	<i>Marianus Scolus.</i>	171. 580
<i>Lucifer Calaritanus.</i>	116	<i>Marinus.</i>	226
<i>Lucilius.</i>	104	<i>Martialis.</i>	71. 98. 124. 407
<i>S. Ludovici Fedus.</i>	573. 606	<i>Martianus Capella.</i>	86
<i>Luitprandus Lensis.</i>	75. 137. 280	<i>Martyrius.</i>	383
<i>Luitprandus Ticinensis.</i>	2. 8. f. 5. 68. 73. 140.	<i>Martyrologium.</i>	81
111. 124. 133. 140. 155. 184. 220. 224. 243.		<i>Matthaeus Blastares.</i>	22
279. 280. 317. 325. 345. 384. 401. 404. 413.		<i>Matthaeus Evangelista.</i>	58. 242. 251. 283.
414. 416. 420. 435. 439. 451. 458. 473. 597		610.	
597.		<i>Matthaeus Monachus.</i>	155
<i>Lupus Abbas.</i>	66	<i>Maxentius.</i>	149
		<i>Maximus.</i>	293. 469. 505
		<i>Maximus Monachus.</i>	148. 157. 160
		<i>Memnon.</i>	297
		<i>Menander Protector.</i>	8. 56. 229. 251. 272. 298.
		342. 457. 485. 504. 572.	
		<i>Menologium.</i>	28. 29. 45. 47. 60. 104. 150. 169.
		212. 222. 229. 232. 285. 313. 341. 342. 343.	
		457. 492. 554.	
		<i>Metellus.</i>	75. 146. 414
		<i>Meibodius.</i>	61. 85. 127. 154. 228. 438
		<i>Metrodorus.</i>	345. 582
		<i>Metrophanes.</i>	260. 461. 547
		<i>Michael Anchialus.</i>	233. 278. 368. 369
		<i>Michael Attalates.</i>	32. 159. 352. 354. 395.
		568. 572.	
		<i>Michael Glycas.</i>	26. 196. 410. 496
		<i>Michael Patriarcha.</i>	291. 464. 493. 557
		<i>Michael Scolus.</i>	68. 535. 574
		<i>Michael Syngelus.</i>	147. 450
		<i>Micrologus.</i>	171. 587
		<i>Misale.</i>	148
		<i>Modestinus.</i>	19. 37. 188. 203. 204. 305.
		367.	
		<i>Modestus.</i>	138. 139. 158. 331
		<i>Monachus Alisiodorensis.</i>	357
		<i>Monachus Sangallensis.</i>	390. 444
		<i>Moschion.</i>	163. 276. 296. 410. 595
		<i>Moschopolus.</i>	12. 38. 63. 78. 80. 87. 97. 98. 99.
		110.	

M

M. <i>Macarius Aegyptius.</i>	25. 83. 290. 498.
566. 575.	
<i>Macarius Chrysocephalus.</i>	168
<i>Macarius Hieromonachus.</i>	603. 623
<i>Macrobius.</i>	363. 607
<i>Magno.</i>	114
<i>Malaxus.</i>	10. 50. 58. 76. 123. 125. 127. 138.
150. 352. 168. 191. 198. 205. 209. 210. 211.	
217. 236. 255. 275. 300. 317. 327. 333. 345.	
349. 352. 355. 359. 379. 412. 417. 422. 435	
481. 484. 488. 507. 515. 516. 518. 520. 523.	
529. 532. 542. 556. 560.	
<i>Malchus.</i>	132. 316. 412. 445. 446. 462. 500.
604.	
<i>Manasses Trecentis.</i>	218
<i>Mandatum Viscariorum.</i>	417
<i>Manuel Calecas.</i>	412
<i>Manuel Episcopus Bellenfis.</i>	399
<i>Manuel Palaeologus Imp.</i>	471
<i>Manuel Patriarcha.</i>	33. 343. 452
<i>Marcellinus Comes.</i>	370. 372. 442. 462. 604
<i>Marcellus Empiricus.</i>	99
<i>Marcellus Sidites.</i>	582
<i>Marcianus.</i>	438
<i>Marculfus.</i>	195

110.146.217.223.234.237.238.239.250.
251.263.267.281.282.284.304.308.311.
319.326.327.330.349.357.368.391.408.
427.436.442.443.448.472.476.480.483.
485.487.497.499.503.513.515.525.528
538.543.554.557.560.

Musalon.

8.450.462.572

N

N *Azarius.*
Necrologium Trecenti.

Nestarius.

Nemesius.

Neophytus.

Nicanor.

Nicarchus.

Nicephorus Blemmydes.

Nicephorus Callistus. 25.135.143.145.147.
264.289.

Nicephorus Chastophylax.

Nicephorus Gregoras. 13.42.79.102.118.130.

135.137.190.192.219.230.243.248.

263.265.266.285.330.358.384.385.

386.400.412.413.438.439.447.448.

490.510.529.533.542.456.557.559.

611.

Nicephorus Homologeta. 25.32.33.41.43.44.

96.121.172.173.202.418.452.494.

Nicephorus Xanthopoulos. 495.499.567

Nicetas Choniates. 4.6.7.11.15.16.17.18.20.

24.26.29.30.34.38.41.43.47.50.58.67.

74.78.79.80.82.88.91.93.96.97.98.102.

103.108.110.112.113.114.120.126.130.

131.133.135.136.137.138.144.146.149

150.162.163.169.175.177.179.181.182.

186.187.188.191.192.195.198.202.204.

205.210.211.213.217.221.225.226.230

231.233.234.235.238.240.243.246.248

249.258.264.265.274.275.276.277.281.

283.285.287.291.293.298.301.306.309

313.315.318.319.323.324.325.327.328

329.330.334.335.336.337.350.354.355

356.357.359.371.373.377.378.383.388

389.392.393.396.399.401.405.408.410

414.423.428.432.437.438.442.447.449

454.456.458.459.460.464.468.473.478

479.481.486.490.493.495.500.503.506

507.508.510.515.516.417.519.522.536

554.555.556.557.558.561.562.599.611

614.616.617.

Nicetas Metropolitans Thessalonicensis. 129.

163.591.

Nicetas Paphlago. 190.248.370.388.399.

413.501.

Nicolaus Clemanges.

211.22

Nicolaus Myrepsus. 7.11.36.76.82.101.108

111.113.135.138.139.149.146.153.154

172.171.168.197.210.211.212.215.223.

231.253.260.268.295.298.305.306.311

315.319.321.322.327.337.338.349.355

360.362.365.370.371.373.377.378.389

394.399.409.418.432.470.486.488.501.

505.508.517.521.528.561.

Nicolaus Patriarcha. 42.211.271.369.457

Nicolaus I Pontifex. 46.463

Nicon. 41.172.411.580.585

Nilus. 411

Niibardus. 303

Nomus. 478.516.567

Nonus. 113.178.253.288.294.311.526.563

Notitia Consuetudinum. 262.269.279.299.

370.512.

Notitia Imperij. 24.70.84.262.269.331.

442.512.

Noikerus Balbulus. 535

Novella Alexij Comneni. 8.38.95.125.126.

127.193.170.181.185.231.242.260.280

492.617.

Novella Anastasij. 191.

Novella Basilij. 72.142.460.543.549

Novella Heracly. 124.145.198.389.446.

468.516.521.535.

Novella Isaacij Comneni. 72.214.340.498.

539.

Novella Iustini. 415

Novella Iustiniani. 2.9.17.19.26.43.49.50.

54.57.64.68.73.77.83.84.85.95.114.

115.123.124.130.149.153.158.159.160

174.177.180.181.183.185.190.192.193

203.214.218.225.226.227.229.235.

239.241.242.248.252.256.257.359.

262.

- 262.263.267.269.294.299.302.304.310 *Paulinus.* 93
 316.325.328.334.344.347.348.350 *Paulus Aegineta.* 87.338.598
 353.370.382.384.385.389.390.391.401 *Paulus Apostolus.* 322.338.393.597
 405.411.414.415.421.442.444.449.454 *Paulus J.C.* 46
 460.465.467.468.470.471.503.514.518 *Paulus Warnefridus Diaconus.* 3.15.31.22.32
 520.524.526. 42.46.68.94.143.144.149.181.185
Novella Leonis. 74.128.233.241 196.233.282.290.318.390.392.407.411
Novella Manuelis Comneni. 28.47.63.124. 412.472.504.532.533.556.
 127.136.216.219.289.299.305.332. *Pausanias.* 39
 341.343.492. *Paxamus.* 51.338
Novella Nicephori Phoca. 299.305 *Pelagenius.* 201.298.409.578.591.609
Novella Romani. 305.316.564 *Pentecostarium.* 20.34.157.234.321.327
Novella Theodosij. 155 537.538.
 O *Peirarcha.* 292
Cellus Lucanus. * * 8 *Peirus Chrysologus.* 31
Odo. 217.219 *Peirus De Vincis.* 24
Oecumenius. 370.398.499 *Petrus Patricius.* 426
Olympiodorus. 238.241.371.372.443 *Peirus Siculus.* 172.346.368
Onomasticon Vetus. 15.54.197.252.430. *Phamari.* 38.266.481.561.609
 438.502.508.518. *Phauorinus.* 1
Onofander. 40 *Philes.* 627
Oppianus. 134 *Philippus Presbyter.* 135
Optatus. 125.292.350 *Philon.* 276
Origenes. 3 *Philagheus.* 135.157.327.341.342.386.
Orneosephion. 6.7.12.40.44.60.64.87.105 537.555.
 141.151.152.161.163.175.181.194.215 *Phlegon.* 443.445
 228.231.245.265.294.298.306.323.349 *Phortius.* 52.101.112.124.194.195.206.215
 377.381.397.403.416.421.428.475.510 225.246.255.272.282.311.327.338.361
 536.561.595.616. 374.395.406.440.486.543.
Otho Frisingensis. 235 *Photius.* 35.82.86.90.92.136.150.172.214
Onidius. 253 280.335.409.519.538.580.
 P *Phranzes.* 44.58.76.79.83.99.187.190.213
Achomius. 71.203 217.237.243.352.353.359.412.419
Paanius. 12.17.62.128.242.300.305 422.447.459.461.462.464.465.488.
 356.443.475. 489.518.556.558.559.
 20.301 *Phrynichus.* 284
Palamas. 261.351.547 *Pl.nudes.* 57.611
Palladas. 166 *Platina.* 185.222.359
Palladius. 119.195.261.339.553 267
Pandeſta. 2.46.124.125.274.388.407.516 *Plinius.*
Papias. 25.149.209.218.220.228.253.494. *Plutarchus.* 409.440.535
 504.509.511.518.544. *Polyanus.* 115.151.408.444
Pasſio S. Hilaria. 320 *Polybius.* 74.148.222.394
 517.598. 123
Ponsius. 41.
Porphyrius. Priscus.

<i>Priscus.</i>	251.316.337.353	<i>Schol. Gregory Nazianzeni.</i>	128.291.498
<i>Proclus.</i>	180	<i>Schol. Harmenopuli.</i>	138.154.367.403.588
<i>Procopius Casariensis.</i>	14.77.78.116.137.226	<i>Schol. Hephæstionis.</i>	274
289.384.403.412.426.431.436.495.500.		<i>Schol. Hermogenis.</i>	368.573
523.531.558.		<i>Schol. Homeri.</i>	59.232.314.478.499
<i>Procopius Gazaus.</i>	119.229.590	<i>Schol. Juvenalis.</i>	15.25.117.319.416.433.523
<i>Prudentius.</i>	88.430	<i>Schol. Myrepsi.</i>	311
<i>Pselmus.</i>	86.600	<i>Schol. Nicandri.</i>	49.82.174.202.212.338

Q

Q <i>Verolus.</i>	53.387.410.569
--------------------------	----------------

R

R <i>Adenicus.</i>	214.235.315.439.541	<i>Schol. Pindari.</i>	97.290.534
<i>Radulphus Flaviacensis.</i>	35.364	<i>Schol. Ptolemæi.</i>	51
<i>Rupertus Monachus.</i>	163	<i>Schol. Sophoclis.</i>	466
<i>Regino.</i>	142.144.206.369.463	<i>Schol. Synodi Antiochena.</i>	157
<i>Rescriptum Arcadij & Honorij.</i>	100	<i>Schol. Synodi Casariensis.</i>	234
<i>Rescriptum Constantini.</i>	100	<i>Schol. Synodi IV.</i>	147
<i>Rescriptum Valentimiani.</i>	100.446.477	<i>Schol. Theocriti.</i>	7.108.76.197.231.234
<i>Rhazes.</i>	178.187.258.324.421.567	235.254.273.308.327.337.386.388.503	
<i>Rigordus.</i>	482	560.571.	
<i>Robertus De Monte.</i>	606	<i>Schol. Thucydidi.</i>	61.228.319.379
<i>Ruffus.</i>	69.117.158.160.429.440.491	<i>Sedulius.</i>	536.167
<i>Rupertus Tuitiensis.</i>	635	<i>Seneca.</i>	167.406.627
<i>Rutilius.</i>	351	<i>Sernius.</i>	75.318

S

S <i>Aluianus.</i>	394.482.500.	214.452.	
<i>Saxo Grammaticus.</i>	98.318	<i>Simeon Cabasilas.</i>	163.312.427
<i>Sbirus.</i>	31.351.470	<i>Simeon Hieromonachus.</i>	58.184.210.217.350.
<i>Scavola IC.</i>	546	388.436.527.598.	
<i>Scaurus.</i>	491	<i>Simeon Metaphrasta.</i>	302.346.600
<i>Scholiasæ Apollonij.</i>	297	<i>Simeon Sethi.</i>	3.24.60.122.175.176.178.193
<i>Schol. Arati.</i>	18	223.236.241.258.288.295.319.357.377.	
<i>Schol. Aristophanis.</i>	24.52.81.179.198.207	424.427.501.593.606.	
254.388.516.521.536.615.		<i>Sisimius.</i>	343
<i>Schol. Basilicorum.</i>	192.260.298.346.419	<i>Smaragda.</i>	198.328.625
<i>Schol. Callimachi.</i>	186.234.277	<i>Socrates.</i>	84.173.216.258.295.317.322
<i>Schol. Cedreni.</i>	101	370.443.	
<i>Schol. Dionis Chrysostomi.</i>	272.607	<i>Sophronius.</i>	61.217.527
<i>Schol. Eusebii.</i>	230.467	<i>Sotion.</i>	166.192

P p p p S o z o m e n

- Sozomenus.* 22.35.41.123.146.202.216.237
 274.291.332.335.369.438.
Spartianus. 609
Sphachanes. 146.403.616
Stamatius. 60.220.284.380.527.529
 542.561.
Stephanus Byzantius. 69.187.262
Stephanus Episcopus Edmensis. 27
Stephanus Presbyter. 46
Stero. 46
Strabo. 585
Syilianus. 43
Suetonius. 305
Sugerius. 532.541.619
Susidus. 4.6.9.14.15.18.19.22.27.28.30.32
 34.39.48.50.52.56.58.62.65.67.68.76
 77.78.80.81.83.84.86.91.101.102.103
 104.110.111.114.119.120.121.128
 140.141.144.151.155.157.159.160.169
 174.175.178.181.182.187.190.191.194
 197.202.203.207.208.209.215.219.226
 228.235.236.238.239.242.244.245.247
 250.251.253.256.258.259.260.262.266
 268.270.271.272.273.284.286.288.290
 291.294.295.300.301.302.303.304.305
 307.308.310.311.314.315.316.317.319
 320.321.324.325.326.334.336.338.339
 340.346.352.363.366.367.368.370.371
 373.376.388.389.392.393.395.396.397
 400.402.408.412.414.416.426.430.435
 443.446.447.448.449.453.454.466.467
 469.470.471.472.473.475.477.480.481
 482.484.491.492.494.495.498.499.501
 502.504.510.511.513.515.516.519.520
 533.534.543.553.606.
Sulpitius. 25.109.632
Symmachus Episcopus. 100
Synesius. 8.61.67.103.145.406.445
 477.544.
Synodus. 458.532.594
Synodus aduersus Chrysostomum. 150.386
Synodus Ancyra. 20.591.630
Synodus Antiochena. 136.157.630
Synodus Aurelianensis. 556
Synodus Banatica. 324
Synodus Casariensis. 234
Synodus Carthagenensis. 149.335.350.434
Synodus Chalcedonensis. 157.163.541
Synodus Constantinop. VIII.25.67.123.144
 158.316.377.418.446.519.524.525.
Synodus Ephesina. 242
Synodus Florentina. 100.115.131.135.162
 208.231.262.265.275.276.284.392.394
 432.441.450.471.479.502.504.517.526
 558.610.
Synodus Gangrensis. 382
Synodus Laodicea. 15.67.251.290.332.420
Synodus Moguntina. 411
Synodus Neocæsariensis. 123
Synodus Nicæna. 558
Synodus IV. 147
Synodus Salisburgensis I. 110
Synodus Toletana. 209
Synodus in Trullo. 63.89.96.122.172.202
 320.452.580.
 T
T Ageno. 337
T Tarasius. 457
Tertullianus. 3.407.451.514.547
Themistius. 438
Theodoretus. 3.63.230.232.257.297.456
Theodorus Abucarus. 628
Theodorus Anagnosta. 60.67.149.155.181
 227.232.237.325.332.349.368.388.406
 457.506.574.
Theodorus Gaza. 139.251.271
Theodorus Presbyter. 181
Theodorus Priscianus. 480.506
Theodorus Prodrromus. 148
Theodorus Studita. 338.408.489.539
Theodosius Patriarcha. 8.343
Theodosius Zygomula. 26.104.106.191.206
 262.263.265.306.329.343.345.395.423
 424.488.514.572.
Theodorus. 485
Theodulphus. 189.251
Theognostus. 378
Theomnestus. 94.324.487.494.522
Theon. 277
Theonas. 183.513.569
Theophanes. 22.407.536
Theophanes

<i>Theophanes Hieromonachus.</i>	626	<i>Vindicianus.</i>	100
<i>Theophilus Antecessor.</i>	10.82.88.160.188	<i>Virgilius.</i>	14.151
193.223.240.365.390.415.449.452.491		<i>Vna Ludonici Grossi.</i>	361
492.566.		<i>Vita Ludonici Pij.</i>	359
<i>Theophilus Episcopus.</i>	367	<i>Vna Caroli Magni.</i>	345
<i>Theophilus Protospatharius.</i>	38.187.531.612.	<i>Vna Caroli Alphi.</i>	391
<i>Theophylactus Archiepiscopus.</i>	234.252.294	<i>Vitruvius.</i>	508.542
321.520.590.		<i>Vlpianus IC.</i>	49
<i>Theophylactus Simocatta.</i>	25.68.119.131.158	<i>Vlpianus Rhetor.</i>	502
240.280.315.332.346.354.410.442.509		<i>Vniuersitas Pragensis.</i>	222
511.581.		<i>Vopiscus.</i>	68.431.629
<i>Theorianus.</i>	16.169.199.275.290.364.480	<i>Vrbicianus.</i>	100.402.514
580.588.			
<i>Thomas Magister.</i>	18.51.504.525.559	W	
<i>Thiurocz.</i>	24.174.179.382.384.390		
516.617.		VV <i>Alafridus Strabo.</i>	22.27.35.332.345
<i>Tiberius Imp.</i>	192.349.415	368.412.413.544.	
<i>Tiberius Malomedicus.</i>	261	<i>Waltramus.</i>	413
<i>Trebellius.</i>	39.117.209.498.599	<i>Werimbertus.</i>	196
<i>Triodum.</i>	11.12.20.29.40.42.122.134.148	<i>Wilhelmus Tyrius.</i>	97.133.138.170.179.213
157.169.188.216.294.299.331.332.344		336.589.	
364.386.444.497.533.		<i>Wilramus Abbas.</i>	15
<i>Troculus.</i>	561	<i>Wippo.</i>	515.629
<i>Tullius Tiro.</i>	68.204.217.406	<i>Witichindus Saxo.</i>	487
<i>Turpinus.</i>	531	<i>Wolkuinus Abbas.</i>	216
<i>Typicum Saba.</i>	11.25.28.34.35.46.71.122.	X	
129.141.142.148.154.160.168.169.173			
190.211.230.237.244.271.285.332.341		X <i>Enophon.</i>	622
358.362.380.386.434.444.497.524.530		<i>Xiphilinus.</i>	193.203.493.
542.553.554.555.			

V

Z

V <i>Arro.</i>	349	Z <i>Eno Imp.</i>	54.70.480.445.631
<i>Vegetius.</i>	85.92.279.324.354.517.593	<i>Zenobius.</i>	286
<i>Velius Longus.</i>	270	<i>Zonaras.</i>	19.20.28.69.71.73.78.79.84.100.
<i>Venericus.</i>	280.414	126.133.155.158.164.172.180.189.199	
<i>Vestius Valens.</i>	259	215.219.229.241.248.300.317.363.370	
<i>Victor Tunmuniensis.</i>	130.155.212.316.412.	371.372.380.385.400.415.419.424.426	
508.		438.459.462.463.464.465.466.494.495	
<i>Victor Viicensis.</i>	89.190.480	500.506.530.535.541.554.556.603.	
<i>Vincencius Lirinenfis.</i>	185	<i>Zosimus.</i>	127.317.370.372.413.627.

F I N I S.

Pppp ij

INDEX

AVCTORVM.

Qui hic Emendantur.

A		<i>Chronicon Constantinop.</i>	453.504.565.589
<i>Bhāa.</i>	174	<i>Codex Justiniani.</i>	279.293.406
<i>Achmes.</i>	23.81.176.193.196.318.	<i>Codex Theodosij.</i>	403
<i>326.327.382.489.504.541.595.</i>		<i>Codinus.</i>	12.53.93.105.121.161.162.171.
<i>Aetius.</i>	53	<i>282.284.359.396.458.469.502.504.517</i>	
<i>Aldhelmus.</i>	291	<i>529.557.558.565.602.610.629.</i>	
<i>Alexander Trallianus.</i>	598	<i>Constantinus Magnus.</i>	84
<i>Anastasius Bibliothecarius.</i>	59.181.209.597	<i>Constantinus Manasses.</i>	379
<i>Anna Comnena.</i>	415.507	<i>Constantinus Porphyrogeneta.</i>	90.188.286.
<i>Anonymus De Castrametatione.</i>	550.613	<i>303.333.348.384.442.474.503.507.512.</i>	
<i>Anthologia.</i>	551	<i>568.617.</i>	
<i>Apomafar.</i>	106.281.389	D	
<i>Apostolius.</i>	311	<i>Demetrius Constantinop.</i>	105.200.230.
<i>Apfyrens.</i>	517.593	<i>311.358.469.</i>	
<i>Aristides Quintilianus.</i>	321	<i>Demetrius Triclinius.</i>	466
<i>Arrianus.</i>	2	<i>Demetrius Zennus.</i>	424
<i>Artemidorus</i>	78	<i>Dion.</i>	203
<i>Auctor Geoponicorum.</i>	306	<i>Diploma Andronici.</i>	108
<i>Augustinus.</i>	466	<i>Dorotheus.</i>	208

B		E	
<i>Basamon.</i>	89.121.441.529	<i>E Leontius Zebelenus.</i>	23
<i>Bartholemeus Monachus.</i>	98	<i>Epiphanus.</i>	146.201
<i>Basilus Magnus.</i>	239	<i>Erotianus.</i>	440
<i>Beda.</i>	208	<i>Erymologicum Magnum.</i>	16.52.167
<i>Beniaminus.</i>	336	<i>Erymologicum Suida.</i>	67.127.129.159.
<i>Biton.</i>	105	<i>331.334.</i>	
<i>Breviarium.</i>	289	<i>Eucherius.</i>	220
		<i>Eustathius.</i>	324

C		F	
<i>Anonymus Mathematicum.</i>	381	<i>F Asti Siculi.</i>	322
<i>Cedrenus.</i>	90.141.158.252.288.330.	<i>Florentinus Monachus.</i>	552
<i>434.438.</i>		<i>Floren-</i>	

Florentius Wigorniensis.
Florus.
Freculphus.
Fredegarius.

602 *Ioannes Bicl.riensis.* 527
546 *Ioannes Cantacuzenus.* 440. 442. 445. 568
632 *Ioannes Cynoplates.* 22. 56. 213. 279. 500.
487 603.

G

G *Emmadius.* 559
Georgius Logotheta. 392. 605
Glossa Arabicolatina. 97. 174. 254. 271. 273.
279. 336.
Glossa Basilicorum. 1. 2. 3. 9. 31. 67. 76. 77. 81.
83. 85. 87. 88. 128. 134. 150. 152. 158. 160.
164. 190. 208. 253. 260. 261. 270. 301. 308.
327. 328. 335. 341. 352. 370. 379. 389. 430.
431. 439. 443. 454. 475. 499. 512. 513. 516
593. 605.
Glossa Benedicti. 511
Glossa Gracobarbara. 116. 264
Glossa Gracolarina. 159. 307. 331. 354. 355.
476. 492.
Glossa Latinograeca. 20. 102. 142. 221. 226. 308
312. 344. 438. 453. 512. 521.
Glossa Servij. 58. 82
Gotfridus Uiterbiensis. 487
Gregorius Papa. 85. 209. 502
Gregorius Turonensis. 58
Guilielmus Bibliothecarius. 81. 181
Guilielmus Britto. 478

H

H *Armenopulus.* 23. 160. 198. 437. 570
Hero. 560
Hesychius. 74. 78. 250. 253. 272. 297. 303.
395. 442. 449. 492. 599. 602. 612.
Hierocles. 518. 520
Hippiatrica. 440
Honorius. 508

I

I *Iacobus Diaconus.*
Iaphar.
Ingulphus.
Interpres Iuvenalis.

Ioannes Tzetzes. 191
Ionas Episcopus. 86
Iornandes. 335
Isaacius Tzetzes. 52
Isidorus. 70. 75. 93. 98. 109. 167. 359. 560
Iulianus. 423
Iulius Africanus. 440
Iulius Pollux. 293

L

L *Ampridius.* 67
Landulphus. 444
Laonicus Chalcondyles. 258
Lectionale. 544
Leo. 54. 63. 157. 409. 504. 581. 596
Lxx Francorum. 15
Lexicon Cyrilli. 305. 504. 560. 592
Lexicon Stephani. 193. 270. 471
Luiprandus Levita. 66. 73. 623
Luiprandus Ticinensis. 68. 140. 279. 404.
559.

M

M *Alaxus.* 520
Marcellinus Comes. 604
Marinus. 226
Mauricius. 14. 218. 244. 292. 335. 387
Metellus. 75
Monachus Altiisiodorensis. 357
Moschopulus. 267. 368. 625
Myrepsus. 76. 319. 365. 399. 432

N

N *Nicephorus Callistus.* 264
Nicephorus Gregoras. 448. 465
Nicephorus Imp. 150. 160. 408. 550
Nicetas. 204. 230. 249. 277. 360. 595
Novella Iustitiani. 448
Novella Tiberij. 192

Pppp ij

Novella

Novella Zenonis.

70 219.225.258.346.454.467.470.471.

O

O *Rneosphion.*

Sulpitius. 632
Synodus Florentina. 162.515
Synodus Toletana. 209

P

P *AEanius.**Palladius.**Pandecta.**Papias.**Paulus Aegineta.**Paulus Warnefridus Diaconus.* 15.42.181.196

282.

*Paxamus.**Pelagonius.**Photius.**Phranzes.**Procopius.**Psellus.*

R

R *Adenicus.**Rescriptum Valentiniani.**Rigordus.*

315

100

482

S

S *Choliastes Basilicorum.**Schol. Oppiani.**Schol. Sophoclis.**Schol. Theocristi.**Seneca.**Stephanus.**Sugerius.**Snidas.* 13.50.77.84.110.210.140.157.178

298

31

267

96

167

187

532.541.610

T

T *Theodorus Anagnosta.**Theodorus Prodromus.**Theodorus Studita.**Theophylactus Simocatta.**Theophilus Episcopus.**Theophilus Protospatharius.**Thomas Magister.**Trebellius.**Turpinus.**Typicum Saba.*

181.574

306

338

240

367

612

547

335.499

531

524

V

V *Isidor Tunnunensis.**Vita Caroli Magni.**Vita Karulelphi.*

316

545

591

W

VV *Ilhelmus Tyrius.**Wippo.*

170.213.589

629

X

X *iphilinus.*

293

Z

Z *Enobius.**Zonaras.*

286

164.363.424.500

F I N I S.

